13
25 I
15

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

13.21.D.42

REPETITIO. §. CVM ITA.

L. HAEREDES MEI.

AD TREBELL. EDITA PER

HIERONYMVM ZANCHVM

IVRISCONS. BERGOMEN.

Quæ quidẽ q̃ grata tibi futura ſit, ſequens pagina indicabit.

NE QVIS, Ad decennium, authoris iniuſſu, librum hunc imprimat aut uenalẽ habeat. Excellentiſs. Senat. Ven. decreto cautũ eſt.

M. D. LX.

TYPOGRAPHVS LECTORI.

Habes principaliter, ſtudioſe lector, in hac vna repetitione, enucleatas ſex infraſcriptas materias, quarum ſingula iuſtum tractatum conficere potuiſſet.

Principio, quando caducata aliqua ſubſtitutione, admittatur ille, qui ſubſtituto fuit ſubſtitutus. nu. 18.
Pulchro quidem ordine, & adeo dilucide, ut nullibi forte diſtinctius explicata ſit.

Deinde, quando fideicommiſſum conditionale tranſmittatur. nu. 147.

Ad hæc, quando acquiſita ex fideicommiſſo, vel prælegata veniant in reſtitutione fideicommiſſi. nu. 366.

Subtiliter iuxta, ac copiosè.

Quando præterea ſubſtitutio pluribus facta inducat reciprocam inter ipſos, quibus eſt facta. nu. 490.
Cuius rei examinandæ prolixitas non iniucunda utilitate compenſatur.

Necnon quando poſiti in conditione cenſeantur vocati. nu. 704.
Quam rem, uide diligens lector, an ullibi accuratius digeſtam inuenias.

Poſtremo pleniſſime diſcutitur, quando pluralitas reſoluatur in ſingularitates, ſiue in uulgari, ſiue in pupillari, ſiue in fideicommiſſaria ſubſtit. num. 819. ſiue in pluribus aliis non inutilibus quæſtionibus. nu. 1317.

Rerum vero particularium index alphabeticus in fine adiicietur.

HIERONYMVS ZANCHVS CANDIDO LECTORI S.

CVM ILLVSTRES *illos, ac diuini propemodum ingenij uiros, Pythagoram & Socratem*[a], *à ſcribendis uoluminibus abſtinuiſſe, mecum ipſe reputo; non parum ſanè uereor, nos non impudentiæ minus, quàm inſipientiæ reos fieri, qui tanto interuallo illis inferiores, ſcripta noſtra in publicum edere audeamus. Si præterea (ut de noſtris loquar) ſubtilis ille pariter ac copioſus Philippus Decius*[b] *ſæpenumero querebatur, quòd iam tunc difficile admodum eſſet ullam ſcribendo laudem aſſequi, propterea quòd nihil ei à maioribus, quod noue afferri poſſet, relictum eſſe uideretur; aliena uerò recenſere, id quidem non ſolum non ingenioſum, ſed ne laborioſum quidem eſſe indicaret; quid puſillitati meę in præſentia reliquum eſt? nempe niſi ut id repetam, quod D. Hier*[c]*. refert Donatum præceptorem ſuum dicere ſolitum, Pereant iſti, qui ante nos noſtra dixerunt. Huc accedit, quòd recentiores, non ſolum, ſi quid omnino antiquorum dictis addi poterat, id ſubtiliſſime & accuratiſſime excogitarunt, uerum etiam omnia ubicunq; recondita ueterum dicta diligenter adeo collegerunt, ut, tanquam auari uinitores, ne racemationem quidem ullam nobis reliquiſſe uideantur. Vtinam uerò ad compendium mali, aliquo ſaltem politioris elegantiæ nomine, in publicum prodire poſſem: Sed cum nec illud quidem, in his præſertim legalibus nodis, ſciam ſi poſſem, nec poſſim ſi ſcirem; conſultius forte facerem, ſi & humaniſtas quoſdam ulterius irritare deſiſterem, de leguleis, ut ipſi nos uocant, ſumma iracundia, uel potius rabie obloquentes, quòd aliena ſolum dicta uarijs maugonijs interpolantes, tam barbaros, atq; adeo contra Iuſtinian*[d] *edictum paratitla tantum in leges permittentis, prolixos commentarios, & Vulcano dignos conſcriamus: & me in iucundiori profecto ac fortaſſe laudabiliori uita continerem, interim Ouidianum*[e] *illud ipſe mihi ſæpius inſuſurrans,*

Crede mihi, bene qui latuit, bene uixit: & intra
Fortunam debet quiſq; manere ſuam.

Cui ſubſcribere uidetur Horatius[f] *dicens,*

Nec uixit male, qui natus morienſq; fefellit.

ſumptum a ueteri prouerbio, Abde te uiuens. Quod certe præſtat eorum conſilio, qui, dum nomen ſuum ſcribendo immortale reddere conantur, contra uehementer, ſed ſerò dolent, quòd ſua ipſorum ſcripta, auctores ſuos, non ſolum contra communne uotum parentum, turbato mortalitatis ordine, ſuperſtites reliquerint; uerum etiam (quod magis dolendum eſt) obſcuriores reddiderint: quæ ſanè res à mei præſertim ſimilibus, ſi inani tenerentur gloriæ cupiditate, præcauenda eſſet: quandoquidem (ut D. inquit Hier[g]*.) grandes materias ingenia parua non ſufferunt, & in ipſo conatu ultra uires auſa, ſuccumbunt: quod & Horatius*[h] *docet his uerſibus,*

Sumite materiam ueſtris, qui ſcribitis æquam
Viribus. & quæ ſequuntur.

a Thom. in 3. part. ſuæ ſum. q. 42. art. 4.

b in Rubric. de appel. & in Rubric. de præben.

c ſup Eccleſiaſt. cap. char. 2.

d in l. 1. §. no ui. 1. de uet. iu. enucl.

e in 4. de Triſtib.

f epiſt. lib. 1. ad Sceuā.

g in ſomere Nepot.

h in arte poetic.

Deniq; in nouennium ſaltem (iuxta eiuſdem Flacci præceptum) omnino editio differenda eſſet, cum & Bartholus, ad legum mentem interpretandam appoſite à natura productus, integrum luſtrum in unius tantum legis[i] *repetitione, admirabili illa quidem atq; immortali, conſumpſerit, ut ipſum in cathedra affirmaſſe, Cardinalis quidam eius auditor retulit Caſtrenſi*[k]*, dolenti ſui temporis repetitiones præcipitari, eaſq; propterea eſſe de duodena. Et ſæpe quidem euenit, ſiue moroſitate quadam ingenij, ſiue iudicij nimia ſeueritate, atq; adeo triſtiſſima cenſura, ut nihil abſolutum putemus, niſi in quo diutiſſime laboratum ſit, & niſi quod, ut inquit ille, longa dies, & multa litura coercuerit. Nec etiam poſtremo paruifacienda uidetur uitiligatorum omnibus detrahentium peruerſitas, ſiue quòd nō deſint qui iſta demum ſe doctos uideri putant, ſi alijs detrahant: quo fit, ut ea etiam plerunq; in foro uituperent, quę tamen in angulis libenter legunt: ſiue quòd indocti quidem quæ ipſi non intelligunt, errori ſtatim aſcribunt; docti uerò, diſſimulatis quę recte dicta ſunt, ſicubi ſemel aut iterum (ut nemini non accidit) lapſus fuerit auctor, id ſolū adnotant, id ſolum meminerunt. Quæ cū ita ſint, nemo ignorat, quanto periculo honorem ſuū exponat, qui ſcripta ſua in publicum edere curat. Et hæc quidem ſunt, quibus (ut uerum fatear) facile uel à ſcribendo deterreri, uel ſaltem à præpropera editione diſſuaderi, ac retrahi planè mihi uidebar. Verum cum ſuperioribus aliquot menſibus à iudicijs, cauſiſq;, & alijs publicis occupationibus diſceſſerim, & laborioſum profectò nimis, moleſtumq; adnotandi, & iudicandi onus depoſuerim, mihiq; me ipſum uendicauerim, ut mihi iam, quicquid reliqui uitæ clementia Dei conceſſerit, uiuere poſſem, quod & alios*[l] *feciſſe antiquis & modernis temporibus pleroſq; audiuimus; uiſum fuit nonnulla, quę in frequenti illa materia. §. cum ita. ad Trebell. ſuperioribus annis in foro uerſans, per ſchedulas obſeruaueram, in unum colligere, atq; ea qualiacunq; in repetitionis formam redigere, & redacta alijs etiam cōmunicare, nō mehercule ad uanam ingenij uel doctrinæ alicuius oſtentationem, cuius quidem illa capacia non ſunt, & à qua ſemper abhorrui; ſed ut, ſi quid boni in eis eſſet, id totum ad honorem Dei bonorum omnium largitoris accederet, & alacriorem ad alia et, quæ in ære noſtro ſunt, aggredienda animum redderet. quod ſi ſecus accideret, æqui ſaltem boniq; quod conati fuiſſemus, conſuleretur. Ad quod eò magis animum induximus, ne conſilium mihi forte fuiſſe uideretur, in ſocordia nunc atq; deſidia deliteſcere, et manus, ut aiunt, compreſſas tenere, uel in agrorū cultu, aut uenatione, mercaturaúe, aut alijs mundi illecebris uitā peragere, ac nō potius id, ea ſolum ratione à me factū eſſe, ut liberius & intenſius, quod ſemper optaui, ſtudijs operam nauare poſſem: qua in re illud ſaltem dicam, quod uel apud iniquiſſimum iudicem obtineam, placere mihi otium meum, & ſolitudinem omni celebritate iucundiorem uideri. Cæterum cum*[m] *lectionis fructus ſit aliquid ſcribere, & lectio ſine ſtylo ſomnium putetur, ſtatui (iuxta Ann. Senecæ*[n] *documentum) inuicem lectionem ſtylo commutando, alterum altero temperare, & apum exem-*

i l. de ætate. ff. de minoribus.

k in l. Si minorem. C. de in integ. reſt. min.

l Albert. de Roſ. ut per ipſum in proœm. C. Lucium Craſſum, ut per Cic. in 1. de Orat. et alios. hic tex. not. in l. 1. C. de aduo. diu. iudic. ubi Acc.

m Hieron. ad Damaſ.

n in epiſt. 85. ſumptum a Lucil. p. 3.

plo, quicquid ab alijs collegimus, per fauos digerendo, ita diſponere, ut etiam ſi apparuerit unde ſumptum ſit, aliud tamen, q̃ id, quod ſumptum ſit, eſſe uideatur. Et ut quemadmodum alimenta, quæ, dum ſolida innatant, ſtomacho oneroſa ſunt: ex eo uerò quod erant, mutata, in uires, & ſanguinem conuertuntur: ita et aliena doctrina, non ſemper memoriam onerans, ſed per fidelem aſſenſum, tanq̃ propria effecta, in ingenij uires tranſeat. Nec mehercule ſuperius dicta aliquem à ſcribendo deterrere debent. Nam ſi omnes alij poſteros docere ſcriptis recuſaſſent ſuis, certe nec ipſi quidem Pythagoras, Socratesue, quales fuerunt, euaſiſſent: ſed neq; ulla ars ad eum perfectionis gradum, ad quem iam tot ſeculis perueniſſe conſpicimus, (meo quidem iudicio) progreſſa unq̃ fuiſſet. Quinimmo ut triſte eſt diuitem ſine hærede, ita ſapientem ſine ſcriptis decedere, perq̃ eleganter Baldus[o] miſerrimum eſſe iudicauit. Satius itaq; eſt eos prudentes uiros imitari, qui perpetuum doctrinæ ſuæ, quantacunque illa fuerit, exemplum poſteris relinquere uoluerunt. Non enim nobis ſolum nati ſumus, ſed ut alijs etiam, quantum poſſumus, prodeſſe enitamur. Quòd uerò maiores noſtri, omnem prorſus oſtendendi ingenij, & diligentiæ uiam nobis præcluſiſſe uideantur, id eatenus attendendum eſſe cenſeo (quod idem Decius re ipſa docuit) ut difficultate propoſita acrius atq; enixius inuigilemus; non autem ut deſperatione conterriti eos imitemur, qui aut res magnopere expetendas experiri nolunt, ꝙ eas ſe aſſequi poſſe diffidant, aut qui acutiores ſe, ac doctiores uideri putant, ſi, uel ſcienter, erronea potius ſua, dummodo noua, opinionis auctores ſint, q̃ aliena, licet optima atq; uerißimæ, aſſertores. Nam ut hos merito D. Auguſtinus[p] eiuſq; doctiſſimus ſcholiaſtes Lud. Viues acriter reprehendunt; ita illorum animos grauiſſimi auctores[q], non minus eleganter, quàm ſapienter, ea præſertim erigunt ratione, ꝙ cum ita natura comparatum ſit, ut in præſtantibus rebus magna ſint ea, quæ ſunt optimis proxima, non primos tantum admiramur, ſed uel etiam infra ſecundos condigni honores nunquam deficiunt: atque hinc eſſe, ꝙ ob ſuperiorum gloriam, aut inimitabilem præſtantiam nedum excellentes uiri Theologi, Philoſophi, Oratores, Poetæ, ab optimis ſtudijs aut ſcribendo deterriti non ſunt, ſed nec minoris quidem famæ opifices ſe artibus ſuis remouerunt; rati nimirum ſatis honeſte ſecum actum iri, ſi ad primum ordinem tendentes, ad ſecundum ſaltem, ut par eſt, tertiumue peruenire poſſent. Hinc illud Horatij,

> Non poſſis oculo quantum contendere Lynceus,
> Non tamen iccirco &c.
> Eſt quoddam prodire tenus, ſi non datur ultra.

Ad hæc, inuenientis, ut rectiſſime Baldus[r] poſt Senecam ſcriptum reliquit, inuenta non obſtant: & adhuc multum ſupereſt operis, ſemperq; ſupererit; quod certe in hoc præſertim tam uaſto legalis ſcientiæ pelago facile admitti poteſt, in quo noui ſemper aliquid, aut certe non ita omnibus obuij reperiri poteſt, uel deniq; quod alijs tum inueſtigandi, tum reperiendi occaſionem præbere poſſit. Quòd autem ad paruitatem meam attinet, equidem ut nihil noui à me afferri poſſe ſine controuerſia fatear, non tamen ſuſcepti me laboris unq̃ pœnitebit; quando mihi ipſi ſaltem, iuxta ſupra relatum Senecæ documentum, tum acuendi ingenij & intelligentiæ, tum uerò etiam firmandæ melius memoriæ gratia, hanc exercitationem non penitus infructuoſam fore mihi perſuadeam. Proinde ſtatui (quod Plinius ingenui animi eſſe affirmat) diligenti nomenclatura, quid cuius ſit, quidq; cui acceptum ſeram, ſimpliciter nedũ fateri, ſed etiam profiteri. Conſilij enim mei non eſt, alienis me uenditare plumis,

> Ne[s] ſi forte ſuas repetitum uenerit olim
> Grex auium plumas, moueat cornicula riſum,
> Furtiuis nudata coloribus.

Nec ꝙ ueteribus ollis, nouas aliquando affigam anſas, furtum ideo uelle diſſimulare, cum præſertim non ignorem Thaletem Mileſium à diſcipulo ſuo Mandrita Prienenſi, pro egregia mercede, nihil aliud petijſſe, niſi ut inuentorum ſuorum, ipſum magiſtrum, non autem ſe, uel alium quempiam auctorem faceret: ſciamq; hac ratione homines, (ut D. inquit Hier[t].) eruditionis gloriam declinando, eruditiſſimos haberi. Illis autem, qui nobis probri loco ponunt, ꝙ aliena ſumamus, non ab re (opinor) reſpondere poterimus, non quidem quod Vergilium reſpondiſſe ferunt, pulcrum eſſe de manu Herculis clauam eripere, ſed quod argute Cicero[u], obijcienti ſibi, ꝙ à philoſophis illa ſumeret, Metuebam, inquit, ne a lenonibus diceres. unde enim niſi ab optimis doctiſq; iuris optima quæq; ſumi poſſunt? Haud uerò parum eſt, ut D. Hier[x]. conſtanter affirmat, ſcire in magnis atq; arduis rebus, aliena referre, ingenij noſtri ariditatem aliena ubertate adiuuare. Quòd ſi forte in antiquorum dictis uel nouè recenſendis, uel enucleandis, nullum omnino locum (quod tamen haud ſanè ſimpliciter concedimus) nobis relictum eſſe, obijciatur, in recentium ſaltem dictis aliquantulum immorari, fortaße non omnino inutile futurum eſſe confidimus. Cæterum cum doctori promittenti maria & montes non ſit credendum[y], uerum potius (ut Stoicus inquit Epictetus) quicunq; aliquid doctrinæ hauſerit, debeat more ouis in paſcuis bene depaſtæ, non ueſpere gloriari, ſed lac affatim uelluſq; præbere; iccirco perbenignum te lectorem etiam atq; etiam rogatum uelim, ut ſi mihi forte, tanq̃ paupercula illi Moabitidi[z], Dei benignitas non omnino uanum ſpicilegium conceſſiſſe uidebitur, (cum etenim multa grata ſint atq; utilia, ea tantum ratione, ꝙ ſic fortunæ libuit, cur meam & ipſe cupiditatẽ laboremq; ominibus optimis non proſequar?) id totum tanq̃ quod à fugitiuo, uel decoctore exegeris, in lucro reputes, atq; ita exiſtimes, protuliſſe alios in gazophylacium de theſauro ſuo noua & uetera, aurum, argentum, lapides præcioſos; nobiſcum autem bene agi, ſi (ut D. inquit Hier[a].) obtulerimus pelles & caprarum pilos. Curæ illud certe pro uiribus nobis erit, ne quid huc afferatur, quod non uel ratione tueri, uel auctoritate poſſimus. Styli porrò nitorem aut eloquentiam in ueritatis indagatione non deſiderari, ſatis iampridem ab eloquentiſſimo Ioanne Pico ad Hermolaum Barbarum demonſtratum eſt: &

o in procem. Decretal. col. 2.

p de Ciuitat. Dei lib. 18. c. 11.

q Cic. in lib. cui tit. Orator pag. 1. cum seq. & Colũ. libr. 1. pag. 5. cũ seq. D. Hieron. i procem. super epiſt. ad Ephes.

r ubi ſupra.

s Horat. epiſto. libr. 1. ad Iul. Flo.

t in funere Nepot.

u in Parad. æqualia eſſe peccata.

x in procem. ſuper epiſt. ad Galat.

y glo. i. l. omnes. §. 6. de re mil.

z Ruth. c. 2.

a in. 2. apol. aduerſus Ruff. poſt med.

terte, ut Manilius ille Aſtronomus cecinit,

Ornari res ipſa negat, contenta doceri.

Atqui ſi vnquam uetus illud dictum ſeruandum eſt, Rudius & planius, id certe vel in his præſertim inextricabilibus nodis faciendum eſt, in quibus frequenter etiam portentis verborum vti neceſſe eſt: quod aliquando ipſum quoque Romanæ eloquentiæ parentem, & iureconſultos factitaſſe nouimus[b]*. Fremant frendeantq; delicatiores iſti quantum velint, Gulielmus præſertim Budæus, vir alioqui græce & latine eruditiſſimus, verum purus putus humaniſta. illis enim tanquam militibus è mœnibus conuicia iaculantibus, verum à pugna remotiſſimis, dici poteſt vulgatum illud, tu ſi hic ſis, aliter ſentias. Quòd verò multitudinem commentariorum Vulcano, vt ipſi nobis obſtrepunt, dedicandorum (vota certe non alia, quam libitinariorum aduerſus medicos) execrantur, quaſi non idem in eorum profeſſione vſu venire ſoleat, nulla prorſus eos reſponſione dignos arbitramur, cum præſertim ſua ipſorum ratione attenta, iandiu illorum libri in cineres abiiſſent. Quotus enim quiſq; eorum eſt, qui, contra vulgatam comici ſui ſententiam, gloriari poſſit, quicquam ſe dixiſſe, quod prius dictum non fuerit? quis (vt Salomon*[c] *inquit) poteſt dicere, Ecce hoc recens eſt? Cæterum quod ad Iuſtiniani edictum pertinet, ei ab inſigni iuriſconſulto Andrea*[d] *Alciato ſufficientius reſponſum eſt, quam vt ea in re vlterius immorandum ſit. Vetus autem illud dictum, Abdite viuas, tanquàm ab Epicuro profectum (relicta inter priuatam publicamq; uitam controuerſia*[e]*) tantum abeſt, ut quenquam monere debeat, vt ea potius, quæ contra illud à ſapientiſſimis viris*[f] *adducuntur, vnumquenq;, niſi prorſus rationis expers ſit, vehementer ad aliquid præclari agendum hortari debeant, atq; impellere. Nec deniq; rei magnitudinem formidamus, quin potius ea maxime confidimus, cum Propertio dicentes,*

Quod ſi deficient vires, audacia certe

Laus erit, in magnis & voluiſſe ſat eſt.

Præſertim verò cum (vt præclare docet Horatius[g]*) vel mediocres iuriſconſulti, & alii, qui ſcientias ſerias profitentur, laude digni ſint: poetæ vero, aliiq; leuiora, & voluptatis tantum gratia inuenta, profitentes, niſi egregii ſint ac propemodum ſingulares, laudis quicquam ſibi comparare nequeant. nec mirum, cum difficilius ſit in grauioribus hiſce arduiſq; rebus, vel mediocres euadere, quam in illis iucundis & facilibus maxime raros ac præcellentes. Horum poſtremò, quæ ſumma celeritate, & memet in horas præueniens, ſcripſi, editionem, vt in nouennium differrem, nunquam adduci potui, ſiue quod, qui meus eſt genius, non parere vnquam, ſed abortire conſueuerim, & corrigendi tædium non feram; ſiue quod, ſi corrigere vellem, non obſcure intelligam, quod cum mihi ipſi nunquam ſatisfaciam, toto nouennio, nunquam ab horum ſcriptorum caſtigatione, mutatione, additione, deſiſterem: ac proinde non ſecus forte nunc mihi, quam olim ab Apelle Protogeni*[h] *uitio verti poſſet, quod manum de tabula neſcirem tollere. Sæpe enim vſu venit, vt ſcripta noſtra nimia cura vel peiora reddantur, neque tam lima poliantur, quam exterantur. Ad hæc, quotus quiſq; eſt, qui eiuſmodi de nouennio præceptum poſſit obſeruare? niſi forte nouennem iſtam curam non temporum ſpatiis, ſed intentione metiamur. Minus vero ſycophantarum metu quiſquam à ſcribendo deterreri debet: quandoquidem non malorum, ſed bonorum tantum virorum intuitu, ad bona opera aggredienda animus inducitur. Hi enim totum oppoſitum eius, quod illi, facientes, diſſimulatis quæ perperam dicta ſunt, ſi quid boni in opere vllo inueniunt, id ſolum annotant, id ſolum meminerunt, prout etiam fieri debere & naturalis ratio dictat, & fraterna caritas expoſtulat, nec non proprii tum honoris, tum commodi ratio ſuadet. Cæterum alia quoq; particularis in hoc ſcriptore adeſt ratio, cur ne malorum quidem metu ab inſtituto opere retrahi debeat. nam cum eius auctoritas minor ſit, quam vt ei quiſquam inuidendi cauſam habeat, facile futurum eſt, vt ſcripta hæc ab inuidorum morſibus tutiora reddantur, quàm ſi ab illuſtri aliquo auctore profecta eſſent. Magno ſanè vlli ac præcellenti viro tanquam tutelari numini, (quod plerique omnes de ſuis ſcriptis faciunt) hæc qualiacunque dedicanda eſſe non duximus, tum quod prædictis rationibus nec bonorum nec malorum linguas formidarent, tum quod eas dedicationes parum opis auctoribus, vel præſidii afferre, ſatis iam ſuperq; vſu compertum eſt: tum verò vel maximè, quod vt has incultas nugas meas magno vlli uiro nuncupare, temerarium eſſe videbatur; ita etiam ſi fortaſſe boni aliquid in eis reperiri datum eſſet, nullo tamen iure nullaq; ratione cuiquam offerre poteram, quod meum non eſſe exploratiſſimum habebam: quandoquidem id totum Deo optimo maximo acceptum referri debere non ignoremus, à quo omne datum optimum, & omne donum perfectum*[i]*, clamante etiam Paulo apoſtolo,*[k] *Quid habes quod non accepiſti; & ſi accepiſti, quid gloriaris quaſi non acceperis? Sed hactenus datum ſit proœmio. nunc ad id, quod inſtituimus, propius accedamus, & principio Iuriſconſultum ipſum audiamus.*

CVM ITA *fuerit ſcriptum, Fidei filiorum meorum committo, vt, ſi quis eorum prior ſine liberis diem ſuum obierit, partem ſuam ſuperſtiti fratri reſtituat: quod ſi vterq; ſine liberis diem ſuum obierit, omnem hæreditatem ad neptem meam Claudiam peruenire volo. Defuncto altero, ſuperſtite filio, nouiſſimo autem ſine liberis; neptis, prima quidem facie, propter conditionis verba, admitti non videbatur; ſed cum in fideicomiſſis voluntatem ſpectari conueniat, abſurdum eſſe reſpondi ſ partis nepti petitionem denegari, quam totam habere voluit auus, ſi nouiſſimus fratris quoq; portionem ſuſcepiſſet. hactenus ille.*

Scriptum legis anguſtum, legis interpretatio diffuſa eſt: Senec. in. 4. declamat. libr. 9.

b ut late per Tiraq. i. l. Si unquam in uer. ſuſceperit liberos. i. pri. C. d. reuo. don.

c in Eccliaſt. c. 1.

d in. l. fi. §. 1. de ver. ſign.

e de qua late p Alcio. de exil. im memor. C i cer. de off. 1. cha. 6. & habetur in. c. Niſi cum pridem de renun.

f Plut. i lib. cui titulus eſt recte dictũ ſit, ita viuas, vt nemo te ſentiat vixiſſe. & alii permulti.

g in Ar. poe.

h vt p Plin. lib. 35. c. 10. pag. 1.

i pri. Iac. 1.

k pri. Cor. 4.

Mirũ uideri non debet, ſi infinita propè cõmentario
rũ ſylua ſuper hoc textu ſit congeſta, quandoquidem
non minus vera, q̃ elegantia ſunt, quæ in eius com-
mendationem præfatur hic in principio Franc. Rip.
cui addo præſentem materiam habere difficiliora
contraria, quæ ſint in corpore iuris, ſcđm Bart. &
Curt. iun. in. l. pen. C. de impub. vbi Alex. difficilem
periculoſamque hanc materiam eſſe aſſerit; hic ve
rò col. 8. ver. vnde Bar. addit, utilemq́; & quotidia
nam. Accedat, ꝙ, ut dicit etiam Bolog. in addit. ad
conſ. Io. de Ann. 68. in prin. materia iſta non poſſet
eſſe magis frequens. Cum Terent. itaq; dicere poſſu-
mus, Herclè digna res eſt, cui neruos intendas. con-
uenienterq́; mihi dici poteſt Plautin. illud in Pœnu-
lo, Probam nactus es materiam, tu facito probum ar
tificem te preſtes. quod, obſecro, Spiritus Sancti cle-
1 mentia cõcedat. ✠ Status huius ſpeciei eſt ex ſcripto
& ſententia, de quo late per Rhetores habetur, vt
per Cicer. in. 1. de Orat. & in. 2. ad Heren. et ad fi.
partit. & in libr. de claris orat. circa. me. & pul-
cre in orat. ſua pro Au. Cecin. per Quintil. libr.
7. vbi ꝙ ſtatus iſte frequẽs eſt penes iuriſc. & Trapo
zũt. lib. 2. circa me. celebrem illam centumuiralem
cauſam in exemplum adducentes, Lucio Craſſo pro
M. Curio, & Scęuola iuriſc. pro Coponio contendẽti
2 bus, ✠ an ſubſtitutus pupillariter filio naſcituro, ad
mittatur filio non nato, de qua. q. licet de Rhetor. non
meminerint, tractant etiam iuriſtæ noſtri, vt per
Bar. et alios in. l. 1. in. 2. effectu uulg. ſubſtit. de vulg.
& pup. cum concor. à Tiraq. plene cumulatis in. l. Si
unq̃. in ver. libertis. nu. 50. immo Claud. de Seiſ. in
d. l. 1. col. 8. & ibidem Rip. nu. 168. & Alciat. nu.
76. reprobant quandam limit. ad hanc deciſ. tradi-
3 tam per Alex. in cõſ. 188. vol. 3. vt ibi ꝑ eos. ✠ Hos
moder. allego tum gratia breuitatis, tum ut ſequar
documentum Fely. in. c. Rodulphus. poſt nu. 22. de re
ſcrip. alleg. in arg. dictum illud D. Gregor. Quid eſt
quod non uideant, qui uidentem omnia uident? Cui
adde Ant. de Butr. in conſi. 24. q. hęc. colu. 2. ver.
In hoc puncto. Quod certe de ipſomet Fely. ac etiam
de memorato Tiraq. dici poteſt, qui uimirum ſuis la-
boribus, & præſtanti ingenio, omnimodæ lectionis,
& diligentiſſimæ obſeruationis nomen, doctiſſimorũ
uirorum iudicio, ſunt aſſequuti. adhęrendum tamen
ſemper eſt potius opin. antiquorum, q̃ moder. ſcđm
Pract. Pap. in for. cap. quãdo teſt. exam. ad perp. rei
mem. in fi. Summatur hic tex. ſecundũ Bar. & alios
communiter ſic, Fideicommiſſum relictum à duobus
cum expreſſione nominis collectiui, debetur, etiam ſi
in perſona vltimi tantum conditio exiſtat, ſi non ſu
pereſt perſona, quæ ex præſumpta mente defuncti
ſubſtitutum excludat. Verum quia hoc ſummarium,
tum eſt defectiuum, quia tex. non ſimpliciter dicit, ꝙ
fideicommiſſum debeatur, ſed ꝙ pro parte eius, in quo
uerificata eſt conditio, tum uerò excedit contenta in
tex. neq;. n. tex. directò ſe fundat, quia non ſuperſit
perſona quæ &c. ſed quia quem totum &c. Ideo co-
gita ſi nouc poteſt breuius, & forte melius, ſic ſum-
mari. Conditio reſpiciens perſonas grauatas, ſcin-
ditur. Hoc autem qualiter procedat, ˚j. late uidebitur,
& particulariter uide. ˚j. nu. 15. Facti contingentia
in hoc tex. talis fuit. Sempronius habens duos filios,
& ex alio præmortuo neptem nomine Claudiam, cõ
didit teſtamentum, in quo (ut refecẽ not. per Imo.
hic col. 1. & Alex. poſt ſummariũ) ✠ ꝓſupponũtur 4
cætera habilia, iux. l. Qui teſtamẽto in prin. ff. de te
ſtam. cum concor. late alleg. per Cagnol. in. l. vinũ.
nu. 3. cui adde tex. cum glo. in Auc. Offeratur. C. de
lit. conteſt. quem ad hoc alleg. Socin. in. l. Qui duos
col. 5. in fi. de reb. dub. & tex. in. l. Furioſum. ad fi.
C. qui teſt. fac. poſſ. & in. l. 3. §. fi. de leg. præſt. &
de hac reg. magnum feſtum facit Deci in locis al-
leg. ꝑ Cagnol. ubi. ˚s. & per Crauet. de Antiq. tẽp. in
1. par. ad fi. princ. Et ita etiam in ter. ferè noſtris di
cebat Iaſ. in. l. Si pater impuberes. col. 1. de uulg. &
pup. Et in quo quidem teſtamento, facta prius inter
filios inſtitutos reciproca ſubſtitutione, poſtea, ſi
uterq; ſine liberis decederet, ſubſtituit in tota hære-
ditate neptem. Euenit, ꝙ primus moriens reliquit fi-
lium, ſecundus vero nullum. Quæritur, an Claudia
neptis ſubſtituta poſſit conſequi totam partem ſcđi,
qui ſine filijs deceſſit. Et certe non magnopere labo-
randum eſt in hoc caſu, de ratione dubitandi, iux. iu
ra uulg. alleg. per Franc. Niconit. qui de qualibet,
uel uulgatiſſima re, nimibus hybernis crebriores au-
ctoritates adducit, contra glo. in c. Tales. 23. diſt. &
in clem. Sæpe. ubi etiam Card. de uerb. ſign. Nicon.
inq̃ in. §. Duo fratres. col. 4. & late etiam per Ca-
gnol. ubi limitat, in. l. uni. in. 1. not. C. quan. nõ pet.
par. & uide etiam. ˚j. nu. 126. cum ſeq. ✠ Et quæ qui 5
dem dubitandi ratio licet etiam fatua ſufficeret, iux.
gloſ. in. l. Eunuchis. C. qui teſt. fac. poſ. & per Soci.
iun. in. l. cum filioſa. in. 4. par. glo. nu. 26. ✠ ille tñ 6
intellectus legis præfertur, qui eſt de caſu magis du-
bitabili, ut per Deci. poſt Abb. in. l. Quoties idem ſer
mo. de reg. iur. et in. l. Illam. col. 1. C. de collat. Rip.
in reſpõ. 6. col. 3. ſub tit. de legi. Nicol. Arelat. in. l.
Generaliter. nu. 15. de ſec. nupt. Crauet. in conſi. po
ſito poſt trac. de antiq. temp. nu. 18. contra quod ta
men arguit, nec ſoluit, Socin. in. l. In ambiguo. col.
1. in fi. cum ſeq. de reb. dub. & ad præd. uide etiam
˚j. nu. 126. cum ſeq. Hic enim rationes dubitandi
adeo efficaces ſunt, ut à contrarijs difficile deciſio ſal
uari poſſit, ut. ˚j. uidebimus. Videtur enim, ꝙ Claudia
nullo modo conſequi poſſit totam partem illius ulti-
mi, licet ſine liberis defuncti, ſequẽtibus rationibus.
Primo, quia immo uidetur, ꝙ tota portio huius ulti-
mi pertineat ad filium primi, uigore reciprocæ ſubſti
tutionis primo loco factę. licet enim ſubſtitutio con-
ditionalis regulariter non tranſmittatur, ut dice-
mus. ˚j. nu. 147. attamen in deſcendentibus ſecus ui
detur, ſcđm glo. in. l. Is cui. de act. & oblig. quam
poſt Cum. ſequitur & tuetur Soci. hic col. 4. Sed ſic
eſt, ꝙ ubi habet locũ prima ſubſtitutio, non eſt tra-
ctandum de ſecũda, ut not. ˚j. nu. 39. & nu. 1311.
ergo &c. Et ſi reſponderes, primo, ꝙ contra glo. in. d.
l. Is cui. eſt com. opin. ut. ˚j. nu. 191. Secundo, ꝙ ubi
aliâs fieret tranſmiſſio fideic. conditionalis, attamen
nunq̃ fit in prçiudicium ſecundi ſubſtituti paris in
gradu, ut. ˚j. nu. 338. replicatur ex mente Alex. hic
tum. col. 1. verſ. in tex. ibi, Si nouiſſimus. tum col. 3.
uer. 3. ſolut. ꝙ (ut præd. interim reſponſiones ue-
ras eſſe admittamus) non propterea ſaltẽ Claudia de
beret habere totum. Nam aut iſte ultimus deceſſit

inteſtatus, & tunc Claudia, & filius primi debent
pariter admitti, cum ſint pares in gradu: aut uerò de
ceſſit teſtatus, & tunc eius uoluntas ſeruari debet.
ſicut enim ſeruaretur, ſi ipſam Claudiam in totum
heredem inſtituiſſet, ita etiam ſeruari debet, ſi ipſa
unà cum filio primi, uel etiam ſi ſolus filius primi, im
mo etiam ſi forte aliquis extraneus, fuiſſent inſtitu-
ti. Nec obſt. ꝙ Claudia illi ultimo fuerit ſubſtituta:
Quia ad hoc, in quo tota reſidet difficultas huius tex.
reſpon. ꝙ erat quidem ſubſtituta, uerum ſub condi-
tione, ſi uterq; deceſſiſſet ſine filijs: cũ ergo uterq; non
deceſſerit ſine filijs, uerba conditionis (ut fatetur ēt
7 Iuriſc.) uidentur deficere. ✠ quo fit, ut ſubſtitutus cõ
ditione defectus, non tam dicatur excludi, q̄ perinde
haberi, ac ſi nunq̄ fuiſſet ſubſtitutus. l. Pecuniam
quã. ubi Deci. in. 2. not. ſi cert. pet. l. 1. de reg. Cato.
Caſtr. in cõſ. 292. col. 2. vol. 2. Corn. in cõſ. 180.
col. 3. uol. 4. Pariſ. in conſ. 19. col. 5. vol. 2. Cra-
uet. in conſi. 62. col. 1. Quibus adde Ang. in conſi.
265. in. 2. dub. & Io. de Anna. in conſi. 68. pro-
pe fi. Socin. in conſi. 117. col. pen. vol. 3. qua tamen
in re uide Soci. iun. in. l. cum filiofam. in. 4. par. glo.
col. 6. Corroboratur hæc reſponſio ex not. per Dyn.
quem placet referre, in cõſ. 40. Teſtator poſt multa
legata. alleg. a Bar. et Alber. de Roſ. hic col. 1. & a
Curt. ſen. in cõſ. 45. poſt nu. 12. et a Soc. iun. ĩ cõſ.
158. nu. 55. uol. 2. & de eo loquemur ēt. ſ. poſt nu.
1069 (cõqueritur enim Fely. in c. Omnes. col. 4. in
prin. 1. diſtinc. de ijs, qui ex auaritia doctores anti-
quos in fonte non uident) Quia quando uerba ſunt
clara, ea etiam in ultimis uoluntatibus in primis at-
tendenda ſunt. l. In ijs. de condi. & demon. cum alijs
alleg. ſ. in. 1. not. Sed ſic eſt, ꝙ pater uoluit, ſi uterq;
ſine liberis deceſſiſſet, ſubſtitutam admitti: ergo alte
ro decedente cum liberis, licet altero ſine, repelli de-
bet ſubſtituta. Præterea cum ly, uterq;, ſtet copula-
tiuè, æquipollet duabus conditionibus appoſitis: mo-
do ſic, quando ſunt duæ conditiones appoſitæ, defe-
ctus unius reddit ſubſtitutionē in totum inutilem. l.
Mæuiuſ. l. Si hæredi plures. de cõd. inſtit. ut per Iaſ. in
l. Si quis ita ſtipul. fuerit. col. 1. de uerb. obliga. Rom.
in ter. in conſi. 131. Deci. in conſi. 89. colum. 2. &
417. col. 1. Paris. in conſi. 14. col. 3. nolu. 2. Curt.
iun. in pulcro caſu in conſi. 89. colũ. 2. (qua tamen
in re non omitto pulcram deciſ. Fulg. in conſil. 15.
col. 2. quam ſequitur Soci. iun. in conſil. 42. colũ. 5.
8 vol. 1. & in cõſi. 114. col. 8. eo vol. ✠ ꝙ ſubſtitutus
alicui, ſi infra. 20. annos, & ſine filijs deceſſerit, ad-
mittitur, & ſi ille poſt. 20. annos, dũmodo ſine filijs,
& inteſtatus decedat) Sed ſic eſt, ꝙ in propoſito ca-
ſu, altera conditionum defecit, ergo eius defectus red
dit ſubſtitutionem in totum inutilem. Accedat, quia
quotieſcunq; uerba ponuntur indefinite, uel copula-
tiue, dicitur oratio ſumi ex uniuerſo. l. Si pluribus. de
leg. 2. l. Si plures. et. l. Hoc legatũ. de leg. 3. tunc ſic,
9 ✠ quãdo oratio ſumitur ex uniuerſo, ſi quid falſum re
peritur, tota oratio falſa iudicatur. l. Si is qui ducen-
ta. §. vtrum. de reb. dub. Sed ſic eſt, ꝙ in propoſito ca
ſu, altera tantum pars orationis uera extitit, altera
uero falſa: ergo ſequitur, ꝙ tota propoſitio redditur
falſa, & per conſequens Claudia à ſubſt. penitus re
pelli debet. Nec obſtare uidetur. l. Lucius. §. Caio.
ſ. eo. quia ibi erant inſtituti extranei, & ideo inter
pretamur pro parte præmortui ſubſtitutionem habe
re effectum, ad hoc ut uoluntas teſtatoris citius &
facilius exequatur, ut. ff. de verb. oblig. l. Ita ſtipula
tus. §. Idq; defendebat. hic autem erant inſtituti filij
teſtatoris: & ſic ex diuerſis non infertur. uulg. l. fi.
de calum. & l. Papin. exuli. de minor. Nec obſta-
re uidetur. l. Pater. & l. Hoc articulo. ſ. de hære. in-
ſtit. quia illud ibi ideo eſt, ne delictum, uel defectus
unius, alterum lædat, cum alteri per alterum iniqua
conditio afferri non debeat. ut. uulg. Et hæc quidem
in ſubſtantia ſunt dicta per Dy. ubi. ſ. cui adde quæ
congerit Deci. in conſi. 594. & Soci. iun. in. d. conſ.
158. ✠ Secundo adde idē eſſe, qñ plures uocantur ſub 10
conditione poteſtatiua, quia ſi conditio deficiat quo
ad unũ ex uocatis, deficit quo ad omnes, ut per Rui.
in conſi. 150. col. 5. uol. 3. de quo tamen (non ingre
dior propterea materiam. §. Cato) uide Bar. in. l. Si
plures. C. de cond. inſer. Tertio adde, ꝙ cum teſtator
in hac ſecũda ſubſtitutione, de qua agitur, poſuerit in
cõditione filios utriuſq; ad excluſionē Claudiæ, clare
conſtare uidetur, eum uoluiſſe, ꝙ non ſolum filij pro
prij decedentis excluderent Claudiam ab hac ſubſti-
tutione, ſed etiam filij alterius, tanq̄ prædilecti, iux.
uulg. l. Lucius. Accedat, quia facile fuiſſet teſtatori
dicere, ſi ultimus deceſſerit ſine filijs. differentia. n.
debet ēē, an dicatur, ſi ultimus, uel, ſi uterq;, arg. l. Si
idem. C. de codic. & not. in. l. Serui electione. §. 1. de
leg. 1. per. l. Iulianus de leg. 3. facit limit. ad. l. Fun-
dus qui locatus. ff. loc. attētata per Cagnol. in. l. uni.
ſi quis inſd. non obtem. aliâs poſitio filiorum primi in
conditione, eſſet ſuperflua. Quod ex eo maxime con-
firmari uidetur, quia teſtator in hoc tex. prouide-
rat in caſu, quo ſolus primus moriens decederet ſine
liberis, nempe de altero ſuperſtite, pariter prouide-
rat in caſu, quo uterq;, nempe de Claudia: in caſu ue
rò, quo ſecundus tantum decederet ſine filijs, non pro
uidit, quia non erat opus, cum tunc præſupponatur
extare filios ex primo, & ipſam Claudiam, pares in
gradu: & ſi omnino teſtator hoc etiam caſu prouide-
re uoluiſſet, ne forte decedens poſſet uel inter uiuos,
uel in ultima uoluntate aliter diſponere, vtiq; veroſi
mile eſt, ꝙ uel ſubſtituiſſet filium primi unà cum ipſa
Claudia, cum ſint pares in gradu, uel ſaltem dixiſſet,
ſi vltimus, non autem, ſi uterq;. hic ergo caſus videba
tur omiſſus, vt dicit Deci. in ter. in. l. pen. loquens de
illo tex. C. de impub. quem latius referemus. ſ. num.
840. igitur debet haberi pro omiſſo. l. Cõmodiſſime
de lib. & poſth. cum ſimil. alleg. per Barb. in conſi.
35. col. 4. vol. 1. quod in qualibet materia procede-
re oſtendit Tiraq. de Primog. q. 40. nu. 194. Præte-
rea, ut inquit Alcia. hic poſt nu. 2. verſ. Maxime. ſi
filius ex primo excludit ſuperſtitem coniunctum à re
ciproca præcedente, multo magis debet excludere
Claudiam ſecundo loco ſubſtitutam, arg. vulg. l. Pu
blius. §. 1. Nec præd. obſtare videntur not. per So-
ci. hic col. 1. dicentem, ꝙ filij vnius in hoc text. non
cenſentur poſiti in conditione quo ad portionem alte
rius, vt latius referemus. ſ. poſt nu. 85. verſ. &
quia. Ad hoc enim videtur reſponderi poſſe, ꝙ obie-
ctum procederet, ſi ſecundus habuiſſet filios. tunc. n.
ipſi deberent excludere ſubſtit. a portione eorũ pr̃is,

nõ aũt filij ex primo. Sed cũ ſcđs deceſſerit ſine filijs,
ſequitur, ꝙ filij ex primo deberent excludere ſubſtit.
non ſolum à portione primi, ſed etiam à portione ſe-
cundi, prout etiam dicimus in ſubſtit. ſacta de filijs
utriuſq;, ꝙ filij unius cẽſentur ſubſtituti nõ ſolũ quo
ad portionem eorum patris, ſed etiam quo ad portio-
nem alterius, ſi decedat ſine filijs, vt per Deci. not. in
cõſ. 546. ĩ fi. de quo. ĵ. nu. 797. accedãt not. ĵ. nu.
88. Nec obſtare etiam uidetur, ſi diceretur, teſtatorẽ
in hoc caſu requiſiuiſſe utrunq; decedere ſine liberis,
ad hoc ut ſubſtit. haberet totam, ut patet per dictio-
nem, omnem; ſed non requiſiuiſſe utrunq; decedere ſi-
ne liberis ad hoc, ut haberet partem: & ita dicebat
Deci. in. d. l. pen. col. 3. in princ. & acutiſſ. doct. D.
Hierony. Torniel. hic nu. 78. in fi. & nu. 136. uer.
Reſpondetur. quem honoris, & magnę in eum, licet
nunq̃ uiſum, beneuolentię cauſa nomino; atq; id qui-
dem, uel propter excellentem ingenij & doctrinæ præ
ſtantiam, quam in ſcriptis ſuis præ ſe fert, uel etiam
patriæ ſuæ nomine, in qua nimirum genitorem meũ
eo anno præturam egiſſe perceperim, quo ciuitas illa
poſt modum a Cæſareo exercitu capta fuit. Ad hanc
enim rñſionẽ uidetur replicari poſſe. Primò, ꝙ neq; ẽt
teſtator diſpoſuit, ꝙ altero decedente ſine liberis, ſub
ſtit. haberet partem: quod cum non fecerit, hoc ſuffi-
cit pro intentione hęredum grauati, abſq; eo ꝙ con-
11 trarium diſpoſuerit. ✠ ſufficit enim dicere, ſubſtitutio
hoc caſu non loquitur, ut per Soci. poſt Oldr. in conſ.
62. & 69. et 104. uol. 3. Deci. in conſ. 513. Rip.
rñ. 1. de ſubſtit. col. fi. & nedum teſtator, ſed neq;
lex, neq; Impe. facerent, ꝙ id contineatur in diſpoſi-
tione, quod non continetur, ut poſt Bar. inquit Soci. in
conſ. 73. ad fi. uol. 4. Hinc dicimus, ꝙ in fideic. in du
bio interpretatio fit contra fideicõmiſſ. ut per Deci.
in conſ. 593. Nicol. Bell. in conſ. 41. qua tamen in
re uide Cranet. in conſ. 208. col. 1. ad fi. cui adde, ꝙ
hoc fallit, quãdo eſt ſubſtit. ille, qui ab inteſtato de iu
re cõi ſuccederet, ut filia teſtatoris: ita Alex. in cõſ.
158. col. 3. in prin. uer. 4. uol. 6. Et propterea dicit
tex. Neptis prima quidẽ facie uidebatur excludi. ſup
ple, & per conſequens rem reduci ad cauſam inteſta
ti, ſcđm quã, Claudia unà cum filio ex primo de iure
cõi æqualiter ab inteſtato huic ultimo ſuccederent,
quicquid dicat Alcia. hic, de quo. ĵ. nu. 1066. Scđo
ad prædictã rñſionẽ Dec. & Torn. uidetur replicari
poſſe, ideo in hoc tex. adiectam eſſe dictionem, omnẽ,
quia aliàs portio acquiſita ſcđo ex reciproca pręcedẽ
te nõ ueniſſet in reſtitut. fideic. iux. not. ĵ. nu. 415.
ſed ſtante. d. illa, uenit, ut not. ĵ. nu. 434. nõ autem
ut denotaret conditionem illam, ſi uterq;, appoſitam
ſolum fuiſſe reſpectu totius, ut pręducti Doc. dicunt.

Secundò principaliter, ꝙ Claudia non poſſit admit
ti ex ſubſtitutione, probari uidetur: quia non eſt ueri
ſimile teſtatorem uoluiſſe nepotes ſuos inæquales fa-
cere. l. fi. C. com. utriuſq; iud. l. cum pater. §. Euictis
de leg. 2. pulcre Aret. in conſ. 1. col. pen. cum alijs al
leg. per Soci. iun. in conſ. 180. nu. 68. uol. 2. & la-
tius in conſ. 60. in. 6. arg. eo. uol. Rui. in conſ. 178.
col. 3. in fi. cum ſeq. uol. 2. & noue Cranet. inter
conſ. Sylua. 56. col. fi. quibus adde pulcra not. per
Curt. iun. in conſ. 113. poſt nu. 10. & latiſſ. per Ti
raq. de Primog. q. 4. facit opin. Rom. & aliorum
circa. §. Ex imperfecto. de quo nouiſſime poſt alios ꝑ
Soci. iun. in conſ. 88. in. 2. dub. uol. 3. & hac ratio-
ne repetitio fit, qñ aliàs non fieret, ut. ĩ. nu. 1281.
Et prędicta adeo procedunt, ut licet teſtator in aliquo
capitulo non ſeruauerit æqualitatem inter filios, in
alijs tamen capitulis eam ſeruaſſe intelligatur, ut per
pulcras rationes probat Aret. in. d. cõſ. 1. col. fi. quic
quid ſimpliciter dicant Alex. in conſi. 158. in fi. uol.
6. Soci. iun. in conſi. 142. in fi. uol. 3. & Gerar. Ma
zol. in conſ. 144. nu. 30. uerſ. Præterea. eo. uol. Sed
ſic eſt, ꝙ inæqualitas reſultaret inter filium ex pri-
mo, & ipſam Claudiam, ſi illa admitteretur ad totã
portionem ultimi, ergo &c. & hanc rationem alle-
gat etiam Cyn. hic, prout eum refert Alex. col. 6. &
Imol. relatus per eundem Alex. col. 12. & quam ra
tionem cõſiderat etiam Soci. hic poſt nu. 14. uer. 3.
ratio. & ante nu. 30. & Alciat. nu. 2. alleg. etiam
doc. Bar. in. l. Lucius col. 3. de uulg. et pup. Satius er
go uidetur eſſe, ut filius ex primo excludat Claudiam
ab hac ſubſtitutione, quia hoc modo nemini fit iniu-
ria, ſed ſtãte teſtam. ut in hoc tex. præſupponitur, om
nia recte procedunt. nepotes enim ſuccedent in por-
tione patrum ſuorũ reſpectiue, prout conueniens eſt.
uerum ſi primus decedat ſine filijs, admittetur alter
frater ſuperſtes ex reciproca, excluſa Claudia; ✠ prout 12
etiam ab inteſtato de iure ſſorum. admiſſus fuiſſet ut
per Deci. in conſ. 527. col. 3. Quòd ſi et primus &
ſecundus decedent ſine filijs, Claudia ſuccedet in to-
tum ex ſubſtitutione, prout ẽt de iur. cõi ab inteſta-
to ſuccederet. Si uero ultimus tantum decedet ſine
filijs, extante filio ex primo, prout in hoc tex. præſup
ponitur, pariter res reducetur ad cauſam inteſtati,
ſecundum quam ſuccedent æqualiter filius ex primo,
& ipſa Claudia, cum ſint pares in gradu, ſiue atten-
damus proximitatem teſtatoris, ſiue huius ultimi de-
functi. & hoc modo intelligendo iſti pares in gradu
erunt æquales in ſucceſſione, ✠ quod iura maxime cu 13
piunt. l. vt liberis. C. de collat. cum uulg. Rui. late in
ſ. alleg. conſi. 178. col. 3. uol. 2. quod etiam pater
præſumitur uelle, ut. ſ. diximus, uerſ. 2. principali-
ter. aliàs inter deſcendentes teſtatoris oriretur odiũ,
quod ex inæqualitate reſultat, ut per Rom. in conſi.
438. col. 2. Soci. in cõſi. 4. col. 2. uol. 1. Aug. in cõſ.
286. relat. ĵ. nu. 817. cũ alijs alleg. per Soci. iun.
in conſ. 172. col. 6. uol. 2. & per Tiraq. de Primog.
q. 4. nu. 10. Augetur difficultas, quia ſi uerba im-
proprientur, ut ſeruetur æqualitas inter deſcenden-
tes teſtatoris, multo minus debemus recedere à pro-
prietate, quando recedendo reſultaret inęqualitas, et
maximè ſtante. l. Non aliter. cum ſimil. de leg. 3. quin
immo dicendum uidetur, ꝙ, ne reſultet inæqualitas,
fieri debeat tranſmiſſio primi fideicom. conditiona-
lis, etiam ubi aliter non fieret, ſcđm Rui. in. ſ. alleg.
conſi. 178. col. 3. uer. & pred. de quo tamen dice-
mus. ĵ. nu. 194. Vel ſaltem, ꝙ pluralitas nõ debeat
reſolui in ſingul. quando reſultaret, prout hic, inæ-
qualitas inter deſcẽdẽtes teſtatoris, ut not. ĵ. an. nu.
1310. Et ſi diceres, ſi fieret tranſmiſſio, tunc reſul-
taret alia inæqualitas contra neptem parem in
gradu: rñ. fiat ergo ſaltem compenſatio iurium, uide-
licet, ut non fiat quidem tranſmiſſio, ne reſultet inæ-
qualitas ad præiudicium Claudiæ, ſed neq; conditio
ſi uterq;

ſi uterq;, exponatur.i.ſi alter, ne reſultet inæqualitas ad præiudicium filij ex primo. Accedat, quia cum regulariter teſtator cenſetur ſe conformare cum iure cõi, ut late not. ꝭ.nu.1119. tum uerò uel maxime in hoc caſu cenſendus eſt ſe conformaſſe; quia ſicut ſe conformauit cum diſpoſitione iuris in prima ſubſtit. reciproca, ſubſtituendo fratrem ſuperſtitem excluſa Claudia, quæ illo iure ab inteſtato excludebatur, ut ſ. diximus nu.12. ita uidetur, ꝙ in hac quoq; ſecunda ſubſtit. ſe conformare uoluerit iuris diſpoſit. iux. reg.l.1. ubi Soc. de reb. dub. et. l. si ſeruus plurium. §.fi. de leg.1. cum ſimil. ut niſi uterq; decederet ſine filijs, fideicom. non haberet locum, ſed filius ex primo unà cum ipſa Claudia ab inteſtato æqualiter admitterentur, prout de iure cõi admittuntur: & ita in ſimili arguebat Curt. iun. in conſi.89.col.2. prope fi. Corroborantur prædicta, quia ſi teſtator præſumitur ſe conformare cum iure cõi, etiam impropriando uerba, ut dicemus. ꝭ.nu.1134. multo magis quãdo concurrit etiam proprietas uerborum. Accedat. l. non aliter. ſ. alleg. Et per prædictas rationes reſpõdetur, ſi pro alia parte diceres, prout dicebatur per excellentiß. D. Fabium de Engubio nunc Rom. Rotę Auditorem digniß. poſt nu.30. aliâs.37. uer. Pręterea. ꝙ cum Claudia non poſſit ſubrogari in locum filiorum primi extantium, debet ſubrogari in locum filiorum ſecundi deficientium; & liberi ex primo decedente debẽt eſſe contenti portione patris. nulla enim ratio ſuadet, ꝙ Claudia, ne in locum quidem deficientium filiorum ſecundi ſubrogari debeat, ſtante filio primi in pari gradu, ſed bene ꝙ ambo debeãt æqualiter ab inteſtato ſuccedere, ex præſumpta mente teſtatoris, ꝑ rationes pręalleg. Et ad illud, ꝙ liberi ex primo debeant eſſe contenti portione eorum patris; reſpon. ut paulo. ꝭ. reſpondebimus ad Saly. Nec obſtare uidetur reſponſio Saly. in. d.l. pen. col.2. in prin. ꝙ in bonis decedentis bene ſeruatur æqualitas, & ẽt in quarta Trebell. ipſi debita, ſed in bonis teſtatoris nõ poteſt ſeruari propter eius uoluntatem: Quia uidetur replicari poſſe, illum præſupponere id, de quo diſputamus, uidelicet, ꝙ uoluntas teſtatoris ſit pro nepte. ꝙ ſi Saly. ex eo uoluit eam colligere, quia ſubſtituerit Claudiam, non autem filium ex primo: reſpondetur, ꝙ ideo non ſubſtituit filium ex primo, quia abſurdum fuiſſet dicere, ſi uterq; deceſſerit ſine filijs, ſubſtituo filium ex primo: ſed ad ſubſtituendum filium ex primo, oportuiſſet dicere, ſi ultimus &c. quem caſum non expreſſit, nec ad fauorem quidem Claudiæ, ſed eum omiſit, ut. ſ. diximus et quem ſi expreſſiſſet, non eſſet dubitationi locus, ſed forte tunc ſubſtituiſſet filium ex primo, uel ſaltem utrunq;, uidelicet illum unà cum Claudia, non autem Claudiam ſolam, rationibus præalleg. cum ergo eum caſum non expreſſerit, non poſſumus diuinando propterea arguere uoluntatem teſtatoris fuiſſe, ut filius ex primo excluderetur. Non uidetur etiam obſtare, ꝙ filius primi, ex perſona patris ſui iam fuerit admiſſus ad hæreditatem ipſius aui, ut dicit Saly. in. d.l. pen. col.2. poſt prin. & per conſequens, cum iam habuerit ſuam portionem, non reſultet inæqualitas; licet etiam Claudia cõſequatur totam portionem ultimi: Quia uidetur reſponderi poſſe, ꝙ attenta hac ratione, ſequeretur, ꝙ ubi Claudia fuiſſet cohęres, tunc non haberet locum iſte tex. quod proculdubio eſſet nimis reſtringere hunc tex. & contra mentem omnium Doc. immo pręſupponendum eſt, eam fuiſſe cohæredem, cum iux. iura uulg. debuerit inſtitui: & hoc arg. not. ſ. nu.4. & not. ꝭ.nu.818. & uide. ꝭ.nu.933. & in ſpecie Alex. hic poſt ſummar. qui hoc ipſum expreſſe dicit. Nec uidetur etiam ſatisfacere, ſi dicas, ꝙ cauſa teſtati. i. Claudia abſorbeat cauſam inteſtati, uulg. l. Quandiu. quia replicari poſſe uidetur, ꝙ hoc eſſet præſupponere id, de quo diſputatur, uidelicet, ꝙ neptis habeat hoc caſu cauſam teſtati: immo hoc expreſſe negat Curt. iun. in. d.l. pen. C. de impub. col. fi. in princ. Non obſtat etiam, ſi diceres, ꝙ teſtator non cõſiderauit ius legit. hære. patet, quia ſi conſideraſſet, non feciſſet reciprocam: & ita dicit, licet ad aliud propoſitum, Alex. hic col.6. circa me. uer. Tamen ſi uidtis. Quia reſpond. ꝙ non ideo fecit reciprocam, quia non conſiderauerit ſucceſſionem ab inteſtato, ſed quia uoluit, ꝙ primus decedens poſſet in uita, uel in morte excludere ſuperſtitem. Tertio principaliter, ꝙ Claudia ex ſubſtitutione non poſſit admitti, probari uidetur; quia in ſubſtitutione facta pluribus, & uerificata in uno tantum, cenſetur reſeruatum ius legitimarum hæreditatum ſuperſtiti coniunƈto, uel poſito in conditione, ut dicemus late nu.1060. cum ſeq. Sicut ergo, quando ſubſtitutus eſt remotior, cenſetur reſeruata tota ſucceſſio ab inteſtato; ita etiam quando eſt par, debet cenſeri alteri pari reſeruata pro parte, iux. l. Quę de tota. cũ uulg. & ſuper qua reg. ſe fundat Iuriſc. hic, quæ hoc modo retorquetur. & hanc rationem dubitandi adducebat Corn. in cõſ.283. col.2. uol.1. circa quam uide. ꝭ. poſt nu.851. uer. Scdm. Quarto, ꝙ Claudia ex ſubſtitutione admitti non poſſet, uidebatur in ter. tex. expreſſus in. l. pen. C. de impub. ubi pariter teſtator uſus fuerat hac dictione, uterq;: & ibi ſtatuit Imperator, ꝙ licet cõditio uerificetur in uno, attamen ſubſtitutus etiam à portione illius repellatur: & hoc, quia in altero conditione defectus fuit: concordat. l. Qui duos. in.2. reſpon. de uulg. & pup. Nec prædictis rationibus dubitãdi uidet̃ obſtare reg. l. Quæ de tota. ſuper qua ſe fundare uidetur Iuriſc. hic in fi. quia ultra retorcutionem, de qua paulo. ſ. rñ. ꝙ illa nõ procedit ſtante rationis diuerſitate, ut not. ꝭ.nu.1062. ſed ſic eſt, ꝙ teſtator motus fuit ad faciendam hanc ſecundam ſubſtit. in tota, quia utroq; decedente ſine filijs, non ſupererat alius ab eo deſcendens, qui ex admiſſione Claudiæ ullam iniuriam uel inæqualitatem pateretur. diuerſa uerò eſt ratio, quando ſecundus tãtum decedit ſine filijs, quia tunc admiſſa, uel in parte Claudia ex ſubſtitutione, fit iniuria filio ex primo, ergo &c. Præterea etiam in. d.l. pen. C. de impub. teſtator uoluit ſubſtitutum habere totum, & tamen contrarium ibi deciditur, non obſtante reg. d.l. Quæ de tota. Verum præmiſſis non obſtantibus, contrarium, uidelicet, ꝙ Claudia admittatur ad portionem huius ultimi defuncti ſine filijs, excluſo filio primi, decidit hic Papin. de cuius laudibus habetur per Imper. in. l. cum acutiſſimi. & per Soc. in. l. cum auus. col.1. & per Cagnol. in procem. ff orum. nu.131. et per Aelium Spartianum in Seuero Imperatore relat.

à Tiraq.in.l.Si unq̃.in uer.Donat. largitus.ante nu.
274.& per Politia.in epiſt.ult. lib.5.Et attende,ꝙ
deciſ.huius text. procedit, ut præſupponunt omnes
Doc.non ſolum quando ultimus teſtatus eſſet non in-
ſtituto hęrede filio primi,qui quidem caſus eſſet indu
bitabilis ex not.ĩ.nu.1203.ſed,etiam quando inſti.
tuiſſet hæredes tam filium ex primo,q̃ ipſam Clau-
diam;uel etiam quando inteſtatus deceſſiſſet.his enim
caſibus,licet in bonis ipſius, & in legitima illi in bo
nis teſtatoris debita,atq; etiã in Trebellianica, æqua
liter ſuccederent Claudia & filius ex primo;attamẽ
in alijs bonis primi teſtatoris ſola Claudia admitte-
retur. Circa uerò rõnẽ decidendi huius text.mihi
non placet quod de eo ſignanter dicebat Corn.in cõſ.
283.col.ſi.uol.1.ꝙ quicquid ſit de rõne huius text.
ſatis eſt,ꝙ habeamus caſum ita deciſum, quia ubi ha
bemus caſum legis etc.l.Ancilla.etc. Pro quo faciãt
multa egregie cumulata ꝑ Tiraq.de retract.lignag.
in pręfat.plures enim rationes decidendi,& quidem
14 pulcræ aſſignantur.* Prima eſt Iuriſc. hic,quia in
fideicõmiſſ.magis attẽditur mens,q̃ uerba:ſed ſic eſt,
ꝙ qua ratione teſtator uoluit Claudiam habere totũ,
ſi ſecundò moriens conſequutus fuiſſet portionẽ pri-
mi.i.ſi etiam primus deceſſiſſet ſine filijs; eadem ra-
tione præſumitur etiam uoluiſſe,ꝙ etiam,ſi ſecundus
non conſequeretur portionem primi.i.licet primus
decederet cum filijs,dummodo tamen ſecundus decede
ret ſine filijs, Claudia ſubſtituta ſuccederet in eius
portione; ergo ita iudicandum eſt. Et in ſumma Iu-
riſc.hic arguit,ꝙ idem ſit iudicium de parte quo ad
partem, quod de toto quo ad totum.l.Quæ de tota.de
rei uendic.l.ſi duo.in ſi.de admini.tut.l.Qui ſcit.in
prin.uer.& quemadmodum. & ibi not.glo.de uſur.
Iaſ.in.l.ſi ſine.de cond.ſine cau.et poſt eum Deci.in
15 l.Cuius effectus.de reg.iu.*Quę quidem reg.proce-
dit etiam in ter.conditionis, ut eſt tex. quem ibi ita
not.Soci.in.l.mulcta.§.1.de cond.& dem. Cui adde
Alex.in conſ.109.col.3.& pen.& ſi.uol.7.de qui
bus prædicti non meminerunt: imo Iaſ.ubi.ſ.in.1.
limit.uidetur tenere contrarium: uide tamen.ĩ.nu.
87.& 91.& 1234.& 1285.& 1301: Et in
hac ratione ut plurimum reſidẽt Doc.ut.ĩ.etiam la
tius uidebimus nu.844.cum ſeq.& Rui.in conſi.
180.col.pen.poſt me.uol.2.& Alcia.hic:quibus ad
de Alex.in conſi.167.col.5.uol.5.ubi ita declarat,
aſſerens hanc eſſe ueram rationem huius tex.cui ad-
de Bal.in conſi.325.in.2.alleg.incip. verba Dy.in
§.cum ita.col.2.uol.3.in ant. Nec huic rationi
obſt.adducta poſt nu.13.uer.Nec pręd ictis.Quia ad
primã reſpon.de qua ibi,replica,ꝙ inter caſum,quã
do extat filius ex primo, & quando non extat,bene
eſt differentia reſpectu totius hæreditatis,ſed non re
ſpectu portionis ultimi,quando ſubſtitutus eſt de libe
ris;& ſic quando non ſupereſt perſona, quæ ex præ-
ſumpta mente teſtatoris ſubſtitutũ excludat,ut hic.
Contrarium autem procederet, quando ſubſtitutus
eſſet extraneus,ut not.ĩ.nu. 844.cum ſeq. & nu.
1062.Ad ſecundam uerò reſponſionem ubi.ſ.tradi
tam;replica,ut not.ĩ.poſt nu.81.uer.Ad quartum.
Hanc tamen rationem declara non procedere, quan-
do teſtator uoluiſſet ſubſtitutũ habere totum ab una
tantum perſona, ut ab hærede uniuerſali, ſi ipſe &

alius decederent ſine filijs,ut latius not.ĩ.ante num.
83.uer. ſed tu dicas.* Et hunc text.iunc. ratione 16
prædicta allegat Soci.ĩ.l.Qui duos.in.4.not.de reb.
dub. pro confirmatione deciſ.de qua in illo tex. Sed
pro declaratione Soci.ibi, aduerte,ꝙ in illo tex.ar-
guitur,ut qua ratione teſtator uoluit ſubſtitutum pu
pillariter ultimo habere totum,putans in hæreditate
ultimi repertam iri hæreditatem primi;ita etiam cen
ſendus ſit eundem uoluiſſe habere totum,& ſuccede-
re utriq;,caſu quo ſimul moriantur in pupillari æta-
te: & ſic ibi arguitur de toto in uno caſu,ad totum
alio caſu,in quo militet eadem ratio.* Ex quo inſert 17
idem Soci.poſt Bar.ibi col.3.uer.circa contrarium.
ꝙ deciſ.illius tex.ceſſaret, quando non conſtaret te-
ſtatorem uoluiſſe,ꝙ ſubſtitutus ultimo haberet totũ,
ut quando ſeparatim unum primo, & alium ultimo
ſubſtituiſſet,ut ibi per eum. Cæterum in hoc tex.nõ
arguitur de toto ad totum,ut ibi,ſed de toto ad par-
tem,ut idem diſponatur de parte quo ad partẽ, quod
de toto quo ad totum,ut.ſ.diximus.* Sed aduerte, 18
quia contra hanc rationem uidetur facere.l.Qui ha-
bebat. de uulg. & pup. Nam etiam ibi teſtator uo-
luit ſororem & uxorem ſubſtitutas filiæ, habere to-
tum,ſi uterq;, uidelicet filius & filia, decederent in
pup.ætate,quum filia iam prius fuiſſet filio ſubſtitu-
ta, & putauit teſtator in hæreditate filiæ repertam
iri hæreditatem filij, ut declarat Aret.ibi col.2.&
ante eũ Bar.ibi allegan.l.Qui duos.§.1.eo.tit.quod
procederet etiã,ſi filia prædecederet filio,iux.not.ĩ.
nu.29.& tamen ſi filia prædecedat pubes, & ſic ſo
ror & uxor ei ſubſtitutæ non poſſint conſequi totũ,
tunc licet poſtea filius decedat impubes,attamen ſub
ſtitutæ, ne partem quidem illius.i.filij,in quo uerifi-
cata eſt conditio,poterunt conſequi, ſed indiſtincte,
& penitus remanent excluſę,ut dicit ibi tex. & di-
cemus etiam.ĩ.nu.55.Et attẽde,ꝙ non præſupponi
tur ibi ſupereſſe perſonam ullam,quæ ex præſumpta
mente teſtatoris excluderet ſubſtitutas,immo earum
altera erat ſoror teſtatoris,quæ poſt filios iam defun
ctos, primum locum tenebat, & propterea faceret
admitti etiam uxorem conſubſtitutam, ſi forte aliâs
excluderetur, iux.not.ĩ.nu.1217.Nec refragaĩ,
ꝙ illa filia fuiſſet exhæredata:quia reſpõ.ĩ.poſt nu.
55.Non etiam ſatisfaceret, ſi diceres, ꝙ agebatur
de diuerſis hæreditatibus,ut per Caſtr.in cõſi.152.
Præſens dubiũ.col.4.uerſ.Item adhuc.uol.1.& Al
cia.de Caſtr. immemorem alleg.ĩ.nu.40.quia re-
ſpõ.ꝙ reg.ſ.qua ſe fundat Iuriſc.hic, adducitur ẽt,
ubi agitur de ſucceſſione duorum pupillorum,ut in.l.
Qui duos.de reb.dub.ubi Soci.relat.ſ.nu.16.Qua-
re pro ſolut.ad illum tex.declara hanc rationem Iu-
riſc.hic,& ad hoc obiectum reſponde,ut dicemus.ĩ.
ante nu.71.uer.Et ex præd.* Alia & ſecunda ra- 19
tio ponitur per nonnullos tam ẽx antiquis,q̃ moder-
nis,uidelicet, quia pluralitas iſta reſpicit plures di-
uerſos effectus,& per conſequens reſoluitur in ſuas
ſingularitates: ſed de hac ratione uidebimus.ĩ.nu.
880.* Alia & tertia ratio ſimilis præcedenti po- 20
nitur per Soci.hic.col.1.quia filij ex primo cenſen-
tur poſiti in conditione ad excluſionem ſubſtituti à
portione patris ſui,& idem è contra in filijs ex ſecũ
do; & per conſequens filius ex primo non debet ex-
cludere

cludere ſubſtitutum à portione ſecundi, retuli etiã. ſ.
poſt num. 10. uerſi. nec prædictis obſtare uidentur.
ſed de his dictis Soci. latius loquemur. j. poſt nu. 85.
uerſ. & quia. & nu. 88. & 92. Et hanc ẽt rationem
ponit Rui. in conſ. 141. col. pen. uol. 3. nullam de Soc.
mentionem faciens, & ante eos Bald. in conſ. 403. In
ſubſtitutione. uolu. 2. in no. dicens teſtatorem in hac
ſubſtitutione, intendere utrunque grauare: unde, licet
alter eximatur propter ſuſceptos à ſe liberos, alter ta
men decedens ſine liberis non reperitur exẽptus, ar-
gum. l. cum duo. quæ eſt. l. fi. de duo. reis. & diuiditur
uoluntas per rationem uoluntatis, & ex natura plu-
ralis obligationis reſoluitur pluralitas in ſuas ſingula
ritates. l. ſi ſeruus. §. ſi pluriũ. ſi quis cautio. hæc ille.
21 ✱ Alia & quarta ratio ſimilis præcedenti adduci-
tur per Rui. in conſ. 155. col. 2. uol. 2. quia tot ſunt
ſubſtitutiones, quot perſonæ, quibus fit ſubſtitutio. l.
ſcire debemus. de uerb. oblig. & ibi Bar. in. 1. oppoſ.
declarans. l. falſa. §. fi. de cond. & dem. procedere, quã
22 do copulantur ſimpliciter propter ſe. ✱ cui adde, ꝙ
tunc copula ponitur magis cauſa ordinis, q̃ coniũctio-
nis, & ideo non requirit concurſum utriuſque, ſecun-
dum Bar. in. l. qui hæredi. de cond. inſtit. & alibi, quẽ
à Cum. defendit Ang. Aret. in. §. pen. Inſti. de hære. in-
ſti. Verificata igitur conditione in una perſona, dici-
tur uerificata una ſubſtitutio, et per conſequens ſub-
ſtitutus debet in ea portione admitti. Porrò has om-
nes rationes intellige ſemper ſecũdum ter. huius text.
in quo non ſupererat perſona, quę ex præſumpta men
te teſtatoris excluderet ſubſtitutum. nam aliâs ſecus
eſſet, ut declarabimus infra num. 1060.
23 ✱ Verum enimuerò excitandi ingenij gratia cogi-
tabam, ſi alia quoque, nec fortè inſubtilis, huius deciſ.
ratio addi poſſet, præmittendo, ꝙ licet in caſu iſto præ
cedat reciproca, attamen Claudia dicitur ſubſtituta
non ſolum ultimo decedenti, ſed etiam primo, ut. j. la
te declarabimus nu. 574. tunc ſic, Claudia iſta nõ de
bet eſſe deterioris conditionis, eò, quia ſubſtituta fue-
rit utrique, & ſic ẽt huic ultimo, qui deceſſit ſine filijs,
q̃ ſi eſſet ſubſtituta ſoli primo, qui deceſſit cum filijs.
ſed ſic eſt, ꝙ, ſi ſubſtituta fuiſſet ſoli primo, qui deceſ-
ſit cum filijs, attamen in caſu iſto admitteretur ad por
tionem ultimi ſine filijs defuncti, ergo &c. Tota uis eſt
in probanda minore, pro cuius faciliori declaratione
ueniendo ad praxim, ponamus, ꝙ alter horum filiorũ
uocaretur Petrus, alter uerò Antonius, & ꝙ eorũ ſu-
perſtes ſubſtitutus ſit priori ſine filijs decedẽti, poſtea
Claudia ſubſt. fuerit ſoli Petro, ſi ſine filijs deceſſerit.
qui quidẽ Petrus deceſſerit primus cũ filijs, Antonius
uerò poſtea ſine filijs; iux. caſum huius literæ. Dico
enim, ꝙ Claudia etiam in caſu iſto admitti deberet ad
24 portionẽ Antonij, licet illi ſubſtituta nõ fuiſſet. ✱ hoc
autem concludenti ratione probatur, præmittendo, ꝙ
ſubſtitutio uulg. poteſt fieri ẽt fideic. & legatarijs. l.
ut hæredibus. de leg. 2. l. ſi legata. C. de lega. & §. ſin
autem aliquid ſub condit. ad fi. de cad. toll. et quòd cõ-
pendioſa adiecta uniuerſitati continet uulg. etiam ſi
ſit facta per uerba communia, ut in hoc tex. in ſubſti-
tutione facta de Claudia, iux. not. j. poſt num. 122.
Modò ſic, ſecundus ſubſtitutus uulg. ſubintrat in locũ
primi, qui admitti non potuit. §. ſed ſi inſtituto. Inſti. de
uulg. ſubſt. cum alijs alleg. j. poſt nu. 27. uerſ. ex pri-
ma: ſed ſic eſt, ꝙ Petrus ſubſtitutus Antonio, admitti
non potuit, ergo Claudia ſubſtit. uulg. Petro in eius lo
cum ſubintrare debet. Quòd autẽ Petrus admitti non
potuerit ad portionẽ Antonij, patet, quia prædeceſſit
Antonio, & ſic ſubſtitutio fuit quaſi caduca. d. §. ſin
autẽ aliquid ſub conditione. nec tranſmitti potuit, ut
late not. j. in. 2. not. & tanto magis cum fuerit dictũ,
ſuperſtiti fratri reſtituat, quo caſu prædefunctus ad-
mitti non poteſt, prout hoc clarũ eſſe, aſſerit ẽt Dec. in
25 conſ. 63. in. 1. dub. ✱ Verum ſi diceres, cũ ergo ſuper
ſtes ſubſtit. fuerit priori decedenti, ſequi uř, ꝙ Petrus
nõ ſolum excludatur, ut. ſ. ſed ẽt ꝙ ne dici quidẽ poſ-
ſit ſubſtitutus Antonio, iux. not. ſ. nu. 7. & per conſe
quẽs, ꝙ minus Claudia tanq̃ ſubſtituta Petro, admitti
poſſit: Ad hoc rñ. ꝙ licet Petrus admitti non poſſit ad
portionẽ Antonij, per. ſ. dicta, attñ nõ propterea fit,
quin à principio ei diceretur ſubſtit. & per conſequens
quin Claudia, tanquã Petro uulgariter ſubſtit. admit
tatur ad portionẽ Antonij. Quòd aũt Petrus, licet præ
deceſſerit Antonio, diceretur tñ illi ſubſtit. præſuppo-
nunt Doc. dicentes, melius hic, q̃ alibi probari, ꝙ ẽt in
deſcendentibus teſtatoris ſubſtitutio conditionalis nõ
tranſmittitur, ut not. j. nu. 191. niſi ergo ẽt primus
decedens diceretur fuiſſe ab initio ſubſtit. alteri, utiq;
uanũ eſſet dicere, ꝙ nõ tranſmiſerit ad filiũ. prętcrea
niſi diceretur ſubſtit. nõ tranſmitteret ẽt ſtantibus conie
cturis: ſed ſic eſt, ꝙ tunc trãſmittit, ut. j. nu. 219. er-
go &c. Accedat, quia aliâs in hoc text. prima ſubſtit.
nõ eſſet reciproca, prout cã oẽs appellant. Quid nõne
ſubſtitutus uulg. inſtituto ſub cõdit. ſubintrat in locũ
inſtituti defuncti ante euentũ conditionis, uel eo ſuper
ſtite defecta conditione, ut eſt tex. in. d. §. ſin autẽ ali-
26 quid ſub cõdit. de cad. toll. ✱ Ad hæc, nonne ſubſtit. pu
pillariter filio naſcituro, admittitur per tacitã uulg.
ẽt filio non nato? certe ſic, ſecundũ com. opin. ut not. ſ.
nu. 2. & in ter. ꝙ ſubſtitutus poſthumo alteri ſubſtitu
to; admittatur, ẽt poſthumo nõ nato, cõſuluerunt Cur.
ſen. & Iaſ. in eadẽ ſpecie, ille in cõſ. 52. in ult. dubio,
hic in conſ. 148. in. 1. dub. uol. 2. contra Oldr. et Io.
And. de quibus. j. nu. 45. uerſ. non obſt. & tũ attenta
ratione in contrariũ alleg. uideretur in præd. caſibus
ſecus dicendum eſſe, cũ inſtitutus ſub condi. defecta cõ
ditione habeatur pro non inſtituto, & naſciturus non
deberet dici inſtitutus nec ſubſtit. niſi naſcatur, acce-
dat ẽt arg. Alex. relat. j. nu. 220. & certe ſubſtituẽ-
do ſuperſtitẽ exprimitur illud, quod tacite ineſt. acce-
dant not. j. nu. 28. & num. 57. Et ita præſupponunt
Doc. alleg. j. nu. 71. uer. ſecũdo infero. dũ uolunt, ſe-
cundum ſubſtit. admitti per uulg. eò, ꝙ primi ſubſtit.
prædeceſſerant grauato, et tñ ibi aderat dictio, ſuper
ſtes, ut patet in eorũ themate poſito per Curt. iun. &
Soc. iun. ubi alleg. accedat ẽt not. j. nu. 231. Nec obſt.
dictio, prior, & dictio, ſuperſtiti, de quibus in hoc tex.
quia rñſio patebit ex not. j. poſt nu. 191. uer. ſecun-
dã. et nu. 219. cum ſeq. Aliud tñ eſt in ter. not. j. poſt
nu. 67. ſed ratio differentiæ recte intuẽti patet, quia
licet in hoc text. prima ſubſtitutio fuerit facta de ſu-
perſtite, attamẽ ſecundã de Claudia nõ præſupponi-
mus fuiſſe, prout ibi factã hoc modo, ſi primus ſubſtit.
deceſſerit poſt primũ grauatũ, uel factam fuiſſe Petro
ſuperſtiti, ſed ſimpliciter Petro ſine filijs decedenti.
Cæterum non omitto, ꝙ idem, quod. ſ. dixi de ſecundo

ſubſtituto uulg. ut caducata prima ſubſtitutione ad-
mittatur, aliquando ẽt dr̃ de ſecũdo ſubſtit. per fideic.
ea rõne, quia defuncto primo ſubſtit. ante primũ gra-
uatũ, fideic. remanet penes primum grauatũ cũ onere
ſuo. i. reſtituendi ſubſtituto ſubſtituti. §. pro ſecũdo. et
§. ſinaũt aliquid ſub condit. C. de ead. toll. Bar. in. d. l.
27 Quandiu. in fi. ✻ Verũ quia prædicta, tã de ſubſtituto
uulg. ꝗ de ſubſtituto per fideic. indigẽt ulteriori decla-
ratione, ideo aduerte diligens lector, quia data hac oc
caſione, libet, diſcurrẽdo oẽs ferè caſus, hanc materiã,
qñ. ſ. caducata aliqua ſubſtit. admittatur ille, qui ſub-
ſtituto fuit ſubſtitutus, plenè declarare, quia frequens
admodum eſt, & pulchra. Pro breui itaque & faci-
liori declarat. totius huius materię, in ſumma dicas, ꝙ
ſicut ſingula uia. ſ. adducta ſufficit ad hoc, ut ſecun-
dus ſubſtit. admittat̃, uidelicet, aut quia ꝑ uulg. ſubin-
tret in locũ primi, aut qa fideic. remaneat penes pri-
mũ grauatũ cũ onere ſuo, ita ẽt utraq; hac uia ceſſãte
nunꝗ admittit̃. Et quidẽ ueniẽdo ad ſingulos caſus. ex
prima uia infert̃ primò, ꝙ qñ prima et ſcđa ſubſtit. eſt
uulg. tunc ꝑdecedente primo ſubſtit. admittit̃ ſcđus. d.
§. ſed ſi inſtituto. Inſti. de uulg. ſubſt. & l. Si Titius. &
l. cohæredi. in prin. ff. eo. tit. & d. §. Pro ſcđo. & d. §.
Sinaũt aliquid ſub cond. ibi, niſi ſubſtit. qđ quidẽ intel
ligitur ꝑ oẽs ibi de ſubſtit. uulg. (de ſubſtit. n. ꝑ fideic.
dicemus. ĩ. nu. 41.) accedãt not. ĩ. nu. 38. qcqđ dicat
Polit. de ſubſtit. char. 22. col. 2. ad fi. cũ ſeq. & hãc cõ
cluſ. tenẽt ẽt Soci. iun. in cõſ. 181. nu. 47. uol. 2. cui
adde Soc. in cõſ. 52. col. pen. in primo caſu uol. 1. ſub-
ſcrip. à Corn. & Cacial. inter cõſ. Corn. 298. uol. 3.
ubi diſtinguit ꝗtuor caſus, et eã diſtinc. accepit à Caſt.
in conſ. 152. Pñs dubiũ. col. 1. quã ẽt refert & ſequi
tur Nicol. Boer. deciſ. 38. nu. 21. quibus adde Bald. in
cõſ. 149. Quidã fuit ſubſtit. uol. 3. in antiq. & d. di-
ſtinct. in effectu ſumit̃ ex dictis Bart. in. d. l. Quandiu.
28 ✻ Immo caſus ꝑdecedentiæ eſt proprie unus de cõten
tis ſub altero capite uulg. ſubſtit. uidelicet, ſub capite
impotentiæ. l. Ab oĩbus. §. cum quidã. de leg. 1. not. in
l. 1. de uulg. & pup. & ꝑ Deci. in cõſ. 416. col. 1. pro
ut ẽt idẽ eſſet, ſi primus ſubſtit. tacite uel expreſſe re-
pudiaret, ut not. ĩ. nu. 454. Et ex præd. ſequi uĩ, ꝙ li
cet tranſmiſſio fideic. condit. nõ fiat ad hæredẽ ſubſtit.
ut late not. ĩ. in. 2. not. fiat tñ ad eius ſubſtit. ſecundũ
Doc. alleg. ĩ. nu. 337. ſup quo tñ uide ꝗ ibi dicemus.
29 ✻ Secundò ex. d. prima uia infertur, ꝙ cũ pupil. ſub-
ſtitutio cõtineat uulg. ut not. in. l. 2. de uulg. et pup. ſi
prima & ſcđa ſit pupill. & primus ſubſtit. prædeceſſe
rit, tunc ſcđus admittatur ad hr̃ditatem illius, cui pri
ma ſubſtit. facta fuit, ut not. Bar. & alij in. l. Qui ha-
bebat. de uul. & pup. Nec obſt. ſi diceres, hoc eſſe con-
tra illũ tex. qa rñ. ꝙ ibi primus ſubſtit. deceſſerat pu-
bes, quo caſu ceſſat utraq; uia, ꝑ quã ſecundus ſubſtit.
admittitur, ut dicemus. ĩ. nu. 69. & ꝑ conſequẽs pro
hac concluſ. eſt tex. ibi à cõtrario ſenſu, ſcđum Caſt.
in. d. conſ. 152. col. 1. & Soc. in. d. conſ. 52. col. pen.
30 in. 2. caſu, quibus adde Bar. ibi. ✻ Verũ ſi replicares,
ꝙ immo ibi primus ſubſtit. deceſſit impubes, ſecundũ
impreſſ. de tortis, & nouiſſ. Lugdun. de qua nõ parum
miror. rñ. ꝙ melius ſtat impreſſ. Lugdunen. antiqua di
cens, pubes. et ita ibi expreſſe declarat Bar. & uult ẽt
glo. ibi, dicens, ſi habes, impubes, dicas, quondã. ꝗ ſalua
31 tio, ut hoc obiter dicã, ✻ licet ꝑ ea faciant not. ꝑ Alex.
poſt alios in. l. Quidã ita. col. 2. ſ. eo. ubi (de ꝑdicta,
tñ glo. immemor) facit eandẽ de ſuo illo tex. expoſitio
nẽ: et pro ea ẽt faciat, quia nõ dr̃ falſum, quod uiuatur
primordio ueritatis. l. Cũ filius. §. Hæres. de leg. 2. Ale
xan. in. l. ita tñ. §. Qui ſuſpectã. col. ant. ſ. eo. Ruin. in
conſ. 115. col. 7. uol. 3. Rimin. in cõſ. 148. num. 16.
attñ ſaluatio illa mihi nõ placet, quia ea attẽta, quili
bet poſſet dici mori impubes. i. quondam impubes, &
quia qualitas adiecta uerbo etc. melius ergo ſtat dice-
re, pubes, ut dixi. ✻ Redeundo ad propoſitũ præd. illa 32
tio procedit, licet hæreditas teſtatoris fuiſſet adita per
utrunq; pupillũ. neq;. n. ꝑpea ceſſaret uulg. contenta in
ſecunda ſubſtit. pupil. facta primo ſubſtit. uidelicet, ſi
nõ ſit hæres illius, cui prima ſubſtit. facta eſt, ut latius
dicemus nu. 38. et 56. ✻ Et ex hac ſecunda illatione 33
ſequitur idẽ eſſe, quęcunq; ſit prima ſubſtit. dũmodo ſe
cunda ſit pupill. militat. n. ſemper rõ illa, quia pupill.
continet uulg. ꝑ quã ſecundus ſubſtit. ſubintrat locum
primi, ut dix. ſ. nu. 24. ✻ Tertiò ex. d. prima uia in- 34
fertur, ꝙ ſi prima eſſet uulg. ſecunda uerò cõpendioſa,
idẽ eſſet, quia, ut. ſ. dix. cõpendioſa continet uulg. &
licet Rui. in conſ. 96. col. 3. uol. 2. & in conſ. 99. col.
ant. eo. uol. uideatur tenere, ꝙ qñ prima ẽ uulg. tm̃, nõ
habeãt locũ not. in. d. l. Quandiu. per ibi alleg. attamẽ
dicas contrariũ eſſe uerius: dũmodo in ſcđa cõtineatur
uulg. per. ſ. dicta. & ad contraria debuit rñdere, ut
not. ĩ. nu. 59. ✻ Idẽ quoq; eſſet, qñ prima eſſet pupill. 35
et ſecunda cõpendioſa, ut per Bar. in. d. l. Quãdiu. quẽ
com. ſequuntur Doc. ibi, & Soci. in. d. conſ. 52. in ter
tio caſu, late Pariſ. in cõſ. 73. uolu. 3. cui adde Iaſ. in
cõſ. 132. col. 3. uol. 1. & Caſt. in. d. conſ. 152. col. 2.
uer. Bar. aũt. ✻ Quartò ex. d. prima uia infert̃, ꝙ qñ 36
prima eſt mere fideic. ſcđa uerò uulg. tũc adhuc ꝓcedit
cõcluſ. noſtra, & ita patet ex dictis Corn. in cõſ. 35.
in. 3. dub. uol. 2. et Soc. iun. eũ referentis in cõſ. 114.
col. 3. ad fi. uol. 1. ✻ Quintò ex. d. prima uia infer- 37
tur, ꝙ licet in ſecunda ſubſtitut. etiam fœminæ poſitæ
fuiſſent in conditione, attamẽ ſi in prima ſoli maſculi
poſiti fuiſſent in conditione, tunc prædecedente primo
ſubſtituto, filię primi grauati non excluderent ſecun-
dũ ſubſtit. ita Caſt. in. d. conſi. 152. col. pen. ad fi. quẽ
ſequitur Alex. in conſi. 139. col. 2. uol. 6. & licet ap-
poſtil. ibi contrariũ teneat, appellãs eam ſophiſticam
& peſſimam conſultationẽ, attamen, iudicio meo, eſt
bona per prædicta. attenditur enim hoc caſu conditio
adiecta primæ ſubſtitutioni, non autem ſecundæ, cum
prædecedente primo ſubſtit. ſecundus dicatur primus,
ut. ſ. Nec obſt. ꝙ caducata prima ſubſtit. fideic. rema-
neat penes primũ grauatum, et licet remaneat cũ eo-
dem onere, intelligitur tñ, ut teneatur reſtituere ſecũ
do ſubſtituto, eatenus et eo caſu tm̃, quo teneretur pri
mus ſubſtit. non aũt in plus, nec in alio caſu. et ita di-
cit appoſtil. ubi. ſ. quia reſpon. ꝙ ſi intelligit, ꝙ condi
tio appoſita in perſona primi ſubſtituti uerificari de-
beat in perſona primi grauati, apud quẽ remanet fi-
deic. caducũ, certe non ita dicit nec intelligitur tex. in
§. Pro ſecundo. ſufficit. n. ꝙ. d. cõditio uerificet̃ in perſo
na ipſius primi ſubſtit. iux. not. ĩ. nu. 62. Si uerò in-
telligit, ꝙ uerificari debeat in ꝑſona ipſius primi ſub-
ſtit. ut. ſ. licet prædefuncti, tunc rñ. primo, ꝙ bene in
caſu Caſt. & Alex. præſupponũt uerificatã eſſe condi
tionem in perſona primi ſubſtit. ſcđò rñ. ꝙ immo etiã
ſi

ſi nec in ipſius quidem primi ſubſtituti perſona uerificata eſſet, attñ admitteretur ſecundus ſubſt. nam cõtrarium procedit, quando ſecunda ſubſtit. eſt mere fideicommiſſaria, iux. not. ͥ. nu. 60. ſed quando continet uulg. tunc ſufficit, ꝙ conditio primę ſubſt. uerificetur; & , prædecedente primo ſubſtituto, admittitur ſecundus per uulg. per quam ſubintrat locum primi, ut not. ˢ. nu. 24. cum ſeq. non attenta conditione adiecta ſecundæ ſubſtit. ut latius not. ͥ. nu. 68. ✻ Vlti-
38 *mò ne dubites, quin prædicta locum habeant ẽt, ſi prima ſubſtitutio ſit facta de cohærede, ut ꝑ Rui. in cõſi. 94. uol. 2. uer. Quartus caſus. uol. 2. et ratio eſt, quia ſubſtitutio uulg. contenta in compendioſa, intelligitur tam reſpectu ſubſtitutionis, q̃ inſtitutionis, & uerificatur, ſi hæres non erit, tam reſpectu ſubſtitutionis, q̃ inſtitutionis, ut ibi per eum, dicentem non eſſe tactũ ab alijs, & Soci. iun. in d. conſi. 114. col. 3. uerſ. Et ad uertendum. uol. 1. Alcia. in d. l. Cohæredi. par. 5. allegat. l. Mulier. ad ſi. de condit. inſtit. Corn. in ˢ. allega. conſi. 35. col. fi. uol. 1. Crauet. in conſi. 283. col. 2. et uide omnino. ͥ. poſt nu. 336. uerſi. prædicta. & idem regulariter eſt etiam in fideicõmiſſaria, non facta mẽtione hæreditatis, ut not. ͥ. poſt num. 370. uerſi. melius. Cæterũ ad tria illa ſemper aduertendum eſt: primum, ſcilicet, an ſimus in caſu, in quo prima ſubſtitutio trãſmittatur ad heredes, iux. not. ͥ. in. 2. not. quia tunc heredes primi ſubſtituti excluderent ſubſtitutũ uulg. ut per Alcia. in d. l. Cohæredi. circa nu. 2. ✻ Et*
39 *ratio eſt, quia trãſmiſſio excludit ſubſtit. uulg. ut per Doc. in l. 1. in. 2. effectu uulg. ſubſtit. de uulg. & pup. Alex. in conſi. 4. uol. 2. & in conſi. 79. uol. 6. Soci. in conſi. 8. col. pen. uol. 4. & in conſi. 67. col. 1. eod. uol. quicquid contrariũ dixerit Ang. alleg. per Soc. in cõſ. 216. poſt nu. 17. uer. ſcda. uol. 1. accedãt not. ͥ. nu. 311. licet non excludat ſubſtitutum pup. uel per fideic. ut not. ͥ. ante nu. 333. Scdm eſt, ꝙ ſi plures eſſent in prima ſubſt. uocati, tunc licet ſubſtit. caducaretur ob prædecedentiã unius, non tñ admitteretur ſecundus ſubſt. Et ratio eſt, quia cum in fideicõmiſſis ẽt uniuerſalibus habeat locum ius accreſcendi, ut not. ͥ. nu. 355. ideo ne in prædefuncti quidem portione ſecundus ſubſt. admitti poteſt, quia ſtante iure accreſc. pluralitas non reſoluitur in ſingul. ut not. ͥ. nu. 1289. ✻ Tertium uerò eſt, ꝙ, ſi ſecundus ſubſtit.*
40 *eſſet in alia re uocatus, puta in fructibus tñ, uel in diuerſa hæreditate, tunc nunq̃ ſubintraret in locũ primi, ſecundum Alcia. in d. l. Cohæredi. ante uer. Ex his uerbis. ibi, Ideo. circa quod tñ uide not. ˢ. ante nu. 19. uer. Non ẽt. & ſecus eſſet, ſi primus ſubſtitutus eſſet in uſuf. ſecundus uerò in uſufr. & proprietate, ut in caſu Alex. in conſi. 17. col. 2. uol. 7. ✻ Ex ſecunda ẽt*
41 *uia adducta. ˢ. ante nu. 27. uer. Cæterum. infertur, ꝙ quando prima ſubſt. eſt mere fideic. & ſecunda etiã mere fideicommiſſaria, tunc decedente primo ſubſtit. ante grauatũ, admittitur ſecundus ſubſtitutus, per d. §. Pro ſecundo. & d. §. ſin autẽ aliquid ſub conditione. ita Bar. in d. l. Quandiu. in fi. quem alij ibi ſequuntur, & Soci. in conſ. 52. in. 4. caſu, uol. 1. ſubſcrip. à Corn. & Cacial. alleg. ˢ. nu. 28. & alij. ͥ. allegãdi. Adde idem eſſe ẽt, ſi prima ſubſtit. eſſet compendioſa, ſed ueniſſet caſus fideicõmiſſariæ iux. not. ͥ. nu. 49. & nu. 65. & ita tenet ẽt Caſtr. in d. conſi. 152. col. 2. uerſi. Secundũ caſum. & in conſi. 267. In q. quæ uertitur. in. 1. dub. uol. 2. Rui. in cõſi. 140. in. 2. dub. uol. 2. Dec. in cõſi. 238. & 318. & 427. ſubſcrip. à Soci. iun. in conſi. 42. uol. 1. & tenet idẽ Soci. iun. in cõſ. 181. nu. 47. uol. 2. idẽ habetur per Cur. iun. in conſ. 135. Rui. in conſ. 94. in ſecundo caſu. uol. 2. Alci. in d. l. cohæredi. poſt nu. 7. uer. Quòd ſi primo. Crauet. in conſi. 295. in. 1. dub. et in his ter. erat caſus Soci. iun. in conſi. 114. uol. 1. & in his quoq; ter. erat caſus Cur. iun. ĩ cõſ. 83. de quo dicemus. ͥ. poſt nu. 49. & pro declaratione huius cõcluſ. uide. ͥ. nu.*
48. ✻ Immo ẽt, ſi eſſent tres, uel quatuor ſubſt. fidei- 42
cõmiſſariæ ſucceſſiuę, attñ, ſi medię caducatæ fuiſſet, ultimus ſubſtitutus admitteretur ad portionẽ primi grauati: ita Caſtr. in conſ. 420. Videtur, ꝙ filij. uol.
2. Iaſ. & Cur. ſen. alleg. ˢ. nu. 26. ✻ Quid autem ſi 43
prima ſubſtitutio non caducetur, ſed ſit pro non ſcripta, diſtinguit Corn. in ſubſcriptione allegata. ˢ. nu. 28. col. 1. quòd aut ſecunda ſubſtitutio eſt facta in forma communi ſubſtitue, & adhuc procedunt prædicta: aut uerò eſt facta per modũ oneris, ut quia primus ſubſtitutus grauetur reſtituere ſecundo, & tunc ſecus, quem non recte referunt nec Deci. qui eum approbat in conſi. 427. col. pen. in fi. nec Alci. qui oppugnat in d. l. cohæredi. ante nu. 8. & ad ſecundum mẽ-
brũ illius diſtin. cõferũt not. ͥ. nu. 46. ✻ Ex utraq; 44
uerò uia. ˢ. adducta inferri uidetur primò ſecundũ Soci. iun. in conſi. 114. col. 7. uol. 1. ꝙ, ſi prima ſubſtitutio eſſet compendioſa, & ſecunda pariter cõpẽdioſa, & prima uerificetur in caſu fideic. (hoc dico propter not. ͥ. nu. 49.) tunc ſecundus ſubſtitutus, caducata prima ſubſtitutione, admitteretur. cũ .n. ſcda cõpendioſa cõtineat uulg. et fideic. ut not. ͥ. poſt nu. 122. concurrit hic prima ratio, quia ſecundus ſubſt. ſubintrat per uulg. in locũ primi ſubſt. ut. ˢ. diximus. concurrit ẽt ſecunda ratio, quia decedente primo ſubſtit. fideic. remanet penes primũ grauatũ cũ onere ſuo. d. §. Pro ſecundo. & hanc cõcluſ. firmat Caſtr. in d. cõſ. 152. uol. 1. & 420. uol. 2. Curt. ſen. & Iaſ. alleg. ˢ. nu. 26. Rimin. in conſi. 106. Dec. in conſ. 238. in. 1. dub. Roſel. inter conſi. Calcan. 104. in. 2. dub. Curt. iun. in conſi. 83. Alexandri. in conſ. 104. Soci. iun. in conſi. 190. uol. 1. & Rip. hic col. pen. uer. 1. & Tornel. hic poſt nu. 152. uer. 2. qui proprie loquũtur in ter. huius text. ✻ Secundò ex utraque uia infertur,
ꝙ etiam ſi prima ſubſtitutio ſit mere fideicommiſſ. 45
ut hic, iux. not. infra poſt nu. 111. ſecunda uerò compendioſa, prout etiam hic, iuxt. not. infra poſt num. 122. tunc caducata prima ſubſtitutione, admittitur ſecundus ſubſtitutus, prout in hoc text. dicitur de Claudia. concurrere enim uidetur utraque uia, prout in præcedenti illatione dictum fuit. circa tamen hunc tex. uide infra ante nu. 66. Cæterum licet prædictæ concluſiones ſint ueræ, cogita tamen, quomodo poſſit concurrere utraque uia, ut tenet Socin. in d. conſi. 114. cum ſtante prima uia, uidelicet, ꝙ ſecundus ſubſtit. ſubintret per uulg. in locum primi, ceſſet ſecũda, uidelicet, ꝙ fideicommiß. remaneat penes primum grauatum cum onere ſuo, ut ſignãter dicit tex. in d. §. Pro ſecundo. & §. ſin autem aliquid ſub conditione. prope fin. Niſi dicas non eſſe hoc caſu effectualem differentiam, an bona uadant per uulga.

ad ſecundum ſubſtitutum, an uerò remaneant penes primum grauatũ cum onere primi ſubſtituti. Siquidem omnino etiam, quando ſecundus ſubſtitutus ſubintrat in locũ primi, licet quo ad preiudicium primi ſubſtituti ueniat iure directo, attñ quo ad preiudiciũ primi grauati, requiritur, ꝙ de eius manu capiat, cũ iam ipſe fuerit hæres. Prædictis concluſ. nõ obſtat d.l. Qui habebat. in contrariũ alleg. per Corn. in cõſ. 180. in. 2. dub. uol. 4. & ante eum per Bal. in conſi. 226. Titius inſtituit ſororem. uolu. 3. in ant. aliâs 254. uol. 1. in no. Quia rñſum eſt. ſ. num. 29. cum ſeq. & dicetur ẽt. j. nu. 69. ubi not. qñ & qua rõne tex. ille procedat. Non obſt. deciſ. Old. in cõſ. 177. Teſtator. quã ſequũtur Alex. et alij relati. j. poſt nu. 1051. Quia rñ. ꝙ deciſ. illa cõmuniter reprobatur, ut ꝑ Cur. ſen. & Iaſ. alleg. ſ. nu. 26. Deci. in. d. cõſi. 427. & latius Ruin. in conſi. 94. col. fi. uol. 2. & in conſi. 140. in. 2. dub. eo. uol. per Alexãdri. in. d. cõſ. 104. Rip. in. l. 1. col. 11. in fi. de uulga. & pup. & ꝑ apoſtil. ad conſ. Alex. oĩum primũ, col. 5. & ad conſi. 139. uol. 6. ꝑ Alci. in. 3. libr. de verb. ſig. in fi. ſecũdi axiom. ꝑ Socin. iun. in conſ. 90. col. pen. uol. 1. & in conſi. 94. col. 10. eo. uol. & in cõſ. 181. col. 12. uol. 2. ubi ẽt aliter ad cã deciſ. rñ. ut ibi ꝑ eũ. et quia Doc. ſ. alleg. plene rñ. obiectis in cõtrariũ, declarãdo quõ procedãt, ideo ulterius nõ inſiſto, nec in eorũ relatione,

46 grã breuitatis. ✱ Contra uerò, à ceſſante utraq; uia, infertur: primò, ꝙ, ſi ſcda mera fideic. eẽt expreſſe, uel tacite nominatim facta a primo ſubſtit. tunc caducata prima ſubſtit. ſcdus ſubſtit. excluderet à portione primi grauati, qa dicto caſu ceſſaret. §. Pro ſecũdo. ita Rui. in cõſ. 99. col. pe. in prin. uol. 2. cui cõferunt not. per Cor. alleg. ſ. nu. 43. Adde tu, quia ceſſaret ẽt prima rõ, cũ fideicõmiſſ. nõ habeat locum niſi poſt ius acquiſitũ, & iõ nõ contineat uulg. ut in. l. Ille a quo. §. 1. ſ. eo. not. in. l. Eã quã. C. de fideic. & in. l. verbis ciuilibus. de uul. & pup. excepto fauore libertatis. l. P. Antonius. de fideic. liber. et excepto pulchro caſu poſito per Bal. in. l. Humanitatis. col. 11. uer. Mirabile dicã. C. de impub. quẽ ita intelligit Soc. in. cõſ. 116. col. pen. in prin. uol. 1. licet nõ dicat Bal. ꝙ illa ſit fideic. continẽs uulg. ſed ꝙ eſt uulg. facta ꝑ uerba obliqua: & uide ẽt apoſt. ibi, et Rip. in. l. cẽturio. nu.

47 101. ubi ſolũ Bal. allegat. ✱ Scdò inferẽ, ꝙ ſi prima ſubſtit. eſſet uulg. ſcda uerò mera fideic. tũc caducata prima ſcdus ſubſt. excluderet, ut ꝑ Alci. in. d. l. Cohæredi. nu. 7. uerſi. Sed & quoties. cui adde Alex. in. d. cõſ. oĩum primo, Cor. in eo caſu in conſ. 199. uol. 2. Rui. ĩ. d. cõſ. 99. col. antep. uol. 2. facit ſeq. illatio, de qua. j. nu. 51. accedat pulcher tex. in. l. Titio uſusfructus. in prin. de cõd. et dem. Ceſſat. n. hoc caſu prima, cũ fideic. mera nõ cõtineat uulg. ut paulo. ſ. diceba

48 mus. ✱ Ceſſat ẽt ſcda uia, quia onus primi ſubſtit. ſolũ remanet apud hr̃dem, cui fuerat facta fideic. quæ caducata fuit, nõ aũt qñ fuit facta uulg. licet caducata fuerit. ita declarat Rui. in cõſ. 96. poſt nu. 9. uol. 2. et in cõſ. 99. col. ant. eo. uol. cõferunt not. ꝑ ipſũ relat. j. nu. 53. Et licet contrariũ teneat idẽ Rui. in cõſ. 185. col. ant. in fi. uol. 2. ut dicemus. j. nu. 735. uer. nec obſt. et Soc. iun. poſt Cor. in cõſ. 42. nu. 31. uol. 1. attñ prędict. opi. tenet ẽt Bar. in. d. l. Quandiu. ad fi. in ſcdo caſu, quẽ alij ſequũtur alleg. j. nu. 51. & ita eũ ad hoc alleg. Alex. in cõſ. oĩum primo, in. 1° arg. pro opi. ſua, et col. pen. & Rui. tacuo Alex. in. d. cõſ. 96. poſt nu. 10. Et licet idẽ Rui. ſibi cõtrari⁹ ĩ. d. cõſ. 99. col. ant. dicat Alex. male inducere doc. Bar. in d. l. Quãdiu. eò, ꝙ illa loquatur in pupill. ſecus aũt ſit in uulg. aſſignando rõnẽ differẽtię, ut ꝑ eũ, attñ iudicio meo decipiẽ, tũ quia in pupil. de qua loquiẽ Bar. hũ ẽt ineſt tacita uulg. et ita rñ. ipſemet Alex. in. d. 1. argu. tũ uerò ẽt, qa neq; Alex. neq; nos loqmur, qñ fuit adita hr̃ditas ꝑ primũ hr̃dẽ, ut Rui. ꝓſupponit. tũc. n. clarũ eſſet, ꝙ ſcdus ſubſt. alia ẽt rõne, uidelicet, ꝓpter not. j. nu. 58. excluderet: ſed Alex. loqtur, qñ primus hęres. i. poſthumus inſtitutus nõ fuit natus, & ſic hęreditas nõ fuit ꝑ eũ adita, & per cõſequẽs locus fuit uulg. ſubſt. & cõditio primę ſubſtit. licet poſt mortẽ primi ſubſt. euenit, & ita ẽt nos loquimur. hoc. n. caſu nõ eſt differẽtia, an prima ſit pupill. de qua loquiẽ Bar. an uerò ſit uulg. & tñ Bar. dicit ſcdm ſubſtit. nõ admitti: qđ alia rõne eſſe nõ põt, niſi quia. §. Pro ſcdo. nõ hẽt locũ, qñ prima fuit directa. aliâs. n. licet ceſſaret prima rõ, hẽret tñ locũ ſcda, q̃ ſufficeret, ut diximus. ſ. poſt nu. 27. & nu. 41. Hinc pari ẽt rõne infero, ꝙ dũ Rui. in. d. cõſ. 99. nitiẽ aſſignare rõnẽ diuerſitatis, quare ſcdus ſubſt. non admittaẽ, qñ prima fuit uulg. tm̃, & ſcda mere fideic. qñ aũt ẽt prima fuit fideic. tũc ſecus, dicẽs, ꝙ hr̃s ex caducitate fideic. ſibi factæ lucraẽ, & ꝑ conſequẽs debet hoc lucrũ remanere apud eũ cũ ſuo onere. i. ſcdę ſubſt. & ad hoc alleg. Saly. in. d. §. Pro ſcdo. At ex caducitate uulg. ſubſti. hr̃di facta, ipſe hr̃s nihil lucratur; qñquidẽ ẽt ſine illa caducitate, oĩno hr̃ditas remãſura erat penes eũ ex uolũtate teſtõris, q, uulg. tm̃ illi ſubſtituẽdo, oñdit mẽtis ſuę nõ eſſe, eũ ullo mõ grauare, ut ꝑ eũ, ſed ꝙ hr̃ditas oĩno apud eũ remaneat, dũmõ eã uelit, et ꝑ cõſequẽs, licet prima ſubſt. caducetur, hęres tñ nullũ onus primo ſubſt. iniunctũ ſentire debet, cũ ex hac caducitate nihil ipſe lucreẽ. cui adde ipſimmet Rui. alleg. j. nu. 53. Rõ, inq̃, iſta procedere uẽ quo ad primũ mẽbrum, uidelicet, qñ prima eſt fideic. procedit ẽt, qñ hr̃s adit hęreditatẽ. tũc. n. apud eũ nõ debet remanere onus iniunctũ primo ſubſt. ꝑ rõnẽ ꝑ eũ alleg. & ẽt ꝑ not. j. nu. 58. Sed qñ hęres nõ adit hr̃ditatẽ, prout Alex. & nos loqmur, ut. ſ. diximus, rõ illa ꝑ Rui. aſſignata ceſſare uẽ. cogita tamẽ. Sed his ſubtilitatibus omiſſis, ſatis eſt, ꝙ ſcda illatio, de qua. ſ. nu. 47. ẽ uera. ✱ Qua 49

ampliatur procedere ẽt, ſi prima ſubſt. fuiſſet quidem cõpendioſa, ſed tñ ueniſſet caſus uulg. ſubſtit. qua, licet in cõpendioſa cõtenta, ſeruat tñ naturã ſuã iuxt. not. j. nu. 629. & ꝑ conſequẽs eſſemus in ter. huius cõcluſ. ita Alex. in. d. cõſ. 1. col. pen. uer. Nõ obſtat. et uide ẽt ecõtra. j. nu. 65. Hinc infero ad caſum Curt. iun. in cõſ. 83. cui, ut ipſe ait, multũ uẽ obſtare cõſ. illud Alex. oĩum primũ: adde tu et Cor. qui in eo caſu cõſuluit, in conſ. 199. uol. 2. ✱ Reſpon. n. ipſe Curt. 50

ꝙ ſecunda nõ erat mere fideicõmiſſaria, licet in ea dictum eſſet, ſi primus ſubſtitutus hæres foret, ſed ꝙ cõtinebat etiã uulg. et ꝓpterea caſus ſuus erat in ter. not. ſ. nu. 44. & hoc idẽ aſſerit etiam Alcia. de Cur. in hoc immemor, in. d. l. Cohæredi. ante nu. 9. reprobans propterea. d. deciſ. Alex. quibus, ultra not. per Curt. iun. ubi. ſ. col. 2. ante uerſ. Nec obſt. adde Bal. in conſi. 464. Quidam Nicolaus. ad fin. uol. 2. in ant.

repetit in.443.uol.4. Sed quia reſponſio Curt.& Alcia.uidetur mihi multum dubia: primò, quia opin. Alex.ſequutur ẽt Deci.in cõſ.89.col.1.pro quo mul tũ faciunt not.per Soci.in conſ.91.col.2.uol.1.& Rui.in conſi.29.col.3.in fi.cum ſeq.uolu.2. & uide ẽt.ĵ.ante nu.421.uer.2.reſpon. quã rem noue repe rio late diſputatam per Nicol. Boer. deciſ.38.cui me remitto.ſecundò ẽt uidetur multũ dubia, quia uulg. concipitur uerbis negatiuis,ſi heres non erit;illa aũt eſt concepta uerbis affirmatiuis, ſi hæres foret,& ſic contrarijs uulg.quo caſu non poteſt cõprehendi uulg. ẽt ſtãte clauſula codicillari, per not.ꝑ Deci.poſt Bal. de quo.ĵ.nu.811.ideo pro defenſione opin. Cur.ad- uertendum puto,ꝙ in caſu Alex.& Corn.uerificata fuerat prima ſubſtit.in caſu uulg.cum poſthumus in ſtitutus natus non eſſet; & ideo obſtabat ſecũdo ſub ſtituto concluſio facta.ṡ.nu.49. Secus aũt eſſet,quã do,prout in caſu Cur. , prima ſubſtit. uerificata fuiſ ſet in caſu fideicõmiſſ.quia tunc militat rõ.§. pro ſe- cundo.& ſic ſumus in ter.not.ṡ.nu.41.& hoc fate tur ẽt ipſemet Alex.in illo conſi.col pen.uer. Non ob ſtat ẽt ſi diceretur. et ita in ter.conſuluit Soci.iun.in d.conſi.114.uol.1.Eſt uerum,ꝙ ideo forte Cur.iun. noluit ſe ſuper prædicta rõne fundare, quia in caſu ſuo,in ſecũda ſubſtit.adiecta fuerat ẽt alia conditio, quæ defecerat, propter quam contra eum tenet Alci. in.d.l.cohæredi. poſt nu.8.uer. Quid ſi.Sed ad eã obie ctionem reſpondet ipſemet Cur.col.3.cuius reſponſio eſt bona,(ut patet ex not.ĵ.nu.68.)ſi ſecũdus ſub ſtitutus admittatur ex uulg.per quam ſubintret in lo cum primi ſubſtit.prout eũ admitti tenet ipſe Curt. ut.ṡ.Sed ſi admitteretur ex mera fideicommiſſ. eò ꝙ. caducata prima ſubſtitutione fideicõmiſſũ remaneat penes primum grauatum cum onere ſuo,iux.§.pro ſe cundo.& defenſionem per nos.ṡ.factam, tunc ſecus eſſet,iux.not.ĵ.nu.60.& ſic difficile ſuſtineri põt
51 *opin.Curt iun.in ſuo illo conſi.* ✠ *Tertiò infertur, ꝙ ſi prima eſſet pupill.ſecũda uerò mera fideicõmiſ. tunc caducata prima ſubſtit.ſecundus ſubſtitutus ex cluderetur;ita Bar.& alij in.d.l. Quandiu.in ſecun- do caſu,& Soci.in.d.conſi.52.in tertio caſu,col.pen. circa fi.uer. Aut non põt.ceſſat.n.hoc caſu utraq; uia ṡ.adducta,declarando prout in præcedenti illatione*
52 *nu.48.* ✠ *Quartò infertur, ꝙ ſi cohæredi, eidemq; primo ſubſtit.fiat ſecunda mere fideicõmiſſ.ſub men tione hęreditatis,tunc caducata prima ſubſtit.exclu deretur ſecundus ſubſtit.Ceſſat enim hoc caſu prima uia,cum mera fideicõmiſſ.non contineat uulg.ut not. ṡ.nu.46.uer.Adde.ſecunda ẽt uia ceſſat,quia cũ hoc caſu primus ſubſtit. non teneatur reſtituere ſecundo niſi propriam portionem, ut not.ĵ. nume.415.me- ritò prima ſubſtitutio caducata non debet remanere penes primum grauatum cum maiori onere, q̃ eſſet apud ipſum primum ſubſtitutum, ſi ſuperuixiſſet; quod puto clarum,licet ab aliquo dictũ hactenus non*
53 *reperiã.* ✠ *Vltimò infertur, ꝙ, ſi ſecunda ſubſtitut. ſit mere fideicõmiſſ.prima uerò ſit facta ſub conditio ne dependente à poteſtate ſolius primi grauati,ut eſt illa,ſi inteſtatus deceſſerit, tunc caducata prima ſub ſtit.ſecundus ſubſtitu.excluderetur. ceſſaret.n.pri- ma uia,ut.ṡ.diximus ante nu.47.ceſſat ẽt ſecunda, quia hoc caſu non habet locũ.§.pro ſecundo. ita ſub-*

tilis Rui.in conſi.113.col.pen.& fi.uol.3.ut per eũ, cui adde ipſummet in conſi.99.col.ant.uol.2.de quo tamen.ṡ.poſt nu.48.uer.Hinc pari rõne. Inferuntur etiam alia concluſ.de quibus.ĵ.nu.60.& nu.69. Verum magis in caſu noſtro uidetur prima facie prę dictę rationi decidendi obſtare,ꝙ cũ ille primus dece dens reliquerit filium,& ſic defecerit conditio,uide- tur,ꝙ Claudia illi ſubſtituta ex ſubſtit.illa ſe funda re non poſſit,iux. not.ṡ.nu.7. ſed ꝙ omnino excludi debeat à filio primi poſito in conditione: ✠ *qñquidem* 54
ẽt in caſu uulg.in cõpendioſa contentę requiritur im plementũ conditionis appoſitæ,ut per Oldr.in conſi. 139.Thema.quod tacite reaſſumpſit Io.Andr. ut per Soci.qui eos refert & ſequitur, & ſe ita conſuluiſſe ait in.l.1.col.12.uer.Et per prædicta bis diebus con ſului.de uulg.& pup.& in conſi.76.col.fi.uol.3.& uere ita conſuluit in conſi.140.col.pen.& fi.iunct. col.5.in prin.uol.1. repetito in.218.col.2.& pro qua deciſ.idẽ Soci.in.l.cũ auus.col.6.& in.d.l.1.ubi ṡ.& Rui.in conſ.131.col.10.uol.3.põderant doc. Bar.in.l.centurio.ad quã tñ reſpondet Deci.in conſi. 416.col.4.uer.Nec obſt.alia. qui tñ Deci.contrariũ non tenet in conditione expreſſa,prout nos loquimur, quicquid dicat Alcia.ubi.ĵ.proxime.& cũ prædictis tenet ẽt Soci.iun.in conſi.106.ante nu.21.uerſi.& fortaſſe. uol.1.& Alexandri.in conſi.26.Crauet.in conſi.62.col.1.Rui.in conſi.93.col.3.uol.2. & in d.conſi.131.Alcia.in.l.centurio.nu.99.in impreſ. Gryphi,quod quidem deeſt in impreſ.Giuntæ.quibus adde Alex.in conſi.109.col.2.uol.2.Cur.ſen.in cõſ. 64.nu.7.quicquid contrariũ teneat Alcia.ſibi cõtra rius in.3.lib.de verb.ſigni.in fi.ſecundi axiom.pag. 144.in fi.octauæ formæ.bene facit.l.Generaliter.in prin.C.de inſtit.& ſubſtit. & melius.l.Lucius. hu- ius initij ſecunda, de hære.inſtit. ibi,quos eo amplius noluit hæredes eſſe. & hoc modo ſaluatur deciſ.Io.de Anna.in conſi.68.licet Bologn. ibi non declaret, nec aduertat,ſolum dicens ſubſtitutionẽ ibi factam eſſe ſub duabus conditionibus,ut ibi per eum col.fi.Immo prędicta cõcluſio ampliatur:primò, ut cõditio,ſi ſine filijs,in fine poſita,referatur ẽt ad uulg.quę primo lo co ſola facta fuerat,ſcđm Rom.in cõſ.480.in primo dub.cir.ſcđam ſubſtit.quã nõ impbat Soc.iun.in cõſ. 128.nu.99.uol.1.nec in conſ.77.col.fi.uol.3.Secun do ampliatur procedere ẽt in pręſumpta cõdit.ſi ſine filijs,iux.l.cũ auus.ſcđm Soc.ibi poſt nu.19.uer.Limi ta.& Rui.in conſi.131.col.10.uol.3. Alcia.in.ṡ.al leg.nu.99.de quo tñ ꝑ Deci.in cõſ.416. Curt.iun.in cõſ.33.Rui.in cõſ.106.col.4.uol.2.Soci.iun.in cõſ. 100.uol.1.oẽs in eo caſu,ſed in individuo ter.nr̃orũ primã opin.præſupponere uñ Rui.in cõſ.122.col.2. uol.3.Tertiò ampliatñ, ut pcedat ẽt,ſi iſti filij in cõdi tione poſiti non excluderẽt ſubſtit. ad ſui cõmodũ, ut per Crauet.poſt alios ꝑ eũ alleg.in cõſ.62.col.1.be- ne facit tex in.l.Peculiũ &c. cũ alijs alleg.ꝑ Doc.in auct.Ex cauſa.ubi traditur,ꝙ in fideic.cõſeruato ui- gore illius tex.filij hr̃dis ſcripti,qui ſunt poſiti in cõ dit.excludũt ſubſtit. licet ipſi nullũ ex hoc cõmodum ſentiãt. et hac deciſ.allegat in ter.nr̃is ꝑ eũdẽ Crau. in conſ.283.col.2.cui adde,ꝙ eã poſt Ant.de But.ad hoc adducit Socin.in ſupra alleg.conſi.140.col.5.in princip.uolum.1. & adde Caſtr. in.l.Si bis legatum.

de cond. & demon. Rui. *in conſi.* 122. *col.* 4. *uol.* 1.
& in conditione expreſſa eundem Rui. *in conſ.* 122.
col. 2. *uol.* 3. *& tex.in.l.* Vxori *uſumfructum uillæ.*
de uſuf.leg.cum alijs alleg. per Io. *de* Anna. *in conſi.*
28. *circa fi. & in conſi.* 91. *col. fi.* Ant. *de* Butr. *in*
conſi. 73. *prout eum refert, & ſequitur* Soci. *in conſ.*
140. *col.* 5. *in prin. & col.pen. & fi.* Et *licet contra*
prædicta teneat Alciat. *in.d.l.* Cohæredi. *poſt nu.* 6.
uerſi. Nec *obſt. & in.d.l.* centurio. *nu.* 99. *uer.* Puta
rim tamen., quod pariter deeſt in impreß. Giuntæ, *&*
Soci. *iun. in conſi.* 106. *in primo dub. uol.* 1. *quibus*
adde.l. Is *qui in poteſtate.* §. *fi. de leg. præſt. &* Butr.
in.d.conſi. 73. *prout eum alleg.* Soci. *ſibi contrarius*
in conſi. 73. *col.* 8. *poſt med. uol.* 4. *&* Cum. *quē.* j.
referemus nu. 71. Attamen *pro prima opin. multum*
facit uulg. tex.in. §. Cum *quis. de leg.* 1. *& not.* j. *nu.*
958. *cũ præced. & ſeq. &* Caſtr. *alleg. per* Alcia. *lo-*
quitur in ter. not. j. *nu.* 68. *ubi uide, & maxime in*
55 *uer.* Nec *obſt. deciſ.* ✱ Sed *redeundo unde digreſſi ſu-*
mus, ultra prædicta, pro hac obiectione uidetur text.
in.l. Qui *habebat. de uulg. & pup. inducta ſecundum*
not. ſ. *poſt nu.* 31. Nec *obſtaret, ſi diceres, ꝙ, cum ibi*
prima ſubſtit. eſſet exhæredata, ſecunda ſubſtit. non
continebat uulg. ſecundum Raph. *ibi; quod* Alex. *in.l.*
2. *col.* 8. *in prin. uer.* Alium *etiã. eo. tit. dicit eſſe indu-*
bitabile; ſequitur Alcia. *ibidem nu.* 51. *& in.d.l.* Co-
hæredi. ante uer. Ex *his uerbis. uer. ſed & ſupraſcri-*
pto. in caſu autem tex. noſtri, in compendioſa facta
de Claudia *continebatur uulg. per quam ipſa* Clau-
dia ſubintrat locum primi ſubſtituti, ut. ſ. *late dedu*
ximus. Nam *ad hoc uidetur replicari poſſe, ꝙ tex. ille*
procederet etiam, ſi filia illa fuiſſet hæres inſtituta à
patre, ut not. ſ. *poſt nu.* 70. *uer.* Ex *cuius rationis. &*
ꝙ etiam in caſu illius legis ſecunda ſubſtit. contine-
bat uulg. ſaltem reſpectu bonorum ipſius pupilli, cui
56 *facta fuit prima ſubſtitutio.* ✱ Quicquid *enim ſit, an*
prima ſubſtitut. facta de filia exhæredata, contineat
uulg. de quo p Doc. ſ. *alleg. cõtra quos arguit* Clau.
de Seiſ. *in.d.l.* 2. *col.* 3. *in fi. cui adde* Bar. *expreſſe, ut*
j. *dicemus nu.* 57. *uer.* Denique. *ego certe non uideo,*
cur, licet pupillus inſtitutus adeat hæreditatem pa-
tris, & poſtea filia prima ſubſtituta, licet exhæreda-
ta, decedat, ſi tamen filius demum decedat impubes,
ſecundus ſubſtitutus non poſſit ad hæreditatem filij
admitti ex tacita uulg. comprehenſa in ſecunda pu-
pil. quę intelligitur, ſi filia prima ſubſtituta nolit,
ſeu non poſſit, eſſe illius hæres, ut ẽt not. ſ. *num.* 32.
Nec *obſtat, ꝙ uulg. etiam tacita reſpiciat bona teſta-*
toris, ut per Bar. *in.l.* 1. *de uulg. & pup. cũ quo tran-*
ſeunt alij, ut per Rip. *ibi nu.* 173. *uer.* 2. *à quibus qui*
dem teſtatoris bonis filia prima ſubſtituta, fuit ex-
hæredata, ut dicit Alex. *quia reſpon. primò, ꝙ nõ fuit*
exhæredata à ſecundo gradu, ut in ter. reſpõdet Bar.
in.d.l. Qui *habebat. uerſ.* Quæro *ultimò.* Secundò *re-*
ſpon. ꝙ tacita uulg. reſpicit bona teſtatoris ante adi-
tam hęreditatem patris, per pupillum: ſed poſt aditã,
reſpicit bona, & ſucceſ. ipſius pupilli, ut paulo. j. *de*
clarabimus, in uer. Nec *obſtat, ꝙ uulg.* Non *obſtat,*
ut dicit Alex. *ꝙ aut filius inſtitutus adiuit, & ceſſat*
tacita uulg. contenta non ſolum in prima, ſed etiam
in ſecunda ſubſtit. & ita dicit etiam Soci. *de* Alex. *im*
memor, in conſ. 52. *col. pen. in.* 3. *caſu uol.* 1. *aut ue-*
rò non adiuit, & tunc, cum filia prima ſubſtituta ſit
excluſa per exhæredationem, ſit etiam excluſus ſecũ
dus ſubſtit. Quia *reſpond. ꝙ, quando filius inſtitutus*
adiuit, tunc, licet ceſſet tacita uulg. cõtenta in prima
ſubſtitutione reſpectu ſucceſſionis teſtatoris, non ta-
men ceſſat ſecunda ſubſtitut. quia in illa continetur
tum alia pupillaris, quo ad filium in pupill. ætate de-
functum; tum uerò ẽt uulg. quo ad filiam prædictam
ſubſtitutam, nolentem, ſeu, ut in caſu illo, non ualẽ-
tem adire hæreditatem filij, iux. not. ſ. *nu.* 29. *& ita*
ferè in indiuiduo uidetur dicere Bar. *in.d.l.* Quãdiu.
prope fi. ibi, Qui *ſecundus gradus.* Hinc *eſt, ꝙ idem*
Bar. *in.d.l.* Qui *habebat. ad fi. poſtquã dixit, ꝙ uulg.*
expirauerat per aditionem pupilli inſtituti, non ſtat
in ea ſolutione, ſed tranſit ad aliam meliorem, ut per
eum, de qua. j. *nu.* 69. Nec *obſtat, ꝙ uulg. dicat ſuc*
ceſſionem teſtatoris, ut dicit Alex. *quia reſpon. ꝙ ſe-*
cũda illa tacita ſubſtitutio, eſt quidẽ quo ad filiã uulg.
ſed quo ad filium eſt pupill. ut paulo. ſ. *poſt* Bar. *dice*
bamus. Præterea, *& forte melius & ſubtilius, reſpõ.*
ꝙ, quando pupillus, cui eſt facta ſubſtitutio, adiuit
hæreditatẽ patris, & poſtea, ut ibi, decedit impubes,
tunc ipſe pupillus dicitur teſtator, & hoc modo uulg.
tacita contenta in ſecunda pupill. facta eius ſubſtitu
to dicit ſucceſſionẽ teſtatoris. i. ipſius pupilli, qui di-
citur teſtari: quæ cum ita ſint, ſi primus ſubſtitutus,
licet exhæredatus à patre, nolit, ſeu, ut ibi, nõ poſſit,
ſuccedere. d. pupillo, quid obſtat, quin ſecundus ſub-
ſtitutus admittatur per uulg. contentã in ſecunda pu
pillari? Immo ẽt, quãdo pupillus inſtitutus non adiuiſ
ſet, non improbabiliter forte dici poſſet, ꝙ, cũ primus
ſubſtitutus, ſecundũ tamen opin. ipſius Alex. *nõ poſ-*
ſit admitti, tanquã exhæredatus, dicatur ueniſſe ca-
ſus uulg. i. impotentiæ, & per conſequens, quid obſt.
quin ſecundus ſubſtitutus admittatur ad bona pu-
pilli, per pupill. iux. not. per Bar. *in.l.* Apud Iulianũ.
§. 1. *uer.* Ad *hanc legẽ.* ſ. *eodem? & hoc mediante taci*
ta uulg. reſpectu hęreditatis pupilli inſtituti, conten-
ta in ſecunda pup. ✱ *quinimmo eadẽ ratione, idem uſ* 57
ẽt reſpectu bonorum paternorũ. non. n. in uulg. requi
ritur, prout in alijs ſubſtitutionibus, capacitas illius,
cui fit, ut per Io. *de* Ann. *in conſi.* 91. *immo incapaci*
tas, quomodocunq; proueniat, includitur in uulga. ut
per Deci. *in conſi.* 416. *col.* 1. Socin. *in.l.* 1. *ante nu.*
31. *de uulga. & pup. & declarat* Bal. *in.l.* 2. *col.* 3.
C. *de hære. inſtit. etiam ſi incapacitas proueniat ex*
diſpoſitione teſtatoris, ut.l. Sub *conditione. ff. eo. tit.*
bonus tex. in.l. Ex *facto. la prima, iun. glo. fi. eo. tit.*
de quo per Polit. *in trac. ſubſtit. char.* 6. *col.* 1. *circa*
med. quod ultimum tamen ſimpliciter non affirma-
rem, ſed uide. j. *ante nu.* 1046. Denique *contra hãc*
opini. Raph. *et ſeq. tenet expreſſe* Bar. *in.d.l.* Qui *ha*
bebat. uerſi. Quæro *ultimo. ſed fortius uidetur mihi*
eſſe tex. in ea ipſa.l. Qui *habebat. dum enim ibi pon-*
deratur, quòd prima ſubſtituta prædeceſſerat pubes,
iux. not. ſ. *nu.* 30. *ergo à contrario ſenſu, ſi prędeceſ*
ſiſſet impubes, admitteretur ſecũdus ſubſtit. ex uulg.
contenta in pupill. & ita ponderat Caſtr. *in.d. conſi.*
152. *col.* 1. *uol.* 1. *&* Soci. *in.d. conſ.* 52. *col. pen. in*
ſecundo caſu uol. 1. *& dixi.* ſ. *nu.* 29. Vltimò *ſcd̃m*
prædictam obiectionẽ, per.d.l. Qui *habebat. cõſuluit*
Cor. *in conſi.* 180. *in ſcd̃o dub. uol.* 4. *& idẽ tenere*

uidetur in ſubſcrip.ſ.nu.28.alleg.col.2.uerſ. Sed
licet.& Rui.in conſi.145.ante nu.6.uol.2.quibus
adde,ꝙ ita ẽt per eandem.l.Qui habebat.tenet Bal.
ſubtiliter diſputans in conſi.226.Titius inſtituit ſo
rorem.uol.3.in ant.aliâs.254.uol.1.in uo.ſubdẽs
tamen hanc eſſe difficilem.q.& eum refert, & ſequi
tur Bertr.in conſi.365.Ponitur in facto. col fi.uol.
1.& Rip.in.l.Centurio.nu.151.ſub dubio tamen,
& relinquens cogitandum,quia frequens. Prædi-
ctis tamen non obſtantibus, adhuc puto rationẽ de-
cidendi.ſ.allatam ad hunc tex.ſuſtineri poſſe; & in
hoc ſtat eius pulchritudo: & pro reſolutione huius
fortis obiectionis aduertendum eſt,eam quidem pro-
cedere in pluribus caſibus:& primo,ſi conditio pri-
mę ſubſtitutionis defeciſſet.* Clarum eſt enim,ꝙ ad
58 hoc,ut ſecundus ſubſtitutus admittatur ad portionẽ
primi grauati, requiritur implementum conditionis
adiectæ primæ ſubſtitutioni; aliâs excluderetur,etiã
ꝙ uerificata eſſet conditio ſecundę ſubſtitutionis, ut
habetur per Caſtr.in.d.cõſi.152.col.3.in fi.Fulg.
in conſi.14.In.q.pręposita.Alcia.in.d.l.cohęredi.
nu.10.quibus adde iura ad hoc ſignanter allegata p
Alex.in conſi.59.col.4.uol.3.& in cõſi.139.col.
2.in princ.uol.6.Soci.in conſi.62.num.7.uol.3.
Pariſ.in conſi.44.col.1.uol.2.accedant not.j.nu.
732.& nu.1046.qua in re labi mihi uidetur Ca-
ſtr.in conſi.417.paulo.j.alleg.& Rui.in conſi.
185.col.ant.poſt med.uol.2.ut not.etiam.j.num.
735.uer.Nec obſtat. Ex quo collige, ꝙ, quando di-
cimus, caducata prima ſubſtitutione admitti ſecun-
dum ſubſtitutum, intelligimus caducata per prede-
cedentiam primi ſubſtituti, uel ut.ſ.poſt num.29.
uer.Prout.non autem propter defectum conditionis
adiectæ primæ ſubſtitutioni;& ita debuit reſponde-
re(ut hoc etiam obiter dicam) idem Ruin.in conſi.
96.col.3.uol.2.& in conſi.99.col.ant.eod.uolu.
& in conſi.128.col.4.uerſi. Nec dicatur. uol.3.
59 * Non omitto tamen,ꝙ ſubtilis Rui.in conſi.113.
col.3.uol.3.prædictam concluſionem intelligit, quã
do conditio deficit poſt mortem primi ſubſtituti,ut in
caſu ſuo;ſecus uerò concedit fore,ſi deficeret ſuper-
ſtite primo ſubſtituto,per.§.Si autem aliquid ſub cõ
ditione. ibi, vel eo ſuperſtite conditio defecerit.de
cadu.toll.aſſignando rationem differentię,ut ibi per
eum;ſuper quo ulterius nõ inſiſto:ſolum addo Caſtr.
in conſi.317.viſo facto,& dubijs. col.fi.uol.1.ubi
idem uidetur tenere,etiam ꝙ mortuo primo ſubſtitu-
to conditio deficiat: quod certe eſt contra not.ſ.nu.
58.immo etiam,quando conditio defecit uiuo primo
ſubſtituto,periculoſam arbitror.d.opin. Rui.ſ.re-
lat.durum enim uidetur, ꝙ hoc modo ſecundus ſubſti
tutus ſit melioris conditionis, q̃ primus, contra uulg.
l.Publius.& ꝙ grauatus ſub conditione,defecta con
ditione teneatur,contra uulg.reg.de qua.ſ.nu.7.Si
tamen tenere uelis prædictam Rui.declar.aduerte
ad duo;primò,ꝙ tunc bona grauata non dicuntur re
manere penes primum grauatum cũ onere ſuo,prout
remanent,quando primus ſubſtitutus excluditur per
prędecedentiam;ſed tunc pertinent ad ſecundum ſub
ſtitutum uigore uulg.ſubſtit.ut dicit.d.§.Si autẽ ali-
quid ſub conditione.Secundò aduerte,ꝙ præd.Rui.de
claratio limitatur dupliciter: primò non procede-
re in conditione,ſi ſine liberis:ratio eſt, quia illa cẽ-
ſetur repetita ẽt in ſecũda ſubſtit. Caſt.in prealleg.
conſi.417.ad fi.ſecundò limitatur non procedere in
conditione depẽdente à poteſtate ſolius grauati,ut eſt
illa,ſi inteſtatus deceſſerit.ita idẽ Rui.in illomet cõſ.
113.col.pen.& fi.relat.etiam.ſ.ante nu.53.uer.
vltimo.* Secundò procederet obiectum etiã ex defe- 60
ctu conditionis adiectæ in ſecunda ſubſtitutione,ſi ſe
cunda ſubſtitutio fuiſſet mere fideicõmiſſaria; & ita
fatetur Caſtr.in.d.conſi,152.col.pen.uer.His non
obſt.& Cur.iun.in.d.conſi.83.col.4.circa mediũ.
Crauet.in.d.cõſi.283.col.2.uer.Sed dicet aliquis.
& uidetur etiam fateri Deci.in conſi.416.col.1.
uer.Non obſtat.iunc.col.pen.uerſ.vltimo nõ obſtat.
Soci.iun.in conſi.42.uol.1.col.2.uer.Nec ẽt.iunc.
col.8.uer.Nec obſt.Bertran.in conſi.23.col.fi.uol.
3.Rui.in conſi.175.nu.4.uol.2.* Et ſecundũ prę 61
dicta,iudicio meo, reſtringenda eſt doc. Bart.in.d.l.
Quandiu.in fi.utcunq; in præcedent.intelligẽdus ſit,
ut dicemus.j.nu.68.uerſi. Et ſecundum predicta.
Ceſſat.n.hoc caſu utraq; uia.ſ.adducta num.24.
& 26.uerſi. Cęterum.prima.n. ceſſat,quia in me-
ra fideicommiſſaria non continetur uulg. ut.ſ.num.
46.* ſecunda ẽt uia de.§.Pro ſecundo. ceſſat deficiẽ- 62
te conditione ſecundę ſubſtit.nam, dum ibi dicitur,
fideicõmiſſ.remanere penes hęredem grauatũ cũ one
re ſuo,habet locum,ſi uerificetur conditio.d.ſecundo
fideicõmiſſ.adiecta,& non aliter,ut per Crauet.poſt
alios in.d.conſi.283.col.1.uer. Quia pręmiſſa.&
fatetur etiã Rui.in conſi.83.col.2.ante me.uol.2.
& in conſi.122.col.2.uol.3.& alij.ſ.alleg.qui-
bus adde Bertran.in.d.conſi.23.col.fi.Et ſi diceres,
ꝙ dum in.§.Pro ſecundo.dicitur,fideicommiſſ.rema-
nere penes heredẽ grauatũ cũ onere ſuo, intelligitur
i.cũ cõditione onerante;ſed ſic eſt,* ꝙ cõditio adie-
cta ſecundæ ſubſtit.non eſt onus primi ſubſtituti,ſed 63
fauor;conditio aũt adiecta primę ſubſtit.illa bene eſt
onus primi ſubſtit.ergo intelligitur primum fideicõ-
miſſ.remanere penes hæredem grauatum,cũ conditio
ne adiecta primę ſubſtit.non aũt cũ conditione adie-
cta ſecunda:& ſic ſufficere uerificari cõditionẽ adie
ctam primę ſubſtitutioni,licet non uerificetur condi-
tio adiecta ſecundæ:& ita ſubtiliter dicere uĩ Caſtr.
in.d.conſi.152.col.3.uer. Sed uidendum. cui addo
primò dum dicit, ꝙ conditio adiecta ſecundæ ſubſtit.
non eſt onus,ſed fauor primi ſubſtit. Aret.poſt Bart.
optime declarantẽ,in conſi.1.col.2.& dicemus etiã
j.poſt nu.93.uer. Non obſt.etiam. ſecundò addo, ꝙ
hanc opin.uidetur tenere etiam Deci., non tamẽ hac
in re de Caſtr.mentionem faciens, in conſi.427.ad
fi.Ad hanc argumentationem reſpon.ꝙ immo, quan-
do ſecundus ſubſtitutus uult uenire uigore.§.Pro ſe-
cundo.& ſic per fideicommiſſ.tunc uenire debet cum
conditione adiecta ſecundę ſubſtit.& ſic cũ conditio-
ne onerante ipſum ſcdm ſubſtit. ut.ſ.diximus. Nec
obſtat,ꝙ conditio adiecta ſecundæ ſubſtit. nõ ſit onus
primi ſubſtituti,ſed fauor; quia reſpondetur,ꝙ dum
tex.dicit, relictum remanere apud primũ grauatum
cũ onere ſuo,non intelligitur.i.cum cõditione onerã-
te, ſed cũ onere ſuo.i.fideicõmiſſ.reſtituẽdi ſcdo ſub-
ſtit.ꝑut obligatus fuiſſet ipſe primus ſubſt.ſi ſupuixiſ
ſet;ſed ſic ẽ, ꝙ primus nõ fuiſſet obligatus reſtituere

ſecundo,niſi nerificata fuiſſet conditio adiecta ipſi
ſecundæ ſubſti.ergo & c.& pro hac opi.facere uide
tur etiam glo.in.d.l.Qui habebat.ſecundum Rui.in
64 conſi.83.uol.2.ſupra alleg. ✱ Sed melius facit,
quia fideicommiſſum repetitum à lege,ſemper cenſe-
tur repetitum ſub eadem conditione, ut per Soci.in
conſi.140.nu.6.uol.1.repetit.in.218.uol.2.fa-
ciunt not.in Auc. Ex cauſa. cum alijs alleg. ſupra
nu.54.Idemq;,ſi ex diſpoſitione teſtatoris ſimplici-
ter,& generaliter repetatur, ut per eũdem Soci.ubi
ſupra col.5.uer.Ad primum. qua de re etiam habe-
tur per Capr.in conſi.2.col.pen. & Deci.in conſi.
190.in ſecundo dub.Sed hoc,ꝙ fideicõmiſſ. impoſitũ
primo ſubſtituto prædecedenti remaneat penes pri-
mum grauatum cum onere ſuo,eſt ex diſpoſitione le-
gis,ut per Rui.in conſi.83.col.4.circa med.uol.2.
ergo debet remanere ſub conditione, ſub qua fuerat
impoſitum primo ſubſtituto: & huic argumẽto adde
Soci.iun.in conſi.42.nu.9.uol.1. quicquid poſtea
65 reſpondeat nu.32.✱Et prædictã cõcluſ.amplia pro
cedere etiam,ſi ſecunda ſubſtitutio nõ fuiſſet mere fi
deicõmiſſaria,ſed compendioſa,uerum ſecundus ſub-
ſtitutus non poſſet uenire niſi ex fideicommiſſ.tunc
enim deficiente prima conditione adiecta ipſi ſecũdę
ſubſtit.pariter excluderetur ſecundus ſubſtitutus;
& hoc ea ratione, quia qualibet ſubſtitutio in com-
pendioſa contenta regulatur ſecundũ propriam na-
turam,ut not.ſupra nu.49.Et per conſequens infe-
ro,ꝙ licet.ſ.nu.45.dixerimus,Claudiã in hoc tex.
poſſe uenire ex utraq; uia,attenta declaratione Soci.
iun.de qua tamen ibidem,illud procederet,niſi obſta
ret defectus conditionis adiectæ ſecundæ ſubſtit. ſed
cum dicta conditio defecerit,ſequitur, ꝙ ex ſecun-
da uia admitti non poſſit,iux.præd. & ſic niſi Clau
dia in hoc tex.poſſit uenire ex prima uia.i.per uulg.
iux.not.ſ.nu.24.iunct.not.j.nu.68.noſtra hac
ad hunc tex.decidendi ratio,de qua.ſ.num.23.non
66 eſſet bona. ✱ Tertiò obiectum procederet etiam ex
defectu conditionis adiectæ in ſecunda ſubſtit.ſi ipſa
ſecunda fuiſſet pupill.declarando tñ ut.j.nu.69.
67 ✱ Quartò obiectum procederet etiam ex defectu cõ
ditionis adiectę in ſecunda ſubſtitutione, atq; etiam
licet ipſa ſecunda fuiſſet uulg.ſi teſtator unum tan-
tum ſpecialem caſum contentum ſub altero ex ca-
pitibus uulg.ſubſtit.expreſſiſſet.tunc.n.niſi caſus il
le ſignanter uerificetur,non uidetur admitti poſſe ſe-
cundum ſubſtitutum.præcluſa enim etiam tunc uide
tur utraq; uia.ſ.adducta nu.24.& 26.uer.Cęte-
rum. prima, quia ex uulg. admitti non poteſt pro-
pter deci.Ang.& Aret.in.d.l.Quandiu. ſecunda ue
rò,propter not.ſ.nu.62.Verum quia contra.d.de-
ciſ.Ang.tenebimus.j.nu.272.uerſ. Ad ultimum:
ideo illud ſaltem,ni fallor,concederetur,ꝙ nõ conti-
neretur alius caſus cõtrarius expreſſo ueluti in com
pendioſa facta primo ſubſtituto, ſi deceſſerit poſt
primum grauatum. licet enim caſus prædecedentiæ
aliter cõtineatur in uulg.ſubſtit.ut per Deci.in cõſ.
416.col.1.attamen in hac ſubſtitutione non conti-
neretur caſus,in quo primus ſubſtitutus decederet an
te primum grauatum,quia eſt contrarius expreſſo in
ipſa ſecunda ſubſtitutione,ut patet ex not.per Doc.
in.l.ſi mater.§.fi.de uulg.& pup. & ſignanter per
Aret.in.l.cũ hęres.§.1.uer.& ad primũ dictũ.de ac
qr.hęred.& ita.d.deciſ.Ang.declarat Corn. in cõſi.
276.col.pen.uol.3.Cui adde Rimin. in conſi.119.
nu.34.& Soci.iun.in conſi.106.nu.26.uol.1.Al-
cia.in.3.lib.de verb.ſign.pag.132.octauæ formæ:fa
ciunt not.j.nu.145.uer.et forte.& pulcher tex.in
l.Si pater filium. de uulg.& pup.uide tñ j.poſt nu.
273.uer.Bene facit.& ſecundũ hãc declarationẽ de
fendi poteſt opin.ipſius Ang.de quo.ſ.in caſu,in quo
ſubdit ſe conſuluiſſe,quam ſequuntur multi alleg.j.
nu.270.Et pariter etiam defendi poteſt opin. Deci.
in conſi.433.in primo dub.ab obiectis Rui. & Soci.
iun.qui contra eum conſuluerunt,hic in conſi.90.uo
lum.1.ille in conſi.83.uol.2.Et probatur iſta opin.
quia,aut iſte ſecũdus ſubſtitutus uult uenire per fi-
deicommiſſariam;& clarum eſt,ꝙ non poteſt, cũ fi-
deicõmiſſ.requirat ius acquiſitum prius eſſe ipſi gra-
uato,iux.not.ſ.nu.46.ſed in caſu iſto non fuit ac-
quiſitum ius primo ſubſtituto, cum præſupponamus
eum prędeceſſiſſe primo grauato, ergo &c. Aut uerò
iſte ſecũdus ſubſtitutus uult per uulg. ſubintrare in
locum primi;et pariter dicitur,ꝙ non poteſt. licet.n.
uulg.contineatur in compendioſa,attamẽ hic caſus,
qui euenit,exceptuatus eſt à.d.uulg. in compendioſa
contenta,ut patet,quia teſtator dixit,ſi primus ſub-
ſtitutus decederet poſt primum grauatum. Nec ob-
ſtat,ꝙ non referat,quid ex æquipollẽtibus fiat, iux.
not.in.§. & quid ſi tantum.ubi per omnes moder.po
nuntur plures caſus,ad quos fit extenſio:quia reſpõ.
ꝙ hic caſus non eſt æquipollens, ſed contrarius. Nec
obſtat,ꝙ licet ſecundus ſubſtitutus non poſſit admit
ti per uulg.debeat nihilo minus admitti ea ratione,
quia onus primi ſubſtituti remanet penes primũ gra
uatũ ſuperuiuentem,iux.§.pro ſcdo.quia rñ.ꝙ text.
ille non habet locum deficiente conditione ſecñdæ ſub
ſtitutionis,ut late diximus.ſ.nu.62. Nec etiam ob-
ſtat,ꝙ,ſi teſtator non ita dixiſſet,admitteretur ſecun
dus ſubſtitutus,per.d.§.pro ſecundo.quia hoc fateor
non ſolum per.d.§.pro ſecundo. ſed etiam per uulg.
iux.not.ſ.nu.44.ſed cum hanc conditionem appo-
ſuerit,quæ defecit, immo euenit contraria, dico, ꝙ
ſubſtitutus excluditur. Nec obſtat, ꝙ dicta conditio
de neceſſitate ineſſet in ſecunda ſubſtitutione,ut dicit
Rui.ad quem Soci.iun.ſe remittit: quia rñ.ꝙ immo
non inerat tacite:& moueor,non ea quidem ratione,
quia ſine illa conditione admitti potuiſſet ſecũdus
ſubſtitutus,uigore.§.pro ſecundo. ad hoc enim cadit
reſponſio ipſius Rui.nu.10.Sed moueor, quia ſine di
cta conditione admiſſus fuiſſet per uulg.contentã in
cõpẽdioſa: & hoc quidem proueniſſet ex diſpoſitione
teſtatoris,iux.not.ſ.nu.43.& ſic ad hoc non cadit
reſponſio Rui.Non obſtat etiam,ſi diceres prędictam
concluſ.eſſe contra not.ſ.nu.25.cum ſeq. Reſponde
ut ante nu.27.uer.Aliud. ✱ Ceterum obiectum.ſ. 68
factum non procedit,quando ſubſtitutio eſt ſimplici-
ter compendioſa,quæ continet omnes caſus uulg.ſub
ſtit.& per quam ſecundus ſubſtitutus dicitur ſubſti
tutus primo hęredi, ſecundum Bart. & alios in.d.l.
Quandiu.& diximus ſupra nu.24.tunc enim non at
tenditur niſi, an uerificetur conditio adiecta primo
grauato,iux.not.ſ.nu.58.ita ꝙ, licet primus ſubſti
tutus decedat cum filijs ante primũ grauatum, atta-

men dummodo ipſe primus grauatus decedat ſine filijs, ſecundus ſubſtitutus admittitur: ita declarat Caſtr.in.d.conſi.152.col.3.uol.1.eſt uerum, ꝙ in uer. Sed certe.mouetur ratione, quæ.ſ.num.63.fuit reprobata: ideo melior eſt ratio, per eum alleg.ibidē in uer. uel aliter, & melius. Et hanc opin.ſequitur ēt Deci.in conſi.427.ſubſcrip.à Soci.iun.in conſi.42.uol.1. ſecundum quod conſi.iudicatum fuiſſe, aſſerit idem Soci.iun. in conſi.101.col.fi.uol.1.idem tenet ipſe Deci.in conſi.416.col. ant.uer.vltimo non obſtat. quicquid utrobique ex capite ſuo contradicat apoſtill.qui forte non contradixiſſet, ſi aliorum meminiſſet.pro Deci.enim allegat ſolum Nicol. Boer.decis.38.qui loquitur iux.not.ſ.nu.50. Sed cum prædictis concordat Cum.in conſi.121. Gerard.de quo j.poſt num.71.uer.& ex concluſ.& Iaſ.in conſi.196.col.pen.uol.2.qui conſuluit in caſu Soci.ad hoc non aduertentis, in cōſi.92.uol.3. idem tenet Pariſ. in conſi.73.col.pen.uol.3.Alcia.in.3. lib.de verbo. ſigni.pag.143.cum ſeq. octaua formæ, & in.d.l. cohęredi.poſt nu.4.aliâs.5. uerſ.portius.Crauet.in conſi.283.Bertran.in conſi.23.col.2.uol.3.& prędictis adde Anch.in conſi.427.quod.ſ.conſultum in ſecundo dub. Et ſecundum prędicta, intelligi debere Bar.in.d.l.Quandiu.aſſerunt Caſtr.in.d.conſi.152.col.2.uer.Aduertendum.& col.4.uer.& iſta: Bertran.ubi.ſ. Pariſ.in.d.conſi.73.col.pen.in princ. Et ratio prędictorum non eſt, eò quia non uertatur commodum ipſorum poſitorum in conditione excludere ſubſtitutum, ut uidentur uelle Doc.alleg.ſ. ante nu.55.uer.ut licet. (Excludunt.n.ſubſtit.licet non ſit ſua utilitas, ut diximus.ſ.poſt nu.54.uer.3. Ampliatur) ſed rō eſt illa, quā.ſ.diximus, uidelicet, quia tunc ſcdus ſubſtitutus dr ſubſtit.primo heredi grauato, & uide ēt.j.nu.74. Nec obſtat deciſ.Oldra.cum alijs alleg.ſ.nu.54.quia rñ.per Deci.in.d.conſi.427.ut ibi per eum: ultra quem rñ.Crauet.in d.conſi.283.col.3.uer.ſed pro maturiori.diuerſificando inter.uulg.primo loco factam, & uulg.factā poſt aliam compendioſam pracedentē, ut ibi per eū: cuius tñ diuerſitatis rōnem non ſatis uideo; quia hoc modo ēt in primo caſu poſſemus dicere, ſubſtitutum uulg.haberi, ac ſi immediate, & principaliter eſſet heres inſtitutus; et tñ contrarium deciditur per Old. & ſequaces: Niſi dicas melius forte declarando mentem Crau.& aliorum, ꝙ in uulg. primo loco facta agitur de hæreditate, uel portione relicta illi, cui ſubſtituitur: merito uerificari debet conditio liberorum ei adiecta. At in uulg. ſecūdo loco facta agitur de hæreditate, uel portione alteri relicta, merito ſufficit, ſi uerificetur conditio liberorum appoſita in perſona eius, de cuius portione agitur.i.primi inſtituti. Ex qua ratione infero, ꝙ, cum ratio prædicta ita militet, ſi ſecunda ſit mere uulga.q̄ ſi ſit in compendioſa contenta, utroq; ēt caſu procedat cōcluſio, de qua.ſ. Et ſi diceretur, ꝙ conditio adiecta ſecūda cōpendioſa poteſt referri ad fideic. & ſic non erit fruſtra appoſita: ideo nimirum, ſi nō requiritur, ꝙ in uulg.in ea contenta uerificetur.d.conditio: at ſi idem diceremus in ſecunda mere uulg.hoc modo eſſet.d.conditio fruſtra appoſita: ergo non debemus idem dicere de ſecunda mere uulg.quod de ſecūda cōpendioſa: rñ.ꝙ pręd. concluſ. ꝙ conditio liberorum adiecta in ſecunda cōpendioſa non requiratur uerificari primo ſubſtituto decedente ante primum grauatum; nō ideo procedit, quia.d.conditio in hoc caſu poſſit referri ad fideic.in ea contentam: patet, quia ſequeretur, ꝙ hoc procederet ēt in prima uulg.in compendioſa contenta: cōſequens aūt eſt falſum, ut not.ſ.nu.54.ergo &c. Sed ratio eſt illa, quam.ſ.diximus, ex qua infertur idem eſſe in utraq;, ut.ſ.diximus. Verum quia tota uis eſt in reſpondendo ad contrarium, ꝙ hoc modo in ſecunda mere uulg. conditio illa eſſet fruſtra prorſus appoſita; ideo cogitabam, ſi reſponderi poterat, ꝙ conditio in ſecunda uulg.adiecta, ſemper attenditur, quando primus ſubſtitutus ſuperuixit primo grauato, & poſtea repudiat, uel alio modo excluditur, & ſic.d.conditio hoc caſu non erit fruſtra appoſita, qđ ſufficit: ſed quando prima ſubſtitutio eſt effecta caduca propter prædecedentiam primi ſubſtituti, tunc nō attenditur: quia, cum ſecundus ſubſtitutus intret in locum primi, ut ſępius dictū eſt, ſufficit, ꝙ conditio liberorum adiecta primæ ſubſtitutioni uerificetur. Sed quia hęc reſpōſio, quę uidetur eadē cum dicto, patitur difficultatem; quia uidetur negari poſſe, ꝙ ſecūdus ſubſtitutus intret in locum primi, niſi uerificetur conditio illi adiecta: aliás enim idem poſſemus dicere ēt, quando primus ſubſtitutus ſuperuixit, & repudiauit, uel alio modo admitti non potuit: nam ēt tunc ſecundus ſubſtitutus ſuccedit in locum primi: nec ratio ulla differētia uidetur inter caſum caducitatis, & caſum alterius impotentię, uel uoluntatis, cum præſertim caſus prædecedentia ſit proprie unus de cōtentis ſub capite impotētię, ut.ſ.diximus nu.28. Ideo rurſus cogitabā, ſi alio modo poterat reſponderi, ꝙ prædicta cōcluſ.procedat, qñ primo ſubſtituto fuerat aliquid etiam aliud iure inſtit. uel legati relictum. tunc enim, cum cōditio illa poſſit intelligi adiecta reſpectu portionis ſibi relicta, (neq;.n.puto, ꝙ ſecūdus ſubſtitutus admittatur ad portionem primo relictam, etiā ꝙ primus prædecedat illi, cui erat ſubſtitutus, niſi uerificetur conditio ſecundę ſubſtitutioni adiecta) hoc uidetur ſufficere; cum dici non poſſit eā nihil operari, abſq; eo, ꝙ uerificari debeat ēt reſpectu portionis illius, cui facta fuit prima ſubſtitutio. Sufficere enim uidetur, ꝙ conditio adiecta ſecundæ uerificetur in perſona illius, cui portio, de qua agitur, relicta eſt, ut.ſ.diximus: ſecus uerò ſit, & ita procedat obiectum, quādo primo ſubſtituto nihil aliud eſſet relictū, cuius reſpectu intelligi poſſit, conditionem in ſecunda ſubſtitutione ſibi facta, adiectam eſſe. tunc.n.ne.d. conditio uideatur contra reg.iur.omnino fruſtra appoſita, uidetur dicendū, ꝙ, niſi etiā illa uerificetur, ſecundus ſubſtitutus admitti non poſſit. Verū quia hoc modo oporteret intelligere, ꝙ in caſu Bar.& aliorū ſ.alleg.primo ſubſtituto eſſet aliquid ēt aliud relictum, ipſi uero Doc.ſimpliciter loquūtur: ideo cogita modo ēt tu, ſi ſcis melius rūdere; quia certe Doc.non plene, quod equidem ſciam, declarant, nec eneruant hanc difficultatē.non obſt.not.in Auc. Ex cauſa. ut ſ.nu.54.uer.3. Quia uidetur reſponderi poſſe, ꝙ ideo ibi attenditur, an hęres ſcriptus decedat ſine filijs, quia licet teſtamentū rumpatur, non propterea ille dicitur ſubſtitutus filio rumpenti teſtamentū, ſed

hæredi ſcripto: hic aũt ſecundus ſubſtitutus dicitur
ſubſtitutus primo grauato, ſi primus ſubſtitutus prędecedat, quia per uulg. ſecundus ſubintrat locum primi, ut diximus, & ſæpius replicat Iaſ. in conſ. alleg.
s. nu. 26. merito ſolum attenditur, an primus grauatus decedat ſine filijs, uel ne, non aũt an primus ſub
69 ſtitutus prædeſunctus. ✠ Nõ obſt. l. Qui habebat. in
cõtrarium alleg. s. num. 55. quia omiſſa reſponſione
Caſtr. de qua. s. ante nu. 19. rñ. ꝙ ibi expirauerat
uulg. ut ſtatim dicã; & ſic in eo caſu ceſſabat utraq;
uia, per quã ſecundus ſubſtitutus admittitur, de qua
s. nu. 24. & poſt nu. 26. uerſ. cæterũ. illa. n. uia de
§. Pro ſecundo. ceſſabat, quia non habet locum in ſubſtitutione directa, prout eſt pupill. ut diximus. s. nu.
48. Altera ẽt uia, uidelicet, ꝙ ſecundus ſubſtitutus intret per uulg. in locũ primi, ceſſabat, quia in eo caſu,
licet à prin. in ſubſtit. pupill. contineretur ẽt uulg. ut
not. s. nu. 29. attamen expirata per pubertatẽ pupillari expirauit etiã uulg. in ea contenta, ut not. in
d. l. Qui habebat. & in. l. 1. in 10. q. Bar. de uulg. et
pup. quicquid poſt quandã glo. teneat Saly. in. l. Teſtamento. C. de impub. & quicquid poſt. d. glo. tenuerit
Rip. in. d. l. 1. nu. 225. & Soci. poſt Imol. ibi, col. antep. qui tñ ibidem col. 11. ante me. uer. Ad idẽ. reprehendit Imol. & nuperrime etiã reperio, ꝙ inſignis
moder. Didac. Tolet. in. c. Rainut. §. 5. col. 12. ꝑ multa argum. tenet contra cõmu. opin. qui ẽt poſtea col.
23. cõtra commu. allegat ẽt Signorol. Cuma. Alcia.
Corn. & Polit. ut per eum. Sed tamen non eſt recedendum a commu. opin. ſed dicendum, ꝙ in. d. l. Qui
habebat. ponderatur, primum ſubſtitutum prędeceſſiſſe puberem, non quia proprie conſideretur defectus
conditionis adiectæ ſecundæ ſubſtitutioni, ut putat
Soci. iun. in conſ. 94. nu. 25. uol. 1. & in cõſ. 114.
col. 2. eo. uol. cui adde Caſtr. in ſæpe alleg. conſi.
152. col. 4. ante uer. Si autẽ extitiſſet. ſed quia per
pubertatem expirauit ẽt tacita uulg. ei facta, ut diximus: & hanc eſſe rõnẽ illius tex. aſſerunt Bart. ibi
in fi. & Imol. & alij, & Soci. in. d. cõſi. 52. col. pen.
in ſecundo caſu uer. Preterea. uol. 1. ex cuius rõnis
idẽnitate infero, text. illum locum habere, ẽt ſi filia
illa prima ſubſtituta fuiſſet etiam hęres inſtituta, &
70 hoc dico ꝓpter not. s. nu. 55. uer. Nec obſtaret. ✠ Incidenter tamen circa pręd. concluſ. ꝙ uulg. tacita expiret per pubertatem, non omitto, ꝙ ea uideri poſſet
procedere ſolum in uulg. cõtenta in pupill. facta hoc
modo, ſi hęres erit, & in pupillari ætate deceſſerit;
quæ dicitur partim tacita, partim expreſſa quo ad caſus, ut per Bar. in. d. l. 2. in. 4. q. priu. uerſi. Sed quaro. & in qua uulgaris eſt omnino tacita, & contra
uerba, et mentẽ, ſecundũ Caſtr. paulo. j. allegandũ:
ſecus autẽ eſſe in uulg. contenta in pupill. omnino expreſſa, uidelicet, ſine illis uerbis, ſi hæres erit; in quæ
ẽt uulgaris dicitur expreſſa uerbis generalibus, perinde, ac in compendioſa, iux. not. per moder. in. l. Precibus. & per Rip. in. d. l. 1. nu. 84. et ideo eam non
expirare ẽt expirata pupill. et ita ſentit Rip. in. d. l.
1. poſt nu. 224. uerſi. 2. & nuperrime etiã reperio
Didac. Tolet. s. ẽt alleg. in. d. c. Rainut. §. 5. col. 24.
tenere hanc opin. quibus adde, ꝙ hanc declarationẽ
ponit late Caſtr. in conſ. 13. Super primo dubio ſciẽdum. in. 5. dub. uol. 1. Veruntamen cõtrarium dicas,
uidelicet, ꝙ uulg. etiam contenta in pupill. omnino
expreſſa, per pubertatem expiret. ſiquidem. d. uulg.
cenſetur facta ſub duplici conditione. i. ſi ante aditam, & in pupill. ętate deceſſerit, ut dicit ibidẽ Caſtr. Nec obſtat eius deciſ. quia non loquitur, quando
pupill. expirauerat per pubertatem; ſed quia pupillus deceſſerat uiuo teſtatore. tunc. n. expirata pupill.
ea rõne, quia filius uiuo patre non põt habere hæredem, non tamẽ expirat uulg. in ea contenta; & iſte
erat caſus Bal. in conſi. 464. Quidam Nicolaus. col.
1. uol. 2. repetit. in. 443. uol. 4. in ant. prout etiam
conſuluit Pet. de Rip. inter conſi. Bal. 156. Ex facto proponitur. uol. 4. in no. licet hoc ſit contra Dy.
immo ẽt ſi teſtator potuiſſet poſt mortem filij mutare
teſtamentum, & non mutaſſet, quod eſt contra Bart.
in. d. l. 1. de uulg. & pup. & Soci. in conſ. 76. col. 3.
ante uer. Aut iſti. uol. 3. de quo late ꝑ moder. in. d. l.
1. & optime per Aug. in conſi. 141. & Caſtr. in. d.
§. Pro ſecunda. col. 2. & per Didac. ubi. s. col. 28.
cum ſeq. & prima opin. maxime uidetur uera, quando eſt ſubſtitutus filius teſtatoris, ut per Caſtr. in. l.
Si pater filium. de uulg. & pup. Et prædicta adde ad
Rui. in conſi. 122. col. 4. in prin. uol. 2. tenentem, ꝙ
in pupill. facta à matre, licet ſit nulla; continetur tñ
uulg. cui adde Deci. in. d. l. 1. q. ultima, quos adde ad
Didac. ubi. s. col. 25. ubi neminem alleg. et col. 30.
uer. immo. ubi licet quoſdam alleget, non tñ ibi loquuntur de hoc caſu, ſed quando pupillus decedit uiuo teſtatore, ut. s. diximus. uer. Nec obſt. Verũ quando, ut. s. diximus, pupill. expirat propter pubertatẽ,
ut in ter. d. l. Qui habebat. tunc expirat ẽt uulg. in ea
contenta, licet ſimpliciter dictum fuerit, ſi in pupill.
ætate deceſſerit, ut in ter. d. l. Qui habebat. ſecundũ
Bar. ibi, & alios. s. alleg. Hinc ex prædicta rñſione
pari ratione infertur reſponſio ad obiectũ de illomet
tex. contra rñſionem per Iuriſc. hic allegatam, factũ
s. nu. 18. ꝙ ideo ibi nõ idem iudicatur de parte quo
ad partem, quia ſecundus ſubſtitutus neutrã ex prædictis uijs habebat ueniendi ad portionem illius, cui
prima ſubſtitutio facta fuerat, ut. s. diximus. Ex quo
uidetur inferri, rõnem per Iuriſc. hic allegatam fundatam eſſe, & declarari debere iuxta hanc rationẽ
decidendi, ut. ſ. procedat ſtantibus uijs, de quibus. s.
nu. 24. & 26. uer. Cæterum. ſecus aũt, ſi eſſemus in
caſibus poſitis. s. nu. 46. cum ſeq. non inficior tamẽ,
quin deciſ. huius tex. procederet ẽt ſine reciproca pręcecedẽte, quicquid dicat Soci. hic, de quo. j. nu. 1037.
& per conſequens ſine hac ratione decidendi; ſed tũc
alia ſolutione oporteret defendere rationẽ ꝑ Iuriſc.
hic alleg. à. d. l. Qui habebat. inducta ut. s. nu. 18.
Redeundo ad prædictam noſtrã concluſ. non obſtat
auctoritas tenentium contrarium alleg. s. ante nu.
58. uer. ultimo. quia rñ. ꝙ eorum opin. non eſt bona;
& ad auctor. Bald. alio etiã modo reſpon. Soci. iun.
in. s. alleg. cõſi. 42. nu. 33. uol. 1. ✠ Et ex concluſ.
prædicta infero primò, ꝙ ſi iſti filij, de quibus hic, fuiſ 71
ſent prius alicui alij ſubſtituti, & poſtea Claudia
ſubſtituta fuiſſet, ſi uterq; ſine filijs deceſſerit, ut hic,
& eueniſſet, ꝙ ambo filij prędeceſſiſſent grauato, tũc
licet alter eorum reliquiſſet filium, ut hic, immo fortius, etiã ſi ambo reliquiſſent filios, attamẽ iſta Claudia in totũ ſuccederet illi primo grauato, cui iſti filij

erant

*erant ſubſtituti;& ita conſuluit not. Cuma.in conſ.
121.Gerardus.quem refert, & ſequitur Soci.iun.in
conſi.42.col.6.uol.1.& in conſi.102.col.antep.eo.
uol.& eum ẽt allegat Iaſ.in conſi.196. col.pen.uol.
2.& reſpon.Cum.defectui conditionis,dicens,ꝙ,etiã
ſi ambo reliquiſſent filios, hoc tamen nihil obſtaret,
cum conditio illa operetur ſolum in caſu, quo hæredi
tas perueniat ad illos primos ſubſtitutos: aliâs non,
ut ibi per eum, & alios alleg. ſ.poſt nu. 54. uerſ.Et
licet. ſed forte melior eſt rõ ex not. ſ.nu.68.uer.Et
rõ.accedãt prædictis not.per Soci.in cõſi.73.nu.31.
uol.4.de quo. j.nu.801. Secundò infero, ꝙ Deci.in
conſi.416.Rui.in conſi.106.uol.2.Cur.iun.in cõſ.
33.Soci.iun.in conſi.100.uol.1.qui omnes in eodem
caſu conſuluerunt,debuerant fortius, & breuius ad
obiectum illud de filijs Hectoris reſpondere, & di-
cere,ꝙ in ſubſtitutione facta de pietate,nedum ſi ſub
intellecta eſſet(quod ipſi negant) conditio liberorũ
Iulij,& Hectoris,ſed etiam ſi omnino expreſſa fuiſ-
ſet,attamen in caſu,qui euenit.ſ.quia Iulius,& He-
ctor primi ſubſtituti prædeceſſerunt Alexandro gra-
uato, filij Hectoris non obſtant pietati ſecundo loco
ſubſtitutę per ſupradictam concluſ.Cæterùm caſum
illum,ſecundum ea,quæ audiui,puto decidi debere,uel
ex not. ſ.ante nu.39.uer. Cęterùm. & dicemus. j.
poſt nu.75.uel ex not.in.§. cohæredes.ad quæ prædi
cti conſulentes in facto non aduerterunt.✻ Tertiò in
72 ferebat multũ ſubtiliter,licet prædicta non alleget,
Rui.in conſi.122.col.2.cum ſeq.uol.3. ꝙ in ſecun-
da ſubſtitutione non habet locum præſumptio.l.Cum
auus.quia ſicut,quando primus ſubſtitutus prædece-
dit grauato,eius filij,licet expreſſe in cõditione poſi-
ti,non excludunt ſecundum ſubſtitutum, iux.prædi-
ctam concluſionem;ita nec etiam, quãdo ſuperuixit,
debent præſumi poſiti in conditione, arguendo a ſi-
mili de pupill.partim tacita,partim expreſſa,quæ ſi-
cut in caſu expreſſo excludit matrem, ita ẽt in taci-
to,ut per Bar.in.l.2.de uulg. & pup.ut per eum, &
per eundem Rui.in conſi.112.col.4.eo uol. Sed (ut
hoc etiã non prætermittam)dicas, ꝙ contra eum eſt
deciſio expreſſa Anch.in conſi.427.Quod ſupra con
ſultum.in prin.quem ſequitur Soci.in.d.l. Cum auus.
col.11.uer.Ex quibus infertur.& hanc opin.teneo,
quia diuerſa eſt ratio,quando prima ſubſtitutio ca-
ducatur ſecundum ter. de quibus. ſ. & quando pri-
ma ſubſtitutio habuit effectum. Nam primo caſu ſe-
cũdus ſubſtitutus admittitur ex uulg.ut. ſ.diximus;
ſecundo autẽ caſu non poteſt admitti ex uulg.per.l.
Poſt aditam.ſed ſolum per fideicommiſſ. quo caſu nõ
habent locum prædicta, ut not. ſ.nu.60. Non obſt.
ſimile de pupill.ſubſtit. per eum alleg. quia nulla ibi
datur diuerſitatis ratio inter unum caſum & alium,
ut dicit Bar.per eum alleg.✻ Quartò non omitto, ꝙ
73 prædicta concluſio ampliatur procedere etiam, quan
do prima ſubſtitutio eſt pupill.ſecunda uerò compen
dioſa,ut per Bar.in ſæpe alleg.l.Quandiu.quẽ refert,
& ſequitur Caſtr.in ſæpe alleg.conſi.152.col.2.in
prin.uer.Bar.autẽ, & Pariſ.in conſi.73.col.pen.
uol.3.militat enim ratio illa,ꝙ ſecundus ſubſtitutus
ſubintrat locum primi per uulg. in compendioſa con
tentam.✻ Quintò etiam non omitto, ꝙ prædictã con
74 cluſ.limitabant aliqui non procedere, quando filij ex
primo ſubſtituto ab inteſtato excluderent ſecundum
ſubſtitutum,& eſſent deſcendentes teſtatoris:ita ui-
detur præſupponere Alcia.in.3.lib. de verb.ſigni.
pag.144.octaua formæ uer. Quod & hac.& ita ex
preſſe ſubdit idem Alcia.in.d.l.cohæredi. in princ.
circa nu. 7.uer.Hincq;.& hoc idem,quando conditio
liberorum eſſet expreſſe adiecta,præſupponere uide-
tur etiam Rui.in conſi.122.col.2.uol.3.mouentur
prędicti Doc.quia tunc eorum utilitas eſſet exclude-
re ſubſtitutum,ut poſſent ab inteſtato ſuccedere. ſed
hæc limitatio tum eſt contra caſus plurium conſi.al-
leg. ſ.nu.68.tũ eſt cõtra not.ibidem paulo. j.uer.
Et rõ.✻ Bene aduertẽdũ eſt ad tria illa,de quibus. ſ. 75
añ nu.39.uer.Cęterũ.uidelicet,an ſcũs ſubſtitutus
fuerit in alia re uocatus,& an omnes ſubſtituti præ
deceſſerint primo grauato,uel ne,& an ad filios pri-
mi ſubſtituti poſſit fieri tranſmiſſio primæ ſubſtitu-
tionis iux. pleraſq; coniec. de quibus. j.late in.2.
not.quia ſi tunc ſecundus ſubſtitutus excluditur,etiã
ꝙ uerificentur omnes conditiones tam primæ,q̃ ſecũ-
dæ ſubſtit.ut ibi diximus,multo magis quando condi-
tio ſecundæ ſubſtitutionis deficit, ut in his ter.præ-
ſupponitur. Ex quo infertur,quòd ſi Claudia,de qua
in hoc tex.fuiſſet per ſtatutum ab inteſtato excluſa,
tunc non haberet locum iſte tex.ſecundum com.opin.
de qua. j.nu.1069.quia ad filium primi fieret trãſ
miſſio primæ ſubſtitutionis,iux. not. j.nu.306.per
totum.et idem eſſet,ſi quælibet alia coniectura trãſ-
miſſ.militaret,ut. ſ.diximus: & in his ter.ſaluari
poteſt opin.Doc.de quibus. ſ.nu.74.Et ſi diceres,er
go in caſu huius tex.ad filium primi poſitum in con-
dit.& deſcẽdentem teſtatoris fieri deberet tranſmiſ-
ſio primæ ſubſtitutionis,iux.not. j.nu.306. & per
conſequens non deberet Claudia poſſe admitti per
uulg.& ſic contra rationem decidendi ad hunc text.
ſ.allatam,reſpon.patet ex not.d.nu.306.uer. Pro
ſolut.& nu.338. Cauendo ergo receptui, uides
lector candidiſſime minorem. ſ.nu.24. per nos addu
ctam,ſatis ſuperq; probatam eſſe, & per conſequẽs
rationem decidendi ad hunc tex.ibi allatam à fortio
ri procedere, quam quidem, ut tibi forte non uſque
quaq; probetur,æqui tamen boniq; conſulas, quando
illud ſaltem,ni fallor, non inficiaberis, quin tum ad
excitandum ingenium,tum uerò ẽt ad enucleationem
illius ſubtilis,& frequentis materiæ multum conſe-
rat.✻ Viſis rationibus decidendi,ſupereſt reſponde- 76
re ad rationes dubitandi; qua in re præmitto,faci-
lius eſſe proponere dubia,q̃ reſoluere, ut ait Cranet.
poſt Aret.in conſi.199.prope fi.Secundò præmitto,
ꝙ attenta ratione decidendi noue. ſ.allata,omnia in
contrarium adducta breuibus tolli uidentur. non.n.
militant ſtante reciproca, compendioſa præcedente,
quo caſu Claudia ſecundo loco ſubſtituta indiſtincte
admittitur,declarando, ut late. ſ.nu.24.cum ſeq.
quibus;ut quilibet uidere poteſt, non obſtat aliqua
ex rationibus in contrarium alleg.Veruntamen tum
ut defendamus etiam communes decidendi rationes,
tum uerò etiam, quia dicta ratio noue. ſ.allata non
procedit niſi ſtante reciproca præcedente; huius ue-
rò tex.deciſ.procedit etiam ſine reciproca,ſecundum
cõmu.opi.ut not. j.nu.1037.ideo particulariter ad
eas reſpondere operęprecium eſſe duximus. Ad primũ*

ergo de dictione, uterq;, & ꝙ teſtator poſuerit in conditione etiã filios primi, ut. s. ante nu. 7. cum ſeq. rñdetur, not. ibi uera eſſe reſpectu uerborũ, ut dicemus ẽt. j. nu. 114. ſed ſecundũ mentẽ, quę magis attenditur, q̃ uerba, ut late dicemus. j. nu. 133. ĩ caſu iſto ſecus eſt, arg. l. Quę de tota. inducendo, ut. s. nu. 14.

77 ✱ Alio & ſecundo modo reſpon. Salyc. in. d. l. pen. col. 3. poſt princ. C. de impub. ꝙ contraria procedunt in condit. extrinſecis, ſecus eſt in conditionibus intrinſecis, quæ ſunt cauſa ſubſtituendi, ut ipſe ibi declarat: cui adde not. j. num. 1234. Alio & tertio modo rñ. Caſtr. hic col. 2. ꝙ in caſu iſto collectiua reſoluitur in alternatiuã, propter reciprocam præcedentem. uſus enim fuit teſtator collectiua, præſupponendo prædictam ſubſtitutionem uerificatam iri: cui adde Oldr. relat. per Saly. in. d. l. pen. col. 2. ante me. ſed de hac reſponſione uidebimus late. j. nu. 825. cum ſeq. Alio & quarto modo reſpon. per Deci. & Torniel. ut retulimus. s. ante nu. 11. uer. Nec obſtare ẽt. cui reſponſioni non obſtat prima replicatio ibi data, quia rñ. ꝙ ſubſtit. ſatis de hoc caſu loquitur, attenta reg. l. Quæ de tota. Non obſtat alia replicatio, de qua ibi, quia reſpon. ꝙ, etiã ſine dictione, tota, claudia admiſſa fuiſſet etiam ad portionẽ primi, ſi uterq; deceſſiſſet ſine filijs, non quidem tanquã ſubſtituta ultimo, ſed tanquã ſubſtituta etiã primo, ut late dicemus. j. nu. 578. et ex eo, ꝙ conditio fuerit perfecte adimpleta, ut latius dicemus. j. nu. 366. uer. ſed circa hoc. Cæterũ quo ad dicta per Deci. relat. ubi. s. uidenda ſunt latius not. j. nu. 840. Non obſtat, ꝙ facile fuiſſet dicere, ſi ultimus, ut diximus. s. poſt num. 10. uerſi. Accedat.

78 ✱ & ꝙ differentia debeat eſſe, an dicatur, ſi ultimus, uel, ſi uterq;. quia reſpon. ꝙ, licet inter hos caſus non ſit differentia, quando non ſupereſt perſona, quæ etc. ut in hoc tex. cũ utroq; caſu pariter admittatur ſubſtitutus in portione ultimi decedentis ſine filijs; ſufficit tamen, ꝙ ſit differẽtia duobus reſpectibus. Primò enim eſt differentia, quia ſi dictum ſit, ſi ultimus, indiſtincte admittitur ſubſtitutus, dummodo ipſe ultimus decedat ſine filijs, ẽt ꝙ ſuperſit perſona quæ etc. iux. not.. j. nu. 473. Sed ſi dictum fuerit, ſi uterque, tunc eſt ſecus, ut tradũt Doc. hic per. d. l. pen. C. de impub. & uidebimus. j. nu. 844. & nu. 1060. Secundò eſt differentia alio reſpectu: nam ſi ſimpliciter dicatur, ſi uterq;, tunc eueniente conditione in perſonæ utrinſq;, ſubſtitutus ſuccedit utriq;, ut late declarabimus. j. nu. 578. Si uerò dicatur, ſi ultimus, tunc ſubſtitutus ſuccedit ultimo tantum: quod quidem (non pręcedente reciproca) multum refert: quia in primo caſu ſubſtitutus habet utranq; portionem uigore ſubſtitutionis in totum uerificata, ut dicemus. j. num. 366. uer. ſed circa. ſecundo uero caſu habet ſolam portionem ultimi, iux. not. j. poſt nu. 1063. uer. Nõ obſt. ſecũdum. Rurſus uerò etiam, quando dictum eſt, ſubſtituo ultimo, tunc refert, quomodo adijciatur cõditio, uidelicet, an ſimpliciter dicatur, ſi deceſſerit ſine filijs, uel dicatur, ſi uterq;: nam primo caſu, decedente ipſo ultimo ſine filijs, indiſtincte admittitur ſubſtitutus, prout etiam. s. diximus de ſubſtitutione ſimpliciter facta, ſi ultimus. ſecundo uero caſu, licet ipſe ultimus decedat ſine filijs, niſi tamen etiã primus pariter decedat ſine filijs, tunc fit diſtinctio, an ſuperſit perſona, quę &c. uel ne, ſecundum opin. aliquorum: immo ſecundum opin. Soci. hoc caſu ſubſtitutus indiſtincte, & penitus excluditur, licet non ſuperſit perſona, quæ &c. qua de re uidebimus. j. nu. 84. & cogita ſuper hac noue occurrente declaratione, quã interim puto ueram. Non obſtat, ꝙ hic caſus fuerit omiſſus, ut diximus. s. poſt nu. 10. uer. Quod ex eo. quia reſpondet ipſe Deci. ibi alleg. ꝙ non eſt omiſſus ſecundum mentem, licet ſit omiſſus ſecundum uerba: idem reſpondet Corn. in conſi. 283. col. fi. uol. 2. Adde, ꝙ non dicitur caſus omiſſus, quotieſcunq; decidi poteſt ex expreſſo, iux. not. j nu. 249. ſed ſic eſt, ꝙ hic caſus deciditur ex expreſſo, per ſæpe alleg. rationem. l. Quę de tota. ergo &c. Non obſtat ratio Alcia. alleg. s. poſt nu. 10. uer. Præterea. quia reſpondetur, ꝙ diuerſa eſt ratio inter portionem patris, à qua filij ex primo excludunt ſecundum, & portionem patrui, de qua agitur, iux. not. j. poſt nu. 855. uer. Ad hanc. Ad ſecundam principalem rationem dubitandi de inæqualitate non præſumenda, & ꝙ teſtator ſe conformare uoluiſſe cenſendus ſit cum diſpoſitione iuris, ut diximus ſupra ante, & poſt nu. 12. facilis eſſet ſolutio, ſi teneremus, ſecundum Cum. ꝙ tempore mortis huius ultimi prædeceſſiſſet filius ex primo, fatendo propterea (prout ipſe Cum. affirmat,) ꝙ durum eſſet eũ excludere, ſi ſuperuixiſſet, ut referemus infra nu. 191. uer. Attamen. ubi uide. Sed quia hoc eſt contra com. opin. de qua. j. nu. 1038. ideo alio modo reſpondet Soci. in cõſi. 249. col. 14. in fi. uol. 2. ꝙ Claudia ſubſtituta habet expreſſam uoluntatem teſtatoris, nepos uerò ſolum tacitam: ideo ſuccedit reg. l. fi. C. de pac. con. Sed quia hæc quoq; ſolut. præſupponit id, de quo diſputatur, uidelicet, ꝙ hoc caſu ſubſtituta habeat expreſſam uoluntatem teſtatoris; ideo alio & tertio modo reſpon. Saly. relat. s. poſt nu. 13. uer. Nec obſtare uidetur. Cui non obſtat replicatio ibi data, quia reſpondetur, ꝙ non ideo Saly. dicit non poſſe ſeruari æqualitatem in bonis auitis propter eius uoluntatem, eò quia nõ ſubſtituerit filiũ ex primo: ſed ideo ita Saly. dixiſſe arbitror, quia de mente aui ſatis conſtare uidetur, uoluiſſe uocare Claudiam ad partem, uerificata conditione in pèrſona ultimi, ſicut uocauerat ad totũ, uerificata cõditione in perſona utriuſq;, per reg. l. Quæ de tota. & quia Claudia, ultra ꝙ ſit ſubſtituta, eſt etiam par in gradu cum filio primi, et ſic duplex funiculus fortius ſtringit, uulg. auc. Itaq;. quam reg. not. declarat Rip. in. l. Re coniuncti. in. 1. not. & ita in ter. noſtris dicit Alex. (licet ad aliud propoſitum) hic col. 6. uerſi. Non obſtat iſte tex. & Rip. de Alex. immemor, hic ante nu. 124. uerſi. 2. & idem in. l. 2. char. fi. col. 1. de uulg. & pup. ubi propterea poſt alios infert, hinc eſſe, ꝙ frater per tacitam pupillar. excludit matrem, ut per Bart. ibi, & com. Doc. de quo. j. ante nu. 931. licet enim aliâs ab inteſtato æqualiter ſuccederent, attamen ſubſtitutus, tanquam habens cauſam teſtati, & inteſtati, præfertur matri habenti ſolam cauſam inteſtati: & prædictis adde Caſtr. hic col. 4. in princ. Ad idẽ facit, quia cũ Claudia, in portione huius ultimi, habeat cauſam teſtati pro dimidia, (in ea. n. ne ab inteſtato quidem excluderetur à filio primi) pro altera uerò dimidia filius primi habeat cauſam inteſtati; hę autem cauſę

concurrere

concurrere non poſſint, præfertur in totũ cauſa teſta
ti, uulg. l. Quãdiu. & l. Anteq̃. & per cõſequens Clau
dia in totum admittitur: ita Alex. hic, licet ad aliud
propoſitum, col. 5. circa me. uer. Et ſi diceretur. & So
ci. de Alex. immemor, in. l. 2. col. pen. de uulg. & pup.
& in conſi. 51. col. 6. in prin. uolu. 4. & in conſi. 94.
col. 3. eo. uol. Rui. in conſi. 157. col. 2. & col. pen. uol.
2. Pariſ. in conſi. 43. col. fi. uol. 2 Rip. in rñ. 2. col. 6.
de ſubſtit. & quam reſponſionẽ ſibi aſcribit Alexan-
dri. in. §. Quidam recte. col. 22. in fi. cum ſeq. Nec ob-
ſtat, ꝙ Curt. iun. in. d. l. pen. col. fi. in prin. neget, ꝙ, quã
conditio uerificatur in altero tantum, ſubſtitutus ha
beat ullam cauſam teſtati, ne in dimidia quidẽ: quia
replicatur, ꝙ quando uerificatur in altero tantũ, &
non ſupereſt perſona quę &c. licet ſecundum uerba
ita uideatur, ut in hoc tex. dicitur, attamen, ſecundũ
mentem, negari non poteſt, quin habeat cauſam te-
ſtati pro dimidia, cum ſit eadem ratio in parte &c.
Et ſi diceretur, ergo etiam, ſi ſubſtitutus eſſet extra-
neus, deberet admitti: quod eſſet contra cõmu. opin. ut
ï. nu. 1069. reſpon. Alex. hic col. 6. uerſi. Non obſtat
79 *ꝙ in caſu. ✠ ꝙ extraneus ne ſecundũ mentem quidẽ,*
dicitur habere cauſam teſtati, cum ſuperſit perſona
quæ &c. & ideo diuerſa ſit ratio inter totum, &
partem, ut dicemus. ï. nu. 1061. uerſ. Nec enim ob-
ſtat. Aduerte tamen, ꝙ contra prædicta arguit Rui.
in conſi. 157. col. 2. uerſi. Præterea. uol. 2. quia, licet
Claudia ſubſtituta fuiſſet in codicillis, ſine teſtamen-
to præcedente, haberet tñ locum deciſio huius tex. ſed
ſic eſt, ꝙ tũc ceſſaret cauſa teſtati, ergo etc. Ad hoc ta
men (tenendo etiam, ꝙ tunc haberet locum deciſio
huius text.) poteſt facile reſponderi, ꝙ etiam tunc
Claudia diceretur uenire ex cauſa teſtati. Contra ẽt
prædicta (licet ad aliud propoſitum) arguit Rip. de
Soc. immemor hic poſt nu. 78. uer. Aliam ergo. dicens
hanc reſponſionem eſſe nimis exquiſitã, & quam Iu-
riſc. nunq̃ conſiderauit. mouetur primò, quia Iuriſc.
non ſe fundat in neceſſitate iuris, ſed in præſumpta
mente teſtatoris. Sed ad hoc reſpond. ꝙ ſe fundat ex
præſumpta mente reſpectu dimidiæ, ex qua poſtea ſe-
80 *quitur neceſſitas iuris. ✠ Secundò mouetur, quia non*
eſt nouum, ꝙ ex poſt facto cauſæ teſtati, & inteſtati
concurrant. l. Circa. ubi glo. & Bar. de inoffi. teſt. de-
clarat ipſe Rip. poſt antiquos in. l. Re coniuncti. num.
78. Iaſ. in conſi. 104. col. fi. uol. 4. & prout patet in
indiuiduo caſus noſtri, in quo portio primi deuenit ad
cauſam inteſtati. Sed aduerte, quia Rip. conſiderat tẽ
pus mortis teſtatoris, cuius reſpectu bene diceretur
ex poſt facto: ſed Doc. conſiderant tempus mortis hu-
ius ultimi defuncti, de cuius ſucceſſione agitur, & cu
ius reſpectu non diceretur, ex poſt facto, ſed eodem tẽ
pore concurrere cauſas teſtati, & inteſtati; nec por-
tio eiuſdem debet deferri partim filio primi ab inte-
ſtato, partim Claudiæ ex teſtamento, nec diuerſo iu-
re cenſeri. Magis ergo contra prædictorum Doct. re-
ſponſiones facere uidetur, quia Iuriſc. hic non arguit
reſpectu partis portionis ultimi, ut uidentur intelli-
gere prædicti Doc. ſed reſpectu totius portionis, ar-
guendo, ꝙ ſicut ſubſtitutus habuiſſet utranq; portio-
nem. i. & primi, & ultimi, ſi uterq; &c. ita etiam ha
bere debeat portionẽ ultimi, cum in eo uerificata ſit
conditio. Secundò contra prædictos Doc. facit (etiã
arguendo prout ipſi arguunt) quia, licet portio ulti-
mi aſſignaretur partim Claudiæ, uigore ſubſtitutio-
nis, partim uerò nepoti deferretur ab inteſtato, non
propterea diceretur teſtator, aut ipſe ultimus graua-
tus, decedere pro parte teſtatus, & pro parte inteſta
tus: immo teſtator in totum diceretur decedere teſta
tus, cum tota eius hæreditas fuerit ex teſtamento adi
ta, & legata, & fideic. iuxta eius diſpoſitionem exe-
cutioni mandata; iſte uerò ultimus diceretur decede-
re in totum inteſtatus. Neque obſtaret, ꝙ Claudia ſuc
cederet in parte bonorum per fideic. quia rñ. ꝙ non
propterea diceretur ſuccedere ex diſpoſitione graua-
ti, ſed primi teſtatoris, uulg. §. Cũ filiæ. alioqui ſeque-
retur, ꝙ rogatus reſtituere partem, deberet reſtitue-
re totum, ne decederet pro parte teſtatus, & pro par
te inteſtatus, contra not. in. l. Cohæredi. §. fi. & dice-
mus. ï. nu. 382. prope fi. uer. Non dico. Et ſic non eſt
uerum, ꝙ in fideicommiſſ. cauſa teſtati abſorbeat cau
ſam inteſtati, ſed ſolũ in directa inſtitutione, ut not.
ubi. ſ. Nec obſt. reg. l. Quandiu. & l. Anteq̃. quia re
ſpon. ut. ï. poſt nu. 1065. Quibus ſtantibus, corruit
etiam ratio illa, ꝙ duplex funiculus &c. licet. n. par
in gradu ſubſtituatur in dimidia, non tamen pro alia
dimidia excludet alium parem in gradu ab inteſta-
to, ſed uterque in illa alia dimidia concurrent. Qua-
re ſuper præmiſſis ex tempore occurrentibus melius
cogitandum puto, quia certe hęc ſecunda ratio dubi-
tandi ſuper hoc tex. multum urget, ſtantibus maxi-
me not. ſ. poſt nu. 13. uer. Vel ſaltẽ, ꝙ pluralitas. &
ante nu. 14. uer. Nec prædictis. Et, ut ſemel finiam, nõ
omitto, ꝙ Corn. in conſi. 283. col. fi. uol. 1. poſtq̃ di-
xit, ꝙ cęteris paribus pręfertur ſubſtitutus, ut hic;
ſecus ſi cætera non ſint paria; & ꝙ conditio in eadẽ
perſona nõ debet cenſeri pro parte uerificata, et pro
parte non, arg. l. Eum qui ædes. ſubdit poſtea, ꝙ quic-
quid ſit de ratione, caſus legis eſt hic, & ubi habe-
mus caſum legis &c. quod ultimum retuli etiam. ſ.
ante nu. 14. ✠ Illud ſaltem non eſt omittendũ, ꝙ retẽ 81
ta ratione Iuriſc. hic, quia quem totum &c. ex ea in-
ferri uidetur, ꝙ præſumptio æqualitatis inter deſcen
dentes, cedit præſumptioni ſumptæ ex reg. l. Quæ de
tota. Nuper cogitabam, ſi dici poſſet, ꝙ cum in fidei-
commiſſis attendatur proximitas teſtatoris, qua de re
ï. nu. 1114. & tempore mortis teſtatoris ſuperui-
ueret pater huius nepotis, nondum etiã forte conce-
pti, ſequitur, ꝙ Claudia dicatur proximior teſtatori,
q̃ ſit iſte nepos ex filio uir. uulg. & not. ſignãter Bal.
in conſ. 398. Punctus. & 407. Punctus. uol. 3. in no.
faciunt not. ï. nu. 849. & ſeq. cuius totum contra-
rium dicit Alcia. hic, de quo. ï. nu. 1066. & per con
ſequens ceſſat, immo retorquetur, ratio æqualitatis
in contrarium allegata. Nec obſtat, ſi diceres prædi-
cta non habere locum in diſpoſitione collata in futu-
rum euentum, iux. not. ï. nu. 260. quia reſpon. ꝙ ibi
not. non habent locum, quando extant alij nati tem-
pore mortis teſtatoris: ita Curt. iun. in conſi. 57. in
ſecũdo dub. qui eadem uerba formaliter ponit in cõſ.
ſeq. col. 2. & Crot. in. §. Diui. nu. 164. faciunt not.
ï. ante nu. 229. uer. Et hanc opin. quod tamen decla
ra, ut per Socin. iun. in conſi. 172. col. 10. uolu. 2. in
cuius caſu conſuluit etiam Pariſ. in conſ. 71. uol. 4.
& pro. d. diſtinc. Curt. & Crot. adde not. ï. poſt nu.

104.uerſi. Et facit. pro declaratione uerò data per
Soci. adde not. ῖ.nu.263. Nec omitto, ꝙ dum. ſ. in
rationibus dubitandi poſt nu.13.uer. Accedat quia:
dicebamus, ꝙ ſicut teſtator in prima ſubſtitutione ſe
conformauit cum iure cõmuni, ita etiam cenſendus
ſit ſe conformaſſe in ſecunda: ad hoc reſponderi po-
teſt, ꝙ ne in prima quidem ſubſtitutione ſe conforma
uit cum iure cõmu. ut patet per. §. cum filius. Inſti. de
hære. quæ ab int. def. & hoc attenta proximitate, et
ſucceſſione ipſius teſtatoris, quæ tñ an attẽdi debeat,
late dicemus. ῖ. nu.1114. Ad tertiam principalem
rationem dubitandi, ꝙ ſicut, ubi agitur de tota, cenſe
tur reſeruatum ius legit. hære. ita etiam debeat cen-
ſeri reſeruatum, ubi agitur de parte, ut dicebamus
ſ. nu.13. uerſi. Tertiò principaliter. reſpond. ex. ſ.
not. poſt Alex. & alios, diuerſam eſſe rationem inter
unum caſum, & alterum. quando. n. agitur, ut cen-
ſeatur reſeruatum in tota, tunc non propterea con-
currunt cauſæ teſtati, & inteſtati: ſecus qñ agitur, ut
cenſeatur reſeruatum pro parte, quia tunc hæ cauſæ
concurrerent: quod cum eſſe non poſſit, cauſa teſtati
abſorbet cauſam inteſtati. d. l. Quandiu. & l. Anteq.
& ſic ſtante rationis diuerſitate non procedit arg. de
toto ad partem, ut not. ῖ. nu.1061. uer. Nec. n. obſt.
Verum ſi forte prædicta reſpon. non ſatisfaceret pro
pter not. ſ. uer. Aduerte tamen. cogita, ſi aliter etiam
reſponderi poteſt, negando aſſumptum, ut paulo. ſ.
dicebamus uer. Nuper. Ad quartum de. l. pen. C. de ma
nub. plures ſolut. dantur, ut. ῖ. uidebimus num. 824.
cum plur. ſeq. interim autẽ ſufficiat com. ſolut. uide-
licet, ꝙ, cum ibi conditio uerificata fuiſſet ſolũ in pri
mo decedente, ſupererat ſecundus, qui ex præſumpta
mẽte teſtatoris excludebat ſubſtitutum extraneum;
et ſic non militabat eadẽ ratio in parte &c. hic uerò,
cum uerificata fuerit in ſecundo, & ſubſtitutus ſit de
ſcẽdens teſtatoris, non ſupererat perſona, quæ ex præ
ſumpta mente teſtatoris ſubſtitutum excluderet, &
18 ſic militabat eadem ratio in parte &c. & iſta latius
declarabuntur. ῖ. nu.1062. Cæterum quia tex. no
ſter loquitur, quando Claudia ſubſtituta fuit utriq;,
uidelicet primo, et ſcdo, ut not. ῖ. nu.578. ſupra ue
rò in noſtra ratione decidendi uidimus, quid ſi ſub-
82 ſtituta eſſet primo tantum, reliquũ eſt uidere, ☩ quid ſi
ſubſtituta fuiſſet ultimo tantum, ſub conditione, ſi
uterq, &c. an haberet locum deciſ. huius tex. Et licet
hæc quæſtio forte melius conueniret. ῖ. inter alias li-
mit. in materia fideicõmiſſariæ, ubi de ea mentionem
faciemus, nu.1301. cum ſeq. attamen quia omnes
illam hic ponunt, ideo neq; nos ab alijs demabimus.
Principio itaq;, ut medullitus ſcias eius difficultatẽ,
eamq; propterea melius enucleare, præmitte duos ca-
ſus claros. Primus eſt, quando ſubſtitutus eſſet remo-
tior, et ſic ſupereſſet perſona, quæ &c. tunc. n. ſi ex-
cluditur, quando eſt ſubſtitutus utriq;, ut not. omnes
Doc. hic, & dicemus. ῖ. nu.1069. multo magis quan
do uni tantum, quo in caſu difficilius fit reſolutio in
ſingul. ut præſupponunt omnes Doct. Secundus ca-
ſus eſt, quando conditio uerificata eſſet ſolum in pri-
mo. tunc. n. etiam proculdubio ſubſtitutus excludere-
tur. Formari ergo debet queſt. quãdo ſubſtitutus eſſet
aliquis de liberis ultimo, ſi uterq; &c. & conditio ue
rificata quidem eſſet in ipſo ultimo, ſed defeciſſet in

primo, ut in hoc text. an tunc ſubſtitutus admittere-
tur ad portionem ipſius ultimi, prout in hoc tex. ad-
mittitur, quando ſubſtitutus fuit utriq;: Et in hac etiã
q. dicas, ꝙ, ſi quidem ſumus in caſu, quo in ſecunda
ſubſtitutione non ueniret reſtituenda portio primi, ſi
acquiſita fuiſſet ipſi ultimo ex reciproca, ſed ſolum
ueniret reſtituenda portio ipſius ultimi, ut quando ſe-
cunda ſubſtitutio fit ſub mentione hæreditatis, ut. ῖ.
nu.415. uel in alijs caſibus, de quibus late. ῖ. in. 4.
not. & in hoc etiam caſu, de iure aperto (ut utar uer
bis tex. in. l. A teſtatore. ad fi. de cond. & dem.) reſpõ.
ꝙ ſubſtitutus excluderetur, & non haberet locum de
ciſ. huius tex. quem ita limitant Ang. & Caſt. hic col.
3. & in fi. & uterq; Imol. & cæteri moder. & ſecun
dum Soc. col. 1. iſte caſus eſt ſatis clarus. & adde not.
ῖ. nu.1301. & nu.1305. & Corn. in conſi.298.
col. 3. uol. 4. Rui. in conſi.121. uolum. 3. & in conſi.
125. col. 4. eo. uol. Ceſſant enim hoc caſu omnes ra-
tiones decidendi. ſ. alleg. prima enim ceſſat, cum teſta
tor noluerit ſubſtitutum habere totum: immo etiam
ceſſaret, licet uoluiſſet eum ab uno tantum inſtituto
in totum habere totum, ut. ῖ. dicemus uerſ. Sed tu di- 95
cas. Ceſſat etiam ſecunda ratio, cum hoc caſu ſubſti-
tutio reſpiciat unum tantum effectum. Tertia pariter
ceſſat, quandoquidem filij ex primo non poſſint hoc ca
ſu dici poſiti in conditione reſpectu ipſius primi, cui
nulla ſubſtitutio facta fuit. Quarta etiam ratio eodẽ
iure ceſſat, cum in hoc caſu plura copulentur reſpe-
ctu unius tantum, ut per Bart. in. d. l. ſcire debemus
col. 2. relat. per Rui. in. d. conſi.155. col. 2. poſt med.
uol. 2. cui adde Bart. in. l. ſi heredi plures. de condi. &
dem. & not. ῖ. nu.1301. Noſtra pariter ratio deci-
dendi ceſſat; cum in hoc caſu, in quo tractatur de ſub
ſtitutione facta ultimo decedenti, non præſupponi-
tur caducatam fuiſſe primam ſubſtit. ſed ipſum pri-
mũ ſubſtitutum ſuperuixiſſe, & per conſequens ſecũ
dum ſubſtitutum non poſſe ſubintrare locum primi,
nec fideic. remanere penes primum grauatum cũ one
re ſuo. Addit Torniel. nu.57. aliam rationẽ, quia hoc
caſu, hæc ſecunda ſubſtitutio nunquã poteſt dici fa-
cta duobus, nec quidem quando primus ſubſtitutus 98
nollet, ſeu non poſſet cõſequi portionem primi defun
cti; meritò non poteſt reſolui in ſing. prout in ter. tex.
noſtri poſſet. d. caſu dici facta duobus, & per conſe-
quens reſoluitur in ſingul. Sed tamen ad hanc ratio-
nem forte reſponderi poſſet, per not. ῖ. poſt num. 87.
uer. Nec refragatur. Contra tamen hanc concluſ. hoc
modo pro clara ab alijs habitã, tenet Alcia. hic pag.
fi. uidelicet, ꝙ etiam in ſubſtitutione facta ultimo in
portione hæreditaria, habeat locum deciſ. huius text.
mouetur primò, quia etiam hoc caſu, ex præſumpta
mente teſtatoris, uenit reſtituenda portio primi ac-
quiſita ex fideic. præced. Sed ad hoc reſponde, ꝙ in cõ-
trarium eſt commu. opin. uidelicet, ꝙ hoc caſu non ue
niat reſtituenda portio acquiſita ex ſubſtitutione, ut
uidebimus. ῖ. nu.415. Præterea præſupponitur ca-
ſus, quo non ueniat reſtituẽda, qui quando ſit, eſt alia
materia, de qua late. ῖ. in. 4. not. Secundò mouetur Al
cia. quia etiam ſi ueniret reſtituenda ſola portio ulti-
mi, attamen non inconuenit, ꝙ ſicut hic arguitur de
toto ad partem, & ſic à fortiori, ita etiam arguatur
de parte ad partem, & ſic à pari arg. certe non di-
gnum

*gnum tanto uiro: primò, quia hic non arguitur à for-
tiori, ſed à ſimili, uidelicet, ut idem ſtatuatur de par-
te quo ad partem, quod de toto quo ad totum. ſecũdò,
quia ratio iſta Alcia. non eſſet argumentatio, ſed in-
teruerſio uoluntatis teſtatoris, ſi uellemus, ꝙ deficien
te conditione admitteretur ſubſtitutus. Et ſi diceres,
quare ſaltem non admittitur ad dimidiam illius por-
tionis relictæ ultimo, cum conditio pro parte ſit ueri-
ficata? arguendo, ꝙ ſicut teſtator uoluit ſubſtitutum
habere totam partem ipſius ultimi, ſi conditio uerifi-
caretur in utroq;, ita etiam cenſeatur uoluiſſe eũ ha-
bere partem totius huius portionis, ſi conditio uerifi-
caretur in ipſo ultimo; reſpon. Torniel. nu. 57. ut per
eum. ſed tu dicas, ꝙ ratio huius tex. procedit, quãdo
teſtator uoluit ſubſtitutum habere totũ ab illis dua-
bus perſonis, quarum mortem ſine filijs poſuit in con
ditione, ſecus aũt quando uel totam hæreditatem uo-
luiſſet eum habere ab una tantũ perſona, ut ab hære
de uniuerſali, ſi ille, & alius decederent ſine filijs, ut
declarat Rui. in conſi. 155. uol. 2. & in conſ. 121.
uol. 3. & ratio eſt, licet ipſe non dicat, quia tunc dici
tur unica conditio, habens duas partes, ut not. j. nu.
1301. & defectus alterius reddit ſubſtitutionem in
totum inutilem, ut ibidem dicemus, & not. s. num. 8.
& ad hunc tex. s. fuit reſponſum. Hoc tamen ultimũ
intellige, quãdo ille alius non fuiſſet aliquo caſu uoca
tus, et per conſequens non poſſet grauari: ſecus, ſi ali
quo caſu fuiſſet uocatus. tunc. n. in dubio etiã ipſe cẽ
ſeretur grauatus, ut per eundem Rui. quem. j. refere
mus nu. 736. etiã ꝙ præcederet reciproca, ut. j. nu.
578. & per conſequens eſſemus in ter. huius text.
cæterum. q. noſtra loquitur, quando expreſſe unus tã
83 tum eſt grauatus. ✱ Prædictam concluſionem exten
de etiam, quando tacite cenſeretur facta ſubſtitutio
ultimo tantum in eius hæreditaria portione, ſub du-
plici tamen cõditione, ut patet ex dictis Soci. hic poſt
nu. 21. uerſi. confirmatur reſponſio. ita intelligens. l.
pen. C. de impub. ut per eum. aduerte tamen, ꝙ in. d.
l. pen. ueniebat totum, licet non ex iudicio teſtatoris,
ut dicemus. j. poſt nu. 827. & poſt nu. 946. uerſi.
84 nec obſtare. ✱ Pulchrum ergo dubium eſt, quando ſe
cunda ſubſt. eſt facta ultimo tantum, ſub conditione,
ſi uterq;, et ſumus in caſu, quo in ſecunda ſubſtit. ue-
niret reſtituenda ẽt portio primi, ſi perueniſſet ad ſe-
cundum, an tunc uerificata conditione in perſona ul-
timi tantum, indiſtincte excludatur ſubſtitutus, ẽt ꝙ
non ſuperſit perſona, quæ &c. ſed ſubſtitutus ſit de
liberis, ut. s. in princ. huius. q. diximus. Et hic etiam
aduerte, quia in hac. q. oportet omnino præſupponere
reciprocam præcedentem, ut in ter. huius tex. uel ta-
citã, ut quando adiecta eſt dictio, tota, iuxt. not. j. nu.
638. uel expreſſã. portio. n. primi peruẽta ad ſecun-
dum alio iure, q̃ ſubſtitutionis, non ueniret reſtituen-
da. l. ſed & ſi ſic. §. 1. de leg. 3. & not. j. nu. 1063.
uer. non obſt. immo ne peruenta quidem ex ſubſtitu-
tione, ſi ſecunda ſubſtitutio ſimpliciter facta eſſet in
hæreditate, ut. s. dicebamus in præcedenti. q. & per
conſequens eſſemus in ter. caſus præcedentis. Secun-
dò aduerte, ꝙ in ter. huius. q. non quæritur, an ſi pri-
mus tantũ decedat ſine filijs, admittatur ſubſtitutus.
clarum eſt. n. non admitti, tum quia ſupereſt ſecũdus,
qui proculdubio propter reciprocam eum excludit,
tum uerò uel maxime, cũ illi non ſit ſubſtitutus, ſed ſo
li ultimo. Ex prædictis ergo collige, ter. huius quæſt.
eſſe, quando præcedente reciproca, aliquis de liberis
ſubſtituitur ultimo abſq; mentione hæreditatis, &
conditio uerificatur in ipſo ultimo, in primo uerò defi
cit, an ſubſtitutus, non ſuperſtite perſona, quæ &c.
admittatur ad portionem ipſius ultimi, prout admit-
titur in hoc text. & ſic in effectu, an deciſ. huius tex.
procederet, ſi Claudia eſſet ſubſtituta ultimo tan-
tum. & quidem Imol. & Alex. hic in. 4. not. & Alcia.
& D. Fab. nu. 5. & Rip. nu. 55. tenent partem affir
matiuam, pro ſubſtituto admittendo: primò, quia ſe-
cundum Imol., & ſibi aſcribit D. Fab. militat ratio
tex. noſtri, uidelicet, quia quem totum &c. ✱ ſecun- 85
dò arguunt Rip. & D. Fab. de hoc tex. ubi erat facta
ultimo, & tamen admittitur ſubſtitutus. ꝙ autem in
hoc tex. eſſet facta ultimo, probat Rip. propter præ-
cedentem reciprocam, D. uerò Fab. probat per not.
per Socin. hic col. 3. cuius Soci. dicta inducas clarius
& fortius, quia ſi dicitur facta ultimo, quando ſolum
cenſetur reſeruatum ius legit. hæred. inter eos, ut di-
cit ibi Socin. in uerſi. aliquando & tertiò. immo for-
tius, ſi dicitur facta ultimo etiam, quando ſimpliciter
eſt facta poſt mortem plurium, ut ſuſtineri poſſe dicit
Socin. ibi in uerſi. aliquando & ſecundò. quanto for-
tius dici debet facta ultimo, quando præcedit recipro
ca? Contrariam opin. tenent Socin. hic poſt princ. &
Torniel. nu. 56. uerſic. dico etiam. qui habent pro ſe
reg. l. Mænius. & l. ſi hæredi plures. ut diximus. s.
ante nu. 8. Secũdò mouetur Torniel. quia licet dictum
ſit ſimpliciter, in portione, non tamen uenit portio
primi acquiſita ex reciproca præcedente, ut per eum:
& ſic præſens caſus non differt à præcedenti, in quo
omnes concludunt non admitti ſubſtitutum, ut ibi di-
ximus. Tertiò mouetur Torniel. quia ſuppoſito etiam,
ꝙ ueniret portio primi, attamen ratio, quare, quan-
do uenit reſtituenda ſola portio ultimi, ut in præce-
denti caſu, tunc licet uerificetur conditio in perſona
ipſius ultimi, non tamen in dimidia illius portionis
admittitur ſubſtitutus, eſt, quia cum ſit facta uni tan
tum, fideicommiſſum non poteſt deberi, niſi ab ipſo
ultimo tantum, etiam quòd ipſe nollet, ſeu non poſ-
ſet conſequi portionem primi; ideo non poteſt tracta-
ri de pluralitate reſoluenda in ſingul. ſed ſic eſt, quòd
iſta ratio pariter militat, licet ueniat reſtituenda
etiam portio primi, ergo idem ius, iur. uulga. Et quia
tota uis eſt in reſpõdendo ad hunc tex. primò propter
eius deciſion. ſecundò propter rationem, quia quem
totum &c. quæ uidentur militare etiam in hac quæ-
ſtio. ideo ad hanc oppoſitionem reſpondet Socin.
quòd quæſti. huius text. differt à præſenti quæſt. quia
ſubſtitutio, de qua in hoc text. dicitur facta duobus,
in hac uerò quæſtio. uni tantum. Ex qua differen-
tia ſequitur ſolut. ad hunc text. primò ad eius
deciſion. quia in eo poſſumus dicere, referendo ſin-
gula ſingulis, quòd cum filij eorum fauore ſint po-
ſiti in conditione, dicantur excludere Claudiam
ſolummodo reſpectiue quo ad portionem patris ſui,
hoc eſt, filij ex primo à portione primi, & fi-
lij ex ſecundo à portione ſecundi, ſecus eſt in præ-
ſenti quæſt. cum unica tantum, ideſt ultimo tan-
tum, ſit facta ſubſtitutio; & ideo filij ex primo non*

poſſunt cenſeri poſiti in conditione, niſi quo ad
perſonam ultimi, non autem quo ad perſonam patris
ſui, cui non eſt facta ſubſtitutio. pariter etiam ſequi-
tur ſolut. ad ration ẽ huius text. ꝙ cum hic ſubſtitutio
ſit facta duobus, et ſic reſpiciat plures effectus, dictio,
uterq;, poteſt reſolui in ſingul. ſecus in hac quæſt. quia
cum ſubſtitutio ſit facta uni tantum, ſub duabus con
ditionibus, non poteſt cadere reſolutio in ſingula. &
ita reſpondet Socin. hic in fin. ſecundi, not. cui adde,
quòd ratio huius text. non procedit data diuerſitate
rationis, iuxt. not. j. nu. 1062. prout in hac quæſt.
uidetur eſſe. Quid dicendum? uidetur prima facie
86 ueriorem eſſe primam opin. per ibi deducta. ✱ Neq;
uidetur obſtare reg. l. menius. quia reſpon. illam pro-
cedere in conditionibus extrinſecis, uerbi gratia, ſi
nauis ex Aſia uenerit, &, ſi Titius conſul factus fue-
rit. tunc enim uerificata una, non tamen in parte ad-
mittitur ſubſtitutus, iur. uulga. ſecus uidetur in con-
ditionibus intrinſecis, ideſt reſpicientibus cauſam
ſubſtituendi, quæ poſſunt ſcindi: ita declarat Salyc.
in. d. l. penult. colum. 3. poſt princ. C. de impub. quem
87 etiam retuli. ſ. num. 77. & uide num. 1234. ✱ cui
adde, quòd ſimili ratione uidemus, etiam conditionem
reſpicientẽ ipſam rem, de qua diſponitur, ſcindi, ut in
l. stichũ, qui meus erit. ubi Bart. ponit diſtin. de leg. 1.
& in. d. l. falſa. §. fi. de condi. & demon. Socin. de quo
j. nu. 1285. Non obſt. ſecunda rō Torn. quia rñ. pri
mò, ꝙ in contrariũ eſt com. opin. ut not. j. nu. 382.
ſecũdò rñ. prout econtra diximus rñdẽdo Alc. ſ. ante
nu. 83. uer. præterea præſupponitur. Nõ obſt. tertiũ
argu. Torn. quia põt rñderi, ꝙ immo non eſt eadẽ rō,
quia in caſu præcedentis. q. conditio filiorũ primi, nõ
põt eſſe adiecta reſpectu portionis ipſius primi, q̃ non
eſt reſtituẽda: igitur cẽſetur adiecta ſolũ reſpectu por
tionis ultimi. quo fit, ut neceſſe ſit eam quoq; conditio
nẽ uerificari, ne aliâs ſit ſuperflua: ſed qñ uenit reſti-
tuenda ẽt portio primi, tunc dici põt, conditionẽ filio-
rũ primi adiectã eſſe ad hoc, ut, ſi ea ẽt uerificaretur,
tunc portio ẽt ipſius primi reſtitueretur, aliâs uerò, ſi
in ſolo ultimo uerificaretur, eius tm̃ portio reſtituere
tur, & ſic hoc caſu conditiones iſtæ intrinſeca ſcinde
rentur, ut paulo. ſ. dicebamus. Nec refragatur rō in
contrariũ adducta per Torniel. quia ego nõ uideo, qua
re in caſu ẽt præſentis. q. ſi iſte ultimus ſubſt. primo,
nolit conſequi portionẽ primi, tunc ſecundus ſubſt. li
cet ſubſtitutus ultimo tm̃, non poſſit petere portionẽ
primi grauati, cum euenerit caſus ſecundæ uulg. ſub
ſtit. iux. not. ſ. nu. 24. cũ pluri. ſeq. & per conſequẽs
quin poſſit reſultare aliud fideic. debendũ à primo, ut
dicemus. j. num. 454. Nec incidenter omitto, ꝙ dum
Torniel. dicit, uel non poſſet, ego planè hoc non intelli
go. cum. n. quærat, ſi ultimus nolit conſequi portionẽ
primi, an tunc ſubſt. ultimo poſſit eam conſequi, præ-
ſupponit uerificatam eſſe conditionem in perſona pri
mi grauati. aliâs enim neque in ter. tex. noſtri potuiſ
ſet reſultare aliud fideicommiſſum debendum à pri-
mo, prout reſultare potuiſſe uidetur præſupponere ip
ſe Torn. dum dicit, ꝙ ratio text. noſtri non militat in
præſenti quæſt. in qua reſultare non poteſt ſecundum
eum. quæ cum ita ſint, neſcio quare dicat, ſi ultimus
ſubſtitutus primo non poſſet conſequi portionem pri-
mi: uerum, ſi diceres, ultimus non poteſt, quia forte

prædeceſſit, iſta eſſet repugnantia, ꝙ prædeceſſiſſet, et
diceretur ultimus. dum ergo loquimur de ultimo, intel
ligimus de ſuperſtite, nõ de prædefuncto, ut patet ad
ſenſum, & p conſequens defuncto primo ſine filijs, ne
ſcio quomodo uerificari poſſit, ꝙ ultimus ei ſubſtitu-
tus, non poſſit conſequi eius portionem: ſed hæc modi-
ci ſunt momenti. Non obſtat reſponſio Socin. ad hunc
tex. quia primò replicari poteſt, ꝙ etiam in hoc text.
ſubſt. eſt facta ultimo tantũ, ut dicunt tenentes con-
trariam opin. ut. ſ. retuli nu. 85. Secundò rñdet Rip.
ꝙ attenta rñſione Soci. iſte tex. fuiſſet de indubitabi-
li. ratio. n. dubitandi hic allegata eſſet impertinens.
✱ tertiò replicari poteſt, ꝙ ẽt in hoc text. filij ex pri- 88
mo in ſecunda ſubſt. non ſunt poſiti in conditione ad
excluſionem Claudiæ à portione primi, ſed ſolum à
portione ſecundi, ut probari uidetur, primò quia om-
nino quo ad portionem primi, etiã ſi non extarent, at
tamen Claudia non admitteretur, ſed frater ex reci-
proca præcedente: & ita dicit D. Fab. ſubdens non
eſſe uerum, ꝙ dictio, uterq;, in text. noſtro reſoluatur
in ſingul. ✱ & propterea Soci. decipi quo ad ter. tex.
noſtri. cui adde not. j. nu. 1311. maxime in uerſi. 89
hinc eſt. Secundò probari uidetur, quia cum iam in re
ciproca præcedente eſſent poſiti in conditione reſpe-
ctu portionis patris ſui, ſequitur, ꝙ in ſecunda ſubſti
tutione non poſſint cenſeri poſiti in conditione niſi re
ſpectu portionis patrui: & hanc conſequentiam præ-
ſupponere uidetur ipſemet Soci. ut dicam. j. ante nu.
287. uer. nõ. n. obſt. primò. eãq; pariter uidetur ſen-
tire idem Soci. hic poſt nu. 20. uerſi. cõfirmatur. dum
dicit, ꝙ in ſubſtitutione facta, ſi uterq; in pupillari
ætate deceſſerit, ſuperexiſtentia unius poſt puberta-
tem dicitur poſita in conditione ad excluſionem ſub-
ſtituti à portione alterius, ut dicemus. j. num. 953.
accedant not. ſ. ante nu. 11. uer. nec prædictis. Quar
tò aduerte, ꝙ dum Soci. in effectu dicit teſtatorem po
ſuiſſe in conditione filios eorum fauore, ut ab inteſta-
to excluderent ſubſtitutum. l. Lucius. hoc non uidetur
uerum, quia in hoc text. eorum fauor eſſet, ꝙ filij ex
primo cenſerentur poſiti in cõditione etiam reſpectu
portionis patrui, ut ei ab inteſtato unà cum Claudia
poſſent ſuccedere, & tamen, ut uides, ſecus eſt. & ſi
diceres hoc eſſe, quia erat ſubſtituta neptis in pari
gradu; reſpon. ꝙ ex hoc ergo ſequitur, rationem Soci.
ſolum procedere, quando ſubſtitutus eſt remotior, &
ſic quando ſupereſt perſona, quæ &c. quæſtio uerò
iſta loquitur, quando non ſupereſt perſona, quæ &c.
ut. ſ. in prin. huius. q. diximus. ✱ Vltimò negat Alc.
hic, ꝙ poſitio filiorum in conditione fiat fauore ipſo- 90
rum filiorum, quandoquidem ſecundum eum ponan-
tur in conditione ſolum fauore grauati. cui adde not.
per Barba. in ſubſcript. ad conſilium ultimum Socin.
uol. 1. col. 1. in fi. & Aret. poſt Bar. in conſi. 1. col. 2.
Non obſt. differentia illa, an pluralitas reſpiciat diuer
ſos effectus, uel unum tm̃, ut in ſumma uĩ ponderare
Socin. quia replicatur, ꝙ. d. differentia uĩ communi-
ter reprobari, ut dicemus. j. nu. 880. uel etiam re-
plicari poteſt, diuerſificando effectus extrinſecos ab
intrinſecis, declarando ut per Salyc. relat. ſ. nume.
77. & 86. Denique pro hac opin. falcẽ ad radicem
uĩ ponere text. noſter põderatus per Rip. & D. Fab.
relat. ſ. nu. 85. quibus adde etiam Albe. de Roſ. poſt

Old.relatos.`j`.nu.825.& Bal.in conſ.82.In quæſt.
col.1.uol.5.in ant.Caſtr.in conſi.449.De iur.com.
circa med.uol.2.& clarius in alio conſi. alleg.`j`.poſt
nu.1077.col.2.& Ang.Caſtr. & Alex. hic,dum in
præcedenti artic.qui non differt ab hoc, niſi ꝙ in illo
ſubſtitutio erat facta in port.hæreditaria, dicunt,ita
limitari tex.noſtrum; & ſic æquiparant ter.huius.q.
& ter.tex.noſtri.& facit,quia,ſi ſubſtitutio dicitur
facta ultimo tantum,quando eſt facta duobus pupil-
lis,ea ratione,quia prædecedens non poteſt aliũ inſti-
tuere hæredem.l.qui duos.de uulg.& pup.multo ma
gis,quando præcedit reciproca ſubſtitutio. Præterea
ſi dicitur facta ultimo tantũ, quando ſolum adeſt ius
accreſcẽdi.l.codicillis. de uſuf.leg.quæ eſt tacita ſub
ſtitutio, uulg.§.iulianus. multo ergo magis , quando
præcedit expreſſa ſubſtit. Poſtremò adde Alex.ita di-
centem in conſi.93.uol.4.col.3.uer.non obſtat.iun.
col.2.in princ.ubi propterea tenet hanc opin.contra
Soci.licet à nemine allegetur. His tñ nõ obſtantibus,
procliuior ſum in ſententiã Soci. & Torniel.pro qua
aliâs mouebar hac rõne:differentia debet eſſe,an ſub-
ſtitutio fiat ultimo,ſi ipſe deceſſerit ſine filijs , an ue-
rò,ſi uterq;:ſed ſic eſt,ꝙ,niſi teneamus hãc opi.nunq̃
eſſet aliqua differẽtia inter hos duos modos ſubſtituẽ
di,ergo &c.In maiori tanquã ꝑ ſe nota nõ inſiſto,&
diximus.`s`.poſt nu.10.uer.accedat. Minor uerò pro
batur,ſi res ad praxim reducatur. Quatuor.n.caſus
poſſunt euenire,uidelicet, uel ꝙ uterq; decedat cũ fi-
lijs:uel ꝙ uterq; ſine filijs : uel ꝙ primus ſine , ſcđus
uerò cũ filijs:uel ꝙ primus cũ filijs,ſecũdus uerò ſine.
In primo caſu clare patet , utroq; modo ſubſtituendi
ſubſtitutum penitus excludi : in ſecundo etiam pari-
ter abſq; dubio,utroq; modo,in totum admitti: in ter
tio uerò , utroque modo penitus excludi , iuxt. nota.
`s`.poſt nu.84.uerſi.ſecundò aduerte. Reſtat ultimus
caſus,quo de agitur,quando.ſ.primus cum filijs,ſecũ
dus uerò ſine:in quo caſu clare patet, ꝙ neutro modo
in totum ſubſtitutus admittitur:uerũ an admittatur
ſaltem in parte ſecundi,qui deceſſit ſine filijs , quã di-
ctum eſt,ſi uterq;,prout eſt difficultas noſtra,dicebã,
ꝙ,ſi hoc caſu teneamus partem affirmatiuam , prout
utiq; tenenda eſt,quã ſimpliciter ſubſtit.eſt ultimo de-
cedenti ſine filijs,ſequitur,ꝙ neq; ẽt in hoc caſu eſſet
aliqua differentia inter hos duos modos ſubſtituendi,
& per cõſequens in nullo caſu.ut ergo ſit aliqua dif-
ferentia,dicendum uidetur , ꝙ in hoc ultimo caſu , ſi
ſimpliciter dictum ſit,ſubſtituo ultimo decedenti ſine
filijs,tunc admittatur quidẽ ſubſtitutus, ut eſt clarũ:
ſed ſi dicatur prout in hac.q.ſubſtituo ultimo,ſi uter
que &c.tunc excludatur. Verum quia poſtea conſide
raui,ꝙ ad prædictam rationẽ reſponderi poteſt,prout
not.`s`.poſt num.78.ideo nunc pro hac opin. moueor
ex doc.Oldr.de qua.`j`.nu.1301.ꝙ, quando ſubſtit.
eſt facta uni tantũ , tunc illæ conditiones reputantur
pro unica habente duas partes,quæ non põt pro par-
te uerificari,& pro parte non, ut ibi not.tota uis eſt
91 in reſponſione ad contraria.✠Nõ obſt.ergo diſtinctio
illa Saly.de conditionibus extrinſecis,& intrinſecis;
quia poteſt procedere , quando ſubſtitutio eſt facta
pluribus,ſecus ſi uni tantum,ut proxime dicebamus.
Non obſt prima replicatio contra rñſionẽ datam per
Soc.ad hunc tex.ut.`s`.ante nu.88.uerſ.non obſtat re
ſponſio.quia rñ. ꝙ certe, ſi uerũ eſſet , ꝙ in hoc text.
ſubſtit.diceretur facta ultimo tñ, uana eſſet dubita-
tio de hac.q.cũ de ea haberemus caſum in hac litera,
iux.uulg.l.Ancillę:ſed negatur, ꝙ in hoc tex.ſubſt.di
catur facta ultimo tm̃;ut late dicemus.`j`.nu.578.cũ
ſeq.ubi uidendũ. Non obſtat ſecũda replicatio Rip.de
qua ubi.`s`.quia rñ.prout ẽt reſpondimus ad rationem
dubitandi.`s`.poſt nu.78.uer.non obſt.ꝙ hic.ꝙ immo
rõ dubitãdi eſſet pertinens,quia ſcđm uerba uidebatͣ
quidẽ,ꝙ filij ex primo eſſent poſiti in conditione ẽt re
ſpectu portionis patrui:et iſta bene erat rõ dubitãdi,
& propterea dicit tex.prima facie ꝑꝑ cõditionis uer
ba.ſed tñ contrariũ decidit, quia licet prima facie ſe
cundũ uerba hoc uideretur,attñ ſcđm mentẽ,quæ præ
fertur,poſiti ſunt in cõd.ſolũ reſpectu portionis pr̃is,
in hoc caſu,in quo ſubſt.eſt neptis, & ſic nõ ſupereſt
perſona,quæ &c. & per conſequens militat eadẽ rõ
in ꝑte &c.ut latius dicemus.`j`.nu.1062.✠ Non ob 92
ſtat tertia replicatio,de qua.`s`.nu.88.quia rñ. ꝙ im
mo in hoc tex.filij ex primo,ſolũ ſunt poſiti in condi
tione reſpectu ꝑſonæ primi,nõ aũt ultimi;& ꝑ decla-
ratione uide not.`j`.ante nu.294.& ita dicit ẽt Rui.
in conſ.181.col.4.ante me.uol.2. & in conſi.141.
col.pen.uol.3.ſubdens hoc ꝓcedere ẽt, ſi ab inteſtato
iſti filij ex primo excluderent ſubſtitutũ à portione ſe
cundi,& ꝑ conſequens impedirẽt, ne pluralitas reſol
ueretur in ſing.excluderent.n.ẽt tunc ſubſt.tanquam
quibus reſeruatũ cenſeatur ius legit.hære.nõ aũt tan
quã poſiti in cõditione.Cui adde Caſtr. in cõſi.447.
Intentio D.Bar.col.2.in prin.uol.2.iunc.not.`j`.poſt
nu.926.uer.põt tñ.& nu.953.circa quã tñ exten
ſionẽ Rui.uide.`j`.ante nu.294.uer.neq; ad hanc. Et
ꝙ filij ex primo in hac ſecunda ſubſtitu.ſint poſiti in
condit.ad excluſionẽ Claudię à portione primi,proba
tur , quia aliâs ſequeretur , ꝙ fruſtra eſſent poſiti in
conditione.nã reſpectu reciprocæ præcedentis quo ad
excluſionẽ fratris,non poſſunt eſſe poſiti in condit.ut
dicit D.Fab.quia iã erant in ipſa reciproca præcedẽ
ti poſiti in condit.quo uerò ad portionẽ ſecundi, con-
ſtat ipſos nõ fuiſſe poſitos in condit. quia aliâs Clau-
dia non fuiſſet admiſſa;ergo relinquitur, ꝙ in ſecũda
ſubſtit.poſiti fuerunt in conditione ſolũ reſpectu por
tionis primi. Verũ, ſi negares,filios primi ullo modo
eſſe in ſecũda ſubſt.poſitos in condi.nec reſpectu por-
tionis primi,nec reſpectu portionis ſecundi, ſed ſolos
filios ſecũdi eſſe in ſcđa ſubſtit.poſitos in condit.& ꝙ
teſtõr appoſuerit conditionẽ illã,ſi uterq;.i.ſi ẽt ulti
mus,præſupponendo primam ſubſti.uerificatã iri, ut
dicebat Caſtr.hic col.2.rñ.ut.`j`.poſt nu.825.& ad
rõnem in contrariũ alleg.ꝑ D. Fab. relat.`s`.nu.88.
uidelicet,ꝙ ẽt,ſi deceſſerit primus ſine filijs, nõ Clau
dia,ſed frater admiſſus fuiſſet ex reciproca;rñ. uerũ
quidem eſſe,ꝙ filij ex primo nõ fuerunt poſiti in cõdi
tione reſpectu portionis primi,quo ad hoc , ut,ſi pri-
mus tñ decederet ſine filijs,Claudia admitteretur ad
eius portionem:ſed bene fuerunt poſiti in cõdit.reſpe
ctu portionis primi,ad hoc, ut,ſi ultimus quoq; dece-
deret ſine filijs,tunc Claudia admitteretur nõ ſolum
ad portionẽ ultimi,ſed ẽt ipſius primi, nec tãquã ſub
ſtit. ultimo tñ,ſed ẽt primo , ut dicemus.`j`.nu.578.
cũ ſeq.& 366.uer.ſed circa hoc. Præterea,& forte
melius,dicas,ꝙ ponunẽ filij in cõd. nõ ut ſubſtitutus

magis admittatur, q̄ prius admittẽdus foret, ſed ut q
aliâs admitteretur, ipſis extantibus excludatur, ut
declarat Aret. *poſt* Bart. *in conſil. 1. col. 2. & dixi-*
mus. ſ. nu. 63. faciunt not. per Deci. *in cõſi. 507. cũ*
ſeq. Nõ ergo recte colligit D. Fab. *ſic, ſubſt., qui aliâs*
ẽt excludebatur per pręcedentẽ reciprocã, non admit
titur ad portionem primi: licet ſine filijs defuncti, er-
go filij ex primo non fuerunt poſiti in conditione re-
ſpectu portionis primi: ſed bene econtra recte colligi-
tur ſic: licet ultimus decedat ſine filijs, attñ ſubſt. nõ
admittitur ad portionẽ primi ipſis extãtibus, ergo ip
ſi fuerunt poſiti in conditione reſpectu portionis pri-
mi. & ſic uides, ꝙ retorquẽdo arg. concludis pro Soci.
Dum *ẽt ſubdit* D. Fab. *non eſſe uerũ, ꝙ dictio, uterq;,*
in caſu huius tex. reſoluatur in ſing. uidetur mihi, ꝙ
loquatur contra oẽs Doc. *hic, maxime in ſum. & ip-*
ſummet nu. 43. aliâs. 64. & dicemus ẽt. j. nu. 114.
Et *ex prędictis uereor, ne* D. Fab. *aſſerens* Soci. *decipi*
quo ad ter. tex. noſtri, in eo ſe condemnet, in quo Soci.
accuſat. Ad *ſecundã uerò rationem. ſ. in contrariũ*
alleg. poſt num. 89. reſpon. ꝙ ſicut primo factę ſunt
duæ ſubſtitutiones; prima reciproca de fratre, ſecũda
de Claudia, *ut not. j. nu. 578. cum ſeq. ita non incon*
uenit, ꝙ eius filij bis ponantur in conditione reſpectu
eiuſdẽ portionis, uidelicet, non ſolum in reciproca ad
excluſionem fratris, ſed ẽt in ſecunda ad excluſionẽ
Claudiæ. Quòd *uerò* Soci. *alibi contrarium uideatur*
præſupponere, hoc nihil ueritati præiudicat, ideo non
inſiſto. præterea reſpond. ex not. j. ante num. 294.
Non *obſtat quarta replicatio, dum dicebamus, ꝙ etiã*
in ter. huius tex. intererat filiorum ex primo, ut cen-
ſerentur poſiti in conditione, etiam reſpectu portio-
nis patrui: quia reſpon. ꝙ quando non poſſunt eſſe po-
ſiti in conditione niſi reſpectu patrui, tunc eius reſpe
ctu indiſtincte cenſerentur poſiti in conditione, & ex
cluderent quemlibet ſubſtitutum, etiam parem in gra
du, ut in præſenti. q. ſed quando poſſunt cenſeri poſi-
ti in conditione reſpectu ſubſtitutionis factæ patri
ſuo, ut in ter. huius text. tunc non cenſentur poſiti in
conditione reſpectu patrui, nec excludunt ſubſtitut. à
portione patrui, ut in hoc tex. niſi ſubſtitut. eſſet re-
motior, quia tunc excluderent ſubſtitutum, tanquam
quibus reſeruatum cenſeretur ius legit. here. ut poſt
93 Caſtr. & Rui. *diximus. ſ. nu. 92.* ✠ Non *obſtat ulti-*
ma replicatio Alcia. *de qua. ſ. nu. 90. quia eius opin.*
fortaſſe poſſet procedere in filijs extranei poſitis in
conditione in ſubſtitutione facta eorum patri, ut per
Caſt. *in conſi. 417. viſis facto, et dubijs. col. pen. uol.*
1. quæ tamen de re paulo. j. dicemus. Aliâs uerò Alci.
loquitur contra iura alleg. per Soci. *quibus nihil reſpõ*
det, uidelicet. l. Lucius. *ibi, prætulit teſtator. Siue er-*
go ex teſtamento, ſiue ab inteſtato uerba illa intelli-
gantur, de quo. j. nu. 708. ſatis eſt, ꝙ clare dicit,
ipſos eſſe poſitos in conditione eorum fauore. hinc eſt,
ꝙ ſi. d. filij ab inteſtato excluſi eſſent à ſucceſſione te-
ſtatoris, forte dicerentur uocati ex teſtamento, ut ue-
rificentur uerba illius tex. & ſic contra not. paulo. ſ.
ita Corn. *& alij, de quo late. j. nu. 770.* Ad *idẽ* Soc.
alleg. l. Generaliter. *in princ. ubi bene probatur.* C. *de*
inſtit. & ſubſtit. iunc. not. j. nu. 1099. Ad *idem etiã*
alleg. uulg. §. cum quis. *& ibi glo. &* Bar. Adde Oldr.
in conſi. 121. in ultimis uerbis relat. per Soci. *iun. in*
conſi. 158. col. 15. in fi. & col. ſeq. uol. 2. ubi fortius
dicit ipſe Socin. *quòd immo conditio cenſetur prin-*
cipaliter appoſita fauore ipſorum poſitorum in con-
ditione. Idẽ, quod hic, dicit etiam idem Soci. *in l.* cum
auus. ante nu. 61. uer. ſed ad hoc. ut ibi p eum. Omit-
tendo tamẽ, an principalis opin. Soci. *ibi ſit uera, cũ*
non propterea filij illi ſint uocati, neque grauati; ſed
de ea quæſtio. uidendus eſt Ruin. *&* Curt. *iun. alleg.*
ſ. poſt num. 71. uerſi. ſecundò infero. & Rimin. *in*
conſi. 183. col. 5. cum ſeq. & Deci. *in conſi. 581. col.*
fi. in prin. in cuius caſu conſuluit etiam Socin. *iun. in*
conſi. 113. uol. 1. non obſtat, ꝙ Alciat. *allegat pro*
ſe tex. in. d. §. cum quis. *quia ſtat ſimul, ꝙ à principio*
conditio apponatur filiorum fauore, et ꝙ, licet poſtea
ceſſet fauor, non tamen ceſſet conditio, quia in condi-
tionibus merum factum attẽditur, ut dicunt ibi Doc.
& late dicemus. j. ante nu. 1124. præterea dictum
Soc. *intelligitur de filijs, qui poſſunt ſuccedere, de quo*
tamen dicemus. j. num. 94. Non *obſtat conſi.* Caſtr.
alleg. per Alci. *quia eius deciſ. procedit ea tantum ra*
tione, quam diximus. ſ. nu. 68. & prout etiam alibi
declarat ipſemet Alcia. *ibi relat.* Non *obſtant not. per*
Barb. *in contrarium alleg. quia* Bar. *in libro meo non*
dicit id, ad quod ipſe Barb. *eum allegat.* Non *obſtant*
etiam not. per Aret. *in. d. conſi. 1. col. 2. quia reſpon.*
ꝙ, licet conditio cenſeatur appoſita ad fauorem gra-
uati, non propterea infertur, quin cenſeatur etiã ap-
poſita fauore ipſorum filiorũ in conditione poſitorũ:
ſed bene infertur, ꝙ nõ ad fauorem ſubſtituti, ſed ad
eius grauamen, ut dicunt Doc. *præalleg. & diximus*
etiam. ſ. nu. 63. Secundò *principaliter ad obiectum*
Alcia. *dico, ꝙ data etiam eius opin. pro uera, attamẽ*
militat adhuc argumentatio Soci. *quia filij ex primo*
non poſſunt eſſe poſiti in conditione in. q. de qua agi-
tur, niſi fauore ultimi, cui ſit ſubſtitutio. Vltimò *non*
obſtat inductio huius tex. & auctoritates tenentiũ, ꝙ
etiam in hoc text. ſubſtitutio dicatur facta ultimo,
quia, ut ſupra diximus, contrarium oſtendetur. j.
nu. 578. cum ſequen. Et *ex his habes hanc quæſt.*
ut puto, ſatis diligenter enucleatam. ✠ Circa *quam*
non omitto, retenta opin. Socin. *quid, ſi iſti inſtituti,* 94
quorum ultimo ſit ſubſtitutio, eſſent extranei inter
ſe? quo caſu nihil intereſt filiorum primi, ꝙ ſint po-
ſiti in conditione reſpectu ultimi, cui ſoli facta ſit ſub
ſtitutio, an hoc caſu procederet opin. Socin? *& qui-*
dem ex Socin. *ratione, à contrario ſenſu, uidetur in-*
ferri, quòd non: & pro hac opin. adduci poſſunt not.
per Ruin. *poſt* Bartbol. *in conſi. 87. col. 3. uolu. 2. &*
ponit etiam Socin. *iun. in conſi. 42. colum. antepenul.*
uerſi. uel ſecundo. uol. 2. ut latius dicemus. j. numer.
957. Sed tamen contrarium puto teneri poſſe, quòd
immo etiam hoc caſu procedat opin. Socin. *ex alijs*
rationibus. ſ. allega. Non *obſtat, ꝙ hoc caſu nihil*
interſit filiorum ex primo, quia reſpond. ꝙ non pro-
pterea minus excludunt ſubſtitutum, iuxt. uulg. §.
cum quis. *& not. ſ. num. 54. immo forte hoc caſu*
dicerentur uocati ex teſtamento, ut dicebam. ſ. poſt
nu. 93. uer. hinc eſt. Nõ obſtãs not. per Rui. *poſt* Bar.
ubi. ſ. quia reſponde primò, ꝙ illud procedit, quando
poſiti in conditione excluduntur ratione defectus, uel
qualitatis exiſtentis in eorum tantum perſona, ut
quia deportati, uel fratres minores. tunc enim non

excludunt ſubſtitutū:ſecus, ſi ex cauſa concernente
tam inſtitutū,ꝙ ipſos in conditione poſitos, ut in pro-
poſita.q.ita formaliter reſpondet Caſt.in conſ.152.
col.pen.uol.1.Secundò reſpōde, ꝙ contrariū procedit
in dubio,ut.ſ.illi non cenſeantur in conditione poſiti:
ſecus uerò, qñ expreſſe conſtat illos,licet inſucceſſibi
les,poſitos eſſe in cōditione,ut in propoſita.q.tunc.n.
abſq; dubio excluderetur ſubſtit. quēadmodū ſi eſſet
appoſita conditiò,ſi nauis ex Aſia non uenerit;uel, ſi
Titius conſul factus non fuerit, uel qualibet alia con
ditio,quæ, licet ſua nihil interſit,excludit tñ ſubſtitu
tū.eſſet.n.iudicio meo abſurdum dicere,ꝙ aliquid po
ſitum ſit in conditione negatiue,& ꝙ eius exiſtentia
non excludat ſubſt.ſed hæc latius declarabūtur ĩ.nu.
957.cū ſeq.maxime poſt nu.960.uer:ſecundo caſu.
. In tex.ibi.fidei hæredū meorū cōmitto. iſti regula
riter appellantur hæredes grauati, ut nemo non no-
uit:illi uerò, qui uocantur ad fideic.appellantur fidei
95 cōmiſſarij.✻ Non omitto tñ, eos ēt,qui grauātur,ali
quando appellari fideic. tex.eſt in.l.Quanis.ff.de in-
dic.quod nota pro excuſando aliquē,qui hoc modo lo-
96 queretur.✻ Excuſatur.n.qui legali,etiā improprio,
loquendi modo utitur, teſte Bal.in.l.1.C.unde lib.al
leg.per Clau.& Soti.iun.in Rubrica,de no.op.nunt.
97 ✻ Appellantur etiā iſti grauati, hæredes fiduciarij,
quādo inſtituuntur cōtemplatione alterius.l.Seius Sa
turninus.ſ.eo.licet glo.ibi,& Alex.exponant,ideſt,
de quo teſtator plurimum confidebat: pro quibus ad-
duci poteſt;quia alibi etiam dicitur fiduciarius tutor,
ut Inſti.de Attil.tut.& de quo fiduciario hærede not.
Alex.in.d.l.Seius.col.3.& qui reſtituit etiā fructus
l.In fideicōmiſſi.§.cum Pollidius.de uſur.& propte
rea non detrahit Trebellianicam, ut per Rip.in.l.In
fideicommiſſaria.§.1.ad fi.ſ.eo.& per Crauet.in.l.
cum filiofam.in tertia par.nu.32.cum ſeq.ubi reſp.
Soc.iun.contrarium tenēti,ut per eos.nihilominus nō
ſic accipitur in.d.l.ſeius:ut dicit ēt Clau:de Seiſ.ibi,
licet aliter non declaret. Hinc etiā dicitur fiduciaria
hæreditas in.l.certi condictio.poſt prin.ſi cer.pet.&
uide.l.cum ex filio.ubi glo.& Ang.de uulga. & pu-
pil.cum alijs alleg.per Alex.in.d.l.Seius.colū.3.&
Alcia.in.3.libr.Parerg.c.fi.& Tiraquel.de Retrac.
98 conuent.in præfat.ad fin.✻ Alibi etiam Imperator
utitur hoc modo loquendi, fideicommiſſum ſubire.l.
uni.§.ſin autem in faciendo.de cadu.tollen. Sed aliud
99 ibi ſignificat,ut uidere licet.✻ Non potui etiam omit
tere,ꝙ, fides, hic & apud Latinos dicitur ex parte
adimplere debentis,uel promittentis, quia fiat, quod
dictum eſt,ſecundū Cice.de Offic.primo,ut in exem-
plis poſitis per Bud.in annot.ad.l.fi.de pignor.act.il
la uerò,qua quis credit,uidelicet,ex parte credentis,
de qua habetur paſſim per Theologos, & ſæpe in ſa-
cra pagina,latiue appellatur,perſuaſio,ut poſt Lau.
Vall.declarat idem Bud.in annot.l.1.§.Quod ait præ
tor.de ſer.corrup.licet hoc nomine,inter alia multa,
deridcatur Longol.in Ciceroniano, nec forte immeri
tò,cum præſertim etiam rei compertæ exploratæque
fiduciam,& Chriſtianam religionem recte de diuinis
ſentientem,proprie etiam & latine, fidem appellari
poſſe,idem Bud.in Comment.Græc.ling.poſt eundem
Vall.& quidem Liuij, & aliorum teſtimonio,elegan
ter doceat. Cui adde Columell.de Re ruſtic.lib.9.c.
c.ſed hæc iam aliena ſunt, ideo omittenda. ✻ Non 100
omitto tamen, ꝙ ex prædicta differentia huius uo-
cis, fides, quærit poſt alios Alciat. in Rubrica de
iureiuran.poſt num.11.uerſi.ſi uerò. an promittens
per fidem ſuam,dicatur iurare, ut per eum, de qua
q.uide Doc.in.c.Querelam.eod.tit.Iaſ.in.l.Ait Præ
tor.§.Iurari.colum.1.eod.tit.
✻ In text.ibi,ſi quis.dic,ut per Rip.hic nu.9.cui 101
adde,an ſubſtitutio facta, ſi quis ſine liberis deceſſe-
rit,uerificata in uno,habeat poſtea locum ēt,ſi uerifi
cetur in alio:in qua.q.Barb.quē refert, & ſequitur
idem Rip.hic poſt nu.86.tenuit,ꝙ ſic,ut per eū. Sed
contrariū conſuluit Dec.in conſ.287.col antep.pro
quo facit,quod conſuluit Archi.Spalat.relat. licet nō
præciſe, per Fely.in.c.Omnes.col.3.prima diſt.&
per Afflic.in tertio lib. Cōſtit.regni,in conſtit.incip.
Quamplurimum.col.5.ad fin.✻ ꝙ executores teſta- 102
menti iuſſi per teſtatorem remittere Lombardino,no-
lenti emere aliquam poſſeſſionum ſuarum,uiginti pro
centenario eius,quod ab alijs reperiretur, ſi uendide
rint unam,non tenebuntur poſtea alias, licet eodem
tempore ſub haſtam poſitas,illi uendere:ſed nihilomi
nus ego nō recedo à prima opin.pro qua uidetur tex.
in.l.ſi ſeruum.§.1.de acquir.hære.& in.l.Qui filia-
bus.§.1.de legat.primo. cum alijs allega. per Afflic.
ubi.ſ.poſt nu.13.& Tiraquel. in.l.ſi unquam. in
uerſi.omnia,uel partem aliquam.num.38.& facit,
quia ſubſtitutio iſta dicitur facta pluribus ſepara-
tim,ſecundum Caſtr.hic col.pen.Torniel.nu.9.uer.
poteſt.quibus adde Bal.in conſi.387.Præmitten.eſt.
uol.1.in ant.Et pro hac opin.eſt conſi.Bart.ultimum
D.Cato.& conſi.17.Vnnacellus. & pro eadē etiam
opin.conſuluit Alex.in conſ.109.col.pen.uol.7.ubi
epoſtill.de prædictis immemor, dicit hoc eſſe indubita
bile.✻ Et pro hac opi.ēt facit,quia dominus,qui pro 103
dotādā una filia ſubuentionē habuerit,uigore ſtatuti
diſponentis,poſſe dñm ꝓ dotanda aliqua filia ſubuēt.à
uaſallis petere, adhuc poteſt pro alijs maritandis idē
petere:& ita poſt lōgā diſput.tenet Afflic.ubi.ſ.nu.
10.cū plur.ſeq.licet Tiraq.ubi.ſ.dicat cū contrariū
tenere.Non obſt.deciſ. Archid.Spalat.ſ.relata,quia
contrariū conſuluit Fulg.in conſ.47.Ser Michael.et
ad præd.uide ēt Soc.in.l.Si fuerit.in.6.uo.de re.dub.
& poſtremò cōtra Deci.reperio in illo caſu conſuluiſ
ſe Rui.de ꝑdictis immemorē in cōſ.119.col.7.uol.2.
✻ In tex.ibi,prior.prior,deſignat ordinē:et,primus, 104
deſignat num.iux.glo.in.§.ſi uerò nullus. in auct.de
hæred.& Fal.& ad pulchrā quaſt.not. Rip.poſt Ber
tran.in.l.Fœmina.q.5.de ſec.nup.ubi, ꝙ tex.ille lo-
quens de filijs prioris matrimonij, intelligitur prio-
ris,ſecundum ordinem,ideſt, immediate præcedentis,
non autem primi, ſecundum numerum, ut per eum.
poſſumus etiam dicere, ꝙ prior plerunque dicitur de
duobus,& primus de pluribus: prior,tamen pro pri-
mo ſæpe uſurpari ſolet: ſed hæc Grammaticis relin-
quamus, ne de fece, quod ille ait, haurire uideamur.
✻ Alibi uero dicitur,qui ab his deceſſerit,in.l.Codicil 105
lis.in prin.de uſufruc.legat.ideſt,qui prior deceſſerit.
✻ In tex.ibi,diem ſuū obierit. uide late Rip.hic nu. 106
21.cum ſeq.ultra quem nota hunc loquēdi modū, diē
ſuum obire.i.mori,de quo non meminit Alber.qui oēs
ferè huiuſmodi loquēdi modos cumulauit in.l.Pactū,

quod dotali.C.de pac.de quo Alberico nõ meminit De
ci.qui & ipſe nonnullos ponit,licet non hunc in.l.
Infantis.in ſecunda lect.num.5.C.qui adm.Ad idem
eſt tex.in.l.si à fure.§.1.de cond.fur.Quibus etiam
adde alium loquẽdi modum, uidelicet,ſi Deus aliquid
ſaceret de me,ut per Doc.in.l.Publia.in prin.ſ.de-
poſ.Alex.ubi.j.proxime. Adde etiam circa illum lo
quendi modum,humanitus accidere,ut Inſtit.de do-
nat.in princ.& in.d.l.Publia.in princi. ꝙ inter pe-
culiaria Iuriſc. prouerbia eum ponit Alciat. in.4.
107 *lib.de Ver.ſig.* ✻ *Aduerte etiam, ꝙ licet Alex.in.l.*
Quidam ita.col.3.uerſi. in gloſ.acciderit.ſ.eo.re-
ſtringere uideatur modum illum loquendi,aliquid ac-
cidere,ut ibi,& in.l.In uulgari.ubi Alcia.de uerb.
ſigni.procedere ſolum, quando pater loquitur de fi-
lio,attamen hoc generaliter procedit, ut uidere eſt
in.l.vxorem.§.seia. de legat.3.& in.l.si cum ante.
ibi,ſi qua ſors.C.de don.ante nup. Neque talis mo-
dus loquendi in eiuſli tantum morte uerificatur, ſe-
cundum Bald.in Rubrica.C.de poſ.ſequitur Alciat.
in.d.l.In uulgari.de quo tamen per Alex.ubi.ſ.Et
prædictis adde,ꝙ dies mortis,ſecundum quoſdam,di-
citur ima dies,in.l.cum quis decedens.§. Titia.de le-
ga.3.ubi uide nouiſſ.impreſſ.Lugdun.& Polit.libr.
7.epiſt.32.& ultima,& text.in.l.codicillis.§.fi.de
uſuf.leg.ubi pariter uide impreſſ.Lugdun.nouiſ.quæ
in margine ad hoc allegat etiam Tranquil.& Cicer.
Poſtremò non omitto,ꝙ teſtator uolens dicere,ſi tan-
diu uixero, eleganter dicit, ſi mihi per conditionem
humanam contigerit,in.l.Titia.§.fi.de au.et argen.
leg.ſed hæc ſatis ſuperq;.

108 ✻ *In tex.ibi,ſuperſtiti.exponitur.i.qui ſupererit,*
ut per Alex.in cõſ.109.col.2.uol.7.alleg.doc.Bar.
in.l.1.col.fi.de cond.& dem.ponderando dupliciter,
ut per eum,inferentẽ propterea importare conditio-
nem.idem not.Cur.iun. in conſi.69.ante nu.3.licet
de Alex.non meminerit,prout meminit in conſi.57.
poſt nu.7.& uide quæ dicemus.j.num.219.

109 ✻ *In text.ibi, reſtituat. hæc eſt reciproca, aliâs*
breuiloqua,quæ licet regulariter nõ contineat fideic.
ut per Doc.in.l.Lucius.de uulg.& pup. & per Iaſ.
in conſi.134.uol.1.& omnino per Are.in.l.si plu-
res.col.2.de uulg.& pupil.& in.l.Poteſt.in.3.not.
eo.titul. de quo per Alexandrin.in.§. Quidam recte.
fol.4.colum.1.in fin. & in pulchro caſu per Alex.
110 *in conſi.100.uolum.6.* ✻ *attamen hoc caſu eam*
continet,propter mentionem mortis, ut per Doctor.
111 *ubi.ſ.& Socin.in conſil.290.uolum.2.* ✻ *prout*
etiam contineret,quando adeſſet clauſula codicill.ut
per Doc.ubi ſupra, & optime per Socin.poſt alios in
conſil.6.col.1.& 2.uolu.3. Sed hæc hactenus, quia
non eſt materia noſtra:immo attendendum eſt, ꝙ hæc
reciproca compendioſa, de qua in hoc text.facta per
uerbum,reſtituat,quod eſt obliquum, continet ſolam
fideic.non autem uulg.ut per Bar.in.l.centurio.col.
pen.uerſi.quædam ſunt uerba obliqua.

112 ✻ *In tex.ibi,uterq;.uide not.per D.Fab. in prin.*
concludentẽ dictionem,uterq;,eſſe diſtributiuã,habẽ-
tem effectũ collectiuæ,quod ante eum docuerat Alex.
in.d.l.pen.C.de impu.ut refert ẽt Rip.hic poſt nu.2.
qui ſuper hoc late inſiſtit,ut per eum, & Bal.optime
declarat,quæ ſint collectiua diſtributiua,et quæ non,
in.l.fi.col.1.C.de impub.ſed breuiter dicas tu, non
eſſe dubiũ,ꝙ ualet & primus, & ſecundus,& ſic co
pulas,& requirit concurſum utriuſq;: ✻ *cuius cõtra* 113
ria eſt dictio,alter,ut in pulchro tex.in.l.Cogi.§.Cum
quidam.ſ.eo. ✻ *Neq; ego reperio, ꝙ de proprietate* 114
ſermonis,uterq;,unq̃ exponatur.i.alter; quicquid di-
cat Bar.in.l.Hoc articulo. circa fi.& D.Fab. hic nu.
43.aliâs.64.alleg.ẽt Laur. Vall.Cui adde Corn.in
conſi.233.col.5.uol.4.& Aret.in.l.3.§.Ex contra-
rio.col.3.poſt me.de acquir.poſſ.ſi.n.recte perpendã
tur.ll.per eos alleg.non probant:immo Areti. ubi.ſ.
tex.quẽ iſti pro ſe allegant, uidelicet in.l.Reſcriptũ.
§.si pacto. ipſe pro contrario allegat,& in contrariũ
eſt ẽe tex.noſter,ibi,propter conditionis uerba.qui ẽt
alio modo inducitur per locum à ſpeciali per D. Fab.
col.1. Nec obſtat reſponſio data per eundem poſt.d.
nu.43.aliâs.64.ꝙ hic ſtet collectiue, propter reci-
procã:quia reſpon.ꝙ,ſi hoc eſſet uerum, ſequeretur,
ꝙ circunſcripta reciproca,iſte tex.fuiſſet de indubi-
tabili. hoc.n.modo & proprietas uerborũ, & mens
ſtarent pro ſubſtituto, & propterea Iuriſc. dixiſſet
prout in.l.Diui.de iur.patr.magis uiſum eſt, nepotem
neq; uerbis,neq; ſententia legis excludi.& in.l.Mi-
les.§.Adulterij.uer.quidam.de adult.ibi,opinionẽ qui
dem tuam,& uerba legis,& ſententia adiuuant.im-
mo ſequeretur,ꝙ reciproca, quæ à Rain.Imol.Caſtr.
& Soci.ponitur pro ratione decidendi, ut uidebimus
j.poſt nu.876.eſſet ratio dubitandi: præterea non
ne,ẽt circunſcripta reciproca, excluderetur ſubſtit.
extraneus,ſi in altero tñ,ſiue primo,ſiue ſecũdo ueri
ficata eſſet conditio? ut ſecundũ com.opi. uidebimus
j.nu.1069.Nec obſtat,ꝙ Iuriſc. hic in ratione deci
dendi dicat,ceſſante prima ſubſtit.quaſi eſſet illa,quę
faceret ſtare uerba collectiue,ut dicit D.Fab.ubi.ſ.
quia reſpondeo,ꝙ intelligitur,ceſſante prima ſubſtit.
quia,niſi ceſſaret,illa pręferretur ſecundæ,ut not.om
nes hic,& dicemus.j.nu.130. Præterea,ſi hoc eſſet
ſolum propter reciprocã,utiq; Iuriſc.in ratione du-
bitandi dixiſſet, propter ſubſtitutionem præceden-
tem, non autem propter conditionis uerba. ✻ *Non* 115
obſtat,ꝙ hoc modo.d.l.pen.C.de impub.eſſet de indu
bitabili,ut dicunt D.Fab.& Torniell.nu.113.uerſ.
ampliatur.& prius Rip.hic poſt nu.120.uer.tamẽ.
de quo uide eundẽ Torniell.nu.8.quia reſpõ.ꝙ immo
ibi ratio dubitandi erat arg.de toto ad partem,cui ce
dere uidebatur proprietas ſermonis,ut in hoc tex.&
ſic licet de proprietate ſermonis excluderetur ſubſti
tutus,attñ uidebatur,ꝙ per rationẽ alleg.per Iuriſc.
hic,admitteretur: & iſta erat ratio dubitandi in illa
l.pen.contrariũ tñ decidit, quia.d.arg.non procedit
ſtante rationis diuerſitate, ut declarabimus.j.num.
1062.& certe magna eſt opinio illa,ꝙ de ꝓprietate
ſermonis, uterq;, exponat.i.alter, et ꝙ iſta fuerit rõ
dubitandi in illa.l.pen.immo Rui.in conſi.140.col.
6.in fi.cũ ſeq.uol.3.expreſſe dicit,ꝙ in hoc text.capi
mus ſignificationem contrariã,ut ſaluetur mens teſta
toris.Soc.uerò hic poſt nonnullos alios,uult, ꝙ ſtante
dictione,uterq;,ẽt ſi deſcendens teſtatoris ſubſtitutus
eſſet duobus extraneis,attñ cõditio uerificari deberet
& in primo,& in ſecundo,propter proprietatẽ ſer-
monis,licet in eo caſu Soc.male loquatur,ut dicemus
j.nu.1055.cum ſeq.maxime nu.1057. ✻ *Cogi-* 116

tabam tñ, ſi poſſemus forte dicere, ꝙ qñ dictio, uter-
que, ponitur in conditione; tunc requirat concurſum
utriuſq;, neq; unũ de proprietate ſermonis contrariũ
reperiatur: poſita uerò in diſpoſitione, attribuat actũ
unicuiq; inſolidum: & propterea reſp. ad id, quod di-
cit d. Fab. ubi. ſ. ꝙ, cum dictio, uterq;, attribuat actũ
unicuiq; inſolidum, ſubſtit. in. d. l. pen. de propietate
ſermonis deberet admitti. ibi enim dictio, uterq;, non
refertur ad diſpoſitionem, quia non fuit dictũ, utriq;
ſubſtituo, ſed ad cõdit. uidelicet, ſi uterque &c. Quo-
modo autẽ dictio, uterq;, ſtet diſtributiue, uide late per
Rip. hic poſt nu. 2. cui tamen addo Bar. poſt glo. in. l. ſi
117 duas. §. Grãmatici. col. 2. de excu. tut. ✠ ubi ꝙ ſtãte ſta
tuto, ꝙ iudex nõ poſſit percipere ultra decẽ ab utraq;
parte, intelligitur, ut poſſit habere decem ab una, &
118 decem ab alia parte. ✠ Addo ẽt, ꝙ reg. illa, diſtributi
uam attribuere actum unicuiq; inſolidum, limitatur
pulchre per Doc. in. l. Qui filiabus. §. 1. de leg. 1. ut p
119 Rui. in cõſ. 86. col. 3. ad fi. uol. 2. ✠ Deniq; adde, ꝙ di
ſtributiua aliquando ſunt ſimplicia; aliquando dupli
cia, de quibus ultra Bar. in d. l. Hoc articulo. habetur
etiã per Soci. in. l. ſi fuerit. col. 3. in prin. de reb. dub.
120 ✠ Vltimò nota differẽtiam inter dictionẽ, uterq;, et,
omnes. nã, uterq;, dicitur de duobus tantũ, prout ẽt,
ambo: omnes, uerò dicitur de pluribus, ut in. ll. alleg.
p Aneh. et Caſt. in cõſ. alleg. ĵ. poſt nu. 1077. inferẽ
tẽs ad pulchrã. q. de qua ibi p eos, quos adde ad Rip.
in. l. Lucius. nu. 38. uerſ. ſed aduerte. de uulg. et pup.
121 ✠ In tex. ibi, omnem hæreditatẽ. exponitur, ideſt,
totam. l. Qui totam. ſ. eo. ſicut alibi etiã è cõtra ex-
ponitur, totos, ideſt, omnes. l. fi. §. ſin autem uno. C. de
teſt. manum. ſed quia de hac differẽtia late tradit Ca
gnol. poſt Bar. in proœmio fforum. in prin. ubi fit ſimi
lis expoſitio, et optimã declarationẽ circa hoc tradit
Iaſ. in. §. Pactus ne peteret. col. 4. poſt Io. Fa. et Are.
ut per eum, ideo ulterius non inſiſto. ſolũ hæc addere
potes, de quibus illi nõ meminerunt. Apud Cicer. uerò
huius uocis in hac ſignific. uſus frequentiſſimus eſt.
122 ✠ In tex. ibi, peruenire uolo. uerbũ, peruenire, eſt
commune, ut per Bar. et alios in. l. Centurio. col. pen.
uer. & primò de uerbo perueniat. & ad ſaturitatem
infinitos allegat Tiraq. in. l. Si unquã. in uer. reuertã-
tur. nu. 197. Quare ſequitur ut hic ſecũda ſubſt. cõ-
pẽdioſa facta de Claudia per uer. cõe, importet nõ ſo
lum fideic. poſt aditam hęreditatem, ut ſignanter di-
cit Bar. de hoc tex. loquẽs in d. l. Cẽturio. in. q. illa, qñ
compendioſa per uerba communia contineat uulg. in
uer. contra hoc opp. & uterq; Imol. hic, & ante eos
Alber. de Roſ. hic in prin. oẽs tamen de Bar. ubi. ſ.
immemores; ſed etiam ante ius acquiſitum importet
uulg. eum com. opin. ſit, ꝙ compend. per uerba cõmu-
nia importet uulg. ut per Crauet. in conſi. 283. col.
2. alleg. ſolum Caſtr. in conſi. 152. uol. 1. ſed hoc or-
dinarie traditur in d. l. Cẽturio. & per Bar. in conſi.
37. Quidã Cola. col. 2. Corn. in cõſi. 297. col. 2. uol.
1. et pro hoc Aret. in. l. Generaliter. in prin. C. de inſtit.
et ſubſti. inducit tex. illum. circa quod ult. uide Alex.
in conſi. 22. poſt princi. uol. 3. repetit in conſi. 13.
uol. 4. Immo uulg. in tali compendioſa contenta dici-
tur expreſſa uerbis generalibus, ut p Deci. poſt Fulg.
in conſi. 416. nu. 7. qua tamen com. concluſio nõ pro
cedit in ſubſtit. facta in re certa, ut per Doc. ubi. ſ.
circa quod uide Crauet. in conſi. 210. col. 1. & Soci.
iun. in conſi. 121. uol. 1. circa qua ulterius non inſi-
ſto, cum ſit materia. d. l. centurio. ſolum non omitto
circa hoc uerbũ, puenire, pulchrã deciſ. Caſtr. in cõſ.
246. Quòd. d. ſub. ad fi. in ant. ꝙ licet uerba illa, ad
uſufructuandũ, nõ reſtringant legatũ præcedens, ut
not. in. l. 4. de alim. leg. Alex. in conſi. pen. col. pen. in
fi. uol. 2. cum alijs alleg. per Pariſ. in conſi. 21. nu.
37. uol. 2. quod an procedat etiã, ſi dicatur, in eius ui
ta; inſolutum relinquit Pie. poſt multa in. §. Titia. nu.
10. attamẽ, quãdo teſtator ſolum dixit, res illa perue
niat, non autem dixit, lego illam rem, tunc uerba illa
ſeq. ad uſufructuandum, reſtringũt, ut talis peruẽtio
intelligatur iure uſusfructus, non autem proprieta-
tis. ita ille, quod puto not. & ſingul.
✠ In tex. ibi, nouiſſimo. adde aliũ tex. hac dictione 123
uẽtem, in. l. Eum, qui nouiſſimus. ſ. eo. et in. l. Vel ſin
gu. de uulg. et pup. et in. l. Cum pater. §. Libertis. in fi.
de leg. 2. et in. l. Qui duos. 2. reſpõſo, eo. ti. et in. l. pen.
in prin. de ſec. tab. et in. l. Codicillis. de uſuf. leg. & in
. l. Si pater impuberes. de uulg. et pup. et in. l. Cohære
di. §. Cũ pater. eo. tit. et in. l. Quoties libertis. de reb.
dub. & in. l. Libertis omnibus. de cond. et dem. et ali-
bi ſępe. Hos tex. addidi propter Au. Gel. li. 10. c. 21.
poſt Varro. de quo habetur etiam per quendã moder.
ante epiſtol. famil. Cic. ✠ negari. n. nõ poteſt, quin ue 124
ris latinitas ſit apud Iuriſc. ut per Politia. in prealle.
lib. 7. epiſt. 32. & lib. 6. epiſ. ult. & per Quintil. al-
leg. per Tiraq. in. l. Si unquam. in uer. ſuſceperit libe-
ros. in prin. ✠ licet Lau. Vall. q (ut in eius epitaphio 125
eſt) nunc quoque mordet humum, ceu teſtudo porre-
cto extra teſtã capite, Iuriſc. in. 29. capitibus, falſæ
latinitatis reos facere non dubitauerit, & meritò ab
eloquentium iuriſperitiſs. & iuriſperitorum eloquen-
tiſſimo Andrea Alcia. in. 4. lib. de ver. ſig. acriter &
optima ratione reprehenſus, qua de re uide Tiraq. hu
ius loci Alcia. immemorem, de Retrac. ligna. §. 1. glo.
4. & uide etiam. ĵ. circa fi.
✠ In tex. ibi, prima quidem facie. hoc eodem mo- 126
do utitur Iuriſc. in. l. Quinquaginta. de probat. & in
. l. fi. §. fi. de cond. ſine cau. et in. l. Aliquando. in prin.
ad Velleia. et alibi ſæpe. bene eſt enim arguere pro
parte cõtraria, et ſoluere, ut not. Porc. in. §. Illud. per
illum tex. Inſti. de re. diui. ne id accidat, de quo cõque
ritur Crauett. in conſi. 180. in prin. hinc tex. in. l.
Munerum. §. mixta. de mun. & honor. laudat Heren.
Iuriſc. qui pleraſq; iuris noſtri diſceptationes diſpu-
tãdo optima ratione diſſoluerit. ✠ hinc dicit Bal. in. l. 127
Si tutores. C. de compenſa. ꝙ qui non intelligit ratio-
nes dubitandi, & decidendi, non poteſt recte intellige
re intentionem tex. et ad prædicta uide etiam not. ſ.
ante nu. 65. & de hoc uide etiam Cagnol. in. l. fi. nu.
75. C. de pac. cuius dictis in fi. adde Caſtr. in conſi.
458. Dubiũ de quo. in fi. uol. 2. ubi ꝙ melius ſatisfe
ciſſet, ſi laboris præmium expectaſſet. cauendum ta-
men eſt, ne in ſuperfluus inſiſtamus, ut conſilia conſar
tiamus, ſecũdum Comm. ſuper. 2. lib. Cice. ad Herẽ.
pag. 111. in fi. cum ſeq. et Galleſ. de Vſu iudiciorum
pal. apoſt. char. 5. & ad prædicta uide etiam Curt.
ſen. in conſi. 57. col. 5. immo debent conſulentes uti
compendioſa oratione: alioquin totum conſilium obnu
bilant, ſuſpectumq; faciunt, ſecundũ Abb. in proœm.

Decretal.col.2.de quo per Rip.in Rubr. ſi cer.peta.col.2.ad fi.& deniq; cauendum,ne nimium altercando ueritas amittatur, ut Publius inquit mimus.

128 ✱ In tex.ibi, conditionis.hic proprie quidem ſtat pro ipſa conditione, ſub qua facta eſt ſubſtitutio. quandoq; tamen ponitur pro ipſo toto fideic.conditionali,ſecundum uulg. modū loquendi, ut in.l.1.C.de pac.ut per Bar.in.l.Si quis ſeruum. prope fi. ubi ponit pulchrā.q.de cōd.& dem.qua de re poſt glo.Bar.& alios,nouiſs.habetur per cagnol. late in.d.l.1.in .1.not.quod nota pro dominis Venetis,qui hoc loquendi modo utuntur, appellantes etiam bona conditiona
129 ta,ideſt,fideic.ſubiecta.✱ Porrò ſæpe,conditio,accipitur pro pacto,uel lege contractui appoſita,ut late ꝑ Tiraq.de Retrac.conuent.§.2.glo.un.nu.76.

130 ✱ In tex.ibi, ceſſante prima ſubſtitut. dicit glo. .i.primi morientis. declara.i.reciproca facta primo morienti, quæ erat prima ſubſtit. Nec omitto, ꝙ hæc uerba poſſunt multipliciter intelligi.primò.i.licet ceſſet prima ſubſt. & ſic licet ſecundus non ſuſceperit portionē primi;ut ſit ſenſus,ꝙ licet Claudia nō poſſit cōſequi totā hæreditatē,attamē debet ſaltē conſequi portionem huius ult.ſine liberis defuncti. Secūdo mō poteſt intelligi.i.cū ceſſet prima ſubſtitutio,quia alter, qui erat illi ſubſtitutus,iam prædeceſſerat,nec tranſmiſerit ad filium,& ſic ceſſat dubium. Nam,niſi ceſſaret prima ſubſtitutio, non poſſet habere locum hæc ſecunda de claudia:& ita in effectu exponit quidam moder. Imol.in.l.1.char.pen.col.3.de uulg.& pup. Cui adde not. per Aret. in conſi.1.col.1.& not.ĩ.nu.1311.Sed aduerte,quia dubium,quod erat cōtra Claudiam,erat conditio illa,ſi uterq;,quæ nō erat uerificata,ut dicit Iuriſc.ibi,neptis prima quidē facie, propter conditionis uerba,ut diximus.ſ.ante nu.7.cum ſeq.hoc autem erat propter dictionem,uterq;,de qua diximus.ſ.nu.114.non autem erat dubiū propter reciprocam præcedentem:immo aliqui tenent,ꝙ reciproca prçcedēs ab initio,fuerit ratio,quare Claudia admittatur,ut not.ſ.poſt nu.77.uer.alio &.3.& latius.ĩ.nu.425.cū ſeq.Alio et tertio modo poſſunt intelligi,ceſsāte prima ſubſtitutione reciproca, cuius reſpectu teſtator uſus fuit dictione, uterq;,ſecūdum Caſtr.et Alber.ut.ĩ.poſt.d.nu.425.et ſic ceſſante ratione, ceſſat effectus dictionis uterq;.

131 ✱ In tex.ibi, ſi nouiſs. fratris quoq; portionem ſuſcepiſſet.iſta uerba ualent, ſi uterq; deceſſiſſet ſine filijs,& propter hoc ſecundus ſuſcepiſſet portionem primi; ex reciproca ſubſtitutione:ita Alex. declarat in conſi.91.col.3.in fi. uol.1.& in conſi. 175.col.6.prope fi.uer.præterea Iuriſc. uol.5.

Explicitis his, quæ ſuper tex.annotāda duximus, par eſſet,ut deueniremus ad glo.et Bar,dicta,ut moris eſt legentium, ea ad uerbum pené explicantium:
132 ✱ uerum quia cum morem, ut non omnino inutilem craſſioris mineruæ ſcholaſticis eſſe fateor; ita etiam ſtudioſis,& prouectis, nihil uel certe parum conducere,cum Alcia.in proœm.4.lib.Parad.cenſeo: idea reſecatis ſuperfluis ſtatui quæcūq; per Doc.in hoc.§. examinantur, per notabilia expedire.

133 ✱ Notanda itaque ex hoc tex. primò eſt illa (ut in prouerbio eſt) à ſcholis cantilena, quòd mens prædominatur uerbis.l.Cū proponebatur. de leg.2.l.vbi pure.§.1.ubi Rip.ſ.eo.l.Publius.§.1.de cōd.& dem.l. Pamphilo.in priu.de leg.3.l.3.§.Cōditio.de adim.leg.l.vnū ex familia.§.fi.de leg.2.quē tex.multum extollit Soci.iun. in conſi. 42.col.7.uol.1. Hinc dicitur,ꝙ mens principem locum obtinet.l.In conditionibus.de cond.& dem. & nuſquam uerborū proprietas ita attendenda eſt,ut melior ſenſu exiſtat .l.3.C.de lib.prat.et pulchrior tex.quem neſcio,an à quoq̃ allegetur, in.l.Cū de lanionis.§.Aſinam.ibi, optimum ergo eſſe.de fundo inſt. & mentem teſtatoris ſectari debemus,ſicuti uenator leporem: & uerba ſub iugo mentis,tanq̃ proprio originali,cōſiſtunt: & mens teſtantis dicitur radix & ſubſtantia uerborum:& uoluntas teſtatoris omnem poſtergat uerborum rigorem:& ſçpe uerba præter & contra intentionem proferuntur,ut per Soci.iun.hęc omnia cumulantē in conſi.85.col.2.in fi.uol.1.& in conſi. 98.col.4.eo. uol.& latius in conſi.167.et 174.col.1.uol.2.Ias.in d.l.3.& in conſi.41.col.2.uol.1.& notāda ſunt dicta ꝑ Bal.in.c. Mandatum.col.1.de reſcr.de quibus ꝑ Curt.iun.in conſ.121.ante nu.12.et de hoc not.pené ad faſtidium dixerim,habetur per Pariſ.in omnibus ferè conſ.ſuis ſecundi,et tertij uol. qui etiam in conſ.91.nu.40.uol.2.dicit,ꝙ non ſolum dictiones, ſed etiam uerba propria (ego non bene percipio hanc differentiam) mutant naturam eorum,& impropriantur,ut deſeruiant menti.Sed non omitto tex.in.l.Quiſquis.de uerb. ſign. de quo ſe admodū iactat Ias.in.l.Licet Imperat.in.4 not.de leg.1.& pulchriorem tex.in.c.Sedulo.34.diſt.ubi dicitur,ꝙ, ſicut anima pręfertur corpori,ita mēs præfertur uerbis,cum alijs alleg.per Curt.ſen.in conſ.45.col.6.Hinc not. Soci.iun.poſt Caſtr. et Soci.in conſi.128.nu.115.uol.1.ꝙ fideic.inducuntur plerunque extra omnem uim uerborum, ex coniecturata mente teſtantis. Accedat quod magiſtraliter not. Alexā.in conſi.100.col.1.in fi.uol.4.relat.per Iaſ. in conſi.154.col.pen.uol.4.ꝙ materia fideic. eſt taliter fundata in uoluntate defuncti, ꝙ quibuſcunque uerbis, coniecturis, ſeu præſumptionibus poteſt apparere, ſufficit ad inducēdum fideicom. ut latius per eum,cui adde pulchrum tex.in.l.Fideicomiſſa.§.Hęc uerba.de leg.3.& alium in.l.pen.§.fi.de leg.2.ubi glo.& dicit text.in.l.Si ſponſus.§.Si quis rogatus. de donat. inter uir.et ux.ꝙ ſçpenumero credimus defunctū aliquid uoluiſſe, licet non rogauerit. Alibi etiam dicit Bald.in cōſi.46.Verba inſtitutionis.col.1.uol.3.in ant.non debemus ire per apices uerborum, ad ſubuertendas teſtatorum congruas uoluntates, quia intellectus prior, & potior eſt,quàm uerba: & in ultimis uoluntatibus ita obſeruāda eſt uoluntas tacita elicita ex coniecturis, ſicut expreſſa.l.Cum res. & ibi Ias.in.6.not.de leg.1.refert & ſequitur Rip.in .2.reſpon.de ſubſtit.col.pen.Hinc eſt, ꝙ magis attenditur præſumpta mens teſtatoris,quàm unitas ſermonis, & quàm natura collectiua.l.In teſtamento.C.de teſtam. mil.Soci.in.l.Cum auus.nu.54.& dicemus.ĩ.poſt nu.1224.verba.n.intentioni, non autē intētio uerbis deſeruire debet.c.Humanæ aures.22.q.5.et.c.Secūdò requiris.de app. et ita in ter. ꝓprie tex.noſtri dicebat Abb.in conſi.58.col.fi.uol.2. immo dicebat Rui.in conſi.140.col.6.in fi.cū ſeq.uol.

3.P

3.ꝙ in hoc tex.& in.l.Nam hoc iure.capimus ſigni-
ficationem contrariam, ut deſeruiamus menti: retuli
etiam.ˢ.poſt nu.115.Deniq; prędictis accedat,quia
quãuis in contractibus fiat ſtricta interpretatio, &
niſi quid uerbis exprimatur, cenſeatur omiſſum.l.
Quicquid aſtringendæ.l.Veteribus.cum alijs uulg.at
tamen etiam in contractibus mens prædominatur.l.
Si in uenditione.com.præd.l.Ita ſtipul.§.Item ſiquis
ita.in uer.ex ſententia contrahentium. de uerb.obli.
Alex.in conſi.34.ad fi.uol.2.Iaſ. late in.l.Si tibi pe
cuniam. in.1.not. & ibidem pulchre Soci. in tertio,
ſi cer.peta.& idem Iaſ.in.l. In conuentionalibus. in
2.not.de uerb.obligat. & in conſi.84. uolu.3. De-
ci.in conſi.407. col.4. Ru.in conſi.22. col.fi.uol.
1.Cagnol.in.l.Vinum.in fi.ubi alleg. alia etiã conſi.
Dec.et eſt pulcher tex.in.l.Sed Celſus.§.1.de contr.
emp.& in.l.Dinus.§.Item ſenatuſ.uer. et quatenus.
ff.de fal. Et, ut ſemel finiam, hoc eſt generale in om-
nibus diſpoſitionibus, ut per Alcia. late in.2.&.3.
lib.de Ver.ſig.et Tiraq.in.l.Si unquam.in uer.liber-
tis.nu.5.cum ſeq.etiam ſi ſequatur annullatio actus,
ut per Cranet.in conſi.296. col.4.cui adde Rip.hic
nu.32.Pro condimento tamen omnium prædictorum,
non poſſum etiam non referre not. uerba Cicero. in
orat.pro Au.Ceci.Dubium non eſt,inquit, quin neq;
uerborum tanta copia ſit,non modo in noſtra lingua,
quæ dicitur eſſe inops,ſed ne in alia quidem ulla, res
ut omnes ſuis ac proprijs uocabulis nominentur, neq;
uerò quicquam opus ſit uerbis, cum ea res,cuius cau
ſa uerba quæſita ſint,intelligatur. Quæ lex, quod ſe-
natuſcon.quod magiſtratus edictũ, quod fœdus, aut
pactio,quod (ut ad priuatas res redeam) teſtamen-
tum,quæ iudicia,aut ſtipulationes,aut pacti,& con-
uenti formula,non infirmari, aut cõuelli poteſt,ſi ad
uerba rem deflectere uelimus, cõſilium autem eorum,
qui ſcripſerunt,& rationem, & auctoritatem relin-
quamus? Sermo hercule & familiaris & quotidia-
nus non cohærebit, ſi uerba inter nos aucupabimur:
denique imperium domeſticum nullum erit, ſi ſeruu-
lis hoc noſtris conceſſerimus, ut ad uerba nobis obe-
diant,& non ad id,quod ex uerbis intelligi poſſit,ob-
temperent. hactenus ille. quod ultimum in mentem
reuocat Aeſopi illius mythologi iocum, quem Alcia.
134 refert in.4.lib.de Ver.ſign.✠ de ſeruo,qui ſimulans
domini iuſſis parere,unicam lentem emit, cum domi-
nus indefinite lentem emi mandaſſet. Subdit Cicero
paulo poſt prædicta: Quid eſt Piſo? placet tibi pu-
gnare uerbis? placet cauſam iuris, & æquitatis, &
non noſtræ poſſeſſionis, ſed omnino poſſeſſionum om-
nium, conſtituere in uerbo? ego quod mihi uideretur à
maioribus factitatum, quod horum auctoritate,qui-
bus iudicandum eſt, dignum eſſet, oſtendi, id uerum,
id æquum, id omnibus utile eſſe; ſpectari quo conſilio,
et qua ſententia,non quibus quidq; uerbis eſſet actũ.
Tu me ad uerbum uocas? non ante uenio, quàm re-
cuſaro: nego oportere, nego obtineri poſſe,nego ul-
lam rem eſſe,quæ aut comprehendi ſatis, aut caueri,
aut excipi poſſit, ſi aut prætento aliquo uerbo, aut
ambigue poſito, ſententia,& re cognita,non id,quod
intelligitur,ſed id,quod dicitur, ualebit. Hæc ille ele-
ganter, ut aliàs ſemper, quem poſtea reperi etiam
alleg.per Tiraquel.in.l.Si unquã. in uer.libertis. nu.
49.& per Cagnol.in.l.Quoties nihil.de reg. iur. qui
in.l.Semper in obſcuris.nu.6.eo.tit.nonnulla quoque
alia uerba eiuſdẽ Cic.ubi ſupra refert; inſuper etiã
& D.Hiero.et Io.Picũ,ut ibi per eum.Et circa præ-
dicta uide etiam Rip.in.l.Vbi pure.§.1.ˢ.eo.✠ Quæ 135
quidem uoluntas teſtatoris (ut hoc etiam addam) col
ligitur ſecundum uероſimilem uiuentium opinionẽ.l.
Quoniam.C.de nat.lib. cum alijs alleg. per Cranet.
in conſi.98.col.fi.& in conſi.155.in fi.& in conſi.
245.col.antep.& Calcan. in conſi. 105.col.2 fa-
cit uulg. glo.in.l.Tale pactũ.§.fi.de qua.ʲ.nu.259.
✠ & colligitur etiam ex actu nullo, ut per Cranet. 136
in conſi.113.col.fi.& Soci.iun.in cõſi.8.col.antep.
uol.2.declaratur etiam à conſultoribus teſtamenti,
quibus teſtator intentionem ſuam expreſſit, ut per
Aug.in.l.Cum ex filio.in prin.de uulg.& pup.& de-
claratur etiã animus defuncti ab herede,ut poſt Bar.
& alios per Tiraquell.de Retrac. lignag.§.2.glo.2.
nu.4.& magis in ter. per Fulg.in conſi.47.Ser Mi-
chael.col.2.in fi. cum ſeq.alleg.l.Si quis à filio.§.ſi
quis plures. de leg.1. ✠ Et ſeptem, quæ attenduntur 137
in interpretanda uoluntate teſtatoris, ponit tex.not.
in.l.Si ſeruus plurium.§.fi. de leg.1. ✠ Vltimò non 138
omitto, ꝙ uoluntas teſtatoris tantæ eſt efficaciæ, ut
potius annulletur, quàm differatur. ita soci.iun.in.l.
Cum filiof.in ſecunda parte glo.col.7.quod tamẽ in-
tellige ut per eundem in conſi.172.col.9.uol.2.&
uide Rom. in conſi.134.in.4.dub.in fi. ✠ & ultra 139
uulg.de uoluntate teſtatoris ſeruanda, eleganter ſcri
bit Plinius nepos ſabino epiſt. lib.4.& alibi dici-
tur, quòd adimplens uoluntatem teſtatoris, etiam in
plus, quàm uerbis rogauerit, dicitur magis pleniore
officio fungi,& fidem exoluere, ut in pulchro tex.in
l.Si ſponſus.§.Si quis rogatus. de don.int.uir.& ux.
Accedant uulg.tex.in.l.1.de ſacroſ.eccle.et.l.Vel ne
gare.ff.quemad.teſta.aper. Sed circa prædicta ad-
uertendum eſt ad tria.primum,uidelicet,quia Pet.de
Beſut.in.l.Licet Imperator. per illum tex.de leg. pri
mo,dicebat,✠ quòd non licet arguere a coniecturata 140
uoluntate teſtatoris, niſi quatenus reperiatur à lege
expreſſum.hinc eſt (inquit ille) ꝙ licet præſumen-
dum eſſet,legata relicta ab inſtituto, cenſeri repeti-
ta à ſubſtituto; attamen quia nemo auſus fuiſſet ita
iudicare ante,quã Imperatoris reſcripto, per Iuriſc.
ibi relato, hoc deciſum fuiſſet; propterea lex illa id
declarauit.pro cuius opinione adduci poteſt quod not.
Crot.in.l.Si cõſtante. in.2.lectu.poſt nu.73.reſpon
dens ad.l.fi.C.de interd.mat.int.tut.& pup.& quod
not.Soci. iun.in.l.1.poſt nu.107. uer.uel & tertio.
ſol.mat. facit etiam reſponſio,quam dat Caſtr. ad.l.
Nam hoc iure.relat.ʲ.poſt nu.146.uer.et pro hac.
et facit etiam reg.§.Sin autem ad deficientis. de cad.
toll. Ad prędicta nihilominus rñderi põt clare ultra
Ias.in d.l.Licet Imperator. in quarto not.ꝙ attenta
hac ratione ſublata eſſet non ſolum argumentatio de
una lege ad aliam, & de uno capitulo teſtamenti ad
aliud, ſed etiam quælibet alia argumentatio,ſi recte
aduertatur. Aduertendum itaque eſt pro.d.abſurdo
euitando,ꝙ immo totum contrarium dicendũ eſt eius,
quod dicit Pet.de Beſ.uidelicet,quòd cum non poßint
omnes caſus ſub legibus aut teſtamentis comprehen
di.l.Non poſſunt.ˢ.de legi.debemus ſimilem cauſam,

ſimili ſententia terminare. Accedat pulcher tex.in.l.
Qui filium.§.Sabinus.ubi not. glo. & Caſtr. ad fi. ſ.
eo. & alius pulcher tex.in.l.Apud Iulianum.§.fi. ſ.
eo.iuncto, ꝙ diſpoſitio legis, & ultimarum uolunta-
tum, pari ratione regulantur, ut per Iaſ.poſt alios in
l.1.col. 3.C.de iis, qui. ut indign. Dec.in conſi.90.
col.2.Rui.in cõſi.87.col.antep.uol.2.cum aliis qui
allegari poſſent. Et conſequenter in propoſito noſtro
dicere debemus, ꝙ ſicut Iuriſ.in d.l.Licet Imperator.
ita à coniectura à mente teſtatoris, in caſu illo, ar-
guit, eodem pariter modo debemus nos in aliis etiam
141 caſibus, à præſumpta mẽte teſtatoris arguere; ※ ca-
uendo tamen ſemper, ne æquiuocemus circa ſimilia,
ut egregie declarat inſignis Doct. Galeſ. in.3.lib.de
Exerc.iuriſp.Non omitto tamẽ ſufficere, quòd ſint ſi-
milia in eo, quo de agitur, ut ibi per eum, & Iaſ. in
l.fi. C.de collat. cum aliis alleg. per Molin. ſuper cõ
ſuet.Pariſ.in.§.22.q.11.in fi.Dec.optime in.c.Trã
ſlato.in prima lec. in glo. fi.de conſtit. Nam exempla
non currunt quatuor pedibus, ſed ſunt clauda, ut late
habetur in epiſt.D.Hierony.incip.Mihi quidem.quod
aliàs appellatur ſymbolũ Ruffini, ſ.char.2.Et pro præ
dictorum etiam maiori declaratione, conſiderandum
142 eſt, ※ quòd quemadmodum uſque ad legem erat pec-
catum, licet non imputaretur, ſecundum Pau.Apoſt.
quem quoties lego, uideor mihi cum D.Hier.in Apo-
log.ad Pamma.poſt me. audire non uerba, ſed toni-
trua, Paul.inq̃ in.c.5.ad Rom. & iterum in.c.7.ubi
etiam D. Chryſoſt.pag.4.inquit, Non enim lex pec-
catum, quod prius non erat, effecit, ſed quod latebat,
aperuit, & quæ ſequuntur.hinc alibi idem Apoſt. ad
Galat.3.legem appellat pędagogum noſtrum: immo
dum Paul.in.ſ.allega.c.7.dicit, peccatum non cogno
ui niſi per legem, non plenam ignorantiam indicat,
ſed clariorem per legem ſcientiam notat, ſecundum
Chryſoſt. ibi.& denique, ut Salom.prouer.6.inquit,
mandatum lucerna eſt, & lex lux.pari ratione con-
tra Beſ.& Crot.& Caſtr.dicendum eſt, ꝙ etiam an-
te reſcript.Imp.relat.per Iuriſc.in d.l.Licet Impe-
rator.& pariter etiam ante.l.fi. de interd. mat. int.
tut.& pup.& ante.l.Nam hoc iure. iuſtum erat ita
decidere, prout leges illæ decidunt, licet propter illos,
qui hoc neſciebant, lex, tanquam pędagogus noſter,
illud docuerit. Secundò circa hoc primum not.aduer
143 tendum eſt, quia econtra etiam habemus, ※ ꝙ lingua
eſt pręco cordis, cor uerò linguæ imperator.ita Alex.
in conſi.52.col.2.uol.4.late per And.Sic.in conſ.9.
col.2.uol.2.& uoluntas hominis conſiſtit in uerbis,
ſicut facies in ſpeculo, ſecundum Bal. in conſi.111.
uol.3.in no. & nemo præſumitur dicere, quod prius
mente non agitauerit, uulg.l.Labeo.& nullũ eſt ma-
ius mẽtis noſtræ teſtimonium, q̃ qualitas inſpecta uer
borum, ut per Bal.& Iaſ.alleg.per Molin. ſ. cõſue.
Pariſ.§.23.q.12.col.2.& per.d.l.Labeo.dicit Bal.
in conſi.336.Amplius ſciendũ eſt. uol.3.in no.quod
repræſentat ſonus in aure, repręſentat ſonus in intel
lectu: & ſecũdum Ariſt.uerba ſunt notæ earum, quæ
ſunt in anima, paſſionum. inuenta enim ſunt uerba,
ut dicentis intentionem exprimant, Alcia.de Ver.ſi-
gn.in prin.Cagnol.poſt Cicer.in.l.Semper in obſcu
ris. & multa alia allegat Iaſ.in.l.Neque profeſſio.
col.2.C.de teſtam. Ideo docet nos idem Bal.ut uerba
teſta.diligenter & caute inſpiciamus, ut per Iaſ.in
l.si ancilla. in fi.de lega.1.et in.l.ſiquis ſtipulatus ſit
Stichum.in.3.not.de uer.obli.& in conſ.65.et 79.
in prin.uol.3. Tiraq.in.l.Si unquam. in uer. libertis.
maxime nu.9.in fi.quibus adde, ꝙ illud, quod nõ can
tat inſtrumentum teſtamenti, nec ego cantabo, more
Venetorum. ita Bal.in.c.Per uenerabilem. col.6.de
elec.relat.per Iaſ.in conſi.228.col.3.uol.2. Atq; di
cere poſſumus, ut dicit Caſtr.in conſ.121.Viſa qua-
dã.col.1.uol.1.ꝙ ſi aliud uoluit teſtator, quàm quod
ſignificatus uerborum importat, ſibi imputet, quòd
aliter non declarauerit. & certe ſi uolumus coniectu-
ris inniti, ſæpenumero pernicioſe erramus, quia di-
centis animum non uidemus. ita Bal.in.l.Precibus.
ſubdens poſt Ariſt.in primo Ethic.ꝙ ignorãtes, ſicut
longe diſtantes, ſpeculantur. refert Deci.in conſi.
89.col.1.& ut præclare inquit.D.Aug.in.19.lib.
de Ciuit.Dei.c.52.coniectura mentis humanæ ali-
quando ad uerum peruenit, aliquando fallitur. et pro
fecto (ut inquit Crauet.in cõſi.155.in fi.) in conie-
cturanda uoluntate teſtatoris, oportet iudices, et ad-
uocatos, prophetas agere. Adde, ꝙ plerũque andaba
tarum more, clauſis oculis certamus. hinc dicitur,
Qui bene coniectat, uates is optimus eſto, ut per Ci-
cer.in.2.lib.de Diuinat.et habetur in adagiis, et per
Cornel.Agrip.de Vanit.ſcien.tit.de ſomnil.& habe-
tur etiam per Tiraq.in.l.Si unquam.in uer. libertis.
nu.23.Hinc dicit tex.in.l.Generali.§.Duas.de uſuf.
leg.non eſſe recedendum à uerbis, niſi manifeſtiſſime
probetur teſtatorem aliud ſenſiſſe. Hoc idẽ dicit tex.
in.l.Non aliter. de leg.3.accedat tex.in.l. Ille aut il
le.§.cum in uerbis nulla eſt ambiguitas, non debet
admitti uoluntatis quæſtio. eo. tit.etiam ſi ageretur
de ualiditate actus, dicit Crauet.in conſi.288.col.2.
hinc etiam dicimus, nõ ſufficere teſtatorem ita uelle,
niſi diſponat, uulg.l.Quidam cum filium. ubi pulcher
caſus, cum concor.alleg.per Soci.iun. in conſi.179.
col.8.uolu.2. ※ Et propoſitum in mente retentum 144
eſt uelut poſthumus, qui, ſi non producitur in eſſe,
nihil operatur, ut per Iaſ. poſt Bal.in.l.1.nu.9. de
cond.ob cau. & ꝙ ſola uoluntas non ſufficiat etiam
in fideic.eſt tex.in.l.Lucius.§.Tres hęredes. ſ.eo.quẽ
poſt Iac.de Are.not.Bal.in.l. Cum uirũ. col.3.C.de
fideic.& Iaſ.in conſi.108.col.2.ante me.uol.4.&
ideo dicitur, ꝙ uoluntas teſtatoris non debet eſſe abor
tiua, ut dicit Rip.hic nu.34.Deci.in conſi.287.col.
3.Crau.in conſi.161.col.pen.Iaſ.poſt Bal. in conſi.
22.col.2.poſt me.uol.3.net imaginaria, ſecundum
Bal.relat.per Alexandr.in conſi.49. col.fi.ante uer.
nõ obſt.adducta. Tiraq.in.d.uer.libertis.nu.22.ſed
debet eſſe teſtata, ut Inſti.de teſta.in prin.iun.l.Dete
ſtatio.ubi Alcia.de uer.ſign.&.§.Diſponat.in aut.de
nupt.et uoluntas proprie dicitur illa, quæ eſt expreſ-
ſa, ut per Deci. in conſi.309.col.pen.& dicit Bal.
relat.per Crauet.in conſi.4.col.4.ꝙ certitudo uer-
borum declarat certitudinem intellectus, & ubi uer
ba ſunt clara, cauillationes Doctorum locum habere
non debent.pariter dicunt Old.et Bal.relat.per Cra
uet.conſi.273.col.7.ꝙ quando uerba ſunt clara, nõ
indigemus gloſſa.hinc etiam eſt, quòd cui non conue-
niunt uerba legis, non cõuenit diſpoſitio, uulg.§.To-
tiens.et, ſi is qui nouem.& ad prędicta etiam non eſt

omittendus

omittendus pulcher tex.in.l.Si alij.de uſuf.leg.iunc.
l.& puto.§.1.ubi glo.fam.erciſc.de quo per Alexan
drinum in.§.Quidam recte.col.4.& Cagnol.in.l.In
toto.de reg.iur.nu.17.Accedat magiſtralis tex.in.l.
In ijs.de cõd.& dem.ubi Soci.in fi.& ibidẽ Caſtr.
inſert ad pulchram.q.contra opin.quorundam D.de
Venetijs,ut per eum,quem adde ad Iaſ.in.l.fi.C.de
indic.uid.toll.& ad Iaſ.et Deci.in.l.Si quis hęredẽ.
C.de inſti.& ſubſti.& ad Alex.in.l.Cum ſtipula-
mur.col.2.de uerb.oblig. Pro concordia prædicto-
rum dicebat breuiter,ſed utinam non ita uere,ut ele
145 ganter,Curt.iun.in conſi.121.col.5.✠ quòd multi
quandoque adhęrent uerbis, quandoque menti, pro
ut pecunia eos impellunt,uel,ut non minus eleganter
ait Cranet.in conſi.294.col.antep.mouentur ad in
ſtar arundinis uento pecuniæ agitati; quibus ſubſcri
bere uidetur Aret.in conſi.94.col.2.ubi loquens de
Pet.de Anch.dicit, quòd pecunia,& aurum decepit
eum: nec omitto quod de Soci.refert Deci.in.l.Preci
bus.col.2.in prin.Hinc forte dicebat Bulg.relat.per
Rui.in.l.1.poſt nu.107.ſolu.matr.ꝙ Corn.conſule
ret, quòd aſinus uolaret: quamobrem meritò dolet
Cranet.in conſi.201.col.2.uer.ex hac contrarieta
te.& in tract.de Antiq.temp.in prima par.§.Propo
ſitum.nu.48.ut per eum.Sed quid prodeſt quæſo ho-
mini(ut ait ipſa Veritas)ſi uniuerſum mundum lu-
cretur,animæ uerò ſuæ detrimẽtum patiatur?Matth.
16.Luc.9.tranſumptiue in.c.Matthęus.in fi.de ſi-
mon.Quare melius dicendum eſt, ſupra ſecundo loco
dicta procedere in uoluntate omnino tacita, ſecus ſi
illa tacita uoluntas colligatur ex eo, quod expreſſum
ſit, ut per Rip.hic nu.34.& Deci.in conſi.514.ad
fi.Vel,& forte melius,dicas, attendi debere uolunta
tem teſtatoris,ſi uerba patiantur ſaltem per impro-
priationem, aliâs ſecus, ut per Rip.hic nu.33.cui
adde Bal.not.in.l.Cum uirum.col.3.C.de fideic.ubi
etiam Saly.ad fi.& quòd ita poſt Caſtr.in.d.l.In am
biguo.declarat Alex.in conſi.139.col.2.uer.ſolum
reſtat.uol.6.relat.per Rui.in conſi.156.col.2.uol.
2.Et ita etiam declarat Soci.in cõſi.104.col.6.uol.
3.Curt.ſen.in conſi.42.col.10.& Curt.iun.in.ſ.
alleg.conſi.121.col.5.et Alcia.in.3.lib.de Ver.ſi-
gn.pag.132.octaua forma,& eſt doct.Bar.in.l.fi.
ſ.eo.quam ad hoc perpendit Curt.iun.in conſi.57.
poſt nu.6.bene faciunt not.per Alex.hic col.7.cir-
ca me.idem not.Rui.in conſi.29.col.4.uol.2.& in
conſi.90.col.2.eo.uol.& in cõſi.153.col.4.eo.uol.
et in conſ.128.col.fi.uol.3.Alexandrinus in.§.Qui
dã recte.col.2.et col.4.Cran.in cõſi.161.col.pen.
Tiraq.late in.l.Si unquam.in uer.libertis.nu.69.ſed
de his latius,& diſtinctius uide per Soci.per 10.con
cluſ.in.l.In ambiguo.de reb.dub.Illud unum nõ omit
to, quòd contra prædicta non parum uidetur urgere
tex.in.l.Quotiens.§.Sed ſi non in corpore.de hære.
146 inſti.Tertio dubium eſt circa hoc primũ notab.✠ an
in directa, perinde,ac in obliqua ſubſtit.procedatur
per coniecturas.in qua.q.Bal.et Imo.in.l.Titia Seio.
§.Seia libertis.de leg.2.tenuerunt, quòd ſic: ſequi-
tur Alex.& Iaſ.in.l.Põt.de uulga.& pup.& idem
Alex.in conſi.91.in rñ.ad.5.arg.uol.1.Corn.in
conſi.320.uol.4.Iaſ.in.l.Si pater impuberes.prope
fi.de uulga.& pupil.& in conſi.41.col.pen.uol.1.
Soci.in.l.Qui duos.per illum tex.in.4.not.in fi.de
reb.dub.Deci.in.l.pen.in.4.not.C.de impub.Cra.
in cõſi.62.col.pen.in fi.cum ſeq.Alcia.aſſerens hãc
eſſe commu.opin.in.3.lib.de Ver.ſign.pag.152.cũ
ſeq.octauę formæ,& in.l.Vel ſingulis.col.2.in fi.de
uulg.& pup.bene facit deciſ.Bar.in.l.Lucius.in.3.
q.de uulg.& pup.ubi ꝙ ſubſtitutio uulg.reciproca
inducitur,ſi teſtator dicit, Titium & Seium,uel alte-
rum eorum, hæredem inſtituo; per.l.Si fundum per
fideic.§.His uerbis.de leg.1.ſed eſt melior tex.in
hac.l.§.ſeq.ubi Rip.Vltimò hanc etiam opin.te-
net, & defendit Hercul.in.l.Pater filiam.§.fi.ad.l.
Falci.col.13.poſt me.cum ſeq.& pro hac opin.ad-
ducitur uulg.l.Nam hoc iure.cui non uidetur ſatiſfa
cere rñ.Caſtr.in conſi.270.ſ.alleg.dicentis, ꝙ il-
lud ibi ideo eſt,quia ita expreſſum fuit à lege:pro qua
rñ.facerent not.per Beſut.& Crot.ut retuli.ſ.nu.
140.nam reſponſio illa oppugnatur et bene ab Her
cul.in.d.l.Pater filiam.§.fi.col.13.licet æquiuocet
alleg.Caſtr.in conſi.411.Duo uidenda.uol.1.cũ ſit
in conſ.270.Quãquam multa.uol.2.et faciunt not.
ſ.poſt nu.140.uer.ad prædicta.Pariter etiam non
uidetur ſatisfacere reſpon.Torniel.hic poſt num.24.
uer.2.ut not.ſ.nu.544.Cõtrarium tamen opin.ui-
delicet,ꝙ in directa ſubſtit.non procedatur per conie
cturas,tenuit glo.in.l.Cum proponebatur.de leg.2.
in fi.glo.magnæ,dum opponit de.l.Iubemus.C.de te-
ſtam.quam glo.ad hoc ponderat Caſtr.in.d.l.Vel ſin
gulis.Idem tenuit Dy.relat.per Bal.in.l.uni.§.Pro ſe
cundo.col.2.de cad.toll.& hoc per eandem.l.Iube-
mus.per quem tex.hoc idem tenet Caſtr.in.d.l.pen.
col.1.C.de impub.& in d.§.Seia libertis.& in cõſi.
264.Circa primum quæſitum.col.3.uol.2.et in cõſ.
270.Quãquam multa.eo.uol.& in conſi.411.Duo
uidenda.uol.1.hanc eandem opin.tenet Soci.in conſi.
140.col.1.uol.1.& in conſi.77.uol.3.Cacialup.
inter conſilia Alex.in conſi.14.col.fi.uol.4.Deci.in
conſi.211.col.2.& in conſi.371.in.5.arg.Rui.in
conſi.90.col.3.uol.2.per.l.1.ſi tabul.teſt.nul.ex
tab.& in conſi.156.col.3.in prin.eo.uol.idem te-
net Soci.iun.in conſi.102.col.4.in fi.uol.1.& in
conſi.108.col.4.in fi.eo.uol.& Torniel.hic nu.24.
& de hoc uide etiam per Soci.hic col.2.& in.l.Cum
unus.col.pen.circa me.Aret.uerò in d.l.Poteſt.col.
2.diſtinguit, ꝙ aut coniectura ſumitur ex expreſ-
ſis in teſt.& procedat prima opin.per.d.l.Nam hoc
iure.& alia,ut ibi per eum;aliâs procedat dicta glo.
in.d.l.Cum proponebatur.faciunt quæ dicemus.ſ.
nu.233.& hac diſtinctio in effectu uidetur eadem
cum diſtinctione Soci.iun.(licet Aret.non alleget)
in conſi.103.col.3.poſt me.uol.1.ubi dicit, ꝙ quan
do nulla eſt facta ſubſtitutio inter aliquos, ut in ter.
§.Seia libertis.& tunc nulla unquam directa præſu-
matur: quod tamen limita, ut in caſu poſito.ſ.num.
498.aut uerò aliqua eſt facta; & tunc alia quoque
directa ex coniecturis præſumi poſſit.d.l.Nam hoc
iure.aliâs corruerent omnia not.per Doc.de tacita
uulg.& de tacita pupill.pro reſponſione tamen ad
d.l.Nã hoc iure.uide Rip.poſt Iaſ.hic ante nu.22.
Secundò not.Doc ex hoc tex.✠ ꝙ licet ſubſtitu- 147
tio conditionalis tranſmittatur, pro quanto admitti-
tur ſubſtitutus,licet conditio uerificetur ſolum poſt

mortem grauati.l.Legato ſub conditione. de cond.&
dem.cum alijs alleg.per Pariſ.in cõſi.1 5.col.2.uol.
3.Cui adde Crot.in.l.1.ante nu. 76.de leg.1.qui-
bus adde glo.magnã prope fi.in.l.A teſtatore.de cõd.
& dem. Bar.in.l.Sed & ſi ſic.de leg.3.Caſtr.in.l.
Sub diuerſis.§.1.de cond.& dem.Alex.in cõſi.105.
col.3.uol.1.& in conſi. 55.col.6.in.2.dub.uol.4.
& in conſi.22.col.fi.uol.3.repeti.in conſi.13.uol.
4.Soci.poſt Caſtr.in.l.Publius.§.1.in prin.de cond.
& dem.& uolunt omnes in.l.Centurio. dum tenent,
grauatos cenſeri primos inſtitutos ſub duplici condi-
tione.i.ſi uel ipſi, uel eorum filij deceſſerint ſine filijs;
& tamen conditio illa, ꝙ eorum filij decedant ſine fi-
lijs,uerificatur etiam poſt mortem grauatorum,ut di-
cemus.ĵ.num.1215 & de hoc dicemus etiam.ĵ.
num.608.attamen non tranſmittitur pro quanto,
niſi conditio uerificetur in uita ſubſtituti.caducatur.
ſubſtitutio, ut probatur hic., quia, ſi tranſmitte-
retur,utique filius ex primo, ratione reciprocæ præ-
cedentis, conſequeretur portionem ultimi deceden-
tis ſine filijs, non autem Claudia ſecundo loco ſubſti
tuta.nam quandiu habet locum prima ſubſtitutio,
ceſſat ſecunda, ut not. Aret. in conſi.1.col.1.& hoc
eſt clarum,ut diximus etiam.ś.nu.39.& dicemus
etiam.ĵ.nu.1311.cum ſeq.Breuiter ergo poſſumus
148 dicere, ✱ quòd fideic.cõditionale tranſmittitur paſ-
ſiue,ſed non actiue:quo loquendi modo utitur ſignã-
ter Bar.in ter.in.d.l.Legato ſub conditione. Corn.
in conſi.146.col.1.uol.2.Rui.in conſi.158.col.4.
in prin.uol.2.Pariſ.in conſi.31.col.4.uol.2.& in
conſi.92.in prin.eo.uol. Alio tamen modo Bal.in cõſ.
64.caſus talis eſt,Zeno.col.1.in fi.uol.3.in ant.ex-
ponit fideic.relictum actiue.i.ab ipſo teſtatore, &
paſſiue.i.ab ipſo grauato,ut per eum. Sed è diuerticu
lo in uiam redeundo,an hoc not.probetur in hoc tex.
dicemus.ĵ.nu.187.& pro hoc not.eſt tex. clarus in
l.uni.§.Sin autem ſub conditione.de cad.toll.& in.l.
Si ex pluribus.de ſuis,& legit.& in.l.Intercidit. &
in.l.Hæres meus.de cond.& dem.cum alijs alleg. per
Deci.in conſi.417.cũ infinitis alijs alleg.per Tiraq.
de Retract.lign.§.1.glo.2.nu.24. hinc dicit tex. in
l.Subſt.de acq.rer.dom.ꝙ ſubſtitutio,quę nondum cõ-
petit,extra bona noſtra eſt:& dicit tex.in.l.Legata.
de cond.& dem.ꝙ legatarius non poteſt rem ſibi ſub
conditione legatam,alteri legare.immo pondera tex.
in.l.Sed ſi plures.in fi. prin. de uulg.& pup. ibi, nec
quicquam ualebit ex perſona defunctorum.quæ uer-
ba ponderat Aret.ut referemus etiam.ĵ.poſt num.
330.Nec obſt.tex.in.l.Cum fundus.de cond.et dem.
quia multifariam reſpon.Soci.iun.in conſi.117.col.
149 3.uol.1. ✱ Ratio autem huius not. ponitur per glo.
in.d.l.Si ex pluribus. quia ſicut prima inſtitutio non
tranſmittitur, ita nec ſubſtitutio, quæ eſt ſecunda
inſtitutio. Aliã etiam rationem aſſignat Iaſ.in.l.Qui
plures liberos. in prin. de uulg. & pup. quæ uidetur
eadem cum dicto: & pro alia etiam ratione uide.ĵ.
nu.210.Et ex hoc not. infertur ad pulchram.q.poſi
tam per Cagnol.in Rubrica, quan.non pet. par.poſt
150 nu.43.uer.& ex prædictis. ✱ ꝙ ſi unus ex tribus
ſubſtitutis decedens ante grauatum, inſtituat unum
ex alijs conſubſtitutis,attamen, eueniente caſu ſub-
ſtitutionis,ambo conſubſtituti ſuperſtites æqualiter
admittentur ad dictam ſubſtitutionem, nõ attento te
ſtamento illius,qui prædeceſſit,cũ non potuerit quicq̃
ad hęredem ſuum etiam ex teſtamento tranſmittere:
bene faciũt not.per eundẽ Cagno.relat.ĵ.nu.364.
& uerba illa in.d.l.Sed ſi plures.relata.ś.ante num.
149. ✱ Denique non eſt omittendum, ꝙ quæ, circa 151
hanc tranſmiſſ.materiam, dicuntur de ſubſtitutione
conditionali,eadem & de legato conditionali intelli-
guntur,ut per Rom.in conſi.162.& 180. Barb.in
cõſi.55.col.3.uol.2.Crau.poſt alios, licet prædictos
non alleget,in.l.1.nu.189.de leg.1. ✱ & hac in re 152
ultima uoluntas eſt deterioris conditionis,quàm con-
tractus,qui,licet conditionalis,tamẽ tranſmittitur.§.
Ex conditionali.Inſti.de uerb.obli.l.Si quis, ſi Titius.
ff.eo.tit.pulchre per Alcia.poſt Cuma.in.c.Cum cõ-
tingat. poſt num. 326. de iureiur. nec mirum, cum
alijs quoque reſpectibus differat contractus conditio-
nalis ab ultima uoluntate conditionali; quæ quidem
differentiæ multum accurate ponuntur per Crot. in
l.Si is, qui pro emptore.poſt num.37.uer.ſequendo.
✱ Ratio autem huius differentiæ,de qua agitur,poni 153
tur per Alcia.in.3.lib.de Verb.ſign. pag.fi.quia fir-
mius unicuique acquiſitũ cenſetur quod propria ope,
uidelicet,ex contractu, quàm quod alieno beneficio,
uidelicet, ex teſtamento, iux.glo.in.l.1.C.ſi aduer.
uendit.cui adde plura cumulata per Deci.in.l.More.
in.6.not.de iur.om.iud. & per Tiraq. de Primog.q.
40.nu.172.quibus adde Bar. in.l. Inſulã.in.6.opp.
de uerb.obli.alleg.per Soci.iun.de prædictis immemo
rẽ,in conſi.1.col.fi.uol.2. Alia ſimilis ratio eſt, quia
contractus ex conſenſu & uoluntate duorum forma
tur,teſtamentum uerò ſolius teſtatoris:ita Ang.Aret.
in.d.§.Ex cõditionali.ſequitur de Bened.in.c.Raynu
tius.in uer. & uxorem nomine Adelaſiam. nu.63.
ſed de his omnibus rationibus uide late ꝑ Iaſ. in.d.l.
Si is,qui pro emptore.nu.314.cum multis ſeq.max.
318.& omnino Abba. in conſi. 85. col.2.uol.1.de
quo.ĵ.nu.211.& circa prædictam differentiam ui-
de etiam Tiraq.ubi paulo.ś.nu.70.Et incidenter cir
ca tranſmiſſ.contractus conditionalis non omitto pri
mò,ꝙ an procedat, quando conditio eſt poteſtatiua,
habetur per Bar. & alios in.l.Si decem cum petiero.
col.2.& in fi.de uer.obli. Inſuper non omitto duas
ampliat.& totidẽ fallen. ✱ Amplia ergo primò, pro 154
cedere etiam in renuntia hæreditatis facta cum reſer
uatione conditionali. illa enim reſeruatio tranſmitti
tur,licet reſeruans decedat ante euentum cõditionis,
ut per Soci.in conſi. 147. col.5. circa me. uol.1.de
quo per Crauet.in conſi.127.col.3. Amplia ſecun-
dò,procedere in fideic.facto in contractu,iux.l.Quo-
ties.C.de donat.quæ ſub mo. illud.u.tranſmittitur,
dato ꝙ ſubſtitutus decedat ante donatarium graua-
tum,ut per Aug.Aret.in.d.§.Ex conditionali. & de
Bened.in.c.Raynutius. in uer.et uxorẽ nomine Ade-
laſiam.nu.62.Rip.reſp.1.de renoc. don. circa quod
pro declarat.uide.ĵ.nu.186. ✱ Limita uerò, niſi 155
cauſa ſtipulationis eſſet impeditiua tranſmiſſionis:
ita Alexandrinus in conſi.23.prope fi. per.l.Scio.in
prin. ubi Bar. de anu. lega.ubi tamen nihil de hoc.
✱ Limita ſecundò,quando perſona,in quam fit trãſ- 156
miſſio, non haberet eaſdem qualitates, quas habebat
tranſmittens.Ex quo infertur ad pactum de retrouen
dendo

dendo factũ uenditori ꝓ ſe & hr̃dibus maſculis, q̃ ſi
decedat uẽditor relicto maſculo, q poſtea relinquat fi-
liã hr̃dem, pactũ illud non trãſmittaẽ ad dictã filiã,
rõne ꝓdicta. ita Molin. ſuper cõſuet. Pariſ. §. 16. col.
antep. reꝓbans ꝓpterea Cagn. contrariũ, ſcd̃m eum,
tenẽtẽ in. l. 2. q. 16. de pact. inter empt. et uẽdi. ut ibi
ꝑ eũ. Sed aduerte, qa ego reperio ipſum Cag. in. d. l. 2.
q. 21. tenentẽ eandẽ opin. q̃ tenet Mol. ꝑ eaſdẽ rõnes,
licet eum non nominet: ſuper quibus tñ cogita, qa ma
ſculus trãſmittit ad fœminã ius excludẽdi fœminam,
ſcd̃m opin. multorũ, qua de re. ĩ. nu. 277. cũ pluribus
alijs deciſ. alleg. ꝑ Deci. in. l. ſi maritus. C. de collat.
Sed ꝑ diſcuſſione, an attendaẽ perſona tranſmittẽtis,
an uerò eius, in quã fit tranſmiſſio, uide not. ꝑ Rui. in
conſi. 39. col. 3. in fi. cũ ſeq. uol. 3. contra quẽ uide ẽt
Deci. poſt Aret. & Capr. in conſi. 433. poſt num. 5.
uer. & licet. & Ioan. de Arno. diſt. 2. & uide ẽt not.
ĩ. nu. 201. cum ſeq. ✻ Cæterum redeundo ad ſubſt.
157 condit. hac eadẽ in re eſt deterioris cõditionis, q̃ ius ac
creſcendi, quod licet dicatur tacita ſubſt. l. Si Titio et
Meuio. §. Iulianus. de leg. 2. attamẽ tranſmittitur ẽt
actiue. d. l. Si ex pluribus. de ſuis & legit. ✻ rõnem
158 differẽtiæ ponit glo. ibi, & Bar. de qua ẽt per Cagnol.
in rub. quand. non pet. par. in. 8. euident. & nu. 50.
quia ſubſt. cohęret ꝑſonę, ius uerò accreſcẽdi cohęret
rei. ✻ hinc eſt, ꝙ cohæres ẽt decedens ante teſtatorẽ,
159 tranſmittit ad ſubſtit. uulgarem ius accreſcendi por-
tionis cohæredis, uacãtis ante mortẽ teſtatoris. l. Cum
filio. §. fi. ubi Ang. not. pro mirabili, de uulg. & pup.
160 et Iaſ. in. l. Licet Imperator. nu. 26. de leg. 1. ✻ Hæc
tñ in re fideic. eſt melioris conditionis, q̃ hæreditas, q̃
licet ſit delata, attamẽ, niſi ſit adita, regulariter non
tranſmittitur, ut not. in. l. Emancipata. C. qui admit.
& in. l. uni. de ijs, qui ante aper. tab. & in. l. Ventre.
ff. de acquir. hæred. cũ ſimil. fideic. uerò licet nõ agni-
tũ, dummodo ſit purũ, tranſmittitur etiam actiue, ut
late habetur, & ponitur ratio differentiæ in. l. Cũ fi-
lioſ. & per Iaſ. in. l. Cũ ſecd̃m. col. 1. C. de fideic. et per
Deci. in conſ. 490. Rip. hic nu. 57. Soci. iun. in cõſi.
161 129. uol. 1. et in cõſ. 141. nu. 27. uol. 2. ✻ immo ẽt
licet fideicõmiſſarius ſit ignorans. l. fi. ubi Corn. C. qñ
162 dies leg. cedit. ✻ et rõnem differentiæ aſſignat Alcia.
in ſupra alleg. lib. 4. Para. c. 5. ad fi. ſuper qua tñ co
gita, qa Deci. tacito auctoris nomine eã improbat in
d. l. Emancipata. in. 2. lect. col. 2. ibi, quidam alij. et ul
163 tra eũ contra Alcia. facit, ✻ quia immo ẽt, licet fidei
cõmiſſarius decedat ante, quã hęres adeat hęreditatẽ,
tñ tranſmittit fideic. purum, ut not. in d. l. Cũ filioſ. et
per Soci. iun. in cõſ. 155. col. fi. uol. 2. cui adde Soci.
eius patruũ in cõſ. ult. uol. 4. Rip. hic nu. 58. & in. l.
Vbi pure. col. 2. ſ. eo. intelligẽdo tñ, ut ꝑ Curt. iun. in
conſ. 16. col. 4. in prin. poſt Doct. in d. l. cum filioſ.
164 ✻ Amplia ꝓdict. not. ut ꝓcedat in qualibet ſubſtitutio
ne cõditionali, ut ꝑ Alex. in conſ. 36. col. 2. uol. 3. &
in cõſ. 30. uol. 2. et in cõſ. 165. col. 2. uol. 5. et Cra.
165 in cõſ. 152. col. 2. et uide ẽt. ĩ. nu. 321. ✻ Secundò
amplia, ut ꝓcedat ẽt, ſi ad fideic. uocati eſſent hæredes
teſtatoris, ut in ſubſt. de hr̃dibus facta legatarijs, iux.
l. Vt hæredibus. de leg. 2. et. l. Si legata. C. de lega. ita
habeẽ ꝑ Bal. in. l. In cauſa. la 2. §. Põpo. de minor. per
illũ tex. & ita ẽt ampliat Crot. in. l. 1. ante nu. 75. de
leg. 1. cui adde Caſtr. in. l. Titia. §. Titia. de leg. 2. &
latius in. l. fi. C. de lega. et ibidẽ Alex. col. 2. cũ aliis
alleg. ꝑ Deci. in cõſ. 417. col. 2. Iaſ. in d. l. 1. nu. 81.
& in. l. Cum filioſ. col. 6. & in cõſ. 52. col. fi. uol. 3.
✻ uenit. n. tunc hæres ſubſtitutus legatario, tanq̃ qli 166
bet alius ſubſtitutus. l. Siue à me. ubi idẽ Caſtr. ad. l.
Falc. de qua. ĩ. ante nu. 168. uer. ad. d. uerò. & idẽ ẽt
habetur ꝑ Rui. in cõſ. 29. col. 3. uol. 2. uide tñ etiam
circa hanc ampliat. not. ĩ. nu. 175. & 331. & ꝓdi-
ctis adde pulchram deciſ. Pariſ. in cõſ. 57. in. 3. dub.
uol. 3. Et amplia ẽt, ſi non ſolũ eſſent hęredes, ſed etiã
deſcend. teſtatoris, ut not. ĩ. nu. 193. ✻ Hanc tñ am 167
pliat. reſtringe, nõ ꝓcedere, qñ legatũ illud à princi-
pio eſſet tꝑale. tunc. n. licet hæres ſubſt. decedat ante
legatariũ, tñ reſtitutio legati fieri debebit hæredi hę-
redis, ut ꝑ Bar. in. d. §. Titia. poſt prin. & dũ alleg. l.
Si ita. de ſtatulib. prout ẽt faciunt Alex. Bar. Soci. et
Pariſ. ĩ. alleg. credo, ꝙ fuerit error impreſſ. puto. n.
ꝙ uoluerit alleg. uel. l. Ita liber. ubi cõditio dandi non
expreſſo cui, intelligiẽ. i. hr̃di. qđ ẽt latius habeẽ in. l.
Qui pecuniã. eo. tit. alleg. ꝑ Rui. in cõſ. 86. col. 3. poſt
prin. uol. 2. & ſic uides, ꝙ cõd. cenſetur appoſita fa-
uore hęredis, ſed ſic eſt, dicit Bar. ꝙ fauor hęredis ex-
tenditur ẽt ad hæredẽ hæredis. l. In annalibus. C. de le
ga. et not. ĩ. nu. 331. ergo etc. Vel forte uoluit alleg.
l. Si intra. eo. tit. ubi legatarius, finito tꝑe per teſtato
rẽ limitato, nõ põt acquirere legatũ nec in ꝑiudicium
hr̃dis hr̃dis, uel emptoris, pòterat allegare. l. fi. C. de
lega. ubi expꝛẽſſe dicitur, ꝙ legatũ tꝑale finito tẽpore re
uertitur ad hęredem (qđ ꝓcedit ẽt in ꝑiudiciũ iuris ac
creſc. ubi aliàs poſt ius acqſitum locũ hr̃et, ut not. ĩ.
poſt nu. 1245.) iungẽdo poſtea d. l. In annalibus. ut
ſupra. et hãc opin. Bar. tenent ẽt Bal. et Caſtr. in d. §.
Titia. et Caſt. ubi hãc declarationẽ plurimi faciens re
fert qđ Rom. cõtigerit, in d. l. fi. C. de lega. et idẽ tenet
Fulg. in cõſ. 70. Proponiẽ. col. 1. & Alex. et Barb. in
eadẽ ſpecie, (licet inuicem cõtrarii ut. ĩ. nu. 170.) il
le in cõſ. 92. col. 1. & in cõſ. ſeq. col. 1. uol. 3. hic ue
rò in cõſ. 55. col. 4. uol. 2. Deci. in conſ. 597. col. 2.
& Soci. in conſi. 102. col. pen. uol. 3. Pariſ. in conſi.
21. col. 4. uol. 2. & in conſi. 97. col. 2. eo. uol. & So-
ci. iun. in conſi. 103. num. 31. uol. 1. Rip. hic num.
67. Alexandri. conſi. 23. Et hoc eſt iure potius conſo
lidationis, quàm ſubſtitutionis, ut per Bal. & Caſtr.
in d. §. Titia. & Caſtr. in d. l. Siue à me. & Soci. in d.
conſi. 102. & ut res redeat ad hæredem, à quo ad tẽ-
pus tantum ablata erat, per iur. alleg. per Caſtr.
in conſi. 242. Super hoc puncto. col. fi. uer. idem er-
go. uol. 2. Et prædicta concluſ. maxime ꝓcedit in uſu-
fr. quia finito tempore conſolidatur cum proprietate,
penes quemcunque illa ſit: ita fatetur Caſtr, ubi in
proprietate contrarium tenet, ut ſtatim dicemus, in
conſilio 121. Viſa quadam. col. fi. uolu. 1. tenens,
quòd non propterea cenſeatur legata proprietas, im-
mo nullum ſit fideicõmiſſum, per. l. Qui uſumfr. præ-
diorum. de uſuf. leg. ut per eum: contra quem tamen
allego glo. in. d. §. Titia. in uer. poßit. & in glo. ſeq. in
fi. Alex. in ter. in conſ. 173. col. pen. uer. nec prædictis
obſt. uol. 5. & Soci. iun. de Alex. immemorem in cõſ.
84. col. pen. uol. 1. cum alijs alleg. ĩ. nu. 411. et hoc,
quod diximus de uſufr. dicit etiam Soci. de Caſtr. im-
memor, in. d. conſi. 102. col. pen. in prin. & uide etiã
ĩ. num. 172. uer. contrarium tamen. Et attẽde, quòd

queſtio iſta loquitur de tempore incerto; quod facit
condit. l. Dies incertus. de cond. & dem. ut tẽpus mor
tis, iux. not. ĩ. in. d. uer. contrarium. ibi, pro quo in
effectu. Aliter uerò clarum eſt, quòd tempus certum
non impedit tranſmiſſ. ſed ſolum petitionem, & domi
nij acquiſitionem, ut not. ſ. num. 208. Contrarium
tamen in prin. q. tenet Caſt. ſibi contrarius; in. ſ. al-
leg. conſi. 121. & idem tenere uidetur Pic. neminem
tamen allegans, in d. §. Titia. col. 9. uer. ex quo uide-
tur poſſe. & uer. tu uerò. niſi dicas, quòd quando di-
cit, hæredem, intelligit, ſcilicet nomine proprio; quan
do uerò dicit, hæreditatem, intelligit, ſcilicet hęredem
ſub nomine hęredis, non proprio: circa quam nomi-
nationem, ut hoc etiam obiter dicam, uide Soci. in. d.
conſi. 102. col. pen. in fi. cum ſeq. & in contrarium
etiam facit diſtinct. Caſt. ſecũdum Alexã. in. d. conſ.
23. col. 1. prope fi. per eum ibi relat. Quinimmo idem
Caſt. de prædictis immemor, in conſi. 424. Ad pri-
mum quæſitum. in. 2. dub. uol. 2. tenet idem eſſe etiam
abſque alia ſubſtitutione, quia illa cenſetur facta de
hęrede, & cum cenſeatur facta ſub conditione, ſi ſu-
peruixerit, & d. cond. defecerit, ideo legatum rema-
net apud ipſum legatarium grauatum tanquam de-
fecto grauamine, iux. §. Pro. 2. de cad. toll. ſed certe,
ut ab hoc incipiam, quomodo legatum temporale po-
teſt finito tempore adhuc remanere penes ipſum lega
tarium? nonne hoc eſſet contra expreſſam mentem te
ſtatoris? qui concedendo ad tempus, poſt tempus ui-
detur prohibere. l. Statuliberum. §. ſtichum. de leg. 2.
late Iaſ. in conſi. 159. col. 1. uol. 1. et hanc rationem
aſſignat glo. in d. §. Titia. in uer. uoluntatem. & limi-
tata cauſa limitatum producit effectum, iur. uulg. &
faciunt not. per Soci. in conſi. 241. col. antep. uol. 2.
qui loquitur in pacto francandi temporali, de quo
ẽt per Cagn. in. l. 2. q. 7. C. de pact. int. emp. & uẽd.
Ad hæc, ſicut Caſtr. fatetur hoc eſſe in uſufr. quia fini
to tẽpore cõſolidatur cum ꝓprietate, penes quẽcunq;
illa ſit, ut. ſ. retuli uer. et præd. cur non idem in lega
to proprietatis tẽporali, ut finito tẽpore conſolidetur
cũ hęreditate penes quẽcunq; illa ſit? ut. ſ. poſt Bal.
& Caſtr. et Soci. dicebamus ante uer. & prædicta. Ad
contraria paulo. ĩ. reſpõdebitur. Cæterum ẽt, qñ ex-
preſſe dictum eſſet, ꝙ finito tempore reſtitueretur hæ-
redi, nullatenus recedendũ puto à prima opin. ſiquidẽ
ſubſt. nõ debet obeſſe illi, qui ſubſtituitur, iux. not. ĩ.
poſt nu. 579. cũ ſeq. prętereа nominatio hæredũ reij-
citur, quando etiam ſine illa nominatione admitteren
tur, ut per Rom. in conſ. 308. prope fi. alle. tex. in. l.
Eum, qui ita. §. 1. de uerb. obli. qui tñ loquitur de hę-
redibus promiſſoris, licet eundem etiam ad hoc propo
ſitũ alleg. Rip. de Rom. immemor, ut. ĩ. poſt nu. 356.
rectius ergo allegaſſet not. per Bart. in. l. Stipulatio
iſta. §. Si quis ita. & in. l. Si decem cum petiero. col.
2. de uer. oblig. ſed ſic eſt, ꝙ ſine illa ſubſt. legatum tẽ
porale omnino reuerteretur ad hæredẽ hæredis, ut. ſ.
poſt alios dicebamus, ergo &c. Ad hęc, ſi non fieret
trãſm. iuris rehabendi legati temporalis, qñ dictũ eſt,
ꝙ reſt. fiat hęredi, ſed requireret dici, ꝙ fiat hæreditati,
ut dicebat Pic. ubi. ſ. qui nimis clare loquitur, ſeque
retur, ꝙ non eſſet differẽtia inter legatũ tpale, et ꝑpe
tuũ. nam ẽt in legato perpetuo, ſi dicatur, ꝙ reſt. fiat
hæreditati, abſq; dubio fiet tranſ. ad hęredẽ hęredis, cũ

hæreditas nunq̃ moriatur. Nec obſt. §. Pompo. alleg.
per Caſtr. in d. conſ. 121. quia reſpon. ipſemet in d. l.
fi. & in d. §. Titia. & in d. l. Siue à me. ꝙ tex. ille loq-
tur in legato perpetuo, non autem in temporali: et rõ
dñia patet ex doct. Bar. in d. §. Titia. ſ. relata. Ad d.
uerò. l. ſiue à me. in cõtrarium alleg. per Caſtr. in d.
conſ. 121. & 424. pariter reſpon. ipſemet Caſtr. in
d. §. Titia. & in d. l. Siue à me. ꝙ loquitur in legato per
petuo: circa quem tex. uide ẽt Deci. in conſ. 88. col. 3.
& Crau. in conſ. 202. (ſecundũ impreſſ. Lugdun. qa
in alia deficit) nu. 45. quẽ nouè etiam reperio aliter
ad eum tex. reſp. in. l. Cum filiof. in. 2. par. nu. 259.
& tenere hanc opin. ut ibi per eum. Non obſt. diſtinc.
Caſtr. relati per Alex. in. d. conſ. 23. quia licet idem
Alexand. ibidem col. 3. uer. ſecundò dico. aliter re-
ſpondeat, ut per eum; attamen tu, & forte melius, re-
ſpon. ꝙ immo Caſt. tenet hanc opin. ut eum etiam pro
hac opin. allegauimus. ſ. uer. & hanc. ipſe. n. diſtin-
guit inter legatum temporale, ſiue illi ſit facta ſubſt.
ſiue non, & legatum perpetuum, licet illi facta fue-
rit ſubſtitutio de hærede; quia primũ tranſmittitur
ad hæredem hæredis, ſecundum uerò non: et ita etiam
ipſum refert Corn. in d. l. fi. in fi. C. de lega. ✱ Nõ omit 168
to tñ, ꝙ Fulg. in. ſ. alleg. conſ. 70. col. 2. tenere uide
tur, ꝙ, quando legatarius ille temporalis eſſet perſo-
na ualde dilecta teſtatoris, ut uxor, hæres uerò hære
dis extraneus, tunc non fieret d. tranſm. ad hæredem
hæredis, ſed ꝙ, ſicut teſtator ipſam uxorẽ uincẽtem in
legato eſt facto ꝓtulit filio hæredi uniuerſaliter inſtitu
to, ita ẽt hæredẽ uxoris prætulerit hæredi filij extra-
neo, et ꝙ teſtator legauerit eius uxori in eius tñ ui-
ta, ꝓpter fauorẽ filij, quẽ ꝑferre uoluit hęredi uxoris.
quo fit, ut eo præmortuo ceſſet. d. rõ, et ꝑ cõſequens le
gatũ reddat̃ ꝑpetuũ. Quæ qdem declaratio ꝓfecto ut
eſſet magna, ita ẽt eã puto ualde dubiam, tñ per tex.
in d. §. Titia. iuncte. not. per Bar. ibi poſt prin. quatenus
tex. ille loquitur de legatis, in quibus non dixit, tua
erunt, & filiorũ tuorũ; & tñ fit tranſmiſſ. ad hæredẽ
hęredis, ut. ſ. late dix. licet illa legata facta eſſent ma
rito; tñ uero ẽt ꝑ tex. in. l. Ita liber. uel. l. Si intra. al-
leg. ꝑ Bar. ibi, de quo. ſ. poſt nu. 167. & tñ ibi age-
batur de legato libertatis admodum fauorabili. ✱ Be 169
ne uerũ eſt, ꝙ alia declar. tradita per Fulg. ubi. ſ. col.
1. uidelicet, ꝙ ꝑdicta non procedat, qñ ſubſtitutus eẽt
hæres infraſcri. ꝑ uulg. §. Hæc uerba. et ꝑ deciſ. Imol.
de qua. ĩ. ante nu. 194. traditur ẽt ꝑ Alex. de Fulg.
immemorẽ, in cõſ. 173. col. pen. ad fi. uol. 5. quẽ ſolũ
refert, & ſequitur Rip. hic nu. 67. & Soci. iun. in. l.
Cum filiof. in euident. in fi. & in conſ. 131. col. pen.
uol. 1. & hoc concedit ẽt Alex. in d. conſ. 23. col. 2.
uer. 2. dico. nuper tñ reperi, ꝙ Crau. in. l. Cũ filiof.
in. 2. par. nu. 261. cõtrariũ tenet, per plures rõnes,
ut ibi per eũ, ſuper quibus aliter nõ inſiſto: ſolũ addo
ꝑ eius opin. Pariſ. de ꝑdict. immemorem in d. cõſ. 21.
nu. 47. uol. 2. et ꝙ deciſ. Imol. alle. ꝑ Alex. ubi. ſ. loq-
tur in legato ꝑpetuo, ut not. ĩ. nu. 193. ꝑ rñſione aũt
ad. §. Hæc uerba. ſupra alleg. uide Zuccar. poſt alios
in. l. fi. poſt nu. 192. uer. ex qbus. cum ſeq. de edic. di.
Adr. toll. & circa illũ tex. uide ẽt Rui. in. l. Cũ filiof.
col. 3. ad fi. cũ ſeq. quibus adde Alex. in conſi. 36. col.
pen. & fi. uol. 3. Cæterum aliam quoque declaratio-
nem ad prædicta ponit Alex. in conſi. 92. colum. 3.

170 uer. non obſt. etiam id.uol. 3. ✻ uidelicet, prædicta
non procedere in præiudicium alterius expreſſe ſub-
ſtituti: pro qua opin. faciũt not. ĵ. ante nu. 339. hinc
eſt, ꝙ quando hæres teſtatoris non eſt ſubſtitutus, ſed
alius, tunc, etiam extãte ipſo hærede, admittitur ſub-
ſtitutus; & hoc pro claro admittit Soci. iun. in conſi.
84. col. pen. & fi. uol. 1. Non omitto tamẽ, ꝙ apoſtill.
ad d. conſi. Alex. 92. aſſerit audacter, conſ. illud ual
de pudendum eſſe, atque deploratum, illud propterea
oppugnando, ut per eum. et quamuis nec tali auxilio,
nec defenſoribus iſtis, &c. attamen defendẽdo Alex.
dicas primò, ꝙ ad primam apoſtill. patet reſponſio ex
dictis per ipſum Alex. ibi col. 2. uer. non obſt. etiam
id, quod. Ad ſecundam uerò apoſtill. patet etiam re-
ſponſio, tum ex ſtatim dictis, tum uerò uel maxime ex
dictis per ipſum Alex. in conſi. ſubſeq. col. 1. uer. et ui
detᷣ obſtare. iunc. col. 3. uer. nec obſtat reſponſio. Secũ
dò dicas, ꝙ non ita auctoritatem Alex. paruipẽdebat
Deci. in conſi. 62. col. 3. in prin. ubi eam inquit in illu
ſtri adeo & excelſo loco ſitam eſſe, ut ab eius reſpon-
ſis recedere, nefas quodammodo uideatur, cum plur.
alijs alleg. per Neuiz. in conſ. 96. nu. 3. Accedat, quia
conſ. illud fuit per plures ſolẽnes Doct. ſubſcriptum,
ut patet poſt conſ. ſubſequens. ſaltem apoſtill. ille al
legaſſet, ꝙ in ea ſpecie contra Alex. conſuluit Barb.
in conſi. 55. uol. 2. quo, ut uidere licet, motus Alex.
edidit conſ. illud ſubſequens. tantum cogita, ſi forte
contra conſ. illud adduci poſſet, ꝙ, cum tranſm. iſta le
gati temporalis fiat ad hæredem hæredis ſecundũ reg.
iuris. i. potius iure conſolidat. quàm ſubſtitutionis, ut
not. ſ. poſt nu. 167. uer. et hoc eſt. ſequi uidetur, ꝙ ea
fieri deberet etiã in præiudicium perſonæ prædilectæ,
iux. diſtinct. Bal. de qua. ĵ. poſt nu. 338. uer. & pro
hac. Sed potes reſpondere, ſecus eſſe quo ad præiud.
171 perſona ſpecialiter uocata; ✻ Sed quid, ſi ille alius
ſubſt. prædecedat illi legatario temporali, an trãſmit
tet, prout facit hæres, an uerò ipſe hæres hoc caſu ad
mittetur? an uerò legatum remanebit penes hæredes
legatarij, tanquam defecto grauamine, iux. §. Pro ſe
cundo? & quidem pro hæredibus ſubſt. facit, ꝙ ſicut
hoc caſu hæres ſubſtitutus trãſmittit, iux. not. ſ. nu.
167. ita etiam dicendum uidetur de alijs ſubſtitutis;
& ſic cum teſtator prouiderit, ut legatum illud fini-
to tempore perueniret ad alium, uidetur dici poſſe ſa-
tius eſſe, ꝙ fiat tranſmiſſio ad hæredes ſubſtituti, q̃ ꝙ
amplius ad hæredem reuertatur. Et certe hæc opin.
procederet abſque dubio, quando legatum fuiſſet ad
diem certam, & poſtea alius ſubſtitutus, iux. not.
ſ. num. 208. ſed quando eſſet ad uitam legatarij, &
poſt eius mortem alius ſubſtitutus, adhuc uidetur
prima facie idem dici poſſe, quia licet dies mortis fa-
ciat conditionem. l. Dies incertus. de cond. & dem.
172 ✻ attamen (omiſſis not. ĵ. nu. 174. in. 4. declaratio
ne, & nu. 326.) uidetur dici poſſe, illud procedere in
ſubſtitutione legati ꝑpetui, ſecus autem in ſubſtitu
tione legati temporalis: & ratio uidetur, quia ſub-
ſtitutio proprie dicitur, ſine qua res legata remane-
ret penes grauatum: ſed cum in caſu iſto legatum
illud finito tempore etiam abſque alia ſubſtitutione
finiretur, illa dicitur potius quædam tranſlatio ſiue
ſubordinatio legati, quàm ſubſtitutio, iux. not. ĵ.
num. 1241. ideo tunc uidetur, quòd dies mortis lega-
tarij, cuius amplius quicquam non intereſt, non de-
beret facere condit. ſed ſolum diem, ad quod non al-
lego not. per Caſtr. poſt Bal. in. l. Filius à patre. in fi.
de lib. & poſth. quæ cum his ter. parificat Pariſ. in
conſi. 97. col. 2. uol. 2. (poſſet enim reſponderi, quòd
ter. illi ſunt diuerſi, cum inſtit. illa poſt mortem uxo
ris dicatur pura, ut effectum habeat teſtamentum, et
ſolum differatur uſusfructus hæredis uſque poſt mor-
tem uxoris, ut declarant prædicti Doct.) ſed allego
Caſtr. in ter. in. l. Hæreditatum. col. 2. poſt uer. ad-
uerte ad. l. Falc. ubi, quòd fideicom. reſtituendum poſt
mortem uxoris inſtituta in eius uita tantum, dicitur
potius in diem, quàm ſub conditione: & de hac doct.
Caſtr. licet ad aliud propoſitum, uide. ĵ. nu. 1297.
hinc eſt, quòd caduca dicuntur remanere penes gra-
uatum. d. §. Pro ſecundo. ubi ergo legata uel fideic. nõ
poſſunt remanere penes grauatum, non debent dici
caduca, ſed tranſmitti. Contrarium tamen conſu-
luit Soc. iun. in conſ. 84. col. fi. uol. 1. ut per eum te-
nentem, hoc procedere etiam, ſi ageretur de legato
uſusfructus tantum, licet in eo, quando ſubſtitutus
eſſet hæres teſtatoris, contrarium concedat Caſtr. ut
ſ. diximus num. 167. uer. & prædicta. inferendo
propterea idem Soci. quòd tunc portio prædefun-
cti accreſceret alijs conſubſtitutis, ut per eum: pro
quo in effectu, inter alia allegata. ĵ. num. 178. eſt
tex. in ter. in. l. Quibus diebus. §. Quidam Titio. de
cond. & dem. ubi probatur, quòd non ſolum dies mor
tis ipſius grauati facit condit. iux. l. Hæres meus. co.
tit. ſed etiam dies mortis tertij, uel nullum prorſus in-
tereſſe prætendentis; immo etiam, ſi tempus illud
adijceretur ſolum præſtationi legati, ut aperte dicit
tex. & Doct. ibi, & Iaſ. poſt alios in. l. Si cui legetur.
§. 1. num. 6. de leg. 1. cum alijs alleg. per Deci. in con-
ſilio. 417. num. 2. cui adde Rom. in conſi. 162. &
Bened. de Plumb. in. l. Si ita ſcriptum. col. fi. de ma-
nu. teſt. quicquid incidenter dixerit Caſtr. in d. l. Hæ
reditatum. ut ſupra retuli. Nec obſt. quòd ita dicant
Doct. quando ſubſtitutus eſt hæres teſtatoris; quia
reſpon. ꝙ in hærede illud eſt iure conſolidationis, ut
not. ſ. poſt num. 167. uer. & hoc eſt. quæ ratio ceſſat
in alio ſubſtituto. Nec obſt. ꝙ non poſſit remanere
penes ipſum grauatum; quia reſpon. ꝙ immo rema-
nebit penes grauatum. i. hæredem, qui per talem ſub-
ſtitutionem dicitur grauatus, non autem legatarius;
quandoquidem ſi teſtator hanc ſubſtit. non feciſſet, le
gatum temporale ad hæredem rediſſet. d. §. Titia. & l.
fi. C. de lega. uel etiam applicabitur coniuncto, iux. §.
Pro ſecundo. ideſt conſubſtitutis, prout in caſu Soci.
iun. quem. ſ. retulimus. & ſic conclude, ꝙ legatum
temporale, prædefuncto ſubſtituto alio, quàm hærede,
neque tranſmittitur ad hæredes ſubſtituti, neque re-
manet penes hæredes legatarij; ſed uel reuertitur ad
hæredem, uel iure accreſcendi portio prædefuncti per
tinet ad conſubſtitutos. ✻ Quid autem econtra, an 173
ipſe legatarius temporalis decedens ante finitum tem
pus legati, tranſmittat legatum ad hæredes ſuos? in
uſufr. dicas, quòd non, per tex. in. l. Ambiguitatem.
C. de uſufr. idem in legato pro alimẽtis. l. Si cum præfi
nitione. & ibi Bar. quan. di. leg. ce. aliter autẽ, ſic, ut
ibidem habetur, et not. Alex. in conſ. 23. nu. 6. cui ad
de Iaſ. in. l. Si Stichũ, aut Pamphilum. §. 1. in. 4. not.

*de uerb.oblig.Et idem eſt in legato annuo temporali,
quia reputatur unum tantum legatum,ſecus uerò eſt
in legato annuo perpetuo,quia pro primo anno eſt pu
rum,pro ſequent. conditionale; et ſic non tranſmitti-
tur,ut declarat Bar.in d.l.Si cum præfinitione. & li-
cet idem Bar.in.l.Si in ſingulos . de ann. leg. uidea-
tur prædictis contrariari ; tamen illud eſſe arbitror
culpa impreſſ.ibi, Sed in dubio aut fuit adiectum cer
tum tempus , aut non.puto.n.quòd uelit dicere, Aut
non fuit adiectum certum tempus , aut ſic . ut patet
ex ſupradictis , & iuribus quæ allegat . Superceſſet
174 uidere , ✠ quando legatum dicatur temporale , quã
de re per Bar.in d.§.Titia.& Caſtr. in.d.l.fi.uerum
quia Rip.hic nu.68.eam eleganter declarat , illi me
remitto, ſolum addens aliquid per Pariſ.in conſ.97.
175 nu. 5.uol.2. ✠ Reſtringitur ſecũdò ſupradicta ſecun
da ampliatio , ut procedat, quando ſubſt. eſſet hęres
certus , ſecus autem ſi ſubſt. eſſet hæres teſtatoris.
tunc.n.ueniret etiam hæres hęredis.ita Corn.in d.l.
fi.in fi.C.de lega.quem allegat,ſed (iudicio meo)nõ
recte refert,Alex.in conſi.23.col.2.et probatur ex
not. ĩ.nu.331.non omitto tamen,ꝙ contrarium ui-
detur uelle Alex.in conſi.173.col.fi.in prin. uol. 5.
176 ✠Nec etiam omitto , quomodo , & pro quota parte
fideic.ſeu onus caducum remaneat apud grauatos, ui
dendum eſſe tex. in.§. Sed ut manifeſtetur.C.de cad.
toll.& maxime,quia legatarij unius ſpeciei, licet in
æquales, attamen, cum teneantur æqualiter ad onus
quantitatis eis iniunctum , per conſequens æqualiter
apud eos d. caducum onus remanet : quæ in re , ſecun
dum Caſtr.ibi,quilibet diceret contrarium, & ponit
Molin.ſuper cõſue. Pariſ.§.11.nu.13.et Crot.in.l.
Re coniuncti. poſt nu.105.ubi ẽt Rip.poſt nu.198.
177 uer.etſi iterum . ✠ Tertiò amplia hoc not. ut proce-
dat etiam , ſi dictum eſſet, Ex nunc ſubſtituo , ut per
Bar.in.l.Si is , qui pro emptore.quẽ ſequitur Rui.in
conſi.1.col.2.uol.2.quæ tamen de re uide. ĩ.num.
178 330. ✠ Quartò amplia etiam in tempore incerto
adiecto executioni.l.Quibus diebus.§. Quidã Titio.
de cond.& dem.Soci.in.l.1.col.fi.eo.tit.et ponunt &
Doc.in.l.Si cui legetur.§.1.de leg.1.Rui.in cõſ.85.
col.3.in prin.& nu.8.uol.2.et eſt tex.quem neſcio,
an à quoquã allegetur, in.l.Si pecunia.§.1.de leg.2.
Quam ampliat.declara primò,ut procedat in condit.
expreſſa , ſecus ſi adiecta ſolum tacite cenſeatur ex
diſpoſitione legis,uel ex natura actus , qua de re. ſ.
num.315.& 321. Secundò declara, ut per Rui.in
cõſ.65.in.2.dub.uol.2.uidelicet,ut ꝓcedat,qñ addi
tur tempus incertum per dictionem, ſi,cum, uel,niſi,
ſecus ſi per relatiuum in alia oratione appoſitum , de
clarando ut per eum : ſed tu uide Alex. poſt glo.in.l.
Seius Saturninus.ad fi. ſ.eo.& not. ĩ.poſt nu.183.
uer.limita. et cum prædicta declaratione Rui, quan-
do ſcilicet tempus incertũ eſt adiectũ executioni per
relatiuum, concordat Soci. in d.l.1.col. fi. ubi etiam
diſputat,quid ſi relatiuum adijceretur ſubſtantiæ le-
gati.et quando relatiuum importet conditionem, uide
glo.et Doct.max.Rui.in.l.Stichum,qui meus erit. de
leg.1. Tertiò prædict. ampl.declara, non procedere
in tempore certę ætatis.ſi enim ſit adiectum executio
ni,non impedit tranſmiſſ.cum non importet conditio-
nem,ſed diem,ut per Soci.in conſ.92.col.6.uer.nam
uidemus.uol.1.cui adde Bened. Plum. (paulo. ſ.per
eum ibi ad aliud alleg.) in.l.si ita ſcriptum.col.pen.
prope fi.de manum.teſt.& uide etiam. ĩ.num.314.
Quartò declara prædictam ampliationẽ procedere in
tempore incerto an,et quando,ut nuptiarum.l.Cũ te-
ſtator.C.de manum.teſt.ſecus in tẽpore incerto quan
do,ſed tamen certo an, ut per Iaſ.in.l. Licet Impera-
tor.nu.28. quã in re melius diſtingue, ut per Bened.
Plumb.ubi. ſ.col.fi.& ibi late poſt Cy.diſtinguit,qñ
dies incertus importet conditionẽ, quem adde ad Soci.
in.l.1.de cond.& dem.& circa prædicta uide etiã. ſ.
nu.172.& ĩ.nu.314.✠ Quintò amplia prædictũ 179
not.etiam ꝙ certum eſſet conditionem omnino extitu-
ram,ut puta in conditione,ſi ſine liberis,quando gra-
uatus,iam ante mortem ſubſtituti præſumeretur ſte-
rilis:uel ſi dictum eſſet , ſi ſine filijs ex tali uxore,quæ
ante mortem ſubſtituti iam deceſſiſſet, uel præſumere
tur ſterilis.nam his non obſtantibus,ſi ſubſtitutus prę
decedat grauato,ſubſtitutio non trãſmittitur.ſiquidẽ
ad uerificationem conditionis,requiritur non ſolũ euẽ
tus conditionis,ſed ẽt ꝙ omnino ſubſtitutus ſuperui-
uat grauato,ut per Dec.& Rui.ambos in eadẽ ſpecie,
licet contrarios , hunc in conſ.85.col.2.uol.2.illum
in conſ.417.maxime per.l.huiuſmodi.ubi Bar.maxi
me in ſummario. ĩ.quan.di.leg.ce.alleg.per Rui.qui
bus adde Rom.in ſing.89.de quo. ĩ.nu.189.& dicit
etiam Rip.in.l. Ex facto,col.1.in fi. ſ.eo.ꝙ ſubſtitu-
tus decedens ante grauatum , licet octogenarium, &
ſine filijs,non tranſmittit,ut ibi per eum. idem eſſet ,
licet grauatus,ſi ſine legitimis , efficeretur presbyter
ante mortem ſubſtituti , ut per Boer. deciſ.154.col.
5.cui adde Alex.in conſi.2.uol.1.repetito in conſi.
97.uol.2.col.pen.uerſi.nec obſtat , ꝙ ultimò allega.
per Rui.in.d.conſ.85.col.2. uide tamen circa hanc
ampliat.pulchrum caſum , de quo. ĩ.nu.312. & de-
clarationem ibi in fine factam.✠ Sextò amplia præ- 180
dictum not.etiam in conditione tacite reſultante ex
uoluntate teſtatoris,ideſt in conditione tacita ex mo-
do legandi , (quando enim eſſet tacita ex diſpoſitione
legis,uel ex natura rei legatæ , ſecus eſſet , ut not. ĩ.
nu.315.)de hoc eſt doct.Bart.in.l.Conditiones , quæ
extrinſecus.de cond.& dem.& in.l.si poſt mortem.
§.fi.ubi etiam Caſtr.de leg.1. Imol.in.l.miles.§.1.de
leg.2.Caſtr.in.l.Cum auus.in fi.& in.l.1.col.2.ubi
etiam Soci.col.fi.de cond. & dem.& ijdem Caſtr.&
Soci.in.l. Quibus diebus.§. Quidam Titio.in.6.not.eo.
tit. Iaſ.in.l. Qui filiabus.§. si uni.in.1.not.de leg.1.
ubi ſolum Bart. allegat,& nouè Crauet.in.l.Cum fi-
liofam.in ſecunda par.col.pen. ad fi.ubi alleg.ſolum
Caſtr.& Socin.in.d.§. Quidam Titio.& exemplum
ponunt Bart.Caſtr.& alij. ſ.alleg.de.l. Quod pure.
quan.di.leg.ced. & .l.si legatum pure. de adim.leg.
✠ quia legatũ purum ſub conditione ademptum,uide
tur ſub contraria conditione datum , & ſic de puro 181
efficitur conditionale ex præſumpta mente teſtatoris
l.Aliquando.de cond.& dem.Ang.in conſi.292.in fi.
Rui.in conſi.150.col.4.uol.3.de quo per Deci.in.l.
pecuniã quam.col.2.in fi.ſi cert.peta.& pulchre per
Crauet.in conſi.202.ſecundum impreſſ. Lugdun.in
8.argumento.Iaſ.in.l.si mihi & tibi.§.In legatis.
col.2.cum ſeq. & in.l.Planè.§. Si cõiunctim(ubi an
hoc habeat locũ in inſtitutione hæredis.)de leg.1.qui*

bus addo Bar.in.l.Si penũ heres.ſ.quã di.leg.ced.ideo
ſi hoc caſu legatarius decederet ante euentũ cõtrariæ
conditionis,non transmitteret legatum ad ſuum hære
dem,per dicta iura.Aliud etiam exemplum ponit So-
ci.in.d.l.1.nu.5.uer.ſed ſi ponatur.de cond.& de-
182 mon.ut per eũ.✻ & ex his infert Bar.in.d.l.con-
ditiones,quæ extrinſecus.quòd quando conditio ap-
poſita uni legato cenſetur repetita in alio (de quo
nonnulla remiſſiue dicemus.ſ.num.1251.cum plur.
ſeq.) tunc impeditur trãſmiſſio,per.l.Duos.ubi glo.
fi.eo.tit.idem not.Caſt.licet de Bar.non meminerit,
in cõſ.123.Viſo puncto ſuprad.in.1.dub.ad fi.uol.
2.quod quidẽ uidetur facere cõtra deciſ.Fulg.in cõſ.
183 14.de quo uide.ſ.num.317.✻ Prædictam tamen
ampliationem,& eius exempla declara,non procede
re,quando illa conditio reſolutiua legati eſſet adiecta
in pœnam.tunc.n.nõ redderet legatum condit.ut per
Bar.in.l.1.§.Item ſi ita.ad.l.Falc.Rui.poſt Alex.
in conſi.122.col.pen.uol.2.& in conſi.190.col.2.
eo.uol.ubi etiam uide alias declarationes.Limita etiã
non procedere in conditione tacita inducta per rela-
tiuum,quis,uel,qui,adiectum executioni.licet.n.re-
gulariter importet conditionem,perinde ac dictio,ſi,
l.Nuper.in fi.de leg.3.attamen reſpiciens non ſub-
ſtantiam legati,ſed executionem & ſolutionem,non
impedit transmiſſ.ut eſt caſus,& ibi Bal.& Imol.
in.l.Si Titius.§.Cum ita.de leg.2.Soci.in d.l.1.ad fi.
de cond.et dem.ita declarans.l.Cum illud.§.1.quan.
dies leg.ce.ut per eum,reprobantem propterea Bar.
184 ibi;et uide.s.nu.178.uer.2.declara.✻ Septimò am
plia prædictum not.ut procedat etiam,ſi aliàs uerba
non importarent conditionem,dummodo teſtator di-
cat,ſub hac conditione,ut per Soci.poſt Caſtr.contra
Alex.& Aret.in.l.3.col.1.num.4.de leg.1.& per
Crot.in.l.Si is,qui pro emptore.poſt nu.76.uer.hinc
eſt.Bal.in.l.uni.in prin.circa fi.ubi apoſt.magn.de
cad.toll.& eſt tex.in.l.In conditionibus.§.1.de cond.
& dem.ſed tamẽ uide Iaſ.in conſ.162.col.pen.uol.
185 2.&.ſ.nu.322.✻ Octauò amplia etiam,ſi dictũ
eſſet,ſubſtituo fratres,uel ſuperuiuentes,& præde-
functorum filios.niſi.n.aliquis ex fratribus ſuperui
ueret,ita ꝙ copulatiua uerificari poſſet,tunc filij fra
trum prædefunctorum non admitterentur,ſecundum
Pariſ.in conſ.63.col.2.uol.3.quod certe habet maxi
mam difficultatem,tum quia in caſu iſto copulatiua
debet reſolui in alternatiuam,tum quia attenta ra-
tione Pariſ.ſequeretur,quòd etiam e contra,ſi omnes
fratres ſuperuiuerent,non poſſent admitti,cum copu
latiua illa de filijs prædefunctorũ uerificari non poſ-
ſet,quod utiq; eſſet abſurdum,& pro reſolutione ui-
de quę remiſſiue not.ſ.nu.878.Nec omitto,quòd hic
non proprie agitur de tranſmiſſ.ſed de expreſſa uoca
tione.Quid uerò ſi ſubſtitueret etiam filios iam tem
pore teſtamẽti prædefunctorum,uide.ſ.num.334.
186 ✻ Nonò amplia etiam,ſi poſt teſtamentum hæredes
in contractu promiſiſſent adimplere omnia in teſta-
mento contenta,etiam in uim diſpoſitionis inter ui-
uos,addita etiã clauſula,omni meliori modo &c.ita
Rui.in conſ.7.col.pen.poſt me.iun.col.2.ante me.
uol.3.ut per eum,quod dubium non attingit Deci.in
ea ſpecie conſulens in conſ.488.circa tñ Rui.rõnem
uide.ſ.nu.294.cum ſeq.ſed nouiſſime ſecundũ hanc
opin.reperio conſultum per Ruum.in conſ.126.&
uide etiam pro declaratione.s.ante num.155.
✻ Decimò amplia etiã,ſi filij hæredum eſſent ſubſt. 187
eorum patruis.tunc.n.licet ſubſtitutio fieret de hære
dibus ſupraſcriptis,nõ propterea ad eos nepotes trãſ
mitteretur,ut per Rui.in conſ.29.col.3.uol.2.uide
tamen.ſ.nu.780.& hic etiã aduerte,ꝙ potius agi
tur de expreſſa uocatione,q̃ transmiſſ. ✻ Vndecimò 188
amplia,(quæ.n.dicuntur de fideic.cõdit.circa trãſ-
miſſ.eadẽ intelligũtur etiam de legatis condit.ut not.
s.nu.151) quia ſi ſint legata duæ res alternatiue,
altera pure,altera uerò ſub conditione,hoc caſu,ſi
legatarius decedat ante euentum conditionis,ne pure
quidẽ legata trãſmittitur,ſecundũ Rom.in ſing.88.
Certum eſt.per.l.Cum illud.2.reſpon.ſ.quando dies
leg.ced.et ibi uide glo.✻ Duodecimò amplia,ut etiã 189
ſi legetur,ſiue nauis uenerit ex Aſia,ſiue nõ,attamẽ
mortuo legatario ante,quàm certum ſit nauem uentu
rã eſſe,uel ne,non fiat tranſmiſſio,per.l.Huiuſmodi.
quan.di.leg.ce.ita Rom.in ſing.39.Sed quid.& uide
etiã.s.nu.179.✻ Tertiodecimò noue reperio am- 190
pliari per Crauet.in.l.Cum filiof.in.2.par.poſt nu.
256.uer.ampliatur ſecundò.etiam in conditione po
teſtatiua,ut per eum:ſed uide.ſ.ante num.321.
✻ Vltimò amplia,ut ne ad filios quidem transmitta 191
tur,ut proprie loquitur tex.hic,qui licet ſit melior ad
hoc,qui ſit in iure,ſecundũ Alex.hic col.2.uer.glo.ſu
per uer.ſuſcepiſſet.immo pro hac tantum re proponi
tur in hoc tex.pręcedere reciprocam,ad denotãdum,
ꝙ ea non trãſmittitur etiã ad deſcendentes,ut inquit
idem Alex.in.l.pen.col.3.uerſ.& põt dici.C.de im-
pub.& in conſ.175.col.6.in fi.uer.non tamen ſine
aliquo.uol.5.et de hoc dicam etiam.ſ.hoc num.ante
uer.cęterum.attamen dantur.4.reſpon.ad hunc tex.
prima fuit Cum.hic dicẽtis non eſſe peccatũ mortale
dicere,ꝙ etiam iſte nepos deceſſerat ante ſecundũ de-
cedentem,refert Alex.hic col.5.ante me.& col.6.
ante me.& col.7.poſt me.immo Alcia.hic præſuppo
nit alios etiã Doct.intelligere,ꝙ Claudia non concur
reret cum nepote ex primo,ſed cũ alijs,dicens propte
rea ipſos Doct.diuinare,ut referemus.ſ.nu.1066.
Sed certe,ut dicit etiã Alex.hic col.6.circa me.iſte in
tellectus nimis reſtringeret & uiolaret hunc tex.ad-
de,ꝙ nimis diuinaret.præterea aut iſte nepos prede-
ceſſit ſine filijs,aut cum filijs.primo caſu ſequeretur,
ꝙ uana fuiſſet quęſtio,quia tunc ipſa Claudia reperi
retur ſola,& ideo non opus eſſet tractare de fideic.ni
ſi forte ultimus defunctus,inter uiuos,uel in ultima
uoluntate contrarium diſpoſuiſſet,ut per Alex.hic in
textual.ſecundo uerò caſu,uidelicet ſi iſte nepos prę-
deceſſiſſet cũ filijs,utiq; ſtaret eadem difficultas,qua-
re ad ipſos non fuerit transmiſſa ſubſtitutio cõditio-
nalis.nam in caſibus,in quibus trãſmittitur,putarẽ,
quòd etiã ad nepotes,deficientibus filijs,tranſmitte-
retur,cum nulla detur inter eos diuerſitas rationis:
bene faciunt not.per Bar.et Soci.in.l.Qui duos.in.7.
q.de reb.dub.de quibus tamen per Rui.in conſ.161.
uol.3.qbus adde Bal.in cõſ.242.Queſt.eſt de pluri-
bus.ꝓpe fi.uol.4.in ant.& uide omnino.ſ.nu.214.
Secunda reſponſio datur per eundẽ Cum.& Soci.hic
poſt nu.9.et poſt nu.29.et Crot.in.l.1.poſt nu.71.
de leg.1.et Curt.iun.in.cõſ.69.col.2.in fi.uidelicet,

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

ꝙ hic non tranſmittitur ꝓpter dictionē, prior. Sed ad
hãc etiã reſp. replicatur, ꝙ bene iſte, licet ſecundus de
cedens, fuit tamē prior, qui deceſſerit ſine filijs, prout
etiam aduertit Rip. poſt nu. 59. D. Fab. col. pen. Tor-
niel. nu. 59. adde tu, cum etiam ſolus dicatur primus,
ut not. ꝭ. nu. 1349. Non omitto tamen, ꝙ pro prædi-
cta reſponſione uidetur eſſe pulcher text. & ibi not.
Caſt. in. l. cohæredi. §. cum pater. in fi. de uulg. & pu
pil. innc. l. Ex duobus. cum ibi not. maxime per Iaſ.
eo. tit. & per Socin. in. l. Qui duos. in ultimo nota. de
reb. dub. hinc Iaſ. in. d. §. cum pater. quem legit cum
§. cohæres. in prin. arguit contra illum tex. ut per eũ;
& ita etiam econtra dicebat aliâs Socin. in. d. l. Qui
duos. col. 2. uer. in glo. 1. ibi, item quia. Nõ omitto ēt,
ꝙ Alcia. in. 3. lib. de Verb. ſigni. pag. 152. octauæ for
mę, aſſerit in hoc tex. diſpoſitum de priore extendi ad
poſteriorem: quod ego quidem non ſatis uideo, cum di-
ctio, prior, primę tantum ſubſtitutioni, ideſt recipro-
cę tantum inſit, cuius extenſio nulla fit, ſed tantum
ſecundæ de Claudia utriq; factæ. Tertiam reſpon.
dabat Rip. hic poſt nu. 59. uer. ſed iterum. ponderan
do dictionem, ſuperſtitem. ſed ad hoc etiam patet re-
ſponſio per not. ꝭ. nu. 219. Quartam reſponſionem
dabat Crot. in. d. l. 1. ante nu. 72. de leg. primo, uide-
licet, quia in hoc tex. aderat Claudia, in cuius pręiu-
dicium non debet fieri tranſmiſſio. cui adde not. per
Soci. hic in fi. huius not. & not. ꝭ. nu. 338. Nec ob-
ſtare uidetur, quod dicebat Torniel. non ponderari in
hoc tex. ꝙ ſubſtituta eſſet neptis, quo ad hoc, de quo
agitur, ſed ſolum ponderari quo ad hoc, ut admitta-
tur ad partem ultimi: quia replicari poteſt, ꝙ immo
tex. non conſiderat qualitatem neptis ſubſtitutę, neq;
etiam quo ad admiſſionem ipſius Claudię. mouetur. n.
ſola illa ratione, quia quem totum &c. bene uerum
eſt, ꝙ Doct. poſtea diſtinguunt, an ſuperſtes ſit perſo-
na, qua &c. uel ne. quo uerò ad tranſmiſſ. ideo nõ fit
iſta conſideratio, quia difficultas contra Claudiã non
erat eò, ꝙ fieret tranſmiſſio, & ſic, ꝙ filius ex primo
eam excluderet: (hoc enim pro indubitato habeba-
tur, cum ſubſtituta eſſet neptis, & ſic priuilegiatus
non uteretur priuilegio contra alium priuilegiatũ)
ſed difficultas erat, an econtra Claudia excluderet
filium ex primo, uigore ſubſtitutionis; & dicitur, ꝙ
ſic. Sed tamen aduerte, ꝙ attenta hac quarta reſpon.
ſequeretur, ꝙ ſaltem com. opin. procederet, quando
tranſmiſſio eſſet in præiudicium ſecundi ſubſtituti de
ſcendētis à teſtatore, ſed de hoc dicemus. ꝭ. nu. 338.
Vltimò nõ omitto, ꝙ dum Alex. ut. ſ. retuli nu. 191.
dicit in hoc tex. reciprocam ea tantum ratione fuiſſe
in hoc text. præpoſitam, ad denotandum, ꝙ ne ad de-
ſcendentes quidem tranſmittitur, reſponderi poteſt,
ultra. ſ. relat. 4. reſponſiones, ꝙ immo reciproca fuit
præpoſita ad denotandum, eam non præſumi, ut
not. ꝭ. num. 490. Cæterum quicquid ſit, an hic tex.
probet hanc com. opin. uel ne, tu ab ea non recedas, cũ
ſit ipſa ueritas, ſecundum Bald. in conſi. 409. Super
iſto puncto. uol. 2. in ant. & pro ea eſt tex. in. l. ſi cui
legetur. §. 1. ubi Bal. & Flor. de leg. 1. cũ alijs alleg.
per Iaſ. in conſ. 154. col. 2. uol. 4. & eſt glo. in. l. uni.
C. de ijs qui an. aper. tab. quicquid in contrarium di-
xerit glo. in. l. is cui. de act. et ob ig. qua communiter
reprobatur, ut not. glo. & omnes hic, & alibi, ut per

Alex. in conſ. 252. uol. 6. & per Iaſ. in. l. cum ſec. u
dum. C. de fideic. et ſufficiat allegare Niconit. qui in-
finitos refert in. §. Duo fratres. num. 52. & Tiraq. de
Retract. lignag. §. 1. glo. 2. nu. 25. cui adde Pariſ. in
conſ. 25. col. 2. in fi. uol. 2. Alex. in conſ. 93. uol. 3. &
in conſ. 62. col. 2. uol. 7. & Iaſ. in conſ. 80. uol. 1. &
in conſ. 203. in. 2. dub. uol. 2. ubi reſpondet obiecto
de tranſmiſ. ex potentia ſuitatis, poſt gloſ. hic, ut ibi
per eum. quibus adde, ꝙ eam glo. in. d. l. Is cui. repro-
bat etiam Bald. in tit. qui ſucc. ten. feu. confir. col. 2.
ſubdens tamen illã loqui in particulari, & ꝙ in uni-
uerſali nunq̃ glo. dixit contrarium, et de hoc etiã me-
minit Vinc. Paleot. in ſubſcript. ad conſi. Alex. 93.
uol. 3. de quibus non meminit Crauet. in. d. l. 1. num.
189. de leg. 1. ubi dicit, & forte melius, contrarium:
& ꝙ ne legatum quidē, aut fideic. particulare trãſ-
mittatur etiam à filio, ſi ſit conditionale, eſt tex. in. l.
ſi cui legetur. §. 1. ubi Bald. & Flor. ſ. alleg. & per
Crau. in. d. l. cũ filiof. in. 2. par. nu. 256. uer. amplia.
Verum enimuero Soci. hic col. 3. conatur diſputa-
tiue ſuſtinere glo. in. d. l. Is cui. ut late per eum, qui
ſeipſum refert in conſi. 6. col. 4. in prin. uol. 3. ubi
etiam alleg. Fulg. dicentem, quòd com. opin. eſt cõtra
mentem teſtatoris: cui adde Crot. reſpondentem om-
nibus pro com. opin. adductis in. d. l. 1. nu. 71. de leg.
1. et facit quod in ſimili refert Molin. in apoſt. ad cõſ.
Alex. 109. uol. 2. ſe aliâs in quodam opere tenuiſſe,
✠ quòd etiam ſi filius legatarius decedat uiuo teſtato 192
re relictis filijs, non tamen legatum fiet caducum, ſed
tranſmittetur, et maxime in legato facto filiabus, uel
ſecũdò genitis, à potiori cõmodo ſucc. excluſis, ut per
eum. cui adde idem conſultum fuiſſe in fratre legata
rio, per Soci. iun. in conſ. 167. in. 1. uia. uol. 2. Verũ
ad arg. Soci. hic reſpondent omnes moder. ſed ego non
inſiſto, quia ante eos, licet non meminerint, reſpon.
Rui. in. d. l. 1. col. 17. de leg. 1. & Crot. ibidem poſt
nu. 73. de quo meminit Pariſ. in ſubſcrip. ad conſ. So
ci. iun. 117. uol. 1. et ipſemet Crot. in. l. Si is, qui pro
emptore. poſt nu. 56. & in. l. Re coniuncti. ante num.
112. & reſpon. etiam Alex. licet de prędic. non me-
minerit, in cõſ. 8. quibus adde, ꝙ com. opin. tenet etiã
ipſemet Soci. ſiue eius genitor in cõſ. 77. col. 1. uol. 1.
& in. l. Paulus. la ſecunda, in prin. de reb. dub. Et præ
dicta concluſio multo magis procedit, quando iſti non
eſſent deſcendentes teſtatoris, ut per Soc. iun. in conſ.
117. col. 4. uer. 2. uol. 1. ✠ Qua com. opin. retenta
eam amplia primò, ut procedat ēt, ſi nõ ſolum eſſent 193
deſcendentes, ut diximus; ſed etiam ſi eſſent hæredes
teſtatoris, qui eſſent ſubſtituti legatario, uel fideicom
miſſario, iux. not. ſ. nu. 165. ita ampliat Pic. in. §. Ti
tia. col. 7. ad fi. per deciſ. Imol. quam dicit eſſe ſolita-
riam, in. l. Siquis filium. §. fi. de acqui. hære. adde, ꝙ eã
etiam alleg. Alex. in. l. fi. prope fi. C. de lega. Sed licet
hanc ampliationem putem uerã, attamen deciſ. Imol.
loquitur ſtante dictione, infraſcrip. prout eam etiam
alleg. Alex. in. §. Etiam ſi parētc. ad fi. et in cõſ. 173.
col. pen. in fi. uol. 5. de quo. ſ. nu. 173. ✠ Secũdò am-
plia, ut procedat etiam, ſi ex non tranſmiſſione reſul- 194
taret inęqualitas inter deſcendentes teſtatoris, ut eſt
tex. hic: qua in re labi uidetur Rui. in conſ. 178. col.
3. uol. 2. uer. & prædicta. quem referemus etiam. ꝭ.
num. 333. ubi uide: niſi dicas, quòd, ſi hic fieret

tranſmiſſio, reſultaret poſtea alia inæqualitas inter
deſcendentes teſtatoris ad præindicium Claudiæ, ut
diximus. ˢ. poſt nu. 13. uerſ. & ſi diceres. Et atten-
de, quia Rui. uult, ꝙ, ne reſultet inæqualitas, fiat trāſ
miſſio in præiudicium ſecundæ ſubſtitutionis, in qua
plene uerificata erat conditio: hoc autem eſt contra
hunc tex. à fortiori, ubi conditio ſecunda ſubſtit. non
erat plene uerificata, & tamen non fit tranſmiſſio
primæ ſubſtit. ſed ſecundus ſubſtit. admittitur, dato
ꝙ reſultet inæqualitas inter deſcendentes teſtatoris.
An aūt hæc ampliatio procedat etiam ſtantibus con-
iecturis ad tranſmiſſionē faciendam, uide not. ʲ. ante
195 nu. 339. uer. qua concluſ. * Bene uerū eſt, ꝙ cum re-
gulariter in omnibus difficultatibus fideicommiſſorū,
tum uerò uel maxime in hac tranſmiſſionis materia,
ſemper præferenda eſt uoluntas teſtatoris, quæ facit
de intranſmiſſibili tranſmiſſibile, prout econtra fa-
cit de tranſmiſſibili intranſmiſſibile, ut in. l. in con-
ditionibus. §. 1. ubi not. Soci. de cond. & dem. ita Bal.
in. l. uni. C. de ijs; qui an. aper. tab. & in. l. uni. ut
act. ab hære. & contra hære. incip. & in. l. ſi pater.
col. 4. de inſtit. & ſubſtit. alleg. per ſoc. hic, & in. l. 3.
in prin. de leg. 1. & in conſ. 6. col. 3. uol. 3. Deci. in. l.
1. col. 3. de inſtit. & ſubſtit. Iaſ. in conſ. 233. col. 2.
in prin. uol. 2. & in conſ. 52. uol. 2. Curt. ſen. in cōſ.
75. col. 10. Crot. in. l. ſi is, qui pro emptore. poſt nu.
76. uer. nam ſicut. Pariſ. in conſ. 52. nu. 18. uol. 3.
Soci. iun. in conſ. 141. col. 7. uol. 2. quibus adde Bal.
in. c. 1. qui ſuc. ten. ſeu. confir. col. 2. relat. per Pa-
leot. in ſubſcrip. Alex. 93. uol. 3. Neq; ego ſatis ui-
deo, ꝙ Corn. in conſ. 89. uol. 4. nec in conſi. 180. in
primo dub. eo. uol. aliquatenus contradicat, quicquid
196 dicat Pariſ. in conſ. 52. ante nu. 19. uol. 3. * Ex qui
bus uidetur male loqui Ruin. in conſ. 146. col. 5. in
prin. uol. 3. inquiens, ꝙ tranſmittere, uel non, nō pro
cedit ex uoluntate teſtatoris, ſed ex diſpoſitione legis,
extrinſecus à teſtamento. Cui adde Iaſ. in. l. cum fi-
liof. nu. 121. qui tamen non dicit, ꝙ tranſmiſſio non
ueniat ex uoluntate teſtatoris, ſed tantum dicit, ꝙ nō
uenit ex iuribus teſtamenti, ſed eſt quid extrinſecum
à teſtamento, ut dicunt etiam Doc. per utrunq; alleg.
qua de re per Alex. late in. l. ſi filius, qui patri. col. 8.
de uulg. & pup. uide tamen circa prædicta. ʲ. nume.
197 222. & 233. * Cæterū aduerte, quia ex mēte Rip.
hic ante nu. 62. ſub dubio tamen, & ſecundum Tor-
niel. num. 60. & ſeq. uidetur potius dicendum eſſe, ꝙ
tunc hæredes illius ſubſtituti magis dicantur uocati,
ſeu repetita ſubſtitutio actiua in eis, aliquando ex-
preſſe, aliquando tacite, ut in exemplis. ʲ. ſubijcien-
dis, q̄ ꝙ fiat tranſmiſſio; quod probat ſubtiliter Tor-
niel. unico in ſumma fundamento, arguendo ſic: Im-
poſſibile eſt, ꝙ legatum, uel fideicommiſſum pendente
conditione tranſmittatur: ſed teſtator non poteſt fa-
cere, ꝙ conditio in legatis, uel fideicommiſſis retro tra
hatur, ergo &c. deducendo late & eleganter, ut per
198 eū. * cui adde, ꝙ Caſt. in. l. 1. col. 2. de cond. & dem.
diſputans, an dictiones, de quibus ibi, faciant condi-
tionem, uel ne, reſoluendo non dicit, ꝙ ubi teſtator no
luit, ꝙ faciant conditionem, non faciant: ſed dicit, ꝙ
ubi fit tranſmiſſio, tunc non faciunt conditionē: ubi
uerò non fit tranſmiſſio, tunc faciunt conditionem.
199 * Secundò adde circa reſponſionem per eum datam
ad. l. uni. C. ut act. ab hære. & con. hære. incip. quòd
eam etiam ita declarat Oldr. in. conſ. 114. Factum
tale eſt, quædam mulier. colum. 2. & quomodo lex illa
procedat, uide Soc. in. l. paulus. huius prin. ſecunda, de
reb. dub. * Et prædictam cōſiderationem nota, quia 200
eſt maxima differentia, an ueniant tanquā uocati, an
uerò uigore tranſmiſſ. ut eleganter per ipſum Torni.
poſt nu. 62. uer. utilitas. cū ſeq. Circa cuius dict. non
omitto primò, ꝙ licet tranſmittatur tanquā acqui-
rendum, non autem tanquā acquiſitum, ut not. ʲ. nu.
343. & ſic licet prima facie uideretur, ꝙ per tranſ-
miſſ. ſuccedatur primo teſtatori, ſecundum Iaſ. in. l. ſi
infanti. col. pen. C. de in. delib. alleg. per Rui. in conſi.
22. col. pen. uol. 3. qui etiam in conſ. 39. col. 4. eod.
uol. tacito Iaſ. idem tenet, * attamen aduertendum 201
eſt, quia non poteſt quis uenire ex tranſmiſ. niſi ſit hæ
res tranſmittentis, ut optime declarat Caſtr. in. l. ſi
quis filium. C. de inoff. teſt. ubi etiam Iaſ. col. 2. uerſi.
6. limita. quem etiam ad hoc noue alleg. Crau. in ter.
noſtris, in. l. cum filiof. in ſecunda par. num. 340. &
hoc idem aſſerit etiam Rip. hic poſt nu. 62. alleg. Bar.
in. §. ſi liberi. & dicemus etiā. ʲ. ante nu. 359. * & 202
propterea ueniens ex iure tranſmiſſo dicitur hæres
tranſmittentis, non autem primi teſtatoris, ut notat
Rui. optime declarans in cōſ. 22. ˢ. alleg. * cui adde 203
Soci. in conſi. 67. col. pen. poſt me. uol. 4. ſubdentem,
ꝙ tranſmiſſio fit cum eadem qualitate, cum qua erat
penes tranſmittentem; qua tamen in re contrarium
tenet ipſemet Soci. in conſ. 116. col. ant. uerſ. 2. uol.
1. quem ſimpliciter uidetur ſequi Crau. in. l. cū filiof.
in ſecunda par. ante nu. 308. & ille, ad quem fit trāſ
miſſio, debet eſſe eiuſdem qualitatis, cuius erat tranſ-
mittens, qua de re. ˢ. nu. 156. Secundò non omitto,
ꝙ dum Torn. ubi. ˢ uerſ. ſequitur etiam. diſputat, an
bona iſta fideicommiſſo ſubiecta poni debeant in inuē-
tario bonorum ſubſtituti prædefuncti, adde, ꝙ Bal.
per eum alleg. in. l. uni. prope fi. C. ut act. ab hære. &
con. hære. incip. tenet, ꝙ etiā quando hæredes ueniunt
iure propriæ uocationis, ut in exemplo, de quo. ʲ. nu.
223. ut dicemus poſt nu. 231. attamen cum ueniant
contēplatione et ex perſona, et tanquā hæredes defun
cti, bona illa, dummodo de ſui natura tranſmiſſibilia
in hæredes, poni debeant in inuentario bonorum de-
functi: & mouetur per. l. pœnales. in fi. prin. ad. l. Fal-
cid. ad quem tex. Torn. non reſpon. maxime iunc. gloſ.
ibi in uer. minuerentur. Nec obſt. ꝙ, ut dicit Torniel.
poſt mortem ſubſtituti acquiri non poſſit, neque ei, cū
ſit mortuus, neque eius hæreditati, cum ſit ius de no-
uo. ll. alleg. per eum, & per Bal. in conſi. 63. in ulti.
dub. de quo conſ. ʲ. poſt nu. 356. uer. ꝙ autem. Quia
reſponderi poteſt, ꝙ bene uerum eſt, hæredem non re-
præſentare defunctum, niſi in iure ante eius mortem
quæſito & formato, non autem in quærendo, uel ante
eius mortem non creato, maxime in iudicijs, atq; etiā
in cōtractibus de rigore iuris, (uide tamē. ˢ. ante nu.
168. uer. præterea) de æquitate autem ſecus. & ita
dicit Bal. per Torn. alleg. Sed primò circa hoc ultimū
aduerte, an leges per eum alleg. probent. nam. l. mor-
tuo. facit. prout etiam allegari ſolet, in contrarium.
tex. etiam in. l. ſi unus. §. fi. potius probat oppoſitum
in uer. nominatim. ad tex. autem in. l. fin. de uſuc. re-
ſpondetur, ꝙ ibi agitur de iure nec acquirendo quidē

*defunčto, cum in eius uita nullũ prorſus initium ha-
buiſſet. hinc eſt, ꝙ ſi principium aliquod habuiſſet,
perficeretur, & acquireretur etiam eo mortuo. l. cæ-
ptam. eo. tit. prout etiam econtra, ut per Alex. in l. ſi
conſtante. §. 1. ſol. mat. & in conſi. 126. poſt princ.
uol. 2. Tex. autem in l. vſusfructus. potius probat op-
poſitum iunc. glo. in uer. ſtipulatur. & Bart. in l. ſi
Titio. §. 1. de leg. 2. Bal. etiam in contrarium alleg. lo-
quitur in notario ſtipulante pro eo, qui tempore ſtipu-
lationis erat mortuus. Cęterum pro contraria parte,
ultra alleg. per Bal. in d. conſi. uidetur. l. hæreditas.
huius prin. prima, & ſecunda, de acquir. re. dom. &
l. cum hęreditas. & ibi Caſtr. C. depoſ. Bart. in l. Cũ
ſeruus. §. 1. de neg. geſt. & in d. l. ſi quis Titio. Sed ta-
men idem, quod Torn. poſt Bald. dicit etiam Aret. ubi
not. declarat, licet de Bal. nõ meminerit, in cõſ. 122.
in primo dub. col. 2. alleg. l. ſi ego. §. 1. de iu. dot. &
not. in l. ſi hęres. ſ. eo. quę forte melius probant. Sed,
quicquid ſit de hoc articulo, ad prędicta breuiter re-
ſponderi poteſt, ea procedere, ut uidere licet, quando
dubitatur, an aliquid non acquiſitum defuncto acqui-
ratur hęredi, an uerò, ut ita dicam, caducetur: cete-
rum nos de hoc non agimus, immo ter. q. noſtrę ſunt,
quando citra controuerſiam acquiritur hęredibus, ſo-
lum uerò dubitatur, an bona illa poni debeãt in inuẽ-
tario bonorum ipſius ſubſtituti prędefuncti, & dicit
Bal. in d. l. uni. ꝙ ſic, per. d. l. pœnales. & quia eius cõ-
templatione fit iſta acquiſitio: cuius ratio maxime ui-
detur procedere in ult. uolunt. per. l. ſeruo legato. §.
ſi teſtator. de lega. 1. iunct. l. ſi pro te. ubi gloſ. C. de
dot. prom. Nec differentia Torn. an aliquid acquira-
tur contemplatione defuncti, uel uiuentis, uidetur iu-
re probari, & in acquiſitis contemplatione defuncti
loquuntur Soc. & Rip. in ter. de Bald. tamẽ immemo-
res, relati. j. poſt nu. 356. poſt uerſ. contrarium. ui-
denda tamen puto not. in l. Qui Romæ. §. Flauius. ſed
quicquid ſit, quando hęredes ueniunt iure proprię uo-
cationis, illud certe expeditum puto, ꝙ, quando ue-
niunt iure tranſmiſſ. bona illa in eius inuentario po-
ni debeant, circa quod uide etiã. j. poſt nu. 350. uer.
204 non obſt. ꝙ hęres. ✱ & facit, quia id, quod tranſmitti-
tur, ſemper dicitur eſſe in hæreditate tranſmittentis,
ut per Rui. poſt Bar. in conſ. 22. uol. 3. ſ. alleg. exce-
pto quando agitur de augenda legitima, ut per Soc. in
l. Qui duos. col. pen. in. 7. q. de reb. dub. de quo. j. nu.
352. & per conſequens ſequitur, ꝙ bona illa erunt
etiam obligata creditoribus, & legatarijs ipſius ſub-
ſtituti prædefuncti, ut hoc caſu ſatetur ẽt ipſe Torni.
ubi. ſ. uer. utilitas. Tertiò, dum idem Torn. ubi. ſ. tra-
ctat, an hęres tranſmittentis poſſit grauari ultra, q̃.
poſſit in re ipſius hęredis propria, uide not. j. num.
353. cum ſeq. Quartò ultra differentias per ipſum
Torn. ubi. ſ. poſitas, an iſti hęredes ueniant uigore
uocationis propriæ, an uerò ex tranſmiſſ. adde aliam
differentiam poſitam per Crauet. in d. l. cum filioſ. in
ſecunda par. poſt nu. 341. uer. ſed aduerte. uidelicet,
quia ſi ſunt uocati, ueniunt poſt mortem ſubſtituti, da-
to ꝙ ſubſtitutus fuerit ſuperſtes grauato, ſecus autẽ.
ſi ueniunt ex tranſmiſſ. Sed tu dicas, ꝙ forte etiam,
quando ueniunt ut uocati, attamen ex męnte teſtato-
ris intelligitur ſolum per uulg. qua tamen de re uide
not. j. poſt nu. 228. uer. nõ obſtat ultimò. quibus ad-
de Curt. ſen. in conſ. 46. poſt num. 23. licet Soc. iun.
ſibi contrarius aliter teneat poſt conſi. 146. in. 2.
uolum. Sed pro prima opin. faciunt not. ſ. poſt num.
81. uer. nec obſt. pro prædictæ tamen primæ opin. de-
claratione uide Rui. in conſ. 35. nu. 15. uol. 1. Sed re-
deundo ad principalem. q. aduertendum puto, quia
opin. iſta Rip. & Torniel. ꝙ in exemplis. j. ſubijcien-
dis hæredes ueniant tanquã uocati, perinde ac ſi fidei-
commiſſ. ſit repetitum de perſonis hæredum, non autẽ
uigore tranſmiſſ. uidetur poſſe procedere quo ad exẽ-
pla uoluntatis expreſſę, quæ ſunt ſufficientia ad uoca-
tionem, ut dicemus etiam. j. nu. 231. uerſ. cæterum.
ſed quo ad exempla uoluntatis tacitæ, non puto poſſe
procedere, cum licet illa ſint ſufficientia ad trãſmiſſ.
non tamen eſſent ſufficientia ad uocationem, in qua
fortior coniectura requiritur, q̃ ad tranſmiſſ. ut not.
j. nu. 242. Ad rationem itaq; in contrarium alleg.
cogita, ſi poteſt reſponderi uno ex quatuor modis. pri-
mo, ꝙ immo fiat tranſmiſſ. fideic. conditionalis etiam
pendente conditione, ſtantibus coniecturis ex mente
teſtatoris, deducendo hoc modo: qua ratione impedi-
tur tranſmiſſio primæ inſtitutionis uiuente teſtatore,
eadem ratione impeditur tranſmiſſio ſecundæ ſubſtitu-
tionis cõditionalis, ita glo. in l. ſi ex pluribus. de ſuis
& legit. ſed ratio, quare prima inſtitutio non trãſmit-
titur, eſt, quia teſtator habuit affectionẽ ad illum hæ-
redem inſtitutum, non autem ad eius hæredes, ſecun-
dum Alcia. in. 4. lib. Parad. c. 5. ✱ ergo etiam ſubſti- 205
tutionis conditionalis tranſmiſſio impeditur, quia te-
ſtator habuit affectionem ad illum ſubſtitutum, non
autem ad hęredes ſubſtituti. ſed ſic eſt, ꝙ ſtantibus
coniecturis conſtat, ꝙ affectio teſtatoris non fuit re-
ſtricta ad illum nominatim ſubſtitutum, ſed extenſa
etiam ad eius hæredes, ergo ceſſante ratione ceſſare
debet etiam diſpoſitio. accedant not. ſ. nu. 192. Non
obſtat argumentatio Torniel. quia reſpon. Crot. in l.
ſi is, qui pro emptore. poſt num. 76. ꝙ ſtante hærede,
qui repræſentat defunctum, nulla eſt repugnantia, ꝙ
pendeat conditio, & ꝙ tranſmittatur, dummodo teſta-
tor ita uelit, per. l. ſi neceſſarias. §. Quòd ſi pendente.
de peric. & com. rei uend. & ut ibi per eum, quæ fue-
runt omnia & latius dicta per Iaſ. ibi nu. 344. cum
ſeq. ſubdentem, ꝙ ita conſuleret, & iudicaret, de quo
Crot. non meminit. hinc ambo, & Alcia. ibi reprobãt
deciſ. Bart. ibi alleg. per Torniel. hic, & relatam. ſ.
nu. 177. & j. nu. 330. ✱ Vel & ſecundò cogita, ſi 206
poteſt dici, ꝙ legatum, uel fideicommiſſum aliâs ſim-
pliciter conditionale, & intranſmiſſibile, deſinat ex
coniecturis eſſe ſimpliciter conditionale, ſed ſolum ſit
cõditionale quo ad actionem & obligationẽ, non autẽ
quo ad tranſmiſſ. prout etiam dicimus de conditione
tacita, quæ dicitur conditio quo ad impediendam na-
tiuitatem actionis, & obligationis, iux. glo. in l. item
quia. de pact. cum alijs alleg. j. nu. 323. ſed non di-
citur conditio quo ad tranſmiſſ. ut ibidem dicemus.
Nec inconuenit, ꝙ dies alicuius legati, uel fideicom-
miſſi, non cedat, ſed dicatur conditionale quo ad actio-
nem, & petitionem, cedat tamen, & dicatur purum
quo ad tranſmiſſ. ut per prædicta dicit formaliter
Rui. in conſi. 83. col. 4. uol. 2. & in conſi. 85. col. 4.
eo. uol. cui adde tex. qui ita ſummatur in l. cum ſine.
§. cum ab eo. quando di. leg. ced. & Caſtr. not. decla-*

rantem

207 rantē ✠ quatuor modis diem legati, uel fideicommiſſi
cedere, in.l.uni.de cad.tol.in prin.col.fi.et Io.Cro.in
l.ſi is, qui pro emptore.nu.56.licet de Caſtr.non me
208 minerit. ✠ Pariter ēt idem uidemus in legato, uel fidei
commiſſo collato in diem certam, per.l. Sempronius
Attalus.de uſuf.leg.declarat Alex. in conſi.109.ad
fi.uol.2.& Crauet.in.l.1.ante num.186.de leg.1.
209 ✠ immo etiam ex coniecturata mente teſtatoris, di-
cimus, ꝙ uerba, quæ aliàs important conditionem,
aliquando ex coniecturata mente teſtatoris impor-
tant diem, non autem conditionem, ut eſt text.in.l.in
conditionibus.§.1.de cond.& dem.& in.l.seius Sa-
turninus.ſ.eo.inducendo ut per Torniel.hic poſt nu.
61.ſed ante eum Rui.in conſi.166.col.4.ad fin.uol.
3.& uide etiam not.ſ.nu.314.& circa.d.l.Seius.
uide.ſ.num.325. Non obſt. argumentatio Torniel.
quia reſpon.teſtatorem non poſſe quidem facere, ꝙ cō
ditio retro trahatur quo ad actionem, et obligationē,
ſed bene poſſe facere, ꝙ retro trahatur quo ad tranſ-
miſſ.uel ꝙ non importet conditionem ſimpliciter, ſed
ſolum quo ad actionem & obligationem, ut.ſ.prout
etiam econtra teſtator poteſt facere, ꝙ non importan
tia conditionem, importent, ut.ſ.nu.184.& ꝙ aliàs
tranſmiſſibile non tranſmittatur.d.l.in conditioni-
210 bus.§.1.cum alijs alleg.ſ.nu.195. ✠ Vel & tertiò
cogita, ſi poteſt dici, ꝙ ipſum quidem legatum, uel
fideic.conditionale non tranſmittatur, cum nihil fue-
rit acquiſitum defuncto, ut not.ſ.nu.336.uerſi.ſed
circa prædicta. ſed bene tamen ſpes, quæ erat acquiſi
ta defuncto, ex uoluntate teſtatoris trāſmittitur, iux.
l.Spem.cum concor.C.de donat.ita Bal.in.d.l.uni.C.
ut act.ab hære.& contra hære.incip.relat.per Ruin.
in conſi.28.col.2.in fi.uol.2.ad quod allego Bald.in
conſ.259.Super.d.punctis.uol.2.in ant.& Caſt. in
conſ.335.Super primo quæſito.in.4.dub.uol.2.et di
211 cemus etiam.ſ.nu.361.uer.contrarium. ✠ Vel &
quartò, ꝙ ſtantibus coniect.legatum uel fideic.condit.
reddatur ad inſtar contractus condit.qui tranſmitti-
tur.§.ex conditionali.& diximus.ſ.nu.152.hoc au
tem probatur, quia eadem ratio, quæ militat in con-
tractibus, uidelicet, animus prouidendi etiam hæredi
bus, militat hoc caſu etiam in ultimis uoluntatibus,
ergo idem ius. ita ſignanter declarat Abb.in conſi.
85.col.2.uol.1.allegans propterea Bald.in.d.l.uni.
de ijs, qui an.aper.tab.quem Abb.allegat etiam Dec.
in conſ.397.poſt nu.8.uer.& in iſto. Nec omitto,
ꝙ dato ſecundum Rip.& Torniel.ꝙ hæredes uenirēt
tanquam uocati, attamen poſſent grauari, ut not.ſ.
212 nu.353.cum ſeq. ✠ Prædicta ergo concluſio, ꝙ ex
cōiecturis fiat tranſmiſſio fideic. conditionalis, am-
pliatur primò, ut etiam talis tranſmiſſio dicatur fa-
uorabilis, ſecundum Soci.in.l.Qui duos. in prin.ante
nu.26.de reb.dub. allegat in arg.glo.in.d.l.uni.C.
de ijs, qui an.aper.tab. circa quod tamen uide Crau.
in.l.Cum filiof.in.2.par.nu.306.cum ſeq. Cui ad-
de not.ſ.nu.203.&.ſ.nu.242.& ꝙ licet aliquid
ſit contra ius commune, non tamen eſt odioſum, nec
ſtricte interpretandum, ſi ſit factum ob publicā utili-
tatem, ut ſtatutum excludens fœminas propter agna-
tos, ut not.in.l.2.C.de in ius uoc.ſed ſic eſt, ꝙ publi-
ce etiam intereſt, ꝙ uoluntates teſtatorum executio-
ni mandentur, ergo &c. uide tamē.ſ.poſt nu.338.

✠ Ampliatur ſecundò prædicta concluſ.ut procedat 213
non ſolum in obliquis, ſed etiam in directis ſubſtitu-
tionibus, ita Rui.in conſi.156.uol.2.Deci.in eo.ca-
ſu, licet hoc non diſputet, in conſ.574.Alc.in.l. uen-
tre.col.pen. in prin.ita intelligēs uulg.l.Lucius.de hę-
re.inſtit.& obſerua, ꝙ ſignanter Soci.hic col.4.po-
nit unum exemplum tranſmiſſ.uulg.ſubſtit.ut not.ſ.
nu.252.uer.hoc ergo. Contra tamen hanc ampliat.
faciunt not.ſ.nu.147.ſed replicari poteſt, ꝙ aliud
eſt induci ſubſtit.aliud uerò inductam tranſmitti, ut
patet ex not.ſ.poſt nu.222.uer.ſed ad hoc.& nu.
242. ✠ Ampliatur tertiò hæc cōcluſio, ut procedat 214
non ſolum in deſcendentibus teſtatoris, ſed etiam in
alijs hæredibus, & ſic ex coniecturis non ſolum ſal-
uatur glo.in.d.l.is cui.de act.& oblig.ſed etiam li-
mitantur omnes leges dicentes, ꝙ fideic.condit.non
tranſmittitur.ita colligitur ex not.per Rui.in conſi.
85.col.pen.in fi.uol.2.& per Soc.hic, dum ponit exē
pla de fratribus, uel eorum filijs inſtitutis, & ſubſtitu
tis, idem Ruin.in conſ.156.uol.2.& ita tenendum
puto, quicquid in contrarium dixerit Deci. in conſi.
417.ubi conſuluit in caſu Ruin.in.d.conſi.85.&
quicquid contrarium uoluerit Corn.de quo prædicti
non meminerunt, in conſ.180.col.2.uol.4.quem re-
fert & improbat Pariſ.in conſ.25.col.2.uol.2.&
nuper etiam reperio, ꝙ Crauet.in.l.Cum filiof.in ſe-
cunda par.nu.356.tenet contra Corn.pro quo tamē
allegat etiam Nigri.in.l.1.col.25.de leg.1.& uide
etiam.ſ.nu.331. Veruntamen cogita, an diſtingui
poſſit, ꝙ ſi tractetur, ut etiam non deſcendentes teſta
toris tranſmittant, & Socin.in coniecturis ſuis prę-
ſupponit, ꝙ ſic: qua tamē in re uide.ſ.ante nu.249.
an uerò tractetur, ut tranſmiſſio fiat etiam ad alios
hęredes, ꝗ filios tranſmittentis, & de hoc uidebimus
.ſ.nu.230.ubi tractabimus, an etiā, ſi expreſſe di-
ctum eſſet de hęredibus, reſtringeretur tamen ad ſo-
los deſcendētes, & uide not.ſ.poſt nu.191.uerſ.2.
uerò caſu. ✠ Ampliatur quartò, ut coniecturę iſtę 215
procedat etiam, ſi eſſemus in caſu caduci, uidelicet,
quia ſubſtitutus decederet uiuo teſtatore: ita preſup-
ponit Deci.in conſ.574.quod conſilium extollit Soc.
iun.in conſi.167.col.pen.uol.2.& in eodem caſu
Decy pro eadem opin.conſuluit Ruin.in conſ.28.&
156.uol.2.idem conſuluit Deci.in conſ.369.col.2.
& hanc opin.tenet etiam Molin.licet nullum prędi-
ctorum alleget, in apoſtil.ad conſ.Alex.109.uol.2.
in apoſt.magna ad fi.Contrariū tñ tenuit Curt.iun.
in cōſ.69.& in cōſ.96.et in cōſ.57.col.fin.et ante
eum Caſtr.in conſ.400.Viſis ijs, quę ſuperius.uol.
2.& alij alleg.ſ.nu.224.& Torniel.hic nu.63.ad
fi.licet nullum pro hac opin.alleget. Cum hac etiam
opin.noue uidetur tranſire Crauet.in.l.Cum filiof.in
ſecunda par.nu.314.& melius nu.359.eſt uerum,
ꝙ, quando hęredes ſunt expreſſe uocati, tunc nu.67.
tenet prędictam opin. reprobando.d.conſ.Caſtr.de
quo uide.ſ.nu.225.et poſt nu.226.uer.hinc noue.
✠ Et pro hac ſecunda opin.uidetur non parum face- 216
re, quia ſtante ſtatuto, ꝙ hęreditas non adita tranſ-
mittatur, attamen hęres prędecedens teſtatori non
tranſmittit. intelligitur enim.d.ſtatutum de hęredi-
tate delata, & quę poteſt adiri, ut per Deci.in conſi.
55.col.pen.cui adde Socin.in conſ.116.nu.14.cum

ſeq.uol.4.& declarat Ant.de But.in conſ.80.Ad quæ
ſtio.ex quo infero contra Doct. ut. j.ante nu.794.
217 ✽ Amplia quintò etiam, ſi in ſubſtitutione adeſſet
dictio, alius, ut per Soci. hic in coniectura ſumpta ex
principaliter diſpoſitis in teſtamento, & dicemus. j.
poſt nu.243.ante uer. non obſt.prima. quibus addo
Crauet.in conſ.306.col. antep. & Ruin.in conſi.
130.in primo dub.uol.3.bene faciunt not.per eun-
dem Rui.in conſ.179.col.3.uol.2.immo etiã proce-
dit, ſi cõcurreret dictio, ſuperſtes, ut not. j.nu.341.
Bene uerum eſt, ꝙ ſtante dictione, alius, tunc iure pro
pria uocationis admitti non poſſent, etiã ſi aliâs poſ-
ſent, ut dicemus. j.nu.237.ſed quin admitti poſſint
ex iure tranſmiſſo, ſi adſint coniectura, hoc non impe
dit dictio, alius. differunt.n.iſta, ut not. j.nu.242.&
nuper reperio ita etiam tenere Crauet.in.d.l.cum
filioſ.in ſecũda par.nu.355.ſubdẽtẽ, ꝙ dictio, alius,
non ſemper eſt repetitiua, ut per eum: niſi forte dice-
218 res, ꝙ iſta dictio tollat coniecturam tranſmiſſ. ✽ Am-
plia ſextò procedere etiam, ꝙ quis ſubſtitutus eſſet
nomine proprio. licet enim adiectio nominis proprij
impediat, ne nepotes comprehendantur appellatione
filiorum, ut not. j.nu.253.attamen nõ impedit, quin
tranſmiſſio fiat ad hæredes, ſecundum Alex. in.l. Qui
219 patri.col.fi.de acquir.hær. ✽ Amplia ſeptimò, etiam
ꝙ dictum eſſet, ſubſtituo ſuperuiuentẽ, ſecũdum Cum.
in conſi.13.Titius. Fulg.in conſ.15.Proponitur, ꝙ
montes.in ſecundo dub. Alex.in.l. Qui patri.col.fi.de
acquir.hære.loquens tamen in ter. illius text.de quo
loquemur. j.nu.276.& 289.idem uidetur tenere
Riminal.in conſ.78.col.2.& Iaſ.in conſ.154.col.
fi.uol.4.qui hanc etiam opin.uidetur tenere in conſi.
52.col.fi.uol.3.dum concludit cõtrarium eius, quod
dixerat in motiuis, in quibus, col.3.in prin.contra-
rium dixerat, poſt Bal.de quo paulo. j.Pro eadẽ opi.
conſuluit Deci.in conſ.369.col.2. & Rui.in conſ.
79.col.pen.uol.3.eandem opin.tenet Crot.in.l.Re
coniuncti.nu.115.Cuius rationi addo Rom. in cõſ.
59.col.2.uer.his non obſtantibus. pro hac eadẽ opi.
conſuluit Pariſ.in conſ.76.col.2.uol.2.& in conſi.
50.col.4.poſt me.uol.3.& Crauet.ubi diſputat, in
conſ.306.col.3.et eundem nuper reperio hanc opin.
tenere in.d.l.cum filioſ.in ſecunda par.nu.261.cir-
ca fi.ſed latius nu.352.pro qua opin.faceret tex.no
ſter, ubi aderat dictio, ſuperſtitem, & tamen fieret
tranſmiſſio, niſi Claudia ſecundo loco ſubſtituta eſſet
de liberis, ſecundum Soci.in fi.huius not.& dicemus
j.nu.338.Sed melius forte pro hac opin.facit, quia
dictio, ſuperuiuentem, importat conditionẽ.i.ſi tunc
uiuet, ut per Alex.in conſ.109.col.2.uol.7.relat.
220 etiam. s.nu.108.modo ſic: ✽ Paria ſunt ſubſtitue-
re aliquem, ſi uiuit, uel eum nominare nomine pro-
prio.ita Dec.in conſ.79.in prin.latius Pariſ.in cõſ.
9.col.3.uol.2.& in conſ.37.col.7.in fi.eo.uol.ſed
ſic eſt, ꝙ licet quis ſubſtituatur nomine proprio, nõ tñ
impeditur tranſmiſſio, ut not. s.nu.218.ergo &c.
ita arguit Alex.in.d.l.Qui patri.col.fi.nec obſt.re-
ſponſio ſua, quæ ex prædicta argumentatione ſatis
tolli uidetur, & uide omnino not. s.poſt nu.25.et ſic
cõcludendum uidetur, ꝙ per.d.dictionem, ſuperſtitẽ,
bene impediatur, ne ueniãt iure proprio illi, qui aliâs
comprehenderentur, iux.glo.alleg.per Pariſ.in ter.
in conſ.63.col.1.uol.3.& in.d.cõſ.37.nu.53.uol.
2.ſed quin poſſint uenire ex iure tranſmiſſo, hoc non
inferatur. Contrariam tamen opin.tenet Bald.in.l.
Quidam eulogio.C.de iu.delib.cuius auctoritatẽ dicit
magnam eſſe Alex.in indiuiduo, in.d.l. Qui patri.col.
fi.idem tenet Rom.in.d.l.Qui patri.in fi.Idem tenere
uidetur Rimin.ubi non eſſet per, t, tagliato, ut eius
uerbo utar, in conſ.193.nu.28.Nec obſt.ſi diceres,
ꝙ Bal.loquitur, quando teſtator uſus fuit ablatiuis
abſolutis, dicendo, ſuperuiuente ſubſtituto, ut reſpon.
Iaſ.in conſ.154.col.fi.uol.4.quia reſpon. ꝙ differen
tia iſta eſt contra not.per Alex.in.d.conſ.109.col.
2.uol.7.paulo. s.relat.& not. etiam. j.num.342.
Minus obſtat ſecunda reſponſio Iaſ.ubi. s.quia in his
ter.non fit differentia inter directam & fideic.dum-
modo adſint probabiles coniecturę, ut diximus. s.nu.
213.Præterea in ter.fideic.idem noluit Bal.in conſ.
435.Punctus, ſuper quo.in fi.uol.4.in no. dicens nõ
fieri tranſmiſſ.ſtãte maxime dictione, ſuperſtit. quaſi
dicat, ꝙ licet aliâs fieret tranſmiſſio, attamẽ ſtante di
ctione illa non fiat, quod conſ.refert et ſequitur idem
Iaſ.in conſ.29.col.fi.uol.3.& illudmet conſ.Bal.al-
leg.etiam idem Iaſ.(ſed uide ad quod propoſitum)
in conſ.ſeq.col.fi.idem tenet Bal.in conſ.271.Subſti-
tutio fideicommiſſaria. uol.2.in no.pro eadem. opi.
conſuluit, licet prædicta non allcget, Curt.iun.in cõſ.
69.col.fi.qui etiam in conſ.57.col.4. tenet.d.caſu
appellatione filiorum non comprehendi nepotes.ean-
dem opin.tenet.Socin.iun.in conſ.133.col.2.in fi.cũ
ſeq.uol.1.& idem uidetur tenere, ſi recte perpenda-
tur, Rip.hic relat. s.nu.191.uer.tertiam.pro eadem
opin. uidetur Curt. iun.in.d.conſ.57. bis allegare
Cum.(licet corrupte dicat Rom.)in cõſ.13.Titius.
quod. s.pro contraria opin.allegauimus. Vltimò pro
hac opin.facit deciſ.de qua. j.nu.173.prout ecõtra
noue reperio ponderari per Crau.ibidem alleg. Retẽ-
ta tamen prima opin.eam limita primò, niſi dictio, ſu
perſtes, eſſet geminata, ſecũdum Soc.iun.in cõſ.133.
col.3.in prin.uol.1.& uide etiam. j.nu.341. Limi
tari ſecundò forte etiam poſſet, quando ſubſtitutio fie
ret de ſuperſtitibus, adijciendo, in totum.ita Rui.al-
leg. j.nu.340.ubi uide. Ampliari penultimò po-
teſt prædicta concluſio, in caſibus temperat. poſita-
rum. j.poſt conie.tranſmiſſ.ſecundum eos, qui tenent
contra.d.temperat. ✽ Ampliatur ultimò prædicta cõ 221
cluſ.ut procedat non ſolum, ſi adſit uoluntas teſtato-
ris expreſſa, ſed etiam, ut ſufficiat tacita, ſiue præ-
ſumpta.ita Bal. & Cor.in.d.l.uni. C.de ijs, qui ant.
aper.tab.cum alijs. s.alleg. ✽ Verum ſi diceres, licet 222
ſubſtitutio quandoq; extendatur de caſu ad caſum,
attamen de perſona ad perſonam nunquã extẽditur,
ut per Aret.in.§.Et quid ſi tantum. Soci.in conſ.76.
ante nu.6.uol.3.cum alijs late alleg.per Crauet.in
conſ.98.col.pen.Curt.iun.in conſ.121.col.6.Rip.
in.l.1.col.11.ad fi.cum ſeq.de uulg.& pup.quibus
adde eundem Aret.in.l.ſi quis hæres.§.1.in.2.not.de
acqui.hær.faciunt not.in.§.Chryſogonus. quæ exten
duntur etiam ad ultimas uoluntates, ut per Ruin.in
conſ.177.col.4.uol.2.& hoc argumento utitur Iaſ.
in conſ.30.in.5.argum.uol.3.& maxime in capite
uocatorum, ut in ter.arguit idem Iaſ.in conſ.præce-
dente, col.pen.in.4.argum.cui adde Soc.in.l.Paulus.
huius

huius prin.ſecũda, de reb.dub. facientem expreſſam differentiam inter perſonam honoratã, qua nunquã ſubintelligitur, & perſonam grauatam, quæ ſubintelligitur, ut per eum, quem ſequitur Rui.in.d.cõſ.177. quod nota contra Rip.ſ.alleg. videtur igitur, ꝙ neq; ex coniecturis debeat fieri iſta tranſmiſſio, quæ nihil aliud eſt, q̃ extenſio fideic.de perſona honorata ad aliam perſonam. Sed ad hoc argum. reſpondet Rui.in conſ.156.in fi.uol.2. ꝙ contrarium procedit, quãdo agitur de actu noue inducendo, & ut quis iure proprię uocationis poſſit admitti, ſecus quo ad tranſmiſſ. actus præcedentis expreſſe facti. Nec omitto, ꝙ contra Aret.& alios.ſ.alleg. tenet Pariſ.in conſ.50. col.fi.uol.3.& in conſ.66.eo.uol.col.7.ubi alios citat; & noue reperio, ꝙ opin. Pariſ.ſequitur Soci.iun. in conſ.129.uol.3.ubi etiam alias reſponſiones, & quidem pulchras tradit, ut per eum. ſed ueniamus ad
223 *exempla utriuſque uoluntatis. * Prima ergo, uidelicet, expreſſę uoluntatis exemplum eſt, quando teſtator dicit, ſubſtituo illum, & eius hæredes: tunc enim fit tranſmiſſio ad hæredes, ex expreſſa uoluntate teſtatoris, ſecundum Rip. hic poſt Soci.nu.61.alleg.etiam Bal.in conſ.306.D.Ioanna.uol.2.in ant.idem tenet Rui.in conſ.28.col.2.in fi.uol.2.& in conſ.179. col.2.eo.uol.Deci.in conſ.515.col.1.ubi poſt ſubſtitutionem adiecta fuerat clauſula, & intelligatur tã in filijs, q̃ in nepotibus in infinitum: & Soci.iun.licet prædicta non alleget, in conſi.118.col.2.uol.2.immo Deci.in conſ.417.prope fi.uidetur uelle, ꝙ regula prædicta in hoc ſolo caſu limitetur. Sed aduerte, ꝙ immo Bal.in.d.conſi.306.D. Ioanna. tenet contrarium; uidelicet, ꝙ intelligatur acquiri hæredibus, ca-*
224 *ſu quo prius acquiratur ſubſtituto, aliàs ſecus, * ut in donatione facta Titio, & hæredibus intelligitur.n. ut tranſeat in hæredes, caſu quo prius habeat locum in perſona donatarij, aliàs ſecus: & licet arguat in contrarium de.l.si quis Titio.de uſuf.accreſ. & non reſpondeat, attamen dupliciter reſpon. Deci.in conſi. 470.col.3.ubi ita declarat, & ſequitur præd.conſi. Bal.addens & aliud conſ.eiuſdẽ Bal.51.Factum tale eſt, quidã nomine Colla.uolum.5.in ant.alleg.per Rip.hic pro contrario ad.d.conſ.306.ſed eſt conformę ſecundum Deci.ubi.ſ.& idem Deci.idem not.in conſ.513.et idem Deci.licet Bal.non alleget, in cõſ. 662.ubi conſuluit contra Rui.in.d.conſ.28.uol.2, idem tenet Fulg.in conſ.14.Teſtator.col.fi.quem etiã allegat Rip.hic.Et facit, quia legata, & fideic.fiunt propter benemerita, uulg.l.nec adiecit. cum alijs alleg.per Iaſ.in.l.si Stichum, aut Pamphilum.§.1.poſt nu.9.de uerb.oblig. ſed quæ affectus teſtatoris, uel meritũ, erga ipſum cadere poterat in hęrede incerto, & penitus ignoto? uidetur ergo adiectio hæredum facta eo modo, quo tacite ineſt, ideſt ut hæredes admittantur, ſi effectum habuerit in perſona defuncti, & non aliter, & per conſequens ꝙ talis expreſſio ni-*
225 *hil operetur, iux.l.3.de leg.1. * & has rationes allegat Caſtr.in conſ.400.viſis iis, quæ ſuperius.uol.2. ubi ꝙ legatum liberationis factum uxori, cum clauſula, ꝙ neq; uxor, neq; eius hæredes poſſint cogi ad reddendam rationem, non tranſmittitur ad hæredes uxoris defunctę uiuo teſtatore, ut per eum, de quo nõ meminit Alcia.in.c.Cum contingat. poſt nu.333.cũ*

*ſeq.de iureiur. Accedat quod in ſimili, in pulchro caſu deciditur per Deci.poſt Caſt.in conſ.201.poſt nu. 3.uer.et ſpecialiter. * ubi, ꝙ ſi quis promittat altius* 226
*non tollere ædes ſuas, cum hac adiectione, ne luminibus uicini officiatur, adiectio illa regulabitur à principali; & ideo, niſi tractetur de illa principali altius non tollendi, etiam adiectio illa ceſſabit, & per conſequens non obſtãte.d.adiectione, poterit promiſſor officere luminibus uicini, dummodo ædes ſuas altius nõ tollat. * Augetur difficultas, quia uerba illa, & ſuos* 227
hæredes, intelligi debent.i.ipſius teſtatoris, ſecundum Pariſ.in conſ.88.col.fi.uol.2.& Rui.in conſ.103. nu.15.uol.2.& dicemus.j.nu.1116. Vltimò ita tenere uidetur Socin.in conſ.12.in.3.dub.uol.3.cui bis ſe ſubſcripſit Rui. ut patet in conſ.174.uol.2.et in conſ.158.uol.3.& opin.Socin. tandem ſequitur Cravet.in conſ.131.col.3.& noue idem Crau.in.l. Cum filioſ.in ſecunda par.poſt nu.341.uer.ſed aduerte.relat.etiam.ſ.poſt nu.204.uerſi.4.dum enim uolunt, hæredes ſubſtituti uocatos eſſe per fideic. pręſupponunt, ꝙ ius acquiſitum prius fuerit ipſi ſubſtituto; iux.not.ſ.poſt nu.46. Veruntamen prædictis nõ obſtantibus ego non recederẽ à priori opin. Nam, niſi eam teneamus, ſequeretur, ꝙ adiectio de hæredibus eſſet fruſtra appoſita, quod nullo modo eſſe debet. quis enim dubitat, quin, quando aliquid eſt acquiſitũ defuncto, tranſmittatur ad hæredes etiam, ꝙ de illis mentio non fiat? & ſic nedum uana eſſet.q.ſed etiam falſa eſſet deciſio Doc.alleg.j.nu.230. quis enim dubitat, quin uenirẽt etiam extranei hæredes ipſius ſubſtituti? Et ſi diceres, ꝙ adiectio illa, de hæredibus, nõ eſſet fruſtratoria, ſi dicerentur uocati per fideic.propter reuocationem alienatorum, quam poterunt facere, tanquã de re ipſorum propria, non obſtante, ꝙ ſint hæredes, dummodo cõficiant inuentarium, ut not.in l.Ex qua perſona. de reg.iur. Crau.in ter.in.d.conſ. 131.ante nu.7.reſpõdetur primò ex not.j.poſt nu. 228.uer.uerum ꝙ. Secundò reſpondetur, ꝙ obiectum procederet, quando eſſent grauati ultra uires hæreditarias, iux.not.in uulg.§.In cõputatione.Rip.in ter. in.l.Ex facto.§.fi.in fi.ſ.eo. cui adde Deci.in.d.l.Ex qua perſona.uer.& quod dictum. Aliàs enim, quatenus aſcendunt uires hæreditariæ, teſtator poteſt alienare & legarę etiam rem ipſius hæredis propriam, iux.uulg.§.si rem.& not.Caſtr.in ter.in conſ.264. Circa primum.uer.ſecundus caſus.uol.2.& Rom.in conſ.18.ad fi. Secundò, et forte melius, reſpondetur, ꝙ hoc caſu poteſt ſubſtitutus, etiam ultra uires hæreditatis ꝓpria, imponere onus hæredibus ſuis, ut late not.j.poſt nu.356.uer.ꝙ autem. Redeundo ad propoſitum, uidetur, quòd omnino adiectio iſta, et hæredes, debeat intelligi, ut teſtator ſciens fideic.non tranſmitti, per eã uoluerit prouidere in caſu, quo ſubſtitutus prædecedat grauato, accedant not.j.poſt num.808. uer.tertiam. Præterea, ſi in hoc caſu, in quo expreſſe teſtator meminit de hæredibus, non fieret tranſmiſſio decedente ſubſtituto ante grauatum, multo minus fieret in ullo alio caſu, in quo tacita tantum in eorum fauorem teſtatoris mens conijcitur; & tamen contrarium late.j.in pluribus caſibus uidebimus. Et pro hac opin. conſuluit late Rui.(contra Deci.ut.ſ.retulimus ante nu.225.ante uer. & facit) in conſ.28.

maxime num.6.uol.2.cui adde Caſtr.in conſ.432.
Iſtud relictum.uol.2.quibus adde Oldr.in conſ.131.
Quidam habens.in primo dub. Nec obſt.ꝙ affectio te-
ſtatoris non cadat erga hæredes ſibi ignotos,quia re-
ſpond. ꝙ intereſt ipſius ſubſtituti prædefuncti , ꝙ ad
eius hęredes fiat tranſmiſſio, ut poſt Soci.& Rip.di-
cemus.ʲ.poſt nu.356.Non obſt.deciſ.Caſtr.in cõſ.
400.ˢ.in contrarium alleg.quia reſpond.primò, ꝙ
ipſe loquitur,quando legatarius deceſſit uiuo teſtato-
re,quo caſu,ſecundum aliquos,ne ex coniecturis qui-
dem ullis fit tranſmiſſio.Sed quia opin.illa eſt pericu-
228 loſa,ut not.ˢ.nu.215.✠ ideo ſecundò,& forte me-
lius, reſpon.ꝙ Caſt.ſe fundat eo,ꝙ hęredes in caſu il-
lo non erant nominati niſi in clauſula executiua ,
quę non ampliat diſpoſitionem , clem.1.de præbend.
cum alijs alleg.per Deci.in conſ.413.nu.9.Galian.
in.l.centurio.nu.87.Nicol. Bel.conſ.6.& noue So-
ci.iun.ubi.6.limit.tradit,in conſ.93. nu.24.uol.3.
Immo Caſtr.expreſſe fatetur,ꝙ,ſi eſſet legata libera-
tio uxori,& eius hæredibus,ſecus eſſet,et ſic expreſ-
ſe tenet etiam ipſe hanc concluſ. Non omitto tamen,
ꝙ noue reperio Crau.in.l.cum filioſ.in ſecunda par.
nu.267.reprobare deciſ.illam Caſtr.ut ibi per eum.
ſed ſaluari poteſt ex prædictis . Ad opin.uerò Pariſ.
& Rui.ˢ.nu.227.in contrarium alleg.reſpond.eam
procedere in dubio:at hic præſupponitur clare con-
ſtare,ꝙ teſtator ſenſerit de hæredibus ipſius ſubſtitu-
ti.Nec obſt.ultimò,ꝙ Socin.Rui. & Crauet.uidean-
tur contrarium uoluiſſe , quia licet teneant eos uoca-
tos eſſe per fideic. non propterea negant , quin etiam
per uulg.cenſeantur uocati.et pro hac opin.ꝙ uocati
cenſeantur per uulga. & fideic. multum urget ratio
adducta per Rui.in.ˢ.alleg.conſ.28.quia cum ſubſti
tutio iſta intelligatur ordine ſucceſſiuo, eò quia uiuẽs
non habet hęredem,& ſic ſubaudiatur,poſt mortem,
ut per Soci.poſt Bart. in.ˢ.alleg.conſi.12.in ſecũdo
dub.ſequitur, ꝙ iſta dicatur ſubſtitutio compendio-
ſa,iux.glo.in.l.teſtamento.C.de teſt.mil.Soci.in cõſ.
290.uol.2.& not.in.l. centurio . ſed compendioſa
continet uulg.& fideic.ut not.ˢ.nu.122.ergo &c.
Verum ꝙ intelligantur uocati ſolum per uulga.tenet
Caſtr.in conſ.46.Videtur dicendum.col.2.uol.2.&
latius in.d.conſ.432.iſtud.uol.2.alleg.not.in.§. Qui
dam recte.ſubdens etiam ſufficere allegare auctorit.
ſuam.& pro hac opin.facit,quia aliâs uana reddere-
tur.q.poſita.ʲ.nu.230.Quis.n.ambigeret, quin hæ
redes extranei ipſius ſubſtituti non cenſerentur hoc
caſu uocati per fideicommiſſum ? faciunt not.ˢ.poſt
nu.81.uer.nec obſt.&.ʲ.nu.809. & pro prædicta
opin.facit , quia licet appellatione filiorum dicantur
uocati etiam nepotes , attamen ſi tempore uerificatæ
conditionis ſupereſt filius, tunc non ueniunt nepotes:
& ſic nepotes ueniunt ſolum per uulg. ut per Socin.
iun.poſt conſ.146.uol.2.prope fi.add.t.ſua,quod pu
to clarum. Sed ut hoc obiter dicam,dum tenet uenire
nepotes , licet ſuperſint patrui , ſubdens ita fuiſſe in
caſu illo obtentum,aduerte,ꝙ contrarium ipſemet te
nuit in conſi.149.col.2.in fin.eod.uol. Curt.ſen.in
conſi.46.poſt nu.23.Soci in conſ. 104.col.2. uol.
3.Deci.in conſ.95.Ruin.in conſ.78. in primo dub.
uol.2.Pariſ.in conſ.86.num.22.uol.2. & pro hac
opin.faciunt not.ˢ.poſt nu.81.uer.nec obſt.pro cu-
ius tñ declaratione uide Rui.in conſ.35.nu.15.uol.
1.✠ Redeundo ad prin. concluſ. noſtram, eã amplia 229
ex not.ʲ.nu.298.& rurſus,ut.ʲ.nu.331. Eã uerò
limita,ut procedat,qñ unus tñ eſſet ſubſtitut.& eius
hæredes:ſecus,ſi eſſent plures ſubſtit.& eorum hęre-
des,quia tũc,ſi unus ex ſubſtitutis prædecedat grauа
to,nõ tranſmittit ad hęredes ſuos,ſed alij conſubſtitu
ti in totum admittuntur , ut in pulchro caſu Ang.in
conſ.305.Cariſs.frater.qua de re.ʲ.num.902.
✠ An aũt in his ter. appellatione hæredũ ueniãt ſoli 230
deſcendentes,iux.l.ex facto.§.fi.ˢ.eo. an uerò etiam
extranei,iuxt.l.in annalibus.C.de lega.&.l.ſcien-
dum.&.l.hæredis.de uerbo.ſigni.cum concor.alleg.
per Deci.in conſ.294.poſt princ.quæ tamen iura an
probent,uide eundem in.c.In præſentia . num.48.de
probat. uidetur prima facie , ꝙ etiam extranei,quia
uerba proferuntur à concedente ; & referuntur ad
rem,de eius natura,licet non de natura diſpoſitionis ;
tranſitoriam ad hæredes,iux.not.per Bart.in.l.Gal-
lus.§.Etiam ſi parente.col.2.uer. ſi uerò illa uerba:
Contrarium tamen tenent Bar. & alij cõiter,ubi.ˢ.
uer.quæro.ea ratione,quia non eſt dubium,ꝙ teſtator
inſtitutum prætulit ſubſtituto, uulg.d.Publius.§.1.ad
de tu,immo etiam eius filios in cõditione poſitos,iux.
not.ˢ.num.93.ſed teſtator excluſit hæredes extra-
neos ipſius inſtituti,ergo multo magis cenſetur exclu
ſiſſe hæredes extraneos ipſius ſubſtituti. Idem tenet
Soci.in conſ.12.col.1.uol.3.& in conſ.249.col.8.
uol.2.Pariſ.in conſ.88.col.fi.uol.2. & idem tenere
uidetur Dec.in conſ.417.in fi.idem tenet Bal.in cõſ.
388.Proponitur,ꝙ Manfredinus.uol.4.in antiq.&
Caſtr.in conſ.114.Procedendo breuiter.uol.1.col.
2.& col.3.uerſi.nunc eſt uidendum . Nec omitto, ꝙ
Caſt.in conſ.46.uidetur dicendum.col.1.uol.2.alle
gat etiam pro hac opin.Bar.in.§.vtrum. de reb.dub.
poſtquã tractauit materiam copulatiuæ,in uer.cuius
occaſione formo tibi hanc.q.ſed in lib. meo non repe
rio neque.d.uer.neque ꝙ Bart.in toto illo.§.quicquã
de hoc loquatur;et Caſt.habebat forte lect.Bar.in.d.
§.vtrum.pleniorẽ alijs,ut patet ex Alex.in.d.§.Etiã.
col.pen.uer.& præd.& non prætermittas pulchram
deciſ.Fulg.in his ter.quam refert et ſequitur Alex.in
d.§.Etiam.col.fi.& uide not.ˢ.nu.214.&.ʲ.num.
331. Ex qua opin.collige , ꝙ præſens materia æqui-
paratur materiæ feudali,ut not.ʲ.ante nu.359.uer.
æquiparatur.Contrarium tñ in principali.q. tenent
Ang.& Imol.in.d.§.Etiam.ubi etiam Alex.col.pen.
in prin.ſubdit ſe putare Bar. in puncto iuris , quo ad
ter.illius.q.non bene locutum , ut etiam per Deci.in
ˢ.allegat.conſ.294.ubi etiam ponit tres limitat.ad
com.opin.Primam.ſ.quando ſubſtitutus eſſet extra-
neus.cui adde Bald.in.d.conſ.388.ſuper hoc tamen
noluit ſe fundare Caſtr.ubi.ʲ.proxime. Secundam
limit.ponit Deci.ubi.ˢ.quando ſubſtitutus eſſet ual-
de ſenex,& ualitudinarius,qui ueriſimiliter non eſſet
habiturus filios.cui adde Caſt.in ter. in conſ.46.Vr
dicendum.uol.2.ubi ꝙ intelligitur de extraneis,quã
do congrue & ueriſimiliter non poteſt intelligi de de-
ſcendentibus,ut in pulchro caſu ſuo, ut per eum,quẽ
uide.Tertiam limit.ponit Deci.ubi.ˢ.quando adie-
cta eſſet dictio,omnis,ut ibi per eum , qui alibi etiam
multos caſus propter.d.dictionem decidit , tum in.l.
omnia.

omnia.ſi cer.pet. tum in.c. ſedes.de reſcript.& alibi
ſæpe.contra quem uide poſt Soc.& Fan.Cagnol.in.l.
1.nu.21.de reg.iur. & Tiraq. de Retract.lignag.§.
1.glo.7.nu.5. Sed pro Dec.uide nunc inſignē moder.
Didac.Tolet.in.c.Relatum.huius prin.2.col.3.de te-
ſtam. Sed his omiſſis,pro.d.tertia limit.adduci poteſt,
quod in ſimili dicitur de feudo, in quo pariter dictio,
hæredes,reſtringitur ad deſcendentes:ſi tñ dicat̃, pro
ſe et hæredibus quibuſcũq;,tunc ueniunt ẽt extranei,
ut uoluit Bald.in.cap.imperialem. de prohi.feu.alie.
per Fed.quem multi ſequuntur,ut per Dec.in.d.c.In
præſentia.poſt nu.48.in.1.limit.uer.& hoc proce-
dit.ſubdens tamen poſt alios,per eum ibi relat. ꝙ con
traria opin.uidetur de iure uerior,quam etiã tenet in
conſ.171.col.fi.& in conſ.185.col.3. & Socin.in
d.§.Etiam.col.2.quod ſi eſſet uerum,eſſet cõtra.d.ter
tiam ipſius Deci.limit.ſed primam opi.tenet ẽt Socin.
ſibi contrarius in conſ.257.col.pen.uol.2.& in cõſ.
266.col.14.eo.uol.& in.l. Quidam relegatus. poſt
nu.9.de reb.dub.Iaſ.in.l.Quodcunque.col.2.de uer-
bo.oblig.& in conſ.57.col.2.uol.1.& in conſ.55.
col.2.uol.3.& in.l.2.q.14.nu.237. C.de iur.em-
phy.Pariſ.in conſ.71.col.4.uol.3. Rui.in cõſ.16.
col.2.in prin.uol.1.eamq; cõmunem eſſe aſſerit Rip.
in.l.Ex facto.§.fi.col.pen.ſ.eo.Soci.iun.in conſi.72.
col.5.uer.aliquando & primò.uol.1.& Rui.in.l.1.
§.Nunciatio.nu.82.de no.op.nunt.relat. etiã.j.poſt
nu.361.nec contrariũ tenet in conſ.39.uol.1.pro-
ut eum tenere aſſerit Molin.ad Deci.in.d.c.In præſen
tia.quia ibi mouetur tum ex dictione, legitime, tum
quia ille non erat hęres,ut per eum. Sed alia & 4.li-
mit.dari poſſet,quando dictum eſſet, hæredes & ſuc-
ceſſores,ut per Soci. loquentē de emphyteuſi eccleſia-
ſtica,in qua pariter dictio, hæredes, reſtringitur ad
deſcendentes,in duobus conſ.ſ.alleg.& Curt.iun.in
conſ.4.col.fi.Pariſ.in.d.conſ.71.col.4.uol.3.faciũt
not.per Alex.in conſ.193.uol.2. Sed contrarium te-
nent Imol.& Alex.in.d.§.Etiam.& Alex.in.l. Quod
dicitur.col.antep.de uerb.obli.& Barb.in conſ.pen.
col.8.uolu.1.Deci.de Socin.immemor in conſ.208.
col.4.& latius in conſ.171.ubi meminit ſolum de
d.conſ.Soc.266.ut per eum,& Rip.in.l.Ex facto.§.
fi.col.pen.ſ.eo.& non omitto,ꝙ Alex.in.d.l. Quod
dr.& Soci. & Curt.iun.ubi.ſ. pro prima opi.alle-
gant Saly.in.l.2.q.20. C.de iu. emphy. quē Barba.
pro contraria opi.allegat. Quinta etiam limit.tradi
poſſet,quando adiecta eſſent uerba illa,in perpetuum,
ut per Soci.poſt Ancb.& alios in.d.conſ.266.quem
ſequitur Curt.iun.ubi.ſ.quibus adde Caſt. in conſi.
239. Primò uidendum.col.1.uerſi. breuiter. uol.1.
Sed contra ẽt hanc limit.tenent Alex.& Aret.quos re
fert & ſequitur Deci.in.d. conſ.171.col.3.cui adde
Barb.in.d.conſ.pen.col.3.in fi.cum ſeq. qui col.7.ad
fi.reſpon.ad Caſtr. ubi.ſ. Cæterum pro reſolutione
omnium traditorũ dicas non poſſe certam dari doc.
ſed cum huius uocis ſignificatio poſſit ad utranq; in-
telligentiam adaptari, tota hæc indagatio dependet à
coniecturata mente teſtatoris,quæ ex uarijs accidenti
bus uarie etiam colligi põt,ut not.omnes in.d.§.Etiã.
& ſignanter Alex.in conſ.139.col.2.uol.6.Et retẽ-
ta prima opin.ꝙ dictio,hæredes,de ſolis deſcendenti-
bus in hoc caſu intelligatur, ex ea habes notare,quòd

multo magis idem tenendum eſt in alijs coniect. in qui
bus tacita ſolum, in hæredum ſauorē,teſtatoris mens
conijcitur,ar.l.cum quid.an uerò non ſufficiat,ꝙ ſint
deſcendentes,ſed requiratur etiam, ꝙ ſint hr̃des,dice
mus.j.ante nu.359. ✻ Secundum exemplũ expreſ- 231
ſæ uoluntatis põt eſſe,ſi dicatur, ſubſtituo ſuperſtitē,
& eius liberos.tunc.n.uerificata conditione in ſecun
do decedente admittuntur filij ex primo, ut per Rip.
licet ad aliud propoſitum hic,poſt nu.59.uer. ex quo
infertur bene faciunt not.in ſuperiore proximo exē-
plo,quod parum ab hoc differt. Sed quia Rip.ſubdit,
cogita accurate,adde,ꝙ iſte erat caſus Alex.in conſi.
106.uol.7.qui tamen ſuper hoc nullam prorſus diffi
cultatem facit,& Rui.in fortioribus ter. licet Alex.
non citet,in conſ.145.uol.2.Et ex hoc exemplo com
probantur ẽt not.ſ.nu.25.✻ Tertium exemplũ põt 232
eſſe,ſi poſt ſubſtitutionem de filijs factam,dictum ſit,
& hoc intelligatur tam de filijs,q̃ de nepotibus in in-
finitum,ut per Deci. in conſ. 515.col.1.contra quē
tamen in ea ſpecie conſuluit Rui.in conſ.144. uol.2.
ubi col.3.reſpondet ad prædicta uerba, ut per eum.
Cæterum non omitto, ꝙ in his exemplis poſſumus di-
cere,iſtos uenire non tam uigore tranſmiſſ. q̃ propria
uocationis,ut dicit Deci. in.d.conſi.515. & licet lo-
quatur de hoc ultimo tm̃ exemplo,idem tñ ur̃ mihi di-
ci poſſe ẽt de alijs,ut dix.ſ.nu.204.uer. ſed circa.qđ
nota,qa eſt maxima differentia inter iſta, ut dixi.ſ.
nu.200.Et hæc quo ad uoluntatē expreſſã ſufficiãt.
Deueniendo aũt ad exempla coniecturarũ tacitæ
ſiue præſumptæ mentis teſtatoris de tranſmiſſ.facien
da, ✻ præmittendum eſt, ꝙ non omnis coniectura 233
admittitur,ſed requirit̃, ꝙ colligatur ex expreſſis in
teſtõ,ut per Soc.poſt Bal.hic,& in conſ.6. uol.3.De
ci.in conſ.55.col.pen.& 417.col.2. & 465.col.fi.
Crot.in.l.1.poſt nu.75.de leg.1.Rui. in conſ.129.
col.2.in prin.uol.3. Pariſ.in conſ.86.col.4.uol.2.et
in conſ.63.col.2.in fi.uol.3.ubi propterea quaſdam
coniecturas reprobat. Et aduerte, ꝙ tunc illud dici-
tur expreſſum ſaltē impropriè,ut per Tiraq. ubi.13.
genera expreſſi dinumerat,de Legi.connub.glo.7.nu.
162.cum ſeq. ubi pluribus modis limitat,ut per eũ,
nos aũt loquimur de tacita mente. Non omitto tamē,
ꝙ Rui.hic,prout eũ refert & ſequit̃ Soci.iun.in conſ.
167.col.3.uol.2.tenet,ꝙ ẽt ex coniecturis extrinſe
cus à teſtõ fiat tranſmiſſio,ut per eum. nã lect.ipſius
Rui.ego non uidi.& idem tenet ẽt Alexandri. in cõſ.
8.prope fi.& Pariſ.in conſ.5.num.17.uol.3.& in
conſ.66.col.9.in prin.eo.uol.Cur.iun.in cõſ.121.
col.6.circa prin.uer.circa qđ puto.bene faciunt not.
per Bar.in.l.2.col.pen.uer. uideamus de quolibet. de
uulg.& pu.& per ipſum Rui.in conſ.86.col.4.uol.
2.& tenendo hanc opi.tunc propriè diceretur tacita
mens,non autem expreſſa,ut per Tiraq. ubi.ſ.in.3.
limit.nu.171. Rurſus non deſunt qui tenent,has
coniecturas relinqui debere circumſpectioni iudicis.
ita Curt.iun.in conſ.96.quem refert & ſequi uide-
tur Soc.iun.poſt alios in conſi.141.col.7.uol.2. &
in conſ.167.col.3.eod.uol.& pro hac opin.uide.j.
num.728.cum ſeq.quod tamen relinquere circumſpe-
ctioni,& arbitrio iudicis,fugiendum regulariter eſſe
in qualibet materia aſſerit Crauet.poſt Ariſt.& Bal.
de Antiq.temp.in prima par.§. Quid in lib. in fi.

*Deueniendo ergo ad ſpecialia circa hanc tacitam
uoluntatem teſtatoris*, Bald. *in.l.uni.col.fi.de ijs,qui
an.aper.tab.ponit caſum, ꝙ pater inſtitutis duobus
filijs,quorũ alter habebat filios,alter uerò non,ſubſti
tuit hñtẽ nõ hñti, ſi decederet ſine filijs; q ſubſt.deceſ
ſit ante uerificatã cond.et demũ relatis glo.cõtrarijs,
dicit,ꝙ aut iſte caſus eſt oĩno omiſſus à teſtatore,et ha
betur pro omiſſo,& ꝑ conſequens non fit tranſmiſſio:
aut non eſt oĩno omiſſus,ſed ſequitur ex alio expreſſo,
& tunc hr̃ pro diſpoſito,& per conſequens fit tranſ-
miſſio:& hanc doct.ſequitur* Corn.*ibi,&* Cur.*iun.in*
234 *conſ.*121.*col.*5.*ad fi.*✻*ubi ẽt ponit exemplũ caſus,q
hr̃ pro omnino omiſſo, uidelicet, qñ teſtator quatuor
filios ſuos hæredes inſtitutos,ſi ſine filijs decederẽt,in-
uicẽ,et eorum filios, ſubſtituiſſet.dicit.n.ꝙ licet ſub-
ſtituerit nepotes, non tñ ex hoc arguere poſſumus,ut
decedente uno ex nepotibus, alter nepotũ uideat̃ ſub-
ſtitutus,quia hic caſus eſt oĩno omiſſus:cui & ego aſ-
ſentior, non tã per rõnem ipſius* Curt.*q̃ quia hæc non
eſſet tranſmiſſio, ſed eſſet nouũ grauamen inter ipſos
nepotes,qbus nulla erat facta ſubſt.et de.d.cõſ.*Cur.
uide ẽt. ∫.*nu.*297. Soc.*uerò hic,ad quẽ ſemꝑ recur
ritur,facit id,quod in.l.*3.*in prin.de leg.*1.*pollicitus
fuerat ſe facturũ in.l.cũ filioſ.uidelicet altius et ſub
tilius enucleaturũ.d.doct.*Bal. *Et in effectu cõcludit,
ꝙ huiuſmodi coniecturæ colliguntur ex diſpoſitis, &
contentis in teſtõ,aliqñ principaliter,aliqñ in conſe-
quentiã expreſſorũ:& de primo capite ponit unũ exẽ
235 plũ,de ſcdo uerò tria.*✻ Redeundo *ad primũ caput,ui
delicet ad coniect.quæ ſumũtur ex principaliter diſpo
ſitis in teſtõ,exemplũ tale eſt:* Teſtator *inſtituit filios
fratris,& ſi quis eorũ ſine filijs decederet, ſubſtituit
alios filios;qbus nõ exiſtẽtibus, ſubſtituit extraneũ.*
Dicit.n.Soc.*ꝙ in caſu iſto,ſi ultimus filiorũ fratris de
cederet ſine filijs,filij præmortuorũ ſuccederent ꝑ fi-
deic.uigore ſubſtit.facta de eorũ patribus, & in eos
tranſmiſſa: hoc autẽ probat duplici rõne.* Prima *eſt,
quia dũ teſtator ſubſtituit alios filios,ſequitur, ꝙ ap-
pellatione filiorũ ueniant nepotes.l.* Liberorum.*&c.*
Secunda *ratio eſt,quia filios fratris, non ſolũ recipro
ce ſubſtituit, ſed ẽt poſuit in cõditione in ſecunda ſub
ſtit.ad excluſionẽ extranei,dicendo,quibus non exiſtẽ
tibus:ergo ẽt eorũ filios cẽſetur uoluiſſe præferre ſub
tituto. ſubditq;* Soci.*hæc oĩa formaliter probari in.l.*
Lucius.*quẽ referemus ẽt.* ∫.*nu.*308. Sed *circa præ-
dictam coniect.aduerte, quia ur̃ eam non eſſe bonam.*
Non.*n.obſt.prima ratio* Soc.*quæ quidem ſi uera eſſet,
ſequeretur,ꝙ uenirent iure propria uocationis, non
aũt tranſmiſſ.ut aduertunt oẽs moder.hic, &* Crau.
*quẽ nuper reperi,in.d.l.cũ filioſ.in.*2.*par. nu.*341.
236 ✻ Ad *eam itaq;* Soci. *rationẽ reſpon. dupliciter ſcd̃m*
Rip.*hic poſt nu.*64.*primò,qa filij filiorũ fratris,neq;
ullo modo appellant̃ nepotes, neq; ullibi reperitur,ꝙ
ueniant appellatione filiorũ: cui adde* Franc. Accur.
quẽ refert Bar.*in.d.l.*Liberorũ.*&* Bal.*in uulg.§.In-
ſtituens.&* Lap. Soc. Barb. Cacial.*in conſ.*Soc.152.
*uol.*1.*Immo dicit* Soc.*ibi ſe nunquã uidiſſe aliquẽ con
trarium dicentẽ, de quo per* Alexandri.*in.§.* Quidam
*recte.fol.*12.*col.*3.*quibus adde* Alex. *in conſ.*1.*col.
antep.uol.*1 *ſecundò reſpon.idẽ* Rip.*ꝙ ne ipſius qui-
dem teſtõris nepotũ fauor operat̃ talẽ tranſmiſſ. ut ꝑ*
237 Dec.*in conſ.*55. *et uidimus.* ∫.*nu.*191.✻Tertiò *re-
ſponderi põt,ꝙ ſtante dictione,alios, non uident̃ poſſe
cõprehendi nepotes. ſiquidẽ dictio illa eſt implicatiua
ſimiliũ,iur.uulg.& ad hoc in ter.allego* Alex.*in cõſ.*
204.*col.*2.*uol.*2.Corn.*in conſ.*182.*col.*2. *poſt me.
uol.*2.*cũ pluribus alijs alleg.ꝑ* Soc.*iun. in cõſ.*160.
*nu.*13.*uol.*2.*cui adde* Dec.*in conſ.*182. *col.pen.&
uide.* ∫.*nu.*341.*et ita arguit* Rui.*ĩ ter.in cõſ.*130.
*uol.*3.*& in conſ.*179.*col.*2.*uol.*2.*& in cõſ.*181.
*col.*2.*in priu.eo.uol.* Accedat,*quia quicquid ſit in hæ-
reditate patrui,attñ in hæreditate patrui magni,put
hic,appellatione filiorũ non ueniunt nepotes,ſecundũ*
Cur.*iun.poſt* Aret.*in conſ.*57.*col.*2.Non *obſt.ſecun
da rõ* Soc.*primò,quia, ut dicit* Rip.*ubi.*ſ.*illa ur̃ con
tra hunc tex.ut per eũ.Cui non ſatisfacit rñſio* Soci.
*in conſ.*6.*uol.*3. *(adde & hic in fi.huius not.) quia
replicat* Rip.*ꝙ,ſi coniectura iſta eſſet bona,ea debe-
ret habere locũ ẽt in præiudiciũ ſecundo loco ſubſtitu
ti,licet paris in gradu.*Secundò *ad hanc ſecundam ra
tionem* Socin.*uidetur reſponderi poſſe, ꝙ.d.l.*Lucius.
uidetur facere contra ipſum Socin.*quia ſi ibi ipſi filij
fratris,poſiti expreſſe in conditione,nõ admittuntur
per fideic.ne ad portionem quidem patris ſui, ſed ſo-
lũ ab inteſtato ſuccedunt,ſecundum gl. ibi de qua.* ∫.
*nu.*707.*multo minus iſti nepotes fratris,nõ poſiti in
cond.in hac ſecunda ſubſt.debẽt admitti per fideic.ad
portionem patrui.* Quibus *tñ non obſtantibus uidet̃
prima facie teneri poſſe opin.*Soc.*quã ſequitur ẽt* Iaſ.
*in conſ.*154.*col.*4.*ad fi.uol.*4.*&* Cur. *iun.in conſi.*
114.*col.*2.Torn.*hic nu.*64.*& nouiſſime ẽt* Crau.*in
d.l.cũ filioſ.in.*2.*par.nu.*341.*& probari ur̃ primò
ꝑꝑ eius rationes,quarũ primæ adde, ✻ ꝙ expreſſũ dr̃* 238
*illud,quod tacite ineſt ex natura uerbi hoc importan-
tis,ut per* Doct.*noue cumulatos per* Crau.*in.d.l.cum
filioſ.in.*3.*par.nu.*2.*& ad ſaturitatem hr̃ per* Tiraq.
*ubi.*13.*genera expreſſi dinumerat, de* Legi.*connub.
glo.*7.*maxime nu.*176. *quod an procedat etiã,ſi ex-
preſſio pro forma requireretur, uide cũ poſt alios ibi-
dem nu.*178.*& not.* ∫.*nu.*250. Secundò *pro hac ra
tione adde* Barb.*ſignãter in bis ter. in cõſ.*11.*col.*8.
*uol.*2.✻ Tertiò *adde,ꝙ quicquid ſit, an appellatione* 239
*filiorũ ueniãt nepotes,illud ſaltẽ ur̃ expeditum,ꝙ,qñ
diſpoſitio confertur in futurum euentũ, & ſumus in
capite fauorabili,uidelicet uocatorũ, prout in hac.q.
tunc ueniunt nepotes,ut ꝑ* Doc. *maxime* Imol.*in.d.§.*
Inſtituens.*& per* Alex.*in apoſtil.ad* Bart.*in.d.l.*Lu-
cius.*& in conſ.*9.*uol.*1.*& in cõſ.*5.*uol.*3.*et in cõſ.*
26.*eo.uol.& in conſ.*37.*uol.*6. Rom.*in conſ.*129.
Soc.*in conſ.*17.*col.*3.*uer. confirmat̃. uol.*4.*et ꝑ* Iaſ.
*in conſ.*52.*uol.*3.Dec.*in conſ.*391.Soci.*iun.in cõſ.*
146.*uol.*2.*& noue in conſ.*1.*in.*2.*dub.uol.*3.*quic-
quid cõtrariũ dicere uideãtur* Lap.*cũ ſubſcrip. inter
conſ.*Soc.*in conſ.*152.*uol.*1.*&* Rom. *in conſ.*438.
et Dec.*in cõſ.*95.*&* Soc.*iun.in cõſ.*30.*col.fi.uol.*3.
Secũdò *principaliter ꝓbari ur̃ hæc coniectura, quia,
ut dicunt* Torn.*&* Crau.*ubi.*ſ.*iſti filij præmortuorũ
fuerunt poſiti in conditione, non ſolum reſpectu por-
tionis patris,ideſt reciprocæ ſubſtitutionis, ſed etiam
reſpectu portionis patrui,ideſt ſecundæ ſubſtitutionis
quo ad excluſionem extranei, ergo ad eos fieri debet
tranſmiſſ.iux.not.* ∫.*nu.*307.*Hãc aũt poſit. in cõd.
præſupponit* Crauet.*expreſſe factam eſſe,*✻Torn.*ue* 240
rò eam infert ex illis uerbis, quibus non extantibus,

quæ includunt ēt hos præmortuorũ filios, quos ſupra
nominauerat, quaſi dixerit teſtator, non exiſtentibus
filijs fratris, nec eorũ filijs. ad quod allegari poſſet no.
deciſ. Anch. in conſ. 67. Subtiliter, & ad plenum. col.
2. & quia cum in hoc caſu ſint poſiti in condi. ad ex-
cluſionem filiorum reciproce ſubſtitutorũ, multo ma-
gis debent cenſeri poſiti in conditione ad excluſionẽ
extranei: ad quod adduco ēt not. per Soc. in cõſ. 250.
col. pen. uol. 2. Tertiò principaliter probari uidetur
hæc coniectura, quia à principio ante aditã hæredita
tem unitum fuerat ius accreſcendi cũ ſubſtitutione,
igitur debet tranſmitti, arg. l. Qui patri. ut per Soci.
hic in ultima coniect. cum alijs alleg. ĩ. nu. 276. cum
ſeq. Quartò uidetur coniectura iſta omnino tenenda,
241 ✠ quia alius extraneus admitteretur excluſis his ne-
potibus fratris, qui in hac uulgu. de extraneo facta,
iux. not. ĩ. nu. 246. non intelliguntur poſiti in cõd.
ut per Soc. in. l. cum auus. col. 8. & in. § itẽ ſi pater.
in ultimo not. de reb. dub. Deci. in conſ. 416. col. 2. et
in conſ. 529. col. fi. Ruin. in conſ. 106. uol. 3. Curt.
iun. in conſ. 33. Rimin. in cõſ. 183. col. 4. Alexãdri.
in conſ. 26. col. 1. conſequens aũt uidetur à teſtatoris
mente alienum, ergo &c. & ita reperi poſtea urgue-
re Rui. in conſ. 140. col. 7. cum ſeq. uol. 2. Non obſt.
ꝙ hoc modo iſta eſſet uocatio, non aũt trãſmiſſio, quia
reſpond. ꝙ etiam ipſemet Soci. dicit hanc coniect. ſu-
mi ex immediate & principaliter diſpoſitis in teſta-
mento, cum uerba hoc importent, ſed nihilominus dici
tur coniectura tranſmiſſ. cum non ſit ex propria ſigni
ficatione, ſed interpretatiue. l. iuſta interpretatione.
de uerb. ſigni. cum alijs late & noue alleg. per Soc. iu.
in conſ. 30. nu. 10. cum ſeq. uol. 3. & latius per Ti-
raq. de Primog. q. 40. nu. 58. & maxime cum hæc ſo
la ratio ſine alia non ſufficeret, ut not. ĩ. poſt num.
243. uer. non obſt. ſecunda. Non obſt. duę aliæ reſpon
ſiones ad primam rõnem Soci. quia ad utranq; unico
uerbo põt replicari, ꝙ licet iure propriæ uocationis
non poſſent admitti, nõ tñ infertur, quin iure tranſ-
miſſ. uenire poſſint, dummodo adſit coniectura, ita
Rui. in conſ. 179. col. fi. uol. 2. diximus. ſ. poſt num.
242 217. ✠ Facilius. n. fit tranſmiſſio, ꝙ̃ inducatur uoca-
tio, ſecundum Cran. in conſ. 62. ad fi. ubi ēt reddit ra
tionem, & noue idem Cran. in. l. cum filiof. in ſecun-
da par. num. 394. quicquid dicat Ruin. in conſ. 181.
col. 5. uol. 2. & ſi qñ Doct. arguunt de una ad aliam,
id faciunt à maioritate rationis affirmatiue, de uoca-
tione ad tranſmiſſ. non autem econtra. Sed particula-
riter etiam ad utranque reſponſionem replicando, nõ
obſt. prima reſponſio, quia aduertendum eſt, ꝙ ſi Soci.
appellaret hos præmortuorum filios nepotes teſtato-
ris, utiq; erraret, cum etiam ſecundum illum loquendi
modum dicerentur pronepotes ex fratre, ſed Soc. lo-
quitur quoad fratrem, cuius reſpectu dicuntur nepo-
243 tes, & ueniant appellatione filiorum. ✠ Nam ſi quis
leget etiam filijs extranei, uenũt ēt nepotes illius ex-
tranei. l. Liberorum. quæ generaliter loquitur, & in
indiuiduo de nepotibus ex fratre, eſt tex. in. l. Lucius.
& tenet Are. in ſubſcrip. ad. d. conſ. Soc. 152. uol. 1.
& Alex. in conſ. 5. uol. 3. & in conſ. 37. col. 3. uol.
6. ubi propterea reprobat diſtinct. inter nepotes de-
ſcendentium, & tranſuerſalium, aſſerens appellatio-
ne filiorum etiam in tranſuerſalibus uenire nepotes,
& Deci. in conſ. 372. Iaſ. in conſ. 52. uol. 3. & nu-
per reperi Soci. iun. in conſ. 1. nu. 43. uol. 3. Nouiſſi-
me tamen reperio eundem Socin. iun. ſibi contrariũ in
conſ. 30. eo. uol. maxime nu. 18. cum ſeq. late diſpu-
tantem hanc. q. & tenentem partem negatiuam, &
multifariam rñdentem ad prædicta, ut per eum. Non
obſt. ſecunda reſponſio ad primam rationem Soci. quia
replicatur, ꝙ Soci. non ſe fundat hac ſola ratione, ſed
etiã ſuper ſequenti, quę ſimul iuncta poſſunt operari,
arg. auth. Itaq;. C. com. de ſucc. Secundò replicatur,
ꝙ contraria procedunt, quando filij ipſius teſtatoris
eſſent nominatim ſubſtit. ſecus, quando dictum eſſet,
ſubſtituo filios, & ſic nomine appellatiuo. tunc. n. cũ
appellatione filiorum ueniant nepotes, putarem, ꝙ
ad eos etiam fieret tranſmiſſio, & maxime propter
not. paulo. ſ. Non obſt. dictio, alios, quia pariter repli
catur, ꝙ dictio illa bene impedit, ne iure propria uo-
cationis uenire poſſint, ſed nõ impedit, quin fiat trãſ-
miſſio, ut not. ſ. nu. 217. & ad cõſ. Alex. ſ. nu. 237.
in contrarium alleg. reſponde ut per Rimin. in conſi.
178. col. 3. Ad hæc, quia neque dictio, ſuperſtes, impe
dit tranſmiſſ. ut not. ſ. nu. 219. & ita etiam reſpon.
ad opin. Aret. & Cur. iun. ſ. in contrariũ alleg. præ-
terea opin. illa uidetur mihi contra Doct. alleg. ſ. nu.
273. ſi recte aduertatur. Non obſt. prima reſpõſio ad
ſecundam rationem Soci. quia replicatur, non eſſe in-
conueniens, ꝙ coniectura militet in præiudicium ex-
tranei ſubſt. ut in hac. q. licet non in præiudicium de-
ſcendẽtium teſtatoris, ut in hoc tex. arg. l. cum auus.
cum multis ſimil. & de hoc dicemus etiã. ĩ. nu. 338.
Non obſt. ſecunda reſponſio, quia pariter replicatur,
ꝙ non agitur, ut iſti præmortuorum filij cenſeantur
uocati. tunc. n. non opus eſſet tractare de tranſmiſſ.
ſed agitur de coniecturanda uoluntate teſtatoris, ut
decedẽtibus filijs fratris ante grauatũ, uoluerit, ꝙ ad
præmortuorũ filios fieret trãſmiſſio, ad quũ ſufficit le
uior coniectura, ꝙ̃ ad uocationẽ, ut paulo. ſ. diximus.
Rectius tamen cogitanti uidetur, ꝙ opin. Socin. nullo
modo defendi poſſit: & licet contra eum ſufficeret al-
legare regulam. ſ. factam, ꝙ fideicommiſſum condi-
tionale nõ tranſmittitur actiue, attamẽ adduco etiã,
ꝙ iſti ſunt ter. caſus Anch. in conſi. 73. Contra Phi-
lippum, & Soci. ĩ. in ultima coniect. ut ibi dicemus,
nu. 275. excepto, ꝙ ipſi loquuntur in deſcendentibus
teſtatoris, & tamen ſuper eo caſu fit maxima diffi-
cultas per Doct. & multi tenent contrarium, ut per
Soci. in. d. l. cum auus. col. fi. & dicemus. ĩ. nu. 780.
& nu. 1070. Si ergo in deſcendentibus teſtatoris fit
maxima difficultas, non obſtante præſumptione. l. cũ
acutiſſimi. ergo in tranſuerſalibus. q. uidetur contra
hos nepotes fratris expedita, aliàs uana eſſet. q. illa.
tota uis eſt in reſponſione ad rationes in contrarium
alleg. Non obſtat ergo prima ratio Soc. cum corrobo-
rat ſupra adduct. quia reſpond. ꝙ licet appellatione
filiorum aliquando ueniant nepotes, maxime quando
diſpoſitio confertur in futurum euentum, et ſumus in
capite fauorabili, & licet ēt ſufficiat leuior coniectu
ra ad tranſmiſ. ꝙ̃ ad uocationem, attñ nullibi probat̃,
ꝙ iſti nepotes, licet nõ poſſint hoc caſu uenire tanquã
uocati ꝑ dictionẽ illã, alios, & opi. Are. et Cur. iun.
poſſint tñ uenire per trãſmiſ. ut. ſ. dicebamus: quãqui
dẽ nulla hic coniec. ne ad trãſmiſ. q̃dẽ ſufficiens addu-

244 cit̃. * Non obſtat ſecũda ratio Soci. qa. l. Lucius. nõ di
cit, ꝙ filij poſitorum in condit. ſint prælati ſubſtituto,
ut dicit Soc. ſed ꝙ nõ ſolũ frater inſtitutus, ſed ẽt eius
filij in cõd. poſiti, ſunt prælati ſubſtituto: at hi nepotes
non ſunt poſiti in cond. ergo &c. quin immo ẽt ſi ta-
cite præſumerentur poſiti in conditione, nõ tñ ad eos
fieret tranſmiſſ. ut not. j. nu. 310. hinc eſt, ꝙ Crau.
& Torn. uolunt hos nepotes fratris expreſſe poſitos
245 eſſe in conditione, ut. s. retulimus. * Non obſt. ergo, ꝙ
ſecundũ Crau. & Torni. etiã iſti nepotes fratris ſint
poſiti in conditione, quia rñ. primò, ꝙ ẽt ſi expreſſe
poſiti eſſent in conditione, attñ, cum non ſint deſcen-
dentes teſtõris, ad eos non fieret tranſmiſſio, ut not. j.
nu. 309. Secundò rñ. ꝙ non ſunt poſiti in condit. & ꝙ
immo contrariũ præſupponit ipſe Soc. dũ dicit hos fi-
lios poſit. in condit. uideri in ſecunda ſubſti. prælatos
ſubſtituto, & ſic patet Soc. præſupponere, ipſos præ-
mortuorũ filios non fuiſſe in hac ſecũda ſubſt. poſitos
in cõdit. & certe Soci. ut uidere licet, nõ ponit ſecun-
dã ſubſti. in ea forma, quã refert Crau. ubi. s. qui ſe-
cundã ſubſtit. de qua agitur, ponit in forma cõpendio
ſa, Soc. autem ponit in forma, quibus nõ exiſtentibus,
246 * quæ quidẽ ſubſt. licet ab aliquibus uideatur accipi
ẽt pro fideic. ut per Corn. in conſ. 226. col. 3. uol. 4.
Calcan. & Fran. de Cap. liſtæ inter conſ. Calc. 102.
cũ ſeq. attñ eſt ſolũ uulgaris, iux. not. in. l. 1. de uulg.
& pup. cũ alijs alleg. ꝑ Dec. in conſ. 416. col. 1. Rom.
in conſ. 56. in prin. & Soc. iun. in conſ. 102. col. 3. cũ
ſeq. uol. 1. ſed latius in conſ. 180. nu. 63. cũ ſeq. uol.
247 2. facit pulcher tex. in. l. Tutoribus. de teſt. tut. * &
hoc procedit ẽt ſtante clauſula codicillari, ut per Soci.
iun. in. d. conſ. 180. col. pen. Nõ obſt. conſ. Corn. in cõ
trariũ alleg. quia, ultra rñſionem Soci. iun. ubi. s. rñ.
ꝙ ibi cõcurrebat ẽt, ꝙ illi ſubſt. erãt poſiti in cond. et
grauati. Ad conſ. uerò Calc. & Fran. de Cap. liſtæ pa
riter ultra rñ. Soc. iun. ubi. s. rñd. ꝙ id nõ ſimpliciter
248 dicũt, ſed cũ temperamento, ut per eos. * Non obſt. ꝙ
uerba illa, quibus nõ exiſtentibus, referãtur ẽt ad po
ſitos in cõdit. ut dicit Torn. relat. s. nu. 240. qa hoc
non uꝛ uerũ, et in contrariũ allego Rui. in ter. in cõſ.
181. col. 2. uol. 2. maxime dũ alleg. doct. Bar. in. l. fi. §.
Titia. de lib. leg. ut ꝑ eum. cui adde Alex. in conſ. 55.
col. 7. in fi. uer. et per prædicta patet. cũ ſeq. uol. 4. et
Cur. ſen. poſt Areti. in conſ. 46. col. pen. & ad conſi.
Ancha. alleg. s. poſt nu. 240. rñ. ꝙ ibi illi, de quibus
dubitabaꝛ, an eſſent cõprehenſi in ſubſtit. paſſiua, fue
rãt prius diſpoſitiue uocati, hic aũt fuerãt tm̃ in alia
ſubſtit. in condit. poſiti. Ad rõnem illã, ꝙ poſiti in con
dit. ad excluſionem patruorũ, multo magis debeãt eſ-
ſe ad excluſionem extranei, rñ. ꝙ argu. procederet, ſi
fuiſſent poſiti in condit. ad excluſionẽ patruorũ, reſpe
ctu portionis alterius patrui ſui: ſed cũ poſiti fuerint
in condit. ad excluſionem patruorũ ſolũ reſpectu por
tionis patris, hic aũt agaꝛ de portione patrui, argum.
corruit, cum diuerſã ſit rõ in his ter. inter portionem
patris, & patrui, ut per Alex. hic col. 12. ante me. et
Imol. col. fi. & Soc. ante nu. 21. uer. non obſt. tex. &
ante nu. 27. uer. ſed cõtra. & D. Fab. nu. 26. & fa-
cit conſ. Cum. 106. per. §. ſabinus. & dicemus ẽt. j.
poſt nu. 855. uer. ad hanc. hinc eſt, ꝙ. l. Cum auus. non
habet locũ in uulg. ut not. s. nu. 241. quia in illa non
agiꝛ de re, quæ nunquã fuerit pr̃is ſui, ut per Cur. in. in
conſ. 125. in fi. uide tñ. j. añ nu. 925. Nõ obſt. l. Quæ
pr̃i. quia rñ. ut. j. ante nu. 287. uer. neq; ẽt. Nõ obſt.
ꝙ aliâs, niſi fieret trãſmiſ. ad hos nepotes ex fratre te
ſtatoris, extraneus ſubſtit. admitteretur uigore ſcdæ
ſubſt. qa rñ. primò, ꝙ ex hoc nõ debet inferri, trãſmi.
fieri debere ad hos præmortuorũ filios: ſiquidẽ ad hoc
allegatũ inconueniens euitandũ, ſufficeret tenere ip-
ſos fuiſſe poſitos in cond. in hac ſcda ſubſtit. ad hoc ne
extraneus admittatur, abſq; eo, ꝙ ipſi per fideic. ſuc-
cedãt, inter quę eſt longa differentia, ut patet ex not.
j. nu. 704. cũ ſeq. & ita ferè in ter. rñ. Rui. in cõſ.
181. col. 4. uol. 2. & uide ẽt. j. añ nu. 294. uer. non
obſt. rõnes. Secundò rñ. ꝙ ſi in ipſis trãſuerſaliũ gra-
uatis, prout eſt caſus nr̃, potius admittitur ſubſti. ex-
traneus, q̃ ꝙ filij grauatorũ præſumantur poſiti in cõ
ditione, ut poſſint ſuccedere ab inteſtato ad portionẽ
pr̃is ſui, ut not. in. l. Cũ auus. et. j. poſt nu. 1072. uer.
attñ non eſt recedendũ. multo magis debet potius ad-
mitti ſubſt. extraneus, q̃ ꝙ in tranſuerſalibus fideic.
condit. contra reg. iur. tranſmittaꝛ, & filij unius ad-
mittanꝛ per fideic. ad portionẽ alterius. Et ad auctor.
Rui. alleg. s. poſt nu. 242. rñ. ꝙ loquiꝛ in deſcendenti
bus, nos autem loquimur in tranſuerſalibus.
* Deueniendo modo ad coniecturas reſultantes in cõ 249
ſequentiã expreſſorũ in teſtõ, præmitte, ꝙ expreſſum
dr̃ ẽt id, qđ ſequitur ex expreſſo, ut per Crau. in cõſi.
130. col. 3. & in conſ. 257. nu. 6. & nouę latius in
d. l. Cũ filiof. in. 3. par. nu. 9. & per Tiraq. ubi. 13. ge
nera expreſſi dinumerat, de Legi. connub. glo. 7. maxi
me nu. 179. * quod quidẽ procedit ẽt, ſi expreſſio pro 250
forma requireretꝛ, ut per Aret. optime diſtinguentem
in. l. Gallus. in prin. col. 3. poſt me. quẽ ſequitur Rui.
in conſ. 122. col. pen. prope fi. uol. 2. accedant not. s.
poſt nu. 238. & adde Iaſ. alleg. j. poſt nu. 1251. de
qua materia diſtinctius habetur ꝑ Cur. iun. poſt Fely.
in conſ. 159. col. 3. & ad ſaturitatẽ per Tiraq. alleg.
paulo. s. * Primũ ergo exemplũ Soc. eſt, ſi teſtõr Ti- 251
tio fratri ſuo ſubſtituit Sẽproniũ pariter eius fratrẽ,
et cohæredem, et, eo non exiſtente, Caium eius filium
& hæredem, quem tunc dictus Sempronius unicũ ha-
bebat. hoc. n. caſu dicit Soc. ꝙ ſi & Sempronius et Ca
ius prædecedãt Titio grauato, attñ ſi tp̃e uerificatæ
conditionis ſuperſunt alij filij Sẽpronij poſtea nati, et
eius hr̃des, ad eos fiet trãſmiſſio ſubſtit. quia apparet,
ꝙ teſtõr nõ ſolũ uoluit ſubſtituere Semproniũ, ſed ẽt
eius filios: unde ꝓſumptio eſt, ꝙ ſi cogitaſſet alios filios
Sempronij futuros hæredes, eos ſimiliter ſubſtituiſſet,
arg. uulg. glo. in. l. Tale pactũ. in fi. Sed cõtra, quia aut
Soc. uult, ꝙ iſti alij filij Sempronij poſtea nati admittã
tur, tãquã quos teſtõr ſubſtituiſſet, ſi de eis cogitaſſet;
& tunc hoc nõ eſſet exẽplũ tranſmiſſ. ſed præſumptæ
uocationis, ut dicunt D. Fab. poſt nu. 25. & Torniel.
num. 65. * aut uerò uult, ꝙ ueniant ex tranſmiſſio- 252
ne, & tunc oportet, ꝙ iſta tranſmiſſio fiat à Caio ad
fratres ſuos, tãquã ad eius hæredes, cũ ipſe fuerit ſub
ſtitutus in caſu, qui euenit. ſ. prædecedentiæ Sempro-
nij, & ita dicit Torn. ubi. s. quod & ego cogitauerã
ante, quàm eũ uidiſſem, & pro hoc etiã allegabã ſub
ſcript. ad conſ. Socin. 73. uol. 4. col. 1. ubi ſignanter
circa tranſmiſ. ſubſtit. factæ de Hieronymo, & eo nõ
exiſtente de eius filijs, quærit, an prædefuncto Hiero.
& eius filijs ante grauatũ, tranſmiſſio fiat per filios

Hieronymi, non aũt an ſiat per ipſum Hier. Hoc ergo
ſtãte dico, ꝙ, ſi uolumus tenere, ꝙ in ꝓpoſito caſu fiat
tranſmiſſio, oportet tenere tria dubia. primò enim
oportet tenere, ꝙ, cũ ſubſtitutio de Caio fuerit uulg.
iux. not. ſ. nu. 246. directa ſubſtitutio tranſmittatᷣ,
de quo diximus. ſ. nu. 213. ſecundò oportet tenere, ꝙ
fiat tranſmiſſio non ſolũ ꝑ tranſuerſales teſtõris, ſed
ẽt ad tranſuerſales trãſmittentis, de quo dixi. ſ. añ
nu. 249. tertiò oportet tenere, ꝙ, ſi Caius reliquiſſet
filios, tunc ad eos, non autem ad alios filios Sempronij
fieret trãſmiſſio, cũ filius excludat fratrẽ, quod haud
ſcio, an eſſet ſecundum mentẽ teſtatoris, & Socin. ſed
uide. j. nu. 267. Secundò contra hanc coniec. facere
uᷣ, quia, cum ſubſtitutio de filio Sẽpronij fuerit nomi-
natim facta de Caio, ſequi uᷣ, ꝙ non ueniant alij filij
253 Sempronij, * prout dicimus, ꝙ appellatione filiorum
nomine proprio nominatorũ, nõ ueniunt nepotes, qui
aliâs uenirent. l. si quis ita. §. 1. de teſt. tut. Bart. in. l.
Quòd ſi nepotes. eo. tit. & in uulg. l. Liberorũ. & . §. in
254 ſtituens. Dec. in conſ. 391. * immo ſufficeret, ſi adeſ-
ſent aliqua alia uerba arctatiua, ut per Bal. in conſi.
502. uol. 4. in no. late Crau. in conſ. 98. col. 3. quod
procedit etiam in capite fauorabili uocatorũ, ut not.
255 in dictis locis. * atq; ẽt dato, ꝙ etiam naſcituri uoca-
ti eſſent, ut per Rui. in conſ. 129. col. 3. uol. 3. & ita
256 in ter. arguit Rui. in conſ. 179. col. 2. uol. 2. * Tertiò
facit, quia, cum iſti filij non eſſent nati tempore teſta-
menti, non uidentur cõprehendi in diſpoſitione, dato
ẽt ꝙ ſimpliciter teſtator uocaſſet filios. l. si cognatis.
257 de reb. dub. * immo ne in legato quidẽ facto filijs pro
prijs ueniunt poſthumi. l. Qui filiabus. §. 1. de lega. 1.
cum alijs alleg. per Soc. in conſ. 73. in. 2. dub. col. 6.
uol. 4. cui adde Imol. in conſ. 113. quod eſt obſeruan-
dum propter uulg. l. Qui in utero. teſtator. n. forte uo-
cauit Caium, quem ſummopere diligebat, non ita for
te uocaturus alios poſtea natos. ſiquidem tanta affe-
ctio non habetur erga naſcituros, quãta ad iã natos,
ut per Socin. poſt alios ubi. ſ. Et ſi diceres, ſufficit, ꝙ
ſint nati, uel ẽt concepti, tẽpore mortis teſtatoris, ut
in. d. l. si cognatis. prout forte iſti erant; reſpõ. ꝙ iſta
eſſet tũ magna diuinatio, tum magna reſtrictio ad con
258 cluſ. Soc. * Et ſi diceres, præd. non habere locum, quã
do diſpoſitio confertur in futurum euentum, reſpon. ꝙ
immo etiam tunc locum ſibi uendicant, ut per Rui. re
torquentem deciſ. Io. Andr. in contrariũ alleg. in conſ.
36. col. 4. cum ſeq. uol. 2. & in conſ. 112. col. 6. cũ
ſeq. eo. uol. poſt Soci. cum ſubſcrip. in conſ. ultim. uol.
j. et idem ẽt, ſi non adeſſent nati tẽpore mortis, in qui
bus uerificari poſſet diſpoſitio teſtatoris, conſuluit So
cin. in conſ. 73. col. 7. uol. 4. ut ibi per eum. Et tantò
magis tenenda uᷣ hæc opin. quia, ſi in præcedenti ca-
ſu tenuimus, potius admitti ſubſtitutũ extraneũ ſecũ
do loco ſubſtitutum, ꝙ ꝙ ad filios fratrũ præmortuorũ
fiat tranſmiſſio, fortius in hoc caſu tenendũ uidetur,
tranſmiſſionem fieri non debere, in quo licet non fiat
tranſmiſſio, non propterea extraneus admittitur.
259 * Nec obſt. uidetur, ꝙ teſtator uocando Caiũ filiũ &
hæredẽ Sempronij, uideatur habuiſſe rationẽ omnium
filiorum & hæredum Sempronij, iux. tex. cum glo. in
l. Tale pactum. alleg. per Soc. pro qua glo. ut hoc obi-
ter dicã, eſt tex. melior de iure, ubi late Clau. de Seiſ.
in. l. mulier. in prin. ſ. eo. & hæc regula procedit etiã
in teſtamentaria diſpoſitione, ſecundũ Iaſ. in conſ. 4.
col. 2. uol. 1. & de qua per Alci. in. 3. lib. de ver. ſign.
pag. 151. in fi. cum ſeq. octauæ formæ: quam tñ gloſ.
limita, ut per Soc. iun. in conſ. 102. col. pen. uol. 1. &
nouiſſ. per moder. Alb. in conſ. 106. prope fi. Ad hanc
n. rationem Soc. reſpon. ꝙ teſtator adiecit, & hæredẽ,
non quia habuerit rationẽ omnium filiorum & hære-
dum Sempronij, ſed quia nolebat, ꝙ Caius poſſet repu
diare hæreditatẽ patris, & acceptare fideic. iux. not.
j. ante nu. 359. Verum tamen cogitabam, ſi opin.
Soci. ſuſtineri poſſet, quã ſimpliciter ſequitur etiam
Iaſ. in conſ. 154. col. 6. uol. 4. & Curt. iun. in conſ.
121. col. 5. & quã Rip. hic num. 65. dicit ſibi uideri
æquam, licet non neceſſario concludentẽ, pro ea ẽt ad
ducens not. per ſe in. l. si unquã. q. 5. eamq; ſequitur
ẽt D. Fab. poſt nu. 25. Torn. nu. 65. ut dicamus, ꝙ iſti
alij filij poſtea nati ueniant, non tanquã tacite ſubſti
tuti, ut dicebant D. Fab. & Torn. (& certe non eſſet
forte hæc coniectura in caſu iſto ſufficiens ad uocatio
nem, iux. not. ſ. ante nu. 253. uer. 2.) nec ẽt ueniant
ex iure tranſmiſſo per Caiũ, ut. ſ. poſt Torn. diceba-
mus nu. 252. ſed dicamus, ꝙ ueniant ex iure trãſmiſ
ſo per Sẽproniũ ex coniecturata mente teſtatoris, qui
ſicut ſubſtituit Caiũ, ita ẽt uoluiſſet, ꝙ prædefuncto
Caio, ad alios filios Sẽpronij fieret trãſmiſſio, ſi de hoc
caſu cogitaſſet, ut dicebat Soci. per gloſ. in. l. Tale pa-
ctũ. & hæc ratio põt eſſe ſufficiens, ut ea ſubſtit. quæ
de Sẽpronio facta fuerat, tranſmittatur; licet non ut
noua ſubſtit. inducatur, prout ẽt. ſ. diximus nu. 217.
& nu. 242. Non obſt. ꝙ hoc eſſet exẽplũ præſumptæ
uocat. nõ aũt tranſmiſ. ut diximus. ſ. ante nu. 252.
quia rñ. ꝙ hæc nõ eſſet ſufficiens cõiect. ad uocationẽ,
ut paulo. ſ. dicebamus, ſed bene ad tranſmiſſ. in qua
leuior coniect. ſufficit, ut not. ſ. nu. 242. põt etiã ad-
di, quia à prin. ante aditã hæred. unitũ fuerat ius ac-
creſ. cum ſubſt. iux. not. per Socin. relat. j. ante num.
276. Non obſt. ꝙ tranſmiſſio debeat fieri à Caio, quia
reſpon. ꝙ tranſmiſſio excludit ſubſtitutum uulgarẽ. i.
Caiũ, ut not. ſ. nu. 39. & ſic ipſe Caius uulg. ſubſti
tutus non põt tranſmittere. ſolũ cogita, quo ergo ipſe
Caius, ſi extaret, unà cũ alijs admitteretur: circa hoc
uide. j. nu. 268. Non obſt. ꝙ nomine proprio ſubſti-
tuerit Caiũ, quia rñ. ꝙ uocatio nomine proprio bene
impedit, ne alius cenſeatur ſubſtitutus, ſed non im-
pedit tranſmiſſ. ut diximus. ſ. num. 214. Et certe, niſi
adiecisſet nomen propriũ Caij, non opus eſſet trãſmiſ
ſione, quia de proprietate ſermonis ſubſtituti eſſent
oẽs filij Sẽpronij. Non obſt. ꝙ hæc coniec. nõ debeat mi
litare in natis poſt mortẽ teſtatoris propter not. ſ. nu.
256. * quia illa non procedunt, qñ diſpoſitio confer 260
tur in futurũ euentum, tunc. n. ſufficit, ꝙ ſint nati tpe
euentus conditionis, quicquid dicant Rui. & Soci. ſ.
nu. 258. in contrariũ alleg. ſcdm com. opi. poſt Lãb.
de Ramp. ut per Caſtr. in conſ. 16. viſo puncto. col. 4.
in prin. uol. 2. Alex. in conſ. 26. uol. 3. Soc. ſibi contra
rius in. d. l. si cognatis. poſt nu. 39. uer. ex quo inferẽ.
Deci. in cõſ. 217. in fi. & Rui. ſibi contrarius in cõſ.
117. col. 6. uol. 2. & late in conſ. 160. eo. uol. & in
conſ. 164. col. 5. in prin. eo. uol. ubi tñ ſecus tenet, qñ
teſtator uocauit familiã, uel cognatos ſuos, ut ibi per
eũ. & com. opin. tenet ẽt Pariſ. in cõſ. 31. nu. 41. uol.
2. & ſignanter contra Soc. in contrariũ alleg. ſ. poſt

nu. 158. tenet Alexãdri. in. §. Quidã recte. fo. 12. col. 2. in fi. cũ ſeq. ✠ Et pro. d. com. opi. facit, quia licet uerba pñtis tpis non cõprehendant futura, attñ, qñ eorũ effectus differtur poſt mortẽ, tunc ſecus, ut per Tiraq. de Primog. q. 40. nu. 177. cui adde. l. uiliã. in uer. referantur. de au. et arg. leg. Crau. poſt Aug. in. l. 1. nu.
262 33. de leg. 1. Pro cuius tñ com. opi. declaratione, uide oĩno not. ˢ. poſt nu. 81. uer. nec obſt. ✠ Quinimo fortius uenirẽt ẽt nati poſt uerificatã conditionẽ, qñ teſtator uel expreſſe uocaſſet ẽt naſcituros, ut ꝑ Rui. in d. cõſ. 160. in. 1. dub. uol. 2. uel tacite de naſcituris ſenſiſſet, ut qñ nõ aderãt nati, in quibus uerificari poſſet diſpoſitio teſtõris, ſcdm Caſt. in conſ. 250. In cauſa, q̃ uertitur Sauona. col. 5. uol. 1. quẽ refert & ſeq. Rui. in cõſ. 22. uol. 2. cui adde Rom. in cõſ. 134. in 4. dub. idẽ tenet Pariſ. in conſ. 71. col. 2. & 3. uol. 4. Soci. iun. latc in conſ. 172. uol. 2. licet cõtra hoc ultimũ cõſuluerit Alex. de Caſt. immemor in cõſ. 22. col. 3. uol. 3. repetito in cõſ. 13. uol. 4. alleg. ꝑ Ruin. in d. cõſ. 22. et cõtrariũ ẽt cõſuluit Iaſ. in cõſ. 206. in. 1. dub. uol. 2. q̃ fuit ſubſcriptio ad cõſ. Soc. ut ibi in pri. dicit; et reperi poſtea Tiraqu. de Retrac. lignag. §. 1. glo. 9. nu. 80. uſq; ad. 99. circa præd. more ſuo ingentẽ auctoritatũ cumulũ feciſſe. Fortius tñ dicit Caſt. in d. cõſ. 250. col. 5. in fi. cum ſeq. & latius col. 7. ad fi.
263 uer. item allegat. cũ ſeq. ✠ ꝙ etiam ſi in d. caſu extarẽt aliqui nati tpe euẽtus cõditionis, adhuc tñ alij, qui poſtea naſcerent̃, participare deberẽt, ut ꝑ eũ, quẽ refert, & ſequit̃ Rui. in cõſ. 35. col. 7. uer. 2. uol. 1. & in. d. conſ. 22. poſt nu. 12. uol. 2. circa qđ uide not. ˢ.
264 poſt nu. 81. uer. nec obſt. ✠ Et uenirẽt ẽt alij nati poſt euẽtũ cõditiõis, qñ adeſſet dictio, ĩ iſinitũ, uel, ꝑpetuo, ẽt in probibit. alienat. tñ adiecta, uel qñ teſtõr uocaſſet deſcẽdẽtes, uel liberos, uel poſteros ſuos; uel qñ uocaſſet ꝑ plures gradus quos uériſimile nõ eſſet extituros tpe euẽtus condit. ut hæc oĩa hñtur per Ruin. poſt Soc. tũ in. d. cõſ. 22. col. 2. in fi. cũ ſeq. tñ in cõſ. 128. col. pen. ad fi. cũ ſeq. eo. uol. cui adde Soci. in conſ. 51. nu. 41. uol. 4. et Gui. pa. deciſ. 511. hinc Alexãdri. in §. Quidã recte. fo. 12. col. 4. uer. tertia. poſt Soc. in. d. l. si cognatis. tenet, ꝙ ĩ relicto puro facto poſteris ueniũt ẽt nati poſt mortẽ teſtõris, alleg. ẽt Deci. quẽ ego non reperio, & ibidẽ ẽt uer. quarta. tenet, neminẽ tñ citãs, idẽ eſſe, qñ uocaſſet ꝑ plures gradus etc. ut. ˢ. dictũ fuit. Nouiſſime tñ reperio, ꝙ cõtra ſoc. et Gui. Pa. tenet iſignis mod. Albe. in cõſ. 106. col. 3. cũ ſeq. ſup quibus ulterius nõ inſiſto: tñ nõ omitto uidendos eſſe
265 præd. maxime Caſt. & Rui, ut. ˢ. retuli. ✠ Illudq; obiter poſtremò nõ omitto circa. d. l. Si cognatis. eã nõ ꝓcedere in ſucceſſorio edicto cõuentionis, ut per Deci. poſt Bar. Bal. & Rom. in Rubri. de ſucc. edic. in prin. & Crot. in. §. Diui. nu. 164. & per Rui. in cõſ. 35. nu. 14. uol. 1. & in. d. cõſ. 160. poſt nu. 7. uol. 2. Iaſ. in. l. 2. nu. 235. de in. emphy. Soc. iun. in conſ. 76. ante nu. 8. uol. 1. circa qđ tñ uide Alexandri. poſt Corn.
266 in. §. Quidã recte. ſol. 14. col. 3. uer. ſed ad huc. ✠ Pariter ẽt ad. d. l. Qui filiabus. §. 1. ˢ. in contrariũ alle. rñ. eã non procedere, qñ diſpoſitio cõfertur in futurũ euẽtũ, & ita rñ. Alex. in conſ. 37. col. fi. uol. 6. & circa eũ tex. uide per Alexãdri. ubi. ˢ. & oĩno Socin. in cõſ. 301. uol. 2. & Ruin. in conſ. 164. col. 5. uol. 3. Non obſt. ultimò, ꝙ minus ſit facienda tranſmiſſio in

caſu iſto, q̃ in caſu ꝓcedenti, cũ hic non ꝓpꝓea aliàs admitteretur ſubſtit. extraneus, prout admitteretur in caſu illo; quia rñ. ꝙ fortior coniectura trãſmiſſ. eſt in caſu iſto, q̃ in illo, ut patet, ſi recte perpendatur. ſolũ uide paulo. ʲ. uer. 2. cogita. ✠ Cæterũ relinquit̃ du- 267
biũ tactũ. ˢ. ante nu. 253. uer. 3. an ſi Caius reliquiſſet filios, tranſmiſſio fieret ad eos, an uerò ad fratres 268
Caij, ✠ quod quidẽ dubiũ depẽdet ab alio dubio, an, ſi ſupereſſent & Caius & alij filij Sẽpronij, deberet admitti ſolus Caius, an uerò ẽt alij; quod quidẽ pariter late diſputatur ꝑ Soc. poſt Caſt. in. l. cum auus. in. 5. q. ultra Bar. nu. 90. ſuper quibus cogita: interim ſufficiat aduertiſſe. Nunc addo, ꝙ noue reperio Crau. qui, & merito quidem, miris laudibus extollitur à laudato uiro Io. Bap. Plot. in rep. l. si qñ. ante nu. 659. C. unde ui. Crau. inquã in. d. l. cum filiof. in. 2. part. nu. 342. referentẽ Soc. hic alio modo, uidelicet, ꝙ teſtõr grauauerit Semproniũ fratrẽ ſuũ hr̃dem inſtitutum reſtituere hæred. Caio filio unico ipſius Sempronij, & eueniſſe caſum, ꝙ Caius prædeceſſit Sẽpronio; & refert Soc. hic dicere, ꝙ admittũtur alij filij Sẽpronij poſtea nati, excluſo ſubſt. extraneo, rõne per Soc. alleg. ſubditq;, ꝙ ſi ſupereſſent Caius & alij filij Sẽpronij, ipſe ſolus Caius admitteret̃. ſed certe, ut uides, hic eſt alius caſus diuerſus à caſu Soci. & ꝓpꝓea primò neſcio qũo Crau. loquat̃ de excluſione ſubſt. extranei, cum nulla hic ſubſt. de extraneo facta proponat̃. Scdò cogita, qũo in caſu Crau. iſti alij filij poſſent admitti. nõ. n. iure expreſſæ uocationis, cũ, filio nõiatim uocato, nõ ueniãt alij filij, ut. ˢ. diximus, et fatet̃ ẽt ipſemet Crau. ex tranſmiſſ. uerò in eos facta per Caiũ fratrẽ ſuum, uidendum eſſet, an ea fiat à tranſuerſalibus ad trãſuerſales, & alia dubia, de qbus. ˢ. poſt nu. 252. uer. hoc ergo. ad hæc uide. ˢ. añ nu. 260. uer. nõ obſt. ꝙ tranſm. præterea, ſi qñ eſt habita mentio filiorum grauati, ut hic, tunc filij poſtea nati nõ cenſent̃ poſiti in cond. iux. not. ʲ. ante nu. 865. uer. aut uerò. adeo ut ne ſucceſſio quidẽ ab inteſtato eis reſeruata cẽſeatur, minus debet poſſe admitti ꝑ fideic. rõne paulo. ʲ. alleg. & hæc rõ faceret ẽt contra prin. q. hoc eſt contra hanc coniec. Soc. de qua. ˢ. late locuti ſumus. Tertiò, ꝙ ſaltẽ extãte Caio excludãtur alij filij poſtea nati, hoc probari uĩ, quia ſi ubi eſt habita mẽtio filiorũ, non ſubintelligitur cõditio, ſi ſine filijs, ad præiudiciũ extranei ſubſtit. ut proxime dicebamus, minus debet ſubintelligi ad præiudiciũ filij ſubſt. & ad hoc uideãt Doc. allegati. ˢ. nu. 268. & ſi non præſumũtur in cõditiõe poſiti, minus debet in eos fieri trãſmiſſio; cũ facilius cenſeant̃ poſiti in cond. q̃ ꝙ ad eos fiat trãſmiſſio, ut patet, quia cenſent̃ poſiti in cond. ẽt ad præiudiciũ ſubſt. deſcendentis à teſtõre & paris immo anterioris in gradu quo ad teſtõrẽ, ut not. ʲ. nu. 852. et poſt nu. 855. uer. nec obſt. trãſmiſſio aũt ẽt ex coniecturis nõ fit in præiudiciũ ſcđi ſubſt. deſcendentis à teſtõre paris ĩ gradu, quo ad teſtõrẽ, ut not. ʲ. nu. 338.
✠ Secunda coniec. Soc. in hoc ſcđo capite eſt, qñ teſtõr 269
fratrẽ ſubſtituiſſet alteri fratri, & eo nolente eius filios. Vel ẽt qñ ſimiliter teſtõr ſubſtituiſſet fratrẽ alteri fratri, & eo ꝑdecedẽte eius filios. Vtroq;. n. caſu filij fratris indiſtincte admittunt̃, ſiue pr̃ prædecedat, ſiue repudiet, quia caput uolũtatis extendit̃ ad caput impotẽtiæ, et ecõtra, ex ꝓſumpta mente teſtatoris in

ſimili cōſiderata in uulg. l. Nā hoc iure. Verū pro ple-
na declar. huius cōiect. Soc. aduerte primò, quia, ſi rō
ſua eſſet uera, ſequeretur, ꝙ iſti filij fratris diceren-
tur uenire iure propria uocationis, & ita dicunt
d. Fab. hic poſt num. 25. & Torniel. nu. 66. Secundò
aduerte, quia attenta ratione Soci. uidetur ſuperfluū
eſſe exemplificare in filijs fratris, quia ꝙ unum ca-
put uulg. ſubſtit. extendatur ad aliud, eſt reg. uniuer-
ſalis, quæ procedere uidetur in quolibet ſubſtituto.
Tertiò, quia in ſubſti. uulg. facta in legatis uel fideic.
ut hic, iux. uulg. l. Vt hæredibus. uidetur, ꝙ non fiat
extenſio de uno capite ad aliud. l. Pater Seuerinā. de
270 condit. et dem. ✠ Vltimò, cōtra ſecundū caſum poſitū
per Soci. uidetur non parum facere, quia quando ex-
primitur unus caſus in ſpecie, de contentis ſub altero
ex capitibus uulg. ſubſtit. ut hic, ubi exprimitur ca-
ſus prædecedentia, qui continetur ſub capite impotē-
tiæ, tunc caſus ille non extenditur ad ullum alium, ſed
oportet caſum expreſſum in ſpecie uerificari. iſta eſt
deciſ. Ang. in. l. 1. §. fi. col. 1. de uulg. & pup. et eiuſdē
Ang. & Imol. & Aret. in. l. Quandiu. huius prin. ter-
tia, de acquir. hæredita. quam tenent Cuma. & Rom.
ibi, ut refert, & ſequi uidetur Corne. in ſubſcrip. ad
conſi. Soci. poſitū inter conſilia ipſius Corn. 298. col.
3. in prin. uol. 3. & Alex. ſub dubio tū, in cōſ. omniū
primo, col. 5. pro qua deciſ. Aret. ubi. ſ. alleg. Bart.
in. l. Si mater. §. fi. in ultimus uerbis, de uulg. & pup.
quē etiam tacito auctore alleg. Soci. in d. l. 1. col. 10.
in. 3. limit. de uulg. & pup. ſed ante iſtos eum alleg.
Alex. ubi. ſ. eandem opin. tenere uidetur Curt. ſen. in
conſi. 76. col. pen. & Soci. in conſi. 140. col. pen. uol.
1. & in conſi. 259. col. 3. uol. 2. et Alcia. in d. l. 1. nu.
34. de uulg. & pup. & in d. l. Cohæredi. poſt nu. 8. &
in. l. Commodiſſime. nu. 6. de lib. & poſth. ſed ad pri-
mum obiectum reſpōdetur, ꝙ ipſe quoque Soci. hoc ip-
ſum planè admittit, non enim dicit fieri transmiſſ.
ſed ꝙ filij fratris admittuntur, quia fit extenſio de
uno capite ad aliud. & certe dum Soci. loquitur de
fratre repudiante, quomodo repudians poteſt tranſ-
271 mittere? ✠ Ad ſecundum reſpondetur, ꝙ ideo forte
Soci. poſuit exemplum in filijs fratris, non autem in
quolibet extraneo ſubſtituto, quia hoc ſecundo caſu
poſſet ſupereſſe perſona ueriſimiliter prædilecta, quo
caſu non fieret extenſio de uno capite ad aliud, iux.
glo. Bar. & alios in. l. Si mater. §. fi. de uulg. & pup.
Anth. in conſi. 357. Ex ſerie. col. fi. Curt. ſen. in cōſ.
52. prope fi. & ſubſcrib. ad conſi. Soci. 259. uol. 2.
Soci. in. l. 1. col. 11. in. 4. limit. de uulg. et pup. et ibi-
dem Alcia. nu. 9. Alex. in conſi. 120. poſt nu. 7. quic-
quid cōtrarium teneat Curt. ſen. ſibi cōtrarius, quem
neſcio an à quoq; alleg. in conſ. 76. col. pen. cum ſeq.
272 ✠ Ad tertium reſpondetur, ꝙ immo etiam in ſubſtit.
uulg. facta in legatis & fideic. fit extenſio de uno ca-
pite ad aliud, ut per Soci. in d. l. 1. col. 10. in. 1. limit.
Iaſ. in d. l. Cum proponas, in prima limit. Rui. in cōſ.
53. col. 4. uol. 2. et in conſi. 137. col. fi. uol. 3. Torn.
hic nu. 66. Non obſt. l. Pater Seuerinā. quæ licet Bal.
cuidam glorioſo Doct. profitenti ſe in materia ultima-
rum uoluntatum, cuiuſlibet legis caſum tenere; per-
ſuaſerit legem illam hoc probare, ut refert Caſtr. ibi,
attamen lex illa loquitur in tranſlatione legati facta
in pœnam, ut ꝑ Doct. ibi, & ubi ſupra, quicquid dicat

apoſtil. ibi in nouiſſima Lugdun. impreſſ. quæ tamē de-
re uide Cravet. in conſi. 311. ubi pulchre declarat,
et omnino Rip. in. l. 1. poſt nu. 91. uer. ſed aduerte ēt.
de uulg. & pup. Ad ultimum reſpondetur, ꝙ d. opin.
Ang. de qua ſupra, reprobari uidetˀ cōmuniter. contra
eā. n. tenens Soci. poſt Alex. in d. l. 1. ubi. ſ. et Imol. ſi-
bi cōtrarius in. c. Raynut. in materia uulg. ubi ēt late
de Bened. in uer. Si abſq; liberis moreretˀ. huius prin.
2. nu. 29. & Fulg. in. l. fi. c. de inſtit. & ſubſtit. relat.
per Iaſ. in d. l. Cum proponas. col. 2. de quo tū Fulg.
omnino ꝑ Alcia. in. 3. lib. de verb. ſign. in fi. 4. axiom.
& eandem opin. tenet etiam Rui. ſibi contrarius, in
conſi. 56. in fi. uol. 2. & in conſ. 70. eo. uol. et in cōſ.
97. eo. uol. et in cōſ. 83. col. 5. eo. uol. et in cōſ. 128.
col. 3. uol. 3. et idē ꝑſupponit, licet nō diſputet, in cōſ.
137. col. fi. eo. uolu. eamq; tanq̄ ultimā uidetur ſequi
in. §. Et quid ſi tm̄. col. 40. & Corne. ſibi contrarius,
in conſi. 276. col. fi. uol. 3. et hanc opin. com. eſſe aſ-
ſerit Molin. eam tenens in addit. ad dictū conſi. Alex.
oīum primū, col. 5. in fi. pro qua opin. facit, quia etiā
econtra habemus, ✠ quòd ſubſt. filio, ſi extabit tem- 273
pore mortis teſtatoris, & decedet ſine filijs, admitti-
tur etiam, ſi ille filius decedat uiuo teſtatore, dummo-
do ſine filijs. ita Caſtr. in conſi. 286. Caſum iſtum.
uol. 2. quem adde ad Deci. in conſi. 369. col. 2. &
contra Soci. in conſi. 76. col. pen. in fi. uol. 3. bene fa-
cit quod cōſuluit idem Caſtr. in conſ. 86. Dubitatio.
col. 1. uol. 1. quòd uulg. contenta in cōpendioſa facta
poſt mortem extenditˀ etiam ad caſum repudiationis,
licet ſit in uita; quod nota contra paulo. ſ. not. uer.
non omitto: Nec obſt. doct. Bar. in d. l. Si mater. quia
ad. l. per eum alleg. reſpondet Iaſ. in d. l. Cum propo-
nas. col. 3. quæ fuit reſponſio Alexā. in. l. Gallus. §. fi.
col. fi. & Corn. in præallegato conſi. 276. Ad doct. ue-
rò ipſius Bar. reſpon. ex not. per Soci. in. l. 1. in. 4. li-
mit. de uulg. et pup. Non omitto tamen, ꝙ opin. Ang.
max. in caſu, quo aſſerit ſe conſuluiſſe, ſaluatˀ ꝑ Cor.
in d. conſi. 276. col. 8. uol. 3. de quo. ſ. poſt nu. 67.
uer. uerū quis. cui adde ipſummet Ang. in. l. Si patem
filium. per illum tex. de uulg. et pup. & ita etiam ſal-
uari poſſunt plerique alij, qui uidentur ſequi. d. opin.
Ang. contra quā tū ſaluationē faciunt not. paulò. ſ.
uer. bene facit. & quæ quidem Ang. opin. alio etiam
pulchro modo declaratur per Rip. de prædictis inane-
morem, in. l. 1, ante nu. 93. de uulg. et pup. Ceterum
cogita primò, quare Soci. adducat ſimile de. l. Nā hoc
iure. ubi expreſſa pupil. continet tacitam uulg. et ex-
preſſa uulg. continet tacitam pupil. cum potueris alle-
gare in indiuiduo d. l. Cum proponas. C. de hære. inſti.
& not. in. l. 1. de uulg. & pup. & alibi ſæpe; quod an
procedat in præiudicium expreſſæ pup. quæ continet
uulg. continentem utrunq; caput, eſt pulchra. q. quam
Rui. in. §. Et quid ſi tantum. col. 41. ſolus, ut ipſe etiā
aſſerit, ad omnes partes latiſſime diſputat, de qua ali-
quid etiam dicemus. j. poſt num. 680. Secundò non
poſſum non mirari, quomodo Soci. in hoc exemplo ui-
deatur uagari extra materiam, de qua tractat. ✠ Nā 274
in materia tranſmiſ. de qua agitur, omnino imperti-
nens uidetur tractare, an uulg. cōcepta uno caſu ex-
tendatur ad alium, quæ materia nullatenus ſe con-
tingunt, quia in extenſione agitur, ut non narietur ꝑ-
ſona, ſed ſolum uarietur caſus; in tranſmiſſ. uero agi-

tur totum e contra, ut ſolum uarietur perſona, ad quã
ſit tranſmiſſio, non autem caſus. Et noue etiam reper-
rio Gozad. in conſi. 29. col. pen. in fi. cum ſeq. ad hoc
aduertere, loquens. n. de not. per Soci. hic in effectu di
cit, q̃ facile in hoc exemplo fit extenſio de caſu ad ca
ſum, quia iſti nepotes iam erant aliquo caſu uocati,
ſecus quando nullo caſu ſunt uocati, prout quãdo agi
275 tur de tranſmiſſ. ✠ Vltima coniectura Soci. eſt, quan
do poſt reciprocam ſubſtitutionẽ factam inter filios,
ſi ſine liberis &c. cõſubſtitutus eſſet extraneus, ſi oẽs
ſine liberis, tunc. n. primus decedens cũ liberis tranſ-
mitteret ſpem ſubſtit. reciproca ad filios ſuos; quã q-
dem coniect. ſumitur à Bal. in conſi. 175. Factum ta
le eſt, ſortis guerra. uol. 2. in ant. ſubdente iſta eſſe de
apicibus iuris, & non intelligi niſi à legiſtis bene fun
datis in iure. Et hanc coniect. ponit late etiam idem
Soci. in cõſ. 6. col. 3. ad fi. uol. 3. eamq́; ſequitur etiã
Iaſ. in conſi. 154. col. 6. uol. 4. eandem ſequitur etiã
Curt. iun. in conſi. 16. col. 3. & in conſi. 121. col. 5.
Eam etiam tenere uidet̃ Rui. in conſi. 113. col. fi.
uol. 1. & in conſi. 85. col. pen. & fi. uol. 2. & in cõſ.
140. col. 7. in prin. eo. uol. et in conſi. 178. col. 2. eo.
uol. et in cõſ. 201. col. antep. eo. uol. eam etiã tenet
Pari. in cõſ. 76. in fi. uol. 2. et in conſ. 5. col. fi. uol. 3.
& in conſi. 50. col. 4. eo. uol. & iſte eſt caſus Anch. in
conſi. 73. Contra Philippum. de quo dicemus. ꝭ. poſt
num. 306. & nu. 1070. qui licet ſecundũ uerba ſua
uideatur tenere contra hanc coniect. ſecundũ q̃ eum
refert & ſequitur Soci. in conſi. 69. col. antep. in fi.
cum ſeq. uol. 3. eam tamen effectualiter tenet, prout
eum refert idem Soci. in conſ. 116. col. fi. in prin. uol.
3. Eam etiam tenere uidetur in his ter. idẽ Soci. in. l.
Cum auus. col. pen. ut perpendit etiam Rui. in conſi.
139. col. 7. in prin. uol. 3. & hęc coniectura maxime
uidetur procedere, quando ſubſt. fuiſſet à principio pu
pill. ſed poſtmodum uigore clauſulæ codicill. conuerſa
in fideic. ut per Soci. in conſ. 6. col. 4. uol. 3. ut ibi per
eum, de quo. ꝭ. nu. 294. Pro hac itaq; coniectura ad-
ducit Soci. primò præſumpt. l. Lucius. ibi, prætulit te-
ſtator. & l. Cum acutiſſ. ne uideatur propriam ſuc-
ceſſ. aliis præferre. Quam rationem ſequitur etiam
Rui. in conſi. 139. col. 6. in fi. cum ſeq. uol. 3. et Soci.
iun. in conſi. 141. col. 7. uol. 2. immo hanc ſolam ſuf-
ficere aſſerit Rui. in conſi. 140. col. 7. uol. 2. Nec ob-
ſtare uidetur argu. Torniel. hic nu. 68. quòd licet fi-
lii ſint poſiti in condit. non tamen dicantur ſubſt. iux.
glo. in. d. l. Lucius. Nam reſpondetur, q̃ licet non dicã-
tur uocati, induci tamen poteſt tranſmiſſio fideicom
miſſi in eos in conditione poſitos, ut dix. ſ. ante num.
240. & dicemus etiam. ꝭ. nu. 306. Facilius. n. indu
citur trãſmiſſio, quàm uocatio, ut dix. ſ. nu. 242. im
mo, ſi eſſent uocati, non egerent coniect. tranſmiſſ.
276 ✠ Secundò pro hac coniectura adducit Soci. quia cũ
à principio ante aditam hæreditatem unitum eſſet
cum ſubſtitutione ius accreſcendi, quod, ut ſupra dix.
nu. 157. eſt tranſmiſſibile, ſequitur, quòd ſubſtitutio
ei unita aſſumat naturam ſuam, & per conſequens
tranſmittatur, arg. l. Qui patri. & l. Qui ex duobus.
in prin. de acquir. hære. & ponit etiam Iaſ. in. l. Lu-
cius. §. 1. de uulg. & pup. adde q̃ ꝑ d. l. Qui patri. di
cit ſing. Soci. in. l. Marcellus. §. Quidã liberis. col. pen.
ſ. eo. q̃ uulg. ſubſtit. unita cum iure accreſc. aſſumit
naturam iuris accreſ. & tranſit ad fideicommiſſariũ,
ut in pulchro caſu per eum ibi formato: et idem Soci.
in conſ. 249. col. 5. in fi. cum ſeq. uol. 2. tenet, q̃ fi-
deicommiſſaria iuncta cum pupill. aſſumit naturam
pupill. per d. l. Qui patri. & q̃ propterea facta poſt
mortem plurium dicitur facta ultimo, ut ibi; per eũ,
quem referunt, & ſequũtur Doc. alleg. ꝭ. poſt num.
629. uer. & quando. ✠ Adde etiam, q̃ per d. l. Qui
patri. conſuluit Alex. in conſi. 120. col. 4. uol. 1. q̃. 277
ſicut filius tranſmittit portionem ſibi iure proprio
ſpectantem, ita etiam tranſmittit portionem fœminæ
excluſa ſibi maſculo à ſtatuto delatam, cum iſta por-
tio alteri portioni ſit coniuncta. idẽ dicit Soci. in cõſ.
296. uol. 2. & in conſi. poſito poſt ſecundam Infort.
in fi. & in alio poſito poſt ſecundam. ff. no. nu. 21. &
nu. 35. & in. l. Mulieri, et Titio. ad fi. de cond. et dem.
& in conſi. 67. uol. 4. Deci. in. l. Si maritus. C. de col-
lat. & in conſi. 331. et habetur per Arèt. poſt Alex.
in. l. Ventre. num. 9. de acquir. hære. & per Alex. in
l. Si filius, qui patri. in fi. de lib. et poſth. Iaſ. in. l. Si ar-
rogator. col. 7. cum ſeq. de adop. & in conſi. 201. uol.
2. Rimin. in conſi. 125. Crot. in. l. Re coniuncti. nu.
78. & latius per Ruin. in. l. Si ex toto. col. 2. ad fi. de
leg. 1. & Calcan. in conſi. 81. iactantem ſe ex hoc lu
cratum fuiſſe flor. 1000. quem ꝓpterea reprehendit
Crauet. in conſi. 185. in fi. ✠ bene facit, quia ſubſt. 278
unita cum iure accreſc. acquiritur etiam ignoranti,
licet non ipſo iure, quod aliàs ſecus eſſet, ut per Aret.
in. l. Si quis extraneus. §. 1. col. 2. de acquir. hære. im-
mo etiã ipſo iure, ut per ipſummet Aret. in. l. Si quis
hæres. in prin. col. 1. eo. tit. ✠ facit etiam, quia licet 279
actio ꝑſonalis ſtricti iuris nõ detur inſolidum contra
unum tantum, etiam q̃ ad eum tota res peruenerit. l.
Si tibi homo. §. Cum fundus. de leg. 1. prout dat̃ actio
bonæ fidei, ut per Soci. in conſi. 253. in. 4. dub. uol. 2.
relat. per Cagnol. in. l. 2. q. 14. de pact. in. emp. &
uend. ſi tamen. d. actio perſonalis ſtricti iuris ſit uni-
ta cum rei uendicatione, tunc ſecus: ita Bar. poſt Dy.
in. §. Cato. in. 3. oppoſit. & Caſtr. in. l. In conditione.
de cond. fur. cũ concor. alleg. per Tiraq. de Retract.
conuent. §. 1. glo. 6. num. 42. & hoc ſimile adducit
etiam Bertrãd. in conſi. 183. uol. 1. & Rui. in d. cõſ.
201. col. antep. uol. 2. et Alex. ad Bar. in d. l. Qui pa-
tri. & ante eos Bar. in d. §. Cato. equiparat. d. caſus
idem Rui. in conſi. 85. col. 4. in fi. uol. 2. ubi etiam ad
ducit, quia actio ſtricti iuris unita cum actione bo-
næ fidei, aſſumit naturam bonæ fidei, ut not. in rubri-
ca, de uerb. oblig. et ut ibi per eum, inferentem pro-
pterea; q̃ cum in caſu ſuo portio primi defuncti quæ-
ſita ſecundo, eſſet ſecundum eum tranſmiſſibilis ad
hæredes ſubſt. ſequitur, q̃ etiam portio ipſius ſecundi
ei unita efficiatur trãſmiſſibilis, licet aliàs ſecus eſ-
ſet, de quo Rui. opin. dicemus. ꝭ. nu. 464. ✠ facit et 280
ad prædictũ, quia beneficium. l. Cum hæreditate. de ac
quir. hęre. non habet locum, quando idem eſt cohæres,
et ſubſt. ut ꝑ Bar. (licet alibi uariauerit, ut ꝑ Alex.
in. d. l. Qui patri. in fi.) in. l. Teſtamẽto. C. de impub.
& alios ibi. maxime per Curt. iun. accipientẽ à Crot.
in. l. Re coniuncti. nu. 90. & per eundem Curt. in. l.
1. col. pen. quando non pet. par. quibus omnibus adde
Caſtr. in conſi. 327. viſo puncto ſupraſ. & dubiis.
col. pen. uol. 1. ✠ Hinc dicitur, q̃ d. l. Qui patri. & §. 281

Qui

Qui diſcretas.eadem procedunt ratione, quia ſcilicet
unitum eſt ius accreſcendi cum ſubſt. ſecundum Bar.
Bal.Alex.& Imol.ibi, & dicemus etiam.j.ante nu.
282 292.uer.immo dici poteſt.✻ Vltimò addo, quod prædicta
adeo procedunt, ut nõ ſolum ius accreſcendi, quod ſo
lum requirit portionem uacare, faciat trãſmitti etiã
ſubſtitutionem ſibi unitam, ſed etiã ſi.d.ius accreſc.
requirat aliquam aliam conditionẽ.nam etiam.d.cõ-
ditione pendente illud idem operatur. ita ſingul. colli
git Aret.ex.d.l.Qui ex duabus.in prin. quã legit cũ
§.præced.col.1.in fi.cum ſeq.Et non omitto etiam, quod
Rui.in conſi.201.col.6.ante me.uol.2.dicit, quod hæc
ſola ratio.d.l.Qui patri.ſufficit ad trãſmiſſ. immo ar
gui põt, quod ſi directa ibi tranſmittitur, multo fortius
283 obliqua,iux.not.s.nu.146.✻ Nec obſt.ſi diceres, quod
in d.l.Qui patri.hæredes illius, qui erat ſubſt.conſe-
quuntur portionẽ impuberis ex iure accreſcendi,non
autem ex pupil.ſubſtit. (quod quid differat, uide.j.
num.502.) ſecundum glo.Bar.Oldr.Alber.et Ang.
ibi,et Bar.in.l.Re cõiuncti.Caſtr.in.l.Si quis hæres
col.2.de acquir.hære.aſſerentem hunc eſſe com.intel-
lectum, quem noue refert & ſequitur Crauet.in.l.
cũ filiof.in.2.par.nu.347.et idẽ Caſtr.in cõſ.114.
Procedendo breuiter.col.3.ante uer.nunc eſt uiden-
dum) uol.1.Curt.iun.in.l.uni. quan. non pet. par.
col.pen.ante uer.extra glo.Rui.in d.conſ.201.ubi
s. quia reſpondetur, quod immo com. intellectus eſt, quod
ibi hæredes illius ſubſt.ueniant uigore ſubſtit.non au
tem iuris accreſcẽdi,ut per Pet.Iac.de Ra.& Rain.
relat.per Alber.ibi,et ut per Crot.in.l.Re cõiuncti.
poſt num.112.ubi etiam Rip.poſt nu.202.dicit hãc
opin.contra Bar.eſſe com.ſubdens tamen poſſe dici, quod
ex utroq; iure ſuccedant,& quod propter unionem unũ
alterum coadiuuet,& dicemus etiã.j.ante nu.511.
uer.non obſt.doct.Bar. et pro prædicta com.opin.con
tra Bar.faciunt not.j.nu.285. Nec obſt. quod dicit
Torniel.num.69.in fi.cũ ſeq. quod in.d.l.Qui patri. non
trãſmittitur ſubſt.pupill.ſed ius accreſcẽdi, quod du
rabat,noua ratione,uidelicet,quia pupillus cenſeba-
tur inſtitutus ſub conditione,ſi ſuperuiueret poſt pu-
pillarem ætatem,aliâs cohæres eius ſubſtitutus cenſe
batur inſolidum inſtitutus,& quod propterea licet pu-
pillus adiuerit hæreditatem, attamen cum deceſſerit
ante pubertatem,perinde eſt,ac ſi non fuiſſet inſtitu-
tus,& ſic habet locum ius accreſcẽdi,ut per eum; qui
idem etiam ad aliud propoſitum dixerat poſt num.
24.& poſt num.28.cui adde, quod ſtante prædicta ſua
conſideratione, quod cohæres ſubſtitutus pupill. dicatur
inſtitutus pro parte pure,& pro parte ſub conditio-
ne,ſequitur, quod,uerificata conditione etiam poſt mor-
tem talis inſtituti,admittuntur eius hæredes,ſecundũ
intell.Rog.& Azo.in d.l.Qui ex duabus. in prin.à
quo glo.& Bar. non recedunt, niſi ſtante ſubſtituto
in parte conditionali, ut per eos.Nam ad hanc ſuam
ſubtilem quidem conſiderationem, uidetur reſponderi
poſſe ex not.j.poſt num. 519.cum ſeq. ut dicemus
poſt num.543.uer.et ex prædictis.Non obſt. etiam,
ſi reſponderes ad d.l.Qui patri.prout reſp. Crot.in.§.
Cato.in.2.lect.nu.9.& Rip.de eo immemor hic poſt
num.66. quod ille tex.non habeat locũ in caſu iſto;quia,
cum ceſſauerit ius accreſcendi, non poteſt communi-
care naturam ſuam ſubſt.ad quod alleg. Crot.l.Si ex
pluribus.de ſuis & legit.&.l.Qui habebat. de uulg.
& pup.quæ nihil iudicio meo facit: ſed potuit alle-
gare Bal.not.in d.l.Qui patri.col.2.ubi etiam Aret.
relatus per ipſum Crot.in.l.Re coniuncti. poſt num.
112.uterque tamen de Bal.immemor,et faciunt not.
per Rui.in conſi.168.col.2.uol.2. Quòd autem in
caſu iſto ceſſauerit ius accreſcendi, probant Crot.et
Rip.ubi.s.quia poſt aditam hæreditatem ceſſat præ
terquam in uſufructu.l.1.§.Interdum.de uſufr. ac-
creſc.late not.in.l.Re coniuncti. ✻ Secundò, quod ceſſet 284
ius accreſcendi,probat Rip.ubi.s.et Alcia.in.l.Ven
tre.pag.pen.quia illud non habet locum inter diuerſo
iure ſuccedentes.l.Sed cũ patrono.j.de bon.poſſ.ſec.
tab.ſed in caſu iſto diuerſo iure ſuccederẽt, grauatus
uidelicet iure directæ inſtitutionis,hæredes uerò illius
ſubſtituti iure ſubſtitutionis obliqua, ergo &c. hoc
autem non erat in caſu.d.l.Qui patri. quia pupillus,
& hæredes illius ſubſtituti,ſuccedebant ex directa.
Tertiò, quod ceſſet ius accr.probat d.Fab.nu. 33. aliâs
28.quia cõpendioſa prout in caſu iſto continet uulg.
quæ uulg.tollit ius accr.ut per eũ,& dicemus.j.poſt
num.884.cum ſeq.Cum ergo multifariam ceſſet ius
accreſcendi, nõ poteſt,ut diximus,communicare na-
turam ſuam ſubſt. Ad prædicta.n.uidetur reſponderi
poſſe:& ad primum, quod etiam ipſe Soci. bene nouerat
poſt aditam hæreditatem ceſſare ius accr.& ideo be-
ne dicit, quod cum à principio,& ante aditam hæredita
tem haberet locum ius accreſcendi, eiq; unita fuiſſet
ſubſtitutio, ideo illa trãſmittitur,per.d.l. Qui patri.
&.l.Qui ex duabus. & ita ẽt Bar.in.§.ſinautem ali
quid ſub conditione. in fi. de cad. toll. loquens de.d.l.
Qui patri.cuius caſum appellat mirabilem & ſingu
lariſſimum,dicit, quod ibi ius ſubſtitutionis ortum erat
cum iure accreſc.✻ Præterea attende, quòd tranſ- 285
miſſio, de qua in d.l.Qui patri. fit etiam poſt aditam
hæreditatem per pupillum, quicquid dicant Crot. &
Rip.ubi.s.ut per Alex.contra Iac.de Rau.ibi col.2.
uer.tertiò. & ſic licet ceſſauerit ius accreſc. & ad
obiectum reſpondet Imol.poſt alios ibi col.3.in prin.
ergo etiam in caſu iſto idem dicendum uidetur.ad ſe-
cundũ etiam obiectum forte reſponderi poſſet, quod ſub-
ſtitutus ſubrogabatur in locum pupilli,& ſic non di-
uerſo iure,ut not.j.nu.523.de quo tamen.j.num.
542.✻ uel ẽt,et forte melius,poteſt reſpõderi, obie-
ctum procedere, quando adeſſent alij eodem iure ſuc
cedentes,ſecus quando non adſunt,ut hic,ut per Rip.
& Alexandri.de quibus per Cagnol.in.d.l.uni. ante
num.65.uer.quinto. hinc eſt,quòd d.l.Qui patri.nõ
procedit in præiudicium aliorum ſubſtitutorum,ut di
cemus.j.num. 293. Ad tertium reſpondetur,quòd
ſubſtitutio uulg.non tollit ius accreſ. in eadem perſo
na,ut per Caſtr.in conſ.86.Dubitatio.col.1.uol.1.
cui adde Bar.in.l.Re cõiuncti.in.3.q.2.q.prin.uer.
ſed circa hoc. & Alex. alleg.j.nu.761. Tertiò pro
hac coniectura, Rui.in conſ.140.col.7.cum ſeq.uol.
2.iactat ſe adducere tres rationes, uidelicet, quia ſi
cut,ne extraneus ſubſtitutus præferatur deſcendenti 286
teſtatoris,ſubintelligitur conditio,ſi ſine filijs.l.Cum
acutiſſimi. ac etiam ſicut.d.ratione copulatiua re-
ſoluitur in coniunctam.l. Si is,qui ducenta.§.Item ſi
pater.de reb.dub.ac etiam ſicut d.ratione pluralitas
non reſoluitur in ſingul.ut not.j.nu.1060.pari ra-

tione uidetur, quòd tranſmiſſio fieri debeat, ne aliâs
extraneus ſubſt. præferatur deſcendenti teſtatoris.
Neq; huic coniecturę obſt. ſi diceres, quòd immo ſub-
ſtitutus extraneus ĩ hoc caſu admitti debet, iux. doct.
Bar. in l. Quãdiu. licet primus ſubſtitutus decedens re
liquerit filios, ut late diximus. ſ. nu. 68. quia reſpõ-
detur ex not. ſ. num. 74. cum ſeq. Neque ultimò uide
tur obſt. iſte text. ubi uidetur militare ſecunda ratio
Soci. & tamen contrarium deciditur ea ratione, quia
primus decedens non tranſmiſit ad filium. Nam ad
hoc reſpon. Soci. ꝙ hic ſecundus ſubſtitutus eſt de libe
ris, in cuius præiudicium non fit tranſmiſſio, de quo
late. j. num. 338. Contrariam tamen opin. uidelicet,
ꝙ coniectura iſta non ſit bona, tenent omnes moder.
hic, & Rui. in conſi. 181. col. 4. uol. 2. alleg. l. Is, qui
cum plures. de leg. 3. & in conſi. 152. col. pen. in fi.
uol. 3. & Crot. in. §. Cato. in ſecunda lectu. num. 9.
Idem nuper reperio tenere Crauet. in d. l. Cum filioſ.
in. 2. par. num. 347. Non. n. obſtat prima ratio Soci.
quia reſpondet Rui. in d. conſi. 181. ut per eum: cui
adde ipſummet Soci. in conſi. 116. col. fi. in prin. uol.
3. uer. ſed his. ibi, uel ꝙ liberi. Secundò aduerte, quòd
(ut diximus etiam. ſ. num. 89.) dum Soci. hic dicit
ponendo liberos in condit. &c. ſecundum hoc ſequere-
tur, ꝙ in caſu huius tex. filius ex primo cenſeretur in
ſecunda ſubſtit. poſitus in condit. etiam reſpectu por-
tionis ſecundi; cuius contrarium tenet ipſe Soci. hic
col. prima, ut diximus. ſ. poſt num. 85. uer. & quia.
& alij etiam relati. ſ. num. 92. cæterum de hac pri-
ma ratione loquemur latius. j. poſt nu. 293. uer. rur
ſus tamen. Neq; etiam obſt. uidetur ſecũda ratio So-
ci. ꝙ à principio concurrerent ſubſt. & ius accreſcẽ
di, quia reſpondetur, quòd iſta certe eſſet maxima cõ-
cluſio in materia tranſmiſſionis, quod ubicunq; ſub-
ſtitutus eſt etiam coniunctus, ſemper fieret trãſmiſ-
ſio ſubſtit. condit. Nam prout etiam aduertit D. Fab.
ante num. 33. uer. aliàs ſequeretur, certe ſi coniect.
iſta eſſet uera, ſequeretur, quòd haberet locum etiam
in extraneis inſtitutis, & inuicem ſubſtitutis, poſt
quorum omnium mortem ſit alius ſubſt. & aduerte,
quod Soci. neq; in primo ſuo exemplo coniect. quę ſu-
mũtur in conſequẽtiam expreſſorum, neque in prima
coniect. uoluntatis tacitæ, licet in eis militaret hæc eã
dem ratio iuris accreſcẽdi à principio uniti cum ſub-
ſtitutione, non tamẽ audet allegare hanc rationẽ, nec
arguere ex. d. l. Qui patri. prout diximus. ſ. poſt nu.
259. uer. poteſt etiam addi. & ante num. 241. Præ-
terea hoc expreſſe negat Bar. in d. l. Qui patri. col. 1.
287 *ad fi. ※ Non ergo obſt. d. coniunctio iuris accreſcen-*
di cum ſubſtit. quia reſpondetur, quòd ſubſtitutio ni-
hilominus retinet naturam ſuam, ita not. Aret. per il
lum tex. loquentem tamen in uulg. ſubſti. in l. Toties.
de uulg. & pup. quicquid dicat glo. ibi diuinando, ꝙ
eſſent tres hæredes. & hanc opin. Aret. adde Alexan.
contra Caſtr. in d. l. Qui patri. col. fi. uer. ultra prædi
cta. & certe cum ius accreſcendi nihil aliud ſit, quàm
tacita uulgaris ſubſt. & not. j. num. 593. abſurdum
uideretur, quòd tacitum regularet expreſſum, contra
uulg. l. Cum quid. & l. Quæ ad certũ. quinimmo for
tius, uidetur, quòd ius accreſcendi reguletur à ſubſt.
288 *uulg. ſibi unita. ※ Nam Alex. in l. Qui fundũ. §. Qui*
filiũ. ad. fi. ad. l. Falc. tenet rationem Caſtr. ibi, quòd
licet in iure accreſcendi contributio hæreditatum nõ
fiat niſi ſecundum diſtinct. l. Quòd ſi alterutro. & di
cemus. j. nu. 503. attamen ſi uulgaris tacita conten
ta in expreſſa pupil. ſit unita cum iure accreſcendi, 288
tunc indiſtincte fit contributio etiam in ipſo iure ac-
creſcendi, prout fit in uulg. & ad hoc allegat d. l. Qui
patri. idem dicit Alex. in l. 1. §. Si cohæredis. col. 1.
ad. l. Falc. Ex quibus infero, errare Soci. relat. ſ. poſt
num. 276. uer. adde. qui uult, quòd ius accreſcendi
regulet uulg. ſubſtit. ſibi unitam, per. d. l. Qui patri.
Et ſi diceres, prædicta loqui in uulg. ſecus autem eſſe
in fideicommiſſaria; reſpon. quòd immo fideicommiſſa
ria minus regulatur à iure accreſc. quàm directa: pa
tet, quia retenta etiam opin. quòd ratio. l. Qui patri.
ſit unio pupill. ſubſt. cum iure accreſc. ※ ea tamen nõ 289
habet locum in fideicommiſſaria, licet à principio iun
cta cum iure accreſc. ita clarum eſſe aſſerit Imol. ibi
in fi. quem refert, & ſequitur Rui. in conſi. 181. col.
4. uol. 2. quibus adde Bal. in conſi. 132. Albertus à le
ge. uol. 3. in ant. ibi, ſi inſtitutus deceſſit adulta ætate.
& Rip. de prædictis immemorem hic ante num. 67.
qua de re dicemus etiam. j. poſt nu. 293. uer. iam er
go. ※ Hinc eſt, quòd. §. Qui diſcretas. loquẽs in uulg. 290
locum non habet in fideic. ut per Rui. ubi. ſ. & la-
tius in conſ. 168. col. 6. eo. uol. ubi propterea conſu-
luit contra Dec. in conſi. 186. de quo. j. num. 1157.
motus lege, & ratione. l. Is, qui cum plures. de leg. 3.
ubi in fideic. admittuntur non ſolum diſiuncti, ſed &
illi, qui ne nominati quidem ſint à teſtatore, dummo
do ſub uerbis comprehendi poſſint: ratione uerò, quæ
ſiue in uulg. illud ſit ratione unionis cum iure accre-
ſcendi, ſecundum Doc. in d. §. Qui diſcretas. uel ra-
tione ſubrogationis in locum iuris accreſcendi, ſecun
dum Bal. in. l. Nam hoc iure. §. fi. in fi. & ideo eius na
turam conſequatur, quæ eſt, ut coniuncti excludant
diſiunctos: ſiue quia duplex funiculus fortius ſtrin-
gat, uulg. auct. Itaq;. C. com. de ſucc. hæ rationes ceſ-
ſant in fideic. quæ non habet locum niſi poſt ius acqui
ſitum, quo tempore ceſſat ius accreſcendi. Hinc eſt,
quòd d. l. Is, qui cum plures. non haberet locũ in uſu-
fructu, quia in eo ius accreſcendi locum habet etiam
poſt ius acquiſitum. l. 1. §. 1. de uſufr. accreſc. ita glo.
fi. in d. l. Is, qui cum plures. pro qua opin. (ut in hac
pulchra. q. alibi forte non diſputata aliquid dicamus)
adduco not. per Curt. iun. in cõſ. 125. ubi caſus erat
e contra, uidelicet, quia omnes erant ſimul à teſtatore
inſtituti, & tamen in fideicõmiſſaria inter eos facta,
quia alter eorum erat defuncto utrinque coniunctus,
uult Curt. ꝙ ille ſolus utrinque coniunctus admitta-
tur; ※ & quòd ratio, quare in. l. fi. ad Trebel. ceſſan- 291
tibus illis duabus rationibus adductis in fauorem cõ
iuncti ex parte patris tantum; uidelicet, proprieta-
te loquendi, & de bonis maternis, ut ibi, omnes pari-
ter non admitterẽtur, eſt, quia nõ omnes erant graua
ti utrinque coniuncti, non autem eſt eò, quia præcede
ret uulg. inter utrinque coniunctos tantum facta. cui
adde Rui. in conſi. 166. & ſeq. uol. 2. & ſic in effe-
ctu uides Curt. uelle, ꝙ in fideic. attẽdatur ſolum ꝓxi
mitas ipſius grauati, non autẽ, an teſtator eos coniun
ctim uel diſiunctim uocauerit. eſt uerũ, ꝙ arg. Curt.
dependet ab ea difficultate, an in fideic. attẽdatur ꝓ-
ximitas grauati, an uerò ipſius teſtatoris, de qua. q.
. j. nu.

˚j˚.nu.1114. Aduertendum tamen eſt, quia Bar. &
alij in d.l.fi.in fi.cum concor.alleg.per Deci.in conſi.
547.col.3.loquentes in fideic.alleg.d.§.Qui diſcre-
tas.dicentes, ꝙ prælati & coniuncti in inſtitutione,
cenſentur etiam prælati in fideic.& ita ponderat, et
tenet Rui.ſibi contrarius in cõſ.152.in.2.dub. uol:
3.immemor tamen.d.l.Is,qui complures. et eius glo.
ut ſupra,ſed ſolum nitens (ſed indicio meo leuiter)
reſpondere ad rationem.˚s˚.pro prima opin. adductã.
Cogita quoque,an poſſet forte ad not.in d.l.fi. reſpon
deri, ꝙ,cum Doct.ibi de hoc ſignanter non diſputent,
non eſt ſuper eorum dictis facienda uis,prout aliâs di
cebat Soci.iun.in conſi.1.col.pen.uol.1.cui adde Iaſ.
in conſi.151.col.3.uol.4.et maxime cum habeamus
pro hac opin.non ſolum rationẽ differẽtiæ inter uulg.
& fideic.ſed etiam tex.(indicio meo) clarum, ut ſu
pra diximus : & propterea ſi ad ꝑdicta aduertiſſent
Doct.in.d.l.fi.forte non ita dixiſſent,prout etiã aliâs
in ſimili de quadam decif. Rota dicebat Deci.in conſ:
136.col.2.Vel & ſecundò cogita,ſi poteſt reſponde-
ri, ꝙ Bar.ibi ponderat non ſolam coniunctionem,ſed
etiam prædilectionem maſculorum . Nam maſculos
uniuerſaliter, filiam uerò illam in re tantum certa
inſtituerat : immo ſuper hac ſola ratione ſe fundat ip
ſe Bar. paulò.˚s˚.in uer. dixi. per iura per eum alleg.
cui adde.§.Pater puerum.alleg. etiam per ipſummet
Bar.ibi poſt prin.eſt uerum,quòd tex.illi non dicunt,
quòd prædilecti excludant in totum minus dilectos,
prout tenet Bar.in q.ſua, ſed quòd habent maiorem
portionem : & ita poſtea reperi aduertere etiam Iaſ.
in.l.Lucius . poſt num.24.de uulg.& pup.ubi etiam
Rip.de Iaſ. immemor poſt num.37.Quicquid ſit , ne
in hac quæſtione à materia noſtra aliena nimium for-
te prolixi ſimus ; unum eſt,ꝙ tex. in d.§. Qui diſcre-
tas.& Doct.ibi,loquuntur ſolum in directa ; nullus
autem ibi (quem ego quidem uiderim) in obliqua:
Immo dici poteſt,quòd ſicut Io.de Imol.in d.l. Qui pa
tri.: & alij,ut.˚s˚.diximus nu.290.aſſerit tex. illum
non habere locum in fideicõ. licet à prin.iuncta cum
iure accreſcendi,ita etiam de d.§. Qui diſcretas . dici
poteſt , eum non habere locum in fideic. licet à prin-
cipio iuncta cum iure accreſcẽdi, maxime cum ambo
illi tex.eadem procedant ratione,ut diximus.˚s˚.num.
281.& ita etiam arguit Rui.in.˚s˚.alleg.conſ.181.
292 col.4.uol.2. ✱ Verum ſi diceres , in d.l. Qui patri.
ceſſabat ius accreſc.ut.˚s˚.dix.nu.275.& tamen ope
ratur,ut ſubſtitutio tranſmittatur;ergo ſufficit, quòd
à principio unitũ eſſet cum ſubſtitutione,licet poſtea
ceſſauerit,ut dicit Soci. Ad tex.illum,omiſſis (cũ non
ſit principalis materia noſtra) multis , quæ propter
eius deciſionis difficultatem ſcribuntur per Docto.
breuiter dicendum uidetur,quòd tranſmiſſio , de qua
ibi,non fiat eò,quia unitum fuerit ius accreſc. cum
ſubſtit.patet,quia in.l.Si filius,q pr̃i.de uulg.& pup.
unitum pariter erat ius accreſc.cum ſubſtitutione pu
pill.& tamen ibi non fit tranſm.ſubſtit. patet , quia
tunc fit , quando ipſe ſubſtitutus erat obligatus eam
ſubſtitutionem acceptare,ut dicit tex.in.d.l. Qui pa
tri . ubi Alex.col.fi.in prin. ſed in caſu.d.l. Si filius,
qui patri . quia ſubſtitutus nondum acceptauerat hæ
reditatem paternam , non tenebatur acceptare neq;
pupill.ſed tãtum poterat acceptare pupill.ſi uolebat,
et repudiare paternam,ut not.Bar.in.l.Sed ſi plures.
§.Quos poſſum.in fi.de uulg. & pup. quicquid Aret.
leui ratione contradicat in.l.Si pupillus.de acq.hære.
col.2.uer.unde ualde miratus ſum. ergo neq; ad eius
hæredes fit tranſm.Et ſignanter,quòd ſubſtitutus,qui
non adiuit hæreditatem patris, non tranſmittat ſub-
ſtit.pup. nec in eo procedat.d.l.Qui patri . declarat
Caſtr.licet de prædictis immemor,in conſi.114. Pro
cedendo breuiter.in.5.dub.uol.1.& tamen, ut dixi,
etiam ibi ius accreſc.iunctũ erat cum ſubſtitutione.
Hinc eſt,quòd.d.l.Qui patri.nullatenus ſe fundat ſu
per.d.unione iuris accreſc.cum ſubſtit. ſed ſolum ſe
fundat ſuper aditione hæreditatis paterna, per quam
ſe obligat ẽt ad pupill. ut etiam dicitur in.l.Quidam
eulogio.circa fi.C.de iu.delib.quæ quidem obligatio
tranſit etiam ad eius hæredes : & hoc modo dicitur
fieri tranſmiſſio ſubſtitutionis pupill. ut dicunt etiã
Alcia.in.l.Ventre.pag. pen.& Rip. hic poſt nu. 66.
ſed ante eos Caſtr.in conſi.327.Viſo puncto ſupra-
ſcripto,& dubijs. col.pen.in prin.uol.1.& Imol. in
d.l.Qui patri.in fi.et ante eos Bal.in conſi.25.Pro-
ponitur , quòd quidam uandus. uol.2.in ant. & hoc
etiam ſentit idem Bal.dicens eam trãſmiſſ.eſſe neceſ-
ſariam , relat.˚j˚.nu.332.idem etiam poſtea reperi
dicere Crau.in d.l.Cum filiof.in.2.par.num.348.
Verum ſi diceres,quæ eſt ratio rationis,quòd quando
ſubſtitutus adiuit paternam , ſe obliget acceptare ẽt
pupill.? reſpon.Bar.in.l.fi.ubi late hanc materiam tra
ctat,col.3.uer.reſpondeo. de acq.hære.quòd eſt ſauo
re pupilli,ut decedat teſtatus:& ideo idem Bar.ibidẽ
col.2.ad fi.uer.ſed quæ eſt ratio. dicit rationem eſſe,
qa quos poſſum facere mihi neceſſarios hæredes,eoſdẽ
& filio meo impuberi poſſum.§. Quos poſſum . ſupra
alleg. Sicut ergo illi , qui adiuit partem hæreditatis
meæ,reliqua ſibi inuito accreſcit , & in hoc eſt quo-
dammodo neceſſarius.l.Hæres inſtitutus:.de acq.hæ-
re.ita etiam fit neceſſarius hæres pupilli mei , cui il-
lum pupillariter ſubſtitui . & ideo iſti duo caſus ſi-
mul deciduntur in d.l.Quidam eulogio . & idem etiã
dicit Imol.in d.l.Qui patri.col.1.uer. eſt tamen intel
ligenda.& col.3.uer.ſecundus.dum refert Cy.& ita
etiam in effectu dicit D. Fab.hic de præd. tamen im-
memor,nu.27.aliâs ante num.33. & Crau. ubi.˚s˚.
num.347.Ex quibus inſero,quòd d.l.Qui patri. pro
cederet etiam,ſi adeſſet alius cohæres nõ ſubſtitutus
pupillo.cum.n.ille alius cohæres non poſſet ſuccedere
ipſi pupillo,per conſequens militaret idem fauor pu
pilli,ꝙ eius ſubſtitutus trãſmittat , & ſic eadẽ iuris
diſpoſitio. Nec obſt.ꝙ glo.et Bar.ibi dicant, ꝙ ius ac
creſc.trahit ad bona impuberis:quia reſpon. ꝙ opin.
illa eſt comm.reprobata,ut not.˚s˚.nu.283.& ſi dice
res,illud eſſe,quãdo cohæres poteſt uenire per ſubſtit.
ut minus à reg.iuris recedatur , aliâs forte procede-
ret opin.glo.& Bar.reſpon.hoc non eſſe uerum;immo
glo.& Bar.loquuntur,quando etiam concurrit ſubſti
tutio,ut in ter.illius legis, qua mediante bona pupilli
licet contra reg.iuris uenire poſſunt in iure accreſc.
aliâs quando cohæres non eſt ſubſtitutus, quo iure po
teſt conſequi bona pupilli?Et ex hoc ſucceſſiue inſero,
quòd dum Iaſ.in.l.Qui plures.˚j˚.alleg.dicit,quòd ad
hoc,ut cohæres ſubſtitutus tranſmittat,requiritur,ꝙ
non adſit alius cohæres , recte loquitur quo ad ter. il-

lius tex. in ſubſtituto uulg. nõ autem in pupill. de quo ipſe loqui uidetur loquens de. d. l. Qui patri. uerum, redeundo ad rationem. d. l. Qui patri. ſi diceres, ſi hoc eſt fauore pupilli, quare ergo ſubſtitutus non ſemper cogitur eam acceptare? & per conſequens cur non ſemper tranſmittit, etiam quòd nondum adiuerit hæreditatem patris, uel etiam licet non ſit cohæres pupilli, cum in quolibet caſu militet idem fauor? reſpõ. quòd, quando ſubſtitutus adiuit hæreditatem paternam, lex eum obligat etiam ad pupill. quia ſicut ſentit commodum, ita etiam ſentire debet incommodum. præterea quando adiuit paternam, debuit hoc prævidere, et abſtinere: quæ rationes ceſſant in ſubſt. qui nondum acceptauit paternam, uel non cohærede. Cæterum ſi poſtremò inſtares dicendo, has rationes ſolum procedere, quãdo pupilli hæreditas eſſet damnoſa, ita quòd nõ reperiret hæredem, non autem quando eſſet lucroſa; reſpon. fatendo contrarium, ſed pariter etiam dicẽdo, quòd. d. l. Qui patri. ſolum procedit, quando aliâs pupillus nõ reperiret hæredẽ: & ita tenet, licet ſub dubio, Saly. in. d. l. Quidam eulogio. prope fi. uer. ſed uolo.

293 *✠ hinc eſt, quòd non procederet in præiudicium aliorum ſubſtitutorum, ut per glo. ibi per tex. in. l. Sed ſi plures. in prin. de uulg. & pup. & utrobiq; ſequit̃ Imol. & eſt etiam alius tex. loquens tamẽ in uulg. in. l. Qui, plures. huius initij prima, & ibi Imol. Alex. et Iaſ. co. tit. & dicemus etiam num. 311. & ante num. 339. Nec obſt. quòd Alex. in. d. l. Qui patri. col. fi. in prin. teneat tex. illum procedere etiam in præiudiciũ uenientium ab inteſtato, contra Saly. quia reſpon. primò, quòd rationes Alex. parũ ſtringunt. ad primam. n. dũ ponderat dictionem illam, neceſſarium, ergo non ſubſidiarium, reſpon. quòd non repugnat dicere, quòd cum cohæres ſubſtitutus adiuerit hæreditatem paternam, ideo in ſubſidium. i. alijs repudiantibus, ſit etiam neceſſarius hæres pupilli. Ad ſecundam uerò rationem, dum dicit tex. illum uelle, quòd ſubſtitutus cogatur acceptare etiam in præiudicium uenientium ab inteſtato, reſpõdetur nõ conſtare, quòd tex. ille hoc uelit in eorũ præiudicium: quin immo poteſt potius tex. ille in contrarium retorqueri. nam ſi ibi adeſſent qui uellent eſſe hæredes ab inteſtato dicti pupilli, fruſtra ferè ageretur de cogẽdo ipſum ſubſtitutum, uel eius hæredes, acceptare ſubſtit. pupill. uerum quia opin. Alex. tenere uidentur etiã Bar. et Imol. ſ. relati, dum dicunt rationem eſſe, ut pupillus decedat teſtatus, ideo ſecundò reſpon. ad obiectum. ſ. factum, quòd dum. ſ. diximus, tex. illum procedere, quando aliâs pupillus non reperiret hæredem, intelligitur. i. teſtamẽtarium, ut loquuntur etiam Bar. & Imol. ut ſtatim dicebam, non autem ab inteſtato. plurimum. n. intereſt ipſius pupilli potius ſibi ſuccedi per ſubſtit. pupill. q̃ ab inteſtato, iux. not. j. nu. 532. Iam ergo cauendo receptui, & reſpondendo in forma ad. d. l. Qui patri. dico non eſſe arguendum à ſubſtit. pupill. de qua loquitur ille tex. ad fideic. de qua nos loquimur: & ratio diuerſitatis manifeſte patet, tũ quia pupill. eſt fauor eius, cui fit; fideic. uerò eſt onus: et ideo odia reſtringi, fauores cõuenit ampliari: tum uerò etiam, quia in fideic. non cogitur quis eam acceptare, etiam quòd paternam hæreditatem adiuerit, in pupill. autẽ ſecus eſt, iux. not. ſ. poſt num. 292. uer. patet. & hanc rationem adducit etiam Rip. hic ante num. 67. licet non ita declaret, nec alleget Imol. citatum. ſ. num. 289. & ſic uides, quòd hæc forte prolixitas non fuit inutilis. Ad tex. in. l. Qui ex duabus. in contrarium alleg. per Soci. pariter reſpon. quòd ideo ibi fit tranſm. quia ipſe inſtitutus non poterat non acceptare illam aliam partem ſibi ſub condit. relictam, ad quam acceptandam, adeundo pure relictam, ſe & hæredes ſuos obligauerat: & ita etiam reſpon. Alcia. in. l. ventre. pag. pen. & hoc modo dicitur fieri trãſm. neceſſaria, ut. ſ. diximus poſt num. 292. uer. ſed ſolum ſe fundat. ſecus autem eſt in fideic. ut paulo. ſ. dicebamus. Non obſt. alia ſimiles deciſ. alleg. ſ. poſt num. 276. cum ſeq. quia contra etiam adſunt pleraque alia cumulata. j. ante num. 1140. uer. contrarium. cum plur. ſeq. ſed inſiſtendũ eſt in indiuiduis, omiſſis ſimilibus. Non obſt. rationes adductæ per Rui. ut. ſ. num. 286. uer. 3. quarum prima adducitur etiam per Soci. hic. Nam ad omnes eius rationes ſimul reſpon. eas procedere quo ad hoc, ut deſcendẽtes teſtatoris poſſint ſuccedere ab inteſtato, non autem ut admittãtur per fideic. prout hic agitur: & hæc ſunt longe diuerſa, ut not. j. nu. 704. cum ſeq. & ita etiam ad aliam coniect. reſpondimus. ſ. num. 248. uer. non obſtat, quòd aliâs. Verum ſi diceres, quòd, niſi fiat tranſm. deſcendentes teſtatoris nec ab inteſtato quidem admittentur, quia extraneus admittetur per fideic. ex ſecunda ſubſtit. cuius pluralitas reſoluitur in ſingul. reſp. hoc non eſſe uerum, cũ ſuperſit perſona, quæ etc. iux. not. j. nu. 1060. & ita in indiuiduo reperi poſtea reſpondere ipſum Rui. in conſi. 181. col. 4. uol. 2. Vel melius reſpon. quòd extraneus excludetur à deſcendentibus teſtatoris tanq̃ expreſſe poſitis in condit. ut paulò. j. dicemus uer. ſed in præſenti. Rurſus tamen non omitto, diligenter conſiderãdum eſſe, an prima ratio per Soci. cum concor. adducta. ſ. poſt num. 275. uer. pro hac. forte cõcludẽter probaret eius opin. iunct. not. j. nu. 306. et ita aduerti poſtea conſiderare etiã Rui. in conſ. 140. col. 8. uer. 3. uol. 2. attento etiam, quòd licet quis prior decedat, attamen in ſubſtit. reciproca dicitur ſubſtitutus alteri, licet non admittatur tanquam condit. defectus, ut diximus. ſ. nu. 25. Neque ad hanc rationem Soci. ſic ut. ſ. corroboratã obſtat reſponſio Rui. alle. ſ. poſt nu. 286. uer. nõ enim obſtat prima. quia replicatur, quòd ſua quidem reſponſio eſſet bona, ut dicemus. j. num. 306. uer. & nota. ſi eſſet uera in facto: ſed in præſenti caſu dico, quòd iſti nepotes ſunt poſiti in condit. etiam reſpectu huius portionis patrui, de qua agitur, quia conditio appoſita in compendioſa refertur etiam ad uulg. in ea contentam, ut not. ſ. num. 54. aliâs. n. extraneus ſubſtit. ueniret etiam ad hanc portionem patrui per uulg. comprehẽſam in compẽd. iux. not. ſ. num. 24. Quia ergo iſti nepotes excludũt ſecundum ſubſtit. extraneum, tanquam expreſſe poſiti in condit. reſpectu huius portionis, de qua agitur, ſequitur, quòd non debent excludere tanquam perſona quæ &c. ut dicebat Rui. cum expreſſum faciat ceſſare tacitum; & per conſequens ſequitur, quòd ad eos etiã fieri debeat tranſmiſſio, per. d. not. j. nu. 306. quæ aliâs nunquam procederent. Neque obſtat, quòd alibi Soci. ipſe, & alij contrarium uideantur dicere, ut diximus. ſ. poſt num. 286. uer. non. n. obſt. prima. quia*

reſpondetur,

rũdet̃, ꝙ ibi loquit̃ in ter. huius tex. ubi ſecũdus ſubſt.
erat deſcendens teſta. in hac uerò. q. erat extraneus.
294 * Cæterũ ſi in princip. q. teneamus opin. cõtra Soci.
pariter ẽt ex ꝑdictis nõ uř ſuſtineri poſſe opin. eiuſdẽ
Soci. relata. ˚s˚. poſt nu. 275. uer. & hac. uidelicet, ꝙ
fiat tranſmiſſio, qñ ſubſtit. à prin. pupill. iuncta cũ iu
re accreſc. conuerſa poſtmodum fuiſſet uigore clauſu-
læ codicill. in fideic. & ſignanter contra eũ tenet Al-
cia. in. l. Ventre. pag. pen. relat. ˚s˚. num. 284. cui ta-
men reſpondimus. ˚s˚. poſt num. 285. uer. ad ſecundũ.
Neq; obſt. arg. Soci. ꝙ ſicut fideic. non trãſmittitur, ni
ſi ſit acceptatũ, quando uigore clauſulæ codicill. ſub-
intrat in locum inſtitutionis, iux. opin. Bar. ab ipſo
Soci. defenſam in. l. Cum filioſ. ita etiam econtra fi-
deic. aliàs non tranſmiſſibile, debeat tamẽ tranſmitti
ratione pup. ſubſtitutionis, quæ ĩ caſu. d. l. Qui patri.
eſt tranſmiſſibilis; & in cuius pup. locum ſubintrat
fideic. cum cõtrariorum eadẽ ſit diſciplina, iur. uulg.
295 * cui adde Rui. in conſ. 146. uol. 3. tenentem hac ra
tione, de fideic. ſubintrante in locum pup. non debere
296 detrahi Trebell. * Cui adde ipſum Rui. relat. ˚s˚. nu.
186. & Caſtr. in conſ. 437. col. fi. uol. 1. ubi ꝙ in
fideicommiſſaria, in quam cõuertitur pupill. facta in
codicillis, iux. l. Scæuola. ˚j˚. eo. ueniunt etiã bona ip-
ſius pupilli. Ad prædicta. n. reſpondet Alcia. ubi. ˚s˚. ꝙ
d. opin. Bar. ſuper qua ſe fundat Soci. eſt communiter
reprobata in. d. l. Cum filioſ. ut ibi uideri poteſt, &
per Guid. Pa. in conſi. 137. Rip. hic poſt num. 57.
cui adde Deci. in conſi. 490. col. pen. in fi. cum ſeq.
Quo ſtante. d. ratio retorqueri poteſt contra Soci: ut
ſicut fideicommiſſum ſuccedens in locum inſtitutionis
retinet naturam ſuam, ut tranſmittatur etiam non
acceptatum, ita etiam fideicommiſſaria ſuccedens in
locum pupill. pariter retineat naturam ſuam, ut non
tranſmittatur, licet forte pupillaris ipſa tranſmitte-
retur. Ex quibus infero, ꝙ forte ẽt male conſuluerũt
297 Caſtr. & Rui. in ꝑallegatis cõſ. * Vltimò nõ omitto,
ꝙ ex his coniect. Soci. uidelicet prima et ultima huius
ſecũdi capitis uoluntatis tacitæ, inferebat Curt. iun.
in conſi. 121. col. 6. in prin. alleg. etiam. ˚s˚. nu. 234.
ꝙ, ſi teſtator ſubſtituit filijs ſuis decedentibus ſine fi-
lijs ſuperſtites, & eorũ filios, & adijciat, ꝙ ſi omnes
decederẽt ſine filijs, bona tranſirent ad agnatos trãſ-
uerſales, & non poſſent tranſire in extraneum, infe-
rebat, inquã, ꝙ, ſi ultimus decedat relictis duobus fi-
lijs, quorum alter decedat ſine filijs, alter nepos ſu-
peruiuens ſuccedet ꝑ fideicõmiſſum. Sed primò dicas,
quòd non uidetur bona illatio de ter. coniecturarum
Soci. ad ter. huius. q. Curt. iun. Nam tranſmiſſio præ-
ſupponit abſque controuerſia grauatum fuiſſe de-
functũ, prout in ter. ultimæ coniec. Soci. in caſu uerò
Curt. agitur, an nepos defunctus dicatur grauatus;
& dicebatur, ꝙ non, propter uulg. deciſ. Oldr. in cõſ.
21. & not. ˚j˚. num. 739. uerum ipſe Curt. tenet con
trariũ, arguendo ex his coniec. Soci. ex quibus, ut di-
xi, non puto poſſe inferri ad hunc caſum, cum præſer
tim facilius inducatur tranſmiſſio, quàm ſubſtitutio,
ut not. ˚s˚. nu. 242. Cæterum ſi uelles dicere, quòd ſub
ſtitutio facta de remotiori agnato cenſeatur facta
etiam nepotibus, attento quòd dictum fuerat, & ſi
omnes &c. quæ clauſula uidetur comprehendere etiã
nepotes, quos ſubſtituerat; ad hoc reſpon. ut. ˚s˚. num.

248. Et ſi iterũ diceres, quòd, niſi dicamus nepotem
ſuperuiuentem admitti per fideic. ſequeretur, quòd
agnatus remotior ſuccederet in portione illius nepo-
tis defuncti, quod eſſet contra mentem teſtatoris; re-
ſpon. ut. ˚s˚. poſt num. 293. uer. non obſt. rões. & cõ
tra hãc opin. Curt. iun. faciunt not. ˚j˚. nu. 752. iunc.
nu. 763. Vltra ꝑdictas quatuor cõicc. Soci. adde nõ-
nullas alias, quas multis in locis ſparſas collegimus.
* Quinta ergo coniec. eſt, quando in præcedenti 298
ſubſtit. alteri facta de eadem perſona, uocaſſet etiam
hæredes ſubſtituti, ut per Rui. in conſi. 156. col. pen.
uer. atq; ex alia cõiectura, quæ etiã me magis mouet.
uol. 2. & hæc cõicc. eſt potius ampliatio ad not. ˚s˚. nu.
223. & dependet à not. in ſeq. proxima coniec.
* Sexta coniec. eſt, quando in alia ſubſtit. facta de 299
minus dilecto uocaſſet etiã eius hæredes, ut per Curt.
iun. in conſi. 16. num. 7. refert et ſequitur Crauet. in
conſi. 62. col. 3. in fi. cum ſeq. et ita etiam tenet Rui.
in conſi. 79. col. pen. uol. 3. & in conſi. 130. col. 2.
eo. uol. & faciunt not. ˚j˚. num. 333. & 781. & hæc
coniec. uidetur mihi eadem cum poſita per Capr. in
conſi. 123. in primo dub. quem ſolum refert Crauet.
in conſi. ultimo, col. 4. in prin. ſed alia ratione in caſu
ſuo mouetur Capr. quia ibi erant omnes pariter uo-
cati in eadem ſubſtitutione, & oratione; ideo conclu-
dit, quòd adiectio illa, & filios, referatur ad omnes
ſubſtitutos. et noue etiam reperio, quòd hanc limit.
ſequitur Crauet. in d. l. Cum filioſ. in ſecunda par.
poſt num. 349. ubi alleg. etiam Gozad. in cõſ. 29. ſed
licet Gozad. ita arguat, attamen poſtea contrariũ te-
net, ut uideri poteſt, per reg. §. Sin aũt ad deficientis.
& c. Inter corporalia. et alias rões, ut patet ibi col.
pen. ubi ẽt reſpon. rõni in contrariũ adducta, ut ꝑ eũ.
* Et pro hac. 2. opin. facit, quia teſtator exprimens 300
in uno capitulo ẽt de filiabus, non cenſetur in alio cõ-
prehendiſſe fœminas, niſi exprimat, ut ꝑ Soci. iun. poſt
Bal. Fulg. et Curt. ſen. in conſi. 128. num. 60. uol. 1.
quibus adde Alex. in cõſ. 134. uol. 6. & in cõſ. 45.
uol. 7. quẽ ſolũ alleg. et contra eũ arguit Zucar. in. l.
fi. nu. 64. de edict. di. Adr. toll. et idẽ tenet Rimin. in
conſi. 121. num. 10. faciunt not. ˚j˚. nu. 866. & per
reg. d. §. Sin ãt ad deficiẽtis. noue reperio cõſultũ ꝑ so-
ci. iun. in cõſ. 142. et ſeq. uol. 3. ꝙ, cũ donãs Titio eius
uita durante, et poſtea eius filijs, nõ expreſſerit uerba
illa, eius uita durãte, ĩ ꝑſonis filiorũ, cẽſeĩ quo ad eos
liberã et ꝑpetuã feciſſe donationẽ, ut ibi ꝑ eum col. 2.
Verũtñ nõ recedo ab hac cõiect. ꝑ. ˚s˚. alleg. Nec obſt.
retorcutio Gozad. ut. ˚s˚. & Crauet. in cõſ. 67. col. 1.
de reg. §. ſi n aũt ad deficiẽtis. et. c. Inter corporalia. qa
rñderi poteſt, ꝙ, cũ una pars teſtamẽti declaret aliã,
uulg. l. Si ſeruus pluriũ. §. fi. ꝑſumendũ eſt, ꝙ ſicut in
uno capitulo expreſſit ẽt de hæredibus ſubſt. ita ẽt in
alio cap. cẽſeaĩ uoluiſſe; et ꝙ ſicut in uno cap. exꝑſſit
de fœminis, ita ẽt in alio cẽſeaĩ uoluiſſe, * ꝑut etiã è 301
cõtra, qñ in uno cap. exꝑſſit de maſculo, ĩ alio ẽt cẽſeĩ
ſe reſtrinxiſſe ad maſculos, qua de re ꝑ Iaſ. poſt alios
in. l. Qui filiabus, in prin. col. 2. de leg. 1. late ꝑ Zucar.
in d. l. fi. nu. 69. Deci. et Gozad. ambos in eodẽ caſu, il
lũ in cõſ. 495. hunc in cõſ. 45. Soci. iun. poſt alios in
cõſ. 100. nu. 20. uol. 1. & ꝑ 7. et 9. ſubſcrib. ad eius
cõſ. 128. eo. uol. qui in. q. ut breuiter pertrãſeam,
Deci. (de eo tantum loquar, quia ſæpius hunc art.

& latius, quàm alij, tetigit) pluries uariauit, de quo
ſe excuſat in conſi. 567. in prin. nam in conſi. 15.
& in conſi. 495. tenet non comprehendi fœminas;
idem in cōſ. 581. col. 3. (in cuius caſu conſuluit So-
ci. iun. in conſi. 113. uol. 1.) & in conſi. 567. dicit,
ꝙ concurrentibus iſtis duabus regulis inuicem repu-
gnantibus, uidelicet. d. l. Si ſeruus pluriū. §. fi. cū. d. §.
Sin autem ad deficientis. præferatur negatiua, uideli-
cet regula d. §. Sin autem ad deficientis. idem uerò De-
ci. in conſi. 599. col. 2. uidetur approbare opin. Bo-
logn. in conſi. poſito inter conſi. Alex. mihi. 53. col. 6
uer. nunc autē operæpretium. uol. 4. ꝙ licet teſtator
in prima parte fecerit mentionem de maſculis, ſi ta-
men poſtea bis de filijs ſimpliciter meminerit, tunc ue
niāt etiam fœminæ. idem uerò etiam Deci. in d. conſi.
567. aliter diſtinguit, an teſtator uſus fuerit dictio-
ne, filiorū, an uerò dictione, liberorū, ut ꝑ eum: et idē
etiam in eodem conſi. diſtinguit inter materiam fauo-
rabilem, & odioſam, ut per eū, qua de re uide moder.
Regien. in quodam conſi. ſubſcripto à Soci. iun. quod
habetur in formis, in reſpon. ad. 2. arg. cui diſtinct.
confert alia diſtinctio, de qua. j. proxime. idem. n. De
ci. in. 1. ſubſcriptione ad conſi. Soci. iun. 128. uol. 1.
cuius ſubſcriptionis meminit ipſemet Deci. in conſi.
267. in prin. in effectu diſtinguit, an conijciat mens
teſtatoris, ꝙ uoluerit conſeruare bona in agnatione,
uel ne, ut ibi per eum, quem refert et ſequitur ipſe So
ci. iun. in cōſi. 103. col. fi. eo. uol. cui adde eundē De-
ci. in conſi. 480. col. 2. & in conſi. 515. col. 2. alleg.
per eundem Soci. iun. in conſi. 158. num. 49. uol. 2.
& adde etiam eundem Deci. in conſi. 442. & ad hāc
302 diſtinct. confert alia diſtinct. de qua. i. proxime ✱ Et
adde etiam, ꝙ in d. conſi. 515. extendit quod dicitur
de alio capitulo, ad aliud teſtamētum, licet reuocatū,
ut ſcilicet declaret aliud, alleg. Corn. ut per eum,
contra quem in eo caſu conſuluit Rui. in conſi. 144.
col. pen. uol. 2. & idem Rui. d. opin. Corn. reprobat,
in conſi. 93. col. 4. uol. 2. pro quo ultra eū facit quod
uoluit Barb. in cōſi. 58. col. 7. uer. item mouetur. uol.
1. quem ſequitur Deci. in. c. 1. in prima lect. nu. 11.
uer. 2. & in. 2. lect. poſt nu. 5. de conſtit. & Crauet.
303 in conſi. 113. col. fi. ✱ Tenendo itaq; prædictā limit.
ſeu coniect. declara eam procedere ſolum in ſubſt. fa-
cta de eadem re, ſecus quando tractaretur de diuerſa
re. tunc. n. ceſſaret iſta arg. etiam ex maioritate ratio
nis, ut in pulchro caſu conſuluit Rui. in conſ. 29. col.
304 4. cum ſeq. uol. 3. ✱ Declara ſecundò, eam non pro-
cedere, ſi ſit diuerſa ratio, uerbi gratia, quādo ille mi
nus dilectus fuiſſet tamen de agnatione. tunc. n. dice
remus teſtatorem ideo uocaſſe ēt hæredes illius ſubſt.
pro agnatione conſeruanda, & ꝙ ratio iſta ceſſaret
in alio ſubſt. non agnato, quāquam aliâs magis dile-
305 cto, ita Crau. in d. conſi. 67. col. 3. uer. 3. ✱ Declara
tertiò, non procedere, quando, ſi in ſubſt. facta de ma
gis dilecto, intelligeremus uocatos etiam filios, ſeque-
retur, ꝙ pariter filij cum patre admitterentur, iux.
not. in. §. Quidam recte. tunc. n. diceremus, ꝙ in iſta
ſubſt. facta de magis dilecto, noluerit uocare ēt filios,
ne filij ſimul cū patre admitterent̄, licet teſtator in mi
nus dilecto hoc expreſſe uoluerit, ut per Crau. in d.
conſi. 67. col. 3. uer. modo. Sed tamen retorquēdo hāc
rōnem Crau. dici poſſet, ꝙ licet teſtator in fauorem

ſubſt. magis dilecti nō expreſſerit de filijs, ne ſimul ue
nirent pater & filij, non ꝑpterea retorqueri debet in
illius odiū, ut ob id ipſo ſubſt. ꝑdecedete nō fiat trāſ-
miſſio ad eius filios, et ſic ſubſt. de magis dilecto ſit de
terioris conditionis, q̃ facta de minus dilecto. hinc for
te merito contra eū fuit per ſen. Gration. iudicatum,
prout reperio ipſum Crau. ſumma cum moleſtia re-
ferre in d. l. Cum filios. in. 2. par. ante nu. 350. circa
quod ēt non omitto, ꝙ præſuppoſito filium ſubſt. ſimul
uenire cum ipſo ſubſt. ut dicit Crau. iux. not. in. §.
Quidā recte. tunc nō ageretur de trāſmiſſ. ſed de uoca
tione, q̃ ſunt diuerſa: et ꝑpterea nō eſſet q̄rēdū, an in
filijs alterius ſubſt. magis dilecti fieret trāſmiſſio, ſed
an filij ex ſubſt. magis dilecto cēſerent̄ uocati, quēad
modū fuerūt uocati filij ex alio ſubſt. minus dilecto.
✱ Septima cōiect. ſeu limit. ponitur ꝑ Doct. qn̄ ſub- 306
ſtituto ſubſtituitur poſtea, ſi ipſe ſine filijs deceſſerit.
tunc. n. prima ſubſt. trāſmittit̄ ad filios ſubſtituti, ut
ꝑ Cum. in cōſ. 13. Titius. & Ful. in cōſ. 15. Propo-
nit̄, ꝙ mōtes. Soci. hic in prima reſpōſione ult. cōiect.
de qua dix. s. poſt nu. 293. uer. rurſus. Deci. in cōſ.
397. col. 2. & in conſ. 594. col. fi. Pariſ. in cōſ. 50.
col. 4. uol. 3. Soci. iun. in cōſ. 141. col. 7. uol. 2. ubi ul
tra ꝑdicta allegat ēt Curt. ſen. et Iaſ. ut ibi per eum,
Crau. in cōſ. 62. ubi etiā alleg. Curt. iun. qbus addo,
ꝙ hic eſt ꝑprie caſus Anch. in cōſ. 73. Cōtra Philip-
pū. ut aduertit ēt Soc. in. l. Cum auus. col. pen. et dixi
etiā. s. nu. 275. uer. & iſte. ratio aūt huius coniect.
ponetur. j. poſt nu. 311. Et nota ēt, ꝙ in his ter. et ſe
cundū hanc cōiect. ſaluari debet Rui. (prout erat ca
ſus ſuus, licet generaliter loqui uideat̄) in cōſ. 140.
col. 7. cum ſeq. uol. 2. & ita ēt intelligi debeat Iaſ. in
conſi. 233. col. 1. uol. 2. et Crau. in conſ. 306. col. 3.
dicentes ſimpliciter, ꝙ qn̄ ſubſt. eſt facta ſub condit.
ſi ſine hæredibus, tunc tranſmittitur, allegātes Bal. in
l. Si pater. q. 4. C. de inſtit. & ſubſtit. intelligi. n. de-
bent, qn̄ teſtator in ſecūda ſubſt. fecit mentionē de hæ
redibus primi ſubſtituti ei ſubſtituendo, ſi ſine hæredi
bus, aliâs ſecus eſſet: immo ne ad filios quidem poſi-
tos in cōdit. fieret trāſmiſſio, niſi eſſent poſiti in cōdi.
ēt reſpectu illius portionis, de qua agitur, nō aūt ſuffi
ceret, ſi ſolū poſiti eſſent in condit. reſpectu portionis
p̄ris ſui, ꝑut eſt in fideic. reciproco, ſi ſine filijs, qđ nō
tranſmittitur, ut eſt glo. in. l. uni. de ijs, qui an. aper.
tab. & ita ēt dicit Rui. in cōſi. 181. col. 4. uol. 2. de
quo. s. ante nu. 294. uel qn̄ in. 2. ſubſtit. non ueniūt
acquiſita ꝑ fideic. qua de re. j. 4. not. Sed cōtra hanc
coniect. uidet̄ facere primò ratio alleg. ꝑ Soci. in. l. Cū
auus. col. fi. quia immo ubi filij, de qbus agitur, ſunt
poſiti in condit. uidentur minus uocati, q̃ ubi non ſunt
poſiti in condit. Nam primo caſu ſufficere uī, ꝙ exclu
dant ſubſt. & ſuccedāt ab inteſt. tanq̃ poſiti in cōdit.
abſq; eo ꝙ admittātur per fideic. ſecūdo uerò caſu niſi
ipſi admittātur ꝑ fideic. ēt extraneus ſubſt. admitte-
retur, quod tunc facile eſſet contra mētem teſtatoris,
ideo in hoc ſecūdo caſu magis debent cenſeri uocati,
q̃ in primo. Et ſi diceres omnino, ēt ſi nō ſint expreſſe
poſiti in condit. præſumūtur tn̄ poſiti iux. l. Cū auus.
reſpon. ex not. j. nu. 310. Secūdò cōtra hanc coniect.
facere uī tex. noſter, ubi filius ex primo erat in ſecun
da ſubſtit. poſitus in condit. et tn̄ ad eum nō fit tranſ-
miſſio. Tertiò facit, qa ſi hęc cōiect. eſſet uera, ſequeret̄

ꝙ ſecũdus ſubſt. nõ admitteret, decedẽte primo ſubſt.
cum filijs ante primum grauatum, iux. not. ſ. num.
39. conſequens autem eſt falſum, ut not. ſ. nu. 68.
ergo &c. Pro ſolut. ad primũ obiect. reſpon. non eſſe
uerum, ꝙ non poſiti in condit. magis debeant cenſeri
uocati, q̃ poſiti: & ad incõueniens per Soci. alleg. re-
ſpondetur, quòd Iuriſconſulti iudicarunt ſatis eſſe, ꝙ
non poſiti in condit. præſumerentur poſiti, etiam ad
excluſionem fratris ſubſt. iux. j. num. 852. abſque
eo ꝙ præſumantur uocati, inter quæ eſt longa differẽ
tia, ut. j. nu. 704. cũ ſeq. aliâs ſequeretur, ꝙ poſitio
in condit. quæ fit in eorum fauorem, iux. not. ſ. num.
93. retorqueretur in odium. quinimmo iſti non poſiti
expreſſe in condit. ſunt aliquando deterioris conditio
nis, quàm poſiti, ut patet ex not. j. num. 855. Pro ſo
lut. uerò ſecundi & tertij obiect. cogitaui, quòd hæc
coniect. ſolum procedat, quando ſecundus ſubſtitutus
eſt extraneus, uel qui ab inteſt. excluderetur à poſitis
in condit. in ſecunda ſubſtit. & quando tales poſiti in
condit. ſunt deſcendentes teſtatoris, quo caſu non pro
cedunt not. ſ. num. 68. ut not. ſ. num. 74. cum ſeq.
aliâs uerò hæc coniect. non procedat propter dicta
obiecta: & gauiſus ſum, quia poſtea reperi Crau. in
d. l. Cum filioſ. in. 2. par. nu. 335. qui ita ferè uidetur
reſtringere hanc coniect. licet non aduertat ad prædi
cta obiecta, & uide etiam. j. num. 338. Non omitto
tamen, ꝙ contra hanc coniect. etiã quando filij ex pri
mo ſubſt. poſiti in condit. eſſent deſcendentes teſtato-
ris, & ſecundus ſubſtitutus eſſet extraneus, uidetur
tenere Anch. in conſi. 427. Quod. ſ. conſultum. in. 2.
dub. & Deci. etiam contrariũ uidetur præſupponere
in conſ. 416. col. pen. uer. ultimo. Sed retenta nihilo
minus hac coniec. ex ea inferas, ꝙ ſi Claudia in hoc
tex. eſſet extranea, non ſolum non excluderet filium
ex primo, ut facit, ſed immo ipſa in totum excludere-
tur ab eo, quia prima ſubſtitutio reciproca facta de
patre ſuo tranſmitteretur ad eum, & ſic ſequerentur
not. ſ. nu. 39. & 75. & uide etiã. j. ante nu. 1071.
✠ Præd. uerò coniec. amplia procedere etiam, ſi ſecun
307 do loco ſubſtituta eſſet pia cauſa, ut per Bal. in conſ.
226. Titius inſtituit ſororẽ. uol. 3. in ant. aliâs. 254.
uol. 1. in no. de quo conſ. habetur per Soci. iun. in cõſ.
308 42. nu. 33. uol. 1. ✠ Amplia ſecundò etiam, ſi filij ex
primo ſubſtituto non eſſent in cõdit. poſiti, ſed ſolum
eorum pater eſſet in conditi. poſitus ad excluſionem
extranei ſecundo loco ſubſtituti. ita Soc. hic in ſecun-
da ratione coniect. reſultãtis ex principaliter conten
tis in teſtamento, ut not. ſ. nu. 235. uer. ſecunda ra-
tio. Sed hæc ampliatio eſt contra not. j. num. 310.
✠ Limita uerò hanc coniect. primò, ut. ſ. diximus,
309 procedere ſolum, quando ſecundus ſubſtitutus eſt ex-
traneus, & filij ex primo ſubſtituto ſunt deſcenden-
tes teſtatoris, & poſiti in conditione reſpectu portio-
nis, de qua agitur, aliâs ſecus, ut. ſ. dix. ✠ Limita ſe-
310 cundò procedere ſolũ, quãdo filij ex primo ſubſt. ſunt
expreſſe poſiti in condit. ſecus autem, quando ſolum
tacite, ex. l. Cum auus. & hoc ne concurrant duo ſpe-
cialia, ita Rui. in conſ. 140. col. 8. uerſi. 4. uol. 2. ſed
contra etiam hanc declarationem faciunt à fortiori
not. per Soc. hic, de quo. j. num. 308. ſed reſpond. ut
not. ſ. poſt nu. 237. uer. 2. ✠ Limita tertiò hanc con
311 iect. ſolum procedere, quando, niſi fieret tranſmiſſio,
ſecundus ſubſtitutus admitteretur. tunc enim proce-
dit hæc coniect. ea ratione, quia ſicut teſtator prætu-
lit primum ſubſt. ita etiam uidetur prætuliſſe eius fi-
lios in ſecunda ſubſtitutione poſitos in condit. argu. l.
Lucius. et arg. etiam. l. Cum acutiſſimi. & ita dicunt
Doct. ut per Deci. in. d. conſi. 397. & 594. uel etiam
procedit hæc coniec. ſolum, quando, niſi fieret tranſ-
miſſio, bona contra uoluntatem teſtatoris tranſirent
ad fœminas hæredes grauati, ut per Soci. in conſi. 6.
col. 3. ad fi. uol. 3. ſecus ergo eſſet, quando iſtæ ratio-
nes ceſſarent, ut puta, quando adeſſent alij conſubſti-
tuti, quibus accreſceret portio prædefuncti, iux. not.
j. nu. 364. faciũt not. ſ. nu. 293. et. j. añ nu. 339.
✠ Octaua coniect. uidetur eſſe, quando certũ eſſet 312
in rerum natura, conditionem illam uerificatam eſſe
ante, q̃ ſubſtitutus decederet. hoc probatur arguen-
do ab hæreditate, quæ tunc dicitur delata, ad fideicom
miſſum purificatum: ſed ſic eſt, ꝙ hoc caſu hæreditas
dicitur delata, ita ꝙ tranſmittitur, licet non adita,
ſtante ſtatuto, ꝙ hæreditas non adita, dummodo dela-
ta, tranſmittatur, ergo idem de fideic. condition. (nã
etiam fideic. licet non agnitum, dummodo purificatũ,
tranſmittitur, ut not. ſ. nu. 160.) dicendum eſt, ꝙ
hoc caſu tranſmitti debeat. Quòd autem hoc caſu hæ
reditas conditionalis dicatur eſſe delata, ita ꝙ ſtante
dicto ſtatuto tranſmittatur, eſt elegans deciſ. Ancha.
in pulchro caſu in conſ. 355. Viſis. quem refert & ſe
quitur Fely. in. c. 1. col. 2. de conſtit. & Clau. de Seiſ.
appellans ſtupendum dictum in. l. Quamuis. §. Si con-
ductor. col. 2. in prin. de acqui. poſſ. cui adde, ꝙ idem
conſi. habetur ferè ad uerbum in conſ. 393. Viſis. ſe-
quitur de Bened. in. c. Raynutius. in uerſi. & ſoboles,
quam geſtabat in utero. col. pen. ad fin. & refert etiã
Boer. deciſ. 155. col. fi. & apoſt. ad eiuſdem conſ. 36.
quæ etiam Anch. conſ. ſequitur apoſt. ad Innoc. in. c.
fi. de iur. calum. et noue reperio, ꝙ hanc limit. ponit ẽt
Crau. in. d. l. Cum filioſ. in ſecunda par. nu. 262. alle-
gans pro ea pulchram deciſ. Soci. in. l. Quamuis. col.
2. circa med. de cond. & dem. & Bart. in. l. Cum ſine
præfinitione. quan. di. leg. ced. & tex. in. l. Neratius.
de man. teſtam. & Anch. in. d. conſ. 355. Vltimò pro
eadem opin. conſuluit, immo uidetur eadẽ deciſ. Ant.
de But. in conſ. 80. Sed aduerte in primis, quia, cũ hic
præſupponatur conditionem in rerum natura uerifi-
catã eſſe, ſequitur, ꝙ, ſi hæc coniec. eſt uera, hæres ſub
ſtituti hoc caſu non ueniret ex tranſmiſſio. quæ pro-
prie dicitur fieri, quando ſubſtitutus decedit pendente
conditione, ſed ueniret tanquã ad ius acquiſitum ſub-
ſtituto in eius uita: ad hoc, quod not. in ſequen. coniec.
Sed fortius aduerte, ꝙ coniectura hæc non uidetur
poſſe adaptari ad ter. fideicommiſſ. conditionalis, quia
non ſolum requiritur conditionem uerificari ante
mortem ſubſtituti, ſed etiam requiritur, ꝙ ſubſtitu-
tus ſuperuiuat grauato, iux. not. ſ. nu. 179. et ita in
indiuiduo dicebat Rui. in conſ. 85. ibidem alleg.
✠ Nona coniect. ponitur per D. Fab. hic nu. 28. 313
aliâs. 33. uerſi. poſſes. quando ſcilicet teſtator uoluit
relictum deberi etiam, ſi conditio defecerit, per. l. 1.
cum ibi not. C. de inſtitutionibus & ſubſtit. Sed di-
cas, ꝙ iſta non uidetur coniect. quia ibi conditio ha-
bita fuit ante mortem ſubſtituti pro impleta ex uo-
luntate teſtatoris, qui erat etiam aliâs relicturus,

ut not. omnes ibi. Et ideo hæres ſubſt. tunc non dicitur
uenire ex tranſmiſſ. ſed tanquã ad ius acquiſitum ipſi
ſubſtit. in eius uita, ut dicebamus in ꝓxima ꝓcedent.
coniectu. & dicemus etiam in ſeq. Quare idẽ eſſet in
omnibus caſibus, in quibus conditio habetur pro im-
pleta, ut declarat tex. in. l. Si poſt dië. §. Itẽ ſi qua. &
uer. ſeq. j. quan. di. leg. ce. quam alleg. Crau. in d. l.
Cum filiof. in ſecunda par. num. 263. ut in conditio-
ne poteſtatiua, quando per legatarium non ſtat, quo-
minus impleatur, uel etiam in conditione caſuali non
momẽtanea, ſed ſucceſſiua, quæ eo ipſo, ꝙ eſt cœpta,
habet̃ ꝓ impleta, ut ꝑ Io. de Ann. in cõſ. 8. ubi cõſu-
luit, ꝙ legataria trãſmittit legatũ ſimplex, nõ dico an
nuum, ſibi relictũ ſub cõditione, ſi cũ puellis morabit̃.
314 ✠ Decima coniectura addi poteſt, ut licet tempus
certæ ætatis adiectũ ſubſtantiæ legati, uel dies incer-
tus an & quando, ut nuptiarũ, importet conditionẽ,
& ſic impediat tranſmiſſ. attamen ex qualitate per-
ſonæ quandoq; aliud eſt. ita Soci. in conſi. 92. col. 6.
uer. confirmatur. uol. 1. et uide. ſ. ante nu. 179. uer.
3. cum ſeq. & nu. 209. hæc tñ dici poſſet nõ eſſe con-
iectu. tranſmiſſ. ſed coniect. ꝙ non ſit condit. ut dixi
ẽt. ſ. de octaua, & nona coniect. et dicemus ẽt de 13.
315 ✠ Vndecima coniect. ſeu potius limit. ad reg. eſt,
quando conditio non eſt expreſſa, ſed ſolum tacita ex
diſpoſitione legis, uel ex natura rei legatæ, (quando
enim eſſet ex modo legãdi, ſecus eſſet, ut not. ſ. num.
180.) hoc probatur in. l. Conditiones, quæ extrinſe
cus. de cõd. & dem. l. Aliquãdo. eo. tit. l. Cum illud. §.
1. ad fi. j. quan. di. leg. ced. l. Quod pure. §. 1. et. l. ſeq.
316 eo. tit. ✠ Simile uidemus, ꝙ conditio tacita ſępenume
ro non impedit diem legati cedere, & propterea tunc
in ea habet locum reg. Caton. ut per Bar. in. l. 1. col.
1. de reg. Caton. Iaſ. in. l. Cum filiof. col. 14. in prin.
quando. n. cõditio impedit diem legati cedere, tunc in
ea locum non habet. d. reg. Cato. ut per Iaſ. in. l. Filio
317 pater. col. fi. de leg. 1. ✠ Et ex hac coniect. ſeu limit.
inferri poſſet, ꝙ licet cõditio appoſita primæ ſubſti-
tutioni, tacite inſit ſecundæ, ut diximus. ſ. num. 58.
non tñ impedit trãſmiſſ. ſecundæ, ita Fulg. in cõſ. 14.
In. q. propoſit. poſt me. contra quod tñ faciunt not. ſ.
nu. 182. niſi reſpõdeas, hoc, quod cõditio primę ſubſt.
debeat uerificari, ad hoc ut ſecundus ſubſt. admittat̃,
ꝓuenire ex diſpoſitione legis, quo caſu non impeditur
tranſmiſſio, ut ſtatim dicebamus, non aũt ex ꝓſumpta
mente teſtatoris, quo caſu procedũt in cõtrariũ alleg.
ſuper quo cogita, qa ualde dubito, ꝙ iſta reſponſio nõ
ſit bona, ſi uerũ eſt, ꝙ tunc demũ dicatur conditio le-
galis, qñ teſtator eam non poteſt remouere, ſecundum
318 Caſtr. in. l. Cum auus. in fi. ✠ Amplia hanc coniect.
ſeu limit. procedere, etiã ſi. d. cõditio, quæ tacite ineſt,
exprimatur. l. Si dies. §. fi. ubi glo. alleg. cõtor. j. quã.
di. leg. ced. Bar. in. d. l. Conditiones, quæ extrinſecus.
Aret. in. l. Qui liberis. in prin. col. fi. de uulg. & pup.
& tradunt Doct. late in. l. 3. de leg. 1. Rui. ſubtiliter
in conſi. 83. uol. 2. & in conſi. 85. col. 4. eo. uol. Prę-
dicta tñ ſanè intellige, niſi exprimeretur alio modo, q̃
tacite inſit, ut per Iaſ. in. §. Illi, ſi uolet. de quo tñ. j.
319 nu. 320. uer. & iſta. ✠ Amplia ſecundò procedere, li-
cet illa tacita cõditio ſubrogaretur in locum expreſ-
ſæ à teſtatore. l. Quæ ſub conditione. §. fi. de cõdit. in-
ſtit. Aret. & Soci. in d. l. 3. de leg. 1. Tiraq. de Leg. cõ-
a

nub. glo. 7. nu. 53. & uide etiam. ſ. nu. 294. cũ ſeq.
✠ Limita uerò primò, quando talis conditio, etiam ta 320
cita ex diſpoſitione legis, eſſet tñ poteſtatiua. l. Miles
. §. Pro parte. de leg. 2. ubi ſi hæres moriatur ante adi
tam hæreditatem, non tranſmittit ad hæredes ſuos il-
lam portionem prælegati ſibi facti, quæ capitur ex
parte ſua, quia in illa ex diſpoſitione legis, & ex na-
tura rei legatę, tacite ineſt conditio, ſi hæres erit. &
hoc ideo eſt, quia d. conditio eſt poteſtatiua. hanc li-
mit. per d. §. Pro parte. ponit Bar. in d. l. Conditiones
quæ extrinſecus. & in alijs locis ibi per eum alleg. &
in. l. fi. quan. di. leg. ce. & Imol. in d. §. Pro parte. Ca-
ſtr. in. l. Quibus diebus. §. Quidam Titio. in fi. de cond.
& dem. Aret. in. l. Qui liberis. in prin. col. fi. de uulg.
& pup. Aug. in conſi. 292. Punctus eſt. & uide etiã
ſ. ante num. 319. & iſta poteſt eſſe ratio, quare lega
tũ factum Titio, ſi uolet, non tranſmittatur ante, quã
declaret ſe uelle, ut in. l. Si ita legatum. §. Illi, ſi uolet.
de leg. 1. de quo diximus. ſ. nu. 190. & nu. 318. ad
fi. ratio itaq; eſt, quia licet conditio illa tacita ineſſet
ex natura actus, attamen erat poteſtatiua. ✠ Limita 321
ſecundò hanc coniect. ut procedat, quando iſta tacita
conditio ex diſpoſitione legis, uel ex natura actus, re-
ſpicit ipſam executionẽ, ut loquuntur iura ſupra al-
leg. ſecus autem ſi reſpiceret eſſentiam. tunc. n. impe
dit tranſmiſſ. ut not. ſ. num. 164. ita declarat Aret.
dicens eſſe ſuam nouam diſtinct. in d. l. Qui liberis. in
prin. col. fi. de uulg. & pup. de quo non meminit Iaſ.
idem dicens in. l. Nemo poteſt. in prima lect. nu. 80.
& in. 2. nu. 93. & uide. j. nu. 327. & quo modo co
gnoſcatur, an conditio reſpiciat ſubſtantiam, uel exe-
cutionem, not. Iaſ. in. l. Item quia. de pact. ✠ Limita 322
tertiò, niſi in contrarium conſtaret de mente teſtato-
ris, ut eſt caſus in. l. In conditionibus. §. 1. de cond. &
dem. not. Bar. in d. l. Conditiones, quæ extrinſecus. et
uide etiam. ſ. nu. 184. & 195. ✠ Vltimò circa hãc 323
coniect. non omitto, ꝙ licet fiat tranſmiſſio, dicitur tñ
condition. ad impediendam natiuitatem actionis, &
obligationis, ſecundum glo. in d. l. Item quia. de pact.
cum alijs alleg. per Deci. in conſ. 2. nu. 4. Rui. in cõſ.
83. col. 4. uol. 2. & not. etiam. ſ. num. 206. quibus
adde. l. Aliquando. ubi Caſtr. de cõdit. & dem. Bar. in
l. Si quis ſub conditione. §. fi. uer. non obſtat. §. Quo-
tiens. de cond. inſtit. Aret. in. l. 3. in. 2. not. de leg. 1.
not. Soci. & alij in. l. Cum filiof. & idem Soci. in. l. 1.
nu. 5. de cond. & dem.
✠ Duodecima cõiect. ſeu limit. ad reg. eſt, qñ ſubſt.
eſt prĩceps. l. Quod principi. de leg. 2. Soci. iun. in cõſ. 324
128. nu. 88. uol. 1. cui adde Bal. declarantẽ non ꝑce
dere in principe, cuius foliũ ꝑpetuitate non uigeat, in
conſ. 132. Albertus à lege. uol. 3. in ant. facit ſimile,
de quo. j. nu. 331. ſed dici poteſt, ꝙ non ſit aliqua ſpe
cialitas, ſed ꝙ illud ꝓcedat, qa factũ fuit ſub nomine
dignitatis, & ideo tranſit ad ſucceſſorem, iux. not. in
c. Quoniam abbas. de off. deleg. cum concor. hinc eſt,
ꝙ ſecus eſſet in Auguſta, ut in. l. ſeq. quia non habet
dignitatem à ſe, ut declarat Bar. ibi, & Didac. Tolet.
in. c. Requiſiſti. nu. 4. de teſtam. in. 6. ex qua ratione
ſequi uidetur, ꝙ forte non tranſiret ad hæredes, ſed ſo
lum ad ſucceſſorem in dignitate: glo. tamen & Bar.
ibi uidentur concedere, ꝙ id procedat ẽt, ſi princeps
uocatus eſſet nomine proprio, & uide etiam omni-

no not. per Caſtr.in.l. Qui liberis. §. Hæc uerba. de uulg.& pup.

325 ✻ Decimatertia cõiec. eſt in caſu.l.Seius Saturninus. ſ.eo.uidelicet,quãdo conditio non eſt appoſita in fauorem fideicommiſſ.ut potè quando hæres grauatus erat fiduciarius,non autem uerus hęres: & ita reperio limitare.d.Fab.hic num.28.aliâs.33.in fi.ſed ante eũ ita limitat Crot. in.l.1.ante nu. 75.de leg. 1.Tu autem dicas,illud non eſſe ſpeciale,eò ꝙ fideicõ. condit.transmittatur,ſed eò ꝙ dies incertus non faciat in eo caſu conditionem, ut ibi not.& in.l.Si cui legetur.§.1.de leg.1.Aret.in.l.Centurio.col.19.& diximus etiam.ſ.nu.314.& ita nuper reperio aduertere etiam Crau.in d.l.Cum filiof. in.2.par. nu. 350.licet prædicta non alleget. Secundò aduerte, ꝙ in illo tex.non ſufficit,ꝙ ille grauatus ſit hæres fiduciarius tantum,non aũt uerus, ſed etiam requiritur, ꝙ agatur de tota hæreditate,ut ibi omnes not.ad hęc, requiritur ẽt fauor liberorũ teſtatoris, ut per Alex. ibi col. 1. & ſic nec alia ſufficerent ad tranſmiſſ.ſine fauore liberorũ,nec ſine alijs ſufficeret ſolus fauor liberorum,licet ille bene ſufficeret,ut annus cœptus haberetur pro cõpleto, ut ſignanter hanc differentiam not.Caſtr.in.l.Qui filium.§.1.ſ.eo.

326 ✻ Decimaquarta cõiect.ponitur ꝑ Rui.in conſ.85. uol.2.quando ſcilicet ſubſt.eſſet ſolum delata ſeu ſuſpenſa poſt mortem alicuius, ſed eſſet tamen pura,ut latius eum referemus.j.nu.464.cui adde Oldr. loquentem de tranſmiſſ.hæreditatis,in cõſ.108. in.3. q.col.2.in fi.quem refert & ſequitur Crau.in conſi. 127.col.pen.& obſerua,ꝙ Oldr.loquitur in ſuſpenſione ex mente teſtatoris,quicquid Crau.uideatur diſtinguere inter ſuſpenſionem factam à lege, uel à teſtatore. Sed hæc etiam coniect. patitur difficultatem, quia conditio reſpiciens uel ſolam executionem impedit tranſmiſſ.ut dix.ſ.nu.178.niſi dicas, ꝙ quando confertur poſt certum futurum euentum, licet incertum quãdo, ut hic,tunc tranſmittitur, ut dix. poſt d. num.178.uer.4.Rurſus tamen cogita, quia licet ſit certus futurus euentus.i.mors illius,attamen non eſt certum, ꝙ ſubſt. ſuperuiuat, prout uidetur requiri, iux.not.ſ.nu.179.niſi reſpondeas, ꝙ cum tẽpus hoc caſu non importet conditionem, ut not.d.uer.4.ideo non requiritur,ꝙ ſubſtitutus ſuperuiuat. ſed denique aduerte primò, ꝙ ſi non importaret conditionem,non eſſet limit.ſed ꝙ immo importet condit. & propterea non tranſmittatur,eſt tex.apertus in.§.Quidam Titio.cum alijs alleg.ſ.num.272.uer.contrarium.

327 ✻ Decimaquinta coniect.ſiue limit.eſt, quando legata uel fideicõmiſſa ſunt relicta à ſubſt. pupil. licet n.cenſeantur facta,ſi pupillus deceſſerit in pupillari ætate, attamen hæc conditio non impedit tranſmiſſ.l. Hæredis aditio. uer. tãtundem.j.quan.di.leg.ce.facit lex.1.eo.tit.alleg.ꝑ glo.in d.l.Hæredis. ratio eſt, quia non proprie, ſed ꝑtẽ, cenſentur conditionalia: ita Hercul.in.l.In ratione.§. Quod uulgo. col.10.ad l.Falc.de quo tamen.ſ.nu. Verũ alia ratio poteſt in caſu iſto adduci, quia hæc eſt conditio, quæ tacite ineſt ex natura actus,et ꝓpterea non impedit tranſmiſſ.iux.not.ſ.num.315.cogita tamen propter not. ſupra num. 321.

328 ✻ Decimaſexta coniect.ponitur per Doct.qñ habita eſt per teſt. torem ratio agnationis,uel maſculinitatis, ut ꝑ Rui.in conſ.179.col.3.uol.2 ſubdentẽ hãc eſſe fortiorẽ quacũq; alia per Soci.hic poſita,quã etiam tenet Iaſ.in conſi.233.col.fi.uol.2.& in cõſ. 52.col.fi.uol.3.& in conſi.154.uol.4.Soci.in conſ. 6.col.3.ad fi.uol.3.Deci.in conſi. 397. & in conſi. 574.col. 2. Pariſ.in conſi. 66. col.8.uol. 3. & in conſi.76.uol.2.Curt.iun.in conſi.69. et in cõſ.89. col.2.ad fi.& in conſi.96.Alexandri. in conſi. 28. col.3.& in conſi.143.col.3. & in conſi. 120.col. 3.ubi etiam alleg.Curt.ſen.in conſi.75. de quo cõſ. habetur per Soci.iun.qui idem fatetur in conſi.117. col.fi.uol.1.nec diſſentit Curt. iun. illi ſubſcribens. hoc etiam tenet idẽ Soci.iun.in conſi.167.col.4. uol. 2.Nicol.Boer. deciſ.155.ante nu.29.Crau. in cõſ. 306.col.3.& noue in d.l. Cum filiof. in.2.par.nu. 336.bene faciunt not.j.num.751.& eò magis,quia facilius ſit tranſmiſſio,q̃ uocatio,ut not.ſ.nu. 242. Nõ omitto tñ, ꝙ cõtra hãc cõiect.tenet Pariſ.in cõſ. 63.col.2.uol.3.cui adde,ꝙ contrarium etiã uidetur tenere Alex.in conſ.62.col.1.uer.prętcrea.uol.7.ſi arguamus à ſtatuto,de quo ipſe loquitur,ad teſtatorẽ. Sed tñ retenta prima opin.eam extende procedere ẽt in ſubſt.facta de primogenito,ut ꝑ Deci.in cõſ.397. col.2.in fi.Eam uero declara, ut ꝑ Soci.iun.in d.cõſ. 117.col.pen.uol.1.& limita ut ꝑ Rui.in cõſ. 181. col.4.uer.non obſt.uol.2.

✻ Decimaſeptima coniect. ſimilis præcedenti eſt, 329
quando teſtator uoluit bona perpetuo remanere in familia,ita Rui.in conſi.250.col.3.uol.3.& in conſ. 156.col.fi.uol.2.Deci.in conſi. 574.Idem, quando adeſſet prohibitio alienationis,uult Rui.in cõſ.130. col.2.&.3.uol.3.

✻ Decimaoctaua coniect.ſeu limit.eſt,quando te- 330
ſtator dicit,ex nunc ſubſtituo. & hoc, ſi teneamus opin.Crot.in.l.Si is,qui ꝑ emptore. ſub nu. 76.quę fuerunt dicta ꝑ Iaſ.ibi num.345.quos ſequitur Alcia.ibidem num.59. qua de re uide.ſ.num.177.& ante num.206.

✻ Decimanona coniect.ſeu limit.eſt,quando teſta 331
tor ſubſtituit hæredes alicuius. tunc.n.ueniunt etiam hæredes hæredum, ita Alex.in conſi.36.uol.3.bene facit tex.in.l.Tale pactum.§.fi.de pact. ut per Soci. iun.de Alex.immemorem in conſi.128.ante nu.88. uol.1.ubi etiam allegat ſimile de quo.ſ.num.324. faciunt etiam not.per Alcia. in.3.lib. de Verb.ſign. pag.132.8.formæ,& uide etiam.ſ.num.175. Sed dici poteſt,ꝙ tunc iſti hæredes hæredum ueniant iure propriæ uocationis, iux.l. In annalibus.C.de lega. non autem tranſmiſſ. ut dix. etiam.ſ.poſt nume. 232.uer. cæterum.& nota hanc limit.pro ampliat. not.ſ.num. 223.

✻ Vigeſima coniect.ſeu limit. eſt in tranſmiſſione 332
neceſſaria,ut in ter.l.Qui patri. ubi Bal.in fi. de acquir.hære.& iſta eſt ratio.l. Non iuſtam.C.ad Trebell.ita idem Bal.in.l.Eam quam. col.5.C.de fideic. de quo diximus etiam.ſ.poſt nu. 292.uer.hinc eſt.

✻ Vigeſimaprima eſt,qñ aliâs,niſi fieret trãſmiſ- 333
ſio, ſequeretur, ꝙ minus dilectus præferretur magis dilecto, arg.l.Publius.§.1. de cond.& dem.& not. per glo. & Bar. in.l. Si mater.§.fi. de uulg. & pup. (adde inducendo ut per Soci.in conſ.250.col.antep.

uer. 1. uol. 2.) ita limitat Rui. in conſi. 178. col. 2. in fi. cũ ſeq. uol. 2. ut ibi per eũ, ubi fortius tenet, fieri trãſmiſſ. ubi aliâs pariter dilectus excluderetur in totum à pariter dilecto: ſed circa hoc ultimũ uide. ſ. ante num. 339. uer. an autem. Noue reperio Crau. in d. l. Cum filiof. in. 2. par. nu. 349. tenentẽ hãc cõiect. et ꝑ ea alle. ſolũ Iaſ. in conſ. 52. prope fi. uol. 3. et ꝑdictis adde etiã Soci. in cõſ. 6. col. 3. ad fi. uer. ſed ſi in caſu noſtro. uol. 3. & adde etiam. ſ. num. 786.

334. ✠ Vigeſimaſecunda coniect. eſt, quando teſtator ſubſtituiſſet etiam filios fratris iam tẽpore teſtamẽti ꝑdefuncti, unà cum fratribus tunc uiuentibus. hoc. n. caſu, ſi unus fratrum prædecedat grauato, tranſmittit ſpem fideicommiſſi ad eius filios, ita Rui. in conſi. 145. col. pen. uol. 2. & ad hac uide. ſ. num. 185. ubi quid ſi teſtator diceret, ſubſtituo ſuperuiuẽtes, et (nõ dico iam tempore teſtamenti) prædefunctorum filios.

335. ✠ Vigeſimotertiò cogitabã, ſi alia coniect. addi poterat, uidelicet ſi teſtator ſubſtituiſſet duos, adijciẽdo, in ſtirpes, & nõ in capita. Cũ. n. hæc uerba adaptari non poſſint ad ipſos ſubſtitutos, utiq; dicendum uidetur, ꝙ teſtator propter hæc uerba uel uocare uoluerit etiam eorum filios, uel ꝙ ad eos ſolum fieret tranſmiſſio, & hoc ex not. per Socin. in conſ. 104. col. 2. ad fi. cum ſeq. uol. 3. quem ſequitur Pariſ. in conſ. 36. nu. 5. uol. 2. Nuperrime autem reperio Soci. iun. in conſi. 89. poſt nu. 14. uer. hæc autem. uol. 3. ponentẽ hanc coniect. ubi etiam poſt num. 17. addit aliam coniect. uidelicet ſi dictum eſſet, in infinitum, ut per eum.

336. ✠ Vigeſimaquarta eſt in conditione negatiua poſita in poteſtate ipſius legatarij cõditionalis, (quę. n. dicuntur de fideic. condit. quo ad tranſmiſſ. eadem & de legatario conditionali intelliguntur, ut ſupra nu. 151.) ut in legato relicto alicui, ſi non petierit cautionem. talis. n. legatarius tranſmittit, licet conditio impleta non uideatur. l. Si ita legatũ. de cond. et dem. Sed dicas, ꝙ conditio habetur pro impleta, quia quàm primum incipit mori, dicitur amplius non poſſe petere cautionẽ, ut ibi declarat Caſtr. quẽ adde ad Clau. in l. Quamuis. §. 1. poſt num. 5. de acquir. poſſ. & ad Deci. in conſi. 247. & ad Crot. in l. Si is, qui pro emptore. poſt num. 101. uer. 2. fallit. & ad Gozad. in conſi. 28. col. pen. in fi. & ad Tiraq. de Conſtit. poſſ. in. 3. par. in. 2. limit. poſt num. 11. cum ſeq. Et certe aliàs ſequeretur, ꝙ dictum legatum eſſet ipſi legatario inutile, niſi forte dicas, ꝙ admitteretur cautio Mutiana, iux. l. Mutiana. de cond. & dem.

337. ✠ Penultima cõiect. ſeu limit. eſt, quia licet ſubſt. conditionalis non tranſmittatur ad heredes ſubſt. tranſmittitur tamen ad ſubſt. ſubſtituti. ita Iaſ. in. l. Lucius. §. 1. de uulg. & pup. Corn. in conſ. 249. ante uer. his tamen non obſt. uol. 2. Rui. in cõſ. 94. col. pen. in fi. cũ ſeq. uol. 2. Alcia. in. l. Cohæredi. in prin. uer. hæredi ſuo. col. 1. de uulg. et pup. quibus adde Caſt. in conſi. 152. col. antep. uer. ſi autem. uol. 1. & idem uidetur uelle Bar. in. l. Qui habebat. circa me. de uulg. & pup. & rationẽ differẽtię, quare tranſmittatur ad ſubſtit. non autem ad hæredes, ponit Rui. in d. conſi. 94. Sed circa ꝑdicta primò uide not. late. ſ. num. 24. cum ſeq. Secundò aduerte, quia ꝙ ſubſt. tranſeat ad ſubſtit. illud eſt iure propriæ uocationis. i. uel quia occupat prima ſubſt. ſecundus ſubſt. ſubintrat in locũ primi, per uulg. expreſſam, uel tacitam, iux. not. ſ. num. 24. & nu. 29. cum ſeq. uel quia fideic. remanet penes primum grauatum cum onere ſuo, iux. not. ſ. ante num. 27. non autem illud eſt uigore tranſmiſſ. uerum eſt. n. id, quod dicit tex. in. l. ſubſt. de acquir. rerum dom. & in. l. Non ideo minus. de rei uendic. ubi glo. alleg. concor. & ſpecialiter eſt tex. in. l. Sed ſi plures. in fi. prin. de uulg. & pup. ubi ꝙ, quãdo ſubſt. ꝑdecedit, nullum ius põt oriri ex eius perſona, quẽ tex. ponderat etiam Aret. in. l. Qui habebat. col. 2. eo. tit. & pro hac declaratione uide Corn. in conſi. 35. col. fi. uol. 2. Verũ ſi diceres, qd refert, an ſecũdus ſubſt. ueniat uigore tranſmiſſ. an uerò iure ꝓpria uocationis, reſpõde ut. ſ. nu. 200. Prædictæ cõcluſione retenta eam ampliãt, ſi primus ſubſt. eſſet etiam cohæres. cenſeretur. n. poſtea ſibi facta ſubſtitutio non ſolum in eo, in quo eſt hæres inſtitutus, ſed etiã in eo, in quo eſt alteri ſub conditione ſubſtitutus. ita Rui. in d. conſi. 94. col. 2. uol. 2. de quo etiam not. ſ. nu. 38.

Vltimò limitari poſſet hoc ſecũdum not. in caſibus nonnullarum amplliat. ſ. poſt. d. 2. not. poſitarum ſecundum eos, qui contra d. ampliationes tenent. Poſtremò illud etiam omittere non poſſum, ꝙ legatum uel fideicommiſſum modale tranſmittitur ad hæredes, dummodo ipſi adimplere poſſint modum illum, ita Bar. in l. uulg. §. Tertullus. col. pen. uer. 2. principaliter. ubi Soci. poſt Cum. col. 1. Alex. in. l. Huiuſmodi. in prin. col. 2. de leg. 1. quæ adde ad not. per Tiraq. de Retrac. lignag. §. 1. glo. 2. nu. 32. cum ſeq. Pariter etiã trãſmittitur legatũ, licet legatarius deceſſerit ante, quàm eius quantitas fuerit per commiſſarios à teſtatore datos declarata, ita Alexan. in conſi. 13. in. 3. dub. uol. 3. per tex. in. l. 1. uer. ſed cum ita. de leg. 2. de quibus nõ meminit Soci. iũ. tenens in cõſ. 92. nu. 11. uol. 2.

✠ Tempera modo omnes prædictas coniect. ſeu limit. non procedere in præiud. ſecundi ſubſt. deſcendentis, à teſtatore. ita Crot. in. l. 1. col. 13. de leg. 1. poſt num. 28. idem tenet Soci. hic in fi. huius not. & in conſi. 6. col. 3. in fi. uol. 3. & ſequitur Curt. iun. in con. 135. col. pen. & Rui. in conſi. 95. uol. 2. Gozad. in cõſ. 29. col. fi. in prin. faciunt not. per Imol. in. l. Ventre. col. antep. Et ꝓ hac opin. uidetur facere, ꝙ cum iſta trãſmiſſio fiat ex iure ſpeciali contra reg. iur. ſequitur, ꝙ nunquã fieri debeat in præiudicium perſonę ꝑdilectæ. hinc eſt, ꝙ econtra ſi iſta tranſmiſſio fieret ſecundum reg. iur. tũc ſecus eſſet. iſta eſt doct. Bal. in. l. uni. col. 2. C. de iis, qui an. aper. tab. & in. l. 2. col. 1. prope fi. C. ad Orphi. quæ tamẽ in re cogita propter not. per Alex. in conſi. 92. de quo. ſ. nu. 170. & propter not. ſ. nu. 212. ſed ſic eſt, ꝙ ſecundus ſubſtitutus deſcendens à teſtatore eſt prædilectus filius primi ſubſtituti, ergo &c. hinc eſt, ꝙ in hoc tex. nõ fit tranſmiſſio primæ ſubſtit. quia adeſt Claudia ſecundo loco ſubſt. & deſcẽdẽs teſtatoris, quæ dicitur ꝑdilecta, cũ ſit ſubſt. & in pari gradu: & ita etiam dicebat Soci. & Crot. ut retuli. ſ. poſt num. 191. uer. 4. reſponſionem. Nec obſt. ratio Rip. hic nu. 64. relat. ſ. poſt nu. 237. quia reſpon. ut. ſ. poſt nu. 243. uer. non obſt. 1. præterea in hoc tex. nepos ex primo non erat poſitus in cond. reſpectu portionis ſecũdi, de qua agitur, ut not. ſupra nu. 92. & hoc ideo, quia ſupererat ꝑſona qua &c. ut dix. ſ. nu. 293. uer. rurſus. Nuper autem inuenio

Crã.in.d.l. Cũ filioſ.in.2.par.nu.358.ubi uř diſtinguere, ꝙ aut agitur de trãſm.facienda ad deſcendẽtes teſtatoris, & tunc non procedat hæc opi.quia priuilegiatus non utitur &c. aut uerò agitur de tranſmiſſ. facienda ad alios, & tunc procedat hæc opin. Sed aduerte primò, ꝙ fruſtratoria uidetur diſtinctio iſta, ſi teneamus, ꝙ tranſmiſſio non fiat ullo caſu niſi ad deſcendentes teſtatoris, quæ de re.ṡ.nu.241. Secundò aduerte, ꝙ primum membrum huius diſtinct.uidetur eſſe contra hunc tex.ubi agebatur de tranſmiſſ.faciẽda ad filiũ primi, qui erat deſcendens teſtatoris, & tñ nõ fit trãſmiſſio, quia agebatur de præiudicio ſecũdi, pariter deſcendentis teſtatoris. Hæc igitur concluſ. ſaltem procedit reſpectu ſeptimæ coniectu.de qua.ṡ.num.306.ut ibi diximus, uer.pro ſolut. Quinimmò tranſm. non fit etiam ad præiudicium extranei expreſſe ſecundo loco ſubſtituti pupill.uel per fideic.illi, de cuius portione agitur, iux.not.ṡ.nu.270.& nu.293.& nu.311.licet fiat in præiudicium ſubſtituti uulg.ut not.ṡ.nu.39. An autem tranſm.ex coniect. fiat ad præiudicium deſcendentis teſtatoris paris in gradu, non tamen ſubſtituti, dicendum uidetur, ꝙ nõ, nam contrariorum eadem eſt diſciplina: ſed tranſm. fit, quando aliâs reſultaret inæqualitas inter deſcendentes teſtatoris, ut per Rum. relat.ṡ.nu.194.ergo etiam econtra fieri non debet, quando reſultaret d. inæqualitas. Qua concluſione retenta ſequeretur, ꝙ facilius pluralitas reſolueretur in ſingularitates, q̃ ꝙ ex coniect.fieret tranſm. patet, quia pluralitas reſoluitur in ſingul. licet ſuperſit par in gradu ẽt coniũctus uel poſitus in cond. ut not.j.nu.1038.in trãſmiſſ.autem ſecus eſt, ſecũdum præd.uerum ſi diceres, contra Rui.de quo.ṡ.tenuiſti.d.nu.194. reſpon.not. ibi intelligenda eſſe iux.ſupradicta, quando ille alius par in gradu erat ſecundo loco ſubſtitutus. tunc.n.nõ ſolum nõ fieret tranſm.ſed immo ille, qui uellet uenire ex tranſmiſſ. penitus excluderetur per.d.ſecundo loco ſubſtitutum, ut in hoc text.ibi etiam alleg.aliãs uerò procedat opin.Rum.de qua ibi.

339 *✱ Temperari ſecundò forte poſſent prædicta coniecturæ, ut non tamen fiat tranſmiſſio ad non natos tẽpore mortis teſtatoris, qui ſi non ueniunt in expreſſa uocatione, iux.l.ſi cognatis.de reb.dub.& l.Qm̃ ſiliabus.§.1.de leg.1.quę procedit etiam, quando diſpoſitio confertur in futurum euentum, iux.not.ṡ.num.258.ergo multo minus ad eos debet fieri tranſmiſſio, ne tacitum plus operetur, q̃ expreſſum, contra.l.Qui ad certum.& not.in.l.cum quid.Sed hæc opi.non placet.moueor ex not.per Caſtr.et Iaſ.poſt Cy. et alios, contra glo.in.l.ſi quis filium.C.de inoff.teſt.prętereà fideic.conditionale tranſmiſſibile redigitur ad inſtar contractus conditionalis, ut not.ṡ.num.211.ſed in contractu conditionali ueniunt etiam nati poſt mortem teſtatoris, ut not.ṡ.nu.265.ergo &c. Nec obſt. cõtrarium, quia negari non põt, quin com.opin.ſit in contrarium, ut late dix.ṡ.nu.260.quò me remitto.*

340 *✱ Temperari & tertiò forte poſſent prædictæ coniectu.quando quatuor, uel plures inſtituti eſſent, & reciproce ſubſtituti, & in ſubſtitutione dictum eſſet, ꝙ ſuperſtites ſuccedant in totum. tunc.n.ad filios alicuius prædecedentis non fieret tranſmiſſio, quia aliàs ceteri inſtituti ſuperſtites non ſuccederent in totum: ita ſingul.Rui.in conſ.181.col.2.& fi.uol.2.& uide.ṡ.nu.   .&.j.nu.ſeq. Sed cogita, an dici poſſit, ꝙ dictio illa, in totum, excludat duntaxat Trebel.iux. not.j.nu.461.non autem excludat tranſmiſſ.& uide in ſimili, not.j.ante nu.435.*

341 *✱ Temperari & quartò forte poſſent prædicta coniect.ſeu limit. quando teſtator diceret, ſubſtituo alios ſuperſtites: ita Rum.in conſ.181.col.2.uol.2.relat. ṡ.in proxima coniect.pro cuius opi.facit, quia cũ ſit dubiũ, an dictio, ſuperſtes, impediat tranſmiſſ.ut not. ṡ.nu.219.ſaltem ergo dicendum uř, ꝙ ſi addatur ẽt dictio, alius, tunc proculdubio nõ fiat tranſmiſſio, per not.ṡ.nu.237.& ꝙ perinde ſit, ac ſi geminata eſſet dictio, ſuperſtes, quo caſu non fit tranſmiſſio, ut diximus.ṡ.ante nu.221. Contrariam tamen opin.etiã, ꝙ teſtator ſubſtituiſſet alterũ ſuperſtitẽ, tenet Cran. in conſ.306.col.3.& idem nuper reperio eundem tenere in.l.cum filioſ.in.2.par.nu.354.& Rimin.in conſ.78.col.2.cum ſeq.et diximus etiã.ṡ.nu.217. & ad hoc etiam allegari poſſent omnes, qui tenent per dictionem, ſuperſtitem, non impediri tranſm. quæ de re ſupra num.219. nam omnes ferè præſupponunt etiam relatiuum illud, alium.*

342 *✱ Quintò prædictas coniec.temperabat Iaſ.in cõſ. 154.col.fi.uol.4.ut nõ pcedant, qñ diceretur, ſuper uiuente ſubſtituto, & ſic p ablatiuos abſolutos, ita declarans loqui Bal.in.l.Quidam eulogio. Sed contrarium tenuimus.ṡ.numer.220.uerſi.nec obſtat.*

Vltimò prædicta coniect. temperari poſſent in caſibus nonnullarum ampliat. ad hoc, ꝙ ex coniec. fiat tranſmiſſio; poſitarum ſupra ante has coniecturas, ſecundum eos; qui contra dictam ampliationẽ tenẽt. Cæterum pro plena declaratione huius materię trãſmiſſ.fideic.conditionalis, non omitto, 343 *✱ ꝙ tranſmiſſio fideic.ſemper debet intelligi fieri ut agnoſcendi, ideſt ut poſſit acceptari, & repudiari, quemadmodum poſſet ab ipſo ſubſtituto, ſi uiueret, non autem ut agniti, nec ꝙ per conſequens iſti hæredes, ad quos fit trãſmiſſio, teneantur etiam inuiti acceptare, & creditoribus teſtatoris ſatisfacere, ac ſi ipſe ſubſtitutus acceptaſſet fideic.illud, iux.l.1.C.ſi cer.pet. cum uulg. nam proculdubio poſſunt repudiare, ut dixi: ita declarat Soci.iun.dicens ab alio non declarari, & eſſe not. in.d.l.cũ filioſ.in ultima par. poſt nu.66.uerſi.unũ circa prædicta. adde Soci.eius patruum in conſ.67. col.pen.uol.4.quod iudicio meo eſt clarum & indubitatum in qualibet tranſmiſſ.ſed multo etiam clarius in caſu noſtro, uidelicet, fideicommiſſi cõditionalis, ut not.ṡ.poſt nu.200.prout etiam eſt, quando fit trãſmiſſio hæreditatis. licet.n. aliquando tranſmittatur ut adita per infantem ad ſolum patrem, in caſu ſpeciali.l.ſi infanti. ut per Deci.in conſ.87.colũ.2.attamen regulariter tranſmittitur ut adeunda, prout quando tranſmittitur iure ſuitatis.l.ſi quis filium.§.1.de acquir.hæred.Deci.in conſ.266.col.2.&.3. Alex.ubi.j.pxime.* 344 *✱ Hinc ſubtiliter cõſuluit Alex. in conſ.mihi.114.uol.3.ꝙ agnatus excludẽs per ſtatutum matrem excepta legitima, & ad quem per infantem hæreditas patris iure ſuitatis eſt tranſmiſſa, ſecundum com.opin.ut per ipſum Alex.ibi,* 345 *✱ uel ſaltem ad quem tranſmiſſum fuit ius reſtitutionis aduerſus non.adit.hæred.ut per Cranet. in conſ.210.col.*

3.poteſt eam hæreditatem repudiare ex perſona in-
fantis, eandemq́; poſtea iacentem adire ex perſona
propria, tanquā proximior patri infantis, & hoc mo
do excludere matrem dicti infantis, etiam à legitima
ſibi per ſtatutum reſeruata. Circa quam.q.licet à ma
teria noſtra alienam, aliqualiter inſiſtam, quia pul-
chra admodum eſt, & frequens. non ſolum.n.contin-
gere poteſt in hæreditate non adita per infantem, ſed
etiam in non adita per filium maiorem, iuxt.l.uni.de
ijs, qui ant.aper.tab.& non ſolum in hæreditate pa-
tris, ſed etiam aliena, ubi ſtaret ſtatutū, prout in hac
ciuitate, & alibi ſæpe, φ hæreditas non adita tranſ-
mittatur, et quæſtio eſſet inter agnatum, & matrem,
cui ſtatutum legitimam tantū reſeruaret. Cōtra ergo
hanc deciſ. tenet intrepide apoſtil. ibi, ut per eum.
346 ✠ Cui adde Anch.in conſ.mihi 100.Ex prædicto the
mate.col.2.ubi, φ filius non poteſt repudiare ſupple-
mentum legitimæ in fraudem creditorum: ſequitur
Franc.Pep.inter conſ.Soci.76.uol.4. Nec obſt.ui-
detur, φ apoſtill.ibi diſſentiat à frequentiſſima omniū
ſententia, ut noue reperio dicere Didac.Tolet.in.c.
Rainaldus.§.3.ante nu.13.quia & ipſe apoſtil.hoc
fatetur, dicens omnes Doc.in hac commentitia utilita
te ualde hallucinatos eſſe. Sed tamen uidetur, φ præ-
dicta Alex.deciſ.ſuſtineri poſſit, quam ſequitur etiam
Clau.de Seiſ.in.l.ſi mihi et tibi.in priu.col.2.de leg.
1.& idē deciſum fuiſſe aſſerit Caſtr.relatus per Iaſ.
ibi nu.17.niſi φ Alex. loquitur de legitima per ſtatu
tum matri reſeruata, ut.ſ.retuli; Caſtr. uerò de le-
gato ſibi per patrem facto: quæ differentia nihil eſt.
quibus adde, φ hanc opin.tenet etiam Bart.in.l. Qui
duos.col.3.de reb.dub. Et hæc opin.bene probari ui-
detur per iura, per ipſum Alex.alleg.& maxime per
l.Qui autem.in princ. quæ in frau. credit.de qua per
Cagnol.in.l.Non fraudantur.de reg.iur.ubi quis pōt
repudiare hæreditatem ſibi obuentam, in præiudiciū
creditorum ſuorum, licet illa repudiatio ipſi repudiāti
nihil proſit, (quod ultimum nota contra diſtin. Doc.
in.d.l.ſi mihi & tibi.) quanto ergo magis debet poſſe
iſte agnatus, ad utilitatem ſuam repudiare hæredita-
tem, licet ad damnum matris, quæ (non dico, quando
eſt legataria, ut in caſu Caſtr.) non eſt proprie cre-
347 ditrix in legitima, ✠ in qua ne filius quidē, cui eſt ma-
gis debita, q̄ matri, dicitur proprie creditor, ut per
Iaſ.in conſ.181.uol.2.& alibi ſæpe. Accedant not.
per Bal.in.l.uni.C.de ijs, qui an.aper.tab.col.2.uer.
348 ulterius.✠ ubi φ hæres poteſt abſtinere ab hæredita-
te ad eum tranſmiſſa in fraudem ſuorum creditorum,
& per eundem Bal.in.l.maximum uitium.col.4.uer.
349 ſed pone.✠ ubi φ frater poteſt, inuitis creditoribus
ſuis, admittere ſecum ad ſucceſſionem ſororem à ſtatu
to excluſam.& facit, quia inter alienare, & non ac-
quirere, multum intereſt.l.ſi ſponſus.§. ſi maritus.de
donatio.inter uir.& uxo. & uide, an repudiatio lega
ti dicatur alienatio, Cagnol.in.d.l.Non fraudantur.
Non obſtāt alleg.in contrarium per apoſtil.ad.d.cōſi.
113.facientem differentiam inter ipſum legatarium
ſeu debitorem, qui poteſt repudiare, & hæredem ip-
ſius legatarij, qui ſecundum eum non poteſt, per.l.Li-
berto.alleg.per Alex. ibi, quia reſpon. φ ſua illa di-
ſtinctio uidetur cōtra reg.l.hæredem.de reg.iur.cum
ibi plene per Deci.& magis per Cagnol. nu.12.cu-
mulatis: & uidetur contra text.in ter.in.l.ſi quis fi-
lium.§.1.de acquir.hære. quam ad hoc ſignanter al-
leg.Bar.in.d.l.Qui duos.merito itaq; prædicta diffe-
rentia non placet in his ter.Didac.Tolet.ubi.ſ.num.
14.licet nihil alleget. Non obſt.d.l. Liberto. quia ad
eam reſpondet ipſemet Alex.ibi. ✠ Præterea alio & 350
ſecundo modo reſpondet Bar.ubi.ſ.quē ſequitur Soci.
ibi col.11.circa me.φ tex.ille ideo procedit in hære-
de legatarij, quia legatum acquiritur ipſo iure.l.A Ti
tio.de fur.& ſic tranſmittitur, ut agnitum, ſecus aūt
in hæreditate, ut per eos, & nuperrime reperio Socin.
iun.in conſ.109.nu.6.uol.3. ita in effectu reſponde
re, licet de prædictis non meminerit. Alio & tertio mo
do reſpon.Bal.in.d.l.uni.C.de ijs, qui an.aper.tab.
ſ.alleg.uidelicet, φ illud ibi ſit ſpeciali fauore patro
ni.Sed ſtante hac reſponſione aduerte, φ tunc idem di
ceremus de matre, cui non minus debetur legitima, q̄
patrono: & fortius idē diceremus in legatario, prout
loquitur Caſt.ſ.alleg.qui eſt proprie creditor.Sed hāc
reſponſionem reprehendit Socin. iun.ubi.ſ. & circa
d.text.uide etiam late Socin. in.d.l.ſi mihi & tibi. in
prin.de lega.1.per Didac.Tolet.ubi.ſ.col.33. cum
.7.ſeq. Et circa.l.ſi fundum ſub conditione.§. ſi Ti-
tius.de leg.1.ultra not.per Doc.in.d.l.Si mihi & ti-
bi.& per Alex.in.d.conſ.uide etiam Bart. ubi.ſ.re-
ſpondentem prout reſpondet etiam ad.l.Liberto. ut
paulo.ſ.retuli. Non obſt. φ hæres teneatur omnia in
inuentario ponere, & diligenter cuſtodire, ut dicit
apoſtill.ubi.ſ.cui adde not.ſ.nu.203. quia reſpond.
φ omnia quidem ponet in inuentario, & ſic etiam il-
lud ius adeundi, ſed cum ſua natura, ideſt repudiabile
tamen; & repudiando, ideſt gerendo actum ſecundum
naturam ipſius actus repudiabilis, non dicitur male
gerere actum, nec eſſe in aliqua culpa, facit reg.iuris,
Nullus uidetur dolo facere.& l.Gracchus.cū uulg.&
reg.l.Plenum.§.Equitij.de uſu & habit. & not.per
Rui.in conſ.51.col.5.uol.1. Non obſt.deciſ.Ancha.
ſ.relat.primò, quia contra eum uidetur text.in.d.l.
Qui autem.per quam contrarium tenet Rip.in.l.1.
col.2.de pign.licet nec Pepum nec Fanū alleget.con-
trarium etiam uidetur tenere Cur.iun.nullam de An
cha.mentionem faciens in conſ.47.col.3. & contra
rium etiam nuperrime reperio tenere Soci.iun.in cōſ.
124.uol.3.quod edidit pro defenſione conſ.ſui.109.
ſ.alleg.✠ Vel deciſio illa poſſet forte procedere tenen 351
do, φ filius pro legitima habeat hypothecam in omni-
bus bonis patris; de quo per Rui.late in.l.1.char.ante
pe.col.2.uer.ſed circa præmiſſa. de leg.1.retenta.n.
hac opi.poſſet procedere deciſ.Anch.iux.not.per Frā.
Pep.ubi.ſ.& per alium Doct.in conſ.ſeq. & Ant.de
Fa.in tract.de pig. in.4.par.nu.51.quod tamē not.
declara, ut per eundem ibidem nu.67. Cæterum cō-
tra prædictam opi.Alex.uidentur facere not.per Al-
cia.in.l.1.pag.6.de uulg.& pup.ſuper quibus cogi-
ta, quia non uacat omnia diſcutere. ✠ Illud certe non 352
omittam, φ dum Alex.præſupponit, φ tranſmiſſibile,
ſi acceptetur, dicatur eſſe in hæreditate trāſmittētis,
quo ad augendam legitimam, hoc uidetur contra not.
per Soci.de Alex.immemorem in.d.l. Qui duos.alleg.
etiam.ſ.nu.204.cuius opin. ſi uera ſit, uana reddi-
tur prædicta Alex.conſultatio. Et hæc ſatis ſuperq́;.
An autem legatarius, uel fideicommiſſarius poſſit re-
pudiare

pudiare legatum, uel fideic. & uenire ab inteſtato ad hæreditatem grauati, & hoc modo excludere ſecundo loco uocatum, cui ueniens ab inteſtato non tenetur, iux. l. ſed & ſi ſic. de leg. 3. uide. ſ. nu. 454.

353 *✠ Supereſt, ut uideamus, an in caſibus coniecturarum ſupra poſitarum, in quibus fideic. condit. trãſmittitur, poſſit ipſe fideicommiſſarius prædecedẽs grauato, quicquam de bonis illis fideicommiſſo ſubiectis diſponere, qua in re moroſam forte, immaturam certe prolixitatem, lector beneuole, ne abhorreas. ex ea. n. quinque dubia mihi oriuntur: primum, an iſte fideicõmiſſarius poſſit grauamen ullum in dictis bonis ultra uires hæreditatis ſuæ filijs ſuis hæredibus inſtitutis imponere: ſecundum, an poſſit ſpem fideic. ipſi grauato remittere: tertium, an poſſit alteri ius illud legare: quartum, an poſſit alteri inter uiuos cedere: ultimum, an prædicta procedant, ſi extent alij conſubſtituti. Ad primum dubium uidetur prima facie dicendũ, quod non, quia, cum iſti hęredes ueniant ad dicta bona iure propriæ uocationis, ſecundum opin. Rip. & Torni. de qua ſupra nu. 197. cum ſeq. ſequitur, quod dicantur grauari, tanquã in re ipſorum propria. Et licet hæres poſſit etiam in re propria grauari. §. non ſolum. Inſti. de leg. l. unum ex familia. §. ſi rem. de leg. 2. Iaſ. poſt Rom. in his ferè ter. in. l. 2. nu. 250. C. de iu. emphy. cũ pluribus alijs alleg. per Deci. in conſ. 184. ad fi. ✠ Im-*
354 *mo etiam in dubio teſtator legando rem communem cum hærede, non ſolum cenſetur legare ius, quod habet. i. partẽ ſuam, prout regulariter intelligitur, ſed etiam partem ipſius hæredis. l. cum filius. §. Dominus. de leg. 2. alleg. per Crot. in. §. Duo fratres. poſt num. 68. ante uerſi. in iſta. q. cui adde Rom. in conſ. 308. col. 2. cui adde. l. ſi, eius. de leg. 2. attamen grauamẽ nõ tenet, niſi quatenus aſcendit ualor bonorum ipſius teſtatoris, & ita tenet Torniel. hic poſt nu. 62. uerſi. infertur etiam aliud. & notat inſignis moder. Didac. Tolet. in. c. Raynaldus. per illum tex. §. 3. col. pen. ſubdens, quod immo etiam detrahitur Falcid. & Trebel. ut per eum, cui adde in ter. Alexan. in conſi. 35. in fin. uol. 3. Nec obſt. quod, cum ſint hæredes, non poſſint cõtra uenire uolantati defuncti. l. cum à matre. C. de rei uẽ dic. l. venditrici. C. de rebus alien. non alien. l. Ex qua perſona. de reg. iur. ea ratione, quia cenſetur eadem perſona cum defuncto, ut plene per Cagnol. in. l. uæredem. de reg. iur. ✠ & ideo adeundo hæreditatem dici-*
355 *tur ipſo iure factum defuncti approbare, ſecundum Bart. in. l. ſolutum. §. ſolutam. de pigno. actio. Deci. in conſ. 254. Curt. iun. in conſ. 120. Ad hoc. n. reſpond. quod facto inuentario non tenetur, nec cenſetur eius factum approbare, niſi iuxta uires hæreditatis, ut notat Deci. & Cagnol. in. d. l. Ex qua perſona. & pro portione tantum hæreditaria. d. l. cum à matre. quod procedit etiã, ſi poſtea ſuccederet alijs cohæredibus ſuis, ut per Saluſ. de Peruſ. in conſ. paulo. ſ. allega. in. 2. dub. & ita reſpondet etiam Torn. ubi ſupra, & Cur. in ter. in conſ. 131. ante nu. 7. quibus adde, quod immo etiam ſine inuentario, quando uenit ex perſona propria, ut per Deci. in conſ. 445. poſt nu. 56. uerſ. mihi uidetur. q. l. fi. C. de euic. & l. D. functo. C. ſi in frau. patr. cui adde Saluſ. de Peruſ. inter conſ. Caſtr. 199. viſis dubijs. col. 1. uol. 2. cui ſubſcripſit ſe Barba. ubi quod hæres poteſt contrauenire, quãdo teſtator uult ſtatuere hæredem, nõ relinquendo illi id, ad quod per primum teſtatorem uocatus fuerat, ſequitur Crauet. in conſ. 200. num. 7. & noue Nata in conſ. 470. ante nu. 18. & plura alia alleg. Tiraq. licet non præd. cõſ. Saluſ. de Peruſ. de Retrac. lign. §. 1. gloſ. 9. nume. 57. Pro hac eadem opin. adduci poteſt, quia, ſi in feudo uel emphyteuſi acquiſit. pro ſe, & deſcendentibus, (ita enim etiam in materia noſtra intelligitur, ut notat. ſupra poſt nu. 230.) ne ipſe quidem pater, qui acquiſiuit, præiudicare poteſt ſuis deſcendentibus, iux. late not. per Iaſ. in. l. 2. q. 22. eademq; ult. de iur. emphy. quam. q. tractat etiam Crot. de Iaſ. immemor, in. §. Duo fratres. nu. 68. & alibi ſæpe habetur. & idẽ eſt in donatione facta alicui pro ſe & filijs, ut per Deci. in conſ. 607. in. 2. dub. minus debet poſſe iſte ſubſtitutus, cuius factum non interuenit, prȩiudicare ſuis deſcendentibus. ✠ Hinc eſt, quod etiam ſi pater extraneum* 356
unà cum filijs, uel ipſos filios inæqualiter inſtitueret hęredes, attamen ad ſolos filios, & quidem æqualiter, fieret tranſmiſſio: quia non ueniunt tanquã hæredes, licet non ueniant, niſi ſint hæredes, ita Caſtr. in. l. ſi quis filium. col. 2. C. de inoff. teſt. & in auth. Poſt fratres. huius initij ſecunda, de legit. hære. arg. uulg. §. ſi liberi. de op. liber. ſubdens hoc non tangi per Doc. licet neceſſarium, quem refert Soci. iun. in conſ. 72. nu. 31. & 34. uol. 1. quibus adde Bald. in. c. 1. in princ. col. 3. in fi. de ſucc. feu. Contrarium tamen uidetur tenendum eſſe. Nam primò, quod fideicommiſſarius poſſit de huiuſmodi bonis fideicommiſſo ſubiectis, uel ſaltem de huiuſmodi ſpe diſponere, & filios ſuos grauare, probatur, quia, quod fideic. condit. tranſmittatur, eſt in gratiam ipſius fideicommiſſ. l. ſi pactum. de probat. l. Eum qui ita. §. 1. (de quo tex. uide not. ſ. ante nu. 168. uer. præterea. & Tiraqu. de Retrac. conuent. §. 1. glo. 6. nu. 1.) de uerb. oblig. Soci. in ter. in. l. Gallus. §. Etiam ſi parente. col. 2. poſt med. uer. confirmatur. cui adde Bal. in ter. relat. ſ. poſt nu. 203. ergo ipſe fideicommiſſarius, tanquã principalis, debet poſſe de dicto fideic. diſponere, et ad preiudicium acceſſorij, attenditur. n. quod principaliter agitur. l. non omnis. l. ſi quis nec cauſam. cum ſimil. Et hoc arg. utitur Rip. non tamen de Soci. nec Bal. mentionem faciens, in reſponſo 16. col. 1. de reuoc. don. & licet illud adducat in ter. ſtipulationis factæ pro ſe & hæredibus, qui termini uidentur diuerſi à noſtris, tum quia ibi agitur de re iã acquiſita, hic uerò de acquirenda, tum etiam quia ille diſponebat de re ex facto ſuo ſibi acquiſita, hic uerò agitur de re acquirenda ſine facto ſuo, ſed ex ſola prouiſione teſtatoris; attamen. d. argu. uidetur etiam adduci poſſe in ter. noſtris, ſtãte paritate rationis illius, quod ille, in cuius gratiam eſt factum, diſponere poſſit ad præiudicium acceſſorij. hoc tamen dependet à not. in l. Qui Romæ. §. Flauius. de quibus Rip. non meminit. Sed prædicta concluſ. clarior etiam apparebit ex dicẽdis in ſeq. quæſtionibus, in quibus omnes Doct. in eis alleg. hoc pro claro præſupponunt. Quòd autem poſſit eos grauare ultra uires hæreditatis propriæ, et ſic magis, quàm poſſent in re ipſorum propria, quatenus tamen aſcendit ualor bonorum huic fideic. ſubiectorũ, Torni. hic ante nu. 63. uer. infertur etiam. qui allegat Bal. ita tenere in conſ. 63. uol. 1. & Rip. hic: adde, quod conſ. illud Bal. 63. Verba Cy. uol. 1. in ant. eſt 200.

uol.2.in no.Sed dicas,ꝙ nec Bal.in.d.conſ. quicquam
de hoc loquitur,ſed ſolum circa not.ſ.poſt nu.203.
uerſ.tertio.nec Rip.ita dicit,ſed ut ſtatim dicam. Be-
ne uerum eſt,ꝙ alibi Bal.& Rip. hic nu.62.dicunt,
ꝙ poteſt alteri ſpem illam legare,ut referemus.j.nu.
361.uer.contrarium. quia etiam ſi eſſet ius propriũ
ipſorum hęredum,attamen teſtator poteſt legare etiã
rem hæredis,non autẽ dicunt, ꝙ poſſit eos in plus gra
uare,ut eos dicere aſſerit Torni. Præd.ergo concluſio
aliter probatur,& primò ex reſponſione, quam dabi
mus.j.poſt nu.358.uerſ.non obſtat,ꝙ confectò. Se-
cundò probatur, quia ſiue teneamus , ꝙ filij iſtius fi-
deicommiſſ.ueniant iure propria uocationis, ſecundũ
Rip.& Torniel.de quo.ſ.nu.197. cum ſeq.ſiue ꝙ iu
re tranſmiſſ.idem uidetur dicendum.Nam quo ad pri-
mum caput licet bona fideic.ſubiecta non ponantur
in inuentario hæreditatis ipſius fideicommiſſ.ſecundũ
Torn.hic poſt num.62.uer.ſequitur etiam.de quo.ſ.
nu.203.uer.2.cum ſeq.attamen aduertendum eſt,ꝙ
teſtator non ſolum poteſt grauare hæredem in bonis
357 hæredis, ✠ ſed etiam eligens in bonis , in quibus eli-
git,poteſt grauare electum ad fauorem illorum, quos
potuiſſet eligere,licet ad fauorem aliorum nõ , ut per
Bar.in.l.vnum ex familia.§. ſed ſi fundum.de leg.2.
maxime in uer.quæro,executor. de quo late per Fer-
din.Loaz.in.§.Diui.nu.212.cum præced.& ſequen.
Ruin.in conſ.115.col.4.uol.2. & in conſ.ſequent.
col.pe.in fi.cum ſeq.Hinc eſt, ꝙ in reſtitutione fideic.
filio facienda,uenit etiam feudum hęreditarium, quia
de illo poterat teſtator eligere,cui ex comprehenſis in
inueſtitura prælegaret,ut per Rui.poſt Spec.Caſt.&
Alex.in conſ.171.nu.15.uol.2.de quo tamẽ late per
Sociu.iun.in conſ.72.col.9.cum.2.ſeq.uol.1.atque
hinc eſt,ꝙ ſubſtitutus pupillariter poteſt etiam in bo-
nis,quæ non ſunt ipſius patris ſubſtituentis,grauari,
ut not.j.nu.540.uerſi,& ratio.faciunt not.j.num.
504.uer.& ratio.& nu.536.uerſi.quod tamen.qui
enim poteſt adimere , & alium eligere , non adimen-
do,cenſetur dare,ut not.j.nu.834.cum ſeq.cum er-
go in ipſius fideicõmiſſ.facultate ſit,quemcunq; malit
ſibi hæredem inſtituere, & inſtituto extraneo hærede
uniuerſali, filijs uerò uel in minima re hæredibus in-
ſtitutis,eos ab huiuſmodi fideic.ſpe excludere, (nõ.n.
ſufficit,ꝙ ſint filij, niſi etiam ſint hæredes , ut not.j.
ante nu.359.)ſequitur , ꝙ fideicommiſſ.eos hæredes
inſtituendo,dicatur ipſos ad hoc fideic.elegiſſe, & nõ
adimendo,cum poſſet,eis dediſſe,& per conſequens,ꝙ
poſſit etiam eos grauare,quatenus aſcendit ualor bo-
norum huic fideic.ſubiectorum,per doct.Bar.& alio-
rum.ſ.alleg.quibus accedat Socin.iun.in conſ.103.
col.5.in fi.cum ſeq.uol.1. de quo conſ.meminit ipſe-
met in.l.cum filioſ.in glo.prima par.col.6.ad fin.&
illud conſi.fuit ſubſcriptio ad conſ. Deci.371.& ad
conſ.Rui.103.uol.2. quem uide ante uer.ſed his non
obſtant.conferunt not. per Caſtr.in conſ.ult.Super
primo.col.3.uer.& ex his.uol.2.& not.per eundem
in conſ.426.Pro declaratione.uol.1.de quo ultimo
per Crau. de Ant.temp.in.4.par.nu.140.cum ſeq.
cui poſt nu.143.adde Alex.in.l.Si uir.ad.l.Falc. Ve-
rum ſi contra prædicta diceres, ꝙ fideicommiſſ.non di
citur eligere,nec potuiſſe adimere , quia ſi inſtitueret
extraneum,ut.ſ.dicebatur,tunc admitterentur filij ,
licet non eſſent hæredes. ✠ Siquidem Doc.dicentes re 358
quiri,ꝙ filij ſint hæredes, loquuntur , quando per eos
ſtat,non autẽ quando ex facto patris, uel diſpoſitione
ſtatuti,ut in feudo , (cui præſens materia æquipara-
tur,ut not.j.hoc nu.uer.æquiparatur.) late declarat
Iac.Alua.poſt Bal.in.c.1.an agn.uel fil.quos ſequitur.
Deci.in conſ.208.col.fi.& Bal.in.l. cum ſecundũ
col.fi.C.de fideic.& Rui.in conſ.149.col.3.uol.1.et
in conſ.17.poſt nu.11.uer. & tanto magis.eod.uol.
Pariſ.in conſ.23.nu.185.uol.1.& ſequi etiam uide
tur Cur.iun.in.l.uni.C.quan.non pet.par.col.2.&
non omitto,ꝙ dum Molin.ad Deci. d.conſ.208.aſſe-
rit Aluar.poſt Bal.non loqui in feudo hæreditario,di-
cendum eſt,ꝙ immo loquitur in feudo hæreditario, ut
patet,primò,quia col.8.in prin.uer.item intellige.ita
declarat regulam ſuam , ſubdens propterea eam non
habere locum in feudo non hæreditario,quo ſtante ſe-
quitur,ꝙ etiam limit. loquũtur in feudo hæreditario,
quia exceptio debet eſſe de regula.ſecundò patet,quia
aliàs declaratio,de qua loquimur , eſſet impertinens ;
ſiquidem in feudo non hæreditario indiſtincte filius
admittitur,etiam ꝙ ex facto ſuo.i.per repudiationem
ſit ab hæreditate excluſus , ut per eum.d.col.8.cum
alijs paulò.j.alleg.Dum etiam idem Moli. ubi.ſ.aſ-
ſerit prædictos Doc.non loqui in excluſo ab hæredita
te per legem,ſed ſolum per hominem,dicas, ꝙ contra
rium eſt uerum,ut patet ex Aluar.col.9.uerſ.itẽ ad-
das aliam.et illud idem uoluit etiam Alex. licet præd.
non citet,in conſi.44.col.1.uol.1. cui adde Caſtr.in
conſ.147.viſo puncto.col.2.ante me.uol.2.Denique
dum ſubdebat idem Molin. ꝙ Deci. ibi contra morem
ſuum diſtorquet,& falsò citat dicta Doc.dicas,ꝙ im-
mo ipſe,iuxta morem ſuum , ſæpenumero obloquitur
de Alex.& Deci.auctoribus ſuis, ut ſapientior uidea
tur. Redeundo ad propoſitum , poteſt nihilominus ad
prædictam obiectionem reſponderi, ꝙ contrarium te-
net Caſt.in.d.conſ.147.& contrarium etiam uide-
tur tenere Alex. in conſ.56. col.2.uol.2.& expreſſe
idem Alex.in.d.conſ.44.uol.1. Cur.ſen.in conſ.pe.
poſt nu.16.uer.Si uerò non repudiarunt. & Ruin.de
præd.immemor,in conſ.39.uol.1.& Dec.in.d.l.uni.
col.2.ubi etiam Caghol.col.3.ſubdens,ꝙ in hoc caſu
feudum reuertitur ad concedentem,ut per eum. Tan-
tum cogita circa hanc ſecundam rationem , quia eli-
gens poteſt quidem grauare electum ad fauorem illo-
rum,quos potuiſſet eligere,ſed ad fauorem aliorũ nõ,
ut.ſ.nu.357.& in ter.per Caſt.in conſ.446. Tria
ſunt. prope fin.uol.2.cum ergo fideicommiſſ.nullum
aliũ,q̃ filios ſuos , potuiſſet eligere,ſequitur,ꝙ eos ad
nullius fauorẽ grauare poſſit,in his bonis fideic.ſubie
ctis,uel ſpe illa bona acquirendi. Pro reſponſione,di-
cas ceſſare obiectum,primò in caſibus,in quibus ueni
rent etiam hæredes extranei , iuxt. not.ſ. poſt num.
230.ſecundò, ſi uenirent iure tranſmiſſ. ut proxime
dicemus: tertiò,quando grauamen cederet ad benefi-
cium unius ex filijs , quem ſolum teſtator alijs omiſſis
potuiſſet eligere. Præterea prima rõ.ſ. pro hac opin.
alleg.militat ad fauorem etiam extranei. Quo uerò
ad ſecundum caput,uidelicet , quando filij iſtius fidei-
commiſſ.in caſibus coniec.tacitę uoluntatis teſtatoris
ueniunt uigore tranſmiſſ.ſecundum com.opin.de qua
ſ.nu.204.uer.ſed circa. tunc clarius etiam proce-
dit

dit prædicta concluſ.cum bona illa,uel ſaltem ſpes il-
la acquirendi,computentur in hæreditate ipſius fidei-
commiſſ.& poni debeāt in eius inuentario, ut not.ſ.
poſt nu.203.uerſ.2.cum ſeq. Prædictis concluſ.non
obſtant modo in contrarium alleg. quia ad primū ar-
gu.reſpondetur, illud procedere, quando poſt mortem
ipſius fideicommiſſ.uocatus eſſet aliquis, ut puta Ti-
tius,cuius electio ad ipſum fideicommiſſ. non pertine-
ret,aliâs uerò ſecus eſt,ut ex prædictis patet.Non ob
ſtat, ꝙ confecto inuentario quis non teneatur ultra
uires hæreditatis,iuxt.l.fin.C.de iur. delib.& Bald.
in ter.in.l. Qui ſe patris.col.8. quia illud procedit,ut
non poſſit grauari in bonis proprijs ipſius hærēdis,
uel etiam in feudo,uel emphyteuſi, uel alia re, quam
hæres aliâs etiam omnino acquireret, dato ꝙ nō eſſet
hæres defuncti,ſecus uerò in eo,quod non poſſet acqui
rere,niſi eſſet hæres defuncti,ut hic.ita Alexand.poſt
And.de Iſer.Cy.et alios,(hæc enim materia illi æqui
paratur,ut not.ſ.hoc nu.uer.æquiparatur.) in cōſ.
19.& 28.uol.5.ſequitur Cur.iun.in conſ.155.&
Didac.Tolet.in lib.varia.reſol.pag.638.uerſi.8.Et
licet Deci.in conſ.185.poſt Alexan.ſibi contrarium
(quicquid dicat apoſtil.ibi) contrarium teneat, &
idem uideatur tenere,licet nō diſputet,Iaſ.in ea ſpecie
conſulens,in conſ.136.col.pen.uol.4.& hanc opin.
com.eſſe aſſerāt inſignes Doc.Catur,& Zuchard.ut
refert Socin.iun.in conſ.112.col.pen.uol.2.Hi tres
obſeruandiſſ.præceptores mei. & Grat.in conſ.4.
col.8.uol.1.attamen prima opin. uidetur maioribus
auctoritatibus munita,quam etiam amplectitur Soci.
iun.ubi.ſ.poſt Afflic.per eum relat.in feudo mere hæ
reditario, prout in ter. noſtris, licet ſecus teneat in
mixto, prout erat caſus ſuus. & pro hac opin.facit,
quia de feudo hæreditario idē iudicatur, quod de alijs
bonis hæreditatis,ſecundum Bal.in.l.cum uirum.col.
fi.C.de fideic.& noue Nat.in ter.in conſ.474.col.fi.
& ad rationes Dec.reſpondet Cur.iun. ubi.ſ.& de-
inque circa prædicta non omitto uidendum eſſe Ruin.
in conſ.1.col.7.poſt me.uol.1. Et propterea fortius
reſpondetur ad not.per Deci.& Caſtr.in contrarium
alleg.ſ.poſt nu.355.quia hi certe loquuntur contra
d.l.fi.C.de iu.delib.& not.per Alex.in ter.in conſi.
32.col.fi.uer.præterea.uol.3.& ipſummet Deci.in
cōſ.547.nu.3.alleg.tex.expreſſū in.d.l.cū à matre.
atque hanc forte Crau.in conſ.200. poſt nu.7.dubi-
tauit de dictis Iaſ.per eum ibi alleg. Et obiter, quia
pulchrum, non omitto,ꝙ ſi defunctus uendit rē unius
ex hæredibus ſuis,promittendo defendere, prout fieri
conſueuit,tunc uidetur, ꝙ hæres ille ne pro portione
quidem non hæreditaria.i.cohæredum,poſſit contraue
nire facto defuncti.cum.n.obligatio illa de defenden-
do tranſeat inſolidum contra quemcunq; ex hæredi-
bus.l. Ex cauſa.l. In executione.§.Inſolidū. de uerb.
oblig.uidetur,ꝙ ſi hæres ille ageret,repelli poſſet ex-
ceptione ex.l.vendicantem.de euic. Sed ad hoc reſpon
de,ut per Soci.in.l.4.§.fi.col.2.de uerb.oblig. cui ad
de,ꝙ ſi hæres ille omnino repelleretur ab agendo con-
tra emptorem, certe non repelleretur,iudicio meo,ab
agendo contra cohæredes ſuos,prout ſemper pōt age-
re,quando inſolidum conuenitur. ſed redeūdo ad pro-
poſitam noſtram.q.ad alias rationes de emphyt.&
feu.& donat.ſ.in contrarium alleg.reſpon.ꝙ loquun

tur,quando illa ſunt acquiſita filijs uti filijs, quo caſu
non requiritur,ꝙ ſint hæredes,ſed poſſunt, uel repu-
diata hæreditate patris,uenire ad iura illa, tanquam
acquiſita ex prouiſione concedentis,iux.doc.Bar.in.l.
Mortis cauſa capitur.de donat.cau.mor.& not.in lo
cis.ſ.in contrarium alleg.& per Alua.in.c.1.col.9.
an agn.uel fil.ſecus uerò uidetur in ijs ter. in quibus
licet dictio,hæredes,reſtringatur ad deſcendentes,ut-
tamen non poſſunt admitti, niſi ſint hæredes tranſmit
tentis,ut aſſerit etiā Rip.hic poſt nu.62.& diximus
ſ.nu.201.cum ſeq.æquiparatur.n.pſens materia ad
feudum acquiſitum pro ſe & hæredibus, in quo non
ueniunt filij,niſi ſint hæredes;ita præſupponit Rip.ſ.
ſtatim alleg.dum allegat Bar.in.§.ſi liberi.idē Crau.
in conſ.131.col.2. quibus adde Caſtr. ubi.ſ.num.
356.& Bar.in ter.de quo prædicti non meminerūt,
in.l.Gallus.§.Etiam ſi parente.col.2.uer. ex hoc ap-
pàret.& ſi diceres,eum loqui, quando ſubſtitutio di-
ceret,& eius filios & hæredes;nos uerò, quando ex-
preſſe uel tacite dicit,& eius hæredes, reſpondetur,ꝙ
immo maior erat dubitatio in caſu Bar. propter copu
latinam inter duo adiectiua, non reſpectu unius ſub-
ſtantię,poſitam,ut per eum. eſt uerum,ꝙ contrarium
tenet Ang.& Imol.non ſolū in ea.q.ſed ēt in alia,quā
exinde format,ut per Soci.poſt Alex.ibi,col.fin.in.2.
& 3.concluſ.ſed illud eſt,quia ipſi tenent, ꝙ uenīāt
etiam extranei hæredes,de quo.ſ.nu.230.Sed in in-
diuiduo, quando eſt dictum,ſubſtituo Titium,& eius
hæredes, ꝙ requiratur filios eſſe hæredes,tenet Caſt.
in.d.§.Etiā.col.pen.uer.ſed an.alleg.Bart.in.§.vtrū.
de quo ultimo uide.ſ.poſt nu.230.uerſi.nec omitto.
Non poſſunt ergo dicti filij repudiata hæreditate pa-
tris admitti,ut per Soc.inter conſ.Bru.10.col.4.la-
te per Iaſ.poſt Saly.in.l.2.in.3.q.nu.226.C.de iur.
emphy.nimirū ergo,ſi tunc poſſunt grauari, & trāſ-
mittens poteſt de huiuſmodi iuribus diſponere in eorū
præiudicium,per.ſ.deducta,nec hæredes poſſunt con
trauenire,ut per Rui. late in conſ.1.col.6.cum ſeq.
uol.1.Caſt.in cōſ.208.dico D.Bert.uol.2.& in cōſ.
219.præmittendum eſt.col.2.eo.uol.& hunc caſum
pro indubitato ſe habere aſſerit etiam Iaſ.in.d.l.2.q.
22.C.de iu.emphyt. ✠ Et ſi diceres, prædicta proce- 359
dunt,quando dictum eſt,filijs & hæredibus, quo caſu
requiritur,ꝙ ſint hæredes,ea ratione,ne dictio,hære-
dibus,ſit ſuperflua, ſecus autem quādo ſolum dicitur,
hæredibus,quia tunc ſufficit,ꝙ ſint filij, licet non hæ-
redes,ut per Caſtr.de hac declarat. gloriantem in.l.
Ex facto.§.fi.col.fi.ubi etiam Hercu.& Rip.nu.19.
ſ.eo.ſequitur Iaſ.in.l. Si non ſortem.§.Libertus.col.
fi.de cond.indeb.& Crot. de Iaſ.immemor in.§. Duo
fratres.ante nu.69.uerſi.ſecundus caſus. ad hoc re-
ſpondet Crauet.in conſi.197.colum.2. cum ſequen.
& in conſi. 197.colum.2. quòd prædicta diſtinctio
eſt contra plures Doctor. per eum ibi alleg.quos ta-
men uide,(quia nō uacat omnia diſcutere) an loquā
tur prout Caſtr.& .q.noſtra loquitur, quando dictio,
hæredibus,reſtringebatur ad deſcendentes:& prædi-
ctam opin.ſequitur etiam Didac. Tolet.in lib.varia.
reſol.pag.635.quibus adde,ꝙ hanc opin. tenuit etiā
Galian.in.§. Quidam recte.poſt nu.76.uer. ampliat.
& contra Caſtr.tenet Bar.in.d.§.fin.ut aſſerit Alex.
in.l.Quod dicitur.col.18.ante uer. & hinc ſubdens

ſe dixiſſe in d.§.fi.ubi tamen non reperio, ꝙ in ſpecie
tangat hanc diſtin.& contra Caſt. licet de eo non me
minerint,tenent etiam infraſcripti,Socin.inter conſ.
Bru.10.in.2.dub.Cur.ſen.in conſ.pen.col.6.Rui.in
conſ.1.nu.12.uol.1.& in conſ.16.nu.2.eo.uol.&
in conſ.69.col.8.uolu.3.& Grat. in conſ.4.col.7.
uol.1.Soc.iu.Gozad.& Pariſ.hi tres pro Duce Man-
tuæ,uidelicet primus in conſ.76.nu.75.cum ſeq.uol.
1.ſecundus in conſ.23.num.160.uol.1.tertius in
conſ.8.nu.30.& ipſemet Caſt.in.d.§.Etiam.col.pe.
uer.ſed an.licet Soci.iun. hoc indeciſum relinquat in
conſ.72.col.6.uerſ.aliquando, & tertiò.uol.1. Non
obſtat ultimò Caſtr.in contrarium alleg. s. nu.356.
quia illud procedit in dubio,ſed nos loquimur, quando
360 teſtator contrarium expreſſe diſponeret. ✠ Ad ſecun-
dam.q.breuiter reſpondetur pro parte affirmatiua,ut
eſt text.clarus in.l.1.C.de pac.& ibi uide rationes
dubitandi & decidendi;& licet Purpur. ibi col.1.di-
cat,ꝙ ſubſtitutus ibi remiſit ſpẽ fideic.quia non tranſ
mittebat etiam ad eius filios, attamen non propterea
negat,quin poſſit remittere etiã, quãdo eſt tranſmiſſi-
bile;neque ullum reperio, qui tex.illum hoc modo re-
ſtringat,neq; aliter declaret:eſt uerũ, ꝙ optaſſem poſ
ſe diligentius rem hanc inueſtigare,ſed hanc opin.te-
net etiam Fulg.alleg. j. poſt nu.364.uer. contrariũ.
& certe ſi poteſt alteri legare,& cedere,ut. j. uidebi
361 mus,cur non etiam ipſi grauato remittere? ✠ Ad ter
tiam.q.uidetur prima facie dicendum, ꝙ non,quia cũ
illi,ad quos debet fieri tranſmiſſio, debeant eſſe hære-
des tranſmittẽtis,iux.not. s. nu.201.ſequi uidetur,
ꝙ ad legatarium tranſmitti non poſſit: ſiquidem lega
tarius non dicitur hæres.l.Quædam.§. Nihil.de eden.
hinc eſt,ꝙ in feudo acquiſito pro ſe & hæredibus,non
uenit legatarius etiam deſcendens,ſecundum Bald.in
c.1.§.Donare.qual.olim feu.alien. pot. & licet idem
Bal.uideatur contrarium uoluiſſe in.c.Imperialem.in
prin.de probi.feu.alien.per Feder.relat. s. nu.230.
uer.tertiam.illud ibi eſt, quia appoſita fuerat dictio,
quicunque,& hoc modo Bal. non eſt ſibi contrarius,
ut per Clau.de Seiſ.in.l.Gallus.§. Etiam ſi parente.
col.2.& alio etiam modo concordatur per Alexan.in
conſ.30.in.8.argu.pro opin.ſua, uol.1.repetito in
conſ.2.uol.5.Iaſ.in conſ.57.col.2.poſt me.uol.1.et
per Rui.in.l.1.§.Nuntiatio.nu.83.de no.op.nun.in-
ferentem propterea,ꝙ non ueniret legatarius extra-
neus,etiam ſi adijceretur dictio, quicunque, quia illa
non poteſt ſupplere duos defectus, iuxt.not.per Alex.
poſt Bal.in.d.conſ.30.cui adde Socin. inter cõſ.Bru.
10.in.1.dub.ſed Bald.noue impugnat Nata in conſi.
464.ut ibi per eum.contra Rui. uerò tenet Alexan-
dri.in.§.Quidã recte. char.ult.col.1.per tex.in.c.1.
de ſeu.non haben.propriam nat.feu. de quo text.uide
late Soci.in conſ.257.col.fi.uol.2. & Rui.in conſi.
39.uol.1.& eo magis uidetur ita dicendum, ſi lega-
tum fieret alicui extraneo: ſiquidem tranſmiſſio, de
qua agitur,non fit niſi ad deſcendentes, iuxt. not. s.
poſt nu.230.uer.cæterum. & denique pro hac opin.
uidetur tex.in.l.Legata.de cond.& demon.ubi,ꝙ le-
gatarius condit. interim alteri legare non poteſt. im-
mo hoc uideretur procedere,etiã ſi adijceretur dictio,
quicunque,per illationem Rui.de qua paulo. s. Con-
trarium tamen in principali articulo tenet Bald. in
conſ.259. Super dictis pũctis. uol.2.in ant.quem in
hac quæſtione allegat etiam Rip. hic num.62.contra
eum arguens,& reſpondens ut per eum: & licet Bal.
loquatur de donatione cauſa mortis facta Titio &
eius hæredibus,attamen rationes ſuæ militare uiden-
tur etiam in præſenti.q.Mouetur.n.Bal.quia etiam ſi
eſſet ius proprium ipſorum hæredum, tamen teſtator
poſſet illud alteri legare,per.l. Vnum ex familia.§. Si
rem. Mouetur etiam, quia donatarius poteſt ſpem do-
nationis legare.d.l.Quædam.§.Nihil. ſed quia ad hoc
forte reſponderi poſſet, text. illum loqui in donatione
inter uiuos,ideo corroborando arg.Bal.adde,ꝙ fideic.
condit. quod tranſmittitur, eſt ad inſtar contractus
condit.iux.not. s. num.211.ſed ſic eſt, ꝙ donatarius
inter uiuos decedens ante conditionis euentum poteſt
de re donata diſponere,& alteri etiam inter uiuos ce-
dere illam ſpem,ut probatur in.l.ſpem. C.de donat.
Caſtr.in conſ.335.Super primo quæſito.in.4.dub.uo
lu.2.& dix. s. poſt nu.210. ergo &c. Non obſtant
alleg.in contrarium,& primò, ꝙ legatarius non dica
tur hæres; quia reſpondet Bald.ubi. s. ꝙ in re legata
quodãmodo dicitur hæres.l.Id tempus.§.fi.de uſucap.
adde tex.in.l.In conuentionibus.de uerb. ſigni.alleg.
per Rom.in conſ.308.col.2.adde etiam, quia hoc ſtã
te debet ad eum fieri extenſio, cum, ꝙ fideic.condit.
trãſmittatur, ſit fauorabile,iux.not. s. nu.212.Nõ
obſt.ſecunda ratio in contrarium alleg. quia reſpon-
detur, ut reſpondimus. s. in præced.q. uerſ. ad alias.
Non obſtat.l.Legata. s. in contrarium alleg.quia re-
ſpondetur,ꝙ loquitur in legatis non trãſmiſſibilibus,
prout regulariter ſunt legata conditionalia, nos aũt
loquimur in trãſmiſſibil. Solũ eſt aduertendũ ad diffi-
cultatẽ poſitam. s. poſt.nu.358.uer.tantum cogita.
Non omitto tamen, ꝙ contra prædicta uidetur face-
re, quia,ꝙ legatarius dicatur hæres,non eſt ſolum im
proprie,ut dicit Bald. s. relat.ſed eſt impropriiſſime,
ſecundum Rui.in.d.l.1.§.Nuntiatio. nu.85.et latius
per Clau.de Seiſ.poſt Bald.in.d.§. Etiam ſi parente.
col.2.& hoc ſignanter per tex.in.l.Id tempus.§.fin.
s. poſt ipſum Bal. alleg. Niſi reſpondeas, ꝙ cum hæc
ſit materia fauorabilis,debet ad eũ, licet impropriiſ-
ſime hæredem,fieri extenſio, ut. s. diximus: & ideo
ſubdit Bal.in cõſi.259. s. alleg. ꝙ dictio, hæredes,in
hoc caſu debet capi largiſſime.Poteſt etiam reſponde-
ri ex not. j. ante nu.364.uer. ad ultim. & prædicta
maxime procedunt,ſi dictũ eſſet,hæredes & ſucceſſo-
res, ut per Alex. in conſ.193.uol.2.faciunt not.per
Socin.inter conſi.Bru.11.colũ.3.prope fin.quicquid
dicat Iaſ.in.d.l.Quædam.§.Nihil.de eden. Quid au-
tem de hærede inſtituto in re certa,uide Iaſ.poſt Bart.
& alios in.d.§.Nihil.& in.d.l.2.num.228. de iur.
emphy.& Rip.in.l.Ex facto.§.fi.ante nu.18. s. eo.
& omnino pro pulchra declaratione Rui.in conſ.69.
col.8.uol.3. ✠ Ad quartam.q.an poſſit alteri inter 362
uiuos cedere, uidetur prima facie dicendum, ꝙ non.
Nam ultra dubia, de quibus in præcedẽti.q.adeſt etiã
alia ratio, quia procurans ſibi fieri talem ceſſionem,
reddit ſe ſuſpectum uoti captandæ mortis; et ita tenet
Purpur.in.l.1.nu.34.C.de pac. & in.l.fi.num.38.
eo.tit.Præterea de hoc uidetur text.in.l.Mulier.§.Ex
aſſe.ff.de iu.dot.ubi fideic.etiã purum non poteſt an-
te reſtitutionem alteri cedi, cum alijs concord. alleg.
per

per Tiraq.de Retrac.lignag.§.26.glo.1.nu.49.&
ratio eſt,ut per Crau.poſt Crot.et alios in.l.1.de leg.
1.quos aliter non refero.et hoc procedit ẽt in caſibus,
in quibus dominium tranſit ſine reſtitutione,qui caſus
ponuntur in.l.pen.ubi glo.C.ad Trebel.ita Bal.in cõſ.
86.Pepus Nicolutij.col.2.uol.1.in ant.Si ergo purũ
363 cedi non poteſt,multo minus conditionale. ✠ Nec ob-
ſtare uidetur,q̃ quę ſunt tranſmiſſibilia, ſint etiã ceſſi
bilia.l.ſi pluribus.de admin.tut.quod arg.inſolutũ re
liquit Bart.in.d.§.Ex aſſe.quia reſpondetur per Alex.
ibi in apoſtil.arg. illud non procedere affirmatiue,ſed
ſolũ negatiue,& idem Alex. & Iaſ.in.l.ſi ſtipulatus
fuerim.de uerb. oblig.Socin.in.l.cum filioſ.col.pen.
prope fi.Deci.in.l.ſi maritus.C.de collat.& in conſ.
614.col.2.et in indiuiduo per Iaſ.in.l. Fideicommiſ-
ſum.C.de fideic.cum alijs concor.alleg.per Tiraq.ubi
ſ.nu.44.cum ſeq. Nec obſtare uidetur cautela Ang.
contra.d.§.Ex aſſe.ut per Alex.in.l.ille à quo.§.vtrũ.
ſ.eo.quia reſpondet Curt.iun.in.d.l.1.C.de pact.ut
per eum. Praterea contra eum arguit etiam Claud.
de Seiſ.in.d.§.vtrum. Non obſtare etiam uidetur alia
cautela Cur.iun.ubi.ſ.quia neq; eam approbare ui-
detur Cagnol.in.l.2.in.1.q.C.de pact.inter empt.&
uendit. Vltimò pro hac parte facit,quod.ſ.nu.230.
tenuimus hanc tranſmiſ. regulariter ad ſolos deſcen-
dentes fieri. Augetur difficultas,quomodo,cum fiat ſo-
lum ad hæredes,ceſſionarius poſſit uenire appellatione
hæredis,& quia ſi legatarius,ut.ſ. diximus ante nu.
362.uerſi.non omitto,eſt impropriiſſime hæres,quid
ergo dicendum de ceſſionario? Contrarium tamen te-
nendum uidetur, per rationes alleg.in præced.q.&
maxime illam,q̃ fideicom.tranſmiſſibile æquiparetur
contractui conditionali,ut.ſ.nu.361.uerſ.mouetur
etiam. Et in ter. q̃ fideic.uiuente grauato,poſſit uende
re id,quod ſibi poſt mortem grauati debetur, tenuit
Cuma.quem refert & ſequitur Iaſ.in.l.1.col.fi.C.de
pact.& Cagnol.poſt Claud. de Seiſ.in.l.fi.nu.40.co.
tit.quod ego intelligo in fideic. tranſmiſſibili, de quo
nos loquimur, aliàs eſſet contra reg. q̃ quæ non ſunt
tranſmiſſibilia, non ſunt ceſſibilia, ut.ſ.num.363.
Non obſtat ratio Purpur.de uoto captandæ mortis,
quia ratio illa attenditur, ubi agitur de hæreditate ui
uentis,ſed in fideic.agitur de hæreditate mortui,uulg.
§.cum filia. ergo &c. & ita reſpondet Cagnol.poſt
alios,ubi.ſ.cui adde Alex.in.§.Duo fratres.alleg.per
ipſummet Purpur.ubi.ſ. Non obſt.§. Ex aſſe.quia in
contrarium uidetur tex.in.l. ſeruo inuito.§.1.ſ.eod.
Pro horum ergo iurium concordia, primò reſpondent
aliqui,q̃ tex.in.d.§. Ex aſſe. loquitur in delegatione,
non autem in ceſſione, ut per Crot. in.l.1.col.14.de
leg.1.hinc dicit Angel.in.l. ſi uſusfructus.in prin.de
nonat.quem refert & ſequitur Alex.in.d.§. vtrum.
q̃.d.§.Ex aſſe. procedit, quando ceſſionarius inten-
taret utiles actiones, petendo ſibimet ceſſionario
reſtitui uigore ceſſionis,ſecus quando intentaret dire
ctas nomine cedentis,tanquam eius procurator,petẽs
reſtitutionem fieri ipſi cedenti: ſequitur Ben.de Barz.
in trac.Guarent.in.1.par.q.9.col.3.& Rui.in conſ.
105.col.fi.uol.2.cui non obſt.in contrarium adducta
per Cur.iun.in.d.l.1.C.de pact.quia ad ea reſpondet
Cagnol.in.d.l.2.in.1.q. C. de pact. inter empt. &
uendi. Pariter non obſtat ratio adducta per Claud.in
d.§.vtrum.quia ipſemet reſpondet. Ex quibus infero,
q̃ licet Crau.in.d.l.1.de leg.1.poſt num.191.uerſi.
alium. reprobet Crot.ſ.relat.attamen defendi poteſt
ex hac deciſ.Ang.quæ uidetur eadem cum reſponſione
Crot. Secundò ad.d.§.Ex aſſe. reſpondet Curt.iun.in
d.l.1.C.de pact. & uidetur ſequi Rip.hic num.63.
q̃ fideicommiſſ.poteſt promittere pro ſe, & hæredi-
bus ſuis,reſtituere ceſſionario, quicquid ratione dicti
fideicommiſſi ad eum,uel eius hæredes peruenerit:quã
reſponſionem Cagnol.ſ.in contrarium alleg.non re-
probat:tantum dicit expeditiorem eſſe aliam uiam,de
qua.ſ.proxime. Tertiò Iaſ.in.l.Re coniuncti.num.
113.dicebat,q̃ iura utilia particularia poſſunt tran
ſire in ceſſionarium, & q̃.§. Ex aſſe.loquitur in uni-
uerſalibus,eſt uerum, q̃ Crauet.ubi.ſ.uerſi.aduer-
tendum. reprobat Iaſ.ſubdens eum peſſime loqui,ut
per eum;ſed non omitto,q̃ idem, quod Iaſ.tenet etiam
Ruin.in conſ.126.col.8.uol.3. Ad ultimum obie-
ctum reſpondetur ex not.ſ.poſt num.358.uer.non
obſt.et uer.redeundo. Cum enim filij cogantur eſſe hæ-
redes patris,ſi uolunt,q̃ in eos fiat tranſmiſſio, iuxt.
not.ſ.ante nu.359.utique tenentur approbare eius
factum,etiam contra diſpoſitionem primi teſtatoris.
Non omitto tamen,q̃ Cagnol.in.l.2.poſt nu.41.ante
uer.ad tertium. C.de pact. inter empt.& uendit.di-
cit,q̃, ſi ſubſtitutus poſtea decedat ante grauatum,
ceſſio illa erit nulla in præiudicium grauati. Sed co-
gita, quia hoc proculdubio eſt uerum in fideicommiſſ.
non tranſmiſ.immo etiam ab ipſo initio eſſet nulla,
quia quæ non ſunt tranſmiſſibilia, non ſunt ceſſibilia:
ſed in fideic.tranſmiſſibili,de quo puto prædictos Do-
ctor.loqui,ut diximus.ſ.poſt uerſ.contrarium.ceſſat
ratio Cagnol. cum ceſſio illa ſolum obſit hæredibus
ſubſtituti,qui tamen non poſſunt contrauenire,ut ſu-
pra diximus, non autem grauato,cum omnino neceſſe
habeat reſtituere,uel hæredibus ſubſtituti, uel ceſſio-
nario. ✠ Ad quintam quæſtionem uidetur prima fa- 364
cie dicendum,prædicta non procedere, quando adeſ-
ſent alij conſubſtituti. Nam aliàs hoc eſſet in eorum
præiudicium, propter ius accreſc.illis competens,&
ita tenet Cagnol.in.d.l.2.poſt num.41.de pact.inter
emptor.& uendit. hene faciunt not. per eundem re-
lat.ſ.poſt num.149. Quòd autem in fideicommiſſ.
etiam uniuerſalibus habeat locum ius accreſc. tenent
Bar.in conſ.53.Piccarellus. Iaſ.late in.l.Re coniun-
cti.nu.168.cui adde Caſt.in conſ.267.In quæſt.quæ
uertitur.in.1.dub.uol.2.& not. idem Caſtr.in.l.fin.
§.Filiam.de leg.2.Rip.qui ſolum Bart. ubi.ſ.pro hac
opin.alleg.in.l.1.§. ſed quotiens, col.2.ſ.eod.Socin.
iun. poſt Corne.in conſ.139.col.pen.uol.1.& pro
hac opin.uidetur tex.in.l.Lucius.§.Pater puerum.ſ.
eod. Cõtrarium tamen in ter.conſuluit Fulg. in conſ.
101.Teſtator.alleg. per ipſummet Cagnol.ubi ſu-
pra, & quem ſolum in hac materia allegat Tiraq.de
Retract.lignag.§.26.gloſ.3.num.6. In quo quidem
Fulg.conſ. aderant conſubſtituti, & tamen uult, q̃
unus ex fideicommiſſ. poſſit remittere ſpem fideicom.
non ſolum ipſi grauato, ſed etiam tertiæ perſonæ.
Non obſtat ratio iuris accreſc.quia, ut dicit Fulg.ius
accreſc.non habet locum, niſi per repudiationem,ſed
cedens uidetur agnoſcere, & acceptare, ut not.in.l.
Actione.C.de tranſact. & late per Rui. in conſ.37.

nu. 9.uol. 1 .ergo &c. Super qua reſponſione cogita, quia poteſt procedere in fideicommiſ.purificato, quod poteſt acceptari, & in quo ius accreſc. non poteſt habere locum, niſi per repudiationem: ſed non uidetur procedere in fideicommiſſ.conditionali, quod non poteſt acceptari, cum non ſit delatum, & in quo ius accreſc. poteſt habere locum etiam per prędecedentiam unius ex fideicommiſſ. Et ſi diceres, ꝙ, ſi attenderetur d.ratio iuris accreſcen. ſequeretur, ꝙ neque hæres, neque fideicommiſſ. neque legatarius, etiam puri, habentes coniunctum, poſſent cedere, uel tranſmittere, uel uendere ius ſuum, quod quidem eſſet contra iura uulg. reſpondetur, quòd in puris militat reſponſio Fulgo. quòd tunc uideatur acceptare, & poſtea cedere, ſecus autē in conditionali, ut. ˙s˙. Quare puto, ꝙ in fideic. non tranſmiſſibili procederet opi. Cagnol. quem, dum allegat. l. Vxorem. §. Seia. de leg. 3. eredo uoluiſſe hoc modo inducere, ꝙ ſicut ibi grauatus poſt mortem, non poteſt ante mortem reſtituere primo ſubſtituto, in præiudicium ſecundi ſubſtituti uulg. ita etiam hoc caſu nō debet poſſe ſubſtitutus cedere alteri ſpem fideicommiſſ. in præiudicium coniuncti, propter ius accreſcen. quod dicitur tacita ſubſtitutio uulg. ut not. ˙j˙. nu. 1247. cui adde, quòd eum tex. alleg. etiam Iaſ. poſt alios in. l. si poſt mortem. in. 2. limi. ad illum tex. C. de fideicommiſſ. Cæterum in fideicommiſſ. tranſmiſſibili, de quo nos loquimur, putarem opin. Fulg. ueram eſſe, cum in tranſmiſſibilibus ceſſet ius accreſc. quia ſi ceſſat expreſſa uulga. ut not. ſupra num. 39. multo magis ius accreſc. quod eſt tacita. Sed hęc ſatis & ſuper, quæ quidē non tā diſputandi, q̄ aliâs hac in re annotata in unū colligendi cauſa ſcripſiſſe libuit.

Tertiò ex hoc text. ibi, abſurdum eſſe reſpondi. Socin. iun. in conſi. 181. colum. 11. uol. 2. & etiam noue in
365 conſ. 142. nu. 26. uol. 3. dicit ſe annotaſſe, * ꝙ abſurdum eſt fugiendum, & ualet argum. ab abſurdo euitando, concord. l. Nam abſurdum. de bon. liber. & l. In pecudum. de uſur. Iaſ. late per illum text. in. l. Exiſtimo. de uerbor. obligatio. hinc dicimus, quòd diſpoſitio ita ſemper interpretanda eſt, ne mereatur à ſapiente reprehendi. l. ſaluius Ariſto. de legat. præſt. quam ſæpe Bald. in conſ. ſolebat allegare, ſecundum Corne. relatum per Socin. iun. in conſi. 76. col. pen. uol. 1. adde Socin. in conſi. 63. col. 4. uol. 1. accedant alia alleg. per Iaſ. in. l. Diuortio. in princ. in. 5. nota. ſolut. matr. & per Deci. in. c. Cum inter. in. 7. not. de exceptio. late per Crauet. in conſ. 62. colum. 2. & in conſi. 130. col. 3. & in conſ. 134. col. 4. Nec omitto, quòd Rot. deciſio. 487. si appellatus. col. 2. in no. allegat. l. si quis. C. de abſur. quæ eſt ſua phantaſia, ut dicit Crauet. & uere quidem, in. l. 1. num. 60. de leg. 1. ubi de hoc not. uide ad ſaturitatem: & allegatio illa Rot. in mentem reuocat facetiam relatam per Cæpol. in. l. Aediles aiunt. §. Iumentorum. num. 11. de ædil. edict. quam uide, ſi uis. Redeundo ad hoc not. illud extende procedere etiam, ſi uerba eſſent geminata, ut per Angel. in conſ. 6. Dictum ſtatutum. qua de re per omnes moder. in. d. l. 1. ubi late idem Crau. nu. 66. & 71. Potius enim toleratur, quòd uerba ſint ſuperflua, quàm quòd operentur abſurdum, qua de re poſt Io. de Monteſp. not. Marius Salom. in. §. Et quid ſi tantum. colum. 1. cum ſequent. quem etiam refert Molin. ſuper conſuet. Pariſ. §. 41. num. 17. Hinc eſt, quòd potius toleratur nullitas actus, quàm quòd quicquam abſurdi inducatur, ut per Crauet. in conſ. 296. colum. 4. Hinc etiam eſt, quòd ubi aliâs conditio adiecta in primo cenſetur repetita in ſecundo, attamen hoc non procedit, ubi reſultaret abſurdum, ſecundum nota. per Ruin. poſt alios in conſi. 87. nu. 10. uol. 3. et ita etiam econtra fit repetitio, ubi aliâs, ſi non fieret, reſultaret abſurdum, ſecundum Angel. in. l. ſub conditione. de hære. inſtit. Vltimò prædictum not. procedit etiam, ſi ſtatutorum interpretatio eſſet probibita, ut poſt Rayner. de Forli. & Anchar. inquit Socin. in conſi. 78. colum. 2. uolum. 4.

Quartò colligunt Doctor. ex hoc text in fin. ibi, quam totum & cæt. * quòd in ſubſtitutione fideicom- 366
miſſaria ueniunt reſtituenda bona quæſita ex alia ſubſtitutione fideicommiſſaria, de qua materia ultra not. hic habetur etiam in. l. Marcellus. §. Quidam liberis. ſupra eo. & in. l. Scæuola. infra eod. & in. l. Ita tamen. §. Qui ſuſpectam. ſupra eod. & in. l. Cum uirum. C. de fideicommiſſ. & in. l. Titia. ſupra ad. l. Falcid. & ſæpe per Doctor. in cōſilijs. Sed circa hoc not. primò aduertendum eſt, quòd colligi quidem poſſet ex hoc tex. ſi Claudia eſſet ſubſtituta ſolum nouiſſimo decedenti, ut tenent Rip. hic & D. Fab. & dixi ſupra ante num. 88. uerſ. non obſtat reſpon. ſed cum ſubſtituta fuerit, ſi uterque ſine liberis decederet, ſequitur, quòd, ſi ſecundus ſuſcipit portionem primi, & poſtea etiam ipſe decedat ſine filijs, dicitur conditio uerificata in utroque, & per conſequens dicitur admitti ad portionem utriuſque, ex adimplemento conditionis, ſub qua uocata eſt, potius, quàm ex eo, quòd portio primi quæſita ſecundo ueniat in reſtitutione fideicommiſſi. dicitur enim Claudia in hoc text. ſubſtituta utrique, ut dicemus. ˙j˙. num. 578. & ita de hoc tex., licet ad aliud propoſitum, dicebat Ruin. in conſi. 177. col. 3. poſt prin. uolum. 2. Præterea in hoc tex. dictum eſt, omnem hæreditatem, quo caſu ueniunt prælegata & fideicommiſſa in reſtitutione fideicommiſſi, etiam ubi aliâs non uenirent, ut per Bar. hic, & dicemus. ˙j˙. num. 434. & ſic non uidetur hic text. ad hoc allegandus. Cæterum quia omnes hic eam materiam ponunt, ideo, pro eius declaratione,
* præmitte primò, ꝙ q̄ dicuntur de acquiſitis ex fidei 367
commiſſo, intelliguntur etiam de prælegatis, & econtra, ut per Rip. hic poſt nu. 36. uer. et diſpoſita. per. l. Si Titius. de leg. 3. Imol. in. d. §. Qui ſuſpectam. Ruin. in conſ. 118. col. 6. uol. 3. facit. l. 1. de leg. 1. quicquid contrarium dicat Fulg. de quo. ˙j˙. num. 418. quam ob rem mixtim tractabimus, quando acquiſita ex fideicommiſſo, uel prælegata, ueniant in reſtitutione fidei-
commiſſi. * Secundò præmitto, quòd tota iſta mate- 368
ria dependet à coniecturata mente teſtatoris, ut dicunt Doct. in locis ordin. ˙s˙. alleg. & Dec. in conſ. 80. col. 3. et noue Syluan. in conſ. 49. poſt nu. 24. Pro declaranda ergo præſenti materia, & coniecturanda mente teſtatoris, faciamus duas regulas, alteram affirmatiuam, quòd legata & fideicommiſſa ueniant in reſtitutione fideicommiſſi ſimpliciter facti, alteram uerò negatiuam, quòd non ueniant in reſtitutione fideicommiſſi facti ſub mentione hæreditatis.
* Deueniendo ad primam affirmatiuam, ea probatur 369

in.d.l.Scæuola.et in.d.§.Quidam liberis.Rom.in cõſ.
18.verſ.nna cadit. & ita in dubio hanc regul.tradit
Alex.dicens eſſe com.opin.in.d.§. Quidam liberis.&
in conſ.67.prope fi.uol.1.& in cõſ.66.col.pen.nol.
2.Iaſ.in conſ.89.in.2.dub.uol.1.Dec.in conſ.254.
& nouiſſime comprobat Nat.in conſ.320.ut per eũ
accipientem à Rip. hic poſt num.36.uerſi.quæ iura.
Hinc eſt, ꝙ priuatus ſimpliciter hæreditate,priuatur
etiã prælegatis.l.si ſequens.§.1.ad Syllan.ſecus ſi de-
lictum concerneret ſolam partem hæreditatis.l.Eum
qui.§.pro parte. ſupra de his, quibus ut indign.& ita
inſerebat Alex.in.d.§.Quidam liberis.col.2.in prin.
uer.& prædicta.Sed contra hãc illat.uide not.ĩ.nu.
415. Melius ergo ex prædictis inferri poteſt , ꝙ licet
aliâs interpretatio fiat , ut teſtator cenſeatur minus
grauare hæredem,q̃ ſit poſſibile,iux.l. vnum ex fami
lia.§.si rem.cum uulg.& ſic uideretur ſufficere , ſi ei
tanquã inſtituto cenſeatur facta ſubſtitutio,(ſufficit
enim ſi cui,uel in paucis &c.l.Tutori. C.de neg.geſt.
Rot.in ter.deciſ.864.prope fi. in ant.) attamẽ inter
pretatio fit, ut ſubſtitutio cenſeatur facta non ſolum
tanquã inſtituto,ſed etiam tanquam ſubſtituto.& ita
conſiderat Rui.in conſ.94.col.3.& col.5.uol.2.cui
adde primò,ꝙ idem eſt ẽt in uulg.ſubſti. ut not.ſ.nu.
38.Secundò adde,ꝙ Ang.in.§.Qui ſuſpectã.col.2.lo-
quens de acquiſitis ex ſubſtitutione pupill.arguebat,
ꝙ teſtator nõ cenſetur duplici onere grauare hæredẽ.
l.Titia.§.Qui in uita.de leg.2.ſed reſpondet Imol.ibi
col.fi.per not.in ter.noſtris,ut per eum,& uide etiam
371 ſ.poſt nu.337.ante uer.ultimò.✱ Amplia reg.præ-
dictam primò,ut procedat etiã in filijs teſtatoris gra-
uatis;ut eſt tex.in.d.§.Quidam liberis.quicquid cõtra
rium uideatur dicere Bal.in conſ.443.Proponitur,ꝙ
ſolus.uol.4.et in conſ.452.Determinatio huius.q.eo.
uol.in ant.ſequitur nouiſſime Soci.iun.defendens cõſi.
ſuum.72.uol.3.in conſ.107.nu.44.eod.uol.imme-
mor,ꝙ Bal.late reprehendit Cur.iun.in conſ.13.Sed
pro Bal.faciunt not.ĩ.num.390.Præterea aduerte,
quia Bal.loquitur,an prælegatum factum hæredi uni-
uerſali,cui poſtea facta eſt ſubſtitutio, ueniat in reſti
tutione fideicõmiſſi,uel in generali obligatione facta
372 per teſtatorẽ in teſtamento: ✱ & difficultatem facit,
quia à ſeipſo hærede ſibi ipſi legari non poteſt.l.Le-
gatum.§.Hæredi.de leg.1.declarat Fulg.in conſ.100.
Quidam A.in.1.dub.cũ alijs alleg.per Pariſ.in cõſ.
79.in prin.uol.2.qua in re pugnare uidetur text.in
l.In fideicommiſſaria.§.fi.ſ.eo. quæ uidetur dicere,ꝙ
ſic,& pro alia parte uidetur tex.in.l.In fideicommiſ-
ſi.§.Cum Pollidius,de uſur.ut ibi per eum. pro quorũ
iurium declarat.uide Rip.licet Bal.nõ alleget,in cõſ.
uni.ſub tit.ad.l.Falc.& omnino Soci.iun.in conſ.8.
nu.26.uol.2.& Bal.in conſ.29.& 25.uol.2.in uo.
& not.ẽt.ĩ.nu.425. Et nota, ꝙ licet nõ poſſit legari
ſibi hẽdi à ſemetipſo, ualet tñ onus illi legato ĩpoſitũ,
ut per Bal.in conſ.158.Quadam mulier.uol.5.in no.
373 ✱ Amplia ſecundò,etiam ꝙ poſt legata facta eſſet in-
ſtitutio hæredis,dicendo,in alijs uerò bonis &c.ſubſti
tutio.n.poſtea ſequens comprehenderet nihilominus
prælegata & fideicommiſſa præcedentia. ita Alex.in
conſ.25.uol.1.repetito (ad quod apoſtill. non aduer
tit)in conſ.252.uol.6.idem tenet Rui.in conſ.130.
col.4.uol.3.& in conſ.152.col.5.in fi. cum ſeq.eo.
uol.idem tenet Curt.iun.in conſ.13. quibus adde,ꝙ
ita etiam ſignanter conſuluit Ant.de But.in conſ.69.
Quo ad.200.libras.qua in re,quia articulus eſt fre-
quens,libet paulo ulterius immorari. Pro contraria
ergo opi.facere uidetur,✱ quia teſtator inſtituendo in 374
alijs bonis,non uidetur comprehendere prælegata,ſe-
cundum Pariſ.in conſ.79.nu.21.uol.2.& in conſi.
63.col.fi.uol.3.alleg.Bar.in.l.si quis ſeruum.§.fi.in
fi.de leg.2.cui adde Iaſ. licet nihil ad hoc alleget , in
conſ. omnium ultimo.in.3.arg.pro opin.ſua.& Dec.
in conſ.653.nu.5.ubi propterea reprehendit Caſtr.
paulo.ĩ.alleg.immo Alex.in.d.conſ.25.col.fi.fate-
tur , quòd etiam ſine illis uerbis legata non conti-
nentur in inſtitutione. Cum ergo non contineantur in
inſtitut. per conſequens nec in ſubſtit. & hanc opin.
tenere uidetur Fulgo.in.d.conſ.100.in.2.dub.pro-
ut eum alleg.Curt.iun.in.d.conſ.13.& Pariſ.in.d.
conſ.45.colum.1.uol.3.Eandem opin. tenet Corne.
in conſ.91.col.3.poſt me.uer.inſuper & magis cla-
re.uol.1.& Iaſ.in.d.conſ. omnium ultimo.col.pen.
uer.3.allegans Bar.in.d.§.Quidam liberis.q.pen.in-
ferens ẽt,ꝙ ne alia quidem legata,poſtea in cõpenſa-
tionem illorũ prælegatorum facta, uenirent in reſtitu
tione fideic. ut per eum. Sed tñ non recedo à prædicta
ampliat.non.n.obſtat ratio in contrarium alleg.quia
primò reſpõd.Alex.in.d.conſ.25.ꝙ ne in ſimplici qui
dem inſtitutione abſq; dictis uerbis continentur lega-
ta,& tñ ueniunt in ſubſtit.quæ cũ ita ſint, ſequitur,
ꝙ etiã ſi.d.uerba apponantur, attamen prælegata et
fideic.uenire debeant in reſtitutione fideic. cũ expreſ
ſio eorũ,quæ tacite inſunt,nihil operetur.Sed ego non
admitto,ꝙ nec cum illis uerbis,nec ſine, non compre-
hendantur prælegata,ut.ĩ.dicemus in.3.reſponſione.
Secundò reſpon.idem Alex.ꝙ non ualet conſequentia,
legata non continentur in inſtitutione ; ergo nec ẽt in
ſubſtitutione, ad quam.d.uerba nõ ſunt expreſſe rela
ta. Adde,ꝙ hanc reſponſionem ſignanter tradit in in-
diuiduo Ant.de Butr.in.d.conſ.69.Bene uerum eſt,ꝙ
in fideicommiſſo facto ſub mentione hæreditatis uale-
ret.d.conſequentia,iux.not.ĩ.nu.415.Verum hanc
ẽt reſponſionẽ impugnare uidetur Corn.de prædictis
immemor,in d.conſ.91.ubi tenet,ꝙ.d.uerba referan
tur etiam ad ſubſtitutionẽ, & hoc probat Iaſ.ubi.ſ.
col.2.propter dictionẽ,et, repetitiuã,ut late per eum.
Tertiò,et fortè melius,ad obiectũ reſpõ.Rui.in.d.cõſ.
130.ꝙ licet adſint.d.uerba in inſtitutione, attñ lega
ta in ea inſtitut.continentur,alleg.Bar,in.l.si certa-
rũ.in prin.de teſt.mil.Bal.Ang.& Imol.in.l.si ita qs
hæres inſtituatur excepto fundo.de hære.inſtit.Caſtr.
& Alex.in.l.Nam quod.§.Non omnis.ſ.eo.ſed eſt in
l.Cogi.§.Inde quæritur.quẽ ita ẽt alleg.Rimin.in cõſ.
348.nu.12.& Gozad.in conſ.30.col.3.in prin.Idẽ
tenet Rui.in cõſ.40.col.3.& col.4. uol.2.& Pariſ.
in conſ.45.col.1.uol.2.quibus adde Oldra.in conſ.
158.Factum tale eſt.teſtatrix. ad fin . Caſt.in conſ.
178.viſo ſupraſcripto puncto.col.2.uol.1. Alex.in
conſ.202.col.3.ante med.uol.6.Bertran.in conſi.
181.col.fin.uolu.2. Non obſtat, ut dicit Pariſ.in.d.
conſ.79.quòd iſti ſunt alij ter. quia cum non aſſignet
rationem differentiæ,huiuſmodi reſponſiones reprehẽ
duntur à glo.in.l.Filium quem habentem.Non obſt.ẽt
doc.Bar.in cõtrariũ alleg.ꝑ eundẽ Pariſ.in.d.cõſ.63.

quia reſpon. ꝙ Pariſ. ſalua reuerentia ęquiuocat. Bar. enim uĉ loquitur in inſt. ſed in legato certę partis bonorũ, in quo ſi dicatur, aliorum bonorum, certe non uenit pars bonorum prælegatorum, ut per eum, ſecus eſt in inſtitutione per prædicta. Sed aliter etiam reſpondet Rui. in d. conſi. 40. col. 4. Non obſt. auctoritas Fulg. in d. conſi. 100. quia in caſu ſuo uerba illa appoſita fuerant in ſubſt. et ꝓpterea excludebant prælegata, ut per eum. cui adde not. per Bar. in d. §. Quidam liberis. q. pen. dum dicit, ꝙ prælegata non ueniũt in reſt. fideic. quando in ſubſt. dictum eſſet, reſiduum bonorum meorum à dictis iudicerijs & legatis &c. de quo. ĩ. num. 388. & ſic auctoritas Bar. in contrarium adducta per Iaſ. alleg. ſ. ante uer. ſed tamen. nihil facit: Fulg. uerò retorquetur, cum fateatur cõtrarium eſſe, quando uerba illa adiecta eſſent inſtitutioni, prout nos loquimur. cogita tamẽ etiam ſuper hac tertia reſponſione, propter not. ĩ. ante nu. 422. Nuper reperio Soci. iun. in conſi. 107. nu. 45. uol. 3. tenere contra hanc ampliat. ut per eum. ſed non uacat modo ulterius inſiſtere: nam contra etiam nouiſſ. reperio Natam in conſi. 321. tenere primam opin. quẽ uide.

375 ✻ Amplia tertiò, ꝓcedere ẽt, ſi in ſubſtit. eſſet ſimpliciter dictum, ſubſtituo, uel, ſuccedat, uel, bona perueniant. ita Saly. in d. l. Cum uirũ. prout eum refers, & ſequitur Alex. in d. conſi. 25. in. 2. dub. uol. 1. repetito ut. ſ. nu. 373. & in d. conſi. 66. col. fi. uol. 2. Corn. in d. l. Cum uirum. col. 3. uer. & prædicta. Deci. in conſi. 86. Curt. iun. in conſi. 13. Rui. in conſi. 152. col. 5. uol. 3. Pariſ. in cõſ. 79. uol. 2. & in cõſ. 18. col. 3. uol. 3. Rip. alios referens hic nu. 52. Sed aduerte, qa Saly. in lib. meo nõ dicit ea, quæ ab Alex. ubi. ſ. referuntur, & nouiſſ. tranſcribuntur à Nata in conſi. 321. col. 2. hinc forte eſt, ꝙ Rip. non allegat Saly. licet arguat, put Saly. arguere refert Alex.

376 ✻ Ampliatur quartò, ut procedat ẽt, ſi eſſemus in reciproca inter ipſos inſtitutos facta. ita Bar. & alij relati per Corn. in d. l. Cum uirum. col. 3. uer. quinimmo. quicquid contrariũ tenuerint Bart. & Ang. ſibi contrarij poſt Rayner. quos reprehendit Imol. in d. §. Qui ſuſpectã. col. fi. ſed hoc depẽdet à not. ĩ ante nu. 398.

377 ✻ Ampliatur quintò, etiã ſi in ſubſtitutione dictũ eſſet, non præiudicando propterea alicui legato, uel fideicommiſſo, ut patet ex not. per Rui. in conſi. 116. col. 5. uol. 2. Aliás. n. cum in omni ferè capitulo teſtamenti ſoleat dici, ſaluis præmiſſis, ſequeretur, ꝙ nunquam regula prædicta haberet locũ. & hoc puto clarum. & idem eſſet, ſi in prælegatis uel fideicõmiſſo dictum eſſet, ſine diminutione, et in totum, ſecundũ Gozad. in conſi. 30. col. 4. licet quando dictum eſſet, ꝙ pleno iure, tũc ſecus forte eſſet, ut per Curt. iun. in d. conſi. 13. in fi. cui adde Soci. in conſ. 43. nu. 10. cum ſeq. uol. 3. ſed latius ꝓ & contra uide not. per Tiraq. in. l. Si unquã. in fi. pag. pen. ubi tamẽ de Curt. ubi. ſ. non meminit, neque de Iaſ. late de uerbis illis tractante in. l. Si ita ſtipulatus. §. Titius. de uerb. oblig. Deci. in conſi. 43. col. 1. & latius in conſ. 468. col. 2. Rui. in conſi. 100. col. 3. uol. 1. Bertr. in conſi. 139. in fi. uol. 2. Nec omitto, ꝙ uerba iſta, pleno iure, & uerba illa, ſine diminutione, de quibus. ſ: dixi poſt Gozad. æquipollent, ſecundum Bal. relat. per Tiraq. ubi. ſ. & alibi, ut refert Deci. in d. conſ. 468. quo fit, ut uel Soci. cum concor. uel Gozad. male loquantur.

✻ Amplia ſextò, ut procedat etiã, ſi grauatus eſſet 378
æquali cũ alijs portione inſtitutus, & ſic licet prælegata non eſſent facta pro æquandis portionibus hęredum inæqualiter inſtitutorũ, ut per Soci. cõtra Cum. in d. §. Quidam liberis. in prin.

✻ Amplia ſeptimò etiã, ꝙ in aliquo caſu teſtator 379
expreſſiſſet prælegata uel fideicõmiſſa cõprehendi. nõ enim propterea argueretur ex uulg. reg. l. Cum prætor. & §. Sin autem ad deficiensis. ꝙ in alijs caſibus noluerit ea comprehendi. ita conſuluit Rui. in conſi. 116. col. 5. uol. 2. non enim ex d. reg. l. Cum prætor. excluditur id, quod ex alio cap. te includitur, ſecundũ Deci. poſt Saly. in conſi. 190. col. pen. ante uer. ult. immo argui poteſt, ut ſicut in caſibus illis uoluit ea uenire in reſtitutione fideicõmiſſi, idem etiam cenſeatur uoluiſſe in hoc, in quo militat eadem ratio, ut dicemus poſt Soci. ĩ. num. 400. Contra prædicta tamen faciunt not. per Rip. in reſpon. 2. col. 3. de ſubſtit. ſed ꝓ & contra uide not. in. q. illa, an, qñ teſtator in uno capitulo ſe reſtrinxit ad maſculos, cenſeatur etiam in alio ſe reſtringere, de qua. q. meminimus. ſ. nu. 301. ſed melius faciunt not. per Doct. in. q. illa, an, quando teſtator expreſſit in uno capitulo etiam de filiab. cenſeatur ẽt in alio idem ſenſiſſe, de qua not. ſ. nu. 300.

✻ Amplia octauò etiam, ſi dictum eſſet, patrimo- 380
nium, ſecũdum Rui. in conſi. 120. in. 3. dub. nu. 10. uol. 3. ſed Deci. in conſi. 80. col. 2. añ uer. ſcdo conſulens in eo caſu contra Rui. tenet, perinde eſſe, ac ſi dictum eſſet, hæreditas, & ſic nos eſſe in ter. not. ĩ. nu. 415. & opin. Dec. tenet etiã Rip. in d. l. In fideic. §. 1. & uide etiam. ĩ. poſt num. 398. ante uer. ſextam.

✻ Amplia nonò, etiam ꝙ ſolum grauatus eſſet re- 381
ſtituere portionem ſuam. ita Bar. in d. §. Quidam liberis. col. 2. uer. quęro, an id, quod. et ante uer. q̃ro, glo. Eſt uerum, ꝙ idẽ Bar. in. l. Scęuola. in fi. uidetur tenere contrarium per. §. Quindecim. & idem tenet Ang. in. §. Qui ſuſpectã. & in d. l. Cum uirum. col. pen. ſed Alex. in d. §. Quidã liberis. col. pen. poſt Imol. Cum. et Rom. ibi col. pen. & in d. §. Qui ſuſpectã. col. 3. & in d. conſi. 25. uol. 1. & in conſi. 33. uol. 4. approbat primam opin. ut per eum reſpondentem etiam ad d. §. Quindecim. & Clau. de Seiſ. in d. §. Quidã liberis. col. 2. in fi. dicit hanc eſſe communiorem & ueriorẽ, & de qua per Rip. hic nu. 47. Non obſt. ꝙ d. §. Quidã liberis. uideatur ponderare, et ſe fundare ſuper eo, ꝙ ſint factę portiones in prælegatis, ut dicebat Torniel. quia reſpon. ꝙ immo ſe fundat, quia nõ adijciendo, hæreditariam, uidetur uoluiſſe etiam prælegata comprehendi. ſi. n. uoluiſſet ea comprehendi, utiq; adiecisset, hæreditariam, ut inquit Imol. in d. §. Qui ſuſpectã. ad fi. & dicemus etiam. ĩ. num.

✻ Amplia ultimò etiam, ſi dictum eſſet, Subſtituo in 382
portione ſua, & dato etiam, quòd hoc modo comprehenderetur tota hæreditas. ita præſupponunt Doct. hic, & in d. §. Quidam liberis. cum alijs. ſ. allega. Verum contra hanc ampliat. tenet ſubtiliter excell. Torniel. hic poſt num. 53. uer. ſi uerò. motus in ſumma per. l. Nomen filiarum. §. Portionis, ut per eum, inferentem propterea deciſ. Bar. in. l. Quãdiu. nõ procedere, quando ſecundus ſubſtitutus eſſet in dimidia, uel in portione hæreditaria uocatus, de quo. ĩ. num.

421. Sed aduerte primò, ꝙ Saly. pũt eũ refert Alex. in locis alleg. ˢ. nu. 375. uel Rip. ibidem alleg. ſorte fuit occaſio, ꝙ Torn. prædictam conſiderationem fecerit. Secũdò aduerte, ꝙ ſi omnino quis uellet eius opinio. tenere, limitanda tñ eſſet, niſi adiecta eſſet dictio, omnis, ut late ꝑ Deci. in cõſi. 69. in 1. dub. Tertiò aduerte, qa nullatenus puto recedẽ. à com. opin. durũ. n. uideſ, ꝙ ſubſtitutus in portione alicuius, nunꝗ poſſit conſequi ultra dimidiam hæreditatis, quod nullibi reperitur. Bene fateor, ꝙ, ſi diceretur, ſubſtituo in portione eius, quod ſibi relictum eſt, opin. Torniel. procederet, ut patet ad ſenſum. uel etiam ſi diceretur, ſubſtituo in portione partis ſuę, iux. l. Si Titius ex parte. de leg. 3. ibi, uel partem partis. iunc. glo. uel cõtrariũ poteſt procedere in contractibus, ut in. l. Si plures. de dam. infec. ſecus autem in ultimis uoluntatibus, ſecũdum Iac. de Are. quem demum ſequitur. Bar. ibi in fi. per. l. Lucius. §. Filiam. iunc. glo. de leg. 2. ſed dicendo ſimpliciter, ſubſtituo in portione ſua, uel in portione Titij, utique uenit tota portio: & ita declarat Imol. in. d. §. Filiam. & uenit quicquid ſibi relictum eſt, ſiue iure inſtitutionis, ſiue iure ſubſtitutionis, iux. not. ˢ. poſt nu. 370. Inficiari etenim nõ põt, quin acquiſita ex ſubſtitutione dicantur de portione ſua, ꝑinde ac ſi eſſet inſtitutus ex parte pure, ex parte ſub conditione: & ita ſignanter dicit Bar. in d. §. Quidam liberis. in. q. de acquiſitis ex uulg. in fi. & Capr. in conſi. 49. in. 4. dub. col. 2. Nec obſt. ꝙ hoc modo ueniat totũ, qa reſpon. ꝙ ſi portio ſua eſt totum, utiq; neceſſario comprehenditur totum. & ita ſignanter declarat Bar. in d. l. Si plures. poſt prin. reſpondendo ad. l. Vxori. ʲ. alleg. & ad. l. Liberto. §. Filium. de ann. leg. de qua. ʲ. num. 417. Nec obſt. quòd etiam ſi eſſent omnia bona eodem iure acquiſita, non tamen ueniret niſi dimidia per d. §. Portionis. ut dicebat Torniel. quia pariter reſpondeo, ꝙ illud procederet, quando dictum eſſet, ſubſtituo in portione eius, quod ſibi reliqui, uel in quota, puta tertia, uel quarta. tunc. n. intelligeretur de dimidia, uel tertia, uel quarta portionis ſuæ, iux. not. ꝑ Bar. in. l. Serui electione. §. fi. ˢ. de leg. 1. Soci. in cõſ. 94. col. fi. uol. 4. ſed dicendo ſimpliciter, in portione ſua, tũc intelligitur de omni eo toto, quod ſibi relictũ eſt. ita not. clau. poſt Cum. in. l. Eum, q nouiſſimus. ˢ. eo. & Imol. in d. §. Filiam. Idem, ſi diceret, in portione Titij, uel relicta Titio, alia re non addita, ad quam referatur illa dictio, portio. tunc. n. intelligitur de tota portione, & ad hoc allego tex. in d. l. Titius ex parte. ibi, partem, uel partis partem, ubi glo. Et, ut ſummatim dicam, aliquãdo iſta dictio, portio, ſtat reſtrictiue, quando refertur ad rem, cuius portio legatur, ut lego portionem fundi, uel portionem ſerui, et ita procedit §. Portionis. aliquando uerò ſtat demonſtratiue, quando refertur ad perſonã, ut in exemplis. ˢ. poſitis, quę patent ad ſenſum. & ꝙ appellatione partis Titij cõtineatur totum, ſi Titius habet totũ, ultra Bar. in d. l. ſi plures. eſt etiam glo. & Bar. in. l. Vxori. in fi. prin. de leg. 3. ubi Bar. allegat etiam pulchrum tex. in. l. Virilis. de uerb. ſign. quibus adde Iaſ. in. l. 2. col. 1. C. de hære. inſti. & in. l. Cohęredi. §. Qui patrẽ. de uulg. & pup. ubi etiam addit alium pulchrũ tex. in. l. Pater. §. Filium. de leg. 3. de cuius tamen tex. intelligentia remitto me ad not. per Alcia. in. d. l. Virilis. Nec obſtaret, ſi diceres, ꝙ in d. l. Vxori. aderat dictio, omnẽ, quia reſpon. ꝙ prædicti Doc. non ſe fundãt ſuper illa dictione, ſed quia appellatione partis comprehenditur totum, quando ad aliud non refertur, ut in exemplis. ˢ. poſitis. quando. n. teſtator uult comprehendere ſolam partẽ, dicit, partem partis Titij, ut d. l. Titius ex parte. ibi, partem, uel partem partis. iunc. glo. Prætereà non omitto, ꝙ aliter ſorte etiam reſpõderi poſſet, ꝙ principalis intentio teſtatoris fuit uocare ſubſtitutũ in eo tantum, quod relictũ fuerat illi, cui ſubſtituitur. quòd autem idem conſequatur portionem alterius ex præcedenti fideicõmiſſo, hoc pendebat à caſu & fortuna, & ideo teſtator non dixit, in tota hęreditate, qa ad conſecutionem alterius partis requirebatur uerificatio alterius cõditionis reſpiciẽtis perſonam eius, cui prima ſubſtitutio facta fuerat: & licet poſtmodũ illa portio à caſu acquiratur illi, cui ſecunda ſubſtitutio facta fuit, non inconuenit, ꝙ occaſione et acceſſorie ad partem, aliquando ueniat etiam altera pars, & conſequenter totũ, argumento eorum, quæ habentur in materia iuris accreſcendi. immo uidemus, quòd aliquando occaſione rei particularis quis cõſequitur totum. l. 1. §. Si ex fundo. de hære. inſtit. et idem eſt ẽt in qualibet directa ſubſtitutione. l. Cohæredi. §. fi. de uulg. & pup. Soci. iun. late in conſi. 95. uol. 1. et Cranet. in cõſi. 62. col. 2. in prin. quibus adde Bal. in cõſ. 296. Præmittendum eſt. uol. 4. in no. & dicemus etiã ʲ. poſt num. 530. uer. hinc eſt. non dico, ꝙ idem ſit ſimpliciter in fideicõmiſſaria, ꝙ ſubſtitutus in parte acquirat totum, quia eſſet contra tex. in. l. Cogi. §. Generaliter. ˢ. eo. ut per Iaſ. in d. §. fi. cui adde Bal. in d. conſi. 296. ſed dico, ꝙ non eſt mirum, ſi alia ratione hoc caſu ueniat totum, ut in ſimili in directa ſubſtit. per iura præalleg. Accedat, quia in ſimili habemus, ꝙ ſubſtitutus pupillariter ultimo pupillo ſuccedit utrique, ſi ſimul moriantẽ. l. Qui duos. de reb. dub. l. Ex duobus. de uulg. & pup. & l. Qui ex liberis. in prin. de ſec. tab. ratio eſt, quia mens teſtatoris fuit, ꝙ ſubſtitutus haberet totũ, ut ꝑ Soci. poſt Bar. in d. l. Qui duos. in. 3. not. Vltimò pro comm. opin. facit, quia in. l. In fideicommiſſaria. §. 1. ʲ. eo. hæres rogatus fuerat reſtituere portionem ſuam hæreditatis, & tamen dicit ibi Iuriſc. ꝙ tenetur reſtituere quicquid ad eum iure hæreditario peruenit, non faciendo um, an ſit hæres in totum, uel ne, ſed ſolum excipiendo quod iure prælegati à cohærede accepit. Eſt bene uerum, quòd quando ille, cui fit ſubſtitutio, haberet totum iure inſtitutionis, tunc melius eſſet dicere, ſubſtituo in omnibus & ſingulis: immo melius eſſet ſimpliciter dicere, ſubſtituo, quàm ſe committere interpretationi iuris, & hoc, arg. l. Quia ratio. de cond. inſtit. quam ad hoc alleg. Caſtr. in conſ. 18. ſi bene conſidereẽ, col. 2. uol. 2.

✱ Limitatur modo reg. prædicta non procedere, 383
quando tempore reſtitutionis nondum eueniſſet conditio, & ſic bona illa, de quibus agitur, nondum eſſent acquiſita, ſed acquirenda. nam facta ſemel reſtitutione, alia poſtea fieri nõ debet, per reg. §. Hoc ſermonẽ. ita Dec. in conſ. 80. col. pen. uer. 3. ubi etiam reſpondet ad. l. Lucius. §. 1. ʲ. eo. & licet Rui. in conſi. 120. uol. 3. conſulens in eo caſu contra Dec. dubium illud minime tetigerit, opin. tamen Dec. puto claram. hinc eſt, ꝙ Doc. ſemper loquuntur de acquiſitis, non autem

de acquirendis,& facit etiam ſequens limit.
384 ✻ Secundò limita non procedere in fideic. pure re-
ſtituendo,in quo non ueniunt acquiſita ex fideic. con-
ditionali, dato ꝙ cõditio eueniſſet ante uerbalem,ſeu
realem reſtitutionem dicti fideicommiſſi puri , ut not.
Claud.Aquen. poſt alios in. d.§. Quidam liberis . ubi
tamen Soci.col.fi.in prin.inquit hoc eſſe contra gene-
ralem rationem.l.Si Titius ex parte.de leg.3.ſed retẽ
ta hac limit.eam amplia,ut per Rip.hic nu. 49.pro-
cedere etiam,quando adeſſent uerba prægnãtia,per.l.
Paulo calimacho.§.1.de leg.3.quem tex.multũ not.
Caſtr.in.l.Peto.in prin.col.2.de leg.2.ad deciſ. pul-
chræ.q.de qua etiam per Iaſ. in conſ. 18.col.2. uol.
3.& in conſ.132..in fi.uol.1. & amplia , ut ꝑ Rui.
in conſ.23.ante num.21.uol.2.et uide etiam eundẽ
in conſ.68.num.6.cum col.ſeq.uol.4.et eũdem tex.
multum notat etiam Abb.poſt Bart.in conſi.20. col.
2.uol.2.& ad hanc limit.facit etiam præcedens.
385 ✻ Limitatur tertiò,niſi prælegata facta eſſent ex
neceſſitate legis, ut eſt legatũ pro dote.l.A filia. j.eo.
l.Lucius.§.Maritus.ubi Bar. j.eo.Alex. in conſ.20.
col.4.uol.3.de quo,quo modo procedat,uide Alex.in
conſ.33.uol.4.& Rom.in conſi.134.in.2.dub.
386 ✻ Limitatur quartò,quando tres tantum eſſent in
ſtituti, & inuicem ſubſtituti , poſtea uerò unus eorũ
grauatus eſſet ſub aliqua alia conditione reſtituere
cohæredibus;quia hoc caſu,licet ille ſecundo loco gra
uatus conſecutus ſit uigore reciprocæ portionem ali-
cuius prædecedentis,attamen non teneretur eam por
tionem prædecedentis ſibi acquiſitam reſtituere,quia
non cogitauit teſtator,eam ad illum peruenturam:pa
tet, qã illi ſubſtituit cohæredes in plurali,& ſic præ-
ſuppoſuit alios duos ſuperuicturos: ita Dec.in.d.cõſi.
80.col.2.quo tamen in caſu contra eum conſuluit
Rui.in conſi.120.uol.3.reſpondens ad hoc arg. De-
ci.ut per eum.& certe,dum dicit Deci.teſtatorem nõ
cogitaſſe,portionem primi defuncti,ad hunc ſecundo
loco grauatum peruenturam,hoc uidetur contra re-
ciprocam præcedentem . Ad hæc , ſi uera eſſet conſi-
deratio Dec.ſequeretur,ꝙ ad hoc,ut ſecunda ſubſtit.
haberet locum,requireretur,ꝙ iſte,cui facta fuit,eſ-
ſet primus, q ꝓdecederet alijs, ita ꝙ ei ſupereſſẽt alij
duo.& ita per hanc rationem alleg. per Dec.argue-
bat Alex.in conſi.109.col.1.uol.7.cuius tamen cõ-
trarium concludit Alex.ibi.Dicendum ergo uidetur,
ꝙ, cum præſupponamus, eũ tum alijs reciproce ſub-
ſtitutũ, tum uerò etiam grauatum,cenſendum ſit te-
ſtatorem cogitaſſe utrũq; caſum,et ſuperuiuentiæ,et
prædecedentiæ,& in utroque caſu prouidiſſe.
387 ✻ Limitatur quintò,quãdo grauatus eſſet reſtitue
re prælegata.tunc.n.ueniunt reſtituenda ſolum pro
portione,quam grauatus capit à cohærede. eam.n.ca
pit tanquam prælegatum.hinc eſt, ꝙ non uenit in re-
ſtitutione fideicõmiſſi facti ſub mentione hæreditatis,
ut not. j.nu.415. Alia uerò pars , quam capit iure
proprio,& hæreditario,non ueniret reſtituenda,cum
illa non capiatur tanquam prælegata.hinc eſt, ꝙ be-
ne ueniret in reſtitut. fideic. facti ſub mentione hæ-
reditatis,ut not. j.num.429.ita Rip.in reſpõſo uni.
num.3.ad.l.Falc.
388 ✻ Limitatur ſextò, quando teſtator in ſubſtitutio
ne diceret , Reſiduũ bonorũ meorum à dictis iudice-
rijs,& legatis deueniat in filium . tunc.n.manifeſtius
eſt ſenſus teſtatoris , eum uoluiſſe , ꝙ prælegata , uel
fideic.non ueniant reſtituenda.ita Bart.in.d.§.Quidã
liberis.q.pen.quem refert & ſequitur Rui.in conſi.
152.col.6.in prin.uol.3.cui adde Fulg.ĩ cõſ. 100.
Quidã A. in ſecundo dub.& Corn.de Fulg.immemo
rem in conſi.91. col.4. uol.1. & uide. s.ante num.
375.uer.& ſic patet.
✻ Limitatur ſeptimò, quãdo dictum eſſet,quòd de 389
prælegatis poſſet libere diſponere . ita Fulg. in conſi.
100.Quidam A. ſequitur Curt.iun.in conſi.13.col.
fi.faciunt not.per Soci.in conſ.43.uol.4.et in.§.Res
quæ.col.fi.& not. s.num.365. quod admittit etiam
Gozad.in conſi. 30. col.4.ubi col. 5. alleg. Alex.in
conſi.226.uol.6. Et ſi diceretur, ꝙ ſaltem debet re-
ſeruare quartam,iux.auct.Cõtra rogatus.reſpon.ut
j.num.807. Contra tamen hanc limit. tenet Deci.
de Fulg.immemor in conſi.254.in cuius caſu dictum
fuerat, Pro ſuis uolũtatibus faciẽdis. quem ſequitur
Pariſ.in conſi.118.col.3.uol.3.facit in ſimili.l.Pro
culus.de uſufr.cum alijs alleg. j.num.411.
✻ Limitatur octauò , quãdo talia prælegata fierẽt 390
ex maxima dilectione . ita Pariſ.in conſi.79.in pri-
ma coniect.uol.2.quem nouiſſime etiam ſequitur So-
ci.iun.in conſi.107.num.43.uol.3.quod edidit pro
defenſione conſilij ſui.72.eo.uol.Sed cogita primò,qã
iſta limit. ferè deſtrueret reg.cum omnia ꝓleg. fiant
propter magnam dilectionem.ſecundò cogita propter
not. s.num.371.
✻ Limitatur nonò,niſi talia prælegata,uel fideic. 391
facta eſſent propter benemerita . ita Pariſ. in conſi.
63.col.fi.uol.3.in quo ego pariter dubito , prout de
præced.limit.diximus,& uide etiam ſeq.
✻ Limitatur decimò , quãdo teſtator diceret,ſe ta 392
lia prælegata uel fideic.facere pro aliquo debito,licet
de eo aliter non conſtaret.tunc.n.non ueniunt in re-
ſtitutione fideic.l. Cum hæres deductis.§.fi. j.eo.ita
Corn.poſt Caſtr.in d.l.Cum uirum.col.3.uer. 2. fal
lis.& nouiſſime Soci.iun.in conſi. 107. nu.42.uol.
3.alleg.etiam. s.poſt num. 390.& hoc forte modo
poſſent procedere præcedentes limit.
✻ Limitatur undecimò,ut procedat, quando omni 393
bus inſtitutis facta eſt ſubſt. ſecus ſi alicui in ſpecie,
uel ultimo tantum. ita Barb.in conſi. 35.col. pen. ad
fi.uol.1.ſed de hac limit. dubito,cũ nullibi probetur;
& propterea puto, ꝙ uenirent etiam portiones alio-
rum,ſi eas grauatus acquiſiuiſſet ex fideicõmiſſo , &
uide. j.nu.443.nam ſi ueniunt,quando ſubſt.eſt fa-
cta de hæreditate,ut ibi,ſecundum Cuma.fortius ue-
nire debent,quando eſt ſimpliciter facta,ut hic.
✻ Limitatur duodecimò,ut non ueniant acquiſita 394
ex fideic.quod iniunctũ fuerat ipſi teſtatori . ita Rui.
in conſi.114.col.fi.uol.2.& in conſi.ſeq.col.4.quod
reddit indubitabilem deciſ. Crau. in conſi. 144. de
qua. j.num.438.Et prædicta concluſio procedit etiã
non confecto inuentario, ſecundum Rui. in d.conſ.hæ
res.n.aduerſus fideic.poteſt retinere quodcunq; ſuum
creditum,etiam non confecto inuentario , ſecundum
Bal.& Soci.in.l.Debitori.C.de pac.ubi Deci. col.1.
alleg.concor.& dum allegat Caſtr.in conſi. 164.cũ
ſeq.in ant. eſt in conſi. 78.viſa facti narrat. uol.2.
in no.& adde eundem Caſtr.in conſi.189.Quia du-
bia.

bia.col.2.uol.2.extendentem etiam ad legitimam,
licet non ſit proprie debita, quod idem tenet Aret.in
conſi.43.in prin.et adde etiam Caſtr.in conſ.19. Vl
tra ea,quæ.uol.2.ubi uer.tertiò quęritur. extēdit ad
dotem, quæ ſuccedit loco legitimæ: & principalem
deciſ.tenet etiam Alex.in.l.Ita tamē.§.Si ex Trebel.
ſ.eo.& in conſi.124.ad fi.uol.7. Iaſ. in conſi. 28.
uol.3.Soci.in conſ.44.uol.3.Corn. in conſ.180. in
6.dub.uol.4.Calcan.in conſ.37.Capr.in cōſ. 111.
et in conſ.150.Rui.in conſ.ultimo, col.3.uol.2.Ber
tran.in conſ.246.uol.1.et in conſ.96.col.fi. uol.2.
& in conſ.119.num.6.eo. uol. ſoci.iun. in conſ.8.
col.antep.uol.2.& in conſ.31.col.pen. eo. uol. & in
cōſ.69.col.pen.in fi.eo.uol.et ī cōſ.48.uol.3.Crau.
in conſ.144.col.2.& in conſ.300.in.4.dub. & ui
de.j.num.438. contrarium tamen tenet Imol.in.l.
Debitor.in prin.j.eo. circa med.uerſi.potes etiam:
quem reprehendit Aret. in conſ. 147. col.pen.ad fi.
Sed retenta prima opin.an ea procedat non ſolum, qñ
quis, cum iam eſſet creditor alicuius,illi ſucceſſit, an
uerò etiam procedat,quando quis primò ſucceſſit de-
bitori alterius, & poſtea ſucceſſit etiam creditori
eiuſdem, uide Bertran. hæſitantem in conſ. 28.Viſis
quinque . in.4.dub. uol.3.

395 ❄ Limitatur tertiodecimò,ut non procedat, quan
do ꝑlegata eſſent omnino ſeparata ab hæredis inſtit.
ut per Rui.in conſ.65.in.3.dub.uol.2.Sed aduerte,
quia hæc limit.poſſet procedere in ſubſtitutione facta
ſub mentione hæreditatis,per not.j.nu.415.ſecus
uidetur in ter.noſtris, uidelicet in ſubſt.ſimpliciter fa
cta,quandoquidem in ea ueniant etiam ea,quæ extra
inſtitutionem capiuntur,dummodo ex teſtamento, ut
ꝑ Alex.in cōſ.66.col.pen.uol.2.et uide.j.nu.431.

396 ❄ Limitatur quartodecimò, ut licet ueniant præle
gata, attamen ſi illi,qui erant in d.prælegatis uel fi-
deicommiſſis, ſint ſubſt. unà cum alijs,qui non erant
coniuncti,illi præferuntur alijs nō coniunctis;& hoc
per tex.illum egregium in.l. Cohæredi.§. Qui diſcre-
tas.de uulg.et pup.circa quem tex.uide.j.nu.1157.
Rui.in conſ.152.in.2.dub.uol.3.ut ibi per eum te-
nentem d.tex.habere locum etiam in fideic. ſubſt.qua
de re.ſ.num.290.quod ut uerum ſit, intellige tamē
in coniunctim uocatis à teſtatore, ſecus autem in cō-
iunctim uocatis ſolum à lege,ut per Bar. contra Dy.
in.l.Lucius.col.fi.de uulg.et pup.quē ſequitur Alex.
in cōſ.30.col. uol.2.Deci.in cōſ.304.in.1.dub.

397 ❄ Limitatur quintodecimò, quando prælegata uel
fideic.ſequerentur in ordine literæ ſubſtitutionem, de
qua agitur.ita not.glo.& com. Doct.in d.§.Quidā li
beris.ubi Soci.col.2.poſt me.cum ſeq. ubi etiā Clau.
de Seiſ.col.1.cum ſeq.Alex.in.l.Titia.in.1.not.ad.l.
Falc.Corn.in d.l.Cum uirū . col.2.circa me.cū ſeq.
Capr.in conſ. 119. Deci. in conſ. 80.col.1.in fi.&
in conſ.ſeq.in.3.dub.Crau. in conſ. 295.in.4.dub.
Rip.hic nu.48.quicquid in contrarium dixerit Saly.
in d.l.Cum uirum.col.2.Et ſi diceretur,ineptū uide-
ri,dicere,ꝙ attendatur ordo ſcripturæ,cum teſtamen
tum dicatur fieri unico contextu; reſpondetur illud
procedere,ubi agitur de ualiditate actus,aliàs ſecus,
ut not.in.l.2.§.Prius.de uulg.et pup.ita Clau.in d.§.
Quidam liberis.col.2.in prin. Contra tamē hanc li-
mit.nonne reperio ſubtiliter īſurgere Soci.iun.in cōſ.

alleg.ſ.poſt num.390.num.36.ut per eum;ſed non
uacat amplius inſiſtere. Cæterum ſi non conſtet,quid
præceſſerit ſecundum ordinem literę,attēdendum eſt,
quid præceſſerit ſecundū ordinē intellectus.ita Corn.
poſt Bal.in d.l.Cum uirum.col.3.uer.retenta. Immo
ordo literæ cedit ordini intellectus.l.Cum pater.§.Fi
dei tuę.de leg. 2.l. Quidam.de pecul.leg.l. Nec.u.de
ſolut.Bar.in d.l.Scæuola.poſt me.Porrò mihi nō diſpli
cet declaratio Rui.in conſ.120.col.pen.uol.3.uide-
licet,ꝙ quando ordo literæ non eſt aptus natus ſe cō-
formare cum ordine intellectus, ut ſi primò quis uo-
cetur ſub conditione, poſtea grauetur pure . tunc.n.
quia impoſſibile eſt conditionem euenire ante graua-
men,ordo literæ cedere debet ordini intellectus: ſi ue-
rò ordo literæ ſit aptus natus ſe conformare cum or-
dine intellectus, tunc licet caſus econtra contingat,
attendi tamen debeat ordo literæ, ut quando quis uo-
catur ſub conditione,quam poſſibile eſt euenire ante
grauamen, & poſtea grauatur ſub alia conditione.
tunc.n.licet contra conditio grauaminis eueniat an-
te conditionem uocationis, attamen tunc attendatur
ordo literæ,& hoc iux.not. per Bar. & Alex. in.d.§.
Qui ſuſpectam.ut per Rui.ubi.ſ.quod nota, qa uide
tur contra not.per Torniel.hic num.50.ubi in effe-
ctu uult attendi debere euentum . Quid autem in du-
bio, an præſumatur grauamen præceſſiſſe uel ſequi
uocationem, Bar.in cōſ.ultimo.D.Cato.dicit, ꝙ lega
ta & fideicōmiſſa præſumuntur præcedere,qua de re
uide etiam per eundem Bar.et Caſtr. in d.l.Scæuola.
prope fi.& per Clau.in d.§.Quidā liberis.ad fi.Rui.
in d.conſ.120.uol.3. & in conſi. 140.col.pen. eo.
uol.Rip.hic num.50.& 53.ſuper cuius exemplis co
gita,quia uidetur eadem,excepta dictione,portionis,
& Torniel.num.50.quem paulo.ſ.retuli,& uide et
ſ.nu.376.❄ Cæterum hæc limit. recipit nonnullas 398
declarationes.prima eſt,ſi eſſent uerba prægnantia,
uel uniuerſalia.tunc.n.indiſtincte uenirent prælega-
ta & fideic.ut etiam dicemus.j.nu.434.& eſt com.
opin.quicquid dicere uideantur Bar. & glo. in locis
alleg.per Rip.hic num.37. (ſed uide.j.nu.426.)
& pro com.opin.adde Deci.in conſi.254.col.2.Secū
da declaratio eſt,ſi prælegata uel fideicōmiſſa cape-
rent maiorem partem hæreditatis . tunc.n.uenirent
reſtituenda,dato ꝙ fideic.de quo agitur,præcederet.l.
Quid ergo.huius initij.2.ff.de leg. 1.& ibi not. & in
d.§. Quidam liberis. Deci. in conſi. 254.& fa-
ciunt not.j.num.436. Accedat Rui. in conſi. 114.
colum.penul. prope fi. uolu.2. ubi loquitur de diui-
ſione, quę eſt loco prælegati, facta per teſtatorem
poſt ſubſtitutionem . Nec omitto, quòd Rui. in conſi.
116.col.4.in fi.uol.2.tenet,quòd in dubio præſumā
tur capere maiorem partem hæreditatis,ut per eum,
& uide.j.nu.437. Tertia declaratio eſt,ut prædi-
cta procedant in ſimplici ſubſtitutione, ſecus in ea,
quæ reſpiceret etiam futurum,ut per Capr.poſt Bal.
in conſi.119. Quarta declaratio eſt,ſecundum ali-
quos,quādo dictū eſſet,Bona mea. ita Bar.in d.l.Scæ-
uola.et Cum.in d.§.Quidā liberis. ueruntamen com.
opin.eſt in contrarium, ut per Alex. & Soci. in d.§.
Quidam liberis.ubi ipſe etiam Bar.in fi.idem uſ ſen-
tire,& ibi Clau.col.fi.& ad argu.Cum.reſpon.præ-
dicti Doc.ut per eos.et hanc eandem opin. tenet Rui.

dicens com. in d. conſi. 120. col. 5. ante me. uol. 3.
Quinta declaratio eſt, ſi dictum eſſet, ſubſtantiã meã,
ſecundum Corn. ſub dubio tñ, in. d. l. cum uirum. col.
3. uer, ideo ſi, ſequitur Rui, in. d. cõſ. 120. col. 4. ad fi.
Sextam declarationem attentat Soci. in. d. §. Quidam
liberis. col. 3. in prin. quando teſtator iuſſiſſet reſtitui
hæreditatem, & prælegata: & Rip. hic poſt num. 48.
uer. ex quo infertur. quando quis grauatus eſſet reſti-
tuere portionem ſuam, & fideicommiſſa, ut tunc ue-
niant etiã prælegata, & acquiſita ex fideic. etiã ſeq.
per. l. Talis ſcriptura. de leg. 1. ad quam tamen reſpõ
det Rip. ubi. s. quem uide, & cogita, quia non uacat
ſuper omnibus inſtare: interim dicerem, ꝙ, ſi uerba il
la non poſſent aliter uerificari, niſi referrẽtur ad ſe-
quentia, tunc opi. Soc. procederet, arg. l. 2. de libe. &
poſthu. aliâs uerò ſecus. Immo uidetur, ꝙ rogatus ex-
preſſe reſtituere prælegata, non tamen teneatur reſti
tuere etiam præcedentia, niſi pro portione, quam ca-
pit à cohærede, ut diximus. s. nu. 387. Septima decla
ratio eſt, niſi ſubſtitutus eſſet filius teſtatoris, & gra-
uatus extraneus, argum. not. j. num. 439. ita Corn.
in. d. l. cum uirum. colum. 3. uerſicu. quod forte.
Vltimò generaliter declara, ubicunque in contrariũ
adeſſet præſumpta mens teſtatoris, ut per Ruin. in. d.
conſi. 120. col. pen. uol. 3. ut in exemplo ſui caſus, in
quo dictum fuerat, ꝙ grauatus uiuere deberet ſuis be
neficijs, quo tamen in caſu contrarium conſuluit De-
ci. in conſ. 80. prout etiam diximus ſupra nu. 380.
399 ✠ Limita ultimò, niſi prælegata, uel fideic. eſſent ex-
preſſe prohibita alienari, per tex. in. l. Lucius. §. Pluri
bus. j. eod. ubi erat grauatus reſtituere quicquid ex
hæreditate boniſúe percepiſſet, & per conſequens ui-
debatur, ꝙ omnino deberet reſtituere etiam prælega-
ta; tum quia dicendo, ex bonis, ueniunt etiam prælegã
ta; immo etiam ſi copulatiue dixiſſet, ex bonis & hæ-
reditate, adhuc uenirent prælegata, ſecundum Dec. in
conſ. 597. Rui. in conſ. 116. col. 4. uol. 2. & dicã. j.
nu. 444. tum uerò, quia etiam ſi ſolum dictum eſſet,
ex hæreditate, attamen ſaltem pars illa, quam capit
à ſemetipſo, deberet uenire in reſtitutione fideic. ut di
cemus. j. num. 429. tum etiam, quia excipiendo le-
gatum de uiginti aureis uidebatur in alijs legatis fir-
mare regulam in contrarium, argu. l. Cum prætor. &
tamen Iuriſc. ibi his omnibus non obſtantibus decidit
contrarium; et ratio decidendi eſt ſecundum com. opi.
Doct. in. d. §. Quidam liberis. quia prælegatum illud
erat prohibitum alienari. Nec obſtat, ꝙ exceptio fir-
met reg. in contrarium, quia reſpondet Imol. ibi, ꝙ nõ
tñ ampliat. immo Sociu. in. d. §. Quidam liberis. col. 2.
400 ante me. immemor Imol. retorquet arg. ✠ ut ſicut te-
ſtator excepit legatum de uiginti aureis, ita etiã cen-
ſeatur excipere alia prælegata, in quibus erat eadem
rõ, arg. not. in. c. Cum dilecta. ubi oẽs, de cõfir. util. uel
inut. ubi ꝙ in exorbitantibus & limitatorijs fit extẽ-
ſio ex idẽtitate rõnis: ex quo infert ad declarationem
d. reg. l. Cum prætor. ut per eum. cui adde alia remiſſi
ue alleg. per Deci. in. c. Iurauit. col. 2. uerſi. in glo. de
probat. & in conſ. 284. nu. 5. ubi etiam ampliat, ut
per eum. Sed aduerte, ꝙ teſtator in. d. §. Pluribus. illud
legatum de uiginti aureis non excepit tanquam præ-
cedens, ſed noue illud inducit, ut tanto minus ueniat
in reſtitutione fideic. & ſic melior uidetur conſidera-
tio Imol. pro hac limit. quàm Soci. contra eam: ad quã
adde Rom. in ſing. 171. Heres. & Corn. in. d. l. Cum
uirum. col. 3. uer. fallit ſi. Non inſiſto autẽ circa in-
tell. Torn. hic poſt nu. 38. & poſt nu. 45. quia non ua
cat ſuper ſingulis inſiſtere. ✠ Illud unum interim di- 401
cã, ꝙ ẽt ſi eſſet uerum, ꝙ iure prælegati caperet totũ,
quod tñ uidetur contra. l. In fideicommiſſ. §. fi. s. eod.
et. l. Qui filiabus. §. fi. cum. l. ſeq. de leg. 1. quam ad hoc
alleg. Rui. in conſ. 130. col. 4. uol. 3. & dicemus etiã
j. nu. 429. attamen prælegatum illud deberet ueni-
re in reſtitutione fideic. ut poſt Deci. diximus. s. poſt
nu. 399. ✠ Sublimita hanc limit. nõ procedere, ſi gra 402
uatus inſtituiſſet hæredem uenientem ab inteſtato,
prout poteſt etiam extraneum non obſtante prohibi-
tione alienationis, iuxt. l. Cum pater. §. Cum inter. de
leg. 2. & in. l. Cum pater. §. Iulius Agrippa. de leg. 3.
cum concor. alleg. per Tiraq. de Retrac. lignag. §. 26.
glo. 1. nu. 4. cum ſeq. circa quod tamen uide Socin. in
conſ. 251. in. 2. dub. uol. 2. quod ampliatur etiam, ſi
pro parte tantum ab inteſtato ſuccederet, ut per Dec.
in conſ. 378. in fi. atque etiam, ſecundum aliquos, nõ
obſtante dictione, perpetuo, qua de re per Rui. in conſ.
268. uol. 3. col. 7. cum ſeq. tunc enim in bonis illis
admitteretur fideicõmiſſarius uniuerſalis; dato etiã,
ꝙ adeſſet alius ſpecialiter in caſu alienat. uocatus; quĩ-
quidem iſte, cum per prædicta remaneat excluſus, non
obſtaret fideicommiſſ. uniuerſali: ita tenet Soci. in. d.
§. Quidam liberis. col. 2. alleg. per Matheſ. in. l. pen. C.
de impub. de quo late. j. num. 412. & hæc opin. ſi eſt
uera, procedit etiam, ſi prohibitus alienaret inter ui-
uos in uenientem ab inteſtato. cum enim poſſit in eum
alienare, ut per Ferdin. Loaz. in. §. Diui. nu. 164. cum
ſeq. ita extendentem. d. §. Cum inter. & per. conſe-
quens, cum grauatus non contrauenerit; ſequitur, ꝙ
iſte ſpecialiter uocatus non obſtet fideicommiſſ. uniuer
ſali, ut. s. diximus. Non omitto tamen, ꝙ contra hanc
opin. Soci. uidetur tenere incidenter Tornicl. hic ante
nu. 39. relat. j. poſt nu. 411. uer. 3. licet de Socin. in
hoc non meminerit. Aduerte etiam, ꝙ declaratio iſta
Soci. non procederet in ter. huius tex. cum præſuppo-
namus factam eſſe reciprocam abſolutam ſubſtit. in-
ter ipſos cohæredes, quo caſu ceſſat diſpoſitio. d. §. Cũ
inter. quia hoc caſu non poſſet grauatus alienare etiã
in uenientem ab inteſtato, nec inter uiuos, nec in ulti-
ma uoluntate, & hoc fatetur etiam ipſe Socin. ubi. s.
✠ Sublimita ſecundò prædictam limit. (& hoc eſt 403
maioris ponderis) ut ſolum procedat, quando alius in
re illa alienari prohibita eſt ſpecialiter & abſolute
uocatus poſt mortem prohibiti, quia tunc ſpecies dero
gat generi, et ſic limit. de qua. s. hoc modo intellecta,
eſt ita clara, ut nõ mereatur dici limit. ad reg. de qua
s. ut per Rip. hic poſt nu. 40. uerſi. aut ideo facta. ar-
guentem à ſufficienti partium enumeratione, ut per
eum, & recte. ſecus uerò, quãdo ſimpliciter facta eſ-
ſet prohibitio alienationis, etiã ꝙ illa non eſſet nuda,
iux. §. Diui. ſed alius eſſet in caſu tantum alienatio-
nis uocatus, ſed non abſolute poſt mortem prohibi-
ti, ut aduertit etiam Rip. ubi ſupra. tunc enim, non
obſtante dicta prohibitione, bona illa acquiſita per
fideicommiſſ. etiam expreſſe alienari prohibita, ue-
nirent in reſtitutione fideicom. argu. d. §. Cum inter.
& not. per Bar. in. l. 1. §. Et parui. quod ui aut clam.
ita

ita declarat Soci.in d.§.Quidã liberis. col.2.in prin.
à quo Rip.hic ante nu.41.uer.qua ratione. dicta ſua
tacito creditore mutuo accepit, prout ẽt ipſe de alijs
alibi dicit. Non obſtat.d.§.Pluribus. quia ibi aderat
ſpecialis et abſolutus ſubſtitutus poſt mortem prohi-
biti,uidelicet ultimus decedens, quo caſu ſpecies de-
rogat generi,iurib. uulg. & hunc intell.qui fuit Iac.
ſequitur etiam Imol.ibi allegans etiã alium pulchrũ
tex.in.l.Vxorem.§.Fœliciſſimo.de leg.3.& ita reſpõ
det Soci.ubi.ſ. & Rip.hic,ut.ſ.dixim.& quem in-
tell.ad d.§.Pluribus.tenet etiam Rui. in conſi. 130.
col.antep.uol.3.& uide Rip.in.l.1.nu.98.de uulg.
& pup.Et pro hac ſublimit.adduci poſſet, ꝙ ſpecies
non derogat generi, niſi ſit proprie de cõtentis in in-
404 diuiduo ſub genere. ✠ Quare Bar. in.l.Sempronio.
& in.l.fi.in fi. de uſuf.leg.tenet,ꝙ legatum fundi nõ
derogat uſufructui omnium bonorum alteri legato,
ſed ambo legatarij tanquam in uſufructu dicti fundi
coniuncti,concurrent.Sic ergo etiam in propoſito di-
cendum uidetur, ꝙ,cum fideicommiſſ. uniuerſalis ſit
abſolutè uocatus in omnibus bonis poſt mortem pro-
hibiti,ſpecialis uocatio ei non deroget,niſi illa ſit pa-
riter abſoluta,non autem ſufficiat,ſi ſit facta in caſu
alienationis tantum, quia non eſſet ſpecies in indiui-
duo contenta ſub genere. Et incidenter circa prædi-
ctam deciſ. Bar.non omitto,ꝙ licet Bal.in.l.Quotiẽs.
C.de fideic.contrarium teneat,& idem Bal.in conſi.
23.Super alio.uol.2.in no.et Ang.Aret.in.§.1.Inſt.
de uſuf.& Iaſ.in.l.Cum queſtio.C.de lega.& Deci.
in conſi.607.ante num.8.& Soci.iun.in conſ.109.
col.pen.uol.1.& in conſi.115.in primo dub. eo.uol.
& in conſi.120.num.29.eo.uol.aſſerens ita iudica-
tum fuiſſe,attamẽ prædictam opin.Bar.ſequitur Bal.
ſibi contrarius in conſi.19.circa dubit.uol.2.in no.
Caſtr.in conſi.225.viſo.d.puncto et dubijs.in primo
dub.uol.2. & Alex. in conſi.56. col.2.uer. accedit.
uol.3.Dec.ſibi contrarius,aſſerens hanc eſſe com. in
conſi.590.col.2.Iaſ.ſibi contrarius intrepidè in.l.
Re coniuncti.num.55.ubi etiam Crot.nu.25.reſpon
dens arg.Ang.Aret.& ibi etiã Rip. nu.39.et Alcia.
nu.14.& Pic.in.§.Titia. col.19. &.q.22.& uide
etiam Aret.in conſi.74.col.fi.& Didac.Tolet.in lib.
uaria.reſol.pag.392.nu.7.uſque in fi.uerum ſiquis
uellet tenere opin.Bal.in.d.l.Quotiens.ea tamen limi
tanda eſſet,non procedere, quãdo legatus eſſet uſuſ.
omnium & ſingulorum bonorũ.ita Franc.de Cremo-
na inter conſi.Soci.3.ad fi.uol.4. quinimmo, ꝙ uſuſ-
fruc.uniuerſalis habeat totum uſumfruc. fundi alte-
ri ſpecialiter legati,tenet Soci.in cõſi.1.col.pen.in fi.
cum ſeq.uol.4.quem Rip.ubi.ſ.reprehendit.cui ad-
de, ꝙ immo etiam ſi legatus eſſet uſuſfr. uniuerſalis
tam rerum legatarum,q̃ non, adhuc concurrerent in
uſufructu, ſecundum opin. Bar. ut late per Pic. poſt
Pract.Pap.in d.§. Titia.q.22. ſed d.opin. Soc.poſſet
fortè procedere iux. not. per Pariſ. in conſi.94.col.
pen.& fi.uol.2.& in conſi.97.col.fi.eo.uol. An aũt
hæres concurrat in uſufructu cum uſufructuario uni
uerſali,ponit Bal.in d. conſi.23.Super alio.uol.2.in
no.Caſt.in cõſ.133.Prędicti Vannucius.uol.1.et in
cõſ.218.Quòd uxor.eo.uol.Alex.in d.conſ.56.uol.
3.Pic.in.d.§.Titia.col.19.Pariſ.in d.conſ.94.col.5.
uol.2.Rui.in conſi.49.uol.2.& in conſ.190.in.2.
dub.eo.uol.Alcia.in.l.Re coniuncti.num.14.parce le
ctor huic digreſſioni,quam in hac pulchra admodum
& frequenti.q.omittere non potui. Redeundo ergo
ad materiam noſtram,contra ſublimit.de qua ſupra,
tenet Torniel.hic poſt num. 38.uer. puto tamen. ea
ratione motus,quia aliâs illa expreſſa ꝓhibitio eſſet
ſuperflua,cum adſit tacita legalis,ut per eum.Sed ad
hoc reſpon.primò,ꝙ in prælegatis non adeſt ulla taci
ta prohibitio. ✠ Secũdò reſpon.ꝙ etiam in bonis per 405
fideic. acquiſitis,non eſt inconueniens,ultra tacitam
legalem prohibitionem,adeſſe etiam expreſſam teſta-
toris,eſtò,ꝙ talis expreſſio nihil operaretur,iux.not.
per Gemin. in c.1.in glo. in uer.à filio. de ſum.trin.
& fi.cath.in.6. relat. per Rui.in.§.Diui. col.23.in
fi.cum ſeq.& in conſ.127.col.pen.in prin.uol.2.et
in cõſ.144.col.3.eo.uol. Tertiò rñ.ꝙ immo expreſ-
ſa prohibitio,ultra tacitã legalem,multum operatur,
abſq; eo,ꝙ deroget fideicommiſſ. uniuerſali, ut patet
in.§.Sãctiſſimas. in Auct.de alien.et emphyt.late tra
dunt Doct.in.§. Diui. & inter alia operatur,ut licet
aliâs uiuente grauato alienatio teneat,iux.§.Sin autẽ
auaritia cupidus.l.2.C.com.de lega. ✠ attamen ſtã 406
te expreſſa prohibitione ſubſtitutus poterit ſtatim re
uocare alienata, non expectata morte prohibiti. ita
Caſtr.in.§.Diui.col.3.uer.in tex.ibi,ſeruandam. et
in conſi.77.viſis & conſideratis.col.2.in fi.uol.1.et
in.l.Peto.§.Prædium. de leg.2.per glo.in uulg.§.Li-
bertis.idem tenet Alex.in conſi.23.uol.1.et Crot.in
§.Diui.num.36.ubi etiam Rui.col.6.quibus adde So
ci.in conſi.43.col.fi.uol.3.& in conſi.43.col.2.ad
fi.uol.4.qbus omnibus adde tex.in.l.Filiusf.§.fi. ibi,
qđ euenit.de leg.1.& ibi Bar.in ſummario, et Caſt.
ubi quo ad reuocationem in uita prohibiti faciẽdam,
fit differẽtia inter filios emancipatos, et in poteſtate.
✠ Immo in prohibitione expreſſa teſtatoris,ſi contra 407
ueniatur,poteſt ille,in cuius fauorem eſt facta prohi-
bitio, propria auctoritate bona illa alienata appre-
hendere,ut per Crau.poſt Iaſ.qui alios refert in conſ.
241.nu.16. ✠ Quinimmo talis alienans tenet̃ ad fru 408
ctus perceptos ex locatione ad longum tempus,cum di
catur alienatio.ita Iaſ.in conſi.29.in.3.dub.uol.1.
✠ Prędicta tamen intellige in alienatione uolunta- 409
ria, ſecus in alienatione facta propter neceſſitatem,
iux.uulg.§.Prædium.& not.Ruin.in conſ.109.col.
9.uer.nec prædictis obſtat.uol.2.poſt Doct. in.d.§.Di
ui.Operatur etiam expreſſa prohibitio in ter.l.fi.§.
fi.de leg.2. ut alienatio ne ab ignorante quidẽ igno-
ranti facta teneat,ſecundum Alex.& alios in.§.Res,
quę.ſ.eod.Ruin.in conſ.168.poſt num.23.uol.3.
✠ Operatur etiam in ter.§.Cum inter. ut ſcilicet ne 410
ad uenientem quidem ab inteſtato poſſit peruenire,ſe
cundum Rui.poſt alios in prealleg.conſ.168.uol.3.
col.8.uerſi.confirmatur.quod ſi eſſet uerum, faceret
contra not.ſ.nu.402. ✠ Secundò monetur Torniel. 411
ꝑ.l.Proculus. de uſuf. accreſc. ubi ſi uſuſfructuarius
prohibeatur alienare, cenſetur ei relicta proprietas.
cui adde Alex. in.l.Si conſtante. in prin.col.1.ſolut.
matr.& not.latiſ.per Pariſ.in conſ.71.uol.2.Deci.
in conſ.41.Curc.iun.poſt Bal.Cum.& Barb.in cõſ.
14.col.2.facit.l.Filios.ubi glo.alleg.concor.de uſuf.
leg.& l.Species.de aur.et arg.leg.& diximus ẽt.ſ.
poſt nu.167.uerſ.& prædicta concluſ. Pariter ergo

arbitror Torniel.uoluiſſe arguere, ut etiam, quando
adeſt expreſſa prohibitio, ex hoc cenſeri debeant bo-
na illa non fuiſſe fideicommiſſo uniuerſali ſubiecta,
ſed libera,niſi in caſu alienat. Sed rñdeř illud ibi eſſe,
ne aliàs illa prohibitio reddatur ſuperflua, cum abſq;
ulla prohibitione, uſusfructus alienari non poſſit,ſe-
cus eſt in caſu iſto,in quo,ut.ſ.diximus,expreſſa pro
hibitio multa alia operatur. Tertiò mouetur Torniel.
quia ſpecialis uocatio in caſu contrauentionis ita de-
bet impedire, ne bona illa ueniant in reſtitutione fi-
deicommiſſi,dato etiam ꝙ non ueniat caſus contrauē-
tionis,ſicut impedit uocatio abſoluta poſt mortem, ſi
ſine filijs,dato,ꝙ non ueniat cōditio illius uocationis.
ſed reſpon.ꝙ uocatio abſoluta rei ſpecialiter prohibi-
tæ alienari eximit quidem abſolute illam rem à fidei
commiſſo uniuerſali,per.d.§. Fœliciſſimo. quia ſpecies
derogat generi, non autem uocatio in caſu alienat.
niſi caſus ille uerificetur,ut poſt Sociu.diximus etiam
ſ.nu.403. maxime ad fin. Cæterum ſi diceres,uana
ergo redditur uocatio illius tertij facta in caſu alie-
nat.maxime attēta ēt opi. Pariſ.et Bal.de qua.j.an
te nu.414.uer.contrarium.reſpond.ꝙ licet non ope-
retur in fauorem prohibiti,ut bona illa eximantur à
reſtit.fideic. non propterea redditur uana quo ad fa-
412 uorem ipſius uocati. ✽ Nam quòd ſubſtitutus in caſu
alienationis admittatur in caſu contrauentionis, non
autem uniuerſalis fideicommiſſ.tenet Soci.in.d.§. Qui
dam liberis.relat.ſ.nu.402.dum dicit, ꝙ ſi uocatus
in caſu alienationis excludatur, eò quia alienatio illa
ſit facta in uenientem ab inteſtato,iux.§. Cum inter.
& tunc admittitur fideicommiſſarius uniuerſalis,qui
aliâs fuiſſet excluſus à uocato in caſu alienationis.
idem clare tenet Rui.in conſ.109.col.6.ante me.uol.
2.& in conſ.116.col.7.eo.uol.& in conſ.122.col.
2.eo.uol.per.l.Cohæredi.§. Qui patrem.de uulga. &
pup.&.l.Ex facto.§.1.eo.tit. & uide.j.nu.684.cū
ſeq.& hanc opin.tenet etiam Caſtr.in conſ.77.ui-
ſis & diligenter conſideratis.col.3.uol.1.repetito in
conſ.306.eo.uol.excep.col.antep.uer.hoc ita.& col.
pen.uer.itē prædicta. quē alleg.Rui.in.d.conſ.109.
Et pro hac opin.facit, quia aliâs uocatio illius tertij
413 in caſu alienat.eſſet uana,ut.ſ.dicebamus. ✽ Quin-
immo uidetur,ꝙ etiam poſt mortem prohibiti,& ue-
rificatu etiam conditione fideicommiſſi uniuerſalis,
bona illa alienata remanere debeant penes uocatum
in caſu alienat.ſecundum Caſt.in.d.conſ.77.& Rui.
in.d.conſ.109. col.5.prope fi. cum ſeq. Et fortius ēt
uidetur,ꝙ dicto caſu uocatus in caſu alienationis præ
ferri debeat fideicommiſſario uniuerſali,etiam quan-
do alienatio ualu[illegible] uita alienantis,iuxt.not.ſ.nu.
409.& ſic licet [illegible] uocatus eodem tempore,ideſt
poſt mortem prohibiti,concurrerent ad admiſſionem,
non autem ageretur de excludēdo aliquo iam admiſ-
ſo,qui turpius eiiceretur.l. Patre furioſo. ita Ruin.
in.d.conſi.109.colum.6.uerſi.ſi uerò dicatur. Con-
trariam tamen opin.tenet Pariſ. in conſi.70.uolum.
3.ut ibi per eum,neminem pro nec contra in ter.alle-
gans, cui tamen adde, ꝙ idem,quod ipſe,tenuit etiam
Bal.quem nullus alleg.in conſ.283.verbu teſtamen-
ti.uol.2.in no.ubi ꝙ uocatus in caſu alienationis di-
citur quaſi ſecundo loco ſubſtitutus, & ideo non ad-
mittitur,niſi deficiente uocato abſolute,ut.j.ēt dice-
mus. Porrò, ut in hac frequenti, & male declarata
q. meum interim interponam iudicium, ✽ arbitrarer 414
ego ex tempore poſſe ita diſtingui, ꝙ prima opin.ſit
uera uiuente alienante,uidelicet,ut eo uiuente, præ-
feratur uocatus in caſu alienat.& hoc uidetur conce
dere etiam ipſemet Pariſ.ubi.ſ.& patet, quia ſine
prohibitione expreſſa non poſſet fideicōmiſſarius uni-
uerſalis,uiuēte alienante, reuocare alienata.d.§.Sin
autem auaritiæ cupidus. ſi uult ergo inniti ex prohi-
bitione expreſſa,ſecundum quam alienata poſſunt ſta
tim reuocari,ut.ſ.diximus nu.416.& tunc non po-
teſt,quia illa expreſſa prohibitio habet ſuam ſpecia-
lem prouiſionem.nam uoluit quidem teſtator prohibe
re alienationem, & alienata reuocari poſſe etiam in
uita prohibiti, ſed ad fauorem tantum tertij ſpecia-
liter in caſu contrauentionis uocati. Idem dicerem ēt
poſt mortem alienantis,ꝙ ſi non ſuperſit fideicommiſ
ſarius uniuerſalis,bona illa remaneant penes uocatū
in caſu alienat. Verum mortuo alienante, ſuperſtite
fideicommiſſario uniuerſali,tunc dicerem, ꝙ admitta
tur ipſe fideicommiſſarius uniuerſalis;non ſolum quā
do uocatus in caſu alienat. nondum admiſſus fuiſſet,
ſed etiam ſi admiſſus fuiſſet, quod eſt de directo cōtra
not.ſ.nu.413.ita tenet idem Ruin.in conſ.122.col.
4.uol.2.ubi ꝙ uocatus in caſu alienat. tenetur reſti-
tuere bona illa fideicommiſſario uniuerſali,quia cen-
ſetur admiſſus cum onere ſuo, ideſt reſtituendi fidei-
commiſſario uniuerſali,ut per eum.facit quod in ſimi
li dicit idem Rui.in.§.Et quid ſi tantum. col.43.pro-
pe fi.ꝙ dato etiam, ſubſtitutum per uulg.expreſſam
licet in uno tantum capite,præferri in alio capite ſub
ſtituto per uulg. tacitam licet abſolutam contentam
in pupill.expreſſa, ut retulimus etiam.ſ.ante num.
274.attamen eueniente poſtea caſu pupill.ſubſtitu.
tunc ſubſtit.auocabit bona à ſubſtituto uulg.expreſ-
ſe,mediante reſtitutione in integrum aduerſus abſten
ſionem pupilli, iux.l. Si minor.§.Scæuola.de minori.
& ſic uides,ꝙ ſubſtitutus auocat bona ab alio ſubſti
tuto,licet ad eum perueniſſent ex diſpoſitione teſtato
ris.ſic ergo et in hac.q.poſſumus dicere,bona quæſita
fuiſſe reuocabiliter uocato in caſu alienat. niſi dicas,
ꝙ in hoc ultimo caſu bona deuenerunt ad ſubſtitutum
uulg.ex tacita uoluntate teſtatoris.i.per extenſionem
de uno capite ad aliud, in.q.uerò, de qua agitur, ex
expreſſa. Sed nihilominus retenta diſtinct.prædicta
nō obſtant contra ſecundum membrū iura in contra-
rium.ſ.poſt nu.412.allegata,quia rū.ꝙ procedunt,
quando ille tertius erat abſolute uocatus poſt mortem
alienantis,quo caſu ſpecies derogat generi,iux.nota.
per Soc.Rui.& Rip.relat.ſ.nu.403. in caſu uerò,
de quo loquimur,ſecus eſt,quia ille tertius non abſolu
te uocatur,nec prohibitio fit in eius fauorem, ſed in
fauorem fideicommiſſarij uniuerſalis, caſu quo ſubſti
tutus abſolute deficeret,ut dicit Bal.in.d. conſ.283.
uol.2.in no.uel, & forte melius,caſu quo nollet.tunc
enim teſtator uocauit illum alium, qui,ſecundum com
muniter accidentia,eſt locus pius,qui non poteſt con-
ſentire alienationi,& hoc ideo fecit,ut licet fideicom
miſſ.uniuerſalis conſentiat alienat.prout ſupe fit, ni-
hil tū hæc cōtra teſtam.colluſio proſit prohibito, et ꝑ
conſequēs ſatis uř, ſi iſte uocatus in caſu alienat.ad-
mittatur in caſibus ſupradictis.Non obſt.ſi diceres,ꝙ

Rui.

Rui.& Pariſ.ſ.alleg.loquuntur,q̄n in uocatione cō-
ditionali dictum erat,ſaluis & firmis remanentibus
omnibus legatis & ordinationibus ſupra factis. quia
reſpon.primò, ꝙ in omnibus ferè capitulis teſtamen-
ti,ita dici conſueuit.ſecundò,ꝙ prædicti Doct.mouen
tur etiam alijs rationibus, quæ militant etiam ſine di
cta clauſula. Cogita tamen,quia contra prædicta ui-
detur facere not.per Bal.in.c.1.§.Item ſi fuerit.quib.
mo.feu.amit. ubi ꝙ altero ex emphyteutis alienāte,
& poſtea mortuo,admittitur dñus ex caducitate,non
aūt alter emphyteuta, qui aliâs ꝑ mortē admitteret.
415 ✠ Deueniendo ad ſecundam reg.ſ.factā in hac ma
teria,illa eſt negatiua,uidelicet,ꝙ acquiſita ex fideic.
uel prælegata,non ueniunt in reſtitutione fideic.quan
do ſubſtitutio facta eſt ſub mentione hæreditatis.l.Si
Titius ex parte.de leg.3.l.Titia.ad.l.Falci. Bart. &
alij, ut per Alex.hic in.3.not. qui poſtea ſe remittit
ad not.per ſe in.§.Quidam liberis.ubi eſt locus magis
ordinarius.quibus adde Old.in conſ.107.Circa ius.
in.2.dub.& hanc etiam opin.uidetur tacite approba
re Torniel.hic poſt num.56.dum refert Alex.& non
416 improbat.✠ hinc conſuluit Deci.in conſ.425.col.fi.
ꝙ prohibitus à teſtatore plus petere in bonis ſuis,
uel hæreditate,nō prohibetur petere fideicommiſſum,
quia fideicommiſſum non uenit appellatione hæredita
tis.cui adde not.per Crauet.alleg.ſ.nu.438. cuius
tamen opin.affirmare non auſim,ſed nec interim ul-
terius uacat inſiſtere. tantum dico, uidendam eſſe de-
clarat.Doc.alleg.ſ.num.1118. Et ad hanc conclu-
ſionem facit, quia qualitas illa hæredit. determinat
uerbum diſpoſitiuum, reſtituas, quo caſu non ſufficit
qualitatem ſemel extitiſſe,ſed requiritur, ꝙ adſit tem
pore uerificatę diſpoſitionis,ſecundum Bar.in.l.Ex fa
cto.in prin.col.2.de uulg.& pup. Cui adde Fely.in
pulchra.q.circa pactum,ꝙ conductor poſſit frācare,
in conſ.25.col.13.& ita intelligitur reg.illa, ꝙ qua
litas adiecta uerbo intelligitur ſecundum tempus uer
bi,iur.uulg.An uerò qualitas debeat durare etiā poſt
uerificatam diſpoſitionē, eſt materia,de qua per Dec.
poſt Iaſ.in.l.Si quis hæredem.C.de inſtit. & ſubſtit.
Ang.optime in conſ.159.col.3.in fin.cum ſeq.Deci.
in.c.Cum ceſſante.de appell.Zucar.in.l.fi.char.2.de
edic.di.Adr.toll.latiſſime per Tiraq. in trac.Quando
ceſſan.cau.ceſſ.eff.Redeundo ad propoſitum,ſic eſt in
caſu iſto,ꝙ tempore uerificatæ diſpoſitionis iſta præle
gata erant ſeparata ab hæreditate,& eorum domi-
nium poſt aditam hęreditatem ipſo iure trāſiuerat in
legatarium eundemq́ue hæredem.l.A Titio.de fur.&
not.in.l.Si tibi homo.§.Cū ſeruus.de leg.1.ergo &c.
ita declarat Rui.in conſ.116.col.4.uol.2.inferens
ſecus eſſe, ſi qualitas illa non determinaret uerbum
diſpoſitiuum,ut per eum, & dicemus etiam.ſ.num.
442.Sed tamen magis placet dicere pro ratione hu-
ius reg.prout dicit tex.in.d.l.Si Titius ex parte.in fi.
ꝙ appellatione hæreditatis non ueniunt legata nec
fideic.& ꝑ conſequens ita grauatus non tenetur ea re
ſtituere.adde alia iura alleg.ꝑ Ruin.in cōſ.120.col.
5.poſt prin.uol.3.& ratio differentiæ inter ſubſtitu
tionem factam in hæreditate,& factā in alia re,poni
tur per D.Fab.nu.12.aliâs.15.Cōtra tā hanc com.
reg.tenuit Cuma.in.d.§.Quidā liberis.& in conſ.3.
teſtōr B.& ibidē Ful.in ſubſcrip.Alc.hic col.3.in fi.

& Torniel.nu.39.Rationes tenentium hanc opi.ſa-
tis erit breuitatis gratia referre, dum ad eas ſigilla-
tim reſpondebimus. Solum addo, ꝙ pro hac opin.face
re uidetur,quia hæres dicitur inſtitutus etiam in prę-
legatis, ut diximus.ſ.nu.374.uer.5.immo etiam ſi
in inſtitutione dictum eſſet,in alijs uerò bonis, &c.ut
ibidem diximus:ergo debent uenire in reſtitutione fi-
deicommiſſi, licet facti de hæreditate. Verumtamen
prædictis non obſtantibus recedendum non eſt à prædi
cta com.reg.q̄ bene probatꝛ in.d.l.Si Titius ex parte.
Nec obſt.rñſiones ad illum tex.datæ per Cum.& per
Torn.quia tollūtur per generalem rationē illius tex.
quæ ampliat deciſ.uulg.§.Dulciſſimis.bene facit.l.Re
gula.§.Licet.& ibi not.de iu.& fact.igno.& ita
rñdent Alex.& Soci.in.d.§.Quidam liberis.col.fi.
✠ Non obſt.l.Liberto.§.Filium.de ann.leg. quia re- 417
ſpond.ꝙ loquitur uel ſpecialiter in filio teſtatoris, ut
ſ.nu.439.uel in fiduciario hærede,ut.ſ.num.441.
uel quia ille,cui fit reſtitutio,iam reſtituerat illi, qui
ſibi poſtmodum reſtituit,ut.ſ.nu.446. uel ſi non ut
ſingulæ reſponſiones ſufficiunt, ſaltem ſimul iunctę
ſufficiant,& ita ferè reſpondet Rip.in.d.l.In fideicō
miſſaria.§.1.ut ibi per eum. Sed alio etiam modo,&
forte melius,poteſt reſponderi,ꝙ, cum ibi principali-
ter de hoc non diſputetur, ſed pro abſoluto præſuppo
natur,ꝙ ueniat in reſtitutione fideic.ſolumq́; diſpute
tur,an retentū nomine Trebellianicæ per primum re
ſtituentem,imputetur in ſemiſſem eidem poſtea reſti-
tuendum,ſuper hoc tex.fundamentum nec pro nec cō
tra fieri non poteſt,quia prǽſuppoſitum ſemper cen-
ſetur factum ſecundum reg.iur.& ter.habiles,iuxt.
not.ſ.nu.4.& ita reperi poſtea etiam dicere Torn.
hic poſt nu.40.uer.ego credo.licet poſtea ſubdat aliā
eſſe illius tex.rationem,de qua per eum:cuius diſtinc.
eſt contra not.ſ.ante nu.417.Vel etiam alio modo
poteſt forte reſponderi,ꝙ illud ibi ideo ſit, quia con-
ſtat teſtatorē uoluiſſe illo modo imbecillitati filij pro-
uidere,ut ibi in fi.ex quo infertur,ꝙ aliâs ſecus eſſet,
ita Socin.iun.ad aliud tamen propoſitum in.d.l.Cum
filiof.in.4.par.glo. poſt nu.13.Nec omitto circa illū
tex.ꝙ,dū dicit,ſiliquā,uult dicere,ſicilicū,ut per Alc.
in.l.Frugem.prope fi.de uer.ſigni.& latius per Bud.
de aſſ.& ita reperi poſtea ſtare text.nouiſſ.impreſſ.
Lugduni.Non obſt.etiam,ꝙ appellatione hæreditatis
ueniat legatum,quod eſt delibatio hæreditatis, ut per
Torniel.hic: quia reſpond.ꝙ eſt quidem delibatio hæ
reditatis, ſed non propterea eſt hæreditas.d.l.Si Ti-
tius ex parte. Verum ſi diceres, legatarius in re le-
gata dicitur hæres,reſpondetur ex not.ſ.ante num.
362.uer.non omitto.iunct.not.poſt Rui.ſ.poſt nu.
420.ante uer.alio etiam. Non obſt.quod dicebat
Cum.in.d.conſi.3.ad fi.debere hoc caſu cenſeri gra-
uatum hæredem reſtituere ſecundo ſubſtituto,ſub du-
plici conditione, uidelicet, ſi ipſe hæres, & primus
ſubſtitutus deceſſerint ſine filijs, quo caſu non dicitur
reſtitui fideicommiſſum,ſed hæreditas. ✠ hinc eſt, ꝙ 418
primus ſubſtitutus tenetur cauere hæredi de reſtituē-
do ſecundo ſubſtituto.ll.per eum alleg.Quia reſponde
ri poteſt,argumentum ſuum procedere,quando conſta
ret de mente teſtatoris ita eſſe,ſed aliqua ratione im-
pediretur.tunc enim,ut diſpoſitio ualeat,fit dicta in-
terpretatio,iux.not.per Bar.& alios in.l.Centurio.

& dicemus. ˚j̊.num. 736. ſed hic negatur conſtare de
mẽte teſtatoris eſſe, ꝙ acquiſita per fideic. uel prælega
ta reſtituantur. ꝙ ſi conſtaret de mente teſtatoris,
utiq; etiam ſine dicta interpretatione, primus ſubſti-
tutus teneretur reſtituere ſecundo ſubſtituto acquiſi-
ta per fideic. ut ſignanter per glo. in. d. l. Liberto. §. Fi-
lium. & Bart. ibi in ſummario. Non obſt. ꝙ primus
ſubſtitutus teneat̃ cauere &c. quia tenetur quidẽ ca-
uere, qñ tenetur reſtituere: ſed in hoc caſu negatur ip
ſum teneri reſtituere, & per conſequens nec cauere.
Non obſtãt dicta in contrarium per Fulg. uidelicet, ꝙ
teſtatores non intelligant hanc ſubtilem differentiã,
an ſubſtitutio fiat ſimpliciter, an uerò in hæreditate.
419 ✠cui adde ſimile de negatiua propoſita ſigno uniuer
ſali, ꝙ faciat æquipollere ſuo contradictorio, non at-
tendi in contractibus, cum à contrahentibus non in-
telligatur, ſecũdum Bar. in. l. Neceſſarias. §. ſi annua.
de pign. act. & quod de clauſula illa, iure paterni &
auiti feudi, not. Cur. ſen. in conſ. 50. col. 12. quia re-
ſpon. ex not. per Doct. circa clauſulam codicillarem,
quæ licet ſæpe non intelligatur nec à teſtatore, nec à
notario, attamen eius uirtus attenditur, ſecundum
com. opin. contra Bar. ut per Deci. late in cõſ. 490.
colum. pen. & alibi ſæpe per Doct. ſed de his late per
Rip. in. l. centurio. nu. 79. Pariter dum reſpondet ad
§. Quidam liberis. uidelicet, ꝙ loquatur in prælegatis,
ſecus in fideic. uniuerſali, dicas, ꝙ dicta in prælegatis
cenſentur etiam dicta in fideicommiſſis, ut not. ˚s̊. nu.
367. Præterea ſignanter de fideicommiſſo uniuerſa-
li eſt tex. in. d. l. ſi Titius ex parte. ut per Bart. in. d. l.
Liberto. §. Filium. & Clau. de Seiſ. de Bart. immemorẽ
in. d. §. Quidam liberis. col. fi. uerſ. & quatenus. Non
obſtat, ꝙ idẽ ſit dicere, de bonis, q̃d, de hæreditate, ut
per Alex. hic col. 3. in. 3. not. prope fi. ſed quando dici
tur, de bonis, ueniũt etiam prælegata & fideic. ut la-
te. ˚s̊. in prima reg. ergo &c. & alio etiam modo indu
citur hoc argu. (ſed in idem recidit) per Torniel. de
Alex. immemorẽ hic poſt nu. 39. uerſ. moueor ſecũdò.
quia concedo, ubi non datur ratio diuerſitatis, quæ da
tur hic, iux. not. ˚s̊. num. 515. Non obſt. §. uidei ma.
adduc. per Torniel. quia loquitur, quando adiecta eſt
420 dictio uniuerſalis, prout dicemus. ˚j̊. nu. 434. ✠ Cui
reſponſioni non obſtat, ꝙ indefinita æquipolleat uni-
uerſali, ut dicebat Cum. in. d. conſ. 3. quia reſpond. ꝙ
in hac materia non æquipollet, ut per Bar. in. d. §. Qui
dam liberis. circa fi. ubi facit differẽtiam, an dicatur,
bona, uel, omnia bona, & ita not. Alex. & Soc. ibi in
fi. & Rui. in cõſ. 120. col. 5. circa me. uol. 3. quibus
adde not. ˚j̊. nu. 606. cum ſeq. maxime 616. Præte-
rea cum indefinita non æquipolleat uniuerſali ex pro
pria ſignificatione, et plus ſit loqui uniuerſaliter, q̃ in
definite, uel generaliter, ut per Doct. alleg. per Crau.
de Antiq. temp. par. 1. uer. uiſo. num. 73. & latius in
conſ. 294. & cum indefinita in caſu iſto ſatis uerifi-
cetur in ſola portione hæreditaria, non debet impro-
priari ad portionem acquiſitam ex fideic. ita Ruin. in
d. cõſ. 120. col. 5. poſt prin. Alio etiam modo reſpon.
Rip. in. d. l. in fideicommiſſaria. §. 1. poſt nu. 3. ut per
eum. Sed alio etiam modo reſpon. Clau. in. d. §. Quidã
liberis. prope fi. Cui adde Rui. in. d. conſ. 120. col. 5.
& not. ˚j̊. num. 606. cum ſeq. maxime 616. Niſi ad
hoc replices, ꝙ neque etiam uniuerſalis dictio imm-
tat naturam ter. com. ut dicebat Rip. hic nu. 36. uer.
ſed nolo. de quo etiam. ˚j̊. poſt nu. 434. uer. contra. et
tamen operatur, ut ueniant prælegata & fideic. quan
do aliâs non uenirent, iux. not. d. nu. 434. Non obſt.
quod dicebat Torniel. hic nu. 47. ꝙ ſi primus ſubſtitu
tus nolit ſeu non poſſit acquirere portionẽ primi gra-
uati, utique ſecundus conſequitur utranq; portionẽ,
iux. doct. Bar. in. l. Quãdiu. ergo pariter etiam debet
conſequi utranque, licet primus ſubſtitutus eam por-
tionem primi grauati conſequatur, ne ſubſtitutio di-
uerſo iure cenſeatur, cum non detur ratio diuerſitatis
inter unum caſum & alium, hinc idem Torniel. nu.
51. 52. 53. infert, ꝙ ubi hæc ratio per eũ alleg. ceſſa
ret, tunc procederet com. opi. ut per eum. Nam ad hãc
rationem reſpondetur, ꝙ non ualet conſequentia, ſe-
cundus ſubſtitutus admitteretur ad portionem primi
grauati, eueniente caſu ſecundæ uulg. ſubſtit. ideſt de
cedente primo ſubſtituto ante primum grauatum,
ergo etiam eueniente caſu ſecundæ fideicommiſſa-
riæ, ideſt decedente primo ſubſtituto, poſtquam ac-
quiſiuit portionem primi grauati: patet, quia longe
diuerſa eſt ratio, an agatur de portione nondũ acqui-
ſita primo ſubſtituto, an uerò de iã acquiſita, argu.
not. ˚s̊. poſt nu. 248. hinc eſt, ꝙ primo caſu admittitur
ſecundus ſubſtitutus etiam deficiente conditione adie
cta ſecundæ ſubſtitutioni, ut diximus. ˚s̊. num. 68 ſe-
cundo uerò caſu ſecus eſt, ut not. ˚s̊. nu. 60. & 65.
& uide etiam. ˚j̊. ante nu. 429. uer. non obſtat ratio.
✠Nec omitto, ꝙ, ſi ratio ipſius Torniel. eſſet bona, ſe- 421
queretur, ꝙ opin. ſua contra com. procederet etiam
in caſibus per eum formatis. d. nu. 51. cum ſeq. uideli
cet, quando prima ſubſtitutio eſt facta in uita primi
grauati, uel quando ſecunda ſubſtitutio eſt facta in di
midia hæreditatis, uel in portione hæreditaria. Cũ. n.
in dictis caſibus militet ratio per eum alleg. utique
militaret etiam diſpoſitio. Quòd autem militet ratio
per eum alleg. uidelicet doc. Bar. in. d. l. Quãdiu. patet,
quia ad hoc, ut. d. doct. procedat, ſufficit, uel ꝙ in ſecun
da ſubſtitutione contineatur uulg. uel ꝙ habeat locũ
§. pro ſecundo. ut diximus. ˚s̊. poſt num. 27. ſed ſic eſt,
ꝙ non ſolum altera ratio in dictis caſibus militat, ſed
etiam utraque, ergo &c. Non obſt. ſi diceres, ꝙ in pri
mo caſu poſito per eum nu. 51. uidelicet, quando ſub-
ſtitutio eſt facta in uita primi grauati, tunc non di-
catur proprie fideicommiſſum, & per conſequens non
habeat locum. §. pro ſecundo. quia reſpond. primò, ꝙ
ſufficit alteram rationem, uidelicet de uulg. militare
licet nõ militet. §. pro ſecundo. iux. not. d. nu. 27. ſecũ
dò reſpon. quòd immo etiam militat. §. pro ſecundo.
Nam quicquid ſit, an dicatur proprie fideicõmiſſum,
attamen ego non uideo, quare, licet ſit facta in uita
grauati, ceſſet. §. pro ſecundo. bene uerum eſt, ꝙ ſi pro
pterea diceretur directa, tunc ceſſaret. §. pro ſecundo.
ut not. ˚s̊. nu. 48. ſed ego non uideo, quare propterea
dici debeat directa, licet ſit facta in uita grauati. Pa-
riter non obſt. ſi diceretur, ꝙ ſecundus & tertius ca-
ſus poſiti per eum num. 52. & 53. uidelicet, quando
ſecũda ſubſtitutio eſſet de dimidia hæreditatis, uel de
portione hæreditaria, tunc non contineatur uulg. quæ
ceſſat poſt aditam hæreditatem, uulg. l. Poſt aditam.
quia reſpon. primò, ꝙ ſufficit alteram rationem, uide
licet de. §. pro ſecũdo. militare, ad hoc, ut locũ habeat
doct.

doct. Bar.in.d.l.Quãdiu. ut not. ſ. num. 27. ſecundò
reſpon.ꝙ licet fiat mentio hæreditatis,non tamen pro
pterea deſinit contineri uulg. neq;.n.teſtator ideo di-
xit,hæreditatis,ut ſe reſtringeret ad tempus, poſtquã
portio primi grauati fuiſſet acquiſita primo ſubſtitu
to,ſed dixit reſpectu taxationis quotæ partis . Et cir-
ca prædicta uide not. ſ.nu. 50. Nec obſt. ꝙ dixerit,
dimidiam,uel,portionẽ hæreditatis,& ſic non uideãt
poſſe contineri portio primi grauati,ea ratione, quia
hoc modo contineretur totũ , quia reſponde ut. ſ.poſt
num. 382.Colligendo ergo omnia ſupradicta,conclu
dendum uidetur,ꝙ neque in caſibus,de quibus. ſ.ne-
que in aliis , ubi ſit facta mentio hæreditatis , ueniat
portio primi grauati acquiſita per fideic. per ratio-
nem.l.Si Titius ex parte.nõ autem quia ceſſet, uel nõ,
doct.Bar.in.l.Quãdiu. vltimò non obſt.quod contra
com.opin.deducebamus. ſ.ante nu. 417.uer. ſolum
adde.quia reſpõ.ꝙ illud procedit tantũ (ut ita dicã)
nudo nomine,ne teſtator decedat pro parte teſtatus,
& pro parte inteſtatus,ut dicit Fulg.in conſ.100.in
2.dub. Effectualiter.n.dicitur hæres ea capere iure
prælegati,& hoc magis attenditur . hinc eſt , ꝙ licet
hæres dicatur inſtitutus etiam in rebus legatis aliis
perſonis,attamen cum effectualiter alij ſit factum le
gatum,ideo hæres non habet ius retentionis , ut per
Rui.in conſi.130.col.4.uol.3.contra tamen hanc
reſpon.nuper reperio Soci.iun.poſt Deci.in cõſ.107.
poſt num.46.uol.3.ut per eum . ſed nunc non uacat
422 inſiſtere. ✱ Retenta ergo com.opin.eam amplia,pri-
mò etiam ſi dicatur , partem hæreditatis.l.In fidei-
commiſſaria.§.1. ſ.eo.quicquid dicat glo.in.d.§.Qui
dam liberis. & in.d.§.Filium.faciens differentiam,
an dicatur,portionem hæreditatis,uel,portionem hæ-
reditariam,& ut per Rip.hic poſt num. 42.uer.ea-
dem etiam.& ante eum per Corn. in.d.l. Cum uirũ.
423 col.3.uer.& prædicta. ✱ Amplia ſecundò , etiam ſi
ſolum dictum eſſet,hæredes ſubſtituo , licet non dixe-
rit,in hæreditate , ut per Corn. in conſ.91.col.3.in
424 fi.uol.1. ✱ Amplia tertiò,etiã ſi inſtitutio facta eſ-
ſet cum pacto ſubſtitutionis.tunc.n.perinde eſſet , ac
ſi onerata eſſet portio hæreditaria . ita Rui. in conſi.
65.in.3.dub.uol.2.poſt Aret. in conſ.103.col.fi.ut
425 per eos. ✱ Amplia quartò,etiam quando legatum fa-
ctum eſſet ipſi hæredi uniuerſali. licet.n.non ualeat
.l.Legatum.§.Hæredi. de leg.1. non tamen legatum
illud uenit in reſtitutione fideicommiſſi , quãdo ſubſti
tutio facta eſt in hæreditate .ita Fulg. in conſi.100.
Quidã.A.in.2.dub.qua in re uide Bal.relat. ſ.num.
426 372. ✱ Amplia quintò,etiam ſi grauamen ſequere-
tur in ordine literæ talia prælegata,uel fideicõmiſſa,
ut per Alex.in.l.Titia.in.1.not.ad.l.falc. et per Rip.
hic nu.43.qui tamẽ (iudicio meo) errat, dicẽs Bar.
tenere contrarium hic,& in.d.§.Quidam liberis. dũ
reſpondens ad.l.Titia . quæ loquitur in fideicommiſſo
facto ſub mentione hæreditatis , dicit grauamen ibi
præceſſiſſe,hic uerò contra : & idem alibi etiam aſſe
rit Rip.relat. ſ.nu.398.& Torn.poſt nu.39.Nam
aduertendũ eſt, ꝙ licet Bar. potuiſſet ẽt alio modo ad
d.ll.reſpondere,uidelicet, ꝙ in.d.l.Titia . & in.d.l.Si
Titius.ideo non ueniunt prælegata , nec acquiſita ex
fideicommiſſo,quia ibi fideicommiſſum factũ erat ſub
mentione hæreditatis , & ſic licet Bar. haberet duas
ſolut.ad.d.ll.quarum altera tantum uſus fuit , non
tamen ab altera recedit , ſed una tantum, tanquam
fortiori & tutiori,uſus fuit, uidelicet , quia ſi,etiam
ubi agitur de fideicommiſſo ſimplici, non tamen ue-
niunt prælegata , uel acquiſita ex fideic. ſequenti,
iux.glo.ibi , quæ ad hoc allegat.d.l.Titia . multo er-
go minus uenire debent, quando agitur de fideicom-
miſſo facto ſub mentione hæreditatis . Bene uerum
eſt , quòd Alex. in d.l.Titia. in primo not . & in.d.§.
Quidam liberis.col.1.dicit eam.l.Titia. non probare
intentionem glo. & com. ſed aliam eſſe rationem il-
lius tex.uidelicet,quia erat factum fideic. ſub men-
tione hæreditatis,quo caſu non ueniunt etiam præce-
dentia,ut ibi per eum . ex cuius dictis colligo etiam
aliam reſponſionem, & fortè meliorem , ad dicta per
Bart. ubi. ſ.quòd ideo tradiderit illam ſolut.ad.d.l.
Titia.& ad.d.l.Si Titius. quia altera ſolutio ſibi non
in totum ſatisfaciebat , quandoquidem in fideicom-
miſſo etiam facto ſub mentione hæreditatis, ueniunt
prælegata pro portione , quam hæres capit à ſeipſo,
ut not. ſ.num.429.& tamen tex.illi ſimpliciter di-
cunt,non uenire prælegata, quod quidem aliâs , pro
parte,quam grauatus capit à ſemetipſo , non eſſet ue
rum, ſed hoc ea tantum ratione ſuſtinetur , quia ſe-
quebantur fideicommiſſum,iux. not. ſ.num.432.Et
quòd Bar. intentio non fuerit, prout putant Rip.&
Torn.clare patet,quia in.d.§.Filiam.poſtea opponit,
quòd, cum ibi factum fuerit fideicommiſſum ſub men
tione hæreditatis , non deberent uenire prælegata,
nec acquiſita ex fideicommiſſo etiam præcedente,(et
licet hoc ultimum uerbum ipſe Bar. non exprimat,
attamen ita intelligendus eſt,quia aliâs oppoſitio ſua
ad illum tex.loquentem de fideicommiſſo præcedenti,
non procederet) & reſpondet Bar. ſpeciale ibi eſſe
fauore filij , cui reſtitutio fieri debebat, iux.not. ſ.
num.439.& ſic Bar. expreſſam facit differentiam
inter fideicommiſſum ſimplex, et factum ſub mentio-
ne hæreditatis : & per conſequens uides , quòd Bar.
intentio nullo modo fuit, prout putant Rip.& Torn.
ſed cõtraria . Neque etiam eſt uerum , prout pariter
putant Rip.& Torn.ubi ſupra , quòd Deci. in conſi.
81.in.3.dub. contrarium teneat , dicens eſſe com.
opin. Quia Deci.ibi non loquitur de fideicommiſſo fa-
cto ſub mentione hæreditatis , ſed de fideicommiſſo
ſimplici,in quo bene fit diſtinctio ordinis , iux. not.
ſ.num. 397. Et quod dicit Deci. ubi. ſ. idem dicit
etiam in conſi.præced.col.1. ✱ Amplia ſextò,etiam 427
quando dictum eſſet , quòd decedentibus hæredibus
ſine filiis , pars talium decedentium perueniat ad
Titium tunc enim,cum intelligatur talium , ſcilicet
hæredum , perinde eſt , ac ſi ſubſtitutio facta eſſet
in hæreditate , ita Rui. in conſi. 65. in. 3.dub.uo-
lu.2. ✱ Amplia ſeptimò , etiam ſi conditio ſubſti- 428
tutionis reſpiceret etiam perſonas cohæredum : hoc
probatur per not.per Alexan. Soci. & alios in.q.de
qua. ſ.num.82.cum ſeq. dum dicunt , quòd ſubſti-
tutio facta ultimo in portione hæreditaria,ſi uterque
&c.non comprehendit portionem primi acquiſitam
per ultimum , & ideo dicunt formandam eſſe.q.il-
lam , quando ſimpliciter ſubſtitutio fieret in por-
tione ultimi . Secundò probatur per hunc textum,
ubi dictum erat , ſi uterque &c. & tamen ad hoc,

ut ſubſtituta admittatur ad portionē acquiſitā ex fi-
dei c. præcedenti, adijcitur dictio, omnem, iux. not. j.
nu. 434. quaſi ꝙ aliâs ſine illa dictione ſecus eſſet,
quia dixerat, hæreditatem. & pro his faciunt not. j.
nu. 623. circa tamen induct. huius tex. uide. ſ. nu.
366. Eſt uerum, ꝙ Torniel. hic num. 49. tenet contra
rium, ut per eum: cui addo primò, ꝙ hoc idem adeo te
net Rip. hic ante nu. 19. ut hinc teneat induci reci-
procam tacitā, ſi nō adſit expreſſa, de quo. j. poſt nu.
614. uer. nec obſtare uidetur. Secundò adde, ꝙ pro
hac opin. pōt argui hoc modo, ut ſicut non uenit por-
tio alterius, quæ aliâs ueniret, quando non uerifica-
tur conditio in omnibus nominatis in conditione, ut
in. q. de qua. ſ. num. 84. in qua clarum eſt non ueni-
re portionem primi, licet dictum eſſet, ſi uterque, ea
ratione, quia in primo defecerat conditio, quod patet
etiam in hoc tex. ita etiam e contra dicendum uidet̄,
ꝙ, qñ uerificatur conditio in perſonis aliorum nomi-
natorū, tunc debeat uenire etiā portio alterius acqui
ſita per fideic. quæ aliâs non ueniret. Nec obſtare ui-
detur, ſi diceretur, ꝙ hæc opin. o eſſet deſtructio reg.
quandoquidem, quādo diſputatur, an acquiſita per fi-
deicom. ueniant in reſtitutione fideicommiſſi, ſemper
præſupponitur uerificatam eſſe conditionem in alio
cohærede, cui prima ſubſtitutio facta fuerat. Ad hoc
. n. reſpondetur, differentiā eſſe in modo ſubſtituendi,
ut reg. de qua. ſ. procedat in ſimplici ſubſtitutione fa
cta alicui, ſi deceſſerit ſine filijs, ut tunc nō ueniat por
tio acquiſita ex reciproca præcedente, ſi adſit men-
tio hæreditatis, ſecus in ſubſtitutione facta, ſi ipſe &
alij, quibus reciproce ſubſtitutus erat, deceſſerint ſine
filijs, ut tunc, licet adſit dictio, hæreditas, ueniant ta-
men acquiſita per fideic. uerūtamen non recedo ab
hac ampliat. quæ ultra prædicta probatur, quia mo-
dici momenti uidetur eſſe, ꝙ in ſecunda ſubſtitutione
mors cohæredis ſine filijs ponatur in conditione, uel
ne, cum omnino in præcedenti ſubſtitutione dicta
conditio poſita fuerit. Non obſt. ratio Torn. de not.
in. l. Quādiu. quia ꝓcedunt ſolum, quando prima ſub-
ſtit. caducata fuit, iux. not. ſ. num. 27. nō autem qñ
habuit effectū, prout in ter. noſtris, & ita etiam dix.
ſ. num. 420. uer. non obſtat quod dicebat. Non obſt.
not. per Rip. ſ. in contrarium alleg. quia reſpō. ut. j.
num. 623. Cæterum aliam eiuſdem Torn. opin.
hic num. 48. puto ueriſs. non tam per rationem per
eum alleg. quia ea uidetur contra not. j. num. 623.
ſed quia fideicommiſſaria in dubio cenſetur facta ſin-
gulis, non autem ultimo tantum, ut not. j. ante num.
574. uer. non obſtat ratio. Nec obſt. ꝙ p̄ceſſerit alia
ſubſtitutio reciproca, quia reſpon. ex not. j. poſt nu.
582. uer. ſexta. Nō obſt. argu. ſupra per nos facta,
quia reſpon. quòd illud ibi non eſt propter deficientem
conditionem in perſonis aliorum in ſubſtit. nomina-
torum, ſed quia grauatus eam partem non fuit con-
ſecutus. hinc eſt, quod etiam ſi uerificaretur condi-
tio in perſonis utriuſque, ſi tamen grauatus non ha-
beret portionem primi grauati, utique non tenere-
tur eam reſtituere, ut eſt clarum. Vltimò non obſt.
ratio adducta ꝑ Rui. relat. j. poſt nu. 429. uer. ſed co
gita. quia reſpon. ut ibidē etiam not. Amplia ultimò ēt
429 ex nonnullis limit. quas. j. oppugnabimus. ✠ Limita
mō hanc ſecundā reg. ſ. factā, ut tm̄ procedat quo ad

portiones cohæredum, quas grauatus dicitur capere
iure p̄legati, ſecus aūt quo ad portionē, quam capit ex
perſona ꝓpria. cū. n. eam capiat tanquā hæres, ut di-
ximus. ſ. nu. 401. merito uenit etiam in hac ſubſti-
tutione. ita Corn. in conſi. 105. col. 2. uol. 4. per tex.
in. l. In fideicommiſſaria. §. 1. ſupra eo. reiecto intelle
ctu ad illum tex. tradito per Dy. & Rayn. ibi, quos ta
cite ſequi uidet̄ Torniel. hic relat. ſ. nu. 401. & hāc
eandem limit. tenet Rui. in conſ. 130. poſt num. 10.
uol. 3. Rimin. in conſ. 248. in fi. & Rip. in reſponſo.
uni. nu. 2. ad. l. falc. quibus adde Alex. in. d. l. Titia. in
primo not. & in. d. §. Quidam liberis. col. 1. relat. ſ.
num. 426. uer. bene uerum eſt. quibus adde Oldr. in
conſi. 107. Circa ius. in. 2. dub. & ita etiam econtra
diximus poſt Rip. ſ. nu. 387. Hinc eſt, dicit Rip. ubi
. ſ. nu. 5. poſt Doc. in. d. §. 1. ꝙ hæres non imputat in
falcidiā portionē prælegati, quā capit à ſemetipſo,
quia eam capit iure hæreditario. l. In quartam. ad. l.
falc. ſed cogita ſuper hac limit. quia uidetur, quòd in
conſequentiam partis, quam capit à ſemetipſo, debe
ret uenire etiam portio, quam capit à cohærede, ne
una & eadem res diuerſo iure cenſeatur: & ita in
ter. dicebat Rui. in conſi. 65. col. 5. uol. 2. allegando
etiam not. per Bar. in. §. Titio genero. ut ibi per eum.
ſed reſponde, quòd diuerſa eſt ratio à portione, quam
capit à ſemetipſo, cum eam capiat tanquam hæres,
ut. ſ. diximus, ad portiones, quas capit à cohæredi-
bus, cum eas nō dicatur capere iure hæreditario, ſed
prælegati, & per conſequens nimirum, ſi eadem res
diuerſo iure cenſeatur, iur. uulg. late cumul. per Ti-
raq. de retract. lignag. §. 1. glo. 18. num. 23. faciunt
not. j. poſt num. 1227. ✠ Retenta ergo hac limit. 430
ea tamen recipit quaſdam declarationes. prima eſt,
quando prælegatum non eſſet de bonis hæreditatis,
ſed de bonis cohæredis, iux. l. Vnum ex familia. §. Si
rem. tunc. n. nulla pars prælegati ueniret in reſtitu-
tione fideicommiſſi, cum nihil caperet iure hæredita-
rio. ita Corn. in cōſ. 114. uol. 3. quem ſequitur Rip.
in. d. l. In fideicōmiſſaria. §. 1. poſt nu. 5. licet contra-
rium teneat idem Corn. in conſi. 91. col. 4. uol. 1. ac
cedat ſeq. declaratio. ✠ Secunda ergo declaratio eſt, 431
quando prælegatum eſſet penitus & in totū expreſſe
ſeparatum à portione ipſius, cui prælegatur, & qui
poſtea grauatur. tunc. n. cum nihil caperet iure hære
ditario, ſed totum de portione cohæredis, & ſic iure
p̄legati, ꝓpterea nihil ueniret in reſtitutione fideic. et
ita in his ter. procedere poſſunt not. per Rui. in con-
ſi. 65. colum. 5. uolu. 2. relat. ſ. num. 395. cui adde
not. ſupra proxime. aliâs ſecus, ut diximus ubi. ſ.
✠ Tertia declaratio eſt, quia prædicta limit. pro- 432
cedit, quando grauamen ſequitur. aliâs enim ſi præ-
cederet, tunc in eo non uenirent prælegata, etiam
pro portione, quam grauatus capit à ſemetipſo. ita
Corn. in. d. l. Cum uirum. colum. 3. uerſi. & hoc ſi.
quandoquidem ne in fideicommiſſo quidem ſimplici
uenirent, ut not. ſ. num. 397. & ad hoc uide not. ſ.
poſt num. 426. ✠ Quarta declaratio eſt, quando re- 433
ſtitutio fieri deberet cohæredibus, quia tūc nulla pars
p̄legati uenit in reſtitutione fideic. ita reperio limita
re ſolum Caſtr. in. l. Filium quē habentem. col. 6. per
illum tex. ſecundum lec. Io. ✠ Limita ſecundò, niſi 434
adiecta eſſet dictio uniuerſalis, uel uerba prægnantia,
ut eſt

ut eſt tex.in.d.l.Cum uirum.& in.l.Fidei hæredũ.§.
Fidei tuę. de leg.2. Alex. in.d.§. Quidã liberis. in.2.
limit.Deci.in conſi.254.& 597.& poteſt etiam in
duci tex.hic,ubi ſubſtitutio facta erat in tota hære-
ditate,& ſecundum Doct.ueniunt quæſita ex fideic.
ut annotauimus.ˢ.num.366.uer.præterea. ad quę
tamen conatur reſpondere Rip.hic num.36.uer.ſed
nolo.ſed tu uide not.ˢ.d.nu.366.ucr.ſed circa hoc.
prædictis accedat à fortiori not.ʲ.num.650. Et per
hunc tex. dicit Cum. in conſi.3.Teſtator.B. ꝙ idem
eſſet,quando dictum fuiſſet,quòd hæreditas libere ꝑ-
ueniat ad ſubſtitutum. & pro hac limit.facit, quią
aliâs ſequeretur,ꝙ etiam ſi ultimus grauaretur in to
ta hæreditate,non tamen haberet locum.§.ſeia liber
tis.de quo.ʲ.nu.638.cum ſeq. quia ceſſaret neceſ-
ſitas inducẽdi tacitam reciprocam inter eos, quod eſ-
ſet contra late not.ubi.ˢ.vltimò pro hac limit.addu
ci põt.l.Iulianus.de leg.3.de qua tamen per Alex. in
conſi.47.col.2.uol.3.ſed latius,& forte melius,per
Rui.in.l.ſerui elect.§.Cum fundus. col.5.poſt me. cũ
ſeq.de leg.1.Contra tamen hanc limit. arguit Rip.
hic poſt num.36.uer.ſed nolo. & in.d.l.In fideic.§.
1.ante nu.4.ubi etiã reſpon.ad.l.Cum uirum. ut per
eum.cui adde,ꝙ idem arg. facit etiã Cum.in.d.conſ.
3.relat.ˢ.num.420.pro quo adduci poteſt, quia di-
ctio,tota, poteſt operari prohibitionem trebelliani-
ca,iux not.ʲ.num.461.ergo nõ debet operari aliud
grauamen.& ita arguit in ter.Crauet.in conſ.184.
col.2.uer.3.Cui adde not.ˢ.poſt nu.340.&.ʲ.nu.
642.uer.non obſtat.ſed reſpõde,ut.ˢ.poſt nu.420.
435 &.ʲ.poſt num.650.uer. ex hoc. ✱ Retenta itaque
hac limit.eam amplia procedere, etiam quòd teſtator
uſus eſſet uerbo, relinquo, ut ꝑ Torniel. hic ante nu.
436 37.uer.difficultas. ✱ ſecundò amplia, quia in dubio
procedit abſque diſtinctione ordinis ſecundum com.
opin.ut per Alex.in.l.Titia. in primo not.ad.l.Falc.
Corn.in.d.l.Cũ uirũ. col.2.uer.in ea.ibi, qua ta
437 men de re per Rip.hic.num.37. ✱ Limita tertiò,niſi
prælegata caperent maiorem partem hæreditatis.l.
Quid ergo.huius initii ſecũda, de leg.1.et ibi Iaſ.qui
eam legit cum.l.Filio pater.Alex.in.d.§. Quidam li-
beris. in.4.limit.ubi etiam uide Soci.poſt num. 3.&
hanc limit.tenet etiam Deci. in conſi. 254. pro qua
faciunt not.ˢ.poſt num. 398.uer. ſecunda. Rui. in
conſi.152.col.5.uol.3.& in conſi. 116.col.4.uol.
2.ubi ꝙ ſufficit hoc allegare etiam poſt concluſum in
438 cauſa. ✱ Hanc tamen limit.ſublimita non procedere
in acquiſitis ex fideicommiſſo debito per teſtatorem
ipſi grauato, ut per Crauet. in conſi. 144.in primo
dub.pro cuius confirmatione adde not.ˢ.num. 394.
439 & quod conſuluit Deci.relat.ˢ.num.415. ✱ Limi-
ta quartò, quando filius teſtatoris eſſet ſubſtitutus
extraneo, ut per Bar.in.d.l.Liberto.§.Filium. Alex.
poſt alios in.d.§.Quidam liberis,Caſtr. & alij in.d.l.
Cum uirum.ubi etiam Corn. col.3.uer. item limita.
& Rip.hic num.44.quibus adde Rom.in ſing.172.
& hoc per.d.§.Filium.de quo.ˢ.num. 417. Contra
tamen hanc limit.arguit Soci.in.d.§.Quidam liberis.
poſt num. 2.ea ratione,quia ſi præſumptio filiationis
non operatur contra ordinem literæ, ut probatur à
contrario ſenſu in.l.Cum pater.§.Fidei tuæ. de leg.2.
minus debet operari contra proprietatem uerborũ.

Sed ad hoc poteſt reſponderi primò,quòd contra aſſum
ptum ſuum tenet Corn.relat.ˢ.ante num.399.uer.
ſeptima.ſecundò reſpon. ꝙ negari etiam poteſt conſe
quentia ſua.minus.n.uidetur mihi eſſe, operari cõtra
proprietatem uerborum,ut in propoſito noſtro, atten
ta præſertim.l.Id tempus.§.fi.de uſuc.&.l.In conuẽ
tionibus. de uerb.ſign.quàm operari, ꝙ quis cenſea-
tur grauatus in eo,quod ſibi nõdum relictum fuerat,
ut in.d.§.Fidei tuæ. Contra etiam hanc limit. arguit
Rip.hic ante num.45.de.l.Lucius.§. Maritus. in ra-
tione decidendi.ʲ.eo. Sed reſpon. ꝙ tex. ille loquitur
in dote relegata,cuius ratio eſt, quia ea uideť potius
reddi,quàm legari,ut dicit tex.in.d.§. Fidei tuæ. in fi.
✱ Limita quintò, quando eſſent uerba relata ad ip- 440
ſum uocatum. ita Cum.in.d. conſi. 3. ad fi. contra
quem tamen tenent Alex.& Soci. in.d.§. Quidam li-
beris.in fi.& licet eorum argumentis reſpõdeat Rip.
hic num.46.non tamẽ ab eorum opin. receden. puto,
quia ſiue uerba referantur ad grauatum, ſiue ad ho-
noratum,ſemper militat ratio.l. Si Titius ex parte.
et dum Cum. uult,ꝙ uocatus cenſeatur grauatus ſub
duplici conditione, reſpon. ut dixi.ˢ.poſt num.418.
✱ Limita ſextò, in fiduciario (uel in parte tantum 441
propter not.per Torn.poſt num.40.uer.addit Rip.)
hærede grauato. ita Rip. hic poſt num.44.& in.d.l.
In fideicommiſſaria.§.1.per.d.l. Liberto.§. Filium.
cui adde Soci.in.d.§.Quidam liberis. ante num. 3.&
uide.ˢ.num.417. ✱ Limita ſeptimò, quando dictũ 442
eſſet,bona, quæ remanerent in hæreditate, & ſic di-
ctio illa, in hæreditate, non referretur ad uerbum
diſpoſitiuum,reſtituas,uel,ſubſtituo, ſed ad uerbum,
remanerent.ita Rui.in.d.conſi.116.col.3.uol.2.re
lat.ˢ.nu.415.cum ſeq.idem tenere uidetur Rimin.
in cõſ.248.poſt nu.10. ✱ Limita octauò, qñ ꝓcedẽ 443
te reciproca,poſtea grauať non aliquis in ſpecie, ſed
ultimus.in genere.tunc.n.licet ſecũda ſubſtitutio fiat
ſub mentione hæreditatis,ueniet tamen portio acqui-
ſita ex præcedenti ſubſtitutione.ita Cum.in.d.§. Qui
dã liberis.dicens ſe ita uidiſſe cõſultũ à Fulg. & ita
Cum.refert etiã Soci ibi in fi.licet Alex. ibidem in fi.
alio modo eum referat.& pro hac opin. conſuluit ẽt
idem Cum.in conſi.3.& conſi.Fulg.alleg. per Cum.
fuit forte ſubſcriptio ad.d.conſi.3.& hanc opin. ſe-
quitur etiã Rip.hic poſt nu.46.et Torniel.nu.47. et
hoc uideť tenere etiã Alcia.hic pag.fi.licet de ꝓdictis
non memineris,motus,quia in ſubſt.facta de hæredi
tate,ueniunt etiam acquiſita ex ꝓcedenti reciproca,
qñ conſtat de mẽte teſtatoris,ut not.ˢ.num.368.&
poſt nu.418.uer.non obſtat ꝙ.ſed ſic eſt,ꝙ, quando
ſubſtitutio eſt facta ultimo,tũc uideť præſumpta mẽs
teſtatoris ideo reduxiſſe pluralitatem ad ſingularita
tẽ, ut ueniret etiã portio acquiſita ex reciproca, er-
go &c. Sed tñ contra hanc opin.tenet Alex. & Soci.
in.d §.Quidã liberis.in fi.ut ꝑ eos, et D.Fab.de præ-
dictis immemor poſt nu.12.aliâs.15.uer. & ex hoc
infero.de quo.ʲ.poſt nu.614.uer.uerũtamen.& dũ
Soci.reſpõdet ad.l.vel ſingulis, inductam per Cum.
adde,ꝙ non tñ ibi dicitur ultimũ teneri reſtituere to-
tũ ſuo ſubſtituto. eſt uerũ,ꝙ in pupil.de qua tex. ille
loquitur,ſubſtitutus ultimo conſequiť totũ ex natura
ſubſtit.pupill.immo ẽt quęcũq; alia bona, licet nunq̃
fuerint teſtatoris, ut not.ʲ.num.526.& contra

hanc limit. faciunt not. ſ. num. 393. nam ſi non ue-
nirent in reſtitutione fideic. ſimpliciter facti, ut ibi,
ſecundum tamen opin. Barb. multo minus debent ue-
nire in reſtitutione fideicommiſſi facti de hæreditate:
& ad rationem Torn. reſponde ut. ſ. ante num. 421.
uer. non obſtat. Ad rationem uerò Alcia. reſpon. non
propterea conſtare de mente teſtatoris. ✻ Limita no
444 nò, quando dictum eſſet, in bonis et hæreditate, ut per
Deci. in conſ. 597. col. 2. ad fi. uer. qua de re. relat. ſ.
poſt num. 399. uer. immo etiam. & uide eundē Deci.
in conſi. 425. col. pen. & omnino Gui. Pa. q. 461. in
prin. ubi, ꝙ attenditur dictio, hæreditas, & Rui. poſt
Bal. in conſ. 79. poſt nu. 8. uol. 2. ✻ Limita decimò,
445 quando mentio hæreditatis eſſet facta ſolum in exe-
cutione, & ad ampliãdum, ita Deci. in. d. cõſi. 597.
faciunt not. ſ. num. 228. uel, & forte melius, not. p
Iaſ. poſt Bar. et alios ibi per eum relatos in uſib. feu.
num. 103. cui adde Alex. in conſi. pen. col. 3. uol. 2.
& Caſtren. in. l. Cum hi. §. si uni. de tranſac. Deci.
446 conſi. 195. ✻ Limita undecimò, quando ille, cui ſit
reſtitutio, iam prius fuiſſet grauatus reſtituere eidē,
qui ſibi reſtituit. tunc. n. in hac reſtitutione ueniret
portio prius reſtituta, ut per Alber. de Roſ. in. d. l. Li-
berto. §. Filium. dicentē hanc eſſe rationem illius tex.
& allegantē etiam bonum ſimile in. l. si uerò non re-
munerandi. §. Inde Papinianus. ff. mand. Adde hinc eſ-
ſe, ꝙ in tali ſecunda reſtitutione computatur retentũ
nomine Trebellianicæ à primo reſtituente, ut dicit ibi
tex. circa quem uide. ſ. num. 417. ubi adde Soci. in. §.
Quidam liberis. ante num. 3. & hanc limit. cogitaue-
447 ram etiam ante, quàm Alber. uiderem. ✻ Limita duo
decimò, niſi prælegata uel fideicommiſſa facta eſſent
iure inſtitutionis. ita Curt. iun. in. d. conſi. 13. col. 2.
uer. 2. cui adde de hac clauſula not. per Crot. contra
Bal. in. l. Re coniuncti. num. 163. Quod eſt notãdum
tum propter ſtatuta, ut in hac ciuitate, diſponentia,
uerba illa, iure inſtitutionis, ſemper cenſeri appoſi-
ta, tum etiam propter cõſuetudinem notariorum, qui
ſemper in principio cuiuſlibet capituli teſtamenti di-
cunt, item ſaluis præmiſſis iure inſtitutionis &c. Sed
contra hãc limit. allego Oldr. in cõſ. 107. Circa ius.
448 in. 2. dub. ✻ Limita tertiodecimò, ut reg. procedat,
quando eſſet prælegata aliqua res hæreditaria demon
ſtrabilis ad oculum: & ita procedit. l. Miles ad ſororē.
de leg. 2. ſecus, ſi eſſet prælegata aliqua portio hære-
ditatis. tunc. n. cum illa portio prælegata extrahatur
tota de portione, in qua ipſe grauatus prius fuerat
inſtitutus, non autem quicquam extrahatur de por-
tione cohæredum, ſequitur, ꝙ, licet hoc modo præle-
gatum dicatur inutile, attamen, cum tota illa portio
prælegata capiatur iure hæreditario, per conſequens
tota ueniat in reſtitutione fideic. ita ſingulariter de
clarat Caſtr. in conſi. 121. Viſa quadam petitione.
449 col. 2. in fi. cum ſeq. uol. 1. ut ibi per eum. ✻ Vltimò
limita, quando dictio illa, hæreditas, non referretur
ad hæreditatē ipſius teſtatoris, ſed alterius. ita Corn.
in conſi. 182. col. pen. poſt me. uol. 2. An autem acqui
ſita iure accre. ueniant in reſtitut. fideic. tradiē in. d.
§. Quidam liberis. ſed quia non eſt materia noſtra,
ideo addo tantum pulchram deciſ. Rot. 864. in ant.
ubi quid de acquiſitis ex iure accre. per inſtitutum in
450 re certa. ✻ Pro condimento prædictorum nõ omitto,

primò, ꝙ fructus nunquam ueniunt reſtituendi, per
quæcunque uerba generalia ſit facta ſubſtitutio, ut
per Rip. hic num. 41. & ante eum Corn. in. d. l. Cum
uirum. col. 3. uer. & ideo diſtinguas. qui tamen limi-
tat, niſi dictum eſſet, quantamcunque pecuniam, ut p
eum. ſed quia hæc materia aliena eſt à noſtra, ideo re
mitto me, prout facit etiam Rui. ad not. plene in. l. In
fideicom. in prin. ſ. eo. ✻ Secundò non omitto, ꝙ, an 451
legata relicta alijs perſonis, quæ effecta fuerint ca-
duca, ueniant in reſtitutione fideicommiſſi, uidendus
eſt Guid. Pa. poſt Bar. q. 484. & uide ēt. ſ. nu. 176.
✻ Tertiò non omitto, prout etiam aduertit Imol. in 452
d. §. Quidam liberis. uer. an autem. ꝙ, licet in multis
caſibus prælegata non ueniant in reſtitutione fidei-
commiſſi, ſemper tamē pro portione, quam grauatus
capit à ſeipſo, imputantur in Trebellianicã. l. Titia.
ad. l. Falc. ſecundum tamen ea, quæ late habētur in. l.
In quartam. eo. tit. & de his non meminit Iaſ. idem
tenens in. l. Quid ergo. huius initij ſecunda, quam le-
git cum. l. Filio pater. col. pen. de leg. 1. ✻ Quartò nõ 453
omitto, quòd an in caſibus, in quibus ueniunt acqui-
ſita per fideic. detrahatur Trebellianica de dictis ac-
quiſitis per fideic. ſi ſecundus grauatus ſit hæres pri-
mi grauati, Rip. hic num. 54. poſt Bar. in conſi. ul-
timo, D. Cato. tenet, ꝙ ſic. eam. n. Trebellianicam
non dicitur habere ex teſtamento primi teſtatoris, ſed
tanquam hæres primi grauati. l. Qui fundum. §. Qui
filios. ad. l. Falc. Tu aduerte primò pro intelligentia
huius. q. quòd niſi ſecundus grauatus præſupponere-
tur eſſe hæres primi, q. iſta eſſet inepta, tum quia nec
legitima, nec Trebellianica ad ipſum peruenirent, tũ
quia primus ſubſtitutus non detrahit Trebellianicam
aduerſus ſecundum. l. 1. §. Denique. & l. Mulier. §. Vt
Trebel. ſ. eo. & utrobiq; not. & Crau. in conſ. 131.
num. 11. & ita ſignanter in indiuiduo dicebat Bal.
in. d. l. Cum uirum. col. 3. uer. quæro, an ſubſtitutus.
quem referemus etiam. j. nu. 468. ✻ Tertiò adde, 454
quòd uana eſſet. q. iſta, ſi teneremus opin. Torniel. hic
ante nu. 153. uer. et ſi dicatur. ꝙ primus ſubſtitutus
poſſit repudiare portionem primi grauati ex ſubſtitu
tione, & eandem ab inteſtato conſequi, ne teneatur
eam reſtituere ſecundo ſubſtituto, iux. l. Sed & ſi ſic.
de leg. 3. cũ cõcord. ſed aduerte, quia bene poteſt re-
pudiari hæreditas, & legatum, ad excludendũ uenien
tem ab inteſtato, uel creditores, ut in pulchris caſibus
not. ſ. num. 345. ſed non uidetur poſſe repudiari le
gatum, uel fideic. ad excludendum ſecundo loco uoca-
tum. nam immediate ꝙ primus legatarius, uel fidei-
cõmiſſarius, repudiaret, ſtatim ſecundus admittere-
tur uel per uulg. comprehenſam in compendioſa, iux.
not. ſ. nu. 24. & dixi ēt. ſ. poſt nu. 28. uel quia lega
tum illud uel fideic. repudiatum remaneret penes hæ-
redem grauatum cum onere ſuo. i. reſtituendum ſecũ
do loco uocato, iux. §. Pro ſecundo. de cad. toll. & hoc
modo excluderetur ueniens ab inteſtato, per reg. l. Quã
diu. & l. Antequam. et ita clare præſupponunt Bar.
& Rip. ſ. alleg. & Caſtr. ubi tamen declarat, in cõ-
ſi. 266. Viuentibus. circa me. uolum. 2. & in conſi.
417. Viſo facto. colum. fi. in prin. uol. 1. & ad præ-
dicta allego etiam Rui. in conſi. 107. colum. fi. uerſi.
nec expediret. uolum. 2. inferentem propterea, quòd
hoc caſu ſecundus ſubſtitutus uigore uulgaris, ut
ſtatim

ut ſtatim dicebam, excludent uenientem per ius ac-
455 creſcendi, iux. not. j. num. 885. ✱ immo amplia,
etiã ſi primus ſubſtitutus ſolũ tacite repudiaſſet, ut
quia non adimpleuiſſet uoluntatem teſtatoris, ut per
Pariſ. poſt alios in conſ. 19. nu. 147. cum ſeq. uol. 2.
Quartò adde, ꝙ Bal. in. d. l. Cum uirum. uidetur te-
nere hanc opin. Rip. de qua. s. cum in hoc caſu ceſ-
ſent rationes ipſius Bal. in contrarium alleg. de qui-
bus. s. poſt num. 453. uer. tu aduerte.
Quintò adde, ꝙ hanc eandem opin. tenuit etiã Caſtr.
nullam tamen de Bar. nec Bal. mentionem faciens, in
conſ. 78. viſa facti narratione. in. 3. dub. uol. 2. ean
demq; opin. tenet etiam Iaſ. nullã de præd. mentionẽ
faciens, in conſi. 114. in. 1. dub. uol. 4.
Vltimò adde, quòd, etiã ſi ſecundus grauatus non eſ-
ſet hæres primi grauati, ſi tamẽ primus grauatus re-
ſtituiſſet integram portionem ſecundo grauato, ani-
mo donãdi, ut quia eſſet ſibi affinitate coniunctus, tũc
ille ſecũdus grauatus, etiam ſi non eſſet hæres primi,
poſſet detrahere Trebellianicam aduerſus ſecundum
ſubſtitutum, ſecundum com. opin. de quo tamen per
456 Rip. in. d. §. Denique. ✱ Cæterum quia ſubinde Rip.
poſt prædictam. q. quærit, quid ſi ſecundus grauatus
ſit rogatus reſtituere per dictionem, totam; & reſpon
det, ꝙ, licet cenſeatur prohibita Trebellianica ex per
ſona ſua propria, attamen non cenſetur prohibita ex
perſona primi grauati, cui ſucceſſit, relinquens tamẽ
457 cogitandũ, ✱ adde, ꝙ opin. hanc Rip. uidelicet, ꝙ pro
hibitio Trebellianicæ facta uni, non cenſeatur facta
alteri, tenent etiam Caſtr. in. d. conſi. 78. viſa facti
narratione. in. 2. dub, uol. 2. Corn. in cõſ. 317. in. 2.
dub. uol. 4. quos refert & ſequitur idem Rip. in. l. cẽ
turio. num. 132. quibus adde, ꝙ etiam è contra probi
bita primo grauato, non cenſetur prohibita ſecundo,
ut per Gui. Pa. q. 545. & prohibita uenientibus ab
inteſtato, non cenſetur prohibita hæredibus ſcriptis,
ut per Deci. in conſ. 257. in fi. Nec obſt. ſi diceres, ꝙ
in hac. q. ſtante prohibitione Trebellianicæ ſecundus
ſubſtitutus uidetur ad inſtar piæ cauſæ, contra quam
458 nõ detrahitur Trebell. auct. Similiter. ✱ ſed ſic eſt, ꝙ
quando ſecundo loco ſubſtituta eſt pia cauſa, tunc
cenſetur prohibita Trebell. etiam primo grauato, ut
not. Alex. in. l. 1. §. Ad municipium. ad. l. Falci. et in. l.
Marcellus. in prin. s. eo. qua tamen in re uide Caſtr.
in conſ. 319. Viſis & conſideratis. col. 2. uol. 2. Soci.
in cõſ. 80. col. 5. uol. 1. Rimin. in cõſ. 131. litera, b.
ergo &c. Quia reſpon. ꝙ diuerſa eſt ratio inter hunc
caſum, & piam cauſam. nam pia cauſa eſt priuile-
giata quo ad omnes, iſte uerò ſecundus ſubſtitutus
eſt priuilegiatus ſolum quo ad ſecundum grauatum,
non autem quo ad primum, ex cuius perſona ſecũdus
grauatus hæres primi detrahit Trebell. licet ex pro-
pria perſona non poſſet. nec eſt nouum, ꝙ quis poſſit
ex perſona auctoris ſui, quod ex propria non poſſet.
Secundò adde multos tenere, ꝙ ne ipſi quidem ſecun-
do grauato, licet adſit dictio, tota, cenſeatur probibi-
ta Trebell. ut per Doct. in. l. Qui totã. s. eo. & in. l.
centurio. quibus adde Caſtr. in. d. conſi. 78. in. 2.
dub. ſubdentem, ꝙ Bal. contrarium tenens minus re-
cte conſiderauit. & cum prædictis concordat Deci. in
conſi. 495. & nouiſſ. Nicol. Bello. aſſerens eſſe com.
opin. in conſi. 67. Verũ in prædictis uidetur ulterius
etiam cogitandum eſſe, & primò, quia. q. iſta uidetur
formanda eſſe in caſu, quo etiam ſine dictione uniuer
ſali ſecundus grauatus teneretur reſtituere ſecundo
ſubſtituto quæſita ex fideic. iux. late not. s. aliâs. n.
ſufficere uideretur, ꝙ dictio illa uniuerſalis operare-
tur, quòd uenirent quæſita ex fideic. ✱ nec uideretur 459
operari poſſe duos effectus: alterum ſcilicet effectũ,
quòd ueniat portio acquiſita per fideic. quæ aliâs non
ueniret: alterum, ꝙ per eã cenſeretur prohibita Tre-
bell. cum præſertim expeditũ non ſit, ꝙ per dictionẽ,
tota, etiã ꝙ aliâs eſſet ſuperflua, cenſeatur prohibita
Trebell. ut paulo. s. dicebamus. Secundò aduerte, ꝙ
retenta etiam opin. Rip. ſolum tamen poſſet iſte ſecun
dus grauatus detrahere Trebell. de portione primi
grauati, non autem de propria, & hoc eſt clarum, &
ita etiam loquitur ipſe Rip. ſolum. n. diſputat de por-
tione acquiſita per fideic. non autem de propria.
✱ Tertiò aduerte, ꝙ contra opin. Rip. non parum ui- 460
detur facere, quia, etiam ſine alia prohibitione, habe
mus, ꝙ ſecundus grauatus nõ detrahit Trebell. aduer
ſus ſecũdum ſubſtitutum, ut. s. ante num. 454. Nec
obſt. ꝙ, cum ſecũdus grauatus ſit hæres primi, debeat
poſſe ex perſona primi grauati eam detrahere, ut. s.
dicebatur, quia reſpon. quòd, cum ſecundus grauatus
ſit grauatus reſtituere totum, in conſequentiam etiã
primus grauatus cenſetur prohibitus retinere Tre-
bell. ad hoc ut ſecundus poſſit reſtituere totum, arg.
§. Seia libertis. et not. j. nu. 651. Et hoc argu. in ter.
utitur ipſe Rip. in. l. Centurio. nu. 132. cui non ſa-
tisfacit nec prima ſua reſponſio, quia eſt contra. §. Se-
ia libertis. ut dicemus. j. num. 638. & num. 651.
neque ſecunda, tum quia eſt contra not. s. num. 249.
tum quia non eſt tutum tenere, quòd requiratur ex-
preſſa prohibitio, ut per Doc. qui tenent ſufficere, ꝙ
teſtator utatur dictione, tota, prout tenet ipſemet
Rip. hic, & ibi. Non obſt. auctoritas Caſtr. in con-
trarium alleg. quia, unico tantum uerbo, dicit prohi-
bitionem Trebell. factam uni, non extendi ad aliũ, ni-
hil propterea allegans, ſed perfunctorie loquens. Pa-
riter etiam in caſu Corn. difficile cognoſci poteſt, an
eſſet prohibita primo, an uerò ſecundo. præterea non
diſputat, nec aduertit ad difficultatem. In caſu uerò
Gui. Pa. clare cõſtat, quòd ibi erat ꝓhibita primo gra
uato, & ſic ceſſabat difficultas de. §. ſeia libertis. In
caſu uerò Dec. ratio eſt, quia inducta ad fauorẽ hæ-
redum ſcriptorũ, retorquerẽtur in odium, ut per eũ.
immo, ꝙ Trebell. prohibita uni cenſeatur etiam pro-
hibita alteri, quã non eſt diuerſa ratio, tenet expreſſe
Curt. iun. de præd. immemor, in conſi. 16. in. 2. dub.
Non obſtat, quòd ne ipſi quidem ſecundo grauato cen
ſeatur prohibita, licet adſit dictio, tota, ut. s. poſt nu.
458. quia reſpon. primò, quòd Rip. format. q. præſup
poſita opin. illa, quòd per dictionem, tota, cenſeatur
prohibita Trebell. ſecundò reſpon. quòd immo com.
opin. uidetur eſſe, quòd per dictionem illam cenſea- 461
tur prohibita, ut per Alex. in conſi. 5. uol. 3. alleg.
per Rip. hic, & per eundem Alexan. in conſi. 130.
uol. 5. & in conſi. 201. uol. 6. Rui. in conſi. 148.
uol. 3. Crot. in. l. Nemo poteſt. poſt nu. 40. uer. iux-
ta præd. Rip. in. l. Centurio. num. 130. & cõmunem
dicit Corſet. in tract. de Pot. regu. in materia Trebel.
et quidã excell. Doct. in cõſ. inſerto inter conſ. Bell. in

conſi. 66. Pro qua opin. noue conſidero, ꝙ non minus
debet opari dictio, tota, quàm ꝓhibitio alienationis:
ſed ſic eſt, ꝙ per prohibitionem alienationis cenſetur
prohibita Trebell. per auth. Sed in ea. quã Bal. ibi cõ-
muniter approbatus extẽdit ad Trebell. C. ad. l. Fal.
(circa quam tñ non omitto pulchram declarationem
Rui. quam refert, & ſequitur Soci. iun. in conſ. 170.
poſt num. 40. cum ſeq. quẽ etiam uide in fi. uol. 2. con
tra quam tamen declarat. uide Corn. in conſi. 182.
col. pen. uol. 2.) ergo &c. Et ex his ſit expeditum hoc
quartum notabile. Cæterum ante, quàm deueniamus
ad quintum not. quod reſpicit principalem materiam
huius tex. ubi principaliter tractatur de ſubſtitutio-
ne cõditionali facta poſt mortẽ pluriũ, in qua ſemper
462 huc in practica recurritur, ✠ principio dicas illud
clarũ eſſe, ꝙ ſi conditio uerificatur in perſona omniũ,
tunc indiſtincte admittitur ſubſtitutus: & hic caſus
eſt extra omnem difficultatem, ut per Corn. in. l. pen.
col. 5. in fi. de impub. ſubdens, ꝙ Doct. hoc membrum
non declarant, & ſeipſum refert, & ſequitur in cõſ.
350. col. 2. uol. 1. idem tenet Soci. hic ante num. 20.
& Rip. hic ante nu. 147. quibus adde Caſtr. in cõſ.
463 alleg. ĩ. poſt nu. 1077. uer. pro qua. ✠ uerificata. n.
conditione, perinde eſt, ac ſi diſpoſitio ab initio fuiſſet
pura, ut eſt tex. clarior de iure ſecundum Iaſ. ibi in. l.
fi. §. 1. de uulg. & pup. & not. Tiraq. de Retrac. li-
gnag. §. 1. glo. 2. nu. 26. cui adde Deci. in conſ. 551.
& in conſ. 613. col. 2. & Crot. in. l. Si is qui pro em
ptore. num. 94. Soci. iun. in conſ. 172. col. 5. uol. 2.
quod tamẽ limita, ut per Aret. poſt Bal. in. l. Qui libe
ris. in prin. col. 3. uer. et ut intelligas. de uul. et pup.
Et hoc dico, quia hoc aliàs quæſitũ fuit a me ꝑ quẽdã
præſtantiſſimum Doc. qui cõtrarium attentabat, uide
licet, ꝙ ſi ſupereſſet perſona quæ &c. tunc etiam hoc
caſu ſubſtitutus excluderetur, ꝑ ea quæ. ĩ. in. 6. not.
dicemus. Pro qua opin. adduci poſſent not. ꝑ Caſtr. in
. l. Lucius. §. Caio. ĩ. eo. quẽ uidetur ſequi Alex. in. d.
l. pen. col. 4. uer. unde ipſemet. et dicemus. ĩ. nu. 861.
adduci ẽt poteſt glo. in uulg. l. Lucius. ubi perſonam
quæ &c. æquiparat poſitis in conditione. ſicut ergo, ſi
ſupereſt perſona poſita in conditione, excluditur ſub
ſtitutus, ita etiã ſi ſupereſt perſona quæ &c. ex quo
uidetur inferri, ꝙ extante perſona quæ &c. deficiat
conditio fideic. Sed tamen nullo modo recedendum eſt
à priore opin. ſed unico uerbo dicendum, ꝙ quando ue
rificata eſt conditio in omnibus, tunc nunquã dicatur
ſupereſſe perſonã quæ & c. Nam niſi ſuperſit aliquis
ex coniunctis, uel in conditione poſitis, non dicitur ſu
pereſſe ꝑſonã quæ etc. ut. ĩ. late uidebimus nu. 1075
ſed ſic eſt, ꝙ uerificata conditione in omnibus, per
conſequens non supereſt aliquis ex coniunctis in ſub-
ſtitutione paſſiua, nec aliquis in conditione poſitus,
ergo &c. Nec obſt. doc. Caſtr. in. §. Caio. quia eſt con
tra. l. Cum auus. ubi ſoli filij ex grauato excludunt
ſubſtitutum, non autem frater, uel ulla alia perſona,
etiam cohæres, ut dicemus. ĩ. nu. 857. Nec obſt. glo.
in d. l. Lucius. quia æquiparatio illa fit ſolum quo ad
hoc, ut ipſis cenſeatur reſeruatũ ius legit. hære. ut di
cemus. ĩ. poſt nu. 953. uer. non obſt. Duo tñ, nec for-
te pœnitẽda, circa hoc, quando conditio uerificata eſt
464 in omnibus, addere operæpretiũ putaui. ✠ primũ, ui
delicet, quid ſi ſubſtitutus decedat ante mortem ulti-
mi, ad quem portio primi peruenerat, uel ex recipro-
ca præcedente, uel tanquam ad perſonam quæ etc. an
tunc hæredes ipſius ſubſtituti poſſint conſequi aliquã
portionem? uidetur. n. ꝙ non. Nam quo ad portionem
primi decedentis excluſus fuit à ſecundo. quo uerò ad
portionem ſecundi, uidetur, quòd ſubſtitutus præde-
cedens nõ potuerit eam tranſmittere, ut uidimus. ſ.
in. 2. not. Contrarium tamen conſuluit Rui. in conſ.
85. uol. 2. multũ ſubtiliter, ut ibi per eum, uidelicet,
ꝙ immo hæredes illius ſubſtituti admittantur ad utrã
que portionem. Nam portio quidem primi, licet, uiuẽ-
te ſecundo, fuerit illi acquiſita, attamen tranſmiſſa
fuit ad hæredes ſubſtituti, quia ſuperexiſtentia ſecũ
di nõ excludit ſubſtitutum, niſi quatenus ſua interſit,
iux. not. ĩ. nu. 1197. cum ſeq. ſed ſic eſt, ꝙ ſecundi ſu
perſtitis non intereſt, niſi impedire actionem, non au
tem tranſmiſſionem, ut ipſe ibi deducit, ergo &c.
Portio uerò etiam ſecundi, cum fuerit unita cum por
tione primi tranſmiſſibili, debet etiam ipſa tranſmit-
ti, iux. l. Qui patri. de qua late. ſ. nu. 276. et ut late
per eũ. Pro cuius opin. facit, ✠ quia ſubſtitutus non 465
dicitur excludi per perſonam quæ &c. ſed tantum di
citur eius petitio ſuſpendi, ut per eundem Rui. in cõſ.
180. col. pen. in prin. uol. 2. cui adde Soci. hic ante
num. 30. uer. ſed licet. alleg. Bar. in. l. Sed & ſi ſic. et
in. l. Centurio. et not. ĩ. num. 565. uer. 4. Quo ſtan-
te uidetur, ꝙ portio primi tranſmittatur, iux. not. ſ.
nu. 326. Et facit etiam, quia, uerificata conditione
in perſona utriuſque, hæredes ipſius ſecundi reſtituũt
portionem primi, tanquam hæredes primi: & quidẽ
reſtituunt ſubſtituto tanquam ſubſtituto primo, ut ꝑ
Alex. Soci. et alios, ut. ĩ. num. 1064. uer. ſed ad hãc.
✠ Accedat, quia diuerſa eſt ratio, quãdo conditio uerifi 466
catur in uno tantum, & quando in utroq;. nam pri-
mo caſu, cum ſubſtitutus admittatur contra uim uer
borum, nimirum ſi perſona quæ &c. eũ perpetuo ex-
cludit. ſed quando uerificatur conditio in ꝑſona utri-
uſque, ut in hoc caſu, tunc ſubſtitutus uocatur tam
ex mente teſtatoris, quàm ex natura uerborum, me
rito ſatis uidetur, ſi, q̃ diu alter uiuit, excludatur ſub
ſtitutus, quouſq; uerificetur conditio etiam in perſo-
na alterius, non autem ut perpetuo excludatur. quæ
quidem Rui. opin. licet multum ingenioſa, non mi-
nus tamen periculoſa uideri poteſt. contrarium. n. in
ea ſpecie, ad prædicta tamen forte non aduertens,
conſuluit Deci. in conſi. 417. Et contra Rui. quo ad
portionem primi uidetur facere, quia excluſio facta
per ſuperſtitem, eſt ſecundum mentem & uerba, &
ſic eſt perfecta, ergo debet parere perpetuum effe-
ctum, et impedire tranſmiſſ. hoc probatur à fortiori,
quia ſi perſona, quæ ex præſumpta mente teſtatoris,
licet contra naturam uerborum, excludit ſubſtitutũ,
(ut filij in ter. l. Cum auus.) ꝑpetuo excludit, multo
ergo magis, quando ſubſtitutus excluditur ſecundum
mentem teſtatoris, & naturam uerborum, ut hic, de-
bet perpetuo excludi. Hinc eſt, ꝙ regulariter, ſemel
excluſus, ꝑpetuo remanet excluſus. c. 1. §. Quin etiã.
in tit. epiſ. uel abb. de quo tamen per Soci. iun. in cõſ.
104. col. ant. uol. 2. et dicemus. ĩ. nu. 1167. ✠ Hinc 467
eſt, ꝙ in ter. l. pen. C. de impub. clarum puto, quòd il
le ſubſtitutus excludatur à portione primi, etiam
poſt mortem ſecundi, in quo non ſit uerificata condi-

tio. neq; obſt.not.s. nu. 326. quia loquuntur in di-
ſpoſitione pura, licet ſuſpenſa poſt mortem alterius:
nos autem loquimur in diſpoſitione conditionali. Nec
obſtare uidetur, quòd hoc caſu preſupponatur condi-
tio uerificata in utroq;, quia hoc negatur, cum ad ue
rificationem conditionis non ſufficiat ſecundum mori
ſine filijs, ſed requiritur etiam, quòd conditio eueniat
ante, quã ſubſtitutus decedat, ut ĩ pulchra. q. diximus
s. num. 179. Nec obſt. quòd hæredes ſecundi reſtitu-
ant portionem primi tanquam hæredes primi, & ſic
uideatur, quòd excluſio non ſit perpetua, ut ſupra
diximus: quia pariter illud procedit, quando conditio
eſt uerificata in utroq;, quo caſu ſubſtitutus admitti
tur ſecundum mentem teſtatoris, & naturam uerbo-
rum: at hic conditio non fuit uerificata in utroq;, ut
paulo ſupra diceb2mus, ergo &c. Quo uerò etiam ad
portionem ſecundi non uidetur militare ratio Rui.
quia primò, ut uides, negatur aſſumptum ſuum, cũ ne
portio quidem primi, ſit tranſmiſſibilis. ſecundò quia
coniec. illa tranſmiſ. ex. d. l. Qui patri. cõm. reproba
tur, ut diximus. s. poſt num. 286. uerſ. contrarium.
cum ſeq. max. num. 292. Præterea non colligitur ex
d. l. Qui patri. quòd illa portio, ad quam altera uni-
tur, reguletur ſecundum naturam unitæ, ſed potius è
contra, quòd unita regulatur ſecũdum naturam eius,
cui unitur. In hac ergo. q. perionico more amplius
deliberandum cenſeo, cum eam à nemine alio, quàm à
Rui. diſputatã uiderim. ſatis autem ſit, interim ma-
teriam diligentius inueſtigandi præbuiſſe.
468 ✻ Secũdum, quod in præſenti materia uerificatæ
conditionis in perſona utriuſq;, addendum uidetur,
eſt id, quod aduertit etiam Ang. Aret. in his ter. in. §.
Singulis. Inſti. de pup. ſubſt. in fi. uidelicet circa legiti
mam, & Trebell. detrahendas per ſecundum de por-
tione primi ad eum peruenta, non quidem per fideic.
ut declarat Bal. in. l. Cum uirum. col. 3. C. de fideic.
tum quia illæ ad eum non perueniſſent, tum quia pri
mus fideicom. nõ detrahit Trebel. aduerſus ſecundũ:
ſed dico peruenta, uel ab inteſtato, ut loquitur Cum.
in conſi. 123. uel eò quòd ſecundus fuerit pupillari-
ter ſubſt. primo, ut loquitur Bal. in. l. Ex tribus. col.
pen. & fi. C. de inoff. teſt. uel peruenta ex reciproca
inter eos facta, ut loquitur Caſtr. in. d. l. Ex tribus.
469 ✻ et hoc ultimo caſu oportet ꝓſupponere, uel ꝙ etiam
ſecundus fuerit pupillus, uel ꝙ adſit clauſula, uulg.
pupill. & ꝑ fideic. ut per Caſtr. in conſi. 18. ſi bene.
col. 3. cum ſeq. uol. 2. aliâs. n. non contineret pup. ut
per Soci. poſt Bar. & Ang. in conſi. 290. uol. 2. per. l.
470 Nam hoc iure. ✻ quæ locũ habet etiã in compẽdioſa,
ſecundum com. opin. ut per Corn. in cõſ. 180. uol. 1.
bene facit quod conſuluit Rui. in conſ. 101. in primo
dub. uol. 2. q ſeipſum declarat in cõſ. 171. eo. uol. niſi
tñ aliter ex coniecturis appareat, ut ꝑ eundem Rui.
in cõſ. 107. col. 2. eo. uol. Et, ut accipias difficultatẽ
huius. q. aduerte, ꝙ loquimur de portione primi in pu
pillari ætate defuncti. aliâs. n. q. non haberet dubiũ,
cũ nec ipſe primus adultus, nec eius hæredes, poſſent
grauari in legitima, ſed hæredes pupilli ſic. l. Si fun-
dum per fideic. §. fi. cum. l. ſeq. de leg. 1. Caſtr. in con
ſi. 376. Dico ꝙ. in primo dub. uol. 1. Vlterius etiam
aduerte, ꝙ loquimur de legitima & Trebellianica de
trahẽdis aduerſus ſubſt. utriq; per fideic. prout ſub-
ſtitui poteſt etiã pupillis, uulg. §. Cum filię. aliâs. n.
contra ſubſtitutum pupill. clarum eſſet, ꝙ non ſolum
non poſſent detrahi legit. & Trebell. ſed etiam ad ſub
ſtitutum pertinerent quęcunque alia bona ipſius pu-
pilli, etiam aliunde obuẽta, iux. not. j. nu. 526. Nec
obſtaret, quòd ſecundus ſucceſſiſſet primo per pupill.
✻ quia non ꝓpterea ſubſtitutus utrique poteſt ſucce- 471
dere per pupill. cũ ambo non fuerint pupilli. l. Quam
uis. C. de impub. & l. In teſtamento. ubi Caſtr. opti
me declarat. C. de teſt. mil. & quia nõ poteſt quis ſuc
ceſſiue habere duos ſubſtitutos pupillariter, iux. not.
j. poſt nu. 580. uer. prima ſit. & in indiuiduo ponit
Anch. in cõſ. 26. Nõ ſeruato ordine. in. 3. dub. immo
hoc ꝓcederet, & ſi ambo à principio fuiſſent pupilli.
✻ Licet. n. altero effecto pubere, non propterea ceſſet 472
pupill. in qua ipſe eſt fratri ſuo ſubſtitutus, ut ꝑ Bar.
in. l. Lucius. col. 4. in priu. uer. ſed pone. de uulg. &
pup. Alex. in conſi. 175. col. 5. uol. 5. ceſſat tamẽ re-
ſpectu ſubſtituti utriq;, ut not. in. d. l. Quãuis. & eſt
tex. in. l. pen. C. de impub. Hanc igitur. q. hoc modo de
claratã dicit eſſe de apicibus iuris Bal. in. d. l. Ex tri-
bus. ubi etiã Caſtr. dicit, ꝙ pluries dedit ſibi laborẽ,
& ꝙ eſt ſubtilis, & ſpeculatiua, et de apicibus iuris:
circa quam uide Doc. s. alleg. cũ alijs alleg. in apoſt.
ad Bal. in. d. l. Ex tribus. Capr. in conſ. 7. & . 49. col.
pen. Corn. in conſ. 182. uol. 2. Rui. in conſi. 21. uol.
3. & in cõſ. 118. eo. uol. & certe, niſi hæc quæſ. eſſet
à materia noſtra aliena, oporteret in ea multũ inſta-
re. Cæterum pro aliquali eius determinatione dicen
dum interim uidetur, ꝙ aut ſubſtitutio, de qua agitur,
eſt facta ultimo tantũ, aut utriq;. primo caſu diſtin
gue, ✻ ꝙ ſi quidem ſecundus ſucceſſit primo ab inte 473
ſtato, & quæſ. iſta eſt ſuperflua, cũ non ueniat reſti-
tuenda portio primi, ut nos. j. num. 1063. uerſ. non
obſt. aut uerò ſucceſſit per ſubſtit. pup. et tunc aut ſu
mus in caſu, ✻ quo in reſtitutione fideic. non ueniat 474
reſtituenda portio acquiſita ex pupill. iux. not. ꝑ Doc.
in. §. Qui ſuſpectam. & in. §. Quidam liberis. & late
per Rui. in conſi. 118. in. 2. dub. uol. 3. & in conſi.
120. col. pen. eo. uol. et hoc caſu ſuperfluum eſt diſpu
tare de ulla detractione, cũ tota portio primi retinea
tur per ſecundum. aut uerò uenit reſtituenda portio
primi acquiſita ex pupill. iux. not. ubi. s. & tunc quo
ad Trebell. clarum eſt, ꝙ ea detrahitur, nõ quidem ex
perſona ipſius primi impuberis, ſed ex perſona pro-
pria ipſius ultimi, qui de quacunq; re, quam reſtituit,
detrahit Trebell. & ita fatetur etiam Cum. in. d. cõſ.
123. & licet contrarium uideatur dicere Bal. in. d.
l. Ex tribus. ibi, integre, & ſine diminutione. attamẽ
ipſemet Bal. in. d. l. Cum uirum. col. 3. & Caſtr. &
alij. s. alleg. tenent contrarium, per. l. Qui fundum. §.
Qui filiũ. ad. l. Falc. Quo uerò ad legitimam, illa ſecũ
dum Cum. ubi. s. et Caſtr. in conſ. 376. Dico ꝙ. circa
me. uol. 1. s. alleg. non detrahitur per. d. l. Si fundum
per fideic. §. fi. & alios, uide tamen. j. num. 478. &
ſeq. & licet contrarium teneat Anch. in. d. conſi. 26.
ea ratione, quia ſubſtitutus ultimo, ſicut capit per fi-
deic. portionẽ ultimi, eodem etiam iure capit portio-
nem primi, & ſic de utraque debeat detrahi legit. &
Trebell. et pro hac opin. alleget Bal. in. d. l. Ex tribus.
attamen Bal. ibi, loquens, quãdo eſt facta ultimo tñ,
(prout etiam in caſu Anch.) contrarium expreſſe

dicit.nec obſt.ratio Anch.quia ex ea bene infertur,
ꝙ Trebell.detrabitur etiam de portione pupilli. ſiqui
dem ea detrabitur de quibuſcũq; bonis,quæ reſtituun
tur.ſed non infert,ꝙ detrabatur legitima de portione
pupilli, quam non detrabit ſubſtitutus pupill.d.l.Si
fundum per fideic.ueruntamen aduerte,quia mihi ui
detur.q.hanc de legitima hoc caſu eſſe ſuperfluam.
nam ſicut eſt ſuperflua, quando portio primi non ue-
nit in reſtitutione fideicommiſſi, ut paulò.s.diceba-
mus,ita è contra, quando uenit reſtituenda, pariter
nõ uidetur opus diſputare de aliqua detractione, quia
dato,ꝙ eam detraheret,attamen eam etiam reſtitue-
ret,ſi eam habeat iure ſubſtit. pupill. ſecũdo uerò ca
ſu principali,uidelicet, quando ſubſtitutio eſt ſacta
utriq;,quo caſu pupillo dicuntur ſactæ duæ ſubſtitu-
tiones,uidelicet prima pupillaris de fratre ſuo, ſecũ
da fideicõmiſſaria de ſubſtituto poſt mortẽ utriuſq;,
quod non inconuenit ſecũdum Bal.in.d.l. Ex tribus.
prope fi.& dicemus.j.ante num.582. uer. quarta
concluſio. & tunc ſecundus bene poterit legitimam
& Trebellianicam detrahere etiam de portione pri-
mi; quia, cum præſupponatur grauatum eſſe ipſum
met primum pupillum per fideic.ſequitur, ꝙ graua-
tus non cenſeatur in legit.nec Trebell.& per conſe-
quens remanent penes ſecundum, & ita dicit Bal.in
d.l.Ex tribus.ſe cõſuluiſſe in ciuitate Viterbij:ſequi
tur Capr.in conſi.7.col.pen.& in conſi.49.in.4.
dub.col.pen.adde,ꝙ conſi.illud Bal. refert & ſe ha-
bere teſtatur Corn.in conſi.182.col.fi.uol.2.ſubdẽs
parum prodeſſe has detractiones, cum omnino ſecun
dus eas habeat reſtituere ſubſtituto.d.l.Si fundũ per
475 fideic. ✻ quæ, licet loquatur in hæredibus pupilli ab
inteſtato,attamen locũ habet etiam in ſubſtituto pu-
pill.ut ꝑ Aret.in.l.Qui duos.col.2.poſt prin.de uulg.
& pupil. cui adde, quòd hęc eſt com. omnium opin.
in.d.l. Ex tribus. & alibi, ut per Iaſo.in.d.l.
Si fundum per fideic.§.fi.col.3.& ſic non uidetur ſe
cundum Corn.ubi.s.eſſe differentiam, an ſubſtitu-
tio ſit ſacta utriq;, uel ultimo tantum. ſed circa hoc
ultimum aduerte primò,ꝙ quando ſecũdus eas acqui-
ſiuit ex pupill.non ſemper ueniunt reſtituendæ,ſed ſo
lum iux.not.per Doc.alleg.s.num.474.& per con
ſequens illæ detractiones proſunt,quando non ueniũt
reſtituendæ: & in illis caſibus ſunt intelligendi Doc.
facientes.d.differentiã. Nec obſt.d.l.ſi fundum per
fideic.quia non dicitur ibi, ꝙ in fideicõmiſſo iniuncto
ſubſtituto pupill.uel hæredi pupilli ab inteſtato, ue-
niat reſtituenda portio ipſius pupilli, maxime quan-
do ipſe ſubſtitutus, uel hæres ab inteſtato, eſt graua
476 tus ex perſona propria,ut dicemus.j.num.478.ſed
ſolum dicitur,ꝙ iſti poſſunt grauari. ✻ An autem in
dubio cẽſeatur grauatus uterq;, an uerò ultimus tã-
tum,Bal.in.d.l.Ex tribus.in fi.uidetur dicere,ꝙ uter
que.idem tenet Anch. in. d. conſi. 26. ita intelligens
Bal.in.d.l.Ex tribus.idem tenet Rui. in.d.conſi.21.
col.pen.uol.3.ita pariter intelligens Bal.ubi.s.ſub-
dens col.pen.ita Bal.intelligi etiam à Cum. in.d.cõſ.
123.contrariũ tñ, uidelicet,ꝙ ultimus tm̃ cenſeatur
grauatus, tenent Caſtr.in.d.l.Ex tribus.& Cum.in
d.conſi.123.nec eſt uerum, ꝙ Bal.in.d.l.Ex tribus.
contrarium dicat,nec ꝙ Cum.ita eum intelligat,im-
mo Bal.loquitur, quando dictum fuit,ꝙ utriq; ſubſti
tuebat,non aũt loquitur in caſu dubio,& licet Cum.
ubi.s.col.2.prope fi.uideatur eum allegare tãquam
loquentem in caſu dubio, idem tamen poſtea col.3.
poſt prin.uer.nec obſtat.dicit,ꝙ Bal. loquitur,quãdo
teſtator ſubſtituit filio,& cuilibet eorum, & ſic in
caſu claro.bene uerum eſt, ꝙ,ut dicunt omnes,obſcu
re loquitur. Cæterum circa hoc uidetur dicendũ eſſe,
ꝙ ultimo tantum cenſeatur ſacta ſubſtitutio, quia
onus in dubio cenſetur impoſitum hæredibus pupilli,
non autem ipſi pupillo,ſecundum Bar.in.l.Qui duos.
de uulg.& pup.late per Caſtr.& Iaſ.in.d.l.Ex tri-
bus.Alex.& Iaſ.in.§.Cum filiæ.& alibi ſæpe: & li
cet contrarium teneat Aret. in.l.1.§.fi. col.pen.de
uulg.& pup.& ibi dicta reaſſumpſerit ſormaliter
ipſemet in conſi.155.col.pen.eius tamen argumẽtis
reſpondet Claud.de Seiſ.in.d.§.fi.& uide etiã.j.poſt
num.585.uer. non omitto tamen. ✻ Ex qua com. 477
opin.aliâs inferebam,ꝙ,licet uxor relicta uſuſr.do-
nec &c. etiam mortuo filio non debeat habere uſum
fructum omnium bonorum ſibi legatorum, ſed de-
trahatur uſusfructus legitimę ipſius filij, ut per Bar.
in.l.Vxori.de uſuſ.leg.& in conſ.56.Bartholomeus.
Ancha.in conſ.126.Alex. Aret.& Iaſ.in.l.Et ſi con
tra.de uulg.& pup.Alex.in conſ.29.col.2.uol.4.&
in conſ.214.in fi.uol.6.Iaſ.in auct.Nouiſſima.num.
54.Deci. in conſ.418.col.1.Pic.in.§.Titia. col.21.
nu.41.Soci.iun.in conſ.109.in.1.dub.uol.1.Atta-
men ſi filius ille deceſſiſſet in pupillari ætate,tunc uſu
fructuaria debeat habere uſumfructum omnium bo-
norum,abſque detractione uſusfructus legitimæ,cum
cenſeatur legatus uſusfructus ab hæredibus pupilli,
qui poſſunt grauari etiam in legitima, ut.s.ſæpius di
ximus,non autem ab ipſo pupillo,iux.prædicta com.
opin.ſuper quo cogita, quia non reperi ab aliquo an-
notatum,ſed ſolum reperio,ꝙ hoc arg. utitur Aret.in
d.l.Et ſi contra.col.5.ad ſuſtinendam opin. Bart.ꝙ
mortuo filio non reſtringatur ad alimenta. ✻ Circa 478
prædictam tamen com.opi.aduerte, quia non uidetur
procedere,quando hæredes pupilli ex ſua ipſorũ per-
ſona ſunt grauati.tunc.n.quo ad portionem ipſius pu
pilli,cenſetur grauatus ipſemet pupillus. ita Ruin.in
cõſ.21.col.pen.uol.3.& dixi.s.ante nu.476.uer.
nec obſt.ſuper quo cogita.✻ Secundò aduerte,quia.d. 479
com.opi.uidetur tantummodo procedere,quando pro-
hibita eſt expreſſe, uel tacite, detractio legitimæ.
tunc.n.ut prohibitio ualeat, ea cenſetur ſacta hære-
dibus pupilli, qui poſſunt grauari, ut.s.diximus.&
ita loquuntur & conſ.Fulg. & alia deciſ. relata per
Iaſ.ubi.s.ſed quando nulla adeſt prohibitio expreſſa,
nec tacita, tunc in dubio non debet præſumi, & per
conſequens non eſt opus cenſeri onus iniunctum hære
dibus pupilli:& ita diſtinguit Claud.in.d.l.1.§.fi.in
fi.cui adde,ꝙ idem ſatis tenuit etiam Alex.ibi in fi.il-
lius.q.& hanc opin.com.dicit Rip.in.d.l. Centurio.
nu.128.cui adde Rui.in conſ.58. col.4.uol.2.ſub-
dentem,ꝙ etiam ſi expreſſe,uel tacite, onus iniunctũ
eſſet hæredibus,non tamen in dubio cenſeretur prohi
bita detractio legitimæ,per plura,ut ibi per eum,quę
omnia adducit etiam Aret.qui non allegatur in.l.Qui
duos.col.2.de uulg.& pup. licet contrarium poſtea
teneat,ut per eum.✻ Tertiò aduerte,quia.d.com.opi. 480
uidetur procedere ſolum quo ad ſubſtitutum pupilla-

rem,ſecus quò ad hæredem pupilli ab inteſtato,ut per
Aret.in.d.l.1.§.ſi.& in.d.conſ.155.quam diſtinctio
nem ſequitur etiam Soci.in conſ.117.in ſi.uol.4.&
nuper reperio,ꝙ eam etiam ſequitur Alcia.dicens re-
ceptiorem,licet Soc.nõ alleget,in.l.centurio.poſt nu.
30.ubi etiam Rip.nu.128.idem aſſerit.Secundò ad-
de, ꝙ hæc ſuit diſtinctio Saly.in.d.l. Ex tribus.quem
refert etiam Alex.in.d.§.ſi.ſed eam reprobant Alex.
481 *& Clau.ibi.* ✱ *Quartò aduerte.d.com.opin.procede*
re ſolum in dubio, quando uerba poſſunt referri ad
utrunque,aliâs ſecus.ita Aret.in.d.l.1.§.ſi. & in.d.
conſ.155.Rui.in.d.conſ.58.col.pen.uol.2. idem ha
betur per Iaſ.in conſ.99.uol.4.licet contrarium con
ſuluerit,& quidem in eo.caſu,Cur. iun. in conſ.72.
cum ſeq.ubi prȩcedunt motiua data utriq; parti,uide
licet in conſ.70.& 71.& rationem huius concluſio
482 *nis uide remiſſiue.* j*.nu.487.* ✱ *Quintò aduerte,præ*
dictam com. opin.procedere ſolum, quando pupillus
deceſſit in pupillari ætate,ſecus autem,quando deceſ-
ſit poſt pubertatem,iux.tex.in.d.l.Si fundum per fi-
deic.§.ſi.cum.l.ſeq.& ibi Iaſ.col. Rui. in cõſ.58.
in.3.arg.uol.2.& in conſ.7.col.3.Pariſ.in cõſ.55.
col.3.uol.3.Rip.in.l.centurio.num.126.& alij,ut
per Soc.iun.in conſ.131.col.pen.uol.1.& ratio eſt,
quia,cum hæredes filij poſt pubertatem non remaneãt
grauati niſi in bonis paternis, & quidem illis tantũ,
quæ pater potuit filio auferre,ut per Caſt.not.in.d.l.
ſi fundum per fideicommiſſum.§.ſi.ſequitur, ꝙ nihil
referat,ꝙ grauamen cenſeatur impoſitum magis hæ-
redibus filij, q̃ ipſi filio. Qua in re labi uidetur Alex.
in conſ.67.uol.1.quem ſequitur Ruin.in conſ.149.
col.3.uol.3.& Gozad.in conſ.45.col.ſi.& licet lo-
quantur de Trebellianica, attamen cũ loquantur præ
ſuppoſita opin.ꝙ non poſſit probiberi ipſi filio,ſed tã
tum eius hȩredibus,perinde eſt,ac ſi de legitima loque
rẽtur.Pariter uidemus,ꝙ etiam pupill.facta duobus,
bene cenſetur facta ultimo tãtum, ut dicemus. j*.nu.*
585.cum ſeq. ſed fideicommiſſaria facta maioribus
483 *cenſetur facta etiam primo,ut ibidem dicemus.* ✱ *Pa*
riter etiam uidemus,ꝙ onus cenſetur iniunctum hære
di directo,non autem fideicommiſſario,ſecundum glo,
484 *& Bar.in.l.Marcellus.in prin.* ſ*.eo.* ✱ *Sextò aduer-*
te,prædictam com.opin.non procedere, quando adie-
cta eſſet clauſula,uulgariter, pupillariter,& per fi-
deic.per rationem alleg.per Socin. iun.in conſ.131.
col.antep.uol.1.cui adde,ꝙ ita cõſuluit Iaſ.in.d.cõſ.
99.uol.4.licet in eo caſu contrarium,ut dixi,conſu-
485 *luerit Curt.iun.in.d.conſ.72.cum ſeq.* ✱ *Et facit,*
quia licet ſubſtitutio in re certa facta per uerba com
munia non trahatur ad directam,ut not. in.l.centu-
rio,de quo pulchre per Crau. in conſ.210. attamen
ſtante clauſula, de qua. ſ*. ſecus eſt, ut per Corn.in*
486 *conſi.35.in.2.dub.uol.2.* ✱ *Poſtremò non omitto, ꝙ*
etiam ſi nominatim ipſi pupillo eſſet prohibita de-
tractio legitima, tunc licet prohibitio non ualeat in
præiudicium ipſius pupilli,ualet tamen in præiudiciũ
ſubſtituti,uulg.tex.eſt,quem ibi not.Caſtr.in.l.cum
patronus. de leg.2.de quo Iaſ.mirum in modum glo-
riatur in.l.Si arrogator.col.2.de adop.et Clau.in.d.
487 *l.1.§.ſi.in ſi.* ✱ *Et ratiõẽ differentiæ, quare onus no*
minatim iniunctũ pupillo tranſeat ad ſubſtitutũ uul-
ga.non autem ad ſubſtitutum pupill. ut diximus. ſ*,*

num.481.aſſignat Rui.in.d.conſi:58.col.4. uol.2.
Et hæc, quò ad conditionem uerificatam in perſona
utriuſque, cum non ſit materia noſtra, ſufficiant.
✱ *Porrò,quando conditio uerificatur in pſona unius* 488
tantum,quæ eſt principalis materia noſtra, præmit-
tendum eſt, ꝙ tunc oritur triplex difficultas: prima
uidelicet reſpectu hæredum ipſius defuncti, ſiue ab in
teſtato,ſiue ex teſtamẽto,ut poſt Imol.declarat Alex.
hic col.1.prætendẽtium defeciſſe conditionem fideic.
neque ullum prȩterea extare fideicõmiſſum,& per cõ
ſequens bona apud ipſos libera remanere. Secunda
difficultas eſt reſpectu congrauatorum,prȩtendentiũ,
ex ſubſtitutione illa poſt mortem omnium facta, indu
ctam eſſe tacitam inter ipſos reciprocam ſubſtitutio-
nem. Tertia difficultas eſt reſpectu ſubſtituti, præ-
tendentis pluralitatem reſolui in ſingul. & per con-
ſequens eueniſſe caſum ſubſtitutionis, & ſe admitti
debere ad portionem illius, in quo uerificata eſt con-
ditio.in quarum ſingulis difficultatibus ſemper recur
ritur ad nota. in præſenti.§. Ideo ſigillatim has.q.
quàm planius fieri poterit, enucleabimus.
Prima ergo difficultas reſpectu hæredũ defuncti,bre-
uiter expeditur, cum pendeat ab alijs duabus. ✱ *Nã* 489
alterutra ſubſtitutione uigente,clarum eſt,ꝙ hȩredes
excluduntur,nec illis quicquam remanet, niſi quarta
Trebellianica,quæ detrahitur de fideic. neutra uerò
ſubſtitutione uigente, clarum eſt, bona penes eos re-
manere. Sed uix eſt,ut alterutra non uigeat.aut.n.ſu
pereſt perſona quæ etc.iux.not. j*.nu. 1060. & tũc*
illa ſuccedit:quia,niſi ſuccederet,non diceretur perſo
na quȩ &c.ut not. j*.num.1197. aut uerò non ſu-*
pereſt perſona quæ &c.& tunc admittitur ſubſtitu-
tus,ut. j*.uidebimus late.uerum quia, quando ſubſti*
tutio reciproca inducitur inter ipſos grauatos, tunc
ea præfertur ſubſtitutioni eis omnibus factæ,ut etiã
not.Aret.in cõſ.1.col.1.& uidebimus. j*.nu.1311.*
ideo prius de hac tacita reciproca uideamus. Dene-
niendo ergo ad ſecundam difficultatem. ſ*.propoſitã,*
uidelicet reſpectu cõgrauatorum, per conſequens de-
ueniemus ad quintum notabile huius tex. ✱ *ꝙ ſubſti* 490
tutio fideicõmiſſ. pluribus facta non inducit recipro
cam inter grauatos ſubſtitutionem. hic.n.erat facta
poſt mortem duorum, & tamen Iuriſc.præmittit fa
ctam eſſe expreſſam reciprocam ſubſtit.quod quidem
aliâs fuiſſet ſuperfluum, & ita etiam nuperrime re-
perio dicere Alcia.inter conſ.Alben.32. nu. 11. ſed
ante eũ omnes ferè, ad hoc tex.hunc annotãt. Caſtr.
tamẽ in.l.Titia Seio.§.Seia libertis. de leg.2.allegat
hunc eundem tex.pro contraria opin.& ſequit̃ Alex.
in conſ.2. ante nu.15.uer.non obſtat primò. & ad
inductionem de hoc tex. ſ*.factam reſponderi poteſt,*
prout ad aliud propoſitum reſpondet Alex. relat. ſ*.*
poſt num.191.uidelicet,ꝙ hic Iuriſc.meminit de ex-
preſſa reciproca,ad docendum, ꝙ ea non tranſmitti-
tur ad hæredes.sed quicquid ſit,an iſte tex. ꝓbet hoc
notabile,uel ne,hæc certe concluſio eſt com. ut per So
ci.hic col.2.uer.3.caſus. uerum quia in contrarium
multũ ſtringit tex.in.d.§.Seia libertis. & alius tex.
in.l.Codicillis. de uſuf. leg. ideo enucleando infinita
propè dicta per Doc.in hac materia, tum in lect. tum
in conſilijs, ✱ *principio in uulg.facta pluribus.q.ui* 491
detur inepta, quãdoquidẽ etiã ſine reciproca ſuper-

ſtites admittuntur per ius accreſcendi ad portionem
uacantem.l.uni.C.quan.non pet.par. & ita dicit Al
cia.in.l.vel ſingulis.poſt prin.de uulg.et pup. et Rip.
hic col.5.in fi.Sed ad hanc rationem reſpõderi poteſt,
ꝙ ius accreſcendi bene eſt tacita reciproca uulg.ut di
492 cemus.ꝭ.nu.1247. ✠ quando autem dubitatur, an
tacita reciproca inducatur,certe intelligitur de ſimi-
li expreſſa.neque.n.in fideicommiſſaria dubitatur,an
inducatur tacita pupill.uel uulg.ſed an alia fideicom
miſſaria. pariter in pupill.non dubitatur, an induca
tur tacita reciproca uulg.aut fideic.ſed an inducatur
tacita pupill.idem ergo dicendum eſt in uulg.ut, cum
inducatur tacita reciproca uulg.ideſt ius accreſ. hoc
ſufficiat:niſi dicas, ꝙ ius accreſcendi inducitur etiã
ſine expreſſa ſubſtit.eis facta.quinimmo dicas, quòd
in uulg.magis inducitur tacita reciproca, quàm in
alijs ſubſtit.in quibus non inducitur, niſi ſit facta ul-
timo,& in tota,ut.ꝭ.uidebimus: at in uulg. induci-
tur tacita reciproca, ideſt ius accreſcen. etiam quòd
non ſit facta ultimo,neque in tota: niſi dicas, ꝙ ius
accreſcendi non inducitur ex ſubſtitutione eis omni-
bus facta,quia etiam ſine illa inducitur ex diſpoſitio-
ne legis, iux. tamen not.ꝭ. poſt num. 1291.cũ ſeq.
✠ in pupillari uerò, an per ſubſtitutionem factam
493 pluribus inducatur tacita reciproca inter eos, colli-
gendo dicta Doc.ſic diſtinguendum uidetur: Aut non
eſt facta in tota,& tunc licet Azo tenuerit, quòd ſic,
arg.l.Si ita quis hæres inſtituatur ſi legitimus. de hæ
re.inſtit.attamen glo.in.l.Quãdiu.de reg. iur. ſubdit
arg.illud,capiat qui poteſt: & propterea com.opin.
eſt,ꝙ non inducatur tacita reciproca,ſed ꝙ ſuperſtes
ſuccedat ab inteſtato. ita glo. in.§.Singulis.Inſti. de
pup.ſubſtit.et not.Corn.in.l.pen.col.6.uer.item fal
lit.C.de impub.& opin.Azo.reprobat in ſpecie Alb.
de Roſ.poſt Dy.in.l.Qui duos.ubi eſt bonus tex. de
uulg.& pup.ad idem eſt tex.in.l.Pater filiam.§.fi.
ad.l.Falc.& facit ratio paulo.ꝭ.alleg.uer.aut uerò.
Hinc eſt,ꝙ in ter.l.pen.C.de impub. mater ſuccedit
unà cum fratre ſuperſtite,iux.auct.Defuncto.ut di-
cemus.ꝭ.num.512.& 969.quod non eſſet, ſi ſuper
ſtes ſuccederet ex tacita pupill. ut not.ꝭ. ante num.
931.uer.magis ergo.& hoc argumento utitur Alex.
in conſ.91.col.8.in fi.uol.1.Hinc eſt etiam, ꝙ non ſit
contributio hæreditatum,ſi poſtea ſubſtitutus ſucce-
dat utrique, ut dicitur in iuribus præalleg. quæ aliâs
fieret,ſi ſecundus ſuccederet primo ex pupill. ſubſt.l.
494 Cohæredi.§.Cohæres. de uulg. & pup. ✠ Aut uerò
eſt facta in tota., non tamen ultimo expreſſe,nec ta-
cite, quod quando ſit, uide.ꝭ.num.586.& tunc etiã
indiſtincte dicas,non induci reciprocam, quia ſi hoc
caſu non induceret reciproca fideicommiſſaria, ideſt
obliqua,ut dicemus.ꝭ.num.625. multo minus indu-
citur reciproca pupill. ideſt directa, iux.not.ſ.num.
495 146. ✠ ſi uerò ſit facta ultimo,& in tota, quod quã
do ſit, uide ut.ꝭ.num.587. & tunc facias duo capi
ta: primum,quando non extat mater,uel eſt excluſa
à ſucceſſione,prout de iure,ſſorũ,ut Inſtit.ad Orphi.
in prin.uel ex forma ſtatut.ut in hac ciuitate,& ali-
bi ſæpe. ſecundum uerò caput, quando extat mater.
Quò ad primum, dicas non induci reciprocam. ratio
eſt,quia tacita reciproca non inducitur, niſi neceſſa-
riò inferatur ex diſpoſitis in teſtamento, ut dicemus.ꝭ.

num.258.ſed ſic eſt,ꝙ omnino etiam ſine reciproca
hoc caſu ſubſtitutus utrique habebit totũ, uerificata
conditione in perſona utriuſque, cum primus decedẽs
facere non poſſit, quin ſuperſtes ab inteſtato conſe-
quatur eius portionem, & ſic ceſſat ratio.§.Seia li-
bertis.de qua.ꝭ.num.650.ergo &c. & ita dicebat
Alexandri.in conſi.2.num. 15. & Aret. in.l.poteſt.
col.2.de uulg. & pupil. quibus adde Caſtr. in conſi.
392. Primum quæſitum non paruã.col.1.ad.fi.uol.
2.quo in caſu edidit etiam conſi.431.Præſuppoſito
ꝙ.d.ſorores.eo.uol.Nec obſtaret,ſi diceres,ꝙ primus
decedens,licet non poſſit teſtari,poteſt tamen per alie
nationem inter uiuos priuare ſuperſtitem fratrem,
quia ad hoc reſpon.ut.ꝭ.poſt num.832. Hinc eſt, ꝙ
Doc.in.l.Cum ex filio.de uulg.& pup.ne Iuriſc. illi,
de quorum conſilio ille fecerat reciprocam, inepte eã
fuluiſſe uideantur,obſeruant, ꝙ alter illorum nepotũ
erat emancipatus,qui,niſi fuiſſet pupillariter ſubſti-
tutus,fuiſſet à matre ab inteſtato excluſus,ut ꝑ Alex.
ibi col.2.& Iaſ.col.1.uer.ſed oppono.Aduerte tamẽ
circa hanc cõcluſ.ad eam etiam requiri, ꝙ nõ ſuper-
ſit alius frater, qui coniunctum in ſubſtitutione ab
inteſtato excluderet in parte, uel forte etiam in to-
tum, ſi ille coniunctus in ſubſtitutione eſſet conſan-
guineus tãtum. tunc.n.induceretur tacita reciproca,
ut dicemus.ꝭ.num.498.Non omitto tamen, ꝙ Tor-
niel.hic poſt num.28.uer.ego dico. tenet, etiam non
extante matre, induci reciprocam, ea ratione,quia,
licet ceſſet ratio.§.Seia libertis, attamẽ militat alia,
uidelicet,ut ſubſtitutus in tota conſequatur unifor-
miter totam. ſed ſic eſt,ꝙ, ſi ſecundus conſequeretur
portionem primi ab inteſtato, tunc ſubſtitutus non
conſequeretur eam portionem ex teſtamento, iux.l.
Qui fundum.§.Qui filium. ad.l.Falc. & ſic caperet
difformiter,uidelicet portionem primi ab inteſtato,
portionem uerò ſecundi ex teſtamento,ergo &c. Cir
ca cuius opin.in primis nõ omitto,ꝙ ipſemet col.ſeq.
ex hac ſuã ratione infert,ſecundum debere ſuccede-
re primo ex iure accreſcendi, hic autem infert debe-
re ſuccedere ex tacita pupill. Sed ad hanc ſuã rationẽ
puto poſſe reſpondėri,ꝙ bene ſubſtitutus ultimo habe
bit hoc caſu etiam portionem primi ex ſubſtitutione
pupillari, propter dictionem, tota, ✠ quo caſu for- 496
te non habet locum,l.Qui duos.§.1. & l.Pater filiã.
§.fi.ſed ꝙ propterea etiam ſecundus debeat ſuccedere
primo per pupillarem, negatur iſta conſequentia,
✠ eò quia ſtat ſimul, ꝙ ſecundus ſuccedat primo ab 497
inteſtato,et ꝙ nihilominus ſubſtitutus ultimo habeat
utranque portionem ab ipſo ſecundo eodem iure ſub-
ſtitutionis pupillaris,prout etiã econtra dicit Anch.
in cõſ. 26. Nõ ſeruato.in.3.dub.ꝙ licet ſecũdus ſuc
ceſſerit primo per pupill.attamen ſubſtitutus ſecun-
do per fideic.reperiens portionem primi in hæredita-
te ſecundi, dicitur conſequi utranque portionem per
fideic.propter reg.l.Eum qui ædes. & .c.Cũ in tua.
& Anch. in hoc ſequitur Rui.in conſi.21. col. pen.
uol.3.Nõ obſt.§.Filium.alleg.per Torniel.quia tex.
ille fortè procedit ſecundum diſpoſitionem.d.l.Qui
duos.& d.l.Pater filiam.§.fi.quæ non habent locum
ſtante dictione, tota. ut.ſ. diximus. ✠ Deueniendo 498
ad ſecundum caput, quando ſcilicet extat mater non
excluſa,adde,uel alius frater,ut dicebamus ante nu.

496.uer.aduerte tamen.& tunc licet antiqui tenuerint non induci reciprocam,ſed ſecundum ſuccedere primo ab inteſtato,quos ſequitur Bald. in.d.l.pen.C. de impub.& Alci.in.d.l.vel ſingulis.pag.2.cui adde Aug.in.d.l. Qui duos.& in.d.§.seia libertis.pro qua opin.antiqui ea mouentur ratione,quia directa ſubſtitutio non inducitur per coniecturas,ut in ter.per Soc. iun.in conſ.103.nu.13.uol.1.Alcia. uerò alia ratione mouentur, ut per eum , attamen in contrarium eſt com.opi.ut late not.in.d.l.vel ſingulis.& in.d.l.pater filiam.§.fi.& in.d.l.pen.ubi Corn.col.pen.uerſi. fallit forte.& Soci.hic ante nu.22.uerſ.& pro hac. quibus adde Angel. Aret.in.d.§. ſingulis.col.2.ante me.dicentem ſe habuiſſe in facto Bononiæ. Corn.in conſ.273.col.3.in prin.uol.4.Et ratio eſt,quia teſtator apponendo dictionem,tota,uult, ꝙ ſubſtitutus omnino habeat etiam portionem primi , non ſolum contingenter,caſu quo reperiatur in hæreditate ſecundi, quia tunc etiam ſine dictione,tota,eam haberet,ut in d.l. Qui duos.et in.d.l.pater filiam.§.fi.ſed etiã uult , ꝙ omnino eam habeat,dummodo conditio uerificetur in utroque,ut per Imol.in.l. Ex duobus . de uulga.& pup.quem refert & ſequitur Soci.in.l.Qui duos.col. 3.de reb.dub.modo ſic, ſubſtitutus ultimo non poteſt neceſſariò conſequi portionem primi, niſi ea prius ad ſecundum neceſſariò perueniat,ut patet per reg.l.ſi uniuerſæ.ubi Bar.C.de lega.ſed ſic eſt,ꝙ niſi inducatur tacita reciproca inter eos , portio primi neceſſariò non eſt peruẽtura ad ultimum , quia mater ab inteſtato eum excluderet pro parte,iuxt.not.˚j.poſt nu. 512.& nu.969.et idem faceret etiam alius frater, licet nõ coniũctus in ſubſtitutione paſſiua, ergo &c. Et per hanc rationem idem dicunt Doct. de fideicommiſſaria , ut.˚j. num.650.cum ſeq. Non obſt. quòd directa ſubſtitutio non inducatur per coniecturas , quia reſpũ.ut not.˚s˚.poſt nu.146.non obſt.ratio Alcia.quia reſponde,ut.˚j.poſt nu.650.uer.& ex hoc.
☙ Retenta itaque hac concluſ. ex ea infertur limit.
499 ad.l.vel ſingulis.in.2.reſponſo,ut non procedat , quã eſt facta in tota,et extat mater,uel frater, ut.˚s˚.quia tunc non cenſetur reſeruatum ius legit. hæred.ut ibi dicitur,ſed præſumitur tacita reciproca. ☙ Prędictã
500 tamen concluſio.limita non procedere , ſi primus deceſſiſſet pubes.tunc enim ſecundus non ſuccederet ex tacita pupillari,ſed ex tacita fideic.quandoquidẽ poſt pubertatem pupillaris ſubſtitutio obliquetur: et licet tunc detraherẽtur legitima, & trebell.non ideo tamẽ minus diceretur ſeruari uoluntas teſtatoris.l.Qui totam.˚s˚.eo.ita declarat Aret.in.l.Poteſt.in fi.de uulga. & pup.quem allegat,ſed non recte refert Rip. hic ante nu.23.& ſequitur etiam Didac.Tolet.de Ripa im memor ,in.c.Raynutius.§.8.in fi. Sed cogita,an tunc ſubſtitutio facta ultimo decedenti in pupillari ætate haberet locum , quia hoc caſu,licet iſte eſſet ultimus decedens,non tamen eſſet ultimus decedens in pupillari ætate,ad quod uide not.˚s˚.poſt nu.191.uer.ſecũda
501 rũ.&.˚j.nu.1126.☙Cæterũ uõ omitto,ꝙ Torn.hic poſt nu.28.uer.puto tamen . fuit in noua quidem & ingenioſa opin. uidelicet hoc caſu ſecundum ſuccedere primo ex iure accreſcendi,& ꝙ mater in bonis paternis non ſuccedat filio,cui fuit facta pupillaris ſubſtitutio ſub conditione,ſi uterq; &c.ſuperſtite altero fratre pupilli cohærede,qui,cum habeat ius accreſcẽdi,excludit matrem ab inteſtato uenientem, ut per eũ. Et prædicta tenet motus alia ſing.opin.uidelicet,ꝙ filius,cui eſt facta pupillaris ſubſtitutio,dicatur inſtitutus ſub conditione , ſi exceſſerit pupillarem ætatem , eius uerò ſubſtitutus dicatur inſtitutus ſub contraria conditione,id.ſt,ſi pupillus non exceſſerit pupillarem ętatem,ex quo infert,ꝙ pupillaris ſubſtitutio dicatur quodammodo uulg . Ex qua etiam declaratione idem nu.69.reſpondet ad.l.Qui patri.ut retuli.˚s˚.poſt nu. 283.uer.nec obſtat quod. Ex eadẽq; declaratione idẽ poſt nu.115.& poſt nu.116.infert rationem, quare in ſubſtitutione pupillari pluribus facta pluralitas non reſoluatur in ſingul.quia ſcilicet ſupereſt alter , qui ex iure accreſcendi admittitur , prout dicimus de uulg.facta pluribus.& idem prius dixerat num.92. uer.ego credo.concordando not.per Bart. in.l.pen.de impub.ut per eum,quem referemus etiã.˚j.nu. 922. uer.& ꝙ pupil. Ex eadem denique declaratione idem poſt nu.24.uer.ſecũdo.elicit rñſionem ad.l. Nam hoc iure.tenendo,ꝙ directa ſubſtitutio ex coniecturis non inducatur. Quam declarationem cogitabam ſi forte intelligeret procedere ſolum,ubi agitur de fauore ſuperſtitis,uel ipſius pupilli defuncti,ut uidetur ſentire concordando not.per Bar.in.d.l.pen. ſed tamen animaduerto, ꝙ in ſolut.ad.l. Nam hoc iure.ceſſabat dictus fauor,& tamen eandem declarationem tradit:et in effectu,ex rationibus , quas allegat , uidetur indiſtincte loqui. Super eius igitur ſubtil. dictis uidetur mihi non parum cogitandũ eſſe . Quo ad primam itaq; illius concluſ.uidelicet , ꝙ quando pupillaris eſt facta ultimo,& in tota,ſub conditione,ſi uterq; &c. ſecundus ſuccedat primo ex iure accreſcendi , tanquam in hæreditate patris,☙ præmitto,ꝙ licet Alex. 502
in.l.Qui patri.col.3.uer.ego tamen.dicat nullius effectus eſſe, an quis ſuccedat pupillo ex iure accreſcendi,an uerò ex pupill.ſubſtit. quem ſimpliciter refert Rip.in.l.Re coniuncti.poſt num.202.attamen Crot. ibi poſt nu.112.uer.ego autem.dicit ſe aſſignare magnam differentiam , ut ibi per eum , quem breuitatis gratia non refero .Solum aduerto , ꝙ membra facta à Crot.ſunt quidem uera,ſed eius argumentatio æquiuocat à portione grauata, ad nõ grauatã,patet,quia ubi loquitur de iure accreſcendi, loquitur quando portio grauata accedit non grauatæ , dum uerò loquitur de ſubſtitutione pupill. mutat caſum , & loquitur, quando non grauata accedit grauatæ,uide eum.Dicas ergo , ꝙ in pari caſu nulla eſt differentia quo ad ter . Crot.an quis ſuccedat ex pupill. an uerò ex iure accreſcendi.Nam idem diſponitur de pupill.in.§.Qui filium.per eum alleg.quod diſponitur de iure accreſcendi in.l. Quòd ſi alterutro . pariter per eum alleg .
☙ Declaro,aut.n.portio grauata peruenit, etiam ex 503
uoluntate teſtatoris,ad non grauatam,& non fit cõtributio , ſiue loquamur in iure accreſcendi.l.1.§. ſi cohæredis. & .l. Quòd ſi alterutro.§.1.ad.l.fal.ſiue in pupillari ſubſtit.d.§. Qui filiũ.uerſi.ſi uerò patris. Nec obſt.l.cohæredi.§.cohæres.de uulga.& pup.ubi ſignanter fit differentia inter pup. & ius accreſcendi, quia ibi non loquitur de portione grauata accedente non grauatæ,cũ non eſſet grauatus ipſe pupill. ſed eius ſubſtitutus,& ſic non erat grauata,antequã ac-

cederet, prout etiã in uulg. tacita. Nos uerò loquimur, quando erat grauata, antequam ad non grauatã perueniret. & hęc declaratio colligitur ex not. per Caſt. ibi, quam, nota. ne cõfundaris, quia alij non declarãt, immo Iaſ. ibi facit differẽtiam (ſed erronee, opinor) inter ſubſtitutionem pupillarem, & ius accreſcendi.
504 ✱ Aut uerò econtra, portio non grauata, uel minus grauata, peruenit ad grauatam, & fit contributio tam in pupill. ſubſtit. d. §. Qui filium. uer. Quòd ſi extranei. & . §. fi. eiuſdem legis, q̃ in iure accreſcendi. d. l. Quòd ſi alterutro. in prin. & . l. Si Titio. in prin. ubi etiam uide Bar. prædicta declarantem, de leg. 2. Et ratio eſt, quia tam in pupillari, quàm in iure accreſcendi, talis portio non grauata, uel minus grauata, peruenit ad grauatam ex diſpoſitione teſtatoris, iuxt. not. per Alex. hic, col. 25. ad fi. & melius in. d. l. Pater fi-
505 liam. §. fi. col. 2. in prin. faciunt not. ſ. nu. 357. ✱ Rationem autem differentiæ inter primum caſum, uidelicet, quando portio accreſcens erat grauata, & ſecũdum, quando non erat grauata, ponunt Ang. Imol. & Alex. in. d. §. Si cohæredis. Et denium, ꝙ non ſit differẽtia inter ſubſtit. pupill. & ius accreſcendi, quo ad cõtributionem hæreditatum, not. Alex. in. d. §. Qui filiũ.
506 col. 2. poſt me. ✱ Bene differentia eſt inter prædicta, & ius non decreſcendi, in quo indiſtinctè nunquã fit d. contributio, ſecundum Ang. & Imol. in. d. l. 1. §. Id
507 quod. ✱ Rurſus differentia eſt inter prædicta, & ſubſtit. uulg. in qua indiſtinctè ſemper fit. d. contributio.
508 d. §. Qui filium. ✱ Atq; etiam differentia eſt inter prędicta, & ſucceſſionem ab inteſtato, in qua indiſtinctè nunquam fit contributio. d. l. Qui duos. de uulg. & pupil. & . d. l. 1. §. Si cohæres. & . d. l. Pater filiam. §. fi. et ratio eſt, uel quia ſucceſſio ab inteſtato eſt ex diſpoſitione legis. & ita not. per Alex. ubi. ſ. & in. d. l. Si fundum. §. fi. col. pen. uer. item adde. uel quia eſt ſolum tacita uoluntas teſtatoris permiſſiua, non diſpoſitiua, iux. not. j. nu. 709. Et iſta, ultra loca ordinaria, colliguntur ẽt ex not. per Caſtr. in. d. l. Qui duos. col. 2. de uulg. & pup. ubi aduerte, ꝙ ante uer. ex prædictis. antequã alleget. §. Si uerò prius. deſunt in libro meo hæc uerba, uidelicet. d. §. Qui filium. ſecus ſi ex pupill.
Licet ergo dictum Alex. & Ripæ, de quo. ſ. nu. 502. pro nunc uideatur uerum, uidelicet ꝙ præſens diſputatio nullius ſit effectus, ✱ & per conſequens damnabi-
509 le uideatur, ab aliorum opin. cum ſubtilitatibus, ſine utilitate diſſentire, ut poſt Io. Andr. dicebat Caſtr. hic col. fi. attamen tum excitandi ingenij gratia, tum uerò uel maxime, quia aliqua alia forte differentia inter iſta aſſignari poſſet, & interim hanc non omitto,
510 ✱ ꝙ ius accreſcendi ſemper accreſcit cum onere ſuo, ut per Ferdi. Loaz. in. §. Diui. nu. 339. de quo per Alcia. de præſump. reg. 2. præſump. 35. nu. 5. cum ſeq. ſubſtitutio uerò non ſemper, ſed cum. diſtinctione, de qua in. l. Licet Imper. de leg. 1. Capr. in conſ. 2. col. pen. & ita dicebat Cur. iun. poſt Alex. in. l. Teſtamento. prope fi. C. de impub. Sed melius nouè reperio, ꝙ aliam not. differentiã ponit Bal. in. d. l. Qui patri. col. 1. uer. iſta lec. quem uide, quia non tranſcribo breuitatis gratia. Iccirco redeundo ad q. propoſitam, pro opi. Torniel. adde not. per Bar. & alios in. d. l. Qui patri. ubi ꝙ frater tranſmittit ad hæredes ius ſuccedẽdi fratri ſuo pupillo, cui ipſe fuerat cohæres et ſubſtitutus datus: hoc autem alia ratione nõ uidetur eſſe, niſi propter ius accreſcendi, quod eſt tranſmiſſibile. ſecus. n. eſſet in ſucceſſione ab inteſtato. l. Quoniam ſororem. C. de iu. delib. & etiam in ſubſtit. pupill. iuxt. not. ſ. nu. 164. Cæterum circa hanc concluſ. cogita primò, quia, ut dixi. ſ. nu. 493. uer. non omitto. ipſemet Torniel. ex hac ſua ratione alibi infert, ꝙ frater ſuccedat ex tacita ſubſtit. pupill. hic uerò infert, ꝙ ex iure accreſcendi. Secundò contra Torniel. facit, quia attenta hac ratione ſequeretur, ꝙ in pupill. pluribus facta, etiam ꝙ non adeſſet dictio, tota, ſuperſtes ſuccederet ex iure accreſc. conſequens eſt falſum. d. l. Qui duos. et. l. Pater filiã. §. fi. ergo &c. Tertiò, quia ſequeretur, ꝙ ẽt extraneus cohæres iſtorũ filiorum deberet ita admitti per ius accreſc. ad portionẽ primi, ſicut alius filius ſuperſtes: conſequens eſt falſum, ergo &c. Quartò ſequeretur, ꝙ cum ius accreſc. non militaret niſi in bonis patris, ſuperſtes non excluderet ſubſtitutũ niſi à bonis paternis, non autem à bonis ipſius pupilli. Sequeretur etiam, ꝙ in pupillari facta de deſcendente teſtatoris, pluralitas non reſolueretur in ſingul. ſuperſtite alio coniuncto, quia ille non ſolũ eſſet par in ſucceſſione ab inteſtato, ſed etiam haberet ius accreſcendi, iux. not. j. nu. 1242. hæc autem illatio eſt falſa ſecundum com. opi. ut. j. uidebimus nu. 930. ergo &c. Sequeretur etiam, ꝙ cõiunctus ſuperſtes, licet ab alio ab inteſtato, uel ex teſtamẽto, excluſus, attamen cum haberet ius accreſcendi, excluderet ſubſtitutum extraneum, ne pluralitas reſolueretur in ſingul. ut paulò. ſ. diximus: conſequens autem eſt falſum, ſecundũ com. opin. ut. j. nu. 951. ergo &c. Quare Iaſ. in. d. l. pen. col. 3. tenens ſubſtitutũ pupill. nõ excludi à coniũcto ab alio ab inteſtato, uel ex teſtamẽto, excluſo, expreſſe dicit, ipſum coniunctum non habere ius accreſcendi, quod ceſſat poſt ius acquiſitũ, ut referemus. j. poſt nu. 952. uer. præterea. Ad hæc ſequeretur, ꝙ mater non ſuccederet unà cum dicto fratre pupilli ſuperſtite, ut fatetur, immo aſſerit ipſemet Torniel. conſequens autẽ eſt falſum, ut dicemus. j. nu. 512. ergo &c. Vltimò contra iuris reg. eſſet, ꝙ poſt ius acquiſitum (ut in his ter. dicebat Iaſ. ſ. proxime relat.) haberet locum ius accreſcẽdi, ut late not. in. l. uni. C. quan. non pet. par. & in. l. Re coniuncti. Non obſtat doct. Bar. & aliorum in. l. Qui patri. quia com. opin. eſt, ꝙ ibi hæredes fratris non ueniant iure accreſcendi, ſed tanquã ad quos ſubſtit. pup. ſit trãſmiſſa, ut diximus. ſ. nu. 283. Et ſi diceres, nonne dicunt Doc. ꝙ ſubſtitutio ibi tranſmittitur propter unionem iuris accreſcendi: reſpondeo, ꝙ non dicunt, iuris accreſcendi tunc uigẽtis, ſed quod à principio, antequam adiretur hæreditas, fuit unitum ſubſtitutioni, ut not. etiam ſ. ante nu. 285. uer. ad prædicta. præterea etiam circa ius accreſc. à principio cõpetens uide. j. nu. 292.
✱ Non obſt. ꝙ ſit idem teſtamentũ, quia eſt idem ſolũ 511
reſpectu perſonæ teſtantis, ut dicemus. j. num. 530. ſed ſic eſt, ꝙ unitas reſpectu perſonæ teſtantis tantum, non cauſat ius accreſcendi, ut per glo. in. l. 1. C. de teſt. mil. ergo &c. & ita in ter. arguit Aret. in. d. l. Qui patri. col. 2. quod tamen intellige tantummodo in iure accreſcendi, quod prouenit ex coniunctione uerbali, ſecus in eo, quod prouenit ex coniunctione reali, per tex. & ibi not. Ang. & alij in. l. Cohæredi. §. Cohæres

hæres

hæres.ad ſi.de uulga. & pupill.de quo.ꝭ.num.525.
quod uidetur contra prædicta.ſed dicas,ꝙ illud eſt ius
non decreſcendi. Non obſtat, ꝙ ſit eadem hæreditas,
512 quia reſpondebimus.ꝭ.nu.531.✻ Quo ad ſecundam
concluſ.Torn.uidelicet, ꝙ mater non ſuccedat in bo-
nis paternis filio, cui fuit facta pupill.ſubſtit.ſtante
fratre dicti pupilli cohærede, breuiter dicas, hoc eſſe
uerum ſecundum ius ſforum, ut per Alex.poſt alios
in.l.Eum qui nouiſſimus.col.2.in ſi.cum ſeq.ſ.eo.ſed
ſecundum ius nouũ,hoc uidetur expreſſe contra Bar.
poſt glo.in.l.Qui duos.in.3.opp.de reb.dub. Alexan.
ubi.ſ.& in conſi. 91.col.8.uol. 1. repetito ut.ꝭ.
poſt nu.550.& idem Alex.in conſi.175.col.7.in ſi.
cum ſeq.uol.5.Rimin.in conſ.253.num.22.qua de
re uide etiam Polit.de ſubſtit. chart.28.col.4.circa
me.& adde Aug.in.d.l.Qui duos.de uulg.& pup.Sa-
lyc.in.d.l.pen.col.pen.C.de impub.uerſi.ſed iuxta.
ex quo infert, quòd tunc ſubſtitutus non inuenit totã
portionem primi in hæreditate ſecundi, quod nota ad
declarationem.d.l.Qui duos.ad ſi. & per conſequens
ſubſtitut.ultimo penitus excluderetur, ſi uterque ſi-
mul perirent,ut per Socin.ibi poſt num.14.uerſi.eo-
dem modo. & uerſi. aliquando & tertiò. Et pro præ-
dicta com.opin.facit, quia ſi per tacitam pupill.non
excluditur mater, ut not.in.l. Precibus. minus debet
cenſeri excluſa per tacitam reſeruationem legit. hæ-
513 reditatum.& uide etiam late.ꝭ.num.969.✻ Circa
tertium concluſ.Torn.ꝙ pupillus, cui fuit facta pup.
ſubſtit.dicatur inſtitutus ſub cond.ſi exceſſerit pupill.
514 ætatem,✻ adde,ꝙ pro hac opin. uidetur adduci poſſe
Bar.in.l.Cum ex filio.in prin.de uulg.& pup.ubi ſi-
gnanter dicit, ꝙ dilatio ad tempus pubertatis æqui-
parat̃ ſubſtit.pupill.et ſic uidetur,ꝙ ẽt è contra ſub-
ſtit.pupil.æquiparetur dilationi in tempus puberta-
tis.Adduci ẽt poteſt,quia inſtit.pura ſub condit.adem
pta,cenſetur ſub contraria condit.data, iuxt.not.ſ.
nu.181. maxime Iaſ.ibi alleg. Cæterum cõtra hanc
opin.facere uidetur,quia ea attenta ſequeretur, ꝙ ẽt
extraneo poſſet fieri talis ſubſtit. pupill.ſi nihil aliud
eſſet,q̃ inſtitutio ſub condit.ſi exceſſerit pupill.ætatẽ:
uel ſaltẽ, ſi eſſet facta,poſſet hac rõne ſuſtineri,maxi
me,ut actus ualeat,uulg.l.Quotiens.Nõ eſt ergo dila
tio inſti.ſed eſt teſtamentũ ipſius pupilli, qui cũ teſta-
ri non poſſit,moribus inductum eſt,ut pater pro eo te
ſtari poſſit: & præſupponitur pure hæredem eſſe ip-
ſum pupillum,qui poſtea,tanquã dominus, dicitur te-
ſtari de bonis ſuis,mediante ſubſtitut.ſibi per patrem
facta,Inſtit.de pup.ſubſtit.in prin.l.2.eod.titu.cum
uulg.omnibus notis,& habetur per Pariſ.in cõſ.15.
uol.3.✻ ubi ꝙ ſubſtitutus per auum nepoti, ſi ab in-
515 teſtato deceſſerit,excluditur,tanquã conditione defe-
ctus,ſi pater ei pupillariter ſubſtituerit.✻ Et idẽ de
516 ſtatuto ab inteſtato loquente,ut non cõprehendat pu-
pillum,cui facta ſit pupillaris ſubſtitutio,dato etiã ꝙ
ſubſtitutio illa non habuerit effectum, cõſuluit Cur.
iun.in conſ.134.✻ immo hinc eſt,ꝙ ſi teſtator ſubſti
517 tuendo pupillariter,diceret,mihi ſubſtituo,dictio illa,
mihi,pro non adiecta eſſet,ut ſubſtitutio ſuſtineatur,
de quo per Alci.poſt alios in.l.1.in prin.de uulga.&
pupill.cui adde Iaſ.in.l.pen.C. de impub.& in conſ.
134.col.ſi.uol.1.pro cuius rei declarat.uide Deci.in
conſ.371.col.ſi.Ruin.in conſ.103.uol.2.Soc.iun.in
conſ.103.col.ſi.uol.1.hos tres in eo.caſu, et per eun
dem Deci.in conſ.642.ubi etiam apoſtil.& Ruin.in
conſ.105.uol.2.Cur.iun.in cõſ.73.Soc.iun.in cõſ.
102.col.5.uol.1.pront etiã licet per uulg.& fideic.
ſuccedatur teſtatori,non aũt grauato,iur.uulg. atta-
men ſubſtitutio non deſinit eſſe fideicommiſſ.licet dica
tur,ſuccedat illi, ut per Alex. in conſ.omniũ primo,
col.2.uer.nec obſtat. licet tex.per eũ alleg.iudico meo
non probet.nec ẽt deſinit eſſe ſubſtitutio uulg.licet di-
catur,ſuccedat ille,ut per Iaſ.in conſ.134.ad ſi.uol.
2. ſed de his latius uide per Curt. iun.in.d.conſ.73.
nu.17.cum ſeq.& licet nu.20.dicat ſe non reperire
illud conſ. Bal.quod in contrarium alleg.dicas,ꝙ illud
reperitur ſecundum impreſſ. ant. Secundò cõtra Tor.
facit,✻ quia ſequeret̃,ꝙ talis inſtit.nõ ualeret tãquã 518
filio inſtit.ſub cõd.caſuali.l. Si pater.ubi not.C.de in
ſtit.& ſubſtit.Nec obſt.l.Cũ ex filio.in prin.de uulg.
et pup.alleg. per ipſum Tor.quia deciſ.illius tex.tole
ratur propter reciprocã ſpem, iux.l. De fideicõmiſ-
ſo.C.de tranſac. aliâs enim ſecus eſſet, ut declarant
Doc.ibi.& ſic reſponſio ſua retorquetur. Tertiò quia
ſequeretur,ꝙ non poſſet adiri hæreditas, niſi uel poſt
mortẽ pupilli,uel poſt exceſſum pupillaris ætatis,quia
ìnterim nulla conditio inſtitutionis uerificata eſſet.et
ſi dicas,ꝙ hoc non inconuenit,iux.not.ꝑ Bar.& alios
in.l.Planè.§. Si coniunctim.ubi uide Iaſ.prope ſin.de
leg.1.poſt glo.in.l.2. ſi pars hære.peta. reſpon.ꝙ cer
te durum eſſet,ꝙ pup.cui eſt facta ſubſtit.pup. nõ poſ
ſet adire hæreditatem patris.Quartò facit,quia hære
ditas ex die uel ad diem dari nõ poteſt.l.Hæreditas ex
die.de hæred.inſtit.l.Extraneum.C.eo.tit. Non obſt.
doc.Bar.in.d.l.Cum ex filio.ſ.in contrariũ alleg.quia
cõmuniter reprobatur,ut ꝑ Alex.& Iaſ.ibi,& ꝑ cõ-
ſequens retorquet̃ contra Torn.Non obſt.alia rõ.ſ.ꝑ
nos adducta,quia rñ.ꝙ ſubſtit.pupil. non eſt adeptio,
ſed eſt prouiſio ipſius pupilli, & ſubſtit.ſuccedit tanq̃
in bonis pup.nõ aũt teſtõris, ut.ſ.dictũ fuit.et ex ꝑ-
dic.corruit ẽt rñ.ſua ad.l.Qui patri.relat.ſ.poſt nu.
283.uer.nec obſt.quod.✻ Quò uerò ad ultimã cõclu. 519
Torn.uidelicet,ꝙ ſubſt.pup. dicatur inſtitutus ſub cõ
dit.ſi pupillus nõ exceſſerit pupill.ætatẽ,et ꝙ ꝓpea.pu
pillaris ſubſtit.largo modo dicatur uulgaris, adde pro
eius opi.uideri tex.in.l. Pater familias primis tabul.
de uulg.& pup.maxime dũ in ſin. dicit,nec aduerſa-
ri etc. cũ uerũ ſit,cũ teſtatori hrẽdẽ extitiſſe. & adde
ẽt,qđ ꝑ.§. Quod uulgò.&.§.ſeq.alleg.per ipſum Tor.
dicit Bal.in.l.Quotiẽs.col.ſi.C.ſam.erci.✻ ꝙ ſicut le 520
gatũ ſpeciale factũ in teſtõ paterno derogat generali
facto in eodẽ teſtõ,ita ẽt legatũ ſpeciale factũ in pup.
ſubſtitutione derogat generali facto in teſtõ pr̃no.Ad
de ẽt Alb.poſt Oldr.hic in ſi.ubi ꝙ quo ad patrẽ teſtã
tẽ,ſi ſubſtit.pluribus pupillis admitteretur uerificata
cõditione ſolũ in uno,diceretur pro parte teſtatus,&
pro parte inteſtatus decedere. ✻ Adde etiã, quia hinc 521
uidemus,ꝙ incapax hæreditatis paternæ,dicitur ẽt in
capax ſubſtitutionis pupillaris quo ad bona paterna
l.Si is qui ex bonis.de uulg.& pupill.ubi Doctor.in-
ferunt ad pulchram. q.✻ an ſtatutũ prohibens mari- 522
tum legare uxori,prohibeat etiã eandem pupillariter
ſubſtituere. & de qua quæſt.uide omnino pro limit.
Ruin.in conſi.54.col.4. & 5.uolum.2.✻ Pro eius 523
etiam opini.adduci poteſt, quia ſubrogatus in locum

alterius dicitur ſuccedere eodem iure, quo ſuccedebat is, in cuius locum ſubrogatur, & propterea militat ius accreſcendi inter ſubrogatum, & coniunctum eius, in cuius locum fit ſubrogatio, ut per Aretin. not. in. l. si totam. in fi. de acquir. hæred. quem ſequitur Curt. iun. in. l. uni. col. 3. in prin. C. quan. non pet. par. & in Rubrica illius titu. col. pen. prope fin. inferens col. fi. quòd ideo in. l. Quidam eulogio. ſubſtitutus pupillaris habet ius accreſcendi, quia dicitur
524 habere hæreditatem, tanquam inſtitutus. ✱ Vltimò pro eius opin. uidetur tex. expreſſus in. l. cohæredi. §. cohęres. de uulg. & pupill. ubi quòd inſtitutus idemq; pupillariter ſubſtitutus, dicitur inſtitutus partim pure, partim ſub conditione, & propterea
525 fit contributio hæreditatum. ✱ Ad idem facit text. ille in fin. ubi quòd ſicut duo legatarij eiuſdem rei in teſtamento paterno in dubio concurrunt. l. si pluribus. de leg. 1. ita etiam legatarius in ſubſtitut. pupil. et legatarius eiuſdem rei in teſtamento paterno concurrunt, concordat. l. Planè. la. 1. §. si coniunctim. de leg. 1. quod quidem ſecus eſſet, ſi eſſent diuerſa teſtamenta. l. si ſub cõditione. ad fi. ff. quemad. uſuſf. amit. Poſtremò hanc opin. uidetur tenere etiam Bart. in. §. Quidam liberis. in quæſt. de acquiſitis ex uulg. ubi dicit, quòd cohæres ſubſtitutus cohæredi, dicitur inſtitutus partim pure, partim ſub conditione, alleg. l. Si tu ex parte. de acquirend. hæred. & l. 1. §. Quæſitum. ad. l. falcid. quæ loquuntur in uulg. & l. Iu ratione. §. penul. eod. titu. quæ loquitur in pupillari. Veruntamen his non obſtantibus, puto ego, quòd ſubſtitutus pupillaris dicatur hæres filij, non autem pa-
526 tris, iux. not. ſ. poſt num. 514. ✱ Aliâs enim quomodo talis ſubſtitutus poſſet conſequi alia bona pupilli aliunde obuentaʼ iuxt. §. Ad ſubſtitutos. & not. Alex. in conſi. 247. uol. 6. Circa quod obiter non omitto ſing. limit. Caſtr. in conſi. ultimo, Super primo. col. 5. in. 2. dub. uol. 2. quæ tamen mihi uidetur contra not. per ipſum ibidem col. 3. in fi. cum ſequen. Nec etiam omitto, quòd Cicer. temporibus ea res admodum dubia fuiſſe uidetur, ut patet in ſecundo de Inuent. paulò ante me. ubi loquens de conſtitutione generali negociali, ſubtiliter diſcutit huius controuerſiæ exemplum, ſiue id quidem ſit tacita, ſiue, quod non ſatis
527 liquet, expreſſa pup. ſubſtit. ✱ Secundò moueor, quia ſequeretur, quòd hæres, idemque ſubſtitutus pupillaris renuntians omne ius, quod habet, uel habere ſperat in bonis paternis, cenſeretur etiam renuntiare ſubſtitutioni pupillari: conſequens eſt falſum, ut per Bart. & alios com. in. §. Duo fratres. in. 7. quæſt.
528 ergo &c. ✱ Tertiò, quia pupillaris ſubſtitutio poteſt fieri etiam pupillo exhæredato. l. 1. §. fin. de uulg. et pupill. cum concord. Quartò, quia ſequeretur, quòd hęreditas pupilli repudiantis hæreditatem patris, accreſceret cohæredi hæreditatis patris: conſequens autem eſt falſum, ut per Bar. & com. Doc. in. l. Re coniu
529 cti. in ultima. q. ubi Crot. nu. 110. ergo &c. ✱ Non obſtat, quòd ſubſtitutio dicatur ſecunda inſtitutio, quia reſpon. quòd bene intelligitur ſecunda reſpectu teſtatoris, qui non poteſt pupillariter ſubſtituere, niſi prius ſibi faciat teſtamentum: & hoc reſpectu etiam fideicommiſſaria dicitur ſecunda inſtitutio, licet precaria. l. Quærebatur. de teſtam. mil. de qua per Polit.

in tract. de ſubſtit. in Rubr. col. 4. uerum non dicitur ſecunda inſtitutio reſpectu ipſius ſubſtituti, immo ne reſpectu quidem ipſius pupilli, puta ſi fiat pupillo exhæredato, iuxt. d. l. 1. §. fin. & ita declarat Rip. in Rubr. de uulg. & pupill. col. 2. Non obſtat, quòd ſubſtitutus pupillar. poſſit grauari à patre, quia reſpon. ꝙ etiam legit. hæres pupilli poteſt grauari, & tamen non poteſt iam dici inſtitutus à patre, ſed ea ratione iſti poſſunt grauari, quam dicemus. j. num. 540.
✱ Non obſt. quòd ſit idem teſtamentum patris, & fi- 530
lij, quia reſpon. ꝙ reſpectu efficientis dicitur quidem idem teſtamentum, & ita procedit. l. Patris & filij. adde, & reſpectu unitatis ſolemnitatis, ut per Angel. ubi. j. proxime. & Caſt. poſt Bar. in conſ. 381. viſis omnibus. col. 2. uol. 1. & Ang. in conſ. 148. col. 3. At alijs reſpectibus dicuntur diuerſa teſtamenta, ut late declarat Caſtr. ibi colum. 2. ubi etiam Iaſ. pupillaris enim ſubſtitutio, ut. ſ. etiam diximus poſt nu. 514.
dicitur teſtamentum pupilli. ✱ Non obſtat, ꝙ dicatur 531
eadem hæreditas, ut dicebat Torn. cui adde not. per Rui. poſt Alex. in conſi. 118. col. 6. circa med. uol. 3. ubi ꝙ in fideicommiſſo facto de hæreditate, licet non ueniant acquiſita uigore legatorum uel fideicommiſſorum, ut. ſ. dix. nu. 415. attamen ueniunt acquiſita uigore ſubſtit. pupill. Ad hoc enim reſpondeo, ꝙ ſi quidem agitur de ſuſtinenda ſubſtit. ad hoc ut pupillus dicatur decedere teſtatus, tũc dicitur eadem hęreditas, per. §. Sed nec impuberis. Atque hinc eſt, ꝙ qui acceptauit hæreditatem paternam, non poteſt poſtea repudiare pupill. l. Quidam eulogio. de qua. j. num. 537. & idem dicitur in. l. Qui patri. de qua. ſ. num. 292.
✱ Et hoc eſt fauore pupilli, cuius intereſt pupillarem 532
ſubſtit. admitti. l. Ex tribus. C. de inoff. teſt. Soci. iun. poſt Iaſ. in conſi. 94. col. 8. uol. 1. Caſt. in conſ. 264.
Videtur dicendum. uol. 2. ✱ ubi ꝙ ſubſtitutio pupilla- 533
ris dicitur facta etiam naſcituro, qui fuerat inſtitutus unà cum iam natis, quia eſt illi fauorabilis, licet uerba ſubſtitutionis uiderentur refragari, ut per eũ, cui adde. l. Si pupillus. aliâs, Iulianus. de acquiren. hæredit. Atque hinc eſt, quòd ſubſtitutio in dubio potius interpretatur directa pupill. quàm fideicommiſſaria, ut pulchre per Bald. in conſi. 35. pater filio. uol. 2. in no. & in alio conſ. alleg. per Socin. iun. in conſi. 103. num. 17. uol. 1. ubi hoc extendit ad exemplarem, & per Tiraquel. in præfat. l. Si unquam. num. 9. Vel forte etiam dicitur eadem hæreditas apud moribundos, qui mortis cogitatione turbati non faciunt hanc differentiam, ut in pulchro caſu conſiderat Corn. in conſi. 276. col. 5. in fi. uol. 3. cuius tamen arg. adde in ter. Bar. in. l. 2. de uulg. et pup. col. pen. uer. ſecunda. Verum ubi ceſſet dicta ratio, & fauor pupilli, tunc quocunque alio reſpectu dicuntur diuerſæ hæreditates, ita declarat Alex. poſt Bart. & alios, in. d. l. Qui patri. in. 2. not. immo Aretin. in. d. l. Qui patri. col. 3. dicit, quòd etiam in termi. §. Sed nec impuberis. ſolum eſt idem teſtamentum, ſed quòd dicere, quòd ſit eadem hæreditas, eſt æquiuocatio. Et ex prædictis ſequitur, quòd poteſt quis repudiare hæreditatem paternam, & acceptare ſubſtitutionem pupillarem, ut eſt text. in. l. Si filius qui patri. de uulgar. & pupill. & dicemus etiam infra num. 537. ✱ Hinc eſt, 534
quòd ſubſtituto pupillari in re certa, accreſcunt re-

*liqua bona pupilli.l. cohæredi.§.fin. ſecundum pri-
mam lectu.glo.com.approbatam, de uulg.& pupill.
non autem inſtituto uniuerſaliter in bonis pater-
nis: & è contra inſtituto in re certa teſtatoris ac-
creſcunt reliqua bona teſtatoris, non autem ſubſti-
tuto pupill. in uniuerſum. ita Corn.(cui adde Ang.
in conſi.148.colum.3.) in conſi.35.col.7.uol.2.
ſubdens, quòd dicere ſubſtitutum pupillarem ſuc-
cedere patri, caret omni fundamento, & quòd iu-
dicantur ut duo teſtamenta, non ut unum, & quòd
ſicut inſtitutus in teſtamento paterno non ſuccedit
pupillo, ita nec ſubſtitutus pupillaris ſuccedit pa-
tri, ut per eum: cui adde.d.l.Cohæredi.§.fi.de uulg.
& pupill. & Ruin. licet de Corn.non meminerit,
in conſi. 54. colum.2. uol.2.& diximus etiam.ſ.
poſt num.514.quibus adde Bal.in conſi.216.ad fin.
uol.3.in no.quem ſolum allegat Socin. iun.in conſi.
126.num.50.uol.1.& in conſi.34.poſt num.16.
535 uol.3.❧ Hinc eſt etiam, quòd acquiſita ex ſubſti-
tutione pupill. non imputantur in legitimam debi-
tam in bonis patris ſubſtituentis, ut per Alciat.in
l.In quartam.num.43.cui adde Alex.in conſ.179.
colum.2.uol.5.ſequitur Pic.in.d.l.In quartam.nu.
218.aliâs.265.ſubdens mirum eſſe, quòd cum pa-
ter poſſit de bonis illis diſponere, non imputentur in
legitimam debitam in bonis ſuis, cum aliâs omnia,
quæ filius, uel ab extraneo, contemplatione patris
habet, imputentur: ſed ratio eſt, de qua.ſ.ut ibi per
eum. Ex quo infero, quòd minus imputabuntur bo-
536 na relicta ex diſpoſitione auita.❧ Hinc eſt, quòd bo-
na prohibita alienari extra familiam, & ut in fa-
milia relinquantur, ſi relinquantur uni de familia,
non imputantur ei in Falcidiam ſibi debitam in bonis
relinquentis.l.Pater filium.ad.l.Falc. ita Alc.ubi.ſ.
& Cran.poſt Soc. in conſi.144.col.1. Quod tamen
forte non procederet quo ad fauorem aliorum de fa-
milia, quibus potuiſſet grauatus dicta bona relin-
quere, & hoc propter not.ſ.num.357.ubi, quòd
iuſſus eligere poteſt grauare electum ad fauorem il-
lorum, quos poterat eligere: quam limit. nota, quia
non reperi ab aliquo dictam: ſed forte non eſt ue-
ra, quia non ualet conſequentia, poteſt grauari
in illis bonis, ergo illa bona imputantur: patet,
quia ſubſtitutus pupillaris poteſt grauari.l.Si fun-
dum per fideicommiſſum.§.fin. & tamen bona pu-
pilli non imputantur ei in legitimam, ut paulò.ſ.
dicebamus. Bene prædicta limitarentur, quando eſ-
ſet ſimplex prohibitio alienationis extra familiam,
ſine expreſſa uocatione illorum de familia, quia
tunc ſi grauatus relinqueret uni de familia, impu-
tarentur ei in Falcidiam ſibi debitam in bonis re-
linquentis, à quo tunc iſte de familia diceretur bona
illa habere, non autem à primo teſtatore, ut decla-
rat Socin.in conſi.114.col.2. uerſi. nec eſt ſimilis.
uol.3.ut ibi per eum: de cuius principali pulchra
profecto quæſt., quam etiam poſuit in.§.Res quæ.col.
fin. uide per Crot. & Loaz.in.§. Diui. hunc num.
104.illum num.18.& Rip.in.l. In quartam. num.
108. Sed redeundo, unde digreſſi ſumus, bre-
uiter, quòd hæreditas patris, & hæreditas filij di-
cantur diuerſæ hæreditates, eſt text. formalis in
§.Igitur.in fin.Inſtit.de pupill.ſubſtitut.quem alleg.*

*Aret. qui hanc opin.defendit, in.d.l.Qui patri. col.2.
poſt prin.ubi uehementer dolet, ſe ex memoria con-
fidentia in hoc erraſſe. Idem tenet Crot. in.l.Re
coniuncti. poſt num.117.ante uerſi. quartò. licet de
Aretin. in hac reſponſione non meminerit, quibus
adde alium text.formalem in.l.2.§.Prius.uerſi. Cæ-
terum. de uulg. & pupill. ſed uide alium pulchrio-
rem text.in.l.2.§. illud. de hæred.uel act.uend. &
alium in.l.3.§.Si mater.ff.de Carbon. edic. ibi, non
enim de paternis, ſed de fraternis &c.❧ Non obſt. 537
l.Quidam eulogio.alleg.per Torniel.quia ibi ageba-
tur de conſeruanda ſubſtitutione pupillar. quo caſu
procedit obiectum, ut.ſ.diximus poſt num.531.&
ita etiam dicit Curt. iun.in Rub.quan. non pet.par.
col.fi.cui adde Iaſ.in.l.Re coniuncti. poſt nu.271.
& uide etiam.ſ.ante num.524.❧ Hinc eſt, quòd 538
cohæres ſubſtitutus pupill. acceptando paternam
hæreditatem, ſe obligat ad pupill.ut diximus.ſ.poſt
num.531.ſecus uerò eſt è contra, quia poteſt quis
acceptare pupill.repudiata paterna hæreditate, tan-
quam quòd ſint diuerſa, dummodo paternum teſta-
mentum non irritetur, uel dummodo tabulæ pupil-
lares confirmentur per exiſtentiam ſui hæredis.l.
Si filius qui patri. ubi Alex. col. 5. de uulg. & pu-
pill.diſtinguendo tamen late, ut per Bart. poſt Dyn.
in.l.fi.de acquirend.hæredit.& ita not. declarat Ca-
ſtr.in.d.l.Si filius qui patri.col.penul. & circa præ-
dicta uide etiam late Polit.in tract.ſubſtit.char.33.
col.2.&.ſ.poſt num. 292. Cum itaque in pro-
poſito noſtro, non tractetur de conſeruanda ſubſti-
tutione pupillari, ceſſat ratio, quare fingi debeat
eadem hæreditas.❧ Non obſtat.§.Quod uulgò.&.§. 539
ſequen. ſuper quo Torniel. uidetur facere maiorem
uim. Nam pro faciliori intelligentia illorum text.
quos dicunt Doct.eſſe horribiliores, qui ſint in cor-
pore iuris, aduertendum eſt, quòd omiſſa illa differen-
tia, Doc.an Iuriſconſ. ibi uelit faciendam eſſe con-
tributionem bonorum teſtatoris, & pupilli, prout
uolunt Bar.& Angel.ibi, & Bart. à contrario ſen-
ſu, in.l.Qui duos. de uulg.& pupill. an uerò ſolum
contributionem legatorum, prout uolunt Caſtr. &
Imol.ibi,& Imol.& Aret.in.d.l. Qui duos. Inten-
tio Iuriſc.ibi in ſumma eſt, quòd omnino ſubſtituto
remaneat quadrans eius, in quo fuit ſubſtitutus,
attento ſemper ualore bonorum tempore mortis te-
ſtatoris, qua in ultima re nulla eſt difficultas. Dicit
itaq; Iuriſc. ꝙ licet ipſe pupillus non fuerit grauatus
legatis ultra dodrantem, ut eſt exemplum in.§.Quod
uulgò.iux.ſecundam lec.gl.ut per Caſt.& Alex.ibi,
attamen ſi legata ab eius ſubſtituto ſoluenda exce-
dunt dodrantem eius, in quo fuit ſubſtitutus, ſiue hoc
ſit propter legata ſimul computata, ſiue hoc ſit pro-
pter legata ab ipſo tantum ſubſtituto data, ſemper
detrahit Falcidiam.Et exemplum primi caſus, uideli-
cet quando propter utraque legata ſimul computata,
ponitur in.§.Quod uulgò.et in.§.ſeq.uer.quid autem.
reddente ratione, quia in hac parte iuris.i.in ratione
Falcidiæ, ſit contributio legatorum, tam ab ipſo ſubſti-
tuto, quàm à pupillo datorum, ac ſi ab ipſo tantum pupillo
inſtituto omnia eſſent data, ut not.etiam Bar.in.l.Si is
qui.§.Liberatio. de lib.leg. ideſt partim pure, partim
ſub conditione, ſi in pupillari ætate deceſſerit, quo*

caſu ſicut pupillus , licet ab initio non poſſet de
legatis conditionalibus detrahere Falcidiam , poſ-
ſet tamen petere ſibi de ea caueri , ſi conditio ex-
titerit , iuxt. l. 2. §. Interdum. eod. titu. ita etiam
eius ſubſtitutus , cum utraque legata ſint ab eo
pure ſoluenda , debet poſſe detrahere Falcidiam.
Exemplum uerò ſecundi caſus ponitur in. §. ſequen.
in princ. ubi , quòd licet legata ab ipſo tantum
ſubſtituto data , non excedant dodrantem totius
aſſis , in quo pupillus fuerat inſtitutus , attamen ſi
excedant dodrantem ſemiſſis , in quo ſolo ſubſtitu-
tus ille fuerat uocatus , poteſt detrahere Falcidiam:
& reddit rationem , quia ſubſtituto ita debet rema-
nere quadrans eius , in quo fuit ſubſtitutus , prout
inſtituto quadrans eius , in quo fuit inſtitutus. ſed
ſic eſt , quòd ſi inſtitutus in ſemiſſe , grauatur ultra
dodrantem ſemiſſis , detrahit Falcidiam , licet lega-
ta non excedant dodrantem totius aſſis , ergo ita
etiam ſubſtitutus in ſemiſſe , licet legata non exce-
dant dodrantem totius aſſis , attamen , dummodo ex-
cedant dodrantem ſemiſſis , debet poſſe detrahere
Falcidiam. & de hoc eſt etiam text. in. l. In ſingulis.
eo. ti. & in. l. cohæredi. §. cohæres. uer. non idem. ubi
glo. & Doct. de uulga. & pupill. Et obiter non omit-
to , quòd licet , ſecundum deciſ. §. Quod uulgò. Iuriſc.
uideatur uelle , quòd ſubſtitutus detrahat Falcidiam
ex beneficio pupilli , & per conſequens uideretur
etiam è contra dicendum , quòd ubi pupillo non
competeret ius detrahendi Falcidiam , tunc nec eius
ſubſtituto deberet competere , tamen in. §. ſeq. deci-
ditur contrarium. ex quo Caſtr. in. §. ſequen. col. 1.
infert , quòd ſubſtituto conceditur uariatio , prout
ſibi expedit , ad detrahendum Falcidiam , uidelicet
aliquando tanquam quòd legata ſint à pupillo data ,
aliquando uerò tanquam quòd ſint ab ipſo ſubſti-
tuto data. Verum mihi uidetur , ut principio dixi ,
quòd tota intentio Iuriſc. ſit , tantum attendere , an
ſubſtituto remaneat quadrans eius , in quo fuit uo-
catus , uel ne , non autem quòd ſibi concedatur ua-
riatio. Et ſi diceres , quòd in. l. Pater filiam. §. fin.
eod. tit. & in. l. Qui duos. §. 1. de uulg. & pupill ſub-
ſtitutus detrahit Falcidiam , licet remaneat apud
eum plus , quàm quadrans totius hæreditatis , ad hoc
facilis eſt ſolut. quia immo in caſu illo , nec apud
eum , nec apud pupillum remanet plus , quàm quadrãs
eius , in quo fuerunt uocati : quia licet hæreditas
primi peruenerit ad ſecundum , illud fuit ab inte-
ſtato ex beneficio legis , non autem iudicio teſtato-
ris , & ideo non fit contributio hæreditatum , ut ibi.
& not. Alex. in. d. §. fin. in fin. & dixi. s. num. 508.
Veniendo modo ad uerba illorum textuum pondera-
ta per Torniel. primò non obſtat. §. Quod uulgò. in fi.
ibi , cum in hac parte iuris , quia , iudicio meo , ſi-
gnificant , quòd in hac materia rationis Falcidiæ ,
omnia legata cenſeantur , ac ſi ab ipſo pupillo eſ-
ſent data , inducendo ut. s. diximus poſt uerſi. &
exemplum primi caſus. non autem ſignificant , quòd
pupillus cenſeatur inſtitutus ſub conditione , ſi ex-
ceſſerit pupillarem ætatem , eius uerò ſubſtitutus
cenſeatur inſtitutus ſub contraria conditione , ut di-
cit Torniel. Pariter etiam non obſtat. § ſequen. quia
Iuriſconſ. ſolum dicit , ueriorem eſſe ſententiam ,

quòd ſubſtitutus in ſemiſſe detrahat Falcidiam ad
inſtar inſtituti in ſemiſſe , cum tam huic , quàm il-
li debeat remanere quadrans eius , in quo fuit uo-
catus , non attento an pupillus ipſe potuiſſet Fal-
cidiam detrahere , uel ne. ✠ & ratio eſt , quia 540
ſubſtitutus pupillo , non ea ratione poteſt grauа-
ri , quia pupillus fuerit honoratus , ſed quia ipſe
ſubſtitutus fuit honoratus à patre , qui poterat
aliquem ſubſtituere. qua ratione etiam hæres legiti-
mus pupilli poteſt grauari à patre , quia poterat
alium ſubſtituere , ut declarat Iaſ. poſt alios in. l.
si fundum per fideicommiſſ. §. fin. Ruin. in conſ. 58.
col. 5. & in conſi. ſeq. uolum. 3. & uide. j. ante num.
838. uerſi. reſpond. hinc eſt , quòd contribuuntur
quæcunque bona ipſius pupilli , ut dicemus. j. num.
543. Et ſecundum prædictam declarationem pu-
to intelligi debere etiam uerba illa in. d. §. Qui filio.
uidelicet , ſubducta perſona pupilli , ideſt non at-
tento , an pupillus ipſe potuiſſet Falcidiam detra-
here , uel ne , ſed ſolum an ſubſtituto remaneat
quadrans ſubſtitutionis : & ita intelligit Iac. de
Rau. licet glo. ibi aliter exponat. & patet etiam ,
dum ſubdit text. reuocandi ſunt ad intellectum in-
ſtitut. & dum dicit , inſtituti comparatio : ideſt ,
ut , quemadmodum in inſtituto attenderetur , quo
ad rationem legis Falcidiæ , pro quota eſſet inſtitu-
tus , ita etiam in ſubſtituto attendi debeat pro quo-
ta ſit ſubſtitutus , & quantum ſit commodum , quod
ex facto patris ſentit. Pariter etiam uerba illa ,
ut enim opus patris &c. ut legitur in meo libro ,
alibi uerò , opes patris. quæ quidem uerba multi-
pliciter exponuntur , & ſecundum Hercul. ibi ſunt
obſcuriſſima , & non uidentur aliquo modo poſ-
ſe adaptari , ut concludant , exponi poſſunt , uide-
licet , ut ſubſtitutio pupillaris uim capiat & men-
ſuretur ab opere patris , qui poterat alium ſubſti-
tuere , ut. s. dixi poſt Doct. in. l. Si fundum per fi-
deicommiſſ. Non ergo dicit Iuriſconſ. in. d. §. Quod
uulgò. nec in. § ſequen. quòd hæreditas pupilli dica-
tur hæreditas paterna. eſſet enim contra iura alleg.
s. nu. 533. uerſi. uerum. cum ſequen. nec quòd pu-
pillus , cui eſt facta pupillaris ſubſtitutio , dicatur
ſolum inſtitutus ſub conditione , ſi exceſſerit pupil-
larem ætatem , nec quòd ſubſtitutus pupillaris di-
catur hæres patris inſtitutus ſub contraria condi-
tione , ideſt ſi pupillus non exceſſerit pupillarem
ætatem , nec quòd defuncto filio in pupillari æta-
te , portio pupillo relicta habeatur pro non adita ,
ut dicit Torniel. immo contrarium , ſi recte perpen-
das. Quid? non ne in ſubſtituto per fideicommiſſ.
idem eſſet , quod in illis text. dicitur de ſubſtituto
pupilli? certè (ſalua tamen maturiori conſideratio-
ne , quia non fuit datum uidere aliquem in ſpecie
hoc declarantem) interim putarem , quòd ſic. ne-
que enim ullam uideo diuerſitatis rationem in his
ter. inter ſubſtitutum pupillar. & ſubſtitutum per
fideicommiſſ. ſed ſic eſt , quòd licet inſtitutus graue-
tur reſtituere hæreditatem , ſi ſine filijs deceſſe-
rit , non propterea dicitur ſolum inſtitutus ſub con-
ditione , ſi cum filijs deceſſerit , neque eius ſubſti-
tutus propterea dicitur inſtitutus ſub contraria con-
ditione , ut eſt clarum : minus ergo hoc dici debet in

ſubſti.pupill.cum in fideicommiſſaria ſaltē ſubſtitu-
tus dicatur ſuccedere teſtatori, in pupill. uerò ſuc-
cedat ipſi pupillo. Non obſtat.l. Pater ſamilias pri-
mis tabul.ſ.per nos in contrarium allegat.quia re-
ſpond.per Bart. ibi, quòd ideo dicitur ſuccedere te-
ſtatori, quia ſuccedit eius hæredi ex iudicio te-
ſtatoris, quo caſu hæres hæredis primi teſtatoris
eſt hæres, iur.uulg.& uide Crauet.poſt Soc.iun.in.l.
cum filioſ.in.3.par.nu.36. Non obſt.not.per Alb.
hic in fin.poſt Oldr.quia reſpond.ꝙ immo gloſ.in.d.l.
Qui duos.& Alber.ibi dicunt,ꝙ pater non propterea
diceretur decedere pro parte teſtatus, & pro parte
inteſtatus,ut refero etiam.j.num.838.uer.ultimo.
541 ✻ Non obſtat,ꝙ incapax hæreditatis paternæ, dica-
tur etiam incapax ſubſtit.pupill.quia reſpon. illud ſo
lum procedere, quando eſt incapax in odium teſtato-
ris,ut ſpurius,tunc enim neque per uiam ſubſtitutio-
nis pupil.poteſt teſtator ei quicquam relinquere: aliâs
uerò ſecus eſt,ut declarat Caſtr. in conſ.468.ſuper
primo.col.4.uol.2.adde hinc eſſe, ꝙ non eſt incapax
quo ad bona,quæ nō fuerunt teſtatoris, ut ibi dicitur.
542 ✻ Non obſt. ꝙ ſubrogatus in locum alterius dicatur
eodem iure uenire,ut.ſ.dicebamus nu.523.quia de-
clarationē illam Aret. reprobat Alc.in.4.lib.Parad.
c.9.& licet Cagnol.in.l.uni.poſt nu.62. uerſ.ſecū
dò.quand.non pet.par.defendat Areti.attamē contra
Aret.uide not.per Iaſ.in.l.Is poteſt.nu.47. de acqui.
hæred. Non obſt.tex.in.l. Cohæredi.§.Cohæres.ſ.in
contrarium alleg.quia reſpon. ꝙ ſubſtitutus pup.dici
tur quidem inſtitutus à patre ſub conditione, ſi pup.
deceſſerit in pup. ætate, ſed non tamen dicitur hæres
conditionalis patris,nec ſuccedere patri, immo dici-
tur hæres conditionalis filij, & ſuccedere ipſi filio.
543 ✻ hinc eſt,ꝙ ad ſubmouendam falc. de legatis à ſub-
ſtituto pupill.datis,non ſolum contribuitur portio bo
norum paternorum relicta ipſi filio, ſed etiam quæ-
cunque alia bona ipſius pup.ſecundum Imol.ſub du-
bio tamē,in.l.Et ſi contra.in fi.de uulg.& pup.& ad
alleg.per eum in contrarium reſponderi poteſt ex.ſ.
not.per nos. quod quidem ſecus eſſet, ſi ſubſtitu. pu-
pil.conſideraretur, tanquam hæres patris. Et ex præ
dictis ſequitur etiam,ꝙ reſponſio Torn.ad.l. Qui pa-
tri.non eſt bona,dum nu.69.in fi.dicebat, ꝙ ibi fra-
ter ſubſtitutus pupillariter admittitur ex iure accre-
ſcendi, tanquam inſtitutus partim pure, partim ſub
conditione. Et certe,ſi pupillus ibi diceretur inſtitu-
tus in dimidia,ſub conditione,ſi exceſſerit pupillarem
ætatem,frater uerò diceretur in eadem dimidia inſti-
tutus ſub contraria conditione,ut uult Torn.ſequere-
tur,ꝙ mortuo pupillo,et ſic uerificata cōditione,fra-
ter diceretur ad eam portionem admitti iure propriæ
uocationis,non autem iure accreſcendi, quandoquidē
non dicitur quis admitti iure accreſcendi, niſi ad id,
ad quod non ipſe,ſed alius fuerat uocatus, uel ſaltem
ad quod alius à principio faceret partem per concur-
ſum,quod appellatur ius non decreſcendi, ut not.latē
in.l.Re coniuncti. ſed ſic eſt, ꝙ ad hanc portionē ipſe
diceretū uocatus,quia uerificata cōditione, haberetur,
ac ſi à principio fuiſſet purè inſtitutus in totum,iuxt.
not.ſ.nu.463. non autem dicitur uocatus pupillus,
neque potuiſſe facere partem per concurſum,quia de-
fecta conditione habetur,ac ſi nunquam fuiſſet uoca-
tus,ut.ſ.nu.7.ergo &c. Ex prædictis corruunt etiā
dicta per Torniel.nu.92.&.115.&.116. ut dice-
mus etiam.j.ante nu.923.uerſ.non obſt. ꝙ pup.&
uide etiam.j.nu.1093.✻ Et denique ex prędictis 544
corruit ēt ſolut. ſua poſt nu. 24. uer.ſecūdò.data ad
l.Nam hoc iure.dum dicebat,ꝙ ſubſtitutio pupill.lar-
go modo dicitur uulg.tanquam ꝙ ſubſtitutus ſucce-
dat teſtatori,& tanquam inſtitutus ſub conditione,ſi
pupillus non exceſſerit pupillarem ætatem. ſua enim
illa opin.,licet ſubtilis & ingenioſa, patitur maximā
difficultatem,& eſt ualde periculoſa, ut late in ſupe-
rioribus fuit oſtenſum. Et certe, attenta ratione ſua,
quælibet ſubſtitutio poſſet dici uulg. et quilibet graua
tus poſſet dici ſub conditione inſtitutus, eius uerò ſub
ſtitutus poſſet dici ſub contraria conditione inſtitu-
tus: & quòd, ſi ſubſtitutus aliqua forte ratione ex-
cluderetur,admitti deberet coniunctus per ius accre-
ſcendi excluſo hærede defuncti, ac ſi portio illa non
fuiſſet per defunctum acquiſita: immo etiam ſequere-
tur,ꝙ eueniente conditione ſubſtitutionis,primus in-
ſtitutus teneretur reſtituere fructus perceptos, tan-
quam perceptos ab illo,qui non fuerat inſtitutus,cum
defectus cōditione habeatū,ac ſi non fuiſſet inſtitutus,
iux.not.ſ.num.7. Sed iam ſatis ſuperq; de his pup.
locuti ſumus. ✻ Par eſt ergo, ut iam deueniamus ad 545
fideicommiſſariam,in qua facienda eſt regula negati-
ua,ꝙ per ſubſtitutionem factam pluribus,non induci
tur reciproca inter ipſos grauatos, ut probatur in.l.
Lucius.§.Caio.j.eo.& in.l.fi.§.Filium.de leg.2: non
enim ſubſtitutus utriq; admitteretur,ſi reciproca in-
ter ipſos grauatos extaret,ut not.j.nu.1311.✻ Et 546
pro hac reg.facit,quia ſtante ſtatuto, quòd libro mer-
catoris ſtetur contra debitores,non ſtabitur inter ip-
ſos ſocios librum conficientes, ita Alex.in cōſ.139.
ad fin.uol.5.cum alijs deciſ.alleg.per Alciat.in.l.vel
ſingulis.poſt prin.de uulg.& pup.✻ Cui adde,quòd 547
arbitri inter plures ſocios ex parte una, & plures
alios ex altera,non poſſunt ſe ingerere in differentijs
inter ipſos conſortes orientibus, ita Anton. de Butr.
in conſi.79.ſequitur Alexandri. in.§. Quidam recte.
col. & ante eum Socin.ibi, col.2. quibus adde, ꝙ
contrarium conſuluit Caſtr.in conſi. 72. Dubitatio
primi quæſiti.in.1.dub.uol.1. ✻ Et hæc reg.eſt ex- 548
tra omnem difficultatem, quando non eſt facta ab ul-
timo, nec in tota, nec indefinite in hęreditate, ſed
ſimpliciter dictum eſt, ſi deceſſerint ſine filijs, ſub-
ſtituo,& cæt.uel quid ſimile. ita Socin.iun.in conſi.
176.col.3.in prin. uol.2. ✻ Ampliatur hæc regul. 549
primò, ēt ꝙ eſſet facta pluribus in tota,ut per Alex.
in.l.si pater impuberes.de uulga. & pupill. & in.l.
Pater filiam.§.fin.ad.l. falci.dicentem hoc modo tan-
tum procedere com.opin. quem refert, ſed improbat
Socin. in conſi. 69.col.pen.uol.3.quia etiam ſi ſim-
pliciter poſt mortem plurium ſit facta ſubſtitutio,
idem eſt, ut ſtatim dicemus: & iſta etiam ampliatio
non habet difficultatem.uide Soc.in conſ.249.col.5.
uolum.2. ✻ Ampliatur ſecundò etiam, ſi eſſet facta 550
in tota hæreditate, & poſt mortem plurium col-
lectiue, ut, ſi omnes deceſſerint ſine filijs, ſubſtituo
in tota hæreditate Titium. & hæc etiam eſt com.
opin. ut per Doctor. hic, & in. d.l. vel ſingulis.
Alex.in.l. Qui duos.de uulg.& pupil.& in conſ.93.

uol.1.repetito in conſ.11.uol.3.& repetito etiam
in conſ.103.uol.4.idem Alex. in conſ.105.uol.1.
Aret.in conſ.1.col.3.in fi.cum ſeq.Soci. hic,uerſi.5.
& ultimus caſus.dicens ſe uidiſſe,ita iudicari Ferra-
riæ,& idem dicit & tenet in conſi.69.col.pen. in fi.
uol.3.& in conſ.114.in fi. uol.1.repetito in.238.
uol.2.& idem tenet in conſ.249.col.6.uol.2. & in
conſ.104.col.pen.uol.3.idem uidetur tenere hic poſt
nu.27.uer.primum ꝙ ibi.dum dicit,ꝙ in.l.codicillis.
erat facta ſubſtitutio in tota, & habebat locum ius
accreſc.& propterea pluralitas reſoluitur in ſingul.
non enim dicit, ꝙ pluralitas non reſoluitur propter
tacitam reciprocam,licet ſubſtitutio eſſet facta in to-
ta,ſed propter ius accreſc.& dictionem,tota.idem te
net Iaſ.in.l.poteſt.col.pen.de uulg.& pup.& in conſ.
41.uol.1.& in conſ.143.uol.2.Rip. hic poſt num.
14.Bertran.late in conſ.6.uol.2.Pariſ.in conſ.72.
col.5.uer.& maxime.uol.3.Socin. iun.in conſ.176.
uol.2.Alcia.in.d.l.uel ſingulis.poſt nu.5.uer.proce-
dit.& in.l.in uulgari.de uerb.ſig.Gozad.in cõſ.67.
col.fi.Crauet.in conſ.161.col.3. & in conſ.130.in
prin.& in conſ.306.col.2.Molin.in addit.ad.d.cõſ.
Alex.91.col.7.uol.1.quibus adde Curt.ſen. in cõſ.
43.col.12.in fi.& Ang.in.d.l.uel ſingulis.dicentẽ,
ita ſemper uidiſſe practicari.hanc eandem opi.nuper-
rimè reperio teneri ab inſigni moder. Alben.in conſi.
31.cui ſe ſubſcripſit Alciat.ut patet in conſ.ſeq.qua
quidem opin.probatur in.d.§.Caio.& in.d.§.Filium.
& ponderandum eſt, ꝙ in.d.§.Filium. dictum erat,
qui:quid &c. ut ponderat etiam Iaſ.in.d. conſ.41.
col.6.Soci.in.d.conſ.69.col.pen.Pariſ. in conſ.43.
col.2.uol.2.Alcia.hic col.1.in fin.cum ſeq.probatur
etiam,quia ſequeretur,ꝙ Iuriſc.in.§.Seia libertis.ſi-
ne miniſterio ponderaret, quòd ibi eſſet facta ultimo.
poteſt etiam adduci text.hic, ubi dictum fuerat,omnẽ
hæreditatem,& tamen præſupponit non eſſe inductã
reciprocam ſubſtit. ſed circa hoc uide.ſ. num.490.
Vltimò facit, quia nonne etiam abſq; dictione,tota,
quũ ſubſtitutio fit pluribus,ſi ſine filijs,teſtator uult,ꝙ
ſubſtitutus habeat totam? certe ſic. ita Imol. hic col.
5.& alij,qui licet reſpondeant arg.Imol.ut.j. num.
1064.non tamen hoc præſuppoſitum negant,quo ſtã
te ſequitur,ꝙ appoſitio.d.dictionis nihil aliud ſit, q̃
expreſſio eius,quod tacite ineſt,ergo nihil operari de-
551 bet,iur.uulg.✠ Et hac opin.retenta, ea tamen limita
retur ex qualibet uel leui coniect.ut per Crauet. in
conſ.113.col.1.quem nuper reperio ſequi etiam So-
cin.iun.in conſ.110.ante nu.37.uol.3.& uide om-
nino.j.nu.633. Contrariam tamen opin.in puncto
iuris multum ſuſtentabilem eſſe aſſerit Soci.hic col.3.
uer.aliqñ & ſecundò.& idem tenere uidetur hic poſt
nu.27.uer.tertia & ultima.Quam etiam opin.tenet
Alex.ſub dubio tamẽ, in.d.l.Pater filiam.§.fin.& in
d.l.ſi pater impuberes.ut retuli.ſ.nu.549.licet Tor
niel.hic eum alleget in.d.l.Pater filiam. pro com.opi.
in hanc eandem opin.uidetur concedere idem Alex.in
conſ.202.col.1.uol.7. dum dicit ſe nolle pro conſu-
ltis opi. conſulere,quia cõgrauatus prædeceſſerat,et
ſic niſi prædeceſſiſſet,uidetur, ꝙ pro hac opin. conſu-
luiſſet,& ita ponderat etiam Pariſ.hanc opin.tenens
in conſ.43.col.5.uol.2.adde, ꝙ in caſu illo Alexan-
dri conſulere nõ recuſauit Barb.ut refero.j.poſt nu.

805.uer.& ita.Pro eadem etiam opi. conſuluit Iaſ.
ſibi contrarius in conſ.33.uol.1.& idem tenet in.l.
pen.C.de impub.quem cum magna præfatione refert
& ſequitur Cur.iun.in conſ.16.col.3.& in cõſ.11.
col.5.& in cõſ.43.& in coſ.111.col.8.& in cõſ.
156.ubi dicit hanc eſſe com.opi.Alexandri.in conſi.
2.Soc.iun.in conſ.151.col.3.uol.2.ſubdẽs ſe ita te-
nuiſſe in lect.huius.§.& eundẽ nuper reperio in conſ.
110.nu.35.uol.3.& in conſ.145.nu.40.eod.uol.
aſſerentem hanc eſſe com.opi.& hanc opi.dicit Alex.
in.d.l.Pater filiam.§.fi.eſſe de mente Bart.in.d.l. Qui
duos.Quam opi.tenuit ante hos omnes Caſt.hic,& in
d.§.Seia libertis.& in.l.Ex tribus.col.fi.C. de inoff.
teſt.& in conſ.319.viſis & conſideratis.col.2.uol.
2.& in conſ.270.Quanquam multa.col.2. eod.uol.
Mouentur iſti propter ſummarium Bar.in.d.l. Codi-
cillis.ad quod non obſtare dicunt reſponſionem Bart.
hic,dicentis.l.illam loqui in uſufructu, quia replicat
Soci.hic primò,ꝙ tex.ibi ſe in hoc nõ fundat. ſecũdò,
ꝙ non ſufficit diuerſificare caſus, cum omnino eadem
ſit ratio etiam in proprietate,in qua ẽt intereſt ſocio-
rum,ut cenſeatur facta ab ultimo,ad hoc,ut inter eos
inducatur tacita reciproca. Nec obſtare uidentur iu-
ra pro com.opin.alleg.quia reſpondet Soci. ꝙ ibi om-
nes erant grauati,quo caſu ſubſtitutio reſpicit plures
diuerſos effectus, nimirum ſi reſoluitur in ſingul. nos
uerò cũ.d.l.codicillis.loquimur,quãdo ſubſtitutio fa-
cta eſt poſt mortem plurium ab hærede teſtatoris,quo
caſu reſpicit unum tantum effectum, nimirum ſi non
reſoluitur in ſingul.idem repetit idem Soc.j.col.13.
ante me.& hæc reſponſio prius fuit Bar.in.d.l.codi-
cillis.in prima ſolut.& Alex.in.d.l.Pater filiam.§.fi.
col. & in.d.l.uel ſingulis.ubi etiam Alci. col.pen.
Secundò adducitur per Doc.ſ.alleg. quia ſubſtit. fa-
cta poſt mortem plurium dicitur facta ab ultimo,ſed
ſic eſt,ꝙ,quando eſt facta ab ultimo,& in tota,indu-
citur reciproca, ut dicemus.j.num.638.ergo &c.
& maxime dicitur facta ab ultimo,cum ſit facta poſt
mortẽ plurium honoratorum, ut in.d.l. Codicillis.ita
Alex.in.d.cõſ.91.col.4.in prin.✠ Tertiò adduci põt 552
pulchra deciſ.ꝙ in emphyteuſi conceſſa pluribus ſub
condit.ꝙ poſt illorum mortẽ reuertatur ad conceden-
tẽ, cenſetur inducta ſubſtit.inter ipſos emphyteutas,
adeo,ut alter alteri præmorienti ſuccedat: iſta eſt de-
ciſ.Spec.quẽ ſequuntur Caſtr.in conſ.47.col.1.uol.
2.& in cõſ.158.viſo puncto.col.1.uol. & Rom.
in conſ.19.ubi pro hoc allegat.d.l. Si pater impube-
res.&.l.Qui duos.de uulg.et pup.ſequitur Alex.in.l.
Si mihi & Titio.de uerb. oblig. & in conſ.204.col.
1.& ultima,ubi ẽt Molin.uol.2. Ruin.in conſ.154.
col.4.uol.1.quibus adde Bal.de hac deciſ.late loquen
tem in conſ.325.tã in prima,q̃ in ſecunda alleg.uol.
3.in ant.Quartò adduci põt uulg.doct.Bar.in.l.Cen
turio.quia cum omnes ſint poſiti in condit.& grauati,
cenſeri ẽt debent uocati,ſecundũ eum.Vltimò addu
ci poſſet,quia Bart.in.l.Quidã teſtamento Proculũ.de
uulg.et pup.uult,ꝙ ſubſt.facta in tota non reſoluatur
in ſingul.& ſic uĩ uelle, ꝙ inducatur reciproca inter
ipſos grauatos.Veruntñ non eſt recedendum à prædi-
cta com.ampliat.Non.n.obſt.ſummariũ Bart.tũ quia
uidetur contra eum text.qui nõ dicit cenſeri grauatũ
ultimũ,licet dicat expectandam eſſe mortẽ ultimi, &

hæc inter ſe differunt, iuxt.not.˙j˙.nu.557.cum ſeq.
553 ✻ tum q̃a à ſummario non arguit̃,niſi iux.ter. tex.ut
ꝑ Rui.in conſ.135.col.pen.in fi.uol.2. ſed ter.illius
tex.ſunt ſecundũ not.˙j˙.nu.1242.cũ ſeq.et ſic licet
in ter.illius tex.perinde ſit,ac ſi eſſet facta ultimo tã
tum,non tamen dicitur facta ultimo,& ita etiam nu
perrime reperio dicere Alben.in ſupra alleg.cõſ.31.
ubi nu.15.alleg.illud Dialect.ꝙ multa ſunt uera in
actu exercito,quæ non ſunt uera in actu ſignato,&
econtra. hinc Rip. hic ante nu. 27.miratur, ꝙ Bar.
ita tex.illum ſummauerit, cũ, ut ipſe inquit, nihil pe
nitus faciat.Præterea etiam reſpon.illud ibi eſſe pro-
pter dictionẽ, hoc amplius, repetitiuam, ut per eum.
ſed de hoc uide not.˙j˙.nu.1251. Minus obſtat reſpon
ſio Soci.ad diſtinct. Bar.inter uſumfructum, & pro-
554 prietatẽ, ✻ quia reſpondetur, ꝙ immo non eſt eadem
ratio in uſufructu,quæ eſt in proprietate,quandoqui-
dem in legato proprietatis,licet pluralitas aliquando
reſoluatur in ſingul.non tamen collegatarij ſentiunt
damnum iuris accreſcendi, quia omnino, etiam ſi nõ
reſolueretur,non tamen propterea ſuperſtites quic-
quam conſequerentur, cum poſt ius acquiſitum non
habeat locum ius accreſcendi, ſed portio defuncti re-
maneret penes eius hæredes: in legato uerò uſusfru-
ctus, ſi pluralitas reſolueretur in ſingul. eſſet damnũ
ſociorum, qui priuarentur iure accreſcendi eis com-
petẽte etiam poſt ius acquiſitum.l.1.§.1.de uſuf. ac
creſc.Licet ergo Bar.dicat,ꝙ in uſufructu indiſtincte
pluralitas non reſoluitur, neq; etiam in proprietate,
quando ſupereſt perſona quæ &c. neutro tamen caſu
illud eſt,quia inducatur reciproca, ſed in uſufructu il
lud eſt propter ius accreſcendi,ut.˙s˙.diximus: in pro-
prietate uerò,quando ſupereſt perſona quæ &c. illud
eſt,quia præſumitur teſtator uoluiſſe reſeruare ius le
555 git.hære.ut not.˙j˙.nu.1060.✻ Quo ſtante non ualet
conſequentia, pluralitas non reſoluitur, ergo inducta
eſt inter eos tacita reciproca, ut dicemus etiam.˙j˙.
num.1312.Eſt.n.inter iſta magna diuerſitas, quia
per reſeruationem iuris accreſcendi in uſufructu,uel
iuris legit.hære.in proprietate, nihil propterea noui
inducitur.qui.n.reſeruat,nihil noui facit,ut.˙j˙.num.
761.uer.2.hinc eſt, ꝙ per hanc tacitam reſeruatio-
nem non excluditur mater,ut not.˙s˙.poſt num.493.
Nec per hanc reſeruationem legit.hære. tollitur gra-
uato facultas alium hæredem inſtituendi, ut uidebi-
mus.˙j˙.num.1203. Et in hac reſeruatione, ille, cui
fit reſeruatio, nihil dicitur acquirere,ſed potius, niſi
reſeruaretur, quodammodo diceretur damnum pati.
At inducere fideicommiſſum reciprocum, eſt de nouo
diſponere,per quam diſpoſitionem grauatus priuatur
facultate teſtandi,& damnum ſentiunt uenientes ab
inteſtato, ſubſtitutus autem diceretur lucrum acqui-
rere:magna uerò differentia eſt inter damnum pati,
& lucrum acquirere.l.fi.§.Licentia.C.de iu. delib.et
ſic uides, quantum interſit inter reſeruare ea, quæ
ſunt diſpoſita à iure,ut eſt ius accreſcẽdi,& ius legit.
hære.& inducere fideicommiſſum reciprocum.& hãc
reſponſionem reperio etiam factam per Alcia. in.d.l.
Vel ſingulis. pag.antep.in fi.quicquid in cõtrarium
dicat cum.in conſi.123. col.2.in fi. cum ſeq. et iſta
etiam eſt mens Bar.in.d.l.Codicillis. ſi recte aduerta
tur,quam Soci. cum debita reuerẽtia,minus rectè cõ
ſiderauit.& certe ad id,quod dicit Soci. quòd intereſt
ſociorum,ut cenſeatur facta ultimo, ad hoc ut induca
tur reciproca, multum mihi placet reſpon. Torniel.
hic poſt num.32.uer. ſed Soci. cui adde perinde eſſe,
ac ſi Soci.diceret,intereſt ſociorum, quòd ſint graua-
ti, ut etiam cenſeantur honorati. ✻ Præterea ſubſti 556
tutio reciproca non dicitur nec utilis, nec damnoſa,
ut per Curt.iun.in conſi.22.num.14. Crau.in.l.1.
nu.35.de leg.1.facit.l. De fideicommiſſo.C.de trãſ.
&.l.Si pater puellæ.C.de inoff. teſt. cum ſimil.alleg.
per Tiraq.in.l.ſi unquam.in uer.donatione largitus.
num.128.cum ſeq.ubi etiam declarat,quo modo hoc
procedat. ✻ Non obſt.ꝙ facta poſt mortem plurium 557
dicatur facta ultimo,quia reſpõdetur primò, quòd.§.
Seia libertis. procedit,quando expreſſe facta eſt ulti
mo,non autem quando tacite, ut not.˙j˙.nu.762. Se-
cundò reſpondetur,nõ eſſe uerum,quòd dicatur facta
ultimo tantum,ut per Alex. hic col.1. & in.d.conſi.
91.repetito ut.˙s˙.poſt nu. 550.in reſpõſione ad.5.
arg.quem refert Rui. in conſi. 140. col.3.uol.3.&
idem dicit ipſemet Soci.hic col.2.uer.3.caſus.et col.
3.poſt prin. & Rip. hic num.15. immo etiam Soci.
hic col.1.poſt omnes alios, expreſſam facit differen-
tiam,an ſubſtitutio fiat poſt mortem plurium,uel ul-
timo. Accedant not.per Ang.& Imol.relat.per Rui.
in conſ.21.col.ant.in fi.cum ſeq.uol.3.Et probatur,
quia cum iſta ſubſtitutio poſſit intelligi,ut ſingulis di
catur facta,& ſinguli dicantur grauati, nõ debemus
dicere,quòd ſit facta ultimo tantum, nec ꝙ per con-
ſequẽs inducat̃ tacita reciproca,✻ cum ad hoc,ut in- 558
ducatur,requiratur coniectura neceſſariò concludẽs,
ut per Iaſ.poſt Caſtr.in.l.poteſt.de uulg. & pup.&
per Rip.hic num.17.et facit,quia ad hoc, ut nepotes
poſiti in conditione cenſeantur uocati, ea ratione, ut
grauamen teneat, iux.doct.Bar. in.l.Centurio. re-
quiritur,quòd ſpecialiter ſint grauati, ita ꝙ coniect.
neceſſariò concludat. aliàs uerò cum grauamen poſ-
ſit cenſeri impoſitum primis inſtitutis ſub duplici
conditione,tunc nõ cenſerentur uocati, ut not.˙j˙.nu.
744.immo etiam ſi eſſet facta poſt mortẽ plurium,
quorum ſuperſtes ex præſumpta mente teſtatoris ex-
cludit ſubſtitutum,adhuc tamen non diceret̃ facta ul
timo tũ,ut dicemus in ſeq.ampliat. nu.564. et ad.l.
Codicillis. primò reſpõdet̃,ꝙ dato tex.illum id proba
re,ad quod eũ allegãt,✻ attamen nõ procederet,quã 559
do dictum eſſet,eis ſubſtituo,ut per Alex.in conſ.55.
col.8.in fi.uer. præterea. uol.4.& dicam ĩt.˙j˙.nu.
576.uer.1.caſu.Secundò reſpõdetur, non ualere cõ-
ſequentiam,expectatur mors ultimi,ergo dicitur fa-
cta ultimo tantum, ut not.˙j˙.num. 625. & licet ibi
conſeruetur ius accreſcendi inter eos, etiam poſt ius
acquiſitum, quod dicitur tacita reciproca,iux.decla-
rat.factã.˙j˙.num.1246.attamen non propterea di-
citur facta ultimo tantum, quandoquidem, etiam ſi
præcederet expreſſa reciproca, non tamen diceretur
facta ultimo tantum,ut not.˙j˙.num.574.Nec omit-
to contrarietatem, de qua.˙j˙.nu.565.uer.5.facit.et
deniq; circa illum tex.uide late dictda.˙j˙.nu.1232.
cum plur.ſeq.& max.1246.immo dici poteſt, ꝙ
dato etiam,quòd aliàs diceretur facta ultimo tãtum,
attamen quando adeſt dictio,tota, non debeat cenſeri
facta ultimo,ſed omnibus proportionabiliter, ✻ ne 560

aliâs inducatur duplex ſpecialitas, uidelicet, ꝙ cen-
ſeatur facta ultimo, & ꝙ inducatur tacita recipro-
ca, cõtra reg. l. 1. C. de dot. promiſſ. niſi diceres, quòd
una uenit in conſequentiam alterius, quo caſu admit
titur, ut per Soci. iun. in con. 54. col. fi. uol. 2. ubi hãc
reg. pulchrè declarat. Sed certe, ne grauamen excedat
uocationẽ, prout excederet, ſi diceretur facta ultimo
tãtum, potius debemus dicere grauatos eſſe ſingulos,
quàm inducere fideic. de quo non conſtat, prout etiam
quando non conſtat grauatos eſſe nepotes poſitos in
condit. tunc potius primi inſtituti cenſentur grauati
ſub duplici cõditione, quàm ꝙ inducatur fideic. ut. ſ.
dix. poſt num. 588. Non obſt. ꝙ facta in tota dicatur
facta ultimo tãtum, quia hoc non eſt uerum: aliâs fru
ſtra tex. in. §. Seia libertis. ponderaret ſubſtitutionem
expreſſe factam eſſe ultimo, ut. ſ. dixi poſt Rip.
561 ✻ Non obſt. deciſ. Specul. alleg. ſ. num. 552. quia re-
ſpõ. 1. ꝙ illa loquitur in contractibus, ſecus eſt in ul-
timis uoluntatibus. ita ſignanter reſpondet Rui. in
conſi. 143. col. 4. uol. 1. & uide. j. nu. 1334. præte-
rea dicta deciſ. uĩ loqui, q̃n emphyteuſis ſuit conceſſa
in tertiam generationẽ, ut per Caſtr. in cõſ. 86. Dubi
tatio uertitur. col. fi. uol. 1. quinimmo cõtra d. deciſ. ꝑ
rationes alleg. ꝓ hac ampliat. tenet Crot. in. l. Re cõ
iuncti nu. 141. Non obſt. doct. Bar. in. l. Centurio. qę
reſpon. Alex. in cõſ. 91. repetito ut. ſ. poſt nu. 550.
col. 3. uol. 1. & in d. conſi. 105. eo. uol. Præterea illa
doct. Bar. non tenet̃ com. ut dicemus. j. nu. 730. Non
obſt. opin. Bar. in. l. Quidã teſtamẽto Proculũ. primò;
quia eſt com. reprobata, ut uidebimus. j. nu. 1041.
ſecundò, quia data etiam illa pro uera, non tamen ſe-
quitur, ꝙ inducatur reciproca, ut diximus. ſ. num.
555. licet è contra bene ſequatur conſequentia, in-
ducitur reciproca, ergo pluralitas non reſoluitur, ut
562 not. j. nu. 1311. ✻ Cæterum ſi præfractè uelle-
mus tenere contrariam opin. ea ſaltem reciperet om-
nes illas limit. quas. j. num. 673. tradentus ad illam
concluſ. quando eſt facta ultimo, & in tota: & hoc
eſt clarum, & limitaretur etiã prout limitatur opin.
563 contra ſeq. ampliat. ut. j. nu. 571. ✻ ſed inſuper ẽt
limitaretur, quando dictum eſſet, eiſdem ſubſtituo, q̃a
tunc non poſſet cenſeri grauatus ultimus tantum. ita
Alex. in. l. Vel ſingulis. col. fi. et refert etiã Soci. in. d.
564 cõſ. 249. col. 6. adde. j. num. 586. uer. 4. ✻ Amplia
tertiò reg. prædictã procedere etiam, quando ſubſtitu
tio facta eſſet in tota, & poſt mortem plurium libe-
rorum, quorum ſuperſtes ex præſumpta mente teſta-
toris excluderet ſubſtitutum. ita Rip. hic colũ. 7. &
Alcia. in. d. l. Vel ſingulis. poſt nu. 12. uer. exiſtimat.
Pariſ. in cõſ. 72. col. 6. uer. et ſi quis. uol. 3. q̃bus ad-
do Iaſ. in conſ. 41. col. 6. ad fi. uol. 1. ubi etiã alleg.
Saly. in. l. pen. C. de impub. & de illo ſuo conſi. memi-
nit ipſemet Iaſ. in. d. l. pen. col. pen. & idem præſup-
ponit, licet nõ diſputet, idem Iaſ. in conſ. 143. uol. 2.
Alex. in. l. Pater filiã. §. fi. in. 3. caſu dũ rñ. ad glo. in. l.
pen. idẽ tenet Rui. in cõſ. 180. col. 4. in fi. cũ ſeq. uol.
2. & in conſi. 126. col. 4. cum ſeq. uol. 3. idem nuper
reperio tenere Rimin. in conſi. 248. col. 2. & latius
in conſi. 255. & Soci. iun. in conſ. 110. poſt nu. 35.
uer. & quauis. uol. 3. & nuperrime moder. Alben. in
conſi. 31. col. 2. cui conſ. ſe ſubſcripſit Alcia. ut patet
in conſ. ſeq. quibus addo Cacial. inter conſ. ſoci. 80.
col. 3. uol. 1. quod eſt etiam poſitum inter conſ. Cor.
186. uol. 2. & eſſe ipſius Corn. ex ſtylo, non autem
ſoci. aſſerit Tiraq. in. l. Si unquã. in præfat. nu. 143.
poſt me. Deci. autem in d. l. pen. col. 2. illud allegat ꝓ
conſi. Soci. ſed dicas non eſſe quidem Soci. ut patet ex
mentione de eo ibi facta col. 1. & alia etiam ratione
non pręſumi eſſe nec ſoci. nec Corn. cum uterque
alibi contrarium conſuluerit, ut dicemus. j. poſt nu.
567. uerſi. contrarium. ſed eſſe Cacial. ut patet
ibi in marg. in prin. Addo etiam pro hac opin. Caſtr.
in conſi. 86. Dubitatio uertitur. in. 4. dub. uol. 1. per
glo. in. l. Lucius. ut per eum ſubdentem hoc eſſe ſatis
clarum intelligentibus, & habentibus fundamenta
iuris. Et pro hac opin. facit primò ratio adducta per
Caſtr. in conſi. 392. Primum quæſitum. col. 2. uol. 2.
& in conſi. 279. Præſuppoſito ſtatuto. col. 3. eo. uol.
uidelicet, quia ſi induceretur tacita reciproca, tunc
ſuperſtes excluderet non ſolum uenientem ab inteſta
to, ſed etiam hæredem ſcriptum: conſequens autem
eſt falſum, quia non excludit hæredem ſcriptum, uel
uenientem ab inteſtato, ut not. j. num. 1197. ergo
& antecedens: & hanc rationem adducit etiam ta-
cito auctore Pariſ. in conſ. 43. col. 3. uol. 2. ✻ Secun- 565
dò facit, quia difficilius debet induci ſubſtitutio reci-
proca inter perſonas magis dilectas, quàm inter ex-
traneas: ſed inter extraneas non inducitur, ut in prę
ced. ampliat. ergo &c. ita in effectu licet ſuccinctè ar
guit Alcia. in. d. l. vel ſingulis. pag. antep. Tertiò fa-
cit, quia cum ſuperſit perſona quæ &c. excluditur
ſubſtitutus expreſſe, multo ergo minus debet induci
ſubſtitutio tacita: & hanc etiam rationem adducit
Alcia. ubi. ſ. & nuperrime reperio eundem illam re-
petere inter conſ. Alben. 32. ante nu. 10. Quartò ad
duci poteſt, quia Alex. hic col. 1. & alij ut. ſ. dicunt,
quòd quando ſupereſt perſona quæ &c. tunc portio
defuncti in ſuſpenſo remanet penes eius hæredes, do-
nec uerificetur conditio in perſona alterius. ſi ergo
apud hæredes, ergo non eſt inductum ullum reciprocũ
fideic. & ita arguit Rui. in conſi. 180. col. 5. uol. 2.
& dix. ſ. num. 465. Et ſi diceretur, ꝙ loquuntur, q̃ñ
eſſet facta omnibus, uel quando pluribus in conditio-
ne poſitis, quibus caſibus omnes concedunt non indu
ci tacitam reciprocam, ſecus autem in caſu iſto, certe
iſta eſſet nimia reſtrictio ad dicta eorum Doctorum.
Quintò facit, quia aliâs reſultaret repugnantia, ꝙ
ſit reſeruatum ius legit. hære. & ꝙ inducatur tacita
reciproca. nam primo caſu ſucceditur grauato, ſecun
do caſu ſucceditur teſtatori, iux. §. Cum filia. de quo
tamen. j. nu. 1118. immo grauatus non poſſet de eis
bonis quicquam diſponere, iux. §. Res quæ. & auct.
Res quæ. ita declarat Caſtr. in cõſ. 431. Pręſuppoſi
to, ꝙ d. ſorores. uer. itẽ non obſtat. uol. 2. Vltimò fa-
cit, quia ſi filij, qui ex præſumpta mente teſtatoris
excludunt ſubſtitutum, iux. l. Cum auus. nõ dicuntur
uocati, licet expreſſe ponãtur in conditione, iux. not.
j. nu. 707. multo ergo minus iſta perſona quæ &c.
debent dici uocata. ita Caſtr. in conſi. 86. Dubitatio
uertitur. col. 3. ad fi. uer. in contrarium. uol. 1. cui ad
de, ꝙ ſi in portione patris, de qua agitur in caſu. ſ.
poſito, nõ dicunt̃ uocati, multo minus ꝑſona quæ &c.
debet dici uocata in caſu iſto, in quo agitur de por-
tione alterius. facilius. n. quis dicitur uocatus ad por
tionem,

tionem,quę aliquando fuit patris ſui,quàm alterius,
566 iux.not.ſ.poſt num.248.uer. ad rationem. ✠ Præ-
terea fortius ius habet poſitus in conditione, quàm ꝑ-
ſona quæ &c.patet,quia poſitus in conditione exclu-
dit ſubſtitutum,licet non ſuccedat, iux. uulg.§.Cum
quis.ſecus eſt in ꝑſona q̃ etc.ut dicemus.j.nu.1197.
567 ✠Et retẽta hac opin.eam declarabat Pariſ.in.d.cõſ.
43.col.5.uol.2.procedere ſolum , quando eſſet uerifi
cata ſubſtitutio in primo decedente, ſecus autem ſi in
ultimo, ut ibi per eum.ſed profectò allegata per eum
ſunt in alijs ter.uidelicet, an pluralitas reſoluatur in
ſingul.nõ obſtãte dictione, tota,de quo uidebimus.j.
nu.1041.Sed non ualet conſequentia,pluralitas non
reſoluitur,ergo inducit̃ reciprocũ fideic.ut.ſ.ſæpius
dix.et ita etiam nuperrime reperio dicere Alben.poſt
ſ.alleg.conſi.31.num.23. Secundò limitaretur ex
qualibet uel leui coniect.iux.not.ſ.num.551.Con-
trariam tamen opin. in principali.q.tenet Soci. hic
col.3.uer. aliquando & tertiò. & in.d.conſi.249.
col.7.cum ſeq.uol.2.pro hac etiam opin.conſuluit Pa
riſ.in conſi.7.col.fi.uol.3.& in conſ.43.num.35.
uol.2.qui etiam ante nu.30.allegat idem uelle Her-
cul. in.l.Pater filiam.§.fi.col.6.uer. item fallit.ad.l.
falc.cui adde,ꝙ idem,quod Hercul.dicit etiam forma
liter Alex.in.l.Si pater impuberes. col.1.in fi.Sed ad
uerte,quia neuter dicit,ꝙ inducatur reciproca,ſed ſo
lum,ꝙ ſubſtitutus excluditur per.l.pen.C.de impub.
& ita idem Alex.in.d.l.Pater filiam.§.fi. in.3. caſu
reſpondet ad glo.in.d.l.Si pater impuberes. Pro eadẽ
ergo opin. conſuluit Curt. iun.in conſi.16.col.2.in
fi.cum ſeq.Rip.ſibi contrarius,in.l.Lucius. col.15.
de uulg.& pup.Alexan.in conſi.2.Soci.iun. in conſ.
351.col.2.uol.2.& in conſi.180.col.3.eo. uol.di-
cens etiam ſe ita tenuiſſe hic in.3.not.& Bertran.in
conſ.6.col.6.uol.2.qbus addo Mar.Soci. ſen. in cõſ.
77.col.3.in fi. cum ſeq.uol.1.licet Deci. in.d.l.pen.
in.4.not.ad fi.conſ.illud alleget pro alia opin. Idem
tenet Corn.in conſi.229.col.3.uer.& licet. uol.3.
& Cacial. in.d.l.pen. ſed ante hos omnes Caſtr.ſibi
contrarius,in conſi.392.Primum quæſitum non par
uum.col.2.uol.2. & latius in conſ.431.præſuppoſi
to, ꝙ dictæ ſorores.eo.uol.quæ ambo conſilia fuerunt
in eadẽ cauſa reddita:& idem in conſ. 270.Quamq̃
multa.col.2.uol.2. & in cõſ.279.Præſuppoſito.ſta
tuto.col.3.eo.uol.& in conſi.390. Viſo & pondera
to puncto.col.2.eo.uol.Pro hac eadẽ opin.addo Cum.
in conſi.123.col.3.in prin. ubi tamen loquitur alio
reſpectu,uidelicet trebellianica non detrahenda, quæ
quidem detraheretur,ſi ſubſtitutio non cenſeretur fa
cta ultimo,ſed ſingulis . idem tenet Caſtr.in.l.Ex tri
bus.ad fi.C.de inoff.teſt.ut retuli.ſ. num.476. Acce
dant omnes illi, qui tenent contra præcedentem am-
pliat.multo.n.magis tenent contra hanc . denique nõ
omitto, ꝙ Pariſ.in d.conſi.43.col.5.uol.2. atteſta-
tur hanc opin.eſſe magis com. & ueriorem . ultimò
nuper reperio hac opin.tenere etiam Soci.iun. in cõſ.
96.col.1.uol.3.& in conſi.115.num.5.eo.uol.Pro
hac itaq; opin.mouet̃ Caſtr.in.d.conſi.392.et 431.
quia in fideic.etiam ſimplici et abſq; collectiua,facta
duobus,ſuperſtes,qui ab inteſtato præfertur ſubſtitu
to,eundem etiam excludit à ſubſtitutione , ſecundum
Bar.hic & com.opin.ut.j.uidebimus nu.1088.Sed
ſic eſt,ꝙ hoc procedere non poteſt, niſi grauati dican
tur reciproce ſubſtituti,ergo &c. Quòd autẽ alia ra-
tione,ſuperſtes excludere non poſſit ſubſtitutum, niſi
præſumatur ſubſtitutus prædefuncto, probatur ſecũ
dum eum,quia licet in pupillari ſufficiat dicere reſer
uatum eſſe ius legit.hære.quia tolli non poteſt à præ-
decedente,attamen in fideicommiſſaria ſecus eſt, cum
prædecedens poſſit teſtando illud tollere . & huic ra-
tioni accedat,quia in effectu in fideicommiſſaria non
uidetur attendenda reſeruatio legit.hære.ut.j.uide-
bimus nu.830. ſecundò pro hac opin. mouetur Soci.
hic,& in.d.conſ.249.unico in ſumma fundamento,
uidelicet quia hoc caſu,ſecũdum eũ , ſumus in ter.§.
Seia libertis.de quo.j.nu.638.ut per eum.ſed quia
tota uis eſt in probanda minore , uidelicet , quòd hoc
caſu dicatur ſubſtitutio facta ultimo, ideo illam pro-
bat tribus medijs : primò per.l.Qui duos. de uulg.&
pup.arguendo de pupillari ad fideicommiſſariam ſu-
perſtite perſona quæ &c.ſecundò per tex.in.l.Codi-
cillis.de uſuf.leg.arguendo de intereſſe uſufructua-
riorum propter ius accreſcendi , ad intereſſe proprie
tariorum propter ius ſucceſſionis ab inteſtato. tertiò
per doct.Bar.in.d.l.Codicillis. ubi poſtquã limitauit
illam.l.non procedere in proprietate, poſtea ſublimi
tat,niſi ſuperſit perſona quæ &c.ut per eum.& hæc
Soci.fundamenta refert etiam & ſequitur Pariſ.in
d.conſi.43.col.5.cum ſeq.quibus addo , ꝙ ita etiam
arguit Corn.in.d.conſi.229. & Mar. Soci.ſen.in.d.
conſi.77. Et retenta hac opin. ad contraria uidetur
reſponderi poſſe . & ad primam quidem rationem re-
ſpondet idem Caſtr.in.d.conſi.279. col.3.quòd doc.
illa Bal.& Math.eſt falſa : quo ſtãte retorquetur ar-
gum.ut ſi prædecedens non poteſt alium inſtituere hę
redem,ergo inductum ſit fideicom.Secundò uidetur re
ſponderi poſſe , ꝙ doct. illa limitari debeat , quando
adeſſet dictio,tota,rationibus.ſ.alleg. Ad ſecundam
rationem uidetur reſponderi poſſe,primò, ꝙ ſubſtitu-
tio reciproca non eſt grauamen , ut diximus.ſ.num.
556.Secundò,ꝙ immo teſtatores facilius reciprocã
ſubſtitutionem faciunt inter perſonas dilectas, et de
agnatione ſua,quàm inter extraneos.tertiò,ꝙ hoc ca
ſu nihil intereſt decedentis,ꝙ inducatur reciproca uel
ne,quia omnino ipſe non poteſt quicquam de bonis il-
lis diſponere,quandoquidem omnino,ſi ſuperſtes non
ſuccedat,pluralitas reſoluitur in ſingu.ut not.j.nu.
1197.& ſic admittitur ſubſtitutus . Ad tertiam ra-
tionem reſpon. Pariſ.in.d.conſi.43. num.70.uol.2.
ut per eum . Ad quartam rationem reſpon. eam pro-
cedere, quãdo non adeſt dictio,tota,ſed ea extante ſe
cus eſt.tunc.n.nõ remanet portio defuncti penes eius
hæredes,ſed uadit ad ſuperſtitem, uigore præſumptæ
reciprocæ ſubſtitutionis,ex rationibus præalleg. Ad
quintam rationem,ꝙ reſultaret repugnantia, reſpõ.
non eſſe repugnantiam,conſideratis diuerſis caſibus.
nam ſine dictione, tota, intelligitur reſeruatum ius
legit.hære.ſtante uerò dicta dictione, inducitur reci-
proca . præterea pro alia reſponſione uide Pariſ. in
ſępe alleg.conſ.43.num.54.cum ſeq.Ad ultimam ra
tionem reſponderi poteſt ex eadem diuerſitate,quan-
do adeſt dictio, tota, uel ne, ✠ Et retenta hac opin. 568
eam ampliat Caſtr.in.d.conſi. 390. col. 2.uol.2.ut
reciproca inducatur etiam inter alios filios rumpẽtes

teſtamentum, & hoc uigore auct. Ex cauſa. ut ibi per
eum, ſed non aduertit ad. l. Peculium. & alias al-
569 leg. ſ. poſt num. 54. uer. 3. ✻ Secundò ampliat Soci
iun. in conſi. 151. col. 2. uol. 2. procedere etiam ſi in-
ter iſtos, poſt quorum mortem fit ſubſtitutio, eſſet ad-
mixta perſona extranei, ut ibi per eum: cuius tamen
contrarium in ſpecie cõſuluit Pariſ. in conſi. 44. col.
4. circa prin. uol. 2. ſed hoc dependet à not. j. num.
570 1219. cum ſeq. ✻ Tertiò ampliat idem Soci. iun. in
eo. conſi. col. pen. procedere etiam in trãſuerſalibus,
dicens dictum fuiſſe de deſcendentibus, gratia exem-
pli. uerum in hoc opinor ipſum errare, cum opin. iſta
fundetur propter not. in materia, quando pluralitas
reſoluatur in ſingul. in qua quidem materia, ut talis
reſolutio impediatur, oportet, quòd perſona ſuperſtes
571 ſit de deſcedentibus, ut not. j. num. 1072. ✻ Rur-
ſus retenta hac opin. ea ſaltem reciperet omnes illas
limit. quæ dantur ad id, quod ſuperſtes excludat ſub-
ſtitutum, & per conſequẽs hæc opin. ceſſaret, ubicun-
que ſuperſtes excluſus eſſet à ſucceſſione prædefuncti,
uel ab inteſtato, ut quia grauatus reliquiſſet alium
proximiorem, iux. not. j. num. 1197. uel ex teſtamẽ-
to, in quo alium etiam extraneum hæredem inſtituiſ-
ſet, iux. not. j. num. 1203. tunc. n. cum ſuperſtes nõ
impediat, quin pluralitas reſoluatur in ſingul. ne-
ceſſariò dicendum eſt, ꝙ reciproca non inducatur. ua-
let. n. iſta conſequentia, iux. not. j. num. 1311. & ne
huic limit. deſit auctoritas, ita in indiuiduo declarat
Pariſ. in conſi. 72. col. 6. uol. 3. uide tamen. j. poſt
572 num. 573. uer. ſecundò moueor. ✻ Secũdò limitaret,
(ſed hæc eſt potius declaratio, quàm limit.) quando
non adeſſet dictio, tota. ita expreſſe dicit Soci. hic ſub-
dens hoc patere ex teſtamento. & ita ſignanter opin.
Soci. hic, declarat Rui. in conſi. 126. col. 4. uol. 3. et
probatur per tex. in. l. Qui duos. ubi Soci. in. 6. not.
de reb. dub. adde Iaſ. in conſ. 4. in. 4. ꝑmiſſo, uol. 1. &
late congerit Pariſ. in conſi. 72. col. 6. uol. 3. & hoc
eſt indubitatum, quia etiam ꝙ expreſſe facta eſſet ul
timo, ſi tamen non diceretur in tota, non induceretur
573 reciproca, ut uidebimus. j. num. 600. ✻ Tertiò (&
hoc etiam eſt clarum) hæc opin. Soci. & aliorum, re
ciperet ſaltem omnes illas limit. quæ dantur, quando
ſubſtitutio eſt facta ultimo, & in tota, de quibus. j.
num. 673. Verum circa principalem. q. prædictis nõ
obſtantibus recedendum non eſt à prima opin. uideli-
cet ab hac ampliat. quæ eſt com. ut. ſ. uidiſti. Et pro-
fecto (ut etiã nuperrime reperio dicere Alben. in. ſ.
alleg. conſi. 31. poſt nu. 17.) ſi contraria opin. eſſet
uera, deſtrueretur penè reg. ſ. facta, cum plerũque
huiuſmodi ſubſtit. fiãt poſt mortem liberorum. Et pro
hac opin. ultra. ſ. adducta, moueor ex ſequentibus,
primò per tex. noſtrum, inducendo, ut per D. Fab. nu.
17. ubi ſecunda ſubſtitutio erat facta pluribus, quo-
rum ſuperſtes, ideſt frater ab inteſtato, excludebat
ſubſtitutum, ideſt Claudiam, & tamen non induceba
tur reciprocum fideic. ut diximus. ſ. num. 490. Et ſi
diceres, ꝙ dum D. Fab. dicit, ꝙ frater ſuperſtes ab in
teſtato excludit Claudiã, nihil alleg. immo hoc uř con
tra auct. ceſſante. C. de legit. hære. reſpon. ꝙ d. Fab.
loquitur attento hoc iure, uidelicet ꝑorũ, ſecundum
quod frater excludebat neptem, ut. ſ. dix. num. 12.
Et ſi rurſus diceres, prout dicebat Alex. hic relat. ſ.

num. 191. Iuriſc. feciſſe mentionem de reciproca, nõ
ut neceſſaria, ſed ad denotandum, ꝙ ea non tranſmit
titur, iux. not. in ſecundo not. attamen etiam è con-
tra poſſumus dicere, ꝙ hoc fecit ad denotandum, quòd
tacita reciproca hoc caſu non inducitur. ſecundò mo
ueor, quia ſtante prima limit. ad opin. cõtrariam tra
dita. ſ. num. 571. ſequitur, ꝙ. d. contraria opin. ſer
uit, ſi bene conſideres, de uento. Tertiò moueor, quia
retenta ſecunda limit. ad opin. contrariam tradita,
de qua. ſ. nu. 572. uniuerſa difficultas remanet pro-
pter dictionem, tota, tunc ſic, ſi dictio, tota, non impe-
dit, quin pluralitas reſoluatur in ſingul. ut. j. uidebi-
mus num. 1041. & ſic non eſt ſufficiens ad conſer-
uandam ſucceſſionem ab inteſtato, minus debet poſſe
facere, ꝙ inducatur reciprocum fideic. inter ipſos cõ-
grauatos. Et ſi reſponderes, dando inſtantiam de ſub
ſtitutione facta ultimo, in qua dictio, tota, inducit re-
ciprocam ſubſtitutionem, iux. not. j. num. 638. tunc
replico, quòd illud eſt propter neceſſitatem, ut declara
bitur num. 649. cum ſeq. quæ neceſſitas non eſt in ca
ſu iſto, cum ſinguli poſſint intelligi grauati reſtituere
portionẽ ſuã poſt mortẽ omniũ. Quartò fortius dici-
mus, ꝙ immo in ſubſtitut. facta pluribus ſibi inuicẽ
ab inteſtato ſuccedentibus, minus debet induci reci-
proca, quàm in facta pluribus extraneis: patet pri-
mò, quia uidemus, quòd ſubſtitutio ſimpliciter facta
ultimo, uel poſt mortem ultimi plurium extraneorũ,
inducit reciprocam, & tamen facta ultimo, uel poſt
mortem ultimi plurium liberorum, non inducit reci-
procam, ſi uera ſunt not. j. nu. 600. & 603. Secun
dò patet, quia etiam facta in tota ultimo plurium ſibi
inuicem ſuccedentium, non inducit reciprocam, ſed
ſufficit reſeruatũ eſſe ius legit. hære. ſi uera ſunt not.
j. nu. 694. & tamẽ ſi ſint extranei, ſecus eſt. §. Seia
libertis. ſecundum com. opin. de qua. j. num. 638.
Vltimò moueor, quia omittendo (ne nimis prolixi ſi-
mus) an reſponſiones. ſ. datæ ad alias rationes. ſ.
pro hac opin. adductas, ſint bonę, illa ſaltem ꝑ Caſtr.
data ad primam rationem, ut. ſ. nu. 567. uer. & ad
primã. non uidetur bona, quũ quidẽ doct. Bal. et Math.
eſt uerior & communior, ut late uidebimus. j. num.
1203. Similiter ſecunda reſponſio ad. d. primam ra
tionem ubi. ſ. data iure non probatur. Vis eſt in re-
ſponſione ad contraria. Non obſt. ergo prima ratio
Caſtr. quia reſpon. ꝙ ſuperſtes excludit ſubſtitutum,
tanquam cui reſeruatum cenſeatur ius legit. hære. ne
que. n. ualet conſequentia, ſuperſtes excludit ſubſtit.
ergo eſt uocatus. & ita ſignanter dicit Alex. in. l. Pa-
ter filiam. §. ſi. col. pen. ad. l. falc. & Rimin. in ſ. al-
leg. conſi. 255. col. pen. immo ne poſitus quidem dici-
tur in condit. ut not. ſ. num. 92. & j. num. 953.
Non obſtat, quòd niſi inducatur reciproca, decedens
poſſet tollere illam reſeruationem, & ſic ſubſtitutus
non excluderetur: quia reſpon. fatendo contrarium, ꝙ
decedens poteſt facere, ꝙ ſuperſtes non excludat ſub-
ſtitutum, iux. not. j. nu. 1203. ratio ergo Caſtr. pro
cederet, ſi aſſumptũ ſuum eſſet perpetuum, uidelicet,
ꝙ ſuperſtes omnino, ẽt contra uoluntatem defuncti,
excluderet ſubſtitutum: ſed cum ſuperſtes non exclu-
dat ſubſtitutum, niſi defunctus uelit, ut diximus, per
conſequens nõ obſtat, quòd defunctus poſſit alium hæ
redem inſtituere. immo ſtantibus prædictis, conſtat,

ꝙ non inducitur reciproca, quia aliâs ſubſtitutus excluderetur etiam contra uoluntatem defuncti, quod eſſet contra not. d. num. 1203. Nec obſt. ꝙ in fideicommiſſaria non attendatur reſeruatio legit. hære. quia immo attenditur, cõcurrente uoluntate grauati, iux. declarationẽ faciendam. ʃ. poſt nu. 832. uer. non obſtat, ꝙ præſumpta. Non obſt. ratio Soci. & aliorum, ꝙ ſubſtitutio hoc caſu dicatur facta ultimo, & ſic, ꝙ ſimus in caſu. §. Seia libertis. qa reſpon. primò, ut not. ſ. nu. 557. Secundò reſpon. ꝙ licet aliâs diceretur facta ult. tantum, quando ſupereſt perſona quę, &c. attamen, quando eſt facta in tota, tunc dici debet facta ſingulis, ut not. ſ. num. 560. nec propterea fiet, quin ſuperſtes excludat ſubſtitutum, ut not. ʃ. nu. 1063. uer. non obſtat ſecundum. Tertiò reſpon. ꝙ immo licet fideicommiſſaria ſit facta pluribus, quorum ſuperſtes &c. non tamen dicitur facta ultimo. hoc probatur, primò, quia non inconuenit, ꝙ dicatur facta ſingulis, licet expectetur mors ultimi. hinc eſt, ꝙ hoc caſu, portio defuncti ſtat in ſuſpenſo penes ſuperſtitem, quouſque uerificetur conditio etiam in ipſo, ut diximus. ſ. num. 565. uer. 4. Secundò, ꝙ non dicatur facta ultimo, probatur, quia etiam ſi expreſſe facta eſſet poſt mortem ultimi, & in tota, attamen non diceretᷣ facta ultimo, nec induceretᷣ tacita reciproca, ſed qlibet teneretᷣ reſtituere portionẽ ſuã poſt mortẽ ultimi, & interim portio uniuſcuiuſque ſtaret in ſuſpenſo penes eius hæredes, ut dicemus. ʃ. nu. 625. Tertiò probatur, quia, ſi quando præcedit reciproca, quæ eſt fortior, quàm reſeruatio legit. hære. attamen hæc ſecunda ſubſtitutio non dicitur facta ultimo tantum, ſed omnibus, ut eſt tex. hic, ubi precedebat reciproca, & tamen Claudia dicitur ſubſtituta utrique: minus ergo dici debet facta ultimo tantum hoc caſu, quo ſo-
574 lum cẽſetur reſeruata ſucceſſio ab inteſtato. ✱ Quòd autem etiam ꝙ præcedat reciproca, ut in ter. huius tex. non tamen dicatur facta ultimo tantum, ſed utrique (quod ipſum polliciti ſumus nos probaturos, tum in noſtra ratione decidendi num. 23. tum uerò in alia etiam. q. ut. ſ. nu. 91. uer. non obſtat prima) aduertendũ puto ad quandam conſiderationem, quam recens cogitaui, eam tamen ſubijciens maturiori cuiuſcunq; iudicio. ꝙ quando facta ſunt duæ ſucceſſiuæ ſubſtitutiones, ſi quæratur, an ſecũda dicatur facta etiã illi, cui prima eſt facta, an uerò dicatur facta ſolum
575 prima ſubſtituto, ✱ præmitte, ꝙ ſi in ſecunda ſubſtitutione eſt appoſita conditio reſpiciens ſolam perſonã primi ſubſtituti, ut in ter. q. Bar. in. l. Quãdin. ad fi. de qua late. ʃ. nu. 24. cum ſeq. & tunc clarũ eſt, ꝙ dicitᷣ illi ſoli facta: & ita procedant not. per Aret. in conſ. 156. in primo dub. ubi ſe fundat, quia conditio ſecundæ ſubſtitutionis reſpiciebat ſolam perſonã Agnetis primæ ſubſtitutæ, & conſi. illud declarant Curt. iun. in conſi. 33. col. & Rui. in eo. caſu, in cõſ. 106. col. pen. in prin. uol. 2. accedãt not. ʃ. nu. 602. Idem, ſi ſubſtituiſſet in unius tantum portione, & ita pro-
576 cedũt not. per Doc. in. q. de qua. ſ. nu. 82. ✱ Aut uerò conditio reſpicit perſonas utriuſque, uidelicet & primi grauati, & primi ſubſtituti, & non eſt reſtricta ad portionem unius tantum, & tunc diſtingue: nam aut conſtat, ꝙ uoluit ſubſtituere utrique, ut puta ſi dicat, eis decedẽtibus ſine liberis, ſubſtituo, uel cuilibet

eorum decedenti ſubſtituo. aut conſtat, ꝙ uoluit ſubſtituere uni tantum, aut uerò ſumus in dubio. Primò caſu clarum eſt, quòd dicitur ſubſtitutus utrique, ut per Bal. & Caſtr. in. l. Ex tribus. ad fi. C. de inoff. teſt. & Aret. in. l. 1. §. fi. de uulg. et pup. qui eadem omnia formaliter repetit in conſ. 155. & Rui. in conſ. 58. uol. 2. addo Alex. alleg. ſ. num. 559. & in conſi. 55. col. 6. uol. 4. & Rui. in conſ. 110. col. 2. in fi. cũ ſeq. uol. 3. ubi loquitur circa. l. Qui duos. de qua. ʃ. num. 585. Et adde not. per Soci. in conſi. 250. col. pen. uol.
2. & ʃ. nu. 586. uer. 4. procederet. ✱ Secundo caſu, quando conſtat, quòd eſt facta uni tantum, & tũc 577
aut expreſſe dicitur cui, et illi ſoli dicitur ſubſtitutus, ut ſi dicat, ſubſtituo primo ſubſtituto. tunc. n. clarum eſt, ꝙ illi ſoli dicitur ſubſtitutus, ut in. q. de qua. ſ. num. 82. & iſte eſt caſus. l. codicillis. in primo reſpõ. de uſuf. leg. Immo etiam non præcedente reciproca, de qua ibi, quando expreſſe eſt facta ultimo decedenti, tunc dicitur illi ſoli facta, non autem alijs. hinc eſt, ꝙ ſi adijciatur dictio, tota, tũc inducitur tacita reciproca, iux. not. ʃ. nu. 638. Aut uerò conſtat, ꝙ eſt facta uni tantum, ſed non cui, ut ſi dicat, eidem ſubſtituo, prout erat in caſu Aret. in conſi. 156. de quo. ſ. num. 575. & tunc dico, ꝙ cẽſeri debet facta ſoli primo ſubſtituto, licet reſtringatur ad caſum, quo bona ad eum deueniant ex cauſa primæ ſubſtitutionis, & non aliter, ut per Aret. ibi, & Rui. in pluribus conſ. alleg. ʃ. num. 732. quod tamen limita, ut per Rui. in conſi. 185. col. pen. uol. 2. Ex quo infero, ꝙ in caſu illo Aret. etiam ſi conditio ſecundæ ſubſtitutionis reſpexiſſet perſonas utriuſque, idem tamen eſſet, quia
dixerat, eidem ſubſtituo. ✱ Tertio uerò caſu, quan- 578
do ſcilicet ſumus in dubio, quia non conſtat, an uoluerit ſubſtituere utrique, uel uni tantum, ſed ſimpliciter teſtator dicit, ſi uterque &c. ſubſtituo, uel, bona perueniant, prout in hoc tex. & tunc, quicquid dicant aliqui relati. ſ. nu. 90. uer. denique. dico, quòd bene uerum eſt, ꝙ dr̃ facta etiam in caſu, quo ultimus tm̃ decedat ſine filijs, non ſuperſtite pſona quæ &c. ut in hoc tex. ſed tm̃ nõ dicitur facta ultimo tm̃. nã immo dr̃ facta ẽt primo, & ſic primus habet duos ſubſtitutos, uidelicet alterũ reciproce, q ſtatim poſt eius mortẽ admittitur, alterũ uerò ſub conditione, ſi etiã alius decedat ſine filijs: & per conſequens Claudia, de qua hic dicitur ſubſtituta etiam primo decedenti, uerificata conditione in utroque, ut. ſ. diximus. & in primis hoc uidetur dicere Bal. in. d. l. Ex tribus. in fi. put eum refert Rui. in conſi. 21. col. 8. uol. 3. & ita tenet etiam Cum. in conſi. 3. in fi. ſubdens, ꝙ ita arguit Iuriſc. in hoc tex. uidelicet (opinor) quòd quia teſtator ſubſtituit Claudiam utrique, ſi uterq; &c. ergo etiã
ultimo, ſi ultimus tantum decederet ſine filiis. ✱ hinc 579
infert, quòd primus ſubſtitutus tenetur cauere primo decedenti, de reſtituẽdo ſecũdo ſubſtituto portionẽ primi, ſi cõditio uerificabitᷣ ẽt in ipſo primo ſubſtituto, ut ibi per eum. cui addo tex. in. l. 3. §. Si ita. de adim. leg. quem alleg. Aret. in. d. conſ. 156. col. 3. Præterea, ſi diceretur facta ultimo tantum, ſequeretur, ꝙ uerificata conditione in perſona ultimi, admitti deberet ſubſtitutus in eius portione, etiam ſuperſtite perſona quæ &c. ut dix. ſ. ante num. 464. uer. nec obſtat doc. Caſtr. conſequens autem eſt falſum, ut tradunt

Doc. hic, & not. j. num. 1069. ergo &c. Immo ſi in
hoc tex ſubſtitutio eſſet facta ultimo tantum, tunc
Claudia ſubſtituta ne ad portionem quidem ipſius ul
timi admitti deberet, nec pluralitas reſolui in ſingul.
etiam non ſuperſtite perſona quæ &c. cum conditio
non fuerit plene uerificata, iux. not. ante num. 91. et
j. nu. 1301. & ita è contra arguit Soci. hic poſt nu.
21. uer. quinimmo. Præterea minus deberet admitti
ad portionē primi etiam uerificata conditione in eius
perſona, etiam non ſuperſtite perſona quæ &c. cum
illi non fuiſſet ſubſtituta; conſequens autē eſt falſum,
(quando tamen non præcederet reciproca) iux. not.
j. nu. 1040. & ſpecialiter Bal. in cuius caſu præce-
debat reciproca, in cōſ. 82. in q. col. 2. uer. iſte caſus
eſt ſubtilis. uol. 5. in ant. ergo &c. & ſi diceres, ꝙ
tunc ſecundus ſubſt. admittitur ex uulg. contenta in
compendioſa, iux. not. s. num. 24. reſpon. ꝙ non ita
dicit Bal. ſed quia pluralitas reſoluitur in ſingul. vt
ergo recte procedat deciſ. huius tex. & not. per Doc.
com. dicendū eſt, Claudiam non eſſe ſubſtitutam ulti-
mo tantum, ſed utrique. Et ꝙ in caſu huius tex. Clau-
dia dicatur ſubſtituta utrique, tenet etiam Bar. hic
in ſummario, dū expreſſe dicit, ſubſtitutio facta duo-
bus &c. & idem Bar. hic ponderat. per Torn. nu. 72.
uer. 2. idem tenet Soci. in reſpon. ad hunc tex. relata
s. poſt nu. 85. uer. & quia tota. & Bal. in conſ. 403
In ſubſtitutione. uol. 2. in no. relat. s. poſt num. 20.
ad idem allego Aret. in conſi. 1. col. 1. ubi ꝙ Claudia,
de qua hic, excluderetur à portione primi, etiam ſi il-
le primus deceſſiſſet ſine filijs, eò quia præcedebat re
ciproca, quæ præfertur huic ſecūdæ ſubſtitutioni. nō
ergo excluditur, quia non eſſet ſubſtituta etiam pri-
mo decedenti. hanc eandem opin. præſupponūt Ang.
& uterque Imol. in q. de qua. s. num. 84. quæ aliâs
uana eſſet, ut ibi diximus poſt nu. 91. uer. non obſt.
prima. idem præſupponit Rui. in cōſ. 155. col. 2. uol.
2. & in conſi. 118. eo. uol. & in conſi. 21. col. pen.
uol. 3. & in conſi. 121. eo. uol. & idem expreſſe dicit
in conſi. 177. relat. s. poſt nu. 366. ante uer. præte-
rea. Idem uidetur clare dicere Alex. hic col. 4. in priu.
idem probatur ex not. per eundē Alex. in conſ. 175.
uol. 5. circa rationem l. Qui duos. de uulg. et pup. ubi
ꝙ licet ab inteſtato hæreditas primi pupilli peruen-
tura foret ad ſecundum, perinde ac ſi extaret recipro
ca, attamen Alex. non dicit, ꝙ illa ſit ratio, quare ſuc
cedatur ultimo tantum, ſed dicit rationem eſſe, quia
ſemel hæres ab inteſtato, nō poteſt poſtea deſinere eſ-
ſe hæres, & ius noſtrum non patitur eundem pro par
te temporis decedere teſtatum, & pro parte inteſta-
tum, immo in fideicōmiſſaria expreſſe dicit ſecus eſ-
ſe, quia in ea ceſſat. d. ratio, quæ utique non ceſſaret,
ſi cenſeretur facta ultimo, & ſic in fideicommiſſaria
clare tenet concluſionem noſtram. Et idem habetur in
conſi. poſito inter conſ. Soci. 80. col. 3. uol. 1. de quo
diximus. s. poſt nu. 564. Hoc idē fortiter probatur,
quia clarum eſt, ꝙ ēt ſine dictione, tota, teſtator no-
luit uerificata cōditione in perſona utriuſq; ſubſtitu
tum habere totum, ut dix. s. nu. 550. uer. ult. ſed ſic
eſt, ꝙ niſi teneamus ſubſtitutum eſſe utriq;, ſequi
poſſet, ꝙ ſubſtitutus, etiam uerificata conditione in
perſona utriuſq;, non haberet totum, ergo &c. quòd
autem hoc inconueniens ſequi poſſet, oſtendo. nam ſi
dicatur, ſubſtituo in hæreditate, ſi nolumus, quòd pro
pter præcedentem reciprocam, dicatur ſubſtitutus ul
timo tantum, tunc ſubſtitutus non haberet portionē
primi decedentis acquiſitam ſecundo ex reciproca ꝑ-
cedente, iux. not. s. num. 415. niſi reſpondeas tenen-
do opin. Torniel. de qua. s. num. 428. Idem eſſet in
omnibus alijs caſibus, in quibus acquiſita per fideic.
non ueniunt in reſtitutione fideicommiſſi, ut late not.
s. in. 4. not. Vides itaq; neceſſarium eſſe dicere, quòd
dicatur ſubſtitutus utriq;, ne aliâs ſequatur dictum
inconueniens. Accedant omnes illi, qui tenent, ꝙ ra-
tio huius tex. ſit, quia ſubſtitutio de Claudia reſpicie-
bat diuerſos effectus, & per conſequens non erat ſub
ſtituta ultimo tantum, prout etiam dicit Soci. hic in
fi. primi not. Non obſt. not. per Soci. hic col. 3. uer. ali-
quando & ſecundò. & uer. aliquando & tertiò. pon-
derata poſt. d. Fab. s. nu. 85. quia, ut s. uidiſti, male
loquitur. Non obſt. duæ illæ rationes alleg. s. poſt nu.
90. ante uer. his non obſtantibus. uer. & facit. quia
ad primam patet reſponſio ex not. j. nu. 586. uer. ue
rum ſi non ſit. ad ſecundam de iure accreſcendi reſpō.
ut. j. ante nu. 585. Non obſt. auctoritas Bal. in con-
trarium alleg. s. num. 90. uer. denique. quia ipſemet
poſtea ibi præſupponit cōtrarium, ut patet ex not. s.
hoc nu. uer. præterea minus. Non ob. not. per Doct. in
art. de quo. s. nu. 82. quia reſpon. ꝙ Doc. non dicūt,
ꝙ tex. noſter limitetur, quando non ueniret reſtituen
da portio primi, ſed quando eſſet facta ultimo tātum,
ut dixi. s. nu. 577. & non ueniret reſtituenda portio
primi: uel etiam loqui poſſunt iux. not. s. poſt num.
575. uer. idē ſi. ✠ Solus uidetur reſtare ſcrupulus, 580
ꝙ hoc modo quis habeat duos ſubſtitutos, alterum ſta
tim poſt mortem ſuam, uidelicet, ſubſtitutum recipro
cè, alterum uerò poſt mortem omnium. Ideo pro enu-
cleatione eorum omnium, quæ in cōtrarium dici poſ-
ſent, cogitabam, hæc ſcribens, ꝙ in hoc articulo fieri
poſſunt ſex. concluſ. Prima ſit, Non poteſt quis habe
re duos ſubſtitutos pupillares ordine ſucceſſiuo, adeo
ut præcedente reciproca pupill. ſi poſtea ſubſequatur
ſecunda facta, ſi uterq; in pupillari ætate deceſſerit,
attamen uerificata ēt cōditione in perſona utriuſq;,
ſecundus ſubſtitutus ſuccedit ſoli ultimo pupillo. ita
Anch. in conſi. 26. Non ſeruato. in. 3. dub. & ratio-
nem uidebis. j. num. 585. ex quo infero, quòd etiam
ſi in. l. Si pater impuberes. de uulg. & pup. nō eſſet di
ctum, ſi ultimus, ut ibi dicitur, ſed ſimpliciter dictum
fuiſſet, ſi uterque, attamen ſecundus ſubſtitutus ibi
diceretur ſubſtitutus ultimo tantum, per præd. ✠ Se- 581
cunda concluſio, Non poteſt quis habere unum hære-
dem ab inteſtato, & poſtea alium hæredem ex pupill.
ſubſtit. ita ꝙ extraneus ſubſtitutus duobus pupillis,
etiam non præcedente reciproca, non poteſt ſuccedere
primo pupillo, licet uerificetur cōditio in utroque, ſed
tm̄ ſuccedit ultimo, ut late dicemus. j. poſt nu. 586.
Tertia concluſio, præcedente uulgari reciproca, non
poteſt quis habere unum ſubſtitutum uulg. & poſtea
etiam alium per fideic. quia ſunt contraria. nam poſt
acquiſitum ius per ſubſtitutum uulg. non poteſt po-
ſtea ſecundus ſubſtitutus per fideic. amplius ad eam
portionem uenire tāquam ſubſtitutus primo ex ſub-
ſtitutione facta, ſi uterque, quia fideicommiſſaria non
niſi poſt acquiſitionem habet locum, iux. not. s. poſt
nu. 46.

num.46.Si ergo primus decedens non adiuit,non po-
teſt ſecundus ſubſtitutus per fideic.ad eius portionem
admitti tanquam illi ſubſtitutus, ſed ſolum poteſt ue-
nire tanquam ſubſtitutus ultimo. Quarta concluſio,
Poteſt quis habere unum ſubſtitutũ pupil.ſtatim poſt
mortem ſuam,et etiam poſt mortem omniũ alium ſub
ſtitutum per fideic. ita Ang. & Imol.in.§.Qui ſuſpe-
ctam.et ibidem Alex.col.antep.ad fi.ubi etiam ponit
magnum effectum huius rei, & Bal. in.d.l. Ex tri-
bus. ad fi.Capr.in conſi.49.in.4.dub.col.pen.Rui.
in conſi. 21. col. antep. uol. 3.& in conſt.118.eo.
uol.& diximus.ˆsˆ.nu.474. Poteſt enim fieri fideicõ
582 miſſaria etiam pupillis,uulg.§.Cum filiæ.✻ Quinta
ſit concluſio, Poteſt quis habere unum hæredem ab
inteſtato ſtatim poſt mortem ſuam, & poſt mortem
congrauatorum habere alium ſubſtitutum per fi-
deic.ita patet ex not.ˆjˆ.poſt num. 585. uer. diuerſa
uerò. Sexta & ultima concluſio, Poteſt quis habere
duos ſubſtitutos per fideic.alterum ſtatim poſt mor-
tem ſuam,alterum uerò poſt mortem omnium, ut pa
tet ex not.ˆsˆ.num.578.cum ſeq. & idem tenet Ri-
min.in conſi.521.ante num. 22.in cuius caſu con-
ſuluit et Rui.in conſi.140.uol.3.Adde in ſimili, ꝙ
poteſt quis eſſe grauatus dare duobus ſucceſſiue ean-
dem rem, ut eſt tex.in.l.3.§. Si quis ita.de adim. leg.
& in.l.Titio fundus.de cond. & dem. Ex prædictis
ergo clare patet, non eſſe uerum aſſumptum Soci.
quòd ſubſtitutio facta poſt mortem plurium,quorum
ſuperſtes &c. dicatur facta ultimo tantum.Tota uis
eſt in reſponſione ad.ll.alleg. per Soci. pro quarum
583 reſponſione ego aliâs diſtinguebam ſic: ✻ Aut portio
prædecedentis eſt omnino peruentura ad ſuperſtitem,
& decedens non poteſt contrarium diſponere, ut in
pupill.& in iure accreſcẽdi, ſiue in uſufructu etiam
poſt ius acquiſitum, ſiue in proprietate ante ius ac-
quiſitum: & in his caſibus ſubſtitutio dicatur fa-
cta ultimo tantum, ut de pupillari patet in.l. Qui
duos. de uulgari & pupillari.& de iure accreſcen-
di in uſufructu patet in.l. Codicillis. de uſufructu
legato, & notatur.ˆjˆ. num.1243.& de iure accre-
ſcendi in proprietate patet per notata.ˆjˆ.num. 893.
Si uerò portio decedentis non ſit neceſſariò peruen-
tura ad ſuperſtitem, ſed ita demum, ſi prædecedens
uoluerit, ideſt ab inteſtato, ex teſtamento autem
poſſit alium iuſtituere, ſi uelit, ut in ter. huius ter-
tiæ ampliat.& tunc non dicatur facta ultimo tan-
tum, ſed hæredes ſecundi uerificata conditione etiã
in perſona ſecundi reſtituant portionem primi tan-
quam hæredes primi, & portionem ſecundi tan-
quam hæredes ſecundi, iux. not.ˆjˆ.num.1064.aliâs
ſequeretur alterum de duobus inconuenientibus, ui-
delicet, quòd aut ſubſtitutio iſta facta ultimo poſſet
effici eluſoria, ſi primus decedens alium inſtitueret
hæredem, aut quòd tacita reſeruatio ſucceſſionis ab
inteſtato operaretur contrarium effectum, ideſt fidei-
commiſſum, quod repugnat, ut.ˆsˆ.poſt num. 565.
uer. 5. Et licet hanc declarationem inuenerim poſtea
in effectu traditam ab Alex.in conſ.91.col.8.uol.1.
quem refert & ſequitur Rui. in conſi. 126. col.4.
uol. 3.attamen quia ſecundum prædictas declarat.in
primo membro, ſequeretur, quòd, ſi præcederet re-
ciproca, & ſic neceſſariò res eſſet peruentura ad ſu-
perſtitem, tunc ſubſtitutio diceretur facta ultimo tan
tum, qua in re contrarium tenuimus.ˆsˆ. num. 578.
præterea in contrarium etiam faciunt not. ante nu.
585.✻ Ideo melior declaratio uidetur dicere, ꝙ aut 584
ſumus in ter. primæ uel ſecundæ concluſ.ˆsˆ. facta
num.580.cum ſeq.& tunc ſubſtitutio poſſit forte di
ci facta ultimo tantum, & ita procedant.l.Qui duos.
&.l.Codicillis. aut uerò ſumus in ter.aliarum con-
cluſ.ubi.ˆsˆ.fact. & tunc ſecus, rationibus ibi alleg.
Particulariter uerò reſpondendo ad.ll. alleg. per So-
ci.non obſt.l.Qui duos. quia eius reſponſionem ali-
quatenus prolixam ultimo loco reſeruabimus. Non
obſt.l.Codicillis. quia reſponſum eſt.ˆsˆ.num.559.
Non obſt.quòd ſicut intereſt ſuperſtitum, quòd dica-
tur facta ultimo propter ius accreſcendi, ita etiam
interſit, ꝙ dicatur facta ultimo propter ius legit.
hære.ut dicebat Soci. quia reſpon. ꝙ ratio differen-
tiæ patet, quia licet propter ius accreſcendi ſubſtitu
tio præſumeretur facta ultimo, nihil propterea de no
uo induceretur: uerum ſi propter ius ſucceſſionis ab
inteſtato præſumeretur facta ultimo, tunc inducere-
tur de nouo aliud fideicom. ut latius diximus.ˆsˆ.nu.
554. Præterea non omitto contrarietatem ipſius So
ci.qui in argumento ſuo uult ſubſtitutionem præſu-
mi factam ultimo, ut ſaluum ſit ius ſucceſſionis ab
inteſtato, in concluſione uerò uult, quòd inducatur
reciprocum fideicom. iſta autem inter ſe ſunt admo-
dum diuerſa, immo contraria, ut uot.ˆsˆ. num. 565.
uer.quintò facit. Non obſtat doct.Bar.in.l.Codicil-
lis.alleg.per Soci. quia ego non reperio, ꝙ Bar.dicat
id, ad quod Soci.eum alleg.& uide etiam.ˆjˆ.ante nu.
626. Bene fateor, quòd per doct. Bar.hic,& in d.l.
Codicillis. parificatur, quòd cenſeatur reſeruatum
ius ſucceſſionis ab inteſtato, uel ius accreſcendi, quo
ad hoc, ne pluralitas reſoluatur in ſingul. iux. not.
ˆjˆ.num.1060.& num.893.ſed quo ad hoc, ut cen-
ſeatur facta ultimo tantum, nec quòd dicta in uſu-
fructu locum habeant in proprietate ſuperſtite per-
ſona quæ &c. ego nullibi reperio Bar. hoc dicentem.
✻ Non obſtat.l.Qui duos. de uulgari & pupillari. 585
quia reſpon.tex.illum loqui in pupill. ſubſtit. in qua
non poteſt quis habere unum hæredem ab inteſtato,
& alterum ſucceſſiue ex teſtamento, iux. ſecundam
concluſ.de qua.ˆsˆ.num.581. Et ratio eſt, quia reg.
iur.eſt, cauſam teſtati & inteſtati, reſpectu ſucceſ-
ſionis eiuſdem, concurrere non poſſe: ſed ſic eſt, ꝙ
hoc modo concurrerent, quia ſecundus diceretur hæ-
res primi ab inteſtato, ſubſtitutus autem diceretur hæ
res eiuſdẽ ex teſtamento, ergo etc. immo quandiu poſ-
ſet eſſe locus ſucceſſioni ex pupill. ceſſaret cauſa in-
teſtati.l.Si teſt.C.de imp. facit uulg. reg.l.Quan-
diu. Nec etiam poſſumus dicere, quòd uerificata poſt-
modum conditione in utroque, ſecundus deſinat eſſe
hæres primi, & hæreditas primi deuoluatur ad ſub-
ſtitutum, quia hoc eſſet contra.l.Et ſi ſine.§. Sed quod
Papin.de minor.&.l. Hæreditas ex die. de hær. in-
ſtit.cum cõcor. Præterea ſequeretur, ꝙ primus dicere-
tur decedere pro parte tẽporis inteſtatus, & ꝑ parte
teſtatus, contra iur.uulg. Diuerſa uerò ratio eſt in fi-
deic. quia licet hæredes ſecundi reſtituãt hæredita-
tẽ primi ſubſtituto, tanquam ſubſtituto ipſi primo,
non tamen ſubſtitutus efficitur hæres primi, cum

per fidcicom.non ſuccedatur grauato, ſed ipſi teſta-
tori, uulg.§.Cum filia. de quo.ˆj.num. 1118. nec
hæredes ſecundi deſinent propterea eſſe hæredes pri-
mi: & ſic nullum reſultat ex inconuenientibus ſu-
pra relatis, & poteſt quis habere duos ſubſtitutos
per fideicom. ut ſupra in ultima concluſ. poſt num.
582.& gauiſus ſum poſtea reperiſſe Alexan. ità ſi-
gnanter declarantem, in conſi. 175. colum. 4. poſt
me.cum ſeq.uol.5. & eandem declarationem nouiſ-
ſime etiam reperio ſactam à Cacialup.licet de Alex.
nulla mentio, in conſi. alleg.ˆs.poſt nu.564. Quibus
omnibus adde Anch. in conſ. 26.Non ſeruato.in.3.
dub. et Cum.hanc differentiam per prædicta expreſ-
ſe facientem, licet aliqualiter corruptus habeatur, in
conſi.123.col.2.circa me. Non omitto tamen, quòd
Torniel.hic num.120.dabat aliam reſponſionem ad
d.l.Qui duos. uidelicet, quòd immo in tex. illo pro-
batur, quòd ne pupillaris quidem cenſetur facta ul-
timo tantũ, dum ibi dicitur, quòd legata à ſubſtitu-
to primi in irritum incidunt: & ſic probatur ibi, ꝙ
dicitur ſubſtitutus etiam primo, ut late per eum, inſe
rentem, quòd mortuo primo eius hæreditas in ſuſpen
ſo manet, & ſi quidem alter efficiatur pubes, tunc
fiat illius hęres; ſi uerò decedat impubes, tunc ſub-
ſtitutus fiet utrique hæres: & quòd non dicatur fa-
cta ultimo tantum, idem Torn.nu.72.adducit etiam
Doct. reprobantes ſolut. Dyn.in.l.pen.C.de impub.
& maxime Bar.hic, dum in prima ſol.glo.reproban-
do Dyn.dicit, quòd etiam in pupill. cuilibet pupillo
ſucceditur in ſua hæreditate, & reſpicit diuerſos ef-
fectus, & diuerſas hæreditates. Adducit etiam nu.
119.uerſi. pro iſta. tex.in.l.pen.C. de impuber.ubi
dubitatur, an ſubſtitutus admittatur ad ſucceſs. pri-
mi, & tex.dicit, quòd non, quia in altero defecerat
conditio. Si ergo in altero etiam uerificata fuiſſet
conditio, ſubſtitutus ſuccederet etiam primo. Adde,
quòd eandem ferè huius tex. inductionem, licet ad
aliud propoſitum, facere uidetur Rip.relat.ˆj.num.
991. Adducit præterea idem Torn. num. 115.&
119.quia durum uidetur, quòd ſubſtitutio non di-
catur facta ijs omnibus, qui ſunt poſiti in condit.
ideſt quibus præſumendum eſt teſtatorem prouidere
uoluiſſe, iux.not.per Bar.in.l.1.in.5.q.prin.de uulg.
& pup.& per Bal.et Ang.in.l.Lucius.de leg.primo,
accedant not.ˆj.num.602. Adducit inſuper.d.l.Pa-
ter filiam.§.fi.&.d.l.vel ſingulis. ubi quòd ita de-
mum ultimo tantum ſucceditur, ſi ultimo tantum ſit
facta ſubſtitutio. contrarium ergo infertur eſſe, ſi
utrique facta ſit: idem etiam ante num. 129. uer.ad
unum. adducit, quia aliâs ſequeretur, quòd filij ex pri
mo excludere non poſſent ſubſtitutum à portione ul-
timi, cuius tamen contrarium uolunt Doc. ut uidebi-
mus.ˆj.num.927. Nec obſt.ſecundum eum, quòd.d.l.
Qui duos. uideatur dicere ſubſtitutum ſuccedere ul-
timo tantum, in cuius hæreditate inuenit etiam por-
tionem primi, quia reſpondet ipſe, quòd tex. ille loqui
tur in ſubſtitutione facta, ſi ambo deceſſerint, & ſic
aliter, quàm tacitè inſit, & per conſequens mors ſe-
cundi, etiam poſt pubertatem, facit conditionem re-
ſpectu hæreditatis primi, quo ſtante ſequitur, quòd de
cedente primo, deſicit conditio, & licet poſtea etiam
decedat alter, attamen cõditio non uerificatur, quia,

ut ipſe poſtea declarat poſt num. 134.uer.quid di-
cendum. an conditio ſit uerificata, uel ne, attenditur
tempus mortis eius, cui ſit ſubſtitutio.l.2.de reg.
caton.l. In conditionibus. de cond. & dem. ex quo
infert, quòd ſubſtitutio facta alicui, ſub conditio-
ne, ſi ipſe & alius deceſſerit, non uerificatur, niſi
ille alius prædecedat, ſecus eſt in ſubſtitutione pu-
pill. facta, ut in terminis noſtris, ſi ambo, uel, ſi
uterque in pupillari ætate &c. quia tunc, cum ex-
primatur eo modo, quo tacite ineſt, reſoluitur in
duas ſingulares conditiones, & ſic mors ſecundi non
facit conditionem reſpectu hæreditatis primi, ut la-
tius per eum. inferentem etiam ex prædictis in præal
legato uer. quid dicendum, quòd in ſubſtitutione fa-
cta, ſi uterque ſine filijs deceſſerit, dicitur quilibet
grauatus ſub ſimplici tantum conditione, ſi ipſe ſi-
ne filijs, & quòd conditio illa debeat diuidi in duas,
quia aliâs ſubſtitutio in perſona primi decedentis
ſemper deficeret, & ſic ſubſtitutus nunquam poſſet
conſequi portionem primi, neque ab eius hæredi-
bus, neque ab hæredibus ſecundi, quod eſſet contra
diſpoſitionem teſtatoris, & ſic militaret argumentum
Imol.de quo loquimur.ˆj.num.1063.Hæc ille, adeo
ſubtiliter, ut à mei ſimilibus, ideſt craſſioris miner-
uæ, uix ſat recte percipi poſſint, cui adde primò, ꝙ
ſi ſubſtitutio diceretur facta uni tãtum, ideſt ultimo,
ſequeretur, ꝙ uerificata conditione in perſona ſecun
di decedentis tantum, non admitteretur ſubſtitutus,
etiam quòd non ſupereſſet perſona quæ &c. cum con
ditio non eſſet plene uerificata, iux.not.ˆj.nu.1301.
conſequens autem eſt falſum ſecundum com. opin. ut
nota.ˆj.num. 943. ergo &c. & per hanc rationem
Soci.hic num. 21. maxime in uer. quinimmo. tenet
contra.d.com.opin.ſecundò adde, quòd aliâs non eſſet
differentia, an ſubſtitutio fiat ultimo, an uerò ſimpli-
citer dicatur, ſi uterque, uel, ſi ambo deceſſerint in
pup.ętate, quia utroque caſu, ſi quidem ſimul dece-
dant, dicitur ſubſtitutus utrique, ut de ſubſtitutione
facta ult.eſt tex.in.l.Ex duobus.de uulg.et pupil.&
in.l.Qui duos.de reb.dub.& in.l. Qui ex liberis. in
prin.de ſecũ.tab.de ſubſtitut. uerò facta utrique eſt
tex.in.d.l.Qui duos. in prin.de uulg.& pupil.Si ue-
rò decedant diuerſis temporibus, tunc in ſubſtitutio-
ne facta ultimo, clarum eſt, quòd non dicitur facta
utrique: modò, ſi etiam diceremus, quòd ſubſtitu-
tio ſimpliciter facta, ſi uterq; &c. non diceretur hoc
caſu facta utrique, ſequeretur, quòd nulla nuquam
inter iſtos modos adeſſet differẽtia, contra not.ˆs. nu.
10.uer.accedat. Vltimò hęc opin.ſaltem uidetur ꝓce
dere in ſubſti. facta ſimpliciter, ſine dict.collectiua.
ut patet ex not.ˆj.poſt num.922.uer. contrarium.
✱ Cæterũ ſuper prędictis, paratus tamen ſemper di- 586
ſcere, ulterius cogitandum cenſeo. præſens.n.articu-
lus, an ſubſtitutus, ſi uterque in pup.&c. dicatur ſuc
cedere utriq;, uerificata conditione in ꝑſona utrinſq;,
an uerò dicatur ſuccedere ultimo tantum, eſt magni
effectus, propter contributionem hæreditatum, quæ
fieret, ſi ſubſtitutus diceretur ſuccedere utrique: ſed
ſi diceretur ſuccedere ultimo tantum, tunc nõ fieret,
d.l.Pater filiam.§.fi.&.d.l.Qui duos.de uulg.& pu-
pill. ubi Caſtr. col.2. ita declarat. Dicimus ergo,
quòd hæc opin. Torniel. poteſt procedere, ſi ſecundus,
ab in-

ab inteſtato non ſuccederet primo, & hoc non habet
dubium: quod procederet etiam, ſi eſſet facta in tota,
iux.not. ̊s̊ *.num. 550. quicquid dicat* Corn.*in conſi.*
229.col.4.uer.& licet Imol. *uol. 3.*Secundò *proce-*
deret, ſi ſecundus non ſuccederet in totum primo ab
inteſtato, excluſo penitus ſubſtituto, iux.not. ̊j̊ *.num.*
930. Tertiò *procederet, ſi ambo pupilli ſimul dece-*
dant, ut not. ̊j̊ *.poſt nu. 592.uer.& ꝙ prædicta. ra-*
tio eſt, quia neque hoc caſu alter poteſt ſuccedere alte
ri, ut dicit etiam Rip.*hic ante num. 121.*Quartò *pro*
cederet, quando dictum eſſet, eis ſubſtituo. tunc.n.non
poſſet dici ſubſtitutus ultimo tantum, quia repugna-
ret dictio, eis. ita Corn.*in.d.l.pen. col. pen. ad fi. ſed*
tunc diceretur facta ſeparatim, ut dicemus. ̊j̊ *.poſt*
num. 1035.& declara, ut per Rui.*de* Corn.*imme-*
morem in conſi. 105. col. 2.uol.2. & in conſi. 110.
col. 2.in fi.cũ ſeq.uol.3.& faciunt not. ̊s̊ *.nu. 576.*
& omnino num. 559. uer. 1.caſu. Qua *tamen in re*
ego ſubſiſto, propter not. ̊j̊ *.num. 587.* Verum *ſi nõ*
ſit dictum, eis ſubſtituo, & ſecundus ſit ſucceſſibilis
primo ab inteſtato, excluſo in totum ſubſtituto, tunc
opin. Torniell. *nullo modo uidetur poſſe procedere, ne*
dum in ſubſtitutione collectiue facta, ſed neque etiam
in ſimplici: & ad hoc adduco not. ̊j̊ *.num. 916.&*
nu.922.ubi pupill.ſubſtitutione facta pluribus, ſiue
ſimpliciter, ſiue collectiue, pluralitas non reſoluitur
in ſingul.ſuperſtite ſecundo ſucceſſibili primo, ea ra-
tione, quia cenſetur reſeruatum ſecundo ius legit.hæ-
*re.d.l.pen.*C.*de impub. ex qua quidẽ ratione neceſ-*
ſariò ſequitur, quòd licet poſtea uerificetur conditio
etiam in ſecundo, attamen ſubſtitutus non poteſt am
plius eſſe hæres primi, rationibus alleg. ̊s̊ *.nu. 585.*
Nec *poteſt dici, quòd hæreditas primi ſtare debeat in*
ſuſpenſo quouſque uerificetur conditio etiam in ſecun
do, prout uult Torn.*hic poſt num. 118. & ante num.*
121.uer.ex prædictis. quia reſpon. quòd in fideicom-
miſſaria portio primi poteſt quidem ſtare in ſuſpenſo,
quia non aduerſatur ſucceſſioni ipſius primi grauati,
de cuius ſucceſſione non tractatur, ſed primi teſtato-
*ris, uulg.§.*Cum *filiæ. ſed pupill. nequaquam poteſt ſta*
re in ſuſpenſo, cũ agatur de ſucc.ipſius pupilli, in qua
ſi ſperaretur extare hæredem ex teſtamento, ceſſaret
*interim ſucc.ab inteſtato, uulg.l.*Quandiu.*&.l.*An-
tequam. quod eſſet contra intentionem teſtatoris,
qui noluit, quòd frater prædilectus ſubſtituto impe-
diretur ſuccedere fratri, ut dicit.d.l.pen.et ita in in-
diuiduo dicebat Cacial.*in conſi. allegato ſupra poſt*
num. 564.cui adde Alex.*in conſi. 175.col.4.uol. 5.*
Prætere*a, ſi ſubſtitutus ſuccederet etiam primo, fie-*
ret hæreditatum contributio, iux.not. ̊s̊ *.num. 504.*
*conſequens autem eſt falſum.l.*Pater *filiam.§.fi.ad.l.*
*falc.&.l.*Qui *duos.in ſecundo reſponſo, de uulg.&*
587 *pup.ergo &c.* ✠ Immo *prædicta concluſio ampliatur*
procedere, etiam quòd diſtributiue dictum eſſet, cuili-
bet ſubſtituo. licet enim tunc perinde ſit, ac ſi eſ-
*ſet facta ſingulis.l.*Sicut *in annos.ff.qui.mo. uſusfr.*
amitt. attamen hoc etiam caſu dicitur facta ultimo
tantum, et diſtributiua amittit naturam ſuam, ut per
Alex.*in.d.conſi. 175.col.6. in prin. uol. 5.quem ſe-*
quitur Rui. *ut dicemus.* ̊j̊ *.num. 1100. cum ſeq. ad*
quod tamen uide paulo. ̊s̊ *.uer.4.procederet.*Et *præ*
dicta concluſ.quòd cenſeatur facta ultimo, procedit
etiam in fideic. facta pupillis, ut not. ̊s̊ *.num.476.*
quibus adde Hercul.*in.d.l.*Pater *filiam.§.fi. col. 5.in*
primo caſu, licet hoc ſit alia ratione, ut not. ubi. ̊s̊ *.*
✠ Non *obſt.ponderatio* Torniel. *de tex. in.d.l.* Qui 588
duos.ibi, legata in irritum incidunt: quia reſpon-
det Caſtr.*ibi col. 2.ad fi.poſt glo.quòd illa legata non*
fuerant relicta à ſubſtituto primi, ſed à ſubſtituto
talis ſignanter nominati, puta Titij. *quod intelli-*
gebatur, ſi ille Titius *ultimò decederet: ſed quia*
contigit illum præmori alijs, defecit conditio, & per
conſequens ſubſtitutio, & legata. quinimmo pro
com. opin. eſt tex.ibi expreſſus per omnes alleg. ubi
quòd dicitur ſuccedere ſoli ultimo, & propterea
non fit contributio hæreditatis primi, licet eam in-
ueniat in hæreditate ſecundi. ✠ Non *obſt. doc.* Bar. 589
hic alleg. per Torniel. *quia omittendo, quòd fortè*
aliquis diceret, quòd dum Bar.*dicit, cuilibet, intel-*
ligi poteſt, ideſt, qui tamen ultimus deceſſerit, ut in
ter.uerba teſtamẽti exponit Alex.*in.d.cõſ.175.col.*
5.ante uer.non obſt. quod ſecundò. uol. 5. uel cuili-
bet.i.in hæreditate cuiuſlibet. aliter & fortè melius,
reſpõdetur, ꝙ Bar.*uolens in effectu tollere illam diffe*
rentiam Dy. *an ſubſtitutio reſpiciat duos effectus,*
uel unum tantum, dicit, quòd ſolutio illa poteſt eſ-
ſe bona reſpectu uulgaris, in qua agitur de hæredi-
tate unius tantum, nempe teſtatoris, & ideo non
reſoluitur in ſingul. ſed reſpectu pupillaris non po-
teſt eſſe bona. licet enim à principio reſpiciat plures
effectus, quia uerificata in utroque, agitur de di-
uerſis hæreditatibus duorum pupillorum, attamen ſi
uerificetur in primo tantum, non propterea plura-
litas reſoluitur in ſingul. Nec *obſtat, quòd ſubdat*
Bar. *quòd cuilibet pupillariter ſuccedetur in ſua hæ-*
reditate, quia intelligi debet in caſibus, in qui-
bus ſupra diximus procedere opinionẽ Torniell. *ſed*
in terminis noſtris non debet Bar. *intelligi, uoluiſſe*
quòd ſubſtitutus ſuccedat utrique immediate, & tan
quam ſubſtitutus utrique, ne loquatur contra iura
& rationes ſupra allegatas, immo contra id, quod
ipſemet expreſſe aſſerit, dicens, quòd pluralitas non
reſoluitur, per.d.l.pen. ſed debet intelligi, uoluiſſe
quòd ſubſtitutus ſuccedat utrique, uidelicet, ulti-
mo immediate, tanquam ei ſubſtitutus, primo autem
mediate, tanquam cuius hæreditatem inueniat in hæ
*reditate ultimi, iuxta.d.l.*Qui *duos. & ſic conſequi-*
tur duas hæreditates, & per conſequens ſubſtitutio
reſpicit duos effectus, & tamen, ut dicit Bar. *non*
reſoluitur in ſingul. & ſic contra Dyn. Hinc *eſt,*
quòd Alex. *hic col. 3.ante med. referens* Bar. *omittit*
dictionem illam, cuilibet, uti impertinentem, uel
ſuperfluam. eſt uerum, quòd, dum Bar. *conſiderat*
hæreditates quo ad hoc, an ſubſtitutio dicatur reſpi-
cere plures effectus, uel unum tantum, communi-
ter reprehenditur, quia debent conſiderari perſonæ,
quibus mediantibus ſubſtitutus admittitur, ſecun-
dum Rip.*de quo.* ̊j̊ *poſt num. 880. & uide etiam.* ̊j̊ *.*
num. 1073. Non *obſtat.l.pen.*C.*de impub. quia re-*
ſpondetur, quòd non dicitur ibi, ſubſtitutum non
ſuccedere primo, ſed nõ admitti ad portionem primi.
Si *ergo* Torn.*uult omnino arguere à cõtrario ſenſu,*
inferre debet, ꝙ uerificata conditione in utroq; ſubſti
tutus cõſequitur ẽt portionẽ primi, nõ aũt, ꝙ ſuccedat

primo. conſequitur enim portionem primi tanquam
repertam in hæreditate ſecundi, ut dicit tex. in.l.
Qui duos. de uulg. & pupil. non autem eò, quòd ſuc-
cedat primo: & uide etiam. j. poſt num. 991. uer-
ſi. ſed ad hanc. Non obſtat, *durum uideri, quòd*
ſubſtitutus ſub conditione reſpiciente duos, dicatur
ſubſtitutus uni tantum, quia reſpondetur, quòd ſi-
cut ſi ſit ſubſtitutus ultimo tantum, ſi tamen ſimul
moriantur, uel ignoretur, quis fuerit ultimus, ſubſti-
tutus ſuccedit utrique, cum ceſſet ratio, quare ſubſti
tutio facta fuerit ultimo tantum, ut dicemus. j. num.
592. ante uer. non obſtat. ita etiam mirum uideri
non debet, ſi pariter è contra ſubſtitutus duobus ex
ordine decedētibus dicatur ſubſtitutus ultimo tātum,
ne ſequantur inconuenientia, de quibus. s. nu. 586.
590 *uer. uerum ſi non ſit.* ✠ Non obſt. l. Vel ſingulis. &
.l. pater filiam. §. fi. quia ſatis dicitur facta ultimo,
cum ſit facta duobus inuicem ab inteſtato ſucceden-
tibus, rationibus allegatis. s. num. 585. & tacite de
clarat tex. in. d. l. Qui duos. *Nec eſt nouum, quòd una*
lex declaretur per aliam. l. vtrum. ubi Aug. *de peti.*
hared. & dicebat Alber. *in. l.* Si quis in principio te-
ſtamenti. de leg. 3. quòd una lex loquens qualificate
& cum aliqua determinatione, qualificat, & deter-
minat, & ad ſui intellectum trahit omnes alias le-
ges de eadem materia loquentes. quinimmo d. l. Vel
ſingulis. retorqueri poteſt, dum in primo reſponſo di-
cit, quòd ſi teſtator uult, quòd omnes decedant teſta-
ti, debet ſubſtituere ſingulis, ideſt ſeparatim: nō re
peritur autem, quòd ſi ſit facta duobus in eadē oratio
ne, dicatur facta ſingulis, ergo omnes non decedunt
teſtati. bene reperitur, quòd dicitur reſeruatum ius
legitimarum hared. in. d. l. pen. & per conſequens ſe
quitur, quòd dicitur facta ultimo, iuxta ſecundum re
ſpon. l. Qui duos. *à contrario ſenſu, de uulg. & pupil.*
Non obſtat, *quòd aliâs filij ex primo non exclude-*
rent ſubſt. à portione ultimi in pupillari ætate deſun
cti: quia reſpon. quòd filij excludunt ſubſtitutum pup.
etiam, quando uerificatur conditio in utroque, ut
not. j. num. 1014. ubi etiam ad obiectum reſpon-
591 *detur.* ✠ Non obſtat, *quòd aliâs. non eſſet differen-*
tia, an ſubſtitutio fiat ultimo, an uerò fiat cuili-
bet, ſi uterque: quia reperio, quòd hoc uerum eſſe fa-
tetur Caſtr. *in. d. l.* Qui duos. *col. 2. uerſ. ex prædictis.*
de uulg. & pup. quem allegat Alex. *in d. conſi. 175.*
col. 4. uol. 5. Non obſtat, *quòd contraria opin. ſaltem*
procedere debeat in ſubſtitutione ſimplici ſine colle-
ctiua: quia etiam hoc eſt contra com. opi. ut. j. num.
922. uer. prædictis. Non obſt. *reſpōſio* Torniel. *ad. l.*
Qui duos. *facientis differentiam inter ſubſtitutio-*
nem factam, ſi ambo deceſſerint, prout ibi, & factā,
ſi uterque, uel, ambo in pupillari ætate deceſſerint, de
qua agitur: quia reſpon. quòd licet ibi nō adſint uer
ba illa, in pupillari ætate, attamē utique ſubintelligē
da mihi uidentur, tum propter ſubiectam materiam,
tum quia aliâs eſſet ſimplex fideicommiſſaria, & put
etiam dicta uerba ſubintelliguntur in glo. in. l. ſi pa-
592 *ter impuberes. in uer. ſubſtituerit. eo. tit.* ✠ *et ad hoc*
ſpecialiter allego Saly. *in. l. pen. col. 3. uer. ultimo.* C.
de impub. ubi ſignanter dicit, non eſſe differētiam in-
ter modum ſubſtituēdi, de quo in. d. l. pen. uidelicet, ſi
uterque in pupillari ætate deceſſerit, & modum, de
quo in. d. l. Qui duos. *uidelicet, ſi ambo deceſſerint,*
ſubdens idem etiam eſſe, ſi dicatur, ſi deceſſerint, ut
per glo. in. d. l. ſi pater impuberes. Nec obſt. *quòd*
hoc modo. d. l. pen. non diceret ueritatem, ſed deci-
deret caſum iam deciſum in. d. l. Qui duos. *ut dicebat*
Torniel. *quia reſpon. ut. j. nu. 820. cum ſeq.* Et *quòd*
prædicta ſint uera, probatur, quia ſi uerum eſſet,
quòd, quando dictum eſt, ſi ambo deceſſerint, mors
ſecundi poſt pupillarem ætatem faceret conditionem
quo ad hæreditatem primi, & quòd propterea requi-
reretur conſtare, quòd alius prædeceſſiſſet, ut requi-
rit Torniel. *ſequeretur, quòd ſi ambo ſimul perirent,*
non admitteretur ſubſtitutus, quia non conſtaret,
quòd alius prædeceſſiſſet. l. Eum qui nouiſſimus. *s. eo.*
contrarium autem dicit tex. in. l. Qui duos. *& l.* Ex
duobus. de uulg. & pup. et in. l. Qui duos. *de reb. dub.*
& l. Qui ex liberis. *de ſec. tab.* Alex. *in conſi. 175.*
col. 4. uol. 5. & uide etiam ſupra num. 16. & j. nu.
1343. cum ſeq. ergo &c. Non obſtat, *quòd, an con-*
ditio ſit uerificata, attendatur tempus mortis gra-
uati. l. 2. de regu. caton. l. In conditionibus. *in prin.*
de cond. & dem. & quòd propterea reſpectu perſo-
næ primi deficiat conditio per ſuperexiſtentiam al-
terius pupilli, quæ quidem conditio non uerificatur,
licet alter poſtmodum decedat, ut late per eum: quia
reſpon. quòd (quicquid ſit, an hoc caſu mors ſecun-
di poſt pubertatem ſit poſita in conditione reſpectu
hæreditatis primi, altero uerò caſu, uidelicet, quan-
do dictum eſt, ſi in pupillari &c. tunc ſecus ſit, ſe-
cundum eum, quia in re nolo inſiſtere) uereor, ne,
dum requirit conditionem uerificari ante mortem gra
uati, loquatur contra tex. in. l. Legato ſub conditio-
ne. et alia alleg. s. num. 147. quibus addo reſponſio-
nem Soci. *& aliorum ad arg.* Imol. *ut dicemus. j.*
num. 1064. Nec obſt. *quòd defecerit conditio tem*
pore mortis grauati, quia reſpon. quòd non propterea
dicitur defeciſſe, ſed ſtare in ſuſpenſo, quouſque ue-
rificetur etiam in ſecundo, quo caſu dicitur poſtea
in totum uerificata conditio. ita Soci. *hic ante num.*
30. uer. ſed licet. allegando Bar. *in. l.* Centurio. *& in*
l. Sed & ſi ſic. ✠ Accedat Caſtr. *in. d. l.* Qui duos. *col.* 593
2. in prin. ubi allegā. Ang. *dicit, quòd in caſu illo ſub*
ſtitutus deberet, ſecundum uerba, ſuccedere etiam
primo, uerificata poſtea conditione etiam in perſo-
na ſecundi, cum tunc uerificata dicatur etiam reſpe-
ctu primi, licet ſtatuatur contrarium. hinc eſt ſecun
dum eum, quòd in compenſum ibi decidit, portionem
primi, licet nō aditam à ſecundo, tranſmitti ad ipſum
ſubſtitutum: quæ tamen ratio (ut hoc etiam obi-
ter dicam) mihi non placet, quia dictum eius, quòd
nimis ſtatuatur contra ſubſtitutum, non eſt ue-
rum, ſtantibus rationibus alleg. ſupra num. 585.
Sed de ea. quaſt. Caſtr. *dicas plenè, ut per* Soci.
in. l. Qui duos. *col. 5. & 6. de reb. dub.* ✠ Non obſt. 594
l. 2. de reg. caton. quia illi ſunt alij termini, uidelicet
an legatum, quod non ualeret tempore teſtamenti,
reconualidetur poſtea, ſi tempore mortis teſtatoris
impedimentum ceſſet. Et *ſi omnino uolumus argue-*
re à ſimili de morte teſtatoris, de qua ibi, ad mor-
tem grauati, de qua hic agitur, tunc argumentū iſtud
in contrarium retorqueretur. Nam *ſicut conditio*
adiecta legato, uerbi gratia, ſi nauis ex Aſia ue-
nerit,

*nerit, facit legatum deberi, etiam ſi uerificetur poſt
mortem teſtatoris, ut ibi etiam declarat* Caſtr.*col.*2.
cui adde.l. Cætera.*§.*1.*in ſi.de leg.*1.*ita etiam dicen-
dum uidetur in conditione adiecta grauato, ut licet ue
rificetur poſt eius mortem, admitti tamen debeat ſub
ſtitutus.* Et *prædicta maximè uidentur procedere in
conditione reſpiciente perſonam alterius, quàm gra-
uati, ut ſi grauetur quis, ſi* Cæſar *uenerit in* Italiã,
*uel, ſi tertius deceſſerit. tunc.n.quandocunque eue-
niat cõditio, etiam poſt mortem et teſtatoris & gra
uati, debet admitti ſubſtitutus.d.l.* Legato *ſub cõditio
ne.cum alijs.s.alleg.per quæ adeo clare patet, condi-
tionem, ſiue reſpiciat perſonam ipſius grauati, ſiue
alterius, non requiri, ꝙ uerificetur ante mortem gra-
uati, ut ulterius inſiſtere abſurdum ferè uideatur.*
Non *obſt.ꝙ in ſubſtitutione facta, ſi uterque in pupil
lari &c.conditio deberet reſolui in ſingul. condit. &
hoc modo ſubſtitutus ſuccedere etiam primo: quia re-
ſpon.hoc uerum eſſe, niſi in contrarium militaret præ
ſumpta reſeruatio legit.hære.d.l.pen.ibi, cogitaſſe.n.
& late dicemus.j.num.* 916. *cum ſeq. & licet poſt
modum decedat ſecundus, attamen nõ poteſt amplius
deſinere eſſe hæres primi, ut late diximus.s.nu.* 585.
Vltimò *non omitto, ꝙ ipſemet* Torn. *hic poſt nu.* 39.
*uer.poteſt tamen. dicit, quòd ubicunque ſubſtitutus
ſtatim non admittitur mortuo primo, tunc dicitur fa-
cta ultimo tantum, alleg.* Bar.*in.l.* Codicillis. *qua de
re.j.ante num.* 626. *uer. neque ego. & ſic uidetur
ſibi ipſi cõtrarius.* Et *ex ſupra dictis omnibus colligũ
tur quinq; cõcluſ.* prima, *ꝙ ſubſtitutio pupill. ſi uter
que, uel, ſi ambo deceſſerint in pupillari ætate, dicitur
facta ultimo tãtum.* Secunda, *ꝙ in.d.l.* Qui duos. *licet
ſubſtitutus non ſuccedat primo, attamen dicitur ueri
ficata cõditio etiam reſpectu primi ꝑ mortem ſecũdi.*
595 ✻ Tertia, *ꝙ ꝓſumpta reſeruatio iuris legit. hære.in
pupill.facit ceſſare penitus ſubſtitutionem, & perpe
tuo excludit ſubſtitutum, non autem ſolum ſuſpendit
quouſque uerificetur conditio etiam in ſecundo, prout
dicebat* Torniel.*illud.n.proculdubio eſt contra iura
& rationes alleg.s.num.* 585.*& nu.* 586.*uer. ue-
rum ſi.* Bene *uerum eſt, ꝙ in fideicommiſſaria præ-
ſumpta reſeruatio legit.hære. ſolum ſuſpẽdit ſubſtit.
quouſque uerificetur conditio etiam in altero, ut not.
s.num.* 465. Quarta *concluſio, ꝙ.d.l.* Qui duos.*non
haberet locum, ſi eſſet ſubſtitutus alius filius teſtato-
ris. tunc.n.ceſſante præſumpta reſeruatione legit.
hære. illico admitteretur ſubſtitutus ad portionẽ pri-
mi, & ſic ceſſarent rationes, de quibus.s.nu.* 585.*ut
late declarabimus.j.num.* 930. *& per conſequens
ſubſtitutio non diceretur facta ultimo tantum, ſed
utrique.* Idem, *quando ſuperſtes non in totum exclu-*
596 *deret ſubſtitutum, ut dix.s.poſt num.* 586.✻ Quin
*ta concluſio, ꝙ ſi ſubſtitutus eſſet de liberis, uel etiam
ſi eſſet extraneus, dummodo ſecundus ab inteſtato nõ
ſuccederet primo, fieret contributio hæreditatum, &
per conſequens limitaretur.d.l.* Qui duos. *&.d.l.* Pa-
ter filiam.§.fi. vltimò *circa principalem.q.non omit
te uidere limit.de quibus.j.num.* 633. *cũ plur.ſeq.
max.primam.* Redeundo *itaq; ad reg.s.factam, ꝙ re*
597 *ciproca non inducatur inter cõgrauatos,* ✻ *eam am-
plia & quartò procedere etiam, quãdo dictum eſſet, ſi
omnes penitus defecerint, & ulterius etiam dictum
eſſet, in tota.ita* Alex.*in conſ.* 91.*in reſpõſione ad.* 5.
arg.uol.primo, repetito ut.s.poſt nu. 550.✻ Ex *qua* 598
ampliat.confundi uidetur deciſ. Rui.*in conſ.* 99.*col.
antep.uol.*1.*dum nititur probare conuentionem fa-
ctam inter duces* Germaniæ, *uocãtem lineam alterius
poſt mortẽ omniũ ex linea propria, inducere recipro
cam inter maſculos unius lineæ, & ꝑ conſequens ex-
cluſas eſſe fœminas.hæc.n.deciſ.ex ꝓdictis falſa red-
ditur, cum non propterea inducatur reciproca inter
maſculos lineæ propriæ, licet alia linea uocetur poſt
mortem omnium lineæ propriæ.* ✻ Amplia *quintò,* 599
*etiam ꝙ eſſet facta poſt mortem plurium liberorum
expreſſe reciproce ſubſtitutorum, ſed ageretur ſolũ,
ut in dicta reciproca contineretur fideicommiſſaria.
non.n.propterea contineretur, ſecundum* Caſtr.*in
conſ.*14.Si *contingat.col.*2.*ad fi.uol.*1.*& licet* Rip.
in.l. Lucius.*col.*15.*de uulg.et pup. cõtrariũ teneat,
propter opin.* Soci. *et aliorũ, de qua.s.in.*3.*ampliat.
num.*564.*attamen com.& uerior opin.eſt in contra
rium, ut ibi diximus.* ✻ Amplia *ſextò, etiam quòd* 600
*eſſet grauatus ultimus, ut ſi dictum eſſet, ſi omnes de
ceſſerint ſine filijs, ſubſtituo ultimo.non.n.propterea
induceretur tacita reciproca inter congrauatos, niſi
adijciatur dictio, tota: & ratio eſt, quia non cenſe-
tur grauatus ultimus niſi in portione ſua, iux.not.j.
nu.*607.*& pro hac ampliat.eſt tex.in.d.l.* Vel ſingu
*lis. ubi per ſubſtitutionem factam ultimo, ſolum re-
ſeruatur ius legit.hære.inter ipſos pupillos, non au-
tem inducitur tacita reciproca. cuius tex. inductio-
nem defende, ut ꝑ* Alex.*in conſ.*91.*col.*8.*in fi.uol.*1.
Ad *idẽ eſt tex.in.d.l.* Qui duos.*de reb. dub.et diximus
.s.nu.*493.Et *facit etiam, quia ſi alij quoq; haberẽ
tur in conſideratione, utiq; illa tantum ſubſtitutio cẽ
ſeretur facta, quæ omnibus conuenire poſſet.l.* Nam
hoc iure.de uulg.& pup. Alex. *in conſ. ſtatim alleg.
circa quod tamẽ uide* Soci.*in conſ.*250. *col.fi.uol.*2.
✻ *ſed ſic eſt, ꝙ in ſubſtitutione facta ultimo compre-* 601
*henditur omnis ſubſtitutio, quæ illi poteſt conuenire,
licet alijs non poſſet, ut per* Iaſ.*in conſi.*132. *col.*4.
*uol.*1.*ubi cõſuluit contra conſ.* Alex. *ut ibi per eum,
ergo &c.* ✻ *hinc dicit* Soci. *in.l.* Paulus. *la ſecunda,* 602
*de reb.dub.quòd quando filij unius tantum ſunt po-
ſiti in conditione, tunc ille ſolus dicitur grauatus, al-
leg.tex.in.l.* Lucius.*ubi* Bal.*in primo not.de leg.*1.*cũ
alijs alleg.poſt* Torn.*s.poſt num.*585. *uer. adducit
præterea.& nu.*575.Et *hac ampliat.eſt com. quam
etiam concedit* Curt. *iun. de quo.j.in ſeq. ampliat.
ubi dicta à fortiori probãt hãc ampliat.* Et *licet* Iaſ.
in.l. Poteſt.*ad fi.in contrarium ponderet.§.scia liber
tis.attamen uide.j.num.*620. Cæterum *remanet
difficultas, & non quieſcit animus.* Nã *hoc modo uide
retur, ꝙ teſtator abſq; rõne, uel ulla cauſa, feciſſet
ſubſtitutionẽ ultimo.nec.n.poteſt dici, ꝙ rõne ꝑſonæ
ultimi hoc fecerit, cũ incertũ eſſet, quis futurus eſſet
ultimus.* Nec *etiam poteſt dici, quòd hoc fecerit, ut
conſeruaret inter eos ius accreſcendi, quia in caſu
fideicommiſſariæ contentæ in hac compendioſa, quæ
ſolum habet locum poſt ius acquiſitum, iux. not.i.
poſt num.*46. *non poteſt hoc dici, cum eo tempore
ceſſet ius accreſcendi, ut late not. in.l.* Re coniuncti.
Ideo *ad hoc inconueniens euitandũ, cogitabã,* ✻ *ꝙ nõ* 603
improbabiliter fortaſſe diſtingui poſſet, ꝙ aut iſti hũt

inter ſe ius ſucceſſionis ab inteſtato, & tunc teſtator
uideatur hoc feciſſe, ut inter eos ius illud conſerua-
ret.d.l.Vel ſingulis.et d.l.Qui duos.de reb.dub.et ſic
totum contrarium eius, quod tenent Soci.et plerique
alij,ut diximus.s.num. 567.uer. contrarium. Aut
uerò erant extranei inter ſe, qui ius illud non habe-
bant,& tunc,aut ſumus in uſufructu, in quo etiam
poſt ius acquiſitum habet locum ius accreſcendi, ut
not.ſ.num.1243. & tunc uideatur hoc feciſſe, ut
ius illud accreſcendi inter eos conſeruaret,arg.l.Co
dicillis.de qua late ubi.s.Aut uerò ſumus in proprie
tate,& tunc non ob aliud uideatur hoc feciſſe,niſi ut
inter eos induceret reciprocam.hoc autem probatur,
primò quia aliâs ſubſtitutio ultimi eſſet ſine ratione,
ut dixi: ſecundò,quia ſi quãdo poſiti in conditione ab
inteſtato uocari non poſſunt,tunc cenſentur ex teſta
mento uocati,ut dicemus ſecundum aliquos.ſ.num.
770.ergo etiam in caſu iſto, quando ſuperſtites ab
inteſtato uenire non poſſunt, dici debent uocati, ne
aliâs nominatio ultimi cenſeatur ſine ratione facta.
604 ✱ Tertiò probat̃ per.§.Seia libertis. ubi nõ aderat di
ctio, tota,et tamẽ quia erant extranei, & tractaba-
tur de proprietate,per ſubſtitutionem factam ultimo
cẽſetur inducta reciproca, & ita declarat Ang.Aret.
poſt Rapha.in.d.§.Singulis.Inſti.de pup.ſubſtit.Acce
dat,quia tex.ille eam tantum rationem allegat, quia
erat facta ultimo. nec obſt. ꝙ ibi adeſſet prohibitio
alienationis, iux.not.ſ.nu.621.uer.quare.quia il-
lud ibi eſſet etiam ſine dicta prohibitione,quæ non ꝓ-
pterea redditur ſuperflua, licet adeſſet etiam tacita,
605 iux.not.s.nu.405.uer.3.✱ et ꝓ hac eadem opin.fa
cit quod in ſimili conſuluit Caſtr.in conſi.242.Super
hoc puncto.col.2.in fi.cum ſeq.uol.2. ubi quòd inter
duos hæredes inſtitutos in uita eorum tantum, induci
tur reciproca, hoc modo,uidelicet,quòd primus mo-
riens cenſeatur rogatus reſtituere ſecundo, & ſecun
dus rogatus reſtituere hæredibus ab inteſtato uenien
tibus.cui adde ipſummet in conſi.86.Dubitatio uer-
606 titur.col.4.in prin.uol.primo. ✱ Ampliat̃ ſeptimò,
etiam ꝙ eſſet facta ultimo cum adiectione dictionis
indefinitę, ut,ſubſtituo ultimo in hæreditate.non.n.
propterea induceretur tacita reciproca inter graua-
607 tos,niſi adijciat̃ dictio,tota,✱ cum cenſeatur graua-
tus ultimus in ſua tantum portione.l. Lucius. cum
608 glo.de leg.1.l.Titia.ubi Alex.in prin.ad.l.falc. ✱ qđ
intellige, qñ grauatur in re teſtatoris. aliâs.n.cen-
ſetur grauatus in totum,ut per Caſtr.in.l.Si fundum
ſub conditione.§.Si libertus.de leg.primo,per.l.Me-
uius.§.Eum qui. ubi idem Caſtr.de leg.2.&.l.Si tibi
homo.§.1.ubi uide Iaſ.circa ueritatem huius ultimi
609 dicti,de leg.primo.✱ Et quod etiã fallit, quãdo aliâs
non poſſet onus iniunctum expleri pro parte tantum,
per.l.Cum quaſi.§.Si plures.de fideic.liber.ſecũdum
610 Caſtr.in d.l.Meuius.§.Eum qui.✱ Et fallit ẽt ſpecia-
li fauore libertatis, per eundem.§.Si plures. ſecũdum
eundem Caſtr.poſt Cy.in.§.Sed ut manifeſtetur.in fi.
C.de cad. toll. & de.d.§.Si plures. dicemus.ſ.num.
611 643.✱ In propoſito itaq; caſu exponetur hæreditas
pro portione hęreditatis, ut per Crot.in.l.Re coniun
612 cti.poſt nu.158.tenens propterea,✱ ꝙ ſoror renun
tians fratri hæreditatem fratris, non prohibetur pe-
tere ab alijs fratribus portiones per eos poſſeſſas: &
renuntiatio illa hæreditatis exponetur, ideſt portio-
nis hæreditatis, per illum fratrem poſſeſſa. ✱ Et idẽ 613
eſſet,etiã ſi adiecta eſſet indefinita alterius rei,ut,ſub
ſtituo ultimo in fundo,uel in ſeruo,uel, ultimus reſti
tuat fundum,uel ſeruũ, ut eſt tex.in.d.§.Si libertus.
allegatus per bonam glo. ad hoc in.d.§. Eum qui. di-
centem,ꝙ non propterea portiones aliorum dicuntur
prælegatæ grauato,ut poſſit totum reſtituere, ſed ſa-
tis eſt,ſi reſtituat portionem ſuam: & eam glo.alle-
gat Caſtr.in.d.§.Sed ut manifeſtetur.in fi.et dicemus
etiam.ſ.num.620. ✱ Et prædictorum rationẽ opti 614
mè declarat Soci.in.l.Qui duos.col.4.uer.4.de reb.
dub.His itaque ſic ſtantibus probatur hæc ampliatio
ſic:Reciproca nõ præſumitur niſi in neceſſariam cõ-
ſequentiam, ut not.s.nu.558.ſed ſic eſt,ꝙ nihil in
caſu iſto adducitur, quod nos cogat ad præſumendum
reciprocam pręcedentem,cum ultimus non cenſeatur
grauatus, ut diximus,niſi in portione ſua,ergo &c.
Et hæc ampliat.communiter tenetur, ut per ſoci. hic
in quarto caſu, & in conſi.104.col. pen. uol.3.&
in conſi.69.col.pen. eo. uol. & in conſi.113.col.fi.
uol.1.Bar.& alij in.d.l.Vel ſingulis.& in.l.Si pater
impuberes.de uulg.& pup.Eſt uerum,ꝙ Rip.hic poſt
num.18.uer.& quia Bal.tenere uidetur contrarium
ſubdens alios habere os clauſum.cui adde Curt. iun.
in.d.l.pen.de impub.ſubdentem ſe ita obtinuiſſe Bri-
xia, & in conſi.43.col.2.& in conſi.139.col.3.
& idem uidetur tenere Alex.in.d.conſi.91.col.2.&
col.8.uol.1.relat.per Curt.iun.ubi.s.& per Alcia.
in.d.l.Vel ſingulis.pag.3.& idẽ uidetur concedere à
contrario ſenſu argumenti ſui.D.Fab.num.12.uide
licet in caſibus,in quibus aliâs,ſi pręcederet recipro-
ca,ultimus cenſeretur grauatus reſtituere portiones
aliorũ,qua de re.s.in.4.not.aliâs uerò defendit com.
opin.ratione per eũ adducta, de qua dicemus nõ mul
to.ſ.et hæc opin.uidet̃ etiam de mẽte Bar.de quo pau
lo.ſ.adde prædic.ſoci.iun.quem nuper reperi in cõſ.
110.num.30.uol.3.& in conſ.115.nu.6.eo.uol.
& in cõſ.145.nu.41.eo.uol. et max. quãdo adijcit̃,
eius,ut,eius bona,uel,eius hæreditas: uel qñ ſimplici
ter eſſet dictũ, in fundo, ut ꝑ eum in.d.cõſ.110.nu.
32.& in.d.cõſ.145.poſt nu.42.uer.ſed quicquid
Adde etiã Didac. Tolet.in.c. Raynutius.§.8.max.poſt
num.4.Mouent̃ iſti,quia indefinita æquipollet uniuer
ſali,iur.uulg.ſed ſic eſt,quòd ſi ſit facta ultimo & in
tota,tũc inducitur reciproca, iux.not.ſ.nu.638.er
go &c. Secundò mouentur per tex.in.d.§.Seia liber
tis.ubi non aderat dictio,tota, ſed ſolum dictum fue-
rat,eumque fundum ultimus reſtituat:& tamen indu
citur reciproca, & ita uidetur etiam de mente Bar.
in.d.l.Vel ſingulis. & alibi,dum reſpondet ad.d.§.Se
ia libertis. dicẽs,quòd ibi facta fuerat in toto fundo,
quod quidem alia ratione dicere non poteſt, niſi ex ui
dictionis indefinitæ,& ſic hæc opin.uidetur de mente
Bar.& ſequacium, ut põderat Curt.ubi.s.Mouetur
etiam Soci.iun.in ſupraalleg. conſi. quia dicẽdo,eius
hæreditas &c.poteſt reſtringi ad portionẽ ipſius ul-
timi.& idem,qñ dictum eſt,in fundo, quo caſu cõpre
henditur totus, ut per Soci. in.l.Qui uſumfructũ.in
prin.de uerb.oblig.ꝑ.l.Si alij. de uſuf.leg. Nec obſta
re uidetur.d.l.Lucius.cum alijs.s.alleg. quia ſolus
Rip.hic poſt nu.18.uer.iſta concluſ. conatur reſpon
dere

dere limitãdo, ut id procedat, quando oratio eſſet par
ticularis, ſecus ſi oratio eſſet collectiua, ut, ſi omnes
deceſſerint, ultimus reſtituat hæreditatem, uel, ſubſti
tuo ultimo in hæreditate, ut ꝑ eũ: cui adde ipſummet
ante nu. 17. uer. niſi reſp. et not. ſ. nu. 443. Torniel.
de quo. ſ. num. 428. uer. eſt uerum. Veruntamen nõ
uidetur ꝑpter iſta recedendũ à prædicta ampliat. quæ
eſt com. Nec obſt. ratio in contrarium alleg. quia re-
ſpon. primò per D. Fab. num. 12. aliâs 15. hoc nõ eſ-
ſe uerum, quia, quando ſubſtitutio eſt facta in hæredi
tate, tunc etiam ſi præcederet expreſſa reciproca, non
tamen ultimus teneretur reſtituere portiones acquiſi
tas per fideic. iux. not. ſ. num. 415. quo ſtante ſequi-
tur, uanum eſſe quærere, an inducatur reciproca, niſi
uellemus, ꝙ tacita plus operaretur, quàm expreſſa.
Et ſi replicaretur, quòd reſponſio ſua procederet, ſi
Curt. diceret, præſumendam eſſe reciprocam, ut ulti-
mus teneatur totam hæreditatem reſtituere. tunc. n.
recte dici poſſet, ut dicit. D. Fab. ad quid præſumere
reciprocam? cum ne ſi expreſſa quidem eſſet, propte
rea teneretur ad totam? ſed Curt. non dicit præſu-
mendam eſſe reciprocam, ut teneatur, ſed ut poſſit re
ſtituere totam, & adimplere uoluntatem teſtatoris.
ꝙ autem uoluntas teſtatoris fuerit, ut reſtitueret to
tam, nõ nititur ipſe Curt. probare ex ui præſumptæ
reciprocæ, (eſſet. n. ultra rationem D. Fab. præſup-
ponere id, de quo diſputat̃) ſed ex ui indefinitæ, quæ
æquipollet uniuerſali, ut per eum. Ad hoc, ſuſtinendo
reſponſionem D. Fab. replicari poſſet, ꝙ ſi grauatus
indefinite non tenetur reſtituere totam, etiam quan-
do præcedit reciproca, ut diximus. ſ. num. 420. re-
ſpondendo ad reg. illam, ꝙ indefinita &c. multo mi-
nus quando non præcedit reciproca: & nunquã præ-
ſumitur reciproca, niſi quãdo grauatus teneretur ex-
preſſe reſtituere totum, quo caſu fit præſumptio reci-
proca, ad hoc ut poſſit adimplere uoluntatem teſtato-
ris, aliâs uerò, ubi expreſſe non eſt grauatus in tota,
ut hic, tunc ſecus eſt. Sed rurſus quia hæc reſponſio
D. Fab. poſſet euitari tenendo reſponſionem Rip. hic
ante num. 17. cum alijs alleg. paulò. ſ. uer. nec obſta
re uidetur. præterea hæc reſpon. D. Fab. ſolum proce
dit regulariter reſpectu ſubſtitutionis factæ in hære-
ditate, non autem in alijs rebus, nec etiam in caſibus,
in quibus dato ꝙ ſubſtitutio ſit facta in hæreditate,
attamen grauatus tenetur reſtituere portiones acqui
615 ſitas per fideic. de quibus. ſ. num. 429. * & tamen
etiam in illis caſibus procedit hæc ampliatio, atque ẽt
in grauato reſtituere alias res, quàm hæreditatem,
ut puta fundum uel ſeruum, ut not. ſ. nu. 613. ideo
ad arg. Curt. aliter reſponderi poteſt, primò ꝙ in his
ter. indefinita nõ æquipollet uniuerſali, ut not. ſ. nu.
616 420. * Secundò, & forte melius, reſponderi poteſt,
ꝙ indefinita bene æquipollet uniuerſali, ut faciat cõ-
prehendi totam portionem ipſius ultimi, ſed non adeo
æquipollet uniuerſali, ut faciat cõprehendi etiam por
tiones aliorum, ſiue loquamur in hæreditate, ut. d. l.
Lucius. ſiue in qualibet alia re particulari. d. §. Si
libertus. ut. ſ. Et ita in effectu reſpondet Alex. in. d.
conſi. 91. col. 4. uol. 1. repetito ut. ſ. poſt num. 550.
quem refert etiam & ſequitur Rui. in conſ. 126. col.
4. uol. 3. cui addo, ꝙ eodẽ modo reſpondet tacito Alex.
etiam Soci. in conſi. 69. col. fi. uol. 3. & Rip. de præ-

dictis immemor, hic num. 16. & in ſimili difficulta-
te Clau. de Seiſ. in. §. Quidam liberis. col. fi. relat. ſ.
nu. 420. * bene facit, quia in legato indefinite teſta- 617
tor cenſetur ſolum legare ius, quod habet, ideſt par-
tem ſuam. l. Serui electione. §. 1. de leg. 1. & . l. Quod
in rerum. §. 1. eo. tit. ſecus ſi adijciatur dictio, tota,
quia tunc uenit etiam pars ſocij. l. Iulianus. de leg. 3.
de qua tamen. ſ. ante num. 435. uer. ultimo. Alio &
tertio modo reſpon. Alcia. in. d. l. vel ſingulis. pag. 4.
* ꝙ indefinita non æquipollet uniuerſali, ubi non eſt 618
eadẽ ratio, ut ibi per eum: adde, quia aliâs diceremus
contra d. l. Lucius. & alias. ll. ſupra alleg. * Alio & 619
quarto modo poteſt reſponderi, ꝙ indefinita neceſſa-
riò non æquipollet uniuerſali, ut per Rip. qui alios al
legat, in. l. In fideicommiſſaria. §. 1. poſt num. 3. ſ. eo.
Sed ſic eſt, quòd niſi coniectura neceſſariò concludat,
non præſumitur reciproca, ut diximus. ſ. num. 558.
ergo &c. * Non obſt. quòd in §. Seia libertis. nõ ad- 620
eſſet dictio, tota, quia licet hoc omnibus moder. multũ
negotij dederit, ad quod etiam aduertit, licet non re-
ſpondeat, Iaſ. in. l. Poteſt. ad fi. de uulg. et pup. & Ga
liau. in. l. Centurio. char. antep. col. 2. Nec ſatisfacit
quod dicit Rui. in conſi. 140. col. 5. in fi. uol. 3. quòd
licet ibi non adeſſet dictio, tota, attamẽ ſatis eſt, quòd
teſtator diſpoſuerat de toto fundo, ſed non declarat,
quomodo dicatur diſpoſuiſſe de toto fundo, ſtãte max.
d. §. Si libertus. alleg. ſ. num. 613. Neque etiam pla-
cet ſolut. Torniel. hic ante nu. 30. dicentis, quòd cum
ſubſtitutio collata fuerit poſt mortem, quo tempore
ueriſimile eſt factam iri diuiſionem fundi, & per con
ſequens unumquenque nõ poſſe dici dominum fundi,
ſequitur, quòd grauato ultimo in fundo, dicatur gra-
uatus etiam in portionibus aliorũ, quia aliâs non dice
retur reſtituere fundum, ſed partem fundi. contra
hanc. n. ſolut. uidetur eſſe tex. in. d. §. Si libertus. locũ
habens etiam in fundo, ut per Caſtr. ibi, & in. d. §.
Sed ut manifeſtetur. de cad. toll. ubi proprie loquitur
in uno ex pluribus hæredibus grauato dare fundum
Titio, & dix. etiam. ſ. num. 613. Secundò uidetur
facere, quia cum coniectura reciprocæ ſubſtitutionis
debeat eſſe neceſſariò concludens, ut dix. ſ. nu. 558.
non ſufficit, quòd ſit ueroſimilis, quando poſſibile etiã
ſit, & facile, hos libertos nunquam diuiſuros fundum
illum alienari prohibitum. Tertiò facit, quia ſi ſit di-
uiſio, ueroſimile eſt, ꝙ apponantur fines, * & per cõ 621
ſequens portio uniuſcuiuſque dicetur unus fundus. l.
Serui electione. §. fi. de leg. 1. bonus tex. in. l. Si quis
duas. §. Si quis partem. com. præd. Hinc eſt, quòd ſi ha
bens dimidiã in fundo, leget dimidiam fundi, intelli-
gitur. i. dimidia dimidiæ, ut per Bar. in d. §. fi. Soci. in
conſi. 94. col. fi. uol. 4. ideo uerificari poſſint uerba
ſubſtitut. abſq; eo, ꝙ ueniãt portiones aliorũ, niſi for
te diceres, ꝙ licet pars uniuſcuiuſq; dicatur fundus,
nõ tñ forte dicet̃ ille fundus. Quare pro ſolut. dicendũ
ur, ꝙ quia in tex. illo ꝑhibita erat alienatio ẽt per ul-
timam uoluntatem, habeatur ſubſtitutio illa, ac ſi eſ-
ſet facta in toto fundo, & prohibitio illa habeatur
loco dictionis, tota, & ita reperio dicere Alcia. in. d. l.
Vel ſingulis. poſt nu. 8. & Rip. hic poſt nu. 17. uer.
tu uerò. ſed prius fuit reſponſio glo. quam iſti non al
legant in. §. Singulis. Inſti. de pup. ſubſtit. quã alleg. et
cõprobat Alex. ſiue Cacial. iter cõſ. Alex. in cõſ. 14.

col.pen.uer.reſpondetur.& uerſ.cx quibus.uol.4.&
uidebimus.ͥ.un.645. quam & ego ſequor,quia te-
ſtator ſubſtituendo ultimo in fundo,& prohibēdo alie
nationem omnibus,oſtendit mentis ſuæ fuiſſe,ut totus
fundus reſtitueretur : & prohibitio , quæ aliàs nuda
fuiſſet,in fauorem ſubſtituti ualidatur,ut totum reſti
tuatur.ita Ang.Aret.in.d.§.ſingulis.col.2.circa me.
622 ✠ Et ex hoc limitari poſſunt not.in.§.Diui.et.§.Cohæ
redes.ut nō procedant,quando ultra prohibitionē alie
nationis eſſet etiam ſubſtitutio facta ultimo. Et ſtan-
te hac ſolut.ad.d.§. ſeia libertis . conſequitur etiam
ſol. ad doc.Bar.in contrarium alleg.quandoquidē præ
ſupponatur ſubſtitutionem ibi hoc modo factam eſſe
in tota,non autem propter indefinitam,per prædicta.
Contra quæ tamen uide not.ſ.nu.604. & circa.d.
623 tex.uide etiam quæ late dicemus.ͥ.nu.645. ✠ Non
obſt.reſpōſio Rip.ad.l.Lucius.relat.ſ.poſt nu.614.
uer.nec obſtare.quia Alcia.in.d.l.vel ſingulis.pag.4.
in fi.cum ſeq.licet Rip.nominatim non citet, eius re-
ſponſionem reprobat,ut per eum.cui addo primò,ſi lo
quamur in ſubſtitutione facta Titio in hæreditate, ſi
omnes, uel,ſi uterq; &c. ꝙ ſi etiam quando præcede-
ret reciproca,non tamen uenirent portiones aliorum
acquiſitæ ex reciproca,ut.ſ.nu.428.multo ergo mi
nus uenire debent,non extante reciproca.Secundò ad
do,ꝙ in.d.l.Lucius.præceſſerat uniuerſalis,quiſquis,
et tamen dicitur contrarium.Et ſi diceretur, poſtea ta
men ſequitur,ſi quis,particularis , reſpon.ꝙ etiam in
caſu noſtro poſtea ſequitur particularis.i.ultimus.
Præterea ratio.d.l.Lucius.cum concord.aſſignata per
Socin.alleg.ſ.nu.614. pariter militat etiam in hoc
caſu,ergo &c. Accedat,quia in.d.§.ſi libertus.non ſe
quebatur alia dictio particularis , & tamen dicitur
idem,quod in.d.l.Lucius.Nec omitto,ꝙ.q.iſta non re-
ſtringitur , quando præcedit collectiua , ſi omnes de-
ceſſerint,ſed procedit, etiam ſi ſimpliciter dictū eſſet,
ſi ultimus deceſſerit,reſtituat hæreditatem,iux.§.ſeia
libertis. uel,ſubſtituo in hæreditate.Sed tunc cogita ,
quia,ſi hoc modo formetur ſubſtitutio,ſequitur,ꝙ ſub
ſtitutus debeat habere totam, etiam ſi alij prædeceſſe-
rint cum filijs , dummodo ultimus decedat ſine filijs ,
& per conſequens ſequitur , ꝙ prædecedentes etiam
cum filijs teneantur reſtituere ultimo,ad hoc,ut poſſit
reſtituere totam , reſponde ex not . ͥ. num. 697.
Vltimò pro hac ampliat.facere uidetur,quia certè dif
ferentia illa,an ſimpliciter dicatur,ſubſtituo ultimo,
quo caſu clarum eſt non induci reciprocam, ut.ſ.nu.
600.uel dicatur,ſubſtituo ultimo in fundo, uel in hæ
reditate,uel ultimus reſtituat fundum , uel hæreditā-
624 tem,uidetur nimis ſubtilis . ✠ Cæterum aduertendū
puto ſuper hac ampliat. quia licet ea defendatur ab
obiectis Rip.& Cur.iun. ut.ſ. attamen contra eam
fieri poteſt difficultas, mota contra præcedentem am-
pliat.ante nu.603.atque ideo forte poſſet diſtingui ,
prout ibi diſtinximus, ſecundum quam diſtinc.facilis
625 eſt ſolut.ad.d.§.ſeia libertis .ut ibi deduximus. ✠ Am
plia octauò reg. prædictam procedere , etiam ꝙ eſſet
facta ſubſtitutio poſt mortem ultimi , & in tota , ita
Soci.in conſ.104.col.pen.uol. 3. requiritur.n.ꝙ ex-
preſſe grauetur ultimus,ut ibi per eum.aliâs.n.poteſt
intelligi quilibet grauatus in portione ſua poſt mor-
tem ultimi, ut etiam ponit Soci.hic col.2.uer. tertius.
caſus.& Alciat.hic pag.2.in prin.per.l.Eum qui no-
uiſſimus.ſ.eo.& in.d.l.vel ſingulis. poſt nu.6.aliâs
9.uer.& in primis. Adde , ꝙ ita conſuluit etiam Iaſ.
in conſ.206.in.3.dub.uol.2. dicens ſe ſubſcribere
cuidam conſ.Soci.poſt Alex. quod non memini me ui-
dere,niſi forte ſit conſ.113.uol.1. ubi ſe ſubſcripſit
conſi. Alex.22. uol.3. repetito in conſi.13. uol.4.
prout etiam ſe ipſum refert in.§.Quidam rectè.ut re-
fero etiam.ͥ.nu.809.Sed quicquid ſit , pro hac am-
pliat.facit,quia non ualet conſequentia , debet expe-
ctari mors omnium , ergo dicitur grauatus ultimus.
poteſt enim nihilominus intelligi , ut ſingulis dicatur
facta ſubſtitutio , ſed quòd apud hæredes cuiusli-
bet remaneant portiones uſq; ad mortem ultimi . Eſt
uerum, ꝙ multi tenuerunt contrarium relati.ſ. poſt
nu.551.ſed com.opi.eſt,ut not.ſ.in.2. ampliat.nu.
550.cum ſeq.neque ego reperio,ꝙ Bart.in.l. codicil-
lis.dicat id,ad quod eum allegat Torniel.hic poſt num.
32.uer.poteſt tamen. relat.etiam.ſ.ante num.595.
uer.ultimo.uidelicet,ꝙ dicatur facta ultimo, ubicun-
que ſubſtitutus ſtatim non admittitur ad portionem
primi . Cæterum aduerte , quia contra quoque hanc
ampliat.militare uidetur difficultas per nos mota.ſ.
ante nu.603. quam amplius non repeto . ✠ Amplia 626
nonò,etiam ſi ſubſtitutio facta eſſet alicui in tota hæ-
reditate,quia tunc non ſolum non induceretur recipro
ca inter omnes,de qua agimus,ſed ne ipſe quidem pro
pterea cenſeretur ſubſtitutus alijs, ut tenet Torn.hic
ante nu.28.uer.ex hoc.& probatur ꝑ not. per Doc.
in.l.Centurio.& quia ratio.§.ſeia libertis.de qua.ͥ.
nu.638.bene poteſt quadrare ſubſtitutioni factæ ul-
timo,qui non poteſt prædecedere alijs , ſed non factæ
Titio,qui ſi prædecederet alijs,quomodo eius ſubſtitu-
tus poſſet habere totā?Nec obſt.dictio, tota,quia ſatis
eſt,ꝙ per eam cenſeatur prohibita trebell.iux.not.ſ.
nu.461.abſque eo ꝙ cenſeatur grauatus in portioni
bus aliorum,prout cenſetur grauatus ultimus , ut di-
cemus.ͥ.nu.650. ✠ Amplia decimò in pulchro ca- 627
ſu,uidelicet , ſi eſſent ſubſtituti tres , & quilibet pro
tertia parte , & licet inſtituti & grauati eſſent pro-
hibiti alienare,uel quicquam pro trebellianica defal-
care.ita Soc.in.d.conſ.69.col.pen.in fi. cum ſeq.uol.
3.quem refert etiam,licet nō plenè, Rip.hic ante nu.
16.uer.ampliatur quartò. ✠ Amplia ultimò reg.præ 628
dictam procedere etiam,ꝙ fideicommiſſaria eſſet iun-
cta cum uulg.& pupill.quia nihilominus quælibet ſer
uat naturam ſuam,ut per Bar.hic & not.ͥ.ante nu.
884.& ita tenet etiam Pariſ.in conſ.72. col.4.uer.
iſtis tamen ita.uol.3.& in cōſ.ſeq.col.fi.Alci.in.d.l.
vel ſingulis.ante nu.13.Rip.hic nu.28.bene faciunt
not.per Soci.in conſ.94.col.2.uol.4. Corn. in conſi.
298.col.fi.uol.4.Alex.in conſ.1.col.pen.uolum.1.
Ruin.in conſi.107.col.4.in prin.uol.2.& in conſi.
168.col.6.eo.uol. ✠ & ita in ſimili not. Doct.in.l. 629
Qui fundum.§.fi.in.8.q.Bar.ad.l.Falc. ubi an in com
pendioſa fiat contributio hæreditatum , dicunt atten-
dendum eſſe,qui caſus euenerit,& ſecundum eam ſub
ſtitutionem , cuius caſus euenerit , iudicandum eſſe .
✠ faciunt etiam not.per Alcia.contra Corn.in.l.Co- 630
hæredi.in prin.col.3.de uulg.& pup.uidelicet, ꝙ con
ditio,ſi ſine liberis, adiecta compendioſæ , non refer-
tur niſi ad fideic. non autem ad uulg. de quo tamen ui
de.ſ.

de.ˢ.nu. 54.& poſt num.68.verſi.& ſi diceretur.
631 ✱Et prędicta maxime procedunt,qñ ſeparatim dictū
eſt,uulg.pup.& per fidcic.ita Soc.in.d.conſ.94.col.
2.Deci.in conſ.416.col.3.Ruin.in conſ.18.col.4.
632 uol.2.✱Et quando pur una ſubſtitutio deberet regu-
lari ab alia ſimul iuncta, tunc potius fideicommiſſa-
ria deberet regulari ab alijs, quàm è contra, ut patet
ex deciſ.Corn.in conſi.1.col.pen.uol.4. quem refert
et ſequitur Cur.iun.in conſ.33.col.pen.& Soc.iun.
in conſ.100.col.3.uol.1.eandem opi.tenet etiā Soci.
loquens in his ter.ubi conatur reſpondere doct. Bart.
hic in conſ.249. col.6.uol.2. quem refert & ſequi-
tur Alexandri.in conſ.2.poſt nu.14.& Rui. in cōſ.
122.col.3.in fi.cum ſeq.uol.2.& in conſ.158.col.
3.eo.uol.Pariſ.in conſ.43.col.5.uol.2.Socin.iun.in
conſ.128.col.12.cum ſubſcrib. maxime.7.& 10.
uol.1.qui alleg.etiam Socin. in conſ.191.uol.2. Eſt
uerū,ꝙ Soci.in.l.cum auus.col.8.tenet contrariū, ꝙ
immo uulg.reguletur à fideicommiſſ. illi adiuncta, ut
ibi per eum, quem ſequitur Ruin. ſibi contrarius in
conſ.131.col.antep.uol.3.de quo per Doct. alleg.ˢ.
poſt nu.71.uer.ſecūdo.Sed pro Soc.facit, quia quo ad
non tollendam exiſtentiam ſuitatis,uulg.regulatur à
fideicommiſſ.illi unita,ut per Socin.poſt alios in conſi.
633 8.col.2.uol.4. ✱ Limitatur modo reg.ˢ.facta,ut p
Cran.in conſ.113.uidelicet,quando adeſſent aliquæ,
uel leues, coniecturæ,ut ratio agnationis, uel aliqua
alia ſimilis,ut per eum,quem ſequitur Soci.iun. quem
nuper reperi,in conſi.110.ante nu.37.uol.3.ubi ēt
ponit aliquas coniect.ut per eum.Proinde ego aliàs in
contingentia facti dicebam, ꝙ ſubſtitutiò facta poſt
mortē plurium,quorum ſuperſtes &c.licet ſecundum
com.opin.non inducat reciprocā, ut not.ˢ.nu.564.
attamen,ſi adſit aliqua alia coniect. ut ſi hæres,prout
in caſu illo,teſtando feciſſet reciprocam,dicens ſe hoc
facere inhærēdo diſpoſitioni paternæ,tunc ſecus eſſet,
634 propter not.ˢ.poſt num.136.✱ Limitatur ſecundò,
quando non ſolum ſubſtitutio facta eſſet poſt mortem
plurium collectiue,ſed etiam adeſſet aliquæ coniectu-
ra,per quam poſiti in cond.cenſentur uocati.Cum.n.
iſti plures dicantur poſiti in condit. per conſequens
ex coniecturis dicerentur uocati,iux.not.ʲ.nu.724.
635 cum ſeq.ita Rui.in conſ.140.col.fi.uol.3.✱ Sed co-
gita,quomodo aſſumptum Rui.poſſit eſſe uerum, quòd
ſuperſtites dicantur poſiti in condit. quia aut iſti ſu-
perſtites ſunt perſonæ,quæ &c. et tunc non dicuntur
excludere ſubſtitutum eò,quia ſint poſiti in condi.ſed
tanquam quibus cenſetur reſeruatum ius legit.hære.
ut not.ʲ.nu.953.aut uerò non ſunt perſonæ, q̄ &c.
et tunc non dicuntur poſiti in cond. niſi reſpectu pro-
priæ portionis, ēt ꝙ collectiue ſint grauati,ut not.ʲ.
nu.1055.non aūt reſpectu portionis prædefuncti:et
ſic uanum eſt quærere, an dicantur uocati. Præterea
ſi dicerentur uocati tanquam poſiti in condit. iſta eſ-
ſet materia,de qua in uulg.l. Lucius.&.in.l. centu-
rio.& de qua late.ʲ.nu.704.cum plur.ſequent.non
636 autem materia noſtra.✱ Limitari tertiò uidetur poſ-
ſe in uſufructu,per.l.codicillis.de uſuf.leg.ubi ſub-
ſtitutus poſt mortem plurium excluditur ſuperſtite
uel uno tantum ex grauatis: hoc autē non uidetur eſſe
niſi propter tacitam reciprocam fideic.ergo &c.quòd
autem ſit propter tacitam reciprocam fideic.probari
uidetur,quia ratio illius text.eſt ius accreſcendi mili-
tans in uſufructu etiam poſt ius acquiſitum,ut not.ʲ.
nu.1243.quod quidē ius accreſc. nō tollitur per ſub
ſtitutionem factam pluribus,ut not.ʲ.num.893.Sed
ſic eſt,ꝙ ius accreſc. quando habet locum poſt ius ac-
quiſitum, dicitur tacita ſubſtitutio fideicommiſſaria,
ut not.ʲ.nu.647.ergo &c. Sed aduerte primò, quia
hoc modo rectius diceretur, tacitam reciprocam indu
ctam non tolli,q̄ induci.Secundò aduerte, ꝙ idem eſſet
etiam in proprietate, ubicunq; ex præſumpta mente
teſtatoris, poſt ius acquiſitum, haberet locum ius ac-
creſcendi,iux.not.ʲ.nu.1288.✱Limitatur quartò, 637
quando ſubſtitutio facta eſſet ultimo,& adeſſet etiam
prohibitio alienat.ut eſt text.in.l.Titia Seio.§.ſeia li
bertis.ut declarauimus.ˢ.nu.621.uer.quare.& ui-
de ſequen.limita.✱ Limitatur quintò & ultimò, quā 638
do ſubſtitutio eſſet facta ultimo,& in tota,ita conclu
dunt omnes ferè antiqui & moder.hic, & in.l.pater
filiam.§.fin.ad.l.falc.& in.l. si pater impuberes.de
uulg.& pup.Soci.in conſi.77.& in conſ.80.uol.1.
& in conſ.114.ad fi.eo.uol. & in conſ.249.col.4.
uer.circa primam.uol.2.& concedit etiam idem Soc.
in conſ.104.ante nu.20.uol.3. & hic caſus eſt ſa-
tis clarus,ſecundum eundem Soci. hic col.2. in.2.ca-
ſu. & Iaſ.in cōſ.89.col.2.uol.1.Rui.in conſ.109.
num.7.uol.2.Et hæc concluſio bene probatur in.d.§.
ſeia libertis.de quo late.ˢ.nu.610.& de ratione ui-
debimus.ʲ.nu.649.✱ Nec eſt mirum, ꝙ ex graua- 639
mine iniuncto uni, alius grauetur, ut eſt text.in.l.
Si ſeruus.§. Qui Margaritam.uer.non eſt mirum.de
leg.2. quem alleg. Bal. in.d.§. Seia libertis.in fin.&
de quo late per Soci.in.l. Paulus. huius initij ſecundà,
de reb.dub. & hoc idem pariter dicitur de pupillari
facta ultimo,et in tota, quæ matre in medio exiſtente
inducit tacitam reciprocam inter ipſos pupillos, ut
not.ˢ.num.498.✱ hinc eſt,ꝙ licet pupill.tacita non 640
admittatur contra matrē,ut not.in.l. Precibus. atta-
men,quando ſubſtitutus eſt poſtea grauatus reſtitue-
re alteri hæreditatem pupilli, tunc admittitur contra
matrem,arg.d.§.Seia libertis. ita decidit Caſtr.in.l.
In teſtamento.col.pē.C.de teſt.mil.ſequitur Soci.in.l.
cū anus.poſt nu.38.uer.& pro hoc quod.& in conſ.
191.col.fin.uol.2. et hanc deciſ. refert etiam Alex.
in.l.2.col.fi.de uulg.& pup.✱ Et ex hac concluſ.limi 641
tatur.l.Eum qui nouiſſimus.ˢ.eod. ut non procedat,
quādo dictum eſſet,in tota,quia tunc, cum ueniat etiā
portio primi,ſequitur,ꝙ,ſi ſimul decedant, uel igno-
retur,quis ultimus deceſſerit,attamen ſubſtitutus ulti
mo in tota admittitur, ut per Socin.in.l. Qui duos.col.
3.uer.ſecundam.de reb.dub.et dicemus etiam.ʲ.poſt
nu.1350.uer.hinc eſt.Et incidenter non omitto aliā
ſing.limit.ad illum tex.✱ quòd ſi ultimus eſſet expreſ 642
ſe ſubſtitutus alijs,tunc etiam ſine dictione,tota,ceſſa
ret.d.l.Eum qui nouiſſimus. quia in ſubſtitutione po-
ſtea ipſi ultimo facta ueniret totum,etiam ſine dictio-
ne,tota, ex quo cogitauit teſtator totam hæreditatem
ſuam ad ultimum peruenturam, argu.l. Qui duos.de
uulg.& pup.ita Socin. in.l. Quoties libertis. in fin.
de reb.dub.& uide etiam.ʲ.num.923. Contra tamē
hanc limit.tenet.D.Fab.nu.7.ut per eum. cui adde,
ꝙ cum dictio illa, tota, poſſit operari prohibitionem
trebellianicæ,iux.not.ˢ.nu.461. non debet operari

tacitam reciprocam, & ita dicebat Alciat. in. d. l. vel
ſingulis. pag. 2. cum alijs alleg. ſ. num. 434. uerſi.
contra tamen. & ita poteſt reſponderi ad. §. Scia liber
tis. ꝙ, cum illo iure trebellianica prohiberi nõ poſſet,
dictio illa fuiſſet ſuperflua, niſi operaretur, ꝙ ultimus
teneretur reſtituere etiam portiones aliorum, & per
conſequens, ꝙ induceretur reciproca. ſecus eſt de iu-
re hodierno, ſecundum quod poteſt prohiberi, auten.
Sed cum teſtator. et ſic nõ eſſet ſuperflua dictio illa, to
643 ta. Sed non eſt recedendum à prædicta com. opi. ✠ Non
obſt. l. Cum quaſi. §. Si plures. de fideic. liber. alleg. per
D. Fab. ubi. ſ. ſed ante eum alleg. per Iaſ. in. l. Centu
rio. poſt num. 57. uerſi. 2. & in conſ. 35. col. antep. in
prin. uol. 3. & ante eum per Alex. in. d. l. Centurio.
col. antep. & in conſi. 105. col. 3. uol. 1. & in conſi.
55. col. 6. uol. 4. & in conſ. 184. col. pen. uol. 2. &
in conſ. 219. eo. uol. quia reſpondet Rui. in. l. Cum fi-
lioſ. col. 8. ut ibi per eum, & in conſ. 111. col. 3. uol.
2. & Polit. in trac. de ſubſtit. in materia cõpend. col.
antep. & uide etiam Iaſ. in. l. Si tibi homo. §. 1. de leg.
1. col. 3. & de hoc tex. locuti fuimus etiã. ſ. nu. 609.
644 cum ſeq. ✠ Non obſtat reg. l. Ab eo. C. de fideic. alleg.
per D. Fab. ubi. ſ. quia multifariam reſpondetur per
Doc. in. l. Centurio. & in. l. Cum filioſ. ubi Socin. col.
1. & Ruin. in conſi. 98. col. pen. uol. 2. Et diſtinctio
Aret. in. d. l. Cẽturio. col. 21. licet impugnetur à Rui.
Soc. iun. et Crau. in. d. l. Cum filioſ. attamen mihi mul
tum ſemper placuit, quam etiam approbat & defen-
dit idem Rui. ſibi contrarius in conſi. 111. col. 3. uol.
2. & adde, ꝙ illa fuit diſtinctio Caſtr. in conſ. 264.
Circa primum. col. 3. uol. 2. & eiuſdem in. l. ſi fun-
dum ſub conditione. §. Si libertus. de leg. 1. ubi ita di-
cit reſpondendo ſignanter ad. d. §. Scia libertis. & no-
ta, ꝙ impugnatio Rui. & Soc. iun. reſpicit ſolũ caput,
quo hæres uel legatarius grauatur in re propria, non
autem reſpicit caput illud, quando grauatur in re te-
ſtatoris, ut in ter. q. noſtræ: ſed de ea ſolut. uide etiam
noue Crauet. in. d. l. cum filioſ. in prima par. nu. 52.
cum ſeq. Non obſt. ſi in contrarium adduceres. l. Qui
duos. de reb. dub. quam ad hoc ponderat Ang. in. l. Qui
duos. de uulg. & pupil. quia reſpondet Soci. in. d. l. Qui
duos. de reb. dub. in. 6. not. Nec etiam obſtaret, ſi in cõ
trarium adduceretur com. opin. contra Bar. in. l. Cen
turio. circa poſitos in conditione, & grauatos, de qua
dicemus. ĩ. nu. 730. quia reſponde, ꝙ illi filij filiorũ
non erant in aliquo uocati, hic autem omnes erant uo
cati: & ita declarat Bal. in. d. l. Ab eo. col. 2. & Alex.
in cõſ. 105. in fi. uol. 1. Rui. in cõſ. 98. col. pen. uol. 2.
645 ✠ Non obſt. reſponſio D. Fab. ad text. in. §. Scia liber-
tis: uidelicet, ꝙ illud ibi ideo ſit ſolum propter prohi-
bitionem alienationis, ut per eum, quia ad hanc ſolut.
patet reſponſio ex not. ſ. num. 621. uerſi. quare. ubi
poſt alios diximus, ꝙ prohibitio illa ſtat loco dictio-
nis, tota. ſi enim ibi adeſſet dictio, tota, & etiam pro-
hibitio alienat. forte poſſet fieri difficultas mota per
D. Fab. & dici, ꝙ dictio, tota, non erat ſufficiens ſine
prohibitione alienationis. ſed ibi non aderat dictio, to
ta, ſed eius loco ponderatur prohibitio alienat. ut di-
ximus ubi. ſ. nec debet plus hoc caſu operari prohibi
tio alienat. q̃ ſi adeſſet dictio, tota. Non obſt. ſi & ſe-
cundò reſponderes ad. d. §. Scia libertis. ꝙ ibi expreſſa
aderat ſubſtitutio reciproca facta in primis tabulis,

dum fieret prælegatum: in ſecundis uerò tabulis, dum
fieret alia ſubſtitutio, dictum fuiſſe, ꝙ ultimus &c. &
per conſequens non uidetur, ꝙ text. ille mereatur in
propoſito allegari, cum ibi expreſſa præcederet reci-
proca. & ita poſtmodum reperi quendã moder. Imol.
in. l. 1. char. pen. col. 3. de uulg. & pup. ita ſignanter
ad illum tex. reſpondentem: & uerè ita ſtat impreſſio
de Tortis, & Lugdunenſis antiqua. ſed cum non poſ-
ſem mihi perſuadere, ꝙ & Iuriſc. uoluiſſet ponere ca
ſum, qui hoc modo eſſet indubitabilis, nec ꝙ tot Doct.
ita oſcitanter pertranſiſſent, ſed hoc modo text. illum
immerito allegaſſet, immo Galian. in. l. Cẽturio. char.
antep. col. 2. expreſſe dicit tex. illum dicere, ꝙ in pri-
ma parte teſtamenti nõ erat iniunctum fideicommiſ-
ſum reciprocum, ic circo mutuatus ſum nouiſſimæ im-
preſſionis Lugdun. librum, qui loco illius dictionis,
hac, in antiqua impreſſione poſitæ, ponit dictionem,
nec: & hoc modo tex. ille optime probat inductionem
Doct. & licet uideatur magna correctio in ſenſu, ta-
men ſtantibus prædictis uidetur hoc modo quieſcendũ
eſſe: & reperi poſtea Torn. hic ante nu. 27. ad hoc idẽ
aduertentem, & ponderantem pro hoc, quia ſi in pri-
mis tabulis adfuiſſet reciproca ſubſtitutio, aduerſati-
ua illa, tamen, ſubſequens, non aduerſaretur præcedẽ
ti. Sed quo ad hoc dici poſſet, ꝙ utraque ſubſtitutio ſta
re poſſet, & reciproca, & illa, ſi ultimus &c. & ꝙ di
ctio, tamẽ, ſatis aduerſaretur præcedẽtibus, in quibus
non aderat ſubſtitutio facta ultimo: & ſic licet non
eſſet contra præcedentia, eſſet tamen ſaltem præter,
uel ultra præcedentia. Non obſtaret etiam, ſi dicere-
tur, ꝙ ex. d. §. Scia libertis. non probatur, ꝙ cenſea-
tur inducta tacita reciproca, ſed ſolũ, ꝙ ius accreſcẽ-
di, quod regulariter ceſſat poſt ius acquiſitum, in caſu
illo non ceſſat propter præſumptam mentem teſtato-
ris. ita Bald. in. l. Ab eo. col. 2. C. de fideic. de quo. ĩ.
nu. 647. et ita etiam tenet, licet de prædictis non me-
minerit, Tolent. in. §. Singulis. col. fi. Inſti. de pup. ſub
ſtit. & uide etiam Corn. in conſ. 273. uol. 4. Nam ad
hoc breuiter reſpon. ꝙ hæc eſſet ſolum differentia uer
balis: ✠ quandoquidẽ ius accreſcẽdi dicitur tacita ſub 646
ſtitutio. §. Iulianus. quicquid dicat Polit. in tract. de
ſubſtit. in materia uulga. col. 4. uerſi. 4. ad quod uide
not. ĩ. nu. 1292. & ſi diceres, ꝙ dicitur tacita ſubſti
tutio uulg. ut per Socin. in. l. Centurio. paulo ante nu.
15. & Rip. in. l. 1. de uulg. & pupil. quibus adde
Imol. in. l. Qui patri. col. 3. in prin. de acq. her. & ſi-
gnãter de uulg. loquitur. d. §. Iulianus. ✠ reſpon. ꝙ ubi 647
cũq; habet locũ poſt ius acquiſitũ ex præſumpta men
te teſtatoris, tunc dicitur tacita ſubſtitutio fideicom-
miſſaria, ut per Socin. in ter. in. l. Cum filioſ. col. 2. in
prin. dicentem ſe non reperire hoc dictum niſi à Bald.
in. d. l. Ab eo. ſed adde Aret. in. l. Si minor. in fi. de acq.
hære. de quo. ĩ. num. 1291. & ſentire uidetur etiam
Alex. in. l. Qui fundum. §. Qui filium. prope fin. ad. l.
falc. Contra prædicta tamen uide not. ĩ. nu. 1167.
Sed quicquid ſit, inficias ire non poſſumus, quin text.
in. d. §. Scia libertis. in fi. dicat inductas eſſe duas ſub-
ſtitutiones, ut ibi. Non obſt. ꝙ dictio, tota, poſſit opera
ri prohibit. trebell. quia reſpon. ut. ĩ. nu. 650. uer. &
ex hoc. Cæterũ licet pro uirili noſtra reſponderimus
ad obiecta, negari tamen non poteſt, quin hæc limit.
patiatur maximam difficultatem, niſi eam intelligas,
quando

quando inter eos non aderat, neque ius legit. hæred.
neq; ius accreſc. tunc enim quemadmodum inducitur
reciproca in alijs caſibus, ut not. ˚s˚. nu. 603. & num.
624. & ante nu. 626. idem etiam in hoc caſu dicen-
dum eſſet. aliâs enim eſſet multum dubia. Nam ultra
per alios in contrarium adducta, contra eam non pa-
648 *rũ facere uidetur, * quia licet pater ſubſtituendo im-*
puberes inuicem tacite uideatur eos inſtituere, ſecun-
dum glo. in. l. si pater impuberes. in uer. ſubſtituit. quã
Imol. ibi dicit alibi non reperiri, et Caſt. diligenter no
tat, de uulg. & pup. attamen inſtitutio ibi non præſup
ponitur, ut ſubſtitutio ualeat, (hoc enim eſſet contra
Doc. communiter reprobantes ſecundum intellec. glo.
& Bar. in. l. cohæredi. §. fin. de uulg. & pup. cum alijs
alleg. per Iaſ. in. l. fi. col. 3. C. de hære. inſti.) ſed præ
ſupponit̃ inſtitutio, ut teſtamentũ, in quo filij debebãt
inſtitui, ſuſtineatur: quod tñ ultimum an procedat,
uidendus eſt Iaſ. ibi poſt Alex. & Didac. Tolet. in. c.
Raynutius. §. 3. nu. 9. & de qua glo. habetur etiã per
Soci. in conſ. 69. col. 8. uer. præterea. in fin. illius col.
uol. 3. & in conſ. 104. col. 3. eo. uol. quibus adde An-
cha. poſt Bal. in conſi. 136. Principaliter ponderand.
circa me. et Aret. in. l. Gallus. in prin. col. 3. Corrobo
ratur, quia ſtante hac limit. ſequeretur, ꝙ hoc modo
non ſolum ſubſtitutio non grauaret ultimum, ſed im-
mo magnam illi afferret utilitatem, conſequendo ne-
ceſſario portiones aliorum omnium: quod eſſet contra
reg. l. Legata inutiliter. cum ſimil. & ita dicebat Iaſ.
in his ter. licet in alia. q. in. d. l. poteſt. col. fin. de uulg.
& pup. cui adde Ancha. ubi. ˚s˚. uer. præterea. Sed
fortius attende, ꝙ prodeſſet non ſolum ipſi ultimo, ſed
etiam alijs. nam primo decedente omnes ſuperſtites ſe
cundum hanc limit. admitterentur, cum tamen ulti-
mus tantũ ſit grauatus, & tamen omnes tenent reci-
procam tacitam non induci, niſi quatenus neceſſario
ex diſpoſitis inferatur, ut not. ˚s˚. num. 558. Ad hæc,
ſicut quando ſubſtitutio eſt facta poſt mortem ultimi,
licet in tota, attamen portiones ſingulorum remanent
penes hæredes uniuſcuiuſque uſque poſt mortem om-
nium, & ſic ſatisfit ſubſtituto abſq; eo, ꝙ inducatur
reciproca, ut not. ˚i˚. num. 625. cur non idem hoc caſu
dici poteſt? ſcio, ꝙ ſtatim reſpondebis, illud hic eſſe nõ
poſſe, cum ſignanter ultimus ſit grauatus, ex cuius
manu ſubſtitutus debet totum capere. Ego uerò repli
co, ꝙ ad ſatisfaciendum huic rationi, ſufficere ui-
detur, quòd uel ab inteſtato, uel ex iure accreſcendi
poſt ius acquiſitũ, aliorum portiones ad ultimum ſint
peruentura, ut not. ˚i˚. nu. 693. cum ſeq. uel ſaltẽ ſuffi
cere uidetur, ꝙ, quando ſupereſt unus tantum, ille de-
mum dicatur ſubſtitutus alijs, iux. l. Quoties libertis,
ubi glo. de reb. dub. & ꝙ interim portiones defuncto-
rum remaneant penes eorum hæredes, abſque eo, ꝙ
præſumatur tacita reciproca inter alios, qui non ſunt
grauati. nec. n. inconuenit quem habere ſtatim poſt
mortem ſuam unum hæredem ab inteſtato, uel etiam
ex teſtamento, poſt mortem uerò congrauatorum ha-
bere alium ſubſtitutum per fideic. ut not. ˚s˚. nu. 582.
Verum quia nuperrime reperio, ꝙ inſignis Rimin. in
conſ. 189. col. pen. poſt me. cum ſeq. reſpondet ad hãc
rationem dicens, ꝙ quemadmodum Bar. in. l. Cẽturio.
præſumit omnes filios filiorũ eſſe uocatos, quando ſunt
grauati, ſi ſine filijs deceſſerint, & ſic uocantur etiam
illi, qui cum filijs decedunt, cum ſufficere uideatur, ꝙ
à principio poſſint dici grauati, licet poſtea in eis con
ditio deficiat, ita etiam in hoc caſu, cum quilibet à
principio poſſit eſſe ultimus, & per conſequens graua
tus, ideo debet dici uocatus, licet poſtea in eo conditio
deficiat. Ad hanc reſponſionem (omittendo, ꝙ. d. doct.
Bar. eſt com. reprobata, ut not. ˚i˚. nu. 730.) replico,
ꝙ non dico ego expectandum eſſe quouſque ultimus de
cedat ſine filijs, ad hoc, ut certitudinaliter ſciatur il-
lum eſſe grauatum, & per conſequens uocatũ. ad hoc
enim caderet reſponſio præd. Si enim, ut quis dicatur
ex grauamine uocatus, oporteret expectare quouſque
certitudinaliter ſciretur illum eſſe grauatum, certe
oporteret expectare uſq; poſt eius mortem, & ſic cũ
in eius uita, qua durante uel põt habere filios, uel ſub
ſtitutus præmori, nunquam fuiſſet certitudinaliter uo
catus, grauamen non teneret. l. Ab eo. ſed dico, expe-
ctandum eſſe, quouſq; ſciatur quis ſit conditionaliter
grauatus, qua in re aduertendum eſt, ꝙ in. q. Bar. etiã
antequam ullus decedat, ſcitur omnes conditionaliter
eſſe grauatos, quia abſolute quilibet decedens ſine fi-
lijs eſt grauatus, & per conſequens omnes dici debẽt
uocati, ſecundum Bar. in hac uerò. q. non quilibet eſt
conditionaliter grauatus, ſi deceſſerit ſine filijs, ſed ul
timus tantum, & ideo ad hoc, ut ſciatur quis ſit condi
tionaliter grauatus, expectare oportet, ꝙ unus tantũ
ſuperſit, & ille erit poſtea conditionaliter grauatus
in tota, & per conſequens uocatus ad portiones alio-
*rum. * Retenta tamen com. opi. pulchrum eſt uidere* 649
eius rationem, quam Doc. com. dicunt eſſe fauore ſub
ſtituti, ut poſſit totum cõſequi, Torn. uerò dicit eſſe fa
uore ipſius ultimi, quem teſtator poſuit in conditione,
& prætulit ſubſtituto, ut per eum. uideamus, utra ſit
*melior. * Circa ergo com. rationem præmitten. eſt, ꝙ* 650
licet, quando ultimus ſimpliciter grauatur, intelliga-
tur ſolum in portione ſua, ut uidimus. ˚s˚. num. 607.
attamen quando expreſſe grauatur in tota, tunc intel
ligitur grauatus ẽt in portionibus aliorũ, ut eſt gloſ.
quam ibi not. Imol. in. l. Ex duobus. de uulg. & pup. re
fert & ſequitur Soc. in. d. l. Qui duos. col. 3. uer. ſecũ-
dam. & melius col. 4. in prin. uerſ. aliquando & pri-
mo. de reb. dub. Et ex hoc patet male loqui Alci. relat.
˚s˚. poſt nu. 642. uer. non obſtat. Ratio enim ſua forte
poſſet procedere, quando grauatus, in tota illa re ho-
noratus fuit, ſecus quando plures ſunt honorati, quia
tunc aut grauatur aliquis nominatim in tota, & idẽ
eſt rõne alleg. ˚s˚. ante nu. 627. aut uerò grauat̃ ulti-
mus in tota, & tunc ueniunt etiam portiones aliorũ,
ſecundum Doct. ˚s˚. alleg. bene faciunt not. ˚s˚. num.
434. ubi in fideicommiſſo facto de tota hæreditate, ue
niunt etiam portiones aliorũ acquiſita ex fideic. licet
*aliâs ueniret ſola portio ipſius grauati. * Hac ergo* 651
deciſ. præmiſſa, arguitur per Doctor. communiter ſic:
Qui uult conſequens, licet neceſſariò non cenſeatur
uelle antecedens cõmodius, ut per Rui. in cõſ. 114.
col. 2. in fin. uol. 2. attamen cenſetur uelle antecedens
neceſſarium. l. 2. cum concord. de iuriſdic. om. iud. &
uulg. l. Ad rem mobilẽ. optime facit. l. Deniq;. §. inter-
dum. de pec. leg. circa quam tamen reg. uide Iaſ. in. l.
*fi. col. 3. C. de hæred. inſtit. * & hoc procedit ẽt in ſtri* 652
cte intelligendis, prout in ſententia, & ſimilibus, ut
per Crau. poſt alios in cõſ. 79. col. 2. Sed ſic eſt, ꝙ ſine

præſumpta reciproca, non poſſet ſubſtitutus conſequi
ab ultimo portiones aliorum, cum reciproca uerò, ſic,
ergo teſtator ſubſtituendo in tota, cẽſetur uoluiſſe hoc
antecedens neceſſarium, uidelicet reciprocam. Pri-
mum uidelicet, ꝙ ſine præſumpta reciproca ſubſtitu-
tus non poſſit conſequi totũ ab ultimo, probatur, quia
nemo dat quod non habet. l. ſi uniuerſæ. & ibi Bar. C.
de leg. ſed ſic eſt, ꝙ niſi inducatur reciproca inter eos,
facile ultimus nõ habebit totũ, cũ prædecedens poſſet
aliũ uel extraneũ hęredẽ inſtituere, ergo ultimus non
poſſet reſtituere totum. Secundũ, uidelicet, ꝙ ſtante re
ciproca inter eos ſubſtitutus ſit habiturus totum, pro
batur, quia ea ſtante portiones aliorum deuenient ad
ultimum: ſed ſic eſt, ꝙ in reſtitutione fideic. facti etiã
ſub mentione hæreditatis ueniunt etiã portiones alio
rum acquiſitæ ex reciproca præcedente, quando adeſt
dictio, tota, ut not. ſ. num. 434. ergo &c. Sed contra
prædictam com. rationem arguit Torniel. num. 27. ut
per eum, cuius tamen argumentis uidetur reſponderi
poſſe. Et primò non obſtat reg. l. Ab eo. quia reſpon. ut
653 ſ. nu. 644. * Non obſt. ꝙ potius intelligi deberet ſub
ſtitutus cuilibet perinde, ac ſi ſimpliciter eſſet ſubſti-
tutus, ſi uterq; etc. q̃ ꝙ induci deberet reciproca, quia
reſpon. ꝙ immo potius induci debet reciproca, q̃ ꝙ ſub
ſtitutus ultimo in totum cenſeri debeat ſubſtitutus
cuilibet in portione ſua. illud enim non eſt contra, li-
cet ſit præter, uerba teſtatoris, hoc autem eſſet contra
eius uerba, & mentẽ, ut aſſerit etiam ipſemet Torn.
hic poſt nu. 32. ante uer. comprobantur. ſiquidem te-
ſtator uoluit ſubſtitutum capere totum ab ultimo, nõ
autem à ſingulis portiones. Præterea illud grauatis,
quorum fauore ſubſtitutio facta fuit ultimo tantum,
non nocet, attento dubio euentu, iux. not. ſ. nu. 556.
hoc autem maxime noceret, quia illico ſubſtitutus ad
mitteretur ad portionem primi, excluſis eius hæredi-
bus, & excluſo etiam ſuperſtite, qui forte non eſſet
perſona, quæ &c. Non obſtat, ꝙ hoc ſit magis fauo-
rabile ſubſtituto, quia hoc fateor, ſed eſſet damno-
ſum grauatis, quorum omnium fauore ſubſtitutio fa-
cta fuit ultimo tantum, licet poſtea fauore ſubſtituti
inducatur reciproca, ut poſſit admitti ad totum. Non
obſtat, quòd omnino ſubſtitutus ultimo admittetur ad
portionem primi, ſi ſuperſtes nolit, uel non poſſit eam
acquirere, iuxt. not. in. l. Quandiu. Quia hoc non ideo
eſt, quia tunc ſubſtitutus ultimo dicatur ſubſtitutus
primo, ſed eſt, quia tunc ſubſtitutus ultimo admit-
titur, uel ex uulga. contenta in ſecunda ſubſtitu-
tione, ut not. ſ. num. 24. uel quia fideicommiſſ. rema-
net penes primum grauatum cum onere ſuo, iux. not.
ſ. num. 26. uer. cęterum. Quia igitur hæc procedunt
ſolum ſtante reciproca præcedente, ut uidere licet, er-
go dum Torniel. aſſerit non eſſe neceſſe induci recipro-
cam, & poſtea alleg. prædictam rationem, uidetur
ſibi ipſi contrariari. Non obſtat, quòd quilibet dica-
tur grauatus ſub conditione, ſi erit ultimus, ut per eũ:
cui adde pulchrum text. in. l. Quoties libertis. ubi
glo. de reb. dub. ſed ſic eſt, ꝙ dicta conditio reijcitur,
ſi ultimi non interſit, ut per eum, cui adde not. ſ. num.
1297. ergo quilibet, cui ſuperſtes non ſuccedat, po-
teſt abſolute dici grauatus: Quia ad hoc reſpon. quòd
argumentum Torniel. concluderet, ſi defuncti non in-
tereſſet, an ipſe diceretur ultimus, & per conſequens
grauatus, uel ne. tunc enim quilibet defunctus poſſet
dici grauatus: ſed ſic eſt, quòd licet ſuperſtes non ſuc-
cedat prædefuncto, non tamen ceſſat intereſſe defun-
cti, ut bona remaneant penes hæredes ſuos, uel ex te-
ſtamento, uel ab inteſtato, (arg. not. ſ. poſt nu. 356.
uerſ. nam primo.) quouſque ultimus decedat, ſecun-
dum com. opin. de quibus tamen. ſ. nu. 600. et 625.
ergo &c. Non obſtat, quòd ſubſtitutio facta fuerit
ultimo tantum fauore ſuperſtitis, quia illa non fuit
ratio ſola, ſed etiam fauor ipſius defuncti, ut ſtatim
dicebam igitur ſuccedit reg. §. Affinitatis. & §. Notan
ter. Quinimmo principalis ratio fuit fauor præde-
functi, ut dixi, licet acceſſorie ſit etiam fauor ſuper-
ſtitis, quando poteſt ſuccedere. Non obſtat, ꝙ licet non
præcedat reciproca, attamen ſubſtitutus poterit hoc
caſu conſequi totum, ſtante ꝙ poterit dici ſubſtitu-
tus cuilibet. ll. alleg. per ipſum Torniel. * cui adde, 654
dum reſpondet ad argumentum contra ſeipſum à cõ-
trario ſenſu factum de. l. Qui duos. in princ. de reb.
dub. clarum eſſe, ꝙ in ter. illius text. ſubſtitutus dici-
tur ſuccedere utrique, ut per Socin. ibi alleg. ſ. num.
592. uer. & præd. Nam ad hoc reſpon. ꝙ. ll. illæ pro-
cedunt, quãdo ambo ſimul deceſſerunt, uel ignoratur,
quis fuerit ultimus, iux. not. ſ. num. 592. ante uerſi.
nec obſtat. Aliâs uerò ſi ex ordine uita decedant, tunc
nunquam reperietur, quòd ſubſtitutus ultimo tan-
tum, licet in tota, dicatur ſubſtitutus etiam primo, nec
in pupill. nec in fideicommiſſ. Non obſtat, quòd ſub-
ſtitutus pupillariter, licet dicatur ſubſtitutus ultimo
tantum, iuxt. not. ſ. num. 586. uer. uerum ſi non ſit.
(qua tamen in re ipſe tenet contrarium, cui ibi re-
ſpondi) attamen, quando ſuperſtes excluditur à por-
tione prædefuncti, tunc dicitur ſubſtitutus etiam pri-
mo, iux. not. ſ. num. 586. uer. idem ſi. Quia reſpon.
ꝙ illud procedit, quando ſecundum uerba uidetur ſub
ſtitutus cuilibet, & conditio reſpicit perſonas utriuſ-
que, ſed propter rationes, de quibus. ſ. nu. 585. cen-
ſetur ſubſtitutus ultimo tantum. tunc enim ſi ceſſent
dictæ rationes, prout ceſſant, quando ſuperſtes ex-
cluditur à portione primi, tunc ſubſtitutio remanet
in ſua proprietate & natura, uidelicet, ꝙ ſubſtitutus
ſuccedat utrique. Sed quando ſignanter eſt ſubſtitu-
tus ultimo tantum, licet in tota, & conditio reſpicit
ſolam perſonam ipſius ultimi, quòd tunc dicatur ſub-
ſtitutus primo, quando ſuperſtitis non interſit expe-
ctari mortem ſuam, hoc nullibi reperitur, niſi ubi
ignoratur, quis fuerit ultimus, ut ſupra diximus, &
ita fatetur ipſemet Torniel. alleg. ſ. poſt num. 653.
Hinc eſt, ꝙ etiam pupill. facta ultimo tantum in tota,
& ſignanter, quando ſuperſtes excluditur, inducit
hac eadem ratione reciprocam, iux. not. ſ. nu. 498.
(cui concluſioni Torniel. non facit hanc opp.) quod
non eſſet, ſi dici poſſet ſubſtitutus etiam primo. aliâs
uerò ubi ſuperſtes non eſſet excluſus, non inducitur
reciproca, ut not. ſ. num. 495. & ſic uides totum con
trarium eius, quod dicit Torniel. Non obſtat ultimò,
ſi diceres, ꝙ facilius uerba trahi debent ad largam ſi-
gnificationem, ideſt ut intelligatur ſubſtit. cuilibet, q̃
ꝙ inducatur noua diſpoſitio, ideſt ſubſtitutio recipro-
ca, ut in ſubſtit. facta poſt mortem plurium dicebat
Torniel. hic ante nu. 33. alleg. Bart. ut per eum: quia
reſpon. ꝙ in caſu iſto intelligendo ſubſtitutũ eſſe cui-
libet

libet,nõ eſſet larga uerborũ ſignificatio, ſed cõtra exꝑſſa
uerba,et mentẽ,ut.ſ.dixi.Ex dictis tñ Torn.& eius opi.
illud ſaltem colligo,ꝙ dũ ſolũmodo ſatagit probare , ꝙ ẽt
ſi portio primi nõ ꝑueniat ad ſecundũ,poterit nihilominus
ſubſtitutus ultimo in tota eã portionẽ cõſequi,tanquã ſub
ſtitutus ẽt primo,& non tãgit , qñ portio primi ꝑueniſſet
ad ſecundũ ab inteſtato,quõ tũc ſubſtit.ultimo in tota poſ
ſet ſine reciproca ꝓcedente,quã ipſe ꝓſumi negat, eã por-
tionem cõſequi,nẽ pro abſoluto habere, ꝙ tũc ſubſtitutus
eã cõſequeret̃ uigore ſubſtitut.factę ipſi ultimo,quod nota
pro cõfirmatione not.j.nu.694.uer.nõ obſtat.ꝙ alias.
655 ✻ Circà uero rõnẽ ipſius Torn.ꝙ hoc ſit fauore ipſius ul
timi,ut per eũ.ratio iſta mihi non placet.Nã fateor quidẽ
,ut.ſ.ẽt dixi,eſſe beneficiũ omniũ,& ꝑ cõſequẽs ẽt ultimi
ꝙ teſtator non ſubſtituerit cuilibet , ne ſubſtit.ſtatim poſt
cuiuslibet mortẽ admittatur,ſi fortè non ſupereſſet ꝑſona
quę etc.hoc aũt ſequi nõ poteſt qñ ſubſtitutio eſt facta ul-
timo tñ,ut not.ſ.poſt nu.84.ante uerſ.ex prædict.Verũ
poſtq̃ teſtator ſubſtituit ultimo tñ in tota,ꝙ tunc inducat̃
reciproca inter cõgrauatos,eſt beneficio ipſius ſubſtituti,
ut ea reciproca mediãte poſſit cõſequi totũ .et licet hoc in
conſequentiã cedat ẽt cõmodo ipſius ultimi,qui ꝓpea cõſe-
quitur portiones cæterorũ oĩum, attñ niſi uerteret̃ inter-
eſſe ipſius ſubſtituti,non haberet̃ certè ulla rõ intereſſe ul
timi.qñquidẽ nulla ſit rõ,ꝙ ꝓp commodũ ultimi inducatur
656 *tacita iſta reciproca.*✻ Nõ obſtat ꝙ ultimus ſit poſitus in
condit.ſecundũ eum,et prælatus ſubſtituto:Quia rñdetur
primò,ꝙ immo dr̃ poſitus in diſpoſitione,uidelicet paſſiue,
prout aliàs dicit etiã Soc.in conſ.104.col.2.uol.3.& cũ
ipſe tñ fuerit grauatus,quõ põt eẽ poſitus in cõd.ſibi ipſi?
dr̃.n.quis poſitus in conditione reſpectu alterius grauati,
non aũt reſpectu ſui ipſius. aliàs ſequeret̃ ꝙ qlibet graua
tus ſub aliqua qualitate,uel conditione, diceret̃ ẽt poſitus
in cõdit.Secũdò rñ.ꝙ quicquid ſit,nõ tñ dici deberet uoca
657 *tus,iuxt.glo.in uulg.l.Lucius.de qua.j.nu.707.*✻ Nec
obſtat replicatio ipſius Torn.facientis differentiã,an quis
ponat̃ in cõdit.cauſa differẽdi fideic.ut hic, an uerò cauſa
illud extinguẽdi,prout in.d.l.Lucius.ut ꝑ eñ, relat.ẽt.j.
ante nu.714.Quia rñ.ꝙ ẽt ſiquis ponat̃ in cond.non cau
ſa extinguẽdi fideic.ſed tñ illud differendi,non ꝓpea dr̃ uo
catus.patet,nã qñ teſtator dicit,ſi filij mei,et filij filiorum
deceſſerint ſine filijs,ſubſtituo Titiũ,tunc nepotes dicũtur
poſiti in cond.cauſa differẽdi fideic. et tñ non ꝓpea dicunt̃
uocati.ſecũdũ com.opi.de qua.j.poſt nu.730.uer.cõtra
riã.Secũdo rñ.ꝙ attẽta rõne ſua,ſequeret̃,ꝙ ipſe ultimus
tñ eſſet ſubſtitutus alijs;non aũt alii cohæredes uel colle-
gatarii inuicẽ, qa ceſſaret dicta rõ. immo defuncto uno ſu
ꝑſtitibus pluribus,cũ incertũ eſſet qs futurus eſſet ultim⁹,
oporteret expectare ꝙ unus tñ ſupereſſet,ad hoc,ut taci-
ta iſta recipꝛca locũ haberet.facit.l.Quoties libertis.iũct.
glo.ſ.de reb.dub.&.l.Eũ qui nouiſſimus.ſ.eo.et tñ tex.
in.d.§.Seia libertis.& Doc.ibi,et hic,dicũt,ꝙ oẽs cenſent̃
tacite inuicẽ ſubſtituti,& ſic ꝙ decedente uno,admittunt̃
oẽs alii ſuperſtites. Tertiò facit,qa quõ teſtator potuit er-
ga ultimum,maiorẽ q̃ erga alios,affectionẽ habere,cũ in-
certũ eſſet,quis futurus eſſet ultimus? Vltimò cõtra hanc
rõnem Torn.mouet me,qa ſequeret̃,ꝙ qñ facta eſſet ſubſti
tutio poſt mortẽ oĩum, quo caſu oĩno expectanda eſt mors
ultimi,pari fauore ultimi,tanquã poſiti in condit.deberet
induci tacita reciproca,conſequens aũt eſt falſum, ſcd̃um
com.opi.ut.ſ.nu.550.ergo &c. Stringo fortius,quia ẽt
ſi expreſſè dictũ eſſet,poſt mortẽ ultimi,et ĩ tota,adhuc tñ
nõ induceret̃ tacita reciproca,ut uidimus.ſ.nu.625.er-
go rõ iſta Torn.de fauore ultimi,nõ ẽ bona.Et licet poſtea
repererim ipſũ Torn.in alia cõcluſ.poſt nu.30.uer.obſtat
tñ.aduertere ad hãc ultimã conſiderationẽ, eius tñ rñſio,
dato ꝙ aliàs eſſet bona,nõ militat,ut uidere licet, qñ ſub-
ſtit.eſt facta ultimo.✻ Cæterũ nõ omitto ꝙ alia ẽt & ter 658
tia huius cõcluſ.rõ addi poſſet,uidelicet, qa aliàs adiectio
ultimi uideret̃ ſine rõne,quapp.ſ.nu.603.tenuimus,tũc
induci reciprocã ẽt ſine dictione tota , excepto qñ militat
inter eos ius accreſcẽdi,uel legit.herę.put fortè hęc quoq;
cõcluſio reſtringi debet.ut not.j.nu.693. cum ſeq.
✻ *Hanc itaq; ultimã limit.ut.ſ.declaratã,amplia proce* 659
dere,non ſolũ qñ facta eſt ultimo,& in tota,ſed ẽt qñ ſa-
cta eſſet ultimo in oĩbus bonis.ita Rui. in conſ.180. col.
2.uol.2. ✻ *Amplia ſecũdò procedere, ẽt qñ ſubſtit.facta* 660
eẽt ultimo,cũ hoc,ꝙ fructus oĩum bonorũ diſpenſentur.ita
Soc.iun.in conſ.151.col.pen.uol.2.✻ *Amplia tertiò in* 661
ſubſtit.facta ultimo in dicta eius hr̃editate,et bonis,dum-
mõ in inſtitut.dictũ fuerit,prout coĩter dr̃,in oĩbus bonis.
ita Rui.in.ſ.alleg.conſ.180.col.2.uol.2.& uide ẽt.ſ.
nu.444.immo hoc procederet,ẽt ſine dictione illa, dicta,
dummõ illi, quibus ſit ſubſtitutio,fuiſſent inſtituti in tota
hæreditate,ſcd̃um Pariſ.in cõ.72.col.4.uer.& licet.uol.
3.et uide an aliquid ad hãc rẽ faciat not. ꝑ Cacial.in cõſ.
alleg.ſ.poſt n.564.col.1.et 3.ſed certe hęc ſaltẽ Pariſ.
opi.deſtrueret,ut uides, hãc ferè totã reg. de qua agimus.
✻ *Amplia quartò ẽt in ſubſtitut.facta in oĩ portione,quę* 662
ad ipſos hæredes ꝑueniſſet.ita Corn.in cõſ.229. col. 4.in
prin.uol.3.Et ſufficit ꝙ facta fuerit ſubſtit. ĩ tota illa re,
de qua agit̃.ut ꝑ Soci.iun.in cõſ.96.col.1.uer.nec obſtat.
uol.3.✻ *Amplia quintò, ẽt ꝙ non dicat̃ in tota,ſed,intra* 663
ſuos confines.ita Ruin.in conſ.109.poſt num.6.uol.2.
✻ *Amplia ſextò ẽt ſi unus eſſet ſubſtitutus in dimidia,&* 664
alius in alia dimidia,ut ꝑ Alexandri.in cõſ.100.cui adde
Curt.iun.in cõſ.111.col.6.in prin.et Caſt.in cõſ.279.
aliàs.280.ꝓſuppoſito ſtatuto.col.1.uol.2.Sed nõne põt in
telligi de dimidia portionis ipſi⁹ ultimi?iux. not.ꝑ Bart.in
l.Serui electione.§.1.de leg.1.et ita repcri poſtea dicere ẽt
Soc.in cõſ.94.(in cuius caſu cõſuluerũt ẽt Corn. in cõſ.
186.uol.3.& Rui.in cõſ.128.uol.3.)nu.19.iunc.nu.
26.uol.4.q tñ Soc.et Caſt.ſ.alleg.loquunt̃ nõ ſignanter
de hac,ſed ſimili admodũ.q.de qua.j.nu.1041.ut refe-
remus nu.1044.✻ *Recẽta tñ hac ampliat. dicas idẽ eẽ,* 665
ẽt ſi ꝑ alias quotas eẽnt ſubſtituti.ut ꝑ Iaſ.in conſ.89. in
primo dub.in fi.uol.1.& Rui.in cõſ.140.col.5. in fi.cũ
ſeq.iunc.col.2.uer.& caſu.uol.3.✻ *Idẽ ſi unus eſſet ſub* 666
ſtit.ultimo in aliqua quantitate,& alius in reſiduo totius
hæreditatis.ita Mar.Soc.ſe.ĩ cõſ.77.col.4.uol.1.et Cor.
in cõſ.226.col.6.uol.4.loquẽs tñ nõ ſignãter in his ter.
ſed in ter.q. de qua.j.nu.1041.ut not.nu.1043.Nõ.n.
requirit̃ ꝙ teſtator utat̃ dictione,tota,ſed ꝙ diſponat de to
ta.qa tũc militat rõ com.aſſignata.ſ.nu.650.ita Rui.in
ſ.alleg.cõſ.140.col.5.in fi.& Soc.iun.in cõſ.115.nu.
7.uol.3.✻ *Amplia ſeptimò,ẽt ſi teſtator diceret ſubſtituo* 667
ultimo Titiũ hedem uniuerſalẽ.ita Soc.in.nihil tñ allegãs,
in cõſ.180.col.2.poſt nu.9.uol.2.✻ *Amplia octauò,ut* 668
ẽt ſi ſint noĩe collectiuo uocati,intelligant̃ tñ inuicẽ ſubſti
tuti,nõ ſolũ ꝑ uulg.ſed ẽt ꝑ fideic.ꝗcqd dicat Socin.in cõſ.
104.nu.10.uol.3.moueor,quia alias,ſi intelligerent̃ uul
gariter tñ uocati,uno admiſſo expiraret ſubſtit.quoad ſe-
quẽtes,ut ipſe ẽt infert,& ſic nõ poſſet ultimus totũ reſti-
tuere ſubſtituto,& ſic militat rõ com. alleg.ſ. nu. 650.
& uide ẽt.j.nu.808.cũ ſeq.maxime nu.812.✻ *Amplia* 669
nonò, ut hæc tacita reciproca inducat̃ ẽt inter alios filios

rũpentes teſtamentũ,eaq; conſeruet̃ uigore auc. Ex cauſa.
ita Caſt.in conſ.390.uiſo & põderato.col.2.uol.2.ſed
670 uide.s.nu.568.* Amplia decimò, ut procedat ẽt in cõ-
tractibus,ut ꝑ Ruin.in cõſ.99.col.ant.uol.1.relat.s.nu.
671 598.cuius opi.in his ter.fortè poſſet ꝓcedere. * Amplia
undecimò, ut ne trebellianica quidem ex hac tacita reci-
proca detrahatur.iux.not.s.nu.461.uide tñ nu.459.
672 * Verum p̃dicta limitatio ita ampliata recipit nõnullas
ſublimit.et primo nõ ꝓcedit in ſubſtit.facta ult.tacitè,ſed
ſolũ ĩ facta ult.expreſsè.ita Rip.hic nu.23.poſt Soc.ĩ cõſ.
104.col.pe.ꝓpe fin.uol.3.& Torn.hic nu.34. Accedant
not.i.nu.549.cũ ſeq.et nu.564.cũ ſeq.Quòd ſi diceres,
ſicut p̃ſumit̃ reciproca, ut ſaluet̃ mẽs teſtatoris expreſſa,
ita ẽt eã p̃ſumi debere,ut ſaluet̃ mẽs tacita. rñ.ut ꝑ Torn.
hic añ nu.33.& hac opi.mihi quoq; placet.ut not.s.nu.
557.& maxime iunc.not.n.558.qcquid contrariũ dixe
rit Soc.& alij relati.s.poſt nu.567.& Soci. iun.in cõſ.
673 145.n.40.uol.3.* Sublim.ſcd̃ò nõ ꝓcedere in fideic.fa-
cta in tota ultimo pluriũ filiorũ ſi impuberes deceſſerint,
iux.uulg.§.cũ filiæ.nõ extãte tñ in medio matre, uel alio
fratre utrinq; coniũcto. tũc.n.cũ ſupſtes oĩno ſit habitu-
rus totũ ab inteſt.nõ opus eſt tacitã inducere inter eos ſub
ſtitut. et ita poſt Alex.& Cum.not.Alc.in.d.l.vel ſingu-
674 lis.nu.15.& ita ẽt dix.de pupillari.s.nu.495.* Subli-
mitat̃ tertiò p̃dicta limit.nõ ꝓcedere,qñ inter ipſos graua
tos adeſſet alia ſubſtitutio ſpecialis.tunc.n.nõ p̃ſumeretur
hęc tacita de q̃ agimus.ita Pariſ.poſt Iaſ. in cõſ.72.col.
fi.uol.3.ꝑ.§.Qui patrẽ.de quo.s.n.412.qbus adde Bar.
in conſ.54.Angel.Maciæ.Accedat qa gñalitas nunq̃ tra-
hit̃ ad caſus in ſpecie ꝓuiſos.l.Doli clauſula. ubi Doct.de
uerb.oblig.et.l.ſtipulationes,huius initij prima,ubi Iaſ.
eo.tit.&.l.ſãctio legũ.de pœn.et not.ꝑ Imol.in cõſ.140.
col.2.Alex.in cõſ.59.col.5.uol.3.&.95.ad fi.uol.4.&
226.poſt nu.5.uol.6.Aret.in cõſ.1.col.1.Soci.in.l.cũ
anus.col.15.circa me.& in cõſ.300.col.2.uol.2.& in
675 cõſ.63.nu.15.uol.3.* Pro hac eadẽ ſublimit.ſpecialiter
facit,qa ꝓhibitio alien.qñ alias induceret fideic. abſolut.
attñ illud nõ inducit,ſi adſit aliqd̃ aliud fideic.expreſsum,
aliquo caſu factũ,ſed expirata ſubſtit.expirat ẽt ꝓhibitio
alienat.ita Dec.in cõſ.636.cui adde Soc.in conſ.53.nu.
11.uol.1.quẽ ſolũ refert & ſequi ut̃ Gozad.in conſ.30.
col.4.in fi.faciũt not.ꝑ Alexãdri.poſt Sociu. in cõſ.120.
col.fi.nu.8.& uer.nõ obſt.Contra quã tñ opi.ſpecialiter
arguit Rui.in cõſ.124.col fi.uol.2.& idẽ Rui. (maxi-
me qñ adeſſent uerba illa in infinitũ) in cõſ.168.col.2.
iunc.col.ant.uer.ſcd̃ò.uol.3.in quo conſ.conſuluit cõtra
Soc.in cõſ.227.ꝓut ẽt ſeipſum refert.§.Diui.col.35.quo
ĩ caſu cõſuluit etiã Corn.in cõſ.230.uol.3.* Prædictis
676 accedat ꝙ ita ẽt econtra, ſi poſt ꝓhibitionem alienationis
aliqs ſit ſpecialiter uocatus in caſu contrauentionis, tunc
clauſula illa ſubſequẽs,qa uolo &c. nõ referetur ad caſũ
alienat.s.ſpecialiter ꝓuiſum,& ꝑ cõſequens importabit
fideic.abſolutũ,ita Ruin.in cõſ.116.col.2. uol.2.ſubdẽs
hũc caſum eſſe extra cõtrouerſiã Doc.qđ nota ſi eſt uerũ,
& adde ipſum Rui.in cõſ.110.col.3.eo.uol.et 114.col.
3.in fi.cũ ſeq.eo.uol.& 122.col.2.eo.uol.& Dec.in cõſ.
182.col.2.ante uer.tertiò.ubi cõſul.contra Rui.in conſ.
127.& 130.cũ ſeq.uol.2.& Dec.refert et ſequit̃ Cur.
iun.in cõſ.161.nu.16.ſed uide ẽt Soc.iu.poſt Iaſ.in cõſ.
677 163.col.pen.& fi.uol.2.* Et ad p̃dicta ẽt facit,qa bona
ſubiecta fideic.nõ cẽſentur abſolute ꝓhibita alienari.iux.
auct.Res q̃.(de cuius ĩtellectu oĩno ꝑ Soc.iu.in cõſ.189.
col.2.ĩ fi.cũ ſeq.uol.3.) qñ teſtõr de bonis illis fecit ſpãlẽ
ꝓhib.alien.ut puta extra ĩſtitutos et ſubſtitutos.ut ꝑ Rui.
in cõſ.114.col.4.uol.2.Vel uſq; ad certũ tp̃s.ut ꝑ eundẽ
Rui.et Pariſ.in eadẽ ſpecie,hũc ĩ cõſ.25.ĩ.3.dub.uol.2.
illũ in cõſ.112.uol.2.& in cõſ.117. col.fi.eo.uol.& in
cõſ.132.eo uol.& in cõſ.121. uol.3. quẽ uide ẽt in cõſ.
53.col.fi.uol.2.& ſentire ut̃ Soc.iu.poſt Iaſ.in cõſ.163.
col.pen.& fi.uol.2.Eſt uerũ ꝙ cõtra hoc ult.tenuit Caſt.
in cõſ.264.circa primũ.col.pen.uol.2.quẽ refert & ſe-
quit̃ Dec.in cõſ.386.col.2.ubi conſul.cõtra Rui.in p̃al-
leg.cõſ.132.& ꝓ Dec.faciũt not.j.nu.804.uer.ꝓ quo.
et hãc ſcd̃am opi.tenet Soc.iu.in cõſ.130.uol.1.q cõſu-
luit cõtra Rui.et Pariſ.s.alleg.ꝓ qua faciũt not.ꝑ ipſum
Pariſ.in cõſ.31.nu.39.uol.2.& eandẽ tenet Soc.iun.de
p̃d.ĩmemor.in cõſ.188.ĩ fi.uol.2.* Et ꝓhibitio alienat. 678
gñalis nõ refert̃ ad legatũ habẽs ſuã ſpecialẽ ꝓhibit. ut ꝑ
Rui.ĩ cõ.121.col pe.ad fi.uol.2.* Accedat ꝙ cõpendioſa 679
nõ cõtinet uulg.qñ de uulg.ſuit in ſpecie ꝓuiſum.ita Dec.
in.l.Precib⁹.col.1.uer.ſed iſta.ſequit̃ Crau.ĩ cõſ.93.col.
fi.qđ quidẽ fortè ampliari põt primo,ẽt ſi nõ eidẽ,ſed alte
ri fuiſſet facta expreſſa uulg.ſi uera eſt deciſ.Soc.iun.poſt
Bulg.in cõſ.128.nu.63.uol.1.de q̃ tñ.j.nu.866. Scd̃ò
ampliari põt ꝓcedere,ẽt ſi de altero tm̃ capite uulg.ſubſt.
fuiſſet in ſpecie ꝓuiſũ,ſi uera ẽ prima opi.in pulchra.q.de
q̃ ꝑ Rui.relatũ.s.añnu.274.* ꝙ ſubſtitut⁹ in altero tm̃ 680
capite uulg.ſubſtit.p̃fert̃ pupil.ſubſtituto.ſi eueniat caſus
alterius capitis uulg.ſubſtit. Et licet hæ duę deciſ.loquant̃
in pupillari,idẽ tñ dicendũ ut̃ in cõpend.cũ pupil.oĩno ex
p̃ſſa,ita cõtineat uulg.uerbis gñalib⁹,ſicut cõpẽdioſa,iux.
not.s.poſt nu.70.* Facit ẽt qa generalis reſeruatio cõ 681
tentorũ ĩ teſtõ nõ refert̃ ad ꝑmiſſionẽ alienãdi bona fideic.
ſubiecta ſupra ſpecialiter factã.ſcd̃um Soc.ĩ cõſ.43.col.
2.in prin.uol.4.quẽ adde ad Rui.ĩ cõſ.114. col.5.uol.2.
* Et clauſula gñalis appoſita ĩ ult.gradu ſubſtit. nunq̃ re 682
fert̃ ad primũ gradũ habentẽ ſuã ſpecialẽ clauſ.uel ꝓuiſio
nẽ,ut ꝑ Cur.ſen.in cõſ.64.nu.31.* Et clauſ.illa gña- 683
lis,et ſic de liberis in liberos,nõ refert̃ ad filios, qbus ẽ fa
cta ſpecialis ſubſtit.ſcd̃um Soc.in cõſ.62.nu.8.uol.3.ſeq
tur Alexandr.in cõſ.120.col.fi.ĩ prin. inſerẽs ꝙ ſubſtit.
reſultãs ex gñali rõne reddita ꝑ teſtatorẽ nõ cẽſetur facta
illi,cui alia ſpecialis ſubſtit.facta erat. adde,nec facta de
illo,q aliâs erat ſpecialiter uocat⁹.ut ꝑ Rui.in cõſ.90.col.
pen.uol.2.et ĩ cõſ.125.col.4.eo.uol. et in cõſ.143.nu.
3.uol.3.* Accedas qđ Polit.de ſubſtit.ĩ materia cõpend. 684
col.pe.ad fi.aſſerit ſe cõſuluiſſe, ꝙ ſi teſtõr poſt legatũ Ti-
tio,et Sẽpr.filio eiuſdẽ Titij de parte dom⁹,poſtea aliã par
tẽ domus leget filijs Titij,ad hãc ſcd̃am partẽ domus nõ ad
mittet̃ Sem ꝓnius licet filius Titij,qa ſibi fuerat ſpecialiter
ꝓuiſũ.* Et appellatione filiorũ nõ ueniũt filiæ,qñ de filia 685
bus fuit in ſpecie ꝓuiſũ, ſcd̃um Bal.in.l.In multis.de ſtat.
hom.Alex.in cõſ.234.nu.6.uol.6.Soc.iu.poſt Fulg.Soc.
Corn.Iaſ.et Dec.ĩ cõſ.3.nu.7.uol.1. et 114.nu.19.eo.
uol.et.128.n.61.eo.uol.cũ alijs alleg.s.n.300.qđ d̃cla
ra,ut ꝑ Soc.iu.in.d.con.3.col.5.in prin.Nec omitto ꝙ cõ
ditio adiecta inſtitutioni,nõ cenſet̃ repetita in ſubſtit.hñte
ſuã peculiarẽ condit.ut not.j.nu.1277. Et poſtremo ꝓ
hac ſublimit.ſpecialiter uide not.j.nu.732.& 802.cæ
terũ pro prad.oĩum declarat.ſeu limit.uide Rom.in conſ.
308.col.2.in prin. Nõ obſt.ſi cõtra hanc ſublim.adduce
res not.s.nu.640.ubi p̃cedebat ſpecialis ſubſtit.i.uulg.
cuius caſu eueniẽte intelligi poterat facta ſcd̃a ſubſtit.&
tñ prima gñaliter intelligit̃,et cõtinet ẽt pupill.ẽt ad p̃iudi
ciũ matris.* Quia rñ.deciſ.illã ꝓcedere ſolũ,qñ ille pri- 686
mus ſubſtit.grauatus eſt reſtituere ẽt bona pupilli,q̃ quidẽ

nullo alio caſu poteſt conſequi, niſi per pupill. aliâs ue
687 rò ſecus. Verũ ſi diceres, ꝙ ſtante hac ſublim. * ſequi
tur, ꝙ ſubſtitutio facta ultimo, et in tota, non poterit
uerificari, niſi eueniẽte caſu illo, quo expreſſe ſunt in-
uicem ſubſtituti, & ſic reſtringeretur admodũ. d. ſub-
ſtitutio ultimo facta, reſpondetur, hoc quidem uerum
eſſe, & ideo notandum, ad quod ſpecialiter facit, quia
poſiti in conditione, & generaliter grauati, licet cen-
ſeantur generaliter uocati, ad hoc, ut grauamen ua-
leat, ſecundũ opi. Bar. in. l. centurio. attamen, ſi aliquo
certo caſu fuerunt ſpecialiter uocati, tunc ex graua-
mine licet generali, non cenſentur generaliter uocati,
ſed potius grauamen reſtringitur, ut intelligatur fa-
ctum ſolum eueniente caſu illo, in quo fuerunt ſpeciali
ter uocati, licet ex hoc multum reſtringatur ſubſtitu-
tio ſeu grauamen, ut not. ĩ. num. 732. et num. 802.
688 * Declara tamen hanc ſublimit. procedere ſolũ, quã
do ſubſtitutio ſpecialis ẽ de omnibus eiſdẽ bonis, aliâs
ſecus. ita Rui. in cõſ. 168. col. pen. in fi. cum ſeq. uol.
3. loquens tamen in materia prohibitionis alienat. de
689 qua. ś. nu. 677. bene faciunt not. ś. nu. 404. * Secũ
dò aduerte, cauendum eſſe, ne ex hac ſublimit. ſequi
poſſet, ꝙ ultimus non conſequatur portiones aliorum
aliquo caſu, quo teſtator omnino uoluiſſet eas reſtitui
690 ſubſtituto ultimo. * Sublimita quartò non procedere,
qñ ſubſtit. ultimo prędecederet ipſi ultimo, nec eſſet lo
cus trãſmiſſ. adeo ꝙ ſubſtitutio expreſſa efficiatur ca
duca. tũc. n. ceſſabit ẽt tacita reciproca, ar. l. 3. §. Qui
habet hauſtum. de ſer. ruſt. præd. ita in indiuiduo uide
tur ſentire Caſt. in conſ. 411. Duo uidẽda. col. 2. uol.
2. et licet in caſu ſuo teneat contrarium, attamen cũ
ſe fundet, quia in eo caſu aderat ſecundus ſubſtit. qui
ex uulg. ſubintrabat in locũ primi, iux. not. ś. nu. 24.
merito contrariũ fateri uidetur, niſi ille alius ſecun-
dus ſubſt. adfuiſſet. bene facit, quia ceſſãte cauſa indu
cẽdæ huius tacite reciprocæ, ceſſare debet ẽt effectus.
691 * Sublimitatur quintò ex not. per Rui. in conſ. 180.
col. 3. ad fi. uol. 2. uidelicet, ut procedat, quando bona
peruenerunt ad grauatos ex ea cauſa, qua fuerunt uo
cati, aliâs ſecus, ut referemus etiam. ĩ. num. 732.
692 * Sublimitatur ſextò, ſeu potius aduertendũ eſt, ꝙ in
hac reciproca tacite ſubintellecta ſeruari debet deci-
ſio. §. Qui diſcretas. hoc eſt, ut coniunctus præferatur
non coniuncto, & ſuperſtites intelligantur ſubſtitu-
ti pro portionibus hæreditarijs, ut dixi. ẽt in ſimili. ś.
693 nu. 396. * Septimò cogitabam, ſi forte poterat ſub-
limitari, non procedere, quando inter grauatos adeſſet
ius accreſcendi, & per cõſequens, ꝙ ſubſtitutio facta
ultimo in tota reſtringi debeat, quando ad ultimũ tota
perueniſſet ex iure accreſc. prout ẽt dictum fuit. ś. in
tertia ſublimit. nu. 674. Sed cõſiderandum eſt, ꝙ aut
loquimur de iure accreſc. ante ius acquiſitũ, & tunc
hęc ſublimit. deſtrueret limit. ſiquidẽ ſemper ferè mi-
litat tale ius accreſc. Aut uerò loquimur de iure ac-
creſcendi poſt ius acquiſitum, quod regulariter habet
locum in uſufructu, in proprietate uerò ſolum ex præ
ſumpta mente teſtatoris, & tunc hæc ſublim. eſſet ſo-
lum uerbalis: quandoquidem tunc ius accreſcẽdi bene
dicaĩ tacita reciproca fideicõmiſſ. ut not. ś. nu. 647.
694 * Octauò cogitabam, ſi prædicta limit. alio ẽt modo
ſublimitari poſſet, nõ procedere, qñ inter grauatos ex
taret ius legit. hær. et hoc, quia ad hoc, ut inducaĩ taci
ta reciproca, requiritur coniect. neceſſariò cõcludens,
ut not. ś. nu. 558. ſed ſic eſt, ꝙ dictio, tota, poteſt in
caſu iſto operari, ut ueniant portiones aliorũ acquiſi-
tæ ultimo ab inteſtato, quæ aliâs non uenirent in reſti
tutione fideic. ut not. ĩ. nu. 1063. uerſ. non obſt. ergo
neceſſariò non concludit, ꝙ portiones aliorũ deueniãt
ad ultimũ, nec ꝙ ppea inducaĩ reciproca, ſed ſatis eſt,
ꝙ opereĩ, ut. ś. dixi. Accedat, quia cũ. ś. dic. limit. diffi
cile ſuſtineri poſſit, ut not. ś. nu. 647. uer. cæterũ. re-
ſtringenda ſaltẽ uĩ procedere ſolum, qñ nullo alio mo
do portiones aliorũ ueriſimiliter peruenturę eſſent ad
ultimum, non aũt qñ ueriſimiliter ab inteſtato peruen
turæ forent. tota uis eſt in reſponſione ad contraria.
Non obſtat ergo. §. ſeia libertis. quia loquitur in extra
neis, quibus non competebat ius legit. hær. ut dix. etiã
ś. nu. 603. Non obſtat, ꝙ aliâs ſubſtitutus non poſſet
totũ conſequi, ſi prædecedentes poſſent alium hæredẽ
inſtituere, quia reſponderi põt, ſufficere, ꝙ ſubſtitutus
poſſit totũ conſequi, ſi ab inteſtato ad ultimũ (prout
ueriſimiliter peruentura eſt) tota perueniat, & ſatis
eſt, ut. ś. dixi, ꝙ dictio, tota, operetur, ut ſubſtitutus
hoc caſu totũ conſequatur. ꝙ ſi diceres, neceſſe eſſe, ꝙ
omnino inducatur reciproca, quia aliâs, licet ultimus
ab inteſtato conſequeretur portiones aliorũ, attñ eas
non teneretur reſtituere ſubſtituto, ẽt ſtante dictione,
tota, ut patet, quia ſi non põt quis ẽt expreſſe grauari
reſtituere acquiſita ab inteſtato, cũ ea à caſu & fortu
na, non aũt à teſtatore, habere dicatur. l. ſed & ſi ſic.
§. 1. de leg. 3. multo ergo minus debet cẽſeri tacite gra
uatus per dictionẽ, tota. l. Lucius. in prin. de leg. 1. cũ
alijs alleg. ś. nu. 607. Reſpondere poſſẽ tenendo opin.
Beſut. et Soc. iun. in. l. cũ filioſ. tex. illũ non habere lo
cũ in ueriſimiliter ſucceſſuris ab inteſt. uerũ quia opi.
illa reprobaĩ per Soc. ſen. & Crau. ibi in prima par.
nu. 114. ideo aliter rñ. * Contrariũ procedere in nõ 695
honoratis à teſtatore, ſecus autẽ, ut in caſu noſtro, in
honoratis, qui poſſunt grauari, nedũ in rebus teſtato-
ris acquiſitis ab inteſtato, ſed ẽt in re propria, uulg. §.
ſi rẽ. et ita ẽt uidetur præſupponere Torn. hic, ut not.
ś. ante nu. 655. præterea contrariũ non procedit, qñ
hæredes hæredum grauantur nomine appellatiuo, ut
not. ĩ. nu. 836. Non obſt. l. Lucius. quia poſſẽ reſpon-
dere, ut rñ. Rip. de quo. ś. nu. 614. uer. non obſt. eam
non habere locũ in ſubſt. facta ultimo. Sed fortè me-
lius rñ. poſſet, ꝙ ibi non aderat dictio, tota. Verum ſi
rurſus inſtares, ꝙ hoc modo uoluntas teſtatoris poſſet
eludi, ſi eorũ aliquis extraneũ hæredẽ inſtitueret, rñ.
ſufficere, ita intelligere mentẽ teſtatoris, ut ueriſimili
ter poſſit habere effectũ aliquo caſu, licet non ſemper
nec neceſſariò. patet quia, quẽadmodũ uocatus aliquo
caſu tñ, licet ſimpliciter & abſolute grauetĩ, non pro
pterea intelligiĩ abſolute uocatus, ſed grauamen re-
ſtringitur ſolũ eueniente caſu, in quo fuit uocatus, ut
ś. dixi. in. 5. ſublim. & deficiente caſu illo, non ppea
dicetur eludi intentio teſtatoris ſimpliciter et abſolute
grauantis: ita ẽt in hoc caſu dicere poſſumus, teſtato-
rem uoluiſſe grauare ultimum in tota, ſolum caſu quo
ad eum tota ab inteſtato perueniat, prout ueriſimili-
ter peruenire debet, ꝙ ſi accidentaliter nõ perueniat,
non propterea dicemus eluſam eſſe mentem teſtatoris,
ſed non eueniſſe caſum, quo eum grauauerat in tota.
accedant not. ĩ. num. 732. cum ſequen. Non obſtant

not. ſ. num. 640. quia pariter reſpondetur, ꝙ ibi ſi-
ne reciproca ſuperſtes non poterat ab inteſtato admit
ti, matre in medio exiſtēte, nos autem loquimur, quan
do inter eos aderat ius legit. hæred. præterea circa il-
696 lam deciſ. uide not. ſ. nu. 686. ✠ Et ſi hæc ſublimit.
ſit uera, ex ea colligere habes, ꝙ ſicut ſupra tenui-
mus, ꝙ quando non adeſt ius legit. hære. uel ius accre-
ſcēdi, inducitur reciproca per ſubſtitutionem factam
poſt mortem ultimi, ut. ſ. nu. 603. & 624. & 625.
ita etiam è contra tenendum ſit, ꝙ, quando adeſt ius
legitim. hæredi. non inducatur reciproca, licet ſubſti-
tutio ſit facta ultimo, & in tota. Præterea aliud quo-
que ſequitur, uidelicet, ꝙ non ſit differentia, an ſubſti
tutio fiat ultimo in tota, an uerò ſimpliciter ultimo,
uel poſt mortem ultimi, & in tota. nam ſicut in his ul
timis caſibus tenuimus induci reciprocam, ubi non
adſit ius legitim. hæredit. uel ius accreſcendi, ut not.
ubi. ſ. ita etiam in ſubſtitutione facta ultimo, & in
tota, diſtingui uidetur attentis. ſ. not. nec eſt mirum,
ꝙ inter hos caſus non ſit differentia, prout etiam non
eſt, an ſubſtitutio fiat poſt mortem plurium ſimplici-
ter, uel in tota, & an fiat poſt mortem ultimi ſim-
pliciter, uel in tota, ut not. ſ. num. 550. & nu. 600.
& 625. Cæterum licet hanc ſublimit. cogitandi gra
tia promouerimus, durum tamen eſſet in conſulendo,
uel iudicando eam ſequi, cum præſertim teſtator,
ſubſtituendo ultimo in tota, præſupponere uideatur,
quòd ad ultimum tota aliquo ſaltem caſu neceſſariò
peruentura ſit, & quidem ex ſua ipſius teſtatoris di-
ſpoſitione, prout ſaltem in tertia ſublimit. non au-
tem contingenter, & ex diſpoſitione legis, quæ ad uo-
697 luntatem grauatorum poſſit tolli. ✠ Sublimitatur
octauò, ut intelligatur, ſi tamen uerificetur condi-
tio, quæ eſt adiecta in ſubſtitutione expreſſe facta
ultimo: aliâs ea deficiente, ceſſare debet etiam recipro
ca eam ob cauſam inducta, & ideo ſi ſubſtitutio eſ-
ſet facta ultimo, & in tota, ſub conditione, ſi ſine
filijs, uel aliqua alia, tunc illamet conditio cenſebi-
tur etiam appoſita in hac tacita reciproca, ne taci-
tum ſit potentius, quàm expreſſum. ita Alex. in conſ.
202. col. 2. uolu. 7. Pariſ. in conſi. 72. col. 6. & col.
7. uol. 3. uel ne conſequens ſit fortius, quàm princi-
pale. Et hac ſublimit. clara uidetur in ſubſtitutione
facta filijs, quia etiam ſi expreſſe facta foret reci-
proca, attamen dicta conditio ſubaudiretur, iux. not.
j. num. 852. At in ſubſtitutione alijs perſonis fa-
cta, ſi intelligamus requiri implementum dictæ con-
ditionis, oportet formare caſum, quòd etiam in ſub-
ſtitutione facta ultimo in tota, dictum ſit, ſi omnes
ſine liberis. aliâs enim, ſi ex hac ſublimit. ultimus ex-
cluderetur à portionibus prædecedentium, ſequere-
tur, ꝙ ipſo poſtea decedente ſine filijs, non poſſet ſub-
ſtitutus ipſi ultimo conſequi totum: & ſic reſulta-
ret inconueniens, pro quo euitando Doct. uolunt præ-
698 ſumi debere reciprocam. ✠ Sublimitatur ultimo, ut
procedat, quando eſſet facta ſubſtitutio poſt mortem
ultimi uocatorum per teſtatorem, ſecus ſi facta eſſet
poſt mortem ultimi poſitorum in conditione, ratio
eſt, quia, cum poſiti in conditione, non cenſeantur
uocati, ſed ſolum reſeruatum ius legit. hæreditat. ut
per glo. in uulg. l. Lucius. ſequitur, quòd nedum tacite
illis non uideatur facta reciproca, ſed nec expreſſa

quidem ualeret, per reg. l. Ab eo. C. de fideicommiſſ.
& l. ſi fuerit. de leg. 3. Nec enim quis præſumitur id
uelle, quod non poteſt, ut not. j. num. 826. Et hæc
ſublimit. commu. tenetur, ut per Socin. hic col. 2. in
1. concluſ. ſequuntur omnes moder. hic: & idem So-
cin. in conſi. 113. in fin. uolum. 1. & in conſi. 104.
colum. penult. uol. 3. & in conſi. 249. colum. 4. in fi.
uolum. 2. & ante eum Aucha. in conſi. 119. Pro cla-
riori. Alex. in ſæpe alleg. conſi. 91. colum. uolu. 1.
& latius in conſi. 105. eod. uolum. & in conſi. 202.
uolum. 7. Rimin. in conſi. 135. & in conſi. 521. in
cuius caſu contrarium conſuluit Ruin. in conſi. 140.
uolum. 3. Idem tenuit Ruin. in conſi. 96. col. 4. uolu.
2. & in conſi. 108. colum. 2. eod. uolum. & in conſi.
111. eod. uol. & in conſi. 140. col. 8. eo. uolum. & in
conſ. 139. col. 2. uol. 3. Pariſ. in conſ. 111. col. 2. uol.
2. & in conſi. 44. eo. uol. Soci. iun. in conſi. 176. col.
3. uol. 2. Crauet. nihil allegans, in conſ. 306. col. 2.
Nuper tamen reperio, ꝙ Rim. ſibi contrarius in conſ.
389. poſt num. 17. uer. & ſi diceretur. uidetur tene-
re contrarium, ut per eum. Sed reſpon. ꝙ immo Doct.
in. d. l. vel ſingulis. & in. d. §. Seia. ut. ſ. diximus ſi-
gnanter requirunt, ꝙ ſubſtitutio ſit facta in tota ul-
timo uocatorum, nec ſufficere, ꝙ ſit facta ultimo po-
ſitorum in conditione, inferentes propterea, ꝙ in caſu
per eum poſito non inducitur reciproca, & maxime
illi quos proxime allegabimus. ✠ Et retenta hac ſub- 699
limit. eam amplia, ut procedat, etiam ſi aliqui eorum,
quibus fit ſubſtitutio, eſſent quidem uocati, uerum alij
eſſent in condit. tantum poſiti, ut quando diceret te-
ſtator, ſi filij mei hæredes inſtituti, uel filij filiorum
deceſſerint ſine filijs, tunc ultimo eorum ſubſtituo in
tota hæreditate Titium, ita Rip. hic nu. 29. uerſi. am-
plius. & Alc. in. d. l. vel ſingulis. pag. pen. & Ruin. in
conſ. 180. col. 3. uol. 2. mouentur omnes ex ſola illa
regula. l. Nam hoc iure. ꝙ una determinatio &c. idem
colligitur ex not. per Pariſ. in conſ. 44. col. 4. in prin.
col. 2. Sed ſuper prædictis ulterius cogitandū uidetur.
Nam ut ab hoc ultimo incipiam, in contrarium ui-
detur facere, ✠ quia legatum factum partim ab ho- 700
norato, & partim à non honorato, in totum ualet,
& totum debetur ab honorato. ita poſt Bart. & alios
not. Rip. in. l. Cum filiofam. num. 25. & adduci etiam
poteſt, quia licet pupillaris in totum tacita non ad-
mittatur contra matrem, attamen ſi ſit partim ta-
cita, partim expreſſa admittitur, ut per Bartol. &
alios in. l. 2. de uulg. & pupill. alleg. ſæpe per Ruin.
maxime ubi. ſ. num. 72. Nec obſtare uidetur reg. l.
Nam hoc iure. quia in contrarium uidetur poſſe re-
torqueri, ut in ſimili per Pariſ. ſibi contrarium in
conſi. 18. colum. 3. uolum. 2. quem referemus. j. nu.
742. ✠ Super principali uerò concluſione, uideli- 701
cet, ſuper ultima ſublimit. ut. ſ. nu. 698. aduerten-
dum eſt, quia Curti. iun. in conſi. 139. colum. 5. ui-
detur eam declarare, ut ſolum procedat, quando ſi-
gnanter ipſi poſiti in conditione eſſent grauati.
tunc enim cum grauamen non teneat, ſecundum com.
opin. contra Bart. in. l. centurio. tanquam relictum
à non honoratis. d. l. Ab eo. ſequitur, quòd neque etiam
inter ipſos inducatur reciprocum fideic. ſecus ergo, ſe
cundum eum eſſet, quando grauamen teneret, tanquā
ſub duplici conditione impoſitum primis inſtitutis.

iuxt.com. opin.in.d.l. Centurio. tunc enim à ceſſan-
te prædicta ratione, uidetur ſecundum eum ſequi, ꝙ
etiam inter ipſos oriatur reciproca ſubſtitutio, ſi fiat
ultimo ipſorum poſitorum in conditione, & in tota.
Sed ſalua reuerentia præceptoris mei, cuius laudibus
ſibi traditis à Ferd. Loaz.in.§.Diui.num.548.liben-
ter ſubſcribo, puto, ꝙ in hoc decipiatur, quia immo
eius ratio retorquetur. Nam ſi ipſi poſiti in conditio-
ne non cenſentur grauati, ſed alij, uidelicet primi in-
ſtituti, ceſſat ratio.§.seia libertis. & per conſequens
diſpoſitio. Cum enim eius ratio ſit, quia ultimus gra-
uatus in tota, non poteſt reſtituere totam, niſi prius
eam habeat, ut not.ſ.num.650.iſta ratio ceſſat in
ipſis poſitis in conditione, qui ſi non ſunt grauati, ſed
primi inſtituti ſunt grauati, ſequitur, ꝙ minus ulti-
mus eorum eſt grauatus, & per conſequens nihil eſt,
ꝙ cogamur dicere inter eos induci tacitam recipro-
cam, nec ꝙ neceſſe ſit, ꝙ ad eorum ultimum tota per-
ueniat, ad hoc, ut poſſit totam reſtituere: & ita reperi
poſtea, ꝙ Alex.in conſ.202.uol.7.rationē per Curt.
alleg.adducit contra opin.quam ipſe Cur.tenet.idem
facit Rui.in conſ.141.col.pen.in fi.uol.2. Et æqui-
uocatio Curt.(iudicio meo) eſt, quia non dicunt Doc.
ꝙ poſiti in conditione non cenſeantur reciproce ſub-
ſtituti, ea ratione, quia, cum non ſint uocati, gra-
uamen non teneat, (ad hanc enim rationem procede-
ret reſponſio ſua,) ſed dicunt non cenſeri reciproce
ſubſtitutos, quia ultimus eorum non cenſetur graua-
tus, cum non ſit uocatus, ſed primi inſtituti cenſentur
grauati ſub duplici conditione, ut dicit etiā ipſe Cur.
& per conſequens ceſſat ratio.§. seia libertis.uideli-
cet, neceſſitas præſumendi tacitam reciprocam, ut.ſ.
diximus. Sufficeret ergo, ꝙ inter ipſos primos inſtitu-
tos, qui in hoc caſu dicuntur grauati, præſumeretur
tacita reciproca, qua de re.j.ante nu.703.uerſ.be-
ne.ſecus autem quo ad poſitos in condit.quia aut ipſi
ſignanter ſunt grauati, & grauamen reijcitur, ſecun
dum com.opi.in.l.Centurio. aut non ſunt ipſi ſignan-
ter grauati, ſed primi inſtituti, ut in dubio præſumi-
tur, & prout etiam ipſe Curt. deducit, & tunc cum
ceſſet ratio.§.seia libertis.debet, ut diximus, ceſſare
etiam diſpoſitio: & ſic uides hanc ultimam ſublimit.
702 indiſtinctè procedere. ✣ Sed rurſus ſuper hac ſubli-
mit. diligentius pro intelligentia aduertendum puto,
quia ueniendo ad praxim, ri tentis ter.in quibus loqui
mur, uidelicet, ꝙ ſubſtitutio facta ſit in tota hæredita
te ultimo poſitorum in conditione, ſi poneremus, ꝙ ita
dixiſſet teſtator, ſi filius meus hęres inſtitutus deceſſe-
rit ſine filijs, ultimo ipſorum filiorum ſubſtituo in to-
ta hæreditate Titium, hęc profecto eſſet incongrua lo
cutio, uidelicet, ſubſtituere illis, quos præſupponimus
non adfuturos: oportet ergo formare caſum, ꝙ ſubſti
tutio fiat ultimo in conditione, aut negatiue aut affir-
matiue poſitorū.et exemplum primi caſus eſt, ſi dica-
tur ſic, ſi filij mei hęredes inſtituti deceſſerint ſine fi-
lijs, uel filij filiorum, et ſic nepotes, deceſſerint ſine fi-
lijs, tunc ultimo.d.nepotum meorum (nō dico prone-
potum) ſubſtitutio in tota hæreditate Titiū. & ita di
cta in hac materia declarare uidetur Rui.in conſ.96.
col.4.uol.2.Exemplum uerò ſecundi caſus eſt, ſi dica
tur ſic, ſi filius meus deceſſerit cum filijs, eorū ultimo
ſubſtituo in tota hæreditate Titium. Super utroq; er-
go horum duorum exemplorum aduertendum eſt. Nā
in primi quidem caſus exemplo, ſi teneremus, quòd
onus non cenſeatur impoſitum ipſis nepotibus in cō-
ditione poſitis, ſed intelligatur ſub duplici conditione
impoſitum filijs inſtitutis, ut tenēt Doct. in.l.Centu-
rio.tunc uanum eſſet tractare, an inter ipſos nepotes
poſitos in condit.præſumatur reciproca.Cum enim eo
rum ultimus non cenſeatur grauatus, & ſic ceſſet ra
tio.§.seia libertis. ceſſat etiam diſpoſitio, ut.ſ.dice-
bamus, contra Curt. Bene aliquis forte quærere poſ-
ſet, an inter ipſos primos inſtitutos, quibus cenſetur
onus impoſitum, oriatur reciproca, & dicimus, ꝙ nō,
quia onus non cēſetur impoſitum ultimo inſtitutorū,
ſed omnibus inſtitutis, et per conſequens ſufficit, quòd
poſt mortem ultimi ex nepotibus fiat reſtitutio ſingu-
larum portionum. Sed rurſus ulterius aduertendū eſt,
ꝙ, cum præſupponamus ſignāter ultimum ex ipſis in
conditione poſitis eſſe grauatum, & ſic onus non ſuſti
neri tanquam, ꝙ ſit impoſitum ſub duplici conditione
primis inſtitutis, hoc caſu dicendum uidetur, ꝙ aut te
nemus, ꝙ potius onus reijciatur, q̄ ꝙ ipſi poſiti in con-
ditione dicantur uocati, ut eſt com.opin.contra Bart.
de qua.j.num.730.& tunc uanum eſt quærere, an
ſubſtitutio, quę reijcitur, inducat aliam tacitam reci-
procam, ſi uerò teneamus, ꝙ cum ſint ſignāter graua
ti, licet ſint in conditione tantum poſiti, onus non rej
ciatur, ſed ꝙ potius cenſeantur uocati, ut grauamen
ualeat, ſecundum opin. Bart.de qua dicemus ubi.ſ.
✣ & tunc dicendum uidetur, præſumendam eſſe taci- 703
tam reciprocam, & ſic ſublimit.de qua.i.non eſſe in
hoc caſu ueram, uti expreſſe patet ex not. per Socin.
in conſ.104.uol.3.& Ruin. in conſi.140.col.fin.
uol.3.in cuius caſu contrarium conſuluit Rimin.in
conſi.521.& in indiuiduo per eundem Ruin.in conſ.
142.col.5.poſt prin.uol.3.Curt.iu.in.d.conſ.139.
colum. Alciat.iu.d.l.vel ſingulis.colum.pen.Socin.
iun.in conſi.151.col.fin.uol.2. quicquid in contra-
rium arguat Rip.hic, ſubdens hunc articulum eſſe
melius à ſe, quàm alibi, exuiſceratum, & Crauet.in
conſi.306.col.2. Pariter etiam ſuper exemplo ſe-
cundi caſus ſupra poſito, ſi teneamus, quòd illi nepo-
tes poſiti affirmatiue in conditione, cenſeantur uoca-
ti, ut tenent multi, de quibus.j.num.790. idem di-
cendum eſſet, uidelicet, ꝙ induceretur reciproca inter
ipſos, & ꝑ conſequens prædicta ſublim.non eſſet uera.
✣ Itaque non ab re uiſum fuit omiſſis diſputa- 704
tionibus circa illam materiam, an poſiti in conditio-
ne cenſeantur uocati, ponere hic aliquas concluſio.
Eſt enim materia utilis & neceſſaria ualde, primò
propter prædictam ſublimit. in ter. noſtris, quæ non
procedit, ubicunque tales poſiti in conditione cenſe-
rentur uocati, ut ſupra dicebamus num. 703.& in
ſpecie nuper reperi Socin. iun.in conſi.145.nu.35.
uolum.3.ita dicere. Secunda utilitas eſt per.l.Cum
auus. quæ non habet locum in poſitis tantum in con-
ditione, niſi ſint uocati.l. Qui filium.§. Sabinus.ſ.
eo.de quo tamen per Socin.in.d.l. Cum auus.col.2.
cum ſeq. & per Deci. in.l. Generaliter.§.Cum aūt.
in.3.limit.C.de inſtit.& ſubſtit. & per Curt.iun.in
cōſ.33.col.5.uer.ſecūdo principaliter.& ꝑ Soc.iun.
in conſ.100.col. uol.1.& per Rui.(omnes in eodē
caſu) in cōſ.106.col.pe.uol.2.ubi ēt col. circa me.

705 æquiparat illam quæſt.cum noſtra hic.※ Tertia uti-
litas eſt , quia ſi ſunt uocati , præferuntur ſubſtituto
etiam qui ab inteſtato ipſos excluderet,propter reg.l.
Quandiu.& l. Antequam. exemplum poteſt poni in
fœminis poſitis in conditione , quæ ab inteſtato forte
excluderentur per ſtatutum ab agnato ſubſtituto,qua
de re.˚j˚.nu.779.uer.ex quibus.ſecus uerò eſſet,ſi nõ
706 ſint uocatæ,ut not.˚j˚.num.759. ※ Quarta utilitas
eſt,quia ſi non ſunt uocati, non poterunt alienata,ſi-
ue in contractu,ſiue in ultima uoluntate , per patrem
hæredem,reuocare : ſecus ſi eſſent uocati , & nollent
eſſe hæredes patris.tunc enim poſſent,per.l.2.§.pen.
C.com.de leg.ita Bar. in.l.Lucius. huius inity ſecun
da, in fi.de hære.inſtit.Caſt.in.l.Filiusf.§.cum quis .
de leg.1.optime Socin.in conſ.116.col.3.uer.prete-
rea mortuo.uol.3. Pariſ.in conſ.87.col. pen.uol.2.
quibus adde pulchre Caſtr.in conſi.279. Præſuppo-
ſito ſtatuto.col.2.in fin.uol.2. & Alex. in conſi.66.
col.3.uol.2.& adde ſequẽ.util.Vide etiam noue Di-
dac.Tolet.in.c.Raynutius.§.3. circa princ. Quinta
utilitas eſt,quia ſi non cenſentur uocati,non poſſent,
repudiata hæreditate patris , uel legitime exhæreda-
ti,uenire ad bona teſtatoris licet non alienata , ſecus
autem,ſi cenſerentur uocati. ita Bal.in.d.l.Lucius.&
Caſtr.in.d.§. cum quis . accedat proxima præcedens
utilitas . Sexta & ultima eſt , quia ſi hæres extra-
neus decederet non adita hæreditate teſtatoris,eius fi-
lij poſiti in conditione regulariter non poſſent conſe-
qui bona illa,quia hæreditas non adita non tranſmit-
titur,iur.uulg. ſecus autem,ſi eſſent uocati,quia tunc
poſſent ea bona uigore fideicommiſſi conſequi, promi-
ſo tamen prius de hærede.Et has tres proximas utili-
tates ponunt Lancel. Galiau.in.l.Centurio. poſt nu.
98.& Nicol.Boer.deciſ.155.col.   nimirum ergo,
ſi materia iſta frequens eſt apud Doctor.& ſubtiliter
pertractata,iuxt.l.Legaui.&c. & gloſ.in clem.Du-
707 dum. de ſepul. ※ In hac ergo materia faciamus reg.
negatiuam,ꝙ non cenſeantur uocati,ſed ſolũ cenſea-
tur reſeruata ſibi ſucceſſio ab inteſtato, iuxt.gloſ.in
d.l.Lucius.quę licet multum ſit dubia,adeo ꝙ quilibet
uel mediocris Doctor poſſet in ea fimbrias dilatare ,
ſecundum Socin.in conſi.116.in prin.uol.3.& noue
dicit Io.Franc.Purp.inter conſi. Sylua.53. col.1.ꝙ
egeret deciſ. Cæſarea.Eam tñ glo.in effectu Doct.ui-
dentur magis cõmuniter amplecti, ut late ultra alios
nouiſſime congerit Soci.iun.in conſ. 177.col.3.uol.
2.ſubdentem,ꝙ ab hac opin.nefas eſſet recedere , &
pro qua dicit Alex.in conſ.202.prope fi.uol.7.ſem-
per ſibi uiſum fuiſſe,ꝙ eſſent Doct. maioris auctorita
tis,& ſecundum quam hodie ita communiter conſuli
tur,& iudicatur ſecundum Soci.in.d.l.Cum auus.pro
pe fi.& late congerit idem Socin.in conſ. 140.col.2.
uol.1.repetit in.218.uol.2.& eam etiam communẽ
aſſerit Corn.in.l.1.col.2.de condit.inſer.ꝙ ſi quis ue
lit uidere diſputationes,uideat pro hac parte Alex.in
conſi.185.uol.2.ubi facit.25.arg.& quò ſe remit-
tit in conſ.22,col.pen.in prin.uol.3.repetito in cõſ.
13.uol.4. & Socin.in.l.Cum auus.char.pen,col.2.
uſq; ad fi.& Corn.ubi.˚s˚. Pro contraria uerò uideat
Barbat.in.l.Cum acutiſſimi. & in conſ.55.uolum.2.
ſubdentem,ꝙ hæc opi.eſt uerior, æquior, & commu-
nior.uideat etiam Cur.ſen.in conſ.52.col.8.cũ ſeq.
ubi ualde extollens conſilium illud Barba.55.ſubdit
eam opi.eſſe benigniorem,& ideo ſequendam,cũ infi
nitis alijs alleg.per Pariſ.in conſ.6.col.2.in fin.uol.
3.& late per Socin.iun.ſibi contrarium in cõſ.158.
uol.2.col.13.cum ſeq.ſubdentem col.antep. ꝙ prudẽ
tiſſ.magiſtratus illuſtriſſimorum Ven.& aly ſapien-
tiſſimi,qui ſequuntur uoluntatem teſtatoris,omnes ſe
cundum hanc opi.iudicant:& late etiam habetur per
eundem Socin.iun.in conſi.174.uol.2.& nouiſſi.per
eundem in conſ.145.nu.35.uol.3.& per Caſſan.in
conſ.14.& 67.col.6.& noue per Io.Fran.Purp.in
ter conſ.Sylua.53.Immo fortius tenet Barb.in conſ.
27.col.17.uol.1.ꝙ cenſentur uocati, etiam deficien
te alia conditione adiecta ſubſtitut. ut latius refere-
mus.˚j˚.nu.804.Pro utraq; uerò parte uideat latiſ-
ſime Boer.deciſ.155.quibus me remitto.※ Solũ quia 708
principalis difficultas huius articuli uerſatur ſuper
tex.et glo.in.d.l.Lucius.(hęc enim pro opi.negatiua,
ille uerò pro affirmatiua, non parũ uidentur urgere)
ideo nõnulla ſuper eis dicemus.Primò ergo circa tex.
illius declarationem uide late Soci.in.d.l. Cum auus .
col.antep.& noue etiam Io.Fran.Purp.˚s˚.alleg. Nec
omitto,ꝙ certe tex.ille fortiter facit pro opin.affirma
tiua,conſiderando,ꝙ illud , quod ſolum excludit , non
autem includitur,non dicitur præferri, ut in conditio
ne,ſi nauis ex Aſia, uel,ſi Cæſar in Italiam non uene
rit.nauis.n.illa,uel Cæſar ueniens, licet excludàt uo
catum,non tamen propterea pręfertur uocato:ſed ſic
eſt,ꝙ tex.ibi non ſimpliciter dicit,hoſce filios exclude
re ſubſtitutum,ſed dicit,prælatos eſſe ſubſtituto, ergo
non ſolum excludunt,ſed etiam includuntur.Et ſi dice
res,includuntur in caſu illo nõ adita hæreditatis,quę
ad eos ibi, ex præſumpta mente teſtatoris,ſpecialiter
tranſmittitur,quod aliâs regulariter ſecus eſſet,iuxt.
not.in.l.Ventre.cum concor.de acqui.hære. ubi Alci.
col.pen.ſignanter ita declarat,replico, ꝙ totũ contra
riũ poſt Rayner.not. Alb.de Roſ.in.d.l.Lucius. in fi.
Quare ad tex.illũ melior uidetur reſponſio,iux.men-
tem glo.ibi,ꝙ ideo ibi filij poſiti in cond.dicuntur præ
lati,quia non ſolum excludunt ſubſtitutum,prout fa-
ceret quiſq; in cond. poſitus, ſed ẽt ipſi per conſequẽs
includuntur.ſiquidẽ excluſo ſubſtituto,ipſi poſtea tã-
quã proximiores ab inteſtato admittuntur,& ſic ſub
ſtituti excluſio eſt eorum incluſio : & hoc modo bene
uerificatur, ꝙ teſtator non ſolum fratrem in caſu adi
tæ hæreditatis,ſed etiam eius filios in caſu non aditę,
prætulit ſubſtituto,uolẽs, ꝙ potius fily fratris ſibi ab
inteſtato ſuccederent,q̃ illi ſubſtituti, et ita not.Alex.
in conſ.109.col.4.uol.2.alleg. in ſimili text. in.l.ſi
ita quis hæres inſtituatur,ſi legitimus. de hære.inſtit.
ut ibi per eum: & in effectu eandem reſponſionẽ tra-
dit Capr.in conſ.2.col. antep . Et ſi diceres,ſucceſſio
ab inteſtato eſt ex diſpoſitione legis,tex.autẽ ibi dicit,
prætulit teſtator . reſpon. prætulit.i.reſeruauit, cum
poſſet adimere, & ſic prætulit non uoluntate diſpoſiti
ua,ſed permiſſiua, ※ quia decedẽs ab inteſtato dicitur 709
de bonis ſuis diſponere.l.Conficiuntur.et,Si quis cum
nullum. pulchre Cagnol.in rubr.quan. non pet.par.
num.16.& uide etiam.˚j˚.nu .   Et quòd dicatur
uoluntas permiſſiua , licet non diſpoſitiua , inquit
expreſſe Bald. in.l.Emancipata. in.8.oppoſitio.C.de
collatio.ſequitur Alex.in conſ.44.in fi. uol.5.& de

Garronl. in auct. Ex teſt. num. 4. de ſec. nup. cui adde
Iaſ. in rub. de lib. & poſth. col. 4. & in conſi. 202.
710 col. 4. uol. 2. * Hinc eſt, ꝙ legitimatus, ut non ſucce
dat niſi ſecundũ uoluntatẽ patris, ſuccedit nihilomi-
nus ab inteſtato, ut per Iaſ. in cõſ. præall. de quo me-
minit ipſemet in d. rubr. col. 4. immo, quod plus eſt,
conſuluit Bal. nouel. relat. per Cur. iun. in conſi. 4.
col. 2. ad fi. & per Cagnol. in. l. Hæredem. num. 12.
711 de reg. iur. * ꝙ reſeruans ſibi facultatem diſponen-
di de tanta ſumma, dicitur diſponere decedendo ab in-
teſtato. idem tenere uidetur Gui. Pa. in conſi. ſuo edi
to in cauſa matr. in. 4. dub. uer. 2. uide tamen Cra-
uet. in conſi. 256. in fi. & not. ʃ. num. 1207. uer.
nuper reperio. Nec obſtat, ſi diceres, prout dicit So-
ci. iun. in conſi. 141. col. 3. uol. 2. & in conſi. 174.
col. 1. eo. uol. uerbum illud, prætulit, non poſſe intelli-
gi ab inteſt. Nam aut uolumus, (dicit ipſe) quòd ſint
prælati ab inteſt. in hæreditate ipſius hæredis, & hoc
eſſe non poteſt, cum in caſu illo præſupponatur hære-
dem deceſſiſſe ante aditam hæreditatem. Aut uerò uo
lumus eſſe prælatos ab inteſtato reſpectu ſucceſſionis
ipſius teſtatoris, & hoc eſſe non poteſt, quia coniectu
ra illa eſſet fallax, cum ſupereſſe poſſet proximior,
uel ſaltem par in gradu cum ipſis poſitis in cõdit. qui
eos in totum, uel ſaltem pro parte excluderet, ut per
eum. Et ad hoc idem Soci. iun. in d. conſi. 174. col. 2.
in prin. addit aliam rationem, uidelicet, quia ſi intelli
geremus ab inteſt. quo ad ſucceſſionem teſtatoris, tex.
ille reſtringeretur ad natos, uel ſaltem cõceptos, tem
pore teſtamenti, ut per eum. cui adde not. per Deci.
poſt alios in rubr. de ſucc. edic. in prin. ideo dicendum
uidetur, ꝙ ueniant tanquam ſubſtituti, quo caſu ſuffi
cit ipſos natos eſſe tempore uerificatæ conditionis, ut
per eum, & per Deci. ubi. ſ. & not. ſ. num. 260.
712 * Cui adde, quòd omnino tex. ille loquitur de præ-
latione quo ad ſucceſſionem ipſius teſtatoris, ut per
Doct. ibi, et per Alex. in conſ. 109. col. 2. uol. 2. uide
tamen. ʃ. poſt num. 1117. adde etiam, ꝙ prima con
ſideratio fuit Decij circa coniect. de qua. ʃ. nu. 751.
quæ ſi uera eſſet, utique militaret etiam in his ter. ut
perpendit etiam Gozad. in conſ. 29. col. fi. & in cõſ.
ult. col. fi. Sed tamen ad utranque conſiderationem so
ci. iun. reſpon. non quidem, prout aliqui dicunt, quòd
quando non poſſent ſuccedere ab inteſt. tunc diceren-
tur uocati ex teſtamento, qua de re dicemus. ʃ. num.
778. ſed ꝙ licet poſiti in conditione eſſent aliquo ca-
ſu penitus à ſucceſſione excluſi, non tamen eſſet hoc
contra tex. illum, qui non dicit, quòd teſtator eos præ-
tulerit omnibus, ſed ipſi ſubſtituto, uidelicet, illis li
bertis, qui erant extranei, immo ne ipſi quidẽ ſubſt.
dicerentur prælati, ſi ille alia ratione quam ſubſtit.
713 poſſet admitti, ut not. ʃ. num. 759. * Secundò prin-
cipaliter circa glo. in d. l. Lucius. quæ pro opin. nega-
tiua principaliter allegatur, aliqui ad eam reſponde-
bant, ꝙ glo. illa relata ad tex. loquẽtem in caſu hær.
non adita per grauatum, non negat, quin poſiti in
conditione dicãtur uocati, licet dicat ab inteſt. intel-
ligitur. n. ideſt per uulg. cuius caſus euenerat, cũ gra
uatus non adiuiſſet hæreditatem: & hanc reſponſionẽ
refert Alex. in d. conſi. 185. in. 9. arg. pro opin. ſua,
uol. 2. Et ꝙ eueniente caſu uulg. ſubſtit. poſiti in con-
dit. cẽſeanẽ uocati, tenet ſignãter Soci. iun. in. d. cõſ.
174. col. antep. inferens, ꝙ per conſequens etiam
in fideicommiſſaria illi unita cenſebuntur uocati, ut
per eum, de prædictis & infraſcriptis immemorem.
Sed dicas, quòd contra hanc reſponſionem, & quòd
ne per uulg. quidẽ cenſeãtur uocati, tenet Alex. ubi. ſ.
ut per eum. cui adde, ꝙ immo difficilius debent cenſe
ri uocati per uulg. quàm per fideic. tum quia directa
ſubſtit. non ita facile præſumitur, prout obliqua, iux.
not. ſ. nu. 146. & ita in indiuiduo dicit ẽt soci. in. l.
Cum auus. col. pen. ante me. uer. et pro fundam. tum
uerò etiam, quia facilius debent cenſeri uocati in por
tione, quæ aliquando fuit patris ſui, & ſic per fideic.
quàm aliâs, iux. not. ſ. poſt nu. 248. & ſignanter,
quòd poſiti in condit. non dicantur uocati in caſu, quo
grauatus non adeat hæreditatem, tenet Alber. in. d. l.
Lucius. circa fi. Immo plerique tenentes opin. affir-
matiuam fatentur tamen, quòd per uulg. quidem
non cenſeãtur uocati, ſed ſolum per fideic. reſponden
tes hoc modo ad glo. in. d. l. Lucius. ut per Barbat. in
conſi. 27. col. 16. uol. 1. & in conſ. 55. col. 7. uol. 2.
Alber. ibi in fi. Caſtr. in conſi. 264. Circa primũ. col.
2. uol. 2. alijque, ut per Boer. d. deciſ. 155. col.
Et certe ſi in caſu non aditæ hæreditatis dicuntur ue-
nire ab inteſt. ſecundum glo. ibi, ergo non tanquã uul
gariter ſubſtituti. Nec ad hoc ultimum obſt. ſi dice-
res, quòd inſt. ſi legitimus hæres non erit, dicitur uo-
catus per uulg. & tamen dicitur ſuccedere ab inte-
ſtato. l. Si ita quis hæres inſtituatur. ſ. alleg. quia re-
ſpondetur hoc non eſſe uerum, immo inſtitutus in ca-
ſu illius tex. dicitur ſuccedere ex teſtamẽto; licet legi
timus bene qdẽ ſuccederet ab inteſtato. & ita reſpõ.
Alex. ubi. ſ. Nec obſtat arg. Soci. iun. quia ad hoc eo-
dem modo reſpõdetur, prout reſpondimus. ſ. poſt nu.
712. nec omitto, quòd dato etiam, quòd per uulg. cen
ſerentur uocati, attamen illatio soci. iun. ad fideic. eſ-
ſet falſa, per not. ſ. nu. 11. et 242. Aliũ ẽt intellect.
ad illã glo. ponit Caſtr. in conſi. 417. Viſis facto &
dubijs. col. pen. uol. 1. ut ꝑ eum, ſubdentem uerum eſſe
ſicut euangelium. uerum ego illum omitto, tum bre-
uitatis gratia, tum uerò etiam, quia uidetur mihi, ꝙ
mentem illius glo. prorſus torqueat. Vltimò contra
etiam rurſus non omitto, quòd quia Torniel. hic inci-
denter ante num. 28. uer. reſpon. ꝙ ideo. adducit pro
opin. negatiua nouam rationem, uidelicet, quòd aliâs,
ſi illi filij poſiti in condit. eſſent uocati, non extingue-
rent fideicom. ad quem finem fuerunt poſiti in condit.
* reſpond. ꝙ fuerunt poſiti in condit. ad extinguen- 714
dum fideic. quo ad illum ſubſtitutũ, et ſic extinguunt,
ſed non fuerunt poſiti in condit. ad extinguendum fi-
deicom. quo ad ſeipſos, nimirum ergo ſi hoc reſpectu
illud extinguunt. & uide etiam. ſ. num. 657. an aũt
ipſi poſtea dicantur grauati, & ſic data opin. affirma
tiua pro uera, fideicõ. diceret dilatũ, ut inquit Torn.
uide. ʃ. ante num. 752. * Cæterum quicquid ſit de 715
reg. negatiua. ſ. facta, illa ſaltem uidet extra cõtro-
uerſiam, quãdo poſiti in conditione eſſent extranei à
teſtatore. tunc. n. proculdubio non cenſerentur uoca-
ti, ut fatetur etiam Caſtr. in conſi. 417. Viſis facto
& dubijs. col. pen. uol. 1. ſ. alleg. & conſuluit colleg.
Pap. inter cõſ. curt. ſen. in conſi. 44. & uide. ʃ. nu.
778. Immo abſque dubio procedit etiam in trãſuer
ſalibus teſtatoris, ut per soci. in dicto conſi. 140.

716 col. 2 .uol. 1. repetit. in. 218. uol. 2. & idem Soci.
in conſ. 73. col. 7. in fi. cum ſeq. uol. 4. latius per Pa-
717 riſ. in conſi. 86. col. 2. uol. 2. ✽ Sed retenta genera-
liter reg. .s. facta, eam amplia procedere etiam in de
ſcendentibus teſtatoris, ut per Galiau. in d. l. Centu-
718 rio. poſt num. 99. uer. amplia hanc. ✽ Amplia ſecun-
dò, ut ne uulgariter quidem cenſeantur uocati, iux.
719 not. ſupra poſt num. 712. uer. ſed dicas. ✽ Amplia
tertiò, etiam ſi adiecta eſſet ratio, ne bona extra fa-
miliam exirent, ut per Soci. in conſi. 69. col. 5. in
prin. uol. 3. & in conſi. 116. col. 3. uer. quæ omnia.
eo. uol. ut ibi per eum, Corn. in conſi. 186. col. 3. uol.
.3. Pariſ. in conſi. 44. uol. 2. Nec obſtare uidetur, ſi
in cõtrarium adduceretur tex. in. l. Cum pater. §. Fun
dum. de leg. 3. cum alijs alleg. per Deci. in conſ. 182.
col. & in conſ. 287. col. 3. quia reſpon. Rui. qui in
eo caſu conſuluit, in conſi. 127. col. 4. uol. 2. & idem
reſpon. Deci. in d. conſi. 287. col. 5. Et ꝙ ratio illa nõ
faciat poſitos in condit. cenſeri uocatos, nec inducat
ſubſtitutionem, not. Alex. in conſi. 202. col. 1. in fi.
uol. 7. bene faciunt not. per Doct. in materia prohibi
tionis alienationis in. §. Cohæredes. & alibi ſæpe tam
in lect. quàm in conſil. Contra tamen hanc amplia-
tionem uidetur facere quarta coniect. de qua. .j. num.
720 748. ubi uide. ✽ Amplia quartò, etiam quòd ul-
timo ipſorum poſitorum in conditione facta eſſet ſub
ſtitutio, & in tota, quia non propterea dicerentur
uocati, ut patet ex alleg. .s. nu. 698. ita Rui. in cõſ.
140. num. 12. uol. 2. ſed hoc depẽdet ex not. .j. num.
721 730. & 737. iunc. not. .s. nu. 703. ✽ Amplia quin
tò, etiam ꝙ in condit. dictum eſſet, ſine filijs, uel de-
ſcendentibus ab eis, ita quòd nullus deſcendens re-
maneret, tunc in defectum omnium. .s. dictorum, &
deſcendentium ab eis, ſubſtituo. ita Alex. in conſi.
29. col. 5. uol. 5. refert & ſequitur Rui. in cõſ. 108.
722 col. 1. uol. 2. ✽ Amplia ſextò, ut multo magis proce
dat in contractibus, ut per Rui. in conſi. 99. col. an-
tep. uol. 1. & Cranet. in conſi. 288. col. 3. licet con-
trarium uideatur tenere Soci. iun. in conſi. 108. col.
723 3. uol. 2. poſt Iaſ. in. l. Si pecuniam. col. 2. ſi cer. peta.
ut ibi per eum. ✽ Amplia ultimò, ut procedat etiã in
ſtatutis. ita Caſtr. in cõſ. 358. ſuprad. D. conſultor.
uol. 2. circa quod tamen uide Iaſ. poſt Bar. in. l. Seruo
724 legato. §. Si teſtator. de leg. 1. Sed ꝑ declarat. not. ibi,
uide. .j. num. 790. ✽ Fallit modo reg. prædicta &
per conſequens not. .s. num. 698. niſi ex coniecturis
præſumatur cõtrarium, ut ſæpiſſime not. Doct. & cõ
gerit Galiau. in. l. Centurio. poſt num. 99. uer. limita
ſecundò. & latius Pariſ. in conſi. 86. col. 3. uol. 2.
Soci. iun. in conſi. 174. col. 5. uol. 2. & in conſ. 158.
725 col. 18. in fi. eo. uol. ✽ Et prædictam concluſ. amplia
procedere, etiã ſi teſtator in alia diſpoſitione aliquos
poſitos in conditione expreſſe uocaſſet. non. n. propte-
rea inferretur, quin ſtãtibus coniect. etiam alios præ
ſumatur uocaſſe, non obſtante reg. l. Cum prætor. ita
Cranet. in conſi. 130. col. 2. uer. & ſi dicatur. Sed in
726 contrarium uide. .j. num. 802. ✽ Sed tota difficultas
eſt uidere, quæ coniecturæ ſufficiant: & quidem ple
rique uolunt, ꝙ debeant colligi ex expreſſis in teſta-
mento, ut per Soci. in. d. l. Cum auus. in fi. & in d. cõ-
ſi. 116. col. 1. et col. 5. in prin. uol. 3. Pariſ. in d. cõſ.
86. col. 4. uol. 2. & in conſi. ſeq. & in conſi. 44. col.
3. uol. 2. qui propterea reprobant multas coniect. in
caſibus ſuis adductas, ut ꝑ eos, & de d. ſuo cõſ. 116.
meminit ipſemet Soci. in. d. l. Cum auus. ad fi. quibus
adde Alex. in d. conſ. 202. circa fi. uol. 7. et facit, qa,
ſi coniecturæ tranſmiſſ. debent colligi ex expreſſis in
teſtamento, qua de re uidimus. .s. num. 233. multo
magis hoc dicendũ eſt in coniect. uocationis, cum diffi
cilius inducatur uocatio, quàm tranſmiſſio, ut not. .s.
num. 242. ✽ Alij uerò tenent, uel leues minimaſque 727
ſufficere coniecturas, ut per Corn. in conſi. 119. col.
pen. uol. 2. ſequitur Deci. in conſi. 242. col. fi. cui ad-
de eundem Corn. in conſi. 97. col. 3. uol. 1. & in cõſ.
101. col. 2. uol. 4. Rui. in conſi. 140. ad fi. uol. 3.
Curt. iun. in conſ. 87. & Pariſ. in eodem caſu in cõſ.
6. uol. 3. & in conſ. 42. col. 3. eo. uol. & in conſ. 66.
col. 8. eo. uol. Soci. iun. in conſi. 141. col. 4. uol. 2. et
in conſi. 158. col. pen. in prin. eo. uol. et in cõſ. 174.
col. antep. eo. uol. Cranet. in cõſ. 62. col. 2. & in cõſ.
113. col. 1. & nouè Io. Fran. Purp. inter conſ. Silua.
53. poſt num. 3. & facit, quia, ſi multi tenent, etiam
abſque alia coniectura, poſitos in condit. cenſeri uoca
tos, ergo uel modica coniectu. adiuncta debet tollere
difficultatem. ✽ Rurſus nõ deſunt tenentes, non poſ- 728
ſe certam dari regulam, ſed totum hoc relinqui circũ-
ſpectioni iudicis, ut per Soci. in. l. Cum auus. colum. fi.
Curt. ſen. in conſi. 75. col. 4. Rui. in conſi. 139. col.
2. uol. 3. & hæc opin. forte eſt melior, ✽ quia ſi ꝓba- 729
tiones dicuntur arbitrariæ iudici, iux. uulg. illud, Tu
magis ſcire potes. l. 3. de teſti. Bar. in. l. Lucius. de in-
fam. circa quod tamen omnino ſemper uidendus eſt
Aret. in. c. Cum tu. de teſti. & Deci. in. c. Ex literis.
col. 2. de probat. multo magis hoc in coniect. dicen-
dum uidetur, ad quam rem placet recenſere uerba
tex. in. l. Mæuia. §. Vxore. de ann. leg. reſpõdi (inquit)
non poſſe abſolute reſponderi, cum multa oriri poſ-
ſint, quę pro bono ſunt æſtimanda, ideoq; huiuſmodi
uarietas uiri boni arbitrio dirimenda eſt. Ad idem eſt
tex. in. l. Voluntatis. C. de fideic. ubi ꝙ uoluntatis de-
functi quæſtio eſt in æſtimatione iudicis. Cranet. tñ
admonet pauciora relinquenda eſſe arbitrio iudicis,
quàm fieri poſſit, ut diximus. .s. num. 233. uer. rur-
ſus. Deueniendo itaque ad ſpecialia, ✽ illa uel po- 730
tiſſima coniectura uidetur conſiderari per Doct. quã-
do poſiti in condit. ſunt etiã grauati, ut per Bar. in. l.
Centurio. & ſignanter in ter. noſtris, uidelicet in
ter. §. Seia libertis. ꝙ quando ſubſt. eſt facta ultimo
poſitorum in condit. & grauatorum, inducatur reci-
procum fideicom. tanquam facta ultimo uocatorum,
conſuluit in indiuiduo Rui. in conſi. 142. col. 5. poſt
prin. uol. 3. & nuperrime reperio Soci. iun. in conſi.
145. num. 36. uol. 3. Et opin. Bar. canonizatam eſſe
à moder. Peruſ. aſſerit Soci. in. l. Cum filiof. col. 1. &
alij, ut per Cranet. in conſi. 130. col. 1. & in conſi.
155. col. 2. eandem late tenet alios referens Curt.
ſen. in conſi. 52. col. 8. eamq́ue late defendit Rui. in
conſi. 139. uol. 3. & in conſi. 122. col. 3. uol. 2. & in
conſi. 141. eo. uol. & in conſi. 167. col. 3. uol. 3. Ga
liau. in. l. Centurio nu. Soci. iun. in cõſ. 168. col.
16. in fi. uol. 2. et nouè idẽ firmat in conſi. 114. col.
4. uol. 3. & facit, quia licet ſola poſitio in condit. nõ
ſufficiat, iux. glo. in d. l. Lucius. nec etiam ſolum gra
uamen, attamen duo hæc ſimul iuncta debent ſuffice-
re, &

re, & ita ſolebat dicere ſolẽnis Doct. Io. Petruc. de
ſenis, ut refert Rui. in conſi. 140. col. 5. uol. 3. ſub-
dens ita uidiſſe conſultum per doctiſſ. uiros, & ante
eum hoc idem refert Corne. in conſi. 97. col. 2. uol. 1.
& in conſi. 146. col. 6. uol. 2. Hanc opin. nouiſſ. etiã
incidenter tenere uidetur Torn. hic poſt nu. 27. an-
te uer. 1. dum dicit, quòd poſitus in conditione cauſa
differẽdi fideicommiſſi dicitur uocatus, de quo. ſ. nu.
657. & ante num. 713. & hanc opin. com. eſſe aſſe-
rit Loaz. ad Galian. in d. l. Cẽturio. nu. 458. Cõtra
riam tñ opin. tenent pleriq; & forte iſta uidet̃ magis
com. opin. ut ꝑ Alex. & alios maxime Iaſ. in. d. l. Cen
turio. & eundẽ Iaſ. late, in cõſ. 35. uol. 3. & ſignan
ter in ter. §. Seia libertis, quòd licet ſubſtitutio ſit fa-
cta ultimo poſitorum in conditione, & grauatorum,
& in tota, attamen non induceatur reciproca, tan-
quam non facta ultimo uocatorum, tenet Alexan.
in conſi. 202. col. 1. uol. 7. quod nota pro contrario
in ſpecie ad conſi. Rui. & Soci. iun. ſ. alleg. Hanc opi.
contra Bar. tenuerunt Alex. in conſi. 24. uol. 3. & in
conſi. 55. uol. 4. Iaſ. late in conſi. 143. uol. 2. Curt.
ſen. in conſi. 42. col. 7. cum. 3. ſeq. & in conſi. 64. &
multi alij per ꝑdictos allegati. Soci. iun. in conſ. 112.
col. pen. uol. 1. in cuius caſu contrarium conſuluerat
Pariſ. in conſi. 17. uol. 3. & Alex. de neuo in conſi.
18. & multos etiam pro utraq; parte cumulat nouè
Crau. in. l. Cum filioſ. in prima par. num. 67. uerum
omittendo præſentem arduam diſput. notandum eſt,
731 quòd utraq; opin. tripliciter fallit. ✻ Et primo opin.
Bar. fallit, quando poſiti in condit. eſſent grauati ſub
nomine appellatiuo hæredum, quia tunc, licet graua
ri non poſſit hęres puberis, etiam ſub nomine appel-
latiuo, quando grauat̃ in ſpecie, ut hæres legitimus. l.
Si fundum per fideic. §. fi. cum. l. ſeq. de leg. primo. at-
tamen quãdo grauatur ſub nomine appellatiuo in ge
nerẽ, dicendo ſimpliciter, hæredem, tunc grauamen
tenet abſque eo, ꝙ cenſeatur uocatus immediate à te-
ſtatore, ſecundum doct. Bar. in d. l. Sed & ſi ſic. per il
lum tex. de leg. 3. de quo late per Doct. in. l. Cum fi-
lioſ. & dicemus etiam. j. num. 836. ita in his ter. di-
cebat Rui. in cõſ. 113. col. 2. uol. 2. cui adde Soci. in
732 conſi. 116. col. 3. in prin. uol. 3. ✻ Secundò. d. opin.
Bar. non procedit, quando iſti poſiti in condit. eſſent
expreſſe aliquo caſu uocati. tunc. n. licet ſint poſiti in
condit. & ſimpliciter grauati, non tamen præſumunt̃
ſimpliciter uocati, ſed erunt tantummodo uocati in
caſu illo, in quo fuerunt expreſſe uocati. ex quo ſequi
tur, ꝙ etiam grauamen eis impoſitum reſtringetur,
ut ita demum cenſeantur grauati, ſi eueniat caſus il-
le, in quo fuerunt expreſſe uocati, & non aliter, iux.
not. ſ. nu. 58. ita ꝙ licet hæreditas aliunde à. d. ca-
ſu ad eos deueniat, & licet etiam conditio illa uerifi-
cetur, ſub qua generaliter grauati uidebantur, atta-
men niſi caſus ille uerificetur, in quo fuerunt expreſ-
ſe uocati, grauamẽ illud locũ nõ habebit. Iſta eſt not.
deciſ. Aret. in conſ. 156. col. 4. ante me. & ante eum
Alex. in conſi. 24. col. antep. uol. 3. quibus adde, quòd
ita etiam expreſſe conſuluit Anchar. in conſi. 136,
Principaliter ponderandum, quem refert & ſequitur
Rui. in conſi. 83. col. 3. & in conſi. 96. col. 3. & in
conſi. 100. num. 7. & in conſi. 101. colu. 3. (quod
conſi. declar. in conſi. 171. eod. uol.) & in conſi.
104. col. 4. & ſeq. & in conſi. 111. 113. 114.
121. col. 2. cum ſeq. & late in conſi. 175. & 180.
col. 3. omnia hæc in ſecundo uol. & idem in conſi.
128. maxime col. penul. ubi optime declarat, uol.
3. & in conſi. 143. col. 3. in fi. eo. uol. Hanc eandem
concluſ. expreſſe tenet Soci. in conſi. 116. uol. 3. col.
1. uer. addo etiam. & col. 2. uer. & in ter. & col. 4.
poſt me. et col. pen. circa me. alleg. Alex. in. d. cõſ. 24.
faciunt not. per eundem Soci. in conſ. 62. num. 7. eo.
uol, accedãt not. ſ. nu. 694. cũ ſeq. Eandẽ opin. tenet
ẽt expreſſe Deci. in cõſ. 384. col. 2. in fi. cum ſeq. &
col. 3. uer. 2. eamq; uidetur tenere etiam in cõſ. 291.
col. pen. & in conſi. 465. col. fi. uer. 5. & uer. ſequi-
tur. & idem tenet Corne. in conſi. 186. col. 4. cum
ſeq. uol. 3. qui conſuluit in eodem caſu, quo conſulue-
re Soci. in conſi. 94. uol. 4. & Rui. in conſi. 128. uol.
3. idem uult Pariſ. in conſi. 44. col. 1. in fi. cum ſeq.
uol. 2, ubi etiam allegat Alex. in conſi. 185. uol. 3. &
Capr. in conſi. 2. in. 2. dub. quos refert etiam & ſe-
quitur Soci. in conſi. 116. col. 2. poſt prin. & col. 4.
poſt me. uol. 3. idem tenet ipſe Pariſ. in conſ. 86. col.
6. uol. 2. licet prædicta non alleget. Hanc etiam opin.
Molin. in apoſt. ad. d. conſilium. Alex. 24. uol. 3. dicit
ſubtiliſſimam, utiliſſimam, & ueram, & caſum quo-
tidianum, nec reperiri niſi ibi, & apud Cum. ubi ſu-
pra, & Deci. in d. conſi. 384. Vltimò idem uidet̃ uel-
le Alex. ſi recte aduertatur, in conſi. 55. col. 6. uol. 4.
& nuper etiam reperio idem conſuluiſſe Rimin. in
conſi. 181. Circa quam concluſ. quia pulchra admo-
dum eſt & frequens, libet paulò etiam ulterius inſi-
ſtere. Primò ergo adde, ꝙ pro ea uidentur mihi facere
not. ſ. num. 673. ubi quando tacita reciproca præſu
mitur, attamen hoc ceſſat, quando adeſt expreſſa ali-
quo caſu facta. ✻ Faciunt etiã not. in ſimili per Soci. 733
iun. poſt alios in conſ. 103. col. 2. uol. 1. ubi quòd, qñ
compendioſa poteſt poſt pubertatem aliquo caſu con
tinere directam, tunc non continet fideic. licet ex
hoc ſubſt. illa multum reſtringatur. Secundò addo, ꝙ
Rui. in conſi. 185 uol. 2. ad eam non aduertit, licet
toties alibi eam poſuerit, ut. ſ. dix. Tertiò aduerte,
ꝙ dum Aret. in d. conſi. 156. & Rui. eum referens in
conſilijs. ſ. alleg. ponderant pro hac opin. tex. in. l.
Epiſtolam. §. fi. ſ. eo. mihi certe uidetur, ꝙ tex. ille pa
rum faciat, de quo tex. quia late habetur per Alex.
in. l. Cum filioſ. col. 4. poſt prin. & nouiſſime per Cra
uet. ibi in ſecunda par. nu. 77. ideo ulterius non inſi-
ſto. Quartò aduerte, ꝙ Pariſ. ſibi contrarius in conſ.
41. uol. 2. & latius ipſemet poſt illud conſilium (qui
conſuluit in caſu Deci. in d. conſi. 384.) ad prædicta
conatur reſpondere, dicens ea procedere, quando non
adſunt coniecturæ uocationis, ſed ubi adſunt dictæ co
niecturæ, tunc ſecus eſt, ut per eum. ſed dicas, quòd
punctus eſt, quia poſiti in condit. etiam ſtantibus co-
niecturis uocationis, non cenſentur uocati, quãdo ali
quo caſu ſunt expreſſe uocati, ut dicimus. j. num.
802. neque negatur, quin grauamen ualeat, ſed dici-
tur, quòd reſtringitur ad caſum illum, in quo fuerũt
expreſſe uocati. Et ſi diceretur, ꝙ cenſeri debent abſo
lute uocati per fideic. cum poſiti fuerint in condit. cũ
coniect. uocationis: & ꝙ per conſequens cenſeri de-
bet, grauamẽ ſibi generaliter impoſitum, eodem mo-
do, reſp. ut ſtatim dicebamus, ꝙ etiã cum coniect. non

cenſentur uocati, quando in alio capitulo fuerunt. In
aliquo caſu expreſſe uocati. Quintò aduerte, ꝙ Ca-
ſtr. in cõſ. 5. Quicquid dicatur. col. 2. uol. 1. format hãc
q. & primò arguit pro hac concluſ. ſed tamen poſtea
tenet contrarium, dicens ita tenere Bar. in d. l. Cen-
turio. & in. l. Sed & ſi ſic. de leg. 3. Sed dicas, ꝙ uide
tur decipi, quia Bar. per ipſum alleg. et de cuius opin.
agimus, non loquitur, quando filij filiorum eſſent ali-
quo caſu uocati, immo præſupponit contrarium, dum
dicit, ꝙ aliâs fideicom. non ualeret, & idem Bar. in. l.
Codicillis. de uſuf. leg. ut per conſilia. s. alleg. Ve-
rum ſi quis diceret, ꝙ hoc modo ualde reſtringatur gra
uamen illud ſine ſubſt. quia hoc modo facile deficiet:
reſpondetur ſufficere, ꝙ aliquo caſu poſſit uerificari,
ut probat Rui. poſt Aret. in conſi. 83. col. 3. uol. 2. &
in conſi. 175. col. 4. eo. uol. hinc eſt, quòd hæc concluſ.
ceſſaret, ſi in contrarium conſtaret de mente teſtato-
ris, ut dicemus. j. num. 741. Vltimò non omitto nõ-
nullas ampliat. & illationes, & limit. ad hanc con-
734 cluſ. ✠ Ampliatur ergo, ut procedat, etiam ſi iſti po
ſiti in condit. eſſent ſolum expreſſe uocati in caſu alie
nat. tunc. n. licet ponantur in condit. & grauentur,
attamen non cenſebuntur neque uocati, neque graua-
ti, niſi eueniente caſu illo alienat. in quo fuerunt ex-
preſſe uocati. ita Rui. in. §. Diui. char. antep. col. 1.
poſt prin. & in conſi. 108. uol. 2. & in conſi. 130.
col. 3. & in conſi. ſeq. eo. uol. quod negare non audet
Deci. contra Rui. conſulens in conſ. 182. s. alleg. hoc
idem concedit ipſe Rui. in conſi. 117. col. 2. uol. 2. li-
cet poſtea contrarium in caſu illo teneat propterea,
ꝙ ibi ſimpliciter & abſolute erant per fideicommiſ-
ſum uocati. ✠ Amplia ſecundò hanc concluſ. proce-
735 dere, etiam caſu quo in alio capitulo non eſſent qui-
dem expreſſe uocati, ſed ſolum tacite, & uulgariter
tantum, ut quando nepotes cenſentur uocati appella-
tione filiorum. tunc. n. prædicti nepotes non cenſebun
tur alio caſu uocati, nec grauati, neque etiam onus
cenſebitur ſub duplici conditione impoſitum primis
inſtitutis, ſed tantum nepotes illi, licet in alio capitu
lo poſiti in conditione, & grauati, cenſebuntur gra-
uati ſolum eueniente caſu, quo filij ante acquiſitam
hæreditatem decedant, & ſic caſu quo ipſi nepotes
ex. d. tacita uocatione ſuccedãt, aliâs non, & per cõ-
ſequens ſequitur, ꝙ licet hæreditas alio caſu ad ipſos
nepotes deferatur, & uerificetur etiam conditio ſub-
ſtitutionis ipſis nepotibus facta, attamen ſubſtitu-
tio eis facta non habebit locum, niſi filij decedant an-
te aditam hæreditatem. ita ſubtiliter conſuluit Rui.
in conſi. 104. in. 2. dub. uol. 2. Nec obſtat, ſi contra
hanc ampliat. diceres, ꝙ in fideicõ. facta ſuper uulg.
admittitur ſubſtitutus, licet uulg. non uerificetur. re
manet. n. onus penes primum inſtitutum. §. Pro ſecun
do. de cad. tol. not. Bar. & alij in. l. Quandiu. & dix. s.
num. 26. uer. cæterum. per quam rationem contra-
rium uidetur tenere ipſemet Rui. in cõſi. 185. col. 4.
ad fi. uol. 2. Quia reſpondetur primò, ꝙ contrarium,
uidelicet, quòd quando prima eſt directa, onus non re
maneat penes primum hæredem, tenuit ipſemet Rui.
poſt Saly. in cõſ. 99. col. antep. eo. uol. & diximus. s.
num. 48. ſecundò reſpon. quòd not. in. d. l. Quandiu.
ſolum procedunt, quando uerificatur conditio prima
ſubſtit. aliâs ſecus, ut not. s. nu. 58. Non omitto ta-
men, ꝙ contra prædictam ampliat. etiam ꝙ nepotes
eſſent expreſſe uocati, tenere uidetur Corne. in conſi.
226. in primo dub. uol. 4. ubi tamen uidetur ſe etiam
fundare eò, ꝙ ſubſt. ſi nõ extabit, importet fideicom-
miſſariam, ut ibi per eum, de quo. s. nu. 246. ✠ Am 736
plia tertiò, prædictam concluſ. procedere, non ſolum
in ter. q. nepotum expreſſe grauatorum, ſed etiam in
ter. in quibus non conſtat nepotes poſitos in condit.
eſſe ſignanter grauatos, quo caſu, ut grauamen ua-
leat, cenſetur impoſitum primis inſtitutis ſub duplici
conditione, ut eſt com. opin. in. l. Centurio. & dix.
s. poſt num. 418. quod an procedat, quando conditio
eſt concepta copulatiue, uide. j. num. 1303. Hæc. n.
com. opin. procedit, quando poſiti in condit. nullo ca-
ſu eſſent expreſſe uocati, quo caſu, niſi ita intelligere
tur, grauamen penitus uitiaretur, ſecus uerò eſt, quã
eſſent aliquo caſu uocati, & ſic grauamen poſſet ue-
rificari, & ſuſtineri eueniente caſu illo, quo fuerunt
uocati: & ſic ceſſat ratio, quare intelligatur impoſi-
tum primis inſtitutis. tunc. n. ceſſaret. d. interpreta-
tio, & grauamen cenſeretur impoſitum ipſis in con-
ditione poſitis, tanquam ultimis, prout in dubio præ-
ſumitur, ſecundum Rui. alleg. s. num. 730. licet re-
ſtringatur ſolum eueniente caſu illo, in quo poſiti in
condit. ſunt expreſſe uocati, & ita not. Doct. alleg. s.
num. 730. quibus adde aliam rationẽ, quia, cum eue-
niente caſu illo, in quo poſiti in condit. ſunt expreſſe
uocati, grauamen teneat, tanquam impoſitum ipſis
in conditione poſitis, ſequitur, ꝙ alio caſu non debet
cenſeri impoſitum primis inſtitutis, ne una & eadẽ
res diuerſo iure cenſeatur, contra reg. l. Eum qui ædes.
ita Cuma. in conſ. 118. col. 2. & Rui. de Cum. imme
mor, in conſ. 121. col. 3. uol. 2. & prædicta intellige
non ſolum, quando expreſſe dictum eſt, uel filij filio-
rum &c. ſed etiam quando tacite ſubintelligitur, ut
not. j. nu. 739. ✠ Ex prædicta uerò cõcluſ. ampliata 737
ut. s. inferũ primò ad ter. noſtros, uidelicet. §. Scia li-
bertis. ꝙ licet quando poſiti in condit. ſunt expreſſe
aliquo caſu uocati, tunc per ſubſtit. ultimo, & in tota
factam, inducatur reciproca, iux. not. s. num. 703.
attamen illud intelligitur ſolum eueniente caſu, quo
illi poſiti in condit. ſunt expreſſe uocati, non autem
indiſtincte inducitur, cum ultimus eorum non cen-
ſeatur indiſtincte grauatus, ſed ſolum ut. s. ita colli-
go ex not. per Rui. in conſi. 180. col. 3. poſt me. uol. 2.
cui adde, hoc idem eſſe in quocunque alio caſu, in quo
dicatur induci tacitam reciprocam. intelligitur. n. ſi
bona perueniant ad grauatos ex cauſa, qua à teſtato
re fuerunt uocati, iux. l. Ab eo. & l. Sed & ſi ſic. Et
ita not. etiam. s. num. 691. & 721. Et ſi diceres, ꝙ
Rui. in fi. d. 3. col. uidetur uelle, quòd niſi infallibili-
ter & certitudinaliter ſint uocati, non inducatur re
ciproca: reſpond. ꝙ uerba illa, niſi ſimpliciter, intelli
gunt, ideſt niſi aliquo ſaltem caſu, qui tñ non euenit.
licet. n. non fuiſſent uocati certitudinaliter, ſed aliquo
tantum caſu, attamen Rui. opinor, nõ negaret, quin
induceretur reciproca, dummodo caſus ille eueniſſet.
✠ Inferebat & ſecũdò idẽ Rui. in. §. Diui. char. antep. 738
col. 1. uerſ. at in cõtrarium. ꝙ prohibitio alienationis
etiam realis, facta filijs, non porrigitur ad nepotes,
niſi ex cauſa expreſſa fiat extenſio, uel niſi filius alie
nauerit, ita ꝙ ad nepotẽ bona deuenerint ex hac cau-
ſa, in

ſa,in qua fuit uocatus.idē conſuluit in cōſ.121.col.2.
uol.2.ſed dicas,ꝙ cū præſupponatur ꝓhibitio realis,
ſequit̄ indiſtinctè,ꝙ nec nepos qdem poterit alienare.ut
ꝑ ipſummet Rui.in cōſ.168.col.pen.uol.3.& habet̄
739 ꝑ moder.in.§.Diui.✻ Infertur & tertiò ex tertia am-
pliat.de qua.ˢ.nu.736.ꝙ licet defuncto grauato cum
filijs, perpetuò excludatur ſubſtitutus, ita ꝙ, licet filij
poſtea decedant ſine filijs, attamen nec ipſi nec primus
inſtitutus cēſeantur hoc caſu grauati, iux.deciſ.Oldr.
in cōſ.21.quod, ut alia multa, tacito auctore exēpla-
uit Io.And.ad Spec.de teſtam.§.Inprimis.in ult.addi.
q.5.cū alijs alleg.ꝑ apoſt.ad Alex.in cōſ.31.uol.3.et
latius ꝑ Tiraq.ī.l.ſi unq̄.in uer.ſuſceperit lib.nu.190.
& nouè ꝑ Soci.iun.in conſ.4.col.1.ad fi.uol.3.contra
quā tñ uī cōſuluiſſe Crot.ut ſe refert ī.§.Diui.poſt nu.
27.ante uer.redeūdo. Licet inquā.d.deciſ.non ꝓcedat,
qñ cōditio habet tractū ſucceſſiuū,ut ſi dictū eſſet, defi
ciētibus filijs,uel,ī defectū filiorū,uel,ſi ex eo nō rema
neret hæres,ut ꝑ Alex.in cōſ.43.uol.3.repetito ī cōſ.
53.uol.6.& eundē Alex.in conſ.101.col.3.uolu.7.
Soci.in.l.ſolemus.in.4.concluſ.de cond.& dem.Deci.
in conſ.480.col.3.& in conſ.585.ad fi.et 494.col.
3.& 636.col.2.Rui.in conſ.8.col.5.uol.1.& in cōſ.
ſeq.nu.8.& in conſ.115.nu.7.uol.3.& in cōſ.132.
col.3.eo.uol.& in conſ.ſeq.col.1.Et (parce lector di-
greſſ.)cōplectēdo oīa dicta ꝑ Doc.ubi.ˢ.et ſuper qbus
adeo laborat Iaſ.in.l.In ſubſtit.de uulg.et pup.et in.l.
ſi quis hęrēm.C.de inſtit.& ſubſtit.tota uis ſtat,an cō
ditio concipiatur per uerbū deceſſerit, & ſic intelligat̄
ſecundū tps uerbi.i.mortis grauati,uel ne, quia primo
caſu ſolum illud tempus attenditur, ita,ꝙ ſicut ſufficit
ad excludendum ſubſtit. ꝙ conditio deficiat tpe mortis
grauati,quicquid poſtea accidat,iux.d.deciſ.Old.ita ēt
econtra ad eum admittendū,ſufficit ꝙ uerificata fuerit
eo tpe,qcquid antea cōtigerit.ut per Iaſ.ubi.ˢ.col.4.
Secundo uero caſu diſtinguitur,an conditio habeat tra
ctum ſucceſſiuū,uel ne.Si.n.habet tractum ſucceſſ.non
ſufficit ad excludendum ſubſtit.conditionem ſemel de-
feciſſe,ſed qñcunq; uerificetur ēt poſt mortem grauati,
admittitur ſubſtitutus, ut per Alex.& alios.ˢ.alleg.
Sola mihi difficultas remanet,quia Alex.ī.d.cōſ.101.
& Soci.ubi.ˢ.uolunt,ꝙ conditio iſta, ſi nullus ei filius
ſupereſſet,non referatur ad tps mortis grauati, prout
nec aliæ de quibus.ˢ.poſt nu.739.mihi aūt uī,ꝙ re-
ſpiciat tps mortis,quia ſupereſſe alteri dī quis tpe mor
tis,prout ēt ſuperuiuere, ſufficit aūt non ſolū ſi per na
turā uerborum, ut hic,ſed ēt ſi uel ex tacita mēte teſta
toris conditio referatur ad tps mortis, ut paulò infra
dicemus.Si uero non habet tractū ſucceſſiuum, ſufficit
conditionem ſemel defeciſſe etiā in uita grauati, quic-
quic poſtea accidat.l.Hæredibus.in prin.ʲ.eo.& d.l.
ſi quis hæredem.& l.cum uxori.C.qñ dies leg.ced.
Verum ſi opponas de.l.Lucius.de hære.inſtit.rñ.ꝙ ibi
ex tacita mente teſtatoris cōditio refertur ad tps mor
tis grauati,et ſic ſumus in primo membro primi capi-
tis huius diſtinc.& ita poſt Bar.rñ.Soc.in.d.l.ſolemus.
in prima cōcl.qua in re labi uī de præd.immemor Iaſ.
ˢ.alleg.col.4.& circa prædictā deciſ.Oldr.uide etiā
ʲ.nu.752.cum ſeq.Attamen (redeundo iam ad pro-
poſitum)præd.declaratio Alex.& aliorū, procedit ſo
lū,qñ nepotes nullo caſu eſſent uocati, ſecus autem qñ
nepotes ipſi eſſent aliquo caſu uocati, ita ꝙ grauamen
cēſeretur impoſitū ipſis nepotibus.iux.not.ˢ.n.736.

tunc.n.ſequitur,ꝙ niſi uerificetur condit.ſub qua ipſi
nepotes uocati erant,ſubſtitutus non admittat̄.ita mul
tum ſingul.conſuluit Ruin.in conſ.175.col.fi.uol.2.
cui addo Caſt.in conſ.111.uiſis & ponderatis.col.2.
in prin.uol.1.faciunt not.ꝑ Crau.in conſ.98.col.3.
✻ Inferebat & quartò idem Rui.in conſ.101.in pri- 740
mo dub.uol.2.ꝙ cū nepos in caſu illo non cenſeretur
uocatus ad portionē patris niſi ſcdum conſ.Galli.pari
ter ēt ſubſtitutio ei de patruo facta intelligatur ſolū eo
caſu eueniente,& non aliter.inferens poſtea,ꝙ ita ēt
econtra,nepos reciproce ſubſtit.patruo admitti nō de-
beat,niſi dicto caſu eueniente.i.ꝙ pr̄ dicti nepotis uiuo
teſtatore deceſſerit,ut ꝑ eū,q ēt hoc mō ſeipſum à con-
trarietate ſaluat,in cōſ.171.eo.uol.Inferebā et quin
tò duas alias concl.ˢ.nu.673.& nu.694.qs ibi uide.
✻ Limitatur modò prædicta concl.de qua.ˢ.n.732. 741
cum ſeq.non ꝓcedere qñ teſtator dixiſſet ꝙ ipſis in con
dit.poſitis oī caſu ſubſtituebat.tunc.n.dicta ſubſtit.ad
eum tm̄ caſum,quo ipſi eſſent uocati,non reſtringeret̄.
ita Rui.in cōſ.169.col.3.in prin.uol.2.et in.§.Diui.
car.ant.col.1.ante uer.ſcdo caſu.✻ Limitat̄ ſecūdò, 742
ut non ꝓcedat qñ iſti poſiti in condi.& in aliquo caſu
uocati,grauati eſſent una cū alijs, qui nullo caſu eſſent
uocati.ita Pariſ.in conſ.18.col.7.uol.2.cōtra quem
uide Ruin.in conſ.180.col.pen.uer.præterea.uol.2.
& not.ˢ.nu.699.✻ Limitari et tertiò fortè poſſet, 743
ut non ꝓcedat, qñ iſti poſiti in cond.grauarentur ſub
noīe appellatiuo,hæredes, qa tūc cū indiſtinctè poſſint
grauari,licet immediate nihil conſequātur à teſtatore.
ut ꝑ Bar.relat.ꝑ Rui.in cōſ.124.nu.3.uol.2.& not.
ʲ.nu.836.putarem ꝙ qūocunq; hæreditas ad eos ꝑue
niat,haberet locū ſubſtitutio, nec reſtringeret̄ ad caſū
illū, quo fuiſſent exꝓſſè uocati.faciūt not.ˢ.nu.731.
ſuper quo cogita, qa nō memini me uidere aliquē in in-
diuiduo ita declarantem,quod tñ interim puto uerum.
✻ Redeūdo ad opi.Bar.in.l.centurio.tertiò ea limitat̄, 744
ut ꝓcedat,qñ iſti poſiti in cond.eſſent nominatim graua
ti,aliàs ſecus.ita Alex.ī cōſ.105.col.fi.uol.1.et ī cōſ.
202.col.1.uol.7.Cur.ſe.poſt Caſt.in con.64.nu.57.
uerſ.& ut.& Socin.in.l.cū auus.col.pen.& in conſ.
104.col.antep.uol.3.& in con.33.ante nu.3.uol.4.
Deci.in con.182.col.5.& in cōſ.422.col.2.in prin.
Soci.iun.in conſ.112.col.pen.uol.1.& in con.176.
col.4.uol.2.Corn.in conſ.207.col.2.in fi.uol.2.qc-
quid dicat Soc.in cōſ.250.ad fi.uol.2.uolens ſufficere
ꝙ ſint grauati ꝑ ꝓhibit.alienat.realē,quē ſequit̄ Curt.
iu.in conſ.43.col.4.allegās ēt Corn.de quo.ʲ.✻ Suf- 745
ficeret tñ dictū eſſe eidē,& eiſdē ſubſtituo.ſcdm Soc.in
con.249.col.2.uol.2.& Corn.in ea.ſpecie et ꝑ eaſdē
rōnes,in conſ.97.col.2.uol.1.& idē tenet ipſe Soc.in
conſ.250.col.pen.uer.ſola reſtat.uol.2.ꝑ qbus faciūt
not.ˢ.nu.559.& 576.et 586.uer.4.Sed horū arg.
tanq̄ ſolius Corn.nec dicens in quo uol.rñ.Cran.in.l.
cū filiof.ī prima par.n.70.cū ſeq.cui adde not.ꝑ.Soc.
iun.de præd.immemorē,in con.81.nu.16.cū plur.ſeq.
uol.3.& ꝙ idē conſ.repetit ipſe Corn.in cōſ.22.uol.
2.& in eadē ſpecie conſul.ēt in cōſ.59.eo.uol.qđ ſolū
alleg.Curt.iu.ubi.ˢ.Crau.uero,ubi.ˢ.hæc oīa Corn.
cōſ.alleg.tanq̄ ī diuerſis caſibꝰ,et deniq; n.71.cōcedit
ſufficere,ꝙ ex uerbis neceſſario inferat̄,ēt poſitos ī cōd.
grauatos eē,alleg.Soc.ubi.ˢ.q cōcordat cū Cor.ut dix.
✻ Rurſus opin.com.contra Bart.limitatur primò, qñ 746
eſſet fauor piæ cauſæ, ꝙ poſiti in conditione cenſeren-

tur uocati,ad hoc, ut onus eis nominatim iniunctũ ua-
leret.ut per Ruin.in conſ.139.col.4.uolu.3.cui adde
not.j.nu.785.ad quam rẽ uide late not.j.n.1104.
747 cum ſeq.✠ Limitatur ſecundò, quando maſculi poſiti
eſſent in cond.& grauati.ita Rui.in.d. conſ.139.col.
5.ad fi.uol.3.& uide eundem in conſ.167. col.4.eo.
uol.& adde,ꝙ etiam ſine grauamine multi hoc uolue-
748 runt,ut uidebimus.j.nu.751.cum ſeq. ✠ Limitatur
tertiò,quando teſtator diceret,uel hęredes filiorum de-
749 ceſſerint ſine filijs.iux.not.j.nu. 838. ✠ Limitatur
quartò,quando ultra poſitionem in conditione,& gra-
uamen,adeſſet etiam prohibitio alienationis eorum pa
tri facta eorum fauore.ita Rui.in con.122.col.3.nu.
4.uol.2.cui adde Cur.ſen.in conſ.45.col.4.Alben.in
conſ.87.nu.13.circa qđ tamen uide Soc.in conſ.116.
col.3.uer.quæ omnino.uol.3.ut ibi per eũ.& in conſ.
750 69.col.5.in princ.eod.uol.✠ Limitatur quintò, dicta
com.opi.contra Bar.ut non ꝓcedat,qñ aliàs eſſet dubiũ
an ſubſtitutio de filijs eſſet uulg. uel compend. tunc.n.
ſtãte ꝙ poſiti ẽt ſint in cõd.& grauati, cenſeret̃ cõpẽd.
ita Corn.in conſ.226.col.3. poſt me.cũ ſeq.uol.4.&
uide.ſ.nu.559.&.j.nu.808.cũ ſeq.maxime.812.
751 ✠ Secunda coniectura,ꝙ poſiti in cond.cenſeantur uo
cati,ponitur per Doc.qñ habita eſſet per teſtatorem rõ
agnationis uel maſculinitatis.ita Gui.Pa. deciſ.184.
ſequitur Dec.in.l.1.C.de pact.& in conſ.270.318.
516.& alibi ſæpe.& Curt.iun.in.l. Emancipata.C.
qui adm.& in conſ.113.col.3.& 87.col.1.ſubdens
ſententiam confirmatam per Sen.Ven. ſed hoc ultanũ
etiã abſq; ulla coniectura fuiſſet.iux.not.ſ.nu.708.
idem ponit Pariſ.in conſ.5.col.pen. uol.3.& 60.&
66.col.8.eo.uol.Ruin.in conſ.141.(referens tacito
nomine Dec.)nu.5.uol.2.& 167.col.4. poſt me.eo.
uol.Gozad.in conſ.64.col.2.nu.7.& uerſ. ſecundo.
Rip.ĩ primo rñ.de ſubſtit.in prima coniec.Alexãdr.in
conſ.143.poſt nu.7.Crau.in conſ.62.col.fi.& 130.
col.1.& nouiſ.Alben.eam com. aſſerens in conſi.87.
nu.11.& Purpur. inter conſ. Sylua.53.& Soc. iun.
tum in indiuiduo term.noſtrorum , uidelicet.§ Sed a li-
bertis.in conſ.151.in fin.uolu.2. & in conſ.145.nu.
37.uol.3.tum aliàs ſæpe,& maxime in conſ. 78.col.
3.in fi.eo.uol.& uide etiam Didac.Tolet.in c. Raynu
tius.§.3.& pro hac opin.ultra doct.Bar.per eos pon-
752 deratam,faciunt not.j.nu.778.✠ Facit etiam, quia
deciſ.Oldr. de qua.ſ.num.739.fallit quando conſtat
teſtatorem habuiſſe rationem agnationis, ut per Curt.
iun.in conſ.121.& Crauet.allegantem etiam Caſtr.
in conſ.98.col.2.& 306.& ultimo.col. pen.quibus
adde Corn.relat.per Socin.iun.in conſ.1.nu.7.uol.1.
pro quibus facit , quia hoc caſu tranſmittitur ſubſti-
tutio actiua,ut not.ſ.num.328.ergo tranſmitti de-
bet etiam paſſiua , quam conſequentiam in term.facit
Curt.iun.in conſ.111.col.6.in cuius caſu contrarium
conſuluit Deci.in conſ.513. ex qua conſeq.ſi uera eſ-
ſet,inferrentur multe limit.ad.d.deciſ.Oldr. Ad quam
alia etiam datur limitatio, quando uocatio ſeu conceſ-
ſio reſtricta fuit ad certum genus perſonarum , ut in
deciſ.Cyn.& Salyc.relata per Alex.in conſi.43.col.
pen.uol.3.repetito in.53. uol.6. & per Socin.iun. in
conſ.53.nu.14.uolu.2.ita Molin.ad Alex.in.d. conſi.
53.litera c.& in conſ.31.uol.3.et 139.litera a.uol.
6.Sed aduerte quia tunc illud non eſt eo,ꝙ nepotes cen
ſeantur grauati,nec uigore ſubſtitutionis,prout Oldr.

loquitur.ſed reſtrictæ conceſſionis, quæ ad eos non ex-
tenditur.prout etiam econtra dicimus , ꝙ licet ſubſti-
tutio actiua non tranſmittatur ad hæredes teſtatoris,
ut not.ſ.nu.165.attamen ſi legatum, cui ſit ſubſtitu-
tus hæres teſtatoris,ſit temporale , tunc finito tempore
reuertitur ad hæredes hæredis, nõ uigore quidem trãſ-
miſſ.ſed reſtrictæ uocationis,ſeu conſolidationis.ut.ſ.
nu.167.Immo etiam in ter. præd. deciſ. Cyn.ſi adij-
ceretur ſubſtitutio reſpiciens tempus mortis donatarij,
tunc etiam in ea locum haberet deciſ. Oldr. ſecundum
quòd.d.deciſ.Cyn.refert Alex.in.d.conſ.43.ante nu.
4. quod ultimum tamen ego intelligerem , niſi ſubſti-
tuti eſſent hæredes teſtatoris , uel donatoris, propter
not.d.num.167.✠ Alio tamen modo (ut hoc quoque 753
obiter addam) limitatur dicta deciſ.Oldr.quãdo,ſci-
licet, poſiti in condit. eſſent etiam uocati , ut per Gui.
pa.quæſt.531.cum ſequen.& Deci.in conſ.270.col.
fin.quibus aſſentiri uidetur Crauet. alias reſponſiones
dando,in conſi.98.nu.5.Quorum opin.procedere po-
teſt, quando nepotes ſubintrarent in locum hæredis
grauati,uiuo teſtatore defuncti . ut per Deci. in conſi.
95.col.fin. poſt Alexan.in conſi.9. col.3.uolu.1.ubi
pro declaratione uide apoſtill. Aliàs uero ſecus præſup
ponere uidentur prædicti Doc.& Abb. in conſ. 40.in
primo dub.uolu.1. ubi filij Federici fuerant prius uo-
cati ad portionem patris, & poſtea in condit. poſiti ad
excluſ. Leonelli, & tamen non cenſentur grauati . ſe-
quitur Deci.in conſi.218.291.col.3.& 513.col.2.
uerum ſi contra hanc induct. d. conſi. Abb.opponeres
de not.ſ.num.656.allego Deci.in conſ.63.ubi poſiti
in cond. fuerant expreſſe uocati ad portionem patris,
ut patet ibi poſt prin.& tñ col.2.tenet eos non cenſeri
grauatos.poſſem ẽt allegare ipſum Old. et Iaſ.in conſ.
228.uol.2.& Soci.in conſ.104.col.2.uol.3.ubi re-
fert conſil.ſuum.69.eod. uol.quem refert & ſequitur
Pariſ.in conſ.31.nu.28.uol.2.& Soc.iu.in conſ.81.
col.3.uolu.3. ſed quia ibi nepotes non fuerant uocati
ad portionem patris,prout.q.noſtra loquitur,& ſignã
ter ponderat Iaſ.in tertio argu . ſed tantum ad portio-
nem patrui,atque etiam quia contra Soci. non è inſur-
git eius nepos in conſ.78.poſt nu.35. uol.3.ideo omit
to. Sed addo benefacere not.per Alci.in.§.Diui.nu.39.
ubi ſolum Iaſ.allegat, eumque reprobat, ut per eum .
Cæterum redeundo ad propoſitam coniecturã de ma-
ſculinitate,ſeu agnatione , pro ea etiam facit, ✠ quia 754
poſiti in condit. cenſentur uocati quotieſcunque aliàs
ab inteſtato ab aliquo excluderentur. ut per Soci. iun.
in conſ.174.col.antepen.uol.2.accedant not.j.num.
778. Vel ubi aliàs non excluderent ſubſtitutum a por
tione alterius coniuncti deſcendẽtis a teſtatore , ut poſt
Socin.& Auch.late per Rui.in conſ.139. col.6.cum
ſeq.uol.3.& Alben.in conſ.87.poſt nu.12.Nec etiam
ſufficeret ꝙ poſiti in condit. ſuccederent ab inteſtato
unà cũ ſubſtituto.ita Ruin.in cõſ.140.(in cuius ca-
ſu contrarium conſuluit Rimin. in conſ.521.)col.7.
uol.3.& Crau.nihil allegans,in conſ.62. col.3.in fi.
✠ Et ex præd.inferri poſſet, ꝙ legitimi poſiti in cõdit. 755
cum hac qualitate, ex legitimo matrimonio procreati,
cenſeãtur uocati, ne legitimati ab inteſtato ſecum ad-
mittantur,eo autem modo uocati,excludent, uel in am
pliſſima forma,legitimatos,ſecundum opin. Socin.iun.
quicquid contrarium conſuluerit Colleg. Patau.inter
cõſ.Mantuæ,ut refert ipſemet Soc.in conſ. 77.col.3.
uol.3.

uol. 3.niſi eſſet legitimati ꝑ ſubſequens matrimoniũ,
de quo ꝑ eundẽ in cõſ.63.col.pen.eo.uol.quæ quidẽ il
latio eſſet not.quia frequens.adde nunc,ꝙ nuperrime
reperi Socin.iun.in conſi.110.num.25. uol.3.& in
conſi.145.num.39.eod.uol. ita prædictam illacion.
tenere, ſubdentem, contra hanc coniecturam nihil
756 opponi poſſe. ſed uide.j.nu.764. * Et retenta præ-
dicta coniect. eam amplia procedere, etiam ſi tacite
tantum colligeretur,teſtatorem habuiſſe rationem ma
ſculinitatis.ita Rui.in conſ.139.col.4.cum ſeq.uol.
3.& Soci.iun.quem nuper reperio in conſ.78. num.
757 14.uol.3. * Illam uerò reſtringe procedere ſolum in
agnatis teſtatoris poſitis in condit.ſecus uerò ſi extra
nei poſiti eſſent in condit.ut poſt Socin.Dec. & Pariſ.
aduertit Cagnol.in.d.l.1.nu.54.in fi.C. de pact.ſu-
per quo conſidera,ꝙ ne dictio, maſculis, cenſeatur ſu
perflua,forte ẽt in extraneis dici poſſet,teſtatorem ha
buiſſe affectionem ad agnationem illius extranei.Cæ-
terum,an hæc coniect.ſit bona,dicas,quòd in ter.iuris
com.ſecundum quod aliâs ab inteſtato ita uocarentur.
fœminæ,ſicut maſculi,prædictam quidem coniect.eſſe
multum concludentem,fatetur etiã Soci.in cõſ.116.
col.4.uol.3.Pariſ.in conſ.50.col.5.in priu. uol.3.
Rui.in conſ.142.col.6.uol.3.Corn.in conſ.20.col.
peu.uol.4. & eſſe claram aſſerit Sociu.iun.in conſi.
119.col.peu. uol.1. ſuper quo tamen cogita, quia in
contrarium uidentur facere not.s.nu.711. uerſ.cui
adde. Secundò facit, quia ſequeretur, ꝙ in omnibus
caſibus, in quibus appellatione filiorum ueniunt natu
rales,ut per Doct.in.§.ſi quis rogatus.s.eo.iſti natu
rales poſiti in conditione dicerentur uocati, cum aliâs
ab inteſtato nõ ſuccederẽt,niſi iux.not.j.nu.1123.
quod certe eſſet durum, & de ueritate huius opi. ſor-
tius etiam apparebit in reſponſione ad contraria. Nõ
obſt.ergo, ꝙ aliâs fœminæ ſuccederent unà cum ma-
ſculis,contra uoluntatem teſtatoris, quia licet Soci.in
d.conſ.116.dicat, ut.s.retuli, attamen ex eius po-
ſtea dictis paulò.j.patet reſponſio,uidelicet, quia te-
ſtator uoluit ſolum prouidere in caſu non extantium
filiorum maſculorũ, illis uerò extãtibus confiſus fuit
prudentia hæredis.Secundò reſpon.Rui.in conſ.141.
col.6.uer.nec obſt.uol.3.& in conſ.134.poſt nu.6.
eo.uol.per.§.cum quis.de quo late.j.poſt num.954.
cum ſeq.Tertiò reſpon.Gozad.in conſ.ultimo.col.fi.ꝙ
ideo teſtator adiecit,maſculis,ut ſoli maſculi exclude
rent ſubſtitutum,& ſuccederent ab inteſtato, ſiue cũ
fœminis,ſiue nõ,nec aliter declarat.ſed melius decla-
rat in conſ.29.col.fi. dicens non eſſe contra mentẽ te
ſtatoris,ꝙ etiam fœminæ ſuccedant, & ꝙ dictio illa,
maſculis, adiecta fuerit ſolum reſpectu ſubſtituti, ne
excluderetur a fœminis,dicit etiam Pariſ.in cõſ.44.
nu.12.uol.2.alleg.Caſt.in.l.1.per illum tex.de cod.
inſcr.& Canon.in.c.Raynaldus.in uer.filios maſcu-
los. * Quartò reſpon.Soc.iun.in cõſ.118.col.5.uol.
758 1.& in conſ.177.col.ant. uol.2. ꝙ hac tacita mens
teſtatoris,ꝙ fœminæ excluderentur,nõ attenditur,cũ
non tranſiuerit in diſpoſitionem, et ideo ſuccedant ita
fœminæ beneficio maſculorum,ſicut maſculi. & idem
dicit Rui.in cõſ.141.col.ant.ante uer.poſtremo. qui
bus adde,ꝙ iſta eſt deciſ.Soci.in.l.Cũ auus. ante nu.
97.uer.ſed hic cadit.ubi tenet, ꝙ fœminæ ex perſona
maſculorum excludunt ſubſtitutum ſub condit.ſi ſine
maſculis,quã deciſ. ad hoc ſignanter allegat Pariſ.in
cõſ.86.col.5.uol.2.ſequitur Cagn.in.d.l.1.nu.52.
C.de pac.& hanc deciſ.ſequitur ẽt Cran.(de quo.j.
nu.978.)in cõſ.288.col.4.ſubdens tñ in ea.q.alia
ingenia depaſci poſſe.accedat Soci. in.d.conſ.116.ut
s.retuli. Non obſt.uerbũ illud, prætulit etc.de quo in
d.l.Lucius.quia nõ dicit,ꝙ poſitos in cond.prætulerit
omnibus,ſed ꝙ prætulit ſubſt.neq; ullibi dicit, ꝙ ſint
poſiti in cond.ad excluſionẽ omnium, ſed ꝙ ad exclu-
ſionẽ ſubſt.& ad hoc allego not.per Soc.iun.poſt Cor.
in cõſ.30.nu.54.cũ ſeq.uol.1.& ꝑ Soc.in cõſ.116.
col.4.uol.3.& ꝑ Rui.alleg.s.ante nu.758.uer.2.
hinc dicit Aug.ibi,ꝙ ab inteſtato admittuntur, ſi re-
periant ſe proximiores,& Alex.in conſ.109.col.2.
uol.2.& in conſ.24.col. uol.3. * Immo poſiti in 759
cond.ne ſubſtituto quidẽ præferuntur, qui alia ratio-
ne poſſet admitti.hoc probat primò,quia dũ dicit,ſub
ſtituto,intelligit ut tali, nõ ergo ſi alio iure ueniat,qđ
arg.Bal.in conſ.35.uol.1.in no. appellat arg. à tan-
quã.deſecta.n.conditione perinde eſt, ac ſi ſubſtitutio
facta non fuiſſet,ut not.s.nu.7.Secundò probat,quia
ſubſtit.inducta ad eius fauorẽ, non debet in eius odiũ
retorqueri, iur. uulg. & ad hoc allego Bru. in tract.
ſtat.exclud. fœmin. propter maſcul. art. 5. quæſt.
12. col. 3.de quo.j.poſt numer. 1182. & Caſtr.in
conſ.152. Præſens dubium.colum.4.uerſi. & ſimi-
liter. uol.1.bene facit text.in propoſito not.in.l.3.§.
ſi emancipatus.uerſi. non enim.ff.de contra tab. cum
alijs alleg.per eundem Caſtr. in pulchra quæſt. in his
ferè ter. * uidelicet an ſubſtituta amittat legatum 760
alimentorum eueniẽte caſu ſubſtitutionis, in cõſi.31.
Circa primum.colum.1.uolum.2.& adde alium pul-
chrum text.in.l.3.§.Diuus.de carbon.edict.ibi, non
debet aduerſus pupillos obſeruari, quod pro illis ex-
cogitatũ eſt.hinc eſt,ꝙ unius incluſio non eſt alterius
excluſio,qñ ſequeretur,ꝙ inducta ad fauorẽ retorque-
rentur in odium,ut per Iaſ.in conſi.201.uol.2.ſequi-
tur & comprobat Crau.in cõſ.297.col.peu. * Et ad 761
prædicta ſpecialiter allego Alex. in conſi.109.col.2.
in prin.uol.2.ubi ꝙ ſubſtit. idemq; coniunctus condi
tione defectus poteſt tamen uenire per ius accreſcendi
ſibi competens excluſis poſitis in conditione, & di-
ximus etiam ſupra ante num.286.& uide Soci. poſt
Bart.in.l.1.poſt nu.48.uerſi.ſed idem Bart.de uulg.
& pupill.& Rip. in.l.Re coniuncti. num.137.Ac-
cedant not.j.nu.1185.Non obſtat.d.l.Lucius.quia
reſpondetur primò, quòd dum dicit,prætulit ſubſtitu-
to,intelligitur, uti ſubſtituto,non uti ex alio iure ue-
nienti,ut.s.diximus.Secundò reſpondetur,quòd præ-
tulit,ideſt reſeruauit ius legitim. hæredit. quæ reſer-
uatio ſicut non tollit,ita neque dat, ut per Bart. in.l.
ſi quando. de leg.1. cum alijs allega. per Crauet.in
conſi.15.colum.2.& conſi.33.col.6.& alibi ſæpe,
qua in re non omitto declarat. Decij in auct. Ingreſ-
ſi. colum.antepenul.uer.in glo.Ex quibus infero con-
tra Soc.& Ruin.relat.ſupra nu.753.cum ſeq.quòd
poſiti in conditione nõ dicuntur uocati,nedum quando
aliâs in parte tantum ſuccederent,ſed nec etiam,quã
do aliâs penitus excluderentur à ſubſtituto, & ad hoc
allego ipſummet Soc.in.l.cum auus.ante nu.61.uer.
ſed ad hoc.Non obſt.ꝙ fœminæ ab inteſtato excluſæ,ſi
ponantur in cond.dicantur uocatæ, quia reſpon. eam

opin.non eſſe ueram, ut.˚ſ˚.num. 778. ubi uide.quo
ſtante retorquendo dicimus,ꝙ, ſi quando poſiti in con
ditione ſunt in totum ab inteſtato excluſi, non tamen
dicuntur uocati, multo minus quando non in totum,
762 ſed pro parte tantum ſunt excluſi, ut hic. ✻ Non ob-
ſtant not.per Bart.in.§.videndum.alleg.per Deci.&
alios.˚s˚.alleg.quia reſpon.illud ibi eſſe, quia aliâs uer
ba illa eſſent ſuperflua.ita reſpon.Alex.& Caſtr.re-
lati per Ruin.in conſ.181. col.pen.uol.2. Duobus ẽt
763 alijs modis reſpon.ut.˚ſ˚.nu.791.✻ Non obſt.limit.ad
deciſ.Oldra.data per Corn.Curt. & Crauet. alleg.
˚s˚.num.752.quia poteſt reſponderi eam non eſſe ue-
ram:nam contra eos uide Abb.in conſ.40.in.1.dub.
uol.1.relat.per Deci.in conſi.291.col.3. & in cõſ.
513.col.2.Alex.in conſ.139.uol.6.quem refert &
ſequitur Rui.in conſi.153. col.4.uol.2.& attende,
ꝙ in caſu Oldr.pluries repetitum erat, maſculis,ma-
ſculos &c.prout etiam aduertit Pariſ.in ter.in conſ.
31.nu.21.uol.2. inſuper etiã erant excluſæ fœmi-
næ,et tamen uult, ꝙ filij filiorum non cenſeantur gra
uati,& uide etiam.˚s˚. ante nu.298.& breuiter, ꝙ
deciſ.Oldr.habeat locum,dato, ꝙ ſint excluſæ filiæ te
ſtatoris, & etiam neptes ex filijs, & per conſequens
dato,ꝙ ſit habita ratio agnationis,conſuluit Ruin.in
conſ.132.uol.3. Deci. in conſ.63.col.2. ubi etiam
ultra prædicta filij maſculi poſiti in conditione ex-
preſſe erant uocati,& tamen his omnibus non obſtan
tibus negat,ꝙ cenſeantur grauati, de quo ultimo.˚s˚.
latius ante nu.752. Non obſt.not.˚s˚.num.328.quia
differentia eſt inter fauorem, de quo loquitur Curt.
iun.& grauamen,de quo loquitur deciſ.Oldr.ad quod
ſpecialiter allego not.per Pariſ.poſt Soci.in conſ.31.
nu.28.uol.2.& quia facilius ſit tranſmiſſio, de qua
ibi,quàm uocatio, de qua hic,ut not.˚ſ˚.num.242.Et
hæc omnia adde ad Alcia.in.§.Diui.nu.39.ubi in hac
quæſt.ſolum refert Iaſ.ex facto conſultum reſpõdiſſe,
ꝙ non cenſeantur grauati, ipſe uerò contrarium te-
764 net,reſpondens arg.Iaſ.ut ibi per eum. ✻ Et ex præ-
dictis infertur contra not.˚s˚.nu.755. ꝙ neque poſiti
in conditione cum hac qualitate,ex legitimo matrimo
nio procreati, dicentur propterea uocati. & certe, ſi
hæc illatio eſſet uera,ſequeretur, ꝙ multi Doct.in quo
rum caſibus aderant illa uerba, male conſuluiſſent,
ut in infinitis propè conſ.quæ commemorare laborio-
ſum magis eſſet, quàm ſubtile, & ita in ſimili arguũt
765 etiam alij Doct.ut not.˚ſ˚. ante nu.766. ✻ Cæterum
ſi hæc coniect.eſt,ut uides, admodum dubia in ter.iur.
com.multo magis eſt in ter. ſtatutorum excludentium
fœminas propter maſculos. Tunc enim ultra rationes
˚s˚.alleg. contra eam uidetur multum urgere, quia in
ter.d.ſtatutorum ceſſat ratio alleg. per tenentes dictã
coniecturam,uidelicet,ꝙ teſtator adiecerit,maſculos,
ut fœminas excluderet, & ꝙ hoc eſſe non poſſit, niſi
maſculi ſint uocati ex teſtamento. nam reſpon. quòd
cum in ter.ſtatutorum,omnino etiam ſine dictione,ma
ſculis,filiæ excluderentur ab inteſtato propter maſcu
los,ſequitur,ꝙ expreſſio eorum,quæ tacite inſunt etc.
& ꝙ in his ter.dici non poſſit, ꝙ teſtator ita dixerit,
ut maſculi excluderent fœminas, & ſic ceſſante ratio
ne in contrarium alleg. ceſſet etiam deciſio,& ita di-
cebat Soc.in.d.conſ.116.col.4.ſequitur Rui.in cõſ.
181.col.5.uol.2.ubi allegat etiam Caſtr.& Alex.

ut per eum,& idem Ruin.in conſ.141.col.5.uol.3.
Gozad.in conſ.29.col.fi.& in conſ.ultimo,Alciat.in
d.l.1.C.de pact.& alij,ut per Pariſ.in conſ.31.poſt
nu.19.cum ſeq.uol.2.& in conſ.44.col.2.eo.uol.et
Rip.hic nu.80.quem uide,& in.l.centurio.ante nu.
163.& Soci.iun.in conſi.111.col.fi.uol.1.ſubdens
ipſum quoque Deci.aliâs huic opin.ſe ſubſcripſiſſe, et
ſecundum hanc opin. iudicatum fuiſſe aſſerit ipſemet
Gui.Pa.deciſ.599.Et licet ad prædictam reſponſionẽ
replicet Deci.in conſ.546.attamen contra Deci.du-
plicat Soci.iun.in conſ.177.uol.2.ut per eos. Vlti-
mò non eſt paruipendendum, ꝙ contra hanc coniect.
pleraq; conſ.Alex.& Soci.adducuntur per Gozad.in
d.cõſ.29.col.fi.in quibus dictum fuerat, maſculis,et
tamen contrarium tenuerunt, prout etiam de filijs ex
legitimo matrimonio procreatis poſitis in condit. dix.
˚s˚.nu.764.✻ Et licet dici ſoleat de Doct. qui non di- 766
ſputant, non eſſe habendam rationem, iuxt. not.˚s˚.
poſt nu.291.uerſi.cogita. attamen Socin.in.d.l.Cum
auus.col.fi.hoc in his ter.multũ ponderat,dicens non
eſſe ueriſimile, ꝙ tot ſolemnes uiri non aduertiſſent.
✻ Illud denique non omittam,mihi non diſplicere opi. 767
illam Rip.in reſponſo.1.in.3.coniect.de ſubſtit.et in
l.Centurio.nu.163.ut ſcilicet hæc coniect.ſaltẽ pro-
cedat,quando filiæ minus dilectæ eſſent uocatæ in ali-
qua parte hæreditatis.tunc enim multo magis præſu-
mendum uideretur maſculos in conditione poſitos &
prædilectos,fuiſſe uocatos,ad quod faciunt not.˚ſ˚.nu.
781.✻ Vel ſaltem procedat, quando teſtator exclu- 768
ſiſſet proprias filias,& ſubſtituiſſet extraneum. tunc
enim maſculi in conditione poſiti cenſerentur uocati.
ita Corn.in conſ.146.col. uol.2.Curt.ſen.conſi.
67.col.4.Cagnol.in.d.l.1.ante nu.54.Immo tunc ẽt
ſine dictione,maſculis,filij poſiti in condi.cenſerentur
uocati,ut dicemus in ſeq.coniect.✻ Vel ſaltem proce- 769
dat,quando ultra prædicta teſtator uiſſiſſet,ꝙ deficien
te linea maſculorum, ſubſtitutus deferret nomen &
arma ipſius teſtatoris,ut per Rip.& Cur.ſen.ubi.˚s˚.
Et de.d.condit. deferendi nomen & arma ipſius teſta
toris,uide late Pariſ.in conſ.19.uol.2.& pulchram
quæſt.de qua per Alcia.contra Soci.in.3.lib.de verb.
ſign.pag.142.octaua forma:ſed ſecundum opi.Soci.
coſuluit ẽt Deci. in conſ.273. Vel etiam,quando cõ-
curreret coniectura,de qua.˚s˚.nu.780.ut not.˚ſ˚.nu.
788.Vel ultimò, quando teſtator bis uſus fuiſſet di-
ctione,maſculis.ita Purpur.inter conſ.Silua.53.poſt
nu.4.uer.tertia.alleg.Curt.iun.qui tamen loquitur,
quando ultra hoc etiam teſtator expreſſe excluſerat
fœminas. Sed poteſt ſaluari Purpur.intelligendo eum
iux.not.˚ſ˚.num.783.dum alleg. Corn. Vel ultimò,
quando ultra dictionem, maſculis, expreſſe uocaſſet
fœminas non exiſtentibus maſculis, ut per Curt.iun.
in conſi.48.col.pen.quem adde ad Rip.ualde dubitan
tem in.l.1.nu.9.C.de pact. & in.d.l. Centurio.nu.
163.ut per eum,quem uide, quia ulterius non uacat
inſiſtere.✻ Tertia coniectura proxima præcedenti cõ 770
ſideratur,quando filię fuiſſent per teſtatorem penitus
uel ferè in totũ excluſę ſtantibus agnatis maſculis.ita
Cur.iun.in conſ.43. quem refert & ſequitur Crau.
in conſ.130.col.2.in prin.alleg.Caſt. in conſ.358.
Supraſcrip.d.cõſul.uol.2.et hanc coniect.tenere uide
tur etiam Ruin.in conſ.140.col.7.in fi.cum ſequen.

uol. 3. quæ quidem ſaltem uidetur procedere, quando maſculi tantum poſiti ſuiſſent in conditione, ut. ſ. poſt num. 751. Neq; huic coniect. obſtant not. ſ. nu. 719. quia ibi ſolum agitur de coniectura ſumpta ex ratione illa, ut bona exeant familiam, hic autem agitur de coniect. ſumpta ex diſpoſitione teſtatoris. Non omitto tñ, ꝙ Caſt. allg. per Cur. & Crau. ubi. ſ. iudicio meo hanc coniect. non ponit, ſed tñ loqui ur in ter. ſecundæ coniect. prout eum allegauimus. ſ. nu. 751.

771 ✱ Cæterum, quia ad hanc coniect. multum conferunt not. per Doct. in ardua illa quæſt. an, quando teſtator excluſit proprias filias neptis ex filio grauato, cõprehendatur in cõditione ad excluſionem ſubſtituti, ideo de ea nonnulla perfunctorie, haud tamen forte inutilia, ſubijciemus. Eam itaque quæſt. principaliter diſputauit Caſtr. in conſi. 79. Caſus iſte frequenter. uol. 1. in qua Alex. hic col. 5. dicit ſe ſæpius conſuluiſſe, & egere longa indagine, ſed pro maiori parte egredi ter. huius. §. & de ea latiſſime habetur per Soci. in. l. cum auus. num. 80. cum. 2. char. ſeq. & late etiam habetur inter conſi. Alex. in conſ. 52. cum. 2. ſeq. uol. 4. & ibi Molin. in apoſtil. Cur. ſen. & Iaſ. in eod. caſu, licet contrarios, hunc in conſi. 142. uol. 2. illum in conſi. 40. & eundem in conſ. 44. & 63. Deci. & Gozad. ambos in eodem caſu, illum in conſ. 495. hunc in cõſ. 45. Pariſ. & Gozad. ambos in eod. caſu, licet contrarios, hunc in cõſ. 89. illum in conſ. 89. uol. 2. Rui. in conſ. 141. cum plur. ſeq. uolu. 2. Alexandri. in conſi. 62. Alci. in. l. Quamuis. de uerb. ſign. Soc. iun. in cõſ. 158. col. 10. uol. 2. Torn. hic col. fin. & nouiſſ. Molin. ad Deci. in conſ. 15. & in conſi. 514. & nuper per Soc. iun. in conſ. 87. in. 2. dub. uol. 3. et in cõſ. 90. in 1. dub. eo. uol. et pleroſq; alios, quos noue reperiens ab excel. moder. Regien. Gerar. Mazol. cumul. in conſ. impreſſo & ſubſcrip. à Soc. in. conſulto omitto. Concluſiue autem loquendo in ea concluſione com. opinio uidetur eſſe, ꝙ aut ſubſtitutus eſt agnatus, qui ab inteſtato excluderet illam neptem, & tunc neptis illa nõ faciat deficere conditionem fideicommiſſi, aliàs uerò ſecus, ut per Alex. in conſ. 38. uol. 6. Fulg. in conſ. 18. Solumutia. col. 2. Soci. in. l. cum auus. col. 44. Deci. in conſ. 15. & 370. & 495. col. 3. ad fin. & 514. & 568. Gozad. in. d. conſ. 89. in. 5. concluſ. Soci. iun. in conſ. 168. uolu. 2. Ruin. aſſerentem comm. in conſi. 110. poſt nu. 12. uol. 2. & in conſ. 142. eo. uol. & in conſ. 124. uol. 3. & in conſ. 141. col. 3. eo. uol. et ſimilis huic ſit diſtinctio etiam in alia quæſt. de qua. ȷ. nu. 1185. Et prædicta uidetur com. diſtinctio, quicquid contrarium conſuluerint Ruin. in conſ. 141. uol. 2. Curt. iun. poſt Hercul. in conſ. 35. omnes in eo. caſu, de quibus paulo. ȷ. dicemus. Illud nõ inficior, quin membrum illud, quãdo agnatus ſubſtitutus ab inteſtato non excluderet filiam, ꝙ tunc filia cõprehendatur appellatione filiorũ, forte poſſe limitari nõ ꝓcedere, qñ teſtator expreſſe dixiſſet ſe illã ſubſtit. facere, ut bona in agnatione conſeruentur, & ita limitat Rui. in cõſi. 146. col. fi. uol. 2. Non obſtat ratio Torn. hic col. fin. dicentis, ꝙ qñ admittitur ſubſtitutus excluſa filia grauati, uertitur intereſſe non ſolum. d. filiæ, ſed etiã ipſius filij maſculi, ne filia ſua excludatur. Nam ad hoc reſpondetur primò, ꝙ non eſt odium, neque damnũ filij maſculi, immo fauor, ꝙ bona etiam excluſa filia propria remaneant in agnatione, & apud illum, qui erat ab inteſtato ſucceſſurus, & eò magis, cum grauatus poſſet, ſi fideicommiſſum ſibi diſpliceret, inſtituẽdo filiam facere, ꝙ ipſa etiã comprehẽdatur in conditione ad excluſionem ſubſtituti, ut poſt Soci. dicemus. ȷ. nu. 1187. quod ſi non facit, cenſetur patrem imitari, qui prætulit agnatum filiæ propriæ. Accedat, quia ſi ratio Torniel. eſſet bona, ſequeretur, ꝙ ſtatutum excludens fœminas eſſet odioſum, & contra mentem decedentium, & tamen huiuſmodi ſtatuta non ſolum dicuntur fauorabilia, ut not. in. l. 2. C. de in ius uoc. ſed etiam cenſentur condita iux. com. uoluntatem decedentium, & circa hoc uide not. ſ. num. 135. & . ȷ. num. 1129. Sed quia contra prædicta poſſet replicari, ꝙ ea procederent, ſi hac in re attenderetur proximitas et ſucceſſio ab inteſtato ipſius grauati, ut in indiuiduo tenet Rui. in conſ. 143. uol. 2. & in conſ. 141. uol. 3. & Pariſ. in conſ. 89. col. fi. uol. 2. & pleriq; alij: uerum non pauciores, & forte plures, tenent, attendi debere ſucceſſionem ipſius teſtatoris, ut in ſpecie per Gozad. in. d. conſ. 89. col. 4. conſulentem in ſpecie contra Pariſ. qua de re late. ȷ. nu. 1114. Et forte etiã dici poſſet, ꝙ opin. Soci. de qua. ȷ. d. num. 1187. non haberet locum in his ter. uidelicet quando teſtator excluſit proprias filias, ſed ſolum in ter. ſtatuti exclud. fœmin. propter maſculos: ideo ſecundò poſſet forte reſpõderi ex not. ȷ. nu. 1184. & poſt nu. 1191. cum ſeq. Sed tertiò, & forte melius, reſpondetur, ꝙ amor teſtatoris erga filium maſculum eatenus cenſetur ipſum præferre agnatis remotioribus, quàm diu ipſe uiuit, atque ẽt poſt mortem, ſi relinquat maſculos, ex quibus conſeruatur agnatio: ꝙ ſi ſolum relinquat fœminas, tunc amor teſtatoris erga ipſum (quo ad ſucceſſionem) non cenſetur maior, quam fuerit erga filiam, ſed præſupponitur, quòd teſtator magis dilexerit quo ad ſucceſſionem agnatum, quàm filiam propriam, ergo etiam cenſetur. d. caſu præferre agnatum huic filio decedenti ſine filijs maſculis.

✱ Et hæc opin. procedit etiam, quòd teſtator filiabus proprijs certum 772
quid reliquiſſet, ut per Rui. in conſi. 148. col. pen. uol. 2. dummodo tamen illud ex odio teſtatoris contra filias non proceſſiſſet, ut per Socin. in. d. l. cum auus. in primo caſu num. 81.

✱ An autem prædicta diſtinctio 773
habeat locum, etiam ꝙ non extet ſtatutum excludens fœminas propter maſculos, uide Gozad. in. d conſ. 89. in. 5. concluſ. & prædictum moder. Regien. tenentes, ꝙ ſic, quibus adde Ruin. in conſ. 146. col. pen. uol. 2. & uide etiam. ȷ. nu. 1159. ſed quando adeſſet etiam tale ſtatutum, tunc res uidetur clara, ut per Gozad. in d. conſ. 89. in. 6. concluſ. ſubdentem in fin. illius conſ. ſecundum opin. ſuam iudicatum fuiſſe, quicquid in caſu illo contrarium conſuluiſſet Pariſ. in. d. conſi. 89. uol. 2.

✱ Et an etiam prædicta procedant in teſta- 774
mento fœminæ, Fulg. in conſi. 18. Solumutia. & Deci. in conſi. 514. & in conſi. 568. uidentur præſupponere, quòd ſic, dum, licet ageretur de teſtamento fœminæ, nullam tamen ſuper hoc neque pro, neque contra, difficultatem faciunt. Idem tenent prædictus Doct. Regien. & Socin. iun. ſupra allegati, quibus adde pro hac opi. Cur. iun. poſt Hercul. in. d. conſ. 35. col. fi. & Rui. in eo. caſu, licet nõ diſputet, in d. conſ. 141. uol. 2. Contra uerò multum faciunt not.

per Socin.in.§.Nunc de lege.col. 3. in. 2.limit. & in
fin.& in.d.l.cum auus.in ſecundo & tertio caſu,nu.
82.& 83.et Crau.in conſ.250.col.2.uer.ſimplici
ter dicemus.Loaz.in.§.Diui.nu.176.Mol.ſuper con-
ſuet.Pict.tit.1.§.16.nu.7.Alexãdr.cõſ.22.in.4.ca
ſu,& idem repetit in cõſ.128.prout nuper eũ et eius
mortis diem refert Socin.iun. in conſ.2.col. uol. 3.
circa quæ tamen uide Vbert.Zuccar.in.l.fi.nu.67.de
775 edict.di. Ad.tol. ✠ Vltimò circa prędicta non omit-
to pulchram quæſt.quam Curt.iun. dicit ſe non uidiſſe
ab aliquo diſputatã, uidelicet, quid ſi filia teſtatoris,
licet in re tantum certa inſtituta, eſſet tamen ſubſtitu
ta ipſi maſculo decedenti ſine filijs. in qua.q.Deci.in
d.conſi.370.audacter ac animoſe, ut utar uerbis ip-
ſius Curt.tenet pro nepte,dicens,ꝙ in hoc caſu Doct.
omnes uidentur concordare. Verum Curt.iun.in cõſ.
35.poſt Hercul.contrarium conſuluit. idem præſup-
ponit Rui.in eodem caſu conſulens in conſ.141. uol.
2.ſed rationibus Hercul. reſpondet ipſemet Deci.in
conſi.568.cui adde, ꝙ pro eius opin. conſuluit etiam
Rui.in conſi.142.uol.2.quorum opi.ſubſcribo,quia
ego certe non uideo, quid in hoc caſu adſit, propter
quod debeamus recedere à iure com. ſecundum quod
ita fœminæ ſicut maſculi excludunt ſubſtitutum, iux.
not.˚j˚.poſt nu.1178.Doct.enim aliquando recedunt
à iure com. quando teſtator excludit proprias filias:
quanto ergo minus teſtator excludit proprias filias,
tanto minus recedendum eſt à iure com.& per conſe-
quens,ꝙ filia fuerit ſubſtituta,hoc magis debet retine
re nos in ter.iur.com.non autem econtra. Non obſtat
ratio Curt.dum dicit,ꝙ neptis in condi.poſita,& cui
ſolum eſt reſeruata ſucceſſio ab inteſtato,nõ debet eſ-
ſe melioris conditionis,q̃ filia expreſſe ſubſtituta, &
cui eſt magis debita hæreditas filiæ, q̃ nepti, iur. per
776 eum alleg.✠ quibus addi poteſt.l.iubemus.C. Ad tre
bel.quæ non habet locum in nepotibus, quicquid dicat
Molin.ad Alex.in conſ.201.col.5.uol.6.quia ad hoc
arg.Curt.reſpon.Ruin.in.d.conſ.142. col.3.ꝙ licet
hoc caſu neptis cenſeatur poſita in condit. & ſic ei re
ſeruatum ius legit.hæred.iuxt.l.Lucius. attamen non
propterea dicitur melioris cõditionis, nec prælata fi-
liæ,immo filia dicitur prædilecta, cũ ſit expreſſe uoca
ta à teſtatore,in caſu tamen nõ exiſtentium liberorũ,
neptis uerò non dicitur uocata.ſed uterque & Ruin.
& Cur. uidentur mihi in hoc loqui contra.l.Lucius.
ibi,prætulit teſtator.iunct.glo.ubi patet, ꝙ poſitus in
condi.dicitur prælatus ſubſtituto,licet hic ſit expreſ-
ſe uocatus,illi autem ſolum reſeruata ſucceſſio ab in-
teſtato. Bene uerum eſt,ꝙ reſpectu eius, cui fit ſubſti-
tutio,magis grauatur quo ad ſubſtitutũ,q̃ quo ad filios
in condit.poſitos, ut deducit Socin.in conſi.116.uol.
3.col.3.iunct.col.4.uer.tertiũ. & col.ant.in fi.cum
ſeq. Ad rationem ergo Cur.alio modo reſpon.ꝙ illa eſt
contra.l.cum auus.ubi filij ex grauato.i. nepotes te-
ſtatoris,eſto etiam, ꝙ de illis nulla eſſet habita mẽtio,
cenſentur tamẽ, in portione patri ſuo relicta,prædi-
lecti filio teſtatoris expreſſe ſubſtituto.illa.n. lex locũ
habet etiam,ſi ſit ſubſtitutus filius teſtatoris,ut dice-
mus.˚j˚.nu.852.et hanc conſiderationẽ facit ẽt Deci.
in.d.conſi.568.col.2.et Rui.in.d.conſi.142.col.2.
Non obſtat.l.ſi una matre. quia reſpondet Deci. &
Rui.ubi.˚s˚.ut per eos. Non obſtat argumẽtatio Cur.
à contrario ſenſu notatorum per Caſtr.& Socin.per
eum alleg.ut per eum col.2. ante nu.2. Ad eam enim
reſpondetur,ꝙ immo,ut.˚s˚.diximus, ratio iſta,ꝙ filia
non fuerit excluſa,magis facit contra ipſum Cur.Ca
ſtr.n.in utroque conſi.& Soc.eum referens(quicquid
Curt.hac in re ſibi parũ conſtans cõminiſcatur)hoc;
ꝙ filia non ſit,neque inſtituta, neque ſubſtituta,pon-
derant contra neptem,& ad fauorem ſubſtituti, ergo
à cõtrario ſenſu,ſi filia fuiſſet honorata,prout in hoc
caſu,hoc eſſet ad fauorem neptis, & contra ſubſtitu-
tam.dum ergo Doct. illi tenent neptem non eſſe poſitã
in cond.& per conſequens ſubſtitutũ admitti,eò quia
filia teſtatoris nõ erat in caſu illo,neq; inſtituta, neq;
ſubſtituta,à cõtrario ſenſu,iuditio meo,præſupponũt
ad fauorem neptis, ꝙ, ſi filia teſtatoris ſit inſtituta,
uel ſubſtituta,tunc neptis dicatur poſita in condit.&
per conſequens filia ſubſtituta excludatur,non autem
ſequitur, quod dicebat Curt. ergo ſubſtituta admit-
titur: nam in argumento à contrario ſenſu poni de-
bet contrarium in facto, ut exinde ſequatur contra-
rium in iure, ut patet ad ſenſum,& de quo arg.dice-
mus etiam.˚j˚.nu. 1063. ponendo ergo contrariũ in
facto,uidelicet, ꝙ filia teſtatoris ſit uel inſtituta, uel
ſubſtituta,& inferre poſtea idem ius, uidelicet,ꝙ ne-
ptis non dicatur poſita in condit. & per conſequens,
ꝙ ſubſtituta admittatur, uidetur mihi incongrua lo-
cutio. Sed melius aduerte,quia prædicti Doct.non pon
derant filiam non eſſe in aliquo uocatã, quaſi ꝙ aliâs
ipſa admitti deberet: huiuſmodi enim argumentatio à
contrario ſenſu eſſet inepta,ut diximus, ſed põderant
filiam non eſſe uocatam ea ratione, quia ſi filia fuiſ-
ſet honorata,conſtaret teſtatorẽ non curaſſe de agna-
tione,et per conſequens neptis excluderet etiam maſ-
culum ſubſtitutum: & hoc modo ſumi debet argu.à
contrario ſenſu, uidelicet iuxt. mentem prædictorum
Doc. Cæterũ,ſi diceres filiã eſſe in hoc caſu excluſam
ab inſtitutione, & per conſequens nos eſſe in caſu de-
ciſ.Caſt.Soci.& aliorum, de quibus.˚s˚.reſpon.ꝙ hac
excluſio filiæ teſtatoris ab uniuerſali inſtitutione con
ſideratur, quando agnatus eſt ſubſtitutus,ſed quando
ipſamet filia excluſa, eſt etiam ſubſtituta, tunc eius
excluſio ab uniuerſali inſtitutione non debet conſide-
rari niſi ad coniecturandum contra ipſam, ut tanto
magis & facilius excludatur ẽt à ſubſtitutione,arg.
l.1.C.de impub.&.§.qui diſcretas.&.l.publius.§.
1.non autem debet cõſiderari ad eius fauorẽ, ne alias
excluſam ab uniuerſali inſtitutione præſumamus ma
gis dilectam, q̃ ſi eſſet inſtituta, quo caſu proculdubio
neptis ipſam excluderet.d.l.1. C.de condit.inſer.&
d.l.cum acutiſſimi.Non obſt.ꝙ in caſu,in quo Soc.ubi
˚s˚.nu.87.dicit ſe conſuluiſſe Mediolani, ponderat,ꝙ
ibi filia erat ad tempus tantum ſubſtituta,ergo(dicit
Curt.)ſi filia fuiſſet ſimpliciter ſubſtituta, Soci.ſen-
tiret pro filia. Nam aduertendum eſt, ꝙ in caſu Soci.
non erat controuerſia inter neptem et filiã teſtatoris,
prout ſunt ter.quæſtionis noſtræ,& prout pręſuppo-
nit Cur. quinimmo ſi fuiſſet talis controuerſia,argu-
mentum concluderet contra ipſum Curt. nam dum
Soc.dicit, quòd neptis non excludit ſubſtitutum,quia
filia erat ſubſtituta ad tempus, à contrario ſenſu in-
fert, quòd ſi filia fuiſſet ſimpliciter ſubſtituta, ne-
ptis ipſam excluderet. Verum enimuero controuer-

ſia ibi erat inter neptem, & illum agnatum ulti-
mo loco ſubſtitutum, in qua Socin. tenet, ꝙ neptis non
excludat ſubſtitutum, & ꝙ licet filia teſtatoris eſſet
primo loco ſubſtituta, attamen illud non attenditur,
quia mens teſtatoris fuit, ꝙ bona conſeruarentur
in agnatione, quo caſu neptis non debet excludere
agnatum ſubſtitutum, non autem curauit de filia: &
ſic clare ſentit, ꝙ ſi curaſſet de filia, neptis ipſam ex-
cluderet, ut. ſ. dicebam. ꝙ ſi in. q. Soc. diceretur, cur
ſaltem uiuente filia neptis non admittitur? reſpon. Soc.
non quia filia ſit in uita tantum ſubſtituta, ſed ne, cũ
non admittatur reſpectu agnatorum, una & eadem
ſubſtitutio diuerſo iure cenſeatur: & ſic contrarium
ſentit etiam in filia ſubſtituta in uita tantum, niſi ra
tio illa agnatorum militaret. Et certe aut ego non in-
telligo, aut Curt. admodum æquiuocat, allegando ea
777 pro ſe, quæ de directo faciunt contra ſe. * Verum, ſi
pro Cur. adduceres, ꝙ ſicut fœmina non uenit in ſub-
ſtitutione facta de filijs, licet agatur de intereſſe tan-
tum fœminarum hæredum inſtitutarum à grauato, ea
ratione, qa teſtator excluſerit proprias filias ab inſti
tutione, ut conſuluit Fulg. in conſ. 18. Solumutia. pa
ri ratione uideatur, ꝙ neque etiam ueniat in conditio
ne, ſi ſine filijs, licet agatur de intereſſe tantum fœmi-
næ ſubſtituta, quando teſtator excluſit proprias fi-
lias ab inſtitutione: reſpon. ꝙ præſuppoſita, non tamẽ
conceſſa, opi. Fulg. pro uera, attamen diuerſa eſt ra-
tio, an ueniat in ſubſtitutione ad portionem, quę nun-
quam fuit patris ſui, ut in caſu Fulg. an uerò compre
hendatur in conditione reſpectu portionis patris ſui,
iuxt. nota. ſ. poſt num. 248. Et huic opin. non con-
tradicit etiam prædictus excell. Regien. ut patet maxi
me in rñſione ad dubia ei data ad fi. & etiam in reſpõ
ſione ad. 3. dubium. Et circa prædictam. q. uide etiam
inſignẽ moder. Didac. Tolet. in. c. Raynaldus. in prin.
778 poſt num. 1. uer. ex quo. * Quarta coniect. ponitur,
quãdo fœminæ per ſtatutũ ab inteſtato excluſæ poſitę
ſunt in conditione. tunc enim, ut aliquo caſu uerificen
tur uerba tex. in. d. l. Lucius. ibi, prætulit, dicendum ui
detur, ꝙ cum ab inteſtato non ſint prælatæ, ergo ex te
ſtamento dici debeant uocatæ, & ita conſulendo decla
rat Corne. in conſi. 74. uol. 2. quem refert et ſequitur
Socin. iun. in conſ. 141. col. 6. uol. 2. & in conſi. 174.
& ſeq. eo. uol. & in conſ. 158. eo. uol. ubi col. pen. di-
cit ſufficere, ꝙ poſſit euenire caſus, quo talis fœmina
poſita in condit. excludatur ab inteſtato, & ſe hac po
tiſſimum ratione ad conſulendum in caſu illo motum
eſſe. Eandem coniect. ponit Rui. in conſ. 131, colum.
10. ad fi. uol. 3. quibus adde Caſt. eandem coniect. po-
nentem in conſ. 358. Suprascrip. d. conſultor. col. 2. in
prin. uolum. 2. faciunt etiam alia alleg. ſ. in ſecunda
coniect. nu. 751. cum ſeq. maxime nu. 752. uer. hinc
eſt. & quidem à fortiori facit illa coniect. quia ſi, quã
do poſiti in conditione eſſent ſolum pro parte ab inte-
ſtato excluſi, ut ibi, dicuntur uocati, multo magis, qñ
in totum eſſent excluſi, ut hic. Ex quibus infert ma-
xima differentia, an quis ſit in conditione tantum po-
ſitus, an uerò uocatus, ut dixi. ſ. nu. 705. qa ſi ſunt
uocatę excludent ſubſtitutũ, qui forte ab inteſtato ip-
ſas excluderet, ſi in cõd. tantum poſitæ fuiſſent. Immo
prædictam coniec. ampliabat Ruin. in conſ. 142. uol.
3. ꝙ ſi una cum dictis fœminis ab inteſtato excluſis ẽt
maſculi poſiti eſſent in condit. tunc etiam ipſi maſculi
dicerentur uocati, ut una determinatio etc. Sed ſuper
hac cõiect. ulterius ẽt cogitandũ uidetur, primò quia
abſurdum uidetur, ꝙ fœminæ excluſę à ſtatuto ſint in
hoc melioris conditionis, q̃ ſi non eſſent excluſæ, immo
q̃ ſint maſculi. Secundò quia ratio alleg. pro hac opi.
uidetur contra eam retorqueri, retenta opin. illa, ꝙ in
fideic. attendatur ſucceſſio teſtatoris, qua de re. i. nu.
1114. & ſpecialius. ſ. poſt nu. 711. uer. & ad hoc i
Nam immo, quando poſiti in cond. non ſuccederent ab
inteſtato teſtatori, tunc citra controuerſiam uidetur,
ꝙ nunquã dicantur uocati, ut. ſ. diximus. ſ. nu. 71 ...
Tertiò faciunt alia adducta. ſ. contra ſecundã conie-
cturã poſt nu. 757. ubi etiã reſpõ. ad obiecta, ideo ad
ibi dicta me remitto. Illud non præteribo, ꝙ data etiã
hac coniect. pro uera attamẽ illatio Rui. relata paulò
ſ. uer. immo prædictã, mihi non placet, quia immo for
te totum contrariũ dici poſſet, uidelicet, ꝙ cum fœmi-
næ poſitę fuerint in conditione unà cum maſculis, qui
non cenſentur uocati, propterea ne ipſæ quidem cenſe
ri debeant uocatę, dato ꝙ aliàs cenſerentur, et hoc, ut
una determinatio &c. & ad hoc etiam adduci poteſt,
quia. l. cum auus. ne reſpectu quidem filiorũ habet lo-
cũ, quando grauati ſimul ſunt filius & extraneus, ut
late dicemus. i. nu. 1219. et uide ẽt inſignẽ moder.
Didac. Tolet. in. c. Raynutius. §. 3. * Quinta coniect. 779
eſt, quando inſtituti ſunt etiam reciproce ſubſtit. ſi
ſine filijs &c. tunc. n. in alia ſequenti ſubſtit. facta de
ſupradictis ſubſtitut. uocati cenſentur etiam poſiti in
condit. in præcedenti reciproca ſubſtit. maxime ſtan-
te ratione agnationis conſeruandæ. ita Corn. ſubtili-
ter in conſ. 146. col. 4. uol. 2. ut ibi per eum, cui adde
Rimin. in conſ. 78. col. 2. ubi ꝙ poſiti in conditionę
continentur in ſubſtitutione facta de alijs ſuperſtiti-
bus, ut per eum, & uide etiam. ſ. nu. 187. * Sexta 780
coniectura eſt, quando teſtator digreſſus fuit ad ulte-
riores gradus ſubſtitutionum, ut per Ancha. in conſi.
73. Contra Philippum. quem ſequitur Alex. in conſi.
64. uol. 5. & Marius Salom. in. l. Gallus. in prin. num.
261. & Boer. deciſ. 155. nu. 22. & nuper Soci. iun.
in conſ. 110. nu. 28. uol. 3. et Alben. in conſ. 87. nu.
12. & Purpur. inter conſ. Silua. 53. col. pen. contra-
riũ tamen tenet Soc. in. l. Cum auus. col. pen. et in cõſ.
62. 69. et 113. col. pe. uol. 3. & Pariſ. in conſ. 31.
nu. 29. uol. 2. & uide. i. nu. 788. * Septima coniect. 781
eſt, qñ ſubſtitutus eſſet aliquis, et eius liberi. tunc. n.
etiam filij grauatorum poſiti in condi. dicerentur uo-
cati. ita crauet. poſt Cur. iun. in conſ. 62. col. 2. in fi.
cum ſeq. cui adde Ruin. in conſ. 142. col. 5. uol. 3. &
Gozad. in conſ. 64. col. 2. uerſi. 5. idem ſatis uidetur
uelle Rip. in. l. Centurio. poſt nu. 165. uerſi. 5. quibus
omnibus adde Soc. in conſ. 6. col. 4. uer. confirmatur.
uol. 3. faciunt not. ſ. nu. 767. Sed contra hanc etiam
coniect. tenet Galiau. in. d. l. Centurio. poſt nu. 99. ſe-
cundum primam impreſſ. uerſi. amplia tertiò. alleg.
Soc. in conſ. 64. uol. 3. Corn. in conſ. 27. col. 3. uerſi.
quantũ aũt. uol. 2. cui addo aduertendũ eſſe, quia teſta
tor ideo forte uocauit ẽt filios ſubſt. ne aliàs ſubſtitutio
per prædecedentiã ſubſtit. efficeretẽ caduca, cũ nõ trãſ
mittatur, iuxt. not. ſ. in. 2. not. uõ aũt ut inſtitutum
grauaret de reſtituẽdo filijs ſuis, cũ ex diuerſis non in
ferat, ſed confiſus fuit teſtator patrẽ nõ priuaturum

filios.ita Soc.in conſi.104.col. uol.3.quem refert et
ſequitur Pariſ.in cõſi.87.col.4.in prin.uol.2.& idẽ
Soci.in conſ.116.uol.3.col.4.uerſ.ſecundum.iunct.
col.3.uer.ſecundum.quibus adde ſatis eſſe, ꝙ teſtator
reſeruauerit ius legit.hære.ipſis poſitis in condit.cõ-
fidens patrem non priuaturũ filios. ita Cor. in ter.in
conſi.186.col.3.uol.3.licet ad prædictam rationem
reſpon.Socin.iun.de prædictis immemor in conſ.158.
col.14.uol.2.& in conſ.174. col.2.eod.uol.ut per
eum. Nec *obſtat auct.* Curt.*iun,alleg.per* Crau.*quia*
Curt. *eam coniect.ponit quo ad tranſmiſſ.fideic.con-*
ditionalis,ut retulimus.ˢ.nu.299.non aũt quo ad uo
cationẽ filiorũ in cond.poſitorũ,quæ quidem difficilius
inducitur,q̃ tranſmiſſio,ut dix.ˢ.nu.242. Non *omit*
to tamen,ꝙ ratio.l. Publius.*§.1.militat etiam in his*
ter.cum poſiti in conditione ſint prædilecti ſubſtitu-
*to.d.l.*Lucius.*& ſic ſemper poſſemus dicere poſitos in*
conditione eſſe uocatos. Præterea *contra hanc coniec.*
facit,quia eius ratio ſolum concluderet, ut cenſeãtur
uocati in caſu uulg.ſubſtit.nam filij ex ſubſtit.cenſen
tur tantum uocati in caſum uulg.i.prædecedentiæ,nõ
*autem per fideic.iux.not.in.§.*Quidam *recte.ergo etiã*
arg.quod inde ſumitur,concludit ſolum ipſos in cond.
poſitos uocatos eſſe in caſum uulg.& de hoc latius.ʲ.
*nu.808.et uide not.in ſeq.cõiect.*Reperio *ẽt,ꝙ cõtra*
hanc coniect.tacite tenet Alex.*in cõſ.109.uol.7.ubi*
erat iſte caſus,& tamen contrarium concludit, ut ibi
per eum: contra quem ratione huius coniec. tenet Mo
lin.ibi in apoſtil. licet nullum prædictorum alleget,
cui potes addere prædicta. Sed *potes etiam defendere*
Alex.*impugnãdo prædictam coniec.ut.ˢ.contra quã*
etiam reperio tenere eundem Alex.*in cõſi.202.pro-*
pe fi. uol.7. ut ibi per eum,quem recte ſentire aſſerit
Molin.*ibi in epitome, & uide etiam.ˢ.num.*
782 ✻ Octauã *coniect.nouiſſ.reperio fieri per* Rimin. *in*
conſ.189.col.3.poſt me.& col.5.poſt me.tenentem
ꝙ quando ſubſtitutus eſt aliquis, & eius filij,tunc fi-
lij ex ſubſtituto poſiti poſtea in conditione,in ſubſtit.
eorum patri facta cenſentur uocati, ea ratione, quia
ſi teſtator eos uocauit ad portionem alterius, multo
magis cenſetur eos uocare ad portionẽ eorum patris,
ut per eum,pro quo faciunt not.ʲ.poſt nu.855.uer.
ad hanc.sed tñ contra eam coniect.tenet Rui.*in conſ.*
102.uol.2. cum ne in portione quidem alterius ſint
uocati, niſi uulg. ut per eum, circa quod uide not.ʲ.
nu.808.nec obſt.not.d.nu.855.quia reſpon.ut.ʲ.
num.932.& circa prædicta uide not. in præceden.
coniect. uerſi. præterea. & ſupra num.305.
783 ✻ Nona *coniect.eſt, quando bis ſunt poſiti in condit.*
ita Gozad.*poſt* Corn.*in conſ.64.col.2.uerſi.3.idem*
uidetur tenere Purpur.*inter conſ.*Silua. *53. poſt nu.*
784 *4.in.3.coniect.relat.etiam.ˢ.ante nu.770.* ✻ Deci
ma coniect.eſt, quando teſtator in alio capitulo præ-
ſupponeret hos poſitos in conditi.eſſe uocatos,ut quã-
do diceret ſi nollent etiam ipſi acceptare hæreditatẽ,
tunc &c.ita Crauet.*in conſ.62. col.3. adde* Socin.
in conſi.73.col.8.uol.4.pro quibus adduci poteſt.l.
cum proponebatur.ubi glo.1. de leg.2.contra quam
tamen coniect.facit com.opin.contra Bar.*in.l.* centu
rio.de qua.ˢ.nu.730. Cæterum *ea retenta,declara*
eã non procedere, qñ in aliquo alio caſu eſſet uocati.
tũc.n.cum ad illum caſum tantum poſſint referri uer

ba illa,ceſſare debet hæc coniect. ꝙ propterea dican-
tur uocati,eò ꝙ ſint poſiti in conditione,iuxt. not.ˢ.
nu.732. ✻ Vndecima *cõiect.eſt,quãdo uerteretur fa* 785
uor piæ cauſæ,ꝙ poſiti in conditione cenſerentur uo-
cati,ita Iaſ.*in.l.ſi quis id quod.nu. de iuriſd.om.*
iud.quam coniect.nota pro confirmatione not.ˢ. nu.
746. Sed *contrarium tenet* Rui.*in conſ. 182.nu. 9.*
uol.2.& late Pariſ. *de prædictis immemor in conſi.*
86.nu.68.cum ſeq.uol.2. ✻ Duodecima *coniect.eſt,* 786
quando aliàs ſequeretur, ꝙ remotior excluderet pro-
ximiorem.ita Rui.*in conſ.99.colum.antep.cum ſeq.*
uolu.1. faciunt not.ˢ. num.333. & num.339.
✻ Tertiadecima *coniectur. ponitur in ſubſtitutione* 787
facta in legatis particularibus,iux.l. vt *hæredibus.de*
leg.2.in qua quidem ſubſtit. poſiti in conditione cen-
ſent̃ uocati.ita Ang.*in.l.in legatis,in quibuſdam lec.*
C.*de lega. quem refert et ſequitur* Iaſ.*in.l.1.*C.*de*
pact.& in.l.ſi pecuniam.in.2.nota.de condi.ob cau.
cum qua opin.tranſit ſimpliciter etiam Purpur.*in.d.*
*l.1.col.pen.prope fin.*Cui *adde* Iaſ.*in conſ.4. col.4.*
uol.1.& Corn.*in.d.l. in legatis.* Gerard. *de* Petr. *in*
*ſing.61.*Socin.*iun.in conſi.158.col.fi.uol.2.dicentẽ*
hanc opin.eſſe com.alleg. etiam Socin. *ſuum in quodã*
conſ.non impreſſo,& de Benedict.*in.c.*Raynutius,*ut*
ibi per eum. Sed *contra hanc etiam coniec. tenet* Ga-
liau.in.d.l.centurio. poſt nu.99.in.3.limit.& con-
trarium tenet ẽt Alcia.*in.l.1.§. ſi quis ita. col.4.de*
uerb.oblig.quibus addo Socin. *in.d.l.* Cum *auus. col.*
pen.quia ratio differentiæ alleg.per Ang. *non eſt bo-*
na,cum etiam fideicommiſſ. uniuerſalia poſſint relin-
qui nutu,ut per Bald.*in.l.* Epiſtolam.*ubi* Ang.*non di-*
cit contrarium.& per Caſt.*in.l.1.* C.*de impub. &*
per Soc.*in conſi.113.col.3.ad fi.uol.1.* ✻ Quartade 788
cima coniect.eſt, quãdo teſtator digreſſus fuit ad plu-
res gradus ſubſtitut. & cõcurreret etiam aliqua alia
coniect.licet enim ſola digreſſio ad ulteriores ſubſtit.
non ſufficeret,ut diximus.ˢ.nu.780.attamen iuncta
cum aliqua alia coniect.ſufficeret.ita Rip.*in reſponſo*
primo,de ſubſtit.in.4.coniec.& in.d.l. Centurio.*nu.*
165.& Socin.*iun.quem nuper reperi in conſi.110.*
num.28.uerſ.& licet.uol.3.& Alben.*alleg.ˢ.ante*
nu.770. ✻ Quintadecima *coniect. ponitur per ali-* 789
quos,quando eſſent poſiti in conditione per ablatiuos
abſolutos,ut ſi diceretur, nõ extãtibus filijs,per tex.
*in.l.*Fideicommiſſa.*§.* Cum *eſſet. de leg.3.ita* Cor.*in*
*l.1.col.3.*C.*de condit.inſer.* Bologn. *in conſ.62.col.*
*5.*Rui.*in conſ.201.col. uol.2.*Socin.*iun.in conſi.*
4.col.3.uol.1.& noue Purpur.*inter conſ.*Silua.*53.*
poſt nu.4.uer.ſecunda. Contrarium *tamen tenet* Io.
de Anna.*in conſ.68.prope fi. licet* Alcia.*ubi ſtatim,*
*eum alleges pro contraria parte,*Cur.*ſen.in conſ.64.*
*col.4.*Rip.*in rubr.ſol.mat.nu.34.idem tenet* Alex.
in conſ.185.uol.2. in reſpon.ad octauum argu.licet
Alcia.*in.d. rubr. quem etiam* Purpur. *ubi.ˢ.tacito*
nomine citat,& ſequitur, eum alleget pro contraria
opin. idem etiam tenet Deci. *in conſ.89. col.2. qui*
idem dicit in conſi.63.col.2.facit idem Rip. *in.l.*Cen
turio.nu.161.& utrobique reſpondet ad.d.§. Cum
eſſet. ut ibi per eum. cui addo Alex. *in.d.conſ.185.*
ubi tres reſponſiones tradit,licet poſtea in quarta re-
ſponſione diuerſificet inter condit.poſitam per ablati-
uos abſolutos, uel alio modo, quem ad plenum refert

& ſequitur Rui.in conſi.141.col.5. poſt me. uol.3. & idem Alex. eadem repetit in conſ.199.col.pen.eo. uol.& in conſi.105. uol.1. quod ſolum allegat Ale-
790 *xandri.in.l.Pater filium.nu.76.de inoſ.teſt.* ✠ *Illud certe in confeſſo eſt, quod, licet per ablatiuos abſolutos importetur conditio expreſſa, ut per Bart.in.l.1.col. fin.de condit. & dem. Deci.in conſi.581.col.pen.in prin.adeo ut etiam importent formã, ut per eundem in conſi.11.nu.9.niſi in contrarium conſtet de mente teſtatoris,ut per Rui.in conſ.166. ante num.10. uol.3.illi tamen magis diſpoſitioni accedunt,quàm conditio expreſſa,ut inquit Alc.in.l.Cũ quærebatur.ad fi. de uerb.ſign.alleg.Iaſ.in.d. rubr.ſol.matr. & eſt in 2.lect.col.3.uer.rõ.& col.4.uerſ.5.ubi alios alleg. & idem facit Ruin. in conſ.134.col.3.uerſi.2.uol. 3. & in conſ.141.colum.5.poſt med. eod. uolum.*
791 ✠ *Sextadecima coniect.eſt, quando ponuntur in cõditione affirmatiue ad excluſionem aliorum, qui aliâs ab inteſtato uocarentur,iux.not.per Bar. in.l.2.§.videndum.ad Tertul.cum concor.alleg. per Tiraq.in.l. Si unquam.in uer.ſuſceperit liberos. nu.106.quæ in his ter.procedunt , non autem in poſitis in conditione negatiue. ita Deci. in conſi.283.colum.5.ſequitur Hier.Grat.ut per Moli.ibi in apoſt. quibus adde Alexandri.in.l.Pater filium.num.76. de inoſ.teſt.ſed his omnibus adde Caſt.in conſi.358.Supraſcrip.d.conſultor.uol.2.quem refert & ſequitur Ruin. in conſi. 181.col.5.uol.2.& in conſ.201.nu.4.eo. uol.et in conſ.134.col.2.uol.3.& in conſi.141.col. antepe. eo.uol.Et prima ratio differentiæ inter poſitos in cõd. affirmatiue,uel negatiue, eſt,quia extante illo,qui eſt poſitus in conditione affirmatiue,tunc niſi ipſe cenſeatur uocatus, alia ratione admitti non poſſet,et ſic ſuperflua redderetur eius poſitio in condit. extante uerò illo,qui eſt poſitus in condit.negatiue,tunc licet ex hoc non cenſeatur uocatus, alia tamen ratione admitti poteſt.i.ab inteſtato, & ſic ſuperflua non redditur eius poſitio in condit. ita Caſtr.ubi.ſ. & uide etiam ſ.nu.762.Secunda ratio differentiæ eſt, quia extante illo,qui eſt poſitus in condi.affirmatiue,dicitur formaliter impleta cõditio, & ſic eius euentus debet fortius operari,extante uerò illo, qui eſt poſitus in conditione negatiue,non propterea dicitur formaliter impleta conditio,immo defecta,ſeu eueniſſe contrariam conditio.cuius euentus non ita fortiter operari debet. ita Caſt.ubi.ſ.quem refert & ualde cõmendat Rui. in conſilijs.ſ.alleg. Tertia ratio differentiæ eſt, quia extante illo,qui eſt poſitus in condi.affirmatiue, cauſatur excluſio alterius, & per conſequens induci debet incluſio huius poſiti in condit.ſed extante illo,qui eſt poſitus in condit.negatiue, non cauſatur aliqua alterius excluſio,ſed ſolum non admiſſio: igitur neque ẽt ulla induci poteſt incluſio.ita Dec.ubi.ſ.& ad hæc conferunt not.ſ.nu.   Aduerte tñ, quia not.in.d.§. vidẽdũ.procedunt in diſpoſitione legis,ſecus aũt in diſpoſitione teſtatoris,ut per Tiraq. in.l.ſi unquã.in uer. ſuſcepit liberos.nu.106.ad fi.Hier.Grat.quẽ ſequitur Moli.in addit.ad conſi.Deci.270.quibus adde Rui.in cõſ.129.col.ant.circa fi.uol.3.Io. de Anna.in conſ. 68.in fin.ſubdentem,rationem differentiæ colligi ex not.in.l.Vxorem.§.Hæres.de leg.3. cum alijs per eũ alleg.& per Cranet.in conſ.311.prope fi. de quo uide aliquid per Alexandri. in.d.l.Pater filium. num. 77.poſt Alexan.& Iaſ.ut per eum,ſed uide latiſſime Arelat.contrarium tenentem in.l. Generaliter. num. 48.de ſec.nup.cui adde Iaſ.Inſti.de act.in prin.col. 4.& ſ.nu.* ✠ *Decimaſeptima coniec.ponitur,* 792
quãdo per iſtos in conditione poſitos cenſerentur tacite excluſæ aliæ perſonæ,quæ aliâs eſſent paris uel melioris conditionis,quàm ipſi in condit. poſiti. tunc.n. poſiti in conditione cenſerentur uocati. ita late Ruin. in conſi.140.col.   cum ſeq.uol.3.ſubdens,ita concordari not.in.l.Lucius.cum not.in.d.§.videndum.licet non uiderit ab aliquo tactum: & hæc faciunt pro not.ſ.nu.   Sed dicas primò,quod præſumpta iſta in hoc caſu uocatio,non eſt uigore poſiti in conditione, ſed uigore excluſionis aliarum perſonarum. Secundò dicas,quod prædicta not.in.l.Lucius.cũ not.in.§. videndum.alio modo concordantur,uidelicet, ex not.in præced.coniect.nu.790. ✠ *Decimooctauò limitabant ali* 793
qui reg.de qua agitur, procedere in poſitis in condit. in ſubſtit.uulg.ſecus in poſitis in condit. in ſubſtit.fideic.ſed de hoc uide not.ſ.nu.713.Decimononò limitabat Corn. in conſ.97.col.2.uerſi.ſimiliter.uol.1. quaſi formaliter repetit. in conſi.22. uolum.2. non procedere,quando teſtator uſus fuit conſi.Galli.tunc enim filius in conditione poſitus dicitur uocatus , & quidem directe,et primo loco, ut teſtamẽtum ſuſtineatur,quo fit,ut ſecus eſſet in extraneis.l.ſi mater.§.1. de uulg.& pupil.& noue reperio,quod hanc limit. conciſe tamen , refert & ſequitur Loaz.ad Galian.in.l. Centurio.num.449. & Didac.Tolet.de præd.immemor in.c.Raynut.§.3.nu.9.hanc unã limit.ponit alleg.repet.in.l.Gallus.in prin.ut per eum.Et idẽ econtra,ut nepos poſitus in cond. dicatur mortuo filio ante teſtatorem uocatus,ut teſtamentum ſuſtineatur tenet noue Soci.iun.de prædictis immemor in conſi.29. num.4.uol.3.qui tñ alijs ẽt rationibus mouetur.Tres alias cõiect.Rip.in.l.Ex facto.§.Ex facto.col.2.ſ.eo. dicit ſe ultra not.per ſe in.d.l.Centurio. addidiſſe in quodã ſuo rñ.de ſubſtit.uoluit dicere, in rñſo primo, col.2.poſt me.cũ ſeq.ſed in effectu nihil dicit,quod in dicta.l.Cẽturio nõ dixerit,ut ſupra retulimus nu. Penultimò aduertendum eſt , quòd poſiti in cõditione in ſecunda ſubſtit.licet non dicantur uocati,attamen ad eos fit tranſmiſſio primæ ſubſtitut. quæ aliâs non fieret , ut late declarauimus ſupra numer. 306. Vltimò aduertendum eſt, quòd licet non dicantur uocati,ſi tamen teſtamentum quaſi caducum uel irritũ fiat , tenentur uenientes ab inteſtato uigore clauſulæ codicillaris illis reſtituere hæreditatem, ut ſubtiliter conſuluit Deci.in conſ.242.ſuper quo cogita , quia nõ dicitur illis reſeruata ſucceſſio, nec ipſi uocati ab inteſtato,niſi prius hæreditas illa eorum patri ſit delata, non autem ſi eorum pater hæres ſcriptus prædecedat teſtatori , prout in caſu Decij , arg.not.ſ.poſt num.215.Præterea ius accreſcendi fortius eſt,quàm poſitio in cõditione,patet,quia ueniens per ius accreſcendi excludit poſitum in conditione , ut per Alexã. in conſ.109.uol.2.ſed ſic eſt,quod per clauſulam codicillarem non conſeruatur ius accreſcendi alio cohærede præmortuo teſtatori , ut poſt longam diſput.concludit Bulg.in diſput.ſua cõtinente.6.dub.in primo dub. dicens non eſſe tactum ab aliis , licet uideatur mihi

ꝙ hoc idem teneat Bart.in.l.1.in.11.q.de iure codi.
alleg.per ipſum Deci. ubi.ˢ.col.2.cui adde Alex.in
conſ.161.in ſecundo dub.uol.2.ergo &c. Adhæc,ſi-
cut dicta clauſula non operatur in præiudicium filio-
rum poſitorum in conditione adiecta ſubſtitutioni, ut
conſuluit Rimi.in conſi.123.col.3. ita etiam non ui
detur debere operari ad eorum fauorem, niſi dicas,
quòd ratio deciſ. Rim. eſt, quia deficiente conditione
inſtitutionis illi non ſunt inſtituti, & per conſequens
clauſula non operatur, ut per eum:quæ ratio ceſſat
in caſu deciſ. quam nuperrime reperio teneri etiam
794 per Soci.iun. in conſi. 29. col. 1.uol. 3. * Tempera
modo omnes prædictas coniect. primò, ut procedant
ſolum reſpectu portionis patris ſui, cuius reſpectu ſue
runt poſiti in condit. non autem ut cenſeantur uoca-
ti in portionibus aliorum. ita not. Soci.hic col.1.&
clarius Rip.hic col. & in.l.Cẽturio.ante nu.167.
ubi etiam alleg.Bertrã.in cõſ. 105.Pace ſalua.uol.
3.cui adde eundem Bertran.in conſ.82.uol.1.Curt.
iun.in conſi. 96.col.3. Crauet. in conſi.130.col.2.
& in conſi.306.col.2.Pariſ.in conſi.18. num. 61.
uol.2.Rui.late nullũ tamẽ in ter. alleg.in cõſ. 141.
col.antep.ad fi.uol. 3.ubi optimam reddit rationem,
uidelicet quia limitata poſitio in condit.limitatum de
bet producere effectum, ideſt eatenus debet eos taci-
te uocare,quatenus in cõdit. poſiti ſunt. ſed ſic eſt,
ꝙ non dicuntur poſiti in condit. niſi reſpectu portio-
nis patris, ergo &c. Idem tenet Rui. pleroſq; alleg.
in conſi.ſeq.num.1.& num.5.& in conſi.134. col.
795 4.eo.uol.* & facit,quia in emphyteuſi conceſſa duo
bus pro ſe & filiis intelliguntur filii cuiuſlibet uoca-
ti ſolum ad portionem patris ſui, ut per Doct.in.l.Si
mihi & Titio.de uerb. oblig.Alex.in conſi.204.uol.
2.quam deciſ. ad hoc ſignanter perpendit Rui. in d.
conſi.142.num.5.uol.3.& in conſi.115.col.6.eo.
uol.& Pariſ.ubi.ˢ.prædictis adde Alex. in ſortiori-
bus ter.nempe in expreſſa ſubſtit.in conſi. 167.col.
pen.uer.quòd autem.uol.5.hinc Caſtr. in cõſ.447.
Intentio Bar.col.2.uol.2.arguit,ꝙ ſi in portione pa-
tris non cenſentur uocati,minus cenſeri debẽt in por
tione patrui, quia facilius cenſentur uocati in por-
tione patris, quàm patrui, ut diximus etiam.ˢ.poſt
796 num.248. * Et ex prædictis infertur, quòd minus
inter ſe ipſos dicentur uocati. ita Rui.in d.cõſ.141.
col.ant.in fi.cum ſeq.& in fi.uol.3.et Rimin. in cõſ.
326.poſt num.25.uer.præterea. Sed tamen contra
prædicta uidetur, quòd immo facilius debeant cenſe-
ri uocati in portione cohæredum,quàm patris ſui, ut
per Soci.in.l.Cum auus.col.fi.in prin.& in conſ.62.
col.2.uol.3.& in conſi. 69. & 116. eo. uol.relat.
per Curt.iun.in conſi. 43.col.4. adde Rui.poſt ſoci.
& Anch.in conſi.139.ſub num.19.uol.3.et in cõſ.
102.poſt num.10.uol.2.quibus addo Cum.in conſ.
123.col.fi.Et quòd ſtantibus coniect.etiam inter ſe,
& patruo,cenſeantur ſubſtituti,tenet Rui. in conſi.
142.col.7.uol.2.Crauet.in.d.conſi.130.col.2.&
in conſ.ult. nu.3.& tangemus etiam.ʲ.nu. 1070.
797 et uide etiã.ʲ.nu.800. * Retenta tñ declaratione
ꝓdicta,eam ſubtiliter reſtringe,non procedere,qñ pa
truus,uel alij cohæredes deceſſerẽt ſine filijs.tunc.n.
etiam in eorum portione filij alterius dicerẽtur uoca-
ti.ita Deci.in conſ.546.in fi.cui adde Corne.in cõſ.
306.col.fi.uol.4.Rui.in conſi.139.col.7.uol.3. ſed
aduerte,quia iſti loquuntur in expreſſa uocatione,ſe-
cus uidetur in hac tacita,de qua agimus,& hoc attẽ-
ta ratione, de qua ſupra poſt num. 744. * Secundò 798
reſtringe,quando iſti poſiti in condit. & tacite uocati
eſſent deſcendentes teſtatoris. tunc.n.dicerentur uo-
cati etiam in portione patrui decedentis ſine filijs, ut
per Rui.loquentem tamen in expreſſa uocatione, in
conſ.121.col.3.poſt me.uol.2.ſed cõtra etiam hanc
reſtrictionem facit ratio alleg.ˢ.poſt num. 794.cũ
Rui.eam adducente. * Tertiò reſtringe prædictam 799
declarat. non procedere, quando poſiti in cõdit.eſſent
nominati per dictionẽ collectiuam. tunc.n.etiam in-
ter ſe cenſerentur uocati,ut per Rui. in conſi. 167.
col.pen.uol.3.& in conſi.139.col.pen.eo.uol.& in
cõſ.ſeq.col.4.cũ ſeq. cuius tñ contrarium uoluit So-
ci.iun.in conſi.176.col.3.uol.2. Et certe ſemper ſe
rè nominantur per collectiuam. * Reſtringe quartò 800
prædictam declarat.nõ procedere,quando dictum eſ-
ſet,ꝙ bona inter maſculos cõſeruari deberẽt.tunc.n.
etiam in portione patrui,& inter ſe cenſerentur uo-
cati.ita Crauet.in cõſ.130.col.2.ubi uide pleraſq;
etiam alias conſiderationes ad hanc declarat. perti-
nentes: & idem Crau. in conſi. ult. col.1.&.2.&
uide etiam.ʲ.num. 1070. * Secundò principali- 801
ter tempera omnes prædictas coniect. non procede-
re,quando ceſſaret ratio poſitionis in cõditione. tunc
.n.neque intelligerentur uocati.ita ſubtiliter Soci. in
conſ.73.col.8.num.31. uol.4.poſt Ant. de Butr. in
conſi. 27.uide tamen.ˢ.poſt num.68.uer.& ratio.
* Tertiò tempera omnes prædictas coniect. quando 802
iſti poſiti in condit.eſſent in alio capitulo expreſſe ali
quo caſu uocati.tunc.n.in eo,in quo ſunt poſiti in cõ
dit.nunquam cenſerentur uocati. ita Soci. poſt Alex.
in conſi.116. uol.3. col.2. uer. & in ter. & col.5.
uer.præterea. & col.pen.circa me.Pariſ.in cõſ.86.
num.40.uol.2.cum alijs alleg.ˢ.nu.732.cum ſeq.
ubi uide. Ad quam cõcluſ.bene facit,quia expreſſum
facit ceſſare tacitum etiã circa diuerſum.l.Maritus.
ſecundum com.intell.ubi Alex.contra Saly.C.de pro
cur.Rui.in conſi.103.ad fi.uol.2.& uide etiam la-
te not.ˢ.num. 674.& prædicta procedunt etiam,
quando alij in alio capitulo poſiti in condit. ſunt ex-
preſſe uocati,ut per Soci. in d. conſi.116.col.5.ante
uer. tertium. quod uidetur contra not.ˢ.num.725.
* Quartò tempera omnes prædictas coniect.non pro 803
cedere,quando ultra conditionem, ſi ſine filijs, eſſet
etiam adiecta conditio,uel ſine teſtamento,uel aliena
tione bonorum.tunc.n.dicti filij etiam ſtantibus con
iect.uocationis non poſſent uenire tãquam ſubſtitu-
ti,ſi pater in teſtamento,uel inter uiuos,de bonis illis
diſpoſuiſſet, attento ꝙ omnes conditiones uerificatæ
non eſſent,ut.x.not.ˢ.num. 7.immo etiam ſi eſſent al
ternatiue poſitæ, reſoluerentur tamen in copulatiuã,
ubicunque apponitur cond.illa, ſi ſine filijs, ut dice-
mus.ʲ.num.971.* Præterea per.d.conditionem,ſi 804
ſine teſtamento, uel alienatione, cenſetur teſtator de-
diſſe licentiam teſtandi,& alienandi, ut per Alex.in
conſi.59.col.3.uol.3.& in conſi. 202. uol.7.Pa-
riſ.licet de Alex. non meminerit, in conſi.72.col.7.
uol.3.& per cauſam teſtati ceſſat conditio inteſtati,
quæ eſt ei contraria: & eſt de hoc tex.in.l.Genera-

liter.in prin.C.de inſt.et ſubſti.& habetur ꝑ Soci.in
conſi. 150. col.12.uer.9. & uer. 10. uol.1.& in
conſ.92.in prin. 3.dub.uol.3.contrarium tamen cõ
ſuluit Barbat. in conſi. 27. col. 17.cum ſeq.uol.1.
pro quo faciunt not.per Soci.in conſ.251.uol.2.ubi
ꝙ expreſſa permiſſio teſtandi à teſtatore data intelli-
gitur,dummodo non extra deſcendentes,de quibus.ˢ.
locutus fuerat. et ad prædicta uide Ange. in conſi.
805 159.col.3.& uide etiam Boer.deciſ.202.✱ Auden
tius infert idem Barbat. ubi.ˢ.ꝙ etiam ſubſtitutus
cenſebitᷣ uocatus,dato ꝙ grauatus in caſu,de quo ſu-
pra, teſtetur: & hoc, ne poſiti in condit. ſint melio-
ris conditionis, & magis uocati, quàm ſit ipſe ex-
preſſe ſubſtitutus:& hanc opin. poſſemus forte tene-
re,ſi conſtaret grauatum teſtatum eſſe ſolum euerten
di fideic.cauſa.tunc.n.perinde haberetur, ac ſi teſta-
tus nõ fuiſſet,ut ꝑ Alcia.in.l.1.poſt.nu.27.de uulg.
et pup.ut ibi ꝑ eum:de quo tñ uide.ʲ.poſt nu. 1194.
uer.non obſt.tertia. Et forte etiam non improbabili-
ter teneri poſſet, ꝙ ſi grauatus non diſpoſuiſſet inter
uiuos,nec in ultima uoluntate de dictis bonis,tunc fi-
lij poſſent repudiare hæreditatem patris, & uenire
ad hæreditatem teſtatoris ex fideicommiſſo,tanquam
uocati,et tanquam impleta conditione in ſubſtitutio-
ne appoſita. Cæterum aliâs non recederem à prima
opin.per prædicta. Nam primò quo ad illat.Barbat.
ˢ.relat.uidelicet reſpectu ipſius ſubſt.illa omnino ui
detur cõtra expreſſam teſtatoris mentẽ, ideo penitus
reijcienda. Deinde quo ad ipſos in conditione poſitos,
etiam abſurdũ uidetur,ut ipſemet dicit,ꝙ ſint magis
uocati, quàm ſubſt.expreſſe,contra reg.l.Cum quid.
& ſic retorquetur arg.Barbat. & ita Alex. in caſu
illo requiſitus pro eadem parte recuſauit conſulere,
ut patet in conſi.202.uol.7.rationibus per eum al-
leg.quem apoſtil.ibi ſequitur, licet in contrarium nõ
alleg.Barb.in.d.conſi.27.& idem Alex.ferè forma
lia uerba ponit in conſi.88. in primo dub. eo.uol.&
certe quandoque uerum eſt, quod de Barb. dicit Soci.
iun.in conſ.128.col.10. uol.1.eum habere opinio-
nes ſaturninas.Nec obſtat quod dicebat Barbat.quòd
aliâs ipſi filij nõ poſſent reſtituere ſubſt. quia reſpon.
ꝙ nulla reſtitutio hoc caſu debet fieri ſubſt.cum non
ſit uocatus in caſu,quo grauatus teſtetur. Nec obſt.
conſ.Soci.ˢ.alleg.quia reſpondet Pariſ.in.d.cõſ.72.
num.64.ꝙ opin.illa Soci. non eſt bona, ut per eum.
cui adde Iaſ. in conſi.232.ad fi. uol.2.& Bertran.
in conſi.79.uol.2.ſed aliter etiam reſponderi poteſt,
ꝙ in caſu Soci.iam præceſſerat prohibitio,& in per-
miſſione dictum fuerat, non diſcedendo à grauedini-
bus ſupra impoſitis:quo fit ſecundum Soci.ut ſi aliter
in caſu ſuo diceremus, reſultaret repugnantia, uel
correctio,quæ non ſunt præſumenda,ut per eum: quę
806 quidem ratio ceſſat in caſu noſtro. ✱ Non obſtaret
etiam,ſi diceretur,ꝙ per dictionem,ſi,non uidetur da
ta licentia.l.Ita tamẽ.§.Si perceptis.uer.ſed & ſi.ˢ.
eo.ubi Claud.quia reſpondetur illud procedere,quan-
do iam illud,de quo agitur,conſtaret eſſe prohibitum,
ſed in dubio, cum quæritur, an aliquid ſit prohibitũ,
uel ne, dicitur, ꝙ per dictionem,ſi, præſumitur data
807 eſſe licentia,& faciendi, & omittendi. ✱ Nec obſta-
ret etiam,ſi diceretur, ꝙ non obſtante licentia debet
tamen grauatus reſeruare quartam,iux.auct.Cõtra
rogatus.C.eo.& not.in.l.Titius.ˢ.eo.quia reſponde
tur,ꝙ non procedit,quando data eſt expreſſa licentia
alienandi,ut patet ex not.per Iaſ.in.d.conſi.232.in
2.dub.faciũt not. per Soci. in.§.Cohæredes.in.6.not.
An autem requiratur, ꝙ ſignanter de dictis bonis te-
ſtetur grauatus,uide.ʲ.nu.1206.✱ Vltimò ſuper- 808
eſt uidere, per quam ſubſtitutionem cenſeantur uo-
cati.Et principio quidem reſpond.Corne.in cõſ.273.
col.4.uol.4.quòd per compendioſam,in qua contine-
tur uulg.pup. & fideic. & hanc opin. præſupponit
etiam Bar.in.d.l.Lucius.in fi. & alij relati.ˢ.num.
706.ubi ꝙ, quando poſiti in condit. cenſentur uoca
ti, tunc reuocare poſſunt alienationes factas per pa-
trem,quod quidẽ nõ congrueret ſubſtit.uulg.et Curt.
iun.loquẽs in ter.coniec.de qua.ˢ.ante num.770.in
conſi.48.col.pen.Secundã opin. uidelicet, ꝙ per ſo-
lam fideicommiſſariam cenſeantur uocati, uide-
tur intrepide aſſerere Socin. in conſi. 140. col. 1.
uol.1.repetito in.218.uol.2.cõtra quã tamen opin.
nunc reperio Soci.iun.in conſ.29.col.1.uol.3.Tertia
opin.ꝙ ſolum dicantur uocati per uulg.tenet Soci.ſi-
bi ex diametro contrarius, in conſi.69.col.5.circa
me.uol.3.& in conſi.104.col.pen. eo. uol. & uide-
tur tenere ẽt in conſi. 114.col. pen.uol.1.hanc ean
dem opin.uidetur tenere etiam Rui.in conſi.140.col.
fi.uol.3. ✱ Et facit,quia etiam ſi expreſſe eſſent uo- 809
cati,attamen intelligeretur ordine ſucceſſiuo, & ſic
uulgariter tantum,iux.not.in.§.Quidã recte. Alex.
in conſi.22.col.2.uol.3.repetito in conſ.13.uol.4.
cui ſe ſubſcripſiſſe ait Soci.in.d.§.Quidam recte.col.
pen.uer.ſed hic cadit.& ſubſcriptio Soci.eſt in conſ.
113.uol.1.idem tenet ipſe Soci. in dicto.§.Quidam
recte.col.pen.uer.3.caſus.Rui.in conſi.100. col.3.
in prin.uol.2.de qua tamẽ conſ.uide Soci.iun.in cõſ.
136.nu.19.uol.3.quicquid teneat Alexãdr.in.d.§.
Quidam recte.fo.7.col.2.ad fi.cum ſeq. ſecus tamen
forte eſſet, quando uocati eſſent agnati, ut per Soci.
in conſi.73.col.4. in fi.cum ſeq. uol.4.quod etiam ul
timũ qualiter procedat,uide ipſum Soci.in.l.Si cogna
tis.col.3.uer.primũ.et Alexãdr.ubi.ˢ.col.24.Deci.
in conſi.205.Rui.in conſi.117. num.19.uol.2.Et
ꝙ quando iſti poſiti in conditione cenſerentur inui-
cem ſubſtituti, illud tamen eſſet ſolum per uulgarem,
tenet Rimin. in conſi.326. num. 31. ✱ Et tenendo 810
hanc opin.eam amplia procedere, etiã ſi principalis
ſubſtitutio eſſet fideicommiſſaria. nam etiam tunc fi-
lij in conditione poſiti cenſerentur etiam ſtantibus
coniecturis uocati ſolum in defectum patris ſui,et ſic
per uulgarem tantum. ita Rui. in conſi. 99. col.2.
uol.2.& in conſ.128.col.5.in prin. uol.3. ✱ Secũ 811
dò ampliare uidetur Deci. in conſi. 291.col.2.pro-
cedere,etiam ꝙ adeſſet clauſula codicillaris, de quo
tamen ultimo latius per ipſum Deci. in.l. Precibus.
col.10.et ſæpe in cõſ.quem ſimpliciter uidetur ſequi
Rip.in.§.hũc noſtrũ ſeq.col. antep.in fi.et Soci.iun.
in conſi.180.col.pen. uol.2.& uide eundem Deci.
pro declarat.in conſi.431. ſed contra Deci. intrepi-
de tenet Galiau.in.l.Centurio. ante num.259. pri-
mæ impreſſ.uer.nunc autem.eum reprehẽdens,ꝙ non
uiderit Fulg.caſtr. & Corn.in.l.Si fratres.C.de fi-
deic. nec Soci. in conſi.6.col.2.& ſeq. uol.3.ut per
eum. contra Deci. etiam tenet Curt.iun.in cõſ.139.

col.fin.& Alexãdr.in cõſ.129.& in dicto.§. Quidã
recte.col. & Crau.in conſi.22.& in conſi. 210.
Qua in re mihi interim non diſplicet concordia tra-
dita per Rip.in.l.Lucius. col.fi.de uul.& pup. uide-
licet an clauſula iſta ſit concepta per uerba futuri tẽ
poris,an uerò præſentis tantum, quam concordiam ſi
bi aſcribit Alexandr.in.d.§.Quidã recte. prout etiã
aduertit Soci.iun.in cõſ.166.uol.2.ubi in hac quæ-
812 *ſtione ſe ancipitem remanere aſſerit.* ✠ *Cæterum re-*
deundo ad principalem noſtram.q.& tenendo, ꝙ ẽt
per fideic. cẽſeantur uocati, reſponderi poſſet ad not.
in.§.Quidam recte.ut procedant, quando ſimpliciter
dictum eßet, ſubſtituo talem,& eius filios. ſed quan-
do habita eſt mentio mortis, ut hic, tunc intelligitur
per fideic. iux. glo.in.l.In teſt.C.de teſt. mil. ut per
Deci.in conſ.431.& ita in ter.reſpõdet Rui. in cõſ.
158.col.pen.uol.2.& in conſi. 139.col.pen.uol.3.
& in conſi. 141. colum. antepenul. cum ſeq. eod.
uolu.& in conſi.ſeq.colum.2. & colum.8. ſed quia
contra hanc reſponſionem tenet ipſemet Rui.in con-
ſi.128. colum.5. in prin. uolu.3. dicens, quòd li-
cet principalis ſubſtitutio ratione prædicta ſit fi-
deic.attamen quo ad filios in conditione poſitos, illi
quidem cenſentur uocati tãtummodo in defectum pa-
tris ſui,& ſic per uulg. & idem Rui. loquens in ex-
preſſa uocatione in conſi. 99. col.2. uol. 2. ideo uno
uerbo dicas ad not.in.§.Quidam recte.ea non proce-
dere,quando in contrarium adeſſet aliqua coniect. ut
813 *ibi not.& Rui.in conſ.164.col.fi.uol.3.* ✠ *quod ma.*
xime procedit, quando appoſita eſſet clauſula, uulg.
pupil.& per fideic. vel quando appoſita eſſet dictio,
in perpetuum. ita Rui.in conſi.140.ad fi.uol.3.etiã
ꝙ dicta clauſula apponeretur de per ſe in fi. ut per
eundem Rui.in conſi.142.col.8.eo. uol.& in conſi.
814 *158.col.pen.uol.2.* ✠ *illud certe clarum eſt, quòd*
tunc detraheretur legitima & trebel. ut regulare eſt
in quolibet fideic. cõditionali: ſed ſignãter in his ter.
815 *not. Purpur.in.l.1.col.fi.C.de pac.* ✠ *Omitto aũt,*
quia non eſt materia noſtra, an, quando legitima eſt
ſemis, detrahatur tunc ſola legitima, an uerò etiam
trebel.in quo not. dubio (remiſſiue tantum loquar).
Bal.in conſi.260.uol.2.in ant.& 101. uol.2.in no
uis tenet, ꝙ ſola legitima ſed de ea quæſt.uide Cagno.
in.l.Papin.§.Meminiſſe.de inof.teſt.et Crau.in conſ.
50.quibus adde Bertr.in cõſ.132.et 201.et 356.
col.fi.uol.1.immo etiã ſi legitima eſſet aucta per ſta-
816 *tutum, Alex.in conſi.3.col.2.in prin.uol.7.* ✠ *vnũ*
illud pro complemento nolo omittere, in quo rarò ad-
uertitur,& eſt magni momẽti,(omnino ſolent Doct.
in primis ſuis commentarijs multa extranea & im-
pertinentia congerere ſecundum Ioan. Andr. loquen
tem de Hoſt. in.c.Raynutius. col.1. licet hoc in alijs
reprehendatur, ſecundum Iaſ.poſt Bal.in.§.Actiones.
col.5.de actio.) ꝙ attento.d.c.Raynutius. et c.Ray
naldus. de duabus quartis à filio conditionaliter gra-
uato detrahendis, & fructibus non computandis in
trebel.iux.l.Iubemus.C.eo.aduertendum eſt, ꝙ ſi re-
ſtitutio fideic.ueniat facienda alij, quàm deſcendenti
teſtatoris, tunc fructus cõputabuntur in trebel. quia
dicta.l.Iubemus.loquitur, quando reſtitutio fit deſcẽ
denti teſtatoris: & in fi.ſubdit, non extendi extra ca-
ſum, nec perſonas, de quibus ibi, (hinc eſt, ꝙ non ex-
tenditur ad falcidiam, ſecundũ Soci.iun.in cõſ.136.
num.7.uol.2. nec ad legitimatũ, ſecundũ Crau. poſt
Ang.ibi in.l.1.nu.93.de leg.1.& Grat. in cõſi. 17.
nu.26. uol.1. quibus adde Rui. in conſi. 84.col.2.
uol.3.& in conſ.91.col.4.eo. uol.nec ad arrogatũ,
ut per Alexandr.in.§.Imperator.nu.54.) & iſta eſt
com.opin.antiq. & moder. Nam omiſſis antiquis eã
tenuerunt Rom.in conſi.232.Abb.in conſi. 79.uol.
1.Cuma. in conſi. 123. col.fi. Alex.in.l. In fideicõ-
miſſaria.ꝯ.eo.ubi etiam Clau.de Seiſ. late alios ple-
roſque referens, hanc uti communem tenet. Corn.in
conſi.321.col.4.uol.3.referens ſe idem tenuiſſe in
d.l.Iubemus. ſubdenſque ſecundum eam fuiſſe iudica
tum Romæ, & Rui.in d.conſi.84.col.3.uer.ex alio.
& in d.cõſ.91.col.3.eo.uol.Pariſ.in conſi.21.ad fi.
uol.3.& in cõſ.27.ad fi.eo.uol. Rip.in.d.l.In fidei-
cõmißaria.et in reſponſo uni.col.fi. ad trebel.dicens
hanc eſſe com. opi. & ibi etiam ponit duas alias de-
clarationes. Et licet Saly.& Caſtr.in d.l.Iubemus.et
uterque Imol.in.l.In ratione.§.Quod autem.ad.l.falc.
contrarium teneant,& Corn.ſibi cõtrarius, et non-
nullas auctorit.falsò allegãs in cõſ.180.in 10.dub.
uol.4.& Rui.ſibi contrarius in conſ. 21.poſt num.
11.uol.3.pro qua opin.facit, quia.d.l.Iubemus.lo-
quens in filijs primi gradus extenditur etiam ad nepo
tes (quod mihi uidetur contra illum tex.in fi.) ſecun
dum Molin.ad Alex.in conſ.201.col.5.uol. 6.atta-
men in iudicando & conſulendo tutum non eſſet rece-
dere à prima opin. ſtante tanta diſparitate auctorita
tum. Non obſtat, quòd durum uideatur, tranſuerſalẽ
ſiue etiam extraneum ſubſtitutum reddi hoc modo me
lioris conditionis, quàm ſi ſubſtitutus ſit deſcendens,
quia reſpondetur per tenentes communẽ, ꝙ grauatus
magis moleſte fert reſtituere fratri ſuo uel alteri de-
ſcendenti teſtatoris,& ideo lex ſibi indulget, ꝙ ultra
legit.& trebell.lucretur etiam fructus, quàm quan-
do reſtituit collaterali, uel etiam extraneo, & ideo
tunc cõputat fructus in trebell. ✠ *Bene faciunt not.* 817
per Ang.in conſi.286.col.3. relat. per Soci. iun.in
conſi.172.col.6.uol.2.quòd frater æquiore animo
fert extraneum & ſibi inimicum aliquid habere
de bonis patris, quàm ꝙ frater plus eo habeat unum
iota.adde.l.Cum oportet.poſt prin.C.de bon.quæ lib.
alleg.per eundem Soci.iun.in conſi. 55. col.2. uol.1.
✠ *Ad idem facit, ꝙ hæres tenetur coniunctę perſonæ* 818
teſtatoris ꝓ euictione rei alienæ ignoranter legatæ.l.
Cum alienam.C.de lega.fratri autem non tenetur.l.
Cum pater.§.Euictis.de leg.2.ubi glo. ita reſpondet,
& quem tex. ad hoc allegat glo.in d.l.Cum oportet.
pro hoc faciunt etiã not.ꝯ. poſt nu. 11.uer.2. Alijs
etiam duobus modis ad prædictum obiectum reſpon.
Rui.in.ꝯ.alleg.cõſi.91.col.3.uol.3.ut ibi ꝑ eũ, quę
aliter non tranſcribo, cũ ab omnibus uideri poſſit.
✠ *His explicitis, par eſt, ut deueniamus ad.3.* 819
& ultimam difficultatem reſultantem in materia
ſubſtitutionis factæ pluribus, & uerificatæ ſolum
in perſona unius, quando uidelicet ſubſtitutus pręten
dit portionem illius ad ſe pertinere, ut ſupra præpo-
ſuimus num.488.& per conſequens ad ſextum &
ultimum, ſed principale not. quod colligitur ex hoc
tex.uidelicet, ꝙ in ſubſtitutionibus pluralitas reſpi-
ciens perſonas, quibus fit ſubſtitutio, ſcinditur ſeu re

ſoluitur in ſuas ſingul. & per cõſequens ſubſt. admittitur ad portionem illius, in quo ucrificata eſt conditio. concordat tex. in. l. fi. §. Filium. de leg. 2. & in. l.
820 Lucius. §. Caio. ſ. eo. * Sed cõtra de. l. pen. C. de impub. ubi ſubſt. ſi uterque filiorum deceſſerit in pupill. ætate, alterutro tantum mortuo in pupillari ætate, penitus excluditur: ſed requiritur, ꝙ uterque decedat in pupill. ætate, quia cogitauit teſtator alterum ſuperuiuentem ſucceſſurum in portione primi decedentis. & præmitte, ꝙ ille tex. in omnibus concordat cum hoc noſtro, ut per D. Fab. col. 10. nu. 35. excepto caſu, quando conditio ucrificatur ſolum in ultimo, ut hic, ubi dicitur, ꝙ admittitur ſubſt. ibi uerò prima facie uidetur dicere contrarium. Secundò non omitto, ꝙ Torniel. poſt num. 120. uer. 2. dicit tex. illum, quatenus dicit, ſe none decidere, & quòd erat magna dubitatio apud Sabinum, non uideri prima facie dicere ueritatem, ſed ſine cauſa feciſſe decis. de eo, quod iam aperte erat deciſum de iure ſſorum, uidelicet per. l. Qui duos. §. 1. de uulg. & pup. ſecundum com. intellect. ubi colligitur, ꝙ ſubſt. pluribus pupillis dicitur ſubſt. ultimo tantũ, quia non admittitur ad portionem primi. Ad quod contrarium ante eum aduertit etiam d. Fab. poſt nu. 43. aliàs. 64. uer. nam fatua. & ante eos Corne. de quo neuter meminit, in d. l. pen. col. addens, ꝙ nõ ſolũ apud Pompo. (opinor uelle dicere, Papin.) deciſum erat in. d. l. Qui duos. de uulg. & pup. ſed etiam apud Triphon. in. l. Qui duos. de reb. dub. adde tu, ꝙ rurſus etiam apud eundẽ Papin. in. l. Pater filiam. §. fi. ad. l. falc. hoc idem deciſum erat, prout in d. l. Qui duos. Cæterum ad hoc obiectum reſpon. ipſe Torniel. uerum quia eius reſponſio nõ uſq; quaque ſatisfacit, ut not. ſ. nu. 585. uerſ. non omitto. iunc. not. poſt num. 592. Corn. uerò nec d. Fab. nihil reſpondent, ideo licet iſta ſint modici momenti, at-
821 tamen dicas, * quòd licet Iuſtinianus ibi dicat dubitatum fuiſſe penes antiquos legum auctores, & reſpõſum fuiſſe à Sabino, eiuſque reſponſionem approbet, non tamẽ negat, quin etiam apud Papin. deciſum eſſet. Nam in ſimili uidemus, ꝙ in. l. Omnes. C. de cõtr. ſtipul. & in. §. Sed hæc ſolemnia. Inſti. eo. tit. dicitur, ſolemnia ſtipulationum uerba Leoniana conſtitutione fuiſſe ſublata, & tamen per Vlpia. qui per. 250. ſiue ſecũdum aliquos 500. annos ante uiguerat, iam fuerãt ſublata, ut in. l. 1. §. Si quis ita. de uerb. oblig. & tamen ad hoc obiect. reſpon. ambo Soci. in rub. de uerb. oblig. & Rui. & Niger in. l. 1. §. Si quis ita. eo. tit. ut per eos, quibus accedat Bar. in. l. Omnimodo. in primo not. C. de inoff. teſt. ubi allegat tex. ſſorum facientem mentionem de iure. C. corrigente ius antiquum, ſed dicit fuiſſe additum à compoſitoribus. Nec omitto, quòd in d. l. pen. non dicitur dubitatum fuiſſe penes imperatorem auctorem d. l. pen. quæ fuit poſt conditam & publicatam d. l. Qui duos. prout dicunt Fab. & Torn. ſed dicitur, ꝙ fuit dubitatum apud antiquos. ll. auctores, quod ego intelligo, ſcilicet qui fuerunt ante promulgatam d. l. Qui duos. et Sabinum reſpondiſſe ut ibi, adhærentem forte opin. Papin. uel ſecundum Corne. ubi. ſ. Pompon. qui 53. libros Sabino ſcripſit, ſecundum Politia. epiſt. ultima libri quinti, ſubdentem Sabinum ſui temporis Catonẽ appellatũ fuiſſe: & ideo Imper. in. d. l. pen. eius opin. approbat.

Nec eſt nouum, quòd plures. ll. reperiantur de uno eodemque caſu, dummodo una melius aliquid, uel clarius declaret, quàm alia, prout hic: ſolum. n. implicite in d. l. Qui duos. habcẽ, quod explicite in d. l. pen. terminatur. immo non unam tantum, aut alteram legem uidemus in diuerſis titulis repetitam, ut eſt. l. fi. §. Lucius. de leg. 2. repetit. in. l. Lucius. ſ. eo. cum pluribus alijs, quæ notæ ſunt; immo eãdem legem bis in eodem titulo poſitam eſſe, ut eſt. l. Arbiter. de diſtract. pign. Et prædict. rationem reddit Imper. in. l. 2. §. Si quid antẽ. de uet. iur. enucle. glo. in. l. Mulier. C. de dign. lib. 12. Claud. de Seiſ. in. l. Cum filiof. nu. 15. late Io. Garron. in textual. l. 1. nu. 3. de ſec. nup.
& latius per Barb. in c. 2. col. 8. de lib. oblat. * Sed 822
his omiſſis, redeundo ad propoſitum, iſta eſt fortis oppoſitio, & miror, ꝙ Gulielmus Budæus in annot. l. fi. de ædil. edict. cui ultra Doct. in ſuis locis reſpon. Zaſ. in ſuis antinom. et rurſus idẽ Bud. in annot. l. 3. ad. l. Iul. maiest. in quibus locis pleraſque in iure, ſecundũ eum, antinomias numerat, hanc inter præcipuas non poſuerit: & obiter non omitto, quòd Alcia. aliam ẽt, ſecundum eum, ponit in. l. Singularia. col. antep. & aliam in quarto libro Diſpunct. c. 7. & rurſus aliam in. 3. lib. de verb. ſign. in prin. 3. axiom. Sed quid, obſecro, eſſet, aut quo rueret hæc ſcientia, quæ in ſola conditorum auctoritate conſiſtit, ſi ullas in ea antinomias reperiri concederemus? Quid? nonne in ſacra pagina infinitæ propemodum & quidem incompatibiles inſolubileſque antinomię prima facie uidentur? quod tamen aſſerere ſacrilegium eßet, ac blaſphemia. Dicendum itaque eſt, ꝙ illa, quæ uidentur contraria, ſunt utilia, quia ex ſolutione huiuſmodi contrarietatum reſultat plena cognitio materiæ, ut inquit Bal. in prima conſtit. ſſorum col. 3. & idem de ſacra ſcriptura docet D. Aug. de fi. & oper. c. 14. et profectò uerum eſt, quod alibi inquit Bal. qui neſcit diſtinguere,
neſcit iudicare. * Nec omitto etiam, quòd ſicut ſa- 823
cra ſcriptura obſcure ſępenumero loquitur, uel ut ſcrutandi ſtudium magis excitet, uel ne ita paſſim ab omnibus intelligatur, ut ꝑ D. Hiero. in proœm. Eſaię, & Eraſ. poſt D. Aug. in prima Hyperaſpiſte ſuæ diatr. quod quidẽ ẽt in philoſophia contingit, ſecundũ Hermol. Bar. in prælect. Ariſt. idem pariter contingit in legibus, ut per Cicer. in ſecundo de Orat. & ꝑ Ferd. Loaz. Inſtit. de iuſt. & iur. §. His itaque. col. prima, et Cagnol. in proœmio ſſorum col. 2. & Eraſ. adag. 39. chil. prima centur. prima. Sed iam par eſt, ut ad huiuſce oppoſitionis ſolutiones deueniamus, quæ quidem uariæ aſſignantur per Doct. ſed omnes patiuntur maximas difficultates, ut late per Alex. qui omnes refert, & ultimo loco Rip. omnes in unum colligens, po
nit ſuam, de qua. ſ. nu. 843. * Primò itaque circa 824
ſolut. illã Rayner. quã amplectitur Soci. ante nu. 15. uer. mihi multũ placet. et poſt num. 28. uer. 2. ratio. ſumptã à ratione decidendi huius tex. uidelicet, ꝙ hoc ſit in hoc tex. propter reciprocam præcedentem, ſecus uerò in d. l. pen. ubi non aderat reciproca. Hæc ſolutio probari uidetur in hoc tex. in fi. ibi, ſi nouiſſimus portionem primi ſuſcepiſſet. ex quo uidetur inferri, ꝙ niſi nouiſſimus ſuſcepturus fuiſſet portionem primi, Claudia excluſa fuiſſet, ſed ſic eſt, ꝙ nouiſſimus non fuiſſet ſuſcepturus portionem primi, niſi median

te reciproca, ergo tex. iſte procedit propter præce-
825 dentem reciprocam. ✠ Et ſecundũ Caſtr. hic col. 2.
ſubſt. reciproca præcedens uidetur operari, ut collecti
ua, uterque, reſoluatur in ſingul. & exponatur. i. ſi
ſecundus deceſſerit ſine filijs. præſuppoſuit. n. teſtator
reciprocam, per quam prouidetur primo decedenti ſi-
ne filijs, uerificatam iri, ideo in hac ſecunda ſubſtit.
de Claudia uoluit prouidere ſecũdo decedenti ſine fi-
lijs, quo ſtante non eſt mirum, ſi collectiua illa facile
reſoluitur in ſingul. & ita dicit etiam eſſe de mente
Dy. Verum ubi non præceſſiſſet reciproca, debemus
cogitare, ꝙ teſtator omnino uoluiſſet conditionem in
utroque debere uerificari, neque tunc dictio, uterque,
poſſet exponi. i. alter, uel ſecundus. et hoc modo pro-
cedat. d. l. pen. Adde, ꝙ ratio iſta per Caſtr. adducta,
fuit Alber. de Roſ. poſt Oldr. in d. l. Pater filiam. §. fi.
ꝑpe fi. ſubdentis, ꝙ principalis intentio teſtatoris in
hoc tex. circa ſubſtitutionẽ factã de Claudia, fuit re-
ſpectu ſecundi, cum iam primo decedenti fuiſſet pro-
uiſum per reciprocam: nimirum ergo ſi ſubſtituta
admittitur ad portionem ſecundi, in cuius perſona ue
rificata eſt conditio: quam rationem refert etiam Sa-
ly. in d. l. pen. col. 2. ante me. licet Alber. non alleget.
826 ✠ Et ex hac ſolut. ponderat Rayner. & ſequaces uel-
le, ꝙ in hoc tex. ſit fauor Claudiæ, ꝙ præceſſerit reci-
proca, per quam ſecundus ſuſcepturus fuiſſet portio-
nem primi, ſi in eo uerificata fuiſſet conditio, inferen
do ꝙ, niſi præcederet reciproca, Claudia excluderet̃,
quia ſecundus nõ fuiſſet habiturus portionem primi,
& ita ẽt dix. ſ. poſt nu. 114. uer. nec obſt. reſpõſio.
licet Torn. poſt nu. 152. uer. oppoſitũ. dicat Rayner.
contrariũ dicere. Nec huic ſolut. obſtare uidetur, ſi di-
ceres, prout dicebant Rip. poſt nu. 72. & Alci. nu. 5.
ꝙ cum reciproca inducta fuerit ad excluſionem Clau
diæ, non debet operari contrarium, iur. uu'g. quia ui-
detur reſponderi poſſe primò, quomodo reciproca fuit
facta ad excluſionem Claudiæ à portione primi, cum
omnino etiã ſine ea. i. ab inteſtato de iure ſſorum fuiſ-
ſet excluſa, ut dix. ſ. num. 12. Secundò reſpondetur,
ꝙ argum. procederet ſuperſtite ipſo reciproce ſubſt.
ſecus eo non exiſtente, ut hic. Nec etiam huic ſolut.
obſtare uidetur alia ratio Rip. hic num. 70. uer. con-
ſidera. & D. Fabij poſt num. 29. aliàs 34. uerſi.
quæ ſolutio. dicentium, quòd ſicut quando ſubſtitu-
tus eſt habiturus totum mediante reciproca ſubſtitu.
tunc pluralitas reſoluit̃ in ſingul. ita etiã in d. l. pen.
cum ſubſt. pupil. omnino ſit habiturus totum median-
te reciproca ſucceſſione ab inteſtato, quæ prouenit ex
tacito iudicio teſtatoris, (quibus adde hinc eſſe, quòd
ſuccedens ab inteſtato ipſi pupillo poteſt grauari, ut
not. ſ. poſt num. 540. prout etiam ponderat Soci. hic
poſt num. 14.) deberet etiam ibi pluralitas reſolui
827 in ſingul. & tamen ſecus eſt. ✠ Nam ad hanc obiect.
uidetur reſponderi poſſe, ꝙ tex. hic loquitur, quando
ſubſtitutus conſecuturus fuiſſet totum ex iudicio te-
ſtatoris, prout eſt, quando conſequitur mediante reci
proca præcedenti. tunc. n. dicitur conſequi totum ex
iudicio teſtatoris: ſecus quando conſecuturus fuiſſet
totum mediante reciproca ſucceſſione ab inteſt. quia
licet ipſa ſucceſſio ab inteſt. ſit ex tacito iud. teſtato-
ris, attamẽ ipſe ſubſt. pupillaris nõ dicitur poſtea cõ-
ſequi totum ex iudicio teſtatoris, licet in hæreditate
ultimi reperiat portionem primi, ſed ſolam portionẽ
ultimi dicitur conſequi ex iud. teſtatoris, portionem
uerò primi ex diſpoſitione legis, ut eſt tex. in. l. Qui
duos. §. 1. de uulg. & pup. & in. l. Pater filiam. §. fi.
ad. l. falc. Hinc eſt, ꝙ non fit cõtributio hæreditatum,
ut ibi habet̃. ita Soci. hic poſt num. 21. ante uer. con-
firmatur. Et incidenter non omitto, ꝙ dum d. Fab. di-
cit non eſſe neceſſariam ſubſtitutionẽ pupil. recipro-
cam, cum omnino ſucceſſio ab inteſt. tolli non poſſit
ꝑ ꝓdecedentẽ, uidenda ſunt not. ſ. num. 495. Nõ ob-
ſtaret etiam, ſi diceres, ut dicebat idem. d. Fabius, ubi
ſ. ꝙ attenta hac ſolut. ſequeretur, ꝙ ſi hic non præce
deret reciproca, non haberet locum deciſio huius tex.
quod tamen eſt falſum ſecundum eum, dummodo teſta
tor uoluiſſet ſubſtitutum admitti ad totum, utputa qñ
hoc expreſſiſſet, ut in ultimo caſu poſito per Soci. in
ſuo ſecundo not. Nam ad hanc etiam obiect. reſpond. ꝙ
aut tenemus in caſu illo Soci. induci reciprocã, prout
tenet ipſe Soci. et tũc nimirũ ſi in portione ultimi plu
ralitas reſoluit̃ in ſingul. prout in hoc tex. aut uerò te
nemus contrarium, quæ de re. ſ. num. 564. & tunc
reſpon. illud ibi eſſe propter dictionem, tota, quo caſu
pluralitas non reſolueretur in ſingul. etiam ꝙ nõ ſu-
pereſſet perſona q̃ &c. & ſic ne reſpectu quidem ulti
mi, ut tenet Bar. in. l. Quidam teſtamento Proculum.
cum alijs alleg. j. poſt num. 1042. uer. contrariam.
✠ Nec obſtat ratio huius tex. quia reſpondetur eam
procedere, quando ſubſtit. eſt habiturus totum ſimul, 828
ideſt mediante perſona ultimi, ut hic, & ita dicit etiã
Rip. hic num. 143. de quo. j. num. 1059. non au-
tem quando eſt habiturus totum particulariter. aliâs
enim ſequeretur, quòd pluralitas ſemper reſoluere-
tur in ſingul. cum ſemper ſubſt. ſit habiturus totum
particulariter, ſi conditio uerificetur in utroq;, prout
ratio tex. noſtri intelligitur. ſed ſic eſt, ꝙ non poteſt
ſubſtit. conſequi totum mediante perſona ultimi, niſi
præcedat reciproca, ut not. ſ. poſt nu. 84. ergo etc.
hinc eſt, ꝙ ipſe. d. Fab. & plures alij relati. ſ. num.
85. & poſt nu. 90. uer. denique. tenent Claudiam in
hoc tex. dici ſubſt. ſoli ultimo, quæ tñ de re. ſ. num.
574. Atque hinc eſt, ꝙ quãdo ſubſt. eſt facta ſoli ult.
in tota, tunc, ut uoluntas teſtatoris ſortiri poſſit effe-
ctum, ꝓſumitur tacita reciproca, ut not. ſ. nu. 638.
Vltimò non obſtare etiam uidetur, ſi diceres, ꝓut
dicebat idem d. Fab. ubi. ſ. quòd attenta hac ſolut. ſe-
queretur, ꝙ ſi in pupill. facta, ſi uterque, & ſic ſi in
d. l. pen. præcederet reciproca, tunc pluralitas reſolue
retur in ſingul. & tamen hoc eſt falſum, quia uerifica
ta conditione in primo ſupereſſet alter, qui ex recipro
ca excluderet ſubſtitutum. adde, quòd ſi ſuperſtes
excludit ſubſtitutũ ſine reciproca. d. l. pen. multo ma
gis cum reciproca. Nam ad hoc etiam reſpondetur fa-
tendo præd. illationẽ in ter. tex. noſtri, prout etiam fa
cit ipſe Soci. & ad rationem contrariam uidetur re-
ſponderi poſſe, ꝙ ſolut. iſta non traditur in caſu, quo
conditio uerificetur in primo tantum, nec quo ad por
tionem primi, ut loquitur ratio contraria: ſed ſolutio
iſta traditur in caſu, quo conditio uerificetur in ulti-
mo tantum, & quo ad portionem ultimi, ut loquitur
iſte tex. quo caſu fateor, ꝙ etiam in d. l. pen. ſi exta-
ret reciproca, pluralitas reſolueretur in ſingul. ea ra
tione, quia ſubſtitutus habiturus fuiſſet mediante re-
ciproca

ciproca totũ, ſi cõditio uerificata fuiſſet in primo, et
propterea caute Soci. dicit, ꝙ haberet locum deciſ. hu
ius tex. non aũt ſimpliciter dicit, ꝙ pluralitas reſol-
ueretur in ſingul. verũtamen prædictis non obſtanti-
bus iſta ſolut. com. reprobatur, ut ꝑ Rip. hic nu. 72.
cui adde Alex. in conſ. 175. col. 6. uol. 5. immo ipſe-
met Rayner. eam non tenet, ut refert Alex. hic ad fi.
& col. 7. cir. me. inſerens propterea Rayner. uelle hu
ius tex. deciſ. locum habere etiam, ſi reciproca non ꝓ-
cederet. hanc ẽt ſolut. reprobat Abb. in conſ. 58. col.
pen. poſt me. uol. 2. ubi ꝙ reciproca, de qua hic, nõ eſt
ad rhombum, nec refertur ad ſecundã ſubſtitutionem
hanc etiam ſolut. impugnat, licet leuiter, Deci. in. d. l.
pen. col. 3. in prin. ut ibi per eum, nullam tñ de Imol.
nec Soci. mentionẽ faciente. & probatur, quia immo
Iuriſc. hic uꝛ ponere difficultatem contra Claudiam
ſuper reciproca praecedente, propter quam teſtator in
ſecũda ſubſt. appoſuit dictionẽ, uterq;, requirẽs utrũ-
que decedere ſine filijs. hinc eſt, ꝙ in ratione deciden-
di dicit ceſſante prima ſubſt. i. reciproca, & per con-
ſequens ceſſante ratione, propter quam teſtator uſus
fuit dictione collectiua, uterq;. præterea, ſi hæc ſolut.
eſſet uera, ſequeretur, ꝙ ẽt ſi in d. l. pen. conditio ueri-
ficaretur in ſecundo, nõ tñ deberet admitti ſubſtitu-
tus, quia non praeceſſiſſet reciproca, & tamen hoc eſt
falſum, ſecundum com. opin. de qua. j. num. 943. ita
Saly. in. d. l. pen. col. 2. paulo ante me. Contra etiam
hanc ſolut. facit ratio D. Fab. relata. ſ. poſt nu. 826.
uer. nec etiam huic. cui non ſatisfacit rñſio ibi da-
ta, quia immo ſubſtitutus dicitur conſequi utranque
portionẽ ex diſpoſitione teſtatoris. hinc eſt, ꝙ quo ad
legata à ſe data ſit cõtributio hereditatũ ẽt primi, ſe
cundum Caſtr. in. d. l. Pater filiam. §. fi. col. pen. cum
ſeq. quem ſequitur Alex. ibi col. fi. Tex. uero ibi & in
d. l. Qui duos. loquuntur quo ad legata à ſecũdo data,
qui bene dicitur conſequi portionem primi ab inteſta
to, & ſic cũ ipſe non faciat contributionem hæredita
tis ratione alleg. j. ante nu. 923. uer. nõ obſtat ꝙ nõ
fiat. per conſequens, nec eius ſubſtitutus ex perſona
ipſius ſecundi, ut per Doct. ſ. alleg. ad quos dubito So
ci. non aduertiſſe, & per conſequens æquiuocaſſe inter
legata à ſecundo data, & legata ab ipſo ſubſtituto
data, in quibus ceſſat præd. rõ. & procedunt not. per
Doc. ſ. alleg. & uide etiam. j. num. 949. Præterea
contra hanc ſolut. facit ratio D. Fab. relata. ſ. poſt
num. 827. uer. non obſtaret etiã. cui non ſatisfacit
ſolut. ibi data, quia in caſu illo non inducitur recipro
ca, ſecũdum com. opin. ut dix. ſ. nu. 564. et tamẽ plu
ralitas in caſu illo reſoluitur in ſingul. dummodo non
ſuperſit ꝑſona quę &c. ſecundũ com. opin. de qua. j.
nu. 1041. nec obſtat, ꝙ ratio huius tex. reſtringatꝛ,
procedere tm̃ ꝓcedente reciproca, ut dicebamus nu.
828. quia cõtrarium not. j. num. 1037. nec obſtat
ꝙ hoc modo ſemper pluralitas reſolueretur in ſingul.
ut dicebamus ubi ſupra, quia fateor contrarium, qñ
prout hic ſubſt. eſſet de liberis, nec eſt mirũ, ꝙ rõ re-
ſtringatꝛ iux. ter. dicti, ut. j. poſt nu. 947. Cõtra etiã
hanc ſolut. facit alia rõ d. Fab. relat. poſt. d. nu. 828.
uer. ultimo nõ obſtare. cui non ſatisfacit reſp. ſ. per
nos data, quia ſolut. illa non ſe reſtringit, quando con
ditio uerificatur in ſecũdo, aliâs reincideret cum com.
ſolut. de qua uidebimus. j. nu. 844. Non obſtat, quòd
aliâs de reciproca in hoc tex. fruſtra fieret mentio,
quia reſpond. Alex. in d. conſi. 175. ꝙ poſita fuit ad
denotandum, quòd ea non tranſmittitur, ut ibi per
eum, & per eundem in d. l. pen. col. 3. uer. & poteſt
dici. nec obſt. replicatio Soci. hic poſt nu. 29. uer. nec
operatur. quia reſpon. ut. ſ. poſt nu. 191. uer. ſcda
Non obſtat conſideratio in contrarium facta, & re-
lat. ſ. nu. 825. quia ſi uera eſſet, utiq; teſtator dixiſ-
ſet, ſi ultimus etc. prout dixit in. l. Si pater impube-
res. de uulg. & pup. ꝑterea ſequeretꝛ, ꝙ Claudia ſubſt.
eſſet ſoli ultimo, et tñ contrariũ eſt uerius, iux. not. ſ.
nu. 578. hinc eſt, ꝙ Iuriſc. nõ ſe fundat ſuꝑ reciproca
ꝓcedẽte, immo totũ cõtrariũ facit, ut. ſ. diximus poſt.
nu. 114. ſed ſe fundat ſuꝑ reg. l. Quę de tota. iux. not.
ſ. nu. 14. cũ ſeq. Vltimò nõ omitto, ꝙ imo Io. de Imol.
hic col fi. uꝛ tenere totũ contrariũ ad hanc ſolut. uide
licet, ꝙ immo pluralitas ſemꝑ reſoluatꝛ in ſingul. niſi
adſit reciproca: hæc uerò ſolut. dicit totũ contrariũ,
uidelicet ꝙ nunquam reſoluatur, niſi adſit reciproca:
& ſic uides, quantam receſſio à com. opin. contrarie-
tatem inducat, ut late uidebis. j. in diſcurſu max. nu.
1089. cum ſeq. ✱ Circa uerò ſecundam illam ſolut. 829
uidelicet, ꝙ ibi in directa ſubſtit. hic uerò in fideic.
hæc quoque ſolut. com. reprobatur, ut per Alex. in. l.
Pater filiam. §. fi. col. 3. ad. l. falc. & Rip. hic nu. 70.
Non. n. obſt. ratio diuerſitatis, ꝙ fideicommiſſaria re
ſpiciat diuerſos effectus, directa uerò unum tantum,
quia reſpondent Doct. prealleg. ut per eos, & alios
alleg. j. poſt nu. 880. Minus obſtat ratio illa, ꝙ non
tantum grauamen inferatur per fideicommiſſariam,
in qua non ueniunt bona grauati, quantum infer-
tur per pupil. in qua ueniunt etiam omnia bona pu-
pilli undecunq; obuẽta, uulg. §. Ad ſubſtitutos. ad hãc
enim rationem clare reſpondetur per Alexan. ubi. ſ.
Enimuero Soci. hic ante num. 14. uer. circa primam.
& poſt num. 926. uerſi. ſecundo quia ibi teſt. aſſi-
gnabat aliã rationẽ diuerſitatis, ✱ uidelicet quia in 830
fideicõmiſſaria facta pluribus, in qua quilibet ex gra
uatis poteſt teſtari, & per conſequens alium inſtitue
re, quàm coniunctum, non eſt cenſendum teſtatorem
uoluiſſe reſeruare ſucceſſionem ab inteſtato, quam nõ
poteſt, iur alleg. ꝑ Soci. Rip. & Torniel. hic, ſed lâtius
per Crauet. in conſ. 298. col. 3. ad fi. immo ẽt ſi gra-
uatus decederet ab inteſt. tunc ſuperſtes diceretur ſuc
cedere ex tacita diſpoſitione ipſius grauati, iux. uulg.
l. Conficiuntꝛ. non aũt ex diſpoſitione teſtatoris, ut ꝑ
eũ, cui adde not. ſ. poſt num. 565. uer. 5. Secus eſt in
pupil. facta pluribus, in qua ꝓdecedens non põt alium
inſtituere, q̃ coniunctũ, et ideo teſtator ꝓſumitꝛ ipſam
ſucceſſ. ab inteſt. reſeruare uoluiſſe, cũ poſſit. & hãc
rõnẽ adducit ẽt idem Soci. hic poſt nu. 26. uer. 2. qa. et
ante eũ adducebat Imol. hic col. fi. uer. et hoc clarũ. re
lat. ꝑ Alex. hic col. pen. ꝓpe fi. & in cõſ. 38. col. pe. in
fi. uol. 1. hãc eandẽ rõnẽ adducit ẽt Caſtr. in cõſ. 14.
Si cõtingat. col. 2. ad fi. uol. 1. et in cõſ. 270. Quãq̃
multa. col. 2. uol. 2. & ante eos illã adducere uidetur,
licet nõ plene declaret, Bal. in cõſ. 271. Subſt. fideic.
uol. 3. in no. & hanc rõnẽ ponderat ẽt ad aliud ꝓpoſi
tũ. D. Fab. relat. ſ. nu. uer. ✱ Hinc eſt, ꝙ arro 831
gator pupilli ꝓſtat cautionẽ heredibus pupilli uſq; ad
pubertatẽ tm̃ eò, qa ꝑ arroga. dicuntꝛ eò uſq; pati damũ
certitudinaliter, ſecꝰ ãt poſt pubertatẽ, qa tũc certitu-

dinaliter non dicuntur pati damnum, cum arrogatus
teſtari poſſet, niſi arrogatus fuiſſet, et ita not. per Iaſ.
poſt alios com. in. l. Si arrogator. col. 3. in prin. Atque
hinc dicebat Rip. hic nu. 143. ꝙ in fideic. illa dicitur
perſona ex præſumpta mente teſtatoris excludere
ſubſtitutum, quæ ex teſtamento. i. ex reciproca ſubſt.
ſit uocata, non autem quæ ab inteſt. quod quidem Io.
de Imol. col. fi. tenebat, etiam ſi adeſſet dictio collecti-
ua per rationem ſupra alleg. qua tamē de re late ui-
debimus. j. ante & poſt num. 1061. Hinc eſt ultimò,
ꝙ teſtator bene poteſt grauare uenientes ab inteſt. ad
ſucceſſionem pupilli ea ratione, quia cenſetur ſibi re-
ſeruare ius legit. hære. ut not. s. nu. 540. & j. nu.
835. non autem pōt grauare uenientes ab inteſt. ad
ſucceſſionem puberum, ut not. j. nu. 837. Atq; hinc
eſt, ꝙ in hac materia fideic. non attenditur ſucceſſio
grauati, ſed ipſius teſtatoris, iux. tamen not. j. num.
1114. quod quidem ſecus eſſet, ſi diceretur reſeruatū
ius legit. hæred. intelligeretur. n. ſucceſſio ipſius gra-
uati, ut not. s. num. 565. uer. quintò. & denique, ꝙ
reſeruatio legit. hæred. non attendatur in fideicōmiſ.
tenet etiam Caſtr. in cōſilijs. s. alleg. & Rip. hic poſt
num. 123. uer. comprobatur. & poſt num. 130. &
ante num. 144. Et ſi diceres, nō ne poteſt teſtator ēt
in fideicommiſſaria reſeruare ius legit. hære. prohi-
bendo grauatos, ne teſtentur? reſpon. ꝙ non. licet. n.
tunc bona pertineant ad eos, qui ab inteſt. ſucceſſuri
forent grauato, attamen dicuntur ea conſequi per
fideic. l. Qui filium. in prin. j. eo. Bal. in conſi. 361.
col. 1. uol. 2. in ant. prout etiam econtra quando iu-
bet, ut aliquem hæredem inſtituat. l. Filiusf. §. Vt quis.
de leg. primo, nō autem ex ſucceſſione ipſius grauati,
immo iſta inter ſe ſunt contraria, ut not. s. poſt nu.
585. uer. quintò. Nec obſtat, ſi diceretur, prout di-
cebat d. Fab. poſt nu. 29. ꝙ Iuriſc. hic non ſe fundat,
quia agatur de ſubſtitutione fideicommiſſaria, ſed ſe
fundat ea ratione, quia quem totum &c. quæ ratio
militat etiam in pupil. Quia ad hoc obiectum reſpon-
detur, quòd immo cum ratio iſta militet etiā in pupil.
& tñ contra decidatur, eapropter Doct. præd. cōcor
dando has. ll. dicunt rōnem hāc bonā eſſe in ter. huius
tex. loquētis in fideicōmiſ. ſed non eſſe bonam in ter.
ſubſtit. pupil. de qua in d. l. pen. aſſignando prædictam
rationem differentiæ. Non obſtat, ut dicunt Rip. num.
70. uer. cōſidera. & d. Fab. ubi. s. ꝙ ēt in hoc tex. ſa
tis conſeruabatur ſucceſſio inter fratres propter reci
procam præcedentem, & tñ pluralitas reſoluitur, qa
reſpōdetur, ꝙ reciproca producit quidē eundē effectū
inter ipſos, quibus eſt facta, quem producit reſerua-
tio ſucceſſionis ab inteſt. & propterea ꝓculdubio plu
ralitas nō reſolueretur in ſingul. ubi ſupereſſet alter
reciproce ſubſt. ut not. j. nu. 1311. Sed aduertē. eſt,
ꝙ hic nō ſit difficultas reſpectu fratris reciꝓce ſubſt.
ſed reſpectu nepotis, qui non erat reciproce ſubſti-
tutus, et per conſequens nulla ei facta fuerat ſucceſ-
ſionis reſeruatio. Vltimò non obſtare uidetur, ſi cōtra
hanc rationē differentiæ inter fideic. & pupil. dicere
832 tur, * ꝙ pupillus, licet nō poſſit per ultimā uolunta
tem ꝓiudicare hæredibus ab inteſt. ueniētibus, poteſt
tñ per actū inter uiuos. i. ꝑ alienationē, quā hæredes
ab inteſt. reuocare nō poſſunt, prout neq; ēt pōt eius
ſubſt. ut per Doct. in uulg. §. Res quę. & ꝑ Soci. in. l.
ſecunda col. fi. de uulg. & pup. et in cōſ. 290. uol. 2.
cum multis alijs alleg. ꝑ Crot. ubi. j. proxime. Quia
reſpon. primò, ꝙ prædicta deciſio de ſubſt. pupil. non
eſt bona, ut ꝑ Bal. in. l. Ne cui. in prin. de adop. alleg. ꝑ
Aret. in d. l. ſecūda. in fi. prin. ſequit̄ Crot. in. §. Diui.
col. fi. Secundò, & forte melius, reſpon. prædict. deciſ.
procedere, qñ pupillus ex iuſta & neceſſaria cauſa
alienat, iux. l. Ob æs. & totū tit. C. de præd. min. & l.
Ne paſſim. ff. eo. tit. aliâs ſecus. ita declarat Iaſ. in. l.
Si arrogator. nu. 27. et probatur, quia aliâs hæredes,
in quos tranſeunt omnia iura pupilli, poſſent uēditio-
nē illā, nullam dicere, prout ipſe pupillus potuiſſet. l.
Nō ſolum. ff. de in integr. reſtit. et ꝑdictis adde Aret.
in. l. fi. §. fi. de uulg. & pup. cū ergo pupillus nō poſſit
alterare ſucceſſionē ab inteſt. niſi ex cā neceſſaria, ſe
quitur, ꝙ hæres non patitur dānum ex d. alienatione,
qa omnino niſi ipſe pupillus ſoluiſſet debita ſua, eius
hæres teneretur ea ſoluere. Vel dicas, ꝙ licet bona pu
pilli alienent̄, nō tñ propterea tollit̄ legitima ſucceſſio
pupilli, neq; propterea fit, quin hęredi ab inteſt. ipſius
pupilli dicat̄ reſeruatū ius legit. hære. per teſtatorem
patrem pupilli. ſi quidē hæreditas dr̄ ēt ſine bonis. l.
Hæreditas. de uerb. ſign. & de petit. hære. & ita ferè
in ter. nouè reperio dicere Cranet. cōtra Soci. iun. in
l. Cum filiof. in prima par. poſt nu. 103. uer. & ideo.
Et ſtante hac ſolut. inſerretur, ꝙ in fideic. pluralitas
reſoluitur in ſingul. etiam quo ad portionē primi, li-
cet ſecundus ſit deſcendens teſtatoris, niſi adſit reci-
proca: & ita tenet Imol. hic col. fi. cum alijs alleg.
j. poſt num. 1060. uer. contrarium. Nec huic illatio-
ni obſtare uidentur in contrarium adducta per Alex.
hic col. 14. quia uidetur reſpōderi poſſe, ꝙ immo ſtan
tibus prædictis diuerſa eſt ratio inter fideic. & pupil.
Non obſt. etiam ratio in cōtrarium adducta per Soci.
hic col. 5. ante me. quia reſpon. ꝙ pluralitas ſemper
reſoluitur, etiam ſtante collectiua, niſi adſit præſum
pta reſeruatio legit. hære. uel reciproca, ſed hæ in ca-
ſu noſtro præſupponuntur abeſſe, ergo &c. Et ad
aliam rationem Soci. reſpon. ꝙ ratio tex. noſtri intel-
ligitur, ut not. s. ante nu. 71. uer. hinc ex prædicta.
aliâs ſequeretur, ꝙ neque etiam ſubſt. facta pluribus
extraneis reſolueret̄ in ſingul. ēt quoad portionē pri-
mi, quod tñ oēs ferè admittunt, ut not. j. nu. 1059.
Nec obſt. ratio. d. Fab. ꝙ alter filius ex ꝓſumpta mēte
teſtatoris excludat ſubſtitutum, quia hoc negatur in
fideicom. in qua non militat ratio conſeruandæ legit.
ſucceſ. attentis prædictis. ueruntamen circa præ-
dicta paulo ulterius aduerten. puto: nam omittendo,
quòd Soci. ipſe ſibi contrarius hic col. 9. circa me.
teneat, quòd ne in pupill. quidem militet ratio illa
conſeruandarum legit. hære. quia, quòd hæreditas
primi reperiatur in hæreditate ſecundi, illud eſt ex le
gis diſpoſitione, non ex uoluntate teſtatoris, de quo
ultimo diximus. s. Primò dicimus ſic, non ne fideicō-
miſſaria poteſt fieri etiam pupillis, uulg. §. Cum filię.
& pupilli non poſſunt alium hæredem inſtituere? qua
ergo ratione in fideic. facta pupillis cenſetur facta
reſeruatio legit. hæred. eadem ratione cenſeri debet
facta etiam in fideic. facta maioribus, & per conſe-
quens ꝑdicta ratio differentiæ inter pupil. et fideic. nō
eſt generalis, quod fatet̄ ēt Imol. hic col. fi. uer. ſi uerò.
ubi propterea pro ſua illa opin. adducit aliam ratio-

nem,de qua. ꝭ. num. 1063. uer. non obſt. Secundò di-
cimus, ꝙ etiam in fideic. facta maioribus, contrariũ
præſupponunt Doct. ut patet ex not. ꝭ. num. 1060.
& 1121. Hinc dicit Alex. hic col. 6. uer. tũ ſi uultis.
ꝙ qa teſtator fecit reciprocã, non cenſet̃ uoluiſſe reſer
uare ius legit. hære. & recte. hæc. n. ſunt inter ſe con
traria, ut not. ſ. nu. 565. uer. 5. à cõtrario ergo ſen
ſu, ubi teſtator non fecit reciprocam, cẽſetur uoluiſ-
ſe reſeruare ius legit. hære. Præterea ꝙ etiam in fi-
deicommiſſaria cadat reſeruatio legit. hære. eſt tex.
in uulg. l. Lucius. cum glo. quæ parificat illum tex. cũ
not. hic, prout eã allegat etiã Soci. hic col. 8. in prin.
& tamen glo. illa intelligitur in fideic. prout paſſim
allegatur per Doct. qua de re. ſ. nu. 713. Et ponderã-
dũ eſt, ꝙ tex. ibi utitur uerbo, prætulit, quod denotat
et importat iuris miſterium. Quòd ſi diceres, illud ibi
eſſe propter poſit. in cõditione, reſpon. ſatis eſſe, quòd
etiam in fideic. cadere poſſit reſeruatio legit. hære. ſi-
ue propter poſit. in condit. ſiue aliunde, quod negant
Doct. in contrarium alleg. Accedat, quia ſi in pupilla
ri præſumitur reſeruatio, multo magis in fideicõmiſ-
ſaria præſumenda eſt talis reſeruatio, quæ non eſt ita
dãnoſa ſubſtituto, prout eſt pupil. primò qa in pupil.
agitur, ut per eam perpetuo excludatur ſubſtitutus,
in fideic. uerò ſolum, ut ſubſt. in ſuſpẽſo maneat, iux.
not. ſ. num. 595. tum uerò etiam, quia in fideicom.
per d. reſeruationem, non propterea aufertur gra-
uato facultas contrarium diſponendi, etiam ad fauo
rem ſubſtituti, immo ſubſtitutus dicta reſeruatione
nõ obſtante admittitur, ſi grauatus alium, quàm cõ-
iunctum, hæredem inſtituat, ut not. ꝭ. num. 1203.
in pupill. uerò. d. præſumpta reſeruatio legit. hæred.
alterari non põt. Ad hæc, ſi in pupill. q̃ eſt fauor ipſo
rũ pupil. et intereſt ipſius pup. defuncti, ꝙ pupil. ſub-
ſtitutus admittatur, ut not. ſ. nu. 532. p̄ſumitur ta-
men reſeruatio legit. hære. ad excluſionem ſubſtituti:
multo magis debet præſumi ad excluſionem ſubſtitu-
ti per fideic. quod eſt onus eius, cui fit ſubſt. uulg. §.
Cum filia. Non obſtat ergo, ꝙ in fideic. facta maiori
bus grauatus poſſit ius illud legit. hære. teſtando tolle-
re, quia reſpondetur, ꝙ etiam hæres inſtitutus poteſt
adeundo hæreditatem tollere ius accreſc. et tamen di
cũt Doc. com. ꝙ teſtator ſubſtituẽdo uulg. pluribus, cẽ
ſetur uoluiſſe reſeruare ius accreſcendi inter eos, ut
not. ꝭ. num. 893. Pro ſolutione itaque conſideran-
dum eſt, ꝙ ſi diceremus teſtatorem in fideicõmiſſaria
uoluiſſe reſeruare ius legit. hære, etiam contra uolun
tatem grauati, tunc ratio in contrarium alleg. rite ꝓ-
cederet, uidelicet, ꝙ cum hoc non poſſit, per conſequẽs
non cenſeatur uelle: ſed nemo dicit, ꝙ teſtator uolue-
rit reſeruare dictum ius inuito grauato, immo com.
opin. fatetur, ꝙ hoc caſu ſi grauatus aliũ, quàm cõ-
iunctum, hæredem inſtituat, tunc non cenſeatur fa-
cta reſeruatio, ſed ſubſtitutus admittat̃, ut uidebimus
ꝭ. num. 1203. qñ uerò teſtator uoluiſſet, ꝙ hæredes
ab inteſtato ſuccederẽt ẽt inuito grauato, tũc uel ꝓhi
beret ipſum de bonis illis teſtari, ut in. l. Qui filium.
in prin. ꝭ. eo. ut not. ſ. nu. 831, uer. & ſi diceres. uel
faceret ſubſtitutionem: & his caſibus non dicerentur
poſtea ſuccedere ipſi grauato, ſed teſtatori, ut in d. l.
Qui filiũ. in prin. & in uulg. §. cum filia. Solum ergo
dicitur, ꝙ licet teſtator non fecerit reciprocam, neq;
prohibuerit primò decedentem teſtari de bonis ipſius
teſtatoris, attamen non ꝓpterea p̄ſumendũ eſt, ꝙ ſub
ſtituẽdo coniunctim deſcendentibus ipſius teſtatoris
uoluerit etiam ius legit. hære. inter eos tollere, uel ſe-
cundũ Torniel. hic, poſt nu. 73. & ante nu. 141. uer.
adducit. coniuncto præiudicare, & extraneum pro-
priæ ſoboli anteferre, arg. l. Cũ acutiſſimi. alleg. per
Bart. ut uidebimus. ꝭ. nu. 859. uer. non obſt. immo ꝙ
ne de uoluntate quidem ipſius primi decedentis, con-
iunctus ſuperſtes non poſſet ei modo aliquo in his bo
nis ſuccedere, prout eſſet, niſi cenſeretur reſeruatum
ius legit. hære. Et hoc modo declarando, ratio in con-
trarium adducta retorquetur, quia ſicut teſtator po-
teſt ius illud, quatenus ipſi quoque primò decedẽti pla
ceat, reſeruare, ita etiam cenſendus ſit uoluiſſe, arg.
d. l. Cum acutiſſimi. ✻ Ex quibus infero, ꝙ quo ad hos 833
ter. nulla alia eſt differentia inter fideic. & pupil. ni-
ſi ꝙ in pupil. abſolute dicitur reſeruata ſucceſſio ab
inteſt. quia primus decedens non poteſt illam tollere,
& per quam ſubſt. abſolute & perpetuo excluditur,
ut dix. in fideicommiſſaria uerò, quia primus decedẽs
poteſt illam tollere, ita demũ dicatur reſeruata, ſi gra
uato placeat. i. ſi non teſtetur, uel alium hæredẽ nõ fa
ciat, & per quam quidem reſeruationẽ ſubſt. nõ abſo
lute excluditur, ſed ſolum ſtat in ſuſpenſo, quouſque
uerificetur cõditio etiam in altero, ut dix. ſ. nu. 595.
Non obſtat, ꝙ, licet etiam grauatus non teſtetur, non
tñ coniunctus ſuccedens ab inteſt. diceretur ſuccede-
re ex diſpoſitione teſtatoris, ſed grauati, iux. l. Conſi-
ciuntur. §. primo. & ita dicit Imol. hic col. fi. quia ul
tra reſpon. Alex. in conſi. 91. in reſpõſione ad. 4. arg.
uol. 1. de qua. ꝭ. poſt nu. 1065. dicimus hoc quidẽ eſſe
uerũ, immo ſi ſuccederet ex diſpoſitione teſtatoris, nõ
diceret̃ legitima hęreditas grauati, ꝑ uulg. §. Cum fi-
lia. Cæterum dicimus, ꝙ neque etiam eſt de intentio-
ne teſtatoris cõiunctim ſubſtituẽtis tale ius legit. hæ-
re. ſuperſtiti auferre, & coniunctum eundemque ip-
ſius teſtatoris deſcẽdentem, à ſucceſſione fratris ſui
ab inteſtato excludere, & hoc ſufficit ad excluden.
ſubſtitutum, iux. not. ſ. nu. 11. Non obſtat, ꝙ ſucce-
dens ab inteſt. per reſeruationem factam in pupil. po
teſt grauari, ſuccedens uerò ab inteſtato maiori per
reſeruationẽ, q̃ fieret in fideic. nõ poſſet grauari: quia
reſpon. ꝙ ratio huius diuerſitatis non eſt eò, quia in
fideicommiſſaria non cenſeatur ita facta reſeruatio
legit. hære. prout in pupil. ſed ratio eſt eò, ✻ quia ad 834
hoc, ut quis poſſit grauari, requiritur, ꝙ ſit honora-
tus, uel expreſſe, uel tacite, iux. l. primã. §. Sciendũ de
leg. 3. tacite aũt dicitur honoratus, quando duo con-
currunt: primum uidelicet, ꝙ teſtator potuerit adi-
mere, & non ademerit: ſecundum, ꝙ illa reſeruatio
non poſſit per alium tolli. ✻ Ex qua declaratione ſe- 835
quitur, ꝙ in pupil. illi, quibus fit reſeruatio legit. hæ-
re. poſſunt grauari. l. Si fundum per fideic. §. fi. de leg.
primo, etiam nomine proprio, ſecundum Crauet. in. l.
cum filiof. in prima par. num. 98. ratio eſt, quia in
his ter. prædicta duo concurrunt: primum uidelicet,
quia pater poterat ab eis etiam in genere adimere fa
ciendo ſubſtitutionem pupill. Concurrit etiam ſecun
dum, quia talis reſeruatio tolli non poteſt, cum pupil-
lus teſtari non poſſit, ✻ Hinc pariter eſt, ꝙ ſi teſtator. 836
relinquit aliquid alicui non prohibendo, cum poſſit,

*quin ad hæredes illius tale relictum peruenire poſſit,
tunc illi hæredes in genere dicuntur honorati, quia
iſta reſeruatio non poteſt per alium tolli. non.n.ille
poteſt facere, quin habeat hæredem nomine appella-
tiuo, uel aliquem loco hæredis, ut dicit Bar. in.l. Sed et
ſi ſic.§. primo, de leg. 3. & propterea poterunt illi
ſub nomine appellatiuo hæredum grauari.l. Si fuerit.
cum.l. ſeq. uidelicet. d.l. Sed & ſi ſic. de leg. 3. Qua ra
tione pater in bonis ultro à ſe patre filio relictis pōt
grauare hæredes filij etiam puberis ſub nomine ap-
pellatiuo hæredum, iuribus præalleg. & declarat Ca
ſtr. in d.l. Si fundum per fideic.§. fi. Et ꝙ ratio d.l. Si
fuerit. cum.l. ſeq. ſit non ademptio, declarat Soci. in
d.l. Cum filioſ. col. 3. ante me. Et ſi diceres, non ne fi-
lius poteſt bona ſibi à patre relicta alienare, & ſic
impedire, ne uadant ad eius hæredes etiam nomine ap
pellatiuo hæredū? ut de pubere eſt clarum, de impube
re uerò not. s. poſt nu. 832. & per conſequens cum
talis reſeruatio poſſit à filio tolli, uidetur, quòd nō de
beret pater poſſe eos hæredes grauare: reſpond. ex
not. per Crauet. in d.l. Cum filioſ. in prima par. poſt
nu. 103. & nu. 115. alleg. etiā. s. nu. 832. uer. uel
837 dicas. ✻ contra uerò ſequitur, ꝙ in fideic. illi, quibus
fit reſeruatio legit. hære. grauari non poſſunt non ſo
lum in bonis aliunde obuentis, uel etiam à ſe teſtato-
re ex neceſſitate relictis, prout eſt legitima, quod eſt
clarum, ſed neque etiam in bonis ultro à ſe teſtatore
relictis, & nedum ſub nomine proprio grauari non
poſſunt d.l. Sed et ſi ſic.§. primo, ſed neque etiam ſub
nomine appellatiuo hæredum ab inteſt. d.§. fi. cum.l.
ſeq. declarat Crauet. poſt Soci. in d.l. Cum filiofam. in
prima par. num. 92. & ratio prædictorum eſt, quia,
licet in bonis ultro relictis adſit primum requiſitum,
ſcilicet ꝙ teſtator potuerit adimere, et non ademerit,
attamen deficit ſecundum, cum illa reſeruatio tolli
poſſit per grauatum. Cæterum licet talis reſeruatio
tolli poſſit, & per conſequens teſtator non poſſit eos
hæredes grauare, non tñ propterea fit, quin in ſubſt.
facta de extraneo pluribus deſcendentibus teſtatoris
teſtator, quantum in ſe fuerit, reſeruaſſe dicat̄, ut. s.
dix. ius legit. hære. Verum ſi diceres, ſtantibus præ-
dictis ſequi uidetur, ꝙ pater non deberet poſſe gra-
uare hæredes filij impuberis nomine appellatiuo hæ-
redum, cum ab eis adimere non poſſet, neque facere,
quin hæreditas filij uadat ad eius hæredes in genere
nomine appellatiuo, et ſic uidetur, ꝙ deficiat primum
requiſitum, conſequens tñ eſt falſum. d.§. fi. ergo &c.
Reſp. ꝙ ſubſtituti pupillares grauantur, quia expreſ-
ſe honorantur, ut not. s. num. 540. hæredes uerò ab
inteſt. grauantur, quia pater teſtator potuit faciendo
pupillarem ſubſt. facere, ꝙ pupillus non haberet hæ-
redes ab inteſt. etiam nomine appellatiuo, & ſic po-
tuit infallibiliter adimere, quod cum non fecerit, am-
bo requiſita concurrunt, ut not. s. num. 835. Et inci
denter non omitto, ꝙ ex ſupradictis infertur reſpon-
ſio ad arg. Iaſ. in d.§. fi. col. 1. adductū pro opin. Bar.
838 in.l. Centurio. de quo. s. nu. 730. ✻ Nam arg. illud
procederet, ſi teſtator diceret, uel heredes filiorum de
ceſſerint ſine filijs. tunc.n. in bonis ultro à patre filio
relictis grauari poſſent hæredes filij nomine appella-
tiuo, cū pater relinquendo filio, & ab eius hæredibus,
cum poſſet, non adimēdo, dicatur reſeruaſſe eis ius hę-
reditariū: quæ quidē reſeruatio tolli non pōt. ſiquidē
filius facere non pōt, quin habeat hæredē nomine ap-
pellatiuo, uel aliquem loco hæredis, ut. s. diximus, &
hoc mō dicerētur honorati, et ꝑ cōſequēs poſſent gra-
uari, & ita ꝓcedit arg. Iaſ. ſed dicēdo, ut proponitur,
uel filij filiorum ſine filijs, grauamen non tenet, quia
licet adſit primū requiſitum. i. reſeruatio legit. hære.
attamen deficit ſecundum, cum talis reſeruatio tol-
li poſſit per filium, ſi alios hæredes inſtituat, ꝙ ſi non
tollat, & eius hæreditas ad nepotes perueniat, attamē
ad eos non uti filios, ſed uti hæredes perueniſſe dicet̄,
& ſic à caſu & fortuna d.l. Sed & ſi ſic.§. primo. Vl
timò non obſtaret, ſi aliam inter pupil. & fideic. diffe
rentiæ rationem aſſignares, uidelicet, ꝙ in pupil. ſi fie
ret reſolutio in ſingul. teſtator decederet pro parte te
ſtatus, & pro parte inteſtatus, cum pupillaris ſubſt.
dicatur teſtamentum patris, licet reſpectu filiorum,
quibus facta eſt ſubſtitutio, hoc inconueniens non re-
ſultaret: in fideicommiſſaria uerò licet pluralitas re-
ſoluatur in ſingul. non reſultat hoc inconueniens, ſed
magis uoluntas teſtatoris ſaluatur. ita Alberic. hic in
fi. poſt Oldr. q̄ quidē rō licet uideat̄ per eos adduci re-
ſpectu tranſmiſſ. magis tamen ſeruit huic propoſito:
Nam ad hoc etiam reſpond. ꝙ hoc eſt contra glo. in d.l.
Qui duos. de uulg. & pup. & ibi ipſummet Alber. in
fi. ubi ꝙ licet alter pupillus decedat inteſtatus, alter
uerò teſtatus, ut ibi in ſecundo reſponſo, attamen non
ſolum neuter filiorum dicitur decedere pro parte te-
ſtatus, et pro parte inteſtatus, ut. s. diximus, ſed neq;
etiā ipſe pater propterea dicit̄ decedere pro parte te-
ſtatus, & pro parte inteſt. & ꝙ hoc ſit uerū, patet, qa
in multis caſibus pluralitas in pup. reſoluitur in ſin
gul. ut. j. uidebimus, & tñ nō ꝓpterea teſtator dece-
dit ꝓ parte teſtatus, & ꝓ parte inteſtatus. nec obſt. ꝙ
dicat̄ teſtamētū pr̄is, qa ſatis reſp. s. nu. 530. Præte
rea ēt, qñ pr̄ ꝑ talē reſolut. in ſing. diceret̄ decedere ꝓ
parte teſtatus, & ꝓ parte inteſtatus, attamē reſpōde
ri poſſet ex not. s. num. 80. Non omitto tñ, ꝙ Bal. in
cōſ. 325. Præmittēdū eſt. uol. 3. in ant. tum in prima
alleg. col. fi. tum in ſecūda alleg. col. 1. & ad fi. tenet
hanc differentiam inter fideic. et pupil. ſed in fi. aliam
rōnem differentię inter eas aſſignat, uidelicet, quia in
pupil. teſtator intēdit prouidere illi, cui ſubſtituit, nō
aūt aliquē grauare, ꝓut eſſet: ſi pluralitas reſolueret̄
in ſingul. et uenīētes ab inteſtato excluderent̄ à ſubſt.
ſed hoc uſq; adeo eſt odioſum, ut ad id euitandū aliqñ
directa uertat̄ in obliquā, ut not. in.l. Precibus. ergo
in pup. nō ita facile debet pluralitas reſolui in ſingu.
prout in fideic. in qua intētio teſtatoris fuit grauare
quēlibet, cui ſubſtituit, et ideo ī ea facilius pluralitas
reſoluit̄ in ſing. ex mēte teſtatoris grauare intēdētis.
Sed cogita, qa in pupil. nō attendit̄, ꝙ ex ea priuent̄
uenīētes ab inteſtato, cū ſit ꝓuiſio ipſius pupilli, aliàs
nunq̄ admitteret̄ ſubſt. pupil. quinimmo maior rō uſ
in pupil. ꝙ pluralitas reſoluat̄ in ſingu. q̄ ſit in fideic.
ut patet ex not. s. poſt nu. 832. uer. accedat. Sublata
ergo hac ſolut. pariter infert̄, ꝙ illatio facta. s. num.
832. uer. et ſtat. non eſt uera, ut latius dicemus. j.
1060. cū ſeq. ✻ Circa tertiā ſolut. traditam ꝑ Imol. 839
hic col. 2. poſt me. dicēt̄ nō eſſe ab alijs datā, et de qua
ꝑ Alex. col. 6. uidelicet, ꝙ hic ſubſt. erat de liberis, ī d.
uerò.l. pe. erat extraneus. adde, ꝙ licet ipſemet Imol.*

*eam improbet, attamen illam prius poſuit Dy. in cõſ.
40. in fi. relat. ˚s˚. num. 7. uer. corroboratur. & hanc
eandem ſolut. ſenſiſſe glo. hic in ſecunda ſol. aſſerit
Rip. poſt num. 70. uer. ſecũda. Sed quia ſolut. iſta iun
gi debet cum comm. ſolut. ideo reſeruo dicendum. ˚j˚.
num. 845. Quandam aliam, & ſic quartam ſolut.
obiter uidetur tradere Soci. hic poſt num. 21. uer. cõ-
firmatur. uidelicet, ꝙ in d. l. pen. non erat ſubſtit. fa
cta in tota, ſed ſolum in parte ultimi ſub duplici con
ditione, uidelicet, ſi ipſe & alter decederent in pupil.
ætate: hic uerò erat facta in tota; inferens, ꝙ ſi in
d. l. pen. adeſſet dictio, tota, ſecus eſſet: ſed de hac ſo-
840 lut. uide not. in ſeq. ſolut. ✠ Quintã ponit ſolut. Deci.
in d. l. pen. col. 3. in prin. & col. 4. ad fi. dicens, ꝙ in
d. l. pen. illa conditio, ſi uterq;, refertur non ſolum ad
totum, ſed etiam ad quamlibet partem, quia ſimplici-
ter & abſolute dixit, ſi uterque in pupillari deceſſe-
rit, ſubſtituo: ideo niſi uterque decedat in pupil. poteſt
ſimpliciter & abſolute dici, ſubſtitutum conditione
defectum eſſe, atque ideo penitus eſſe excluſum: in
hoc uerò tex. conſtat, ꝙ teſtator appoſuit conditionẽ,
ſi uterque ſine liberis, ſolum reſpectu totius, quia di-
xit, omnem hæreditatem &c. non autem reſpectu par
tis tantum: ideo in parte uerificata non poteſt dici
defeciſſe conditionem, ſed ſolum defeciſſe reſpectu to-
tius, cuius reſpectu fuit appoſita. Eſt uerum, ꝙ quia
uerba, licet non repugnarent, attamen neque etiam
ſeruiebant, cum non propterea poſſet argui, ꝙ reſpe-
ctu partis ſufficeret alterum deceſſiſſe ſine liberis, &
per conſequens uidebatur eſſe caſus omiſſus, & pro-
pterea ſufficere ad excluſionem ſubſtituti dicere, ſub-
ſtitutio hoc caſu non loquitur, ut not. ˚s˚. num. 11.
ideo tex. dicit, ꝙ licet prima facie propter conditio-
nis uerba. i. quia uerba deficiebant, (licet non eſſent
contraria, prout erant in d. l. pen.) uideretur ſubſti-
tutum non admitti. i. poſſe dici, ſubſt. hac caſu non lo-
quitur, (& attende, ꝙ non ſine miniſt. Iuriſc. non ſim
pliciter dicit, ſubſtitutum excluſum eſſe, quaſi condi-
tio etiam in parte defecerit, ſed ſolum dicit, non ad-
mitti uidebatur. i. eſſe caſum omiſſum) attamen re-
ſpon. Iuriſc. ꝙ recte conſiderata mente teſtatoris non
dicitur caſus omiſſus, cum ex caſu prouiſo decidi poſ-
ſit, iuxta not. per Cravet. alleg. ˚s˚. num. 249. quan-
doquidem ea ratione, qua teſtator uoluit ſubſtitutum
habere totum, ſi uterq; etc. eadem ẽt cenſendus ſit eun
dem uoluiſſe habere partem, ſi ultimus tantum ſine
liberis decederet, & ſic ꝙ extenſio fiat ad caſum omiſ
ſum ex rationis idemptitate, de toto quo ad totum, &
de parte quo ad partem, iux. not. ˚s˚. num. 14. & iſta
eſt intentio Deci. hoc modo explicata: pro qua facit
alia ſolut. Soci. ˚s˚. relata poſt num. 839. uer. quandã
aliam, cui non obſtat, ſi diceretur dictionem, omnem,
in hoc tex. appoſitam eſſe ſolum propter not. ˚s˚. num.
415. quia reſpon. ex not. ˚s˚. poſt num. 366. uerſ. ſed
circa. Hanc tamen ſolut. impugnat, ſed leuiter, Rip.
hic ante num. 73. Torniel. uerò licet num. 78. in fi.
& num. 136. uer. reſpon. idem dicat quod Deci. ut re
tuli. ˚s˚. ante num. 11. uer. nec obſtare etiam. attamẽ
ipſe quoque hic numero ante nu. 77. eam impugnat:
quæ quidem licet ſubtilis & ingenioſa, attamen ne-
841 que etiam mihi plene ſatisfacit. ✠ ea. n. attenta ſe-
queretur, quòd ſi in hoc tex. non adeſſet dictio, tota,
contrarium deciſum fuiſſet: ſed certe eſſet nimis ma
gna reſtrictio, ſi ubi non adeſſet dictio illa, tota, nũ-
quam fieret reſolutio in ſingul. corruerent. n. pleræq;
com. opin. in quibus; licet non adſit dictio illa, atta-
men pluralitas reſoluitur in ſingul. ut quando uerifi-
catur conditio in ſecundo, ut uidebimus. ˚j˚. num.
943. immo etiam quando uerificatur in primo tan-
tum ex extraneis, ut uidebimus. ˚j˚. num. 1039. im-
mo etiam ſi in primo ex deſcendentibus teſtatoris;
dummodo ſubſtitutus ſit de liberis, ut uidebimus. ˚j˚.
num. 930. Non ergo hoc reſpectu pluralitas in hoc
tex. reſoluitur in ſingul. quia appoſita fuerit dictio,
tota, immo Iuriſc. hic in ea uim nullam facit, ſed ſo-
lum in ratione illa, quia quem totum &c. quę quidem
ratio militat etiam ſine dictione illa. quinimmo Bar.
in l. Quidam teſtamento Proculum. de uulg. & pup.
tenet totum cõtrarium, quòd immo ſtante illa dictio-
ne pluralitas, quæ aliàs reſolueretur, non reſolua-
tur: & licet com. opin. ſit contra Bar. ut uidebimus
˚j˚. num. 1041. cum ſeq. attamen negari non poteſt,
quin dictio illa urgeat, & ponderetur à plerіſque
in contrarium, adeo ut Bar. cum multis alijs uacilla-
re fecerit. ✠ Præterea ſequeretur etiã contra, ꝙ ſi 842
in d. l. pen. appoſita fuiſſet dictio illa, tota, prout hic,
contrarium deciſum fuiſſet, & ſic decedente primo ſu
perſtes a ſubſtituto excluſus fuiſſet. Et licet hoc ulti-
mum admittat & inferat Soci. hic, ut retuli. ˚s˚. poſt
num. 839. uer. quandam. attamẽ hoc eſt contra com.
opin. ut uidebitur. ˚j˚. ante num. 922. Et ſi diceres, ꝙ
ſuperſtite altero tunc remanet caſus omiſſus, ad quẽ
extenſio fieri non poteſt, cum tunc diuerſa eſſet ratio
in illo caſu, quàm ſit, quãdo alter coniunctus non ſu-
pereſt, ut hic, & per conſequens illatio, de qua ſupra,
fieri non poteſt: reſpondeo, ꝙ hoc modo iſta ſolut. re-
incideret cum com. ſolut. ſed cum ſolut. iſta non diſtin
guat, prout facit com. ſolut. ſequitur, ꝙ non eſt bona,
cum ſit contra rationem prææalleg. ✠ Sextam tradit 843
ſolut. Rip. quæ eſt participia, ut uerbo utar Soci. iun.
in ſimili in l. Cum filioſ. ſed neque etiam ipſa mihi
placet. Nam dum in ea præſupponit omnia, ſuper
quibus omnes aliæ ſolut. fundantur, ſequitur, ꝙ ſi uel
unum ex illis deficeret, ceſſaret diſpoſitio huius tex.
quæ quidem eſſet maxima reſtrictio ad hunc tex. &
per conſequens iſta ſolut. patitur omnes illas difficul-
tates, quæ ſigillatim contra unamquanque ſolut.
fiunt. ✠ Non eſt ergo recedendum à ſeptima & com. 844
ſolut. poſita per glo. & Bar. hic, uidelicet quòd in d. l.
pen. uerificata fuerat conditio in primo, & per con-
ſequens ſupererat ſecundus, qui ex præſumpta men-
te teſtatoris excludebat ab inteſt. ſubſtitutum: in hoc
uerò tex. conditio uerificata fuit in ultimo deceden-
te, et per conſequens non ſupererat alius, qui ex præ-
ſumpta mente teſtatoris excluderet ſubſtitutum: &
dicit Bar. ſe reperire ita tenere Dy. in conſi. relato
ſupra num. 7. uer. corroboratur. ✠ ſed pro declara- 845
tione aduerte, quòd hæc com. ſolut. & ſolut. Dy. quã
ſibi aſcribit Imol. ut retuli ſupra num. 839. ubi
uide, ſunt duæ, quæ debent ſimul iungi, hoc modo,
uidelicet quòd hic ſubſtitutio uerificata fuit in ulti-
mo, & ulterius etiam ſubſtitutus erat de liberis: in. d.
uerò. l. pen. uerificata fuit in primo, et ulterius etiam
ſubſtitutus erat extraneus, ita ꝙ altera ſolut. nõ ſuf-*

ſiceret : nam licet hic uerificata fuerit in ultimo , ut
ponderat com. ſolut. attamen niſi etiam ſubſtitutus
fuiſſet de liberis, ut ponderat ſolut. Dy. ſubſt. exclude
retur, nec pluralitas reſolueretur in ſingul. ſecūdum
com. opin. de qua. j. num. 1009. Pariter in d. l. pen.
licet ibi uerificata fuiſſet in primo decedente, ut pon-
derat com. ſolut. attamen niſi ſubſtitutus fuiſſet ex-
traneus, ut ponderat ſolut. Dy. tunc ſubſt. fuiſſet ad-
miſſus, & pluralitas reſoluta in ſingul. ſecundū com.
opin. de qua. j. nu. 930. & ad prædicta uide ēt Corn.
in conſi. 283. col. penul. uol. 1. Contra etiam ſolutio.
Dy. ſine com. ſolut. non ſufficeret , quia licet hic ſub-
ſtitutus fuerit de liberis, ut ponderat ſolutio. Dy. ni-
ſi tamen fuiſſet uerificata in ultimo , ut ponderat
ſol. com. ſubſtitutus non fuiſſet admiſſus , quia ſu-
perfuiſſet alter, qui eum excluſiſſet , tam ex recipro-
ca, iux. not. j. nu. 1311. q̄ etiam ſine reciproca, iux.
not. j. ante num. 1071. Pariter in d. l. pen. licet fuiſ-
ſet ſubſtitutus extraneus, ut ponderat ſol. Dy. niſi ta-
men conditio fuiſſet uerificata in primo, ut ponderat
com. ſol. tunc ſubſtitutus fuiſſet admiſſus, & plurali-
tas reſoluta in ſingul. ſecundum com. opin. de qua. j.
846 num. 943. ✠ Pro hac ergo com. ſolut. ita declarata
uidenda ſunt (ut uel à remotioribus & minutioribus
initium capiamus) quæ de duabus legibus prima fa-
cie inter ſe contrarijs ponuntur per Quintil. poſt Ci-
cer. lib. 7. Trapezunt. in 2. circa me. & Zaſ. in com-
ment. ſuper ſecundo ad Heren. in uer. cum duæ leges
inter ſe diſcrepant . Secundò addo, ꝙ ex tribus modis
concordandi leges , uidelicet per aliter & aliter , &
aliud & aliud, & ſimpliciter & ſecundum quid , ut
declarat Bal. in prima conſtit. fforum col. 3. uſitatior
modus eſt ſecūdum Bal. ibi, qui fit per aliud hic, aliud
ibi, intelligendo tamen, quādo ratio diuerſitatis red-
847 di poteſt. ✠ Sed hic ratio diuerſitatis inter hos duos
tex. redditur, ergo &c. patet, quia in d. l. pen. uerba
ſunt contra ſubſtitutum , & etiam mens teſtatoris,
qui non eſt cenſendus uoluiſſe extraneum propria ſo-
boli anteferre, argumēto. l. Cum acutiſſimi, in hoc au
tem tex. ceſſat ratio præalleg. cum in eo concurrant
ambæ ſolut. uidelicet Dy. & comm. tum quia ſubſtit.
non eſt extraneus , ſed de liberis teſtatoris , & quidē
in pari gradu cum filio primi ſuperſtite , tum quia cō
ditio uerificata fuit in ultimo, & per conſequens licet
prima facie uerba uiderētur contra ſubſt. attamē ſtā
tibus præd. mens teſtatoris ſtat ꝓ ſubſtituto, quia hoc
caſu non ſolum ceſſat arg. l. Cum acutiſſimi , ſed etiā
pro ſubſtituto ſtat præſumptio , ut quem uoluit teſta-
tor habere totum, ſi ambo decederent ſine filijs, eundē
etiam uoluerit habere partem, ſi alter tantum decede
ret ſine filijs , iuxta not. s. nu. 14. Et ſi diceres, non-
ne etiam in d. l. pen. militabat hoc argum. de toto ad
partem ? reſpondetur ꝙ non, ſubſt. ſcilicet extraneo,
& uerificata conditione in perſona primi . ut paulò
ſupra dicebamus. Et certe negari non poteſt, quin ra
tio reddita in d. l. pen. uidelicet, quia cogitauit teſta-
tor &c. multum faciat pro hac com. ſolut. cum in hoc
tex. ratio illa penitus ceſſet , ut declarabimus. j. poſt
num. 1062. Contra tamen hanc com. ſolut. inſurgit
Soci. poſt Imol. allegando ſeptem inconuenientia, quæ
attenta hac com. ſolut. ſecūdum eum, ſequerētur: duo
uidelicet reſpectu d. l. pen. (tertia enim ratio ſua eſt
eadem cum ſecunda) quinque uerò reſpectu huius
tex. Et hic non omitto , ꝙ licet Soci. in hoc. §. pleraſq;
nouas opin. teneat, tū quia in omnibus acutiſſimi in-
genij ſemper fuit, adeo ut præ ſubtilitate ingenij mul
ta contra com. opin. attentauerit, ut inquit Deci. in cō
ſi. 171. ante nu. 4. & Rip. in. l. Ex facto. §. fi. col. pen.
s. eo. tū uerò uel max. in tractatis à Papin. materijs,
qualis eſt præſens. §. & . l. Cum auus. et aliæ pleraq;,
omnes alios antecellit , ut non immerito eum alterum
Papin. appellet Politia. lib. 5. epiſt. ultima in fi. ſolē-
nemq; Doct. atque in ſummo honore à ſe haberi aſſe-
rat Curt. ſen. in conſi. 64. col. 4. & excell. legum in-
terpretem uocet Corne. in conſi. 83. in prin. uol. 3. et
legum fontem Soci. eius nepos in conſi. 128. col. 10.
uol. 1. ſubdens, quòd eius auctoritas Senis fermè pro
lege obſeruatur , & de cuius laudibus mira ſcribit
Aeneas Syluius, poſtea Pius Pont. eius nominis ſecun-
dus epiſt. 112. ſubdens, quòd nihil ei prǣter formam
natura inuidit: attamen , ut ipſemet Soci. in fi. huius
repetit. ingenue proteſtatur , non eſt in iudicando re-
cedeu. à com. opin. reiectis nouis opin. ſuis . Redeundo
ergo ad duo inconuenientia alleg. per Soci. reſpectu
d. l. pen. primum eſt, ꝙ ſi ibi ſubſtitutio fuiſſet uerifi-
cata in ſecundo decedente, ſubſtitutus in eius portio-
ne admitteretur: ſed hoc ſecundum eum, eſt falſum, ni
ſi ſubſtitutus eſſet in tota, ut per eū nu. 21 . ergo etc.
Secundum inconueniens eſt, quòd ſi ibi ſubſtitutus eſ-
ſet de liberis, ut alius frater, tunc indiſtincte, uel etiā
uerificata conditione in primo, admitteretur ſubſt. in
eius portione : hoc autem ſecundum eum , eſt falſum,
ergo &c. Sed ad utranque obiectionē ſimul reſponde-
tur , uerum quidem eſſe , ꝙ ex com. ſolut. inferuntur
prædictæ duæ illationes, ſed eas non eſſe inconuenien-
tes, ut ipſe dicit, immo eſſe bonas & ueras, ut de pri-
ma dicemus. j. num. 943. & de ſecunda pariter dice
mus. j. num. 930. Deueniendo autem ad quinque in-
conuenientia per eum alleg. reſpectu huius tex. obſer-
ua, ꝙ in primis tribus uadit arguendo, primò quando
coniunctus ſuperſtes eſt in priori gradu, quàm ſubſti-
tutus: in ſecundo, quando in pari: in tertio, quando in
poſteriori. primum ergo eſt , quia attenta com. ſolut.
ſequeretur, ꝙ ſi in caſu huius text. ſuperſtes eſſet in
priori gradu quā ſubſtitutus , ut q. a ſubſtituta fuiſſet
proneptis teſtatoris, tūc ſubſtituta excluderetur: hoc
autem eſt falſum, ſecundum eum, per rationem deci-
dendi huius tex. ergo &c. Ad hanc etiam obiectionem
pariter reſpon. ꝙ ex com. ſolut. infertur quidem hæc
concluſ. ſed non eſſe inconuenientem , ut ipſe aſſerit,
ſed bonam & ueram , ut uidebimus. j. num. 1060.
quinimmo ipſe Soci. j. num. 29. uult, ꝙ ſubſt. exclu-
datur etiam non ſuperſtite perſona quæ &c. & quidē
etiam in parte ultimi, ut per eum, reſpondentem hunc
tex. procedere propter reciprocam præcedentem, licet
hic ex ratione decidēdi huius tex. uelit, ꝙ ſubſtitutus
admittatur etiam, ꝙ ſuperſit perſona quæ &c. & ſic
uidetur, ꝙ Soci. ſibi contrarius modo ſe fundet ſuper
ratione decidendi huius tex. modo reſpondeat hoc eſſe
propter reciprocam præced. inferendo, ꝙ aliâs ſecus
eſſet: ſed utrobique male loquitur, tam hic , ut uidebis
j. nu. 1060. q̄ d. nu. 29. ut dicemus. j. nu. 1057. et
ſi diceres, ꝙ hic loquitur , quādo ſubſtitutio facta eſt
per uerba ſimplicia. d. uerò nu. 29. quando eſt facta

per collectiuam, dico ꝙ etiam hic loquitur quo ad hũc
text. in quo adeſt collectiua. Praeterea etiam, quando
ſubſtitutio eſt facta per uerba ſimplicia, male loqui-
848 tur Soc. ut uidebimus. ͦj. nu. 1088. ✻ Non omitto ẽt,
ꝙ dum Soci. uolens ponere exemplum de ſubſtituto in
ulteriori gradu exemplificat in pronepte, hoc uide-
tur contra text. in. §. cum filius. Inſtit. de haered. quae
ab inteſt. deſer. ut aduertit etiam Rip. hic an. nu. 72.
et D. Fab. nu. 37. uer. non obſtat aliud. ubi ꝙ nepos ex
filio ſubintrat in gradũ patris. Quod uerũ eſt, ſi atten
damus (ut dicit ẽt Toru. hic ante nu. 75. uer. 3.) pro-
ximitatem teſtatoris, uerum ſi attendamus proximita
tem ipſius grauati (qua de re. ͦj. num. 1114.) tunc
ſecus eſſet, quia filius non intrat locum patris niſi in
ſucceſſione aſcendentium, uel patrui, non autem pa-
trui magni, ut per Deci. in conſi. 1. & alibi ſaepe.
849 ✻ Secundò uerum eſt, ſi praeſupponamus auum deceſ-
ſiſſe ante proauum, aliâs ſecus. ita Iaſ. in conſ. 37. col.
2. inter conſi. Alexandri. alleg. Bald. Saly. & Deci. ut
per eum, ſubdentem hanc eſſe not. limit. ad. d. §. cum
filius. quibus adde Socin. & Ruin. alleg. ͦj. poſt num.
850 855. uer. nec obſtat. ✻ Tertiò uerum eſt, ſi praeſup-
ponamus eam conceptam eſſe uiuente auo, aliâs non
ſolum non ſubintraret in locum aui, & ſic excludere
tur à filijs proaui tãquam prioribus in gradu, ut per
Ancha. in conſi. 366. In themate. maxime col. 1. quẽ
pro ſing. ſed obſcure refert Tiraq. de Retrac. Lignag.
§. 11. glo. 9. nu. 5. & idem eum allegat, licet non recte
851 referat, in. §. 1. glo. 9. num. 81. ✻ bene facit quod no-
tat Alex. in conſi. 16. col. 3. uol. 5. ubi ꝙ ciuilitas ori
ginis uel domicilij aui non tranſit ad nepotem con-
ceptũ poſt mortem aui, cuius deciſ. non meminit Cur.
iun. in. l. Qui ſe patris. ante num. 51. faciunt not. ͦſ.
poſt nu. 81. uer. ſuper. & dicemus etiam. ͦj. poſt num.
1068. ſed etiam excluderetur à nepote proaui, tan-
quam ꝙ ipſa proneptis ſit in tertio gradu, nepos uerò
conceptus poſt mortem aui in ſecundo, ſecundum An-
cha. ita attentantem in. d. conſi. 366. & ſic ſignanter
in ter. huius tex. ſequitur, ꝙ ſi ſubſtituta eſſet prone-
ptis, ut dicit Soci. quae concepta eſſet poſt mortem aui,
tunc excluderetur à filio primi tanquam proximiori,
quae tamen in re ego ſubſiſto, quia licet proneptis non
ſuccederet in locum aui, deberet ſaltem ſubintrare in
locum patris ſui, qui erat in ſecundo, & ſic tanquam
par in gradu cum nepote admitti ad ſubſtit. Secundũ
inconueniẽs per Soc. alleg. reſpectu huius tex. eſt, quia
ſequeretur, ꝙ ſi perſona ſuperſtes eſſet in pari gradu
cum ſubſtituto, deberet pari modo excludere ſubſtitu
tum à parte, ſicut, quando eſt proximior, excludit à to
to, iuxt. reg. l. Quae de tota. hoc autem eſt falſum per
tex. hic, & omnes fatentur, ergo &c. & hoc arg. ſum
pſit ab Imol. licet ad aliud propoſitum hic col. 2. quod
ſibi aſcribit Alcia. hic nu. 2. alleg. etiam not. per Bar.
in. l. Lucius. q. 3. de uulg. & pup. quem allegat etiam
D. Fab. col. pen. ante uerſi. 5. caſus. & uide. ͦj. num.
932. uer. non obſt. not. Sed ad hanc etiam obiectionẽ
reſpon. ut. ͦſ. num. 81. Tertium inconueniens reſpectu
huius tex. allegatum per Soc. eſt, quia attenta com. ſo-
lut. ſequeretur, ꝙ ſicut in ter. l. Cum acutiſſimi. indi-
ſtincte excluditur ſubſtitutus à filio grauati, etiam ꝙ
ſubſtitutus ſit in priori gradu, ꝗ filij ipſius grauati, ut
quando ſubſtitutus eſt alter filius teſtatoris, ita etiam
in his ter. ſubſtitutus deberet excludi à coniuncto, da-
to ꝙ ſubſtitutus eſſet in priori gradu, ꝗ coniunctus.
Contrariũ aũt com. tenetur, et ꝙ immo ne à coniun-
cto quidẽ in pari gradu excludatur ſubſtitutus, ut not.
ͦj. nu. 1038. ergo &c. ✻ Quòd autem in ter. l. Cum 852
auus. excludatur ſubſtitutus etiam ab ulteriori in gra
du, & ſic dato ꝙ filius teſtatoris ſit ſubſtitutus, eſt
tex. in ea ipſa. l. Cum auus. ſecundum Socin. ibi num.
39. & in conſi. 6. col. 1. uolum. 3. cuius dicta fuerunt
prius Alex. in apoſt. ad Bart. in uulg. l. Lucius. col. 2.
ſed ante utrũq; inductio. l. Cũ auus. fuit Rom. in cõſi.
470. Gui. Pap. in conſ. 216. col. 4. in princ. & alios
etiam allegat Didac. Tolet. in prac. q. char. pen. col. 1.
Adde, ꝙ Bar. hic pro fundamento ſuae doct. alleg. l. Cũ
acutiſſimi. Secundò adde, ꝙ glo. in uulg. l. Lucius. aequi
parat perſonam, quae &c. filijs poſitis in conditione,
& ſic materiam noſtram ad materiam. l. Cum auus.
quam glo. ad hoc alleg. etiam Soci. hic col. 8. in prin.
Tertiò adde, ꝙ ſicut in ter. l. Cum auus. requiritur, ꝙ
filij excludentes ſint haeredes, aliâs non excludant ſub
ſtitutum, ita ẽt in ter. huius materiae perſona quae etc.
non excludit ſubſtitutum, niſi ſuccedat, ut uidebimus
ͦj. nu. 1197. ✻ Quòd autem in ter. l. Cum auus. filij 853
non excludant ſubſtitutum, niſi ſuccedant, tenet Al-
ber. de Roſ. in. l. Generaliter. §. Cum autem. & alij re-
lati per Soci. in. d. l. Cum auus. ante nu. 66. uer. ex qui
bus infertur. ubi tradit diſtinct. de coniect. pietatis, ut
per eum, & idẽ tenet dubius tñ Alex. in. l. Centurio.
col. 13. ubi ẽt Soc. nu. 17. & Galian. col. 29. ſecundũ
primam impreſſ. & Deci. in. l. Precibus. col. 4. Ruin.
in conſi. 122. uol. 3. & in conſi. 140. col. pen. uol. 2.
quicquid contrarium teneant Caſtr. in. d. l. Cum auus.
Soci. in conſ. 182. col. 2. uol. 2. Alexandri. in. §. Impe-
rator. col. pen. cuius dicta fuerunt Cum. in. d. §. Cum
quis. relata per Soc. in. d. l. Centurio. poſt nu. 16. qui
quidem Cum. (ut hoc etiam obiter dicam) allegatur
pro prima opi. ab Alex. in. d. l. Centurio. & à Soci. in
d. l. Cum auus. ante nu. 66. uer. ex quibus infertur.
& à Rui. in conſi. praealleg. ſed idem Cuma. pro con-
traria etiam opin. allegatur ab eodem Soci. in. d. l. Cũ
auus. ante nu. 96. & in. d. conſi. 182. col. 2. & in. d.
l. Centurio. nu. 16. ubi tradit diſtinct. de potentius ius
habẽte, & uide omnino. ͦj. nu. 1182. ✻ Quibus ſtan
tibus nota differentiam inter poſitos in conditione ex 854
preſſe, qui excludunt ſubſtitutum, licet nõ ſuccedant,
uulg. §. Cum quis. prout dicemus. ͦj. nu. 1123. uerſi.
3. & poſitos in conditione tacite, q non excludũt ſub
ſtitutũ, niſi ſuccedant, ut. ͦſ. diximus, & ponit Rui. in
conſ. 67. col. ant. uol. 3. de qua tñ differẽtia uide Dec.
in. c. In praeſentia. col. 11. cum ſeq. Vltimò adde, ꝙ hoc
arg. Soci. cõtra com. ſolut. adducit ẽt Caſt. ut dicimus
ͦj. poſt nu. 931. uer. non obſtat ratio. Nec obſt. ſi dice
res falſum eſſe, ꝙ in ter. d. l. Cum auus. d. caſu ſubſti-
tutus excludatur ab ulteriori, ſtante ꝙ nepos ſuccedit
in locum patris. §. Cum filius. Inſti. de haer. quae ab in-
teſt. deſer. Deci. in conſ. 1. & alibi ſaepe, quia reſpon-
detur id procedere, quando pater decedit uiuente auo,
aliâs ſecus, iux. not. ͦſ. nu. 849. & ꝙ. d. caſu ſubſtitu
tus dicitur excludi ab ulteriori quo ad teſtatorem. di-
cit etiam ultra Soc. ut. ͦſ. Rui. in conſ. 166. col. fi. uol.
2. Veruntamen ad hanc ẽt obiect. Soci. rñdetur primò
per Imol. hic col. fi. in prin. & Alex. col. 9. poſt me. &

col. 12. in prin. et D. Fab. añ nu. 31. aliâs Imol. hic
col. fi. in prin. ꝙ in. d. l. Cum auus. agitur de portione
relicta patri ipſorum tacite poſitorum in conditione,
in qua quidem portione ueriſimiliter teſtator cẽſetur
præferre noluiſſe etiã filios, hic autem agitur de por-
tione alteri relicta: cui adde. l. Qui filium. §. Sabinus.
ſ. eo. inducendo, ut per Cum. in conſi. 106. & ita de
buit reſpondere (ut hoc etiam obiter dicam) Gui. Pa.
in conſ. 216. col. 3. ad fin. & uide etiam. s. poſt num.
248. & ſ. poſt nu. 922. uer. neque etiam. & poſt nu.
855 1097. ✱ Sed quia in contrarium faciunt not. ſ. ante
nu. 925. ideo ſecundò ad hanc Soc. obiectionem reſpõ.
ꝙ licet ter. l. Cum auus. in multis conueniant cũ no-
ſtris, attamen in multis differunt. & ita reſpondet ip-
ſemet Socin. poſt S. Seuer. præceptorem ſuum in. d. l.
Cum auus. col. 45. in. 6. quæſt. Prima enim differen-
tia eſt illa, quæ ex prædictis colligitur, ex qua infert
Corn. in conſi. 180. col. 5. uol. 4. ꝙ facilius ſubſtitu-
tus excluditur, eò ꝙ militet coniectura. l. Cum auus.
q̃ excludatur eò, ꝙ pluralitas non reſoluatur in ſing.
patet, ſecundum eum, quia frater grauati ſubſtitutus
excluditur propter coniecturam. l. Cum auus. ut not.
s. nu. 852. & tamen non excluditur eò, ꝙ pluralitas
non reſoluatur in ſingul. ut dicemus. ſ. num. 930. &
nu. 1038. Sed quo ad hanc differentiam dici poteſt,
ꝙ ideo in ter. l. Cum auus. filij ex grauato excludunt
fratrem grauati ſubſtitutum, quia ſunt proximiores
in ſucceſſione grauati, quod idem pariter eſſet in hac
materia. ſi enim etiam in hac materia ſupereſſet ali-
quis coniunctus, uel poſitus in condi. qui in ſucceſſio-
ne grauati excluderet in totum ab inteſtato illum fra
trem ſubſtitutum, tunc pluralitas non reſolueretur
in ſingul. iux. not. ſ. nu. 1060. uerum ſi dicas, in ter.
materię noſtræ non attendi proximitatem ipſius gra-
uati, ſed teſtatoris, qua de re. ſ. nu. 1114. ex alio ta-
men tolli uidetur illatio Corn. quia in ter. l. cũ auus.
ſubſtitutus non excludit̃ à fratre grauati, licet coniũ
cto, ut not. s. nu. 860. & ſ. num. 926. & tamen in
856 his ter. excludit̃, ut not. ſ. nu. 1060. ✱ Ex quibus re-
ſoluendo ur̃, ꝙ præd. ter. habeant ſe ut excedentes &
exceſſi, & ꝙ reſpectu perſonarum excludentium ſub
ſtitutũ, facilius militet pro eis coniectura mẽs teſta
toris in ter. noſtris, q̃ in ter. d. l. cum auus. per proxi-
me dicta: reſpectu uerò perſonæ ſubſtituti excludendi
facilius militet coniectura. l. Cum auus. q̃ in ter. no-
ſtris: facit ſimile not. per Doc. in. l. 2. C. de in ius uoc.
857 ✱ Secunda differentia eſt, quia in ter. l. cum auus. ſo
li deſcẽdentes ex grauato excludunt ſubſtitutũ, ut per
Deci. in conſi. 497. in princ. diximus. s. ante num.
464. in hac uerò materia etiam frater & nepos ex
fratre grauati excludunt ſubſtitutum, iux. not. ſ. nu.
858 1060. cum ſeq. & ita not. etiam Soci. ubi. s. ✱ Ter-
tia differentia eſt, quia in hac materia ſoli deſcenden-
tes teſtatoris excludunt ſubſtitutum, in ter. uerò d. l.
Cum auus. etiam frater teſtatoris excluderet ſubſti-
tutum, dummodo eſſet deſcendens grauati, ut quando
quis grauat aſcendentem, ſecundum opin. Molin. qua
de re. ſ. nu. 1073. Quarta differentia eſt, quia præ-
ſumptio, de qua in. d. l. Cum auus. eſt omnino præter
uerba, hæc autem non. Quinta eſt, quia in. d. l. Cum
auus. filij excludunt ſubſtitutum à portione, iam per
antea patri ipſorum filiorum acquiſita, hic uerò agi-
tur de portione alterius, ut. s. poſt Alexan. diximus.
✱ Sexta eſt, quia filij, de quibus in. d. l. Cum auus. ex- 859
cludunt ſubſtitutum tanquam tacite poſiti in condit.
perſona uerò, de qua hic, non excludit ſubſtitutũ, tã-
quam poſita in condi. ſed tanquam prędilecta à teſta-
tore, & ita not. etiam Soci. in. d. l. cum auus. col. 45.
in. 6. q. & in conſi. 182. col. 2. uerſ. ex præmiſſis. uol.
2. & dicemus etiam. ſ. num. 926. uer. poteſt tamen.
Alias etiam forte differentias inter has materias ſtu-
dioſus lector reperiet, quibus ſtantibus de una mate-
ria ad aliã non infertur, uulg. l. Papinianus exuli. &
§. Sacrã. Non obſt. ꝙ Bar. hic alleget. l. Cum acutiſſi-
mi. quia reſpondetur, ꝙ non eam allegat propter illius
deciſ. ſed propter eius rationem, ut dicit ipſemet Soci.
in. d. l. cum auus. poſt nu. 94. q. 6. ſubdens idem face-
re etiam Anch. in conſi. 73. Contra Philippum. ut ibi
per eum. Non obſtat æquiparatio gloſ. in. d. l. Lucius.
quia reſpondetur ut. ſ. poſt nu. 953. uer. non obſtat.
Nec obſt. ꝙ in utraque materia requiratur, ꝙ exclu-
dens ſubſtitutũ ſuccedat, quia licet hæc forte ſit com.
opin. & ſic in hoc ſit conformitas, attamen in alijs eſt
difformitas, ut. s. uidimus. Quartum inconueniens
reſpectu huius tex. alleg. ꝑ Soci. contra com. ſolut. eſt,
quia ſequeretur, ꝙ etiam ceſſante reciproca exclude-
retur ſubſtitutus ſimpliciter à cõiuncto in priori gra
du, hoc autem eſt falſum, ut per eum colum. 11. uerſ.
1. concluſ. ergo &c. Sed ad hanc etiam obiect. reſpon.
uerum eſſe, ꝙ ex com. ſolut. infertur hæc concluſ. ſed
non eſt inconueniens, ut ipſe dicit, immo eſt bona &
uera, ut uidebimus. ſ. nu. 1060. Vltimum inconue-
niens reſpectu huius tex. ſecundum Socin. eſt, quia ſe-
queretur, ꝙ ſubſtitutus etiam uni filio tantum exclu-
deretur à fratre defuncti cohærede: hoc autem eſt fal
ſum ſecundum omnes hic, quicquid dicat Caſt. in. d. §.
Caio. ergo &c. Adde, ꝙ Caſt. in. d. §. Caio. relatus per
Alex. in. d. l. pen. col. 4. uer. non obſt. illud etc. fortius
arguebat dicens, ꝙ ſequeretur, ꝙ frater ſemper exclu
deret ſubſtitutum, quod tamẽ proculdubio eſt falſum
ergo &c. Sed ad hanc etiam obiectionẽ reſpondetur,
ut per Alex. in. d. l. pe. col. 4. uer. ꝙ prædicta illatio
non ſequitur ex hac com. ſolut. ſiquidem ter. noſtri, &
huius com. ſolut. ſunt, quando ſubſtitutio eſt facta
pluribus, & uerificatur ſolum in uno, quo caſu diſpu-
tatur, an pluralitas reſoluatur in ſingul. ſed quando
ſubſtitutio eſt facta uni tantum, & in eo ſit uerifica-
ta conditio, tunc non quæritur, an pluralitas reſolua-
tur, uel ne, prout neque etiam quãdo eſt facta duobus,
& uerificatur in utroque. tunc enim clarum eſt, ꝙ ad
mittitur ſubſtitutus, ut diximus etiam. ſ. num. 462.
✱ cæterum circa illationem Socin. proculdubio opin. 860
Socin. hic contra Caſtr. in. d. §. Caio. eſt uerior, & ſe-
cundum eundem Soci. latius in. l. Cum auus. col. 45.
in. 6. q. (ubi poſt præceptorem ſuum diſtinguit has
materias) eſt indubitata: ✱ quæ quidem opi. procedit 861
etiam in pupill. quia ne frater quidem, licet cohęres,
excludit ſubſtitutum pupill. expreſſe, ut per Salyc. in
d. l. pen. col. 2. circa me. immo etiam ſi ille frater non
ſolum eſſet cohæres, ſed ei etiam eſſet illamet perſo-
na ſubſtituta, dummodo non coniunctim, ſed in alia
oratione. ille enim non propterea excluderet ſubſtitu
tum. l. vel ſingulis. de uulg. & pup. & hoc procedit in
qualibet ſpecie ſubſtitutionis ſecundum Ang. hic in fi.

ut dicemus

ut dicemus.ˢ ʲ.nu.882.Non omitto tamen, ꝙ Alex.in
d.l.pen.col.4.uer. unde ipſemet &c. tacite uidetur
tranſire cum Caſtr. & eidem etiam uidetur adſtipu-
lari ipſemet Soci.in.l. Qui duos.col.2.uerſi.in glo.de
reb.dub.& uide etiam.ʲ.nu.926. Miror autem, ꝙ
Socin.contra hanc com.ſolut. non adduxerit etiam, ꝙ
ſecũdum eam ſequeretur, ꝙ in ſubſtitutione facta per
collectiuam non præcedente reciproca admitteretur
ſubſtitutus, quando non ſupereſt perſona quæ &c.
quod tamen eſt falſum, ſecundum eum hic col.14. non
ſolum quo ad portionem primi, ſed etiam quo ad por-
tionem ultimi. Sed ad hoc etiam reſpon. ꝙ illatio qui-
dem ſequitur ex com.ſolut. ſed non eſt inconueniens,
immo uera, licet ipſe contrarium teneat, de quo uide-
bimus.ʲ.nu.1055. Ad alia uerò, quæ contra præ-
dictam com.ſolut.adduci poſſent, reſpon. ut.ʲ.num.
1060.cum ſeq. Ex quibus prædicta com.ſolut.adeo
remanet defenſa, ut Aug.hic col.1.ad fi.dicat eam eſ-
ſe ueram, ſicut euangelium, & ſecundum quam con-
ſuluit etiam Fulg.in conſi.14.& ſeq. & plures con-
cord.alleg.Gui.Pap.in conſ.216.& adde Bal.in cõſ.
325.Præmittendum eſt.in prima alleg.col.fi.uol.3.
in antiq. Cæterum ex dictis Bar.in hac com.ſolut.in-
fert Socin.hic num.15. duo corrolaria, ut per eum.
862 ✱ Quo ad primum, uidelicet ꝙ præſumptio.l. cum
acutiſſimi. locum habeat ad beneficium filiorum nato
rum tempore teſtamenti, dicta Bar.ſic inducas: Nam
ſi in hac materia deſcendens teſtatoris, licet nedum
ſit natus tempore teſtamenti, ſed etiam ſit honora-
tus, attamen ex præſumpta mente teſtatoris excludit
ſubſtitutum, ut inducit Rip.(declarãdo mentẽ Alex.
ſed uerius Bar.)hic poſt num.139.uer.ego nõ bene.
immo fortius, ſi hic, ubi agitur de portione alteri reli
cta, filius iam natus excludit ſubſtitutum, multo ma-
gis in ter.l. cum acutiſſimi.filij ex grauato, licet nati
tempore teſtamenti, debent excludere ſubſtitutum à
portione eorum patri relicta, iuxt.not.ˢ. ante num.
856.uer.ad hanc. Hanc eandem illationem ex dictis
Bar.hic facit idem Soci.in.d.l.Cum auus.poſt nu.78.
in.10.arg. Et hanc opin. tenet etiam latiſſime Mar.
Socin.ſen.in conſi.23.uol.1.Cum.in.l. Cum auus.
Iaſ.in.l.Generaliter.§.Cum autem.in.1.limit.Corn.
in conſi.197.uol.3.reſpondens ad.d.§.Cũ autẽ.Rui.
in conſi.131.col.8.uer. non obſtat quoq;. uol.3.ubi
col.7.reſpondet (& quidem forte nimis ſubtiliter)
ad.d.§.cum autem.eandem opin.tenet etiam Soc.iun.
aſſerens com.in conſ.113.num.24.uol.1.D.Fab.hic
nu.38.aliâs poſt nu.30.uer.ex hac tamen.& hæc ui
detur com.opin.ſecundum Rui. in conſi.77.col.ant.
ad fin.uol.2. Contrariam tamen opin.tenent Rom.in
conſi.370.Soci. late in.l.Cum auus.nu.78.& 79.
& in.d.conſi.191.quod ipſemet refert in.d.nu.78.
qui conſuluit contra Corn.in.ˢ. alleg. conſi.197.
Deci.in.§.Cum autem.in.1.limit. & in conſi.284.
col.pen.& in conſi.366.col. & in conſi.581.qui
conſuluit contra Soc.iun.in.ˢ.alleg.conſi.113.Bar-
bat.in.l.Cum acutiſſimi.col.2.cum ſeq.Hercul.nullã
de prædictis mentionem faciens in.§.ſi quis rogatus.
col.12.cum ſeq.aſſerens ſe nouiter ponderare.d.§.Cũ
autem.ut ibi per eum.& uide etiam Tiraquell.in.l.Si
unquàm.in uerſi. filios non habens. num.5.& hanc
eandem opinionem tenuit etiam Socin.iun. ſibi con-
trarius (qui conſuluit contra Ruin. in conſi.131.ˢ.
alleg.) in conſi.128.num.93. cum ſequent. uol.1.
Cranet.in.l.1.num.194.de leg.1. Verum ſuper hac
diffuſa admodum quæſt. non inſiſto, tum quia egeret
longa indagine, tum uerò etiam quia non omnino ne-
ceſſariò infertur ex dictis Bar.hic, attentis differen-
tijs, de quibus ſupra num.856.& licet Bart. hic
alleget.d.l.Cum acutiſſimi. non tamen eã allegat pro
deciſ.ſed ſolum in argumentum, ut diximus etiam.ˢ.
nu.859.uer.non obſt. ꝙ Bar.niſi forte dicas, ꝙ lex il
la non eſſet ad propoſitum, niſi etiam in iam natis lo-
cum haberet. Quicquid ſit, illud interim dicam, ꝙ li-
cet Doct.ſæpenumero indiſcriminatim allegentur, at
tamen, ut ſecundum diuerſitatem caſuum ſcias diſtin
guere, aduertendum puto, ꝙ aut teſtator nepotes iam
natos nullo modo nominauit, & tunc dicendum uide-
tur, ꝙ etiam in eis omnino habeat locum.l.Cum acu-
tiſſimi.ita Hercul.in.d.§.ſi quis rogatus.col.11. in fi.
cum ſeq. Aut uerò eos nominauit, & tunc diſtingue,
aut alij poſtea naſcuntur, & hoc etiam caſu habet lo
cum.d.l.Cum acutiſſimi.ut per Soci.in.d.conſi.191.
col.pen.poſt me.uer.hanc concluſ.probo. dum allegat
Bar.in auct. Ex cauſa.& in.l. Filio præterito.ſequi-
tur Rui.in.d.conſi.77.col.pen.ad quod facit, ✱ quia 863
l.ſi unquam.locum habet non obſtante renuntia ad il
lam legem, quando ultra filios, quos donator tunc ha-
bebat, ſuſciperet etiam alios, ut per Tiraq. ibi in uer.
filios non habens.maxime nu.6. Aut uerò grauatus
non ſuſcepit poſtea alios filios, & tunc diſtinguendũ
etiam uidetur, an agatur de fideicommiſſo particula-
ri, (tenendo ꝙ alias indiſtincte etiam in particulari
lex illa locum habeat de quo late poſt alios per Deci.
& Soc. licet inter ſe contrarios, hunc in.d.cõſ.113.
illum in.d.conſi.581.) an uerò de uniuerſali. Primo
caſu indiſtincte uidetur, ꝙ tunc non habeat locum ſe-
cundum Soci.in.d.conſi.191.col.5.ſequitur Rui.in
d.conſi.77.col.pen.& uidetur tenere etiam Cranet.
poſt Nigri.in.d.l.1.nu.194. quicquid contrarium di
cat Socin.iun.ubi.ˢ.num.27.Secundo caſu, aut fue-
runt nominati per teſtatorem honorantem eos pure,
& tunc etiam hoc caſu lex illa locum habet, ſecundũ
Mar.Soci.ſen.in.ˢ.alleg.conſi.23.cuius opin.ita re-
ſtringit procedere Soci.eius filius in.d.conſ.191.col.
4.in prin.& in.l.Cum auus.poſt num.79. Aut uerò
eos honorauit ſub conditione, uel poſt mortem patris,
& tunc lex illa locum non habeat. ita Socin.in locis
proxime alleg.ſequitur Soci. eius nepos (licet iudi-
cio meo deſint hæc uerba ſub conditione, uel poſt mor
tem patris) in.d.conſi.128.nu.96.& pro qua opin.
iudicatum fuiſſe aſſerit Soci.poſt.d. nu.79. licet con-
trarium conſuluiſſent omnes Doct. Florentini (adde
& Corn.in eodem caſu in.d.conſi.197.) non aduer-
tentes ad prædictam conſiderationem, ut per eum,
contra quem tñ faciunt not.ʲ.nu.865. ✱ Præmiſſæ 864
quæſt.conſequens eſt alia, an præſumptio.d.l.Cũ acu
tiſſimi. locum habeat in naſcituris, de quibus teſtator
cogitauit: & dicas prout in præcedenti.q. ✱ Cui ac- 865
cedat, ꝙ licet donator cogitauerit de filijs naſcituris,
immo eos in certo caſu uocauerit, non propterea mi-
nus in alio caſu, in quo teſtator eis non prouidit, reuo-
cabunt donat.ita not.conſuluit Bal.in conſ.167.uol.
5.in ant.quem refert & ſequitur Iaſ. in conſi.230.

col.4.uol.2.quod uidetur cõtra not.ˢ.ante nu.864.
Solum reſtat.q.quando in alio capitulo naſcituri fue-
runt poſiti in conditione, quod quidem dupliciter po-
teſt contingere, uel quia filij ex grauato fuerunt poſi-
ti in conditione in alia ſubſtitutione facta patri ſuo,
uel quia filij naſcituri ex altero fuerunt poſiti in cõ-
ditione in ſubſtitutione eorum patri facta. Primo
caſu, Soci.iun.in conſ.128.uol.1.cum pluribus ſub-
ſcribentibus, de quibus etiam meminit ipſemet idem
tenens in conſ.100.ante nu.18.eo.uol.tenuit, ꝙ tũc
non habeat locum.d.l.Cum acutiſſimi. idẽ tenet Dec.
in conſi.581.col.3. & in conſ.416.col.pen. Curt.
iun.in co.caſu in conſ.33.col.4.& pro hac opi.Cur.
iun.& soci. iun.ubi.ˢ.& nonus eius ſubſcrib.col.2.
alleg.Alex.in conſi.31.uol.3.arguendo de filijs teſta
toris, de quibus loquitur Alex.ad filios grauati, de qui
bus nos loquimur. Contrarium tamen late conſuluit
Rui.in conſ.131.uol.3. ubi conſuluit in caſu Socin.
iun.in.d.conſi.128. Secundo caſu uidetur, ꝙ neque
etiam tunc locum habeat.d.l. Cum acutiſſimi.ſecun-
dum Soc.in.d.l.Cũ auus.nu.38.alleg.not.per Barb.
poſt Cuma.per eum relat.in ea ipſa.l.col.pen. & per
ipſum soci.in ſubſcrip. ad ſecundum conſi. Cur.ſen.
866 num. 2. ✱ & in his terminis adduci poteſt deciſio
Bulgar.contra Guli. de Cun. de qua per Soci. iun. in
d.conſi.128.num. 63.ubi quòd expreſſa ſubſtitu-
tio non continet tacitam, quando in alio fuit expreſ-
ſa. ad prædicta bene faciunt not.ˢ.num.298.con-
trarium tamen tenet Rui. in.d.conſi.131.col.6.ubi
col.5.reſpon.Bulgar.Et circa prędicta uide not.ˢ.nu.
300.cum ſeq.& ex his ſit expeditum primum cor-
rolarium Soci. Quo ad ſecundum, uidelicet ꝙ in fidei-
commiſſis attendatur proximitas teſtatoris, non autẽ
grauati, uide.ʲ.nu.1114. ubi melius cadet: & quid
in pupill.an attendatur affectio ipſius patris, uel pu-
pilli, uide.ʲ.nu.1019. Propius autem ueniendo ad
materiam iſtam, quando in ſubſtitutionibus plurali-
867 tas reſoluatur in ſing.ut ea plenius habeatur, ✱ Pri-
mò præmittendum uidetur, quid ſibi uelit, pluralita-
tem reſolui in ſingul. hoc.n.clare explicat Iuriſc.in
l.Falſa demonſtratio.§.fi.de cond.& dem.dicens, Nã
hunc ſermonem, licet pluralis ſit, pro eo oportet acci
pi, atque ſi ſeparatim dixiſſet, Stichum, ſi meus erit,
cum moriar: Pamphilũ, ſi meus erit, cum moriar. hęc
ille.celerioris.n.ſermonis gratia ſæpenumero quod in
duabus orationibus particulariter dicere uolumus,
unica in plurali oratione complectimur: facit text.in
l.si ita quis hæredes.ad fin.ˢ.de hæred. inſtit.de qua
per Rip.poſt alios in.l.ne coniuncti.nu.120. cũ ſeq.
& Soc.in.d.l.Falſa.§.fi.col.2. Secundò aduertendum
eſt, ne, ut ſæpe fit, confundatur una materia cum alia
diuerſa, ꝙ aliud eſt quærere, an copulatiua reſolua-
868 tur in alternatiuam, ✱ & ſufficiat alterum impleri,
& numerum pluralem uerificari in uno, qua de re
per Iaſ.in.l.Gallus.§.Quid ſi is.& per Fely.in.c.Om
nes.1.diſt.& per Rip.in.§.si quis rogatus.nu.51.&
in reſponſo.2.col.5.de ſubſtit. & per Deci. in conſi.
584.col.2.& demum ſiquis uidere uelit ad ſaturita
tem, uideat auctor.alleg. per Tiraq.in.l.si unquã.in
uer.ſuſceperit liberos. His enim caſibus tractatur de
attribuendo tantũ uni ex requiſitis, quantũ ſi utrũq;
869 uerificatum eſſet, ✱ hinc deciſ.Mar.Socin. de ſtatuto
excludẽte fœminas propter maſculos, an locũ habeat
ſtante uno tantum maſculo, de qua per Dec.in d.conſ.
484.& per Curt.iun.in.d.l.pe.& per Bru.in trac.
huius ſtatuti art.12.quæſt.13.& habetur per Rip.
licet de prædictis non meminerit, in.§. si quis roga-
tus.nu.51.& D.Fab.hic col.1.& habetur per Ca-
gnol.poſt Deci.in.l.singularia.in.5.not. quicquid di-
ſtinguat Deci.in.l.1.in.4.not. C.de pact. ✱ Et alia 870
not.quæſt.de diſtributione facienda inter pauperes ex
diſpoſitione teſtatoris, an poſſit fieri uni tantum, habe
tur per Alexan.in.l.Qui quartã.§.1.de leg.1.& in
conſi.109.col.3.uol.7.& per D. Fab.hic col.1. &
Cagnol.in.d.l.Singularia. ✱ Hinc etiam not. Ruin. 871
poſt Bar.in conſi.14.col.3.uol.5. & Rip. in.d.§.Si
quis rogatus.nu.52.ꝙ ſtatutum de producente falſos
teſtes, locum habet etiam in producente unum tantũ.
Et clauſula, ſi pro alijs non ſcripſimus, locum habet
etiam ſi pro uno tantum, ut per eos: & mentio de Ti-
tio et ſocijs, uerificatur etiam in uno tantum ſocio, ut
per Rui.in.d.conſi.14.& has omnes deciſ. cum plu-
ribus alijs cumulauit etiã Felyn. in.c.Omnes. col.2.
cum ſeq.de conſtit. ✱ Cui adde, ꝙ mandatum de con- 872
ferendis beneficijs tribus ſcholaribus doctis, uerifica-
tur etiam in uno tantũ ſcholari reperto docto, ut per
Rip.poſt Abb.in.d.§.Si quis rogatus. ✱ & diſpenſa- 873
tus, ut poſſit permutare beneficium ſuum cum altero,
poterit permutare etiam cum duobus, ſecundũ Barb.
contra Butr. in.c.Prudentiam.§.1.de of.deleg.de quo
tamen per Rip.ubi.ˢ. ✱ Et Cardinalis electio ſuſpen 874
ſa quouſque alij publicentur, etiam in unius tantum
publicatione ſortitur effectum, ſecundum Iaſ.pleraq;
alia ſimilia cumulantem in conſi.145.in.2.dub.uol.
2. ✱ Et de tutore dato in teſtamento filijs ſuis, an cen 875
ſeatur etiã datus uni tantum ſuperſtiti, habetur per
Deci.in conſi.50. ubi etiam refert aliam pulchram
deciſ.Abb.in conſi.65.in.2. dub.uolu.2. ꝙ diſpoſitio
teſtatoris de puellis maritãdis in tali domo, locum ha
bet etiam una tantũ ſuperſtite, ut per eum. ✱ Et ſub- 876
tilis, ſed iudicio meo, non tenenda deciſ. Dec. in conſi.
287.col.antep. ꝙ ſubſtitutio facta de ſuperſtitibus
non habet locum uno tantum ſuperſtite, licet ex alio
ſupereſſent filij, contra quam deciſ.conſuluit Alex. de
quo Deci.non meminit in conſi.109. uolu.7.faciunt
not.per Rui.in conſi.158.col.4.uol.2.ubi ꝙ ſufficit,
ꝙ à principio potentialiter poſſet uerificari in pluri-
bus. Præterea.d. caſu ſuperſtiti competeret ius accre
ſcendi, quod etiam in fideicommiſſis uniuerſalibus ha
bet locum, ut diximus.ˢ.poſt nu.364. Ad hæc, cũ plu
ralitas illo caſu referatur ad perſonas honoratas, re-
ſolui debet in ſingul. ut in ter.per Corn. alleg.ʲ.poſt
nu.878. Hinc etiam deciſ.illa Oldr.in conſi.142.de
qua.ʲ.nu.1051. uerum iſta non eſt materia, de qua
ad præſens agitur. Aliud uerò eſt quærere, præſuppoſi
to, utrunque requiri, & ſic copulatiuam uel numerũ
pluralem ſtare in ſua proprietate, ✱ utrum, licet ueri 877
ficetur in altero tantum, nihilominus diſpoſitio in to-
tum non euaneſcat, ſed reſoluatur in ſingul. hoc eſt,
an reſpectu ſaltem illius partis, habeatur cõditio pro
impleta, ſicut haberetur reſpectu totius, ſi in utroque
eſſet uerificata, & hæc eſt materia huius.§. ideoq; ſi
quis allegat hunc tex.reſpectu totius, ut facit Alex.in
ˢ.alleg.conſ.109.col.4.uol.7.(ſalua tanti uiri re-
uerentia)

uerentia)æquiuocat.ut enim uides,intelligitur ſolum
pro portione partis uerificatæ , non autem totus , ut
declarat etiam tex.in.d.l.falſa.§.fi.& in.d.l.fi.§.fi-
lium de leg.2.& dicemus etiam.ͥ.poſt num.1340.
uerſ.& aduerte. Et incidenter etiam non omitto , ꝙ
idem Alex.ubi.ˢ.in alio etiam æquiuocat , dum fun-
dans ſe in duabus conditionibus uult ſuperſtitem illũ
ſolum conſequi debere totum , per not. in.l. stichum
qui meus erit . Dico.n.ꝙ quando ſcinditur conditio ,
intelligitur ſolum pro portione uerificata , ut not.in
d.l.stichum qui meus erit. &, ut unico uerbo dicam ,
hic tractatur,an cõditio reſpiciens perſonas grauatas
ſcindatur,in caſu uerò Alex. agitur de conditione re-
878 ſpiciente perſonas uocatas.✻ Et aduerte,ꝙ an condi-
tio reſpiciens perſonas honoratas ſcindatur, tradit in
l.pen.C.de condi.inſer.& in.l.si ita fuerit ſeruis.ff.
de manum.teſt.& in.l.cui fundus . & in.l. Qui duo-
bus.de condit.& demon.& in.l. Qui concubinam.§.
Si Stichus.de leg.3. & in.l.2.§.1.de condi. inſtit.&
per Alex.in.d.conſi.109.col.2.Corne. in conſi.68.
col.fi.uol.4.& in conſi.306.prope fi.eo.uol.Soci.in
conſi.107.uol.4.Ruin.in conſi.150. col.5.uolu.3.
Curt.iun.in conſi.11.col.3.& in pulchro caſu per
Ang.in conſi.305.Cariſſime frater. circa fin.de quo
cum alio conſi.Ancha.latius loquemur.ͥ.nu.902.
879 ✻ Pariter etiam,an conditio reſpiciẽs ipſam rem, de
qua diſponitur,ſcindatur,traditur in.d.l.falſa.§.fi.et
in.d.l.Stichum qui meus erit. ubi Bar. ponit diſtinct.
circa prædicta. Verum an conditio reſpiciens perſo-
nas,quibus fit ſubſtitutio,ſcindatur,ponitur hic,et in
d.l.fi.§.filiũ.et in.d.§.Caio.& in.d.l.pen.de impub.
880 ✻ His itaque præmiſſis , iam par eſt , ut uideamus ,
quando in ſubſtitutionibus pluralitas reſoluatur in
ſingul . qua quidem in re non defuerunt qui unico
uerbo dixerint, ꝙ ſi reſpicit plures diuerſos effectus ,
reſoluitur,aliâs ſi unum tantum com. effectum , ſecus
eſt.ita Iac.Butr.quem refert Bar.in.l. falſa.§.fin.de
condit.& dem.& Bal.in.l.1.prope fi.C.de condi.in-
ſer.& ſequitur etiam Soci.in conſi.107. in fi.uol.4.
Et hanc opin.com.eſſe aſſerit Soci.iun. in conſi.150.
col.fi.uol.2.faciunt not.per Ang.Caſtr.Calderin.&
Rui.relat.ͥ.nu.1305.& hac diſtinctione retenta
aduerte , ꝙ ad hoc , ut dicatur reſpicere plures effe-
ctus,ſufficeret,ꝙ eſſent plures effectus immediati , li-
cet unus tantum eſſet mediatus,ut per Soci.poſt Bald.
in.l.1.poſt nu.51.ante literam,c,de uulg.& pup.al-
leg.l.Si ſolus.&.l.Si tu ex parte.de acquir.hær.quod
dictum ſibi aſcribit Rip. hic poſt nu.96. quibus adde
Alex.in conſi.167.col.fin. in prin. uol.7. Veruntа-
men prædicta diſtinctio reprobatur communiter , ut
per Alex.poſt Bar.hic col.3.& in.l.pater filiam.§.fi.
col.pen.ad fi.& in conſi.167.col.4.uol.5.& in cõſ.
167.col.pen.in fi.cum ſeq.uol.7. & per Iaſ.in.d.l.
pen.col.5.in princ. ubi dicit com.reprobari,& Rip.
hic nu.96.& poſt nu.70. circa cuius dicta uide not.
ˢ.nu.589.uer.non obſt. & dum ſubdit Rip. ſtringe
fortius &c.dicas,ꝙ Bar.per eum alleg.loquitur in re
ciproca inter plures pupillos facta, nõ autem in pup.
pluribus pupillis facta, quæ dicitur facta ſoli ultimo,
declarando,ut late diximus.ˢ. nu.586. cum ſeq.ſed
redeundo ad propoſitum, prædictis adde Alb. de Roſ.
hic col. dicentem, ꝙ differentia iſta nihil ualet , &
nunquam ſibi placuit, & ꝙ eam nunquam intelligere
potuit rationibus ibi per eũ adductis,quas Alex.in.d.
§.fi.ſibi aſcribit: neq; ulla lex ſe fundat in hac rõne,
ut dicit D. Fab.poſt nu.50. quibus adde, ꝙ etiã Bal.
in.d.l.1.prope fi. de cond.inſer.dicit , ꝙ per eam non
habes propterea intellectum legum. Non omitto,ꝙ ra
tionem iſtam de diuerſis effectibus Caſt. hic col.2.in-
telligit.i.de duabus ſubſt.prout hic facta erant, dicẽs
hoc eſſe de mente Dyni. ✻ Minus etiam faciendæ ſunt 881
tot,uel prolixæ adeo diſtinctiones,et ſubdiſtinctiones,
quas poſt Ang.facit Rip. hic ſummus alioqui iuriſta ,
teſte etiam Alcia.in.l.1.de uulg . & pup. quas quidẽ
ut ingenioſas & doctas ac multo labore partas planè
fateor,ita etiam non admodum laudo,utpote cum hu-
iuſmodi ſint,quæ oratores contra iuriſc.prouocent ad
dicendum,quod Cice.in.2.de legibus poſt me.ait: Sed
Iuriſconſultus ſiue erroris obijciendi cauſa,quo plu-
ra & difficiliora ſcire uideatur , ſiue,quod ſimilius ue
ri eſt,ignoratione docendi (nam non ſolum ſcire ali-
quid artis eſt,ſed quædã ars ẽt docendi) ſæpe quod po
ſitum eſt in una cognitione, id in infinita diſpartiunt .
& quæ ſequuntur.hinc Zaſ.in comment.ſuper primo
ad Heren.in uer.ea diuidit.Vbi ſunt,inquit,iuriſtę no
ſtri , qui quanto plura membra diuidunt & ſubdiui-
dunt,tanto uidentur acutiores ? de quo etiam conque-
ritur Aloan.in prin. Iſagoge iur.nat. ✻ Quare nos 882
illud in primis pro uniuerſali regula præmittimus, ꝙ
in ſubſtitutione facta pluribus ſeparatim,indiſtincte
pluralitas reſoluitur in ſing.ſecundum Bart.in princ.
ſuę diſtinctionis, Alex.hic col.8.Bal.in.d.l.1.ꝓpe fi.
C.de condi.inſer.relat.per Alex.in conſi.175.col.3.
uol.5.& hoc pro regula generali in qualibet ſubſti-
tutionis ſpecie tenendum eſſe aſſerit Ang.hic in fi.qui
bus adde,ꝙ hoc eſt extra materiam noſtram,quando-
quidem tunc non tractetur de pluralitate reſoluenda
in ſingul.ſolum uidendum eſt,quando ſubſtitutio plu-
ribus dicatur facta ſeparatim, de quo dicemus.ͥ.nu.
1035.✻ Cæterum in ſubſtitutione facta pluribus 883
ſimul, poſſumus etiam unico uerbo rem hanc expedi-
re,& quo ad omnes ſubſtitutiones pariter dicere , ꝙ
pluralitas ſemper reſoluitur in ſingul. ſi adſit uериſi-
milis mens teſtatoris, & eadem ratio.ita Felyn.in.c.
Omnes.1.diſt.relat.ꝑ Cur.iun.in.d.l.pen.in prin.et
in cõſ.128.col.3.in prin. & ꝑ Soc.iun.in cõſ.150.
col.pen.uol.2.& D.Fab.hic col.1. & in hoc in effe-
ctu concordant omnes Doct. Sed uis eſt in indagandа
iſta mente teſtatoris,qua in re Iuriſc.hic tradit reg.ꝙ
ubicunque ſubſtitutus habiturus fuiſſet totum , ſi in
utroque uerificata fuiſſet conditio , tunc dicitur con-
ſtare de mente teſtatoris , ꝙ pluralitas reſolui debeat
in ſingul.Bar.uerò hic ponit magiſtralem doct.quam
ad plenum reaſſumit Alex.hic col.7.cum ſeq. & an-
te eum Alberic.de Roſ.hic, & quam in effectu ferè in
omnibus ſequũtur magis com. Doc.ideo nos non inſta
bimus in ulteriori reaſſumptione, ſed circa unãquãq;
ſubſtitutionis ſpeciem dicemus,quid uel ſtudio didice-
rimus,uel iudiciorum ſtrepitus nos docuerit , ut aliâs
dicebat Bar.in.l.precibus. col.2.propius etiam præ-
mittendum eſt, ꝙ unaquæque ſubſtitutio, licet in com-
pendioſa contenta,regulatur tñ ſecundum propriã na
turam ſuam,ut per Bar.hic ad fin.cum alijs alleg.ˢ.
nu.628.et.ͥ.ſigillatim circa unamquamque ſubſti-

884 tutionis ſpeciem dicemus. * Incipiendo itaque à uulg. cuius materia ordinarie traditur in.l.1.de uulg. & pup.& quò Soci. hic ſe remittit, eam, omiſſis longis diſputationibus, breuiter reſoluendo, dicimus, com.diſtinct.eſſe, ꝙ aut ſit pluribus in diuerſa oratione, & tunc reſoluitur in ſingul. aut uerò in eadem oratione, & non reſoluitur. Primum membrum probatur in l.pen.ſ.de iniuſt.rup. & uidetur idem caſus in.l.Si poſthumus à primo.uer.nam & ſi cum duabus.de lib. & poſth.ad idem eſt tex.in.§.Pro ſecundo.de cad.tol. & in.l.2.§.Si duo.ff.de ſec.tab. & paulò.s.pro uniuerſali regula præmiſimus num.882.ratio eſt, quia ſubſtitutus, qui habet expreſſam uoluntatem teſtatoris, præfertur coniuncto, qui habet ſolum tacitam, quicquid dicat Raph.in.l.Quidam teſtamẽto Proculũ. de uulg.& pup.quem reprehendit Angel. Aret. in.§. Singulis.col.2.poſt me.Inſti.de pupill.ſubſtit.uel alia eſt ratio, de qua per Rip.in.l.Re coniuncti.nu.125.

885 * immo dato ſubſtituto uulg. cohæres ne tacitam quidem uoluntatem quo ad alterius portionem habere dicitur, ut per Cagnol.in.l.1.C.quan.non pet.par.col. 22.cum ſeq.Socin.iun.in conſi.150.col.1.& col.fi. uer.& dicunt.uol.2. quibus adde Signor. de Homod. in.d.l.pen. de iniuſt.rup. Et ex prædictis ſit, quòd in ſubſtitutione facta ſermo communi pluralitas reſoluitur in ſingul.l.Qui hæredi.§.ſi duos.de cond.& dem. l.Et Proculo.de leg.2.l.fin. ubi Iaſ.de uul.& pupill. ubi Bar.dicit rationem eſſe, quia perinde eſt, ac ſi eſſet

886 facta in duabus orationibus. * Quod tamen.s.dix. uulg.ſubſtit.tollere ius accreſc.intellige, ſi ſubſtitutus uulg.uelit admitti, aliâs ſecus, ut optime declarat Rui.in conſi.131.col.5.in fi.cum ſeq.uol.3.ſed uide ſ.nu.890.Ad hæc, intellige, quando unus eſt ſubſtitutus, et alius eſt cohæres, ſecus ſi idem ſit ſubſtitutus

887 & cohæres, ut not.s.nu.761. * Amplia hanc primam concluſ.procedere etiam, ſi cohæres eſſet filius teſtatoris, ut per Rip.in.d.l.1.nu.182.de uul.& pu.

888 * Amplia ſecundò procedere etiam in tacita ſubſtitutione uulg.nam & ipſa excludit ius accreſc.quod pariter eſt tacita ſubſtitut.l.ſi Titio.§.Iulianus. de leg. 1.ita Deci.in.l.fi.ad fi.C.de inſtit.& ſubſtit.Iaſ.in.l. Re coniuncti.nu.134.& in.l.ſi duobus.§.fi.de leg.1. Rui.in conſi.28.col.2.uol.2.quicquid dicat idẽ Rui. in.§.Et quid ſi tantum. & quicquid de intellectu.d.l. fin.confuſe ſcribatur per Doct. ut inquit Rip. in.d.l. 1.poſt nu.176.de uulga.& pup. quem uide etiam in

889 l.Re coniuncti.nu.126. * Iſta tamen ampliat. non ita late intelligitur, prout regula, quandoquidem non procedat, quãdo cohæres eſſet filius teſtatoris, ut per Rip.in.d.l.1.nu.181.ubi etiam Alcia.num.89.per

890 d.l.pen. * Amplia tertiò procedere, etiam ſi ſubſtitutio uulgaris eſſet inutilis.d.l.pen.de iniuſt.rup.ut habetur etiam per Rip.in.l.Re coniuncti.num.131.& in.d.l.1.nu.183.de uulg.& pup.ſed in contrarium uide.s.nu.886. niſi interim dicas not. ibi ꝓcedere, quando ſubſtit.uulg.repudiat, hic autem quando ſubſtitutio ipſa efficitᷣ inutilis, uel quãdo eſt nulla à prin. ut per Bar.in.d.l.pen.de quo per Socin.in.d.l.1.poſt num.48.uer.circa ſecundum. Amplia quartò procedere, etiam ſi uulg.eſſet coniuncta cum pupil. & cum

891 fideic.iux.not.s.ante nu.884. * Limitatᷣ modo hoc primum membrum, niſi ſubſtitutio facta eſſet cum dictione, totum. tunc enim facta pluribus, licet in diuerſa oratione, non tamen reſolueretᷣ in ſingul. ita Alex. poſt Imol.& Ang.hic col.13.& in conſi.38. col.2. uol.1.& in conſi.91.col.6.in fi.cum ſeq.eod. uol.& Corne.in conſi.298.col.4.in fi.cum ſeq. uol.4. Iaſ. in conſi.41.in ſecundo fundamento opin.ſuæ uol.1. Nicol.Bello.in conſi.82.col.10. & prædicti Doctores aſſignant rationem differentiæ inter fideic. qua hoc caſu reſoluitur in ſingu.etiam ſi eſſet coniunctim facta, ſecundum com.opin.de qua.ſ.nu.1041. & hãc uulga. Et ſi iſta limitatio eſt uera, ea procedit etiam in ſubſtitutione facta in legatis, iux.l. Vt hæredibus. de leg.2.& ita ſignanter ampliat Corne.in.d.conſi.

298.col.5. * Non omitto tamen, ꝙ in.d.l. Quidam 892
teſtamento Proculum.ultima illa ſubſtitutio non erat facta ſeparatim, ſed coniunctim, ut dicemus.ſ. num. 1045.cum ſeq.ubi etiam uidebimus late de intellectu illius tex.maxime nu.1046.uerſi.ex prædictis.

* Secundum membrum huius diſtinct. ꝙ ſcilicet non 893
reſoluatur in ſingul.quando facta eſt pluribus in eadem oratione, probari uidetur in.l. Quãuis. iunc.glo. ibi.C.de impub.ita Bar.hic, quem ſequitur Imol. hic col.3.& Caſtr.col.pen.in fi.relat.per Alex.col.10. in fi. Corn.in conſi.298.col.3.uol.4.Socin. in conſi. 94.col.pe.uol.4.Rui.in conſi.52.col.1.uol.3.Calc. in conſi.105.col.1.Pariſ.in conſ.18.in.2.dub.uol. 2.& in conſi.44.uolu.3. Et hæc concluſ.procedit in ſubſtitutione pluribus facta, ſiue ſimpliciter, ſiue cum copula, ſiue per collectiuam, ut per Alex.hic col.10. cum ſeq.& Soci.in.d.l.1.nu.51. per totum, uidelicet in.2.q.ult.q.prin. & ibidem Rip.& Alci. Et facit, quia teſtator ſubſtituendo pluribus in eadem oratione cenſetur uelle inter eos conſeruare ius accreſc.

* Sed quo ad primum, uidelicet in ſubſtitutione ſim- 894
pliciter facta, contrarium tenet Bal.in.l.pe.C.de impub.& Ang.hic col.2.relat.per Alex.col.8.in fin.cũ ſeq.per.l.pen.de iniuſt.rup. & Imol.ſibi contrarius hic col.pen.& in.d.l.Quidam teſtamento Proculum. relat.per Alex.hic col.10.in prin.mouentur iſti per. d.l.pen.de iniuſt.rup. Contrarium etiam tenet Alex. hic col.11.uer.ſum ſolitus.& alij relati per Soc. ubi s.quam opi. defendi poſſe aſſerit etiam Crot. in.l.Re

coniuncti.nume.168. * Nihilominus non recedas à 895
com.opin.non enim obſtat.d.l.pen. de in ius rup.quia loquitur in ſubſtitutione ſeparatim facta, ut diximus etiam.s.poſt nu.884. & patet ex concordanti text. in.l.ſi poſthumus à primo.uer.nam et cum duobus.de lib.& poſth.qua declarat.d.l.pen. ut dicit Imol. hic, & Caſtr.in.d.l.pen.ad fin.& ſic, ſi recte conſideres, non obſtat replicatio Crot.in.d.l.Re coniuncti.nu.

& ad rationes Alex.reſpon. ut paulò.ſ. * Nec omit- 896
to, ꝙ data etiam opin.contraria, illa tamen limitaretur in ſubſtitutione de extraneo facta filijs teſtatoris, ſecundum Bal.& Ang.ubi.s.relat.per Alex. hic col. 10.uer.limitat etiam.& uer.item addatis.quibus accedat Imol.hic col.pen.dum poſt multas, ut dicit etiã Alex.reuolutiones, tenens ultimo loco contra Bar.ſubdit: ſecũdò fallit, ſi inſtituti eſſent de liberis, & ſubſtitutus de extraneis, ſecus autem forte ſi etiam ſubſtit. eſſet de liberis, ut per eum. * Quo ad ſecundum, uide 897
licet quando cum copula, prædictam concluſ.ſequitur et Ang.hic col.2.relat. per Alex.col.9. et ſequuntur

etiam

etiam ſaly. Fulg. Ang. & Caſtr. in. d. l. Quamuis. Soci.
in. d. l. 1. nu. 51. col. 2. uer. ſecundus caſus. Contrariũ
tamen (quando ſcilicet copulat extrema) tenet Imol.
hic col. pen. quem refert Alex. hic col. 10. in princ. &
qui contrarium & ipſe tenet col. 11. uer. ſum ſolitus.
et Crot. in. l. re cõiuncti. nu. 169. & Ang. Aret. in. §.
ſingulis. col. 2. Inſti. de pup. ſubſtit. per. l. Quidam teſta
mento proculum. à contrario ſenſu, ut per eum. Sed ta
men non recedas à com. opin. non enim obſtat prima
ratio Alex. de proprietate ſermonis, quia reſpondetur
ex not. per Socin. in. d. l. 1. poſt num. 51. col. 3. & ibi
Alcia. poſt num. 85. uer. ſed ego. Cur. iun. in. l. penul.
col. 4. C. de impub. Non obſtat ſecunda ratio Alex.
de. §. cũ ita. de reb. dub. qa rñ. Corn. in. d. l. penul. col.
5. in prin. C. de impub. cuius reſponſionẽ ſibi aſcribit
Socin. in. d. l. 1. de uulg. & pup. ut aduertit etiã Crot.
eam reprobans, in. d. l. re coniuncti. poſt nu. 170. ſed
melius uidetur reſpondere Rui. in conſ. 52. col. 3. uol.
898 3. ✠ Et omnino aduertẽdum puto, ꝙ ter. d. §. cum ita.
nihil habent cõmune cum ter. de quibus loquimur. uis
uidere? quia ibi tractabatur de toto. i. tota pœna, ſi
in aliquo deficeret conditio, nec pœna ibi pro parte cõ
mitti poſſet, hic autem nulla ſit difficultas quo ad por-
tionẽ eius, in quo defecit cõditio, ſed agitur ſolũ de par
te eius, in quo uerificata eſt conditio, & de. d. §. cum
ita. latius dicemus. ī. num. 1337. cum ſeq. maxime
1341. Non obſtat tertia ratio Alex. ꝙ uerba præua
leant menti, quia reſpon. Socin. in. d. l. 1. poſt num. 51.
uerſi. ad primum. Non obſtat quarta ratio Alexan. ꝙ
expreſſum faciat ceſſare tacitum, quia reſpond. Salyc.
in. d. l. pen. col. 3. in prin. de impub. ꝙ contrarium pro
cedit, quando ſubſtitutio eſt facta uni tantum, uel etiã
pluribus ſeparatim: ſed quando eſt facta pluribus con
iunctim, tunc apparet, ꝙ teſtator noluit coniunctum
præferre ſubſtituto, ſubdens hoc tenendum cordi: &
ad idem tendit ſolut. Corn. in conſi. 298. col. 3. uol. 4.
dicentis, obiectum procedere, quando conditio eſt ple-
ne uerificata, ſecus autem in his ter. in quibus non eſt
plene uerificata, & dicemus. ī. num. 1289. uerſ. nec
obſtat. Non obſtat, ſi in contrarium adduceres. l. ei ſer
uus. §. si plurium. ſi quis caut. quia reſpon. Ruin in. d.
conſi. 52. col. 3. uol. 3. ut per eum, & dicemus. ī. nu.
1337. & 1341. cum ſeq. Non obſt. l. Quidam teſta-
mento proculum. à contrario ſenſu, quia reſpon. ut per
Soci. in. d. l. 1. poſt num. 51. col. 3. uer. tertius caſus.
& reſpon. etiã Alex. reprobata alia reſponſione Caſt.
in. l. pen. col. pen. C. de impub. & de eo text. late loque
899 mur. ī. nu. 1045. cum ſeq. ✠ Cæterum data etiam
opi. contraria, illa tamẽ limitaretur non procedere in
ſubſtitutione de extraneo facta filijs teſtatoris, ita
900 Bal. Ang. & Imol. relati. ſ. nu. 896. ✠ Secundò limi-
taretur non procedere, quando teſtator uſus fuiſſet di
ctione, neque. i. copulatiua negatiua, & ita fatetur
Imo. hic col. pen. uer. & licet. ſ. qui tñ in libro meo
bis corruptus habetur, primò quia dum dicit, et non
procedat opi. Bar. uult dicere, & tunc procedat opi.
Bar. ſecũdò quia clauſula illa, nec obſt. rõ etc. ꝑpoſte
ra eſt. poni. n. debet inferius ante uer. fallit. et hę cor-
ruptiones patent ẽt, dũ Alex. ipſum refert col. 10. uer.
ſed ipſemet. qui ẽt ipſe corruptus habetur, dũ in uer.
ſi aũt fuerit facta. &c. poſtea ſubdit, & his caſibus
putat uerã eſſe opi. Bar. uult. n. dicere, uerã non eſſe
opi. Bar. & de hoc art. latius uide per Soc. in. d. l. 1. in
2. q. ult. q. prin. poſt num. 51. col. 3. uer. tertius caſus.
ubi ẽt Rip. nu. 192. ✠ Ad tertiũ, qñ ſcilicet per colle- 901
ctiuã, concluſ. de qua. ſ. ſequuntur Angel. & Imol. ut
per Alex. hic col. 10. uer. ubi aũt. & Soc. in. d. l. 1. col.
4. poſt nu. 51. col. 4. uer. quartus caſus. ubi etiã Rip.
nu. 194. et Alcia. nu. 85. ✠ Et ex prædictis ſuſtinetur 902
deciſ. Ang. in cõſ. mihi. 305. Cariſſime frater. col. 2.
qđ cõſ. formaliter refert Alex. in conſ. 36. uol. 3. ubi
ꝙ in ſubſtitutione facta de filiabus teſtatoris, & earũ
hæredibus, alicui ſine filijs decedenti, admittit̃ ſola fi-
lia ſuperſtes, non aũt hæredes alterius prædefunctæ,
ſed deciſ. illã iniquã & falſam eſſe, & prædict. Doct.
ueritatẽ aſſerit amiſiſſe Car. Molin. in apoſt. ad. d. cõſ.
Alex. ut ꝑ eum, cuius rationi adde Alex. in cõſ. 167.
col. pen. uer. ꝙ aũt. uol. 5. Verum aduerte, primò, ꝙ li
cet Alex. in. d. conſ. 36. conſ. illud Ang. integrũ refe-
rat, id tñ non refert, niſi reſpectu primæ partis illius
conſ. non autẽ reſpectu ſecundę, de qua agitur. immo
ipſe Alex. in. §. etiã ſi parente. col. pen. in fin. ſecundã
illã eius conſilij partẽ ſignãter reꝓbat, ſubdens, ꝙ cõ
trariũ audacter conſideret, ut per eum. Et licet ad ra-
tionẽ ſuam rñdeat Aret. ibi, cuius rñſionem uidentur
ſeqni Soci. & Iaſ. ibi, ea tñ reſponſio mihi non placet,
quia ibi non eſt pluralitas inſtitutorum, ſed ſoli hęre-
des cuiuslibet ex inſtitutis reſpectiue cenſentur ſubſti
tuti, ut per Pariſ. in conſi. 44. poſt prin. uol. 3. & dix.
ſ. nu. 794. Ad hæc, non ſaluaretur propterea opi. An
cha. de qua. ī. proxime. Et contra ẽt opi. Ang. conſule
re uidetur, licet eum non alleget, Rui. in conſ. 28. col.
3. uol. 2. ut per eum. Nec obſtaret, ſi uelles dictã deciſ.
ſuſtinere per rõnem alleg. per Rui. ſibi contrarium in
conſ. 101. col. 4. in fi. cũ ſeq. uol. 2. ꝙ uocatio per di-
ctionẽ, hæredum, eſt generalis, uocatio uerò per dictio
nẽ, filiarum, eſt ſpecialis, ideo præferri debet ſpecialis,
iux. uulg. §. in fideicommiſſo. quæ rõ fuit ipſius Ang. in
d. cõſ. et Soc. in. d. §. Etiã ſi parente. & idẽ uidetur uel
le Rui. inter cõſ. Alexandr. in conſ. 40. poſt nu. 8. &
Cur. iun. in. l. 2. nu. 12. C. de ſucceſ. edic. & in conſi.
57. colum. fin. & quoſdam etiam alios noue reperio
allegari per Socin. iun. in conſ. 20. col. 2. uol. 3. præ-
dictam enim rationem reprehendit Claud. de Seyſ. ibi
num. 23. ut per eum. Sed tamen prædictis non obſtan
tibus, non recedo ab opin. Ang. quam ſequitur etiam
Ioan. de Platea relat. per Alex. in. d. §. Etiam ſi pa-
rente. & ſequuntur etiam Aret. & Socin. ibi, & dicit
Iaſ. ibi, ꝙ eſt com. & quã tenere uidetur, licet Ang. nõ
alleget, Imol. ibidem, eam etiã tenet Rui. in cõſ. 154.
col. 3. in fi. cum ſeq. uol. 1. & Cur. iun. in. d. conſ. 57.
col. fi. & in conſ. 161. col. 3. Et pro eadẽ opi. cõſuluit
ẽt Anch. in cõſ. 391. Quia Heliſabetta, immo in caſu
Anch. hæres illius præmortua erat eius filia, & ſic ne
ptis teſtatoris, & tamen uult, ꝙ excludatur ab alia
filia teſtatoris ſuperſtite, quem caſum pro abſurdo
allegat Molin. contra Angel. de Anchar. immemor: &
quod nota contra Socin. iun. noue contrarium dicen-
tem in. d. conſi. 20. col. 2. cum ſequen. uolum. 3. Hac
itaq; deciſ. Ang. & Anch. & aliorum ſupra alleg. op
time defendi poteſt, ut ſupra dixi, ex hac com. opin. de
qua ſupra locuti ſumus, uidelicet quia hæredes illa-
rum filiarum cenſentur ſubſtituti ordine ſucceſſiuo
& quidem per uulg. ut not. in. §. Quidam recte. ſed ſic

eſt, ꝙ ſubſtitutio uulg. facta pluribus in eadem ora-
tione, non reſoluitur in ſingul. ſed altero prædeceden-
te admittitur coniunctus ſuperſtes excluſo ſubſtituto
uulg. per quem non cenſetur teſtator uoluiſſe tollere
ius accreſcendi, ut not. ſ. num. 893. ergo in propoſito
caſu debet admitti altera filia ſuperſtes, quæ eſt con-
iuncta ex iure accreſcendi, quod militat etiam in fi-
deicommiſſ. uniuerſali, ut. ſ. poſt nu. 364. excluſis fi-
lijs prædefunctæ uulgariter ſubſtitutis: & ita per
hanc rationem etiam Pariſ. in. d. conſ. 44. col. 1. in fi.
uol. 3. dicit ſuſtineri. d. deciſ. Ang. Accedat, quia cum,
ut ſtatim dicebam, in fideic. etiam uniuerſalibus ha-
beat locum ius accreſcẽdi, dicẽdum eſt, ꝙ teſtator, qui
ſubſtituit coniunctim iſtis filiabus hæredes ſuos, et ſic
uulg. ut dixi, non cenſeatur uoluiſſe tollere ius accre-
ſcendi inter ipſas filias, ut poſt alios dicemus. j. num.
1287. & diximus. ſ. nu. 893. Et ſi diceres, filij de-
functę non dicuntur ſubſtituti pluribus, ſed ſolum ma
tri ſuæ, ut per Alex. alleg. ſ. ante nu. 796. & ſic re-
torquetur hæc ratio, quia in ſubſti. facta uni tantum,
ſubſtit. præfertur coniuncto, ut not. ſ. num. 898. uer.
non obſt. quarta. cogita, ſi poteſt reſponderi ex not. ſ.
num. 797. Et ex prædictis etiam patet reſponſio ad
adducta in contrarium, ſi diligenter aduertatur, ſu-
per quibus ulterius non inſiſto, quia non eſt principa
903 lis materia huius. §. & uide. ſ. nu. 229. ✻ Redeundo
ad concluſionem ſupra factam, ea ampliatur, ut pro-
cedat, etiam ſi pia cauſa eſſet ſubſtituta. licet. n. Bald.
in. c. Si pater. col. 18. de teſtam. in. 6. uoluerit contra
rium, quando non eſt adiecta dictio collectiua, quem
uidetur ſequi Iaſ. in. l. pen. col. pen. poſt me. C. de im-
pub. & in. l. 1. col. fi. de uulg. & pup. cui adde Vin-
cen. Paleot. in ſubſcript. ad conſi. Alex. 93. uolum. 2.
attamen contrarium uerius uidetur, per ea, quæ not.
j. nu. 1104. & opin. Bald. in ſpecie reprobant Rip.
hic nu. 98. & Rip. & Alcia. in. d. l. 1. hic ante num.
83. uer. idem ex tacita. ille nu. 198. maxime in ſub-
904 ſtitutione facta filijs teſtatoris, ut per eos. ✻ Amplia
ſecundò prædictam concluſ. procedere etiam in ſubſti
tutione facta in legatis, iux. l. vt hæredibus. de leg. 2.
& l. ſi legata. C. de lega. ita Corn. in conſi. 298. col.
905 3. poſt me. cum ſeq. uol. 4. ✻ Limitatur modo prædi-
cta concluſ. ut non procedat, quando ſubſtitutio eſſet
facta per alternatiuam. ita Ange. hic col. 2. quem re-
fert & ſequitur Alex. col. 10. uer. eſt et alius. & col.
11. uer. item ad id. & Soci. in. §. item ſi pater. col. fin.
de reb. dub. Sed iſta limit. recipit duas declarationes.
Prima eſt, ut non procedat, quãdo etiã inſtitutio fuiſ-
ſet pari modo per alternatiuam facta. tunc enim ſub
ſtitutio etiam alternatiua non reſolueretur in ſingul.
ita Bar. in. d. §. Itẽ ſi pater. & Rip. in. d. l. 1. nu. 203.
ubi etiã Soc. ante nu. 52. uer. quintus & ultimus. Se-
cunda declaratio eſt, quando cohæres eſſet filius teſta-
toris. eius enim fauore alternatiua reſolueretur in
coniunctam, ut per Bart. in. d. §. item ſi pater. de reb.
dub. ita Ang. quem refert Alex. hic col. 11. uer. itẽ ad
id. & indubitabile eſſe aſſerit ẽt Caſt. hic col. 2. & la
te Soc. in. d. l. 1. ante nu. 52. Idem tenet Ang. Aret. in
d. §. ſingulis. col. 2. Crot. in. d. l. Re coniuncti. ante nu.
173. facit. l. Generaliter. in prin. C. de inſtit. et ſubſt.
Eſt uerũ, ꝙ contrariũ uidetur tenere Imol. hic col. fi.
in prin. dum rñdet ad. l. Generaliter. quẽ refert Alex.

col. 11. uer. addatis. et ſimpliciter etiã refert Corn. in
d. l. pen. col. 3. Sed eius arg. reſpon. Soc. in. d. §. Item. ſi
pater. & uide Rip. in. d. l. 1. nu. 204. & de d. §. Itẽ ui
de late per Torn. hic num. 103. ✻ Limitatur ſecundò 906
cõcluſio, de qua. ſ. in ſubſtit. facta per diſtributiuã,
ut, quiſquis. l. Hoc articulo. de hær. inſtit. ita Alex. poſt
Ang. hic col. 10. uer. eſt et alius. Alc. in. d. l. 1. poſt nu.
82. uer. idem ſi. ✻ Limitatur tertiò, niſi teſtator pro- 907
hibuiſſet ius accreſc. prout poteſt ſaltem in legatis, et
fideic. iux. not. j. nu. 1293. tunc. n. ceſſaret rõ regulæ
ſuprafactæ, & per conſequens ipſa regula. ita Imol.
poſt Ang. hic col. 3. in prin. uer. ſubdit tamen. ✻ Limi 908
tatur quartò in ſubſtitutione facta per relatiuũ, ut,
quibus ſubſtituo. ita Bald. poſt Butr. in. d. l. pen. C. de
impub. ſequuntur Ang. & Imol. ut per Corn. ibi col.
3. uer. item poteſt. cum quibus uidetur ſimpliciter trã
ſire Curt. iun. ibidem col. 4. in prin. Contrarium tamẽ
tenet Rip. de ſolis Bal. & Butrig. memor in. d. l. 1. nu.
195. ut per eum, quẽ ſequitur Alciat. ibi poſt nu. 87.
aliàs. 44. uer. qua ratione. Et retenta prima opi. ea tñ
limitaretur, niſi inſtituti eſſent de liberis, & extra-
neus ſubſtitutus. ita Imol. hic ante nu. 4. cui adde Bal.
relat. per Corn. in. d. l. pen. col. 3. prope fi. ✻ Limitat̃ 909
quintò in ſubſt. facta ſeruo duorũ, iux. l. fi. in prin. ubi
Bar. & Imol. de uulg. & pup. Alex. in. d. l. pen. col. 6.
circa prin. ✻ Limitat̃ ſextò, niſi ſubſtit. eſſet ẽt cohæ- 910
res, & ſic eſſẽt tres hęredes, quorũ unus eſſet alijs ſub
ſtitutus. ita Corn. in. d. l. pen. col. 5. uer. & ex his. quẽ
ſequit̃ Curt. iun. ibi col. 5. in prin. & Crot. in. d. l. Re
coniuncti. ante nu. 170. et ſentit ẽt Rip. licet de pręd.
non meminerit, hic poſt nu. 98. uer. uerũ quia. alleg. l.
Qui patri. de acq. hær. facit, quia per uul. ſubſtit. tollit̃
ius accreſc. ut dix. ſ. nu. 893. & idẽ ante iſtos tenet
Ang. Areti. in. d. §. ſingulis. col. 2. contrariũ tñ tenet
Dec. in. d. l. pen. col. 4. & Alc. in. d. l. 1. poſt num. 87.
uer. quã concluſ. Iſta limit. poſſet forte procedere, qñ
ſubſt. eſſet filius teſtatoris, alij uerò cohæredes eſſẽt ex
tranei, arg. not. per Bal. de pia cauſa, ut. ſ. nu. 903.
cæterũ ſi illi extranei eſſent inſtituti per ſe in una di-
midia, & filius idẽq; ſubſtit. inſtitutus fuiſſet in alia
dimidia, tunc ſtaret difficultas mota per Rip. hic ante
nu. 99. an cum illi extranei ſint inter ſe re & uerbis
coniuncti, pręferendi eſſent filio uerbis tñ coniuncto,
ſecundũ Bar. in. l. Re coniuncti. in. 3. membro, quo ad
hoc, uidelicet, ne pluralitas reſoluatur in ſing. quod di
cendũ uidetur, quia iſte filius haberet unum tñ ius, ui
delicet coniunctionis uerbalis tantum, coniunctus ue-
rò eſſet coniunctus re & uerbis, ut diximus. ✻ Sed ad 911
hoc, ſecundum ipſummet Rip. reſpondetur, quòd pro-
pter filium inſtitutum, et ſubſtitutum cenſetur pro-
hibitum ius accreſcendi inter extraneos, ut per Bar.
in. d. l. Re coniuncti. Cogita tamen, quia ſubſtitutus,
ultra coniunctionem uerbalem, quam dicit Ripa, ha-
beret etiam ius ſubſtitutionis, iux. not. per Doc. alleg.
ſ. ante nu. 79. uerſ. & quia Claudia. cæterum cum
Rip. ſe remittat ne inculcemus materias, ego ẽt eũ ſe
quar. ✻ Expedita uulg. deueniamus ad pup. quã Bar. 912
ſimul tractat cũ fideic. Et, ut habeas ſummariũ oĩum
opi. Doct. in utraq; materia, aduerte diligẽter, ꝙ una
fuit opi. Imol. hic col. fi. ꝙ niſi præcedat reciproca, plu
ralitas indiſtincte reſoluatur in ſingul. quem uidetur
ſequi Rip. hic nu. 143. tenens, ꝙ nemo dicatur per-

ſona,quæ etc.niſi ſit ſubſtitutus. Alia fuit opi. Caſt.ꝙ
in pup.nunquam pluralitas reſoluatur in ſingul.pro-
pter reſeruationem legi.hæred.In fideicõmiſſ. uerò di
ſtinguit,ꝙ aut eſt facta collectiue , & tunc nunquam
reſoluatur,ut per eum in.l.Qui duos.de uulg.& pup.
& in.l.fi.§.uilium.de leg.2.& hic col.3. in prin.&
prope fi.aut uerò eſt facta ſimpliciter, & ſemper re-
ſoluatur in ſingul.ita ipſe in.l.Si pater impuberes.de
uulga.& pupill.quem refert & ſequi uidetur Alex.
in conſi.38.col.fi.uol.1.ſubdens tamen alia funda-
menta ſibi magis placere . idem tenet ipſe Caſtr. in
conſi.14.Si contingat.uol.1. Soc. uerò,ſi recte omnes
eius opi.cõſideres,inuenies, ꝙ in effectu ſemper adhæ
ret uerbis,& in omnibus ſe conformat cum Caſt.niſi
in pupill.facta ſimpliciter , & ideo pariter diſtinguit
tam in pupill.q̄ in fideicommiſſaria:quòd aut eſt ſim-
pliciter facta,& indiſtincte reſoluitur.de pupill. pa-
tet,col.8.uer.3.limita.de fideicommiſſ.patet col.11.
uerſi.prima concluſio.aut uerò eſt facta collectiue,&
indiſtincte non reſoluitur , niſi præcedente reciproca
conditio uerificetur in perſona ultimi,ut de pupill.pa
tet col.9.uerſic.tertia concluſio. de fideicommiſſ. pa-
tet col.12.uer.ſecunda concluſio.de limitatione patet
col.5.in prin.& col.6.in prin.& dum tractat de ſo-
lut.Rayner.Porrò ex prædictis pondera , ꝙ in ſubſti-
tutione collectiue facta non præcedente reciproca
Imol. & Socin. inuicem ſunt ex diametro contrarij ,
quia ſecundum Imol. pluralitas reſoluitur & quo ad
primum,& quo ad ſecundum: ſecundum uerò Soc.re-
ſpectu neutrius. Aliam longam diſtinc. faciebat Ang.
quam uide per te. Aliam diſtin. & ſubdiſtinc.facie-
bat Rip.ut per eum late.& de harum quidem prolixa
rum adeo diſtinct. & ſubdiſtinct. effectu diximus.ſ.
nu.881.Bar.uerò Alex . & cõmuniter cæteri adhæ-
rentes menti teſtatoris , & rationi alleg. per Iuriſc.
hic,tam in pupill. q̄ in fideic.ſiue ſint facta ſimplici-
ter, ſiue collectiue,in effectu ſolum conſiderant,an ea
dem ratio ſit in parte quo ad partem , quæ eſt in toto
quo ad totum , ut diximus.ſ.nu.14. & tunc ſemper
pluralitas reſoluatur in ſingul.ſi uerò non ſit eadẽ ra
913 tio,nunquam reſoluatur. ✠ Cæterum an militet eadẽ
ratio in parte &c. Bald.in.l.1.C. de cond. inſer. rñ.
non militare,quando inter ipſos , quibus facta eſt ſub
ſtitutio , adeſt aliqua prouiſio teſtatoris expreſſa , ut
ſubſtitutio reciproca,quod eſt clarũ,uel tacita, ut ius
accreſcendi,uel quando ſupereſt deſcẽdens teſtatoris,
coniunctus,uel poſitus in conditione , qui ab inteſtato
præferretur ſubſtituto , aliâs uerò ſemper militare
eandem rationem,& cum hac doct.Bal.cõcordat opi.
Bar.& aliorum communiter,ut.j.uidebimus. Et hoc
in effectu eſt ſummarium omnium not. in utraq; ſub-
ſtitutione pupill.& fideicommiſſ. Cuperem nunc , ut
ij,qui in ſola unius uoculæ expoſitione integrum fo-
lium implent,in huiuſmodi nodis eloquentiam & in-
genij ſui acumen exercerent,ut,quid inter iſta inter-
ſit,periculum facerent . Sed habito ſummario operæ
modo pretium eſt extenſe & particulariter utranq;
914 materiam,& dicta Doctorũ explicare. ✠ Et primò ui
deamus de pupil.ſubſtitutione, in qua pariter in pri-
mis præmitte , ꝙ ſi fiat pluribus ſeparatim , tunc
indiſtincte reſoluitur in ſingul.l.vel ſingulis.de uulg.
& pupill.l.pater filiam.§.ſi.ad.l.falcid. diximus poſt

Saly.ſ.num.861.de quo per Socin. hic col.10.ante
me.& col.7.circa me.num.19.in fin.accedat,quia ſi
tacita admittitur contra fratrem, ut per Bar.in.l.2.
de uulg.& pupill. multo magis debet admitti expreſ-
ſa . Ad hæc,ſi expreſſa admittitur contra matrem.§.
ſed nec impuberis. licet in ea agatur de luctuoſa hæ-
reditate filij.l.fin.C.de inſtit.& ſubſtit. multo magis
debet admitti contra fratrem , cui non eſt ita debita
hæreditas fratris. Et hæc concluſio tenenda eſt pro re
gula uniuerſali in qualibet ſubſtitutione , ſecundum
Ang.& alios hic relat.ſ.nu.882. quando uerò dica
tur ſeparatim uel coniunctim facta , uide.j.numer.
1035. Cæterum quando ſimul pluribus facta eſt,So
cin . expedit per quatuor concluſ . ut per eum. ✠ Sed 915
breuiter reſoluendo dicendum eſt,ſecundum com. opi.
ꝙ aut ſupereſt perſona,quæ ex præſumpta mente te-
ſtatoris excluderet ſubſtitutum , & tunc pluralitas
non reſoluatur in ſingul.ſed ſubſtitutus tanquam con
ditione defectus penitus excludatur,iuxt.text.in.d.l.
pen.de impub. Aut uerò non ſupereſt talis perſona ,
& tunc pluralitas reſoluatur in ſingul. & ſubſtitu-
tus admittatur in portione illius , in cuius perſona fuit
uerificata conditio . ✠ Et ideo ueniendo ad praxim, 916
hinc infertur primò, ꝙ ſi ſubſtitutus eſſet extraneus,
& uerificata eſſet conditio ſolum in primo decedente,
tunc quia ſupereſſet alter,qui ex præſumpta mente te
ſtatoris excluderet ab inteſtato ſubſtitutum,ideo hoc
caſu ſubſtitutus in totum excluderetur , ut eſt caſus
in.d.l.pen.de impub.& in.l.Qui duos.§.1.de uulg.et
pup.dum ibi dicitur , ꝙ primus decedit inteſtatus, &
eius hæreditas reperitur in hæreditate ſecundi. Et hæc
quidem illatio extra controuerſiam eſt in ſubſtitutio
ne collectiue facta, in qua & uerba et mens ſtant con
tra ſubſtitutum totum.dubium eſt in ſimpliciter fa-
cta,ut paulò.j.uidebimus. ✠ Sed primò amplia hanc 917
illationem procedere , etiam ſi ſubſtitutio reſpectu
utriuſque eſſet ſolum in compendioſa contenta , iuxt.
not.ſupra ante num.884.& in ſpecie Rip. hic num.
119.allegando Corne . Idem dicas , ſi reſpectu unius
eſſet omnino expreſſa , reſpectu uerò alterius eſſet in
compendioſa contenta,utrique tamen ſub eodem uer-
bo facta,ut per Rom.in conſi.131.col.2. ✠ Amplia 918
ſecundò, etiam ꝙ ſubſtitutio concepta eſſet uerbis ne
gatiuis,ut,ſi ad pubertatem non peruenerint, ſecun-
dum Rip.ubi ſupra uerſi.amplia ſecundò. ubi allegat
Cor.in conſi.55.uolum.1. qui hoc non diſputat , ſed
tantum col.2.id præſupponit,nullam ſuper hoc diffi-
cultatem faciens:& col.fin.dicit, ꝙ illud procederet ,
niſi ſubſtitutus ab inteſtato per ſtatutum excluderet
coniunctum ſuperſtitem,prout in caſu ſuo. ✠ Amplia 919
tertiò,etiam quòd collectiua copulatiua uel diſtribu-
tiua eſſet ſolum appoſita uerbo diſpoſitiuo,ut, utriq;,
uel,Titio & Seio,uel , ambobus ſubſtituo , ſecundum
Rip.hic num.119.uerſi.amplia tertiò.alleg.Bald.&
Alexan.ut per eum.ſed,tu uide not. infra poſt numer.
1035.Torniel.num.112. ✠ Amplia quartò , etiam 920
ꝙ ſuperſtes eſſet in re tantum certa inſtitutus , uel
etiam exhæredatus,iux.not.infra nu.1083. ✠ Am- 921
plia quintò,ut ne poſt mortem quidem ſecundi, in quo
deficiat conditio , ſubſtitutus amplius admittatur
ad portionem primi , ut diximus ſupra numer.468.
Amplia ſextò,etiam ꝙ adiecta eſſet dictio,tota,quic-

quid dicat ſolus Socin. *hic relat.*.s.*poſt nu.* 839.*con-*
tra quem adduco not. ibi paulò ante: quibus adde, ꝙ
immo ubi aliâs pluralitas reſolueretur in ſingul. atta
men, ſtante. d. dictione, non reſoluitur, ut patet in uul.
ſubſtitut. pluribus in diuerſa oratione facta, iux. not.
.s.*nu.* 891.*& certe nimium ſubtilis eſt opi. iſta* Soci.
ꝙ in pupill. facta pluribus in tota ſubſtitutus exclu-
dat coniunctum, qui aliâs, ne excludatur à ſubſtitu-
to, operatur, ut ſubſtitutio dicatur ipſi ultimo tantum
922 *facta, iux. late not.*.s.*nu.* 586.*cum ſeq.* ✱ Amplia
ſeptimò, ut procedat non ſolum in ſubſtitutione colle-
ctiue facta, ſed etiam in ſimplici, ſecundũ glo. et Caſt.
in. l. ſi pater impuberes. de uul. et pup. Bal. *in. d. l. pen.*
col. 3.*uer. modo reuoco. ubi etiam* Salyc. *&* Alex. *col.*
3.*poſt me. & idem* Alex. *in. d. l.* Pater *filiam.* §. *fin. in*
fin. Rom. *in. d. conſi.* 131.*col.* 2.*cum alijs alleg. per*
Rip. *dicentem eſſe com. opi. hic nu.* 118. Torniel. *nu.*
116.*quod etiam fatetur* Socin. *ubi paulò.*.j. Et *hac*
ampliatio probatur primò per. d. l. pen. ibi, cogitaſſe
enim &c. quæ ratio militat ẽt in ſubſtitutione ſimpli
citer facta. Secundò *probatur per. d. l.* Pater *filiam.* §.
fi. uer. ꝙ ſi frater. quam ad hoc alleg. Bal. *&* Rom. *ubi*
.s.*dicitur enim ibi non fieri contributionem hæredita*
tum, ſed in hæreditate ultimi reperiri hæreditatẽ pri-
mi: & ita etiam inducit Alex. *de prædictis immemor*
ibi in fin. concordat tex. in. l. Qui *duos. in.* 2.*rñſo, de*
uulg. & pup. Tertiò *probatur per.* §. Item *ſi pater. de*
reb. dub. & p. l. Generaliter. *in prin.* C. *de inſtit. et ſub*
ſtit. inductam, ut per Soci. *de quo paulò.*.j.*& per ean-*
dem legẽ in. §. Cum *autem. & per. l.* Cum *auus. & .l.*
Cum *acutiſſimi. quos tex. inducas à fortiori, quia ſi cõ*
tra naturam uerborum in. §. Item *ſi pater. ubi agitur*
de uulga. & in. d. l. Generaliter. *in prin. ubi agitur de*
fideic. alternatiua reſoluitur in coniunctã, & in. d. §.
Cum *autem. & .l.* Cum *auus. & .l.* Cum *acutiſſimi. li-*
cet ſubſtitutus haberet uerba expreſſa pro ſe, cũ eſſet
ſine ulla cõditione uocatus, attamen excluditur, quod
ea ſolum ratione procedit, ne uideatur teſtator extra
neum propriæ ſoboli anteferre, ut dicitur in. d. §. Cũ
autem. multo magis in caſu iſto debet excludi, in quo
uerba ſunt ambigua. Quartò *probatur, quia ſi pupil-*
laris facta pluribus etiam ſimpliciter dicitur facta
ultimo tantum, ut late not..s.*nu.* 586.*ergo non reſol*
uitur in ſingul. reſpectu hæreditatis primi. Accedat
ratio alleg. per Torn. *quia fauore ipſorum pupillorũ*
ſubſtitutio iſta dicitur uulg. facta in hæreditate pa-
tris, quæ quidem uulg. non reſoluitur in ſingul. ut not.
.s.*nu.* 893.*ꝙ autem nõ dicatur pupill. mouetur, quia*
pupill. fit ad commodum filij, iux. not..s.*nu.* 532.*ſed*
hoc modo diceretur eſſe dãno ipſius pupilli, ergo &c.
& ꝙ pupil. poſſit dici uulg. facta in hæreditate patris,
adducit. §. *ſed nec impuberis. ubi aliquãdo appellatur*
pupill. aliquando uulg. prout expedit ipſi pupillo. Idẽ
dicit ipſe Torniel. *poſt num.* 92.*& poſt numer.* 128.
quibus ſtantibus infert ipſe in locis præalleg. ꝙ coniũ
ctus ſuperſtes ſuccedet ex iure accreſcendi. Vltimò *ac*
cedat, quia idem eſt etiam in fideic. ſecundum com. opi.
ut not..j.*num.* 1088. Contrarium *tamen opin. tenet*
Soc. *hic poſt nu.* 20. *uerſi. tertiò. allegando ita etiam*
tenere Barto. *in. d. l. pen. & ꝙ eam ſequitur* Ang. *ibi.*
& pro hac opin. adducit Socin. *primò. d. l. pen. à con-*
trario ſenſu dictionis, uterque: et dum D. Fab. *nu.* 43.
aliâs. 64.*reſpondet, ꝙ ibi dictio, uterque, ſtat pro ſim*
plici, replicari poteſt ex not. ſupra num. 114. Secun-
dò adducit. l. vel ſingulis. in ſecundo reſponſo à contra
rio ſenſu, de uulg. & pup. ut per ipſum. Tertiò *moue-*
tur p. d. l. Pater *filiã.* §. *fi. ut per ipſum, ſubdentem non*
poſſe dici, ꝙ ibi ambo pupilli eodem tempore deceſſe-
rint, uel quòd ſubſtitutio facta fuerit ſeparatim, quia
replicat dicens has ſolut. (ultra ꝙ eſſet nimis reſtrin
gere illum text. & diuinare) eſſe etiam contra diffe-
rentiam ibi factam, an ſubſtitutio fiat utrique, an ue
rò ſupremo tantum, ut late per eum: cui adde not. ſu-
pra ante num. 586. Pro *hac eadem opin. adduci po-*
teſt, quia ſicut in ter. l. Cum *auus. cum concord. fra-*
ter grauati non excludit ſubſtitutum, ut not. ſupra
num. 852. *ita neque etiam in his ter. debet exclude-*
re. Hinc *dicunt* Doct. *ꝙ ad hoc, ut habeat locum. l.*
Cum *auus. non ſufficit, ꝙ ſuperſtes ſit deſcendens te-*
ſtatoris, ſed etiam requiritur, ꝙ ſit deſcendens graua
ti, ut per Soci. *ibi poſt nu.* 60.*&* Rip. *in.* §. *ſi quis ro-*
gatus. num. 55.*uerſi. confirmantur. & uide.*.s.*num.*
858.*ſed uide etiam.*.j.*num.* 1014. Accedat, *quia li-*
cet filij teſtatoris excludant ſubſtitutum exemplarẽ,
l. Humanitatis. C. *de impub. non tamẽ excludunt ſub*
ſtitutum pupillarem, ut diximus ſupra nu. 914. Nec
obſtare uidetur. d. l. pen. ibi, cogitaſſe enim. quia loqui
tur ſtante collectiua, de qua ibi, & non eſt mirum, ꝙ
ratio reſtringatur ad ter. dicti, iux. not..j.*poſt num.*
947.*& ſic text. ille à contrario ſenſu retorquetur,*
ut..s.*dicebamus.* Et *ꝙ hoc ibi non ſit ex ui rationis*
illius, cogitaſſe enim &c. patet primò, quia, ſi hoc eſ-
ſet, diceretẽ deferri ſucceſſio ex tacita diſpoſitione te-
ſtatoris, & ſic fieret contributio hæreditatum, iux. l.
Quòd *ſi alterutro.* §. 1. *ad. l. falcid. conſequens autem*
eſt falſum. l. Qui *duos. in ſecundo reſponſo, de uulg. &*
pupill. & .d. l. Pater *filiam.* §. *fi. ergo &c. & hoc argu*
mentum inſolutum reliquit Caſtr. *in. d.* §. *fi. col. fin. &*
illud ſibi aſcribit Iaſ. *in. d. l.* Qui *duos. de uul. & pup.*
Secundò *patet ſecundum* Torniel. *quia ſequeretur, ꝙ*
diceretur facta ultimo tantum, cuius tamen contra-
rium tenet ipſe nu. 120. Præterea, *ſecundum eum, pa*
tet, quia, quando dictum eſſet, eis, uel, cuilibet ſubſti-
tuo, non procederet com. opin. cuius tamen contrariũ
tenent com. Doct. *ut per eum.* Neque *etiam obſtare*
uidetur. d. l. Pater *filiam.* §. *fi. quia immo facere uide-*
tur pro hac opi. inducendo, ut per ipſum Socin. *ubi.*.s.
Neq; *etiam obſtare uidetur.* §. Itẽ *ſi pater. de reb. dub.*
quia reſpondet Caſtr. *ꝙ loquitur in uulg. nos autem in*
pupil. præterea illud ibi ideo eſt, ſecundũ Imol. *hic col.*
pen. prope fi. quia in inſtitut. teſtator attribuerat uni
cuiq; totam hæreditatem, ſecus quã, prout hic, à prin.
inſtituiſſet duos filios, quibus alternatiue ſubſtituiſſet
aliquem, tunc. n. reſolueretur in copulatiuam. Neq; ẽt
obſtare uidetur. l. Generaliter. *in prin. quia reſpondet*
Soc. *ubi.*.s.*& ante nu.* 27.*uer. ſed contra. ꝙ loquitur*
quo ad portionẽ eorum patri relictam, hic uerò agitur
de portione alteri relicta: cui adde not..s.*num.* 854.
uer. ueruntamen. Neq; *etiam obſtare uidetur. l.* Cum
acutiſſimi. cum alijs concordan. quia reſpondet Fulgo.
in. d. l. penult. text. illum loqui in fideicommiſſ. in
qua agitur de hæreditate patris, iuxt. §. Cum *filiæ.*
nimirum ſi filij ex grauato, qui ſunt deſcendentes te-
ſtatoris, excludunt ſubſtitutum, nos autem loquimur

in pupillari,in qua agitur de hæreditate ipſius pupil.
cui non ſuperſunt deſcendentes : & ita etiam reſpon.
Bald.& Imol. relati per Rip. in.d.l.2.num.60.&
Alex.de præd. immemor in.d.l.1.col. penult.ſubdens
propterea.d.l.Cum acutiſſimi.non eſſe multū ad propo
ſitum,et ideo ratio illa,ne uideatur teſtator extraneū
propriæ ſoboli anteferre,non militat in pup.quinim-
mo tex.illi uidentur facere in contrarium, ut.s.poſt
Caſt.diximus. Neq; etiā obſtat,ꝙ cenſeatur facta ul-
timo tantum,quia contrarium tenet Torniel. ut dixi
paulò.s.uer.ſecundò patet.Neque etiam obſtare uide
tur ratio ipſius Torniel.adducta pro com. opin.ut.s.
retulimus : quia reſpon . ꝙ pupillaris non poteſt dici
uulg.facta in hæreditate patris , ut late dixi.s. ante
et poſt nu. 544.Nec obſtat,ꝙ hoc ſit fauor filij, quam
rationem ſumpſit ab Alex.in.d.l.pen. col.3. poſt me.
uer. & iſta opin. & in.l.In pupill. de uul. & pup.
& D.Fab.nu.41.uer.teneas tamen.& quæ ratio ori
ginaliter fuit Guiel.de Cun. in.l. Precibus. relat. per
Socin.ubi paulò.j.quia reſpon.ꝙ etiā fauor filij eſſet,
ꝙ mater ab eius luctuoſa hæreditate non excludere-
tur.l.fi.C.de inſtit.& ſubſtit.l.Iure ſuccurſum.ff.de
iure dot.& tamen hoc non attenditur.d.§.ſed nec im-
puberis.ſufficit ergo,ꝙ principaliter ſit fauorabilis ,
licet aliquando redundet in eius odium,iux. doct. Bal.
in.l.Quod fauore.& ita ſignanter in ter.reſpon.Soc.
in.l.Cum auus.poſt nu.22.uer.opin. tamen Bar.cui
addo Soci.iun.in conſi.128.nu.92.uol.1. &.j.nu.
940.Præterea,& magis in ter.fauor pupilli eſſet,ꝙ
relictis duobus fratribus, uterque pariter ab inteſta-
to ei ſuccederet, & tamen frater ſubſtitutus excludit
alium fratrem licet coniunctum in ſubſtitutione eis
facta,& pluralitas reſoluitur in ſingul.ut not.j.nu.
930.Non obſt.ꝙ pup. aliquando dicatur uulga.d.§.
ſed nec impuberis.quia reſpon , hoc non eſſe uerum .
licet enim, ut pup.ſubſtitutio ſuſtineatur,dicatur te-
ſtamentum patris,ut ibi,non tamen dicitur uulgaris
ſubſtitutio,nec hæreditas patris,ut latius diximus.s.
ante & poſt nu.544.Neque etiam obſtare uidetur,ꝙ
hoc ſit in fideic.quia contrarium tenent multi, ut not.
j.nu.1088. Prædictis tamen non obſtantibus rece-
dendum non uidetur à com.opin.per.s. alleg. quibus
non obſtat reſponſio ad.l.pen.quia replicatur illud ibi
non eſſe propter collectiuam,ſed propter rationem il
lam,cogitaſſe.n.&c.ut dicit Iaſ.ibi col.3.& not.s.
poſt num.914.quibus adde Alex.in.d.l. Pater filiā .
§.fi.in fi.nec eſt uerum, ꝙ ſint duæ rationes illius le-
gis,ſed ſola illius ratio eſt præſumpta mens teſtato-
ris,uidelicet,cogitaſſe.n.&c. Non obſtat , ꝙ non fiat
contributio hæreditatum,ut not.s.uer. & ꝙ hoc ibi.
quia reſpon.hoc ideo eſſe,quia ad hoc,ut pluralitas nō
reſoluatur in ſingul. ſufficit uoluntas teſtatoris per-
miſſiua.i.non ablatiua ſuperſtiti , qui aliâs etiam ius
illud haberet:ſed quo ad faciendam contributionē hæ
reditatum,iux.l.Quòd ſi alterutro.§.1.requiritur uo
luntas, quę tacite uel expreſſe det aliâs illud non ha-
benti:& iſta fuit in effectu reſponſio Alex.in.d.l.Pa-
ter filiam.§.fi.in fi.& idem in effectu notat etiā Alex.
hic col.14.in fin. & eodem modo reperio reſpondere
D.Fab.nu.44.uer.nec eſt uerum. licet nullū alleget .
quibus accedat Alcia.ſolus Iaſ.ubi.s. mentionē fa-
ciens,in.l.Ventre.pag.fi.de acquir.hæred.quibus ad-
di poteſt,(licet neminem repererim hoc dicentem, et
propterea firmare non auſim)ꝙ ad hoc , ut fiat con-
tributio hæreditatum,requiritur, ꝙ ille , cui obuenit
aliqua hæreditas,poſſit expreſſe nominatim grauari
reſpectu & tanquam ille, cui dicta hæreditas obuene
rit,aliâs ſecus, arg.reg.l.Cū quid.et.l.Qui ad certū.
ſed ſic eſt, ꝙ iſte frater ſuperſtes hæres primi non poſ
ſet ut talis expreſſe & nominatim grauari,ut not.s.
nu.837.ergo &c.❊ Ex quibus infero contra Socin. 923
in.l.Qui duos.col.3.uer.3.limita.de reb.dub.ꝙ in fi-
deic.facta ultimo ſub conditione,ſi uterq; impubes de
ceſſerit,non uenit portio primi acquiſita ſecundo ab
inteſtato:❊ & ꝙ propterea,etiam ſi ambo eodem tē- 924
pore decedant impuberes,non tamen admittetur ſub-
ſtitutus ,quia ultimus in hæreditate primi non poſſet
expreſſe & nominatim ut talis grauari: quarum ta-
men illationum contrarium tenet Socin. ubi.s.ita li-
mitando.l.Eum qui nouiſſimus.s.eo.ut per eum.Præ-
terea etiam ſi ſecundus poſſet grauari , prout poteſt ,
quando ſunt grauati uenientes ab inteſtato nomine ap
pellatiuo,iux.not.s.nu.836. attamen etiam tunc in
dubio non cenſeretur grauatus per fideicommiſſum
niſi in portione & hæreditate propria, non autem in
portione alterius ſibi obuēta.l. Lucius.cum alijs alle.
s.nu.638.& uide.s.nu.641.& ſeq. Sed redeundo
ad propoſitum,ultra præd.reſponſionem ad argumen
tum in contrarium factum,aduerte, ꝙ ſi illud eſſet bo
num,ex eo inferretur,ꝙ, etiam ſi adeſſet collectiua ,
pluralitas reſolueretur in ſingul.quia neque etiā tunc
ſuperſtes ſuccedit primo alia ratione, quàm per uiam
tacitæ reſeruationis legit.hæred.hinc eſt,ꝙ.d.l.Pater
filiam.§.fi.non fit hæreditatum contributio : contra-
rium autem communiter tenetur uel ipſomet Soc. con
ſentiente,ut not.s.ante nu.917. ergo &c. Non ob-
ſtat obiectum illud Torniel. adductum contra prædi-
ctam rationem, ꝙ ſubſtitutio non dicatur facta ulti-
mo tantum , quia contrarium patet ex not.s.num.
586.Non obſtat aliud obiectum eiuſdem Torniel. con
tra prædictam com.rationem,quia reſpondetur, ꝙ an
conſequens ſit falſum,uel ne,uidenda ſunt not.j.nu.
1100.&.s.nu.587.ſed quicquid ſit,dicas,ꝙ etiam
tunc dicitur facta ultimo tantum , quia diſtributiua
& collectiua mutant naturam ſuam , ut not.d.num.
587.Non obſtat reſponſio ad.d.l. Pater filiam.§.fin.
quia(omittendo ꝙ prima ſolut. relat. per Socin .hic
fuit glo.ibi, et ſecunda etiam ſolut.eſt com.ut fatetur
ipſe Soci.) aliter etiam replicatur, ꝙ ipſe Soci.indu-
cit text.illum in princ.ubi loquitur, quando ſecundus
non eſt ab inteſtato ſucceſſibilis primo , ut patet,dum
ſecundum reſponſum loquens in ter.noſtris incipit per
aduerſatiuam ſine copula,ibi,ꝙ ſi frater,quę denotat
diuerſitatem in facto & in iure,& primo quidem ca-
ſu proculdubio fatemur contrariam opin . ut not.j.
num.951 . Verum nos hic loquimur , quando ſecun-
dus eſt ab inteſtato ſucceſſibilis primo , quo caſu lo-
quitur ſecundum reſponſum illius tex.et ita eum tex.
alleg.Bal.& Rom.ut.s.retulimus . dicit enim text.
ille,quòd tunc ſubſtitutus non ſuccedit primo,ſed ſe-
cundo,in cuius hæreditate poſtea inuenit etiam por-
tionem primi , quam non contribuit cum hæreditate
ſecundi,declarando iux.not.s.poſt nu.828.uer.con-
tra etiam.Non obſt.reſponſio ad.§.Item ſi pater.quia

ſatis eſt, ut dicit Alex.in.d.l.pen.col. 4.ꝙ ſubſtitutus,
qui deberet in caſu illo uigore alternatiuę admitti,ex
cluditur, et alternatiua reſoluitur in coniunctam fa-
uore ſuperſtitis,ergo multo magis ſimplex ſubſtitutio
debet fauore ſuperſtitis reſolui in collectiuam. Et dũ
dicit Imol.illud ibi ideo eſſe propter præambulã inſti-
tutionem alternatiuam,dicas,ꝙ immo tex.ille proce-
deret,etiam ſi ſimpliciter fuiſſent inſtituti, ſecundum
Bar.ibi,quem ſequitur Alexan.hic col. 13.in prin.de
quo uide Soci.ibi. Non obſt.reſponſio ad.l.Generali-
ter.in prin.quia replicatur, differentiã illam tolli per
Alex.ſub dubio tñ,et Soc.ſibi cõtrarios,illũ poſt Imo.
in conſ. 175.col.4.uol. 5. hunc uerò de Alex. imme-
morem in.d.§.item ſi pater.col.fi.et per Corn.in cõſ.
298.col. 3.uol.4.& dicemus etiam. j.num. 1099.
925 ✻ Non obſtat reſponſio ad.l.Cum acutiſſimi.cum alÿs
concor. quia dum diuerſificatur inter pup. & fideic.
uidenda ſunt not. j.num. 1019.ubi uidebimus,an in
pup.attẽdatur affectio ipſius pup. an uerò teſtatoris.
Quo aũt ad rationẽ illius tex.reſpon.Alex.in.d.l.pen.
col.4.& hic col. 12.in prin. ꝙ immo etiam in pupill.
militat ratio illius tex.allegat Bar.de quo. j.poſt nu.
930.uer.ſcdò facit.ubi ꝙ frater tacite ſubſt.pupilla
riter,excludit matrem, ne uideatur teſtator extraneũ
proprie ſoboli anteferre.sed circa hanc reſponſionem
cogita,primò, quia deciſ.illa patitur maximam diffi-
cultatem,ut per Alex.ibi col.pen.& uide nu. 1029.
& poſt num. 1030. Secundò cogita, quia ratio illius
deciſ.poteſt eſſe,quia tunc frater habet cauſam teſta-
ti & inteſtati,ſecundum Rip. ibi col.pen. Præterea
ibi non agebatur de excludendo ſubſtituto, ſed ageba
tur de excludenda matre non inſtituta, neque poſita
in conditione.præterea ſi ratio illius text. attendere-
tur,ſequeretur,ꝙ frater ſuperſtes, etiam ſi non eſſet
coniunctus,neque in conditione poſitus, attamen ex-
cluderet ſubſtitutum,quod eſt falſum, ut not. j.num.
1075. Quare dici poteſt, ꝙ licet in ſucceſſione pa-
tris,ratio illius tex.non militet, prout facit in tex.il-
lo,ut cenſeantur poſiti in conditione, neque etiã abſo
lute militet in term.noſtris, ut dicemus. j.poſt.num.
830.uer.nou obſt.ratio.militat tamen,ne in ſubſtitu
tione de extraneo facta pluralitas reſoluatur in ſin-
gul.ſed ſubſtitutus excludatur à ſuperſtite coniuncto,
tanquam cui ſit reſeruatum ius legiti.hæredi. ut poſt
Soci.& Cacial.dicemus. j.poſt nu.926. uerſ.poteſt
tamen.Nou obſt.ꝙ in fideic.multi contrarium tenẽãt,
quia reſpon.ꝙ hæc eſt com. opin. & uera, ut not. j.
num. 1060. Supereſt nunc reſpondere ad adducta in
contrarium. Non obſt.ergo inductio.d.l.pen.à contra
rio ſenſu,quia ſupra reſponſum extitit. Nou obſt.in-
ductio.l.vel ſingulis.quia reſpon. ut. s.nu. 590. qui-
bus adde,quòd prædicta reſponſio eſt etiam de mente
D.Fab.ante num.67. Nou obſtat.l. Pater filiam.§.
926 fi.quia ſatis. s.de ea locuti ſumus. ✻ Non obſt.ꝙ in
ter.l.cum auus.frater grauati non excludat ſubſtitu
tum,quia reſpon.Caſtr.in.§.Caio.illud procedere, qñ
frater non eſt cohæres, aliàs uerò etiam ipſe cenſetur
poſitus in conditione ad excluſionem extranei, arg.l.
fi.C.de inſtit.& ſubſtit.& hanc opin. ſuſtentabilem
eſſe aſſerit Cacial.in.§.Cum autem. ut refert Socin.
in.l.cum auus.nu.94.in.6.q.ultra Bart. quibus ad-
de,ꝙ Alex.in.d.l.pen.col.4.uer.unde uidetur tranſi-
re cum hac reſponſione: cui etiam adſtipulari uidetur
Socin.in.l.Qui duos.col.2.uerſ.in glo.de reb.dub.ſed
quia hoc eſt falſum nõ ſolum in fideicõmiſſaria,ſed ẽt
in pupill.ut diximus. s.nu. 860.cum ſeq.ideo alia re
ſponſio datur per Alex.in.d.l.pen.col.4. uidelicet, ꝙ
in.d.l. cum auus.præſupponitur uerificatam eſſe ſub
ſtitutionẽ in totum, quia erat uni tñ facta, non ergo
mirum,ſi frater non excludit ſubſtitutum, hic uerò
erat facta pluribus,et non erat uerificata niſi in uno,
quo caſu,dum ſubſtitutus uult, ꝙ pluralitas reſolua-
tur in ſingular.reſpon.non poſſe reſolui, cum ſit diuer
ſa ratio inter partem quo ad partẽ ſuperſtite fratre,
et totum quo ad totum non ſuperſtite fratre, iux.not.
j.nu. 1062.quia teſtator ſubſtituendo extraneum,
cenſetur uelle,ꝙ ſubſtitutus non admittatur, niſi con
ditio uerificetur in utroque:& Alex.refert & ſequi-
tur Rui.in conſ. 124.col. 1.ad fin.uol. 3. & Rip.hic
poſt nu. 130. Sed aduerte primò,ꝙ in dictis Alex.eſt
,ut patet,per errorem dictio,non:ibi, non requiritur.
quæ dictio fortaſſe fuit in cauſa,quare Rip.re & uer
bo fateatur ſe nou bene percipere mentem Alex. &
forte etiam dictio illa fuit in cauſa,quare Rui.ubi. s.
alleget Alex.in ter.quando ſubſtitutus eſt de liberis,
pro reſponſione ad aliud argumentum,ut per eum,cũ
tamen ipſe Alex.loquatur,quando ſubſtitutus eſt ex-
traneus,& reſpondet argu. s.facto,ut. s.retuli,non
autem reſpon.arg.per Rui.ubi. s.facto. Secundò ad-
uerte,ꝙ Alex.ſolum tendit ad reſpondendum obiecto,
nou autem ad arguendum,prout putat Rip.ut per eũ,
& poterat Alexan.uno uerbo dicere, ꝙ in ter.l.cum
auus.frater uellet excludere ſubſtitutũ cõtra uel cer
te ꝑter uerborũ naturam, iuxt.not. s.poſt nu. 858.
ſecus in his ter.in quibus uerba ſunt ambigua, & in
dubio interpretatio fit contra ſubſtitutum, iuxt.not.
s.nu. 11.et maxime ad fauorem fratris coniuncti in
ſubſtitutione paſſiua. Sed circa prædictam differen-
tiam uide. s.nu. 856. Poteſt tamen ultra Alex. alio
modo ad obiectum reſponderi, uidelicet, aliud eſſe, ꝙ
frater,uel eius filÿ,excludant ſubſtitutum, tanquam
tacite poſiti in conditione reſpectu portionis patrui;
prout ſunt in portione patris,iux.l.Cum auus. & fa
temur ꝙ nou, & hoc modo procedit obiectum Fulgo.
aliud uerò eſt,ꝙ frater uel eius filÿ,tanquam perſonæ
prædilectæ ſubſtituto, impediant pluralitatem reſol-
ui in ſingul. cum conditio non fuerit plene uerificata,
& dicimus ꝙ ſic.ita reſpon.Soci. poſt Cacial. in.d.l.
Cum auus.nu. 94.in. 6.q.ultra Bar. relat. etiam. s.
nu. 859.& ibidem in uer.nou obſtat.reſpondimus ad
id,quod. s.dicebatur,coniecturam.d.l.Cum auus.eſſe
fundamentum huius materiæ. Inter prædicta autem
,ut ſubdit idem Soc.ubi. s.eſt differentia propter not.
j.nu. 954.Nou obſtat, ꝙ filÿ teſtatoris non exclu-
dant ſubſtitutum pupill.quia ad hoc reſpondet Saly.in
d.l.pen.col. 2.circa me.illud procedere,quando uni tã
tum ſit ſubſtitutio,ſecus ſi pluribus coniunctim, quia
tunc dicitur facta ultimo tantum.l. Qui duos. de uul.
& pupill.& diximus. s.nu. 586.addo ego, ꝙ etiã ſi
fieret pluribus,attamen ſubſtitutus pupill.non exclu
deretur à filio teſtatoris,ſi conditio eſſet plene uerifi-
cata,ſed quando plene non uerificatur, et ſubſtitutus
uult,ꝙ pluralitas reſoluatur in ſing. tunc bene filius
teſtatoris coniunctus in paſſiua ſubſtitutione non ſi-

nit pluralitatem reſolui in ſingul. prout aliâs reſolue
retur, eò quia tunc non militat eadem ratio in parte
quo ad partē &c. ut ſæpius dix. et faciunt not. j. nn.
1060. cum ſeq. Non obſt. ꝙ Bar. et Ang. in. d. l. pen. ui
deaņt uelle contrariū, qa circa hoc uide. j. nu. 1092.
927 ✱ Infertur pariter ſecundò ex diſtinct. facta. s. nu.
915. ꝙ ſubſtituto extraneo, ſi uerificetur conditio in
perſona ſecundi, attamē ſi ex primo poſt pubertatē de
functo, uel etiam ſi ante, iux. not. j. nu. 1014. ſuper
eſſent filij, ſubſtitutus in totum excluderetur, quia ſu-
pereſſet pſona quæ &c. ita Bar. Bal. et Saly. in. d. l. pe.
& eſt com. opin. ut fatetur Soci. hic num. 22. Et licet
Fulg. ibi & Imol. hic col. 4. contrarium teneant, quos
uidetur ſequi Soci. ubi. s. ſubdens, (ſed ſorte uitio im
preſſoris, aliâs. n. eſſet immediate ſibi contrarius) ꝙ
hęc opin. comm. tenetur, attamen non eſt recedendum
à prima opin. quia in caſu iſto nō militat eadem ratio
in parte quo ad partem, &c. cum ſuperſint filij ex pri
mo, & ſic perſona quæ &c. argumēto. l. Cum acutiſſi
mi. Non obſt. arg. Imol. quia reſpon. ut. s. num. 925.
& 926. Nec obſt. arg. Rip. hic num. 128. dicentis ho
ſce filios non eſſe perſonas, quæ &c. cum non ſint nec
inſtituti, nec poſiti in cōditione: & idem dicit poſt nu.
133. quod accepit à Soci. hic. Ad hoc. n. reſpondetur, ꝙ
immo ſunt in conditione poſiti, ut uidebimus. j. num.
1002. & uide etiam Torniel. num. 128. Non obſt. ut
dicit Soci. ꝙ neq; ēt ipſe frater ſupſtes excluderet ſub
ſtit. p. l. Pater filiā. §. ſi. ergo minus eius filij: quia ad
hoc reſpondetur, quòd immo frater excludit ſubſti-
tutum, ut not. s. in præcedenti illatione. Et hanc con-
cluſionem amplia, prout ampliauimus præcedentem
928 concluſionem. ✱ Infertur & tertiò, ꝙ ēt ſi ſubſt. eſſet
de liberis, et alter eorū in pup. ætate decederet, atta-
mē, ſi ex eo ſupereſſent filij, ſubſt. ad eius portionē nō
929 admitteretur, iux. not. j. num. 1014. ✱ Infertur et
quartò, ꝙ etiam ſi uterq; in pup. ætate decederet, at-
tamen ſi ex alterutro eorū ſupereſſēt filij, excluderēt
ſubſtitutum extraneum non ſolum à portione eorum
pr̄is, ſed etiā à portione alterius, ut dicemus. j. num.
930 1016. ✱ Inferē & quintò, ꝙ ſi ſubſtitutus ſit de li-
beris, tunc uerificata conditione ſiue in primo, ſiue in
ſecūdo, admittitur ſubſt. in portione uerificata, et plu
ralitas reſoluiē in ſingul. cū nō ſuperſit pſona q̄ &c.
et per conſequens eadem ſit ratio in parte quo ad par
tem &c. ita Saly. in. d. l. pen. col. 2. ubi etiam alij com.
et tenent etiam com. Doct. hic, ut per Ang. col. 2. ad ſi.
cum ſeq. Alex. hic col. 6. et in cōſ. 175. col. 4. uol. 5.
& Soci. (quando tamen non adeſt collectiua) hic nu.
20. & 23. Corn. in conſi. 283. col. ſi. in prin. uol. 1.
Rui. in conſi. 124. col. 1. uol. 3. Torniel. hic nu. 122.
qui etiam num. addit rationem, quia in paribus ter.
debet ſeruari natura ſubſtit. quæ eſt, ut pluralitas re-
ſoluatur in ſingul. poterat allegare Soci. in. §. Item ſi
pater. in prin. relat. j. num. 1096. adducit etiam, qa
ex quo teſtator ſubſtituit alium filium, & ſic fecit eū
hæredem fratris ſuum et neceſſariū, iux. §. Quos poſ-
ſum. cenſetur noluiſſe reſeruare ius legit. hære. quam
rationem ſumpſit ab Alex. hic col. 6. circa me. dum di
cit, ꝙ ſi teſtator uoluiſſet reſeruare ius legit. hære. nō
oportebat ſubſtituere parem in gradu. Sed ad hanc ra
tionem reſponderi poteſt, ꝙ ſubſtituit parem in gradu,
ſi uterque &c. non autem extante alio pari in gradu,
quia tunc reſultaret inæqualitas, quæ eſt fugiēda, iux.
not. s. num. 11. uer. ſecūdò. Magis ergo pro hac opin.
uidetur facere tex. noſter, ubi Claudia, quia erat de
liberis, admittitur, licet ſupereſſet nepos ex primo,
ſecundum com. intell. & not. j. num. 1038. ubi uide,
arguendo poſtea de fideic. de qua in hoc tex. ad pupill.
de qua agimus. ſecundò pro hac opin. facit, quia licet
pupill. tacita non admittatur contra matrem, ut not.
in. l. Precibus. attamen ſi ſit ſubſtitutus frater pupilli
utrinque coniunctus, qui ab inteſt. pariter cum matre
ſuccedit, iux. auct. Defuncto. tunc ſubſt. tacita admit-
titur etiam contra matrem, ita Bar. & alij, ut not. s.
poſt num. 78. ante uer. non obſt. & poſt num. 925. et
ita etiam Soci. in. l. 2. ante num. 32. de uulg. & pup.
illud infert ex hac noſtra concluſ. ✱ Immo facilius 931
pluralitas reſoluitur in ſingul. ꝗ tacita pup. admitta-
tur contra matrem, ſecundum Corn. in conſ. 276. col.
5. uol. 3. uide tamen circa hanc rationem not. j. num.
963. Et prædicta quidem concluſio indubitanter uide
tur procedere, ut dicit etiam Rip. hic num. 123. pro-
pe ſi. quando ſuperſtes non eſſet utrinque coniunctus,
ſubſtitutus uerò ſic, quia tunc ſubſtitutus haberet cau
ſam teſtati & inteſtati. accedant not. per Soci. in. d. l.
2. col. pen. num. 32. Contra tamen hanc com. opin. te
net Cum. & Imol. hic & Caſtr. in d. l. pen. col. 2. uer.
ultimò. & Alexā. hic col. 11. uer. ſed in contrarium.
quorum opin. (quando tamen adeſt dictio collectiua)
tenet ēt Soci. hic num. 20. & 23. & tenet etiam d.
Fab. hic poſt num. 37. idem tenet Torniel. (quando ta
men ſubſtitutus non eſſet etiam inſtitutus) nu. 122.
dum reſpondens Soci. ponderat, quòd in caſu huius
illat. ſubſtitutus fuerat etiam inſtitutus, & ſic niſi
fuiſſet etiam inſtitutus, uidetur admittere argumentū
contrarium: cui adde D. Fab. idem in fideic. tenentem
relat. j. poſt nu. 1038. Sed non recedas à com. opin.
per ſupradicta. Non. n. obſtat æqualitas conſiderata
à Soci. quia reſpondetur ut. s. num. 78. uer. ad ſecūdū.
Non obſtat, ꝙ etiam in caſu iſto militet ratio reſerua-
tionis legit. hære. & ſic ratio. d. l. pen. ſaltem pro di-
midia, quæ quidem fuit conſideratio Imol. hic col. 2.
poſt me. & col. pen. poſt me. quia ad hoc reſpondetur
ut. s. num. 81. uer. ad tertiam. Non obſtat, ꝙ in d. l.
pen. Imperator non curet de qualitate perſonę ſubſti-
tutæ, ſed de proprietate ſermonis: Quia reſpondetur,
ꝙ uerum quidem eſt in caſu illo attendi proprietatem
ſermonis, quia contra ſubſtitutum aderat mens teſta-
toris ſubſtituto extraneo, ut diximus etiā. s. nu. 115.
& propterea etiam ſi ſimpliciter facta eſſet ſubſtitu-
tio abſque collectiua, attamen idem eſſet, ut diximus
s. num. 922. uerum quando ſubſtitutus eſt alius fi-
lius teſtatoris, tunc attēdi debet qualitas perſonę ſub-
ſtitutæ ex coniecturata mente defuncti, quia quem to-
tum habere uoluit etc. nō aūt proprietas ſermonis, ut
dicit Iuriſc. hic, & ad prædicta allego not. per Alex.
in d. conſi. 175. col. 4. ad ſi. uol. 5. & Iaſ. in d. l. pen.
col. 3. & not. s. num. 914. Non obſtat ratio in con-
trarium adducta per Caſtr. uidelicet ꝙ. l. Cum auus.
habeat locum, etiam ſi ſubſtitutus ſit de liberis, adde,
& quidem in proximiori gradu, ut ponderat Soci. hic
relat. s. num. 852. Quia reſpondetur per Rui. in cōſ.
124. col. 1. ad ſi. uol. 3. & dū allegat Alex. uide not.
s. poſt num. 926. uer. ideo alia. & uide etiam. s. nu.

855.Non obſt.doct.Bar.in.l.Lucius.alleg.in materia
fideicommiſ.per D. Fab. & Alcia. ut.˙j˙. ante num.
1039.quæ etiam contra hanc concluſ. allegari poſ-
ſet,quia reſpon.ut dicemus in loco proxime allegato.
Non obſt.aliud argu.ad aliud tamen propoſitum, li-
cet ſub dubio, adductum per Soci. hic poſt num.23.
uer.ſed una.quod uidetur facere contra hanc illat. ut
dicit d. Fab.nu.46.quia reſpondetur ut.˙j˙.nu. 942.
Non obſt.ſi diceres,ꝙ hoc modo ſubſtitutio pupill. re
torqueretur in odium illius, cui fit, ſi per eam exclu-
deretur alter frater ſuperſtes: quia reſpon. ex not.˙ſ˙.
ante num.923.uer.nec obſtat,ꝙ hic ſit fauor filij. et
˙j˙.num.934. Non obſtat,ſi diceretur,ꝙ ſubſt. pupil.
dicitur facta ultimo tantum, ut late dix.˙ſ˙.nu.586.
& per conſequens ſubſt. non debet poſſe ſuccedere
primo. Ad hoc.n.reſpondetur,ut ibidem diximus, ꝙ
illud procedit, quando ſubſtitutus eſt extraneus, &
per conſequens ſuperſtes in totum eum excludit,ſecus
quando ſubſtitutus eſt alius filius teſtatoris, quo caſu
ſuperſtes non in totum eum ab inteſtato excluderet.
tunc enim non dicitur facta ultimo tantum, quia ceſ-
ſat ratio ibi alleg.prout ibi declarauimus,immo ratio
illa in his ter.retorquetur, quia cum cauſa teſtati &
inteſtati concurrere non poſſint, ſequitur, ꝙ cauſa
teſtati in totum præferri debet, qua tamen de re dixi-
mus late.˙ſ˙.nu.80.Non obſtat reſponſio ad hunc tex.
data per Soci.poſt num.20. dicentẽ, ꝙ in hoc tex. fi-
lius ex primo non erat ſimul inſtitutus,prout erat ſu-
perſtes in caſu,de quo agitur, neque mors filij ex pri-
mo in hoc tex.fuerat in conditione poſita, prout erat
mors ſuperſtitis in caſu,de quo agitur: quia reſponde
tur per Torniel.ut per eum hic nu.122. ſed quia eius
reſponſio patitur difficultatem, tum quia in dubio di-
cendum uidetur,ꝙ etiam in hoc tex. Claudia fuerit in
ſtituta,iux.not.˙ſ˙.num. 13. uer. non uidetur etiam
obſtare ꝙ filius.ſecundò,quia attenta ratione ſua ſe-
queretur, ꝙ ſi ſubſtitutus non eſſet etiam inſtitutus,
tunc procederet opin.Soci.& aliorum,ut.˙ſ˙.diximus:
cuius tamen contrarium præſupponit com. opin. in-
diſtincte loquens,& eius ratio.Ideo aliter ad reſpon-
ſionẽ Soci.replicari poteſt,ꝙ licet in tex. noſtro filius
ex primo non eſſet inſtitutus,erat tamen poſitus in cõ
dit.quod quidem ſufficit ad hoc,ut dicat̃ perſona q̃ etc.
ut not.˙j˙.poſt nu.1076.Ad illud autem, ꝙ eius mors
non eſſet poſita in conditione,reſpondetur,ꝙ immo ſi-
cut in caſu, de quo agitur, mors coniuncti in pupill.
ſubſt.eſt poſita in conditione reſpectu portionis ſuę,
ita etiam in hoc tex. nõ naſci filiũ ex primo, uel mori
ante patrem,erat poſitum in conditione quo ad por-
tionem patris ſui. modo ſic: qua ratione in hoc tex.
licet conditio filij ex primo defecerit, attamen ex men
te teſtatoris ſubſtitutus de liberis admittitur ad por-
tionem ſecundi,in quo uerificatã eſt cõditio, ergo etiã
in caſu,de quo agitur, ſubſtitutus de liberis debet ad-
mitti ad portionem illius,in quo uerificata eſt cõditio,
licet in altero conditio deficiat. Non obſtat, prout di-
cebat Rip.ubi.˙ſ˙.ꝙ in hoc tex. conditio euenerit in pſo
na ultimi,in hac uerò illat.tenemus idem eſſe, etiam ſi
euenerit in perſona primi, quæ uidentur diuerſa, &
per conſequens &c.l.Papin.exuli. quia reſpondetur,
ꝙ in ter.huius illat.eadem eſt ratio in utroq; caſu.Nã
etiam ꝙ conditio eueniat in perſona primi, attamen
non propterea ſupereſt perſona quæ &c. probatur,
quia licet in hoc tex.cõditio euenerit in pſona ultimi,
aderat tamen idem dubium,quod in hac illat. propter
filium ex primo, qui erat perſona,quæ ex præſumpta
mente teſtatoris excluſiſſet Claudiam, niſi illa fuiſſet
de liberis: ſed,quia erat de liberis,fuit admiſſa. Pari-
ter ergo in caſu iſto ſubſtitutus de liberis debet ad-
mitti etiam ad portionem primi,licet, niſi eſſet de libe
ris,non admitteretur, quia ſupereſſet pſona quæ &c.
& ita differentiam illam ſimpliciter intellectam inter
portionem primi,et ſecundi,tollit Corne.in cõſ.283.
col.pen.uol.1.& Iaſ. in d.l.pen. col.3.& not.˙ſ˙.nu.
845.Nõ obſt.ut dicebat Rip.ubi.˙ſ˙.ꝙ in hoc tex.aga
tur de fideicommiſſaria,in qua ceſſat ratio conſeruan-
darum legit.hære.ſecus in pupill. in qua cenſetur re-
ſeruatum ius legit.hęre.iux.not.per Soci.hic ante nu.
14.uer.circa primam.Ad hoc.n.reſpondetur, ꝙ etiã
in fideicommiſſaria habetur ratio conſeruandarum le-
git.hære.ut late dix.˙ſ˙.num. 832. uer. ueruntamen.
Non obſt. alia reſponſio ad hunc tex. data per Cum.
dicentem,non eſſe peccatum mortale,dicere, ꝙ in hoc
tex.filius ex primo prædeceſſerat ſecundo:quia ad hoc
reſpon.ut.˙ſ˙.num.190.Non obſt.alia reſponſio,ſi di-
ceres,ꝙ ideo in hoc tex.admittitur ſubſtitutus propter
reciprocam præcedentem:quia reſpondetur, ut.˙ſ˙.nu.
828.uer. ueruntamen. ✻ Amplia prædictam com. 932
opin.etiam ꝙ adſit dictio collectiua,quicquid dicat So-
ci.cuius argumentis.˙ſ˙.reſponſum extitit.✻ Amplia ſe 933
cundò,etiam ꝙ ſubſtitutus non eſſet inſtitutus, quic-
quid contrarium teneant.d.Fab.& Torniel. ut.˙ſ˙.re-
tulimus, quia immo com.opin.indiſtincte loquens, &
eius ratio,contrarium inferunt,non obſtantibus in cõ
trarium adductis, quibus ex prædictis patet reſpõſio.
✻ Vltimò non omitto,ꝙ utilitas eſt tenere prædictam 934
com.opin.primò quia intereſt defuncti, cæteris pari-
bus, potius habere hæredem ex teſtamento, quàm ab
inteſtato,iux.not.in ter.˙ſ˙.num.532. ſecundò et for
tius, quia aliàs, ſi mortuo primo decederent poſtea
& ſubſtitutus, & coniunctus ante aditam hæreditatẽ
iſtius pupilli primò defuncti, non tranſmitteretur ius
adeundi ab inteſtato ad hæredes ne ad fratres quidem
l.Quoniam ſororem.C.de iur.delib.& ut per Soci. in
d.l.Qui duos.col.3.in prin.de reb.dub.licet Ang.in.l.
P.Antonius.de acquir.hære.dicat,ꝙ hoc fallit in hære
ditate pupil.Sed reprobat̃ per Io.de Imo. de quo tñ.˙j˙.
nu.949. niſi impuberes ſimul moriantur,quo caſu fit
tranſmiſſio ad ſubſtitutum pupill. ſecundum Ang. &
Imol.in.l.Qui duos.de uulg.& pup.de quo per Soci.in
d.l.Qui duos. in 6. lect. de reb.dub. & uide Alex. hic
col.14.ad fi. ✻ Cæterum ſi portio defuncti pertineat 935
ad ſubſtitutum pupil. tunc eius hæreditas etiam non
adita per ſubſtitutum tranſmitteretur, quia frater
ſubſtitutus pupillo bene trãſmittit ad quoſcunq;, cum
ſit ſuus hæres & neceſſarius fratri,uulg.§.Quos poſ-
ſum. Bar.in.l.2.in.5.effect. pupil. ſubſtit.de uulg.&
pup.licet Iaſ.in.l.Qui ſe patris. teneat non eſſe ſuum
ſed tantum neceſſarium,qua de re uide etiam Aret.in
d.§.Quos poſſum. & ubi proxime dicam. immo licet
filio ſit conceſſum à Prætore beneficiũ abſtinendi,fra-
tri tñ non, ut per Aret. contra Bar.in.l.Pupillus.col.
2.uer.unde ualde miratus ſum.de acq.hære.de quo.˙ſ˙.
poſt num. 292. ✻ Et prædicta concluſ. ampliatur, 936

etiam ſi teſtator dediſſet licentiam repudiandi hæredi
tatem propriam dando ſubſtitutum uulg. uel cohære-
dem extraneum. licet .n. tunc tollatur ſuitas reſpectu
ipſius teſtatoris, quod qualiter procedat, declaratur
in .l. Si filius hæres. de uulg & pup. & per Bar. in .l.
Si mater. §. fi. de uulg. & pup. attamē non tollit̄ reſpe
ctu fratris, quin, ſi eſt ſubſtitutus fratri, tranſmittat
hæreditatem fratris non aditam, ut per Doct. in d. §.
Quos poſſum. & not. Rui. in cōſ. 91. col. 2. in fi. uol.
937 2. de quo tamen uide Rip. in d. l. 2. col. 18. ✻ Secundò
ampliatur, ut procedat etiam in fœmina ſubſtituta
pupil. fratri ſuo, licet. d. fœmina eſſet à ſtatuto ab in-
teſtato excluſa, cui tamen ſtatutum uel teſtator legi-
timam reſeruaſſet, ut per Alex. in conſi. 131. uol. 1.
ſequitur Iaſ. in conſi. 203. col. pen. uol. 1. & in .l. Si
emancipati. col. antep. C. de collat. & in .l. Si arroga
tor. col. 9. de adopt. & in .l. Qui ſe pr̄is. col. 9. C. unde
lib. & in .l. Si quis poſthumos. §. 1. col. 3. de lib. &
poſt. de quo tamen ultimo per Alcia. in .l. Ventre. nu.
22. quibus adde omnino Soci. in .l. Si filius qui patri.
col. 8. de uulg. & pup. ſed quia hoc egeret longiore in
dagine, ideo uide Bru. in tract. huius ſtat. in 10. art.
q. 3. in 4. & 5. limit. & in. 9. art. quæſt. 9. circa me.
938 ✻ Sed his omiſſis redeūdo ad illationem, de qua ſ. ex
ea ſequitur limit. ad .l. Vel ſingulis., in ſecūdo reſpon
ſo, ut non procedat, quando alius frater eſſet ſubſtitu
939 tus, ut not. Alex. hic col. 8. ✻ Sequitur etiā, ꝙ tex. in
.l. Qui duos. in ſecundo reſponſo, de uulg. & pup. &
in .l. Pater filiam. §. fi. ad .l. falc. non habeat locum, qn̄
ſubſtitutus eſſet de liberis, & per cōſequens, ꝙ etiam
in pupill. quando ſubſtitutus eſt de liberis, fieret hære
940 ditatum contributio. ✻ Ex quo aliud etiam ſequitur,
ꝙ ſubſtitutus de liberis eſſet in hoc ultimo deterioris
conditionis, quàm extraneus, quod non inconuenit,
ut per Soci. in .l. 2. col. fi. de uulg. & pup. & ratio eſt,
quia hæc deterior conditio conſecutiua eſt fauoris, ꝙ
ſubſtitutus ſtatim defuncto primo admittatur ad eius
hæreditatem, non obſtante ſuperſtite, & ſic ſucce-
dit dictum Bal. in .l. Quod fauore. et uide Soci. in .l. Cū
auus. col. 7. & ſ. ante num. 923. uer. nec obſtat, ꝙ
hoc ſit fauor filij. ✻ Infertur & ſextò ex principali
941 cōcl. ſ. facta in hac materia, ꝙ in pupill. ſubſtit. plu-
ralitas reſoluitur in ſingul. qn̄ ſubſtitutus eſt de libe-
ris, licet ſupereſſent filij alterius prædefuncti. licet .n.
cenſeantur poſiti in condit. ut cōtra ſoci. & Rip. di-
cemus. j. poſt num. 1014. attamen ſi ſubſtitutus de
liberis admittitur excluſo alio fratre ſuperſtite, mul-
to magis admitti debet excluſis filijs alterius præde-
functi. ita Soci. hic num. 23. & licet contra hanc
illat. teneat d. Fab. num. 46. attamen ab ea non rece-
das. Non .n. obſtat, ꝙ ſicut ſubſtitutus excluditur à fra
tre ſuperſtite, ita etiam excludi debeat ab eius filiis,
qui in locum patris ſuccedunt, ut per eum accipientē
à Soci. hic num. 23. qui, iudicio meo, aliqualiter cor-
ruptus habetur. dum .n. dicit, ita hic liberi unius fra-
tris non admittūtur, uult dicere, ita hic frater nō ad-
mittitur. quia ad hoc reſpond. ipſemet Soci. aſſignan
do rationem differentiæ, ut per eum. ſed quia reſpon-
ſio illa fuit reprobata. ſ. ante num. 932. uer. non ob
ſtat reſponſio. ideo melius reſpon. falſum eſſe, ꝙ ſub-
ſtitutus excludatur à fratre ſuperſtite, ut uidimus in
præcedenti illatione, & propterea argumentum iſtud
retorquetur, ut proxime dicebamus, prout etiā prius
arguit ipſemet Soci. Nec omitto, dum d. Fab. ut. ſ.
& Torn. num. 128. dicunt, filios ſuccedentes in locū
patris, debere excludere ſubſt. prout excluderet ipſe
pater, ſi uiueret, ꝙ hæc conſeq. non eſt bona, quia li-
cet alius filius teſtatoris non coniunctus in ſubſtitu-
tione ſit in pari gradu cum coniuncto ſuperſtite, &
cum filijs poſitis in condit. attamē iſti excludēt ſubſt.
extraneum, ille uerò non, ut not. j. nu. 1075. non .n.
ſufficit, ꝙ excludēs ſit in pari, uel etiam in potiori gra
du, ſed requiritur, ꝙ ſit coniunctus in ſubſt. paſſiua,
uel in condit. poſitus, ut ibi. ✻ Non obſt. alia ratio in
contrarium adducta per Soci. & à d. Fab. ubi. ſ. ad-
miſſa, uidelicet ꝙ teſtator ideo ſubſtituerit pupillari-
ter, quia noluit nepotibus præiudicare, & ideo etiam
ſi ſubſtituatur alius filius teſtatoris, attamen deceden
te primo pubere, qui poterat habere filios, cenſendū
non eſt teſtatorem noluiſſe hoc caſu ſubſtituere. cui ad
de Bar. in .l. 2. col. 2. uer. quid dicemus. de uulg. et pup.
ubi ꝙ patri conceſſum eſt teſtari pro pupillo, quia in
ea ætate generare non poteſt, & ſic nepotibus non
præiudicatur, inferens propterea, ꝙ pupillaris fieri
non poteſt puberi uſque ad 25. annos, licet uſque ad
eam ætatem ſtatutum prohiberet aliquem teſtari.
Ad hanc .n. ſoci. conſiderationem reſpōdetur, eam ni-
hil aliud inferre, niſi ꝙ filij filiorum debent tacite cen
ſeri poſiti in conditione etiam in pupillari ſubſtitutio-
ne, & ſic ſolum infertur reſponſio ad id, quod ipſe So
ci. ſ. proxime negauerat, & ita etiā nos tenemus. j.
num. 1002. Quod quidem attenditur, quando ſubſt.
eſt extraneus, ut not. ſ. num. 929. tunc .n. ſupereſt
perſona quæ &c. iux. not. j. num. 1060. Sed quando
ſubſtitutus eſt de liberis teſtatoris, tunc non attendit̄,
quia dato, ꝙ filij non ſolū tacite ſint poſiti in condit.
ſed etiam ſi eſſent expreſſe poſiti in cōdit. non tn̄ ex-
cluderent ſubſtitutū de liberis à portione alterius: im
mo ne ipſe quidem coniunctus & de liberis excludit
ſubſtitutum de liberis, ut not. ſ. num. 930. Aliud eſt,
ſi uolumus, ꝙ filij fratris magis excludant ſubſtitutū,
quàm ipſe frater, contra omnem rationem, & contra
ipſummet ſoci. hic num. 23. uer. & iſta concluſio de
plano. Fateor ergo, ꝙ teſtator non ſubſtituiſſet etiam
fratrem illi, qui deceſſit cum filijs, ne illis p̄iudicaret
in portione patris: ſed quin ſubſtituiſſet alteri ſine fi-
lijs decedenti, hoc quidem ex. d. ratione non infertur,
ut patet ex not. per ipſum Soci. hic ante nu. 21. dum
reſpon. ad .l. Generaliter. Præterea teſtator ideo ſub-
ſtituit pupill. ut ſibi poſt pubertatem relinqueret fa-
cultatem teſtandi, eumq; relinqueret, ut alibi ſacra
dicit ſcriptura, in manu arbitrii ſui, cum antea te-
ſtari non poſſet, propter quod inuenta fuit pupil. ſub-
ſtit. Inſti. de pub. ſubſtit. in prin. & .l. 2. in prin. eo.
tit. non autem, ut dicit Soci. ne filijs, qui poſt eam æta
tem generari poſſent, præiudicaretur. hac .n. ratione
attenta ſequeretur, ꝙ in pupill. ſubſt. deberet ſolum
attendi, an ſuperſint liberi, uel ne, non autem, an illi,
quibus eſt facta ſubſtitutio, decedant in pupil. ætate,
uel ne, cum præſertim aliquando etiam pup. generet
filios, iux. not. j. num. 994. prout ſignanter contra
Bar. ſ. alleg. dicebat Alex. in. d. l. 2. col. 3. in prin. de
quo tn̄ uide Polit. in tract. ſubſtit. char. 30. in prin.
& ad prædicta bene faciunt not. per Fulg. quem re-

fert & ſequitur Soci.iun:relat.ſ.num.8.Ad hęc,fru
ſtra fieret mentio pupill.ætatis, quando etiam poſt il-
lam ætatem nepotibus naſcituris non prę iudicet,iux.
943 l.Cum auus. ✠ Infertur etiam ſeptimò, ꝙ etiam ſi
ſubſtitutus eſſet extraneus , ſi tamen uerificaretur cō
ditio in perſona ultimi decedentis, admitteretur ſub-
ſtitutus in eius portione , & pluralitas reſolueretur
in ſingul.& iſta illatio eſt clara,ſecundum com.opin.
in.d.l.pen.& hic, ut per ſoci.hic num. 21.ſubdētem
ita tenere omnes Doc.quos uidit,& per D.Fab. ante
num. 37.uer.reperio . & eſt,ſecundū com. ſolut. ad
d.l.pen.ut not.ſ.num.844.cum ſeq. & idem in fi-
deicommiſſ. tenetur , ut not.j.poſt num. 1057. &
probatur clare,primò per hunc tex. & eius rationē,
ut not.Imol.hic col.pen.prope fi.uer.ſi uerò exiſtat.
Secundò probatur,quia ſubſtitutio facta de extraneo
pluribus pupillis,dr facta ultimo , ut.ſ.uidimus nu.
586.et cū ſeq.et ibi dictis nu.589.adde,ꝙ dū Torn.
in cōtrariū pōderat Bar.hic,poterat ēt allegare Bar.
in.l.Lucius. in prima.q.de uulg. & pup. ſed reſp. ut
not.ſ.poſt num.880.Si ergo uerificatur in ultimo,
debet proculdubio admitti ſubſtitutus in eius por-
tione,licet in altero non fuerit uerificata . Tertiò pro
batur ſecundum Rip.hic num.127.quia ſi ſuperſtes
repudians non excludit ſubſtitutum,ſecundum com.
opin.ut.j.uidebimus num. 984.multo ergo minus
iam mortuus debet excludere ſubſtitutū:loquimur.n.
hic de portione ultimi. Et hanc concluſ.ſatetur etiam
Soci.hic num.21.quando ſubſtitutio facta eſt per uer
ba ſimplicia,eamq́ue ſatetur,etiam ſi ſit facta per col
944 lectiuam,dummodo ſit facta in tota. ✠ Verum diffi-
cultas eſt,quando facta eſt per collectiuam abſque di
ſtione , tota . contrarium.n.uidetur tenere Soci. hic
tum num.21.tum etiam num.29. Mouetur,quia tex.
in.d.l.pen. requirens utrunq; decedere in pupil. æta-
945 te,generaliter loquitē,✠ ergo generaliter debet intelli
gi,etiam quòd in uno eſſet maior ratio, quàm in alio,
ut ſæpe dicit Dec.ꝑ.l.1.§.Quod autem.de aleator.con
tra quem tamen uide Soci. in.§. Item ſi pater.col.1.
946 de reb.dub.✠ Sed ꝑ Deci.facit, quia in materia extē
ſionis fit extenſio,etiam ꝙ in caſu, ad quem fit , non
ſit omnino tanta ratio,quanta in caſu,à quo fit,ſecū-
dum Soci.in.l.2.§.Ex his.in prin.de uerb.oblig.ſequi
tur Alcia.in primo lib.de uerb.ſign. pag. 14. octauę
formę.ſed redeūdo ad ꝓpoſitū,adde,ꝙ tex.ibi non ſor
mat quæſtionē,an primo decedente in pupil.admitta-
tur ſubſtitutus, ſed an alterutro,quod ualet,ſiue pri-
mo,ſiue ſecundo:& tamen reſpond.ibi,ꝙ non,ſed re-
quiri , quòd uterque &c. & ideo dicebat Iaſ. ibi in
4.not.in fi.quòd differentia inceptionis à primo , uel
a ſecundo , quam tradunt com. Doct.eſt uerbalis.cui
adde not.j.num.845.Præterea dicit ſoci. cum ſub-
ſtitutio dicatur facta ultimo:itātum,ſub conditione, ſi
uterque,quomodo non uerificata conditione in primo
admitti poteſt ſubſtitutus?contra not.j.nu. 1301.
Facit etiam pro hac opin. quia ad eſſe ſubſtitutionis
pupil.factæ uni, non eſt neceſſe, ꝙ ambo decedant in
pupill.ſed ſic eſt,ꝙ, quando exprimitur unus caſus in
diuiduus contentus ſub aliquo capite alicuius ſubſti-
tutionis,tunc non fit extenſio ad caſum ſimilem , ut
per Ang.in.l.Quādiu.ſecunda, in fi. de uulg.& pup.
cum alijs alleg.ſ.num. 270. ergo &c. Et hoc argu-
mentum adducit Corne.in conſi. 276.col.4.in prin.
uol.3. Nec obſtare uidetur tex. noſter , quia in caſu
iſto ceſſat ratio huius tex.uidelicet,quia quē totū etc.
nam licet mortuo utroq; in pupil. ſubſtitutus omnino
ſit habiturus totum,attamen non dicitur habere totū
ex uoluntate teſtatoris, neque dicitur ſubſtitutus pri
mo, ſed ſolum ultimo , ut late diximus.ſ.num.586.
Et licet hæreditas primi reperiatur in hæreditate ſe-
cundi,non tamen illud eſt ex tacita diſpoſitione teſta
toris, ſed legis. probatur, quia quādo portio non gra
uata accedit grauatæ ex diſpoſitione teſtatoris , tunc
fit contributio hæreditatum,ut dicit Soci.ad quod po-
terat allegare.l. Quòd ſi alterutro.ad.l.falc. diximus
ſ.num.504. conſequens autem eſt falſum.d.l.Qui
duos.§.1.de uulg.& pup.& d.l.Pater filiam.§.fi.er-
go dicitur peruenire ex diſpoſitione legis,quo caſu nō
fit contributio , iux.not. ſ.num. 508.uer. & ratio.
& ad hanc rationem Soci. adde Alexā . ita dicentem
in.l.Qui fundum.§.fi.col.pen.uer.itē adde.ad.l.falc.
Et hac ratione utitur etiam idem Soci. in.l.Qui duos.
col.5.in 6.lect.de reb.dub.& ſumpſit , licet non di-
cat,à Caſtr.in d.l.Pater filiam.§.fi.col.fi.& hāc ean
dem rationem adducebat etiam Iaſ.nullam de prædi-
ctis mētionem faciens,in d.l.Qui duos.col.fi. de uulg.
et pup.quibus adde,quia uoluntas proprie dicitur il-
la,quæ eſt expreſſa,ut.ſ.poſt num.144.Secundò ui-
detur reſpōderi poſſe ad hunc tex. ꝙ hoc ideo ſit pro-
pter reciprocam præcedentem : & ita reſpondet So-
ci.hic poſt num. 21. remittens etiam ſe ad dicta per
ipſum hic ante num.15.uer.hanc ſolut. ubi tenet , ꝙ
tam in ter.huius tex.quàm d.l.pen.attendi ſolum de-
beat,an adſit reciproca,uel ne,adeo ꝙ, niſi hic adeſ-
ſet reciproca , ſecus diceretur . contra uerò ſi in d.l.
pen.adeſſet reciproca,pariter cōtrarium decideretur.
Tertiò ad hunc tex.reſpond.d.Fab. ante num. 37. ꝙ
hoc ideo ſit in hoc tex. quia Claudia ſubſtituta erat
ſanguine coniuncta,ſecus ergo ſi ſubſtitutus eſſet ex-
traneus.cui adde,quòd ita dicunt com.Doct.hic, infe
rentes,ꝙ ſi Claudia eſſet ab inteſtato excluſa,contra
rium decideretur,ut uidebimus.j.num.1069. Præ-
dictis tamen non obſtantibus receden. non eſt à com.
opin.per.ſ.alleg.Non.n.obſtat d.l.pen.quia reſpon.
com.ꝙ ibi uerificata erat conditio in primo decedēte,
& propterea ſupererat alter, cui cenſetur reſeruatū
ius ſucceſſionis ab inteſtato , ut ibi dicitur,ſecus uide
tur , ubi uerificata eſſet conditio in ſecundo,prout in
hoc caſu,de quo loquimur,quia tunc ceſſat ratio præ-
dicta,& per conſequens deciſio huius tex. Non obſt.
ꝙ Imper.ibi in fi. generaliter loquatur, quia reſpon.
ut per d.Fab.ante num. 30.uer.nec obſt.ille tex.quòd
loquitur reſpectu caſus ſupra propoſiti, uidelicet de
portione primi defuncti,ut per eum. ✠ adde , quòd ra
tio ibi adiecta reſtringit & declarat deciſ.conſideran 947
do,ut paulo.ſ.dicebamus.l.Cum pater.§.Dulciſſimis.
de leg.2.cum uulg. alleg. per Soci. iun. in conſi.70.
col.pen.uol.2.Crauet.in conſi.227.col.2.& in cōſ.
243.quod maxime procedit in ratione ſcripta,quic-
quid ſit in non ſcripta, de quo per Alex.in conſi. 32.
uol.7. circa quod obiter non omitto , ꝙ etiam econ-
tra dictum reſtringit rationem , ut per Cagnol.in.l.
Vinum.num.38.Non obſt.dictio illa,alterutro,quia
non refertur ad primum uel ſecundum decedentē,ſed

ad unum pupillum,uel alium.hoc patet,quia ratio ibi
adiecta declarat intellexiſſe , quòd conditio ibi uerifi
cata fuerat in primo decedente, aliâs non quadraret.
accedat Curt.iun.in d.l.pen.col. 3. Ad hac, quia pro
euitanda legum contrarietate licet diuinare , ut not.
948 ·j·.num. 1067. ✻ Non obſtat, ꝙ Iaſ.dicat hanc dif-
ferentiam de primo , uel de ſecundo decedente , eſſe
uerbalem,quia reſpondetur , ꝙ ſecundum qualitatem
perſonarum inſtitutarum uel ſubſtitutarũ poteſt eſſe
uerbalis,ut ſi ſubſtitutus ſit de liberis.tunc.n.non ſit
differentia quo ad primum, uel ſecundum decedentẽ,
ut ſupra diximus num. 941.uel etiam ſi grauati eſ-
ſent extranei inter ſe.utroque.n.caſu indiſtincte ad-
mitteretur ſubſtitutus:uel etiam ſi ſubſt. eſſet extra-
neus,& ſupereſſent filij alterutrius, quia tunc indi-
ſtincte excluderetur ſubſtitutus,ſiue loquamur de pri
mo decedente,ſiue de ſecundo. & ſi his modis Iaſ.uo-
luit intelligere, recte loquitur , quia hac conſideratio
de primo,uel ſecundo decedente,ſit ſolum ad uidendũ,
an ſuperſit perſona qua &c.uel ne, ut dicit etiã Cor
ne.in conſi.283.col. 3.uerſi.& per illum. & uerſi.
eſt.n.ratio . & uer. & ideo.uol. 1. aliâs uerò ſi Iaſ.
uollet,ꝙ fieret differẽtia inter primum & ſecundum
decedentem,ad hoc,ut uideatur, an ſuperſit perſona
qua &c.uel ne,certe erraret, prout hoc latius decla-
rauimus. ·s·.num. 845.Non obſtat, ꝙ dicatur ſubſti-
tutus ultimo tantum ſub condit.ſi uterq;,quia dicitur
ſubſtitutus ſub conditione, ſi uterque, ad hoc, ut ha-
beat totum,ſed quo ad portionem ipſius ultimi tantũ
ſufficit,ꝙ ipſe ultimus decedat impubes , quia plurali
tas reſoluitur in ſingul. cum non ſuperſit perſona
qua &c. Praterea quaſt.illa,an ſubſtitutus dicatur
ultimo tantum,procedit ſolum,quando etiam primus
deceſſit impubes.& ſolum quando ſubſtitutus eſt ex-
traneus. Non obſtat arg.Corne. ·s·.adduct.quia ipſe-
met in eo.conſi.col. 8.reſpondet,quem aliter non re-
fero , quia certe leuitas illius argumenti ſatis ſeip-
ſam oſtendit.ſolum addo,ꝙ opin. illa Ang. ſuper qua
arg.illud fundatur, eſt com.reprobata,ut dix. ·s·.poſt
nu. 272.uer.ad ult.Non obſtat prima reſpon.ad hunc
tex.quia reſpondetur,quòd immo eſt ex uoluntate te-
ſtatoris,ꝙ ſubſtitutus habeat totum utroq; decedente
in pup.atate,iux. not. ·s·.poſt num. 828. uer.contra
etiam hanc.quibus adde not. ·s·.ante num. 923. uer.
non obſtat . Nec obſtat, quòd ſubſtitutus pluribus pu
pill.ſuccedere dicatur ultimo tantum : quia reſpon.ꝙ
non propterea ſit,quin dicatur habere totum ex uo-
949 luntate teſtatoris , ✻ immo etiam ſecundus dicitur
habere portionem primi in pup. atate defuncti ex uo
luntate teſtatoris, qui conſeruando ſecundo legitimã
hareditatem fratris , uidetur eũ facere ſuum & ne-
ceſſarium haredẽ,ac ſi eum ſubſtituiſſet,iux.§.Quos
poſſum. adeo ut tranſmittat hareditatem etiam non
aditam,ut in.d.l.Qui duos.de reb.dub.ſecũdum Ang.
in.l.P.Antonius.de acq.hare.quem,contra Imol.uide
tur ſequi Soci.in d.l.Qui duos.col. 5.in. 5.lect. & Al
cia.in.l.Ventre.pag.pen.de acqu. hare.quare autem
eam hareditatem non cõtribuat,diximus. ·s·.ante nu.
950 923.uer.non obſt. ✻ Et pradicta intellige,quãdo pri
mus deceſſit in pupill.atate,ſecus autem ſi poſt,ut per
Soci.in.d.l.Qui duos.col. 2.in fi.cũ ſeq.Sed quicquid ſit
de ſecundo propter not. ·s·.ante num. 935.ſatis eſt,ꝙ

ſubſtitutus dicitur conſequi utranque portionem ex
uoluntate teſtatoris,ut. ·s·. dix. Non obſt. ſecunda re-
ſponſio ad hunc tex.data per Soci.primò, quia parum
refert,an in pupil.pracedat reciproca,uel ne,cũ om-
nino portio primi ſit peruentura ad ſecundum, ut di-
ximus. ·s·.poſt num. 495. Secundò,quia reſtrictio iſta
soci. de reciproca reprobata fuit. ·s·.poſt num. 828.
uer.ueruntamen. Non obſtat tertia reſponſio ad hunc
tex.data per d.Fab.quia reſpon. ꝙ in hoc tex.ponde-
ratur,Claudiam eſſe ſanguine coniunctam , quia ſu-
pererat filius ex primo , qui excluſiſſet ſubſtitutum
extraneum : ſed cum in ter.de quibus agitur,non pra
ſupponatur primum reliquiſſe filium, ideo ſequitur,
quòd,ſicut in hoc tex.admitteretur ſubſtitutus extra
neus,ſi filius ex primo ꝓdeceſſiſſet ſecũdo,uel aliâs nõ
eſſet perſona , in qua concurrerent requiſita, de qui-
bus. ·j·.nu. 1071.ita etiam admitti deberet in hoc ca
ſu non extãtibus filijs ex primo . ✻ Infertur & octa 951
uò,quòd etiam ſi ſupereſſet aliquis de liberis teſtato-
ris,qui tamen excluſus eſſet ab inteſtato de iure , uel
com.uel municip.tunc admitteretur ſubſtit. utputà ſi
extaret mater,qua excluderet ſuperſtitem coniunctũ
ex uno latere tantum,iuxta auct. Defuncto . uel etiã
ſi extaret frater utrinque coniunctus, qui eum pari-
ter excludit,iux.auct.ceſſante.uel ſi ſuperſtes coniun
ctus eſſet fœmina per ſtatutum ab inteſtato ſtantibus
maſculis excluſa . tunc.n.admitteretur ſubſtitutus,
quia coniunctus ſuperſtes , qui excluditur, non poſſet
excludere ſubſtitutũ:minus uerò ipſa mater,uel alius
frater utrinque coniunctus,uel agnati poſſent exclu-
dere ſubſtitutum,cum non eſſent nec coniuncti in ſub
ſtit.paſſiua,nec poſiti in conditione.ita Alex.in conſi.
91.col. 3.uol. 1.Caſtr.& com. Doct.in.d.l.pen. ut p
Alex.ibi col. 2.uer. et dicit Fulg.Toru. hic nu. 117.
Corn.in cõſ.283.col. 3.uol.primo,et dicemus ẽt. ·j·.
num. 1075.et hanc opin.tenuerunt multi relati per
Rip.hic num. 120.ex quibus clare conſtat hanc opi.
eſſe com.Contrarium tamen tenet Caſtr.ſibi contra-
rius hic col. 3.& prope fi.& uide etiam. ·j·.in mate-
ria fideic.poſt nu. 1203.uer.cõtrariũ.Mouet̃ Caſtr.
ex proprietate ſermonis. nec obſt. dicit ipſe , quòd
ceſſet praſumpta mens teſtatoris , de qua in d.l.pen.
quia reſpondet,quòd licet ceſſet una ratio d.l.pen.non
tamen ceſſat altera ratio illius legis,uidelicet proprie
tas ſermonis, ergo adhuc uiget diſpoſitio,uulg.§. No-
tanter.&.§.Affinitatis.&c.Et huic opin.qua inniti-
tur uerbis, adharet etiam Soci.hic poſt num. 20.uer.
2.limita. quia ut. ·s·.dixi poſt nu. 912. nunquam in
hac materia uoluit recedere à uerbis . cui reſpondet
Rip.poſt num. 120. ut per eum. Sed pro opin.Caſtr.
adduci etiam poteſt auctẽ. Licet.C.de nat. lib.inducẽ
do , ut per Corn. in conſi. 20.col. uol.4.& doct.
Bar.in.l. 1.§.Si pater.de coniung.cum eman. lib. ubi
ꝙ mater à ſtatuto excluſa propter fratrem , excludi-
tur,licet ille ſic defuncti iudicio priuatus, ea ratione,
ſecundum eum,quia priuatio neque uere , neque ficte
pracedit aſſignationem alteri factam, per.l.primam
.§.fi.de aſſignan.lib.quã deciſ.alij ſequuntur , ut per
Deci.in d.l.pen. in fi.C.de impub. & Rui. in conſi.
126.col. 3.uolu. 3.Ego uerò etiam teneo opin. com.
quia paria ſunt,non extare,uel extare & non ſucce-
dere,iur,uulg.et quia ita etiam not.Doct.in materia

fideie.ut uidebimus. i.nu.1197. cum plur. ſeq. hinc
eſt, quòd licet tacita pupillaris non admittatur con-
tra matrem, tamen ſi mater ſit excluſa à ſucceſſione,
tunc ſubſtitutus admittitur, ut p Soci. poſt alios com.
in.l.2.col.pen. uer. ex qua concluſione. de uulg. &
pup. Rui. in d.conſi.126. Præterea, dicit Iaſ. in d.l.
pen.col.3. dicas quo iure uelis, quòd ſuperſtes iſte ex
cludat ſubſtitutum, nam non quidem ab inteſtato, cũ
alij eum excludant, non ex iure accreſcendi, cum non
agatur de hæreditate teſtatoris, ſed de diuerſis hæredi
tatibus. iux. not. s. poſt num.533. uerſi. uerum. ad-
de, quia ceſſat poſt ius acquiſitum, ut dixi etiam con-
tra Torniel. contrarium tenentem. s. poſt num. 510.
uer. ſequeretur. Non obſtant contraria. non.n. uerbis,
ſed menti adhærendum eſt, ut inquit Iuriſc. hic, & di-
ximus. s. in primo not. Nec eſt uerum, ꝙ in d.l.pen.
conſideretur proprietas ſermonis, nec dictio, uterque,
nec ꝙ ſint duæ rationes illius legis, ſed ſola illius ra
tio eſt præſumpta mens teſtatoris, ut patet ibi, cogi-
taſſe.n.etc. ut dix. s. ãte nu.923. uer. ꝑdictis. Nec mo
uet, ꝙ Soci. dicit, nõ probari in d.l.pen. hanc mentẽ te
ſtatoris militare in caſu iſto ad fauorẽ ſubſtituti, quia
reſpondetur, ꝙ licet non probetur in.d.l.pen. ſufficit,
ꝙ probetur per rationem illam, ꝙ idem ſit de parte
quo ad partem etc. ſuper qua ratione fundat ſe Iuriſ.
hic, quæ quidem militat in hoc caſu, cum non detur
ratio diuerſitatis inter partem quo ad partem, & to-
tum quo ad totum, ſtante excluſione ſuperſtitis. Non
obſt. alia adducta per ſoci. quæ licet uideantur duo
argumenta, tamen eſt unum tantum, & in effectu ar
guit ſic: Perſona ſuperſtes, de qua hic, cenſetur poſi-
ta in condit. reſpectu portionis alterius, ſed poſitus in
conditione excludit ſubſtitutum, dato ꝙ nõ ſuccedat,
953 uulg. §. Cum quis. ergo &c. ✻ ꝙ autem dicatur poſi-
ta in condit. adducit Soci. primò æquiparationem fa-
ctam per glo. in.l. Lucius. de perſona, de qua hic, ad
poſitam in condit. ſecundò adducit, quia mors unius
in pupil. ætate eſt poſita in condit. ad incluſ. ſubſtituti
quo ad portionẽ alterius, ergo eius ſupexiſtẽtia eſt po
ſita in condit. ad excluſionem ſubſtituti. Ad hæc.n.
reſpondetur, primò, non eſſe uerum, ꝙ perſona ſuper-
ſtes ſit poſita in condit. quo ad portionem alterius: et
contrarium aſſerit ipſe Soci. hic col.1. dum dicit, ꝙ in
hoc tex. in quo dictum fuerat, ſi uterque &c. filij
unius ſunt poſiti in condit. ad excluſionem ſubſtituti
ſolum à portione patris ſui, & ſic filij ex primo à por
tione primi, filij uerò ex ſecundo à portione ſecundi,
& retuli. s. poſt num.85. uer. & quia. & uide etiam
s. num.92. & propterea idem Soci. expreſſe ita re-
ſpõdet. in.l. Cum auus. in 6.q. ultra Bar. nu.94. ut re
tuli. s. poſt num.926. uer. poteſt. bene uerum eſt, ꝙ
coniunctis in ſubſtitutione paſſiua uidetur teſtator re
ſeruaſſe ius legit. hære. d.l.pen. prout cenſetur reſer-
uatum poſitis in condit. d.l. Lucius. & ualet quidẽ con
ſequentia, poſitus eſt in conditione, ergo ſibi reſerua-
tum eſt ius legit. hære. d.l. Lucius. Sed non è contra ſe
quitur, reſeruatum eſt ius legit. hære. ergo poſitus eſt
in condit. Non obſtat æquiparatio glo. in d.l. Lucius.
quia illa procedit ſolum quo ad hoc, ut neuter propte
rea dicatur uocatus, ſed ꝙ ſolum reſeruatum cenſea-
tur ius legit. hære. non autem procedit eò, ꝙ perſona,
de qua hic, cenſeatur poſita in condit. quo ad portionẽ
alterius, & maxime, ut dicit Rip. hic, ante nu.121.
uer.3. quia in tex. d.l. Lucius. agitur de portione patri
acquiſita, in qua facilius filij dicuntur poſiti in con-
dit. quàm in perſona, de qua hic, ubi agitur de portio-
ne acquiſita alteri, ut diximus. s. poſt num.248. Nõ
obſtat alia ratio in contrarium adducta per Soci. quia
procederet, ſi argueret de portione uniuſcuiuſque, di-
cendo, ꝙ mors in pupillari ætate eſt poſita in condit.
ad incluſionem ſubſtituti, ergo eius ſuperexiſtentia
poſt pubertatem eſt poſita in condit. ad excluſionem.
Sed dum dicit, reſpectu portionis alterius, hoc negaꝰ.
nam licet ſecundum uerba hoc uideatur, attamen ſe-
cundum mentem, quæ magis attenditur, quàm uerba,
neque mors, neque ſuperexiſtentia unius tantum eſt
poſita in conditione reſpectu portionis alterius. pri-
mum de morte, dum dixi ꝙ non eſt poſita in conditio-
ne ad incluſionem, patet, quia licet alter decedat in
pupil. ætate, non propterea ſubſtitutus admittitur ad
portionem alterius, ut eſt clarum. Pariter etiam de
ſuperexiſtentia, ꝙ non ſit poſita in condit. ad exclu-
ſionem ſubſtituti à portione alterius, patet, quia ſe-
queretur, ꝙ nunquam ſubſtitutus admitteretur, niſi
uerificata conditione in utroque, & ſic nunquam plu
ralitas reſolueretur in ſingul. quod falſum eſſet et ab
ſurdum. immo retorqueo argumentum Soci. ꝙ ſicut
mors unius tantum non eſt poſita in condit. ad inclu-
ſionem ſubſtituti reſpectu portionis alterius, ut in con
feſſo eſt, ergo neque etiam eius unius tantum ſuperexi
ſtentia poſita eſt in cõdit. ad excluſionem ſubſtituti à
portione alterius: ✻ ſed tantum iſte coniunctus, ex 954
præſumpta mente teſtatoris eis coniunctim ſubſtituẽ
tis, excludit ſubſtitutum tanquam cui reſeruatum cẽ
ſeatur potentius ius in ſucceſſione, quod habebat, quo
caſu è contra deciditur, quòd niſi ſuccedat, non exclu
dit, iux. doct. Bar. in d. §. Cum quis. & in.l.1. §. Si pa-
ter. de coniung. cum eman. lib. et ita in ter. noſtris re-
ſpon. ipſemet Soci. in.l. Centurio. ante num.17. quem
refert & ſequitur Rui. in conſi.126. col.6. poſt me.
uol.3. quam reſponſionem ſibi aſcribit Tiraq. in.l. Si
unquam. in uer. ſuſceperit liberos. num.129. & eam
etiam tradit idem ſoci. in.l. Cum auus. in.6.q. ultra
Bar. poſt num.94. ✻ Hinc eſt, ꝙ fœmina ex ſtatuto 955
non excludantur ab agnatis non ſuccedẽtibus, ut per
Moder. in. §. Et quid ſi tantum. & Deci. in.l. Filiæ do-
tem. C. de collat. & in conſ.296.378.383. col.pen.
et alibi ſæpe, Alber. Bru. in trac. huius ſtatuti art.12.
q.5. cũ pluribus alijs nouè cumulatis per Soci. iun. in
conſi.28. num.8. cum ſeq. uol.3. & hoc ſimile alleg.
Corne. in conſi.186. col.12. uol.3. ✻ Secundò prin- 956
cipaliter ad d. §. Cum quis. reſpon. Rui. & melius ſe-
cundum eum, in.d. conſi.126. col.6. in fi. cum ſeq. ꝙ
procedit, quando diſpoſitio ab ipſo initio non inerat,
ſed fuit adiecta ſub cõditione tamen. tunc.n. ſola exi
ſtentia poſiti in condit. excludit, ſecus quando ab ip-
ſo initio diſpoſitio quidem ineſt, ſed caret effectu eue-
niente aliqua conditione. i. extante aliqua perſona,
prout hic, & in ter.l. Cum auus. & in tacita pupil.
quæ ab initio ineſt in expreſſa uulg. ut per Deci. poſt
alios in.l. Precibus. colu.1. (qua de re per Cagnol.
poſt Polit. in.l. Quod ab initio. de reg. in.) ſed non ha
bet effectum extante matre. tunc.n. merus euentus
conditionis. i. ſola exiſtentia perſonæ poſita in cõdit.
non

non impedit effectũ illius diſpoſitionis, niſi cõditio illa
ſit effectualis.i.niſi pſona poſita in cond.ſuccedat: &
957 rõ differentiæ eſt reg.l.patre furioſo.ut p cũ.* Aliter
ẽt rñderi põt ad.d.§.cum quis. tum uidelicet nõ pro-
cedere, qñ poſitus in cond. iam tpe teſtamẽti erat à le-
ge, prout in ter.noſtris, excluſus.tunc.n.non excludit
aliũ, quẽ aliâs excluderet.ita Bar.ibi prope fi.quẽ re-
fert & ſequitur Soc.iun in conſ.42.col.ant.uerſ.uel
ſecundo.uol.1.cui adde eundẽ Bart.in.l.1.§. ſi pater.
col.2.uer.contra prædicta oppono fortiter.de coniũg.
958 cũ eman.lib.et hoc per.§.ſoluto.in auct.de nup.* qđ
quidẽ dictum Rui.in conſ.87.col.3.uol.2.extẽdit ad
excluſum à teſtatore, qñ immediate poſt mortem eſſet
959 excluſus, prout eſt excluſus à lege, ut p cũ.* & quod
dicitur de excluſo à lege, ut nõ excludat aliũ, declara
tur, aliũ.ſ.uolentem uenire ex diſpoſitione legis, ſecus
aũt ſi teſtãris.ita Rui.in cõſ.67.col.6.circa me. uol.
960 3.* Cæterum data hac occaſione, libet nonnulla pro
introductione illius materiæ, ualde prout ẽt dicit Bar.
difficilis, ita ex tempore afferre, alijs uerò eam ex pro
poſito tractantibus, ſiue ẽt poſthac fortè tractaturis,
me remittens. Si ergo quæratur, an excluſus excludat
aliquẽ, quem aliâs excludebat, præmitto, φ ſi quidem
excludebat tanquã poſitus in cõdit. ponit Bar.in.d.§.
cum quis. ſi uerò excludebat, tanquã habens potẽtius
ius in ſucceſſione, ponit in.l.1.§. Qui habebat. de cõ-
trah.emp.excepto caſu, qñ excluditur ex iudicio eius, de
cuius hæreditate agitur, qua de re ſe dicturũ pollicet,
prout ẽt facit, in.ſ.alleg.§.Si pater. cuius diſtinct.
alijs pfert & declarat Caſt.in conſ.328.aliâs.323.
Super primo puncto.col.pen.uol.1.circa quã tñ uide
Aret.in.§.Et quid ſi tm.col.9.in fi.Rui.pro declarat.
in.d.conſ.126.col.6.circa med.uol.3.Deci.in conſi.
961 296.col.3.& 383.col.pen.ad fi.* Et obiter aduer
te, φ dum Bar.in.d.§.Si pater.tenet, φ ſtatutum exclu
dens matrem propter fratres, locum habeat, ẽt ſi fra-
tres ſint excluſi, ut retuli ẽt.ſ.poſt nu.951.uerſi.Sed
pro opi.contra cũ tenet Soci.poſt Imol.Rom. & Are.
in conſi.35.col.pen.in fin.cum ſeq.uol.4. ſubdens ſe
ita per multos etiã alios ſolemnes Doc. uidiſſe conſul-
tum, quem refert & ſequitur Deci.in.d.l.pen.ad fin.
C.de impub. accedant not.ſ.num.955.& ad.l.1.
§.fin.de aſſign.lib.alleg.per Bar.rñ.Alexandri.in.§.
Imperator.nu.100.adde Aret.& alios.ſ.alleg.qui-
bus adde, φ Bar.nõ ſibi ipſi contrarius. Nã licet inclu
ſus repræſentet excluſum, qñ illius incluſio fuit alte-
rius excluſio, prout in caſu illo, in quo priuatio fra-
trũ, & aſſignatio alteri facta, fuit unus & idẽ actus,
ut dicit Bar.attñ, cum mater haberet ius ſucceſſionis
ab ipſo initio, iux.auct.Defuncto.ſequitur, φ non de-
bet excludi à fratre excluſo, nec ab eum excludente,
iux.not.per eundẽ Bar.ibidem ad fi. in ſua diſtinct.in
ſecundo caſu, uerſ.ideo diſtingue. Cæterũ prolixa illa
materia, in qua non paucæ diſtinc.et ſubdiſtinc.fiunt,
uix eſt, ut paucis comprehendi poſſit, attñ amplectẽdo
omnia ferẽ ſubſtantialiter dicta per Bart. in locis.ſ.
alleg.& Caſtr.in conſ.152.col.pen.uolu.1.& in.d.
conſ.328.alias.323.ſ.alleg.& Rui.in conſ.126.
ſ.alleg.interim p breui & extẽporanea reſolutione
ſic diſtingui poſſe exiſtimarẽ. Aut agiť de excludendo
aliquẽ, ſub cõditione, ſi aderit talis, & tunc ſi poſitus
in cond.non ſuccedat, nõ excludit, ſed perinde hr, ac ſi
nõ extaret, ſcdm Bar.in locis.ſ.alleg.et Barb.in cõſ.
16.col.pen.uol.1.& hoc eſt, qđ aliqui Doc.appellãt
aliquẽ poſitũ eſſe in condit. tanquã habentẽ potẽtius
ius, aliqui uerò poſitũ eſſe in cond.affirmatiue, ut not.
ſ.nu.791.hinc eſt, φ ſtatutũ dicens matrẽ non ſucce
dere ſtantibus fratribus, locũ non habet, ſi fratres nõ
ſuccedãt, ut not.ſ.nu.961.accedãt not.ſ.nu.955.
Et hac cõcluſ.pcedit, ẽt ſi excludens ſit ab ipſo grana
to excluſus, ut in mã fideicom.dicemus.j.nu.1203.
* Ex qua ẽt concluſ.inferri uť, φ cũ de iur.com.unus 962
filius ſit poſitus in cond. affirmatiue, quo ad faciendã
partẽ alijs in legitima, iux.auct.Nouiſſima.ſi aliquis
ipſorũ quoquomõ excludatur, ut fœmina p ſtatutum,
tũc nõ faciat partẽ, nec excludat maſculũ, qn ei debea
tur integra legitima, put, filia non extante, deberet, de
qua tñ nodoſa.q.ordinarie hť in.l.Papin.§. Vnde ſi qs.
& in.l.Pater filiũ.ubi nouè Alexandr. de inoſ.teſt.et
in.l.Planè.§.ſi duobus.de leg.1.Cur.ſe.in cõſ.5.Aſtul
phus.Cacial.et Soc.in cõſ.poſito poſt lect.Soci.ſ.2.
Infort.et alibi ſępe, ut p Bru.ĩ trac.hui9 ſtat.ar.2.t 3.
q.3.Aut uerò agiť de uocat.cõdit: et tunc licet poſitus
in cõd.(negatiue, put appellãt Doc.ut.ſ.nu.791.)
non ſuccedat, attñ excludit.d.§.Cũ qs.et huius diſtinc.
q reincidit cũ diſt.Rui.relata.ſ.añ nu.957.rõ ẽ reg.
l.Patre furioſo. Verũ ſi diceres, ergo in ter.nris fr ſuper
ſtes, licet nõ ſuccedat, debet tñ impedire, ne ſubſti.ad-
mittať, cum agať de uocat.cõdit.rñ. φ immo hoc caſu
ſubſtit.uerificata cõdi.in eo, de cuius portione agiť, dr
ĩcluſus, cũ p ſe habeat reg.l.Quę de tota. Tñ uerò agi
tur, ut ex pſumpta mẽte teſtãris excludať p ſupexiſtẽ-
tiã fris, quo caſu dicimus nõ excludi, cũ fr non ſucce-
dat, p.d.ſ.in.1.mẽbro hui9 diſt. Et dñ Caſt.poſt Bar.in
cõſ.152.col.pen.uol.1.limitat hoc ſecundũ mẽbrum
non pcedere, qñ poſitus in condi.excludiť pp aliquẽ de
fectũ, uel qualitatẽ in eius tm pſona exiſtẽtẽ, ut di por
tatus, uel fr minor, uide q dix.ſ.poſt nu.94.uer.non
obſtant.qbus adde pdic.doct.intelligi debere, qñ, poſt-
quã aliquis fuit poſitus in cõd.et ſupuenit ille defect9,
pp quẽ excludiť, ut tũc pinde ſit, ac ſi nõ extaret: aliâs
uerò ſi cõſtaret illũ cũ illo defectu poſitũ eſſe in condi.
tunc excluderet, ut ibi dix. Et ad illã diſt.de qua.ſ.an
quis excludat, tanquã hñs ex pſumpta mẽte teſtat.po
tẽtius ius in ſucceſ. an uerò tãquã expreſſe poſitus in
cond.adde Soc.in conſ.182.col.2.ppe fin.uol.2.quẽ
refert & ſequiť Rui.in cõſ.152.col.6.uol.2.qbus ad
de Bal.in cõſ.271.Subſtit.fideic.uol.3.in no. de quo
ẽt.j.nu.1203.*Sed rurſus cõtra pdicta uť, φ nullo 963
pacto ſubſt.admitti poſſit, ſed potius φ hoc caſu, aut
pſona, q &c.admitti debeat, licet alias excluderet, et
hoc ne mr eã excludat ad bñficium alienũ.i.ſubſtituti
arg.not.ſ.añ nu.961.uel φ excludẽs perſonã, q etc.
ſubintrare debeat in locũ.d.pſonæ, q &c.& p conſe-
quens ex illius pſona excludere ſubſtit. p reg.illam, ſi
uinco uincentẽ etc.l.De acceſſionibus.de diuer.et tẽp.
pſcrip.not.Caſt.& alij in.l.illã.C.de collat. & in.l.
Si defunctus.C.de leg.hær.qđ maxime pcedit, qñ ui-
uit ille, quẽ ego uinco.ut p eos, & Rui.in cõſ.67.col.
4.cũ.ſeq.uol.3.Verũ ſuſtinẽdo pdictã com.concl.co-
gita, ſi põt rñderi ad primũ, retorquendo, ecõtra dicẽ
dũ eſſe, φ pſona, q &c. nõ debet excludere ſubſtit. ad
cõmodũ alienũ, cũ oĩno nõ ipſa, ſed alius ſuccederet,
& ita dicit Alex.in.d.l.pe.col.2.* Cęterũ non omit 964
to, φ aliqñ ẽt quis excludit aliũ ad cõmodũ alienũ, &
pinde dr habere ius uenale.l.Filiũ.§.Erit ergo uenale.
de bon.poſſ. cõtra tab. quem Alciat.in.3.lib.Parad.
c.11.inducit ad filiam à ſtatuto excluſam, ut ſi ſit in

teſtamento præterita,inſtitutis extraneis, habeat be-
neficium,uel approbandi teſtamentum,uel nullum di
cendi,uenale,ut per eum . Ad ſecundum uerò obiectũ
cogita,ſi poteſt dici omittendo not.in.d.l.illam.ꝙ ex-
cludens ſubintrat in locum excluſi quo ad ius ordina-
rium & primordiale,non autẽ quo ad hoc ius ſpeciale
impediendi,ne pluralitas reſoluatur in ſingul.& acci
dentale,ut cenſeri poſſit,uel coniunctus in ſubſtitutio
ne.paſſiua,uel poſitus in conditi.ad hoc quod not.in.l.
certi condictio.in prin.in.glo.2.in fi.ſi cer.peta.quę
cum ita ſint,ſubſtitutus excludi non poteſt à portione
illius,in quo hoc modo conditio dicitur plene uerifica-
ta,nec ius legit.hære.præſumi poteſt alij reſeruatũ,q̃
illi,qui eſt coniunctus in ſubſtit.paſſiua, uel poſitus in
cõd.et ita ẽt in fideic.not.j.nu.1075. Cogita tñ ſup
his omnibus, quia adhuc non quieſcit animus. Redeũ
do ad com.concluſ.non obſt.auct.Licet.in cõtrariũ al
leg.quia rñ.ipſemet Cor.in.d.cõſ.20.col.10.uol.4.
Non obſt.not.p Bar.in.d.§.si pater. quia rñſio patet
ex not.ſ.nu. 961.Non obſt. ꝙ ſubſtitutio dicatur fa
cta ultimo,ut.ſ.dicebamus: quia rñ. ꝙ dr̃ facta ulti-
mo , quando ultimus ſuccedit primo, ſed quando ulti-
mus non ſuccedit primo,uel quia nequeat, uel quia no
lit,tunc ſubſtitutus dicitur etiam ſubſtitutus primo ,
ut declarauimus.ſ. poſt nu.586.ceſſat.n.tunc ratio
alleg.ſ.nu. 585. quare dicat̃ ſubſtitutus ultimo tm̃.
Tene ergo com.opi.ꝙ ſubſtitutus admittatur , cũ ſu-
perſtes in totum ſit excluſus ab inteſtato per fratrem
utrinq; cõiunctum,uel per agnatos maſculos, uel per
965 matrem,ut.ſ.diximus. ✱ Vlterius tamen cogitanti
dubium nec paruum facit, quia omittendo difficultatẽ
motam.ſ.nu.963.uidetur,ꝙ mater licet non coniun
cta,neque poſita in conditione, neque ẽt deſcendens te
ſtatoris,dicatur tñ perſona , quæ &c. ut dicemus.j.
nu.1300.& uide Rip. hic nu.120. quod licet ibi in
dubium reuocetur,illud ideo eſt, quia ibi loquimur in
fideicommiſſ. in qua agitur de hæreditate teſtatoris ,
uulg.§.cum filia.& quæ etiam tacita admittitur con
tra matrem. Verũ in pupill.de qua loquimur, uidetur
alia ratio,& ꝙ mater dicatur perſona quæ &c. quia
agitur de luctuoſa hæreditate filij.l.fin.C.de inſtit.&
966 ſubſtit.bonus tex.in.l.iure ſuccurſum.de iu.dot.✱ Et
quia compendioſa licet ſine diſtinc. temporum facta
per uerba cõmunia, intra tempora pubertatis ualeat
iure directę pup.attamen matre exiſtente ualet tantũ
iure fideic.ut per Bart.in.l.centurio.in.2.q.tertiæ.q.
prin.qua de re late per Deci.poſt alios in.l.precibus.
nu.19.accedat Oldr.in conſ.142.quem tacito aucto
re ſequitur Io.And.relat.per Rui.in.§.Et quid ſi tan-
tum.col.24.uer.6.& per Gozad.in cõſ.67. col.pe.
in fi.Et hanc diſtin.inter.pup.& fideic. uidetur ſace-
re Deci.in conſi.315.col.2.& ꝙ mater in pupill.di-
catur perſona,quæ &c.expreſſe tenet Curt.iun.in.l.
pen.col.2.C.de impub.motus , quia cum reſolutio in
ſingul.fiat ex præſumpta mente teſtatoris,& quidem
contra uerba,ut hic dicit Iuriſc.(qui tamen loquitur
ſtante collectiua)ſequitur,ꝙ ſit tacita uoluntas , quæ
non admittitur contra matrem.d.l.precibus.Et ſi dicę
res,in pupill.attenditur affectio & ſucceſſio ipſius pa
tris,non autẽ pupilli,reſpondetur, ꝙ an hoc ſit uerũ ,
late uidebimus.j.nu.1019.cum ſeq.Contrariam tñ
opi.uidelicet,ꝙ mater ne in pupill.quidẽ dicatur per-
ſona,quæ &c.tenet Rui.in.d.§.Et quid ſi tm̃.col.24.
qui ẽt ad rationem in contrariũ allg.rñ.ut ibi per eũ.

cui adde Cor.ad.d.rationẽ in indiuiduo rñdentem in
conſ.275.col.5.uol.3.& matrẽ pro extranea in his
ter.ponit Aret.in.l.3.quam legit cũ.l.in arenam.C.
de inoff.teſt.relat.j.num.1218.Sed aduerte,ꝙ idem
Rui.in conſ.110.col.2.uol.3.replicat ad. d.ſuam re
ſponſionẽ,& tenet opi.Old.& Io.And. de qua.ſ.ut p
eum.✱ Verum ſi tenere uelis hanc opi.ꝙ mater in pu 967
pill.dicatur perſona,quæ &c. eam reſtringe,ſi tñ ſal
tẽ ſit cohæres filij,alias nõ. Et hoc non ea quidẽ rõne,
quia.l.fi.C.de inſtit.& ſubſtit.reſtringatur, ut proce
dat ſolum,qñ mater eſt cohæres,ut dicit Caſt.in §.Ca
io.prope fi.hæc.n. reſtrictio reprobatur cõmuniter p
Bar.& alios ibi.ſed qa mr̃ non debet eſſe in totũ melio
ris cõditionis,q̃ filius teſtatoris, & fr̃ pupilli, qui non
excludit ſubſtitutum,niſi ſit cohæres,uel poſitus in cõ
ditione,ut ex prædictis patet, & de fideic. uidebimus
j.nu.1075.✱ Cæterum aliud eſſet,ſi ſuperſtes con- 968
iunctus non excluderetur in totũ ab inteſtato,ſed ſolũ
pro parte,dummodo ipſe in totum excludat ſubſtitu-
tum,tunc.n.pluralitas non reſolueretur, nec ſubſtitu
tus admitteretur.ita Corn.in.d.l.pen.col.5.in fi. cũ
ſeq.motus,quia facile in.d. l.pen. poterat ſupereſſe ẽt
mater, quæ ſuccedit unà cum fratre ſuperſtite, auct.
Defuncto.& tamen tex.ibi generaliter dicit, ſubſtitu
tum excludi à ſuperſtite.cui adde not.ſ.nu. 512. Et
idem,quod Corn.ſ.relat.tenet etiã Alex.in cõſ.175.
col.7.prope fi.uol. 5.quem alleg.ẽt Rip.hic nu.122.
uer.ſed quid,ſubdens æquam ſibi uideri hanc opin.&
idem not.de fideic.j.nu.1087.& nu.1201. Et pro
hac opi.facit,quia ẽt econtra mater,quæ non ſuccedit
niſi in dimidia,& in alia dimidia frater.d. auct. De-
functo.tñ in totum excludit extraneũ ſubſtitutũ pup.
tacite,ſecundum Soci.in.l.2.col.fi. uer.ſecunda.q.de
uulg.& pup.& licet contra hoc ultimum quædã arg.
adducat Soci.ibi,propter quæ Crot. ea ſibi aſcribens
in.l.Re coniuncti.num.153.tenet, ꝙ mater excludat
ſubſtitutũ ſolũ pro parte,pro qua ipſa ſuccedit, atta-
men opin.Soc.eſt melior, quem referemus ẽt.j.num.
1226.& cuius opi.corroboratẽ ex not. in hac quęſt.
✱ Notandum tñ eſt,ꝙ perſona excludens ſubſtit. non 969
tamen propterea pro ſe retinet totũ , atqui hoc benefi
cium excluſionis ſubſtituti cõmunicat poſtea ẽt alteri
ab inteſtato uenienti,ut per Alex. in conſi. 175.col.
7.uer.ad tertium,uol. 5.& dix.ſ.nu. 512. bene fa-
cit not.deciſ.Aret. de qua.j.nu.1218. & hoc potes
addere ad multa ſimilia cumulata per Iaſ.in.l. Eman
cipati.col.3.cum ſeq.C. de collat. ✱ ꝙ pleruną; quis 970
conſequitur ex perſona alterius,quod ex propria cõ-
ſequi non poſſet,ea tñ fermè omnia ſumentẽ à Fely.in
c.1.col.3.cum ſeq.de præſcrip.Sed ſecundò potes ad-
dere glo.not.allegantẽ multa iura pro & contra in.l.
Ariſto.in uer.põt.ff. q̃ res pig.obl.poſ. ✱ et ꝙ cõditio 971
illa,ſi ſine filijs,facit,ut reſpectu ẽt aliarum conditio-
nũ ſimul adiectarũ alternatiua reſoluatur in coniun-
ctam,ut per Alex.& Deci.in.l.Generaliter.in princ.
C.de inſtit.& ſubſtit.Alex.in conſi.88.uol.7.& in
conſ.202.col.2.eod.uol.& in conſ.59.col.3.uol.3.
Capr.in cõſ.44.Alexandr.in.§.Quidam recte.ſo.6.
col.2.in fi.quibus adde Old.in cõſ.189.& hoc idem
præſupponit Iaſ.ẽt ꝙ poſtea ſequeretur alia clauſula
ponens ſolã condit.ſi ſine filijs, in cõſ.38.uol.1.licet
hoc retorqueri poſſet ad damnũ ipſorũ filiorũ poſitorũ
in cond.et ex aliqua coniec.uocatorũ, circa quod tñ ui
de limit.poſit.per Molin.in apoſt.ad.d.cõſ.Alex.88.

pro qua à fortiori uidetur facere opin. Caſtr. de qua
.j. num. 993. licet ipſe Molin. eum contra ſe allegare
uideatur, & propterea reprobet, & uide ēt not. .j.
972 nu. 1037. ✻ Quartò potes addere, quia ualent lega
ta facta laico in teſtamento, quod ſuſtinetur fauore
tantum piæ cauſæ, iux. c. Cum eſſes. uel fauore tantū
uenientium ab inteſtato, iux. §. Si quis autem. cū con-
cord. non dico fauore filiorum, iuxt. §. Ex imperfecto.
ita Rui. poſt Butr. & Saly. in conſi. 1. nu. 12. uol. 2.
973 ✻ Quintò potes addere, ꝙ licet teſtamentum coram
quinq; teſtibus, in quo ſit inſtitutus ſolus extraneus
non ualeat, ut eſt notū, attñ ſi ultra extraneū ſint in-
ſtituti ēt uenientes ab inteſtato, iuxt. d. §. ſi quis autē.
tunc tenet. ita Rui. in d. conſ. 1. col. 3. nu. 10. ſubdens
974 tñ ſe in his ter. non reperire. q. in ſpecie deciſam: ✻ qđ
tñ intellige, qñ in eo inſtituti eſſent unà cum extra-
neo omnes uenientes ab inteſtato, prout reſtringitur
d. §. Si quis autē. aliâs ſecus, ſecundū Soci. poſt alios in
975 conſi. 249. col. 2. uol. 2. ✻ Sextò potes addere, quia
filiæ, quæ aliâs excluſæ ab inteſtato, ſed poſitæ in cō-
ditione, dicuntur uocatæ, ſecundum opin. aliquorum,
ut not. .s. nu. 778. faciunt, ꝙ ēt maſculi unà cū ipſis
fœminis poſiti in conditione, dicātur uocati. ita Rui.
in conſ. 142. uol. 3. de quo tñ. .s. ante num. 779. uer.
976 illud. ✻ Septimò potes addere, quod diſputatiue tenet
Socin. in. l. Cum auus. ante nu. 55. uerſi. quinimmo. ꝙ
etiā in perſona extranei unà cum filio teſtatoris in-
ſtituti & grauati, ſubintelligatur conditio, ſi ſine fi-
lijs, ut per eum, & ſic totum contrariū eius, quod not.
977 .j. nu. 1220. ✻ Octauò potes addere, quia conditio
diuidua iuncta cum indiuidua, in totum fit indiuidua.
ita Soci. in ter. noſtris in conſi. 107. uerſus fin. uol. 4.
978 per. l. Si ita fuerit. de manum. teſt. ✻ Nonò potes adde
re not. deciſ. Soci. in. l. Cum auus. ante num. 97. uer.
ſed hic cadit. ubi ꝙ licet in conditione, ſi ſine maſcu-
lis, fœmina non excludāt ſubſtit. qua de re uide Boer.
in conſ. 10. nu. 8. attamen extantibus maſculis etiā
fœminæ ex perſonis maſculorum excludunt ſubſtitu-
979 tum, cui adde not. .s. nu. 758. ✻ Et hanc deciſ. mul-
tum notat Crau. in conſi. 288. col. 4. inferens, ꝙ filia
beneficio maſculorum conſequitur portionē ſuam de
bonis per eam renuntiatis patri, appoſito pacto, ꝙ ſi
pater decederet ſine filijs, dicta renuntiatio non tene-
980 ret, ut ibi per eum. ✻ Decimò potes addere, ꝙ licet fra
ter aliâs excluderetur per tacitam pupillarem, atta-
men extante matre, quæ non excluditur, gaudet bene
ficio matris, & per conſequens etiam ipſe admittitur
ad ſuam dimidiam ei ab inteſtato pertinentem, iuxt.
auth. Defuncto. ita Soci. in. l. 2. col. fi. uerſ. 3. quæſt. de
uulg. & pup. ſequitur Crauet. in. d. conſ. 288. col. 4.
licet Crot. in. l. Re coniuncti. num. 153. (de quo non
meminit Crauet.) contrarium teneat, ut per eum re-
981 lat. etiam. .j. nu. 1226. ✻ Vndecimò potes addere, ꝙ
filius rumpit teſtamentum matris mortuæ in puerpe-
rio, ſi ſolus extraneus inſtitutus ſit hæres. l. 3. C. de
inof. teſt. ꝙ ſi extraneus inſtitutus ſit unà cum alijs fi-
lijs teſtatoris, tunc ſecus eſt, ſecundum glo. ibi, quam
ad hoc allegat Aret. ut. .j. nu. 1218. ad quam tamen
reſponderi poteſt, ꝙ glo. illa ſe fundat ſpeciali fauore
982 teſtamenti conſeruandi. ✻ Duodecimò potes addere,
quia laicus correus clerici in criminalibus, gaudet
priuilegio clerici declinandi forum ſeculare, ut per

Soci. poſt Bar. in. l. Cum ſenatus. de reb. dub. Felyn. in
d. c. 1. col. 4. de præſcrip. Cagnol. in. l. 2. q. 107. C.
de pact. inter empt. & uendit. Pariſ. in conſi. 154.
uol. 4. Hippol. de Marſ. in conſi. 67. num. 62. Nicol.
Boer. deciſ. 300. Soci. iun. in conſi. 1. uol. 2. & in cōſ.
34. eo. uol. de quo etiam per Crot. in. l. 1. in. 5. not. in
1. lect. de uerb. oblig. de quo tamen uide Crau. in cōſi.
232. Tertiodecimò potes addere, ꝙ mater & frater
infantis gaudent priuilegio patris, ad quem in-
fans tranſmittit hæreditatem non aditam, per. l. ſi in-
fanti. et ſic acquirunt ēt ipſi ſuā portionē. d. hæredita
tis, licet nō aditæ, ſecundum Bar. Imol. & Areti. in. l.
Ventre. de quo tñ per Ruin. poſt alios in conſ. 39. col.
pen. in fi. uol. 3. pleraſq; alias not. deciſ. allegauimus
etiā. .s. nu. 276. cum ſeq. quę hic pro repetitis habeā-
tur, ne nimis prolixi ſimus. ✻ Non omitto tamen, ꝙ
Rom. in conſi. 195. prope fi. dicit unitum gaudere be- 983
neficio uniti ſolum in indiuiduis, ſecus autem in diui-
duis: refert etiam Fely. in. d. c. 1. col. 5. conſerunt not.
.j. nu. 1308. ✻ Infertur & nonò, ꝙ ſi ſuperſtes re- 984
pudiaret portionem primi, admitteretur ſubſtitutus
etiā extraneus: & ita tenet Cuma. in. l. Qui duos. de
uulg. & pup. ut refert Alex. ibi col. 2. & Soc. hic col.
11. uer. poſtremò. nu. 25. & eſt com. opin. in. d. l. pen.
& hic. ✻ Et pro hac opi. facit, ut etiā dicit D. Fab. nu. 985
47. in fi. alias ante nu. 74. quia mater repudians non
excludit ſubſtitutū pup. tacite, ſecundum com. opi. in
l. Centurio. & in. l. Precibus. Contrarium tenet Alex.
in. d. l. Qui duos. col. 2. & Cor. in. d. l. pen. col. 6. in fi.
cum ſeq. & D. Fab. ubi. .s. Deci. uerò in. d. l. pen. in fi.
& Rip. hic nu. 122. nihil firmare uidentur. Mouetur
Alex. per glo. com. approbat. in. l. Si mater. §. fi. de uul.
& pup. & per. uulg. §. cum quis. de leg. 1. accedat, ut
dicit Dec. in. d. l. pe. prope fi. deciſ. Bar. de ſtatuto ex-
cludēte matrem, relata. .s. poſt nu. 951. ante uer. ego
uerò. Mouetur uerò ēt Corn. quia ſubſtitutus non pōt
admitti, niſi ex cauſa teſtati, ſed ſi cauſa teſtati poſſet
habere locū, ſequeretur, ꝙ indiſtincte uſq; à prin. ceſ-
ſaret cauſa inteſtati. l. Quandiu. & l. Antequā. conſe-
quens autē eſt falſum. d. l. pen. ergo &c. Nec poteſt di-
ci, ꝙ ſtante repudiatione ſuperſtitis debeamus redire
ad cauſam teſtati, quia reſpon. D. Fab. & Rip. licet
Corn. non allegent, hoc eſſe non poſſe, ✻ per reg. ꝙ 986
res ſemel extincta. l. Qui res. §. Aream. de ſolut. cum
alijs alleg. per Tiraq. in. l. Si unquam. in uer. ſuſcepe-
rit liberos. nu. 191. ad fi. declarat Bar. in. l. Mæuius. §.
Duobus. in. 6. oppoſ. de leg. 2. Alex. in ter. in conſ. 91.
col. 2. in. 4. argu. uol. 1. repetit. ut. .s. poſt. num. 550.
Pro hac ēt opi. Rip. inducit. d. l. pen. ut. .j. referemus.
Et pro hac etiā opi. adduci poſſent nonnullę ex rationi
bus adductis in præcedenti illat. contra com. opi. Et ad
ſimile. .s. adductum de matre non excludente ſubſtitu-
tum pup. reſpon. ipſemet D. Fab. ſe aliâs poſt Ang. con
trarium tenuiſſe. Tu uerò tene opi. Cuma. per dicta in
præcedenti limit. prout ēt tenetur. .j. in materia fidei
commiſſariæ nu. 1197. cum ſeq. maxime nu. 1210.
Paria. n. ſunt non extare, uel extare et non ſuccedere
l. 2. §. Si ſit conſanguinea. ad tertull. cū ſimil. et uolle,
et nō poſſe, parificant. l. 2. C. de hær. inſt. Et facit qu. a
mater, quæ aliás impedit, ne compendioſa facta ſine
diſtinctione temporum, importet directam, ut not. .s.
nu. 966. ✻ tamen ſi ipſa non ſuccedit, tunc nō impe- 987

dit,ſecundum Caſtr.in conſ.275.Super primo quæſi-
to iu priu.uolu.1. Corroboro hoc fundamentum per
aliud ſimile de matre.˚s˚.adductum nu.985.Atq; hęc
988 quidem eò fortius procedunt,✻ quia facilius plurali-
tas reſoluitur iu ſingu.q̄ ſubſtitutio pupill. tacita ad-
mittatur contra matrem,ut not.˚s˚.nu.931. Nec ob-
ſtat reſponſio D.Fab.˚s˚.relat.quia com.opi.eſt in con
trarium,ut etiam per Rip.in.d.l. Centurio.num.36.
quæ quidem eſt præferenda,aliâs daretur proceſſus in
infinitũ uide tamẽ Bal.alleg.per Tiraq.in.l.ſi unquã.
iu præfat.nu.94.Non obſtat etiam,ꝙ diuerſa ſit ra-
tio inter caſum præced.illat.& hunc,ut dicebat Rip.
quia reſpondetur,nobis ſufficere, præſumptã uolunta
tem teſtatoris eſſe,ꝙ ſi hunc caſum præuidiſſet,ita di-
ſpoſuiſſet,iux.glo.in.l.Tale pactũ.in ſi.& ita reſpou.
Ruin.in conſ.126.nu.11.uol.3. Præterea etiam in
caſu præcedentis illat. qui potuit præuidere teſtator
ſuperfuturam matrem uel fratrem utrinque coniun-
ctum? & tamen eorum ſuperexiſtentia facit admitti
ſubſtitutum,qui aliâs excluderetur,ſecundũ com.opi.
Pariter ẽt iu fideic.qui potuit præuidere teſtator pri-
mò decedentem inſtituturũ extraneum hæredem?ẽt tñ
tunc ſubſtitutus,qui aliâs excluderetur, admittitur,
989 ſecundũ com.opi.ut uidebimus.˚j˚.nu.1203.✻ Dicẽ-
dum itaq; eſt,ꝙ teſtator cenſetur conſideraſſe futuros
euentus,atq; ideo Doc.ſecundũ caſuũ occurrentiã uer
ba teſtamẽti diuerſimode interpretari,ut inquit Frãc.
de Cap.liſtæ inter conſi.Calcan.in conſ.106.col.4.
cui adde.l.ſed ſi quis.§.interdum.de uſufruct.quã ad
hoc ſingul.dicit eſſe Aret.in conſ.155. ubi optime de
clarat,& Dec.in.l.precibus.col.5.cui adde Soci.in.l.
Centurio.poſt nu.14.uer.mihi placet. ubi uide ẽt Ga
lian.nu.203.in no.Et per hac ẽt rñ.ad id,qđ dicebat
D.Fab.hic poſt nu.47.aliâs.73.uer.nõ obſt.nã ẽt in
caſu iſto dicimus uſq; à principio teſtatorẽ cõſideraſſe
hunc caſum. et adde ẽt not.per Soci.iu.in conſ.172.
col.9.uol.2.✻ Non obſt.glo.in.d.l.ſi mater.§.fin.ubi
990 ſubſtitutus ultimo nõ admittiẽ, dato ꝙ ille,qui ex præ
ſumpta mente defuncti deberet ſubſtitutũ excludere,
repudiaret,quia ad hoc rñ. Soci.hic poſt nu.25..uer.
mou:tur ſecundò.refert & ſequitur Rui.iu cõſ.126.
col.6.uol.3. Sed aduerte,ꝙ reſponſio Socin.eſt ratio,
quare in.d.§.fi.prima ſubſtitutio de nepote nõ habeat
locum,ſed Alex. loquitur de ſecunda ſubſtitutione de
extraneo facta,iu qua ſubſtitutus non admittitur,da-
to ꝙ nepos repudiet,qui ex præſumpta mẽte immo ex
expreſſa præferebatur illi extraneo ſubſtituto. Me-
lius ergo uidetur reſponderi poſſe,ꝙ glo.illa in hoc re-
prehenditur per Bar.Caſt.& alios ibi,quicquid dicat
Aug.et propterea retorquetur arg.tenendo ꝙ ibi ceſ-
ſante fauore nepotis admittatur extraneus ſubſtitut.
Et ꝙ glo. illa procedat ſolum propter fauorem nepo-
tis, tenet ẽt Socin.in.l.1.col.2.uer.4.limita.de uulg.
& pup.Non obſt.§.Cum quis.quia reſpon.ut in præ-
cedenti illat.nu.955.Nou obſt.deciſ.Bar.in.d.§.ſi pa
ter.quia de ea ſatis iu præced.illat.locuti ſumus. Non
obſt.arg.Corn.quia reſpon. ꝙ teſtator cenſetur reſer
uaſſe ius legi.hære.& prætuliſſe cauſam inteſtati cau
ſæ teſtati,ut dicit Corn.caſu quo ſuperſtes uelit ſucce
dere:uerum ſi nolit ſuccedere, non dico, ꝙ propterea
redeatur ad cauſam teſtati,ut dicitur iu arg.ſuo, ſed
ꝙ ne à principio quidem cenſetur reſeruata ſucceſſio

ab inteſtato,niſi ipſe ſuperſtes uelit ſuccedere, per ſu 991
pradicta.accedant dicta.˚s˚.nu.989. ✻ Nõ obſtat iu-
ductio Rip.nu.122.prope fi.de.d.l.pen.quæ iu effectu
eſt iſta, licet ipſe ſubobſcurus uideaẽ:Text.ille loquiẽ,
qñ ſecundus repudiat hæreditatẽ primi : ſed ſic eſt, ꝙ
nihilominus requirit utrunq; decedere in pup. ætate,
ergo &c.Quòd aũt loquatur,qñ ſecũdus repudiat hæ
reditatẽ primi,patet ſecundũ eum, quia aliâs utroque
decedente ſubſtitutus eã non haberet tanquã hęredita
tẽ primi,ſed tanquã hæreditatẽ ſecundi,uel repertam
in hæreditate ſecũdi,iux.not.in.l.1.§.veteres.de acq.
poſ.&.l.Qui duos.§.1.de uulg.& pup. ſed ſic eſt, ꝙ
utroq; decedente impub. ſubſtitutus eã habet tanquã
portionẽ primi,ergo &c. Quòd aũt haberet tanquam
portionẽ primi,probatur,quia tex.ibi ꝑpe prin.dicit,
ꝙ alterutro decedente ſubſti.illico ad eius portionẽ nõ
admittiẽ,ſed requiritur utrunq; decedere impub.ergo
utroq; decedẽte impub.ſubſti. admittitur ad portionẽ
primi.Adde,ꝙ ex hac rõne multũ laborant Doct.in.l.
Qui duos.de reb.dub.quomodo in hæred.ſecundi repe
riatur hęreditas primi,cũ neq; tranſmittatur niſi adi
ta.l.Quoniã ſororẽ.C.de iu.delib.neq; pręſupponatur
adita, quia ſi fuiſſet adita,non diceretẽ amplius hęredi
tas primi,ſed ſecundi.d.§.veteres.&.l.ſed ſi plures.
§.Filios.de uul.& pup.ut per Soci.in.d.l. Qui duos.in
3.not.uer.ex quo uẽ ſing.quãobrem dantur.6.lec.ad
illum tex.ut ibi ꝑ eum.Deniq; adde,ꝙ Torn.eandẽ fe-
rè,ad aliud tñ propoſitũ,illius tex.induct.facere uẽ re
lat.˚s˚.poſt nu.585.uer.adducit ẽt.Sed ad hanc indu-
ctionem rñ.ꝙ immo tex.ibi non põt loqui de portione
primi repudiata,ſed de acceptata.patet, quia iu por-
tione repudiata ceſſaret rõ illius tex.ſ.fauor ſuperſti-
tis.patet ẽt,quia ſubſtitutus ibi cõtendebat cũ ſuper-
ſtite,ut patet ibi,cogitaſſe.n.non aũt cum alijs perſo-
nis,ut uidere licet,& not.omnes,ergo ſecundus nõ re
pudiauerat.Nec obſt. ꝙ ſi hoc eſſet,ſubſtitutus habe-
ret portionẽ primi,tanquã hæred.ſecundi, uõ aũt tã-
quam portionẽ primi,quia rñ.ꝙ ex eo tex.à cõtrario
ſenſu non infertur, ut uult Rip. ꝙ utroque deceden-
te ſubſtitutus habeat portionẽ primi,tanquã hęredita
tẽ primi, nec ꝙ ſuccedat primo, ſed bene ꝙ conſequiẽ
portionẽ primi,intellige,tanquã repertã in hæreditate
ſecundi.Præterea,dũ arguit,ꝙ ſi fuiſſet acceptata,nõ
diceretur hæreditas primi,ſed ſecundi, iuxt.not.iu.§.
veteres.& ꝙ per conſequens erat repudiata,hoc cõ-
ſequẽtia eſt contra tex.iu.l.Qui duos.in princ.de reb.
dub.& de uul.& pup.in.2.rñſo,ubi appellatur hære
ditas primi,& tñ non erat repudiata, immo expreſſe
dẽ,ꝙ reperitur in hæreditate ſecũdi. Hinc oritur diffi
cu.tas,de qua.˚s˚.dix.Nou obſt.rõ in contrariũ alleg.
ꝑ Rip.quia,qñ uerificatur condi. in utroque,& ſic qñ
euenit caſus contrarius illius tex. tunc nou debent re
peti uerba illa iu portione primi. hoc.n.modo uidereẽ
inferri,ꝙ uõ haberet portionẽ ultimi, ſed dicẽdũ eſt à
contrario ſenſu illius tex.ꝙ utroq; decedẽte in pupill.
ſubſtit.habeat utranq; portionẽ. & profectò ſua illa
argumentatio,quã apparentẽ uocat,ſubdẽs,cogita qđ
rñderes,uidetur mihi,ut uno uerbo dicam,ſophiſtica.
Poſtremò circa hanc concluſ.non omitto, ꝙ præceden
te reciproca inter ipſos pup.tunc dato etiam, ꝙ aliâs
pluralitas nou reſolueretur iu ſingul.et dato etiam,ꝙ
ſubſtitutus ne ſubſtit. quidem eſſet primo decedenti,

attamen clarum eſſet admitti ſubſtitutum, quia negà-
ri non poteſt, quin ſit ſubſtitutus ſuperſtiti, qui repu-
diauit: ſed ſic eſt, ꝙ pupil. comprehendit uulg. quæ qui
dem uerificatur, ſi hæres non erit, ſiue in eo, quod ſibi
principaliter relictum eſt, ſiue in eo, in quo fuit alteri
992 ſubſtitutus, ut not. ſ. num. 38. ergo &c. ✻ Prædictas
omnes illationes amplia procedere, etiam ſi eſſet facta
ſubſtitutio pluribus naſcituris, quicquid dicat Oldra.
in conſi. 142. Factum tale eſt teſtator. ut late dicemus
993 j. num. 1051. ✻ Supereſt uidere, quid ſi aliquis eo-
rum, licet in pup. ætate defunctus, reliquiſſet filios, in
qua quæſt. tria dubia oriuntur. Primum, quia quæſt.
iſta uidetur inepta, quandoquidem pupillus generare
non poteſt, nec contrahere matrimoniũ, Inſti. de nup.
in princ. cum uulg. Secundum, an iſti excludant ſub-
ſtitutum à portione eorum patris, & qua potius ratio
ne. Tertium, an excludant non ſolum à portione eorũ
patris, ſed etiam à portione alterius coniuncti in paſſi
994 ua ſubſtit. ✻ Ad primum dubium reſpon. ꝙ quæſt. non
eſt inepta, quia etiam pupillus generare poteſt, ma-
litia ſupplente ætatem. c. De illis. de deſp impub. hinc
eſt, ꝙ aliquando puella. 11. annorum peperit. l. si ma
ior. C. de legit. hære. ita Bar. in. l. in pupillari. de uul.
& pup. & de puella carnaliter cognita decimo anno
ætatis ſuæ, eſt tex. in. c. fi. de eo qui cogn. conſang. ux.
ſuæ. & refertur à D. Greg. in ſuo dialogo, de puero no
uem annorum, qui nutricem ſuam prægnantem reddi
dit, ut per glo. 20. q. 1. in ſumma, relat. per Alex. in. l.
2. col. 3. de uulg. & pup. licet idem Alex. in. d. l. in pu
pillari. referat Card. dicẽtem in dialogo Gregorij hoc
non reperiri: & idem, quod Card. dicit etiam Tiraqu.
poſt Io. de Anna. de legi. connub. in gloſ. 1. in. 6. lege
nu. 37. Sed idem tamẽ, quod D. Greg. attribuitur, ſcri
bit, & iureiurando affirmat D. Hier. ad Vital. relat.
per Alex. in. d. l. in pupillari. et per Tiraquel. de Alex.
immemorem ubi. ſ. qui alios etiam referunt, ut per
1001 eos. Cæterum eorum dictis, in hoc ſtandum non eſſe,
per plura aſſerit Galian. in. l. cẽturio. nu. 264. prima
impreſſ. Et quomodo cognoſcatur, quando malitia ſup
pleat ætatem, uide late per Calcan. in conſi. 120. col.
995 ant. ✻ Et prædicta inferuntur ad pulchram illã. q. de
ſubſtitutione facta, ſi in pup. & ſine filijs deceſſerit,
an ſcilicet comprehendat fideic. & ſic caſum, quo ille
decedat pubes ſine filijs: & dicitur ꝙ ſic, & ꝙ illa co-
pulatiua reſoluitur in diſiunctam, ne uerba illa, ſine
liberis, ſint ſuperflua. ita Caſtr. in conſi. 44. Subſtitu
tio prædicta. col. 2. uol. 2. quem non rectè refert Cur.
iun. in. l. Precibus. col. 25. ut uideri poteſt. Contrariũ
tamen tenet Cuma. in conſi. 125. quẽ ſolum pro hac
opin. refert & ſequitur Molin. relat. ſ. ante nu. 972.
& Iaſ. in. d. l. in pupillari. ad fi. & Rip. in. l. 2. num.
39. de uul. & pup. quibus adde Corn. in cõſ. 61. uol.
2. Soc. in. §. itẽ ſi pater. col. 2. de reb. dub. Nec obſtare
uĩ, ꝙ aliàs uerba illa, ſine liberis, eſſẽt ſuperflua, qa ẽt
pupillus dicitur decedere ſine filijs. ✻ hinc eſt, ꝙ ſtatu
996 tum loquens de decedente ſine liberis, intelligitur etiã
de pupillo, ut per Soci. in conſi. 35. col. pen. uol. 3. cui
adde Signor. de Homod. in cõſ. 101. Infans. relat. per
Cur. iun. in. d. l. Precibus. col. 25. ſed ante eũ per Iaſ.
in. l. centurio. col. 13. ubi etiam meminit de Caſt. &
Cuma. ubi. ſ. Rip. in. d. l. centurio. nu. 89. ubi etiam
Galian. nu. 303. no. impreſſ. licet Alex. in cõſ. 211.
col. 3. uol. 7. contrarium teneat, quem apoſtill: ibi re-
prehendit: quibus adde Caſt. in conſ. 111. viſis & põ
deratis. col. 1. ad fi. uol. 1. & in cõſ. 358. aliâs. 351.
col. 2. eo. uol. ✻ Pariter etiam ſtatutum loquẽs de de- 997
cedente ab inteſtato comprehendit pupillum, ſecundũ
multorum opin. de qua per Dec. poſt alios in. d. l. Gene-
raliter. in prin. col. 2. & nouiſſime per Alciat. in. d. l.
Centurio. in uer. ſine liberis. quod maxime procedere
uidetur in ſtatuto loquente de ab inteſtato decedente,
non autem inteſtato decedente, ut nuper per Soci. iun.
in conſ. 25. col. 5. in prin. uol. 3. Et in indiuiduo huius
quæſt. ꝙ in decedente in pupill. dicatur, ipſa natura,
uerificatam eſſe conditionem, etiã ſi ſine filijs, & ſine
teſtamento, dicit Bald. in conſi. 243. Gregorius. pro-
pe fi. uol. 2. in no. Veruntamen prædictis non obſtan
tibus primam opin. cum Caſt. tenet Rip. ſibi contra-
rius in. l. Centurio. nu. 94. quos ſolos pro hac opi. re-
fert Molin. ubi. ſ. quibus adde Capr. in conſi. 66. Cũ
uiſo. col. 2. Deci. in. d. l. Generaliter. in prin. Galian. in
l. Centurio. num. 69. primæ impreſſ. Alexandrinum
in. §. Quidam rectè. col. 14. reſpondentem obiectis per
Socin. in. d. §. item ſi pater. & eundem Alexandri. in
conſi. 129. Sed circa hanc quæſt. tanquam ad materiã
noſtram non multum attinentem, ulterius nõ inſiſto.
ſolum aduerto, ꝙ contra utrunq;, uidelicet Caſtr. &
Cum. tenet Alcia. in. l. centurio. in uer. ſine liberis. in
fi. diuerſificando inter caſum Caſt. & Cum. quia in ca
ſu Caſt. teſtator uſus fuerat copulatina, in caſu uerò
Cum. uſus fuerat ſoluta, quæ facilius reſolui poteſt in
diſiunctam, & tñ uterq; horum Doc. tenet illud, quod
ab altero teneri deberet, ut per eum. Verum iſta Alc.
differentia mihi non placet, cum regulariter ſoluta po
natur pro coniuncta, licet interdum etiam pro diſiun-
cta. l. Sæpe. ubi ipſe Alciat. de uerb. ſig. et maxime quã
do adeſt conditio liberorum, quo caſu, ſi alternatiua
accipitur pro coniuncta, uulg. l. Generaliter. in prin.
Bal. in indiuiduo in. d. conſ. 243. multo magis ſoluta,
ut per ipſum Alc. in. d. l. Sæpe. & ſic dicere poſſumus,
ꝙ ſi decedat in pup. ætate et ſine filijs, utiq; clarũ eſt,
ꝙ admittitur ſubſtit. iure pupill. ut per Doct. com. in
l. Centurio. Bal. in conſ. 35. Pater filio. uol. 2. in no. et
in conſi. 423. verba teſtamenti. uol. 1. in no. Rui. in
conſ. 105. col. 4. uol. 2. contra glo. in. l. Precibus. &
hoc quia utraq; conditio ipſa natura uerificata eſt, ſe
cundum Bal. in. d. conſi. 243. & alios. ſ. alleg. Verũ
ſi decedat pubes, difficultas eſt inter. ſ. alleg. Doc. Cir
ca quam difficultatẽ poſtremò non omitto non defuiſſe
Doc. tenentes, ꝙ ſubſtitutio prædicta omni tempore ſit
fideicommiſſaria, de quo per Nicol. Boer. deciſ. ult. &
Bal. in cõſilijs. ſ. alleg. Nuper aũt Soc. iu. in conſ. 46.
uol. 3. eam ſubſtit. interpretatur. i. ſi in minori ætate,
& ſine filijs, & hoc modo neutra conditio erit ſuper-
flua, ut per eum. Quid autẽ ſi præcederet alia merè pu
pill. uide Galian. poſt Corn. in. l. Cẽturio. nu. 274. pri
mæ impreſſ. ✻ Pariter ẽt (redeundo ad. q. noſtrã) nõ 998
obſt. ꝙ pupillus non poſſit cõtrahere matrimoniũ per
uerba de præſenti, quia uerum eſt, quando malitia nõ
ſupplet ætatem, ut per Corn. in conſ. 116. uol. 3. ſed
nos loquimur, qñ malitia ſupplet ætatẽ, quo caſu de iu
re canonico, licet non ſit ſecuta carnalis copula, matri
moniũ per eũ contractum, ualet ẽt de pñti, dummodo
nõ diſtet à pubertate ultra ſex mẽſes. c. De illis. et ferè

per totum tit.de deſpon.impub. Verum quando, prout
in ter. noſtris, ſecuta eſt copula carnalis, tunc tenet
matrimonium, etiam ſi diſtaret à pubertate ultra ſex
menſes, ut hac late tradũtur per Calcan. poſt Canon.
in conſi. 120. ˚s˚. alleg. Cæterum, quando tales filij nõ
eſſent legitimi, ſed ſolum naturales, quid dicẽdum ſit,
999 explanabimus. ˚j˚. nu. 1006. ✠ Quo ad ſecundum du
bium, uidelicet an excludant ſubſtitutum à portione
eorum patris, reſpondetur, ꝙ ſic, ut per Imol. hic &
Bar. in. l. In pupillari. de uulg. & pup. Corn. in. l. Hu-
manitatis. col. 5. uer. nec obſtat. C. de impub. Soc. hic
nu. 18. & latius in. l. Cum auus. nu. 21. & 24. Rip.
poſt alios (licet de Soc. non meminerit) in. l. 2. ad fin.
de uulg. & pup. Amplia hanc concluſ. etiam ſi ſubſti-
tutus eſſet de liberis, ut tenent Doct. ˚j˚. allegandi, quã
doquidem etiam hoc caſu militent rationes huius con
1000 cluſionis, ut. ˚j˚. patebit. ✠ Pulchrum ergo eſt uidere de
ratione huius concluſ. & Bar. quidẽ in. d. l. In pupilla
ri. dicit rationem eſſe, quia per ſuperuenientiam filio-
rum finitur ſubſtitutio pupillaris, arg. l. Ex facto. eo.
tit. quod uerum intelligo, quando alius eſſet ſubſtitu-
1001 tus. ✠ ſed quando ipſe poſthumus naſciturus eſſet uo-
catus, tunc non finiretur ſubſtitutio. ita Alex. in. d. l.
In pupillari. ad fin. dicens non eſſe tactum ab aliquo.
ſequitur Rip. in. l. 2. in. fi. de uulg. & pup. & pro hoc
facit, quia ruptura inducta in fauorem nepotis nõ de
bet operari contrarium, iuxt. not. ˚s˚. poſt nu. 759. ad
quam declarationem non aduertit Gozad. qui contra-
1002 rium dicit in conſ. ult. nu. 20. ✠ Alia & ſecunda ra-
tio adducitur per Ang. in. d. l. In pupillari. ne teſtator
uideatur extraneum ſuæ poſteritati præferre, ut
dicitur in. l. Cum acutiſſimi. immo hæc ratio fortius ui
detur procedere in pupill. q̃ in fideicom. quia in pupil.
agitur non ſolum de bonis teſtatoris, prout in fideic.
ſed etiam de quibuſcunque bonis pupilli undecunque
obuentis, iux. not. ˚s˚. nu. 526. & ſic ubi maius immi-
net periculum &c. c. Ubi periculum. de elect. in. 6. et
ita etiam dicit D. Fab. poſt nu. 60. ſecundum impreſ.
nouam. Et licet contra hanc rationem arguat Alex.
in. d. l. In pupillari. eò, quia ea ceſſante ceſſare deberet
etiam diſpoſitio: ſed ſic eſt, ꝙ licet ſubſtituatur etiam
filius teſtatoris, non tamen ceſſat diſpoſitio, quia etiã
ipſe excluditur à filijs ipſius defuncti, ut not. in hac
cõcluſione, ergo &c. ad hoc tñ reſpon. Soc. in. d. l. Cum
auus. poſt num. 22. ſed quia ſuccincte, ideo declara, ꝙ
immo etiam tunc militat ratio. d. l. Cum acutiſſimi. nã
ea procedit, da˙o ꝙ alter filius teſtatoris ſit ſubſtitu-
tus, ut eſt text. in. d. l. Cum auus. & not. ˚s˚. num. 852.
ſed ſic eſt, ꝙ ratio. d. l. Cũ acutiſſimi. uenit ad interpre
tationem. d. l. Cum auus. ergo ratio. d. l. Cum acutiſſi
mi. militat ẽt in caſu iſto, quia talia ſunt ſubiecta etc.
Nihilominus alia etiã ratio adducitur, uidelicet quia
ſi teſtator cogitaſſet pupillum moriturum cum filijs,
utique appoſuiſſet etiam hanc conditionem, ſi ſine fi-
lijs, ut dicitur in. l. Generaliter. §. Cum autem.
ergo haberi debet pro appoſita. Nec obſtat quod di-
cebat Soc. hic poſt nu. 18. uer. aut tu uis. & Cur. iun.
in. l. Precibus. añ nu. 67. præſumendũ non eſſe, teſtato
rem cogitaſſe hunc inſolitum caſum, per. l. Fiſtulas. §.
Frumenta. de contrah. empt. quia reſpondetur, retor-
quendo hoc arg. ꝙ quanto minus cogitauit, tanto ma-
gis militat diſpoſitio. d. ll. ut late habetur per Soc. iun.
in conſi. 128. uol. 1. & ita reperio reſpondere ipſum-
met Soci. in. d. l. Cum auus. poſt num. 24. uerſ. tertio
uerò caſu. ubi ad alia quoque per ipſum hic adducta
optime reſpondet, ut per eum, cuius dicta breuitatis
cauſa non refero: ſolum addo ipſummet Soci. in conſi.
6. col. 3. ante med. uol. 3. Eſt uerum, ꝙ hæ rationes, ui
delicet tam. d. l. Cum acutiſſimi. q̃. d. l. Cum auus. quòd
plus dictum, q̃ ſcriptum, & d. §. Cum autem. omnes
reincidũt in idem, uidelicet ad coniecturam pietatis,
ut dicitur in. d. l. Cum auus. ut declarat Soci. iun. poſt
patruum ſuum, in. d. conſi. 128. num. 27. iun. poſt nu.
102. ſed quia aliud contra has rationes obſtat, uide-
licet, nõ. n. quia perſona quæ etc. de qua in ter. noſtris,
excludit ſubſtitutum tanquam tacite poſita in condi-
tione, ſed tanquam cui cenſetur reſeruatum ius legit.
hæred. ut not. ˚s˚. poſt nu. 953. inter quæ eſt differen-
tia, ut not. ˚s˚. nu. 954. ideo cogita. ✠ Nam alia & ter 1003
tia ratio, quare ſubſtitutus excludatur à filijs ipſius
pupilli, adducitur per Soci. hic poſt nu. 18. uerſi. puto
tamen. uidelicet, quia ſubſtitutio pupillaris, quæ eſt te
ſtamentum ipſius pupilli, hoc caſu rumpitur agnatio
ne poſthumi, ſicut etiam regulariter omnia teſtamen-
ta. l. 2. C. de poſth. hær. inſti. & licet ipſe non dicat,
ratio iſta fuit Alex. in. d. l. In pupillari. col. 2. & licet
Soci. in. d. l. Cum auus. poſt nu. 22. uer. ſubdit. arguat
in contrarium per. §. ſed nec impuberis. et. c. ſi pater.
ut per eum, reſpondentem etiã ad arg. Guliel. de Cun.
ꝙ inducta ad fauorem &c. ut per eum relatũ. ˚s˚. poſt
nu. 922. uer. nec obſtat ꝙ hoc. attamen replicari po-
teſt, ꝙ. d. iura non loquuntur in deſcendentibus ipſius
pupilli, quia illis eſt magis debita hæreditas, q̃ matri,
ut per Bar. relat. per Socin. in. l. Cum auus. poſt num.
15. & Socin. iun. in conſi. 128. nu. 92. uol. 1. & ita
ſignanter, loquens tamen de exemplari, reſpondet ad
d. §. ſed nec impuberis. Salyc. in. l. Humanitatis. col. 3.
uer. nec obſt. C. de impub. & ex hac concluſ. Soc. hic
ante nu. 19. uer. ex quo infero. infert duo not. ✠ Pri- 1004
mum eſt, limitatio ad. §. ſed nec impuberis. ut non ha-
beat locum, quando nepos uult rumpere ſubſtitutionẽ
pupill. & hanc limit. adde ad Rip. in. l. Ex facto. in. 5.
& 12. differẽtia inter pupillarẽ & exẽplarem, ante
nu. 65. & ante nu. 85. de uulg. & pup. ubi poſt Bar.
tenet, ꝙ filij impuberis debent inſtitui, ſed nihil alle-
gat. poterat. n. allegare prædicta. eſt uerum, quòd ali-
qui contrarium tenuerunt, ut ibi per eum. ✠ Secundò 1005
infert Soci. ſub dubio tamen, ꝙ hoc caſu legata reli-
cta à ſubſtituto pupill. ſuſtinerentur ex diſpoſitione
auth. Ex cauſa. & propterea differentiam eſſe, an ſub
ſtitutio pupill. finiatur ex defectu conditionis, quia
tunc non ſuſtinerentur. l. Qui duos. in fin. de uulg. &
pup. & idem repetit Soc. in. d. l. Cum auus. ante num.
25. Sed hãc illationem falſam eſſe pro cõperto habet
Alex. nihil tamen allegans in. d. l. In pupillari. prope
fi. et contra eam tenet etiã Torniel. hic ante nu. 131.
ea ratione, quia nepos rumpens ſubſtitutionem pupil
larem non habet hæreditatem aui teſtantis, prout ha-
bet filius præteritus in ter. autten. Ex cauſa. ſed filij,
cuius dicitur eſſe hæreditas, ut not. ˚s˚. poſt nu. 533.
uer. uerum. uſq; ad nu. 537. Sed ſuſtinendo Socin. di-
cas, ꝙ ſubſtitutio pupill. dicitur teſtamentũ ipſius pu
pilli, ut not. ˚s˚. ante nu. 515. nec dr̃ patris teſtantis,
niſi ut ſuſtineatur, iuxt. §. ſed nec impuberis. quem

tex. ſ. poſt Soci. tenuimus non habere locum, quando
nepos uult illud rumpere. Stante ergo hoc, ſequitur, ꝙ
hoc teſtamentum rumpi debeat ſolum quò ad inſtitu-
tionē, non autem quò ad legata, ut dicitur in. d. auc. Ex
cauſa. Nec obſt. ꝙ nepos rūpens nihil habeat ab auo,
qui illa legata fecit: quia reſpondetur, ꝙ immo illa le-
gata dicūtur facta à filio, qui dicitur teſtari. hinc eſt,
ꝙ ualent legata etiam ultra uires bonorum patris ſub
ſtituentis, ut not. ſ. nu. 543. bene uerum eſt, ꝙ ſubſti
tutus pupill. non poteſt grauari ultra dodrantē eius,
in quo fuit uocatus, ut late diximus. ſ. nu. 539. cum
ſeq. Præterea non'ne etiam legitimus hæres pupilli
poteſt grauari etiam in bonis, quæ non ſunt ipſius
patris? licet ipſe pupillus non poſſet. l. ſi fundum per
fideicommiſſum. §. fin. cum. l. ſeq. de lega. 1. & not. ſ.
nu. 835. Nec omitto, ꝙ Torniel. hic uidetur contraria
ri ijs, quæ alibi dicit relat. ſ. num. 501. Cæterum
reſolutionem huius illat. Soci. puto dependere ab ar-
dua illa quæſt. an legata conſeruentur rupto teſtamen
to per filium ignoranter præteritum, de qua late in. d.
auct. Ex cauſa. Quò uerò ad aliam concluſ. Socin. ꝙ
legata non ſuſtineantur, quando hæredis inſtitutio
corruit ex defectu conditionis, puto eam eſſe ueriſſi-
mam, ex communi reg. l. Si nemo. de reg. iur. & de te-
ſtam. tut. quæ limitatur ſolum, quando ex cauſa præ-
teritionis, uel exhæredationis, & ſic in alijs caſibus
firma remanet reg. in contrarium. Quò uerò ad tex. in
l. Qui duos. alleg. per Soci. etiam ille text. probat, indu
cendo eum iuxta declarationem factam. ſ. nu. 588.
non autem ꝙ conditio illa, ſi ambo impuberes, non
eſſet uerificata, quicquid dicat Torniel. de quo. ſ. an-
1006 te num. 592. ✱ Cæterum hæc tertia ratio, de qua. ſ.
ꝙ ſcilicet pupill. ſubſtitutio rumpatur agnatione po-
ſthumi, limitatur, ut non procedat in poſthumo natu-
rali tantum ipſius pupilli, qui non rumperet teſtamē
tum per. l. primam, ubi glo. ff. de contra tab. Bar. in. l.
Neque ei. §. Eorum. de adop. Alex. in d. l. in pupillari.
Iaſ. in. d. l. 1. col. 3. C. de contra tab. Rip. in. l. pri-
ma, in fi. de uulg. et pup. late Tiraquel. in. l. Si unquā.
1007 in uer. ſuſceperit liberos. nu. 58. ✱ Et ratio eſt, quia
naturalibus tantum nō debetur legitima, glo. in. l. 1.
ff. de contra tab. quam ſingularem dicit eſſe Bal. in
cōſ. 479. Quādo pater donat. in fi. uol. 4. in ant. ✱ et
1008 ex hoc oritur alia differentia ultra Soc. hic, an ſubſt.
excludatur propter hanc tertiam rationem, uidelicet
agnationis poſthumi, quia tunc à naturali tātum nō
excluderetur, an uerò excludatur per ſecundam ra-
tionem ſupra poſitam, uidelicet quia non ſit cēſendū
teſtatorem uoluiſſe extraneum propriæ ſoboli anteſer
re, quia tunc forte etiam naturales excluderēt ſubſti
tutū, per not. in. §. Si quis rogatus. & in d. §. Cum au-
tem. Et ita reperio Soci. hoc modo declarantem in d. l.
Cum auus. ante num. 25. uer. ſupereſt. ✱ Nec omit-
1009 to aliam quoque differentiam, an ex ſecunda, uel ter-
tia ratione. ſ. poſita excludatur ſubſtitutus, poſitam
per Soc. in d. l. Cum auus. poſt nu. 24. uer. tertiò. uide
licet quia ſi ex tertia ratione. i. agnatione poſthumi,
tunc nō reuiuiſceret ſubſtitutio, licet poſthumus po-
ſtea prædecederet patri. l. 2. C. de poſth. hære. inſtit.
ſecus ſi ex ſecunda ratione, uidelicet propter defectū
conditionis, uel quia non ſit cenſendum, extraneum
propriæ ſoboli prælatum eſſe, uel ex præſumpta con-
ditione, ſi ſine filijs, ut. ſ. tunc. n. attenderetur tem-
pus mortis ipſius, cui ſit ſubſtitutio; non autem, ꝙ ha
buiſſet filios, qui prædeceſſiſſent, iux. not. ſ. nu. 739.
Verum aduerte, quia immo teſtamentum reuiuiſcit,
quando eſt ruptum agnat. poſthumi, ſi poſthumus
decedat uiuo teſtatore. l. Poſthumus. de iniuſt. rup. Bal.
in conſi. 156. Ex facto proponitur. poſt me. cum cōſ.
ſeq. uol. 4. in no. Fulg. in conſi. 69. Punctus. ad fi. &
ratio illius tex. ponitur per moder. in. l. Poſthumo. C.
de bon. poſſ. cōtra tab. per Iaſ. in. l. Si arrogator. col.
5. de adop. & ad prædicta accedat glo. in ter. in. l.
Hæreditas. §. Qui filiū. circa me. glo. magna, de teſt.
tut. ✱ Et per illam. l. Poſthumus. conſuluit Caſtr. in 1010
conſi. 22. Viſis omnibus. col. 2. uol. 2. ꝙ legitimatio,
quæ per ſuperuenientiam legitimi perdidit effectum
quo ad ſucceſſionem, iux. not. in. l. Ex facto. de uulg.
& pup. reaſſumit uires, ſi ille legitimus uiuo patre de
cedat, ſequitur Tiraq. in. l. Si unquam. in uer. donatio
ne largitus. nu. 320. Et prædicta amplientur, ut per
Ang. & Imol. in. l. Si à primo. de lib. & poſth. Nec
prædictis obſt. d. l. 2. alleg. per ſocin. quia reſpondet
glo. ibi, & in d. l. Poſthumus. & iſta late habentur
per Doct. in. d. l. Poſthumo. ubi ponunt etiam, an reui-
uiſcat de iure prætorio tantum, et per conſequens an
ſint neceſſaria ea, quæ ponit ipſe Soci. in ter. in conſi.
76. col. 3. uol. 3. an uerò reuiuiſcat de iure ciuili, ut
per eos. Sed pro tanti uiri excuſatione dici poteſt Ho-
rat. illud, Verum opere in longo (qualis eſt repeti-
tio illa adeo accurata, & luculenta, ut alijs eam ma-
teriam aggrediendi uiā præcluſerit) fas eſt obrepe-
re ſomnū. ✱ Prædicta tamen intellige, quādo teſtator 1011
ſuperuiuit filio ciuiliter & naturaliter, ſecus ſi uel
ciuiliter mortuus eſſet ante filium, ita Rom. in ſing.
109. per. l. Qui uxorem. de iniuſt. rup. de quo uide De-
ci. in d. l. Poſthumo. col. 3. ubi etiam præceptor meus
Zuchar. num. 17. Nec etiam procedunt, quando adeſt
ſubſtitutus, ſecundum Polit. in tract. ſubſtit ſo. 16.
col. 1. Nec etiam quando adeſſet alius, cui per prçteri
tionem poſthumi aperta eſſet uia contratabulandi,
ut per Bal. in conſi. 102. Preſuppoſito ꝙ dictus tur-
ca. prope fi. uol. 5. in no. Item prædicta reſtringunt
quidam ſolum procedere, quando inſtituti ſunt uenien-
tes ab inteſtato: Immo Bal. reſtringit ſolum procede-
re, quando inſtitutus eſt alius filius teſtatoris, ut per
Tiraquel. in. l. Si unquā. in uer. ſuſceperit liberos. nu.
199. Contrarium tamen ꝙ immo prædicta procedat
ſolum in præteritione filij iam nati, tenet Deci. poſt
Alex. in d. l. Poſthumo. in. 2. lec. col. 3. ubi etiam Zu-
car. nu. 20. ✱ Fortius tenet Polit. in trac. ſubſti. ſol. 1012
16. col. 1. prædicta ne in filiorum quidem iam nato-
rum præteritione requiri, ſed indiſtincte teſtamentū
conualeſcere, etiam inſtituto extraneo, & præterito
filio iam nato, dummodo filius ante patrem decedat,
inducendo. d. l. Poſthumus. uer. idem & circa, ut per
eum. ✱ Vltimò nō omitto, ꝙ alia quoq; non ſpernen- 1013
da ratio addi poteſt, quare filij ex pupillo excludant
ſubſtitutum, uidelicet quia uidetur, quòd cum hic nō
agatur de ſubſtitutione in totum uerificata, ſed an fa
cta pluribus reſoluatur in ſingul. (quod quidē perin
de eſt, ac ſi tractaretur, an ſubſtitutio ex tacita pupil
lari admittatur, ut arguit Cur. iun. relat. ſ. poſt nu.
966.) idem dicendū uidetur in ter. noſtris, ut ſicut

tacita pupillaris non admittitur cõtra matrem ipſius
pupilli, ita neque etiam pluralitas reſolui debeat in
ſingul. contra filios ipſius pupilli: uerum ſi diceretur,
ꝙ facilius pluralitas reſoluitur in ſingul. q̃ quòd ſub-
ſtitutus ex tacita pupillari admittatur, ut dicebat
Corn. relat. ˚s˚. num. 931. reſpondetur, ꝙ bene etiam
1014 fauorabiliores ſunt filij, quàm mater. ✻ Quo uerò
ad tertiã, & ultimã quæſt. an ſcilicet tales filij exclu-
dant ſubſtitutum à portione alterius, non permitten-
do; ꝙ pluralitas reſoluatur in ſingul. uidetur prima
facie dicendum, ꝙ non, ut tenet Fulg. in d. l. pen. re-
lat. per Alex. ibi col. pen. & Ang. Aret. in. §. Singulis.
col. 2. uer. & intellige, ut per eos. & idem tenere ui-
detur Soci. hic num. 22. pro quibus facit, quia, ut di-
cit Rip. ſed ante eum Soci. iſti filij nõ ſunt nec inſtitu-
ti, nec poſiti in conditione, ergo non poſſunt dici eſſe
perſonę, quæ &c. iux. not. ˚j˚. num. 1075. Facit etiã,
ut dicit Soci. quia ſi eorum pater uiuens non exclude-
ret ſubſtitutum, ubi non adeſt dictio collectiua ſecun-
dum opin. aliquorum, de quibus. ˚s˚. nu. 922. uer. cõ-
trariam. multo ergo minus eius filij debent excludere.
quinimmo etiam reiecta alia opin. quòd eorum pater,
ſi uiueret, excluderet ſubſtitutum, adhuc tamen non
uidetur poſſe argui, ut arguit Torniel. dicens, ꝙ ſicut
eorum pater, ſi uiueret, poſſet excludere ſubſtitutum,
ita etiam ipſi, qui repræſentantur eadem pſona, iur. uulg.
debent excludere ſubſt. quam rationem allegat etiam
d. Fab. num. 46. in fi. aliàs poſt nu. 70. quia uidetur
reſponderi poſſe, hanc conſequentiam nõ tenere, iux.
not. ˚s˚. ante num. 942. Neq; uidetur obſtare, quod di-
cit Torniel. ꝙ ſubſtitutio iſta potius dici debeat uulg.
in hæreditate teſtatoris, quàm pupill. et propterea nõ
dicatur uerificata, niſi in utroq; uerificetur, iux. not.
˚s˚. num. 893. quia uidetur reſponderi poſſe, ꝙ non eſt
uulg. ut late diximus. ˚s˚. num. 519. Neque etiam ui-
detur obſtare, quòd teſtator non cenſeatur extraneum
propriæ ſoboli anteferre, iux. l. Cum acutiſſimi. quia
reſpondet Fulg. quod in ter. illis agitur de fideicõmiſſa-
ria, in qua tractatur de hæreditate teſtatoris, uulg. §.
Cum filiæ. hic autem agitur de pupill. in qua agitur
de hæreditate ipſius pupilli. Contrarium tamen te-
nent Bal. & Saly. in d. l. pen. col. 2. uer. addit Bal. &
ſentit Bar. hic circa fi. ut per Alex. in d. l. pen. col. pen.
in fi. & eſt com. opin. ut fatetur ipſemet Soci. licet po-
ſtea contrariũ dicere uideatur. ratio eſt coniectura. l.
Cum acutiſſimi. cui non obſt. reſponſio Fulg. quia ad
eam replica ut per Alex. relat. ˚s˚. nu. 925. Non obſt.
ꝙ iſti filij non ſint neque inſtituti, neque in condit. po-
ſiti, quia reſpondetur, quòd immo ſunt poſiti in con-
dit. licet tacite, ut not. ˚s˚. num. 1000. cum ſeq. max.
poſt num. 1002. uer. nihilominus. Non obſtat, quòd
ne eorum quidem pater, ſi uiueret, excluderet ſubſtitu-
tum, quia immo in contrariũ eſt com. opin. ut late uidi
mus. ˚s˚. nu. 916. cum ſeq. max. nu. 922. Et pro præd.
confirmatione uide. ˚s˚. num. 927. ubi idem tenuimus
de filijs natis ex primo poſt pubertatem defuncto.
1015 ✻ Limita tamen hanc concluſ. procedere tãtum, quan
do ſubſtitutus eſt extraneus, ſecus ſi eſſet de liberis,
ſecundum Bal. et Saly. ubi. ˚s˚. quos ſequitur Alex. ibi
col. pen. in fi. per tex. noſtrum, ut per eum, reprehen-
dentem propterea Caſtr. contrariũ tenentem, et ita te
neas, quicquid dicat Soci. hic, ut not. ˚s˚. num. 941.

Et prædicta procedunt, quando conditio pupill. ætatis 1016
uerificatur ſolum in uno. ✻ Sed ſuccedit pulchra. q.
quando uterque decedit in pupill. ætate, ſed ſuperſunt
filij unius, an. d. filij excludant ſubſtitutum non ſolum
à portione patris ſui, de quo iam diximus, ſed etiam
à portione alterius. in qua. q. Soci. hic poſt num. 18.
tenet, ꝙ non. nec uidetur obſt. ratio Torniel. hic num.
131. quòd non uacent ambe portiones ſtante filio ex
primo, & ſic non fuerit impleta conditio requiſita à
teſtatore, cum hæc potius dicatur directa uulg. in hæ-
reditate patris, quàm pupill. ut per eum: quia reſpond.
quòd nõ poteſt dici directa uulg. in hæreditate patris,
ut oſtendimus. ˚s˚. num. 519 Præterea dato etiam, ꝙ
requiretur ambas portiones uacare, prout in uulg.
non ne uacant, defuncto utroque in pupil. ætate? Nec
obſt. quòd quia adeſt filius alterius, non dicatur uaca-
re portio patris illius filij, quia hoc eſt falſum. ſiquidẽ
filius non excludit ſubſtitutũ uulg. quia. l. Cum auus.
non habet locum in ſubſtitutione uulg. ut not. ˚s˚. nu.
241. Contrariam tamen opin. potiorem eſſe puto, ea
ratione, quia licet conditio expreſſa, uidelicet pupill.
ętatis, purificata fuerit in utroque, altera tamen con
ditio, uidelicet tacita, ſi ſine filijs, quæ etiam in pupil.
ſubintelligitur, ut. ˚s˚. dix. num. 1002. in uno tantum
fuit uerificata; quo caſu ſuccedit, quòd cum ſuperſit
perſona quæ &c. pluralitas non reſoluatur, et ſic ſub
ſtitutus repellatur, iux. not. ˚s˚. num. 915. ✻ Et ſi di- 1017
ceres, ꝙ quæ dicuntur de pluralitate non reſoluenda
in ſingul. forte procedunt ſolum in conditione expreſ-
ſa, non autẽ in tacita: reſpõdetur, ꝙ immo procedũt ẽt
in tacita et præſumpta, ut expreſſe not. Caſtr. in conſ.
14. Si contingat. col. 2. uol. 1. & uide Soci. in d. l. Cũ
auus. ante num. 25. uer. poſtremò. Et prædicta intelli
ge, quando ſubſtitutus eſt extraneus, ſecus ſi de libe-
ris, ut ſæpius dix. iux. not. ˚s˚. nu. 941. ✻ Et ex præ- 1018
dicta concluſ. oritur etiam alia ultra Soci. differentia,
an ſubſtitutus pupillaris ſtantibus filijs excludatur à
portione patris ipſorum filiorum tanquam agnatione
poſthumi, an uerò propter præſumptam condit. l. Cũ
auus. Nam ſi agnatione poſthumi, tunc cum uerifica-
ta fuerit conditio pupill. ætatis in utroque, iſti filij ſo-
lum excluderẽt ſubſtitutum à portione eorum patris,
non autem à portione patrui, cum nõ eſſent neque in-
ſtituti, neque in condit. poſiti. Si uerò ſubſtitutus ex-
cludatur, tanquam quòd etiam in pupill. ſubintelliga-
tur conditio. l. Cum auus, tunc iſti filij excludent ſub-
ſtitutum extraneum etiam à portione patrui, ut præ-
diximus, quia pluralitas huius conditionis filiorum ta-
cite appoſita non reſolueretur in ſingul. ſtantibus fi-
lijs alterius poſitis in condit. & ſic ſtantibus perſo-
nis, quæ ex præſumpta mente &c. iux. not. ˚j˚. num.
1076. et uide etiam. ˚s˚. nu. 927. Cauẽdo receptum, ex
pdictis illat. uides lector beneuole, uerã eſſe diſtinct.
quam unico uerbo poſuimus. ˚s˚. num. 915. uidelicet
quòd aut ſupereſt perſona quæ &c. & pupil. ſubſtit.
pluribus facta non reſoluitur in ſingul. aliàs ſecus.
Cæterum pro condimento huius materiæ illud nullo
modo prætereundum uidetur, ✻ uidelicet an in inter- 1019
pretanda pupillari ſubſtitutione attendatur proximi
tas, & ueroſimilis affectio patris, an uerò ipſius pu-
pilli. de fideicommiſſaria. n. uidebimus. ˚j˚. nu. 1114.
In hac ergo. q. Fulg. relat. ˚s˚. poſt num. 922. uer. neq;

*Et obſtare ut.l.Cum acutiſſimi. tenet attendi debere
affectionem, & proximitatem ipſius pupilli, non au-
tem teſtatoris. idem uidetur tenere Rip. hic poſt num.
125.& in d.l.2.ante num.47.dicens, quòd teſtator
in dubio creditur feciſſe teſtamentum pro filio ſuo
pupillo eo modo, quo fuiſſet facturus ipſe pupillus, ſi
ætatem teſtandi habuiſſet, ut probatur in.l.2.et in.l.
Lucius. de uulg.& pup. adde Alex. poſt Bal. in d.l.2.
col.pen.et propterea infertur reſponſio ad id, quod di
cebat Soci. ubi.ͥ.num.1027. ꝙ cum ſit in facultate
patris ſubſtituere quem uelit, attendi debeat præſum
pta affectio ipſius patris. Nā reſpō. ꝙ licet ſit in eius
facultate, attamen præſumitur ſubſtituere illū, quē
ipſe pup. ſi prudens eſſet, inſtitueret. Et pro hac opin.
faciunt in argu. ea, quę dicuntur de procuratore,
uel negociorum geſtore, ut non attendatur intereſſe,
uel affectio ipſorum, ſed principalium ſuorū. Sed for-
tius facit, quia Doct. com. in indiuiduo in illat.ͤ.fa-
ctis attendunt (ut uidere licet) proximitatem & ſuc
ceſſionem ipſius pupilli, nō autem patris, ut in.q. illa,
an frater conſanguineus tantum ſuperſtes & coniun
ctus excludat ſubſtitutum, quando extat mater, uel
alius frater utrinque coniunctus, qui ſecūdum auct.
Defuncto. excluderēt ab inteſt. ipſum cōiunctum ſu-
perſtitem à ſucceſſione pupilli, & com. tenet ꝙ nō, ut
uidimus.ͤ.num.951. quod quidem ſecus eſſet, ſi attē
deretur proximitas teſtatoris, in cuius ſucceſſione nō
ſit diſtinctio inter conſanguineum tantum, & utrinq;
coniunctum, immo ratio de matre horū filiorum eſſet
impertinens, cum ipſa penitus eſſet excluſa à ſucceſ-
ſione teſtatoris, etiam per fratrem pupilli conſangui-
1020 neum tantū. ✠ Prædictis accedat Bar. in.l.2. de uulg.
et pup. in q. illa, an tacita pupill. excludat matrem pu
pilli, ubi ſignanter dicit, quòd licet teſtator ab hæredi
tate ſua excluſerit matrem pupilli per uulg. ſubſtit.
pupillo factam, attamen non cenſetur eam excludere
ab hæreditate pupilli per tacitam pupill. in uulg. con-
tentam. ſequuntur Doc. ibi & in.l. Precibus. per illū
1021 tex. ✠ Ad hæc uidemus, ꝙ licet teſtator ab hæreditate
ipſius teſtatoris debita matri ſuæ eā excluſerit, ſub-
ſtituendo uulgariter extraneum filio ſuo, attamen
non cenſetur eam excludere ab hæreditate pupilli, ut
not. Bar. & com. Doct. in d.l.2. in.q. illa, an tacita pu
pil. excludat auiam paternam: & ſic patet, ꝙ proxi-
mitas, uel affectio teſtatoris non attenditur in pupil.
ſubſtit. ſed ueroſimilis affectio ipſius pupilli. Inſuper
1022 pro hac eadem opin. facit, ✠ quia ſi teſtator in legato
facto uxori apponat clauſulam, quòd nihil plus pete
re poſſit, nō tñ excluditur per tacitā pupill. ita Bar. in
d.l.2.col.pen.uer.2.et Rui. in cōſ.118.col.7.uol.3.
1023 ✠ Vltimò facit, quia licet teſtator inſtituerit æquali-
ter omnes filios ſuos tam ex prima, quàm ex ſecunda
uxore, ita ꝙ quo ad reciprocam uulg. & fideic. omnes
pariter admittuntur, ſecundum com. opin. cōtra Dy.
in.§. Qui diſcretas. Alex. in conſi.30.uol.2. Aret. in
d.§. Qui diſcretas. & in.l. Lucius. col.pen. eo.tit. De-
ci. in conſ.304.(circa tamē fideic. uide Rui. in conſ.
166.nu.6.uol.2.& in conſ. ſeq. num.13.& Curt.
iun. in conſ.125.) attamē quo ad pupil. comprehen-
ſam in d. reciproca eis facta præfertur natus ex ea-
dem uxore cum defuncto, quia tractatur de hæredita-
te ipſius defuncti, ſecundum Bar. in.l. Re coniuncti.
col.pen.uer. tertiò quærò teſtator. quem refert, & ſe-
quitur Soci. in.l. Si cognatis. col. in 4. cōcluſ. & in
conſi.249. in 3.dub. Rui. in conſi.107.& 165.col.
3.uol.2.& in conſi.168.col.7. in prin. eo.uol. qui-
bus adde Alex. in conſ.30.col.2.uol.2. ubi poſt Imol.
reſpondet ad auctē. Itaq;. C. com. de ſucc. quem Alex.
in cōtrarium erronee alleg. in d.l. Re coniuncti. licet
omittat nu. cōſilij. Et licet contra prędictam deciſ. ali
qui cōtrarium teneant, quos ſequitur Alcia. in.§. Qui
diſcretas. & Alexandrinus in.§. Quidam recte. fo.6.
col.3.& latius fo.10.col.2. Rip. in.l. Re coniuncti.
nu.215. ſubdens hāc eſſe cō. opin. quibus adde Caſt.
in cōſ.436. aliâs 438. Quantū ad primū. in 7.dub.
uol.2. attamē adductis ꝑ eos uidetur mihi reſponderi
poſſe. Et in primis ad reg.l. Nam hoc iure. adduct. per
Aret. in.l. Lucius. reſpondet Rui. in d.conſ.107.col.
3.uol.2.& uide.ͥ.num.1227. cum ſeq. Non obſt.
§. Hæc uerba. quia reſpon. Iaſ. in d.l. Lucius. et Crot.
in d.l. Re coniuncti. poſt nu.135. Rui. in.d.cōſ.165.
col.3.uol.2. Non obſt. arg. Crot. quod ante eum addu
cit Soci. in conſi.249.col.10.uer.4. quia mihi uide-
tur, ꝙ Bar. per ipſos alleg. contrarium teneat: de quo
tamen per Soci. ibi nu.25.& Iaſ. nu.34. Non obſt.
aliud argumentum Crot. & Polit. quod ſibi aſcribit
Rip. in d.l. Lucius. col.fi. Quia reſpōdet ipſemet Rip.
quòd ſubſtitutio illa ſatis operatur reſpectu uulg. Tu
dicas, ꝙ immo etiam reſpectu pupil. non eſt nouum, ꝙ
alius ſuperſtes pupillariter ſubſtituatur.l. Qui habe-
bat.l. Si pater impuberes. de uulg.& pup. dix.ͤ.nu.
498. Non obſtat arg. Alexandrini ſumptum à Rip.
in d.l. Lucius. col.fi. quia ratio illius deciſ. eſt illa, quā
poſt Rip. diximus.ͤ. poſt num.78. uer. & quia Clau
dia. & uide etiam.ͤ.num.925. Contrarium tamen
in prin.q. tenere uidetur.d. Fab. ante num.44. aliâs
68. dum in q. illa, de qua.ͥ.num.1077. arguit, quòd
ſicut teſtator prætulit extraneum filiæ ſuæ in inſtit.
in qua agitur de hæreditate ipſius patris quaſi debita
dictæ filiæ, multo magis cenſetur eundem prætuliſſe
dictæ filiæ in ſubſtitutione pupillari, in qua agitur de
hæreditate pupilli nullo modo d. filiæ debita, ut refe
remus.ͥ. poſt nu.1081. cui adde, ꝙ ita arguit Bar.
in d.l.2.col.6. in.q. illa, an tacita pupil. admittatur
contra fratrem pupilli. & licet ad hoc argumentum
reſpondeat Alex. & Aret. ibi, illud tamen tuetur Bul
gari. in diſputatione ſua cōtinente.6.dub. in reſolut.
5.dub. ut per eum. Ex quo argumento, Rip. in d.l.2.
ante num.50. ſignanter infert Bar. uelle, ꝙ in inter-
pretanda pup. ſubſtit. attendatur affectio ipſius pa-
tris, non autem pupilli: & hoc etiam tenet Soci. ibi
col.pen. poſt me. uer. aut et tertiò. & Rip. ibi nu.60.
& 62. & ita etiam in ter. noſtris arguit Corne. in
conſ.276.col.4.uol.3. quibus adde Aret. in.l. Lucius.
col.fi. de uulg.& pup. alleg.l. Qui liberis.§. Hæc uer-
ba. eo.tit. ✠ pro qua etiam opin. facit, quia ſecundū 1024
com. opin. tacita pupill. de fratre pupilli admittitur
contra matrem ipſius pup. ut not.ͤ. ante num.931.
ſed quia ad hoc poſſet reſponderi, ꝙ illud ideo ſit, quia
tunc frater habet cauſam teſtati & inteſtati, iux.
auct. Defuncto. et ita not. Rip. ibi. ✠ ideo magis ꝓ hac 1025
opin. facit, quia tacita pupill. facta de matre teſtato-
ris admittitur contra matrem pupilli, licet mater pu-
pilli in filij ſucceſſione præferatur matri teſtatoris,*

iux. auct. Defuncto. ſecundum Bar. in d. l. 2. col. pen. ad fi. ex quo hoc ſignanter collegit Rip. ibi num. 62.
1026 ✻ & facit ēt, quia odium teſtatoris, uel illius uerba etiam extra teſtamentum prolata contra matrem pupilli, faciunt, q tacita pupill. admittatur contra ma-
1027 trem ipſius pupilli, ut p Bar. in d. l. 2. col. pen. ✻ Pro reſolutione reperio, q Soci. in conſi. 249. col. 14. uer. circa ſecundum, uol. 2. diſtinguit, q aut agitur quæ perſone ueriſimiliter non debeant excludi per tacitã pupill. ſubſtit. & tunc attendenda eſt proximitas, & ueroſimilis affectio ipſius pupilli: & ita procedant de eiſ. pro hac parte ſupra alleg. Aut uerò agitur, an aliquis excludatur per tacitam pupill. qui aliâs non excluderetur, & tunc attendatur affectio ipſius teſtatoris, in cuius manu eſt priuare quemlibet à ſubſtitutione pupill. & ita procedant quę pro hac parte ſupra allegantur: ad quam diſtinct. ſimpliciter ſe remittit Rip. in d. l. 2. ante num. 50. cui adde eundem Soci. pari modo diſtinguentem in. l. Si cognatis. col. pen. de reb. dub. & in conſi. 86. col. 4. uol. 3. Sed circa hanc diſtinct. cogita, primo, quia uidetur in effectu uerbalis, quandoquidem primum membrum loquens de perſonis non excludendis per ſubſtit. pup. in effectu uideatur idem cum ſecundo, & dependere à ſecundo loquente de perſonis à dicto ſubſtituto excludendis: & certe cognito uno de contrariis cognoſcitur & aliud, Inſti. de his qui ſunt ſui uel alie. iur. in prin. & not. in Rubr. de acquir. poſſ. Secundò cogita, quia primum membrum uidetur intelligi debere, quando agitur de perſonis, quibus eſt debita hæreditas ipſius pupilli, ut in matre, uel auia, iux. not. in d. l. 2. uel etiam in filijs ipſius pup. iux. not. ſ. num. 993. cum plur. ſeq. aliâs uerò ſecus, ut in fratre ipſius pupilli, cõtra quem admittitur tacita pupil. ut. ſ. dix. ſecundum quam intelligentiam limitanda eſſet deciſ. Bar. de matre ipſius teſtatoris, procedere ſolum non extante matre pupilli. aliâs enim non eſſet debita hæreditas pupilli ipſi auię, & p cõſequens ſubſt. tacite pupill. contra eã admittetur, & hoc eſt clarum etiam abſque hac declaratione.
1028 ✻ Tertiò aduertendum eſt circa ſecũdum membrum, primò, quia ſecundum illud uera redditur opin. Soci. in. d. l. 2. col. pen. poſt me. uer. aut quærimus et tertiò. ubi q tacita pup. facta de fratre etiam conſanguineo tantum admittitur contra matrem ipſius pupil. quia attenta affectione ipſius teſtatoris ipſe frater præfertur matri pupilli. Secundò quia hoc ſecũdum membrũ pariter uidetur intelligendum eſſe, quãdo pater ſubſtituit aliquē, cui eſſet debita hæreditas ipſius patris,
1029 ✻ & ita uerificatur, q ſi ſubſtituit fratrem pupilli, tunc admittitur contra matrem: ſi uerò ſubſtituit fratrem ipſius teſtatoris, non, ut per Bar. in d. l. 2. col. pen. ad fi. & hæc eſt melior ratio, quàm dicere, prout dicebat Rip. ibi ante num. 62. q fratrũ quoque gratia rara. Vel etiam ſi ſubſtituit fratrem ipſius pupilli uterinum tantum, ut per Soci. in d. l. 2. col. pen. nu. 31. uer. tamen tu conſidera. Sed tamen cõtra prędicta facit, quia ſi ſubſtituatur mater ipſius teſtatoris, illa admittitur contra matrem pupilli, ut. ſ. dix. & tamen ei non erat debita hæreditas teſtatoris ſtãte ipſo pupillo, niſi dicas, quòd mortuo poſtea ipſo pupillo eſſet debita hæreditas matri teſtatoris. Sed tunc illa ſaltem deciſio intelligenda eſſet, quando non adeſſent alij filij teſtatoris. Non obſtat prædicta diſtinct. §. Hæc uerba. quæ reſpondent Iaſ. Crot. et Rui. ut. ſ.
dix. num. 1023. uer. non obſt. ✻ Non omitto tamen 1030
aliam quoque diſtinct. de qua Soci. non meminit, quę forte fieri poſſet ex mente Alex. in d. l. 2. col. pen. uer. occurrit mihi. q aut uerificata fuit utraque ſubſtitutio, uidelicet tam expreſſa uulg. quàm tacita pupil. & tunc attendatur proximitas teſtatoris etiam reſpectu pupil. i. bonorum pupilli, quia expreſſum trahit ad ſe tacitum, arg. l. Si communem. ff. quemad. ſer. amit. aut uerò uulg. expirauit per aditionem hæreditatis, & ſic agitur de ſola pupill. tacita, et tunc attendi debeat ſola proximitas ipſius pupilli. ex qua diſtinct. propterea infert Alex. q hoc caſu frater ſubſtitutus nõ admittitur contra matrē. Et licet poſtea ipſemet Alex. ſubdat, non eſſe receden. à com. opin. attamen mihi certe, prout etiam dicit ipſe Alex. diſtinctio illa uidetur multam æquitatem ſapere, & applaudere iuris reg. Nec obſt. q attendi debeat quod principaliter agitur, quia hoc fateor, quando utraque ſubſtitutio cõcurrit, ſed quando ſola pupil. tunc de ea iudicari debet tanquam q omnia bona ſint ipſius pupill. iux. §. Veteres. alleg. per ipſum Alex. & quæ per illum tex. ſæpe tra-
dunt Doct. ✻ de filia dotata à patre, ut tamen ſi per 1031
ſtatutum excludi debeat ab hæreditate fratris, dotari etiam debeat in eius hæreditate, licet ſint illa met bona, ut per Iaſ. in l. De alimentis. in fi. C. de tranſac. Alexã. in conſi. 7. uol. 2. Deci. in conſi. 433. colũ. 2. & 688. & alibi ſæpe: qua tamen in re uide Soci. in conſ. 127. uol. 4. ✻ Illud ſaltē non omitto, in pup. ex-
preſſa q tenentes primam opin. eã tenent, ēt ſi pupill. 1032
ſit iuncta cũ alijs ſubſtitut. ut per Rui. in conſ. 165.
col. 3. uol. 2. ✻ Cæterum antequã exeam ex hac ma- 1033
teria pupil. ſubſtit. non eſt omittēdũ, q quæ dicta ſunt de pupil. ſubſtit. procedunt etiam in exemplari, ut per Alexan. in d. l. pen. col. 3. & Imol. hic col. pen. poſt me. et per Ang. Aret. in d. §. Singulis. col. 2. ad fi. et Corne. in d. l. pen. col. 5. in fi. inter quas tamē ſubſtit. Rip. in. l. Ex facto. de uulg. & pup. enumerat 14.
differētias, ut per eũ. ✻ Reliquũ eſt, ut uideamus 1034
quid in fideicommiſſaria, in qua illud præmittendum eſt, quod in alijs ſubſtit. pariter præmiſimus, q quando eſt facta pluribus ſeparatim, tunc indiſtincte pluralitas reſoluitur in ſingul. & hoc pro uniuerſali regula tenendũ eſſe aſſerit Ang. hic ad fi. & ante eũ Alber. de Roſ. in d. l. pen. col. 1. quicquid in contrarium dixerint quidam antiqui, quos ibi reprehēdit. quibus adde Caſtr. in. §. Caio. de quo. ſ. num. 860. & ita ēt
per uniuerſali reg. pmiſimus. ſ. nu. 882. ✻ Sed ope- 1035
ræpretium eſt uidere, quando dicatur facta ſingulis ſeparatim, ad quod Corn. in d. l. pen. col. fi. quem refert Rui. in conſi. 126. col. 1. in fi. cum ſeq. uol. 3. ponit hanc diſtinct. quòd aut copulatiua, uel collectiua, uel diſtributiua, apponitur conditioni, ut, ſi Titius, et Seius, deceſſerint ſine filijs: uel, ſi uterque: uel, ſi quilibet: & tunc dicitur coniunctim facta, & probatur. ſecundum Rui. per d. §. Caio. iunc. doct. Bar. hic. nam in d. §. Caio. ambo fuerant grauati, & tamen quia copulatiua appoſita fuerat conditioni, dicitur ſubſt. illa coniunctim facta, ſecundum Bar. hic in fi. dum loquens de tex. illo uult, quòd ſi ibi ſupereſſet perſona quæ &c. pluralitas non reſolueretur in ſingul. Aut ue-

rò collectiua,copulatiua, uel diſtributiua , apponitùr
diſpoſitioni,ut,Titio et Seio,uel,utrique,uel, cuilibet,
ſubſtituo Sempronium,& tunc dicitur ſeparatim fa-
cta,immo ſecundum Corn.ubi.ſ.prope fi.in pupilla-
ri,etiam ſi collectiua apponeretur cõditioni, dummo-
do apponatur dictio,eis,ut,ſi uterque impubes deceſ-
ſerit : uel,ſi ambo impuberes deceſſerint,eis ſubſtituo
Sempronium.diceretur nihilominus ſeparatim facta,
& ſic non haberet locum.l.Qui duos.de uulg.et pup.
qua tamen in re uide.ſ.nu.587.& ad hanc diſtinct.
adde Alex. in conſi.175. col.1.in fi. cum ſeq. uol. 5.
Tu uerò,& forte melius,dicas primò , quòd ſepara-
tim dicitur facta, quando dictũ eſt, ſi quis ſine liberis
deceſſerit,ut not.ſ.poſt num.102.uer.et facit.Aliâs
uerò ita diſtinguas,ꝙ aut fit pluribus in eadem ora-
tione,& tunc indiſtincte dicitur coniunctim facta,ẽt
ſi diſtributiua reſpiciat uerbum diſpoſitiuum , ſecun-
dum Alex.in d.conſi.175.col.3.uer. tamen præmiſ-
ſis. allegando Bal.in.l.1.ad fi.C.de cond.inſer.ſequi
tur Rip.hic ante num.120. Quando uerò fit in pluri
bus orationibus,tunc dicitur ſeparatim facta , ut in
exemplo poſito per Rip.hic num.82.quod eſt clarum:
& hoc,niſi diſtributiua reſpiciat conditionem abſque
dictione,eis.tunc.n.licet in diuerſa oratione , diceretũ
tamen cõiunctim facta.ita colligo ex dictis per Alex.
ubi.ſ.col.1.ad fi. iunct.col.5.uer.reſtat. Et ex præ-
dictis cogita ſuper exemplo poſito per Torn.hic num.
1036 134. ✱ Cæterum in ſubſtitutione facta pluribus ſi-
mul faciẽda eſt regula affirmatiua,uidelicet pluralita
tẽ reſolui in ſingul.ut eſt tex.hic , et in.l.fi.§.Filium.
de leg.2.& in.l.Lucius.§.Caio.ſ.eo.Crauet. in cõſ.
109.et hanc regulam,ubi non adſit dictio collectiua,
indubitabilem eſſe,aſſerit Bal.in conſi.271.Subſtitu
1037 tio fideicommiſſaria.uol.3.in no. ✱ Amplia, ut proce
dat,ẽt ſi reciproca non pceſſiſſet. ita Alex. hic col.4.
et col.7.ppe fi.reprobata ſolut. Raine.de qua late.ſ.
1038 num.824.cum plur.ſeq. ✱ Amplia ſecundò, etiam ſi
ſupereſſet perſona par in gradu, ut probatur hic,ubi
ſupererat nepos par in gradu cum Claudia,& tamen
non impedit , quin pluralitas reſoluatur in ſingul.&
Claudia admittatur.idem com.tenẽt etiam in pupill.
ut.ſ.dix.num.930. Nec obſtat reſponſio Alcia. hic
poſt num.2.quia replicatur, ut.j.num.1066.Aliud
eſſet,ſi diceremus,nepotem , de quo hic , præmortuum
eſſe ſecundo filio,ut dicebat Cuma. quẽ retuli.ſ.poſt
num.191.Et rationem huius concluſ. late poſuimus
ſ.poſt num.178.uer.ad ſecundã. & hanc ampliat.
tenent com.Doct.hic,& in d.l.pen.Imol.hic col.pen.
in prin.Soci.in conſ.94.col.2.in fi. uol.4.Rui.in cõſ.
124.in primo dub.uol.3.Crauet.in conſi.109. col.
2.quibus adde Bal.in conſi. 271.Subſt.fideicom.uol.
3.in no.ſubdentem,ꝙ ordo nõ eſt inter pares,nec gra
dus fit à pari.Contrarium tamen (ubi ſubſtitutus nõ
eſſet etiam inſtitutus, quia tunc haberet duo iura) te
net D.Fab.col.pen.uer. ſecundus caſus. ſed uide not.
1039 ſ.poſt num. 931. ✱ Nec obſt.doc. Bar.in.l.Lucius.
col.2.in.3.q.uer.præterea.de uulg.& pup. alleg.per
D.Fab.& Alcia.ubi ſ.adde , qua declaratur optime
p Ang.ibi, et in cõſ.306.Teſtator de Verona.col.2.
non procedere,quando ille tertius non eſſet ſucceſſi-
bilis illi pupillo.tunc.n.reciproca illa contineret pu-
pill.reſpectu ipſorum pupillorum . Nam reſpon. quòd
in.q.illa Bar.agitur de reciproca,in qua omnes erant
pariter ſubſtituti , & propterea non debet continere
pupill.ad beneficium unius ex cõſubſtitutis, ad exclu
ſionem uerò alterius , ad cuius beneficium non poteſt
continere pupill.cũ ipſe eſſet pubes,et ideo, ne inæqua
litas, cõtra naturam reciprocæ,reſultet, potius inter
pretamur,ut nullius reſpectu pup.contineat, ſed om-
nes ab inteſtato pariter ſuccedant.ſecus eſt in his ter.
in quibus unus eſt ſubſtitutus, alij uerò non , & ideo
nimirum ſi præfertur ſubſtitutus , tanquam habens
potentius ius,iux. not.ſ.ante num. 79.uer.& quia
Claudia.& ex hac ampliat. uidetũ colligi, ꝙ facilius
pluralitas reſoluatur in ſingul.quàm,ꝙ ex coniectu-
ris fiat tranſmiſſio,de qua illatione uide.ſ.ante num.
339.uer.qua concluſ. ✱ Ex hac etiam ampliat. in- 1040
fertur,ꝙ ſi hic non præceſſiſſet reciproca , & primus
deceſſiſſet ſine filijs,Claudia admiſſa fuiſſet,cum ipſa
fuiſſet par in gradu cum ſecundo ſuperſtite , & hoc,
ſi attẽdamus proximitatem teſtatoris,quia tam de iu-
re ueteri,quam de nouo, neptis ex filio intrat in locũ
patris.§.Cum filius.Inſtit.de hær. quę ab inteſ.deſer.
utque etiam ſi (de iure tamẽ nouo propter not.ſ.nu.
12.) attendamus proximitatem grauati,in qua etiã
neptis ex fratre ſuccedit in locũ patris ſui, iux. tra-
dita per Deci. in conſi.1.& alibi ſæpe , quod nota.
Circa tamen prædictam ampliat.aduerte,ꝙ ſecus eſ-
ſet,ſi ab inteſtato ſubſtitutus in totum excluderetur,
licet excludens pro parte tantum ſuccederet,ut not.
infra nu.1087.Quid autem ſi etiam extraneus eſſet
in caſu huius ampliat. conſubſtit.uide.j.nu.1218.
& nu.1227.uer.prout ẽt. ✱ Amplia tertiò reg.ſ. 1041
factã procedere,etiam ſi appoſita eſſet dictio, tota, ſe
cundum com.opi.ut per Alex.& moder.hic , & eun-
dem Alex . in conſi.91.col.10.uol.1.repetito ut.ſ.
num.550.& in conſi.92.col.fi.uol.3.Rimin.in cõſ.
255.col.pen.Iaſ.late in cõſ.41. uol.1. Matheſ. not.
169.Nota unum.Bello.in conſi.82.col.12.& ſecun
dum Caſtr.hic,& in.§.Caio.& in conſi.449.De iu
re com.uol.2.uidetur tex.hic,ubi aderat dicta dictio,
& etiam ,quod plus eſt;collectiua,uterque,& tamen
reſoluitur in ſingul.imo ſtante.d.dictione caſus uide-
tur clarior in fauorem ſubſtituti, cum per.d.dictio-
nem Iuriſ.hic arguat in fauorẽ ſubſtituti,ut põderat
ẽt Rip.hic,& ante eum Iaſ.in.l.Quidã teſtamẽto Pro
culũ.de uulg.& pup.& ante eum Soci.hic , ante nu.
28.uer.ſed ad iſtum tex.& in conſ.94.col. pen. uol.
4.Corn.in conſi.236.col.antep.uol.4.& ante iſtos
Caſtr.in d.conſi.449.in prin.immo ad hunc tex.di-
cit Alex.in d.conſi.92.ꝙ non poteſt reſponderi . Nec
ſatisfacit reſponſio Aret.in d.l.Quidam teſtamento.
ut patet ex not.p Rip.hic,ſed ante eũ p Soci. hic ante
nu.28.uer.ſed ad iſtũ. et Iaſ. ibi col. 2.quorum dicta
breuitatis gratia nõ refero. Non ſatisfacit etiã reſpõ
ſio Dec.in d.l.pen.ante nu.7.Nam ſi in hoc tex.plu-
ralitas reſoluitur in ſingul.eò quia reſpectu partis ſit
caſus omiſſus,qui decidatur ex reg.l.Qua de tota. ut
dicit Deci.ſequitur quòd pari ratione etiam in hac q.
idem dicendum ſit . & certe Deci. non diuerſificat,
quod equidem uideam,caſum huius ampliat.à caſu hu
ius tex.niſi dicas prout diximus.ſ.ante nu. 11.uer.
nec obſtare etiam . ſed uide etiam.ſ.nu. 77.uer.alio
& quarto.Reſponſio autem Rip.tendit ad diſtinctionẽ

1042 Ant.de But. de qua uidebimus.ſ.num.1047. ※ Pro
hac eadem ampliat. eſt tex. in.§. Filium.ibi,quicquid
nobis legaui.ut ꝑ Doct.hic,quibus adde Soci.in.d.cõſ.
94.col.pen.uol.4.Nec obſt.quadam ſolut. ad cum da
tę, quia ad eas replicat Torniel. hic num.149.ante
uer.ſecundo. ut per eum. Minus ſatisfacit reſponſio
ſua,ut per eum,quia tex.ille procederet etiam in lega
tis coniunctim relictis illis,quibus facta fuit ſubſtitu
tio,aliás eſſet nimis reſtringere illũ tex. Prӕterea cõ-
tra ſuam diſtinct.facit tex.noſter,qui loquitur in hӕ-
reditate,& tamẽ uult, ꝙ pluralitas reſoluatur in ſin
gul. Ad hanc eandem ampliat. facit,quia cum appoſi
ta fuerit dictio illa in fauorem ſubſtituti,non debet in
eius odium retorqueri.l.Quod fauore.l.Legata inuti-
liter. et maxime cum in toto pars etiam contineatur,
prout & in maiori ſumma ineſt minor, & idem iudi
cetur de parte quo ad partem,quod de toto quo ad to-
tum, ut.s.ſӕpius diximus. Illud uerò com.dictum, ui
delicet aut totũ,aut nihil,intelligitur in indiuiduis,in
quibus utile per inutile uitiatur, ut not. in uulg.§. Si
ſtipulanti. & dicemus.ſ.num.1308. Contrariam
tamen opin.tenet Bar. in d.l.Quidam teſtamento Pro
culum.quem ſequũtur plures alleg.per Rip. hic num.
136.ſubdentem, ꝙ ſi auctoritates computentur, iſta
uidetur com.opin.cui addo Anch.in conſi.391.Prin-
cipaliter ponderandum.col. 2. Caſtr. in conſi. 279.
aliás 280.Prӕſuppoſito ſtatuto. col.1. uol.2. & in
cõſ.319.Viſis & cõſideratis.col.2.co.uolum.& Bo
logn.in addit. ad conſi. 10. de ann. 68. col.fi. Et pro
hac opi.faciunt not.s.nu.891.ubi ꝙ uulg.quę aliás
reſolueretur in ſingul. tanquam facta in diuerſa ora
tione,non reſoluitur ſtante d.dictione. pro hac etiam
opin.facit, quia ſubſtitutio facta poſt mortem plu-
rium,& in tota, inducit reciprocam inter grauatos
ſubſtitutionem,ergo pluralitas non reſoluitur in ſin-
gul.ut diximus.s.num.551.uer.contrariam. & ita
etiam dicebat Soci.hic. Sed potiſſimum fundamẽtum
tenentium hanc opin.eſt tex.in d.l. Quidam teſtamen
to Proculum.ubi pluralitas non reſoluitur in ſingul.
ſed coniunctus, licet aliás non eſſet perſona quӕ &c.
admittitur excluſis ſubſtitutis, cuius rationem dicit
Bar.eſſe,quia ſubſtituti illi fuerunt in tota hӕred.uo-
cati,& licet tex.ille loquatur in uulg.ſubſtit.idem ta
men dicendum uidetur in fideicommiſſaria.Et ſi dice-
res,ibi non aderat dictio, tota, reſpõdetur,quòd quan
do Doc.loquuntur de ſubſtitutione facta in tota, non
intelligunt ſolum,quando teſtator uſus eſt dictione,to
ta,ſed qñ diſtribuit totã.ita Rui.in cõſ.140.col.5.in
fi.uol.3.et dicemus.ſ.poſt num.1046.ante uer.ex
ꝑd.Et tenendo hanc opin.uř reſponderi poſſe ad hunc
tex.ꝙ hic dictio illa erat neceſſaria propter mentionẽ
hęreditatis,qa aliás non ueniſſet reſtituẽda portio ac-
quiſita ſecundo ex reciproca prӕcedente, ut diximus
s.nu.415. Et cũ dicta dictio, tota,hoc operet̃, ut ue
niat reſtituẽda ẽt d.portio,ut.s.nu.434.hoc uř ſatis
eſſe abſq; eo, ꝙ impediat pluralitatem reſolui in ſin-
gu. Reſponderi etiam poteſt ad tex.in.§.Filium.illud
ibi ideo eſſe fauore filij teſtatoris ſubſtituti. et ita re-
ſpondet Dy.in conſ.40.Teſtator poſt multa.in fi. Alio
etiam modo reſpondet Corn.in conſi.226.col.antep.
uol.4.ꝙ ibi intelligitur, qcquid, referẽdo ſingula ſin
gulis, & ſi forte diceretur ſubſtitutio ſeparatim fa-
cta,nimirũ ſi non reſoluitur. ※ Et hac opin.retenta, 1043
eam amplia procedere,etiam ſi ſolum dictum ſit,in re
ſiduo.ita Corn.in conſi.226.in.2.dub.uol.4. ※ Eam 1044
uerò limita non procedere,ſi unus in dimidia, alius ue
rò in alia dimidia ſubſtituti eſſent. ita Soci. in conſ.
94.col.fi.in princ.uol.4.contra quem tamen faciunt
not.s.proxime,& not.per Alexãdr.in conſ.100. et
Caſtr.in cõſ.279.aliás 280.ꝑſuppoſito ſtatuto.col.
1.uol.2.retuli.s.nu.664.Prӕdictis tñ non obſtanti
bus recedendum non uidetur ab hac ampliat. quӕ uř
magis com.ut per Alex.col.13. dicentem ſӕpenume-
ro ſe ita conſuluiſſe, & eundem in d.conſi.91. uol.
1.in reſponſione ad.3.arg.uer.3.dici poteſt. et idem
dicit Iaſ.in d.conſi.41.in.2.fundamento opin.ſuę,et
Pariſ.in conſi. 42. col.pen. uol.2. & nuper reperio
Rip.ſibi contrarium, idem dicere in reſpon.2.col.6.
de ſubſtit.immo dicit Alexan. in conſi. 92.col.fi.uol.
3.hanc opinionem ſeruari in practica,& certe ponde
rare dictionem, tota,contra ſubſtitutum, uidetur de
directo cõtra Iuriſc.hic,ut dix.s.poſt nu.1041.Nõ
obſtãt not.s.num.891.quia reſpondetur differentiã
eſſe inter uulg.de qua ibi,& fideic. de qua hic agitur,
ut in indiuiduo per Doct. ibi alleg.Nec obſtat, quòd
per dictionem,tota,inducatur reciproca, quia reſpon.
quòd dicta opin. eſt com. reprobata, ut.s.late uidi-
mus num.550. ※ Non obſtat d.l.Quidam teſtamen- 1045
to Proculum. quia pro reſponſione ad illum tex.ſuper
quo uniuerſa iacet difficultas,aduerte ad eius indu-
ctionem,ex qua habebis omnia ferè dicta per Doct.ꝙ
ibi facti fuerant duo gradus ſubſtit.primus uidelicet,
in quo ꝓculo inſtituto in tribus uncijs ſubſtitutus fuit
Soſia, Quieto uero inſtituto in reſiduo ſubſtitutus fuit
Florus:ſecũdus uerò gradus ſubſtitutionis fuit,in quo
ſi neque Florus, neque Soſia hӕredes eſſent,ſubſtituta
erat Colonia Leptitanorũ, et plures alij.euenit, quòd
non ſolũ Soſia, ſed etiam Proculus prӕdeceſſerunt te-
ſtatori:dubitat̃ ergo ibi de portione dicti Proculi, an
ad Quietum cohӕredem per ius accreſcendi, an uerò
ad illos ultimo loco ſubſtitutos pertineret:& antequã
ueniam ad deciſ.illius tex.attende, quòd licet glo. ibi
in uer.diſtribuerit.quam ſequuntur Caſ. & Imol.ibi
relat.per Alex.hic col.13.intelligat in ſubſtitutione
non exceſſum fuiſſe aſſem, ſed quod tex.dicat,quòd ſe
quereretur exceſſum fuiſſe aſſem,ſi ſecus diceret̃, & ꝙ
propterea uerba illa, plures uncias quàm tres, iungi
debeant ſequẽtibus, ſecundum Rip.hic nu.136.ſub-
dentem, hunc eſſe planum intellectũ, cui adſtipulatur
punctus appoſitus in antiqua impreſſione, attamen
prout etiam aduertit Torniel. num. 149. dicendum
omnino eſt in rei ueritate exceſſum fuiſſe aſſem,et uer
ba illa,in plures uncias quàm tres,iungi debere prӕ-
cedentibus,hoc eſt,quòd illi plures fuere ſubſtituti in
plures uncias, quàm tres, & ſic attento, quòd colo-
nia illa ſubſtituta fuerat in nouem uncijs, & iſti alij
in plures uncias quàm tres,exceſſus fuerat as,nõ au-
tem uerba illa iungi debent ſequẽtibus, uidelicet quòd
Quietus adiuerit hӕreditatem in plures uncias,quàm
tres, prout glo.& alij.s.alleg.uellent.eſſet.n.abſur
dum dicere,quòd inſtitutus in tribus quartis adiuerit
hęreditatem in plures uncias, quàm tres.& ita re-
perio, quòd in nouiſſima impreſſ.Lugdun. uerba illa
iuncta ſunt prӕcedentibus, non autem ſequentibus.
Secundò

Secundò aduerte, ꝙ non ſine miniſterio Iuriſc. ibi ponderat Soſiam quoque ſubſtitutum. Proculo prædeceſſiſſe teſtatori, quia ſi ſuperuixiſſet, utique ipſe ſine cõtrouerſia alijs prælatus fuiſſet, cum ſubſtitutus pluribus ſeparatim præferatur coniuncto, ut uidimus. ſ. nu. 884. Deueniendo ergo ad deciſ. illius tex. uidebatur prima facie dicendum, quòd ultimo loco ſubſtituti admittendi eſſent. cum conditio, ſub qua uocati erant, uerificata fuiſſet, ut dicunt Rip. hic poſt num. 106. & D. Fab. num. 83. allegando etiam Aretin. in d. l. Quidam teſtamento. Nam cum illi ultimo loco ſubſtituti, uocati eſſent ſub conditione, ſi neque Florus, neque Soſia, hæredes eſſent, & in caſu illo, neque Florus neque Soſia hæredes fuerint, hic, quia prædeceſſit teſtatori, ille, quia Quietus adiuit hæreditatem, & ſic deficit conditio, ſub qua uocatus erat, ergo uidebatur hos ultimos ſubſtitutos debere admitti. & eò magis, quia ſi in hoc tex. ubi uerificata fuerat conditio ſolũ in uno, admittitur ſubſtitutus ad eius portionem, multo magis illi in caſu illo admitti deberent, uerificata conditione in perſona amborum, quibus facta fuerat ſubſtitutio: quibus addo Socin. in l. 1. poſt nu. 51. col. 4. poſt prin. uer. uel etiam dicamus. de uulg. & pupill. quem ſolùm refert & ſequitur Polit. in tract. de ſubſtit. char. 15. col. 1. prope fi. addo etiam Corn. in d. l. pen. col. 5. ante me. uer. uel ſecundo. & Caſtr. ibi col. 1. ſed ante hos omnes Bart. in l. re coniuncti. in 3. q. ſecundæ. q. prin. Et ex hac argumentatione inferebat Torni. poſt nu. 149. ꝙ cum ex proprietate uerborum admitti deberent illi ultimo loco ſubſtituti, haberi nõ deberet ratio iuris accreſcendi, quia ſubſtitutus præfertur coniuncto, quando ſubſtitutio ſeparatim eſt facta, ut. ſ. diximus: adde, & maxime quando conditio plene uerificata fuit. Secundò pro illis ultimo loco ſubſtitutis facere uidebatur, ſecundum D. Fab. num. 83. quia illi erant ſeparatim uocati, uidelicet, Colonia in locum Flori ſubſtituti Quieto, qui adijt hæreditatem, illi uerò plures in locum Soſiæ ſubſtituti Proculo, ut patet, quia Colonia illa ſignãter uocata fuerat in tribus quartis, prout etiã inſtitutus fuerat Quietus, illi uerò plures uocati fuerãt in reſiduo, prout & inſtitutus fuerat Proculus. Cũ ergo uacaret portio Proculi, uidebatur, ꝙ illi plures admitti deberent deficiẽte primo eius ſubſtituto, iuxt. l. cohæredi. & l. ſi Titius. de uulg. & pupill. & §. ſed ſi inſtituto. Inſtitut. de uulg. ſubſtitutione. Nec uidebatur obſtare, quòd in ſubſtitutione diſtributa fuiſſet tota hæreditas, quia reſpondetur, ꝙ etiam in tex. noſtro ſubſtitutio facta fuerat in tota hæreditate, & tamen pluralitas reſoluitur in ſingul. & admittitur Claudia in portione, in qua uerificata fuit cõditio: multo ergo magis in hoc caſu, in quo ut. ſ. diximus, uerificata fuit conditio in utroque. His tamen non obſtantibus contrarium decidit text. ille, uidelicet, ꝙ Quietus cohæres Proculi admittatur excluſis ultimo loco ſubſtitutis. Sed pulchrum eſt uidere rationem illius text. & quidem Bart. in l. re coniuncti. in tertia quæſtionis principalis. dicit illud eſſe ex præſumpta mente teſtatoris, nec aliud dicit; in dicta uerò l. Quidam teſtamento Proculum. dicit rationem illius text. eſſe, quia ſubſtitutio illa facta fuerat in tota hæreditate, prout dicemus infra poſt num. 1046. ante uerſi. ex prædictis. Alij dicebant, quòd illa lex loquitur in uulgari ſubſtitutione facta pluribus in eadem oratione, ut in caſu illo, in quo dictum fuerat, ſi neq; Florus neque Soſia hæredes eſſent, quo caſu pluralitas non reſoluitur in ſingul. ut diximus ſ. num. 893. ſed neque etiam hæc ratio ſatisfacit, quia illa regula loquitur, quando alter coniunctus poteſt portionem uacantem conſequi, illius enim fauore illud decidit. at hic Florus coniunctus non poterat conſequi portionem uacantem, ergo &c. & ſi diceretur, aderat Quietus, qui eam conſequi poterat, uidetur poſſe reſponderi, ꝙ dictũ nõ fuerat, ſi neq; Quietus neq; Proculus hæredes eſſet, ſed, ſi neq; Florus neq; Soſia. Quare D. Fab. poſt nu. 83. uer. tñ, dicebat, illud ibi ideo eſſe, quia illi plures inſtituti in plures uncias, ꝙ tres, capere debebãt de portione aſſignata Coloniæ, ꝗ ſubſtituta fuerat in nouẽ. ſed ſic eſt, ꝙ Colonia admitti non potuit ſtãte aditione Quieti, cui ſubſtituta fuerat mediante Floro, ergo uacante ſolum portione Proculi, illi plures admitti non poſſunt. Ex quo infert, ꝙ ſi econtra, Quietus & Florus prædeceſſiſſent teſtatori, admiſſa fuiſſet Colonia, non autem Proculus cohæres. Adde, ꝙ eandem rationem uoluit in effectu Socin. hic, quem impugnat Torniel. num. 149. ut per eum, cui accedo. neſcio enim ad quem finem iſti ponderent exceſſum fuiſſe aſſem, quandoquidem talis exceſſus nihil plus tribuat illis pluribus ultimo loco ſubſtitutis, quàm ſi non fuiſſet exceſſus. nam conſideratio ſua procederet, ſi Colonia fuiſſet ſignanter ſubſtituta in nouem uncijs, quia tunc diuidendo poſtea hæreditatem in quindecim, ut uult Soci. illi plures haberent ſex, & ſic duas quintas partes, Colonia uerò haberet nouem, & ſic tres alias quintas partes tantum, ut dicit Socin. ſed iudicio meo æquiuocat, quia Colonia non fuit ſubſtituta ſignanter in nouem uncijs, uel in tribus quintis, ut ipſe putat, ſed in tribus quartis hæreditatis, illi uerò plures in alia quarta. quo fit, ut in quotcunque uncias diuidatur hæreditas, iſti plures nihil plus uel minus conſequantur, cum omnino illa Colonia uelit tres quartas totius hæreditatis: & ſic ſi diuidatur in duodecim, erit contenta de nouem, ſi in quindecim, ut uult Socin. tunc uolet undecim & unum quartum alterius unciæ: ſi uerò transſeatur ad dipondium, ut uult D. Fab. tunc uolet decemocto, licet uerò plures illi hoc modo habeant ſex, tamen tantum ualebunt illæ tres aſſis, quantum ſex dipõdij. l. ex uncijs. ſ. de hæred. inſtit. quia, ut dixi, omnino illa Colonia debet habere tres quartas totius hæreditatis, illi uerò plures aliam tantum quartam. Sic ergo licet uacaret ſola portio Proculi, attamen ſi uerum eſſet, quod dicit D. Fab. ꝙ Proculo intelligerentur ſubſtituti ſolũ illi plures, quid intererat ſua, ꝙ nõ uacaret tota hæreditas? cum omnino tantũdem ualuiſſent tres unciæ aſſis, quantum ſex dipondij, uel tres & tres quarti de quindecim. præterea ego non admitto, ꝙ ſoli illi plures eſſent ſubſtituti Proculo. atqui puto dubium fuiſſe, tam an admitteretur Colonia pro rata ſua, ad eam portionem Proculi uacantem, quàm an admitterentur illi plures, ut patet ex textu generaliter loquente: & ita declarat etiam Caſtren. ibi paulò poſt princip. & puto etiam, quòd idem pariter quæſitum & deciſum fuiſſet de portione Quieti, ſi in eo caſus ille eueniſſet, quicquid dicat D. Fab. Nec obſtat, quòd

text. uideatur ponderare, exceſſum fuiſſe aſſem, & ſuper hoc deciſionem ſuam fundare, prout etiam dicit Rip. in. l. re coniuncti. ante nu. 129. & per conſequens, quòd cum illi plures deberent habere plures tribus uncijs, neceſſe erat, ut dicit D. Fab. quod haberent de parte aſſignata Coloniæ, quæ hoc modo non poteſt habere tres quartas integras. Ad hoc enim reſpondetur, in tex. illo ſubaudiri debere dictionem, maxime, & hoc patet dum dicit, euidenter &c. quaſi ꝙ etiam ſine illa ratione idem fuiſſet: ſed ſtante illa ratione, euidens poſtea redditur illa deciſio: & ita poſt Imol. hic dicebat reſponderi poſſe Alex. hic col. 9. prope fin. & in. d. l. pen. col. antepenul. ubi etiam Corn. col. 5. ante med. uer. non obſtat. & uide etiam. j. poſt nu. 1040. uerſi. ex prædictis. Ego itaque puto rationem illius tex. eſſe, quia ibi conſtabat, teſtatorem noluiſſe ſecundam illam ſubſtitutionem facere, niſi in caſu quo tota hæreditas uacaret. hoc autem probatur primò ſecundum Angel. Caſtr. & D. Fab. quia teſtator in ſecunda ſubſtitutione exceſſerat aſſem: ſuper hoc tamen me non fundo propter præd. Secundò ergo hoc patet, quia dicendo, ſi neque Florus, neque Soſia hæredes eſſent, perinde eſt, ac ſi diceret, ſi neque Quietus, neque Proculus, hæredes eſſent, ut paulò. j. dicemus. Tertiò hoc patet, quia licet Florus non eſſet ſubſtitutus Proculo, ſed Florus & Soſia eſſent ſeparatim ſubſtituti, hic Proculo, ille Quieto, attamẽ cum ſecunda ſubſtitutio eſſet ſolum facta in caſu, quo neque Florus neq; Soſia hæredes eſſent, quia copulatiuè dixit, ſi neque Florus neque Soſia, ergo niſi hęc conditio adiecta uulg. ſubſtit. pluribus in eadem oratione factæ, in totum uerificetur, ſubſtitutus excluditur, nec pluralitas reſoluitur in ſingul. ut not. ſ. num. 893. ꝙ autẽ conditio non fuerit in totum uerificata, paulò. j. oſtendetur: & animaduerto ꝙ hanc rationem ſenſit & Imol. hic col. 4. ad fi. & Alex. in. d. conſi. 91. col. 7. in princ. uol. 1. & Socin. in conſi. 94. col. pen. ad fin. uol. 4. Adde, ꝙ, ſi Florum ſubſtitutum Quieto prætulit illis ultimis ſubſtitutis, quos non uocauit, niſi in caſu, quo Florus excluderetur, multo magis cenſeri debet prælatus ipſe Quietus, arg. l. publius. §. 1. de cõd. & dem. & . l. 1. C. de impub. & . §. Qui diſcretas. Non obſtãt ergo rationes dubitandi: nam ad primam, uidelicet, ꝙ conditio ſecunda ſubſtit. eſſet in totum uerificata, reſpondetur, ꝙ ſi hoc eſſet uerum, ſubſtituti illi admitti debuiſſent ad totam hæreditatem, et ſic etiam ad portionem Quieti, quod profectò eſſet abſurdũ. Dico ergo, ꝙ non eſt uerum, uerificatam eſſe conditionem, ſub qua uocati erant: quandoquidem conditio illa, ſi Florus hæres non erit, non intelligitur, (ut iſti dicebant) ſi hęres non ſit propter aditionem Quieti, ſequeretur enim abſurdum, quod proxime dicebam, ſed intelligitur præſuppoſito, quòd Quietus non adeat, & ſic quòd eueniat caſus primæ ſubſtit. tunc enim teſtator uoluit poſtea prouidere, ſi Florus nollet, uel non poſſet acceptare dictam portionem Quieti uacantem, bene faciunt not. per Bar. in. l. Lucius. col. 4. de uulga. & pupill. ubi ꝙ uulg. non conuenit exhæredato, quod
1040 nota contra not. ſ. nu. 57. * Et ſemper ſecunda ſubſtitutio cenſetur facta in caſu, quo prima uerificetur, aliâs deficiente prima deficit etiam ſecunda, iux. l. ſi mater. §. 1. & ibi glo. de uulga. & pupill. & ita Angel. ſummat. d. l. Quidam teſtamento. in primo ſumm. Hinc dicimus, quòd quando uulgaris fit ſuper alia uulgari, ut in caſu iſto, requiritur ad uerificationem ſecundę, quòd nec inſtitutus, nec eius ſubſtitutus adeant. l. ſi Titius. & . l. cohæredi. in princ. ubi glo. in uer. adierit. de uulg. & pup. not. Soci. in conſi. 52. col. pen. uol. 1. Dec. in conſi. 291. col. 2. ante uer. uenio igitur. & facit deciſio Innoc. in. c. cum terra. de elect. de tribus Poteſtatibus ordine ſucceſſiuo electis, ut per Angel. in. d. l. Quidam teſtamento. in princ. de quo etiam per Bart. in. l. Quandiu. huius initij ſecunda, de acquir. hæredit. immo idem eſſet, quando fideicommiſſaria fieret ſuper uulgari, ut per Ruin. in conſi. 99. colum. antepenult. uolum. 2. ubi reddit rationem utriuſque dicti. Sic ergo, dicendo, ſi neque Florus, neque Soſia hæredes eſſent, tacite etiam implicatur, ſi neque Quietus, neque Proculus, hæredes eſſent: ſed ſic eſt, quòd Quietus adiuit, ergo defecit conditio. Et ſi diceretur, cum neque Proculus, neque Soſia eius ſubſtitutus, adiuerint, non ne ſaltem in hac portione uerificata eſt conditio? reſpondetur, quòd non, quia iſta pluralitas, ſi neque Florus, neque Soſia, non reſoluitur in ſingularitates, prout in uulg. facta pluribus in eadem oratione diximus ſupra num. 893. Et ſecundum prædictam declarationem ſaluari poteſt opin. Bar. in. d. l. Quidam teſtamento. intelligendo eum ſecundum illum textum, non quòd uoluerit dicere, quòd ubi adeſt dictio, tota, non fiat reſolutio in ſingularitates, cum nec in text. quidem illo adeſſet ea dictio, hic uerò, ubi contrarium deciditur, adeſſet. Sed mens Bartoli fuit, quòd in dicta. l. Quidam teſtamento. de mente teſtatoris fuit non aliâs uocare ultimo loco ſubſtitutos, niſi tota hæreditas uacaret, ut ibi dicitur: & ita ſentit etiam Rip. in. l. Re coniuncti. num. 128. & uide pro declaratione not. j. num. 1043. & ſupra num. 660. cum plurib. ſequent. Ex prædictis itaque habes primò formalem reſponſionem ad dictam. l. Quidam teſtamento. uidelicet, quòd text. ille loquitur in uulg. ſubſtit. pluribus coniunctim facta, in qua etiam ſine dictione, tota, pluralitas non reſoluitur in ſingular. iux. not. ſupra nu. 893. ſecus eſt in fideicommiſſ. de qua loquimur, & in qua regulariter fit dicta reſolutio, ut not. ſ. num. 1036. & ratio differentiæ eſt, ut not. per Doct. alleg. ſ. nu. 891. quos uide, non autem illud ibi eſt propter dictionem, tota, quæ nec aderat quidem, ut uideri poteſt. Secundò ex prædicta declaratione infero, ꝙ etiam ſi diſtributio in illo text. non excederet aſſem, adhuc tamen idem deciſum fuiſſet, ut not. ſ. num. 1039. uerſi. adhoc. immo etiam ſi non eſſet diſtributa tota hæreditas, & ſic alio modo non conſtaret mens teſtatoris contra ſubſtitutum, hæc tamen ratio ſola, uidelicet quòd ibi ſumus in uulg. ſufficeret, & per conſequens idem decidendum eſſet, ut. j. etiam dicemus. Infertur & tertiò idem eſſe, ſi in portione Quieti iſte caſus eueniſſet, ut. ſ. diximus contra D. Fab. Infertur & quartò contra limit. ſ. datam in mate. uulg. ſubſtit. nu. 891. ſi. n. hæc eſt ratio. d. l. Quidam teſtamento. ergo limitatio illa fundata ſuper illo text. non eſt bona: eſt uerum, ꝙ multi ibi tenent contrarium, uidelicet, quòd opin. Bart. procedat in uulg. per text.

illum, non autem in fideic. ſecundum com. opin. per ra
tiones. s. alleg. & rationem differentiæ ponunt Doct.
alleg. s. nu. 891. quos uide. Non obſtat ſecunda
ratio. s. in contrarium alleg. quia negatur, quod ultima
illa ſubſtitutio fuiſſet ſeparatim facta. licet enim pri-
ma de Floro & Soſia eſſet ſeparatim facta, quia hic
Proculo, ille uerò Quieto ſubſtituti erãt, attamen ſe-
cunda fuit coniunctim facta, uidelicet, ſi neq; Florus
neq; Soſia hæredes eſſent, iux. not. s. nu. 1035. & ita
dicit etiam Crot. in. l. Re coniuncti. poſt nu. 130. &
Soſia tam fuit ſubſtituta Colonia, quàm illi plures, atque
ideo ibi dubium fuit, ut. s. diximus, tam an admittere
tur in portione Proculi illa Colonia, quàm illi plures. aliâs
enim ſi illi plures fuiſſent ſeparatim ſubſtituti Soſiæ,
utique admiſſi fuiſſent, excluſo cohærede, iuxt. not. s.
1047 num. 884. ✱ Non omitto tamẽ, quod Ant. de But. in cõſ.
32. viſis. quem ẽt refert Iaſ. in. d l. Quidam teſtamen
to. col. fi. diſtinguit, ut dictio, tota, operetur in fauorẽ
coniuncti, ut ibi, ſed non operetur in fauorem hæredis
grauati: hoc eſt, ut ipſe declarat, ſi cõditio uerificetur
in primo decedente, & ſuperſit coniunctus, qui aliâs
ex præſumpta mente teſtatoris non excluderet ſubſti-
tutum, & tunc procedat opin. Bar. ut coniunctus uigo
re illius dictionis, tota, admittatur, & excludat ſubſti
tutum, & per conſequens pluralitas dicto caſu non
reſoluatur in ſingul. & ita procedat. d. l. Quidam teſta
mento. Aut uerò conditio uerificatur in ſecundo dece
dente, ut in hoc tex. et tunc, cum non adſit alter coniũ
ctus, admittatur ſubſtitutus, & pluralitas reſoluatur
in ſingul. non obſtante illa, dictione, tota, et ſic contra
Bar. & hoc modo procedat text. noſter. Et iſta in effe-
ctu ſi rectè conſideres, eſt etiam concordia de text. no-
ſtro ad. d. l. Quidam teſtamento. tradita per Rip. hic
poſt num. 136. uer. quid igitur. licet nullum alleget.
Cæterum aduerte primò, quod Corn. in. d. l. pen. col. pen.
& in conſ. 226. col. antepen. uol. 4. hanc But. diſtinc.
ſuam eſſe, perſuaſit Socin. hic ante num. 28. uerſi. &
ideo rectè. & in conſi. 94. ad fi. uol. 4. & Deci. in. d. l.
pen. circa fi. & omnibus moder. hic, & Pariſ. in conſi.
43. col. 5. uol. 2. ubi etiam in alio decipitur, ut retuli
s. nu. 567. Secundò aduerte, quia (prout etiam dicit
Torniel. hic poſt nu. 149. ante uerſi. quid dicendum.)
contra primum membrũ adhuc uidetur militare text.
noſter alleg. contra opin. Bar. s. num. 1041. intelli-
gendo, quod Claudia admiſſa fuiſſet etiã in portione pri-
mi, niſi reciproca præceſſiſſet, ut not. s. num. 1040.
Eſt uerum, quod contrarium tenet Soci. hic poſt num. 14.
uer. ex qua declarat. & D. Fab. poſt nu. 29. aliâs. 34.
qui allegant ẽt Alex. quem ego non reperio niſi colũ.
antep. uer. non tamen. & col. fi. remittentẽ ſe ad not.
in. d. l. penul. ſed utrobique loquitur, quando ſupereſt
perſona, quæ &c. iuxt. not. i. nu. 1060. ut expreſſe
patet: nos uerò loquimur, quando non ſupereſt perſo-
na, quæ &c. prout etiam eſſet in ter. huius tex. defun-
cto primo ſine filijs, ſi reciproca nõ præceſſiſſet, decla-
rando tamen ut. s. nu. 1040. quo caſu etiam Alex.
& alij expreſſe tenere uidentur pro ſubſtituto, ut in
locis alleg. ſupra num. 1038. Sed rurſus aduerte cir
ca tex. noſtrum (ultra not. in locis alleg. s. ante num.
1042. uer. niſi dicas.) quod Doct. alleg. d. num. 1038.
non ſimpliciter dicunt hunc text. habere locum etiam
in portione primi, ſi reciproca non præceſſiſſet, ſed ſo
lum quòd ſubſtitutus pluribus admittitur etiam ad
portionem primi, quando ſuperſtes coniunctus eſt ſo-
lum par in gradu, non autem anterior: cæterum an
hoc procedat etiam ſtante dictione, tota, ut ſignanter
in ter. noſtris, et in ter. huius tex. uel ne, hoc eſt, de quo
diſputamus in hac ampliat. & de quo ſignanter loquũ-
tur Ant. de Butr. & alij, de quorum opin. agimus, &
de qua, ut dixi, non ſignanter loquuntur Doct. alleg.
d. num. 1038. Poſtremò non omitto, quod cum opi. Butr.
& aliorũ deniq; conuenire uidetur etiam Torniel. hic
ante num. 150. quo ad hoc ſcilicet, ut ſi ſubſtitutio
aliâs diceretur ſeparatim facta, ſtante dicta dictione
dicatur coniunctim facta, et per conſequens ſi ſuper-
ſtes coniunctus ſit anterior, excludat ſubſtitutũ, quod
aliâs, ſi eſſet ſeparatim facta, ſecus eſſet, ut not. s.
num. 884. Butr. uerò et alij ſupra alleg. uolunt, quod in-
diſtinctè. d. dictio operetur in fauorem cuiuslibet cõ-
iuncti ſuperſtitis. Sed utcunque ſit, aduerte, quod quando
excluditur ſubſtitutus, intelligitur excludi, tanquam
ſubſtitutus, non autem ſi alio iure admitti poſſit,
per not. s. num. 759. ✱ Amplia quartò, ut procedat 1048
etiam, quando dictũ eſſet, ſi omnes penitus defecerint,
ut per Alex. in conſi. 91. col. 5. uol. 1. repetito ut. s.
poſt nu. 550. de quo ẽt per Soc. iun. in cõſ. 150. col. fi.
uol. 2. quibus adde Ancha. in conſ. 391. Principali-
ter ponderandum. col. 2. Idem etiam, quando dictum
eſſet, ſi nullus remaneret, ut per Alex. in conſi. 105.
col. fi. uer. uel aliter. et uer. tamẽ. uol. 1. Ex quo ſequiẽ,
ut ẽt ſi adiecta eſſet dictio, tunc, quæ denotat extremi-
tatem tẽporis, idem tamen dicendum eſſet, ut in indi-
uiduo per Ruin. in conſi. 180. col. 4. uol. 2. licet idem
Ruin. contrarium teneat in conſi. 67. col. 5. poſt med.
uol. 3. quem adde ad Soci. iun. in conſ. 145. num. 26.
uol. 3. ✱ & pro prima opin. facit, quia ſubſtitutio uulg. 1049
extenditur de caſu ad caſum, dato quod adſit dictio illa,
tunc, ut per Galian. in. §. Et quid ſi tantum. per illum
tex. ſequitur Pariſ. in conſi. 50. col. pen. uol. 3. & in
conſ. 66. col. 7. eo. uolum. immo etiam ſi dictum eſſet,
tunc & eo caſu, ut per Alcia. in. 3. lib. de uerb. ſigni.
pag. 152. octaua forma, & Pariſ. in cõſilijs. s. alleg.
licet contrarium teneat poſt Rom. & Anch. Deci. in
l. fi. in primo uo. C. de inſtit. et ſubſtit. & in conſ. 63.
col. 1. & in conſi. 332. & 433. & 516. Soci. iun. in.
conſ. ultimo, col. 2. in. fi. uol. 2. Gozad. in conſ. 64. col.
& maxime quando dictum eſt, tunc et eo caſu, ut
per Deci. in conſi. 315. col. 2. cui adde Socin. in conſi.
159. col. 3. cum ſubſcrip. prope fi. uol. 2. Qua opi. re
tenta, ea tamen declaranda eſſet, ut per Curt. ſen. in
conſi. 76. D. Ludou. col. fi. & Socin. iun. in conſ. 106.
nu. 27. uol. 1. & 114. nu. 9. eo. uol. et in. d. cõſ. 145.
Sed ſuper his amplius nõ inſiſto, tanquã à materia no-
ſtra alienis. ✱ Amplia quintò etiam, ſi dictum eſſet, ſi 1050
Titius ſuperuixerit Caio & Sempronio. nam hoc ẽt
caſu, ſi alteri ſuperuiuat, admittitur ad eius portionẽ.
ita Rip. in reſpon. 2. nu. 16. in tit. de ſubſtit. ✱ Am- 1051
plia ſextò, ut procedat non ſolum in ſubſtitutione fa-
cta pluribus natis, ſed etiam pluribus naſcituris. licet
enim contrariũ teneat Io. And. alleg. per Bru. in trac.
ſtat. exclud. fœm. art. 12. q. 13. col. 1. poſt me. & per
Rui. in. §. Et quid ſi tm̃. col. 24. uer. quæro. & in conſi.
172. uol. 2. et, matre exiſtẽte, in cõſ. 110. uol. 3. qui
bus adde Old., à quo more ſuo furatẽ Io. And. in conſ.

142. Factū tale eſt teſtator. et Caſt. in cōſ. 220. viſis
et conſideratis. uol. 1. cum qua opi. trāſit etiā Alex. in
conſ. 109. col. pen. uol. 7. & Crot. in. §. Et quid ſi tā-
tum. col. 26. uer. pro cōplemento. et adduci etiam po-
teſt alia deciſ. Oldr. in conſi. 177. Teſtator. quem ſe-
quitur Alex. in conſi. omnium primo, col. 5. & in cōſ.
139. col. 2. uol. 6. Ruin. in conſi. 96. col. fin. uol. 2. &
in conſi. 104. col. 2. eod. uol. Attamen uerior uidetur
hac ampliat. Nam omittendo, an in hoc caſu plurali-
tas reſoluatur in ſingul. de quo per eundem Rui. poſt
Areti. in conſi. 176. prope fi. uol. 2. & in. §. Et quid ſi
tantum. ubi ſupra, & Gozad. in conſi, 67. prope fin.
Alcia. in. 3. lib. de verb. ſign. pag. 154. octaua formę,
uer. tertiò quaritur. & apoſtil. ad. d. cōſi. Alex. 109.
uol. 7. & omittendo q. d. deciſ. Oldr. in. d. conſi. 177.
communiter reprobatur, ut not. s. poſt num. 45. uer.
non obſt. dico, q hoc caſu uerificata dicitur conditio
in totum ex tacita uulg. comprehenſa in cōpendioſa.
1052 * Subſtitutio enim, ſi decedat ſine filijs, habet locum,
etiam ſi non naſcatur, ut per Corn. in conſ. 276. uol.
3. Deci. in conſi. 227. Socin. iun. in conſi. 181. uol. 2.
qui ambo conſuluiſſe uidentur contra Ruin. in conſi.
172. uol. 2. s. alleg. licet Socin. iun. uideatur ſibi cō-
trarius in conſi. 169. uol. 2. & idem tenet Alciat. ubi
s. & in. l. 1. pag. 21. de uulg. & pup. ubi alleg. etiā
tex. in. l. Ab exharedati. §. fin. de leg. 1. & hanc ratio-
nem reperi poſtea adductam etiam per Alciat. in. l.
commodiſſime. pag. fin. de lib. & poſth. quem uide, &
uide. i. nu. 1309. dum allego Ruin. in. d. conſi. 172.
1053 & uide Calcan. in conſi. 104. in. 1. dub. * Facit
ad pradicta, quia ſubſtitutio, ſi non naſcetur, habet lo
cum, etiam ſi naſcatur, dummodo in pupillari atate
decedat. l. fin. C. de inſtit. & ſubſtit. de qua per Socin.
iun. in conſi. ultimo, uolum. 2. Vel poſſumus dicere,
q conditio illa de naſcituris, ſi decedent ſine filijs, ſi
nati non ſunt, dicatur impoſſibilis, & per conſequens
ea reiecta fideicommiſſum dicatur purū: et ita Caſtr.
in conſi. 401. Videndum eſt utrum fides. col. 3. uol. 1.
uel q ſtante clauſula codicillari fideicommiſſum cen-
ſeatur repetitum à uenientibus ab inteſtato, ſed non
cenſeatur repetita illa conditio, ſi ſine filijs, quia red-
deretur fideicōmiſſ. nullum. ita idem Caſtr. ubi ſupra,
quod egeret longiori indagine: interim aūt hoc ultimū
uř contra not. s. ante num. 55. uer. benefacit. cogita.
Nec omitto, q Oldr. ſe reſoluere uř ad tenendum con
trarium propter fauorem matris, qua de re dicemus
i. nu. 1211. Et prędicta eadem ratione procedent ēt
in pupill. facta pluribus naſcituris, ut proprie loqui-
1054 tur Oldr. & dixi. s. num. 992. * Amplia ſeptimò,
etiam ſi illi, quibus eſt facta ſubſtitutio, non eſſent pa.
riter uocati, ſed unus eſſet ſubſtitutus alteri ſub ali-
qua conditione, quę defecerit. licet enim ille ſubſtitu-
tus non dicatur grauatus niſi eueniente conditione,
ſub qua fuerat uocatus. l. Ab eo. ſed ea defecta ſolus
inſtitutus remaneat grauatus, ita q uideretur graua
tus ipſe ſolus ſub duplici conditione, quo caſu requiri
tur utranque conditionem uerificari, iux. not. i. num.
1301. attamen etiamtunc ſufficit, q conditio in per
ſona ipſius inſtituti uerificetur, & ſic etiā. d. caſu plu
ralitas reſoluitur in ſingul. ita conſuluit Rui. in conſ.
125. uol. 3. ut ibi per eum. non. n. ille inſtitutus cenſe
bitur propterea grauatus ſub duplici conditione, pro-
ut in ter. uul. q. de qua in. l. Centurio. ſed ſub una tan-
tum reſpiciente eius perſonam, cum eius ſubſtitutus
ex propria perſona potuerit aliquo caſu grauari,
iux. late not. s. num. 736. Secus ergo eſſet, quādo ille
alius non eſſet aliquo caſu honoratus, quia tunc alter
honoratus diceretur ſub duplici conditione grauatus,
& ſic utraq; cōditio deberet uerificari, ut per eūdem
Rui. quem retulimus. s. ante nu. 83. uer. ſed tu dicas.
* Amplia octauò regulam prædictam, procedere, ēt 1055
ſi adeſſet dictio collectiua, uterq;. ita Bar. hic, & Saly.
in. d. l. pen. in fin. Ancha. in conſi. 391. Principaliter
ponderandū. col. 2. Ang. in conſi. 265. prope fi. primi
dub. & cateri, ut per Alex. hic col. pen. uer. item adde.
& in. d. l. pen. col. 6. cui adde Caſt. in conſ. 279. alias
280. Præſuppoſito ſtatuto. col. 2. uol. 2. et Bal. in cōſ.
403. In ſubſtitutione. uol. 2. in no. & in conſ. 271.
ſubſtitutio fideicommiſſ. uol. 3. in no. & eſt com. opin.
à qua durum eſſet recedere, ut atteſtatur etiam Rip.
hic ante nu. 145. Alci. in. l. vel ſingulis. col. 3. uerſi.
nec refert. Torniel. poſt num. 136. & idem diximus ēt
in pupill. i. nu. 932. * Solum eſt differentia, an fiat 1056
ſimpliciter, an uerò per collectiuam, in hoc, quia quā
do eſt facta ſimpliciter, tunc etiam ſecundū uerba re-
ſoluitur in ſingul. de quo tamen uide Socin. in. d. l. Fal-
ſa. §. fin. ad fin. quando uerò adeſt collectiua, tunc ſe-
cus, ut per Bart. hic, & in. d. l. pen. & Bal. in. d. conſ.
271. & eſt com. opin. ſecundum Alex. in. d. l. pen. col.
pen. Contrarium tamen tenet Aug. ſibi cōtrarius hic
col. 3. ad fi. & Caſtr. in locis alleg. per Alex. ubi. s.
cui adde eundem Caſt. in. §. Filium. & in conſi. 14. Si
contingat. col. 2. uol. 1. & in conſ. 86. Dubitatio uer
titur. in. 4. dub. col. pen. uol. 1. ubi ſi teſtator inſtituit
filias ſuas toto tempore uita earum, et cuiuslibet ea-
rum, & poſtea eis ſubſtituat alium, tunc pluralitas
non reſoluitur, ſed inducitur reciproca inter ipſas fi-
lias. Et idem uidetur tenere Alex. in. d. conſi. 91. uol.
1. repetitoi ut. s. poſt nu. 550. col. 4. & col. 8. dum
refert not. per Caſtr. in. d. l. Qui duos. de uul. & pup.
contrarium etiam tenet Soci. hic nu. 28. & ante nu.
30. uer. uerum uno caſu. & Rip. hic nu. 143. & ſeq.
& in reſpon. 2. col. 5. de ſubſtit. & D. Fab. col. pen.
Idem tenet Rui. in conſi. 180. col. pen. uol. 2. & Soc.
iun. in conſi. 180. colum. 3. uolum. 2. referens ſe iſtud
hic ampliaſſe, ut procedat, ſiue dicatur, poſt eorum
mortem, ſiue, ſi ambo deceſſerint, ſiue copulatiue, ſi
Titius & Seius deceſſerint. ſemper enim debet ex-
pectari mors omnium, licet, ut ipſe quoque fatetur,
Bartol. hic, & cateri, aliquo caſu teneant ſubſtitu-
tum ſtatim admitti. * Immo fortius Socin. hic num. 1057
29. ſubdit, quòd etiam ſi conditio uerificaretur in per
ſona ultimi, tamen ſubſtitutus excluderetur, ſub-
dens hanc eſſe opin. contra omnes. Sed dicas, quòd ita
etiam tenet Caſtr. hic colum. 2. ubi etiam reſpondet
huic text. prout etiam reſpondet Socin. quòd hic ideo
ſubſtitutus admittitur, quia praceſſerat reciproca,
de quo diximus ſupra in ſolut. Rayner. num. 825.
& hanc opin. D. Fab. col. pen. approbat in extraneo
ſubſtituto, improbat uerò in ſubſtituto de liberis. &
certe ſi rationes Socin. procederent quo ad portionem
primi, procederent etiam quo ad portionē ſecundi. Pri
mò ergo quo ad opin. Socin. & Caſtr. circa portionem
ultimi aduerte, quòd licet Angel. ut. s. dixi, teneat

contra com. opin. attamen quo ad portionem ſecundi
ſatetur com. opin. eſſe ueram. idem tenet ipſe Caſtr.
in conſ. 319. Viſis & conſideratis. col. 1. uol. 2. im-
mo idem Caſtr. in conſi. 449. De iure com. uol. 2. uult
ꝙ in hoc text. pluralitas reſolueretur in ſing. etiam ſi
ſubſtit. eſſet extraneus: quod tñ non eſt uerum etiam
data opin. com. pro uera, propter filium ex primo, qui
ex præſumpta mente &c. Bal. etiam in conſi. 82. in
q. col. 1. uol. 5. in ant. tenet, ꝙ licet quando adeſt col-
lectiua, et uerificatur in primo, ſit dubium, an admit-
tatur ſubſtitutus, attamen quando uerificatur in ulti-
mo, indiſtincte admittatur. Non obſtant rationes Soci.
quia reſpondebitur in ſeq. art. Secundò quo ad opin.
Ang. & aliorum circa portionem primi, illa uidetur
contra tex. hic, ubi aderat collectiua, & tamen ſubſti
tutus admittitur. ratio eſt, quia idem iudicatur de par
te quo ad partẽ, non ſuperſtite perſona quæ &c. quod
de toto quo ad totum, ut. s. diximus. cum itaque ratio
iſta militet etiam, quando adeſt collectiua, ergo etiam
idem ius. Et ita in effectu dicit d. Fab. col. pen. in ter-
tio caſu, & ante eum Alex. in d. l. pen. col. pen. uer. Et
rationem. Secundò pro hac com. opin. ultra adducta
per Doct. faceret, ſi teneremus rationem ipſius Soci.
licet ad aliud propoſitum, in. §. Item ſi pater. in princ.
de reb. dub. quia ex uoluntate teſtatoris impropriari-
tur uerba, ut reducantur ad naturam actus, ad quam
de facili ſit reductio, uulg. §. Pactus ne peteret, ſed ſic
eſt, ꝙ de natura ſubſtitutionis fideicommiſſariæ ſit re-
ſolutio in ſingul. §. Caio. ergo &c. & de hac ratione
dicemus. j. poſt nu. 1095. Non obſtat, quòd licet non
ſuperſit perſona quæ &c. ſupereſt tamen proprie-
tas ſermonis, à qua in dubio non eſt recedẽdum. l. Nõ
aliter. & ita dicebat Caſtr. in d. §. Caio. col. 2. et ſibi
aſcribit Soci. hic. Ad hoc. n. reſpon. Tornel. cuius re-
ſponſio ante num. 30. uer. ſed ad hoc. non ſatisfacit,
dum dicit, quòd ideo in hoc tex. obſt. proprietas ſermo
nis, quia præcedebat reciproca, ergo ſi nõ præcederet,
non obſtaret: qa certe replic. põt, ꝙ ſicut reciproca nõ
eſt cauſa, ꝙ ex mente admittat ſubſtit. ut not. s. nu.
824. cũ plur. ſeq. ita neq; ẽt eſt cauſa, ꝙ ex uerbis ex
cluderetur, ſed ipſa natura dictionis, uterque. Aliter
ergo reſpondet Tornel. hic ante num. 137. ꝙ hic non
ſumus in dubio, ſtante reg. l. Qua de tota. ut per eum.
Reſponderi etiam poteſt, ꝙ teſtator requiſiuit utrunq;
decedere ſine filijs, ut ſubſtitutus haberet totum, non
autem ut haberet partem, ut poſt Deci. & Torn. dix.
s. ante num. 21. & ante num. 78. Alio etiã modo re-
ſponderi poteſt ex mente Iaſ. in d. l. pen. col. 3. loquen
tis in materia pupil. ut retuli poſt nu. 952. uer. præte
rea. Dicas quo iure coniunctus ſuperſtes poteſt ex-
cludere ſubſtitutum: nam non ab inteſtato, tum alij
eum excludant: non ex iure accreſcendi, cum illud
ceſſet poſt ius acquiſitum: & propterea ſubdebat Iaſ.
non eſſe faciendam uim in dictione, uterq; ſed ego ne-
ſcio melius reſpondere, quàm Iuriſc. hic, uidelicet ꝙ
mens præfertur uerbis, iux. late not. in primo not.
Non obſtat d. l. pen. quia reſpondetur, ꝙ ibi non ſit uis
in collectiua, ſed in ratione illa, cogitaſſe. n. ut proba-
uimus. s. ante num. 923. uer. prædictis. quo caſu idẽ
eſt etiã in fideic. ut not. j. num. 1060. & eodem mo-
do reſpondetur etiam ad. l. Qui duos. de uulg. & pup.
et de reb. dub. Non obſtat reſpõſio ad hunc tex. data ꝑ
Rip. hic num. 143. quia primò non eſt uerum, ꝙ in
hoc tex. magis conſtet de mente teſtatoris ex uerbis,
quàm in caſu, de quo agimus. Secundò non eſt uerum,
ꝙ in hoc tex. ſubſtitutio facta fuerit uni tantum, ut
late not. s. num. 574. Tertiò non eſt uerum, ꝙ in hoc
tex. ex perſona ultimi teſtator uoluerit ſubſtitutum
capere totum, ut retuli etiam. s. num. 828. nam hic
tex. in fi. intelligitur, ut not. s. nu. 366. & uide poſt
num. 828. uer. nec obſtat quòd ratio. Quartò non eſt
uerum, ꝙ in caſu, de quo agimus, primus non legatur
grauatus, qa immo dicit grauatus, per reg. l. Quæ de
tota. cum non ſuperſit perſona, quæ ex præſumpta
mente teſtatoris excludat ſubſtitutum. Quintò non
eſt uerum, ꝙ Claudia in hoc tex. admittatur, nõ ea ra
tione, quia non ſuperſit perſona quæ &c. ſed alia ra-
tione, ut per eum, quia immo ea ratione admittitur, et
non alia. aliâs. n. excluderetur, ſi attenderetũ proprie
tas ſermonis. Sextò non eſt uerum, ꝙ ille tantum dica
tur perſona quæ &c. qui eſt reciproce ſubſtitutus, qa
licet hoc uelit Imol. hic col. fin. de quo Rip. non memi-
nit, attamen omnes eum reprobant, ut uidebimus. j.
num. 1060. Vltimò non eſt uerum, ꝙ in fideicõmiſ-
ſaria non habeatur ratio conſeruandarum legitima-
rum hæreditatum, quia licet hoc prius uoluerit Soci.
& alij, de quibus. s. num. 830. attamen contrarium
patet ex late ibi not. Sed quid fortius? ſi, ut uult Ripa,
ille tantum dicitur perſona quæ &c. qui eſt reciproce
ſubſtitutus, ergo ſequitur, ꝙ pluralitas ſemper reſol-
uitur in ſingul. ubi non præcedit reciproca, quæ quidẽ
concluſ. eſſet maior in fauorem ſubſtit. quàm ſit com.
opin. quia com. opin. uult, ꝙ non ſolum reciproce ſub-
ſtitutus, ſed etiam deſcendens teſtatoris coniunctus in
ſubſtitutione paſſiua, uel poſitus in condit. excludat
ſubſtitutum, dummodo ab inteſtato ipſum etiã exclu-
deret. Ad hoc tñ ultimum poteſt reſpon. Rip. quidem
uelle, ꝙ ſuperſtes non excludat ſubſti. tanquam perſo-
na quæ &c. ſed nihilominus uelle, quòd excludat ex
proprietate ſermonis. Non obſtat, ꝙ Alex. ut dicit idẽ
Rip. hic num. 144. contrarium teneat hic col. 1. &
in d. l. pen. & in d. conſi. 175. Quia reſpondetur, quòd
hoc iudicio meo non eſt uerum. ✠ nam mens Alexan. 1058
hic col. 1. uer. omnem hæreditatem. ubi credo Rip. eũ
allegare uoluiſſe, non eſt diſputare, quando pluralitas
reſoluatur in ſingul. Sed an ſine reciproca præcedente
ſubſtitutus poſſit conſequi totum uerificata conditio-
ne in perſona utrinſque, & ſic an per ſubſtitutionem
factam pluribus in tota inducatur neceſſario tacita
reciproca, ut ſubſtitutus poſſit totum conſequi uerifi
cata conditione in perſona utrinſq;, & ſic an expreſ-
ſa reciproca, de qua hic, ſit ſuꝑflua. & refert Caſtr.
dicere, ꝙ inducitur tacita reciproca, quia ſine ea non
poſſet ſubſtitutus conſequi totum uerificata conditio-
ne in perſona utriuſq;, allegando ad hoc. §. Seia liber-
tis. Verum ipſe Alex. contrarium tenet, quia immo ſi
ne reciproca poteſt totum conſequi hoc modo, ꝙ hære-
des primi, detracta prius per eos trebellianica, reſti-
tuant ſubſtituto portionem primi: & pariter hæredes
ſecũdi, detracta prius per eos trebellianica, reſtituant
portionẽ ſecundi: & circa hoc uide latius. j. poſt nu.
1063. uer. non obſtat. Non obſt. (dicit Alex.) §. Se
ia libertis. quia ibi grauatus erat ultimus tantum in
tota, et ſic de eius manibus debebat accipi, quod citra

ſignāter dicentem, ꝙ pluralitas non reſoluitur in ſingul. niſi quando eſt eadem ratio. & idem dicit Bald. in l. 1. col. 2. C. de cond. inſer. Sed ſic eſt, ꝙ quādo eſt ſubſtitutus extraneus, & ſuperſtes eſt de liberis, datur ratio diuerſitatis inter totū quo ad totū, et partē quo ad partem, ergo &c. ratio diuerſitatis patet, quia quā uerificatur conditio in utroque, nihil eſt, quin ſubſtitutus admittatur, nec opus eſt confingere ad coniecturatam mentem teſtatoris. ſed quando conditio uerificata eſt ſolum in uno, & ſupereſt alter de liberis, tunc totū contrarium eſt dicendum, quia præſumendum non eſt teſtatorem uoluiſſe, ꝙ pluralitas reſolueretur in ſing. in præiudicium ſuperſtitis ab ipſo prædilecti; argu. l. cum acutiſſimi. alleg. per Bart. hic. Nec omitto, dum Caſt. in conſilijs. ſ. alleg. dicit, ꝙ ſi in hoc tex. uerificata eſſet conditio in utroq;, Claudia haberet portionem primi, tanquam repertam in hæreditate ſecundi, ꝙ hoc uidetur non eſſe uerū, in x. not. ſ. poſt nu. 366. Nec obſtat: ꝙ frater non cenſeatur poſitus in conditione, iuxt. not. in l. cum anus. quia ad hoc reſpon. ſ. num. 926. Non obſtat prima ratio Imol. hic col. fin. arguentis à cōtrario ſenſu huius tex. quē tamen aliter non inducit, ſed Alex. in d. l. pen. col. 2. in fin. & Rip. hic nu. 139. eum inducunt hoc modo, ꝙ ſi hic propter præcedentem reciprocam requiritur, ꝙ conditio uerificetur in perſona ultimi, ergo à contrario ſenſu non præcedente reciproca, ſubſtitutus admittitur, etiam ſi cōditio uerificetur in perſona primi: Quia ad hoc argumentum reſpondet Alex. in d. l. pen. col. 3. quò hic prope fi. ſe remittit, ut per eum: & licet Socin. hic poſt nu. 29. uerſ. ſed ad hanc. dicat per eam reſponſionem, (quā etiam poſuit idē Alex. in conſi. 175. col. 6. uer. non obſt. ꝙ ſecundo. uol. 5.) non tolli inductionē Imol. attamen Rip. hic nu. 139. oſtendit optime tolli, ut per eum. Secundò ad dictam rationem Imol. dicit Socin. ubi ſupra, reſpondere Alex. ex proprietate ſermonis. Sed aduerte, quia id non dicit Alex. pro reſponſione ad argu. Imol. ſed pro arg. contra Imol. ut. ſ. retuli ante nu. 1061. cui arg. non obſtat reſponſio ibi tradita, quia replicari poteſt, ꝙ etiā non præcedente reciproca obſtat proprietas ſermonis, ſi ſuperſit ꝑſona quæ etc. nec contrarium poteſt elici ex hoc tex. ut paulo. j. dicemus. Alio modo reſpon. ſoci. hic poſt num. 29. uer. unde melius. ꝙ immo iſte tex. potius facit cōtra Imol. arguēdo, ꝙ hic pluralitas reſoluitur in ſingul. quo ad portionē ultimi, quia præcedebat reciproca, ergo à cōtrario ſenſu, ſi reciproca nō præcederet, non reſolueretur etiam quo ad portionem ultimi. Sed hæc etiam reſponſio Socin. eſt contra com. opin. ut not. ſ. num. 1057. uer. primo ergo. et ratio eſt, qa, ut dicit Alex. in d. conſi. 175. ubi. ſ. iſta conſideratio, ꝙ in hoc tex. ꝓceſſerit reciꝓca, nō debet fieri neq; ꝓ una, neq; altera ꝑte, ut latè not. ſ. nu. 824. minus ergo ex ea ſumi debet arg. à cōtrario ſenſu. Sed ultra ꝓdicta aduerte primò, ꝙ tex. noſter non pōt ullo modo pertinenter quo ad hos ter. de quibus loquimur, allegari, cum in eo nō præſupponatē ſupereſſe perſonā, q̄ &c. ut eſt in. q. noſtra.

1063 ✠ Secundò aduerte circa hoc argu. Imol. ꝙ eſt à contrario ſenſu argumenti à contrario ſenſu, quod ipſe ſumit ex hoc tex. dicit enim, ꝙ hic admittitur ſubſtitutus ad portionem ultimi propter reciprocam, & ſic à contrario ſenſu arguit, ꝙ excluditur à portione primi propter reciprocam, ex quo argumento à contrario ſenſu poſtea rurſus à cōtrario ſenſu arguit, dicēs, ergo ſine reciproca admitteretur ad portionē primi, arg. certe ſophiſticū & circulare. eſſet. n. ut ita dicā, retorcutio retorcutionis, contra. l. ſi. quod quiſque iur. & iret in infinitum. non. n. iudicio meo poteſt argui à contrario ſenſu argu. à contrario ſenſu, niſi redeundo ad directum ſenſum. Præterea aduerte diligēter, ꝙ in primo argu. arguit à contrario ſenſu reſpectu portionum, ſed retenta nihilominus reciproca: in ſecundo uerò argu. facit totum oppoſitum. arguit enim à contrario ſenſu reſpectu reciprocæ, ſed loquendo poſtea de eiuſdē portione: et ſic uides, quàm ſit fallax, et ſibi non conſtet. Nec omitto circa argu. à contrario ſenſu uidendam eſſe optimam declarationem Dec. poſt alios in. l. 1. de offic. eius. Et de quadruplici inductione dicti arg. uide per Alciat. in. c. Ad ſedē. col. 1. cum ſeq. de off. ord. Alio ēt modo ꝓ opi. Imol. arguebat ex hoc tex. Rip. hic ante nu. 140. ſed quia ipſemet reſpōdet, ideo non refero. Solum dico, ꝙ cum Imol. alleget hunc tex. à contrario ſenſu, patet mentis ſuæ non fuiſſe eo modo uoluiſſe inducere hunc text. quo ipſe Rip. inducit. Non obſtat ſecundum arg. in contrarium adductū per Imol. ꝙ ſi ſuperſtes coniunctus admitteretur, ſecundū com. opin. ſubſtitutus non poſſet poſtea habere totum etiam uerificata conditione in perſona utriuſque, cum in reſtitutione fideicōmiſſi non ueniāt bona teſtatoris acquiſita grauato ab inteſtato, per. l. ſed et ſi ſic. §. 1. de leg. 3. & l. cum qui nouiſſimus. ſ. eo. cui adde hinc eſſe, ꝙ quando quis eſt ſubſtitutus ultimo tantum in tota, & ſic non poteſt uenire ad portionem primi, tāquam illi non ſubſtitutus, tunc inducitur tacita reciproca inter ipſos, ut hoc modo uoluntas teſtatoris ſortiatur effectum, ut late diximus. ſ. nu. 638. cæterum cum in caſu iſto non præſupponamus induci tacitā reciprocam, ſequitur ꝙ ſubſtitutus debeat conſequi portionē primi ſtatim ab ipſo primo, non autem à ſecūdo, qui non tenereē poſtea eam reſtituere. d. l. ſed & ſi ſic. §. 1. Nam ad hanc rationem reſpon. Rip. hic ante nu. 131. & D. Fab. poſt nu. 48. aliàs. 74. uer. mihi tamē.

✠ ſubdentes, ſed immemores, Alex. non rūdere, ꝙ in 1064

ſubſt. facta pluribus nō reciproce ſubſtit. quorū ſuperſtes &c. hæredes ſecundi reſtituent portionem primi, tanquam hæredes primi, et portionem ſecundi tanquā hæredes ſecundi, & ante eos ita reſpondet Soci. hic ante nu. 30. uer. mouetur etiam. ſed ante omnes ita reſpondet Alex. in d. l. pen. col. 3. aſſerens hoc argum. Imol. uideri multum fragile, & in. d. conſi. 175. col. 7. in prin. quam reſponſionem refert etiam & ſequitur Ruin. in conſi. 180. col. penul. in princ. uol. 2. & idem not. etiam Cacial. in conſ. alleg. ſ. poſt nu. 564. col. 3. Nec obſtat replicatio Torniel. hic nu. 134. uer. quid dicendum. quia reſpondi late. ſ. num. 585. uerſi. non omitto. cum plur. ſeq. Non omitto, ꝙ ad hoc arg. Imol. ſi ſubſtitutio facta eſſet in tota, poſſemus forte ēt aliter reſpondere, ꝙ tunc forte non procederet. d. l. Sed & ſi ſic. §. 1. ut not. ſ. nu. 695. Non obſtat, ſi diceres, prout ad aliud propoſitum dicebāt Imol. et alij, de quibus. ſ. poſt nu. 851. uer. ſecundū. ꝙ in hoc text. ſupererat nepos ex primo, qui excludebat Claudiam ſubſtitutam, pro dimidia ab inteſtato, & tamen non impedit, quin pluralitas reſoluatur in ſing. ergo ēt ſi

ſupereſt aliquis, qui excluderet ſubſtitutum in totum, arguendo ex reg. l. Quæ de tota. ad hoc enim reſpon. ut s. nu. 8 1. uer. ad tertiam. Non obſtat, ꝙ in fideicommiſſaria non poteſt conſeruari ius legit. hæredit. quia ad hoc late reſpondimus. s. poſt nu. 8 3 2. uerſi. uerum tamen. Non obſtat, ꝙ teſtator feciſſet reciprocam, ſi habuiſſet rationem coniuncti ſuperſtitis, quia, ut pariter reſponſum fuit ante nu. 8 3 3. uer. pro ſolut. feciſſet reciprocam, ſi omnino noluiſſet ſuperſtitem admitti etiam contra uoluntatem grauati, quod licet noluerit, non tamen inferendum eſt, ꝙ nec ab inteſtato quidē noluerit eum admitti: immo ſi feciſſet reciprocam, conſtaret noluiſſe reſeruare ius legit. hæred. hæc enim inter ſe ſunt contraria, ut not. ubi. s. uerſi. hinc dicit Alex. Non obſtat, ꝙ ſi uera eſſent prædicta, iſte ſuperſtes diceretur ſuccedere ex tacita diſpoſitione grauati, iux. l. conficiuntur. &c. & hoc modo cauſa inteſtati grauati, præferretur cauſæ teſtati ipſius teſtatoris, contra uulg. l. Quandiu. & l. Antequam. & eò magis, quia uerificata poſtea conditione etiam in perſona ſecundi, tunc rediretur ad cauſam teſtati, & ſic fieret iſta mutatio, quæ uidetur abſurda, ꝙ ſemel hæres deſinat poſt tēpus eſſe hæres. Ad hanc enim obie-

1065 *ctionem reſpōdetur, primò hoc eſſe falſum. ✻ licet. n. ſuperſtes immediate ſuccedat grauato, attamen reſpectu cauſæ mediatæ dicitur ſuccedere teſtatori, ut not. Bar. in. l. ueluti. de petit. hære. & in. l. Qui in aliena. §. interdum. de acquir. hæred. & ita in ter. reſpondet Alex. in conſ. 9 1. in rñ. ad. 4. arg. uol. 1. & idē ſignāter dicit tacito Alex. Rim. in cōſ. 2 5 5. nu. 2 1. quibus adde not. j. poſt nu. 1 1 1 8. et tex. in uulg. l. Lucius. ubi hæc reſeruatio legi. hær. dr̄ prælatio facta à teſtatore, ibi, prætulit teſtator. & dr̄ facta in hæreditate teſtatoris, ut not. s. nu. 7 1 2. Adde etiam, ꝙ falſum non dicitur, quod iuuatur primordio ueritatis, ut not. s. nu. 3 2. Præterea non inconuenit, ꝙ hæredes ab inteſt. quandiu pendet conditio ſubſtit. teneant bona reuocabiliter, tanquam hæredes impropriè, ut inquit Alhen. in conſ. 8 5. nu. 1 0. alleg. Alex. in. l. Ex facto. §. Ex facto. col. 4. uerſi. ſed nec iſta. s. co. Sed tu dic, & fortè melius, non eſſe uerum, ꝙ uerificata poſtmodum conditione in ſecundo, ſecundus deſinat eſſe hæres primi, immo tunc hæredes ſecundi reſtituunt portionem primi, tanquam hæredes primi, et portionem ſecundi, tāquā hæredes ſecundi, ut. s. diximus. Nec obſtat regula l. Quandiu. quia procedit, quando tractatur de ſuccedendo eidem perſonæ. tunc enim cauſa teſtati præfertur cauſæ inteſtati, ſecus quando tractatur de ſuccedendo diuerſis perſonis, ut in his ter. nam coniunctus ſuperſtes ſuccedit primo decedenti ab inteſtato, fideicommiſſ. uerò dicetur ſuccedere primo teſtatori, uul.*

1066 *§. Cum filiæ. ✻ Vltimò non obſtaret, ſi diceres, prout dicebat Alcia. hic poſt nu. 2. uer. quid. n. & nu. 5. uer. itemque accipietur. ꝙ Claudia in hoc tex. quæ facile erat neptis ex filia, excludebatur ab inteſtato de iure ſſorum, per filium ex primo, iuxt. §. Cæterum. Inſti. de legit. agnat. ſucceſſ. & de ſucceſſione cogn. in prin. et per conſequens ſupererat perſona, quæ &c. & tamen pluralitas reſoluitur in ſingul. & ipſa ſubſtituta admittitur. hinc forte ipſe Alciat. ubi ſupra, intelligit Bar. & alios dicere, ꝙ Claudia non concurrebat cum nepote ex primo, ſubdens propterea ipſos in hoc diuinare. Ad hoc enim reſpondetur, ꝙ ſolus Cum. hic diuinatiuè dicebat, Claudiam concurrere cum alijs perſonis, non autem cum filio ex primo, qui ſecundum eum præſupponitur prædeceſſiſſe ſecūdo, cum aliâs ad eum tranſmiſſa fuiſſet prima ſubſtitutio reciproca, qua de re diximus, s. nu. 1 9 1. At cæteri Doct. clare præſupponunt, ꝙ Claudia concurrebat cum filio ex primo, ut uidere licet. Cæterum ad argu. Alciat. reſpondetur primò, ꝙ bene ipſe, & quidem ſine cauſa, diuinat, dicendo ꝙ Claudia erat neptis ex filia, cum potius diuinandum eſſet, ſi uera eſſent dicta per eum, & dicendum, ꝙ Claudia erat neptis ex filio, ✻ ut iura iuribus* 1067
concordentur, ſecundum Bartol. in. l. ita ſtipulatus. la grande, in. 1. oppoſ. cum alijs alleg. ab excell. moder. Rimin. Inſtit. per quas perſonas ius nob. acquir. §. 1. nu. 5 5. Secūdo rñdetur, ꝙ præſuppoſito ēt, ꝙ Claudia eſſet neptis ex filia, ✻ attamen media illa iuris pru- 1068
dentia, de qua habetur poſt. §. Cæterū. per eum alleg. fuit quidem ante ius. C. ſed tamen poſt. ll. ſſorum, & ſic appellatur media, ut in ter. per Caſt. in. l. maximū uitium. in prin. & cum tex. ita etiam intelligit Socin. in conſi. 6 3. col. 8. ante me. uol. 3. & ſic relinquitur, ꝙ de iure ſſorum nulla adhuc fiebat differentia inter maſculos & fœminas, agnatos & coguatos, & per cōſequens ꝙ Claudia in hoc tex., licet fuiſſet etiā neptis ex filia, nō excluderetur tamē ab inteſtato per filium ex primo. Et certe nimis magna, & inexcuſabilis fuiſſet ignorantia omniū Doc. qui hactenus ſcripſerunt, tenentium, in caſu huius tex. hanc Claudiam ab inteſtato æqualiter cum filio ex primo ſuccedere, ſi uerum eſſet aſſumptum Alcia. nec eſt cenſendum, ꝙ tot ſolennes Doct. non aduertiſſent, & uidiſſent. d. §. Cæterum. cum concor. ut aliâs in ſimili dicit Socin. in. l. Cum auus. col. fi. & in cōſi. 6 9. col. pen. ante me. uol. 3. & 1 0 4. col. pen. eo. uol. aliâs fortius dici poſſet, ꝙ Claudia forte erat proximior teſtatori, q̄ iſte nepos ex primo, ut not. s. poſt num. 8 1. uer. nuper. ✻ Et ex 1069
prædicta com. opin. infertur, ꝙ ſi hic ſubſtitutus fuiſſet extraneus, uel ſi Claudia ab inteſtato fuiſſet excluſa per filium ex primo, tunc etiam ab hac ſubſtitutione excluſi fuiſſent, & ita not. Doct. hic, & Saly. in. d. l. pen. col. fi. in prin. circa quod uide. s. poſt nu. 7 5. Nec omitto, ꝙ licet Bartol. hic col. 2. alleget pro hac opi. Dy. in cōſi. quod retuli. s. poſt nu. 7. & quod etiam allegat Cur. ſen. in conſ. 4 5. poſt num. 1 2. attamen, ego nunquam ſciui percipere, ꝙ Dy. illud dicat, ad quod allegatur. ✻ Et ſecūdum prædictam con- 1070
cluſ. ſaluari poteſt deciſ. Anchar. in conſi. 7 4. contra Philippum. ubi proprie erat iſte caſus, & de quo diximus. s. nu. 3 0 6. & nu. 2 7 5. uer. & iſte. Sed nota, ꝙ tripliciter in caſu illo filij excludunt ſubſtitutum, hoc eſt, uel ab inteſtato tanquam perſonæ, quæ &c. ut ſtatim dicebamus, uel tanquam ad quos reciproca præcedens tranſmittitur, iux. not. s. nu. 3 0 6. uel tanquā qui cum ſint poſiti in conditione, cenſeantur uocati ēt in portione patrui, ne aliâs ſubſtitutus extraneus admittatur ipſis excluſis, ut per Crauet. in conſi. ultimo col. 2. Rui. in conſi. 1 3 9. poſt nu. 1 9. uol. 3. in quo tamen ultimo contrarium tenet ipſemet Rui. in conſ. 1 4 1. col. pen. uer. & quamuis. eo. uol. qua de re uide s. num. 8 0 0. Et idem eſſet in hoc text. ſi Claudia eſſet extranea. excluderetur enim in totum rationibus

nibus prædictis,& ſic pondera,ꝙ ipſa aut in totũ ex-
1071 cludit, aut in totũ excludit. ✱ Sed circa hanc primã
fallentiam operæpretium eſt uidere, quæ ſit iſta perſo
na,quæ ex præſumpta mente &c. In quo breuiter di-
cas,primò, quicunq; uocatus in reciproca præceden-
te expreſſa,uel tacita,ut.ꝭ.nu.1311.& in hoc om-
nes conueniunt,immo Imol.& Rip.hic uolunt, ꝙ iſte
tantũ dicatur perſona,quæ &c.ut retuli.ſ.ante nu.
1058.uer.ſextò.ueruntamen ſecundò dicas, ꝙ ille ẽt
dicitur perſona,quæ &c.in quo tria hæc concurrant,
uidelicet ꝙ ab inteſtato excludat ſubſtitutũ , & ꝙ ſit
de liberis teſtatoris,& ꝙ ſit uel inſtitutus, uel ſaltem
in conditione poſitus.Circa primum requiſitum,ꝙ ab
inteſtato præferatur ſubſtituto , in hoc nemo diſcre-
pat,immo non ſufficeret , ꝙ concurreret cum ſubſtitu
to,ſed requiritur,ꝙ in totum eum excludat,iuxt.not.
ſ.nu.1038.An autem attendatur ſucceſſio ipſius te
ſtatoris,an uerò grauati , uide late.ꝭ.num. 1114.
1072 ✱ Circa ſecundum requiſitum , ꝙ ſit de liberis teſta-
toris,ita tenent Bar.Bal.& Saly.in.d.l.pen.Alex.hic
col.14.& in conſi.38.col.1.uol.1.Soci.in conſ.94.
col.3.uol.4.Pariſ.in conſi.44.col.pen.in fin.uol.2.
Alexandri.in.§.Quidam recte. fol.10. col.4. & iſta
eſt com.opi.ſecundum Alex. ubi.ſ. Et licet Imol.hic
col.5.in prin.ſub dubio tamen,et prima facie,teneat
ſufficere,ꝙ ſit coniunctus, et ab inteſtato ſucceſſurus,
inferens propterea, ꝙ etiam in ſubſtitutione facta ui
ro & uxori ſuperſtes, non extantibus cõſanguineis,
excluderet ſubſtitutum, quem ſequitur Corn. in cõſ.
alleg.per Rip.hic poſt nu.131.et per Torn.nu.142.
quibus adde conſi.97.uol.1.ferè formaliter repetitũ
in conſi.22.uol.2.ex quorum opin.Socin.hic poſt nu.
26.uer.ſed tenendo.inferebat limit.ad.§. Caio. & ad
§.uilium.ut per eum:& hanc opin.tenere uideatur ſu
ſtentabilem dicens Deci.in.d.l.pen.col.4. ubi ẽt Cur.
iun.col.6.dicit eam ſibi ſemper placuiſſe,quibus adde
Caſt.in.§.Caio.et in cõſ.5. Quicquid dicatur.col.pe.
uol.1.Socin. uerò hic ante nu. 27. uerſ. poteſt tamẽ.
diſtinguit,ut com.opin. procedat , quando eſt ſimplex
ſubſtitutio,quando uerò eſt collectiua , tunc procedat
opin.Imol.& idem uoluit Corn.in.d.conſi.97.col.5.
uer.item non alleg.de quo ultimo uidebimus.ꝭ.num.
1088.Attamen non eſt recedendum à com.opi.immo
ipſemet Imol.ubi.ſ.ſe corrigit,per rationem tamen,
ad quam reſponſum extitit.ſ.poſt nu.1063. uer.nõ
obſtat.Et ratio præd.com.opin.eſt , quia præſumitur
quidem teſtator uoluiſſe deſcendentibus ſuis reſerua-
re ius legit.hæred.i.noluiſſe eis in.d.iure præiudicare,
ut declarauimus.ſ.poſt nu.832.uer.ueruntamẽ.ſed
non ita eſt in tranſuerſalibus,arg.l. Cum acutiſſimi.
alleg.per Bart.hic,ubi deſcendentes teſtatoris exclu-
dunt ſubſtitutum,non autem tranſuerſales.& ita de-
clarat etiam Alex.hic col.14.uerſi.pro hoc.✱ Circa
1073 quod non omitto,ꝙ licet Molin.ad Alex . in cõſ.100.
col.1.uol.7. teneat,ꝙ etiam tranſuerſalis teſtatoris
excludat ſubſtitutum aſcendenti teſtatoris , attamen
ſua illa opi. prout etiã ipſemet fatetur,eſt contra late
not.per Soci.poſt alios omnes(excepto Ang.& Barb.
diſtinguentibus)in.d.l.Cum auus.poſt num.14.uer.
quartò infertur.nec ad rationes Molin. opus eſt reſpõ
dere,quia nullas allegat.Cæterum dum Bar.arguit de
l.Cum acutiſſimi.ad ter.noſtros,uide not.ſ.nu.855.

Non obſt.arg.Imol.in contrarium adductum , uideli-
cet,ꝙ ſicut ius accreſc. cenſetur reſeruatum ẽt trãſ-
uerſalibus , & alijs coniunctis in ſubſtit.paſſiua , ita
etiam ius legit.hæred. debeat cenſeri reſeruatum om-
nibus in ſubſtit.paſſiua cõiunctis:Quia reſpon. Alex.
hic col.14.& late in conſ.38.uol.1.& D. Fab.poſt
num.76.cum ſeq.ut per eos , quorum dicta breuita-
tis gratia non refero:tãtum addo,ꝙ ille,qui uenit per
ius accreſc.dicitur ſuccedere ipſi teſtatori, quia dici-
tur tacita ſubſtit.uulg. ut not.ſ.nu. 646.per quam
quidem uulg.ſubſtit.ſucceditur teſtatori,ut per Soci.
in.l. si cognatis. num.33.de reb. dub.ille uerò , qui
uenit per tacitam reſeruationem legit. hær. dicitur
ſuccedere ipſi grauato,declarando tamen ut.ſ.num.
1065.merito non eſt arguendum de uno ad alium ,
quia facilius teſtator cenſetur reſeruare coniuncto ſu
perſtiti ſucceſſ.propriam ipſius teſtatoris,ꝗ alienam,
& uide etiam.ꝭ.nu.1290. Non obſt.ꝙ in.l.Genera-
liter.in prin.in ult.uerbis.C. de inſtit. & ſubſtit.di-
ſiuncta reſoluatur in coniunctam etiam fauore filio-
rum extranei,ut ponderat Soc.in.§.Item ſi pater.col.
1.de reb.dub. quia ad hoc reſpondet idem Soc.hic an-
te nu.27.uer.ſed contra.circa quam tamen reſponſio
nem uide not.ꝭ.nu.1099. Vltimò pro declarat.hu-
ius concluſ.uide not.ſ.nu.965. ✱ Circa tertium re 1074
quiſitum,ꝙ ſit inſtitutus, uel ſaltem in cõdit. poſitus,
illud tenent com.Doc.hic, & in.d.l.pen.ubi Cur.iun.
nu.7.& col.6.in fi.Bal.in conſi.271.Subſtitutio fi-
deicõmiſſa. uol.3.in no.ſ.pluries alleg. & Corn. in
conſi.20.uol.4. & in conſi. 276.col.6.uol.3. ſub-
dens ꝙ licet non reperiat aliquem in ſpecie ,de quo di-
cto admiror,hoc requirentem, attamen ita proculdu-
bio tenendum eſt.aliás.n.ſecundum eum ſequeretur,ꝙ
ſi eſſet ſubſtitutus extraneus,nunquã pluralitas reſol
ueretur in ſingul. quia ſemper ſupereſſet aliquis,qui
ex præſumpta mente ab inteſtato excluderet ſubſtitu
tum extraneum . Sed ad hoc poſſet reſpõderi,quòd hoc
obiectum ceſſat ſtante ſecundo requiſito,ꝙ ſit de libe-
ris ut.ſ. Non obſtat argu. in contrarium factum per
Rip.hic poſt nu.133.uer.aduerte. quia reſpondetur,
ꝙ immo illi filij etiam in pupill.ſubſtit. dicuntur po-
ſiti in condi.licet tacite.Doct.n.uolunt,ꝙ.l.Cũ auus.
habeat locum etiam in pupill.ut dixi.ſ.num.1002.
Non obſtant rationes in contrarium alleg. per Torn.
hic nu.144.quia ad primam reſpon. non ualere con-
ſeq.de filio ad nepotem,ut not.ſ.ante num. 942.Ad
ſecundam uerò de.l. Cum auus.reſpon. fatendo ſuffi-
cere,ꝙ tacite præſumatur poſitus in condit . ut impe-
diat,ne pluralitas reſoluatur in ſingul.ut not.ſ. nu.
1017.ſed nos loquimur de eo,qui nec expreſſe nec ta
cite poſitus eſt in cond.Hinc infert, ꝙ nec alius quidẽ
frater ſuperſtes,qui nõ eſſet cõiunctus in ſubſtit.paſ-
ſiua, non diceretur perſona,quæ etc.ut eſt indubitatũ
ſecundũ Tor.hic nu.127.alleg.ẽt Caſt.quẽ ego in hoc
nõ uidi.✱ Secundò infertur, nõ ſufficere,ꝙ eſſet con-
ſubſtitutus,ut probari uidetur in.l.ſi pater puellæ.C. 1075
de inoff.teſt.ubi Aret.legens tex. illum cũ.l. præced.
uidelicet,in arenam.hoc notat,licet ſubobſcure loqua-
tur. Circa quod primò aduerte , ꝙ licet Areti. ponat
hoc pro limit.ad not.hic & in.d.l. pen. per rationem
per eum alleg.attamen,ut ex prædictis uides , hæc nõ
eſt limit.ſed illatio ex præced.Secundò circa illũ text.

aduerte, an ibi mater admittatur unà cum filio & fi-
1076 lia conſubſtit.& uide etiam.˙j˙.num.1218.※ Immo
fortius tenuerunt aliqui, ꝙ non ſufficiat poſitum eſſe
in condit.(loquor reſpectu coniuncti, reſpectu.n.pa-
tris ſui proculdubio excluderet ſubſtitutum) niſi ſit
inſtitutus.ita tenuit Bal.in cõſ.97. Super primo.col.
fi.uol.2.in ant.ubi noluit, ꝙ filiæ ex primo exclude-
rent ſubſtitutum,quia non erant inſtitutæ, ſed ſolum
in conditione poſitæ.idem tenet Caſt. hic col.4.prope
fi.& expreſſius in conſi.449. De iure com. uol.2.idẽ
uidetur uoluiſſe Bald.in conſ.435.uol.3. in no. alleg.
per Rip.hic num.133.Sed aduerte,ꝙ in caſu illo licet
Bal.dicat,ꝙ filius prædefuncti non ſuccedit patruo,et
maxime aui indicio, attamẽ illud ibi dicit ea ratione,
quia grauatus decedens hæredem inſtituerat ſororem
excluſo filio fratris,ut ibi patet, & ſic erat in term.
de quibus.˙j˙.nu.1203.hanc eandẽ opin.tenet Cran.
in conſi.109.col.2. Et pro hac opin.facere uidetur,
quia cum magna difficultas ſit, an ipſe cohæres non re
ciproce ſubſtitutus excludat ſubſtitutum, de quo late
˙ſ˙.nu.1060.ſatis uidetur,ſi teneamus, ꝙ ipſe cohæ-
res excludat ſubſtitutum abſq; eo,ꝙ etiam teneamus,
filios ſuos in conditione tm̃ poſitos excludere ſubſtitu-
tum. Contrarium tamen, ꝙ immo ſufficiat poſitũ eſſe
in condit.licet non ſit inſtitutus,tenet Bal.in.d.conſi.
271.˙ſ˙.alleg. Ruin.in conſi.126.col.2.uol.3.& in
conſi.52.col.fi.eo.uol.idem uolunt omnes Doct. hic,
dum dicunt, ꝙ ſi Claudia excluſa fuiſſet ab inteſtato
per filium ex primo,tunc ille filius ex primo,licet non
eſſet inſtitutus,ſed tantum in cõditione poſitus, exclu
ſiſſet Claudiam ſubſtitutam, ut not.˙ſ˙. num. 1069.
1077 ※ Sed circa prædicta ſe offert pulchra quæſtio, an ſuf
ficiat,ꝙ ſit inſtitutus in re certa, dũmodo habeat alia
requiſita:in qua quidem.q.Corn.in conſ.276.uol.3.
quem etiam refert Rip.hic nu.126. tenere uidetur,
ꝙ non:nam in eius caſu filia teſtatoris ſuperſtes erat
coniuncta,& ab inteſtato excludebat ſubſtitutum,et
tamen tenet illam non eſſe perſonam,quę ex præſum-
pta mente &c.& hanc opin.tenet etiam Torniel. hic
nu.124.uer.& ex hoc.ut per eum.pro qua opi.uide-
tur etiam conſuluiſſe Caſt.in cõſi.255.ut eum alleg.
Soci.hic nu.30.& ſequitur D.Fab.col.pen.in fi.uer.
quintus & ultimus.ſed eſt conſi.356.viſo teſtamen-
to Michaelis.in ant. in no. uerò eſt.123.uol.1. quod
refert & ſequitur Corn.in conſ.146.col.3.uol.2.et
reaſſumit & ſequitur Barb. in conſi.35. col.2. &
col.6.uol.1.Mihi tamẽ unà cum Rip.ubi.˙ſ˙.opin. af-
1078 firmatiua potior uidet̃.※ Moueor ex eo, quod in for-
tiori caſu conſuluit Anch.in conſi.mihi.67.ſubtiliter
& ad plenum.in.2.dub. ꝙ filia inſtituta in re certa,
ſed tamen coniuncta in ſubſtit. paſſiua excludit ſubſti
tutum ſibi & hæredibus uniuerſalibus, etiã ꝙ condi-
tio in omnibus hæredibus eſſet uerificata: refert Soci.
hic num.30.cui adde,ꝙ pro eadem etiam opin.conſu
luit Caſt.in conſi.286.caſum iſtum.col.1.in fi.uer.
poſſet etiam dici.uol.2.Nec obſtat,ꝙ contrariũ uidea-
tur conſuluiſſe Corn.ut.˙ſ˙.primò,quia poſſumus dice-
re eius opin.non eſſe bonam. Secundò,quia in caſu ſuo
aderat etiam alia ratio contra illam filiã, de qua per
eum ibi col.antep.in fin.cum ſeq.pro qua debuit alle-
gare doct.Bar.in.l.2.col.pen.uerſ.ſecundò poteſt ap-
1079 parere.de uulg.& pupil.※ Non obſtat,quòd ipſemet
Caſtr.uideatur contrarium conſuluiſſe, ut.˙ſ˙.retuli;
quia reſpondetur, quòd uidetur quidem ſibi contra-
rius in eo,ꝙ in.d.cõſ.286.tenet in ſubſtitutione paſ-
ſiua comprehenſas eſſe filias,in illo autem conſ.123.
uol.1.tenet contrarium, & per conſequens conditio-
nem eſſe in totum uerificatam,nec opus eſſe quærere,
an filiæ dicantur perſonæ quæ &c. uel ne, quod pro-
bat per bonas rationes,ad quas ex dictis nec per An-
cha.nec per ipſum Caſt. in contrarium alleg.habetur
reſponſum.& obiter,circa reſponſionem ad differen-
tiam inter,ambo,et,omnes,adde eundem in cõſ.264.
videtur dicendum.uol.2.& uide.˙ſ˙.nu.120. Cæterũ
præſuppoſito eas contineri in ſubſtitutione paſſiua,
prout nos in hac quæſt.præſupponimus, nullibi negat
Caſtr.quin excludant ſubſtitutum tanquam perſonæ
quæ &c. neque in hoc eſt ſibi uel Anch. contrarius,ſi
uterque in fonte uideatur. Non omitto tamen, ꝙ poſ-
ſet forte aliquis dicere, ꝙ neque Ancha. neque Caſtr.
tenent filias illas excludere ſubſtitutum tanquã per-
ſonas quæ &c. ſed tanquam poſitas in conditione in
ſubſtitutione facta maſculis,ſi ipſi & filiæ deceder
ſine filijs, & hoc iuxt. not.˙j˙. in quarta limit. num.
1301.Pro prædict.etiam opin. late conſuluit Alex.
in conſi.17.uol.5. ubi ẽt appoſtil.uterque tñ de præ-
dictis immemor, & illud conſi.Rui.quod in fi.alleg.d.
appoſtil.eſt.140.uol.2.※ Fortius tenẽt Soc.hic ante 1080
nu.21.uer.quarta limitatio.& Cur. iun.in.d.l.pen.
ad fi.prædicta procedere, etiam ſi heres uniuerſaliter
inſtitutus ſubſtitutus eſſet pupillariter filiabus in re
certa inſtitutis, immo in hoc ſolo caſu Doct. dubitare
aſſerit,& miratur Torniel. hic nu.124.quod tamen
ut.˙ſ˙.audiſti,non eſt uerum. Et licet cõtrarium in hoc
caſu conſuluerit Aug. in conſi.101. conſiderandum
eſt.col.1.uer.diceret aliquis.quem refert,& dicit eſſe
not. Aret.in.l. Quidam teſtamento proculum.col.3.de
uulg.& pup.& Rui.in conſ.126.col.5.poſt me.uol.
3.& D.Fab.ante nu.44.uer.4.limitatur.aliâs nu.
67.pro quorum opin.facit quod not. Rip.poſt Soc.per
eum alleg.in.§.ſi quis rogatus.num.24.in fi. ꝙ ſi fi-
lius legitimus & naturalis ſit ſubſtitutus,& cohæres
alterius filij, tunc naturales tantum filij eum non ex-
cludent,licet aliâs regulariter excludant ſubſtitutũ.
Attamen uerior uidet̃ opi.Soc.& Curt.iun.※ Cui nõ 1081
obſtat arg.Aug.ꝙ hæres uniuerſaliter inſtitutus,licet
extraneus, dicatur prędilectus illi collegatariæ ſuper
ſtiti.l.publius.§.1. de condit. & dem. quia reſpondet
Soci.& Cur.iun.ubi.˙ſ˙.& tangit etiam Rui.ubi.˙ſ˙.
ꝙ licet ille extraneus hæres uniuerſalis ſit prædile-
ctus in inſtitutione, non tamen dicitur prædilectus in
rebus certis ipſis filiabus relictis. nam legatarius in
re legata dicitur prædilectus hæredi.iur.alleg.per So-
cin.ubi.˙ſ˙.qui etiam allegat eandem.l. publius. quam
in contrarium allegat Aug.Sed pro Soc.adde.l.ſi quis
eum.ubi idem Soci.in.4.not.de cond.& dem. Non ob
ſtat replicatio D.Fabij, ꝙ neque etiam filia ſuperſtes
ſit prædilecta hæredi in alia re alteri filiæ relicta, eo
ꝙ legatarius non dicatur prædilectus hæredi in re al-
teri relicta:quia reſpondetur,ꝙ nos loquimur,quando
erant collegatariæ eiuſdem rei, prout etiam intelligit
Rui.ubi.˙ſ˙.quo caſu negari non poteſt, quin coniun-
cta in legato dicatur prædilecta hæredi in portione de
functæ.coniuncti enim in ſubſtitutione paſſiua repu-
tantur

tantur eſſe unam corpus,ut per Soci.poſt Bar. in.l.1.
poſt nu.38.in.6.limit.uer.ſed com. de uulg. & pup.
& patet,quia aliquo caſu,ideſt,ante acquiſitum ius,
portio uacans poteſt accreſcere, ſeu non decreſcere
coniuncta,iux.not.in.l.re coniuncti. ad hæredem au
tem,nec ante, nec poſt acquiſitum ius poteſt reuerti.
Præterea dato etiam, ꝙ non eſſent collegatariæ eiuſ-
dem rei,attamen teſtator,eis coniunctim ſubſtituen-
do, cenſetur inter ipſas conſeruare uoluiſſe ius legit.
hære.ut.ſ.Non obſt.arg.D. Fab.ꝙ ſicut teſtator præ
tulit extraneum filiæ ſuæ in hæreditate paterna ſibi
quaſi debita.l.ſcripto.ff.unde lib.multo magis cenſea
tur eandem prætuliſſe ſorori decedentis in hæreditate
ſororis ſibi nullo modo debita, & retulimus.ſ.ante
num.1023.uerſi. contrarium. Quia dicas,primò ꝙ
hoc fuit arg.Aret.ubi.ſ.Secundò ꝙ ad hoc arg.patet
reſpon.ex late not.ſ.num.1019.cum plur. ſequen.
Non obſtat conſideratio Torn.hic poſt num.124.quia
reſponſio patet ex not.ſ.poſt nu.1082. Non obſtat
auctoritas Aret.quia ſe firmare non uidetur,ſed ual-
de dubitare.immo Torniel.hic nu.124.dicit cum tene
re contra Angel.quod tamen(ut uidere licet) non eſt
uerum.Non obſt.not.per Rip.poſt Soci.ſ. in contra-
rium alleg.quia reſpon.illud ibi non eſſe propterea, ꝙ
ille ſubſtitutus ſit etiam cohæres: ſed principalis ra-
tio eſt, quia ſubſtitutus erat filius legitimus & natu-
ralis ipſius teſtatoris. quod ſecundum Salye. & Rip.
ſufficeret,ſed quia multi contrarium tenent, ideo ſub
dit Rip.opi.Saly. maxime procedere,ſi ille legitimus
& naturalis ſubſtit.eſſet etiam cohæres, nos uerò lo-
1082 quimur in ſubſtit.extraneo. ✠ Cæterũ Torn.hic nu.
124.addit aliud requiſitũ,ad hoc,ut quis dicatur per
ſona quæ &c.quia,quando ſubſtitutio illa,de qua agi
tur, continet uulgarem, tunc oportet, ꝙ ſuperſtiti à
principio competeret ius accreſcendi: ratio eſt, dicit
ipſe, quia aliâs niſi ſuperſtiti competeret à principio
ius accreſcendi,ſequeretur, ꝙ ſicut in uulgari, in qua
regulariter non fit reſolutio in ſingul.attamen eo ca-
ſu fit,ut diximus.ſ.nu.883.ita etiam, & multo ma
gis, eadem reſolutio in ſingul.fieret in pupill. in qua
regulariter fit.d.reſolutio.cuius opin.ſi uera eſſet,ea-
dem ratione ſequeretur,ꝙ(quicquid poſtea ipſe dicat
ſub num.150.)tunc etiam in fideicommiſſ. unà cum
uulgari in compendioſa contenta fieret reſolutio in
ſingul.cum etiam in fideic. regulariter fiat.d.reſolu-
tio,ut not.ſ.nu.1036.& uide.ſ.num.1240.ut ex
declaratione prædicta inferebat ipſe Torn. ad ſalua-
tionem opi.Corn.de qua.ſ.poſt nu.1077. quia cum
in caſu illo filiæ ſuperſtiti non competeret à principio
ius accreſcendi,quia erat inſtituta in re certa,& da-
tus erat ſubſtitutus uniuerſalis,iuxt.not.in.l.pen.C.
de hære.inſtit.ſequitur, ꝙ fieri debeat reſolutio in ſin
gul.licet aliâs non fieret. Sed contra hanc ſubtilẽ qui-
dem declarationem uidetur mihi facere, quod uolunt
com.Doct.hic,ꝙ in compendioſa continente uul.pup.
& fideic.ſufficiat ſuperſtitem poſitum eſſe in condit.
ad hoc,ut dicatur perſona quæ &c.ut.ſ.uidimus nu.
1076.& idẽ in expreſſa pupill. licet contineat uulg.
immo etiam ſufficeret tacite cenſeri poſitum eſſe in
condit.ut diximus.ſ.nu.1017.et tamen clarum eſt,
ꝙ poſitus ſolum in condit.non habet, neq; à principio
habuit,aliquod ius accreſcendi.aliud eſſet, ſi diceres,
ꝙ poſitus in condit.facilius aliquo caſu excludat ſub-
ſtitutum,q̃ coniunctus. Hinc dicunt Doct.ſufficere,ꝙ
perſona ſuperſtes habeat ius legit.hære.quod quidem
eſt poſt ius acquiſitum,licet non habeat ius accreſcen
di, quod eſt ante ius acquiſitum. Nec obſtat ſimile de
uulg.quia hoc eſt contra id, quod uolunt communiter
Doc.hic, ꝙ qualibet ſubſtitutio reguletur ſecundũ na
turam ſuam,ut poſt Bar.& alios hic diximus.ſ.ante
num.884.uer.propius. Præterea ſi uolumus,ꝙ uulg.
regulet alias ſubſtit.ſequeretur, ꝙ etiam econtra ubi
cunque à principio aderat ius accreſcendi, prout eſt
regulare,quo caſu abſq; diſtinctione perſonarum ſu-
perſtitum nunquam pluralitas reſoluitur in ſingul. ut
not.ſ.nu.893.& uidebimus etiam.ſ.num.1290.
tunc neque etiam in caſu pupill.uel fideic. pluralitas
unquam reſolueretur in ſing. ut idem operetur oppo-
ſitum in oppoſito,quod propoſitum in propoſito, quod
certe eſſet abſurdum. Præterea ſi omnino Torn. uult,
ꝙ una ſubſtitutio reguletur ab alia, magis conſenta-
neũ eſſet, ꝙ uulg.tacita regularetur ab expreſſa,et ſic
ꝙ licet aliâs uulg. expreſſa reſolueretur non extante
iure accreſcendi,tamen,cum ſit ſub pupillari conten-
ta, quæ non reſoluitur ſuperſtite perſona, quæ &c.
ideo neque etiam ipſa uulg. debeat hoc caſu reſolui, q̃
econtra dicere,prout dicit Torn.ꝙ expreſſa reguletur
à tacita,& ſic ꝙ licet pupil. expreſſa non reſoluatur
in ſingul.attamen cum uulg.ſub ea contenta hoc caſu
reſolueretur,debeat etiam ipſa pup.expreſſa reſolui.
✠ Nec omitto,ꝙ dum Torn.ponit exemplum in inſtitu 1083
to in re certa,cui, ſecundum eum,nõ competit ius ac-
creſcendi,& propterea ſaluat deciſ.Corn.de qua.ſ.
poſt num.1077. aduerte ultra prædicta, ꝙ ſi loqua-
mur de portione collegatariæ ſibi diſiunctę,tunc uerũ
eſt,ꝙ ſibi non competit ius accreſcendi, iuxt.not.per
Bar.& alios in.l.re coniuncti.col.7.uer. quæro quar
tò an inter omnino diſiunctos. Sed tñ & tunc(contra
Torniel.)ſufficit,ꝙ militet ratio.ſ.adducta,ut dica-
tur perſona quæ &c. Si uerò loquamur de portione
collegatariæ ſibi cõiunctæ, tunc ſibi competit ius ac-
creſcendi,iux.late not.in.d.l.re coniuncti. Sed & ſi
etiam loquamur de uniuerſa hæreditate, tunc etiam
ſibi competit ius accreſcẽdi, immo poſtquam agnouit
rem relictam,tranſmittit dictum ius accreſcendi etiã
ad hæredes,ſecundum Bar.in.l.pen.ubi late Iaſ.num.
7.C.de hær.inſtit.&.l.ex facto.ff.eo.tit.& eſt com.
opin.ſecundum Crot.in.d.l.re coniuncti.num.165.
cum ſeq.✠immo filius etiam inſtitutus in re certa,dr 1084
ſuus,ut per Crau. in cõſ.186.et uide.ſ.nu.1188.
uer.quod procedit.& nu.1195.Nec obſt. ꝙ inſtituto
in re certa non accreſcat uniuerſa hæreditas,quã hære
di uniuerſali datus fuit ſubſtitutus uulg.ut dicit Tor-
niel.quia reſpondetur hoc procedere,quando uerifica-
ta eſt in totum conditio ſubſtitutionis, ut quando illi
ſoli,cuius portio uacat,facta eſt ſubſtitutio:ſecus au-
tem eſt,quando duobus coniunctim facta eſt ſubſtitu-
tio.tunc enim uerificata conditione in uno tantum,di-
cimus habere locum ius accreſcendi, & ſubſtitutum
excludi per ſuperſtitem, tãquam perſonam quæ &c.
Hoc idem uidemus in qualibet uulg. ſubſtit.pluribus
coniunctim facta,ꝙ licet aliâs regulariter ſubſtitutio
uulg.tollat ius accreſcendi,attamen ſecus eſt in ſubſti
tutione pluribus coniunctim facta, in qua ſuperſtes

excludit ſubſtitutum, ut uidimus late. ſ. num. 899.
Nec obſtat not. ſ. in materia uulg. ſubſtitut. quia re-
ſpondetur, quod in uulg. non poteſt haberi ratio legit. he
red. cum portio uacans decedenti acquiſita nō fuerit,
ſecus eſt in alijs ſubſtit. in quibus agitur de re iā dece
denti acquiſita: & cōtra dictā opi. Torn. uide not. ſ.
1085 nu. 1078. cū ſeq. ✱ Et ex prædictis pariter cōtra eū
nu. 125. infertur, quod l. pen. C. de impub. locum habet
etiam ſi ſuperſtes fuiſſet in re tātum certa inſtitutus,
dummodo coniunctim, non autē ſeparatim facta eſſet
1086 ſubſtitutio. et ita not. etiam. ſ. nu. 920. ✱ Immo etiā
infertur contra eundem nu. 126. quod ſi ſubſtitutio illa
pupill. de qua in. d. l. pen. facta fuiſſet duobus exhære-
datis, adhuc idem eſſet. licet enim tunc ceſſaret ius ac-
creſcendi, attamen ſufficit præſumpta reſeruatio le-
1087 git. hæred. ſuper qua ſe fundat Imper. ibi. ✱ Iſta pri-
ma fallentia hoc modo declarata ampliatur primò, ut
procedat, etiam ſi perſona illa quæ &c. per parte tan
tum ſuccederet ab inteſtato, et pro alia parte quilibet
alius, dummodo ſubſtitutus in totū excludatur, ut pa-
tet ex not. ſ. nu. 968. ubi ita etiam de pup. diximus,
& dicemus etiam. j. nu. 1201. Secus eſſet, ſi ſubſtitu
tus non in totum excluderetur, licet coniunctus ſuper
ſtes admitteretur ad totum reſiduum, ut not. ſ. num.
1088 1038. ✱ Secundò ampliatur iſta fallentia, ut proce-
dat nō ſolum, quando adeſt collectiua, ſed ēt procedat
in ſubſtitutione ſimpliciter facta, ſecundū Bar. hic, cui
adde glo. in. l. ſi pater impuberes. de uulg. & pup. &
ſequuntur com. Doc. prout etiam tenet in pup. ut not.
ſ. nu. 922. Iſta tamen quæſt. eſt difficilis propter ua
rietatem Doctorum, ut exorditur Caſt. in conſ. 392.
1089 Primum quæſitum non paruam. uol. 2. ✱ Sed meher-
culè uerius dixiſſet, propter uarietatem & inconſtan
tiam ipſiuſmet, qui non ſolum ſemel, ſed pluries ua-
riauit. primò enim in. d. l. Pater filiam. §. fin. poſt
glo. ibi, & in conſi. 279. aliâs. 280. præſuppoſito ſta
tuto. col. 1. ad fi. uol. 2. & in conſi. 390. viſo & pon-
derato puncto. col. 2. eo. uol. ſequitur Bar. hic. Secun-
do in. l. ſi pater impuberes. de uulg. et pup. tenet con-
trarium, quē refert & ſequi uidetur Alex. in cōſ. 38.
col. pen. uol. 1. ſubdens tamen præcedentia fundamen
ta ſibi magis placere. idem uidetur tenere ipſe Caſtr.
in conſi. 319. col. 2. in prin. uol. 2. idem conſtanter te
net in conſ. 14. ſi contingat. col. 3. poſt me. uol. 1. ſub
dens, quod antequā uideret Bart. in. d. l. pen. nō audebat
recedere ab opin. Bar. hic, ſed uiſo poſtea Bart. in. d. l.
pen. firmius dicit ueritatem eſſe contra Bart. hic. Ter-
tiò idem uiſo poſtea etiam Bar. in. l. Quidam teſtamē-
to Proculum. de uulg. et pup. ubi tenet idem, quod hic,
rurſus redijt ad primā opin. uidelicet Bart. hic. ita ipſe
Caſtr. in conſi. 86. Dubitatio uertitur. in. 3. dub. uol.
1. ſubdens Bar. in. d. l. pen. magis per inaduertentiam
& incurſu lectionum, quā ex propoſito locutum fuiſſe.
Quartò idem Caſt. in. §. Caio. j. eo. quo hic ſe reuut-
tit. tenet opin. Bar. & com. hic, quando ſuperſtes eſſet
coniunctus, ſecus autem quando ſolum poſitus eſſet in
condit. Quintò denique uiſis omnibus idem Caſtr. di-
ſtinguit conſiderando, ut not. per Bar. in. d. l. pen. pro-
cedant, quando ſimpliciter dictum eſt, ſubſtituo poſt
mortem, not. uerò per Bar. hic procedant, quando di-
ctum eſt, ſi ſine filijs. tunc enim conditio illa appoſita
in ſubſtitutione facta pluribus habet uim collectiuæ,
& ſic ſecundum eum, non reſoluitur, ita ipſe in conſ.
392. Primum quæſitū non paruam. uol. 2. quo in cuſu
edidit etiam conſ. 431. Præſuppoſito quod dictæ ſorores.
eo. uol. Vides ergo in quantam inconſtantiam ſe trahi
paſſus fuerit Caſt. qui certe fuit nimium promptus in
conſulendo, ut inquit Alex. in. l. Quæ dotis. col. 4. ſol.
mat. cui ſubſcribit Crot. in. l. Re coniuncti. char. fin.
col. 1. eundemq; propterea minoris conſcientiæ appel
lat Iaſ. in. l. Cunctos populos. in. 2. lec. nu. 36. et forte
ēt aliquis dixerit eum fuiſſe de illis, de quibus. ſ. nu.
145. ſed ſolus Deus ſcrutator cordiū, & de Caſt. au-
ctoritate uide late pro & contra per Crau. in conſi.
201. col. 2. Sed relinquendo Caſtr. contra Bar. hic &
com. opin. tenent Ang. in. d. l. pen. & à fortiori Imol.
hic col. fi. quia ſi uult, quod reſoluatur, quando eſt facta
collectiue, dato etiam quod ſuperſtes ſit de liberis, ut di-
ximus. ſ. poſt nu. 1060. multo magis quando ſubſti-
tutio eſt ſimpliciter facta. eandem opin. tenet. Soc. hic
poſt num. 26. uer. 1. & in conſi. 76. col. 2. uol. 3. ad
idem poſſet allegari Alex. in conſi. 38. col. pen. in fin.
uol. 1. dum refert Caſtr. in. d. l. ſi pater impuberes. ut
per eum, quem. ſ. retuli, ſed tamen, dum ſubdit tutio-
ra eſſe præcedentia fundamenta, uidetur ab eius opin.
recedere. Tu uerò tene opin. Bar. hic & aliorum com-
muniter, tam hic, quàm in. d. l. pen. glo. & Doct. in. d. l.
ſi pater impuberes. & ut per Alex. in. d. l. Pater filiā.
§. fi. col. fin. Rom. in conſi. 131. & Barb. in conſ. 55.
uol. 2. & à cōtraria recedit Soc. in cōſ. 94. num. 13.
uol. 4. & pro hac opin. facit tex. à fortiori in. l. Gene
raliter. in princ. C. de inſtit. & ſubſtit. ut per Socin.
hic poſt nu. 20. in. 3. limit. uerſi. ſed contrarium. nec
obſtat reſponſio, ſiue etiam retorcutio de text. illo, quā
ponemus. j. poſt nu. 1096. uer. adde quod, quia reſpō. j.
nu. 1098. Facit etiam. §. Item ſi pater. de reb. dub. à
contrario ſenſu, Facit etiam ſecundum Iaſ. in. d. l. pen.
in. 3. not. regula uulg. §. Affinitatis. &. §. Notanter. Et
probatur etiam, quia ſi ſtante perſona quæ &c. plura
litas non reſoluitur in ſingul. ubi adeſt diſtributiua ēt
in uerbo diſpoſitiuo, ut not. j. nu. 1101. licet ea attri
buat actum unicuique inſolidum, multo minus in ſim
plici ſubſtit. debet reſolui ſtante dicta perſona quæ &c.
Non obſtat ratio Imol. dicentis, quod aliàs ſubſtitutus nō
poſſet poſtea conſequi totum uerificata conditione, ēt
in perſona alterius, ut per eum, quia ad hoc reſpondi-
mus. ſ. num. 1063. uerſi. non obſtat ſecundum. Non
obſt. l. cum acutiſſimi. inducta per Caſtr. in. d. §. Caio.
& in. d. conſi. 14. col. fi. quia reſpon. Alex. in. d. l. pen.
col. 4. relat. ſ. poſt nu. 926. ✱ Non obſt. §. Caio. indu
ctus per Soci. quia reſpondetur, quod loquitur in ſubſtitu 1090
tione facta extraneis, & ſic quādo non ſupererat per-
ſona quæ &c. Nec obſtat, quod hoc eſſet reſtringere, ſeu
diuinare, & quod lex loquens generaliter debeat gene-
raliter intelligi, etiam quod maior ſit ratio in uno caſu, quā
in alio, ut diximus. ſ. nu. 945. nec ſatis facere uide-
tur, ſi diceres, ut dicebat Torn. hic, quod ſi tex. ille habe-
ret locum in filijs, eſſet poſtea de indubitabili in extra
neis, in quibus loquitur. ad hoc enim poteſt reſponde-
ri, quod hoc modo ſemper poſſemus dicere, quod in caſu omiſ
ſo, qui haberet maiorem rationem dubitandi, contra-
rium dicendum eſſet, quod non puto uerum. Ad prædi-
ctam ergo obiect. reſpondet Alex. in. d. l. pen. col. 4. &
in. d. l. Pater filiam. §. fi. col. pen. & Torn. ubi. ſ. licet
Alex.

Alex.non alleget, ꝙ hoc non eſt reſtringere, nec diui-
nare,cum text. ille ſiguanter loquatur in extraneis,
nec hoc debet abſurdũ uideri, (dicit Rip.hic poſt nu.
130.uerſ.primò.pp) ſtante ratione.l. cum acutiſſi-
mi.&.§.item ſi pater.adde, ꝙ immo eſſet extendere,
& diuinare,intelligendo ꝙ ꝓcederet ẽt in filijs,de qui
bus non loquitur. Non obſtat,ꝙ lex loquens generali-
ter&c.quia reſpondetur,ꝙ non loquitur generaliter,
ſed in caſu particulari,nec eſt faciẽda extẽſio ad hũc
caſum,cũ ſubſit(ut dixi.ˢ.poſt nu.1162.)rõ ꝓſum
ptæ mentis teſtatoris in contrariũ:& ꝙ text. ille ſolũ
loquatur in ſubſtit.facta extraneis,aſſerit etiã Dy.in
1091 cõſ.40.teſtator.ad fi.relat.ˢ.poſt nu.9. ✠ Nõ obſt.
§.filium.quia pariter rñdetur, ꝙ ibi grauati erãt ex
tranei,& ſic non ſuperat perſona quæ &c.& ita di-
cit Rip.ubi.ˢ.adde,ꝙ ibi ſubſtitutus erat filius teſta
toris,nimirũ ſi pluralitas reſoluitur in ſingul. & ita
rñdet Dy.in.d.conſ.40.in fi. Præterea ibi,& in.d.§.
Caio.facta erat ſubſti.ſeparatim,ſecũdũ Soci.hic poſt
nu.27.uer.non obſt. poſt Alex.in.d.l.Pater filiã.§.fi.
col.pen.de quo tñ uide.ˢ.nu.1042.ĩ prin.et in fi.Nõ
obſt.l.vel ſingulis.qa lex illa retorquet̃,dicendo ſic,nõ
ſubſtituit ſingulis,ergo quilibet non decedit teſtatus,
ut in.1.parte illius legis. Ad inductionem uerò Soc.po
teſt reſponderi,ꝙ ſatis dicitur facta ultimo,qñ eſt fa-
cta cõiunctim duobus de extraneo,ut dix.ˢ.nu.590.
Non obſtat,ſi diceres,ꝙ ſubſtitutus,qui uenit ex cau-
ſa teſtati,præferri debet ſuperſtiti, q uenit ex cauſa
inteſtati.l.Quandiu.l.Antequã. Rim. in pulchro caſu
in conſ.333.immo ꝙ aliâs ſequeretur, ꝙ uerificata
poſtmodũ conditione ẽt in perſona alterius, quo caſu
ſine cõtrouerſia ſubſtitutus in totũ admittit̃, rurſus
rediremus ad cauſam teſtati, quod ius noſtrũ non pati
tur. Ad hoc.n.rñdent.ˢ.nu.1065.Nõ obſt.ꝙ not.ꝑ
Bar.in.d.l.pen.poſſint ꝓcedere in ſimplici ſubſt. poſt
mortẽ,licet ſecus ſtãte cõdi.ſi ſine filijs,ut loquit̃ Bar.
hic,qa tñc cõditio habet effectũ collectiua,quæ nõ re
ſoluitur: & ita dicebat Caſt.ut.ˢ. retuli. Quia rñ.ꝙ
in filijs, in qbus tm̃ loquimur,hęc diſtinc.regulariter
eſſet uana. ſiquidẽ ſemper conditio illa habet̃ pro ap-
poſita,iux.l.cum auus.Præterea non eſt uerũ,ꝙ colle
ctiua impediat pluralitatẽ reſolui in ſing. ut uidimus
ˢ.nu.1055.Nõ obſt.rñſio Soc.ad.l.pen.C.de impub.
ꝙ loquatur in pup.in qua cadit reſeruatio legit.hære.
ſecus in fideic.ut per eum:quia rñ.ꝙ ẽt in fideic.hr̃ rõ
reſeruationis legit.hær.ut not.ˢ.nu.832.uer.uerum
tamẽ.Ad alia uerò ꝑ Soc.hic adducta rñſum eſt.ˢ.nu.
922.Non obſt.ꝙ Bart.in.d.l.Pr̃ filiã.§.fi.uideat̃ ſequi
gl.ibi contrariũ dicentẽ,ſecundũ Caſt.ibidẽ:qa rñdet̃
nõ eſſe uerũ,ꝙ Bar.hac in re ſequat̃ glo. et ita dicit ẽt
1092 Alex.ibi col.pen.✠ Nõ obſt.ꝙ Bar.in.d.l.pen.uideat̃
tenere contrariũ,ut perpendunt non ſolũ Caſt. ut.ˢ.
retuli,ſed ẽt Ang.ibi,& Soc.hic poſt nu.20. uer.3.li
mita.& in.d.§.itẽ ſi pater.prope fi.quia ad hoc rñdet
Torn.hic ante nu.93.uer.ſolum igit̃.ut per eum. Sed
ſolut.illa nõ ſatisfacit:nam qñ Bar.in.d.l.pen. loquit̃
de ſubſtit.facta collectiue,bene diſtinguit, an ſuperſit
perſona quæ &c.uel ne,loquens uerò de ſubſtit.facta
ſimpliciter,nõ diſtinguit, an ſuperſit ꝑſona quæ &c.
uel ne,ſed ſolũ diſtinguit inter uulg. q̃ non reſoluit̃ in
ſing.& fideic.& pupil.quæ ſecundũ eũ,reſoluuntur:
quinimmo ibi expreſſe Bar.loquit̃,qñ ſupererat perſo
na quæ &c.nempe in ſubſtit.facta filijs,& tñ non uĩ
diſtinguere, Quare magis placet reſponſio Alexan.
in.d.l.pen. col.4. Barb.in.d. conſ.55.Rip. hic num.
118.uerſi.contrarium. & nu.130.uerſ.uera ergo.
uidelicet,non eſſe inconueniens,ꝙ Bar.hic plenius de-
clarauerit mentẽ ſuam, cũ huc ſe referat,pro qua rñ
ſione Barb.ubi.ˢ.allegat.l.Diui fratres. de iur.patr.
& pondera,ꝙ non ſine cauſa Bar. in.d.l.pen. dicit ſe
plenius hic dixiſſe,& uidendũ eſſe.hinc Caſt.relat.ˢ.
poſt nu.1089.uer.tertio.dicit Bar.in.d.l.pen.magis
ꝑ inaduertentiã & incurſu lectionũ,q̃ ex propoſito lo
cutũ fuiſſe.& certe difficile ſaluari poſſet à contrarie
tate, ſtante exẽplo ibi poſito de ſubſtitut.facta filijs.
✠ Non omitto ẽt ꝙ Torn.hic nu.92.uerſ.2.in alio ẽt 1093
aſſerit Bar.in.d.l.pen.ſibi ipſi cõtradicere, uidelicet,
ꝙ in uer.ſed qñ.cõtradicat final.uerbis ibi,quẽ tñ ſal
uat,ut ꝑ eum.Sed quia eius ſaluatio non ſatisfacit, ut
not.ˢ.nu.519.cũ plur.ſeq.maxime nu.544. ideo ꝓ
reſolutione aduerte,ꝙ mens Bar.ibi, incipiẽdo à uer.
ſed qñ.uſq; ad fi.eſt ſi recte aduertat̃,una & eadẽ.Nã
cum.ˢ.tractaſſet, qñ ſubſtitutio eſt facta collectiue,
ideo tũc tractat,qñ eſt facta ſimpliciter, et ponit exẽ
plum fideic.uidelicet,ſi filij mei deceſſerint.i.ſine libe-
ris,& exẽplum pupil.i.ſi ante pubertatẽ.& in ſum-
ma eius intentio fuit diſtinguere inter uulg.tm̃, quam
appellat directã,ex una parte,et fideic.& pupil.ex al
tera,dicendo ꝙ uulg.non reſoluit̃ in ſingul. quia reſpi
cit ſucceſſionẽ ſolius teſtatoris, & ſic unũ finalẽ effe-
ctũ,fideic.uerò & pupil.reſoluuntur,quia reſpiciunt
duos effectus,ut ꝑ eũ:et licet diſtin. illa de duobus effe
ctibus cõmuniter reprobet̃,ut not.ˢ.nu.880.non tñ
propterea Bar.ibi dr̃ ſibi ipſi contrarius. ✠ Ampliat̃ 1094
tertiò.ˢ.dicta prima fall.ut procedat ẽt,ſi eſſet facta
ſingulis,dũmodo in eadẽ oratione,ut per Ru.in conſi.
167.col.5.uol.3. ✠ Ampliat̃ quartò, ut procedat ẽt 1095
in ſubſtitutione alternatiue facta,ubi. n. agitur de fa
uore filiorũ,non ſit differentia inter diſiunctã, & con
iunctam,tã ſi agatur,ne filius excludat̃ ab extraneo,
ut in.l.Generaliter.in prin.C.de inſtit.& ſubſtit.q̃ ſi,
ne excludat̃ à portione alteri filio relicta,ut in.§.itẽ
ſi pater.de reb.dub.ubi Soci.poſt Cum.col.fin.uer.ex
qua lec.quicquid dicat Rip.hic nu.89.circa cuius di-
cta non uacat inſiſtere:ſolũ dico,ꝙ in rñſione.l.penul.
C.de impub.loquitur cõtra not.ˢ.ante nu.923.uer.
prædictis.Et hanc ampliat.tenet Bar.hic,dum allegat
d.iura,& ſequuntur cõmuniter cæteri. Sed cõtra hãc
com.opi.et ꝙ immo alternatiua non reſoluatur in cõ-
iuncta in fideic. ẽt fauore liberorum teſtatoris, tenet
Soc.in.d.§.itẽ ſi pater.in prin. qa in dubio nõ eſt rece
dendũ à ꝓprietate ſermonis.✠Nec obſt.ſcđm eũ, tex. 1095
ille,qa loquit̃ in uulg.ſubſtit.in qua regulariter nõ fit
reſolutio in ſing.ut not.ˢ.nu.893.qa igit̃ res de faci
li reuertit̃ ad naturã ſuã,uul.§.Pactus ne peteret.ideo
nimirũ ſi ibi ex mẽte teſtãris alternatiua cõtra ꝓprie
tatẽ ſuã,reſoluit̃ in cõiunctã,ſecus eſt in fideic.de qua
agimus,cũ.n.in ea regulariter fiat reſolutio in ſing.ut
dix.ˢ.nu.1036.dicendũ eſt totũ contrariũ,ꝙ ut re-
deat̃ ad naturã ipſius ſubſtit.alternatiua ſtare debeat
in ter.alternatiuæ.adde,ꝙ nedũ uĩ alternatiuã in fi-
deic.ſtare debere per prædicta in ter.alternatiuę, ſed
ẽt uĩ, ꝙ ſi ſubſtitutio eſſet facta per uerba ſimplicia,
deberet tamen reſolui in alternatiuam, ut ſeruetur
natura ipſius ſubſtit.fideicommiſſ.cõtra not.ˢ.num.

1088. & ſic uides, ꝙ non ſolum, ut dicit Soci. eſt mi-
nor ratio in fideicommiſſ. q̃ in uulg. ꝙ alternatiua re-
ſoluatur in coniunctam, & per conſequens nõ debeat
argui de una ad alteram, iur. per Socin. alleg. Sed im-
mo contraria penitus ratio uidetur in fideicommiſſ.
& per conſequens uidetur, ꝙ totum contrarium in ea
decidi debeat, uidelicet quòd omnino nõ reſoluatur in
coniunctam, & hoc arg. Socin. eo tamen tacito, utitur
ad aliud propoſitum Torn. hic nu. 142. uerſi. moneor.
& uer. potes etiam. pro euius confirmatione addi po-
teſt tex. noſter, ubi contra naturam uerborum. i. di-
ctionis collectiuę, ut fatetur Iuriſc. fit reſolutio in ſin
gul. & hoc ea ratione, ut redeatur ad naturam fideic.
1097 ✱ Ad tex. uerò in. d. l. Generaliter. reſpondet Soc. ubi
ſ. ꝙ ibi unus tantum erat grauatus, nec receditur ibi
à diſpoſitione teſtatoris: licet recedatur à proprietate
uerborum. Præterea dicit Socin. illud ibi eſt alijs ra-
tionibus per ordinar. ibi traditis, non autem fauore
liberorum teſtatoris. patet, quia text. ille locum habet
etiam in extraneo grauato, ut eſt text. ibi in fin. uer-
bis. adde primò, ꝙ idem Socin. hic ante num. 27. uer.
ſed contra. aſſerit rationem ad illum text. eſſe, quia
agebatur ibi de portione iam acquiſita patri poſito-
rum in conditione, hic autem agitur de portione alte-
rius acquirenda, quæ quidem inter ſe differunt. cui
adde not. ſ. poſt num. 922. uer. neque etiam obſt. ui-
detur. l. Generaliter. Secundò dum Socin. dicit ratio-
nem ad illum tex. non eſſe fauorem liberorum teſtato-
ris, adde eundem Socin. ubi ſupra proxime, ſed ante
eum Saly. eandẽ ponderationem facientem ibi in fi. &
Alexãdri. neutro citato in. §. Quidã recte. fol. 6. col. 2.
circa me. uer. ſed hæc ſolutio. Subdit idẽ Soc. in. d. §. itẽ
ſi pater. ꝙ licet iſta ſint pulchra, & quæ neſcires ꝑ te
cogitare, etiam ſi totum corpus iuris ciuilis euolue-
res, non tamen in conſulendo uel iudicando attenden-
da eſſe, ſed tutius eſſe adhęrere illi opin. in quam plu-
rimi celeberrimi Doct. condeſcendunt. Verum tamen
non propterea recedo ab hac ampliat. per iura. ſ. al-
leg. Nec obſt. reſponſio Soci. ad. d. §. item ſi pater. quia
ultra replicationẽ Torn. hic num. 151. in qua præſup
ponit id, de quo diſputatur, uidelicet, quòd alternatiua
hoc caſu reſoluatur in coniunctam, quod Soci. negat,
aliter replicari poteſt, ꝙ immo quo ad hos term. nulla
in effectu eſt differentia inter uulg. & fideic. neq; ea-
1098 rum natura eſt diuerſa. ✱ utraq; enim reſoluitur, q̃ñ
non ſupereſt perſona quæ &c. etiã ſi adſit collectiua,
ut. ſ. uidimus nu. 1057. aliâs uerò neutra reſolui-
tur. perſona aũt quæ etc. dicitur illa, quæ habet ius ac
creſcendi, uel ius legiti. hæred. ut. ſ. uidimus. Eſt bene
differentia inter has ſubſtitut. quo ad hoc, quia quãdo
coniunctus non eſt de liberis, tunc in uulg. ſiue agatur
de proprietate, ſiue de uſufructu, ſemper excludit ſub
ſtitutum: in fideic. uerò ſolum in uſufructu excludit. l.
codicillis. de qua uidebimus. j. nu. 1232. cũ plur. ſeq.
ſed hoc nõ prouenit ex diuerſitate naturæ ſubſtitutio
num, ſed propter naturã iuris accreſcendi, quod poſt
ius acquiſitũ (quo tñ tẽpore militat fideic.) locum nõ
habet, niſi in uſufructu, ante uerò ius acquiſitũ (quo
tẽpore militat uulg.) dictũ ius accreſcendi locum ha
bet tam in proprietate, q̃ in uſufructu. & propterea
coniunctus ſuperſtes in utraq; excludit ſubſtitutum.
hinc eſt, ꝙ neq; in uulg. excluderet, ubi ceſſaret ius ac
creſcendi, ut diximus. ſ. nu. 907. Et idẽ eſt ẽt in pup.
ut ſcilicet reſoluatur in ſingular. ſi non adſit perſo-
na quæ &c. ſi uerò adſit, non reſoluatur. nec fit diffi-
cultas, an adſit dictio collectiua uel ne, ut ſignanter di
cebat Alex. hic col. 13. in prin. & in. d. l. Pater filiam.
§. fi. in fi. & eſt glo. ubi ẽt alij Doct. in. d. l. ſi pater im
puberes. & tenet ipſemet Socin. in. d. §. item ſi pater.
col. fi. circa med. &. ſ. pluries diximus maxime num.
922. & 932. accedat Rui. in conſ. 157. col. antep.
uol. 2. licet non alleget Soci. in. d. §. item ſi pater. Nec
obſt. tex. in. d. §. Caio. et in. d. §. Filiũ. ut. ſ. induc. quia
reſpondetur, ꝙ ibi non ſupererat perſona quæ etc. nos
uerò loquimur, quando ſupereſt perſona quę &c. iux.
not. ſ. nu. 1060. & hoc eodem modo reſpondetur ad
tex. noſtrũ. Non obſt. rñſio ad. l. Generaliter. quia licet
ibi unus tñ eſſet grauatus, plures tñ conditiones erãt
adiectę, quæ quidem cũ eſſent alternatiuę, per uerifica
tionẽ unius uidebatur ſubſtitutum admitti debere, &
tamen contrarium deciditur, & ſic receditur à pro-
prietate uerborum, & ab ea, quæ primo aſpectu uide
batur, diſpoſitione teſtatoris. ✱ Præterea differentia 1099
inter portionem iam acquiſitam patri, & portionem
alterius, uidetur contra text. in. d. §. item ſi pater. ubi
ne dum non agebatur de portione acquiſita, ſed ne de
acquirenda quidem alteri, niſi ſub conditione, ut (&
ſignanter per not. in hoc text. & in. d. l. pen.) aduer-
tit ẽt ipſemet Soc. ibi col. fi. et in cõſ. 93. col. 6. prope
fin. uol. 4. cũ alijs alleg. ſ. ante nu. 925. Nec eſt uerũ,
ꝙ Doc. ord. ibi dicant aliam rationẽ eſſe ad illum tex.
atqui dicũt rationẽ eſſe fauorem liberorũ teſtatoris, et
ita cõmuniter teneri fatetur ipſemet Saly. ibi, quod et
ipſe Soci. uoluit hic col. 1. uer. ſed q̃ñ grauatur. ibi, &
optime. & in cõſ. 52. ad fi. uol. 1. & Imol. in. §. Quidã
recte. col. 2. in prin. & Alex. in conſ. 22. col. 3. uolu.
3. repetit. in conſ. 13. uol. 4. ſed cogita de rñſione ad
ponderationẽ ut. ſ. factam de tex. illo ad fi. ex quo uĩ
inferri ſpeciale ibi eſſe in fauorem liberorum graua-
ti, ut dicit etiã Alexandri. in. d. §. Quidam recte. fol. 6.
colum. 2. ad fin. ✱ Ampliatur quintò. ſ. dicta fallen- 1100
tia, ut ꝓcedat etiã ſi adeſſet dictio diſtributiua, ut, qui
libet, uel alia ſimilis. licet. n. attribuat actũ unicuique
inſolidũ, adeo ut uideatur facta ſeparatim, quo caſu
indiſtincte admittitur ſubſtitutus, ut diximus. ſ. nu.
1034. attamen ſuperſtite perſona quæ &c. ẽt hoc ca
ſu excluditur ſubſtitutus. ita not. Aug. & Imol. hic, et
Alex. in conſ. 175. col. 4. uol. 5. relat. ẽt. ſ. nu. 587.
ubi uide. et adde, ꝙ ſi in his ter. alternatiua reſoluitur
in coniunctam, ut uidimus. ſ. nu. 1034. multo magis
hoc dicendũ eſt in diſtributiua. ✱ Cæterũ, quia in qua 1101
libet ſubſtitutione duo extrema conſiderãtur: alterũ,
uidelicet conditio ex parte eius, cui fit ſubſtitutio, alte
rũ uerò ex parte ſubſtituti, uidelicet uerbũ, ſubſtituo,
ut per Rip. in. §. ſequen. col. 1. cui adde Bart. alleg. per
Boer. deciſ. 38. nu. 15, ideo quæritur, an hoc ꝓcedat,
ſiue diſtributiua apponatĩ uni extremo, ſiue alteri, hoc
eſt, ſiue conditioni, ſiue diſpoſitioni, & reſpondetur,
ꝙ ſic, ut per Alex. in. d. conſi. 175. col. 4. uer. ſecun-
dò probatur. Rui. in conſ. 167. col. antep. uol. 3. Rip.
hic num. 119. ubi loquitur de ſubſtit pupill. de uulg.
enim diſtinguit num. 115. cum ſequen. & ratio huius
ampliat. eſt, quia diſtributiua propter fauorem deſcen
dentium teſtatoris, mutat naturam ex præſumpta uo

luntate teſtatoris, ut diximus etiam in pupill. ſ. num.
587. ubi uide. exceptis duobus reſpectibus, (quod no-
1102 ta) * uidelicet primò in pupil. ſubſtit. caſu quo omnes
ſimul decedant, per. l. Qui duos. in prin. de uulg. & pu
pill. & de reb. dub. tunc enim diſtributiua non mutat
naturam ſuam, ſed ſubſtitutus intelligitur ſubſtitutus
utrique, ut ibi, de quo per Soci. hic num. 18. ubi etiam
hoc poſt Imol. limitat. Secundò ſeruat naturam ſuam
etiam in fideic. ut ſubſtitutis mortuis omnibus ſine
filijs, & ſic uerificata in totum cõditione dicatur uſq;
à principio ſubſtitutus cuilibet, licet interim portio
primi ſteterit in ſuſpenſo, donec conditio uerificaretur
etiam in ſecundo, ut diximus. ſ. nu. 465. & tunc ſuc
cedunt not. ſ. num. 1064. quod quidem ultimum eſſe
non poteſt in pupill. per reg. l. ius noſtrum. & alia la
te not. ſ. poſt num. 586. uer. uerum ſi. & ita prædi-
cta declarat Alex. in conſ. 175. col. 5. cum ſeq. uolu.
5. quem refert, licet non plene, Rui. in conſ. 140. col.
5. in princ. uol. 2. Ex prædictis infertur, ꝙ fallentia
prædicta multo etiã magis procedit, quando non adeſ
ſet diſtributiua, ſed aliæ dictiones, quæ non attribuũt
actum unicuique inſolidum, prout facit diſtributiua.
1103 Et ex his reſecantur multa dicta per Rip. hic. * Am-
pliari & ſextò forte poteſt. ſ. dicta fallentia, etiam
ſi illa perſona quæ &c. ab alio fortè eſſet ab inteſta-
to per ſtatutum excluſa, ſed tamen eſſet hæres inſtitu
ta ab ipſo grauato. tunc enim fortè pluralitas non re
ſolueretur in ſingul. quia ſicut ſubſtitutus admitti-
tur, quando perſona, quæ aliâs ex præſumpta men-
te teſtatoris excluderet ſubſtitutum, fuit excluſa ab
ipſo grauato inſtituente alium hæredem, ut uidebimus
j. nu. 1203. ita etiam econtra dicendum eſt, ꝙ licet
perſona, quæ aliâs ex præſumpta mente teſtatoris ex
cluderet ſubſtitutum, ſit excluſa ab inteſtato per for-
mam ſtatutorum, ſi tamen ab ipſo grauato ſit uocata,
tunc debeat excludere ſubſtitutum, ut ſicut uoluntas
grauati facit, ut pluralitas reſoluatur in ſingul. ad fa
uorem ſubſtituti, ubi aliâs non reſolueretur, ita etiam
econtra ad fauorem ſuperſtitis uoluntas grauati fa-
ciat, ut non reſoluatur, ubi aliâs reſolueretur, ut con-
trariorum eadem ſit diſciplina, & ut idem operetur
oppoſitum in oppoſito, quod propoſitum in propoſito,
uulg. §. Propoſitum. & c. Hoſpitiolũ. & not. in rub. de
acq. poſſ. & ita ẽt not. j. nu. 1200. & faciũt not. in
pulchra. q. j. nu. 1186. ſuper qua tñ declaratione co-
gita, quia dubito, an uolũtas grauati debeat poſſe ex-
cludere ſubſtitutũ uocatũ à teſtatore, licet poſſit exclu
dere ſuperſtitem, cui ſolũ reſeruata eſt ſucceſſio ab in
teſtato, non autem contra teſtamentum. Nec obſt. ꝙ
dicta uoluntas grauati faciat admitti ſubſtitutũ, qui
aliâs excluderetur à ſuperſtite cõiuncto, quia reſpon.
ꝙ ſolum tollit obſtaculũ, quod ab ipſa, ex tacita diſpo
ſitione teſtatoris, dependebat: hic autẽ excluderet ſub
ſtitutum contra uoluntatem teſtatoris, qui non reſer-
uauit ſuperſtiti coniuncto ſucceſſ. ex teſtamento gra-
uati, qui hoc modo diceretur interuerteri fideic. cõtra
not. j. nu. 1191. Sed ſatis ſit materiã melius cogitan
di præbuiſſe, quia nemo, quem equidem ſciam, ad hanc
declarationem aduertit: quam ſi teneres, ſequeretur,
ſufficere, quòd ſuperſtes coniunctus, inſtitutus eſſet in
maiori parte bonorum, iux. not. j. nu. 1205. Atq; ẽt
ſi teſtator nõ diſpoſuiſſet ſignãter de dictis bonis, iux.
not. j. nu. 1206. Atq; etiam ſi in teſtamẽto inualido,
iux. not. j. nu. 1204. * Ampliatur ſeptimò iſta fal- 1104
lentia, ut procedat, ẽt ſi ſubſtituta eſſet pia cauſa, ut
ſignanter dicebat Caſtr. in conſ. 319. viſis & ponde
ratis. col. 2. uol. 2. & in conſ. 14. si contingat. col. 2.
uol. 1. Corn. in conſi. 226. col. pen. uol. 4. Rui. in cõſ.
121. uol. 3. & latius in conſi. 152. per totum, ubi re
ſpondet contrarijs, uolum. 2. & probatur ex not. per
Barb. in conſi. 55. uol. 2. Aret. in conſ. 155. Deci. in
l. Precibus. col. 7. in fin. cum ſeq. & in. l. Generaliter.
col. 3. & in conſ. 391. & 273. Soci. iun. in cõſ. 124.
uol. 1. Rui. in conſ. 131. col. pen. & fi. uol. 2. Pariſ. in
conſi. 70. col. fi. uol. 2. & in conſ. 86. col. fi. eo. uol. &
in conſ. 74. col. 2. & 3. uolu. 3. Alciat. in. l. Centurio.
nu. 69. & omnino in. l. 2. in fi. de uulg. & pup. quibus
adde Io. And. in. c. 1. de teſta. in. 6. ubi ponit caſum, qñ
ſubſtit. eſſent pauperes Chriſti, in quo tñ nullã uim fa
cit, immo refert plures opi. Doc. in hac materia, et in-
ter alias D. ſui tenentis contrarium, & uide quę dixi
ſ. nu. 903. Et facit ẽt, * qa pia cauſa nõ habet priui 1105
legiũ auct. Quod ſine. de teſt. loquẽtis de filijs. ita Soc.
iun. in conſ. pen. col. antepen. uol. 2. ubi plura adducit
ad hoc, ꝙ pia cauſa non ſit priuilegiata æque ac libe-
ri. Facit etiam, * quia not. in. §. Titia. habent locum 1106
etiam, quando pia cauſa eſt ſubſtituta. ſicut enim mor
tuo filio, cui ſubſtitutus eſt extraneus, uxor uſufru-
ctuaria conſequitur totum uſumfructũ, ita ẽt mortuo
filio, cui ſubſtituta ſit pia cauſa. ita Bald. & Imol. in
l. Et ſi contra. de uul. & pup. ſequitur Soci. iun. in cõſ.
85. col. pen. uol. 1. Facit ẽt, quia poſiti in condit. non
propterea dicuntur uocati, licet uertatur fauor piæ
cauſæ, ut not. ſ. nu. 786. Facit etiam, quia cõditio, ſi
ſine filijs, comprehendit ẽt filiam, non obſtante, ꝙ ſub-
ſtituta ſit pia cauſa, ut poſt alios noue habetur per Di
dac. Tolet. licet aliquibus reclamantibus in. c. Raynal
dus. in prin. nu. 3. Nec prædictis obſtat tex. in. l. 2. ff.
de inoff. teſt. iunc. not. per Rom. in auc. Similiter. in
30. ſpeciali circa ult. uolunt. & tex. in. l. 4. §. Lucius.
cũ ibi not. per Bar. de alim. et cib. leg. & not. Alex. in
l. ſi duobus. §. 1. de leg. 1. iunc. l. Celſus. §. fin. de leg. 2.
& l. ſi plures. de leg. 3. & not. Rom. in. d. auct. simili
ter. in. 15. ſpeciali circa ult. uolunt. Dec. in cõſ. 182.
col. 2. & Rui. in conſ. 139. col. 4. uol. 3. ubi ꝙ diſpoſi
tio ad pias cauſas locũ habet, licet non cõtingat caſus
ſecundum ordinationẽ teſtatoris. et legatũ nominatim
uni iniunctum, debetur ab alio: quia ultra reſpõſiones
Decij in conſ. 273. col. fi. reſpondet Rui. in cõſ. 131.
col. pen. & fi. uol. 2. ubi & in conſ. 127. eo. uol. cõſu
luit contra Deci. in. d. conſ. 182. & reſpondet etiam
Pariſ. in. d. conſ. 74. col. 3. uol. 2. & in alijs conſ. ſ.
alleg. quibus adde Bologn. ad Io. de Anna. in conſ. 68.
col. fi. * Nec omitto, ꝙ Tiraq. in. l. ſi unquã. in præfat. 1107
nu. 62. dicit uulg. illũ text. in. c. Quicunq;. quod eſt fi.
17. q. 4. de quo per Galian. in. l. Centurio. nu. 372. in
no. & q quidẽ attribuitur D. Angu. nunquã ſe in eius
operibus ſciuiſſe inuenire. ſed attende, ꝙ illi tex. adſti
pulatur quod idẽ Ang. ad Ediciam ſcribit, ut refert idẽ
Tiraq. in ea. l. in uer. libertis. nu. 90. ad fi. Neq; ẽt ulti
mo omitto, ꝙ circa tex. qui com. alleg. ꝙ in dubio fauẽ
dũ ſit piæ cauſæ, et maxime circa uulg. l. Sunt pſonæ.
uidendus eſt Socin. iun. in conſi. penul. col. penul. uol.
2. Contrariam tamen opi. uidelicet, quòd hæc fallen-

tia non procedat, quando ſubſtituta eſt pia cauſa, te-
net Alex.*in conſi.* 38.*uol.* 1.*& in conſ.* 92.*cum ſub-*
ſcrip.uol. 3.*alleg.deciſ.* Aug. *in.l.*precibus.*quam ſe-*
quitur Caſtr.*ibi, & habetur per* Iaſ.*in.l.* 1.*colum.*
*pen.de ſacroſ.eccleſ.*Corn.*in conſ.* 276.*col.* 6.*uol.* 3.
Rui.*in conſ.* 98.*nu.* 23.*uol.* 2.*contrariam etiã opin.*
tenuit Ruin. *ſibi contrarius in conſ.* 3.*col.pen.uol.* 2.
& in.d.conſi. 98.*col.* 10.*eo. uolu. & in conſi.* 180.
col.antep.eo.uol.& in cõſi. 125.*col.fi. uol.* 3.Iaſ.*in*
*l.*Generaliter.§. *cum autem.* Deci. *ſibi contrarius in*
conſi. 529.*&* Bertran.*in term. noſtris in conſ.* 6.*col.*
1108 *antep.uol.* 2. ✻ *Pro qua opin.omittendo infinita pro-*
pè alia ſpecialia piæ cauſæ cumulata ꝑ Rom. *in auct.*
Similiter.*illud uel potiſſimum adduci poteſt, quia ſicut*
*l.*Hac conſultiſſima.§.Si quis autem.C.*de teſtam. non*
habet locum contra filios, ita neque etiam contra piã
cauſam, ſecundum Socin.*in conſ.* 229.*col.* 2.*uol.* 2.*&*
1109 *faciunt* Doct. ✻ *qui tenent.l.*Cum auus.*non procede-*
re, quando ſubſtituta eſt pia cauſa, ut per Deci. *poſt*
Anch.*& alios in conſ.* 529.*col.* 2.*ad fi.de quo tamen*
per Soci.*ibi nu.* 46.*&* Tiraq.*in.l.* Si unquam. *in uer.*
libertis.nu. 80.*&.* 85. Rimin. *in conſ.* 183.*ubi ap-*
poſtill.in litera, a, & nouè Socin.*iun.in conſi.* 96.*in*
2.*dub.uol.* 3.*Et non omitto, ꝙ* Bald.*in conſ.alleg.ſ.*
ante num. 58.*uer.quibus adde.dicit ſe nunquam ſine*
animi compunctione conſuluiſſe contra piam cauſam.
1110 ✻ *Tenendo tamen primam opin.poteſt dici, piam cau*
ſam omni fauore dignam æque ac liberos, ubi non uer
titur præiudicium liberorum, aliâs uerò ſecus, etiam
ultra legitimam, ut per Socin.*iun.in. d.conſi.penult.*
colum. 12. *de quo tamen ultimo uide* Deci. *in conſi.*
529.*colum.* 3. Vel *etiam proxime dicta procedere,*
quando relictum eſſet pro exoneratione conſcientiæ,
aliâs uerò ſecus.& ita declarat Areti. *in conſi.* 155.
quem refert & ſequitur Deci.*in.d.l.*precibus.*col.* 6.
Ruin.*in conſi.* 182.*col.fin.uol.* 2.Molin.*in appoſtill.*
*ad.d.conſi.*Alex. 38.*uolum.* 1.Soc.*iun.in.d.conſ.pen.*
colum. 12. Habet *enim tale relictum multas præ-*
rogatiuas, ut per Socin.*in.l.* 2.*colum.fin. de uulg.&*
pupill. Tiraquel.*in.d.l.*Si unquam. *in uerſi. libertis.*
num. 88.*contra quam tamen differentiam tenet* Iaſ.
*in.l.*Precibus.*col.* 5. An *autem pia cauſa ex tacita pu*
pill.excludat matrem pupilli, de quo per Angel. *in.d.*
*l.*Precibus.*cum alijs alleg.ſupra nu.* 1093.*poſt uerſ.*
contrariam tamen, diſputat Socin. *in.l.* 2. *col.penul.*
ad fin. de uulg. & pupill. ſed nouiſſime Rip. *ibi poſt*
num. 62.*faciens difficultatem, quia ſubſtitutio pupil.*
fit de bonis ipſius pupilli, & ſic neque eius animæ
prodeſſe poteſt, cum peccare non poſſit, antequam ſit
doli capax, neque animæ patris, cum eleemoſina de
alieno non proſit: ad quam tamen difficultatem reſpon
det, ut per eum. cui adde eundem allegantem Anch.*in*
*l.*Centurio. *ante num.* 106.*ſed ultra eum reſponderi*
etiam poteſt ex not.ſ.poſt nu. 357. Cæterum *quan-*
tum eleemonſinæ proſint animabus & uiuorum &
defunctorum, uide tex.& Doc.*alleg.per* Deci.*in cõſ.*
182.*ante num.* 2. *cui adde quod habetur* Daniel. 4.
ibi, peccata tua eleemoſinis redime.uide etiam Alci.
in.d.l. 2.*in fi.ubi diſputans quaſt. prædictam dicit, ꝙ*
non reſtituens pure aliena, ſed ſub conditione, nihil
1111 *agit, & maxime cũ ſit reus peccati mortalis.* ✻ *circa*
quod an reus peccati mortalis poſſit relinquere pro
anima ſua, uide omnino pro opin. affirmatiua Bald.*in*
l. 1.*in.* 2.*lect.in.* 6.*q.de ſacroſ. eccleſ. ſed iſta relin-*
quenda ſunt Theologis, *ut dicit ipſemet* Alcia. *& de-*
terminationi ſanctæ matris eccleſiæ. ✻ Ampliatur *ul* 1112
timò iſta fallentia, ut procedat, ſiue ſuperſtes exclu-
dat ſubſtitutum ab inteſtato de iure com. ſiue de iure
municip.ut per Bar.*& alios ferè omnes hic.* Hinc *in-*
fertur, ꝙ ſi in caſu huius tex.filius ex primo per for-
mam ſtatutorum ab inteſtato excluſiſſet Claudiam *à*
ſucceſſione aui, contrarium eſſet dicendum, & propte
rea non ipſa, ſed dictus filius ex primo admitteretur
ad portionem huius ultimi ſine liberis defuncti, ut per
Bar.*hic, quem cæteri com.ſequuntur, & ita etiam di-*
ximus.ſ.nu. 1069.*ratio eſt, quia cũ conditio ſecun-*
dum proprietatem ſermonis uerificata nõ fuerit, atq;
ideo pluralitas reſolui non poſſit in ſingul. niſi ex præ
ſumpta mente teſtatoris, nulla hic adeſt præſumptio
mentis teſtatoris pro ſubſtituto, immo contra eũ, quan
doquidem teſtator cenſeatur ſe conformare cum diſpo
ſitione ſtatuti ab inteſtato loquentis, ut paulo.j.late
dicemus. Sed *alia etiam ratione* Claudia *in caſu.ſ.*
poſito excluderetur, quia tunc cum ius accreſcẽdi in-
ter filios inſtitutos eſſet à principio iunctum cum reci
proca ſubſtitutione, primus decedens tranſmiſiſſet ad
filium ſuum ſpem fideicommiſſi conditionalis, ut dice-
bat Soci.*de quo.ſ.num.* 276.*quæ quidem tranſmiſſio*
non fit in caſu huius text.propter præiudicium Clau-
diæ pariter ab inteſtato ſuccedentis, ut declarat Soci.
hic, de quo.ſ.num. 191.*uer.quartam reſponſionem.*
Sed *aduerte, quia ultra* Doct.*de quibus.j.nu.* 1120.
uer.ueruntamen.tenentes, ꝙ teſtator nõ cenſeatur ſe
conformare cum diſpoſitione ſtatuti, hanc illationem,
quæ fit contra Claudiam, *reprobat* Torn.*hic poſt nu.*
153.*uer.ego uerò.motus, quia iſta præſumpta confor*
mitas cum ſtatuto, ceſſat ſtante in contrariũ alia præ
ſumptione, quæ ſumitur ex naturali affectione pro-
pter ſanguinis coniunctionẽ. ſed ſic eſt, ꝙ attenta.d.
naturali affectione, teſtator non minus præſumitur di
ligere fœminas, q̃ maſculos, ergo etc.maior probatur,
quia propria ſignificatio uerborũ tollit hanc præſum
ptionẽ, iux.not.per Alex. *hic, ſed.d.naturalis affectio*
*ſuperat ꝓprietatẽ ſermonis.l.*Generaliter.*et.l.*Lucius.
ergo ſi uinco uincẽtem te &c.et, ſi de quo minus &c.
*minor uerò probatur per.l.*Maximum uitiũ. *&.l.*Le-
ge duodecim tab. Nec *obſtat ſtatutum corrigens dicta*
iura, quia licet tollat ſucceſſionem, nõ propterea tol-
lit naturalem affectionem, per.l. Iura ſanguinis. Se-
cundò mouetur Torniel. *quia ſi extraneus ſubſtitutus*
non excluditur à ſuperſtite tranſuerſali, iuxt.not.ſ.
num. 926.*licet ſuperſtes ſit potior non ſolum in ſuc-*
ceſſione, ſed etiam in gradu, multo minus debet exclu-
di Claudia, *quæ eſt par in gradu, & de liberis æque*
ac maſculus, licet ſit diſpar in ſucceſſione: & ad con-
traria reſpondet ut per eum.fatetur tamen, prout etiã
Rip.*hic nu.* 80. *ꝙ ſi aliquæ aliæ coniecturæ concurre*
rent, procederet com. opin. cuius dictis adde primò
ꝙ primum argu.repetit etiam in alia.q. ut not. j.nu.
1181.*ſecundò adde, dum dicit, ꝙ uotum defuncti ita*
cenſetur erga fœminas, ſicut maſculos, Rom.*in conſi.*
179.*col.penul.*Tertiò *adde, ꝙ opin. hanc in fauorem*
Claudiæ *ſubſtitutæ, licet excluſæ ab inteſtato, tenet*
Alcia. *(ad quem reſpondimus.ſ.nu.* 1066.*cũ ſeq.)*

hic, motus quia tempore huius tex. Claudia erat exclu
ſa ab inteſtato per filium primi, & tamen admittitur
ad portionem ultimi: hanc denique opin. tenent alij;
quos. ſ. nu. 1060. retuli tenere contra hanc fallen. de
qua agimus. Sed tamen tuendo com. opin. ad prædicta
arg. Torniel. reſponderi poteſt. (ad alia enim per alios
adducta reſpondimus. ſ. poſt nu. 1060.) Et ad pri-
mum, omittendo an iſta præſumptio conformitatis cũ
ſtatuto cedat proprietati uerborum, de quo dicemus
1113 j. nu. 1134. ✻ reſpondetur, ꝙ licet teſtator præſuma
tur pariter diligere fœminas ſicut maſculos, attamen
ubi agitur de ſucceſſione, preſumitur, ratione agnatio
nis conſeruandæ, præferre maſculos, & illos, qui ab
inteſtato præferuntur à ſtatuto: & non eſt nouum, ꝙ
ex duobus pariter dilectis, alter tamen aliquo reſpe-
21. ctu preferatur, & ſic licet ſtatutum corrigens. l. maxi
mum uitium. non tollat iura ſanguinis, attamen ope-
ratur, ut teſtator cenſeatur ſe illi conformare, & ui-
de etiam not. ſ. ante nu. 772. Vel etiam poſſumus di-
cere, ꝙ quia communiter teſtatores inſtituunt heredes
maſculos, poſtpoſitis fœminis, hac ratione moti fuerũt
ſtatuentes diſponere, ꝙ ſi quis decedat inteſtatus, ma-
ſculi ſuccedant, non autem fœminæ ex præſumpta mẽ
te defuncti, ad quæ faciunt not. j. nu. 1129. Ad ſecũ
dum reſpon. retorquendo, ꝙ immo ſicut extraneus ſub
ſtitutus excluditur à ſuperſtite de liberis, de quo nos
loquimur, iux. not. ſ. nu. 1060. ita etiam fœmina ab
inteſtato excluſa, & propterea redacta ad inſtar ex-
tranei, iux. doc. Bar. in. l. 1. §. ſciendum. de ſuis & le-
git. excludi debeat. Nec obſtat, ꝙ non excludatur à
tranſuerſali, quia illud ideo eſt, quia in tranſuerſali
non habet locum. l. cum acutiſſimi. ſuper cuius conie
ctura fundatur hæc fall. ut not. ſ. nu. 1072. Cæterũ
ex hac concluſ. Bart. & com. colliguntur duo not. Pri-
mum, ꝙ in interpretanda fideicommiſſ. ſubſtit. habe-
tur ratio ſucceſſionis ipſius teſtatoris, non autem gra
uati. Secundum, ꝙ teſtator cenſetur ſe conformare cũ
1114 diſpoſitione ſtatuti. ✻ Primum colligunt Alex. in cõſ.
15. in fi. uol. 4. & Soci. in conſi. 249. col. 14. in fin.
uol. 2. & in conſi. 33. col. 2. in. 3. dub. uol. 4. quos re
fert & ſequitur Soci. iun. in conſ. 168. nu. 70. uol. 2.
cui adde Soci. hic nu. 16. & in. l. ſi cognatis. col. pen.
uer. quinta concluſio. de reb. dub. & in. l. 2. poſt num.
26. de uulg. & pup. quem adde ad not. ſ. num. 862.
quomodo autem hoc colligatur ex doct. Bar. Soci. iun.
ubi. ſ. dicit ex eo, ꝙ Bar. loquitur de nepote et nepte,
nõ autem de filijs fratris uel ſororis, ſed hoc parũ eſt.
Ruin. uerò in conſi. 191. col. 2. uolum. 2. & Torniel.
hic nu. 81. ex eo colligunt, quia Bar. præſupponit ſta
tutum excludere fœminas à ſucceſſione aui, non autẽ
patrui. Tu uerò dicas, ꝙ non bene aperit Bar. ꝙ ſtatu
tum magis excluderet à ſucceſſione aui, q̃ patrui. Præ
terea Rui. ubi. ſ. col. pen. dicit, ꝙ hoc ideo dicit Bart.
non ſolum eò, quia attendatur ſucceſſio ipſius teſtato-
ris, ſed propter naturã collectiuã, circa quod uide. ſ.
nu. 1089. Sed quicquid ſit, in hac. q. maturius cogitã
dum eſſe dicit Cur. iun. in. l. 2. colum. 2. ad fi. de ſucc.
edic. eſt enim difficilis ualde propter contrarietatem,
immo inconſtantiam Doct. & dicit Soc. in conſi. 249.
col. 10. in. 2. dub. uol. 2. ꝙ licet in ea pluries conſuluе
rit, tamen tunc difficilior ſibi uiſa fuit, & propterea
dicam, prout dicit Alexandri. in. §. Quidam recte. nu.
78. in no. in hac. q. mallem diſcere, q̃ docere. Quòd. nõ
attendatur proximitas, & ſucceſſio ipſius teſtatoris,
non autem grauati, ultra Bart. hic ut. ſ. tenuerunt
Alex. in cõſ. 213. uol. 6. Soci. (diſtinguendo tñ, ut. j.
poſt nu. 1118.) in. d. l. ſi cognatis. & in conſi. 249.
col. 10. uol. 2. & in cõſ. 6. ad fi. uol. 3. & in cõſ. 33.
col. 2. uol. 4. quem pondero idem uelle hic ante num.
15. uerſi. tertiò quando. pro hac eadem opin. conſu-
luit Iaſ. in conſi. 209. uol. 2. & in conſi. 215. eod.
uol. & in conſi. 159. uol. 4. Ruin. in conſi. 142. col.
penul. uol. 3. Deci. in conſi. 546. Gozad. in conſi. 67.
col. 3. Rip. in. l. Ex facto. col. 3. Crot. in. §. Diui. num.
161. reſpondens. d. c. 1. Pariſ. in conſi. 83. col. 2. in
prin. uol. 2. & in conſ. 88. col. fin. eo. uol. Alciat. in. l.
2. col. pen. de uul. et pup. Alexãdri. ubi. ſ. diſtinguens
tamen ut per eum, Soc. iun. in. d. conſi. 168. uol. 2. &
in conſ. 158. eo. uol. D. Fab. aſſerens communem, nu.
32. aliâs. 41. & inſignis præceptor meus D. Vbert.
Zucar. de Corrigio in. l. fin. num. 70. de edic. di. Adri.
tol. quem merito multis laudibus extollit Io. Crot. in
l. Frater à fratre. num. 74. in fi. Torniel. uerò hic poſt
num. 82. diſtinguit, ut per eum. Et pro hac opin. alle-
gatur doc. Bar. in. l. Peto. §. Fratre. de leg. 2. ut per Tor
niel. ubi. ſ. accedat ſimilis doctr. Bart. in. l. Filius
fam. §. fi. de leg. 1. ✻ ubi quærit, ſi teſtator prohibeat 1115
bona alienari extra familiam, de qua familia intelli-
gatur, et reſpondet, quòd ipſius teſtatoris, per. l. cum
auus. ✻ Facit etiam, quia mentio hæredis in dubio in- 1116
telligitur ipſius teſtatoris, non autem hæredum, ut per
Hippo. de Marſ. in ſing. 21. & not. Bar. in. l. Ex facto.
in fin. prin. ſ. eo. & ibi etiam uide Rip. num. 213. &
diximus. ſ. num. 227. quibus adde Socin. iun. in conſi.
188. uolum. 1. & Alex. in conſi. 56. colum. 1. uol. 1.
✻ Non omitto etiam, quòd Alexandri. & D. Fab. 1117
ubi. ſ. uno & eodẽ modo inducunt pro hac opin. uulg.
§. in fideicommiſſo. ut per eos, quibus reſpondet Torn.
hic nu. 86. immo tex. ille inducitur etiã pro opin. con-
traria, ut. j. dicemus, & pro hac etiam opin. Socin. in
l. 2. poſt nu. 26. de uulg. & pupill. ponderat doct. Bar.
ibi in. q. illa, quando tacita pup. excludat fratrem pu-
pilli, licet Bar. loquatur in pup. non autem in fideic. de
qua agimus. Sed denique per omnes potiſſimum addu-
citur, quia per fideic. ſucceditur ipſi teſtatori, nõ au-
tem grauato, iux. uulg. illum tex. in. §. cum filiæ. Cõ-
trariam uerò opi. tenuit Alex. in cõſ. 198. col. 2. uol.
6. Corn. in conſ. 97. uol. 1. quaſi formaliter repetito
in conſi. 22. uol. 2. Soc. (diſtinguendo tñ, ut. j. refere
mus poſt nu. 1118. uer. non omitto.) in. d. l. ſi cogna-
tis. ubi in fi. refert ſæpius per ſe et alios ita cõſultum,
& iudicatũ fuiſſe, ut per eum, & late in conſi. 249.
col. 10. in. 2. dub. uol. 2. & in conſi. 86. uol. 3. & in
conſi. 55. eo. uol. & in conſ. 51. & 73. uol. 4. & ui-
detur ſentire hic, prout eum expreſſe allegat Pariſ. in
conſi. 89. col. fi. uol. 2. & Gozad. in conſ. 4. num. 17.
Ru. in conſ. 35. col. 4. uol. 3. & in conſ. 90. col. &
in toto ſeq. eo. uol. & in conſ. 138. col. fi. eo. uol. & in
conſ. 141. col. 3. eo. uol. & in conſ. 141. col. 3. uolu.
2. & in conſi. 143. col. 3. & in conſ. 151. col. 2. et in
conſ. 166. & in conſ. ſequẽ. & late in conſ. 191. eo.
uol. 2. Curt. iun. in conſ. 49. col. 4. in fin. & in conſi.
125. Pariſ. (cõtra quẽ conſuluit Gozad. in. ſ. alleg.
conſi. 89.) in conſ. 89. col. fi. uol. 2. ubi alleg. etiam

Soc.in conſ.218.col.4.uer.aliquãdo et tertiò.uol.2.
quod eſt repetitum in.140.uol.1.ubi tamen Soc.mo-
uetur ea ratione, quia relatio ad magis proxima fieri
debet,ut per eum. Pro eadem opi. cõſuluit Alexãdri.
in conſi.36.& in conſ. 39. cui ſubſcripſit Crot. in
conſ.ſeq.& idem tenet Alcia.in.l.pronuntiatio.§.Fa-
miliæ.in uer.agnatorum.de uerb.ſign.Soci.iun. latiß.
in conſi.126.uolu.1. aſſerens hanc eſſe com.opin.&
idem in conſ.133.col.penul.eo.uol.& in conſi.135.
col.2.eod.uol.& in conſ.158.col.11.uol.2.& hanc
opin.uidetur tenere etiam Crauet. ſine tamen diſput.
in conſ.109.col.2.eandem opin. tenet Bal.in conſ.re
lato p Alex.in appoſtill.ad Bar.in.d.l.Si cognatis.col.
fin.dũ dicit,ſecus eſſe in caſu illo,ſi teſtator nõ dixiſ-
ſet,meos,& uide Curt.ſen. in conſ.40.col.7. Bertr.
in conſ.201.uol.2. & late in conſi. 300.Suppoſito
teſtamẽto.in.1.dub.uolu.3. Et pro hac opin. adduci-
tur.c.1. de nat.ſucc.feu. cui reſpondent Rui.in.d.
conſ.142.uol.2.& Rip.Crot.Alcia.& D.Fab.in lo
cis.ſ.alleg. & Alexandri.in.d.§.Quidam recte.nu.
85.Adducitur etiã doct.Bar.in.l.ne coniuncti.ſed ad
eam reſpon.Rui.in.d.conſ.142.& D.Fab.ubi.ſ.&
de ea diximus etiam.ſ.num.1023.dum tractaremus
an in interpretanda pupil.ſubſtit.attendatur affectio
ipſius pupilli, an uerò patris. pro hac etiam opin.
Corn.in.d.conſ.97.uol.1.repetito ut.ſ.& Soc.in.d.
l.ſi cognatis. & in.d.conſ.249.& Bertr. in.d.conſ.
300.allegant not.per Imol.hic col.5.in prin.dũ po-
nit exemplum de duobus fratribus filijs alicuius ex-
tranei, dicens ſuperexiſtentiã alterius excludere ſub
ſtitutum. Et idem de uiro & uxore, ut retuli.ſ.num.
1072. & licet.D.Fab.poſt nu.77.in no. dicat dictũ
illud Imol. non eſſe ad propoſitum, cum loquatur de
ſucceſſ.ab inteſt.non autem in fideic. attamẽ dicas, ꝙ
ſi dictum illud Imol.eſſet uerum, eſſet optimum argu.
pro hac opin.prout etiam econtra pro opi. contraria
allegatur doct.Bart.hic ut.ſ.licet ipſe quoque loqua-
tur in perſona,quæ ab inteſtato &c.ſed dictum Imol.
non eſt uerum,ut uidimus.ſ.nu.1072. et ad illud re
ſpondet etiam Alexandri.ubi.ſ.num.82. Adducitur
etiam per omnes hanc opin.tenentes uulg.§.in fideicõ
miſſo.ut per eos. cui reſpondent Rip. Alexandri. &
D.Fab. ubi ſupra, immo text. ille adducitur etiam
pro prima opin.ut ſupra diximus num.1117.& ad
alia pro hac opin.adducta reſpon.per D.Fab.& alios
ubi.ſ.Pro qua tamen non parum urgere uidetur,
ꝙ frater ſubſtitutus per fideic. fratri,attenta proxi-
mitate teſtatoris,ſecundum quam filius eſt proximior
teſtatori,nõ deberet excludi à filijs grauati.ſed ſic eſt,
ꝙ excluditur,iux.not.ſ.nu.852.hoc autem alia ra-
tione eſſe non poteſt,niſi quia dicti filij ſunt proximio
res grauato, ergo &c. et hanc rationem reperi po-
ſtea allegatam per Rui.poſt Soci.in conſi.166.col.fi.
uol.2.Facit etiam, quia coniunctus ſuperſtes, qui ſit
ab inteſtato,uel etiam ex teſtamento grauati exclu-
ſus, non excludit ſubſtitutũ,ſed pluralitas reſoluitur
in ſingul.ut not.j.nu.1197. & nu. 1203.ergo at-
tenditur ſucceſſio grauati,non autem teſtatoris. Hinc
dicitur,ꝙ in fideicommiſſ.facta pluribus, quorum ſu-
perſtes &c. intelligitur reſeruatum ius legit. hæred.
hæredibus ipſius grauati, non autem dicitur hęredi-
bus ipſius teſtatoris,qua de re.ſ.num.830.cum ſeq.

Præterea qũo in hoc text.nepos,quo ad proximitatem
ipſius teſtatoris,poterat eſſe in pari gradu cum Clau-
dia? cum illa eſſet in primo gradu, iuxt.§.cum filius.
nepos uerò in ſecundo,cum eius pater uiueret tempo-
re mortis teſtatoris,iux.not.ſ.nu.849. & maxime
ſi conceptus eſſet poſt mortem aui,iux.not.num.850.
& ita etiam diximus.ſ.nu.81.uer.nuper.quod nota
circa dicta per Torniel. hic poſt nu.83.uer.exemplũ
ſecundi.Anterioritas ergo gradus & ſucceſſ.quæ for-
te in hoc tex.cõſideratꝰ, iux.not.in.d.uer.nuper.eſt re
ſpectu ipſius teſtatoris, ut ibi diximus. paritas uerò,
quæ ſecundum com.Doc.in hoc text.attenditur,uide-
tur eſſe reſpectu grauati.i. ultimo loco defuncti, non
autem teſtatoris.& ſic ſecundum com.intelligentiam,
ex hoc text. uidetur probari hęc ſecunda opin. quam
ſi tenere uelis, potes reſpondere ad.d.§.cũ filiæ.quæ 1118
magis uidetur,quàm quicquam aliud,pro prima opin.
urgere,prout reſpondet not. declarando Rui. in conſi.
167.poſt nu.12.uol.2.& latius Socin.iun.in.d.cõſ.
126.nu.49.uol.1.in qua declarat.perſiſtit etiã nonè
idem Soci.iun. in conſi.134.col.fin.uol.3. ut per eos,
quos aliter non tranſcribo,tantũ addo pro confirmat.
Cur.iun.in conſ.125.col.fin.nec omitto, ꝙ ſuccede-
re,aliquando accipitur.i.in eius locum ſubintrare,ut
eſt tex.in.l.ſi hæreditas.§. Qui filium. ubi glo.1.ff.de
teſtam.tut. & hoc modo teſtatores aliquando ſubſtitu
tos per uulg.uel etiam per fideic. appellant ſuccedere
illis,quibus fit ſubſtitutio,licet proprie dicantur ſuc-
cedere teſtatori.ita Alex.in conſ.omnium primo, col.
3.uer.nec obſtat ꝙ dicta.et idem in conſ.100.col.2.
ante uer.moueor.uol.7.ubi allegat tẽ.l.poteſt.quæ tñ
parum facit,de uulg.& pup.nam & uulg. reciproca
aliquando fit per hæc uerba, ꝙ alter ſuccedat alteri,
ut per Caſt.in conſ.441.viſo puncto.in.2.dub. uol.
2.eſt uerum, ꝙ non continet fideicom. quia reciproca
ſine mortis mentione non continet fideic. ut not.in.l.
Lucius.Et demum circa.§.cum filiæ.uide Bal.in conſi.
94.caſus talis eſt,Zeno.col.1.in fi.uol.3.in ant. Sed
redeũdo ad prin.q.ſatis ſit Doct.pro utraq; parte alle
gaſſe,utra uerò ſit uerior,aliorum,cum præſertim nõ
ſit principalis materia huius.§.eſto iudiciũ. Non omit
to tamen,ꝙ Socin.in.d.l.ſi cognatis. col.pen. & fin.
& in.d.conſi.249. colum.14.in fin.cum ſequen.qui
latius omnibus diſputat, tandem diſtinguit; quòd ad
declarandum quæ perſonæ excludant ſubſtitutum,
attenditur proximitas teſtatoris, ut per Bart.hic cum
concord. ad declarandum uerò quo ordine poſiti in
conditione, ſi non ſunt uocati, ſuccedant ab inteſta-
to,uel etiam ſi ſunt uocati ſed ordine ſucceſſiuo, iuxt.
not.in.§. Quidam recte.& his caſibus attendatur pro
ximitas ipſius grauati,ut per eum.Et eodem ferè mo-
do uidetur late diſtinguere Torn.hic poſt nu.83.& ui
de aliam diſtinc.in pup. factam per eundem Socin.de
qua.ſ.nu.1027.ueruntamen cogita, quia incipien-
do à primo membro, illud uidetur contra not.ſ.ante
nu.1118.uerſ.pro qua tamen. deinde primum caput
ſecundi membri,uidelicet, quando ſimpliciter ſunt po
ſiti in condit.& per conſequens non uocati, iux.not.
ſ.nu.707.cum ſeq.non uidetur uerum,quia & tunc
attendi uidetur proximitas & ſucc.teſtatoris, iuxt.
not.ſ.poſt nu.711.uer.et ad hoc.ſecundũ etiam ca-
put ſecundi membri,uidelicet,quando ſunt uocati ſed

ordine ſucceſſiuo , uidetur , ꝙ nec hoc quidem ſit ue-
rum,quia ad rationes per eum alleg.reſpon. Alexãdri.
in.d.§. Quidã recte.& Crot.Alcia.& D.Fab.ubi.ſ.
ad præd. uide ẽt Rip.in.§.si quis rogatus.poſt nu. 13.
1119 ✻ Quo ad ſecundam concluſ. quæ ſumitur ex hac
doct.Bar.hic, uidelicet ꝙ teſtator cenſeatur ſe confor
mare cũ diſpoſitione iuris com.et pariter cũ diſpoſitio
ne ſtatuti,late inſiſtit Alex.hic col.5 et tenent pleriq;
alleg. per Curt .ſen. in conſi. 45. colum.4. & per
Dec.in conſ.257.col.2.Iaſ.in.l. Qui filiabus.col.3.
de leg.1.& in conſ.84.uol.1.cum multis alijs alleg.
per Molin.in appoſt. ad conſ.Alex.15.& 55.col.1.
uol.4.cui adde Corn. in conſ.22. col. 5.uol.2.Curt.
iun.in conſi.171.col.2.accedat Aret. in conſi.145.
cuius diſtinc.ad hoc alleg.Cur.iun.in conſ.57.col.5.
& habetur per Socin.iun.in conſ.135.uolu.1.& in
conſi.139.col.fi.eo.uol.& optime per Ruin.in conſi.
141.num.8.uol.2.& late per Albert. Bru.in tract.
ſtat.exclud.fœm.art.5.q.12.col.1.& col.5.& infi
nitas prope auctoritates cumulat Cranet. in conſi.
250.col.1.& uide etiam nouẽ Boer.in conſ. 10.col.
pen.atque,ut dicit Alcia.in.5.lib.Parad.c.19. nihil
uulgatius eſt hoc dicto. Accedat,quia ſtatutum dicitur
ius commune ipſius ciuitatis, Bal.in.l.uni.C.de con-
feſſ.Abb.in.c.fi.col.7.uer.ſed circa hoc. de fo.cõpet.
alleg.per Torniel.hic poſt nu.153.ante uerſ.contra-
rium.ſed prius per Rip. poſt num.79.ubi quaſdam
1120 etiam alias pulchras auctoritates adducit. ✻ Et ita ẽt
dicimus, ꝙ diſpoſitio teſtatoris interpretatᷣ ſecundum
illud,quod in loco frequentatur,ut per Deci.in conſi.
597.col.2.in princ. & l.si ſeruus plurium.§.fin.de
leg.1.Iaſ.in.d. conſ.84.num.2. Veruntamen,iſta ẽt
concluſ. impugnatur ab Imol.hic,cuius rationes,&
fundamenta bona eſſe, aſſerit Curt.ſen.in conſi.64.
nu.48.uer.tertiò.impugnatur etiam à Caſt.hic,& à
Corn.in conſi.83.col.3.uol.1.& in conſ.91.col.2.
eo.uol. & in.conſ.202.uol.3.et D.Fab.hic nu.44.
in no.et à Torn.et Rip.relat.ſ.ante nu.1113.acce-
dant not.ĩ.nu.1159.Et aduerte, ꝙ ex argumentis,
quæ in contrarium adducuntur,uidetur inferri, ꝙ te-
ſtator non cenſeatur ſe conformare neque cum diſpoſi
tione iuris com.neq; cũ diſpoſitione ſtatuti.Sed non re
cedas à prædicta com.opin.non.n.obſtant quæ in con-
trarium adducuntur per Imol.& Caſtr.hic,quia rñ.
Alex.et Rip.hic, & idẽ Alex.in conſ.127.uol.2.re-
petito(ad quod appoſt.non aduertit)in conſ.15.uol.
4.& fuit ſubſcrip.ad cõſ.Rumin.36.& rñ.ẽt Soc.in
cõſ.51.col.5.in fi.cũ ſeq. uol.4. Non obſtat quod in
contrariũ deducebat D.Fab.ſed tamẽ poſt Imol.hic,ꝙ
in hoc tex.filius ex primo,ſecundum diſpoſitionem iu
ris,deberet ſuccedere ſecundo unà cum Claudia, cum
eſſent pares in gradu , & uerba etiam ſeruirent pro-
pter conditionem collectiue conceptam, et tamẽ ſecus
deciditur,impropriando uerba, & recedendo à diſpoſi
tione iuris com.Nam ad hoc,ut dixi,rñ.Alex.ubi.ſ.
et dix.ſ.poſt nu.78.uer.ad ſecundã. Præterea etiam
rñderi poteſt ex not.ſ. ante nu.1118.Non obſt.not.
in.§.si quis rogatus.ut per D.Fab.ubi in cãdit.ſi ſine
filijs,ueniunt etiam naturales,ſecundum com.opin.de
qua tamen per Deci.in.c.in præſentia.nu.38.& ta-
men de iure com.ab inteſtato nõ ſuccedunt, immo nec
1121 propriè appellantur filij.l.filiũ diffinimus.& c.✻ cui
adde primò,ꝙ.d.§.si quis rogatus. non eſt correctus ,
ut per Rip.ibi,& in.l.si unquam.q.28. quicquid di-
cat Rui.in.§.Et quid ſi tantum.per eum alleg.Secun-
dò adde,dum dicit, ꝙ naturalis non eſt propriè filius ,
Bal.in.l.2.§.Legitimos.de excuſ.tut.dicentẽ,✻ ꝙ ſta 1122
tutum excuſans habentem filios,non excuſat haben-
tem filios naturales tantum . Tertiò adde , quòd per
prædicta dicit Deci.in conſi.153. colum.fin. ꝙ faci-
lius quis excludit ſubſtitutum,quàm ſuccedat.Quar-
tò adde,ꝙ hoc argu.utitur Corn. in conſi.83.col.2.
uol.1.& in conſ.91.col,2.eo.uol.& in conſi.197.
col.pen.eo.uol.& hoc etiam arg. utitur Soci. hic col.
pen. ✻ Nam ad prædicta nihilominus reſpondetur, ꝙ 1123
licet Corn.in cõſ.83.col.2.in fi.uol.1.teneat,ꝙ na-
turales de iure ſſorum ab inteſtato excluſi eſſent, at-
tamen hodie non extantibus legitimis , ſuccedunt in
duabus uncijs,auct.Licet.C.de natur.lib.quãtum au-
tẽ ex teſtamento capere poſſint,uide per Imol.et Aret.
in.l.Si is qui.in glo.1.de uul.& pup.Aret.in.l.Si ſer
uus.colum.2.de acquir.hered.et glo.in.l.fin. de reg.
caton.& Alexan. in.l.cogi.§.Hi qui ſolidum . ſupra
eo.quibus ſtantibus argum. in contrarium adductum
retorquetur,cum ratio,quare naturales excludãt ſub
ſtitutum,ſit iſta, quia ab inteſtato de iure com.ſucce-
dunt,& ita declarat Rip.in.d.§. Si quis rogatus.col.
5.& in ratione decidendi. Verum ſi diceretur,ꝙ cum
non ſuccedant uniuerſaliter , non deberent excludere
ſubſtitutum in totũ; ad hoc facilis eſſet ſolutio , immo
retorcutio , & per conſequens ſecunda reſponſio ad
argu.D. Fab. ſi teneremus opin.eleg. Doct.Palcot.in
tract.de noth.ſpurijsq; fil.c.27.uidelicet,ꝙ naturales
non excludant ſubſtitutum, niſi pro duabus uncijs,in
quibus etiam ab inteſtato ſuccedunt:ſed quia reſpon-
ſio iſta non eſt tuta,ſtantibus adduc.ſ.in argumento
D.Fab. ideo ſecundò reſpondet Rip.d.col.5. ꝙ illud
ideo eſt,quia cauſa teſtati non poteſt pro parte atten-
di,& pro parte non,uulg.l. Quandiu.faciunt not.ſ.
ante.nu.79.uer.ad idem.& ne una & eadẽ res & c.
l.Eum qui ædes . Tertiò reſponderi poteſt,ꝙ naturales
excludunt ſubſtitutum, tanquam poſiti in condit.eò ,
quia in condit.merum factum attenditur , non autem
an ſuccedãt , uulg.§. Cum quis.de quo late diximus.ſ.
nu.956.cum ſeq.& ita reſpon.Rui.poſt Soci.in cõſ.
152.col.antepen.uol.2.ſubdens, ꝙ teſtator in diſpoſi
tione bene cenſetur ſe conformare cum diſpoſitione iu
ris,ſed non in conditione,in qua merum factum atten
ditur. contra quam tamen reſponſionem uide Deci.in
c.in præſentia.ante nu.38.uerſi. non obſtat ultimò.
Sed pro corroboratione prædictarum reſponſionũ be-
ne facit,✻ quia ſi nõ ſit appoſita conditio liberorum, 1124
non præſumitur quo ad naturales , ut per Ruin . poſt
alios in conſi.122.col.2.poſt med.uolu.3.de quo per
Deci.in.d.c.in præſentia.poſt nu.37.uer.alia quoq;
✻ Bene in contrarium poſſet adduci, quia filij natura 1125
les non cenſentur tacite poſiti in condit. de qua in.l.
Cum auus,etiam ꝙ ſuccederent in totum de iure com.
ut in ſucceſſione matris,iux.l.Si qua illuſtris.ad orph.
ſecundum Ang.& Imol.in.d.§.Si quis rogatus.& eſt
com.opin.in.l.Generaliter.§. Cum autem . & in.d.c.
in præſentia.Rui.in conſi.122.col.2.poſt me.uol.3.
Et licet Socin.in.l.cum auus.col.26.uideatur contra
rium tenere,quem propterea reprehendit Rip.in.d.§.

ſi quis rogatus.col.8.mihi tamen uidetur, q immo
Socin.ſi inferius legas, teneat com.opin. quam etiam
tenet in conſ.51.uol.4.& in conſi.90.col.2.uol.1.
ubi tamen loquitur,quando ex forma ſtatuti in totum
ſuccederent,de quo per Deci.poſt alios in.c.In præſen
tia.col.15.uer.prædictę.Corn.in conſi.197.col.an-
tepen.in fin. uol.1. Sed ad omnia iſta pariter reſpon-
deas,q loquuntur in conditionibus, nos autem loqui-
mur in diſpoſit. ut paulò.ˢ.poſt Socin.& Ruin.dice-
bamus, & differentia eſt inter prædictam conditionẽ
expreſſam,& tacitam, de qua hic agitur. Non obſtat
l.Si fuerit.de reb.dub.inducta per D.Fab.ubi ſupra c
1126 *❊ Quia primò reſpõderi poteſt, q quãdo legaĩ agna-*
tis ſimpliciter, tunc bene intelligitur de proximiori-
bus,uulga.§.In fideicommiſſo.& ſic conformiter cum
iure com.uerum in.d.l.Si fuerit. ideo non intelligitur
de proximiori,quia neuter dici poterat ſuiſſe primus,
1127 *qui aſcenderit capitolium. ❊ licet enim, quando eſt*
unus ſolus,poſſimus dicere eum eſſe primum, eundẽq;
eſſe ultimum,ut per Socin.in.l.Qui duos.nu.9.de reb.
dub.tamen quãdo ſunt plures ſimul, tunc licet uterq;
poſſet dici ultimus.l.Ex duobus.ubi Iaſ.et.l.Qui duos.
per eum alleg.tamen non poſſumus dicere, q uterque
ſit primus,ut per Socin.in.d.l. Qui duos. poſt nu.12.
& per conſequens cum deficiat conditio, quia neuter
fuit primus, qui capitolium aſcenderit, ideo uterque
etiam proximior excluditur. Et licet non me lateat
pleroſque in.l.Qui filiabus.§.1.de leg.1.& Alciat.in
l.Proximus eſt.de uerb.ſign.tenere, q etiam uterque
poſſit dici primus, pro quibus uidetur text. in.l.Qui
duos.§.1.in fin.de reb.dub.attamen Imol. in.d.l.Qui
filiabus.§.1.& Soc.ut.ᶜ.contrarium tenent. Sed ſe-
1128 *cundò reſponde ut ad ſeq.obiect. ❊ Fortius ergo con-*
tra prædicta uidetur opponi poſſe de.l.Duo ſunt Titij.
de hæred. inſti. & de teſtam. tut. ubi clare conſtabat
utrunque eſſe Titium,& tamen proximior non admit
titur,ſed uterque repellitur: et idem eſt etiam in adẽ-
ptione, quia non à remotiore cenſetur ademptum,ſed
à neutro.l.3.§.Si duobus. de adim. leg. Sed ad hoc &
ad præced.obiectum reſpon.poteſt iux.not.ʲ.in.3.li-
1129 *mit.nu.1155.❊ Vltimò contra prædicta uidetur nõ*
parum facere, quia immo econtra ſtatutum cenſetur
ſe conformare cum præſumpta diſpoſitione deceden-
tium,ut per Socin.in.l.Cum auus.col.25.uer.mihi ui
detur.& in conſ.90.col.2.uol.1.Bologn. in addit.ad
conſi.10.de Ann.66.col.1.uer. nec dicatur. & dice-
bam.ˢ.poſt nu.1113.qua de re uide Alc. poſt Alex.
in.l.Inteſtatus.in uer.nobis.de uer.ſign.& Rip.poſt
Bal.& Deci.hic poſt nu.79.uer. & dicit. Sed ad hoc
etiam reſpon.q ubi habemus ſtatutum clarum, & mẽ
tem teſtatoris dubiam,tunc eam interpretamur iuxta
ſtatutum,& ita procedat reg.de qua agitur. Vbi ue-
rò econtra habemus communem conſuetudinem teſtã
tium claram, & diſpoſitionem iuris dubiam,tunc di-
ſpoſitio iuris debet adaptari iux.com. teſtantium di-
ſpoſit.et ita procedant.ˢ.proxime alleg.cogita tamẽ,
quia hæc conſideratio ex tempore uenit in mentem,et
uide etiam Socin.in conſi. poſito poſt ſecundam.ff.no.
1130 *col.fi.❊ Retenta ergo com. opin. eam amplia primò,*
ut hæc præſumptio ſuperet præſumptionẽ reg.l.Quæ
de tota.patet, quia tex.noſter fundat ſe ſuper.d.reg.
ut not.ˢ.nu.14. Sed ſic eſt, q ſtante hac præſumpt.

non habet locũ deciſ.huius tex. ut not.ˢ.nu.1112.
ergo &c.uide tñ.ʲ.nu.1158.❊ Secundò ampliaĩ,ut 1131
hæc præſumptio extendatur ad oẽs alios deſcendentes,
ut quouſque extent maſculi, illi præferãtur fœminis.
ita Soci.in conſ.51.uol.4. quem in ſpecie refert & ſe
quitur Ruin.in conſi.152.col.2.uol.2.❊ Tertiò am- 1132
plia, ut procedat etiam in ter.§.In fideicommiſſo. ubi
ſpecialiter nominati præferuntur uocatis in genere:
nam etiam in ipſis ſpecialiter nominatis cẽſentur præ
lati illi,qui ab inteſtato præferũtur à ſtatuto. ita Bal.
ibi,quem ſequitur Socin.in conſ.249.col.12. uer.3.
uol.2.& Rui.in conſi.165.col.4.poſt me. uol.2.li-
cet Aret.& Soci.in.§.Quidam recte.nullam de Bald.
mentionem facientes,contrarium dicant:❊ quem ta- 1133
men.§.In fideicõmiſſo.limita,ut per Bar.in.l.Lucius.
§.Lucius. de quo per Alexandri.in.§. Quidam recte.
fol.7.col.3.❊ Quartò amplia ẽt impropriando uer- 1134
ba, ita eſt de mente Alexandri. in.§. Quidam recte.
col. et ibi Galian.col.1. accedãt not.ˢ.nu.145.uer.
uel forte.& certe aliàs reg. iſta redderet̃ ſuperflua.Si
n.proprietas uerborũ ſtaret pro eo, q ſe fundat ſuper
hac reg.utique non egeret hac interpretatione. Et hãc
ampliat.omnes ferè tenere uidentur,ubi agitur de ua
liditate actus,ut per Alex. hic. Verum ubi non agere
tur de ualiditate actus, tunc contrarium uidetur di-
cere Alex. hic col.7. quam doctr.ſibi aſcribit Soci. in
d.conſ.51.col.5.circa prin.uol.4. & ſequitur Rui.
in conſi.159.in.2.dub.uol.2. & in conſi.168. col.
2.eo.uol.& in conſi.90.eo.uol.& eodem modo uide-
tur diſtinguere Torniel.in.l.3.col.fin.de leg.1. quò ſe
refert hic col. ❊ Tu uerò dicas hanc ampliat. pro- 1135
cedere,ẽt ubi non agitur de ualiditate actus.et probaĩ
à fortiori,quia ſi ſententia, quæ eſt stricti iuris,intel-
ligitur,iux.ter.iuris,dummodo uerba patiantur, ut p.
Caſtr.in.l.1.C.ſi aduer.libert. multo ergo magis in
alijs,non ita ſtricte intelligendis:& uide etiã Galian.
ubi.ˢ.qui pro.reſponſione ad.l.1.C.ſi plus una ſent.
alleg.not.in.d.l.1.ſi aduer.liber.Et facit, quia præ-
ſumpta conformitas cum ſtatuto præfertur præſum-
ptioni.l.Quæ de tota. ut collegimus.ˢ.nu.1130.ſed
ſic eſt,q argu.l.Quæ de tota.ſuperat proprietatẽ ſer-
monis,ut patet in hoc tex.ergo &c. niſi diceres,quòd
reg.illa,ſi uinco uincentẽ te &c. non procedit in hac
materia,ut not.ʲ.poſt num.1197. Sed quid fortius?
ſi prædicta reg.locum habet etiam, quando uerba re-
pugnarent,ut.ʲ.in.6.ampliat.ergo multo magis im-
propriãdo.Non obſtant adducta in contrariũ,quia ibi
uerba nõ impropriabanĩ,ſed repugnabant, ut not.ʲ.
nu.1156.et ibi uide ĩ fi.❊ Quintò amplia,ẽt ſi uerba 1136
repugnarent,ſed agatur de ualiditate actus,ut p Doc.
ˢ.in præced.ampliat.alleg. ❊ Sextò ampliaĩ, quò ad 1137
diſpoſitionẽ ſtatuti,ẽt ſi uerba teſtatoris repugnarẽt,
& licet non ageretur de ualiditate actus. ita Soci.in
§.Quidam recte.col.2.uer.ex hac cõmuni.& in cõſ.
90.uol.1.Non obſtat,q ſecus ſit quò ad diſpoſitionem
iuris com.ut not.ʲ.num.1156.quia reſpon.primò,q
immo Alexandri.de quo ibi,tenet contrarium.Secun-
dò reſpond. q ius municipale,ſecundum quod quilibet
uiuere præſumitur,ut not Gemin. in.c.1.in.6.not.de
conſtit.magis influit in mentem teſtatoris,q̃ diſpoſitio
iuris com.& ita reſpon.Socin.ubi.ˢ.& in conſ.51.
col.5.uol.4. ❊ inferens propterea, q ſtante ſtatuto 1138

excluſiuo

excluſiuo fœminarũ, inſtitutis filijs, præferuntur maſculi. Sed dicas, ꝙ hæc illatio, licet ſit in ſe uera, attamen non eſt iuxta ter. huius ampliat. ſiquidem non eſt contra proprietatem uerborum, ut dicit id Soci. *in. d.*
1139 *conſ. 51. col. 4. in fi. cũ ſeq.* ✱ Fortior ergo illatio eſt, *ꝙ ſtante prædicto ſtatuto ſequitur, ꝙ etiam ſi dictum eſſet, maſculis & fœminis, attamen non ſimul ſuccederent, ſed maſculi præferrentur fœminis, licet hoc bene ſit contra proprietatem uerborum, ut dicit ibidẽ* Socin. *iſta eſt deciſ.* Anch. *in. l.* Tres *fratres. prout refert idem* Soci. *in. l.* In *his. in fi. de cond. & dem. cui adde* Bart. *in uulg. §. si liberi. cum concord. alleg. per* Alexan. *hic & in conſi.* 127. & 129. *uol.* 1. *cui adde* Anch. *in conſ.* 124. *viſis. &* Ruin. *in conſi.* 15. *col.* 5. *uol.* 2. *& uide* Didac. Tolet. *in. c.* Raynutius. §. 2. *num.* 2. *Et quæ quidem deciſ. ampliatur etiam, ſi diceretur, filijs utriuſq; ſexus, ſecundum* Alex. *in conſ.* 9. *col.* 2. *uer. nec prædictis. uol.* 5. *& cum prædictis concordat* Soc. *in conſ.* 182. *col.* 2. *uer. aliud eſt q̃rere. uol.* 2. *& in cõſ.* 280. *ad fin. eo. uol. & in conſ.* 51. *col.* 5. *cum*
1140 *ſeq. & col. pen. in prin. uol.* 4. ✱ Ex *quibus et inferri uidetur limit. ad com. opin. de qua in. §.* Quidam *recte. & not. ſ. poſt num.* 1156. *ut ea non procedat ſtante ſtatuto excluſiuo fœminarum, quia tunc non obſtante copulatiua non ſolũ filij maſculi præferrentur fœminis, ſed etiam ipſe frater præferretur eius filijs, & ſic erunt tres gradus. ita* Socin. *in. d. §.* Quidam *recte. col.* 4. *in prin. uer. ſecunda concluſ. ſequitur* Ruin. *in conſ.* 154. *col.* 2. *uol.* 2. *cui adde eundem* Soc. *in conſi.* 113. *col.* 2. *uer. ex qua reſponſione, uolum.* 1. Contra *tamen hanc ampliat. arguit* Rip. *hic, & ſoluit, ut per eum.* Alciat. *uerò in. d. §.* Quidam *recte. poſt num.* 30. *tenet contrarium, cui addo, ꝙ* Curt. *iun. in cõſi.* 128. *col.* 3. *dicit. d. differentiam inter ius com. et ſtatutariũ nunquam ſibi placuiſſe, tanquam inſipidam.* Rui. *etiã in conſ.* 168. *nu.* 17. *uol.* 2. *dicit ſe non uidere bonam rationem diuerſitatis, ut per eum.* Et *certe ſi hæc ampliatio eſſet uera, ſequi uideretur, ꝙ teſtator non poſſet diſponere contra ſtatutum ab inteſtato loquens: cõſequens autem eſſet abſurdum, ergo &c. hinc* Alciat. *§.* Quidam *recte. nu.* 30. *reprobat opin.* Socin. *de qua paulò. ſ. nu.* 1140. *& certe non uideo, quid cõmune habeat ſtatutũ excludẽs fœminas cum com. opi. contra* Bar. *de qua in. d. §.* Quidam *recte. & pariter* Deci. *in conſ.* 208. *in.* 1. *dub. &* Ruin. *in conſ.* 16. *in.* 6. *caſu uol.* 1. *reprobant deciſ.* Alexan. *relat. paulò. ſ. num.* 1139. *uer. & quæ quidem.* Hincq; *idem* Socin. *in. d. l.* In *his. in fi. arguit contra deciſ.* Ancha. *in. l.* Tres *fratres. relat. ſ. nu.* 1139. *idemq́;* Rui. *in cõſ.* 159. *col.* 6. *in fi. uol.* 2. *&* 168. *nu.* 18. *eod. uol. &* Alcia. *in. §.* Quidam *recte. pag.* 2. *tenet contra* Caſtr. *in. l. fi.* C. *de*
1141 *uerb. ſig.* ✱ *dicentem, ꝙ in ſubſtit. facta de fratribus, utrinque coniuncti excludunt alios, quam deciſ. ſequitur* Socin. *in. d. conſi.* 51. *nu.* 20. *uol.* 4. *& in cõſ.* 49. *col.* 1. *uol.* 1. Deci. *in conſ.* 321. *col.* 2. Pariſ. *in conſi.* 49. *col.* 3. *uol.* 2. *et facit deciſ.* Bal. *in. l.* Quoties. C. *de*
1142 *ſuis & legit.* ✱ *ubi ꝙ ſi dicatur, maſculis cum fœminis, tunc etiam in feudo proprie, in quo aliâs ſi dicatur, maſculis & fœminis, præferuntur tamen maſculi, iux. c.* 1. *§.* Qui *etiam. in tit.* Epiſcop. *uel* Abb. Bar. *in. §. si liberi. attamen dicẽdo, maſculis cum fœminis, tunc ueniunt fœminæ ſimul cum maſculis.* Pro *prædictis adduco etiam,* ✱ *quia licet extet ſtatutũ de parte* 1143
dotis lucranda, attamen promiſſio dotis reſtituendæ per maritum intelligetur de tota, et ſic talis promiſſio non cenſebitur conformis ſtatuto, ita glo. & Doc. *in. l. si prior. ſolut. matr.* Alcia. *in. §.* Quidam *recte. &* *tamen ſtipulatio dotis facta per patrem intelligitur ſecundum diſpoſitionem iuris com. adeo ut copulatiua reſoluatur in alternatiuam, & econtra, ſecundũ* Bar. *in. l.* Vxorem. *§.* Teſtamento. *de leg.* 3. *quem ſequuntur alij in. l.* Caius. *ſol. matr. & ita arguit* Rui. *in conſi.* 143. *col.* 3. *uol.* 2. *cui adde* Anch. *in conſ.* 366. *in themate, col. fi. & ſic uidetur, quòd ſit totum contrarium eius, quod dicit* Soci. *uidelicet, ꝙ immo quis cenſeatur magis ſe conformare cum iure com. q̃ cum ſtatuto. ad hanc tñ ultimam deciſ. reſpon. ipſemet* Rui. *in cõſ.*
168. *col.* 7. *circa me. uol.* 2. ✱ Sextò *ampliatur pro-* 1144
cedere, ut deficientibus ſtatut. patriæ ſuæ, teſtator cenſeatur potius ſe conformare cum diſpoſitione ſtatut. ciuitatis dominantis, q̃ cũ diſpoſitione iuris com. ideſt Romanorum, *dato ꝙ extaret etiam aliud ſtatut. ꝙ ubi deficiunt ſtatuta, recurratur ad ius com. intelligitur enim ius commune, ideſt ſtatutum ciuitatis dominantis. ita tenuit late* Rom. *in conſi.* 218. *quem ſolum refert* Cacialup. *in. l.* Omnes *populi. col.* 2. Barb. *in cõſ.* 4. *col.* 7. *uol.* 1. *&* Rimin. *in conſi.* 72. *in fi. &* Soc. *in conſi.* 81. *col.* 2. *uol.* 1. *aſſerens ita conſuluiſſe etiam genitorem ſuum, & plures alios ut ibi per eum, &* Corn. *in conſ.* 151. *uol.* 3. Alcia. *in. l.* Pupillus. *§.* Territorium. *de uer. ſign.* Socin. *iun. in conſ.* 2. *col. pen. uol.* 1. Cranet. *in trac. de antiquit. temp.* 4. *parte. §.* Tranſeo *nunc. nu.* 53. Gozad. *in conſ.* 37. *col.* 2. *licet in caſu ſuo ex diuerſitate facti contrarium teneat, & nouiſſime reperio etiam* Ferret. *in conſi.* 105. *col.* 3. *quibus adde* Caſtr. *in. l. si conuenerit. §. si nuda. de pign. act. & in conſ.* 129. Statuta Piſana. *col.* 1. *uol.* 1. *& omnino* Fulg. *in cõſ.* 72. *col.* 2. *in fi.* ✱ *ubi loquitur de* 1145
conſuetudine ciuitatis Venet. *quæ in terris ſibi ſubiectis, ut eius uerbis utar, nouioris* Romæ *prærogatiua lętatur.* Et *pro hac opin. bene facit tex. inſtit. de ſatiſd. §. fi. & not. per* Deci. *in conſi.* 538. *col. penul. & hanc opin. ceſſante ſtatuto de recurrendo ad ius commune, tenet etiam* Soci. *in conſi.* 81. *nu.* 7. *uol.* 4. Eſt *uerum, ꝙ contra hanc ampliat, tenuit* Socin. *in conſi.* 271. *uol.* 2. *ſubdens, ꝙ licet aliâs contrarium conſuluerit, illud fuit, quia perſuaſum ſibi fuerat ita ſeruari ſolitum eſſe, & idem* Socin. *in conſi.* 14. *uol.* 4. Dec. *in conſ.* 469. *col. penul. & latius in conſ.* 685. *& in conſ.* 429. *col.* 2. *ubi fortius dicit hanc eſſe com. opin. & primam opi. pro dubitabili refert* Claud. *de* Seiſ. *in l.* Poſt *dotem. nu.* 31. *ſolut. matr. & hæc ſecunda opin. uidetur probari in. §. sed quotiens.* Inſtit. *de iu. nat. gent. & ciui. cui non uidentur ſatisfacere quædam reſponſiones, quia ad eas replicat* Deci. *in. d. conſ.* 685. Sed *tamen prima opin. uidetur magis com. ut ex prædictis patet, quicquid dicat* Deci. *in conſ.* 429. *qui fortè ſecus dixiſſet, ſi prædictos* Doct. *uidiſſet. ſuper qua tamen quæſt. nec ſuper reſponſionibus ad. d. §. sed quotiens. & replicationibus* Dec. *ut. ſ. aliter non inſiſto.* ✱ Tantum *pro prima opin. adduco, quia legiti-* 1146
matio per Co. Palat. *facta in terris* Imper. *non ſubiectis, non ualet, ut in terris ducatus* Mediolani *conſuluit* Curt. *ſen. in conſ.* 65. Super *præmiſſa. col.* 13. *&*

in terris Hetruriæ , ita dicere ſolebat Abb. ut refert
Saluſ.de Peruſ.relat.per Deci.in conſi.55.& in cōſ.
307.quod multo magis dicendum eſſ.t in terris Sere-
niſſ.Venet.Do.ut ſignanter conſuluit Iaſ.in cōſ.70.
uol.3.poſt Soci.ibi per eum relat.& in eo.caſu Ruin.
in conſi.66.uol.3.& licet conſ.Soci. non reperiatur
in formis,attamē ſe illud in ſcriptis uidiſſe atteſtatur
ēt Soci.eius nepos in cōſ.100.ante nu.28.uol.2.ubi
eandem opin.ſequitur & in conſ.pręcedenti,col.ant.
& pro eadem opi.in terris.D.Ven.conſuluit ēt Card.
Pariſ.in conſ.2. col.2.uol.2. & nouiſſ.reperio Fer-
ret.in conſi. 105. colum.4. pro quibus uel maxime
1147 facit , ✱ quod refert Alber.de Roſ.Bergom.Doct.&
commentator eximius , ut utar uerbis Fulg. in conſi.
runt aduocati Mediol.quàm cuiquam alij Doc.ſecun-
47.colum.2.& magnus practicus,& cui plus defe-
dum Iaſ.in.l.1.col.5.de no.op.nunt. Alber.inquā in
l. cunctos populos.col.5.de ſumma trin.& fi.cath.ſe
uidiſſe priuilegium exemptionis conceſſum Duci & ci
uitati Ven.in bulla aurea,quem refert ēt Iaſ.in.l. Ex
hoc iure.col.4.de iuſt.& iu.& in.d.cōſ.70. col.1.in
fi.Accedat Bart.in.l. Hoſtes. de capt.& Bald.& Iaſ.
alleg.per Rip.in rubr. de reſcrip.col.3. Aluar.alleg.
per Socin.iun.in conſ.73.nu.5.uol.1. & ad hoc fa-
ciūt not.p D. Thom.de Regim.prin.lib.4.c.8.col.2.
1148 ✱ Eſt uerū,ꝙ aliqui in ciuitatibus Hetruriæ(de quo-
rum poteſtate uide Fely. in.c. Quæ in eccleſiarū. col.
2.cum appoſt.)tenuerunt contrarium,ut per Dec.in
conſ.55.& in.d.conſ.307.& Soci.in conſi. 47.nu.
36.cum plur.ſeq.uol.4.Sed dicas primò, ꝙ differētia
eſt in his ter.inter illas,quæ de facto, & illas, quæ de
iure non recognoſcunt Imper.ut in ter.per Dec.in.d.
conſ.55.col.4.uer.præterea. et pro hoc uide ſignāter
Iaſ.in.d.l.cunctos populos.in. 2.lec.ſub nu.81. poſt
Bar.ibi alleg.Secūdò aduerte,ꝙ Soci.iun.in cōſ.142.
uol.1.qui ſe ſubſcripſit.d.conſ.Deci.307. ubi loqui-
tur de ciuit.Sen.potiſſimum fundamentum facit,quia
1149 legitimatio illa confirmata fuerat p remp. Sen. ✱ quæ
quidem confirmatio arguit,quòd aliâs non ualebat, ut
per Fely. in rubr.de treg. & pa. immo qui confirmat
ipſe dicitur facere , ut per Rom.in conſ.98. in princ.
nam omnia noſtra facimus &c. & agitur ex confir-
mante , nō ex confirmato:& confirmatio denotat ſu-
perioritatem,ut per Dec.in rubr.de confirmat.ut.uel
inut.hinc eſt, ꝙ renuntiatio debet fieri in manibus cō
firmantis,ut per Iaſ.poſt Bar.in.l.More.num.31. de
iuriſd.om.iud.Et prædicta concluſ.abſque dubio pro-
cederet,quando legitimatio fieret poſt mortem patris,
quia tenentes contrarium totam uim faciunt in libe-
ra uoluntate patris,qua in re ulterius nō inſiſto,cū ſit
aliena à materia noſtra,ſed uidenda eſſent not.p Doc.
maxime Card.Alex.in.c.Per uenerabilem.§. cæterū.
qui filij ſint legit.& Gozad.in conſ.48.col.3.& col.
5.& nouè Didac.Tolet.in.2.par. quarti lib.Decret.
c.8.§.8.nu.14.& p alios ubi.ˆsˆ.Quid uerò in prædi
cta ſpecie ſeruet̄,iſta ſunt facti,ad q̄ me remitto. Solū
reperio Cagn.in.l.fi.col.8.de iuriſd.om.iud.dicere,ꝙ
bene faciūt D.Veneti,q tales legitimationes inuiola-
biliter obſeruant poſt Pariſ. ſibi contrarium in c.1.
col.3.uol.2.& in conſ.10.col.16.eo.uol.Iaſ.uerò in
d.conſ.70.col.fi.aſſerit ſe obtinuiſſe, ꝙ talis legitima
tio non ualeret.ideo bene etiam faciunt illi, qui ad tol
lendum dubium , priuilegia ab Imperatore ſibi con-
ceſſa à Dominio Venetorum confirmari faciunt.
Cæterum redeundo ad ampliat. de qua.ˆsˆ.nu.1144.
ſi quærat̄ de ciue ciuitatis dominātis et ſubditę, utrius 1150
ciuitatis ſtatuta ſeruari debeant, noue poſt Alex. &
Socin.tractat Soci.iun in cōſ.12.uol.3.✱ Sextò am-
pliatur,ut licet ordo charitatis & affectionis à prio-
ri denominatione cognoſcatur,ſecundum Imol. in.§.
hunc noſtrum ſeq. & eundem poſt Ang. in.l. Qui ſol-
uendo.huius initij ſecunda,de hære.inſtit.not.Fely.in
c.Cum dilecta.col.4.de reſcript.Deci. in conſ.609.
col.fi.Crauet.late in conſ.161.col.2. attamen in di-
ſpoſitione teſtatoris,præferuntur illi, qui ab inteſtato
prælati ſunt,ēt ſi præpoſtere nominati eſſent à teſtato
re, ut per Iaſ.poſt Bart.& alios in.l.Gallus.§. Quidā 1151
recte.col.antep.uerſ.extra glo.niſi dicas illud ibi eſſe
ſolum ratione ordinis neceſſitatis. ✱ Ampliatur ſepti
mò,ut procedat ēt quo ad bona ſita extra territoriū ,
ut per Crauet.in conſ.250.col.1. in quo tamen cogi
ta , quia cum ſtatutum non comprehendat bona alibi
ſita,ſecundum com.opin.de qua in.l.cunctos populos.
Caſt.in conſ.32. Circa primum.uol.2.Alex.in conſ.
16.& 128.uol.1.Soci.in conſ.36.uol.1.Curt.iun.
in conſ.9.Bru.in tract.ſtat.exclud.fœm.art.9.q.24.
Alexādri.in conſ.45.Cagnol.in.l.fi.col.7.de iuriſd.
om.iud. ergo nec diſpoſitio teſtatoris debet quo ad.d. 1152
bona,ullam capere à ſtat. interpretat.faciunt quæ di
cemus.ˆiˆ.num.1164.✱ Ampliatur octauò, ut prædi
cta reg.procedat etiam in contractibus,ut per Bar.in
uulg.§.ſi liberi.& late not.in.l.Quod dicitur.de uer. 1153
oblig.& per Alex.in cōſ.127.et 129.uol.1.et uide
ˆiˆ.nu.1171.✱ Limitatur modo prædicta reg.quia im 1154
mo ſtatutum ſe conformat cum præſumpta diſpoſitio-
ne teſtatoris,declarando ut.ˆsˆ. poſt nu.1129. ✱ Se- 1155
cundò limitatur non procedere in conditione,iux.not.
ˆsˆ.poſt nu.1124.uerſi.3.✱ Tertiò forte limitari pōt
nō procedere quo ad incertitudinē perſonarū, quibus
relinquitur.ita uidetur colligi ex not.per Bart.in.l.ſi
fuerit.ad fin.de reb.dub.& hoc uidetur probari,per
tex.illum ponderatum contra reg.de qua agimus,per
D.Fab.hic num.44.in no.& per.l.Duo ſunt Titij.de
qua.ˆsˆ.nu.1128. & de his duabus.ll. uide etiam per
Rip.in.l. Ita ſtipulatus. num.32. Sed tamen contra 1156
hanc limit. uidetur facere uulg. §. In fideicommiſſo.
ideo cogita. ✱ Limitatur quartò non procedere,quan
do uerba repugnarent,ut per Alexan.hic,& in conſ.
176.col.3.uol.5.& Soci.ſibi aſcribit in.d.conſ.51.
col.5.circa prin.uol.4.& idem tenet Ruin. in conſi.
159.in.2.dub.& in conſi.168.col.2.uolu.2.& in
conſi.90.eo.uol. Torniel.in.l.3.col.fin. de leg.1.quo
ſe refert hic nu.   & qū ratio recti ſermonis non
patitur,ut dicit Galiau.in.d.§.Quidā recte.col.1.&
probatur per.c.Raynutius.et.c. Raynaldus. ut late p
Doc.contra Bar.in.§.Quidam recte. ubi inſtituto fra
tre & eius filijs,ueniunt ſimul frater.& eius filij , li- 1157
cet de iure com.ſecus eſſet.nec obſtat.§.Qui diſceretas.
quia reſpon.Ruin.in conſ.165.num.8.uol.2.✱ Non
obſtat deciſ. Deci. in conſi.186. ubi ꝙ licet teſtator
inſtitutis filijs Titij in ſemiſſe,& filijs Caij in alio ſe-
miſſe, dicat,ſi quis eorū deceſſerit ſine filijs , ſubſtituo
ſuperſtites tam ex filijs Caij,q̄ Seij , attamen præfer-
tur coniūctus, q ēt ab inteſtato præferretur,et tū hoc
uidetur

*uidetur contra proprietatem uerborum, et de illo ſuo
conſi.meminit ipſemet in conſ. 304.in. 1. dub.* Nam
hanc deciſ.reprobat per prædictam limit. Alcia.*in.§.*
Qui *diſcretas.pag.fi.& contra* Deci. *in caſu illo con
ſuluit* Rui.*in conſ.168.uol.2.præterea* Deci. *non ſe
fundat eò, ꝙ ille coniūctus ſucceſſurus fuiſſet ab inte-
ſtato, ſed quia erat coniunctus in inſtitutione, iuxt.§.*
Qui *diſcretas.& not.* Alex.*in conſ.66.uol.2.& uide
̊s̊.nu.396.* Hæc *tñ limit. non procedit, ubi ageretur
de ualiditate actus, iux.not.̊s̊.nu.1136.nec quo ad
diſpoſitionem ſtatut.iux.not.̊s̊.nu.1137.*Immo *ſim-
pliciter contra hanc limit.tenet* Alexandri*. in conſi.
129.col.fi.allegando ſolum* Bar.*in.l.* vxorem.*§.*teſta
*mēto.de leg.3.& in.l.*re coniuncti.*char.fi.uer.tertiò
1158 quaro.ſed uide.̊s̊.poſt nu.1140.* * Limitatur *quar
tò, quia ab hac coniectura de facili receditur, ut per*
Corn.*in conſi.83.& 91.col.2. & 192.col. pen.ad
fi.uol.1.& in pluribus alijs alleg.per* Cranet.*in cōſ.
180.col.4.& in conſ.250.col.2. ut in multis exem
plis ibi per eum traditis, &* Soc.*iun. nihil alleg.in.d.
conſ.158.poſt nu.56.uol.2.quibus adde* Sociu.*in.§.*
Nunc *de lege.prope fin.& ante nu.6. contra quod tñ
1159 multū faciunt not.̊s̊.nu.1130.* * Limitatur *quin-
tò, quia hac ſola coniectura non ſufficit, niſi etiā con-
currat alia, quòd teſtator excluſerit proprias filias,
de qua.̊s̊.nu.771. ita uidetur ſentire* Alex. *hic col.
5.in prin.dum dicit, ꝙ in caſu* Caſtr.*concurrebat ēt,
ꝙ teſtator excluſerat proprias filias, &* Moli.*et* Tor-
*niel.relati.̊j̊.nu.1175.*Socin.*iun.in conſi.168.col.
antepen.uol.2.uel aliqua alia coniecturā, ut per* Rip.
*hic num.80.*Torn. *ante nu.154. accedant illi, quos
cōtra hanc coniecturam tenere retulimus.̊s̊. poſt nu.
1119.uer.ueruntamen.* Sed *aduerte, ꝙ hoc modo cō-
iectura iſta de ſtatuto nihil in his ter.operari uidere-
tur, quandoquidem omnino ſola illa, ꝙ teſtator exclu-
ſerit proprias filias, etiam ſine hac coniectura de ſta-
tuto, ſufficit ad excludendum neptem, ſecundum* Rui.
*in conſi.141.col.penult.ad fin. uol.2. qua de re ſu-
pra num.771. quo ſtante dicendum uideretur, ꝙ, ne
coniectura iſta de ſtatuto reddatur ſuperflua, ea atten
di debeat, etiam ꝙ teſtator non excluſerit proprias
filias.* Niſi *dicas, quòd prædicta opin.* Ruin. *non ſit
bona per prædicta, ſed ꝙ potius coniectura illa, quòd
teſtator excluſerit proprias filias, nō ſufficiat ſine hac
de ſtatuto. & ꝙ hoc etiam modo ſaluari poſſit à cōtra
rietate* Iaſ.*qui in conſ.140. & in conſ.141.uol.2.
conſuluit pro ſubſtituto, quia aderat pro eo coniectu
ra iſta de ſtatuto, in conſi.uerò. 142.eod. uol. con-
ſuluit pro nepte, quia non aderat.d. coniectura ſtatu-
ti, ut arguit in. 3.& 4.argu.pro opin.ſua, ſecus autē
in conſilijs præced.ut ibi patet.*Cogita *tamē, quia rur
ſus uidetur, ꝙ coniectura iſta de ſtatuto non debeat in
his ter.attendi, propter uulg.§.*cum quis. *& not.ſu-
pra nu.854. ſed ad hoc etiam reſponderi poteſt, illud
procedere, quando conſtat eum, de quo agitur, poſitum
fuiſſe in cōditione.at hic quærit̄, an hæc neptis ſit po-
ſita in conditione, uel ne, et dicitur ꝙ non, propter.d.
coniecturā de ſtatuto, & uide etiam.̊j̊.num.1175.
1160 * Limitatur ſextò, quia teſtator non præſumitur ſe
conformare cum eo, quod uerè de iure erat, ſed cū eo,
quod de iure eſſe putabat.ita* Soci.*in.l.*cum auus.*col.
10.in prin.& in.§.*Quidam *liberis. ante num.8.&*

Alciat.*in.3.lib.de verb.ſigni.pag.131.* octauæ *for-
mæ,* Pariſ.*in conſ.19.nu.167.uol.2.ꝑ tex.in.l.*Quo
loco.§.1.de hæred.inſtit. quibus adde Caſtr. *in conſi.
121.*viſa quadam.*col.2.uol.2.* * Limitatur *ſepti- 1161
mò, quia quando diſponens non poteſt renuntiare
diſpoſitioni ſtatuti, tunc non præſumitur ſe illi con-
formare, ſed ſolum, quando poteſt renuntiare, & non
renūciat.ita* Alcia.*declarat in.5.lib.*Paradox.*c.19.
inſerens an compromiſſum factum inter affines, ſtāte
ſtatuto de compromiſſis faciendis, in dubio dicatur ne
ceſſariū uel uoluntarium, de quo per* Alex.*in.l.*ſi quis
*maior.*C.*de tranſac. & alibi ſæpe per* Doct. Verùm
*aduerte, ꝙ declaratio iſta pertinet non ad interpreta-
tionem intrinſecam contractus, uel teſtamenti, ſed ad
extrinſecā, an.ſ.actus ſit uolūtarius uel neceſſarius.
* Limitatur octauò non procedere in diſpoſitione per 1162
ſonę idiota, ut per* Socin.*in conſi.37.colum.2.uerſi.
quinto.uol.3.ſed uide dicenda in ſequen. limitatione.
* Limitatur nonò non procedere, quando probatur
communem uſum loquendi in ea re non intelligi ſe- 1163
cundum diſpoſitionem iuris, ut per* Socin.*in conſ.37.
col.4.uer.ad ſecundā.uol.3. licet ſit multum difficilis
probat. ut per eum ibi poſt* Caſt. *&* Io. *de* Anna. Sed
hanc & præced.limit.reprobat Alexandri.*in.§.* Qui
*dam recte.fol.11.colum.3.uide per te, quia non ua-
cat omnia diſcutere.ſolū addo uidēda eſſe not.per* Soc.
poſt Alex.*in.l.*Gallus.*§.*ille *caſus.* * Limitat̄ *decimò 1164
non procedere in his, quæ non deferuntur iure hæredi
tario, ſed alio iure, quia tunc diſponens non cenſetur
ſe conformare cum diſpoſitione iuris uel ſtatuti ab in
teſtato loquentis: & ita procedunt not.per* Doct.*̊ tenē
tes contra* Bar.*in.d.§.*ſi liberi. *uidelicet* Bal. *in.l.*Li-
*berti libertaq́;.*Saly.*in.l.2.q.17.de iu.emph.* Alex.
in appoſt.ad Bal.*ubi.̊s̊.& in conſ.9.col.2.uol.5.ubi*
Molin.*in princ.ita diſtinguit, & idem in appoſtill.ad
conſ.15.col.1.uol.4.ubi propterea infert, ꝙ in alijs
ter.ſecus eſſet, & ideo in conditione, ſi ſine filijs, adie-
cta fideicommiſſo uenirent etiam filiæ, non obſtāte ſta
tuto excluſiuo fœminarum, ſubdēs* Alcia.*contrarium
dicentem peſſime loqui, ut per eum, cui adde, ꝙ ita etiā
diſtinguendo hanc materiam concordat* Soci. *iun.poſt*
Campeg.*per eum relat.in conſi.71.col.11.uol.1.ut
ibi per eum.cui adde* Pariſ.*in conſ.168.col. 7. in fi.
uol.2.& in conſi.ſeq.col.antep.uerſ.non obſt.& pro
prædicta concordia facit, quia bene ueriſimile eſt, ꝙ
teſtator & contrahentes cenſeantur ſe conformare
cum ſtatuentibus in ea materia, in qua ſtatuentes lo-
quuntur, non autem in diuerſa.* * Bene *facit, quia fœ 1165
mina excluſa per ſtatutum non cenſetur excluſa per
teſtatorem, niſi ab hæreditate illius, de quo ſtatutum
loquitur, ut per* Soci.*in conſ.55.in fi.uol.3 ſubdentē
ꝙ tenentes contrarium ſibi uidentur paralogizare,
idem* Curt.*iun.in conſ.49.col.4.* Rui.*in conſ.141.
col.3.in fin.uol.3.*Cranet.*in conſ.250.col.3.*Socin.
*iun.in conſ.158.col.10.uol.1.*Alexandri.*in.§.*Qui-
dam recte.col.23. * Et *filia excluſa ita ſe habet quò 1166
ad maſculum, ſicut ſe habet nepos quò ad filiū, ut per*
Iaſ.*in.l.*ſi quis *poſthumos.§.1.col.2.de lib.& poſth.*
Ruin.*in conſi.117.num.16.uol.2. & in conſ.151.
col.fi.eo.uol.* Vel *etiam ſe habet tanquàm ſubſtitutus
ad inſtitutum, ut per* Bal.*in conſ.166.*clauſula codi
cillaris, uol.2.in no.& Anchar.*in conſi.221.hæc.q.*

dicillaris.uol.2.in no.& Anch.in conſi.221.Hæc.q.
col.fi.ut per Bru.in trac.ſtat.exclud.fœm.arti.10.q.
1167 3.col.fi.* Hinc eſt, ꝙ non dicitur ſemper excluſa,
ſed ſolum quandiu uiuit maſculus,ut per Abb.in cõſi.
92.col.fi.uol.2. ubi ꝙ filia per ſtatutum excluſa ſu-
perſtite maſculo,dicitur temporaliter tantum exclu-
ſa:quod interim non admitto,niſi quando ſtatutũ, uel
teſtator eam excludentes dicerẽt,donec,uel, quandiu,
ut latiſſ.per Soci.iun.in conſi.1.col.2.uolu.1.& per
Bru.in trac.huius ſtatuti art.10.q.5.& ꝑ Zucchar.
in.l.fi.nu.16.de edic.di. Adr.toll.& uide not.ſ.ante
nu.467.vel niſi quando extarent uerba habẽtia tra-
ctum temporis,ut in diſpoſitione teſtatoris exemplifi-
cat & declarat Rui.in conſ.117.col. antep.uolu.2.
1168 * Immo etiam requiritur,ꝙ in tali agnato adſit ſpes
ſobolis,aliâs ſecus,ut in exiſtente in ſacris.ita Socin.
iun.in conſ.1.nu.63.uolum.1.& in conſi.10.eod.
uol.& in conſi.158.col.9.& col.10.in fin.cum ſeq.
uolum.2.& habetur inter conſi. Angel.infra alleg.
Pariſ. in conſ.ultimo.uolu.2. de quo tamen per Bru.
1169 per eum alleg.* Immo hac ratione tenent pleriq;,ꝙ
prædicta ceſſent in fœmina grauata,licet agnata,cum
in ea agnatio finiatur, & cognatio incohetur, ut per
Caſt.& Iaſ.in.l.si maritus.C.de procur. de quo per
eundem Bru.ubi.ſ.q.9.& per Molin.ad Alex.in cõſ.
53.uol.6.Iaſ.in.§.Nunc de lege. nu.8.& poſt num.
10.Soci.iun.in.conſ.168.nu.56.uol.2. Crauet.ubi
j.proxime, & uide Dec.poſt Alex.in cõſ.589.in fi.
et Soc.iun.in cõſ.2. col.pen.et fi.uol.2.Alexandri.in
conſ.62.Bal.& Ang.inter conſi Ang. in conſ.280.
1170 Martinus.& 282.Inaduertentia ſtatuentium.* &
hinc tenent Doct.ꝙ prædict. ſtatutum ceſſet in fœmi-
na teſtatrice,prout hæ duæ proximæ deciſ. habentur
per Crauet. in conſ.250. col.2. & uide omnino.ſ.
num.774.Sed redeundo unde digreſſi ſumus, uideli-
cet ad hanc ultimam limit. aduerte ad aliqua. primò
enim pro declaratione cõcordiæ,de qua.ſ.nu.1164.
uide Rui.in conſ.141.col.2.ad fi.cum ſeq. uolum.2.
Secundò aduerte,quia dum Molin.reprehendit Alcia.
ut.ſ.retuli poſt.d. nu.1164.miror,ꝙ eum repreben
dat,cum infiniti alij ante Alcia.illud idem tenuerint,
1171 ut dicemus.j.num.1175.* Tertiò nõ omitto, quòd
prædicta faciunt pro not.per Torn.hic ante nu.154.
dicentem,ꝙ not.per Bar.in.d.§.si liberi.procedunt ſo
lum,quando dictũ eſt,hæredibus,alleg.Alex.poſt Saly.
1172 in conſ.9.uol.5.* & ſubdere uidetur,ꝙ ſi pater in-
ſtitueret hæredes maſculos,& fœminas,tunc non ob-
ſtante ſtatuto excluſiuo fœm.etiam fœminæ in huiuſ-
modi emphyteuſi admitterentur,alleg.Alexan.ubi.ſ.
poſt Angel.in conſi.mihi.184.& Corn. in conſ.51.
uol.3. Sed quo ad primum dictum Torniel. pro intelli
gentia dictorum per Bart. ibi, qui frequenter allega-
tur,uideamus,an Bar.loquatur,quãdo dictum eſt,pro
ſe & hæredibus,prout eum intelligit Torn. & certe
prima facie,ita uidetur loqui,ut patet ante.q. incipiẽ
tem. ſed an iſto caſu. quod maxime uidetur ſuaderi,
quia niſi ita loqueretur, ſuperflua uideretur.q.de in-
ſtituto in re certa.aliter enim in conceſſione ſimplici-
ter facta pro ſe & filijs,utiq; proculdubio etiam inſti
tutus in re certa,admitteretur. Attamen cogita pri-
mò, quia Bar.in formatione quæſtionis,non ita loqui-
tur,ut uidere licet,in uer.quidam receperat. Secundò

patet,dum inferius in.2.dub.illius.q.uer. ueritas eſt.
dicit, quia filia non habet ut hæres patris &c.quibus
uerbis uſus fuerat etiam.ſ.paulò poſt prin. illius.§.
uer.quæro,quid ſi filius.& tamen ibi expreſſam facit
differentiam inter caſum illum, de quo ibi loquitur,et
caſum,quãdo dictũ eſt, hæredibus,ergo non loquitur,
quando dictum eſt,hæredibus, quem caſum ponit pro
diuerſo à caſu, de quo agit. Præterea quando dictum
eſt,hæredibus,cui dubium,quin filia per ſtatutum ex-
cluſa à ſucceſſione ab inteſtato, excludatur etiam à
feudo uel emphyt.conceſſa hæredibus.intelligendo er-
go eum loqui,qñ dictum eſt, hæredibus,uana eſſet de-
ciſ.ſua. intelligendo autem ꝙ loquatur in conceſſione
ſimpliciter facta pro ſe & filijs maſculis et fœminis,
notabilis redditur deciſ. illa, ſecundum alios Doct.ut
etiam huiuſmodi contractus recipiat interpretationẽ
à ſtatuto, ita ꝙ licet contractus copulatiue loquatur,
intelligantur tamen filij eo ordine uocati, quo ſtatutũ
ab inteſtato eos uocat.i.ordine ſucceſſiuo.* Quò uerò 1173
ad ſecundum dictum Torn.dicas, ꝙ Ang.& Alex.per
eum alleg.diſputant præſuppoſito, ꝙ fœminæ aliâs ad
mittantur ad portionem ſuam. d. emphyteuſis, quæ-
rentes poſtea,an ſi in re tantũ certa inſtituantur,tunc
admittantur:quam.q.diſputat etiam Bar.in.d.§.si li-
beri.Deci.in conſi.208. col.fi. non autem loquuntur
econtra,ut putat Torniel. uidelicet, præſuppoſito ꝙ
aliâs fœmina excludatur propter.d. coniecturam ſta-
tuti excludentis fœminas propter maſculos, an tunc
ſi hæres inſtituatur unà cum maſculo, admittatur ad
d.emphyteuſim, ad quam.q. conferrent not.j.num.
1186.& Anch.uidetur præſupponere ꝙ non, in cõſ.
124.viſis.col.3.et uide Rim.in cõſ.323.Corn.uerò
alleg.ꝑ Torn.diſputat,an et qñ poſſit pater uni filiorũ
totam emphyteuſim aſſignare, quæ quidẽ.q.ſunt diffu
ſiſſime & ſæpe per Doct. diſputata, ſed alienæ pror-
ſus à materia noſtra.* Prædicta inferuntur per Soc. 1174
hic col.pen.ad egregiam quæſtionem,uidelicet,an filia
à ſtatuto excluſa comprehendatur in præſumpta con
ditione,ſi ſine filijs,iux.l.cum auus. & ſic an exclu-
dat ſubſtitutum.& tenet ꝙ ſic, ut per eum, ſubdentẽ
ſe ita cõſuluiſſe, & uere ita conſuluit,ut patet in cõſ.
182.uol.2.per eaſdem rationes,quibus mouetur hic.
Ego autẽ pro clariori enucleatione huius.q.* præmit 1175
tendum cenſui:Primò,ꝙ hæc quæſt.alia eſt ab illa, an
in expreſſa conditione,ſi ſine filijs,contineatur filia à
ſtatuto excluſa,ut not.j.ante nu.1182.uerſ.& pro
hac.qua in.q.licet Torniel.hic nu.154.dicat clarum
eſſe,ꝙ ſic, dummodo teſtator non excluſerit proprias
filias,& idem dicat Molin.in appoſt.ad.d.conſ.Alex.
15.col.1.uol.4.quibus adde not.ſ.nu.1159.& fa
ciunt not.ſ.nu.854.hoc tñ nõ eſt ita clarũ,ut patet
ex not.per Anch.in.l.tres fratres.qui à ſui ipſius con
trarietate ſaluatur à Vinc.Paleot.inter conſi.Rimin.
38.col.fin. cum alijs alleg.per Alexan.hic col.5.&
in conſi.127.uolum.1.repetito (ad quod appoſtill.
non aduertit) in.d.conſi.15.uolum.4.& fuit ſub-
ſcrip.ad conſi.Rimin.36.& late per Iaſ.in.l.Qui fi-
liabus. in prin.de leg.1.& in.l.si quis id quod.de iu-
riſdic.omn.iud.Deci.in.l.fœminæ.de reg.iur. Corn.
in conſ,7.uol.4.& in conſ.101.col.3.eo.uol.Goza.
in conſ.45.col.3.& in conſ.89.Rip.hic nu.76.&
89.Didac.Tolet.in.c.Raynaldus.in princ. col.2.&
alij

alij alleg.˚ſ˚.ante nu.1160. & hos addas cumulatis
per Tiraquell.in.l.ſi unquam. iu uerſi. ſuſceperit li-
beros. uum.102. & ſæpiſſime habetur per Doctor.
ſuper qua quæſt.ulterius nou inſiſto. ſolum non omit-
to, quòd dum Molin. ubi.˚ſ˚. dicit Alciat. contrarium
tenentem peſſime loqui,ut retuli etiam ſupra poſt nu.
1164. aduerte, quòd ultra tot Doct. tenentes opiu.
Alcia.poteſt arg.Molin.reſponderi, ꝙ teſtator ponen-
do filios in conditione, cenſetur id facere ad finem ſuc
ceſſ.ab inteſtato,iux.l.Lucius.cum glo.& per conſe-
quens militat ratio, ut cenſeatur ſe conformare cum
diſpoſitione ſtatuti,de eadem materia,ideſt ſucceſſ.ab
inteſtato loquentis. circa alia uerò per eum conſide-
rata,uide not.˚j˚.poſt nu.1191. Secundò non omitto,
ꝙ in ca.q.eadem diſtinctio fieri poteſt,quã in hac Soc.
q.faciemus.˚j˚.nu.1185.uidelicet, au ſit ſubſtitutus
agnatus excludens ab inteſtato neptem illã,uel ne.&
ita etiã tenet Rui.reddens optimam rationem in conſ.
93.col.peu.uol.2.& in conſi.143.col.4.eo.uolum.
& Pariſ.in conſi.89.colum.penul.prope fin. uolum.
.2.poſt Dec.in conſi.370.colum.pen.per eum alleg.
Tertiò non omitto unum, quod ſorte ſeruiet etiam ad
quæſt.Soci.hic,uidelicet, quòd cum ſtatuta communi-
1176 ter tali filiæ excluſæ reſeruent dotem, ✱ immo cum
etiam ſi non expreſſe reſeruent, tacite tamen cen-
ſeantur reſeruare,ut per Bal.& alios relat.per Cra-
1177 uet. in conſi.189. col.1. ✱ talis filia ſaltem exclu-
deret ſubſtitutum, quatenus importat dos ſibi in bo-
nis patris reſeruata, & hoc quia, ſicut teſtator cen-
ſetur ſe conformaſſe cum excluſione ſtatuti,ita etiam
cum eiuſdem reſeruatione cenſetur ſe conformaſſe, et
uoluiſſe ſolum excludere filiam, quatenus ſit excluſa,
& non ultra, arg.l.stichũ qui meus erit.& per con-
ſequens dicendum uidetur, quòd quandocunque uigo-
re huius ſtatuti ſæmina excluditur ẽt in materia te-
ſtati,ſibi tamen ſemper debeatur id,quod ſtatutum ab
inteſtato illi reſeruat, ac ſi nullum extaret fideic. &
hanc opin.uidetur ſentire etiam Tiraquel.in.l.Si un-
quam.in uer.ſuſceperit liberos.poſt num.138.et ui-
detur ſentire etiam Torniel.hic num.154.col.2.uer.
hæc ratio. motus tamen alia ratione, uidelicet, per
auct. res quæ.ut per eum. & ita expreſſe tenet Caſt.
iu conſ.328.Super primo puncto.col.penul.in.fi.cum
ſequen.uol.1,bene facit com.diſtinctio,quæ fit in hac
quæſt. ut per Doct. ſupra ante num.1176. alleg.ad
quod denique ſpecialiter uide Socin. in.l. cum auus,
ante num.97.uer.pari ratione.& hoc clarum puto,
licet aliâs obtinere non potuerim, cum nonnulli ſenio
1178 res contrarium conſuluiſſent. ✱ Et idem dicerem ẽt
in filio naturali,ꝙ quando non excludit ſubſtitutum,
debeat ſaltem habere illas duas uncias, à quibus ab
inteſtato non excluditur. Secundò præmittendum eſt,
quòd in ter.iur.com. quæſt.iſta eſſet clara in fauorem
filiæ,ut eſt tex.expreſſus in.l.cum acutiſſimi.& in.§.
cum autem,cum alijs late alleg.per Soci.iun.in conſi.
158.col.7.uol.2. ſed ſtante ſtatuto excluſiuo ſæmi-
narum, oritur difficultas, qua tamen nou obſtante,
Soc.,ut ſupra diximus,idem tenet.cui addo,quòd ean-
dem opin.tenet Corn.in conſi.91. col.2.uol.1.& in
conſi.202.col.5.in fin.cum ſequen. uol.3.per ratio-
nem alleg.per Soc.de filio naturali, per quam rationẽ
idem etiam tenet Rui, in conſi.152.uol.2. & ean-
dem etiam opin.tenet Socin. iun. in conſi. 158.num.
50.uolum.2.& Torniel.hic poſt num.154.uer.quid
dicendum.Et nota,ꝙ Tiraquel.in.l.ſi unquam.in uer.
ſuſceperit liberos.num. 108. cum plur.ſeq. late ex-
aggerat,tacito auctore,rationes per Sociu. hic addu-
ctas,eum quidem poſtea nu.132. ſimpliciter pro hac
opin.allegans,quam tenet etiam Soc.iun.in cõſ.103.
col.8. uolum.1. ✱ inſerens, ꝙ ſoror etiam excluſa
per ſtatutum, debet tamen ſubſtitui fratri ſuo exem- 1179
plariter,pro cuius tamen declaratione uide Ruin. in
eodem caſu conſulentem,in conſi.103. colum.4.poſt
med.uol.2.iu quo etiam caſu conſuluit Deci.in conſi.
371. ✱ & pro hac opin.facit, quia filia excluſa à 1180
ſtatuto nou propterea amittit beneficium.l. fæminæ.
de ſec.nup.ut per Saly. ibi,de quo per Deci. in conſi.
87.& melius in conſi. 396. & obſerua, ꝙ contro-
uerſia illa erat inter maſculos excludentes, & ipſas
fæminas excluſas,ad quam tamen deciſ.reperio nouè
dari duas not.declarat.per Soc.iun.in conſi.43.col.fi.
uol.3. ✱ Facit etiam ſecundum Socin.iun. in.d.cõſ. 1181
103.num.42. quia filia à ſtatuto excluſa non tamen
amittit beneficium.l.hac edictali. allegando Corn.in
conſi.319.col.3.uol.3.quem, ſecundum eum, refert
& ſequitur Bru.in tract.huius ſtatuti,artic.12.q.9.
in fi.cui adde Soci.in conſi.35.in.2.dub.uol. 4. ſed de
hoc uide paulò.˚j˚. Facit etiam,quia filia licet excluſa
à ſtatuto excludit tamen patrem à lucro dotis mater-
næ, ſibi à ſtatuto non extantibus filijs,delato, ſecun-
dum Bal.alleg.per Tiraquell.in.l.ſi unquam.in uerſi.
ſuſceperit liberos.num.133.ubi etiam alleg.Soci.ubi
ſupra, qui tamẽ loquitur ut.˚ſ˚. Poſtremò pro hac opi.
facit, quia ex coniecturis pœna non imponitur, iux.
not.in.c.is qui.in glo.magna,de ſent.excommu. in.6.
ſed ſic eſt, ꝙ excludere filiam ab hæreditate patris,
eſt pœna, ut per Caſtr.in.l.is qui.de uulg. & pupill.
ergo &c.ita arguit Pariſ. in conſi.89. colum.penul.
ad fin.uolu.2. Pro hac denique opin.Torniel.hic poſt
num.154. uerſi. quid dicendum. adducit in ſumma
(licet ipſe latius exaggeret)hanc rationẽ. Vbicunq;
militat ratio.l. cum acutiſſimi. ne ſcilicet uideatur
teſtator alienam ſucceſſionem propriæ anteferre, ſem
per etiam militare debet eius diſpoſitio, ut ſcilicet fi-
lij cenſeantur in conditione poſiti, iur. uulg. Sed
ſic eſt, quòd dicta ratio, ſiue attendatur pro fa-
uore ipſius grauati, ſiue eius filiorum, (qua de re
aliquid habetur in loco per eum allegato, ſed me-
lius per Socinum in ea .l. cum auus. ante numer.
61.& diximus.˚ſ˚.poſt nu.93.)hæc,inquam, ratio
militat etiam quando filia eſt excluſa, ergo &c.
Quòd autem dicta ratio utroque modo militet etiam
hoc caſu, probat ipſe ſic, facultas conceſſa per ſta-
tutum patri, ut poſſit filiam excludere, eam dotan-
do per ſe uel eius hæredes, eſt ad beneficium ipſius
patris, modò ſic, inductum ad fauorem alicuius non
debet in eius damnum retorqueri, ut not.˚ſ˚. poſt nu.
759. ſed ſic eſt, ꝙ ſi filia excluderetur à ſubſtituto,
diceretur tam patris reſpectu, quàm ipſius filiæ, alie-
na ſucceſſio propriæ anteferri ad damnum ipſius pa-
tris, ergo &c. Quòd autem eſſet ad damnum patris,
probatur, quia ablatum filio dicitur ablatum etiam
patri,ut per eum. Contrariam tamen opi. tenet idem
Socin.in.l.cum auus.in.7.quæſt.extra Bar.num.95.

ſubdens,quòd in.d.conſi.182. magis fuit motus pro-
pter not.in quæſtione,quam.'j'.ſubijciam num.1186.
quàm propter alias rationes:& hanc opin. tenet etiã
Caſtr.in conſi.77.caſus iſte frequenter.uol.2.& Io.
de Mont.ſper.& Cacial.relati per Soc. hic poſt num.
31.& in.d. conſi.182. in princ. uolum.2.eandem
opin.tenet Socin.iun.ſibi & ipſe contrarius in conſi.
168.ante nu.73.uer.non obſtat etiam.uol.2. Barb.
in.c.Raynaldus.char.30. Et pro hac opin.facit,quia
ſi fœmina à ſtatuto excluſa non comprehendit in con-
dit.expreſſe adiecta,ſecundum opin. multorum alleg.
's'.poſt nu.1175. multo minus cenſeri debet tacite po
ſita in condit.argu.l.cum quid.& circa hoc uide Rip.
hic ante num.80.uerſ. quid igitur.ſed expreſſius per.
Alex.& Socin.alleg.'j'. poſt num.1183.facit etiam,
quia filia excluſa per ſtatutum non habet beneficium
l.hac edictali. ut per Angel.in.§.optime. in auct. de
nup.& Iaſ.in conſi.68.col.fi. uol.3. quos refert &
ſequitur Tiraquel.in.l.si unquam. in uerſi.ſuſceperit
liberos.nu.107.in fi.cui adde Bru.in trac.huius ſtat.
art.12.q.9.in fi.de quo tamen per Dec.in cõſ.396.
& per Bertran.in.d.l. hac edictali.§. Si uerò plus.in
1182 ultima.q. ✠ Facit etiam,quia filia excluſa ab inteſta
to non ſuccedit in partibus,de quibus mater per ſtatu
tum ſtantibus filijs diſponere prohibetur,ut per Caſt.
in conſi.426.aliâs.441.pro declaratione. uolu.1.de
quo latè per Crauet. de antiq. temp.4.par.nu.140.
cum ſeq.cui adde Alex.in.l.si uir.ad.l.Falc. & obſer
ua,ꝙ etiam in ea.q. controuerſia uertitur inter ipſos
maſculos excludentes, et fœminas ab inteſtato exclu-
ſas. Facit etiam , quia tacite poſiti in condit. non ex-
cludunt ſubſtitutum,niſi ſuccedant,ſecundum opi.quę
uidetur magis com. de qua.'s'. num.853. cum ſeq.&
qua in re Soci.uariauit,ut ibi diximus , quas uarieta-
tes Tiraq.in.d.uerſi.ſuſceperit liberos.nu.136.cum
ſeq.ponit ad præſentem.q. licet ea difficultas non ſit,
in indiuiduo huius.q.ſed ſolum in argu.ut.'s'. adduxi.
Et tenendo hanc opi.non uidentur obſtare argu. Soci.
hic,quia Soci.eius nepos in.d.conſi.168.ubi.'s'. dicit
ad ea egregie reſpondere Bru. in.d.trac.art.5.q.12.
col.3.ſed aduerte , ꝙ Bru. ea quidem refert , ſed nihil
reſpondet.dicas igitur melius,ꝙ ipſemet Socin.in.d.l.
Cum auus.ubi.'s'.ad ea reſpondet,ſuper quibus etiam
inſiſtit Torn.hic paulò poſt nu.154. ut per eum.Non
obſtat deciſ.alleg.per Soci.iun.in.d.conſi.103.uide-
licet , ꝙ filia excluſa à ſtatuto habeat beneficium.l.
hac edictali. quia reſpondetur, contrariũ eſſe uerius,
ut per Doct.præalleg.& ſic retorquetur contra eum.
Non obſtat deciſ.Saly.in.l.Fœminæ. quia reſponderi
1183 poteſt,ut paulò.'j'.dicemus.✠ Non obſt. ratio Pariſ.
quia reſpon.ꝙ obiectum procederet, quando auferre-
tur aliquid filiæ, quod de iure com. ſibi competeret,ut
forte eſſet in ter.ſuis , ubi conſuluit contra Gozad.in
conſi.89.ſed hic agitur de eo,quod ſibi competit de iu
re ſpeciali, uidelicet ex priuilegio. l. cum acutiſſimi.
quod quidem ſpeciale facilius tollitur,q̃ ius commune,
uulg.§.militia miſſus.de quo tamen per Crot.in.§.Di-
ui.nu.92.& Zucear.in rub.ſi cert.peta.nu.15.cum
ſeq.& ad hanc reſponſionem uide Alex. in.§. si quis
rogatus.col.6.uer.mouentur. quicquid ibi dicat Rip.
nu.27.uer.iſta ratio.ad cuius obiectum uide reſpon-
ſionem datam per Soci.in.l.Cum auus. poſt nu.62.fa
ciunt not.'i'.nu.854. Non obſtat ratio Torn. relata
's'.ante uer.contrarium.✠ ad eam enim reſpondetur, 1184
omittendo, quòd ſtatutum non eſt factum fauore pa-
tris tantum,ut poſſit filiam excludere , ut dicit Torn.
ſed eſt factum,ut bona conſeruentur in agnatione, ut
ſæpiſſime habetur per Doct . reſpondetur,inquam , ꝙ
hoc caſu excluſio filiæ nihil redundat in odium,nec cõ
tra uoluntatem patris,quandoquidẽ pater,ſi uult,po-
teſt huic excluſioni obuiare , eam hæredem inſtituen-
do,quo caſu illa poſtea excludit ſubſtitutum , ut poſt
Soci.dicemus.'j'.nu.1186.im.ꝯ dicendum eſt , quòd
cum pater alium inſtituat, uel permittat eſſe hæredẽ ,
quàm filiam,cenſetur ſe conformare cum diſpoſitione
ſtatuti,quod quidem non præſumitur ignorare,& per
conſequens uelle, quòd filia non excludat ſubſtitutum
per ſupradicta.uel potius dicamus,ꝙ ſtatutum ita di-
ſponit,ut ſe conformet cum eo , quod communiter te-
ſtatores diſponunt,ut not.'s'.num.1129.& maxime
prædicta procedunt,cum pater ſciat, uel ſcire debeat
tacite poſitum in condit. non excludere ſubſtitutum ,
niſi ſuccedat,iux.not.'i'.nu. 854. & circa prædictã
rationem Torn.uide.'j'.num.1194. ✠ Cæterum pro 1185
reſolutione præſentis quæſt . communis uidetur illa
diſtinctio , quæ etiam fit,quando conditio filiorum eſt
expreſſe appoſita,ut not.'s'.ante nu.1178.et in alia
etiam.q. quando teſtator excluſit proprias filias , de
qua not.ſupra num.771. quòd aut ſubſtitutus filiam
illam ab inteſtato non excluderet,aut ſic. Primo caſu
fœmina faciat deficere conditionem fideicommiſſi , ut
per Alex.in conſi.38.uol.6.cum alijs alleg.'s'.d.num.
771. Secundo caſu, uidelicet, quando ſubſtitutus fi-
liam excluderet etiam ab inteſtato,et tunc ſecus.Cõ-
tra tamen hoc ſecundum membrum facere uidetur ,
quia filia excluſa per ſtatutum admittitur tamen unà
cum ipſo maſculo ad beneficium.l. Fœminæ. ut ſupra
diximus num.1180.niſi reſpondeas, quòd ea & alia
ſimiles deciſiones, uidelicet , de.l. hac edictali. & de
ſtatuto prohibente matrem teſtari , ut.'s'. nu.1182.
ſunt impertinentes,quia ibi ſolum attenditur , an re-
ſeruatum capiatur iure hæreditario , uel ne , ut per
Doct.ubi ſupra alleg . Sed an ultra excluſ. neptis ab
inteſtato per formam ſtatutorum,requiratur etiam,ꝙ
teſtator excluſerit proprias filias, uide not.ſupra nu.
1159. Cogita etiam,quia prædicta diſtinctione ſtan
te,res uidetur reduci ad cauſam inteſtati,& per con-
ſequens nulla uidetur haberi ratio ſubſtitutionis. niſi
dicamus , quòd ſubſtitutio operatur , ut ſubſtitutus
poſſit reuocare alienata per grauatum in uita uel in
morte , quod non poſſet , ſi ſolum ab inteſtato ſucce-
deret , ut per Bar.in.l.Lucius. & diximus ſupra nu.
706 . Secundò operatur ſubſtitutio , quando ſubſti-
tutus præferretur ab inteſtato in ſucceſſione tantum
teſtatoris,non autem grauati. tunc enim ex ſubſtitu-
tione admitteretur , quod ab inteſtato ſecus eſſet. ſed
aduerte,quòd Ruin.in conſi. 133. uolum. 3.tenet fi-
liam facere deficere conditionem fideicommiſſi , niſi
ſubſtitutus eam excludat à ſucceſſione grauati , nec
ſufficere quòd eam excludat à ſucceſſione teſta-
toris . ſed hæc dependent à notatis ſupra numero
1114. Vltimò aduerte , quia neptis ut.'s'.excluſa ,
deberet ſaltem habere dotem ſibi à ſtatuto expreſſe
uel tacite reſeruatam , iuxt.not. ſupra num.1177.

1186 * Cæterum quæritur in caſu, quo filia ab inteſtato
excluſa non faceret deficere conditionem fideicõmiſſi,
quid ſi filia illa inſtituaĩ hæres à patre ſuo grauato,
an tunc ſubſtitutus excludetur à dicta filia, quam.q.
Soci.in.d.l.cum auus.poſt nu.96.uer.ſed iterum.dicit
ſe non reperiſſe ab aliquo tactam, & in qua quidem
q.Soci.hic col.fin.& in conſ.182.uol.2. tenet partẽ
affirmatiuam pro filia, ut per eum, quẽ ſequitur Rui.
in conſ.145.col.antep.uol.2.& in cõſ.152.col.3.
in fi.cum ſeq.eo.uol.& uide eundem in conſ.126.col.
3.in prin.& col.5.in fin.uol.2.& de quo etiam per
Bru.in trac.dicti ſtat.artic.11.q.9.col.3.ſibi con-
trariũ art.10.q.3.col.fi.idẽ tenet Corn.in cõſ.202.
1187 col.6.uer.præterea et ſecũdò.uol.3.* Mouenĩ præd.
Doc.primò, quia filia licet excluſa à ſtatuto, ſi tñ hæ-
res inſtituaĩ à patre, dicĩ eſſe ſua, ut per Alex.in cõſ.
131.uol.1.de quo meminimus.ſ.nu.937.ſequitur
Iaſ.in.l.Si emãcipati.ante nu.35.uer.ego põdero.C.
de collat.ꝓ quo Soci.ubi.ſ.dicit ſe aliâs allegaſſe tres
bonas leges ꝑ eũ hic relatas, quas ipſemet latius addu
cit in.l.ſi filius qui patri.col.8.de uul.& pupil.& in
l.cũ auus.ante nu.97.uer.ſed iterũ.et in cõſ.75.col.
2.uol.3.et refert ẽt Curt.iun.in conſ.160.col.3.et
ſequitur ẽt Alci.in.d.l.ſi filius qui patri.añ nu.32.
et quas tres leges ſibi aſcribit Tiraq.in.l.ſi unquã.in
uer.ſuſceperit liberos.num.123. Eſt uerum, ꝙ non-
nulli tenebant contrarium, quos reprehendit Corn.in
l.ſi fratris.col.4.uer.6.fallit.C.de iu.delib.allegan-
1188 do eaſdem ferè leges, quas allegat Socin.hic. * quod
procedit, etiam ſi particulariter, tantum puta in dote,
eſſet inſtituta, dũmodo iure inſtitutionis, ut per Alc.in
d.l.ſi filius qui patri.añ nu.36.et uide.ſ.nu.1195.
1189 * Et adeo etiam procedit, ut ẽt poſſit petere ſupple-
mentũ legitimæ quicquid aliâs eſſet, ut latiſſime ꝑ Mar.
Socin.ſen.dicentem ſe in hoc contradicentẽ reperiſſe
neminem, in conſi.30.in.4.dub.uol.1.& maxime
col.10.uer.ad quintum. & Curt.ſen.in conſ.37.de
quo etiam late per Soci.in conſ.150.uol.1. quod ege
1190 ret longiori indagine.* Secundò pro hac opin.facit,
quia licet in emphyteuſi recepta pro ſe & filijs ma-
ſculis & fœminis hæredibus, maſculi præferantur fœ
minis, ſtante ſtatuto excluſiuo fœminarũ, ut per Bar.
in.§.ſi liberi. attamẽ ſi pater inſtituit hæredes maſcu
los & fœminas, tunc æqualiter admittentur, ſecundũ
Torn.hic ante num.154.ſed uide not.ſ.nu.1171.
cum ſequen. Ad idem faciũt not.in.§.Quidam recte.
ſecundum com.opi.ut not.ſ.nu.1153.per hanc enim
deciſ.uides, ꝙ diſpoſitio teſtatoris potius declaratur
ab alia diſpoſitione hominis, q̄ à ſtatuto in cauſa inte-
ſtati loquente: niſi dicas, ꝙ hæc deciſ.loquitur de diſpo-
ſitione eiuſdẽ hominis, in hac autẽ.q.agitur de diſpoſi-
tione alterius, ideſt grauati. Hanc etiam opin.tenet
D.Fab.hic in fi.ſi teneamus, ꝙ teſtator non cenſeatur
ſe conformare cum diſpoſitione ſtatuti.& eandẽ opin.
tenent omnes illi, qui ſimpliciter tenent, quòd etiam ſi
grauatus decedat ab inteſtato, eius tamen filia exclu-
dat ſubſtit.ut retuli.ſ.poſt nu.1178.uerſ.ſed ſtãte.
Cæterum ſi teneamus, ꝙ teſtator cenſeatur ſe con-
formare cum diſpoſitione ſtatuti, et ꝙ filia grauati ab
inteſtato decedentis excludat ſubſtitutũ, tunc D.Fab.
col.fi.& Torn.poſt nu.154.col.2.uer.ultimo, tenent
ꝙ etiam ſi filia inſtituatur hæres à patre, attamen nõ
excludet ſubſtitutum. Mouetur primò D.Fab.quia in
fideicommiſſo agitur de ſucceſſ.ipſius teſtatoris, non
autem grauati, uulg.§.cum filiæ. Secundò, quia quali
tas poſitorum in conditione magis attenditur reſpectu
teſtatoris, quàm grauati, ut in.§.Si quis rogatus.
Mouetur etiam Torniel.quia ſequeretur, ꝙ mens teſta
toris non interpretaretur ſecundũ potentiam ſucce-
dendi ab inteſtato, quod eſt contra not.ſ.nu.1119.
Secundò, quia conditio iſta eſt caſualis, & propterea
cũ deficiat ex facto grauati, dicitur adimpleta.l.iure
ciuili.de cond.& dem. * Tertiò, quia ſequeretur, ꝙ 1191
interpretatio condit.magis dependeret à uolũtate gra
uati, q̄ teſtantis, quod eſſet abſurdũ. adde, quia non de
bet eſſe in poteſtate grauati eludere fideic.l.Fideic.de
condi.& dem.l.Si ita quis.§.fi.eo.tit.& ut per Deci.
in conſ.399.Ruin.in conſ.122.col.5.uol.2.quibus
adde Bar.in.l.ſi cognatis.colum.2.uer.opp.prout hic
tex.de reb.dub. Sed tuendo opin.Soci.ad prædicta re-
ſponderi poteſt, & ad primum omiſſa reſponſione ad
§.cum filiæ.relata.ſ.nu.1118.& quicquid ſit, an
in fideicommiſſis attendatur ſucceſſio, uel proximitas
ipſius teſtatoris, an uerò grauati, de quo late.ſ.num.
1114.& in ſpecie de qualitate poſitorum in condit.
per Rip.in.§.ſi quis rogatus.poſt nu.13.reſpondetur
illud certũ eſſe, * ꝙ an quis cenſeatur poſitus in condi 1192
tione, uel ne, attẽditur ſucceſſio, & proximitas ipſius
grauati, non autem teſtatoris: de hoc eſt tex.in.l.cum
auus.& not.ſ.num.852. ubi quando eſt ſubſtitutus
alter filius teſtatoris, ſi attenderetur proximitas ip-
ſius teſtatoris, non deberet ſubintelligi cõditio, ſi ſine
filijs, nec filij ex grauato deberent eſſe poſiti in condi-
tione, quandoquidem quò ad teſtatorem in priori gra-
du ſit ſubſtitutus, q̄ filij ex grauato, iuxt.not.ſ.num.
854.uer.nec obſtat. & tamen contrarium ibi decidi
tur: quod alia ratione eſſe non poteſt, niſi quia atten-
ditur ſucceſſio ipſius grauati, et ita etiam diximus.ſ.
poſt nu.855.& ad hoc uide Rui.poſt Soc.in cõſ.166.
col.fi.uol.2. Ad ſecundum dicas, ꝙ procederet, ſi re-
pugnarent ſimul uoluntas teſtatoris, & grauati. præ-
ferretur enim uoluntas teſtatoris, quemadmodum
præfertur etiam eius qualitas, ut dicit D.Fab.ſecun-
dum Ang.utrunque Imol.& com.opin.in.d.§.ſi quis
rogatus. Sed in propoſito caſu dicimus, * ꝙ uoluntas 1193
teſtatoris in hoc non repugnat, immo concurrit cum
uoluntate grauati, ut paulò.i.dicemus in uer.ſed ni-
hilominus.& per conſequens, hæc teſtatoris uoluntas
magis, q̄ eius ſucceſſio, uel qualitas, attendenda eſt.
* Non obſtat prima ratio Torniel.quia reſpondetur, 1194
ꝙ mens teſtatoris interpretatur quidem ſecundũ po-
tentiam ſuccedendi ab inteſtato, quando in contrariũ
nõ adeſt præſumpta cauſa teſtati, aliâs uerò interpre
tatur ſecundum cauſam teſtati, per reg.l.Quandiu.et
l.Antequã.ſed hic adeſt præſumpta cauſa teſtati, ut.i.
latius declarabimus in uer.ſed nihilominus.ergo &c.
accedat, quia connec.illa cõformitatis cum ſtatuto de
facili tollitur, ut not.ſ.nu.1158. Non obſtat ſecũda
ratio, quia primò reſpon.ex not.per Soci.in.l.iure ci-
uili.maxime in.3.limit.de condi.& dem.ut per eum,
et ex diſtinctione Rui.in conſi.166.col.4.uol.3.uide
licet, prædicta procedere, quando præcedebat obli-
gatio implendi eam conditionem, ſecus quando gra-
uatus ſub illa conditione dependente à facto ſuo,

*ut ſi capitolium aſcenderit, non erat obligatus illam
conditionem adimplere. l. cum ab eo. de contr. empt.
ut ibi per eum. quando autem quis teneatur adimple-
re conditionem, ponit Alciat. in rubr. ſolut. matrim.
Et certe attenta ratione Torn. ſequeretur, ꝙ conditio
illa, ſi ſine filijs, ſemper diceretur uerificata, quando-
quidem deficiat ex facto grauati, qui poſſet abſtinere
à generatione filiorum, ut faciunt uirgines. & pari-
ter, immo fortius, conditio illa, ſi inteſtatus deceſſerit,
(nam & ipſa dicitur caſualis, ut per Areti. in conſi.
1. col. 2. in fi. cum ſeq. Rui. in conſ. 113. prope fi. uol.
3. ea ratione, quia ad uidendum, an conditio ſit caſua-
lis, attenditur perſona uocati, non autem grauati, ut ꝑ
Are. in. d. col. 2. uer. præmitto.) ſemper diceretur ue-
rificata, cum deficiat ex facto grauati, qui nunquã co
gitur teſtari, ſi non uult. hæ autem illationes longe
lateq; à ueritate abſunt, ergo &c. accedant quæ dice
mus in fine reſponſionis ad ſequens argu. Non obſtat
tertia ratio ipſius Torn. quia ad eam reſpondet Socin.
in. d. conſ. 182. col. 2. & Ruin. in conſ. 144. col. ant.
uol. 2. & in conſ. 152. col. 4. eo. uol. ꝙ hoc nõ eſt mi-
rum, argu. auth. Contra, rogatus. C. ad trebell. ut per
eos, quos adde ad Tiraquell. in. l. si unquam. in uer. ſu-
ſceperit liberos. poſt nu. 128. qui ita dicit, neminem
tamen allegans. Aliter etiam reſpondet idem Socin. in
l. cum auus. ante nu. 97. uer. ſed in contrarium. ꝙ quã
do filiæ non ſunt inſtitutæ à patre, & ſic remanent ex
cluſæ per ſtatutum, tunc non cenſentur poſitæ in con-
ditione, ſed excluduntur, quia teſtator cenſetur ſe cõ-
formare cum diſpoſitione ſtatuti: uerum quando ſunt
inſtitutæ à patre, & per conſequens nõ ſunt amplius
excluſæ à ſtatuto, ceſſat ratio, quare non cenſeantur
poſitę in conditione, & per conſequens ceſſat ẽt obie-
ctio. Sed ultra eos aduertendũ puto, ꝙ in caſu iſto non
dicitur interuerti fideicõmiſſum quia quod non eſt, in-
teruerti non poteſt. l. Nam & ſi. in fin. princ. de inius.
rup. hic. n. non eſt fideicommiſſũ cum deficiat conditio
propter ſuperexiſtentiam filiæ, cui nõ obſtat ſtatutũ,
cum loquatur ab inteſtato, non autem quando filia eſt
inſtituta. non ergo dicitur grauatus teſtando interuer
tere fideic. ſed impedire, ne extendatur ad excluſionẽ
filiæ, quæ aliâs, & quidem regulariter, excludit ſubſti
tutum. d. l. cum acutiſſimi. ponamus. n. ꝙ ſubſtitutio di
ceret, ſi ab inteſtato deceſſerit, ipſe autem grauatus te
ſtetur, diceremus'ne eum interuertere fideic? certe nõ,
ſed diceremus deficere conditionẽ, ut not. ˙s˙. nu. 803.
cum ſeq. Immo fortius, ponamus, ꝙ teſtator nõ ſolum
præſumptiue, ſed expreſſe ſe conformaret cum ſtatu-
to dicens, & ſi filius meus deceſſerit cum filiabus ab
inteſtato excluſis, ſubſtituo Titium, & ꝙ filius inſti-
tueret hæredes filias ſuas, diceremus'ne, ꝙ teſtãdo in-
teruerteret fideic? uel ꝙ cum conditio deficiat ex fa-
cto grauati, habeatur pro impleta, ut dicebat Torn. in
ſuperiore arg? certe non, ſed diceretur defeciſſe condit.
ex uoluntate teſtatoris, qui cũ appoſuerit cõditionẽ, ſi
ab inteſtato, cenſetur contrarium uoluiſſe, ſi teſtatus
decederet, ut not. ˙s˙. nu. 804. Quid? non'ne filia in te-
ſtamento dotata, renuntians doti, ut teſtamentum ex-
pugnet, dicitur interuertere diſpoſitionem ſtatuti?
& tamen Bal. conſuluit poſſe, quem pro mirabili & à
nemine allegato refert Alcia. in. 3. lib. parad. c. 11. in
fin. cui neque ego quidem aſſentire poſſum, maxime
per not. per Pariſ. in conſi. 85. nu. 52. uol. 2. Sed ad-
huc ꝑ magis intrinſeca enucleatione huius. q. cogita.
prima. n. facie in contrarium uidetur facere, quia di-
cere, ꝙ teſtator cenſeatur ſe conformare cum diſpoſi-
tione ſtatuti ab inteſtato loquentis, nihil aliud uide-
tur ualere, q̃ teſtatorem cenſeri uelle, ut quod ſtatu-
tum ab inteſtato diſponit, ſit diſpoſitũ ex ſuo teſtamẽ-
to, quo caſu grauatus non poteſt in contrarium quic-
quam attentare. ponamus, obſecro, caſum, ꝙ teſtator
diceret, hæredi meo ſubſtituo illos, qui ab inteſtato ſi-
bi ſuccederent, poſſet'ne grauatus eo caſu inſtituere
extraneum, eò quia teſtator dixerit, qui ab inteſtato?
certe non, iux. not. ˙s˙. poſt nu. 431. uer. & ſi diceres.
idem ergo in caſu noſtro dici debet, cum taciti & ex-
preſſi idem ſit iudicium. Accedat, quia aliâs teſtator
præſumeretur ſe cõformare cum diſpoſitione graua-
ti, nõ autem cum diſpoſitione ſtatuti, patet, quia ſi gra
uatus decedit ab inteſtato, excluditur filia, & admit-
titur ſubſtitutus, ex præſumpta mente grauati, iuxt.
˙s˙. alleg. Si uerò decedit teſtatus, inſtituta hęrede filia,
Soci. uult, ꝙ tunc attendatur teſtamentum ipſius gra-
uati, et ſic ſequitur id, quod ſtatim dicebã. Sed nihilomi
nus uidetur ad prædicta reſponderi poſſe, ꝙ ſi preſup-
ponamus uoluntatem teſtatoris claram, ut in exemplo
paulò. ˙s˙. poſito, uel etiam in ter. noſtris, ſi teſtator po
ſuiſſet in conditione ſolos maſculos. tunc. n. clarũ eſt,
ꝙ grauatus filiam, uel alium inſtituendo, nihil contra
fideic. operaretur, cum in claris non ſit locus coniectu
ris: ſed in caſu noſtro totum contrarium uidetur dicen
dum, quia ſicut ſtatutum non tollit facultatem dece-
denti, quin poſſit filiam hæredem inſtituere, ut per Bar.
in. l. 1. C. de pact. quem ſequuntur com. Doct. ibi, ut ꝑ
Deci. in cõſ. 378. col. pen. ad fi. & Bru. in tract. illius
ſtatuti, art. 8. quæſt. 6. immo ſi inſtituatur, eſt ſua hæ-
res, ut ſupra diximus num. 1188. ita etiam teſtator
tacite ponendo filios in conditione, quo caſu de iure
com. ueniunt etiam filiæ, non cenſetur abſtuliſſe fa-
cultatem grauato, quin poſſit filiam hæredem inſtitue
re, & ideo non ſolum non adeſt præſumpta mens te-
ſtatoris excludendi filiam hæredem grauati, ſed immo
eam includendi, ſi ab ipſo grauato hæres inſtituatur.
quia ſicut teſtator cenſetur ſe conformare ſtatuto in
caſu inteſtati ad excluſionem filiæ, ita etiam cenſetur
ſe conformare in cauſa teſtati ad eiuſdem filiæ inclu-
ſionem, ut contrariorum eadem ſit diſciplina. et ita in
effectu ſentit Bru. in. d. trac. in. 5. art. q. 12. col. 4. Et
pro prædicta opin. Soci. poſſet forte modo adduci ra-
tio Torniel. adducta in præced. quæſt. poſt num. 1181.
ꝙ aliâs ſequeretur, ſtatutum inductum ad fauorem
patris, ut non teneatur inſtituere filiam, retorqueri in
odium, uidelicet, ꝙ non poſſit eam effectualiter, ſi ue- 1195
lit, hæredem inſtituere. ✻ Retenta ergo prædicta cõ-
cluſione eam amplia primò, etiam ſi eſſet inſtituta ſo-
lum in re certa, iuxt. not. per Bru. in. d. tractatu ar-
tic. 5. quæſt. 12. col. 4. & uide ſupra nu. 1188. facit
quod in ſimili de feudo habetur per Doct. alleg. ˙s˙. an-
te nu. 362. & alibi ſæpe. ✻ Secũdò amplia etiã ſi. d. 1196
filia inſtitueretur hæres in minus ſolemni teſtamẽto,
iux. §. Ex imperfecto. ita Iaſ. poſt alios ibi poſt nu. 14.
& Bru. in ſæpe alleg. trac. art. 9. q. 1. col. 5. aliâs col.
8. & Tiraquel. in. l. si unquam. in uer. ſuſceperit libe
ros. nu. 124. Sed idem dicendum uidetur, etiam ſi eſſet*

*inſtituta in teſtamento pupilli, uel alterius non ualẽ-
tis teſtari, ſtante alio ſtatuto, (prout etiam in hac ci-
uitate) ꝙ ille dicat̃ inteſtatus deceſſiſſe, qui nullum fe
cit teſtamentum, ſiue de iure potuerit facere, ſiue nõ.
ita ſingul. conſuluit Rom. in conſ. 199. in. 1. dub. ubi
ꝙ mater hæres inſtituta à filio ſuo pupillo, non exclu-
ditur ab agnatis, qui aliâs ab inteſtato uigore ſtatuti
eam excluderent, licet teſtamentum illud ſit nullum,
ut notum eſt. Ad idem, quod conſuluit Calder. in conſ.
6. An ſtatutum. ſub tit. de conſtit. ꝙ ſtatutum de dece-
dente ab inteſtato non habet locum in uſurario teſtan
te ſine cautione, de qua in. c. Quanquam. de uſur. in
6. & hæc conſ. alleg. etiam Deci. in. l. ſi auia. col. 3.
C. de ſucceſſ. edic. & in. l. 1. in prin. ff. quod quiſque
iur. & in. c. Ex tenore. ante nu. 8. de reſcript. Pro qua
opin. multum facit quod conſuluit Curt. iun. in conſi.
134. ubi ꝙ ſtatutum excludens ab inteſtato matrem
propter agnatos, non habet locum in hæreditate pu-
pilli, cui pater fecit ſubſtit. pup. licet ſubſtitutus fuiſ-
ſet præmortuus, & ſic licet ſubſtitutio illa euanuerit,
ſecundum eum, ſeu, & forte melius, fuerit pro non
ſcripta, iux. §. Et eum tripliei. de ead. toll. Eſt uerum, ꝙ
Rom. mouetur etiam propter fauorem matris hære-
dem inſtitutam, & Cur. etiam mouetur, ne mater ex-
cludatur à luctuoſa hæreditate filij, ſed & in ter. no-
ſtris agitur de fauore filiæ. Contrariũ tamen uidetur
teneri poſſe ex eo, quod conſuluit Ant. de Butr. in cõſi.
25. Ad primum. quem allegat etiã Deci. in. d. l. 1. quod
quiſque iur. & ſequitur Pariſ. de præd. immemor in
conſ. 72. nu. 11. uol. 3. & ex eo, quod ſpecialiter con-
ſuluit Angel. in conſ. 159. Corradus. in. 2. dub. ubi ꝙ
conditio, ſi inteſtatus deceſſerit, dicitur uerificata, li-
cet teſtatus fuerit, ſed teſtamentum poſtea irritum fa
ctum fuerit propter capitalem ſentẽtiam, ut late per
eum. et Cald. ſ. alleg. illud tenet ſolum, quando teſta-
mentum non ualet propter aliquod accidens, ut in ca-
ſu ſuo: ſecus aũt fatetur eſſe, qñ propter defectum per
ſonæ efficientis, ut per eum. Et contra Curt. iun. uide
not. in ter. per Pariſ. de eo tamen immemorem, in cõſ.
22. col. 1. in fi. uol. 2. & faciunt not. per Quintil. ſiue
quiſquis fuerit, in. 43. declam. contendentem, legem,
quæ ultima teſtamenta rata eſſe mandabat, etiam in
primo locũ habere, licet aliud poſtea ſed inualidũ cõ-
ditum eſſet. Sed & in eadem ſpecie contra Curt. con-
ſuluit, ut ipſe Cur. aſſerit, Deci. & uidetur prima fa-
cie eſſe in conſ. 617. ſed non ſe fundat eò, ꝙ ſubſtitu-
tus eſſet præmortuus, ut dicit Cur. iun. immo nullũ ibi
uerbum de hoc: ſed ſolum ſe fundat propter ſtatutũ, de
quo. ſ. ꝙ ille dicatur decedere inteſtatus &c. dicẽs ꝑ
illud tolli dubiũ de pupillo, put ẽt aſſerit in cõſ. 693.
remittens ſe ad latius dicta in conſ. 333. ubi tñ nihil
de hoc dicit. et per cõſequens ſi conſ. 617. eſt, ut dixi,
illud, de quo loquitur Curt. iun. eſſet ibi auctoritas De
cij in indiuiduo contra opin. Rom. qui ſuper. d. ſtatuto
principaliter ſe fundat. Sed põt dici, primò, ꝙ Dec. in
hoc eſſet ſolus, cũ in caſu nec Butr. nec Ang. adeſſet ſta
tutum illud. deinde ꝙ Deci. non diſputat, prout facit
Rom. de quo Dec. nõ meminit. ideo cogitandũ relinquo.
1197 ✱ Limitatur modo pariter ẽt econtra iſta fall. qñ iſta
perſona ſuperſtes, quæ aliâs ex præſumpta mẽte teſta
toris excluderet ſubſtitutũ, ipſa forte eſſet excluſa ab
aliquo alio à ſucceſſione grauati, uel ab inteſt. de iure
com. uel municipali, uel quia grauatus aliũ inſtituiſſet
hæredẽ, uel qa ſuperſtes repudiaſſet hæreditatẽ graua
ti, uel quia cõditio quò ad perſonã quæ &c. hr̃ pro de-
fecta, ſed non quò ad ſubſtitutum. in omnibus. n. his ca
ſibus admitteretur ſubſtitutus, q aliâs excluderetur.
ita not. Doc. hic, & in. d. l. pen. Bal. in conſ. 371. Sub-
ſtitutio fideic. uol. 3. in no. Rui. in cõſ. 178. col. 3. uol.
2. cum alijs, quos allegat Rip. hic num. 140. & quos
j. particulariter in quolibet. d. caſuũ allegabimus, &
per cõſequens in præd. caſibus apud hæredem grauati
remanebit ſolũ legitima & trebellianica, ſi grauatus
ſit filius teſtatoris, ut ſignãter inferunt Cum. et Imol.
quos refert Caſt. in eadẽ ſpecie conſulens in cõſ. 279.
aliâs. 280. Præſuppoſito ſtatuto. col. 3. uol. 2. & idẽ
ipſe Caſt. tenet in cõſ. 431. aliâs. 433. Præſuppoſito
ꝙ. d. ſorores. eo. uol. et ita ẽt com. tenẽt Doc. in pup. ut
late not. ſ. nu. 951. Et ex ꝑdictis põdera, ꝙ in fideic.
attẽdit̃ ſucceſſio grauati, qua de re late. ſ. nu. 1114.
Et ex prædictis ẽt inferri ut̃ limit. ad reg. illã, ſi uinco
uincentẽ te etc. l. De acceſſionibus. de diuer. et tẽp. præ-
ſcrip. ut nõ ꝓcedat in hac materia. nã, ut uides, iſte ex
cludens perſonã quæ &c. nõ tñ excludit ſubſtitutum,
quinimmo facit admitti ſubſtitutũ, qui aliâs exclude-
retur. ſed uide, an ratio colligi poſſit ex not. ſ. num.
964. uerſi. ad ſecundum. Sed de omnibus ſupra di-
ctis caſibus particulariter diſcutiamus. Quò ad pri-
mũ dicunt Doc. ꝙ ſi frater ſuperſtes eſſet conſangui-
neus tñ, & ſupereſſet mater, quæ ipſum excludit, uel
ẽt ſi ſupereſſet alius frater utrinque coniunctus, iux.
auct. Defuncto. tunc ille ſuperſtes non excluderet ſub
ſtitutum, ſed pluralitas reſolueretur in ſing. & admit
teretur ſubſtit. ita poſt Caſtr. & Fulg. declarat Alex.
in. d. l. pen. col. 2. ubi ẽt Iaſ. col. 3. Alex. in conſ. 92.
col. 3. uol. 3. et ꝑ Corn. in cõſ. 186. col. 2. in prin. uol.
3. ſed particulariter d̉ matre uide. ſ. nu. 965. ✱ Hinc 1198
infertur, ꝙ ſi quis ſubſtitutus eſſet, ſi hæredes deceſſe-
rint ſine filijs maſculis, et primus decedat cũ filiabus,
et ſic in illo uerificetur cõditio, admittetur ſtatim ſub
ſtitutus non obſtante ſuperexiſtentia alterius, q aliâs
ex præſumpta mẽte teſtatoris excluderet ſubſtitutũ.
ratio eſt, quia ſuperſtes excluderetur ab inteſtato à fi-
liabus defuncti. ita Corn. in conſ. 20. uol. 4. Pariſ. in
conſi. 42. colum. penul. uolum. 2. Gozad. in conſi. 67.
col. 4. Ex qua illat. infert Rui. in cõſ. 139. col. antep.
uolum. 3. quòd maſculi ex altero in conditione poſiti
dici debent uocati ẽt ad portionẽ alterius relinquentis
tñ fœminas, ne aliâs ſubſtitutus admittatur excluſis
deſcendentibus teſtatoris nolentis ſubſtitutũ admitti,
quouſq; extaret aliquis deſcendens teſtatoris, ut ibi ꝑ
eũ alleg. ẽt. ſ. nu. 1070. quẽ adde ad not. ſ. nu. 786.
✱ Pariter ẽt infertur, ꝙ ſi ſuperſtes eſſet relegatus, 1199
uel profeſſus religionẽ in cõmuni quoq; bonorum inca
pacem, tunc ille ſuperſtes nõ excluderet ſubſtitutum,
iux. not. per. Rip. hic nu. 124. ✱ Hanc tñ limit. intel 1200
lige, niſi grauatus eã perſonã ab alio ab inteſtato ex-
cluſam inſtituiſſet hæredem, iux. not. ſ. num. 1103.
✱ Secundò intellige (nec inconueniẽt hæc inculcare, 1201
quia facile è memoria labuntur) qñ illa ꝑſona q̃ etc.
excluſa fuiſſet in totũ, ſecus ſi ſolum pro parte, iuxt.
not. ſ. nu. 1087. forte tamen ſufficeret, ſi pro maiori
parte eſſet excluſa, iuxt. not. infra num. 1205. &
alias ampliat. & limit. uide. j. nu. 1214. cum ſequẽ.*

1202 ✻ Quò ad ſecundum caſum, uidelicet, quãdo perſona
quæ &c. eſſet ab inteſtato per aliũ excluſa ex forma
ſtatutorum, dic, ut late diximus. ſ. nu. 1112. cũ ſeq.
& hanc concluſ. pariter declara, ut præcedentem de-
1203 clarauimus. ✻ Quò uerò ad tertium caſum, uidelicet
quando grauatus alium inſtituiſſet hæredem, ꝙ tunc
pluralitas reſoluatur in ſingul. non obſtante ſuperex-
ſtentia alterius, qui ex præſumpta mente &c. ita limi
tat Bal. poſt Nicol. de Mat. in. d. l. pen. ſequuntur mo-
der. ibi, & hic. idem tenet Caſtr. & Fulg. in. d. l. pen.
quos refert & ſequitur Soci. in conſi. 94. col. 3. uolu.
4. idem tenet Caſtr. in conſ. 431. Præſuppoſito ꝙ. d. ſo
rores. uol. 2. & in conſ. 447. Intentio D. Bart. col. 2.
eo. uol. Capr. ſolum Imol. hic allegans in conſ. 11. col.
fi. idem tenet Alex. in conſ. 38. col. 3. uol. 1. & in cõſ.
91. col. 3. in fi. eo. uol. repetito ut. ſ. poſt nu. 550. &
in conſ. 92. uol. 3. & in cõſ. 88. col. 2. uol. 7. & in. §.
Etiã ſi parente. licet prædicta nõ alleg. col. fi. ante uer.
per hoc infertur. de quo. ſ. nu. 902. idem tenet Corn.
in conſ. 20. & 226. uolu. 4. & in conſ. 186. col. 2.
uol. 3. Soci. in conſi. 94. uol. 4. ambo iſti in eo caſu, li-
cet contrarij, Bertran. in conſ. 134. uol. 1. Rui. in cõſ.
18. col. 4. uol. 2. quem etiam uide in conſ. 126. col. 5.
poſt med. uolu. 3. Cranet. in conſ. 113. col. 2. Bello. in
conſ. 82. col. antep. in fi. cum ſeq. & pro hac opi. Bal.
in conſ. 435. Factum tale eſt, quidã nomine Cola. uol.
3. in no. allegat. l. ſi poſt mortem. §. ſi liberi. de contra
tab. ſubdens tamẽ ſe neſcire, an hæc fuerit mens teſta
toris, ſed credere mentem teſtatoris fuiſſe, ꝙ ſucceſſio
extraneorum tolleretur natiuitate ſuorum, ſed nõ pro
pterea poſſe recedere ab hoc textu, niſi adeſſent alia in
dicia, & ꝙ religioſi illi ſubſtituti, quorum uita in puri
tate conſcientiæ debet eſſe fundata, debent magis in-
hęrere conſcientiæ, q̃ legum ſcientiæ. Sed unde, quæſo,
tanta in hoc caſu Baldi religio? quandoquidem licet
ſubſtitutus excluderetur, non tamen ſuperſtes coniun
ctus, uel poſitus in conditione, ut ibi, potuiſſet admitti,
ſed admiſſus fuiſſet hæres ſcriptus, ſtante glo. in. l. Lu-
cius. de qua not. ſ. nu. 713. iunc. reg. l. Quandiu. &
l. Antequam. Maneamus ergo in hac concluſ. prout
etiam not. ſ. nu. 1197. fundata in reg. illa, ꝙ paria
ſunt, aliquem non extare, uel extare & non ſuccede-
re, cum alijs reg. ſimil. quæ notæ ſunt. Contrarium ta
men tenet Caſtr. ſibi contrarius in conſi. 279. aliâs
280. Præſuppoſito ſtatuto. col. 3. uol. 2. quia ſufficit,
ꝙ ſuperſtes poſſit ab inteſtato ſuccedere, ad hoc ut ex-
cludat ſubſtitutum, uulg. §. cum quis. et. l. Lucius. et. l.
1. C. de condi. inſer. ſubdens maiorem eſſe auctoritatẽ
tenentium hanc partem, quàm Nicol. de Mat. & quàm
Bal. ſibi contrarij, qui in. d. l. pen. non fuit recordatus
de prædictis, & uide etiam. ſ. in materia pupill. poſt
nu. 951. uer. contrarium. Prædictis tamen non obſtã
tibus recedendum non eſt à priore opin. quæ eſt com.
ut ſatis ſuperq́; ex prædictis patet. Nec obſt. cõtraria,
quia ad ea late reſpõdimus in materia pupill. ſ. num.
1204 951. cum ſeq. ✻ Amplia hanc concluſ. procedere, ẽt
ſi in teſtamento inualido, dummodo de iure communi,
iſte hæres inſtitutus excluderet ab inteſtato quẽcunq;
1205 alium, iux. not. ſ. poſt nu. 1196. ✻ Amplia ſecundò,
etiam ſi grauatus inſtituiſſet in aliquo hæredem ſuper
ſtitem qui &c. ſed tamen in maiori parte inſtituiſſet
alium, attenditur. n. quod plus eſt, & per conſequens
perinde eſſet, ac ſi ſuperſtes coniunctus fuiſſet in totũ
excluſus, quo caſu pluralitas reſoluitur in ſing. ut. ſ.
diximus nu. 1197. ita Alex. in conſ. 38. ad fi. uol. 1.
de quo uide per Torniel. hic ante nu. 148. ✻ Amplia 1206
tertiò, etiam ſi grauatus non diſpoſuiſſet expreſſe de
illis bonis, ſed ſolum ſimpliciter inſtituiſſet alium hæ-
redem uniuerſalem, ut per Pariſ. in ter. in conſi. 72.
col. antepen. uol. 3. In contrarium tamen facit text. in
§. Quòd autem. Inſti. de legit. agna. tut. & in. l. inte-
ſtato. ff. de legit. tuto. per quem Cacialup. conſuluit,
ꝙ ſubſtitutio, ſi aliquis inteſtatus decederet, locum ha
bet in eo, qui teſtatus eſt, ſed non expreſſe diſpoſuit de
bonis illis fideicõmiſſo ſubiectis. ſequitur Soci. in cõſ.
92. in. 3. dub. uol. 3. quem ſimpliciter allegat Alciat.
alleg. ſ. poſt nu. 805. & ſequitur Pariſ. in cõſi. 44.
prope fi. uol. 3. quibus adde, ꝙ in caſu Socin. conſuluit
etiam Iaſ. in conſ. 196. uol. 2. Et per. d. §. Quod aũt.
conſuluit Corn. in conſ. 133. col. fi. uol. 2. ꝙ ſtatutum
excludens matrẽ à ſucc. filij, patre decedente nõ facto
teſtamento, locum habet, ẽt ſi pater teſtetẽ, dũmodo nõ
ſignãter diſponat de bonis filij ſubſtituẽdo pup. ſequiẽ
Bru. de ſtat. exclud. fœm. pp maſc. art. 8. q. 6. Et con-
ſuluit Cranet. in conſi. 236. ꝙ in ſtatuto excludente
filias à ſucceſſ. domuum nullo facto ordinamento per
patrem, requiritur ꝙ ſignanter de ipſis domibus ali-
quid diſpoſuerit, ut late per eum, qui col. antep. alle-
gat. d. §. Quod autem. & Soci. in. d. conſ. 92. Et nuper
reperio, ꝙ Sylua. de præd. nemine memor in conſ. 14.
idẽ conſuluit, quod Soc. & alij. ſ. alleg. Immo ẽt qñ te
ſtatus eſſet, uide not. ſ. poſt nu. 804. uer. contrarium.
cũ ſeq. Veruntamen tenẽdo præd. ampliat. ad prędicta
reſponderi poteſt, & primò ad tex. in. d. §. Quod autẽ.
reſpondeo, uerum quidem eſſe, ꝙ licet quis teſtetur de
bonis ſuis, ſi tamen non prouidit de tutore, dicitur in-
teſtatus quò ad tutelam, quia non ualet conſequentia,
teſtator prouidit de hęreditate, ergo etiam de tutore,
& ita procedit tex. in. d. §. Quod autem. & in. d. l. in-
teſtato. ſed bene ualet conſequentia, teſtator hæredẽ
inſtituit, ergo intelligitur de omnibus bonis, de quibus
diſponere poterat, teſtatum eſſe. & ita in effectu re-
ſpondet Pariſ. in. d. conſi. 72. col. 7. poſt me. cum ſeq.
& Rui. in. §. Et quid ſi tantum. col. 22. Ad auctorita-
tem uerò. d. Doc. primò reſpon. ꝙ loquũtur, quando illa
bona non fuerant teſtatori acquiſita eò, ꝙ prædeceſſit
grauato: & ſic cum de illis teſtari non poſſet, merito
quò ad illa habetur pro inteſtato. & ita expreſſe dicit
Soci. ubi. ſ. col. pen. ante uerſi. igitur. non enim quis
præſumitur diſponere de his, de quibus diſponere non
poteſt, ut per Deci. in conſ. 378. col. 1. uer. ſecundò.
comprobat Zuccar. in. l. fi. nu. 436. aliâs nu. 484. C.
de edic. di. Adr. toll. cum latè cumulatis per Cranet. in
conſ. 298. col. 3. ad fi. ſed in propoſito noſtro potuit
teſtari, ergo &c. Secundò reſpon. ꝙ deciſ. illa reproba
tur à Rui. in. d. §. Et quid ſi tantum. col. 20. cum ſeq.
& Alcia. in. 3. lib. de uerb. ſign. pag. 157. octaua for
mæ, uer. ſextò. & Pariſ. ſibi contrariũ in. d. conſ. 72.
& circa prædicta uide etiam. ſ. nu. 710. cum ſequen.
✻ Prædictã cõcluſ. limitat dupliciter Rui. in cõſ. 67. 1207
in. 2. dub. col. 6. uol. 3. primò, & certe ſubtiliter, pro
cedere, qñ ſubſtitutio non eſſet facta, tanquã de agna-
to, ſed alia ratione, uidelicet affectionis. ſecus autem,
quãdo aliquis ſubſtitutus eſſet tanquam agnatus, quõ

*teſtator uocauit poſt mortem amborum hęredū agna-
torum & magis proximorum, ratione agnationis con
ſeruandæ. Cum. n. d. ratio agnationis conſeruandæ mi
litet, etiam ſi grauatus alium inſtituat hæredem, utiq;
militare debet ē̄t deciſ. Doct. ꝙ coniunctus proximior
excludat ſubſtitutum, ut per eum. Secundò (& modo
nimis ſubtiliter) limitat prædictam concluſ. procede-
re, quando coniunctus ſuperſtes uel poſitus in condit.
ab ipſo uſque initio. i. tempore ſubſtitutionis fuiſſet ab
inteſtato ſucceſſurus grauato. cum. n. tunc pluralitas
ideo non reſoluatur in ſingul. quia teſtator reſeruare
cenſetur coniuncto ius illud legit. hæred. quod ſibi cō-
petebat, iux. not. s. nu. 1060. meritò ſequitur, quòd
ceſſante poſtea. d. ratione legit. hęreditatum, de mente
teſtatoris uideatur fuiſſe, ꝙ pluralitas reſolui deberet
in ſingul. & ſubſtitutus admitti, ſecundum prędictam
concluſ. Cæterum quando omnino ab ipſo uſque ini-
tio, coniunctus uel poſitus in condit. fuiſſet per alium
proximiorē ab inteſtato excludendus à ſucceſſ. graua
ti, tunc licet grauatus inſtituat hæredem illum proxi-
miorem, nihilominus ille coniunctus ſuperſtes, uel po-
ſitus in condit. excluderet ſubſtitutum, ut in pulchro
eius caſu. Sed certe mihi uidetur, ꝙ Rui. loquatur con
tra not. per Doc. tam in materia fideicommiſſ. ut. s.
nu. 1197. quàm in materia pupill. ut. s. nu. 951. ad
quæ, licet ipſe Rui. col. ſeq. conetur reſpondere, diuer-
ſificando caſum, quando coniunctus excluditur à ma-
tre, à caſu ſuo, ut per eum, attamē aduerte, quòd be-
ne quidem loquitur in caſu de matre, aſſignando ra-
tionem, quare mater excludens coniunctum, licet ipſa
excludatur, faciat partem. d. coniuncto: ſed dum lo-
quitur poſtea de caſu ſuo, omittit perſonam excludē-
tem ipſum coniunctum, quæ eſt illa, quæ facit difficul
tatem, & loquitur tantummodo de ipſo coniuncto, uel
poſito in condit. et de ſubſtituto, dicens ꝙ incluſio ſub
ſtituti non debet excludere cōiunctum, uel poſitum in
condit. cum actus incluſionis ſubſtituti nō ſit, unus et
idem cum excluſione cōiuncti, uel poſiti in condit. qui
omnino alio iure excluſus erat. i. admitti non poterat.
Sed certe Rui. ſalua tanti uiri reuer. ſe, ut uides, inuol
uit. nam non dicunt Doc. ꝙ incluſio ſubſtituti exclu-
dat coniunctum, uel poſitum in condit. ut eos dicere
præſupponit Rui. ſed ꝙ incluſio matris, licet excluſæ
per ſubſtitutum, excludit coniunctum, uel poſitum in
condit. oporteret ergo, ꝙ Rui. aſſignaret rationē diffe-
rentiæ, quare in caſu ſuo ille nepos ex filia licet exclu
ſus per ſubſtitutum, non debeat ita facere partem ne
poti ex fratre poſito in condit. cum actus incluſionis
ſubſtituti ſit unus & idem cum excluſione. d. nepotis
ex filia, quemadmodum eſt unus & idem cum exclu-
ſione matris, de qua in pupill. ſubſtit. s. nu. 951. &
cum excluſione aliorum, in materia fideicommiſſ. de
1208 quibus. s. nu. 1197. cum ſeq. ✠ Et prædicta inferun
tur ad deciſ. pulchra. q. Nam habemus, ꝙ prohibitus
alienare extra familiam non prohibetur inſtituere
extraneū, qui ſucceſſurus fuiſſet ab inteſtato, ut not.
s. nu. 402. quid ergo ſi prohibitus alienare non eum
ſed alium prorſus extraneum hæredem inſtituat, an
tūc ille, qui in caſu alienat. uocatus fuerat, poterit bo
na illa uendicare? In qua quidem quæſtione Soci. in. l.
marcellus. §. Quidam liberis, col. 2. in prin. s. eo. (pro
ut eum intelligit Rui. in. §. Diui. col. 48.) tenet ꝙ nō,
quam opin. tenet etiam Rui. in. §. Diui. col. 31. ad fin.
& in conſ. 89. nu. 29. uol. 2. licet in his ultimis locis
non alleget Soci. & mouetur Rui. per doc. Bar. in. l. 2.
§. Item ſi in facto. de uerb. oblig. inducendo, ut per eū.
Cæterum ipſe idem Rui. in. d. §. Diui. d. col. 48. ubi de
Soc. mentionē facit, tenet contrarium, motus per hanc
limit. Nicol. de Mat. & aliorum, de qua. s. diximus.
ſed hanc limit. etiam Socin. ubi. s. pro ſe alleg. & ſic
iſti Doc. (ſi uerum eſſet, ꝙ Soci. de hac. q. loqueretur,
ut dicit Rui. ubi. s.) uiderentur eundem cothurnum
(ut in prouerbio eſt) utrique pedi imponere, ſed diffe
rentia eorum eſſet, quia Socin. perſonam, quæ ex præ-
ſumpta mente &c. de qua hic, uideretur æquiparare
uocato in caſu alienat. de quo ibi, arguendo poſtea, ut
ſicut hic perſona quæ &c. non excludit ſubſtitutum
extraneum, quando alius eſt hęres inſtitutus, ut. s. ui
dimus, ita etiam ibi uocatus in caſu alienat. non ad-
mittatur ad reuocandum alienata, ſi extet alius pro-
ximior ueniens ab inteſtato. Contra uerò, Rui. per-
ſonam quę &c. de qua hic, æquiparat uenienti ab inte
ſtato, de quo ibi, arguēdo, ut ſicut hic perſona quæ etc.
non excludit ſubſtitutum, quando alius eſt hæres inſti
tutus, ut. s. uidimus, ita etiam in ea quæſt. ueniēs ab
inteſtato non debet excludere uocatū in caſu alienat.
quādo alius eſt hæres inſtitutus. & iſta inductio Rui.
proculdubio iudicio meo magis applaudet, et eius opi.
uerior uidetur, ꝗ̄ contraria. cui adde, ꝙ aliâs ſequere-
tur, uocatum in caſu alienat. nunquam poſſe reuoca-
re alienata, quia ſemper ſupereſſet aliquis, qui ſuc-
ceſſurus fuiſſet ab inteſtato. ✠ Cæterū attende, obſe- 1209
cro diligēs lector, an Rui. bene uel male intelligat So-
cin. qui iudicio meo, aut ego tota, ut aiunt, aberro uia,
aut non loquī de hac quæſtione. Soc. n. ubi. s. col. 2. in
prin. quem etiam retuli. s. nu. 403. tractans, quando
legata ueniant in reſtitutione fideicommiſſi, uer. Secū-
dò limitatur. dicit, ꝙ quando prælegata ſunt prohibi-
ta alienari fauore alterius, quàm fideicommiſſarij uni
uerſalis, tunc non ueniunt in reſtitutione fideicōmiſſi
uniuerſalis: poſtea ſubdit, ꝙ ſi prohibitio alienationis
eſſet ſimplex, & ſolo fauore ipſius fideicōmiſſarij uni
uerſalis, tunc talia legata uenirent in reſtitutione fi-
deicommiſſi uniuerſalis, duabus rationibus per eum
ibi alleg. uerum, ſi prohibitio alienationis eſſet facta
fauore illius, qui ſpecialiter in caſu alienationis uoca
tus erat, tunc non uenirent, ſed ille ſpecialiter uocatus
præferretur fideicommiſſ. uniuerſali, & ita etiam re
tuli. s. nu. 403. Denique ſubdit Soci. (& hic eſt pū-
ctus) ꝙ ſi prohibitus alienare inſtituiſſet hæredem ue
nientem ab inteſtato, tunc uenirent in reſtitutione fi-
deicommiſſi uniuerſalis, quia cum tunc ſpecialiter uo-
catus eſſet excluſus, per. d. §. cum inter. non obſtaret
fideicōmiſſ. uniuerſali, & ad hoc adducit doc. Mata. et
aliorum hic, de qua. s. diximus. & ita eum etiam re-
tuli poſt nu. 402. Vides ergo, ꝙ Soc. non loquitur, quā
do eſt inſtitutus alius penitus extraneus, prout dicit
Rui. ſed quando eſt inſtitutus ueniens ab inteſtato, &
propterea hæc doct. Socin. non meruit allegari ad ter.
q. prædictæ, ſed bene ad ter. q. de qua. s. num. 411. ut
ibi diximus, in qua quidem. q. Soc. duo facit. Primò. n.
tenet opin. Rui. (licet ipſe eum non alleget) ut ibidē
dixi. Secundò illam limitat non procedere, quando ſpe
cialiter in caſu alienationis uocatus, excluſus eſſet*

per uenientem ab inteſtato hæredem inſtitutum à pro
hibito alienare, iuxt. d. §. cum inter. ut retuli poſt nu.
402. et uide Cur. iun. in. d. l. pen. col. pen. et Soc. iun.
in conſ. 151. col. 2. uol. 2. ſed redeamus, unde digreſſi
1210 ſumus. ✲ Quò ergo ad quartum caſum, uidelicet, quã
do perſona illa, quæ ex præſumpta mente &c. repu-
diaret, ꝙ tunc admittatur ſubſtitutus, tenent Doc. al-
leg. s. in materia pupill. nu. 984. cum ſeq. ubi reſpon
1211 dimus ad obiecta. ✲ Et retenta hac opi. eam ſingu-
lariter limita, niſi ſupereſſet alius uel extraneus cohæ
res, qui etiam inuito ipſo filio poſſet, beneficio ipſius
filij, excludere ſubſtitutum. & hoc, ſi teneamus opi. de
1212 qua. j. nu. 1231. ✲ Quò ad quintum caſum, uideli-
cet, quando conditio habetur pro defecta reſpectu per
ſonæ quæ &c. ſed non reſpectu ſubſtituti, exemplũ eſt,
quando alter grauatorum ingreditur monaſterium.
1213 ✲ tunc enim cũ monaſterium habeatur loco filij, iux.
late not. in. c. in præſentia. & in auct. niſi rogati. &
per Deci. in conſi. 426. & alibi ſæpe, & per con-
ſequens, licet conditio habeatur pro defecta quò ad al
terum ſuperſtitem, (quod intellige, ſi monaſteriũ eſſe
ctualiter ſuccedat. aliàs enim admitteretur ſubſtit. ſu
peruiuens, poſt mortem tamẽ naturalem grauati in-
greſſi religionem bonorum capacem, ut per Rimin. in
conſ. 481.) attamen ſi ſubſtitutus eſſet locus pius,
uel eccleſia, cuius reſpectu monaſterium non habetur
loco filij. d. c. in præſentia. & §. ſed hoc pũti. in auct.
de ſanctiſſ. Epiſcop. tũc pluralitas reſolueretur in ſin
gul. ita Bal. in conſ. 82. In quæſt. col. 2. uer. tertiò uidẽ
dum. uol. 5. in ant. ſubdens hoc eſſe ſubtile, & uerum,
ubi etiam alia ratione mouetur, uidelicet, quia hoc ca
ſu ne reſpectu quidem alterius coniuncti ſuperſtitis
conditio haberi deberet pro defecta, attento priuile-
gio illius, ad quem finaliter bona peruentura ſunt,
arg. not. s. nu. 458. Sed melior eſt prima ratio, ne at
tenta ſecunda ratione ſequatur, ꝙ coniunctus utatur
priuilegio contra ipſum priuilegiatum. i. eccleſiã, uel
locum pium ſubſtitutum, non ſolũ uſq; ad mortem ip-
ſius coniuncti ſuperſtitis, ſed forte etiã poſt, ſi condi-
tio in ipſo coniuncto deficeret, quod eſſe nõ debet. ſed
iterum cogita, quia in ea. q. magis congruum uidetur
dicere, ꝙ ſuperſtes non excludat ſubſtitutum, cum
ipſe ab alio ab inteſtato de iure communi ſit exclu-
ſus, iux. not. s. nu. 1197. q̃ dicere, ꝙ conditio quò ad
ipſum ſuperſtitem habeatur pro defecta. quid enim
refert ſuperſtitis ab inteſtato uenientis, an conditio
ſubſtitutionis habeatur pro defecta, uel nec cum ipſe
1214 omnino ſit excluſus. ✲ Prædictas concluſiones am-
plia, ut procedant non ſolum, quando ſuperſtes uellet
excludere ſubſtitutũ ad fauorem extranei hæredis in-
ſtituti, ſed etiam quando ad fauorem deſcendentis te-
ſtatoris, hæredis inſtituti ab ipſo grauato: nam ne tũc
quidem poſſet excludere ſubſtitutum, cum ipſe exclu-
datur, ut per Rui. in conſi. 126. col. 3. in priu. iunct.
1215 col. 6. uol. 3. per doc. Bar. per eum ibi alleg. ✲ Secun-
dò amplia, etiam ſi adeſſet dictio collectiua. cum enim
perſona quæ &c. tunc perinde habeatur, ac ſi non ſu-
pereſſet, ut ex prædictis patet, ſequitur, ꝙ non obſtãte
collectiua admittatur ſubſtitutus. ita ſignanter Iaſ.
nullum alium allegans in. d. l. pen. col. 3. poſt me. ſub-
dens, & ſic patet, ꝙ in dictione, uterq;, Imperator hic
non ſe fundat. Et hanc opin. tenet etiam Saly. in. d. l.
pen. et Alex. ibidem col. pen. dicens hanc eſſe com. opi.
quicquid contrarium teneat Caſt. in. §. cato. relat. per
Alex. in. d. conſi. 92. ſed uide late not. s. num. 1055.
cum ſeq. Cogita uerò, an limitari poſſent omnes præ-
dictæ concluſ. quando adeſſet dictio, tota. cum. n. tunc
induceretur tacita reciproca inter ipſos grauatos, ſe-
cundum Soci. hic col. 3. uer. aliquando & tertiò. ſequi
tur, ꝙ cõiunctus ſuperſtes, licet à ſucceſſ. defuncti eſ-
ſet ab inteſtato, uel ex teſtamento excluſus, attamen
admitteretur excluſo ſubſtituto, tum quia reciproca
præcedens nõ ſinit pluralitatem reſolui in ſingul. iux.
not. j. nu. 1311. tum uerò etiam, quia primus dece-
dens non poſſet in bonis illis reciproco fideic. ſubiectis
alium hæredem inſtituere. Sed ego quidem fateor, ꝙ
ubicunque eſſet inducta tacita reciproca inter congra
uatos, prædictæ concluſ. ceſſarent, ut not. d. nu. 1311.
ſed ꝙ hoc caſu inducatur, depẽdet à not. s. nu. 564.
cum plur. ſeq. ✲ Secundò principaliter fallentia. s. 1216
data, uidelicet, ꝙ pluralitas non reſoluatur in ſingul.
quando supereſt perſona quæ &c. non procedit, quan
do ſubſtitutio eſſet facta per dictionem, ſi quis, ut te-
net Soci. in conſ. 76. col. 2. uol. 3. & ita dicit etiã Rip.
immemor Soci. hic nu. 83. ubi hanc ſubſtit. appellat
particularem, quod & ego puto uerum, non quidẽ per
rationẽ Soci. de ſubſtitutione ſimpliciter facta, (ea. n.
s. extitit reprobata nu. 1088.) ſed quia cõditio dici
tur in caſu illo in totum uerificata, & propterea fra-
ter non excludit ſubſtitutum, ut uidimus. s. nu. 462.
cogita tamen propter not. s. num. 1035. ſed uide. s.
poſt num. 102. uer. & facit. ✲ Tertiò principaliter 1217
fallentia. s. data non procedit reſpectu tranſmiſſio-
nis. nã non obſtante ſuperexiſtẽtia perſonæ quæ &c.
attamen portio primi tranſmittetur ad hæredes ſub-
ſtituti prædefuncti ſecundo, dummodo in ipſo ẽt ſecun
do uerificetur poſtea conditio illa. excluſio enim ſubſti
tuti facta per ſuperſtitem fuit ſolum pro intereſſe ip-
ſius ſuperſtitis, quo ceſſante finitur excluſio. ita ſub-
tiliter conſuluit Rui. in conſ. 85. col. 3. uol. 2. de quo
quia. s. late diximus num 464. cum ſeq. ideo ulterius
hic non inſiſto. & forte etiam poſſet dici, ꝙ tunc non
agitur de pluralitate reſoluenda in ſingul. cum condi-
tio præſupponatur uerificata in utroq;. ✲ Quartò li 1218
mitatur. s. dicta fall. niſi conſubſtituta eſſet etiã alia
perſona quæ &c. tunc. n. ẽt alius conſubſtitutus licet
extraneus admitteretur, non obſtante, ꝙ ſupereſſet
perſona quæ &c. & ita pro limit. ad hanc fall. notat
Aret. in. l. Si pater puellę. quam legit cum. l. in arenã.
C. de inoff. teſt. per rationem per eum alleg. quod no-
ta, quia non reperi ab aliquo relatum: pro qua faciũt
cumulata. s. nu. 969. cum ſeq. Sed dicas, ꝙ immo ibi
nulla ſupererat perſona quæ &c. nam non ipſe quidẽ
conſubſtitutus, ut dixi. s. nu. 1074. cum ſeq. ſed neq;
etiã alia perſona, ut per ipſum Aret. ibi. Et cõtra hãc
limit. tenere uidetur Soci. dando alias reſponſiones, li-
cet de Aret. immemor, in conſ. 94. col. 3. uol. 4. & ip-
ſemet Aret. in conſ. non impreſſo, incip. Diligenter di-
ſcuſſis. prout colligitur ex relatione facta per Soc. hic
nu. 27. & uide omnino ſeq. limit. ✲ Quintò limita- 1219
tur prędicta fall. niſi à principio eſſet etiam grauatus
extraneus unà cum filijs: & aduerte, ꝙ extraneũ ac-
cipio pro quocunque, qui non ſit perſona quæ &c. &
pluribus etiam alijs modis accipitur, ut per Barb. in
conſi.

conſi.28.col.4.uol.2. & alio modo in.§. Accedit.C.
de rei uxo.acti. Vt ergo planius intelligas, pone ca-
ſum, ꝙ ſint inſtituti duo filij, & extraneus ſimul, &
ꝙ poſtea ſubſtituatur aliquis alius extraneus, ſi hæ-
redes inſtituti deceſſerint ſine filijs, dubium ſit, an
tunc defuncto uno ex filijs pluralitas reſoluatur in
ſingul. in qua quidem.q. Aret. in conſi. Diligenter di-
ſcuſſis, nõ impreſſo, tenuit, ꝙ cũ reſpectu portionis ex-
tranei non poſſit ſupereſſe perſona quæ &c. & per
conſequens pluralitas, citra controuerſiam, reſolua-
tur in ſingul. reſolui etiam debeat reſpectu portionum
filiorum, licet in eis detur ſupereſſe perſonã quæ &c.
& hoc per reg. l. Nam hoc iure. & hanc deciſ. refert
Soc. hic nu.19. & nu.27. & in. l. Cum auus. poſt nu.
54. Ruin. in conſi.3. col. antep. uol.2. & latius idem
Rui. hanc opin. tuetur in conſ.157. uolum.2. maxime
col.4. in prin. ponderans idem uelle Bart. hic, dum re-
ſpondet ad. l. Quamuis. C. de impub. ubi erant grauati
filius, & uxor, quæ eſt extranea (de quo tamen. ˚i˚.
nu.1300.) & tamen Bart. à ceſſante ratione ſolut.
ſuę, uidetur uelle, ꝙ ſi ibi ſubſtitutio illa eſſet fideic.
pluralitas reſolueretur in ſingul. ut latius ibi per eũ.
circa quem tex. uide. ˚i˚. nu.1309. & hanc opin. uide
tur tenere etiam Soci. alleg. ˚s˚. in præced. limit. quam
& opi. ſequitur D. Fab. hic nu.51. aliâs.79. ſubdẽs, ꝙ
1220 forte obtineret in practica. * Pro prædictis bene fa-
cit deciſ. moder. Sen. in. l. In teſtamento. C. de teſt. mi-
lit. ꝙ in ſubſtitutione facta filio, & extraneo ſimul,
ne reſpectu quidem filij ſubintelligitur conditio, ſi ſi-
ne filijs: ſequitur Socin. in conſ.191. col.5. uolu.2. &
Deci. de præd. immemor in conſi.504. col.3. uerſ. ter
tiò. & late habetur per ſeptimũ & decimũ ſubſcrib.
ad conſ. Soci. iun.128. uol.1. & per Rui. in conſi.3.
nu.18. uol.2. & latius in conſ.157. col.5. eo. uol. &
hanc rationem adducit in ter. Soci. in. d. conſ.94. col.
1221 3. uol.4. uide tamen. ˚s˚. nu.976. * Facit etiam, quia
in reciproca ſubſtit. facta filijs impub. & extraneo
ſimul inſtitutis, non comprehenditur tacita pupilla-
ris, propter admixtam perſonam extranei, ut per Sa-
ly. & Rom. & com. Doc. in. d. l. Ex teſtamento. C. de
teſt. mil. cum alijs alleg. per Rui. in. d. conſ.3. col.3. in
fi. & in. d. conſi.157. ſed eſt omni tempore fideicom.
ut etiam per Corn. in conſi.93. col.2. uol.3. Soc. iun.
in. d. cõſi.128. col.13. & ibi ſeptimus ſubſcrib. col.
2. in fi. cum ſeq. & hoc ſimile adducit etiam Areti. in
conſ. ˚s˚. alleg. prout eum refert Soci. in. d. l. Cum auus.
poſt nu.54. quibus addo, ꝙ idem eſſet, quando in ſub-
ſtitutione admixtus eſſet alius frater maior. l. In teſta-
mento. ubi Caſtr. optime declarat. C. de teſt. mil. Bar.
& com. Doc. in. l. Lucius. alleg. ˚s˚. num.1039. Facit
etiam, quia retenta opin. illa, ꝙ ſubſtitutio facta poſt
mortem plurium, quorum ſuperſtes &c. inducat reci-
procum fideicommiſſum, nõ habet locum, quando eſſet
admixtus extraneus. ita Pariſ. de quo. ˚s˚. num.569.
1222 * Pro prædicta etiam opin. facit alia deciſ. Alex. in
l. Si filius, qui in poteſtate. col.3. de lib. & poſth. rela-
ta per Rui. in conſ.1. nu.14. uol.2. ubi ꝙ licet primũ
teſtamentum ſolemne, in quo ſint inſtituti uenientes
ab inteſtato, etiam ꝙ non omnes, non tollatur per ſe-
cundum minus ſolemne, etiã ꝙ in ſecundo ſint inſtitu-
ti omnes uenientes ab inteſtato, ut per Ruin. poſt Alex.
& alios in. d. conſ.1. col.5. uerſi.2. cui adde Socin. in
conſi.229. col.2. uol.2. attamen ſi in primo ſint in-
ſtituti uenientes ab inteſtato unà cum extraneo, tunc
tollitur per ſecundum minus ſolemne, in quo ſint inſti
tuti ſoli uenientes ab inteſtato, iux. ter. §. Si quis aũt.
l. Hac conſultiſſima. C. de teſtam. Ad hoc tamen reſpõ
deri poſſet, ꝙ non uertitur præiudicium uenientiũ ab
inteſtato, ꝙ in caſu illo ſecundum tollat primum, ſed
potius eſt eorũ fauor, ad hoc, ut hoc modo extraneus
ille excludatur. & ſuper hoc ſe fundat deciſ. illa, ut p
Rui. poſt Alex. in. d. conſi.1. poſt num.14. Facit ulti
mò pro prædictis, quia teſtator non plus dilexit filium
in hoc caſu, q̃ extraneum, ſed extraneus ſuperſtes nõ
impedit, quin pluralitas reſoluatur in ſingul. ergo ne-
que etiam filius impedire debet, et ita arguit. D. Fab.
num.79. Sed uide, an hoc arg. poſſit forte retorqueri,
ut dicemus. ˚i˚. ante num.1228. & prædicta opi. ma-
xime uidetur procedere, quando teſtator eundem ex-
traneum inſtitutum ſubſtituiſſet filijs, circa quod uide
not. ˚s˚. nu.1080. cum ſeq. uel quando filij eſſent in re
rũ tum certa inſtituti, ſecundum D. Fab. ante nu.81.
in no. uerum quò ad hoc ultimum uide. q. formatã. ˚s˚.
num.1077. Contrarium tamen, ꝙ immo quilibet re
guletur ſecundum qualitatem ſuam, ſcilicet filius ſe-
cundum prærogatiuam ſuã, & per conſequens in eius
portione pluralitas non reſoluatur, & pariter extra-
neus, licet coniunctus filio, regulerur iuxt. qualitatem
extranei, & per conſequens, ꝙ in eius portione plura
litas reſoluatur, & ſubſtitutus admittatur, non obſtã
te ſuperexiſtentia filiorum: & in ſumma, ꝙ hoc caſu
fiat difformis interpretatio, tenet Soci. hic nu.19. &
num.27. dicens ꝙ ita conſuleret & iudicaret, et in. l.
Cum auus. poſt nu.54. uer. cõtrariũ. mouetur ex not.
per Bar. in uulg. §. Titia. de leg.2. cui adde eũdem Bar.
in conſi.33. Præſupponitur. (quicquid contrarium di
cat Saly. relat. per Fely. in c.1. col.4. de præſcrip. nã
opi. Bar. eſt com. ut per Pic. in. d. §. Titia. nu.38. quã
& tenet Rui. in cõſ.26. uol.5.) * ubi ꝙ uſusfructus 1223
relictus uxori reſoluitur in alimenta, quo ad portionẽ
filij, quò uerò ad portionem extranei inſtituti cũ filio,
importat totum uſumfructum. Ad hoc tamen argu-
mentum rñdet Rui. in. d. conſi.157. col. pen. in prin.
et ſeptimus ſubſcrib. ad. d. conſi. Soc. iun.128. col.3.
uer. non obſt. & ut per eos. Alio etiã modo rñ. D. Fab.
poſt num.80. in no. ꝙ ibi agitur de portione ſibi filio
relicta, meritò non regulatur prout portio extraneo re
licta: hic autem agitur de portione alteri relicta: et ſic
non eſt bonũ ſimile. ſed ad hãc reſpon. replicari poſſet
ultra not. ˚s˚. ante num.925. ꝙ ſicut Barto. arguit de
materia. l. Cum acutiſſimi. ad hanc, declarãdo tamen
ut diximus ſupra poſt num.859. ita etiam argui po-
teſt de materia. §. Titia. ad hanc. Secundò replicatur, ꝙ
etiam in his ter. uidetur agi de portione propria, quã-
doquidem intereſt defuncti, ꝙ portio ſua uadat potius
ad fratrem ſuum, q̃ ad ſubſtitutum. Mouetur etiam
Soci. quia receditur à proprietate ſermonis collectiui,
ergo etiam recedi debet à reg. illa uniformis determi-
nationis, ſtante perſona qua &c. Sed ad hoc etiam
reſpondet Rui. in. d. conſi.157. col. antep. uol.2. ut per
eum. Pro hac etiã opi. Soc. adduci poteſt uulg. §. Ex im
perfecto. ubi teſtamentum minus ſolemne, uidelicet,
coram duobus teſtibus, ualet quò ad filios, licet quò ad
legata extraneis relicta non. Ad idem uidetur text.

*ſimilis in.l.fi.§.1.C.ſam.erciſ.quem allegat glo.in.l.
3.C.de inoff.teſt.de qua.ſ.nu.981.Ad idem uidetur
tex.in.l.Si ita ſcriptum.de manum.teſt.& hæ tres le-
ges ſunt illæ, quæ allegantur per Bart. in.d.§.Titia.
quem uidendum eſſe dicit Soci.hic poſt nu.227.Sed ad
omnes has tres.l. una reſponſione reſpondet Ruin.in
d.conſ.157.ubi.ſ.& uide.j.poſt num.1226.ante
uer.& hanc.Ad.d.etiam.l. si ita ſcriptum. reſpondet
1224 d.ſeptimus ſubſcrib.ubi.ſ. ✻ Pro hac eadem opin.
facit, quia licet in extraneo non ſubintelligatur con-
ditio,ſi ſine filijs,attamen in filio, licet inſtituto unà
cum extraneo(immo etiam in ipſo extraneo, ut not.
ſ.nu.976.)ſubintelligitur.ita not.Corn.(quicquid
cõtrarium dictum fuerit.ſ.nu.1220.)in cõſ.197.
uol.3.& Soci.ſibi contrarius hic nu.19. & latius in
l.cum auus.col.19.uer.ſeptimò infertur. ubi mone-
tur per duas rationes,ut per eum, quarum prima eſt,
ut ibi patet,Cacial.præceptoris ſui, ſaluo ꝙ ipſe ad-
dit.l.in teſtamento.C.de teſt.mil. ubi præſumptio uni
tatis ſermonis cedit præſumptæ uoluntati teſtatoris,
ut diximus etiam.ſ.poſt num.133.uer.hinc eſt.quod
qualiter procedat,uide per decimum ſubſcrib.ad cõſ.
Soci.iun.128.uol.1.& contrarium tenet Zuccar. in
l.fi.C.de edic.di.Adr.toll.nu.84.per.l.Quãuis.de qua
j.nu.1309.ſed ꝓ Soc.adde,ꝙ collectiua cedit p̃ſum-
ptæ menti teſtatoris,ut not.ſ.ante nu.1060. Sed ad
hoc etiam reſpondet Rui.in.d.conſi.157.col.penul.ꝙ
non receditur à proprietate uerborum propter fauo-
rem filiorum,ſed immo ſolum receditur, quando non
1225 extat perſona quæ &c.ut in tex.noſtro.✻ Pro hac ea
dem opin.facit, quia teſtamentum fratris inſtituentis
pro parte uilem perſonam,& pro parte alium, rum-
pitur pro parte uilis perſonæ,& pro alia non, ut per
1226 Bal.in.l.Fratres.q.2.C.de inoff.teſt.✻ Pro hac eadẽ
opin.facit deciſ.eiuſdem Soci.in.l.2.col.fi.uerſ.2.q.
de uulg.& pupill. ubi ꝙ,ſi pupillo defuncto ſuperſint
mater & frater,qui æqualiter ab inteſtato ſuccedũt,
iux.auth.Defuncto.tunc licet tacita pupill. admitta-
tur contra fratrem, non tamen admittitur contra ma
trem:cuius opi.quò ad dimidiam ſpectantem matri, te
net etiam Crot.in.l.ne coniuncti.num.193.licet quò
ad aliam dimidiam diſſentiat,qua de re.ſ. ante num.
969.& nu.980. Adducit etiam Socin.hic num.19.
pro hac opin.ꝙ in duobus pupillis,ſi alter,malitia ſup
plente ætatem,decedat cum filijs,excluditur ſubſtitu-
tus,licet in altero, in quo malitia non ſuppleat ætatẽ,
dicta conditio non ſubintelligatur,ut per Imol.hic,&
uidimus.ſ.nu.999. Ad quam tamen rationem reſpõ
deri poteſt, ꝙ immo etiam in alio ſubintelligitur.d.cõ
ditio,adeo ut filij alterius excludant ſubſtitutum, tã-
quam ꝙ conditio,ſi ſine filijs, ſit adiecta utrique pupil
lo:& propterea, cum non fuerit uerificata in utroq;,
ſubſtitutus excludatur,ut diximus.ſ.nu.1014.quod
quidem ſecus eſſet,ſi in alio non cenſeretur adiecta cõ
ditio illa,iux.n... ſ.nu.463. Et adduci etiam poteſt
quod uoluit Soci.iun.in conſ.151.col.3.uol.2.ꝙ ſub-
ſtitutio reciproca inducitur inter perſonas quæ &c.
quando ſubſtitutio fit poſt earum mortem in tota, ſe-
cundum opin.de qua.ſ.poſt nu.567.uer.contrariam.
etiam ꝙ inter eas ſit admixtus alius, qui non dicatur
perſona quæ &c.ut retuli etiam.ſ.nu.569. Pro ea-
dem etiam opin.adduci poteſt doc.Bart.hic, dum uult,
ꝙ in compendioſa quælibet ſubſtitutio reguletur ſecũ
dum propriam cuiuslibet naturam,ut diximus.ſ.an-
te num.884. Accedat prædictis.l.mulieri & Titio.de
condi.& dem.de qua per Iaſ.& Cur.iun.& Rui.al-
leg.j.poſt nu.1272.ante uer.tertiò.&.l.si ita ſcri-
ptum.de manu.teſt.quas leges allegat Ruin.in conſi.
106.col.4.poſt med. uol.2. ubi etiam tradit ſubtilẽ
diſtinct. ut ibi per eum, qui tamen ſibi contrarius in
conſi.3.col.antep.uol.2.& in conſ.157.eo. uol.re-
ſpondet ad.d.l si ita ſcriptum. ut.ſ.retuli ante num.
1224. Et hanc opin.tenet etiam, ſi recte aduertis,
Rip.hic ante nu.135.dum uult,ꝙ extraneus non ha-
beatur in conſideratione nec quando tractatur de ſub
ſtitutione ſibi facta,in qua Ripa tenet pluralitatẽ re-
ſolui in ſingul.nec etiam econtra, quãdo tractatur de
ſubſtitutione filijs facta, in qua ſecus eſt, ſubdens,ꝙ
immo etiam ſi filius ſuperſtes non eſſet hæres fratris
prædefuncti,non tñ extraneus ſibi cõiunctus quicquã
conſequeretẽ,ſed ſubſtitutus in totũ admitteretẽ,qua de
re.j.nu.1231.hanc ẽt opi.tenet Torn.hic nu.147.
ut ꝑ eũ. ✻ Et tenẽdo hanc opi.rñderi põt ad reg.l.Nã 1227
hoc iure.de uulg.& pup.&.l. si legatarius.§.fin. ubi
Bar.de leg.3.ut reſpondet Soci.hic col.12. poſt me.ꝙ
ſicut in hoc tex.receditur à proprietate ſermonis col-
lectiui propter præſumptam mentem teſtatoris, eadẽ
etiam ratione recedi debeat à regula uniformis deter
minationis. Et alio modo reſpondet Dec.in conſ.416.
col.3.& Ruin.in eo.caſu in conſ.106.col.4.uol.2.
& uidetur eadem reſponſio cum ea, quam dat etiam
Torniel.nu.147.ut per eos. Aliter etiam ad eam reg.
reſpondet Ruin.in conſ.168.col.6.uol.2.poſt Aret.
in.§.Qui diſcretas. ꝙ prædicta regula procedit, ubi
aliquo caſu poteſt æqualiter determinare, aliâs ſecus.
adde eundem Rui.in conſ.18.uol.2.& uide Crauet.
in.l.cum filiof.in ultima parte col.3.poſt me. cũ ſeq.
Aliter etiam ad eam reg.reſpondet idem Rui.in conſi.
165.col.3.uol.2.uidelicet,ꝙ ſit uniformis determi-
natio,quando non uiolantur uerba,aliâs ſecus,ut late
ibi per eum. Sed uno uerbo in term.noſtris reſponderi
poteſt,prædictam regulam non procedere,quando da-
tur ratio diuerſitatis inter ipſa determinabilia, ut
not.in.d.l.Nam hoc iure. & patet ex deciſ.ſ.adduct.
facit.l.2.de off.proconſ.per quam ita dicunt Ang.&
Imol.Alex.& alij alleg.per Deci.in.l.in teſtamento.
in.3.not.in.1.limit.C.de teſtam.mil.ſubdentem ſub
hac limit.omnes alias contineri, & per eundem Deci.
in conſi.416.col.pen.& in conſi.456.col.pen.Soci.
in.l.Quoties.de cond.& dem. quæ tamen in re in diſpo
ſitione hominis contrarium tenet Alex. ſibi cõtrarius
in.d.l.Nam hoc iure.& in.§.Quidam recte. & latius
Iaſ.in conſi.162.col.2.in fi.cum ſeq.uol.2.ſed arg.
Alex.in.d.l.Nam hoc iure.reſpõ.Rui.poſt Aret.in cõſ.
165.col.3.uol.2.& in conſi.168.col.6.eo.uol.hinc
eſt,ꝙ potius attenditur natura rei, q̃ regu.uniformis
determinationis,ut per Iaſ.poſt Abb.et Card.in cõſ.
127.in fi.uol.1.Crauet.in.l.cum filiof.in.3.par.nu.
14.cui adde Alex. in conſi.158.in fin.uol.6. Iaſ.in
conſi.132.col.4.uolu.1. Barb. in conſi.34.col.18.
uol.2.& in conſi.43.col.11.eo.uol. Fortius uide-
tur, ꝙ immo qualitas & prærogatiua filij regulet &
ad ſe trahat qualitatem extranei, & per conſequens
ꝙ neque etiam in portione extranei unà cum filio te-
ſtatoris*

ſtatoris inſtituti & grauati, pluralitas reſoluatur in
ſingul. uel ſaltem ꝙ, uerificata etiã conditione in per-
ſonis utriuſq; filiorũ, extraneus tamen ſuperſtes impe
diat, ne pluralitas reſoluatur in ſingul. prout etiam
econtra, ſubſtitutus extraneus, qui aliâs excludere-
tur, attamen ſi ſit ſubſtitutus unà cum deſcendente te
ſtatoris, admittitur, & pluralitas reſoluitur in ſingu.
propter prærogatiuam filij ſubſtituti, ut not. s. num.
1218. accedant not. s. nu. 969. cum ſeq. Et quia te-
ſtator extraneum æque dilexit ac filios in inſtitutione,
& per conſequens etiam ubi de ſubſtitutione agitur,
uideri debet eundem æque ac filios dilexiſſe, argu. l. 1.
C. de impub. & §. Qui diſcretas. Sed hanc opin. non
firmo, neq; ullatenus puto ueram, maxime ex eo, quod
not. Doct. de fratre etiam coniuncto in ſubſtitutione
paſſiua, qui tamen non excludit ſubſtitutum, ſi ipſe ab
alio ab inteſtato ſuccedat, ut not. s. num. 1197. &
ꝓpterea econtra arguebat D. Fab. ut. i. poſt nu. 1222.
1228 uer. facit ultimò. ✠ Sed retenta opin. contra Aret. &
præceden. limit. ꝙ excludatur ſubſtitutus, an extra-
neus etiam cohæres fratris admittetur ad portionem
defuncti unà cum fratre excludente ſubſtitutum?
quaſi cui communicetur ius fratris. Et pro extra-
neo facere uidentur deciſ. alleg. ſupra num. 969. qui
bus accedant not. per Dec. in conſ. 377. col. fi. & per
Soci. in l. cum auus. poſt nu. 87. uer. item filia. & not.
s. poſt nu. 1011. uer. nec etiam quando. & j. num.
1231. ſed maxime pro extraneo facere uidetur deciſ.
Alex. in ter. in conſi. 175. col. 5. uol. 5. & not. s. nu.
1229 512. Pro contraria tamen opin. ꝙ ſolus frater admit
tatur ad totum, faciunt primò not. s. nu. 791. ✠ Se-
cundò, quia in ſimili, ſi decedat deſcendens, non ſuus,
ante aditam hæreditatem patris relictis filio & extra
neo hæredibus, talis hæreditas, cum non tranſmitta-
tur ad extraneum, tota tranſmittitur ad filium, ſecũ-
dum Corn. poſt Fulg. in l. 1. col. 2. ante fi. C. de his qui
an. aper. tab. ſequitur Alcia. in l. ventre. num. 29. de
acquir. hære. cui adde Ruin. poſt Bald. in conſi. 39. col.
pen. ad fi. uol. 3. ubi poſt alios per eum ibi alleg. idem
1230 tenet etiam in hæreditate delata infanti, contra Bar.
ut ibi per eum. ✠ Accedat alia deciſ. Bologn. ad Io.
de Ann. in conſi. 27. in fi. ubi ꝙ filius arrogatus nihil
participat de portione fœmina à filio legitimo & na-
turali excluſa, ſed tota illa portio ipſi legitimo & na
turali applicatur, circa quod tamen uide not. in l. il-
lam. C. de collat. Nec obſtat deciſ. s. alleg. quia pro re
ſolutione diſtinguendum eſt, ꝙ aut ille, de quo agitur,
licet ex perſona ſua non excluderet ſubſtitutum, atta
men aliâs etiam ſucceſſiſſet ab inteſtato unà cum ex-
cludente, & tunc etiam ipſe admittatur ad portionem
defuncti perinde, ac ſi nemo fuiſſet ſubſtitutus, & ita
procedunt in contrarium alleg. Aut uerò iſte, de quo
agitur, nec aliâs quidẽ ſucceſſiſſet ab inteſtato, et tunc
licet coniunctus excludat ſubſtitutum, ille tamen, de
quo agitur, non propterea quicquam conſequitur. ita
not. Soci. in d. l. 2. col. fi. uer. tertia. q. de uulg. & pup.
1231 poſt Bar. in l. 1. §. fi. de cõtra tab. cui adde not. in d. l.
illam. C. de collat. ✠ Bene forte attentari poſſet, ꝙ ſi
frater repudiaret, tunc forte extraneo communicare-
tur priuilegium fratris etiam inuiti, per not. in ſimili
de filio inſtituto, qui poteſt contratabulare teſtamen-
tum patris, etiam inuito filio præterito, in l. poſthumo.
C. de contra tab. & ſic contra Rip. hic relat. s. ante
num. 1227. quod tamen intelligo, quando ille, licet ex
traneus, (capiendo extraneum, ut. s. in principio hu-
ius. q. diximus) aliâs tamen unà cũ alio fratre coniun
cto in ſubſtitutione paſſiua, ſuccederet defuncto ab in
teſtato, prout eſſet alius frater, qui non eſſet nec coniũ
ctus in ſubſtitutione paſſiua, nec poſitus in cõditione,
iux. not. s. ante num. 1075. alioqui in alio extraneo
proculdubio procederet opin. Ripæ. Cogita tamen ſu-
per his, quia ex tempore uenerunt in mentem, immo
caſus, de quibus. s. raro eueniunt, & propterea leuius
tractantur, iux. glo. in clem. Dudum. de ſepult. et uulg. 1232
l. Legaui. à contrario ſenſu. ✠ Secundò principaliter
regula prædicta limitatur, ut non procedat in uſufru-
ctu, ſeu habitatione relicta poſt mortem pluriũ uſu-
fructuariorum, ſeu quibus habitatio relicta erat, etiã
ſi illi fuiſſent extranei. tunc enim pluralitas non reſol
uitur in ſing. nec ſubſtitutus admittitur niſi poſt mor-
tem omnium. ita Bar. hic, ut per Soci. poſt nu. 27. uer.
ſecunda limitatio. per tex. ſing. in l. codicillis. de uſuſ.
leg. de quo etiam. s. nu. 559. & 636. ſed nunc latius
examinabimus intell. illius text. Aduertendum ergo
eſt, ꝙ in text. illo deciduntur duo caſus. primus eſt de
legato proprietatis cuiuſdam fundi, & iſte eſt caſus
clarus, quia expreſſe dixerat teſtator, ꝙ uolebat por-
tionem primi reliquis accreſcere, ita ut fundus ille ad
nouiſſimum pertineret. ſolum quæritur ibi, an cenſea-
tur relictus ab hærede teſtatoris, uel ab hærede ultimi
legatarij, & reſpondet ꝙ ab hærede ultimi legatarij.
quod quidem eſt maximi momenti, ut in ter. illius tex.
declarat Aret. in conſi. 156. col. 4. ad fi. quem refert
& ſequitur Ruin. in conſi. 83. col. 3. uol. 2. & latius
conſi. 175. col. 3. & 4. eod. uolu. & diximus. s. num.
476. cum ſeq. quod tamen uidetur cõtra not. per Dec.
in conſi. 581. col. 3. in cuius caſu conſuluit etiã Soci. 1233
iun. in conſi. 113. uol. 1. ✠ Nec omitto, ꝙ Alci. in l.
vel ſingulis. pag. fi. male illum text. intelligit, dicẽs ꝙ
hoc quæſitum, an uidelicet ab hærede teſtatoris, uel ab
hærede ultimi cenſeatur relictum, refertur ad legatũ
habitationis, de quo in ſecũdo dub. illius tex. j. proxi-
me declarãdo. militaret enim tunc obiectum ſuũ, uide
licet, quomodo hæres uſufructuarij poſſit grauari, cũ
per mortem finiatur uſusfructus, uulg. §. Finitur. di-
cas ergo, ut dixi, ꝙ quæſitum illud refertur ad hoc pri
mum dubiũ de legato fundi, prout etiã declarat Rip.
hic num. 26. ante uer. mirandum. Secundus caſus ibi
deciditur circa habitationes relictas illis libertis in
domo, quibus uti quiſque conſueuerat, poſt quorum li
bertorũ mortem domus illa relicta fuerat reipublicæ
Arelat. quæritur enim, an quouſq; aliquis illorum li-
bertorum uiuat, admittatur reſpub. ad portionem ullã
uacantẽ, & reſpon. ꝙ non, ſed expectandam eſſe mor-
tem omnium. Super hac ergo ſecunda deciſ. illius text. 1234
uerſatur præſens diſceptatio, ✠ in qua in primis non
omitto, ꝙ Rip. hic poſt nu. 135. uer. aliter. & poſt nu.
26. uer. cæterum. & poſt nu. 146. uer. 3. dicit ſe ual-
de mirari de Doct. & ꝙ text. ille non eſt ad rhombum
huius materiæ, in qua tractamus de conditione intrin
ſeca, uidelicet, quando mors ipſorum grauatorum po-
nitur in conditione: cæterum ibi agitur de conditione
extrinſeca, quando uidelicet, mors illorum libertorũ,
qui nõ fuerãt grauati, ſed erant tanquam tertia per-

*ſed ſic eſt, ꝙ etiam ſi illa reſpublica non fuiſſet uoca-
ta, non tamen uſusfructus remanſiſſet apud illos liber
tos, quia uſusfructus morte finitur, ergo dicitur po-
tius quædam ſubordinatio, & nouũ legatum in locum
deficiẽtium omnium libertorum. legata enim poſſunt
dari ex die & ad diem, ut not. ĩ. ante nu. 1299. Cæ-
terum quò ad grauamen, illud non dicitur iniunctum
libertis, quorum nihil intereſt, ꝙ poſt mortem omniũ
reſpublica admittatur, ſed dicitur iniunctum hære-*
1242 *di, ad quem aliâs uſusfructus reuerteretur.* ✠ *Sola er
go difficultas illius text. eſt uidere, quare ibi expecte-
tur mors omnium libertorum, & pluralitas non reſol
uatur in ſingul. uidelicet, quare mortuo uno liberto,
reſp. illa non admittatur ad eius portionẽ, nec quò ad
uſumf. nec quò ad proprietatẽ.* Et *quidẽ quò ad uſumf.
rõ eſt, ſcdum* Bar. & Lancel. Dec. *ibi, quẽ alleg.* Alexã
*dri. in cõſ. 2. quia ſicut in uulgari pluralitas non reſol
uit̃ in ſing. pp ius accreſc. tacite reſeruatum, ut not. ĩ.*
1243 *nu. 893. ita nec in fideic. qñ militat ius accreſc.* ✠ *ſed
ſic eſt, ꝙ in uſufructu ẽt poſt ius acquiſitũ locũ habet
ius accreſc. ergo &c.* Quòd *autẽ ius accreſc. habeat
locum in uſufr. etiam poſt ius acquiſitum, eſt text. in
l. 1. §. interdum. de uſufr. accreſc. et in. l.* Si *mulieri cũ
liberis. eo. tit. de qua per* Iaſ. Curt. *iun.* & Rui. *qui in
ea ſpecie conſuluiſſe uidentur, primũ in conſ. 79. col.
fi. uol. 3. ſecundum in conſ. 14. col. 3. tertium in cõſ.*
1244 *33. col. fin. uolum. 2.* ✠ Quod *ampliatur procedere,
etiam ſi conditio adiecta perſonæ, cuius portio deficit,
non poſſet impleri per eum, cui accreſcit, ut per* Ang.
in pulchro caſu in conſ. 53. Ruſticus. *quod declarant*
Iaſ. & Cur. *iun. ubi. ſ. hic col. fin. ille colum. penult.*
1245 ✠ Cæterum *prædictam concluſ. ꝙ in uſufructu etiã
poſt ius acquiſitum habeat locum ius accreſcẽdi, limi
tat* Ang. *in. d. conſ. 53. non procedere, quando relicta
eſſet ſola commoditas, uel quãdo eſſet relictus uſusfru
ctus ad certum uſum, quod adde ad* Iaſ. *in. l.* Qui *quar
tam. §. 1. de leg. 1. ubi loquitur, quãdo relictus eſt uſuſ
fructus pro alimentis, & ad* Rui. *in conſi. 86. col. 3.
in prin. uol. 2. ubi idẽ dicit, quando eſſet relictus uſuſ-
fructus ad certum tẽpus, ut dixi etiam. ſ. paulò poſt*
1246 *nu. 167. uer. uel ſorte.* ✠ & *ex prædictis inferri ui-
detur, ꝙ uſufructuarius non poſſit habere duos ſubſti-
tutos, alterum uidelicet ſtatim poſt mortẽ ſuam. i. ſub-
ſtitutum uulg. alterum uerò poſt mortem ſuorum cõ-
ſortum. i. per fideic. & hoc propter not. ſ. poſt num.
581. uer. tertia concluſ. ſed defuncto uno ex uſufru-
ctuarijs ſi ſupſtites uelint eius portionẽ ex iure accre
ſcendi. i. ex tacita uulg. et tunc ſubſtitutus poſt mortẽ
omnium, nõ poteſt amplius, etiã mortuis omnibus, ad
mitti, tanquam illi ſubſtitutus, ſed admittitur tanquã
ſubſtitutus ultimo tantũ. et hoc modo poſſet ſorte ſal-
uari quod aliqui dicũt, uidelicet. in. d. l. codicillis. rẽp.
illam dici ſubſtitutam ultimo tantum, ut not. ſ. ante
nu. 552. & nu. 559.* Ex *prædictis etiam infertur ue-
ra eſſe not. ſ. nu. 646. & ſeq. ubi uide.* Cogita *tamẽ
ſuper prædictis, quia immo uidetur,* ✠ *ꝙ etiã in uſu-*
1247 *fructu agatur de iure non acquiſito. licet enim uſufru
ctuarius defunctus, iam fuiſſet admiſſus ad portionem
ſuam, attamen uſusfructus, qui accreſcit alijs, nõ eſt
idem, qui erat penes defunctũ, ſed alius, cũ uſusfru-
ctus quotidie conſtituat̃, ut dicit. d. §. interdũ.* Ex *quo
inferri uidetur, primò non eſſe uerũ, ꝙ regula illa, ius
accreſc. non habere locum poſt ius acquiſitum, fallat
in uſufructu. & ita poſtea reperi dicere* Rip. *in. l.* Re
*coniuncti. nu. 64. ſed ante eum, licet non dicat, hoc po
nit* Iaſ. *ibi nu. 176. uer. ſed tu. ubi etiam allegat* Bal.
ut per eum. ✠ Secundò *infero, ꝙ teneri poteſt opin.* 1248
Alex. *in. l. 1. col. antep. de uulg. & pup. non quidem ꝑ
eius rationẽ, ꝙ in uſufructu fallat. l.* Poſt *aditã. ſed qa
uſusfructus, de quo agitur, nõ fuerat defuncto acqui-
ſitus, ſed eſt nouus.* Tertiò *infero, ꝙ dictum* Bal. *in. l.*
Ab *eo. C. de fideic. de quo. ſ. nu. 647. poteſt eſſe uerũ,
quando in proprietate poſt ius acquiſitum habet locũ
ius accreſcendi, ut puta ex præſumpta mente teſtato-
ris, qua de re. ĩ. nu. 1288. ſed in uſufructu dictũ il-
lud uerificari non poteſt.* Cæterum *aduerte, quia con-
tra prædicta facere uidenĩ not. ꝑ* Aret *in. l.* Plane. *§. ſi
coniunctim. col. de leg. 1. & ibidem* Iaſ. *col. 4. in fi.*
& Crot. *ſolũ* Areti. *citautẽ in. l.* Re *coniuncti. nu. 82.
à quibus forte* Rip. *in. d. l. 1. nu. 186. ſumpſit arg. te-
nendi contra* Alex. *ibi, de quo paulò. ſ. licet eos nõ no
minet. præterea ſi eſt alius uſuſf. ab eo, qui erat penes
defunctũ, cogita, quõ in re diuerſa poſſit habere locũ
ius accreſc. niſi ad hoc ultimũ dicas, ꝙ licet ſint diſiun
cti re, attñ ſufficit, ꝙ ſint coniuncti uerbis, iux. not. in
l.* Re *cõiuncti.* Sed *qcqd de ꝑdictis ſit, illud nõ omitto,
ꝙ cõtra rõnem com. aſſignatã ad. d. l. codicillis. quò ad
uſumfructũ, ut. ſ. retulimus. nu. 1242. arguit,* Rip.
hic poſt nu. 26. qa. d. §. Interdũ. *alleg. per* Bart. *loquit̃
in uſufructu, in quo tanquã diuiduo põt eſſe locus iuri
accreſc.* ✠ *tex. aũt in. l. codicillis. loquit̃ in habitatio* 1249
ne, q̃ cũ ſit idẽ, qđ uſus. l. Habitatio. *de uſu & habit.
de quo ꝑ* Alexãdri. *in. §.* Quidam *recte. ſol. 14. col. 2.
(excepto tñ iure locãdi, ꝑ. l. cũ antiquitas. C. de uſuſ.
& not. in. l. 1. §. ſi uſusfruct. ad. l. falc. ubi* Alex. *col.
fi.) ſequit̃ ꝙ eſt indiuidua. l.* Vſus *pars. de uſu et habit.
& ꝑ conſequens nõ põt in ea habere locũ ius accreſc.
ſed dicas, ꝙ hãc oppo. facit* Alex. *hic col. 7. ſed & idẽ
col. 15. rñdet, ꝙ dr potius ius non decreſc. & idẽ dicit*
Imol. *hic col. 5. poſt me. cogita ẽt, an poſſet forte dici,
contrariũ procedere in habitatione eiuſdẽ loci: ſed in
d. l. codicillis. legata erat habitatio diuerſorũ locorũ,
quibus uti quiſque cõſueuerat, in qua quidẽ habitatio
ne diuerſorũ locorũ bene põt habere locũ ius accreſc.
cũ ſint diſiuncti re, et cõiuncti uerbis.* ✠ *quãdo autem* 1250
*cenſeat̃ relicta habitatio, uel ſolũ ius habitãdi, qđ eſt
facti, declarat* Soc. *in cõſ. 181. uol. 2.* Dec. *in cõſ. 33.*
Fulg. *in conſi. 207. deciſ.* Neapol. *401.*
✠ Secundò *contra prędic. com. rõnem ad. l. codicillis.* 1251
*opponit̃, ꝙ immo illud ĩ tex. illo ſit pp dictionẽ, hoc am
plius, q̃ repetit qualitates poſitas in ꝑcedenti oratione
l.* Si *tibi pure. de leg. 3.* Bar. *ut ꝑ* Soc. *in. l. fi. in prin. de
reb. dub. cui adde* Bart. *optime declarautẽ in. l.* Si *ſer-
uus. §. ſi ita ſcriptũ. de leg. 1. & eſt text. in. l.* Auia. *in
prin. et in. l.* Libertis *oĩbus. de cõd. et dem. qđ ampliat̃,
ẽt ſi expreſſio ꝓ forma reqreret̃, ut ꝑ.* Iaſ. *in cõſ. 207.
col. 1. uol. 2. ꝓ quo faciũt not. ſ. nu. 250. ſed ſic eſt, ꝙ
ibi in ꝑcedenti legato expreſſe dictum fuerat, ꝙ portio
primi reliquis accreſceret, ita ut ad nouiſſimum perti
neret, ergo &c. & ita not. glo. et* Angel. *ibi, et* Imol.
*hic colum. 5. poſt me. & alij, ut per moder. hic, & te-
net etiam* Alciat. *in. d. l. uel ſingulis. circa fin. &* Al-
ben. in conſ. 31. poſt nu. 16. uer. poteſt et tertiò. Sed *ad
hoc obiectum rñd. ipſemet* Bar. *hic,* ✠ *ꝙ illa qualitas* 1252

*poſita in præcedenti oratione non poteſt dici repetita,
cũ ſit de re diuerſa. primum enim legatum eſt proprie
tatis fundi, ſecundũ uerò legatum eſt habitationis do-
mus. poterat allegare not. in. l. In repetendis. de leg. 3.
alleg. ꝑ ipſum Bart. in cõſ. 39. Cola reliquit, ubi dicit
ꝙ dictio, item, non repetit, quando mutatur perſo-
na, uel res. & opin. illam quò ad perſonas, ſequitur
Socin. iun. poſt patruum ſuum, in conſ. 77. num. 17.
uol. 3. Verũ ad hanc reſponſionem poteſt replicari, ꝙ
illa qualitas, ut ad nouiſſimum pertineret, poteſt cen-
ſeri repetita etiã in alia re diuerſa, prout dicimus de
repetitione, quæ fit in diuerſis legatis, & per conſe-
quens in diuerſis rebus. & idem tenet Cuma. in conſi.
22. Teſtator. poſt prin. Accedat tex. not. & in indiui-
duo, in. l. Libertis omnibus. de cond. & dem. & ſic con
tra Bar. hic, & in. d. conſ. 39. niſi intelligamus eũ lo-
qui de conditione cohærente rei, uel perſonæ, ut in. l.
Legatum. de adim. leg. & de cond. & dem. ut per Bo-
logn. ad Io. de Ann. in conſ. 8. in fin. Rui. in conſi. 92.
col. fi. uol. 2. Hinc Soci. iun. in cõſ. 142. cum ſeq. uol.
3. & Ger. Mazol. in conſi. ſeq. uidelicet. 144. hic in-
dex, ille conſultor tenent, ꝙ limitatio illa temporis, ui
delicet, ipſo donatario uiuente, non cenſetur repetita
in ſequenti uocatione facta de eius donatarij filijs poſt
eius mortem, ut per eos. Secundò itaq; ad dictam opp.
reſpon. Socin. hic poſt num. 27. uer. Sed ꝙ intellectus.*
1253 *ꝙ illud ibi eſſe nõ põt uigore repetitionis, ✠ quia re-
petitio nunquam fit, quando talis repetitio eſſet diffor
mis: ſed hæc eſſet diffformis, ergo &c. maior probatur
ex doct. Bart. in. d. l. In repetendis. de leg. 3. & in. l.
Seio. §. Caio. de fund. inſtruc. late Aret. in cõſ. 1. & in
cõſ. 120. col. 1. Caſt. ĩ cõſ. 88. uiſo legato. col. 2. uer.
tertiò facit. uol. 1. & in conſ. 279. aliâs. 275. Super
primo. col. 1. uer. ſecũda ratio. eo. uol. Cum. in cõſ. 47.
qđ ampliari põt ẽt in cond. uiduitatis, ut. ĩ. nu. 1274.
minorẽ uerò probat ſic, qa in primo caſu illius legis,
ꝙ portio defuncto acquiſita reliquis accreſcat, illa di-
citur proprie conditio, quia non inerat: in ſecundo ue
rò caſu. i. in legato habitationis, de quo agimus, non di
ceretur proprie conditio, quia tacite inerat. ꝙ autem
non dicatur proprie conditio, quando tacite ineſt, al-
legat. l. Quòd ſi in diem. §. 1. ubi Bar. de cond. & dem.*
1254 *✠ Et nota, ꝙ Soc. non eſt corruptus, ut dicit Iorn. ta-
lis enim corruptio tum eſſet nimis lõga, tum uerò diffi
cile corrigi poſſet: & propterea aduertendum eſt, ꝙ
Soci. non allegat illum tex. pro deciſione, ſed ſolum in
arg. hoc modo iudicio meo arguendo: ſi conditio, quæ
tacite ineſt, diceretur proprie conditio, utique cenſe-
retur repetita in ſecundo: ſed ſic eſt, ꝙ non cenſetᷓ re-
petita, ut patet in. d. l. si in diem. §. 1. ergo &c. ex qua
inductione inferri uidetur, ꝙ ratio, quare ibi non cen-
ſeatur repetita in ſecundo, eſt ſecundum Soci. quia nõ
dicitur proprie conditio illa, quæ tacite ineſt. Sed cir-
ca hoc argu. Soci. aduerte, primò, ꝙ eius maior poſſet
procedere, ubi agitur de qualitate adiecta primæ per-
ſonæ. non. n. cenſetur repetita in alia, niſi qualitas illa
utrique perſonæ ſit conformis & in genere & in ſpe
cie, ut per Alex. in cõſ. 158. col. 1. ad fi. uer. ꝙ autẽ.
uol. 6. & Ger. Mazol. inter cõſ. Soci. iun. in. ſ. alleg.
cõſ. 144. poſt nu. 12. uolu. 3. ſecus autem ubi agitᷓ de
qualitate rei, in qua, licet cõformitas non ſit in omni-
bus, attamen dummodo ſit in genere in eo, quo de agi-
tur, ſufficit ad faciendã repetitionem, ut per Aret. poſt
Bar. in. d. conſ. 1. col. 3. Iaſ. in conſ. 79. col. ant. uol. 3.
licet Aret. non alleget, & Rui. in conſ. 68. nu. 8. uol.
4. & Soc. iun. in cõſi. 142. nu. 8. uol. 3. ✠ Hinc dicit* 1255
*Socin. in. l. Plures. quæ eſt. l. fi. col. 1. in fi. cum ſeq. de
reb. dub. ꝙ licet cõditio in primo eſſet neceſſaria, in ſe
cundo uerò eſſet uoluntaria, quæ quidẽ differunt, iuxt.
not. in. §. Et quid ſi tãtum. Alex. in ter. in. d. cõſ. 158.
col. 2. uer. deniq; attamen fit repetitio, ad quod nõ ad-
uertit Rui. contrariũ tenẽs in conſ. 112. col. 3. uol. 3.
✠ Subdit Soc. ubi. ſ. poſt Bar. in. d. §. Caio. ꝙ contra-* 1256
*rium procederet, qñ cond. in altero eſſet caſualis, in al
tero autẽ poteſtatiua. & idem tenet Rui. in cõſ. 176.
poſt nu. 6. uol. 2. & adde Bal. in. l. fi. §. Seio. in fi. per il
lum tex. de leg. 2. quẽ noue reperio allegari à Ger. Ma
zol. ubi. ĩ. quod ultimũ eſt contra declarationẽ ipſius
Rui. in. d. conſ. 68. poſt nu. 8. uol. 4. & Alex. in. d. cõſ.
158. ✠ Secundò ad hanc rñ. Soc. replicari poteſt eam* 1257
*procedere, qñ tractatur de tacita repetitione, ſecus
quando (prout nec ẽt procedit quando adeſt dictio, cũ,
ut per Iaſ. in conſ. 79. col. 3. ad fi. uol. 3.) ſumus in
expreſſa, ut in dictione, hoc amplius, ut hic. ita Soci. in
ter. in. d. l. fi. col. 2. uer. ſecunda rõ. ✠ adeo ut ẽt econ-
tra ꝑ. d. dictionẽ, hoc amplius, dicta in ſecũdo cenſean* 1258
*tur adiecta ẽt in primo, dato ꝙ ſequatᷓ reſtrictio pri-
mi, ut eſt pulcher tex. in. l. Aurelius. §. Teſtator. de lib.
leg. ita Soci. ubi. ſ. cui adde not. per Dec. poſt Oldr. in
pulchro caſu in conſ. 92. col. 2. ✠ Tertiò circa. d. l.* 1259
*Quòd ſi in diem. §. 1. adde Deci. in cõſ. 190. col. 2. in
fi. accedat Alex. in. ĩ. alleg. cõſ. 158. col. 2. uerſi. nec
ẽt obſtat. uol. 6. & alius pulcher tex. in. l. fi. §. Seio. de
leg. 2. ſecundũ intellec. Imol. in. l. Lucius. de cond. &
dem. ſequitur Aret. in conſ. 1. col. pen. Soc. in. l. Mulie-
ri & Titio. col. 2. in prin. de cond. & dem. & in. l. fin.
col. 2. uer. 1. de reb. dub. Rui. in conſ. 176. nu. 7. uol.
2. & in cõſ. 33. col. 2. in fi. cum ſeq. eo. uol. & in cõſ.
112. col. 3. in fi. uol. 3. Quibus ẽt adde, ꝙ ꝑ tex. in. d.
§. 1. dixit not. Rom. in cõſ. 134. in ult. dub. ✠ ꝙ condi* 1260
*tio illa, pro dote, expreſſa in legato facto ꝑſonæ nubi-
li, non intelligitur repetita in ſecundo legato, quia in
primo tacite inerat, iux. l. Quod autẽ. de iu. dot. refert
& ſequitẽ Iaſ. in. l. In illa. huius initij prima, col. 3. de
uerb. oblig. & Bolog. ad Io. de Ann. in conſ. 8. in prin.
quibus adde eundẽ Rom. in ſing. 234. accedant not. ꝑ
Ruin., licet de prædictis non meminerit, in conſi. 64.
col. 1. uol. 2. quibus ẽt adde not. per Rom. & Socin. de
Rom. immemorẽ, hunc in conſ. 250. col. ant. uer. cõfir
matur. uol. 2. illum in conſ. 56. col. 2. ubi ꝑ eundẽ tex.
tenent, ✠ ꝙ uerba illa, tempore mortis teſtatoris, uel* 1261
*filiorũ, appoſita primæ ſubſtitutioni non cẽſentur re-
petita in cõditione adiecta ſecundæ ſubſtitutioni, quia
in prima tacite inerant. Limita tñ. d. l. Quòd ſi in diẽ.
§. 1. cũ alijs. ſ. alleg. non procedere primò in expreſſa
repetitione, ut poſt Soc. dix. ſ. nu. 1257. ✠ Secundò* 1262
*qñ per ſecunda diſpoſitionẽ facta intelligeretᷓ nouatio
primæ, ut ꝑ Rui. in cõſ. 64. maxime col. fi. uol. 2. acce
dant not. per Dec. in. d. conſ. 190. ✠ Limita tertiò nõ* 1263
*procedere, quando à principio conditio adiecta in
primo operabatur, licet ex poſt facto non operetur.
ita Deci. in. d. conſi. 190. col. penul. ✠ Quartò fallit* 1264
*in qualitate adiecta uerbis narratiuis primi, quia illa
cenſetur repetita quò ad declarationem ſecundi, etiam*

habentis orationem perfectam.ita Aret.in cõſ.143.
col.pen.quod conſ.pluries refert, licet non ſignanter
in hoc, Soci.iun.in conſ. omnium primo.& tandẽ illud
approbat nu.67.pro quo uide Soci.iu.l.fi.col.3.uer.
uerum tamen eſt.de reb.dub.& facit, quia licet clau-
ſula executiua nõ ampliet diſpoſitionem, eam tamẽ de
clarat, ut per Soci.iun.alleg.ſ.nu.228. Vltimò nõ
omitto, ꝙ contra.d.l.si in diem.§.1.facere uidetur.l.
Si legatarius.§.1.de leg.3.& maxime not.deciſ.po-
ſita per Bart.ibi, & Iaſ.in conſ.162.col.3.in princ.
uol.2.& prædicta omnia addi poſſunt ad not. ꝑ Deci.
poſt Bal.& Alex.in.c.Secũdò requiris.in.10.& ulti
ma limit. de appel.& ad Socin.iun.in conſi. omnium
primo.nu.31. qui de prædictorum ullo non memine-
1265 runt. * Quintò igitur, & fortè melius, ad.ſ.dictum
obiectum reſponderi poteſt, ꝙ dictio, hoc amplius, poſt
poſita orationi perfectæ, ut ibi, non repetit qualitates
poſitas in præcedenti oratione, ut eſt doct. Bar.in.l.In
repetendis. ſequuntur Cuma.in conſi.22.col.1.& in
conſi.47.Caſtr.in conſi.11.Super primo.in.2.dub.
uol.2.Alex.in conſi.117.col.3.uol.1.& in cõſ.96.
in fi.uol.7.cuius deciſ. eſt contra conſ. Decij.190.in
2.dub.ſed uide.ſ. ante nu.1273.idem tenuit Soc.in
conſ.10.nu.26.uol.1.& in conſ.92.col.7.uerſi.3.
eo.uol.& in conſ.22.ante nu.2.uol.3.Rui.in conſi.
176.nu.5.& num.8.uol. 2. ubi ita declarat deciſ.
Bal.in.l.omnes populi.col.9.uer. tertiò. relatam per
Alex.in.l.Filius à patre.col.5.de lib.& poſth.& per
alios, de quibus per Soc.iun.in cõſ.83.nu.9.uol.1.et
prædicta concluſ.tenet ẽt nouiſſimè Soci.iun.in conſi.
77.nu.10.uol.3.& idem ſolum Bar.allegans in cõſ.
85.nu.24.eo. uol.& ita ẽt econtra, dicta in ſequenti
non cenſentur repetita in præcedenti habente oratio-
nem perfectã, ut per Alex.referentem pulchrã deciſ.
Bal.in conſi.48.col.fin.uol.1. quem adde ad Pariſ.in
conſ.36.nu.23.uol.1.eſt uerum, ꝙ contra prædictã
concluſ.uidetur tenere Soci.in conſ.53.col.4.uer.nec
qualitas.uol.1.cui adde Caſt.in conſ.88.viſo legato.
col.2.uol.1.ſed non eſt recedendum à prædicta com.
concluſ.& ad rationes Caſt.patet reſponſio ex not.ꝑ
Rui.licet eum non nominet, in cõſi.176.col.3.& 4.
uol.2.ad primã.u. patet rñſio ex not.ſ.nu.1269.
1266 Ad ſecundam ẽt eius rationem patet reſpõſio, * quia
licet concluſ.iſta locum habeat etiam in copulatiua, ſe
cundum Bar.in.§.Caio.per ipſum alleg.& Ruin.poſt
d.nu.5.& nu.8.non tamen negat Bart.in.d.§.Caio.
quin hoc idẽ ſit ẽt in dictione, itẽ, &, hoc amplius, ut
1267 expreſſe dicit in.d.l.In repetendis. * Et prædicta cõ
cluſ.maxime procedit, quãdo in ſecunda oratione per
fecta eſt diuerſitas rerum & perſonarũ, ut per Dec.
in conſi.317.col.3.& non omitto, ꝙ ſtante prædicta
concluſ.cogitandum eſt, quomodo procedant deciſ.alle
gatę per Crau.in cõſ.208.col.2.& ꝑ Soci.iun.poſt
Bal.in conſ.139.num.7.uol.1.& interim ad deciſ.
Caſt.in conſi.417.viſo facto & dubijs. col.fi.uol.1.
reſpon.eam procedere non uigore tacitæ repetitionis,
1268 ſed propter not.ſ.nu.58. * Et prædicta conclu.am
pliatur etiã ſi clauſula, quæ per ſe ſtare nõ poteſt, præ
cederet primum legatum, ut per Soci. contra Caſtr.in
l.Quæ conditio.poſt nu.7.uerſi.præterea & tertiò.de
cond.& dem.ſequiẽ Rui.in.d.cõſi.176.nu.9.uol.2.
1269 * Fallit uerò prædicta concluſ.primò, quando ſecun
da oratio non eſt in totum perfecta, & ratione rei, &
ratione uerbi, & ratione perſonarum, ut per Ruin.in
d.conſ.176.& ita procedit.l.In repetendis. ubi ſecũ
da oratio non erat perfecta ratione rei, ut patet, et ex
preſſe not. Bar.ibi colum.2.uer.tertio caſu. alleg.per
Rui.ubi.ſ.poſt nu.5. Cæterũ quando dicatur oratio
perfecta, uide late per Neuiz.in cõſ.72.nu.10. * Se 1270
cundò fallit in conditione appoſita inſtitutioni.illa.n.
cenſetur repetita etiã in legato ſequenti, licet in diuer
ſa oratione.l.Auia.de cond.& dem.licet non econtra,
ut per Rui.in.d.conſ.176.nu.13.& circa.d.l.Auia.
uide inſign.doct. Lud.Catũ in.9.ſubſcrip.ad cõſ.Soc.
iun.128.uol.1.col.3. * Tertiò fallit ſtante aduer- 1271
ſatiua, ut per Socin.iun.in conſ.83. colum.fin.uol.1.
* Quartò fallit in conditione uiduitatis. ita Caſt.in 1272
conſi.11.ſuper primo.in.2.dub.uol.2. refert Rui. in
conſ.53.col.1.uol.2.& expreſſe ſequitur in cõſ.84.
col.2.eo.uol.& Io.de Garr.in rubr.de ſec.nup.in.1.
par.in.67.pœna.& hoc adde ad opin. Deci. in conſi.
190.in.2.dub.de quo.ſ.poſt num.1265.Nam & .d.
conditio cenſetur repetita etiam ſtante clauſula inter
media ſecundum Rui.poſt Caſt.in.d.conſi.84.col.2.
in fi. * licet aliâs nunquam fiat repetitio ſtante clau 1273
ſula intermedia, ut per Caſtr.in conſ.16.viſo dicto.
col.fi.uol.2.Neuiz.in conſ.72. nu.12.ſed tñ contra
hanc fall.uide Bal.in.l.fi.q.ultima.C.de indict.uidui.
toll.de quo per Neuiz.in.d.conſi.72.nu.8.& nu.30.
* Eſt uerum, ꝙ hæc fallentia non procederet ubi eſſet
diuerſa ratio, uel ubi nõ poſſet uniformiter operari; 1274
ut ꝑ Bal.in cõſ.447.uol.2.in ant.quod eſt.154.uol.
5.in no.& per Crot.poſt Bar.in.l.Nemo poteſt.num.
153.aliâs.86. cui adde Deci. in.d.conſ.190.nu.2.
Socin.in conſ.10.col.pen.circa me.uer.& prædicta.
uol.1.& Caſt.in.d.conſ.88.viſo legato.col.2.uerſi.
tertiò facit.uol.1.accedant not.per Aret.in.l.Et ſi cõ
tra.col.ant.circa me.de uulg.& pup.& ꝑ Crauet.in
conſ.70.nu.10.& per Pariſ.in conſ.36. col.fi.uol.
1.circa quod non omitto, ꝙ quando poſt plures perſo-
nas apponitur conditio, quæ non põt omnibus illis per
ſonis conuenire, cenſetur quidẽ appoſita illi tñ, cui po
teſt conuenire, ſed tamen eius implementũ requiritur
ẽt reſpectu legati aliarum perſonarũ.l.Mulieri, & Ti
tio.ubi Cum.& Soci.nu.3.de cond.& dem.Iaſ.Cur.
iun. et Rui.alleg.ſ.poſt nu.1243.primus in.8.arg.
pro opin.ſua, ſecundus num.5. tertius uerò declarans
nu.3. * Quintò fallit prædicta concluſ. quãdo aliâs 1275
diſpoſitio eſſet inutilis, ut per Soc.in cõſ.277.col.pen.
in prin.uol.2.cum alijs alleg.per Neuiz.in.d.cõſ.72.
nu.18.cui adde, ꝙ licet clauſula appoſita ad qualifi-
candum ſequens capitulum non cenſeatur repetita in
præcedenti, ut per Bart.in.l.fi.de reb.dub. Deci.in.c.
ſecundò requiris.nu.5.de appel.cui adde Alex.in cõſ.
226.col.3.uer.ſeptimò.uol.6.Pariſ.in conſ.36.nu.
21.uol.1.Soci.iun.in conſ.77.poſt nu.16. uol.3.fa-
ciunt not.per Iaſ.in cõſ.143.col.pen.ad fi.uol.2.ubi
ꝙ ea tantum cenſentur repetita, quę ſunt poſita diſpo
ſitiue: attamen ne diſpoſitio reddatur inutilis, cẽſebi-
tur repetita.ita Rui.in conſ.120.nu.4.uol.3. * Vl- 1276
timò fallit in ſubrogato, ſecundum Deci.in.d. conſi.
190.col.3.uer.4.nec mirum: nam & aliâs uidemus,
ꝙ licet in ſecũdo, in quo appoſita ſit ſpecialis cõditio,
nũquã fiat repetitio primę, ut paulò poſt dicemus, at-

tamen in ſubrogato ſit repetitio prime conditionis,ēt
ꝙ alia adſit ſpecialis,ut ꝑ Rui.in cõſ. 53.col.1.in ſi.
cũ ſeq.uol.2.reprehendentē propterea Alex.in conſi.
66.uol.3.ut per eũ.quod ēt Deci.in.d.conſ.190.col.
pen.admittis in prima conditione moderante,ſecus ue
rò in aggrauãte,ut ꝑ eum:quibus adde Caſt.in. d.cõſ.
1277 88.col.2.in prin.* Quòd aũt,qñ in ſecũdo adeſt ſpe
cialis conditio,tunc non cenſeatur repetita prima,alle
gat tex.in.l.Alumnę.§.1.& ibi Bart.de adim.leg.&
tenet Bar.in.d.l.in repetendis.Cum.in conſ.22.col.
1.Alex.in conſ.158.col.2. uer. ſecundò principali-
ter.uol.6.Io.de Ann.in conſ.8.Socin.in conſ.10.col.
pen.ante uer.& ſic ex prædictis.uol.1.& in cõſ.92.
col.7.uer.4.eo.uol.& in conſ.22.poſt nu.2.uer.pre
terea.uol.3.Deci.in cõſ.190.col.2.& col.pen.ad ſi.
ubi allegat Angel.& nouiſſime inſignis auditor Rotæ
Flor.Gerar.Mazol.inter conſ.Soci.iun.in conſ.144.
col.2.in ſi.uolum.3.accedãt not. per Cur.iun.in cõſ.
156.poſt num.3.& per Deci.in conſ. 581.col.pen.
poſt prin.in cuius caſu conſuluit ēt Soci. iun in conſi.
113.uol.1.bene faciunt not.ˢ.nu.674. cum ſeq.&
ita eſt etiã econtra, ut per Doc. cumulatos per Pariſ.
in conſi.36.nu.16.uol.1. Et licet contra prædictam
concluſ.teneat Caſt.in conſ.88. viſo legato.col.2.in
prin.uol.1.ubi dicit.l.Sub conditione.de hære. inſtit.
alleg.pro prædicta cõcluſ. ſpecialiter loqui in conditio
ne adiecta inſtitutioni,quæ non cenſetur quidem repe
tita in ſubſtitutione,cum habeat aliam ſpecialem con-
ditionem:circa quod uide omnino Aret.in.l. Si mater.
§.1.col.pen.in ſi.cum ſeq.de uulg.& pup.& ita ēt di
cit Deci.in.d.conſ,190.col.ſi.uer.3.ubi pleroſq; alle
gat, licet non prædictos:ſed ꝙ in conditione adiecta le
gato, illa bene cenſetur repetita in ſecundo legato ei-
dem facto ēt habente(dicit Caſt.)aliam ſpecialem cõ
ditionem,prout etiam adiecta legatario cenſetur repe
tita in eius ſubſtituto,ut per eum. & idem tenet Rui.
de Caſt.immemor in conſ.53.col.3. uol.2.Sed tamen
ſuſtinendo prædictam concluſ.aduerte,ꝙ contra præ-
dictorum reſpon.uidetur facere,quia ipſemet Caſt.in
conſ.279.aliâs.275.Super primo.in fin.uol.1.dicit
ꝙ conditio adiecta inſtitutioni facilius cenſetur repe-
tita in legato eidem facto, q̄ ꝙ adiecta primo legato
cenſeatur repetita in ſecundo eidem facto.ſuper qui-
bus ulterius nõ inſiſto,cum iam digreſſio iſta ſit nimia
1278 exceſſiua.* ſolum non omitto,ꝙ plures fallentias ad
reg.illam,ꝙ conditio adiecta in primo cenſeatur repe
tita in ſecundo,ponit Alex.in.ˢ.alleg.conſ.158.uol.
6.& Gerar.Mazol.ubi.ˢ.quibus adde,ꝙ fauore filię
non ſit repetitio conditionis,arg.not.per Soci.in conſi.
1279 92.col.6.uolu.1.* Et aliam fallentiam, uidelicet,
ꝙ neque ēt ſit repetitio, quando ſine ea mens diſponē-
tis in quolibet ēt diſtributiue poteſt uerificari , ut per
Alex.poſt Butr.in cõſ.48.col.ſi.uol.1.ſequitur Rui.
in conſ.176.col.6.uol.2.& in conſ.112.col.4.uol.
3.cui adde Soci.in.l.ſi.ad ſi.de reb.dub. Nec ēt ſit re-
petitio eorũ,quæ ſunt contra ius com. ut per Alex.in
conſ.42.col.1.uol.3.ſequitur Soci.iun.in pulchro ca
1280 ſu in conſ.77.nu.32.uol.3.* Nec ēt ſit repetitio ,
qñ in ſecundo operaretur contrariũ effectum illi,quẽ
operabatur in primo,ut per Aret. dicentē eſſe ſing.in
conſ.120.col.1.in fin.& Crau.in conſ.70. num.7.
Nec ēt ſie repetitio conditionis appoſita in primo lega
to inualido, uel fruſtratorio,ſecundum Caſt. in conſi.
279.aliâs.275.Super primo.col.ſi.uer.tertia ratio.
uol.1.circa quod uide Rui.alleg.ⁱ.ante num.1313.
* Contra uerò facilius ſit repetitio rõne æqualitatis 1281
inter filios ſeruandæ, ut per Aret.in conſ.1.col.4.&
col.5.ſequitur Soci.iun.in conſ.142.num.7. uol.3.
Crau.inter conſ.Sylua.56.col.pen.et non omittas in
hac materia aliquas regulas magiſtrales , ultra loca
ordinaria,poſitas per Bal.in conſ.447.uol.2.in aut.
quod eſt.154.uol.5.in no.neque etiam,ut ſcias diſtin
guere materias,omittas uidere Caſt. in cõſ.417. vi-
ſis facto & dubijs,huius initij primo,col.pen.poſt me.
uol.1.et omnino Alex.in cõſ.66.col.2.uol.2.et quid
in contractibus,uide not.per Bar.& alios in.§. Chry
ſogonus.& Pariſ.in.d.conſ.36.nu.24.uol.1.* Ca 1282
terum econtra, qñ dicta in ſequēti cenſeãtur dicta ēt
in præcedenti,hꝫ in.l.Talis ſcriptura.de leg.1.et in.c.
Secundò requiris. de appell. Alex.in cõſ.226.uol.6.
& alibi ſæpe.* Circa qđ illud unum nõ omitto,ꝙ di 1283
cta in præcedenti facilius cenſentur repetita in ſequē
ti,q̄ econtra.l.Quiſquis.ubi Bart. de leg.3. cum alijs
alleg.per Dec.in cõſ.92.col.1.uer.quarta. Et hæc in
materia repetitionis,licet aliquantulum aliena à præ
ſenti materia, perſtrinxiſſe uolui,quia pulchra,& iu
dicio meo non ita diſtincte explicata , nec plene per
alium,quẽ ego quidem uiderim,cumulata. Sed redeun
do unde digreſſi ſimus , alio & quarto modo reſpõderi
poſſet ad arg. Soc.ꝙ licet in uſufructu inſit tacite cõ-
ditio , quòd ad alium ſuperſtitem deuenire debeat per
ius accreſcendi, quod in uſufructu locum habet etiam
poſt ius acquiſitum.d.§.interdum.attamen tacite non
inerat , quòd portio defuncti ad ſuperſtitem iure ſub-
ſtitutionis perueniret.ſed ſic eſt , quòd in præcedenti
caſu exprimitur, quòd portio defuncti ad ſuperſtitem
iure ſubſtitutionis perueniat, ergo in ſecundo poteſt
cenſeri repetitum hoc , quòd iure ſubſtitutionis per-
ueniat,quod,ut d.xi, non inerat:et ſic eſt proprie con-
ditio,& per conſequens non difformis repetitio, pro-
ut etiam dicebat Socin. Niſi dicas,quòd uerba illa,re-
liquis accreſcat,appoſita in primo legato proprietatis
intelligi poſſunt proprie per ius accreſcendi, quod po-
teſt habere locum etiam in proprietate , ſi teſtator
ita , prout in caſu illo, diſponat, ut not.ʲ.nu.1287.
hoc autem in ſecundo legato inerat,ergo adhuc ſumus
in hoc , quòd in ſecundo non ſit proprie conditio ,
ut dicebat Socin. Rurſus tamen, quòd in.d.l.codicil-
lis. ſpeciale non ſit propter legatum uſusfructus , nec
propter ſolam tacitam reſeruationem iuris accreſcen
di,ut dicit Bar.arguit Soci.dupliciter.* Primò enim 1284
dicit aliam eſſe rationem illius tex. uidelicet , quia ibi
non ſolum erat locus iuri accreſcendi , ſed etiam fue-
rat illa reſpub.ſubſtituta in tota domo, & per conſe-
quens pluralitas non reſoluitur in ſing.per.l.Quidam
teſtamento Proculum.ubi Bart.de uulg.& pup.& ſic
Soci. in effectu ponderat , ꝙ ibi ultra ius accreſcendi
ponderatum per Bar.aderat dictio, tota, quod non eſt
uerũ,ut ibi patet.præterea neq; eſt uerũ,ꝙ licet adſit
dictio,tota,propterea impediatur, ꝙ pluralitas nõ re
ſoluatur in ſing.immo facilius reſoluitur ſtãte illa di-
ctione,ut arguit text.hic, & diximus.ˢ.num.1041.
* Secundò contra com.ſolut.ad.l. codicillis. arguit 1285
Soc.ubi.ˢ.quia de natura conditionis non eſt,ꝙ ſcin-

datur, niſi reſpiciat rem, ſuper qua ſit diſpoſitio, ut p
eum. quod pariter eſt falſum, ut aduertit etiam Torn.
ante nu. 149. uer. alia. patet, quia in tex. noſtro con-
ditio reſpicit non rem, ſed perſonas grauatas, et tamē
ſcinditur. ad idem adduco ipſummet Soc. in. l. Mulcta.
§. 1. de cond. & dem. ubi ꝙ etiā in ter. conditionis pro
cedit reg. l. Quæ de tota. ut not. etiā. ſ. poſt num. 15.
quod tū declara, ut per Imol. in. l. pen. de cōd. & dem.
primò ut procedat in cōditione diuidua, qua in re uide
Soci. de Imol. immemorē in cōſ. 107. col. 2. ad fi. uol.
4. Secūdò ut pcedat de æquitate, ſecus aūt de rigore,
quod repetit ēt in. l. Qui quadringēta. ante nu. 2. ad. l.
1286 falc. Tertiò qn̄ uenit implenda in pſonis pluriū. ✻ Ad
idē ſunt tex. ī. §. Filiū. et in. §. Caio. ſ. pluries alleg. ad
quos nō obſt. rn̄. Soc. et Corn. relat. ſ. ante nu. 1043.
& nu. 1091. ꝙ ibi fuerit ſeparatim quiſq; poſt mor-
tem ſuā in ſua portione grauatus. quibus adde, ꝙ idē
uidetur dicere Bar. in. d. l. Codicillis. relat. ēt per Alex.
hic col. pen. uer. ratio. quia rn̄. ꝙ immo in. §. Caio. dici
tur, poſt obitū ueſtrum reddatis. et in. §. Filiū. dicitur,
quicquid uobis legaui, poſt uos filijs meis reſtituatis.
neſcio ergo uidere, quæ ſeparatio portionum illa fue-
rit, ut iſti dicunt. & quòd iſti caſus parificētur, et per
conſequens, ꝙ ſi in. §. Caio. ſupereſſet perſona quę etc.
tunc non haberet locum ille tex. not. expreſſe Alex. in
conſi. 175. col. 3. uol. 5. inſerens idem eſſe, qn̄ diſtribu
tiue facta eſſet, ut ibi per eum. quod utiq; ſecus eſſet, ſi
diceretur ſeparatim facta. tunc. n. ēt ſi ſupereſſet per-
ſona quæ etc. attn̄ haberet locum ille text. & plurali-
tas reſolueret in ſing. ut dixi. ſ. pluries, maxime nu.
1034. & de. d. §. Caio. et. §. Filiū. uide. ſ. nu. 1091.
Tenendo itaque concluſ. Bart. ꝙ reg. ſ. facta ideo fal-
lat in uſufructu, quia in eo habeat locum ius accreſc.
1287 ēt poſt ius acquiſitum, ✻ hanc fallentiam amplia pro
cedere ēt in pprietate, in omnibus caſibus, in quibus
poſt ius acquiſitū locū habet ius accreſc. de quibus p
Bar. in. l. Re coniuncti. in. 4. conſiderat. cū. n. ſemper
militet ratio alleg. ſ. nu. 1242. militare debet ēt di-
ſpoſitio. & ita tenet etiā Imol. hic col. 5. poſt me. Ex
quo infero, ꝙ ſubſtitutus duobus fideic. ēt extraneis,
non admittitur ad portionē, quam prædecedens primo
grauato conſecuturus fuiſſet, ſi ſuperuixiſſet. de quo
dubitat Anch. in cōſ. 391. Principaliter ponderandū.
col. 2. immo ur̄ fateri contrarium, niſi alter conſubſti-
tutus eſſet perſona quæ &c. ſed non aduertit ad prædi
cta, nec diſtinguit inter portionē propriā ipſius præ-
defuncti primo grauato, & portionē quā talis præde-
functus conſecuturus fuiſſet, ſi ſuperuixiſſet. rō eſt, qa
cū in fideic. habeat locū ius accreſc. ut dix. ſ. poſt nu.
364. pluralitas non reſoluitur in ſingul. ut. ſ. dixi-
mus. Non inficior tamen, quin ſi ambo fideicommiſ-
ſarij prædeceſſiſſent primo grauato, tunc ſecundus
ſubſtit. admitteretur, ut poſt Cum. diximus. ſ. nu. 71.
1288 ✻ Secūdò amplia præd. fallentiā procedere ēt ubi ius
accreſc. haberet locū poſt ius acquiſitū ſolum ex præ-
ſumpta mente teſtōris, ubi aliâs locū non haberet. ita
Bal. in. l. Ab eo. & retuli. ſ. poſt nu. 1248. et uide. j.
1289 nu. 1291. ✻ Tertiò ampliaē, ut generaliter pcedat,
quando ſupereſſet coniunctus, qui uenire poſſet per
ius accreſc. uel nō decreſcendi. i. coniunctus re uel uer
bis, uel ſimul. tunc. n. pluralitas nō reſolueret in ſing.
ut p Bar. hic circa fi. & uide. ſ. poſt nu. 39. uer. ſecū-
dum. ita Corn. in conſ. 298. col. 4. uol. 4. et ratio eſt,
quā. ſ. dix. nu. 364. Nec obſt. ꝙ coniunctus excludaē
à ſubſtituto, quia procedit, qn̄ conditio plene eſt uerifi
cata, ut per Corn. ubi. ſ. in fi. & in. d. l. pen. col. 4. cir
ca me. ubi ēt Saly. col. 3. in prin. & Rip. de præd. Im-
memorem hic poſt nu. 105. uer. 3. Hinc eſt, ut. ſ. dix.
nu. 893. cū ſeq. maxime poſt nu. 898. uer. non obſtat
quarta. ꝙ in uulg. pluralitas non reſoluiē in ſingul. &
hos duos caſus, uidelicet. d. l. Codicillis. & caſum uulg.
ſubſtitut. æquiparat p hanc rationē Caſt. in. d. §. Ca
io. col. 1. et Imol. hic col. 5. Immo fortius Torn. hic an̄
nu. 149. uer. pro qua. arguit, ꝙ ſi coniunctio eſt ſuffi-
ciens ad inducendū ius accreſc. multo magis ad cōſer-
uandū, iuxt. reg. l. Patre furioſo. ſed aduerte primò, ꝙ
ſi, quæ ſunt cauſæ producendi, eædē eſſent cauſæ cōſer
uandi, ſequereē, ꝙ omnia deberent conſeruari. Secūdò
aduerte, qa oporteret arguere ſic. ſi cōiunctio eſt ſuffi
ciens ad inducendū ius accreſc. nō obſtante ſubſtituto
expreſſe, ergo &c. Sed uis eſt in probando, ꝙ ſit ſuffi-
ciens nō obſtante ſubſtituto expreſſe, q cenſeē prædile
ctus coniunctio, iux. not. ſ. nu. 885. cū præced. ex qui
bus ur̄, ꝙ totū contrariū dicendū eſſet. Deniq; ergo di
cendū eſt, rationē eſſe illā, quā paulò. ſ. dixi. ✻ Quar 1290
tò amplia hanc concluſ. procedere, ēt ꝙ iſte cōiunctus
habens ius accreſc. non ſit de liberis teſtatoris, ut in
ter. d. l. Codicillis. Et ſic nota differentiā, an coniūcto
cōpetat ius accreſc. uel an cōpetat ius legit. hær. quia
qn̄ cōpetit ius accreſc. non requiriē, ꝙ ſit de liberis, ad
excludendū ſubſtit. ſed qn̄ cōpetit ius legit. hærd. tunc
requiriē ēt ꝙ ſit đ liberis, ut dix. ſ. nu. 1072. et uide
ſ. nu. 1073. uer. nō obſt. arg. ✻ Cæterū ex hac doc. 1291
Bar. inferebat Aret. in. l. Si minor. ad fi. de acq. hæred.
teſtatorē poſſe diſponere, ꝙ ēt poſt ius acquiſitū in pro
prietate habeat locū ius accreſc. dicēs ſatis clare hoc
uelle Bar. hic. idē ēt Aret. in. l. Si mihi & Titio. col. 2.
in prin. de uer. oblig. idem tenet, licet non alleget Bar.
hic, ſed ſolū Bal. in. l. Ab eo. cū eo ſimpliciter trāſiens:
& Iaſ. in. l. Re coniuncti. poſt nu. 185. & Soci. iun. in
conſi. 152. col. 3. in fin. uol. 2. Tolent. in. §. Singulis.
Inſtit. de pup. ſubſtit. qbus adde Bar. in. d. l. Codicillis.
poſt med. ibi, ſicut qn̄ teſtator expreſſe reſeruauit ius
accreſc. &c. & Soc. in. l. Cū filiof. col. 2. in prin. et ui
de. ſ. nu. 1288. In contrariū tn̄ arguit Areti. in. d. l.
Si minor. primò quia, cū lex induxerit ius accreſc. &
quidē cum hac qualitate, ut nō habeat locū poſt ius ac
quiſitū, ſuccedit reg. l. Nemo pōt. ſecundò, quia ſequere
tur, ꝙ hæreditas daretur ad tpſ. cōtra. l. Hæreditas ex
die. de hær. inſtit. quare Crot. in. l. Re coniuncti. num.
147. refert primū arg. Aret. et ſecundū ſibi aſcribit,
tenens ppea, ꝙ in hæredit. nō poſſit teſtōr diſponere, ꝙ
habeat locū ius accreſc. poſt aditā hæreditatē, ſed ſolū
in legatis, quæ poſſunt dari ad tempus. l. fi. C. de lega.
& dicemus in ſimili. q. j. ante nu. 1299. non tamen
rn̄det primo arg. Aret. quod militat etiā in legatis. ſed
idem, quod Crot. tenet ēt Rip. ibi nu. 172. licet Crot.
non alleget. Quid dicendum? puto ſuſtineri poſſe opin.
Bar. Bal. & aliorum. Nec obſt. primū arg. Aret. quia
rn̄de prout rn̄det Bar. in. l. Quotiens. §. Si duo. col. 2.
uer. ſecundò obſtat. de hære. inſtit. & in conſ. 156. Ti
tius. ✻ ꝙ ius accreſc. non eſt ſimpliciter ex diſpoſitio 1292
ne legis, qcquid dicat Soci. in. l. Si mihi & tibi. in prin.
col. 1. de leg. 1. & Deci. in rubr. C. quan. non pet. par.

& in conſ. 378. col. 1. ſed eſt ẽt ex præſumpta mente
teſtatoris, ut per Rip. in. l. 1. de uulg. & pup. nu. 128.
Rui. in. l. 1. ſol. mat. ante num. 102. & in conſ. 131.
col. 5. in fi. cũ ſeq. ubi optime declarat, uol. 3. Cagnol.
poſt Deci. in rubr. quan. non pet. par. nu. 21. cum ſeq.
ubi late, & Soc. iun. dicens eſſe cõmunem in cõſ. 152.
uol. 1. quem uide ẽt in conſ. 139. col. pen. ad fi. eo. uol.
qbus adde Alex. alleg. per Curt. ſen. in conſ. 74. An-
dreas de caſa noua. col. 3. Et hæc eſt ratio, quare exclu
ſus à iure accreſcendi, non prohibeatur ab inteſtato
ſuccedere, ut not. Deci. poſt alios in. l. 1. num. 8. C. de
teſt. mil. quibus ſtantibus, ſequitur, ꝙ teſtator poteſt
contrariũ diſponere. hinc eſt, ꝙ teſtator põt illud pro-
hibere. l. Dominus. §. 1. ff. de uſuf. et ita rñ. Bart. in. d.
§. Si duobus. ubi. ſ. & ſicut poteſt prohiberi, eadẽ etiã
ratione põt extẽdi. hinc eſt ẽt, ꝙ in iure accreſc. fit cõ
tributio hæreditatum, iux. not. ſ. nu. 504. quod ſecus
eſſet, ſi proueniret ex diſpoſitione legis, iux. not. ſ. nu.
508. & ante nu. 922. uer. non obſtat ꝙ non. et ſicut
teſtator poteſt diſponere contra diſpoſitionem. l. Cum
auus. cũ illius legis diſpoſitio fundetur ſuper præſum-
pta mente teſtatoris, ita ẽt poteſt prohibere ius accre-
ſcẽdi proueniens ex legis quidẽ diſpoſitione, ſed tñ ſun
data ſuper præſumpta mente teſtatoris. ✠ *Et probibe*
1293 *ri quidẽ poteſt non ſolum expreſſe, ſed ẽt tacite, ut per*
Doc. in. l. Re coniuncti. & alibi, ut per Iaſ. in cõſ. 61.
uol. 3. circa quod tñ ultimum, uide Ruin. in conſ. 60.
col. fi. uol. 2. & nota, ꝙ loquor in legatis, & fideicom-
miſſis, quia in hæreditatibus eſt magnum dubiũ, ea ra
tione, quia non põt quis decedere pro parte teſtatus, et
pro parte inteſtatus, licet Bart. in. d. cõſ. 156. teneat
ẽt in hæreditatibus poſſe prohiberi, ſed teſtamentũ il-
lud eſſe nullum, & rem reduci ad cauſam inteſtati: &
idem Bar. in. d. §. si duo. Pariſ. in cõſ. 17. col. fi. uol. 3.
in quo dubio uarij adeo fuerunt Doc. ut Iaſ. dicat affir
matiuã eſſe cõmunem, Cur. aũt ſen. in. d. conſ. 74. &
Curt. iun. in conſ. 12. & Rip. & Deci. negatiuã com.
eſſe aſſerant, prout late cumulat Crau. de antiq. temp.
4. par. in princ. nu. 129. Sed redeundo ad propoſitum
ad ſecundũ arg. ſ. per Aret. & Crot. in contrariũ fa
ctũ, rñ. ipſe Aret. ꝙ tali caſu uoluntas teſtatoris diſpo
nentis ius accreſc. locũ habere ẽt poſt ius acquiſitũ, ſu
ſtinetur tanquã fideic. per glo. quam ita intelligit in. l.
Qui filio. §. fi. cum. l. ſeq. de hære. inſti. & hoc adde ad
Soc. in. l. cũ filiof. col. 2. in prin. qua de re uide quæ di
1294 *ximus. ſ. nu. 646. & ſeq.* ✠ *Et retenta prædicta con*
cluſ. eam amplia, ut procedat non ſolũ in expreſſa mẽ
te teſtatoris, ſed ẽt in præſumpta: & ita loquitur Bal.
in. d. l. Ab eo. & retuli. ſ. num. 647. Redeundo ad. l.
codicillis. uiſa ratione, quare reſp. de qua ibi, non ad-
mittatur ad portionẽ uacantẽ, quò ad uſumfructum,
1295 ✠ *reliquum eſt uidere, quare ſaltẽ nõ admittatᷣ quò ad*
proprietatem, cum in ea ceſſet ratio iuris accreſcẽdi,
& intereſſe illorum libertorum, & ſic ceſſat ratio. ſ.
dicta, quare non admittatur reſpectu uſusfructus. Ra
tionẽ ergo illius deciſ. dicunt Doc. eſſe illã, quam alle-
gat Rip. hic, de qua ſupra num. 1234. uidelicet, quia
reſpublica uocata fuerat ſub pluribus extrinſe-
cis conditionibus: ſuper qua ratione (licet hæc diſputa
tio ſit de re modici momenti) cogita, primò, quia in. d.
l. Codicillis. non dicitur reſpectu proprietatis expectã
dam eſſe mortẽ omniũ libertorũ. præterea licet aliâs

uerba illa, poſt mortẽ libertorũ, importarẽt cõditionẽ,
eò ꝙ uocatus poſſet mori ante euentũ cõditionis, iux. 1296
not. ſ. poſt nu. 172. uerſi. contrarium. ✠ *attamen in*
caſu illo ſecus uidetur, quia ſi in hoſpitali uel collegio
ſubſtituto non important conditionem, ut per Bald. in
l. Extraneum. C. de hær. inſti. & per omnes ferè Doc.
in. l. Hæreditas ex die. de hær. inſti. cum alijs alleg. per
Rui. in cõſ. 17. col. pen. uol. 2. & hoc ea ratione, quia
hoſpitale uel collegiũ nũquam præſumitur defecturũ,
et ſic cõditio omnino eſt extitura, ꝓ tex. in. l. si pupil. §.
Qui ſub condit. de nouat. alleg. per gloſ. in. d. l. Hæres
meus. & per Corn. in. d. l. Extraneum. col. 4. qui tamẽ
text. loquitur ſolũ in contractibus, quia in eis ſem-
per fit tranſmiſſio, ſecundũ Signor. de Homo. in. l. Poſt
mortẽ. col. 2. in prin. C. de fideic. multo minus impor-
tant conditionem, quando reſpub. eſt ſubſtituta. in ea
enim ceſſat ratio contra hoſpitale et collegium allega
ta per Bar. in. d. l. Hæreditas ex die. ✠ *quibus ſtantibus* 1297
uidetur, ꝙ etiã dies reijci deberet, & reſp. illa ſubſti-
tuta ſtatim admitti, cũ præſertim in caſu illo non uer
teretur intereſſe illorum, quorũ mors debet expectari,
iux. diſtinc. Caſt. in. l. Hæreditatũ. ad. l. Falc. tetigi poſt
Torniel. ſ. nu. 653. uer. non obſtat ꝙ quilibet. & nu.
1235. & aliquid. ſ. poſt. d. num. 172. uer. cõtrariũ.
de quibus tñ omnibus uidendus eſt Soci. iun. cum ſub-
ſcrib. in conſi. 85. uol. 1. alleg. ẽt. ſ. nu. 1236. quibus
adde tex. in. l. si poſt mortẽ. §. fi. de leg. 1. ubi ꝙ ſeruus,
cui eſt relicta libertas poſt mortẽ illius, cui ipſe lega-
tus erat, ſtatim efficitur liber non expectata morte il-
lius, cui legatus erat, & cuius nihil intererat, ꝙ mors
ſua expectaretur, cum omnino legatum ſerui illius ſi-
bi factum, extinctum eſſet. & ita declarat Caſtr. ibi,
& Aret. ſibi aſcribit in. l. Idem eſt. de uulg. & pup. di
centes ita limitari. l. Hæres meus. et. l. Quibus diebus.
§. Quidam Titio. de cond. & dem. ut per eos. cogita ta
men, ſi põt rñderi, ꝙ licet. d. uerba non importarent
conditionem in caſu iſto, in quo ſubſtitutus præſumi-
tur ſemper duraturus, ut. ſ. diximus, ✠ *attamen cum* 1298
reſp. illa eſſet uocata ad tempus incertum quãdo, licet
eſſet certũ an, immo ẽt ſi eſſet certum an, & qñ, uidetᷣ
dominiũ in eam non tranſire ante aduentũ diei. l. Sem
pronius Attalus. de uſufr. leg. licet ſecus quò ad trãſ-
miſſ. ut per glo. ibi, & not. ſ. num. 208. oportet ergo
dicere, ꝙ interim dominiũ eſſet hæredis, quia nõ debet
uolare per aera, per ea, q̃ not. in. l. si ego. de neg. geſt.
& in. l. Cum quis. §. 1. de ſolut. & in. l. Qui hominem.
§. si debitorem. licet glo. ibi contrarium ſentiat, eo. tit.
hæc habentur per Caſt. in conſ. 125. viſo teſtamento
Ambroſij. in. 2. dub. uolu. 1. de quo non meminerunt
præalleg. Doc. Nec uidentur obſtare not. in. d. l. Hære-
ditatum. cum alijs. ſ. alleg. quia reſpondeo, ꝙ procede
re poſſunt in hæreditate, ea ratione, quia cum in. d. ca
ſibus tẽpus habeatur pro certo ratione. ſ. alleg. ideo
illud tollitur, ut inſtitutio tanquam pura ſuſtineatur,
quæ ex tempore certo dari non poteſt, ut dicit. d. l. Hæ-
reditas. & not. in. l. Extraneum. C. eo. tit. Secus eſt in
fideic. & legatis, quæ poſſunt dari ex die, ut late not.
per Barb. in conſi. 55. col. 3. & ita prædicta declara
re uidetur Hercul. in ſubſcrip. ad. d. cõſ. Soc. iun. 85.
uol. 1. accedant not. ſ. poſt nu. 171. uer. contrariũ. Et
ſi diceres ꝓdicta nõ ꝓcedere ĩ ter. iſtis, ut dicũt Caſt. et
Aret. ſ. alleg. replicatᷣ ex paulò. ſ. not. uidelicet nu.

1298.ſuper quibus cogita:et de materia.d.l.Hæredi
tas.uide omnino Caſt.in conſi.242.Super hoc puncto.
1299 uol.2. ✻ Cæterum Imol.hic col.5.poſt me.aliã dicit
illius tex.quò ad proprietatẽ,rationẽ eſſe,quia cũ eſſet
legata illi reipublicæ plena proprietas,quæ non pote-
rat haberi,niſi poſt mortẽ omniũ libertorũ, pp uſum-
fructũ penes eos remanentẽ, ideo ne nudam quidẽ pro
prietatem habet.poterat allegare in arg.l. Quidã te-
ſtamento Proculum.ſecundum intell.Bar.ibi,de uulg.
& pup. Verũ hæc non uidetur bona ratio, ꝙ quia nõ
poteſt habere totũ,non poſſit ẽt habere partem.nõ.n.
ualet arg.à maiori ad minus negatiue,uidelicet,ꝙ cui
denegatur totum,denegetur etiã pars,ut patet ex hoc
tex.licet econtra ſic.l.Cui pacto.de ſer.expor.Nec ob
ſtat.d.l.Quidam teſtamento Proculũ. quia intellectus
ille Bar.com.reprehenditur, ut late diximus.ſ.num.
1041.cum ſeq. Et hæ ferè ſunt omnes limit. à Doct.
1300 hic ad hanc reg.hactenus tradita. ✻ Vlterius tamen
& tertiò limitari uidetur reg.de qua.ſ.nu.1036.ut
non procedat fauore matris, in cuius præiudiciũ ſub-
ſtitutio facta pluribus filijs non reſoluitur in ſing.ita
Old.in conſi.mihi.142.Factũ tale eſt teſtator. alleg.
per Deci.in conſi.211.circa fin.& in conſ.315.col.
2.Crauet.de Deci.immemor,in conſ.306. col.pen.et
Oldr.ſequitur tacito auctore more ſuo Io. And.quẽ ſo
lum allegat Rui.in.§.Et quid ſi tantum.col.24.uerſi.
6.hanc etiam limit.tenet Gozad.in conſ.67.col.pen.
in fi.alleg.& ipſe ſolũ Io. And.ut per eum. Circa hãc
limit.omittendo an ubi agitur de pupill.ſubſtit.ſit bo-
na,qua de re diximus.ſ.nu. 965.ſed ueniendo ad fi-
deic.de qua agimus,in primis pro ea facit.l.Iure ſuc-
curſum.de iur.dot.cum alijs alleg. per Fulg. in conſi.
74.col.fi.& Caſtr.in conſ.257.col.2.uol.2. Secun
dò eam tenendo, reſtringi ſaltem debet ſolum procede
re,quando mater eſſet cohæres, aliâs ſecus, ut not.in
materia pup.ſ.nu.967. Tertiò uidetur,ꝙ hæc limit.
nullo modo ſit tenenda in fideic. cum in ea agatur de
hæreditate teſtatoris,uulg.§.Cum filia. cuius teſtato-
ris reſpectu,illa mulier non dicitur mater, ſed uxor,
quæ in hoc nullam habet prærogatiuam, & hoc eſt de
mente Deci.in.d.conſ.315.col. 2. ut ibi per eum. &
contra hanc limit.uidetur tex.in.l.Quamuis.C.de im
pub.iunc.ſolut.Bart. hic ad illum text. ubi ſupererat
mater cohæres & coniuncta in ſubſtitutione paſſiua,
& tamen,à ceſſante ratione ſolut.Bart.hic,infertur,
ꝙ ſi ibi ſubſtitutio eſſet fideicõmiſſ. pluralitas reſolue
retur in ſingul.et hanc ponderationem ſumpſi à Rui.
in conſi.157.col.4.in prin.uol.2. relat. ẽt.ſ. num.
1220.& in indiuiduo matrem eſſe extraneam conce
dit Alex.in conſi.175.col.7.uer.ad tertium.uolu.5.
accedant à fortiori Doct. illi, qui ne in pupillari qui-
dem eam tenent,de quibus.ſ.poſt nu.966.uerſ.con-
trariam.Nec obſtant alleg.pro matre,quia forte poſ-
ſunt procedere ubi agitur de hæreditate pupilli, et ſic
in pupillari ſubſtitutione, de qua tamen ubi.ſ.ſecus
in fideicõmiſſ.in qua ipſi teſtatori ſucceditur, ut dixi-
mus. Nec obſtat auctor.Old.& Io. And. quia loquun
tur in pupillari,in qua ratio ſua fortaſſe procedit, ne
mater priuetur luctuoſa hæreditate filij, ſecus eſt in
fideicommiſſ.ut dixi:et ita dicit etiã Gozad.in.d.conſ.
1301 67.col.pen.prope fi. ✻ Quartò limita reg.de qua.ſ.
quando dictum eſſet,ſi ipſe, uel eius filij deceſſerint ſi-
ne filijs. tunc enim licet unus ex eius filijs decederet
ſine filijs,non tamen admitteretur ſubſtitutus in por-
tione illius,ſed requiritur, ꝙ omnes eius filij decedant
ſine filijs. ita Oldr. in conſi.231.in.2.dub. ratio eſt,
quia iſta dicitur unica conditio habens duas partes.l.
Hæc ſcriptura.de cond.& dem. quæ nõ poteſt pro par
te uerificari, & pro parte non.l. Qui quadringenta.
circa me.ad.l.Falci.idem tenet Soci.iun.in cõſi.150.
col.pen.& fi.uol.2.licet de Oldr. non meminerit,nec
ita probet:& adde etiam Ang.in conſi.265. Dictum
legatum.& hæc addenda ſunt ad Ruin.in conſi.121.
uol.3.qui allegat ſolum dicta per Soci.hic in prin.&
addenda ſunt ad Rip.hic nu.140.& ad Bello.in cõſi.
82.et hac faciunt ad not.ſ.nu.84. cum ſeq.ut dixi-
mus ante num.91. ✻ Amplia hanc limit.ut procedat, 1302
etiam ſi cõditiones illæ eſſent intrinſecę.nam Rip.hic
poſt nu.146.uer.3.quem latius retuli.ſ. nu. 1234.
loquitur in ſubſtitutione facta pluribus: quando uerò
eſt facta uni tãtum, non diſtinguit,ut ibi patet paulò
ante uerſi.retenta.& ita etiam diximus.ſ.d.nu.91.
Sed contra hanc ampliat.faceret tex.noſter,ſi tenere-
mus opin.Rip. & D.Fab. tenentium, ꝙ licet quis ſit
ſubſtitutus ultimo tantũ,ſub cõditione,ſi uterq; &c.
attamen ſi ueniat reſtituenda etiam portio primi,tunc
ſubſtitutus admittatur ad portionem ipſius ultimi de-
cedentis ſine filijs,licet in altero conditio defecerit:ſed
quia hæc de re late diximus.ſ. nu.84. ideo ad ibi di-
cta me remitto. Non omitto tamen circa hanc quartã
limit.ꝙ ipſa quidẽ in ſe eſt clariſſima,ſed non eſt pro-
prie limitatio ad hanc reg.quæ loquitur,quando ſubſti
tutio eſt facta pluribus,non autem quando uni tantũ,
& exceptio debet eſſe de reg.§. Qui iniuriarum. cum
alijs uulg.Sola difficultas ſit, quando,præcedente reci-
proca,ſit poſtea ultimo alia ſubſtitutio,in qua cõpre-
hendatur etiam portio acquiſita ex reciproca, an tũc
pluralitas reſoluatur in ſingul.reſpectu ipſius ultimi,
qua de re diximus late.d.nu.84. ✻ Quintò limitabat 1303
Rui.in conſi.96.col.pen.& fi.uol.2.(& quidẽ eſſet
mirabilis limitatio)reg.noſtram non procedere,quan
do dictum eſſet,ſi filius et eius hæredes in infinitum de
ceſſerint ſine filijs. tunc enim, licet filius decedat ſine
filijs,non tamen admitteretur ſubſtitutus,ſed requiri
tur,ꝙ filius habuerit filios, qui prædeceſſerint ſine fi-
lijs.hoc enim modo cõditio uerificaretur in totũ, quia
filius tẽpore mortis ſuæ,quod attenditur, decedet ſine
filijs,et eius etiam deſcendentes deceſſerunt ſine filijs.
aliâs uerò non uerificata conditione in filio, et eius de
ſcendentibus,excluderetur ſubſtitutus. & mouetur p
cõſ.Ang.à cõtrario ſẽſu.265.alleg.ſ.ãn nu.1302.
mouetur ẽt per conſ.Caſtr.mihi.220.viſis & cõſide
ratis.uol.1.Quare idẽ Rui.in conſ.175.col. pen.eo.
uol. tenet ſubſtitutionẽ factã, ſi Angelus et eius filij,
& nepotes, & deſcendentes ex eis defecerint, non
eſſe uerificatam, licet Angelus et eius filij deceſſerint,
quia licet primæ duæ conditiones uerificatę fuerint,
aliæ tamen duæ defecerunt. ✻ immo plus ſubdit,ꝙ ẽt 1304
quando ſolum dictum eſt,ſi filij & filij filiorum deceſ-
ſerint ſine filijs, tunc impoſſibile ſit admitti ſub-
ſtitutum, cum ambæ conditiones uerificari non poſ-
ſint: atque hinc eſſe, quòd Bart.in.d.l.Centurio.for-
mat quæſt. quando iſtæ conditiones ſunt poſitę alter-
natiue, non autem copulatiue. Sed certe hæc dicta

Rui. ſalua tanti uiri reuer. mihi uidentur nimis ſub-
tilia, ꝙ ſcilicet teſtator per eam ſubſtitutionem uolue
rit admitti ſubſtitutum, niſi grauatus haberet filios,
qui ei præmorerētur, quod certe uidetur etiam contra
not. per Doct. maxime Saly. poſt Iac. & Rayner. in. l.
Centurio. et contra not. ꝑ ipſummet Rui. in cōſ. 1 1 1.
col. 3. in prin. uol. 2. ubi tenet not. per Bar. in. l. cētu-
rio. procedere etiam, ſi teſtator locutus eſſet copulati-
ue, quia reſoluitur in alternatiuā, & idem tenet, nihil
tamen pro, nec contra, allegans Galian, in. l. cēturio.
ante nu. 4 5 5. Ad hæc. d. opin. Rui. eſt contra mentem
teſtatoris. quid enim refert, ꝙ filij filiorum naſcātur,
& decedant ſine filijs ante patrem ſuum, magis, q̄ ꝙ
non naſcantur, ut hoc caſu excludatur ſubſtitutus, al
tero uerò caſu admittatur? Præterea, attenta ratione
ſua, ſequeretur, ꝙ etiam econtra, ſi nepotes decederent
ſine filijs poſt mortem filij, excluderetur ſubſtitutus,
quia licet uerificata fuiſſet ſecunda conditio, attamen
defeciſſet prima, quia filius non deceſſit ſine filijs:
quod certe eſſet contra mentē teſtatoris, cui, ſi uoluiſ-
ſet ſolum prouidere in caſu per Ruin. formato, ſatis
fuiſſet ſimpliciter dicere, ſi filius deceſſerit ſine filijs.
tunc enim etiam abſque ſecunda illa cōditione, et eius
deſcendentes ſine filijs, ſatis admiſſus fuiſſet ſubſtitu-
tus, ſi filius habuiſſet filios, qui prædeceſſiſſent filio, cū
attendatur tēpus mortis, ut ipſemet Ruin. fatetur, et
late habetur per Iaſ. in. l. ſi quis hæredē. C. de inſtit.
& ſubſtit. & ſic ſuperflua fuiſſet adiectio illa, & eius
deſcendentes ſine filijs, quod non eſt dicendum, maxi-
me in caſu ſuo, in quo dictum fuerat, uſque in infini-
tum: et ita ſignanter contra prædict. reſtrictionē Rui.
conſuluit per prædicta Corn. in cōſ. 2 2 6. col. 5. uol.
4. & certe conditio illa, & eorum deſcendentes uſque
in infinitum, uidetur adiecta gratia extendendæ ſub-
ſtitutionis, nō autem reſtringendæ ad illum duntaxat
caſum per Rui. imaginatum. Facit, quia quandoque
teſtator utitur coniunctione una pro alia, glo. in. l. Eas
cauſas. de cond. & dem. Iaſ. in. l. Si quis ita ſtipulatus
fuerit. col. 2. de uerb. oblig. & in uulg. l. filium quem
habentem. nu. 2 7. Rip. in. l. Re coniuncti. nu. 4 9. Ca-
gnol. in proœm. ff rum. nu. 1 0. qbus adde Caſtr. in cōſ.
2 6 4. uꝰ dicēdum. col. 2. uol. 2. Non obſt. in contrariū
adducta, quia primò ad conſi. Ang. reſpon. ꝙ non debet
ex eo ſumi arg. à contrario ſenſu contra prædictas ra
tiones. idem enim proculdubio dixiſſet Ang. etiam ſi te
ſtatrix illa non fuiſſet infirma. Præterea ad arg. à con
trario ſenſu reſpond. ex declarat. Decij in. l. 1. de offi.
eius. Deinde ad alia per Rui. allegata reſpon. ex not.
ſ. nu. 1 0 5 1. idem nuper reperio tenere Rip. & Alci.
in. d. l. centurio. illum nu. 1 6 9. hunc nu. 1 0 6. ubi al-
leg. Saly. in. d. l. precibus. in. 6. q. & Corn. in. d. conſi.
2 2 6. idem etiam nuperrime reperio conſuluiſſe Soci.
iun. de Rui. ubi. ſ. immemorem, in conſi. 1 4 5. nu. 2 3.
uol. 3. nec omitto cōtra id, quod tenet Rui. in. ſ. relat.
conſi. 1 7 5. uidelicet, impoſſibile eſſe utranque condi-
tionem uerificari, ꝙ ſaltem ipſemet in. d. conſi. 9 6. ad
mittit uerificari poſſe in caſu per eum formato, licet
etiā illa ſit nimia reſtrictio, ut ſuperius oſtenſum fuit.
✱ Sextò limita, quando eſſet factum legatum alicui,
1305 ſi filij teſtatoris decederent ſine filijs, tunc enim licet
obligatio reſpiciat unumquemq; filium & hæredem
pro rata, tamen quia oritur unicus effectus, non re-
ſolueretur in ſingul. ita decidit Ang. in conſ. 2 6 5. Di-
ctum legatum. col. 2. idem tenet Caſtr. in conſi. 3 0 6.
viſis & diligenter. colum. antepen. uer. hæc uera. uol.
1. repetito (excepto hoc articulo, & col. fi.) in cōſi.
7 7. eo. uol. & reſpon. Caſtr. ad tex. noſtrum, ꝙ loqui-
tur in ſubſtitutione, ſecus in legatis, ut per eum, & ui
de. ſ. nu. 1 3 1 6. & . ſ. nu. 8 4. cum ſeq. ✱ Et ad hoc 1306
facit cōſi. Cald. 4. repetitū in. 4 2. in tit. de teſtam. ubi
ꝙ, ſi mandat teſtator, decedentibus hæredibus ſine fi-
lijs, eccleſiam fabricari, tunc pluralitas non reſolui-
tur in ſingul. pro quo Rip. hic nu. 1 3 7. de alijs imme-
mor, adducit rationem, quia diſpoſitio continet unum
effectum indiuiduum, ut per eum, circa quod uide ſeq.
limit. & prædicta adde ad Ruin. in conſ. 1 2 1. colum.
3. uol. 3. ubi conſuluit in caſu clariori, immemor ta-
men de prædictis: quibus adde Bal. in conſi. 3 2 5. Præ-
mittendum eſt, ꝙ natura. col. fi. uol. 3. in ant. & uide
etiam. ſ. ante nu. 8 3. uer. ſed tu dicas. ✱ Septimò li- 1307
mita reg. noſtram, ut reſolutio in ſingul. non procedat
in his, quæ ex diſpoſitione legis, uel teſtatoris ſunt indi
uidua. ita Old. in conſi. 2 3 1. Idem ſi ex natura rei, ut
in caſu Calder. ſ. in præced. limit. alleg. & ut per Go
zad. in conſi. 6 7. col. pen. ad fi. quibus adde Bal. in cōſ.
3 2 5. in. 2. alleg. incip. verba Dy. in. §. cum ita. col. fi.
uol. 3. in ant. ✱ Et ratio eſt, quia reg. l. Quæ de tota. 1308
ſuper qua fundatur reſolutio plur. in ſingul. non ha-
bet locum in indiuiduis, ut per Iaſ. poſt Bar. in. l. ſi fi-
ne. de condi. ſine cau. & Deci. in. l. Cuius effectus. de
reg. iur. & faciunt not. ſ. nu. 1 0 4 2. uerſ. illud uerò.
✱ Octauò limita, ut pluralitas non reſoluatur in ſin 1309
gul. niſi etiam in alia perſona, in qua conditio defe-
cit, potuerit uerificari, ut in. l. Quamuis. C. de im-
pub. cum concord. alleg. per Corn. in conſi. 1 9 7. col.
2. uol. 3. ubi ſubſtitutio facta pluribus intelligitur eo
modo, quo omnibus conuenire poſſit: et ideo ſi alio mo
do in uno uerificetur, non propterea in eius portione
ſubſtitutus admittetur: & ita ſignanter ponderat Ri-
mi. in. l. in teſtamento. col. 3. in princ. C. de teſt. mil.
cui adde, ꝙ glo. fin. in. d. l. Quāuis. ſignanter dicit, reg.
hanc limitari in caſu illius text. & hæc addenda ſunt
ad Rui. in conſ. 1 7 2. col. pen. & fin. uol. 2. ubi cona-
tur per alia probare hāc declarationē pro ſuſtinen-
da opi. Old. Io. And. & Caſt. de qua. ſ. nu. 1 0 5 1.
& uide etiam Soci. in. l. 1. de uulg. & pup. poſt num.
3 8 uer. ſextò. & poſt nu. 5 1. col. 2. in prin. Sed aduer
te primò, quia ſubſtitutio quæ non poteſt conuenire ēt
alijs, nulli dicitur facta, ut ibi not. Doctor. per illum
tex. itaque licet eueniat caſus in uno, fruſtra eſt diſpu
tare, an pluralitas, quæ non eſt, reſoluatur in ſingul.
cum non entis &c. l. eius. ſi cer. peta. & uide. ſ. poſt
nu. 1 2 1 9. Secundò aduerte, ꝙ contra inductionem. d.
l. Quamuis. tenet Imol. hic relat. per Alex. hic col. 9.
uer. qn̄ uerò. & uide ſeq. limit. Nonò limitabant ali-
qui, non procedere, quando reſultaret inæqualitas in-
ter deſcendentes teſtatoris, & hoc per. l. Quāuis. de
qua in præced. limit. & hanc limit. admittit Alexā. in
conſi. 6 7. col. penul. uerſi. non obſtat etiam. uolum. 7.
✱ Decimò limitabat Socin. iun. qn̄ ſubſtitutio pluri- 1310
bus facta eſſet non ſimpliciter, nec per collectiuā, ſed
per copulatiuam, uidelicet, ſi talis & talis deceſſerint
ſine filijs. tunc enim non reſoluitur in ſingul. ſed requi
ritur concurſus omnium copulatorum. ita Socin. iun.

in conſi.158.col.11.uol.2.per not.per Deci,in cõſi.
594.& Dy.in conſi.40.quos retulimus.ſ. ante nu.
10.& per alis,ut ibi per eum. Sed aduerte, quia ne-
ſcio differentiam, quare dictio,uterque,debeat magis
reſolui in ſingul.q̃ dictio copulatiua: & ita dicit etiã
Imol. hic colum.5.in fi.immo Bar.hic ſimul & ſemel
tractat de utraque,uidelicet copulatiua, & collecti-
ua.uide eum,& Rip.num.138.& in ſecundo reſpon.
1311 de ſubſtit.col.4.✠ Vndecimò fallit prædicta reg.ubi
cunque præcedit reciprocum fideic.ſiue expreſſum,ſi-
ue tacitum.tunc enim pluralitas non reſoluitur in ſin
gul.quandoquidem primus ſubſtitutus excludat ſecũ-
do loco ſubſtitutũ,ut.ſ.ſæpius diximus,& not.Aret.
in conſi.1.col.1.per text.noſtrum à contrario ſenſu,
& Alex.in conſi.91.col.4.in prin.uol.1. repetito ut
ſ.nu.550.Gozad.in conſi.67.col.2.Rui. in conſi.
129.in fi.uol.3.Rip.hic num.148. & in reſpon.2.
col.1.de ſubſtit. Pariſ. licet prædicta non alleget, in
conſi.43.col.pen.uol.2.Alci.in.l.vel ſingulis. nu.6.
quibus adde Caſtr.in conſi.431. præſuppoſito ꝙ.d.ſo
rores.col.1.ad fin.uol.2. Hinc eſt, ꝙ ſi in caſu huius
tex.eueniſſet conditio in perſona primi, tunc Claudia
ultimo loco ſubſtituta,licet ſit de liberis, fuiſſet exclu
ſa,etiam ꝙ ſecundum iura hodierna non diceretur ſu-
pereſſe perſonã quæ &c.iux.not.ſ.nu.1047.uerſi.
ſecundò. ſed admiſſus fuiſſet frater ex reciproca præ
cedente,ut diximus etiam.ſ.nu.88.& poſt nu.92.
uer.& ad rationem.Secundò infertur,ꝙ ſi in hoc tex,
fieret tranſmiſſio ſubſtitutionis reciprocę,pariter ex-
cluſa fuiſſet Claudia ultimo loco ſubſtituta, ut dicunt
1312 Doc.hic,& not.ſ.nu.38.uer.cæterum.✠ Et ex hac
limit.nota ualere hanc cõſeq. pluralitas reſoluitur in
ſingul. ergo non eſt inducta tacita reciproca. uerum
econtra non ualeret conſeq.ut quotieſcunque plurali-
tas non reſoluitur in ſingul.tunc ſemper inducatur re
ciprocũ inter grauatos fideic.& ita uot. Alex.in.ſ.
alleg.conſi.91.col.7.uerſ.& dato.neq; ẽt intelligas,
ꝙ quotieſcunq; non inducitur tacita reciproca, ſem-
per pluralitas reſoluatur in ſingul. ut dicebat Imol.
& nonnulli alij.nam contrarium com.tenetur, ut di-
ximus.ſ.nu.1060. procedit ergo ſolum iſta conſe-
quentia,inductum eſt reciprocum fideic. ergo plurali-
tas non reſoluitur in ſingul. ut.ſ. diximus. Amplia
prædictam concluſ. primò etiam in tacita reciproca,
ut per Caſt.in conſi.431.col.1.ad fi.uol.2. & patet
in iure accreſc.iux.not.ſ.nu.1287. Amplia ſecũdò
ẽt,ſi talis reciproca non ualeret, ut p Rui.in cõſi.76.
1313 ꝑpe fi.uol.3.ſed uide.ſ.añ nu.1282.✠ Duodecimò
limita, ut p Iaſ.ĩ cõſ.232.in.2.dub.uol.2.uidelicet,
qñ teſtator diceret, & caſu quo quatuor eorũ filij,&
ſeu eorũ filij maſculi deceſſerint omnes ſine filijs ma-
ſculis.tunc enim dicit eſſe caſum clarũ,& extra diffi-
cultates præſentis materiæ:ſed circa hoc uide not.ſ.
1314 in.4.et 6. limit. ✠ Tertiodecimò limita,ut prædicta
reg.procedat, quando ſubſtitutio eſt facta, ſi deceſſe-
rint Titius & Seius,& ſic conditio refertur ad certas
perſonas,ſecus ſi ad incertas perſonas,uel in genere,
puta ſi deſcendentes, uel linea talis deceſſerint ſine
filijs.tunc enim non reſoluitur in ſing. ut deducit Soc.
iun.in conſi.150.col.pen.& fi.uol.2.Cui adde pri-
mò not.ſ.in.4.limit.nu.1301.Secundò adde,ꝙ licet
ipſe in contrarium alleget Alexan.in conſi.91.ut ibi
per eum, non credo ego fuiſſe de mente Alex. ꝙ reſpe-
ctu filiorum ex filiabus fieret talis reſolutio,ſed quòd
fieret ſolũ reſpectu ipſarum filiarũ.✠ Quartodecimò 1315
nõ omitto,ꝙ nuperrime reperio Soc.iun.in cõſ.145.
nu.23. uer.& ſtante.uol.3.dicentẽ,ꝙ qñ dictum eſt,
ſi ipſi,et eorũ filij deceſſerint ſine filijs,ſubſtituo Titiũ,
tunc ſicut copulatiua illa,& eorum filij,neceſſario pp
incompaſſibilitatem reſoluitur in diſiunctam, ut not.
ſupra num.1303.cum ſequen.ita etiam pluralitas
illa,ſi ipſi,debet reſolui in ſingul. argum.l.nam hoc
iure. quod ſufficiat retuliſſe.✠ Vltimò pro ma- 1316
gna declaratione potius, quàm limitatione præſentis
materiæ,debes ſemper aduertere, an ſis poſt mortem
alicuius poſiti in conditione in ſubſtitutione illa, qui
quidem poſitus in conditione fuiſſet aliquo caſu à te-
ſtatore uocatus: quia tunc licet eſſes in aliqua ex præ
dictis limit. attamen pluralitas nõ reſolueretur in ſin
gul.nec ſubſtitutus admitteretur, niſi eueniente caſu
illo, in quo ille poſitus in conditione fuerat uocatus.
ita ſubtiliter Rui.in conſi.104.maxime col.fi.uol.2.
ut per eum.pro quo uide not.ſ.nu.732.& hoc etiã
ſufficiat aduertiſſe, quia egeret ſubtili conſiderat.
✠ Tandẽ ꝓ cõplemento, tangendũ ẽt nec forte impro 1317
babiliter eſſet,quid in alijs materijs,q̃ ſubſtit.an plu-
ralitas reſoluatur in ſingul. ut in caſu, quem ponit
Alex.in conſi.117.col.2.uol.1.ubi ꝙ in conuentione
inter fratres,ꝙ omnia eorum debita et credita ſint cõ
munia,ly,eorum,reſoluitur in ſingul.perinde ac ſi ſin
gulariter dictum eſſet, de debitis & creditis uniuſcu-
iuſque,& per conſequens comprehenduntur etiã de-
bita & credita, quæ erant propria & particularia
unius ex fratribus,per hanc reg. ꝙ pluralitas &c.ut
ibi per eum,qui opin.ſuã ab obiectis defendit in cõſi.
167.uol.7.✠ Vel etiam in caſu, quem ponit idem 1318
Alex.in conſi.186.uol.5. ꝙ ſocietas contracta cum
tribus, duratura quouſque illi uoluerint, licet morte
unius finiatur quò ad illum, attamen non finitur quò
ad alios,quia perinde eſt,ac ſi ſingulariter fuiſſet con
tracta cum quolibet, donec uoluerit, quia pluralitas
reſoluitur in ſingul.ut ibi per eum. ✠ quam deciſ.no 1319
ta ad limit.reg. ꝙ morte unius ex ſocijs finiatur ſocie
tas quò ad omnes, circa quam reg. uidenda ſunt not.
in cauſa Aug. Ghiſij per Deci.in conſi.213.& Rui.
in conſi.90.& 216.uol.1.& Pariſ.in cõſi.82.uol.
1.nam ea reg.fallit, quãdo fuit dictum,duratura quo
uſque illi uoluerint. ✠ Vel etiam in caſu,quem ponit 1320
Soci.in conſi.43.uol.1.ubi pactum, ꝙ liceat ciuibus
renuntiare communitati lumieram, non reſoluitur in
ſingul.ꝙ aliqui ex ciuibus poſſint renuntiare, cum ſit
diuerſa ratio,ut per eum. ✠ Et conditio dãdi aliquid 1321
hæredibus non reſoluitur in ſingul. l. cui fundus. de
cond.& dem.✠ licet aliâs legatum alicui à pluribus 1322
hęredibus poſſit pro parte acceptari, & pro parte nõ
l.legatarius. de leg.1. de quo tamen per Socin.in.l.
Qui duobus.in prin.de cond.& demon. ✠ & nota ẽt 1323
ꝙ per reg.l.cum qui.de iureiur.&.l.ſecundum natu-
ram.de reg.iur.cum uulg.ſcinditur cõditio, quæ aliâs
non ſcinderetur.ita Soci.in.l.Si bis legatum. in fin.de
cond.& dem.ubi etiam appoſt.& Caſt.✠ Vel etiam 1324
in caſibus,quos ponit idem Soci.in conſi.107. uol.4.
primò,ꝙ conditio pluribus adiecta, dandi fideiuſſores
pro tanta ſumma,non reſoluitur in ſingul. adeo quòd

licet unus daret fideinſſorem pro parte ipſum tangen-
te,non tamen haberet beneficium ſententiæ ſub.d. cō
1325 ditione latæ. ✻ Secundò ibidem etiam Soci. ponit, ꝙ
pluralitas non reſoluitur in ſing.in iudicijs tēdentibus
ad deciſ.litis,per not. per Bart. & alios in.§.Cato.in
1326 10.oppoſ.de qua ēt. j.añ nu.1342. ✻ Tertiò ibidē
Socin.ponit, ꝙ neque in curia mercatorum pluralitas
reſoluitur in ſing. cum talis reſolutio fiat ex ſubtilita
te iuris,& non ex uerbis,ſed potius ex mente conſide
rata à iure, quam mentem mercatores nō conſiderāt,
ſed tantum groſſum loquendi modum, et quatenus uer
1327 ba ſonant,& de bono & æquo. ✻ Quartò etiam ibi-
dem ponit Soci. ꝙ nec inter hæredes pluralitas reſolui
tur in ſingul. cum repræſentent unam tantum perſo-
nam,uidelicet defuncti, ut ibi per eum, qui tamen in
prædictis caſibus loquitur in conditione reſpiciente
1328 perſonam honoratam,ut. s.diximus.nu.878. ✻ Nō
omitto etiā,ꝙ conditio,ſi hæres erit,ſcinditur.ita Soc.
1329 in.l.in cōditionibus.§.fi.de cond. & dem. ✻ inferens
ad ſtatutū excludēs fœminas ꝑpter maſculos hæredes,
ut ſufficiat,ſi maſculus, uel pro minima parte,ſit hæ-
res.quod nota,quia licet conditio,ſi heredes non erūt,
non reſoluatur in ſingul. ut. s. uidimus in materia
uulg.ſubſtit.nu.893. attamen conditio affirmatiua,
1330 ſi hæres erit,diuiditur,ſecundum Soci.ubi. s. ✻ Pari
ter etiam alium caſum ponit Corn.in conſi. 320.uol.
3.de licentia conceſſa pluribus emphyteutis uendendi
ius emphyteuticum, an reſoluatur in ſingul. & tenet
quòd non, quæ in re cōtrarium uidetur præſupponere
Rui.in conſi.169.col.4. uolum.1. & uide etiam. j.
1331 nu.1333. ✻ Pariter & alio caſu cōſuluit idē Corn.
in conſi.204.in.1.dub.uol.4. ꝙ in legato iardini fa-
cto filiabus,donec nubent, pluralitas illa, donec nu-
bent,non reſoluitur in ſingul. & ſic nupta una, eius
portio non ſpectat ad hæredem,ſed accreſcit, uel lega
1332 ta cenſetur alijs non nuptis,ut per eum. ✻ Alium ca-
ſum ponit Ang.in conſi.305.cariſſ.frater.col.2.ubi
ꝙ pluralitas illa,& earum hæredes,non reſoluitur in
ſingul.in pulchro illo caſu, de quo ibi per eum: et late
1333 s.num.902. ✻ Alium etiam caſum ponit Rui.ſi te-
ſtator concedat Titio & Seio licentiam alienandi, an
quilibet poſſit alienare partem ſuam,an uerò ſolū am
bo ſimul poſſint alienare totum.& tenet ꝙ pluralitas
etiam hoc caſu reſoluitur in ſingul. ita ipſe in conſi.
120.col.3.uol.2.circa quod uide. s.num.1330.
1334 ✻ Idem uerò etiam Rui.in conſi.43.col.4.uol.1.&
in conſi.154.col.4.eo.uol.uult in contractibus plura
litatē nō reſolui in ſing.per deciſ.de qua. s.nu.561.
Alium etiā caſum ponit Rimin.in conſi.432.col.2.ꝙ
conuentio de diuidendis omnibus acquiſitis per ipſas
partes,et utranq; earum,nō reſoluitur in ſing.ſed in-
telligitur de his tātum,quæ per ipſas ſimul ſunt acqui
1335 ſita. ✻ Alius etiā caſus refertur per Doc.in.l.pen.C.
de impub. ut ibi per Iaſ. col.3. uidelicet, quando uir
& uxor intrant religionem,cum pacto, ꝙ poſt eorum
mortem eorum bona ſpectent eccleſiæ, an tunc plura-
litas reſoluatur in ſingul.& comm.dicitur quòd ſic,ſi
extant alij conſanguinei excludentes ſuperſtites,aliâs
uerò non.& ita not.ēt Caſtr. in.l.Lucius.§.caio.col.
2. j.eo.quod uƺ contra not. s.nu.1072. & uide etiā
Alex.in.d.l.pen.in fi.et hic col.14.& Corn.in conſ.
97.col.5.uol.1,repet.in.22. uol.2. & Canon.in.c.

Si pater.de teſtam.in.6. & in ſimili Imol. hic relat.
s.poſt.d.nu.1072. ✻ Alium etiam caſum ponit Alb. 1336
in.d.l.pen.in fin. de promittente de rato pro pluribus
minoribus,an uno effecto maiore ſtatim quò ad illum
promiſſio habeat effectum,uel ne. ✻ Aliud etiam du- 1337
bium poteſt eſſe,quid in ſtatutis,an pluralitas reſolua
tur in ſingul.quam.q.diſputat Rui.& quidem ſubtili-
ter more ſuo,in conſi.52.uol.3.& licet diſtinguat,
an ſumatur oratio ex uniuerſo negatiue,& tunc non
reſoluatur,aut uerò affirmatiue, & tunc ſic, & ꝙ in
dubio debeat ſumi negatiue,niſi agatur de pœna,iux.
§.cum ita. de reb. dub. &.§. Si plurium.ſi quis caut.
uel niſi agatur de correctione iuris, ut late per eum.
attamen poteſt unico uerbo dici, ꝙ reſoluitur, prout
etiam in ſubſtit. niſi ſuperſit perſona quæ &c. ✻ fa- 1338
cit,quia ſtatutum, & teſtamentum à pari procedunt,
ut per Doct.cumulatos pro Crau. in conſi.254. nu.
4.cui adde Cur.ſen.in conſi.27.in.2.dub. & Soci.in
conſi.19.prope fi.uol.3.de quo etiam per Loaz.in.§.
Diui.nu.342.Qua diſtinctione retenta,ſaluatur de-
ciſ.Bal.in.c.1.de duobus frat. à cap. inueſt.relat.per
Rui.in.d.conſ.52.col.fi.& de qua etiam per Socin.in
d.§.cum ita. colum.pen. uer.ſecunda concluſ. de reb.
dub.& per Iaſ.in.l.Si quis ſtipulatus fuerit. col.2.de
uerb.oblig. ✻ ubi ꝙ ſtante ſtatuto, ꝙ carenti filio & 1339
filia ſuccedat frater,talis pluralitas non reſoluitur in
ſingul. ratio poteſt eſſe, quia altero extante ſupereſt
perſona quæ &c.& ita etiam declarat ipſe Rui.in.d.
conſ.52.in fi. ✻ Rurſus ſaluatur etiam deciſ.ipſius 1340
Ruin.in.d.conſi.52. uidelicet,ſtante ſtatuto,ꝙ ſi non
extabunt filia & neptis ex filio,ſuccedant nepotes ex
filia,ſi eueniat caſus, ꝙ ſuperſit quidem filia,ſed non
neptis ex filio, cōſuluit,ꝙ nepos ex filia pariter admit
tatur cū altera filia, & ſic ꝙ pluralitas reſoluatur in
ſingul. quia in hoc caſu dicere debemus orationem ſu-
mi ex uniuerſo affirmatiue,ut minus corrigat ius com
mune,ſecundum quod pariter admitterentur, q̄ fieri
poſſit,quod perinde eſt,ac ſi diceret,ideo pluralitatem
reſolui in ſingul.quia filia ſuperſtes non eſt in caſu il-
lo perſona quæ etc.iux.not. s.poſt nu.1071.et in illo
met caſu Rui. conſuluit Deci. pro eadem opin. Ruin.
ſed per alia media in conſ.553.Aduerte tamen,quia
hoc caſu non agitur de pluralitate reſoluenda in ſing.
ſed agitur,an numerus pluralis uerificetur in uno,pro-
ut etiam contra Alex.diximus. s.num.877.Retenta
tamen prædicta concluſ.uidelicet,ꝙ in ſtatutis plura-
litas non reſoluatur in ſingul. quando ſupereſt perſo-
na quæ &c. ✻ eam amplia procedere,etiam ſi ſtatu- 1341
tum utatur alternatiua, ut ſi dicat, ꝙ decedenti ſine
patre,uel matre,ſuccedat talis.tunc enim uocatus nō
admittitur,niſi in utroque uerificetur cōditio,hoc eſt,
ꝙ neque pater neque mater extent.ita Soc.poſt Cum.
in.§.item ſi pater.in ult.not.de reb.dub.quē,opinor,
uoluit allegare etiam Rip.hic poſt num.91.uerſi.ideo
uterque.licet corrupte,& locum, & deciſ.alleget.&
ratio huius deciſ.poteſt eſſe, quia in caſu illo ſupereſt
perſona quæ &c. et circa hoc uide not. s. nu.1095.
Et ſi diceres,quomodo ergo procedit diſpoſitio text.in
d.§.cum ita. &.§.Si plurium. ubi non fit reſolutio in
ſing? impertinēs quippe ibi eſſet loqui de pſona q̄ &c.
reſpon. ꝙ non agitur ibi de diſpoſitione ſtatuti, uel le-
gis,ſed de diſpoſitione hominis inter uiuos. uidelicet,
de

de promiſſione pœnæ, in qua ſubtili admodum et prolixa materia uidendi ſunt Doc.ibi,& maxime Soci.in d.§.Cum ita.& Bar.in.§.Cato.in.10.oppoſ.ubi om
1342 nes. ✻ Interim breuiter dicas, ꝙ quando agitur ſolũ
de parte pœnę reſpectu partis promiſſionis non adimpletę, prout in iudicijs, in quibus pro parte impleta obſtat exceptio, ut in.d.§.Si plurium.& not.Bart.in d.§.Cato.ubi.ſ. & de qua per Socin. alleg.ſ.num. 1324.cum ſeq.& tunc ratio,quare pluralitas nõ reſoluatur in ſingul.eſt,quia non adimplens totam promiſſionem non debet pro parte non adimpleta ire impunitus,iux.l.Ita uulneratus.ad.l.Aquil. ut declarat Rui.in.d.conſi.52.col.3.in fin. Quando uerò agitur de tota pœna,ſine obſtaculo exceptionis pro parte impleta,ut in contractibus,iux.d.§. cum ita. & declarat Bart.in.d.10.oppoſ. & tunc iſta non eſt materia noſtra,ut declarauimus.ſ.num.878.ſed eſt materia d.§.Cato.&.d.§.Cum ita.cum alijs concor. Multa ẽt aliæ ſimiles deciſ.addi poſſent,ſed quia præſens materia ſatis ſuperque onerata eſt dote ſua, iam tandem receptui canendum duximus, ſi prius tamen.q.illam
1343 diſcutiamus, quam ultimo loco tangit Rip. hic, ✻ an
ſubſtitutus primò, uel ſubſtitutus ultimò decedenti, admittatur,ſi illi plures ſimul decedant, uel ſi ignoretur quis prior deceſſerit. & nota,ꝙ ideo. q.formatur de ſubſtitutione facta primò,uel ultimò decedẽti,qa ſi ſubſtitutio facta eſſet ſimpliciter,uel omnibus,non haberet dubium, quin ſubſtitutus in totũ admitteretur. In prædicta ergo.q.dubium facit primò tex.in.l.Eum qui nouiſſimus.ſ.eo.ubi ſubſtitutus ultimo, ſi ignoretur quis ex grauatis prædeceſſerit, in totum excluditur. ſecundò quia ſubſtituto ſemper incũbit onus probandi uerificatam eſſe conditionem, ſub qua uocatus fuerat,iur.uulg.& ꝙ dubia probatio non releuat probantem.l.Non hoc.c. In præſentia. cum alijs uulg. & eſt text.in ter in.l.Quod de pariter.& in.l. ſi fuerit. de reb.dub.Soci.poſt Caſtr.in.l. Quoties libertis. col. 2.eod.tit.facit.l.Duo ſunt Titij. de teſt. tut. de qua ſupra num. 1155. Cæterum pro reſolutione huius quæſt. dicas breuiter ex mente etiam Socin. in.l. Qui duos.col.4.in princ.de reb. dub.ꝙ aut in ſubſtitutione ſiue pupill. ſiue fideic. uenit totum, ideſt etiã portio alterius, & tunc admittitur ſubſtitutus. hoc autem primo in pupill.facta ultimo,(de ſubſtitutione enim facta primò non loquor,cum in ea nunquam ueniat totum,ut per Soci.in.d.l.Qui duos.col.3.uer.ex qua limit.)probatur per.d.l. Qui duos. ubi ſi ſubſtituatur ultimo, quo caſu ipſis ſeparatim decedentibus uenit totum, cum credendum ſit teſtatorem putaſſe in hæreditate ultimi repertam iri hæreditatem primi,ut ibi not.Soci.in.3.not.& Aug.Aret.in.§.Singulis.ante me.Inſti.de pup.ſubſtit. ideo etiam ſi uterque ſimul in pupillari ætate decedat, eadem ratione admittitur ſubſtitutus,per tex.alleg.ſ.poſt num.592.uerſ.& ꝙ præd.Non obſtat.l.Eum qui nouiſſ.quia non habet locum in pupill.ſecundum glo. ibi,ratione,quam paulò
1344 j.dicemus.✻ aduerte tñ, ꝙ ſubſtitutus hoc caſu non
admittit̃ tanquã ſubſtitutus ultimo, ut ibi dicit tex.et not.ꝑ Doc.ſed tanquã ſubſtit. utriq;,licet fuerit ſubſtitutus uni tñ.Et ideo pręd.non procederẽt,ſi ex altero ſupereſſent filij, & ſubſtitutus eſſet extraneus,ut ſ.late declaratum fuit num.1016.& ita in his ter. declarat etiam Ang.Aret.ubi.ſ. ✻ Vel etiã non pro 1345
cederẽt,ſi ſupereſſet mater,quia cum tunc ultimus nõ ſuccederet primo in totum, ſi diuerſis temporibus decederent,iux.not.ſ.nu.512.& ſic in ſubſtit.non ueniret totum,ideo ceſſarẽt ter. in quibus loquimur. & ita not.glo.Bar.et alij in.d.l.Qui duos.Alex.poſt alios in.d.l.Eum qui nouiſſ.col.2. In fideic.uerò pariter facta ultimo(omittẽdo ſimiliter de facta primo,cũ in ea nunquã ueniat portio alterius, prout eſt clarũ)cõcluſio.ſ.facta,uidelicet, ꝙ hoc caſu ſubſtitutus admittatur,probatur ꝑ glo.in.l.Ex duobus.de uulg.& pupil. in.1.ſolut.quam ad hoc not.Imol.ibi,& Soci.in.d.l. Qui duos.col.3.uer.ſecundã limit. Nõ obſt.prima ratio in contrarium adducta,quia procederet,quãdo referret, quis primus, uel ultimus deceſſerit: at cum in caſu iſto mortuo utroque etiam diuerſis tẽporibus ueniat totum,quid refert,ꝙ uterque ſimul deceſſerit, aut ꝙ ignoret̃, quis prior uel poſterior, magis q̃ ꝙ ex
ordine deceſſerint? ✻ Non obſtat.l.Eum qui nouiſſi- 1346
mus.ſ.eo.quia loquitur, quando in ſubſtitutione uenit tantummodo pars illius,cui ſubſtituitur, ſecundũ glo.& Doc.ibi,& Soci.ubi.ſ.& Ang. Aret. ubi.ſ. & ratio eſt de qua.j. num.1350.hinc eſt,ꝙ non habet locum in pupill.ut paulò.ſ.diximus. & ſic lex illa à contrario ſenſu retorquetur pro hac opin. ut per Socin.in.d.l.Qui duos.col.4.in prin.Prædictam tamẽ concluſ.intellige, niſi ex alio ſupereſſent filij, ut etiã paulò.ſ.dicebamus circa pupill. Aut uerò uenit reſtituenda ſola portio illius, cui fuit facta ſubſtitutio, & tunc tam in pupillari, q̃ in fideic.ſubſtitutus peni-
tus excluditur,ꝑ rationes.ſ.alleg.✻ Simile uidemus, 1347
quando occiſus habet unicum uulnus, & ignoratur quis ex pluribus rixantibus illud intulerit. tunc enim ratione incertitudinis omnes liberantur,ut per Doct. cumulatos per Pariſ.in conſ.148. uolum.4.cui adde Alex in conſ.2.uol.7.& Hippo.de Marſ.in conſ.50. & 63.& 69.& late habetur per moder. crimin. in ſuis practicis. ſed in indiuiduo hæc cõcluſ. probat̃ primò in pupill. quia ſi dicta pupillaris fiat primo, quo caſu,ut.ſ.diximus,uenit tantum portio ipſius primi, tũc proculdubio,ſi ignoretur uter prior deceſſerit,ſubſtitutus excluditur.ita Soci.in.d.l. Qui duos.colum.3. uer.ex qua limit.Si uerò fiat ultimò, & tunc aut poſt mortem teſtatoris alter pupil.efficitur pubes,quo caſu uenit ſola portio unius.i.pupilli, et ambo poſtea ſimul pereunt,uel aliâs ignoretur uter prior deceſſerit, & tunc pariter ſubſtitutus excluditur, ut per Socin. poſt Cuma.in.d.l. Qui duos.poſt nu.9.ſubdentem,ſe hoc etiam cogitaſſe, antequam Cuma.uideret.Si uerò fiat ultimo,& ambo decedant pupilli,tunc ſemper uenit portio utriuſque:& ſic ſumus in caſu membri præcedentis,ubi de hoc ſatis locuti ſumus. De fideic. uerò probatur per tex.clarum in. d.l. Eum qui nouiſſimus. ſ.eo.neque hoc indiget ulteriori declaratione. & prędicta procedunt, quando ſubſtitutio eſt facta primo uel ultimo ſub conditione, ſi uterque ſine filijs, uel,ſi uterq; in pupillari ætate deceſſerit,et contingit, ꝙ ambo ſimul ſine filijs,uel ambo ſimul in pupillari ætate decedant. Sed quid ſi alter tantum decedat ſine filijs, uel in pupill.ætate?tunc hæc.q.depẽdet à.q.de qua.ſ.
nu.84.cum ſeq.✻ Sed quid ſi ſubſtitutio ſit facta pri 1348
mo,uel ſit facta ultimo,non ſi uterque,ſed ſimpliciter

ſi ipſe ſine filijs, uel ſi in pupillari ætate deceſſerit, & cōtingat utrunq; ſimul decedere, ſed alterum tm̄ ſine filijs, uel alterū tm̄ in pupill. ætate, an admittet̄ ſubſtitutus? & in hac. q. ſaluo maturiori iudicio dicendū uidetur q ſic. nam cum in unius tantum perſona fuerit uerificata cōditio, ſequitur, q ſi quidem ſubſtitutio eſt facta primò decedenti ſine filijs, uel primò decedenti in pupil. ætate, ſatis poteſt dici eum fuiſſe primū, qui deceſſerit ſine filijs, uel in pupillari ætate: quia licet primus proprie dicatur, quem nemo ex pluribus præ-
1349 *cedit. l. Proximus. de uerb. ſign.* ✠ *Attamen etiam in uno tantum dicitur primus, ut. l. Qui duos. & ibi Soc. in ultimo not. de reb. dub. & diximus etiam. s. num. 1127. ubi quid quando in pluribus ſimul eſt uerificata cōditio: et eſt tex. in. §. Diſcipuli. in proœm. ff orum. & non ſemel habetur in ſacra pagina, & ad hoc ſpecialiter uide not. s. nu. 188. uerſi. ſecundam reſpon. quicquid dicat Polit. de ſubſtit. fol. 28. col. 4. ante me. tenens hoc non procedere, niſi ubi aliâs ſequeretur aliquid odioſum, ut q pupilli decedant inteſtati, iux. not. s. num. 532. ſubdens hanc eſſe rationem. l. Qui duos. aliâs ſecus, ut in fideicommiſſ. quæ eſt onus, ſubdens hanc eſſe rōnem. d. l. Eum qui. inſerens idem eſſe etiam in pupill. ſi adeſſet mater in medio. tunc. n. non haberet locum. d. l. Qui duos. et ad hoc ultimum adde not. s. nu. 512. ſed circa prædicta, non ita dicunt Alex. & alij. ſ. proxime alleg. Et pariter ſi ſubſtitutio ſit facta ultimò decedenti ſine filijs, uel ultimò decedenti in pupill. ætate, ſatis poteſt dici eum fuiſſe ultimum, qui deceſſerit ſine filijs, uel in pupill. ætate, cum licet ultimus proprie dicatur, quē nemo ex pluribus ſequitur, attamen etiam dicitur de uno tantum. l. Ex duobus. de uulg. & pup. & d. l. Qui duos. ubi Soci. in ultimo not.*
1350 ✠ *Non obſt. l. Eum qui nouiſſimus. s. eo. quia ibi refragabatur uoluntas teſtatoris, ut dicunt Caſt. Alex. & alij, ea ratione, quia cum teſtator uoluiſſet ſubſtitutū unam tantum partem conſequi, & conditio in utroq; uerificata eſſet, ſi ſubſtitutus uolebat unam tantum partem, incertum erat, cuius partem deberet habere, & ideo ratione incertitudinis nullam habet: prout in ſimili habetur in. l. Duo ſunt Titij. & de pluribus rixātibus, ut. s. diximus. & in. l. Si fuerit. de reb. dub. Si uerò ſubſtitutus uolebat totum, hoc erat contra uoluntatem teſtatoris, ut dixi. At in caſu iſto præſupponitur uerificatam fuiſſe conditionem in uno tantum, qui quidem poteſt dici primus & ultimus, ut. s. diximus: & per conſequens ceſſat ratio incertitudinis, de qua in. d. l. Eum qui. igitur ceſſare debet etiam diſpoſitio. Hinc eſt, q etiam in. d. l. Eum qui. ſi teſtator uoluiſſet ſubſtitutum habere totum, tunc licet in caſu illo conditio fuiſſet uerificata in utroque, admitteretur ſubſtitutus tanquam ſubſtitutus utrique, cum uterque poſſit dici ultimus, ut. s. diximus, licet fuiſſet ſubſtitutus uni tantum. l. Qui duos. & not. Doct. in. d. l. Eum qui. quia tunc nō refragaretur uoluntas teſtatoris, ut per Caſtr. & Alex. ibi. Et ſi diceres, ſequeretur ergo, q ſi in hoc caſu conditio uerificaretur in utroq;, multo magis admitti deberet ſubſtitutus. quid. n. nocere debet ſubſtituto, q alter quoque decedat ſine filijs, uel in pupillari ætate? & tamen hoc eſſet contra. d. l. Eum qui, rū. ſatendo q ſubſtituto nocet conditionem uerificatā eſſe etiam in utroque, quia teſtator uoluit eum habere unam tantum partem, prout etiam in ter. l. Si fuerit. & l. Duo ſunt Titij. rō eſt, nam qn̄ cōditio in utroque uerificat̄, militat incertitudo de portione, ad utrā ſ. admitti debeat ſubſtitutus, ne forte admittat̄ ad portionem eius, cui ſubſtitutio facta non fuit, & per conſequens ratione huius incertitudinis in totum repellitur, ut. s. diximus, quæ quidem eſt ratio. d. l. Eum qui. prout etiam. d. l. Duo ſunt Titij. & d. l. Si fuerit. ſed quando cōditio uerificatur in uno tantum, tunc ceſſat d. incertitudo, et per conſequens diſpoſitio.* ✠ *Et quæ*
quidē concluſio ſi eſt uera, quam tn̄ non affirmo, forte 1351
procederet, etiam præcedente reciproca inter eos. cum enim probari non poſſit, q alter, in cuius perſona non fuit uerificata conditio ſuperuixerit alteri. d. reciproca obſtare non poteſt ſecundo ſubſtituto, qui utrique ſuperuixit. circa tamen prædicta uidendus eſt Rip. hic ad fi. & not. s. nu. 191. uerſi. non omitto tamen. hæc. n. egerēt ſubtili indagine, ſed ego iā defeſſus ſum.

Cæterum lector candidiſſime, non equidem ſum adeo hebes aut mei ipſius amans, quin uideam, pleraq; in his meis nugis eſſe indigeſta, ac planè inordinata, & quæ facile multis male à me intellecta uideri poſſint. quo fit, ut ſatis honeſte mecum agi putem, ſi de his carmē illud dici audiuero,
Sunt bona, ſunt quædam mediocria, ſunt mala plura.
Sed ut inſcitiam meā, ac doctrinæ paruitatem ingenue & ſine controuerſia fateor, ita ēt quemlibet delicatū lectorē rogatū uelim, uti perpendat, in abortiuis fœtibus multos ſemper defectus exiſtere: ut illud interim taceam, idem mihi, ſed cum maiori ēt iactura, & incommodo accidiſſe, de quo inſignis ille Alciatus conqueritur, neminem hac tempeſtate idoneum reperiri, qui aliquas horas uelit à ſtudijs ſuis ſubtrahere, quas in amici erratis candide caſtigandis impendat, idq; in his præſertim tam difficilibus rebus iniucundisq; materijs. Licet itaque me non lateret, quàm maturiorem conſiderationem hæc qualiacunque, ac exactius iudicium deſiderarent, attamen ſperans Dei benignitate, alia meliora poſthac me pariturum, uel fortè etiam aliquando hæc eadem, refrigerato nimirum inuentionis amore, nouum quaſi lectorem maturius examinaturum, atque correcturum, ſtatui hæc prima ita inculta relinquere, ut quantum ætas incrementi iudicij afferret, deinceps uideri poſſet: uel Bartoli (ſi parua licet cōponere magnis) ductus exemplo per ipſummet relato[a], quem hoc idem alibi ēt[b] feciſſe teſtatū eſt[c]. quod & Gellius[d] eleganter ſcribit feciſſe Actiū, qui Pacuuio ſibi dicenti, ſonora quidē eſſe, quę ſcripſiſſet, & grandia, ſed uideri ea tamen ſibi duriora paulum, & acerbiora, ita eſt, inquit Actius, uti dicis, neq; eius rei ſanè me pœnitet. meliora enim fore ſpero, quę deinceps ſcribam, nam quod in pomis eſt, itidem eſſe in ingenijs. & cætera, quæ ne Politianus[e] quidem acutiſſimi uir ingenij reaſſumere dedignatus eſt. Illud tamen interim ſilentio non pręteribo, q cum mecum ipſe cogito, in quot perplexitates in hoc qualicunq; opuſculo inciderim, non poſſum equidem ſatis, uel ingenij iudicijq; mei hebetudinem deteſtari, uel recentium quorundam incredibilem pręſtantiam admirari, qui publice iactare non dubitauerint, ſe duo illa mirabilia pręſtare poſſe, quæ Cicero in iuris ciuilis ſcientia facturum ſe profitebatur, alterum quidem,
quod

[a] in. l. Si is q. & impe. in ß.
[b] in. l. Si cōdi-te.
[c] per Caſt. ibi.
[d] lib. 13. c. 2.
[e] in tract. q. ira in pueris &c.

quod (cauſæ ſuæ[f] inſeruiēs) ſcriptum reliquit, ſi quis ei ſtomachū moueret, triduo ſe Iuriſconſultū fore: alterum uerò, quòd[g] pollicitus eſt, ſe ius ciuile in artis rationem formamq; redacturum: cuius etiam, ſi Deo placet, Aulus Gellius[h] libri locum citat. Verum, ut eius uiri admirabili ingenio, ac exuberanti rerum omnium copiæ, interim omnia indulgeamus, uereor, ne nimium (parce lector amantiſſime, ſi hic aliquantulum digredior) iactatores iſti, allecti forte ſpe ſibi à Budęo in ſuis[i] (ut Cagnoli uiri ſanè doctiſſimi uerbo utar,) philacterijs[K] concitata, uiribus ſuis confidãt. Nam quod ad ius ciuile in artem redigendum attinet, minus equidem hac in re, prout in alijs quoque, ſeire me ingenue fateor, quàm, bene doctus ac expertiſſimus Galleſius[l], nullam tamen de illis mentionem facere dignatus, ſe ſcire profitetur. niſi forte recentiores iſti (contra uetus prouerbium) rem actam agere conentur. quid enim aliud noſtrates Iuriſconſulti egerunt, quàm æquum et bonum in artem redigere? Hinc Vlpianus, ius, inquit, eſt ars boni & æqui: ut aperte uideas, quod Cicero tantopere exoptabat, id Iuriſconſultos, teſte etiam Alciato[m], cumulatiſſime præſtitiſſe. Aliud eſt, ſi gigãtes iſti artem ipſam in aliam rurſus artem ſe redacturos profiteri uellent. Quod uerò ad iactationem illam de triduo à Laur. Vall. factam & à Cagnolo[n] relatam, ſpectat, ea ab omni ratione tã abeſt, ut ſatius eſſe arbitremur, hoſce glorioſulos ad ipſum Cagnolum[o] poſt Zaſiū remittere, q̃ ulla eos reſponſione dignos facere. Quid enim non pollicebatur audax eius ingenium, qui purus putus Grammaticus meliores, uel quàm Accurſius ipſe fecerit, gloſſas in iure ciuili editurum ſe profitebatur. quo forte factum eſt, ut Budęo in Accurſium tam acriter inſurgendi exẽplum dederit. Sed illud profectò Vallæ cõtigiſſet, quod Alciatus[p] Politiano aſſerit eueniſſe, qui hanc eandem iactationem faciens, interrogatus ſtatim quid eſſet ſuitas, obmutuit. obloquantur iſti de Accurſio quantum uelint uiro quidem illo rei latinæ non admodum experto, dummodò illud fateantur, quod inficias ire non poſſunt, eum iuri ciuili longe maiorem lucem attuliſſe, quàm ipſi quantumuis eruditiſſimi eorum profeſſioni fecerint. Sed cum ad hanc & Vallæ iactationẽ idem Cagnolus[q], Polito uerò de Accurſio obloquenti acrius Ripa[r] reſpondeant, non eſt ꝙ ego hic ulterius de eo uerba faciam, qui ne Iuriſconſultis quidem ipſis (quã tamen in re quantum laudis attulerit, eius aſſeclæ uideant) pepercerit[s]. Sed quid dico Iuriſconſultis? nonne tot ſeculis firmatam, tot patrum auctoritate munitam, tot Imperatorum conſenſu approbatam Conſtantini donationem Papæ Syluestro factam auſus eſt commentitiam aſſerere, atque ementitam? quem Ludouicus Bologninus[t] contemnere potius, ut alij, quàm eius argumentis ſigillatim, ut fecit, reſpondere debuit. Iam ergo Grammaticum iſtum, de quo ſatis ſuperq; locuti ſumus, miſſum faciamus. Eum uerò, qui in leguleos, ut ipſe nos uocat, uſque adeo infeſtus eſt, ut ſingula quaque pagina uerbum aliquod uirulentum in eos effutiat, ad clariſſimum Doctorem Andream Tiraquellum[u] remittamus, qui, quid iſtorum detractorũ admirabilis (ſuo ſaltem ipſorum iudicio) eloquentia in rebus ſerijs publicisq; ualeat, non minus uere, quàm eleganter refert. Sed hæc hactenus, ne, ut inquit ille, crabronum aculeos irritaſſe uidear.

LAVS DEO.

f in orat. pro Mur.
g in. 1. de orat.
h lib. 1. c. 22.
i in. l. Lecta. nu. 32.
K in annot. ad. l. 1. de iuſtit. & iu. char. 7.
l in. 1. libr. de exerc. iuriſp.
m in. 1. lib. Parerg. c. 30. pge fi.
n in. l. 2. num. § 16. de orig. iur.
o in d. l. 2. uerſ. Quinti Mutii auditores. colum. 3.
p in. 4. lib. de verb. ſign. in fin.
q in. d. l. 2. verſ. Quinti Mutii auditores. colum. 3.
r in. l. Re coniũctã. num. 50.
s vt retuli ſupra nu. 125.
t in com. ſuper priuil. colleg. Bonon. quos adde ad Fely. late cumulantem in. c. Sollicitæ. colu. 4. de major. et obe.
u in epiſtola liminari. ad. l. Si vnquam.

INDEX RERVM PARTICVLARIVM.

A

Ablatini abſoluti magis diſpoſitioni ac cedũt, q̄ conditio expreſſa, nu. 790.
Abſurdus intellectus eſt ſugiendus, num. 360.
Etiã ſi eſſent uerba geminata, ibid.
Etiã ſi interꝑtatio eẽt ꝓhibita, ibid.
Aecurſiomaſtiges reprehenduntur. prope ſi.
Acquiſita propria ope firmiora ſunt, q̄ acquiſita alieno beneficio, num. 153.
Acquiſita ab inteſtato non ueniunt in reſtitut. fideic. nu. 1063. uer. nõ obſt. qđ declaratur, aĩi nu. 695.
Acquiſita ab inteſtato per ultimũ pupillũ ex ſucceſſione primi, an ueniant in reſtitutione fideic. facti ipſi ultimo ſub cond. ſi uterque &c. nu. 923.
Acquiſita ex iure accreſc. quando ueniant in reſtitut. fideic. ante num. 450.
Et quid de acquiſitis ex iure accreſc. per inſtitutũ in re certa, ibidem remiſſiue.
Acquiſita ex pupill. ſubſtitut. an ueniant in reſtitut. fideic. remiſſiue, num. 474.
Acquiſita per fideic. & prælegata, an ueniant in reſtit. fideic. uide nu. 366. cũ ſeq. et. ĩ. uer. ꝑlegata.
Acquiſita per fideic. et prælegata an ueniãt in reſtitutione fideicom. dependet ex coniecturis, nu. 368.
Acquiſita ꝑ fideic. & prælegata, an ueniant in reſtitutione fideicommiſſi, fiunt duæ cõcluſiones: prima affirmatiua, ꝙ in reſtitutione fideicommiſſi ſimpliciter facti regulariter ueniunt, nu. 369.
Ampliatur primò, ut procedat etiam in filijs grauatis, num. 371.
Ampliatur ſecundò, etiam ꝙ poſt prælegata facta eſſet inſtitutio hæredis, dicendo, in alijs uerò bonis &c. & poſtea ſequeretur ſubſtitutio, nu. 373.
Ampliatur tertiò, etiam ſi in ſubſtitutione eſſet ſimpliciter dictũ, ſubſtituo, uel, ſuccedat, uel, bona per ueniant, num. 375.
Ampliatur quartò, etiã in reciproca inter inſtitutos facta, nu. 376.
Ampliatur quintò, etiã ſi in ſubſtitutione dictũ eſſet, non præiudicando propterea alicui legato uel fidei commiſſo, nu. 377. Vel ſi in prælegatis, uel fideic. dictum eſſet, ſine diminutione, et in totum, ibidem. ſecus ſi dictum eſſet, ꝙ pleno iure, ibidem.
Ampliatur ſextò, etiam ſi grauatus eſſet æquali cum alijs portione inſtitutus, nu. 378.
Ampliatur ſeptimò, etiam ꝙ teſtator in aliquo alio ca ſu expreſſiſſet prælegata aut fideic. uenire in reſtitutione fideicommiſſi, nu. 379.
Ampliatˀ octauò, ẽt ſi dictũ eſſet, ꝑimoniũ, nu. 380.
Ampliatˀ nonò, ẽt ꝙ dictũ eſſet, portionẽ ſuã, nu. 381.
Ampliatur ultimò, etiam ſi dictũ eſſet, ſubſtituo in portione: & ulterius etiam dato, ꝙ hoc modo comprehenderetur tota hæreditas, nu. 382. maxime quando adiecta eſſet dictio, omnis, ibidem, uer. ſecundò. Secus eſſet, ſi diceretur, ſubſtituo in portione hæreditatis uel in portione eius, quod ſibi relictum eſt, uel in portione partis ſuæ, ibidẽ.
Limitatur modo hæc prima concluſio, primò in acquiſitis poſt factam reſtitut. fideic. num. 383.
Limitatur ſecundò, ut non tamen ueniant in reſtitutione fideicommiſſi puri, etiã ꝙ eſſent acquiſita ante uerbalem, uel realem eius reſtitutionem, num. 384. & dato ẽt, ꝙ adeſſent uerba prægnãtia, ibid.
Limitatur tertiò in prælegatis factis ex neceſſitate legis, num. 385.
Limitatur quartò, quando poſt reciprocã factã tribus inſtitutis, unus eorũ eſſet ẽt ſub aliqua alia cõdit. grauatus reſtituere cohæredibus ſuis, nu. 386.
Limitatur quintò, quando grauatus eſſet reſtituere prælegata. tunc enim intelligitur ſolum pro portione cohæredis, num. 387.
Limitatur ſextò, quando teſtator in ſubſtit. diceret, reſiduum bonorum meorum à. d. iudicerijs & legatis deueniat ad Titium, nu. 388.
Limitatur ſeptimò, quando dictum eſſet, ꝙ de prælegatis poſſet libere diſponere, nu. 389.
Limitatur octauò, quando fideic. uel prælegata fierent ex maxima dilectione, nu. 390.
Limitatur nonò, quando talia prælegata, uel fideic. facta eſſent propter benemerita, num. 391.
Limitatur decimò, quãdo teſtator diceret ſe talia prælegata uel fideicommiſſa facere pro aliquo debito, licet de eo aliter non conſtaret, nu. 392.
Limitatur undecimò in ſubſtitutione facta uni tantum, nu. 393.
Limitatur duodecimò, ut non tamen ueniant acquiſita ex fideicommiſſo, quod prius fuerat iniunctũ ipſi teſtatori, nu. 394. Quod procedit etiam non facto inuentario, ibidem.
Et an procedat etiam, quando quis primò ſucceſſit debitori alterius, et poſtea etiam ſucceſſit creditori eiuſdem, ibidem.
Limitatur tertiodecimò, quando prælegata eſſent omnino ſeparata ab hæredis inſtitutione, nu. 395.
Limitatur quartodecimò, ut tamen ſeruetur regula. §. Qui diſcretas. num. 396. ſecus in coniunctim uocatis à lege, ibidem.
Limitatur quintodecimò in acquiſitis ex prælegatis, uel fideic. ſequẽtibus in ordine literæ ipſum fideic. num. 397. qui tamen ordo literæ cedit ordini intellectus, ibidem. uer. immo. quod pulchre declaratur ibidem uer. porrò. Et quid in dubio præſumatur præcedere, ibidem uer. quid autem. Hæc tamẽ limitatio non procedit, ſi eſſent uerba prægnantia, nu. 398. Vel ſi talia prælegata uel fideicommiſſa, caperent maiorem partem hæreditatis, ibidẽ uerſi. ſecunda. prout in dubio præſumuntur, ibidem uer. nec omitto. Vel ſi ſubſtit. reſpiceret futurũ, ibidẽ. uer. tertia. Vel ſi teſtator diceret grauo, reſtituere bona mea, ibidem uer. quarta. Vel ſi quis eſſet grauatus reſtituere ſubſtantiam teſtatoris, ibidẽ. uer. quinta. Vel ſi expreſſe grauatus ſit reſtituere hæreditatẽ, et prælegata uel portionem ſuam, & fideicõmiſſa, ibidẽ, uer. ſextam. Vel ſi ſubſtitutus eſſet filius teſtatoris, & grauatus extraneus, ibidẽ uerſ. ſeptima. Vel generaliter ubicunque in contrarium adeſſet præſumpta mens teſtõris, ibidẽ uer. ultimò.
Limitatur ultimò, quãdo ſunt expreſſe prohibita alienari, nu. 399. quod tamen nõ procedit, quando grauatus, non obſtante etiam alio ſpecialiter in caſu alienationis uocato, inſtituiſſet hæredem, uel extraneum, uenĩẽtem in totum uel in parte ab inteſtato, nu. 402.

nu.402.atque etiam ſi adeſſet dictio,perpetuo.ibi dẽ.Vel quando nullus alius eſſet abſolute in bonis illis uocatus poſt mortem prohibiti,ſed ſolũ,alius uocatus eſſet in caſu alienationis.nu.403.

Secunda concluſio eſt negatiua,ꝙ

Acquiſita ex fideicommiſſo, uel prælegata non ueniunt in reſtitutione fideicommiſſi facti de hæreditate.nu.415.cum ſeq.

Quod an procedat, quãdo prima ſubſtitutio eſſet facta in uita primi grauati: uel quando ſecunda ſubſtitutio eſſet factain dimidia hæreditatis, uel in portione hæreditaria,uide nu.421.

Ampliatur hæc ſecunda concluſio, etiam ſi dicatur, partem hæreditatis.nu.422.

Ampliatur ſecundò,etiam ſi ſolum dictum eſſet,hæredem ſubſtituo Titium.nu.423.

Ampliatur tertiò, etiam ſi inſtitutio facta eſſet cum pacto ſubſtitutionis,nu.424.

Ampliatur quartò, etiam ſi prælegatum factũ eſſet hæredi uniuerſali grauato.nu.425.

Ampliatur quintò,etiam ſi grauamen in ordine litera ſequeretur.nu.426.

Ampliatur ſextò,etiam quando dictum eſſet,ꝙ decedentibus hæredibus ſine filijs pars talium decedẽtium perueniat ad Titium.nu. 427.

Ampliatur ſeptimò, etiam ſi conditio ſubſtitutionis reſpiceret etiam perſonas cohæredum,nu.428.

Limitatur modo hęc ſecunda concluſio non procedere,quò ad portionem,quam grauatus capit ex perſona propria,nu.429. niſi tamen prælegatũ eſſet de bonis cohæredis.nu.430.

Vel niſi prælegatum eſſet penitus ſeparatum à portione grauati.nu.431.

Vel niſi grauamen præcederet.nu.432.

Vel niſi reſtit.faciẽda eẽt cohæredibus.nu.433.

Limitatur ſecundò, niſi adſit dictio uniuerſalis, uel uerba prægnantia,nu.434.

Vel dictio, libere,ibidem.

Quæ procedunt,etiam ſi teſtator uſus ſit uerbo, relinquo.nu.435.

Et procedunt ẽt ſine diſtinctione ordinis.nu.436.

Limitatur tertiò, niſi prælegata caperent maiorem partem hæreditatis.nu.437.quod ſufficit allegare etiam poſt concluſum in cauſa,ibidem.

Quæ tñ limit.ſublimitatur in acquiſitis ex fideic. debito per teſtatorem ipſi grauato.nu.438.

Limitatur quartò, quando filius teſtatoris eſſet ſubſtitutus extraneo.nu.439.

Limitatur quintò,quando eſſent uerba relata ad ipſum uocatum.nu.440.

Limitatur ſextò in fiduciario (uel in parte tãtum) hærede grauato. nu.441.

Limitatur ſeptimò,quando dictum eſſet,bona quæ remanerent in hæreditate.nu.442.

Limitatur octauò, quando præcedente reciproca poſtea nõ grauatur aliquis in ſpecie, ſed ultimus in genere.nu.443.

Limitatur nonò, quando dictũ eſſet, in bonis et hæreditate.nu.444.

Limitatur decimò, quando mentio hæreditatis eſſet facta ſolum in executione, & ad ampliandum. num.445.

Limitatẽ undecimò,qñ ille, cui fit reſtitutio,iam prius fuiſſet grauatus reſtituere eidem, qui ſibi reſtituit. num. 446.

Limitatur duodecimò,niſi prælegata uel fideic. facta eſſent iure inſtitutionis.nu.447.

Limitatur tertiodecimò, quando prælegata eſſet aliqua portio hæreditatis.nu.448.

Limitatur ultimò,quando dictio illa,hæredit. non referretur ad hæreditatem ipſius teſtatoris,ſed alterius.nu.449.

Actio ſtricti iuris, unita cum rei uendicatione, datur contra unum hæredem inſolidum,ad quem tota res peruenit.nu.279.

Actio ſtricti iuris, unita cum actione bonæ fidei,aſſumit naturam bonæ fidei, ibidem.

Ademptum ſub conditione cenſetur ſub contraria cõditione datum.num.181.

Adimere ualens,& nõ adimens, quando cenſeatur dare.nu.834.

Alber.de Roſ.laus. nu.1147.

Alex.conſi.109.uolu.2. defenditur cõtra ſuum appoſtillat.ante nu. 782.

Et poſt Angel.in conſi.36.uol.3.defenditur,ut.ſ. num. 902.

Et conſi.92.cũ ſeq.eo.uol.defendiẽ,ut.ſ.nu.170.

Et conſ.113.eo.uol.defendiẽ.ut.ſ.num. 344.

Et poſt Caſt.in cõſ.139,col.2.uolu.6.defenditur, ut.ſ.poſt num.37.

Et an fuerit ſibi cõtrarius in materia pluralitatis reſoluendæ in ſingul.nu.993.

Et de eius auctoritate,poſt nu.170.

Alter,eſt contraria dictioni,uterque.nu.113.& poſt num.115.

Aliquid accidere.i.mori,an de filio tantum intelligatẽ, Et nõ uerificatẽ in ciuili tñ morte.num.107.

Alius, intelligitur qui ſit ſimilis.num.237.

Ambo, & omnes,differentia. poſt num,1079.

Annus cœptus habetur pro completo fauore filiorum teſtatoris.ante nu.326.

Antinomiæ in legibus.num.822.

Antiqui Doct.uidendi ſunt in fonte.poſt nu.7.

Et eorum opin.præferenda moder.poſt num.3.

Arbitri inter plures ex parte una, & plures alios ex altera, non poſſunt ſe ingerere in differentijs inter ipſos conſortes orientibus.num.547.

Arbitrio iudicis regulariter relinquendũ non eſt.poſt num.233,uer.rurſus.

Arguere pro parte contraria, & ſoluere, expediens eſt.num.126.

Arguere à præſumpta mente teſtatoris, an liceat ultra q̃ reperiatur in legibus expreſſum. nu. 140.

Argumentũ à ſimili,q̃uo procedat.nu.141.

Argumentum à tranſmiſſibili ad ceſſibile, quando ualeat.num.363.

Argum.à tanq̃.poſt num.759.

Argumentum à contrario ſenſu, quomodo procedat. poſt nu.766.ante uer.ſed melius.& nu.1063.

Vbi ẽt,remiſſiue,de quadruplici inductione.d.arg.

Argumentum de parte quò ad partem, &c. procedit etiam in ter.conditionis. nu. 15.& añ nu.1286. ubi tripliciter limitatur.

Sed.d.arg.non ꝓcedit,ubi eſt diuerſa rõ. nu.1062

Auth. Ex cauſa. quomodo procedat reſpectu fideic. conditionalis. poſt nu. 54. uer. tertio.

Auth. Cõtra, rogatus. uidelicet, de quarta reſeruãda, non procedit, quando data eſt expreſſa licentia alienandi. num. 807.

Auth. Sed in ea. declarat̃ remiſſiue. poſt nu. 461.

B

Bar. primas repetitiones ſuas incultas dimiſit. ppe fi.

Bar. hic intentio quænam fuerit, circa id, an pupill. dicatur facta ultimo tantum. nu. 589.

Bar. hic, an fuerit contrarius his, quę dixit in. l. penal. C. de impub. circa fideic. ſimpliciter factam, quando ſupereſt perſona quæ &c. nu. 1092.

Bar. opin. in. l. Quidã teſtamento Proculum. q. ſ. fideic. facta in tota non reſoluatur in ſingul. com. reprobatur. poſt nu. 1044.

Bar. opin. in. l. centurio. q filij in condit. poſiti & grauati, dicantur uocati, quibus caſibus ſaluari poſſit. num. 746. & quibus caſibus limitetur. nu. 731.

Bar. in. l. Quandiu. an intelligatur, quãdo primus ſubſtitutus prædeceſſit cũ filijs, uel ſine. nu. 61. et 68. uer. & ſecundum præd.

Bar. in. l. codicillis. an ſcilicet ſubſtitutio dicatur facta ultimo tãtum, declaratur. num. 553. cum ſeq.

Bar. opin. in. §. Si liberi. de ope. liber. declaratur. num. 1164. & 1171.

Bar. diſtinct. quando excluſus excludat alium, quem aliàs excluderet, declaratur. nu. 960. & ſeq.

Bar. doc. in. §. uidendum. ad tertul. procedit ſolũ, quando affirmatiue, non aũt qñ negatiue. nu. 791.

Et procedit ſolum in diſpoſit. legis, non autem teſtatoris, ibidem.

C

Caducatio primæ ſubſtit. qũo intelligatur. nu. 59.

c. Quicunque. quod eſt ſi. 17. q. 4. an reperiatur in libris D. Auguſt. nu. 1107.

Cauſa teſtati & inteſtati poſſunt ex poſt facto concurrere. num. 80.

Cedi non poteſt fideic. etiam purum, antequam ſit reſtitutum. num. 362.

Etiam in caſibus, in quibus dominiũ tranſit abſq; reſtitut. ibidem.

Cautela contra præd. poſt nu. 363.

Ceſſibilia an quæ tranſmiſſibilia. ibidem.

Ceſſante prima ſubſtitut. in hoc text. quomodo exponatur. nu. 130.

Claudia, de qua hic, an eſſet proximior teſtatori, q̃ nepos ex primo. poſt num. 81.

Et an ab inteſtato ab eo excluſa fuiſſet. nu. 1066.

Et an dicatur ſubſtituta ultimo tantum. num. 85. & 574.

Et an excludat̃ à portione primi in ter. huius text. propter filium primi, an uerò propter reciprocam præced. nu. 88. & poſt nu. 92. uerſ. & ad rationẽ.

Et quid ſi primus deceſſiſſet ſine filijs, & reciproca non pręcederet, an Claudia ex ſubſtit. admiſſa fuiſſet. nu. 1040. & poſt nu. 1047. uer. ſecundo.

Et an admiſſa fuiſſet in ter. huius tex. ſi ab inteſtato fuiſſet excluſa. nu. 1069. cum ſeq.

Et admiſſa fuiſſet, etiam ſi fuiſſet ſubſtituta in codicillis, abſque teſt. præcedente. poſt nu. 79.

Sed non, ſi reciproca præcedens fuiſſet tranſmiſſa. ante num. 148. & 1312.

Et admiſſa fuiſſet ad fideic. in quo filij, de quibus hic, fuiſſent alteri ſubſtituti, etiam ſi uterque cũ filijs deceſſiſſet. num. 71.

Clauſula appoſita in uno, quando cenſeatur repetita in alio. j. conditio.

Clauſula executiua nõ ampliat diſpoſit. añ nu. 229

Clauſula, ſi pro alijs non ſcripſimus, locum habet, etiam ſi pro uno tantum. poſt num. 871.

Clauſula codicill. attenditur, licet ſæpe à teſtat. non intelligatur. poſt num. 419.

Clauſula, iure paterni & auiti feudi. ibidem.

Clauſula codicillaris an operetur, q quis cenſeatur uocatus per fideic. ubi aliâs eſſet ſolum per uulg. num. 811. cum ſeq.

Et an operetur in fauorem filiorum poſitorum in condit. ſi teſtamentum quaſi caducum, uel irritũ fiat. ante nu. 794. uer. ultimò.

Et an in eorum præiudicium. ibidem.

Et an in fauorem iuris accreſc. ſi cohæres prædecedat teſtatori. ibidem.

Clauſula generalis, quia uolo &c. inducit fideic. abſolutum, quãdo in prohibitione alienat. iam alius fuerat ſpecialiter uocatus. poſt nu. 676.

Clauſula generalis, et ſic de liberis in liberos, nõ refertur ad eos, quibus eſt facta ſpecialis ſubſtitutio. num. 683.

Clauſula uulg. pupill. & per fideic. operatur, ut uerba communia relata ad rem certam trahãtur ad directam ſubſtit. nu. 485.

Et operatur, q ſubſtit. non cenſeatur facta heredibus pupilli, ſed ipſi pupillo. nu. 484.

Clauſula, ad uſufructuandum, reſtringit legatum, quando teſtator uſus eſt uerbo, perueniat. ante nu. 123.

Cohęres etiã prędecedẽs teſtatori trãſmittit ad ſubſtit. uulg. ius accreſc. portionis cohęredis uacantis ante mortem teſtatoris. nu. 159.

Cohæres ne tacitam quidem uoluntatem teſtatoris habet, dato ſubſtituto uulg. nu. 885.

Compendioſa ſubſtit. dicitur, quando eſt facta mentio mortis. poſt nu. 228.

Compendioſa ſubſtitutio continet uulg. poſt num. 122. & uide. j. uulgaris.

Et an in pręiudicium alterius uulg. in altero tantum capite factę. poſt nu. 681.

Continet etiam fideic. nu. 122.

Niſi tamen potuiſſet in quolibet tempore, etiam poſt pubertatẽ, cõtinere aliquã directã. nu. 733.

Et in ea quælibet ſubſtitut. regulat̃ ſecundũ propriam naturam. nu. 628. & ante nu. 884.

Compendioſa per uerba communia ſine diſtinctione temporum matre exiſtente, non ualet intra pubertatem iure directæ pupill. ſed ſolum iure fideic. num. 966.

Compend. ſubſtitutus alteri uulg. ſubſtituto admittitur, caducata prima ſubſtit. nu. 34.

Compend. ſubſtitutus alteri pupillariter ſubſtituto admittitur, caducata prima ſubſtitut. nu. 35.

Compend. ſubſtitutus alteri per meram fideic. ſubſtituto admittitur ad portionẽ primi grauati, caducata prima ſubſtit. num. 45.

Compend.

Compend. ſubſtitutus alteri compend. ſubſtituto admittitur ad portionem primi grauati, ſi prima ſubſtitutio uerificetur in caſu fideic. num. 44.

Compend. ſubſtitutus alteri compend. ſubſtituto, admittitur caducata prima ſubſtit. licet conditio ſecundæ ſubſtitutionis deficiat. num. 68.

Idem in compend. ſubſtituto alteri pupill. ſubſtituto. num. 73.

Vide etiam. ☞ ſubſtitutus.

Conditio quandoque ponitur pro ipſo fideicommiſſo conditionali. num. 128.

Conditionata bona, ideſt fideic. ſubiecta. ibidem.

Cõditio ꝑ pacto, uel lege, cõtractui appoſit. nu. 129.

Conditio, quæ tacite ineſt, non dicitur proprie conditio. num. 1254.

Conditionis intrinſecæ & extrinſecæ differentia quo ad pluralitatem reſoluendam in ſingul. nu. 77. & 86. & 91. & 1234.

Conditio adiecta ſubſtitut. dicitur onus ſubſtituti, fauor autem illius, cui ſubſtituitur. nu. 63.

Conditione uerificata perinde eſt, ac ſi ſubſtitutio fuiſſet pura. num. 463.

Conditione uerificata in perſona omnium, indiſtincte admittitur ſubſtitutus, non attento, an ſuperſit perſona quæ &c. nu. 462.

Conditione uerificata in perſona utriuſque, hæredes ſecundi reſtituunt portionem primi tanquam hæredes primi. num. 1064.

Conditione uerificata in perſona unius tantum, oritur triplex difficultas: prima reſpectu eius hæredum: ſecunda reſpectu congrauatorum: tertia reſpectu ſubſtituti. num. 488.

Conditione uerificata in perſona unius tantum, an eius portio remaneat apud eius hędes, nu. 489.

Conditione uerificata in perſona unius tantum, an eius portio pertineat ad congrauatos. nu. 490.

Conditione uerificata in uno tantum, an admittatur ſubſtitutus. num. 877. & ☞ pluralitas.

Conditio reſpiciens ipſam rẽ, de qua diſponitur, ſcinditur. num. 87.

Conditio an ſcindatur, etiam ꝙ non reſpiciat rem, ſuper qua fit diſpoſitio. num. 1285.

Conditio, quando reſoluitur in ſingul. intelligitur ſolum pro portione uerificata. poſt nu. 877.

Conditio diuidua iuncta cum indiuidua, in totum fit indiuidua. num. 977.

Conditio, ſi uerificetur poſt mortem grauati, an faciat locum ſubſtituto. num. 147. & añ nu. 595.

Conditio ſtat in ſuſpenſo, donec uerificetur etiam in ſecundo. num. 465.

Quod declaratur. ante num. 587.

Conditio an dicatur caſualis, attenditur perſona uocati, non autem grauati. poſt nu. 1194.

Conditione deferẽdi nomẽ & arma teſtãris. nu. 769.

Conditio quando impediat tranſmiſſ. ☞ fideic.

Conditio, ſi inteſtatus deceſſerit, an dicatur uerificata in eo, qui teſtamentum quidem fecit, ſed expreſſe non diſpoſuit de bonis fideicõmiſſo ſubiec. poſt num. 1206.

Et qd ſi teſtatus eſt nulliter. ☞ ſtatutũ de inteſtato.

Et quid ſi etiam ualide teſtetur. nu. 805.

Conditio poteſtatiua deficiens quo ad unum, deficit quo ad omnes. nu. 10.

Conditione deficiente, ſubſtitutus non tam dicitur excludi, quàm perinde haberi, ac ſi non eſſet ſubſtitutus. nu. 7.

Conditione defectus admittitur, ſi uſufructuarij intereſſe ceſſat. num. 1237.

Conditiones ambæ debent uerificari ad hoc, ut ſubſtitutus admittatur. ante num. 8.

Vbi tamen uide pulchram deciſ.

Conditio expreſſa, ſi ſine filijs, attẽditur etiã in uulg. contenta in compendioſa. num. 54.

Ampliatur etiam in conditione in fine appoſita. ibidem uer. immo.

Ampliatur ſecundò etiam in tacita conditione. ibidem. uer. ſecundò.

Ampliatur tertiò, etiam quòd hoc nõ cederet cõmodo filiorum. ibidem uer. tertiò.

Limitaĩ non procedere in ſecũda ſubſtit. nu. 68.

Niſi tamen illi filij ab inteſtato excluderent ſubſtitutum. num. 74.

Conditio filiorum operatur, ut etiam reſpectu aliarum condit. alternatiua reſoluatur in coniunctam. num. 971.

Conditio filiorum non præſumitur appoſita quo ad naturales tantum. num. 1125.

Et de hac condit. uide. ☞ l. cum auus.

Conditio quãdo cenſeatur repetita, regulæ magiſtrales, remiſſiue ante num. 1282.

Et declaratio, ut ſciatur diſtinguere materias, remiſſiue ibidem.

Conditio quando cenſeatur repetita in præced. remiſſiue. num. 1282.

Conditio, quando cenſetur repetita, impedit trãſmiſ. num. 182. & 317.

Conditio facilius cenſetur repetita in ſequen. quàm in præced. num. 1283.

Conditio, pro dote, expreſſa in legato facto perſonæ nubili non intelligiĩ repetita in alio. nu. 1260.

Conditio, quæ non poteſt omnibus cõuenire, cenſetur quidem appoſita illi ſoli, cui poteſt conuenire, ſed tamen eius implementum requiritur etiam reſpectu legati aliarum perſonarum. ante nu. 1275.

Conditio adiecta ad qualificandum ſequens capitulũ non cẽſetur repetita in primo, niſi aliâs diſpoſitio eſſet inutilis. ante num. 1276.

Conditio an in contractibus cenſeatur repetita. ante num. 1282.

Conditio adiecta in primo facile cenſetur repetita in ſecundo rõne æqualitatis inter filios. nu. 1281.

Sed non cenſetur repetita in pluribus caſibus, remiſſiue. num. 1278.

Nec qñ eſſet damno filiæ teſtatoris. ibidem.

Nec qñ mens diſponẽtis, ſine repetitione, uerificari poſſet in quolibet, ẽt diſtributiue. nu. 1279.

Nec eorũ quæ ſunt contra ius com. ibidem.

Nec ſtante clauſula intermedia. num. 1273. niſi tamen in condit. uiduitatis. ibidem ante.

Nec quando in ſecundo operaretur contrariũ effectum eius, quem operatur in primo. num. 1280.

Nec qñ primũ eſt inualidum uel fruſtratoriũ. ibid.

Nec quando ſecundum habet ſuam ſpecialem conditionem, nu. 1277. & nu. 685.

Niſi tamen ſecundum ſubrogetur loco primi. ante num. 1277.
Nec cohærens perſonæ. ante num. 1253.
Nec ubi eſſet difformis. num. 1253.
Etiam in conditione uiduitatis. nu. 1224.
Quod tamen intelligitur in qualitate adiecta perſonæ: nam in adiecta rei ſuffi. it conformitas in genere. ante num. 1255.
Atque etiam, ſi in primo eſſet neceſſaria, in ſecundo uerò uoluntaria. nu. 1255.
Sed non, ſi in primo eſſet caſualis, in ſecundo uerò poteſtatiua. nu. 1256.
Conditio, quæ tacite ineſt primo, non cenſetur repetita in ſecundo. poſt nu. 1254. & nu. 1259.
Fallit primò in expreſſa repet. ante nu. 1262.
Secundò, niſi per ſecundum facta cenſeretur nouatio primi. num. 1262.
Tertiò, quando à principio etiã in prima operabatur. num. 1263.
Quartò in qualitate adiecta uerbis narratiuis. num. 1264.
Conditio non cenſetur repetita in ſecundo habẽte orationem perfectam etiam ſtante dictione, hoc amplius. nu. 1265.
Vel dictione, itẽ, uel dictione, &c. nu. 1266.
Maxime quando adeſt diuerſitas rerum & perſonarum. nu. 1267.
Atque etiam ſi clauſula, quę per ſe ſtare non poteſt, præcederet primum legatum. nu. 1268.
Fallit autẽ quando ſecunda non eſſet in totum perfecta. num. 1269.
Et ibidem quando dicatur perfecta.
Secũdò fallit in condi. appoſita inſtitutioni, quæ cẽſetur repetita in legato eidem facto. nu. 1270.
Tertiò ſtante aduerſatiua. nu. 1271.
Quartò in condit. uiduitatis. nu. 1272.
Niſi tamen eſſet diuerſa ratio, uel non poſſet uniformiter operari. nu. 1274.
Quintò fallit, quando aliàs diſpoſitio eſſet inutilis. num. 1275.
Sextò, qñ ſcdum ſubrogatur loco primi. nu. 1276.
Vide etiam. ʃ. hoc amplius. &. ʃ. limitatio temporis. &. ʃ. uerba illa.
Confirmatio arguit, ꝙ actus aliàs non ualeret. num. 1149.
Conformare ſe cum ſtatuto quando teſtator cenſeatur. ʃ. teſtator.
Coniectura an habeant locum in directis ſubſt. perin
Coniec. ꝙ poſiti in condit. cenſeantur uocati, quales eſſe debeant. ʃ. poſiti.
de ac in obliquis. num. 146.
Coniectura tranſmiſſionis debet colligi ex expreſſis in teſtamento. nu. 233.
Coniunctio una quandoque ponitur pro alia. ante num. 1305.
Conſequitur aliquãdo quis ex perſona alterius, quod ex ſua non poſſet. num. 970. cum ſeq.
Conſulentes uide. ſ. in uer. Doc.
Contractus conditionalis tranſmittitur. nu. 152.
Et an, quando cõditio eſt poteſtatiua. ante nu. 154.
Amplia primò etiam in reſeruatione conditionali facta in renuntia hæreditatis. nu. 154.
Secundò etiam in fideic. facto in contractu. ibidem uer. amplia.
Limita uerò, niſi cauſa ſtipulationis eſſet impeditiua tranſmiſſ. nu. 155.
Secundò quando perſona, in quam fit tranſmiſſio, nõ haberet eaſdem qualitates. num. 156.
Contraria ſunt utilia. ante num. 823.
Cõtrarietas inter tenentes contra com. opi. circa pluralitatem reſoluendam in ſingul. nu. 1061.
Contributio hæreditatum, & contributio legatorum differunt. nu. 539.
Contributio hæreditatum indiſtincte fit, quãdo uulg. tacita unita eſt cum iure accreſc. num. 288.
Et non fit in pupill. neque in iure accreſcendi, quãdo portio grauata peruenit ad non grauatam. num. 503.
Sed fit, tam in pupill. quàm in iure accreſc. quando portio nõ grauata peruenit ad grauatã. nu. 504.
Et ratio differentiæ. nu. 505.
In iure uerò non decreſcendi ſemper fit. nu. 506.
Et nõ fit, niſi altera portio perueniat ex diſpoſitione teſtatoris. ante nu. 923. uer. non obſtat ꝙ.
Et ſemper fit in uulg. ſubſtit. nu. 507.
Nunquam autẽ fit in ſucceſſ. ab inteſtato. nu. 508.
Et fieret in pupil. facta duobus, ſi non diceretur facta ultimo tantum. num. 586.
Et fit etiam in pupill. quando ſubſtitutus eſt de liberis. nu. 596. & 939.
An autem fiat in compendioſa, attenditur cuius caſus euenerit. num. 629.
Contribuuntur omnia bona pupilli, etiam non obuenta à patre, ad ſubmouẽdam falc. de legatis à ſubſtituto pup. datis. nu. 543.
Copulatiua poſita inter copulata ſimpliciter propter ſe, dicitur poſita magis cauſa ordinis, quàm coniunctionis. nu. 22.
Crot. in. l. ne coniuncti. poſt num. 112. æquiuocatio. num. 502.
Car. iun. conſi. 35. impugnatur. nu. 755.
Et eiuſdem conſi. 83. poſt nu. 49.
Et eiuſdem conſi. 121. nu. 297.
Et eiuſdem conſi. 139. nu. 701.
Card. electio ſuſpẽſa donec alij publicẽtur et in unius tm̃ publicatione ſortitur effectum. nu. 874.

D

Debitor poteſt non acquirere, ſed repudiare hæreditatem ſibi obuentam, etiam in præiudicium creditorum. num. 348.
Et non petere ſupplementum legitimæ. nu. 346.
Et poteſt admittere ſecum ad ſucceſſ. fœminam à ſtatuto excluſam. nu. 349.
Et quid ſi eſſet debitor hypothecarius. nu. 351.
Decedens ab inteſtato quomodo dicatur diſponere. poſt num. 709.
Decedere pro parte teſtatus, & pro parte inteſtatus poteſt quis ex poſt facto. num. 80.
Deci. in conſi. 208. defenditur contra ſuum appoſtil. poſt num. 358.
Et eiuſdem conſi. 433. in. 1. dub. defenditur cõtra Rui. & Soci. iun. nu. 67. uer. & pariter.
Et eiuſdẽ inconſtantia, quando in uno capitulo expreſſum eſt de maſculis. num. 301.

Deſcendens teſtatoris decedens ante aditam hæreditatem, relicto filio & extraneo hæredibus, tranſmittit totam hæreditatem ad filium. nu. 1229.
Diem ſuum obire. i. mori. nu. 106.
Dies mortis alicuius tertij, qui aliâs non expectaretur, quando non importat conditionem, tamen expectatur, quando ille tertius percipit commodum ex illa dilatione. nu. 1236. & 1297.
Dies mortis tertij an faciat conditionẽ. ante nu. 173.
Et quid in hoſpitali, uel collegio, uel rep. ſubſtit. num. 1296.
Dies legati uel fideic. quatuor modis cedit. nu. 207.
Differentia, an tractetur de portione relicta patri filiorum, de quibus agitur, uel relicta alij. ante num. 925.
Differentia quæ ſit, an ſubſtituatur, ſi uterque, uel ſi ultimus. num. 78.
Differentia inter, uterque, &, omnes. num. 120.
Differentia an ſit, utrum quis ſuccedat pupill. ex iure accreſcendi, an uerò ex pupillari ſubſtitutione. nu. 502.
Differentia inter contractum cõditionalem et fideic. conditionale. poſt nu. 152.
Differentia eſt, an fiat tranſmiſſio, uel an uulg. concepta uno caſu extendatur ad alium. num. 274.
Differentia eſt, an quis dicatur uenire ex tranſmiſſione, an uerò ex uocatione. num. 200.
Differentia in effectu non eſt inter uulg. & fideic. ſiue etiam pupil. quo ad hoc an fiat reſolutio in ſingul. num. 1098.
Differentia eſt, an acquiſita per fideicommiſſ. ueniant in reſtitutione fideicommiſſi, an uerò acquiſita propter prædecedentiam primi ſubſtituti. ante num. 421.
Differẽtia an ſit, an dicatur, in portione hæreditatis, uel in portione hæreditaria. nu. 422.
Differentia, an filij ponantur in conditione cauſa extinguendi, uel cauſa differendi fideicommiſſ. num. 657.
Differentia eſt, an ſubſtitutio cenſeatur facta ultimò in uſufructu, an uerò in proprietate. num. 554.
Differentia, an dicatur, ſi ambo, uel, ſi uterque in pupill. ætate deceſſerit, reprobatur. ante nu. 592.
Differentia an ſit inter ſubſtituere pupillariter ultimo, uel ſi uterque, uel ſi ambo. num. 591.
Differentia eſt, an ſubſtitutio fiat in tota, uel ne, ad hoc, ut quis cenſeatur grauatus in portione alterius ſibi ab inteſtato obuenta. poſt num. 695.
Differentia non eſt inter modum ſubſtituendi, de quo in, l. Qui duos. de uulg. et pup. & modum, de quo in. l. pen. C. de impub. nu. 592.
Differentia tres inter poſitos in condit. affirmatiue uel negatiue. poſt num. 791.
Et uide etiam ante & poſt. num. 962.
Differẽtia, immo repugnãtia eſt inter reſeruare ius legit. hæred. & ſic ꝙ pluralitas non reſoluatur in ſingul. & inducere reciprocam. ante nu. 566.
Differentia alia non eſt inter fideicommiſſariam & pupill. quo ad reſeruationem legit. hæredit. niſi quòd in pupill. abſolute dicitur facta dicta reſeruatio, in fideicommiſſaria uerò ita demum, ſi grauato placeat. num. 833.
Differentia inter. l, cum auus. & materiam huius. §. num. 855.
Differentia eſt, an copulatiua reſoluatur in alternatiuam, & an pluralitas reſoluatur in ſingul. num. 868. & 877.
Differentia illa, an pluralitas reſpiciat diuerſos effectus, uel unum tantum, non eſt bona. nu. 880.
Ea tamen retenta, ſufficeret, quòd reſpiceret plures effectus immediatos, licet unus tantum eſſet mediatus. ibidem.
Differentia, an ſubſtitutus pupillariter excludatur à filijs ex pupillo, tanquam agnatione poſthumi, uel tanquam à filijs tacite poſitis in conditione. num. 1005. alia differentia nu. 1008. & alia num. 1009. & alia num. 1018.
Differentia an ſubſtitutio fiat in tota, uel ſolum in ea ſui, quo tota hæreditas uacet. poſt num. 1046. uer. & ſecundum.
Dilatio ad tempus pubertatis æquiparatur ſubſtitutioni pupill. nu. 512.
Diſpoſitio teſtatoris de puellis maritandis, habet locum etiam in una. ante nu. 876.
Diſſentire ab alijs cum ſubtilitatibus ſine utilitate damnabile eſt. num. 509.
Diſtributiua etiam fauore deſcendentium teſtatoris non mutat naturam ſuam in pupill. ſubſtitutione, caſu quo omnes ſimul decedant, neque in fideicommiſſaria poſt uerificatam conditionem in omnibus. nu. 1102.
Diſtributiua quandoque non attribuit actum unicuique inſolidum. nu. 118.
Diſtributiuarum aliquæ ſimplices, aliquæ duplices, remiſſiue num. 119.
Diſtributio facienda inter pauperes poteſt fieri uni. num. 870.
Diſtinctiones & ſubdiſtinctiones prolixæ reprehenduntur. num. 881.
Diuinare licet, ut iura iuribus concordentur. num. 1067.
Doctor. plures non præſumuntur errare in re clara. ante num. 1069.
Doct. in primis commentarijs ſolent multa impertinentia congerere. poſt nu. 816.
Doct. antiqui uidendi in fonte. ˚s˚. antiqui.
Doctor. conſulentes propter pecuniam reprehenduntur. num. 145.
Et debent uti compendioſa oratione, alioquin totum conſilium ſuſpectum faciunt. ante nu. 128.
Doc. dictum intelligendum eſt ſecundum legem, quam allegat. ante nu. 1059.
Dominium non tranſit in ſubſtitutum ante euentum diei etiam certò uenturi. nu. 1298.
Donatio facta Titio & hæredibus intelligitur, ut tranſeat in hæredes, ſi prius locum habuerit in perſona Titij. num. 224.
Donatione acquiſita pro ſe & filijs, pater non poteſt filijs præiudicare. ante num. 356.
Dubia proponere facilius eſt, quàm reſoluere. nu. 76.
Dubitandi & decidendi ad hunc text. rationes. ˚j˚. in uer. ratio.
Duos effectus non debet operari una & eadem res. num. 459.

E

EAdem res diuerſo iure cenſetur, ſtante rationis diuerſitate, ante num. 430. & nu. 1227.

Eligens an cenſeatur dare, & ſic poſſit electum grauare. nume 357.

Emphyteuſis conceſſa pluribus cum hoc, ꝙ poſt eorum mortem reuertatur ad concedente, mortuo uno emphyteuta, eius portio pertinet ad alium. num. 552. & 561.

Emphyteuſi conceſſa duobus pro ſe & filijs, filij cuiuslibet intelliguntur uocati ſolum ad portionem patris ſui. num. 795.

Emphyteuſi accepta pro ſe & filijs maſculis & fœminis hæredibus, an ueniant fœminæ hæredes inſtitutæ unà cum maſculis, non obſtante ſtatuto excludente ab inteſtato fœminas. nu. 1172.

in Emphyteuſi acquiſita pro ſe & hæredibus non ſufficit, quòd per filios non ſtet, quin ſint hæredes. num. 358.

Emphyteuta, qui alienauit, mortuo, admittitur dominus ex caducitate, non autem alter emphyteuta per mortem. ante num. 415.

Et uide. ˚j. in uer. hæres. & ˚j. in uer. pater.

Aequalitas inter filios debet ſeruari, aliâs naſcitur odium. ante & poſt nu. 12. et declaratur nu. 81.

Et, præpoſita orationi perfectæ, non repetit qualitates præcedentes. nu. 1266.

Exceptio extẽditur ad alia eandem rationem habentia. num. 400.

Excluſus à lege, uel teſtatore, uel à grauato, an excludat illum, quem aliâs excluderet, ſi ſuccederet. nu. 954. cum ſequen. maxime. 960.

Excluſus ex præſumpta mente, licet contra naturam uerborum, dr̃ perpetuo excluſus. ante nu. 467.

Excluſus à toto, non dicitur excluſus à parte. ante num. 1300.

Excuſatio auctoris, in proœm. & prope fi.

Excuſatur, qui legali etiam improprio loquendi modo utitur. num. 96.

Exempla non currũt quatuor pedibus, ſed ſunt clauda. ante num. 142.

Exempla trãſmiſſionis ex expreſſa uoluntate teſtatoris dicuntur potius uocatio, quã tranſmiſſio. poſt num. 232.

in Exemplaria ſubſtitutione diſtinguitur, prout in pupil. num. 1033.

Executores teſtamenti iuſſi remittere de precio alicuius poſſeſſionis uendendæ, an ſi de una remiſerint, teneãtur poſtea remittere de alia. nu. 102.

Expreſſum dicitur, quod tacite ineſt, ex natura uerbi illud importantis. num. 238.

Expreſſum facit ceſſare tacitum, etiam circa diuerſum. ante num. 803.

Expreſſum dicitur, quod ſequit̃ ex expreſſo. nu. 249.

Etiam ꝙ, expreſſio pro forma requiratur. num. 250.

Expreſſio licet pro forma requiratur, ſufficit tamen repetitio facta per dictionem, item, uel, hoc amplius. num. 1251.

Quod tamen non procedit in oratione perfecta. num. 1265.

Extenſio an fiat de perſona in perſonam. nu. 222.

Et an fiat de uno capite ad aliud, quando exprimitur in ſpecie unus caſus contentus ſub altero capite. num. 270.

Neque fit, quando ſupereſt perſona ueriſimiliter prædilecta. num. 271.

Et fit etiam in legatis & fideicommiſſis. nu. 272.

Et an in uulgari fiat in præiudiciũ alterius tacitæ contentæ in pupil. ante num. 274.

Et extenſionis materia differt à materia trãſmiſſionis. num. 274.

Extraneus multifariam accipitur. poſt nu. 1219.

Extraneus cohæres filij an admittatur unà cum filio excludente ſubſtitutum à pluralitate reſoluenda in ſingul. num. 1228.

Extrema duo conſiderantur in qualibet ſubſtitutione. num. 1101.

F

FAlcidiæ quare non imputentur bona prohibita alienari extra familiam, ſi relinquãtur uni de familia. num. 536.

Et an hoc procedat reſpectu aliorũ de familia. ibi.

Imputantur tamen, ſi ſimpliciter prohibita ſint alienari extra familiam ſine alia abſoluta uocatione illorum de familia. ibidem.

Falcidiæ non imputantur omnia, in quibus quis poteſt grauari. poſt num. 536.

Falſum non dicitur, quod iuuatur primordio ueritatis. ante num. 32.

Fœmina beneficio maſculi excludit ſubſtitutum ſub condit. ſi ſine maſculis. num. 978.

Fœmina beneficio maſculi conſequitur portionem ſuã de bonis per aliam renuntiatis patri, ſub conditione, ꝙ ſi pater decederet ſine filijs maſculis, dicta renuntiatio non teneret. nu. 979.

Fœminæ non cõprehenduntur, quando teſtator in alio capitulo de filijs, expreſſit ẽt de filiabus. nu. 300.

Et an, quando in alio capitulo expreſſit de maſculis. num. 301.

Nec quando de filiabus fuit in ſpecie prouiſum. ante num. 678.

Fœminæ an excludant ſubſtitutum, quando teſtator proprias filias excluſit. num. 771.

Et quid in teſtamento fœminæ. num. 771.

Et quid, quando filia excluſa ab inſtitutione, eſſet ſubſtituta. num. 775.

Fœminæ an excludantur in conuentione facta inter duces Germaniæ, in qua linea alterius nõ uocat̃ niſi poſt mortem omnium maſculorum ex linea propria. num. 598.

Fœmina ab inteſtato excluſa, quæ tamẽ ſit in teſtamẽto honorata, non deſinit eſſe ſua. num. 1187.

Quod procedit ẽt, ſi particulariter tm̃, puta in dote ſit inſtituta. ibidem.

Adeo, ut poſſit etiam petere ſupplementum legitimæ. num. 1189.

Nec cenſetur excluſa per teſtatorem, niſi ab hæreditate illius, de quo ſtatutũ loquitur. nu. 1165.

Et ita ſe habet quo ad maſculum, prout nepos quo ad filiũ, uel prout ſubſtit. ad inſtitutũ. nu. 1166.

Et an dicatur perpetuo excluſa. nu. 1167.

Fœmina ab inteſtato excluſa, an cenſeat̃ poſita in cõditione, iux. l. cum auus. num. 1174.

Et dr̃ primò, ꝙ ſic, falsẽ reſpectu dotis. nu. 1177.

Deinde, quando ab inteſtato ſubſtitutus illam excluderet, & quando teſtator excluſit proprias filias, aliâs ſecus.poſt nu.1185.

Et quid,ſi inſtituatur hæres à grauato.nu.1186.

Et tenendo, ſic, ampliatur etiam, ſi ſolum in re certa.nu.1195.

Atq;,ēt ſi in minus ſolemni teſtamento. nu.1196.

Atq;,etiam ſi à non ualente teſtari,ibidem.

Fœmina ab inteſtato excluſa debet tamen exemplariter ſubſtitui.nu.1179.

Et habet bñficiũ.l.fœminæ.de ſec.nup.nu.1180.

Et an habeat beneficiũ.l.Hac edictali.nu. 1181. & ante num.1182.

Et non prohibetur hæres inſtitui.ante nu.1195.

Et comprehenditur in conditione,ſi ſine filijs, dato ſit ſubſtituta pia cauſa.poſt num.1106.uerſi. facit etiam.

Et an cõprehendatꝰ appellatione filiorũ.nu.1175.

Et an admittatur cum maſculis ad portiones, de quibus mꝰ à ſtatuto diſponere prohibeꝰ.nu.1182.

Fœmina ita cenſetur poſita in cõditione de iure com. ſicut maſculus.poſt nu.1178.

Fœmina dotata an poſſit renuntiare doti, ut teſtamentum expugnet.ante nu.1195.uer.quid?

Fœminæ primi grauati ſub conditione,ſi ſine maſculis,non excludunt ſecundum ſubſtitutum ſub conditione,ſi ſine maſculis uel fœminis,caducata prima ſubſtitutione. nu.37.

Fœminæ poſitæ in conditione, an excludant ſubſtitutum, qui aliâs ab inteſtato ipſas excluderet.num. 752.& poſt nu.761.

Feudo recepto pro ſe & maſculis cum fœminis,ueniunt fœminæ ſimul cum maſculis, non obſtante ſtatuto excludẽte ab inteſtato fœminas.nu.1142.

In feudo acquiſito pro ſe & hæredibus, an requiratur, filij ſint hæredes.nu.359.

In feudo hæreditario non ſufficit, per filios non ſtet,quin ſint hæredes.num.358.

Feudum hæreditarium regulatur,prout alia bona hæreditaria.ibidem.uer.& pro hac.

Et uide.ꝰſ.hæres.&.ꝰſ.pater.

Fides quomodo apud latinos & apud theologos accipiatur. num.99.

Fiduciarij hæredes,& fiduciaria hæreditas, & fiduciarius tutor.num.97.

Fideicom. appellantur etiam qui grauantur.nu.95.

Fideicommiſſum ſubire,quid importet.num.98.

Fideicõmiſſum tranſmitti actiue uel paſſiue.nu.148.

Et relictum actiue uel paſſiue.ibid.uer. alio tamẽ.

Fideicom. quomodo dicatur ſuccedere primo teſtatori.num.1118.

Fideicom. mera quando contineat uulg.ante nu.47.

Fideicom.qñ poſſit ante reſtitut. alteri cedi.ꝰſ. cedi.

Fideicom. mera an dicatur, quando facta eſt mentio hæredis.nu.50.& poſt nu.421.uerſ.non obſtẽt.

Fideic.uniuerſalia poſſunt relinqui nutu.añ nu.788.

Fideicommiſſum & legatum poteſt dari ex die. ante num.1299.

Fideicom. repetitum à lege uel à teſtatore, cenſetur tamen ſub eadem condit.num. 64.

Fideicom. an poſſit repudiare ex teſtamento portionẽ primi grauati,& uenire ad inteſtato,ad excludẽdum ſecundum ſubſtitutum.nu.454.

Fideicom. cedens uidetur agnoſcere & acceptare. poſt num. 364.

Fideicom. titulo acquiſita an ueniant in reſtitutione fideic.ꝰſ.in uer.acquiſita.

Fideicom. etiam purum ſubintrans uigore clauſulæ codicillaris in locum inſtitutionis tranſmittitur, etiam ſi non ſit acceptatum.ante & poſt nu.295.

Fideicom.modale tranſmittitur.ante nu.338.

Fideicom.uiuente grauato poteſt uẽdere id, quod ſibi poſt mortẽ grauati debeꝰ.poſt nu.363.uer.et in ter.

Fideicom.et prælegata quo ad tranſmiſ.æquiparantur.num.151.

Fideic.eſt melioris conditionis quo ad trãſmiſſionem, quàm hæreditas.num. 160.

Fideic.condit.eſt deterioris conditionis, ius accreſcẽdi.nu.157.& ratio differentiæ.num.158.

Fideic.conditionale,quando eſt tranſmiſſibile,æquiparatur contractui conditionali.nu.211.

Fideicom. conditionale, quando tranſmittatur, uide ꝰſ.in uer. tranſmiſſio.

Fideicommiſſaria mera facta poſt aliam fideicommiſſariam,facit admitti ſecundum ſubſtitutum, caducata prima ſubſtitutione.nu.41.

Ampliatur, etiam ſi eſſent plures ſubſtitu. nu.42.

Fideicommiſſ.mera facta expreſſe uel tacite nominatim primo ſubſtituto, non facit admitti ſecundum ſubſtitit.caducata prima ſubſtitutione. num. 46.

Fideicom.mera facta ſubſtituto uulg. non facit admitti ſecundum ſubſtit.caducata prima ſubſt.nu.47.

Ampliatur etiam, ſi prima ſubſtitutio fuiſſet compendioſa,ſed ueniſſet caſus uulg.num.49.

Fideicommiſſ,mera facta ſubſtituto pupill. non facit admitti ſecundum ſubſtitutũ caducata prima ſubſtitutione.num.51.

Fideicommiſſariæ meræ ſecundus ſubſtitutus excluditur, ſi ſubſtitut.fuerit ſub mentione hæreditatis. num.52.

Vel ſi deficiat conditio ſecundæ ſubſtitutioni appoſita.num. 62.

Fideicommiſſaria intelligitur tam reſpectu ſubſtit. inſtit.ante num.371.

Fideicommiſſaria regulat uulg.ſibi coniunctã, qñ agitur de tollenda exiſtentia ſuitatis.ante nu.633.

Fideicommiſſaria facta pluribus an dicatur facta ultimo. ante nu.552.& nu.553.cum ſeq.

Retenta opin.affirmatiua limitaretur tamen, quãdo eſſet facta in tota.num.560.

Vel qñ dictum eſſet,eiſdẽ ſubſtituo.num. 563.

Fideicommiſſaria facta pluribus non inducit reciprocam inter grauatos.nu.545.& maxime, quando ſimpliciter dictum eſt,ſi tales deceſſerint ſine filijs, ſubſtituo Titium.num.548.

Ampliatur primò, etiam eſſet facta pluribus in tota.num.549.

Ampliatur ſecundò, etiam ſi eſſet facta poſt mortẽ plurium,& in tota. nu.550.

Ampliatur tertiò, etiam quando facta eſſet in tota, & poſt mortem plurium,quorum ſuperſtes ex præſumpta mente &c.nu.564.

Cæterum retenta opin.contraria illa ampliaretur, ut etiã alij filij rumpẽtes teſtamentum remaneant,

pari ratione reciproce grauati, per auct. Ex cauſa. num. 568.
Atq; ẽt, ꝙ admixta ſit perſona extranea. nu. 569.
Atq; ẽt in trãſuerſalibus, ſcd̃um aliquos. nu. 570.
Sed tamen non baberet locum ubicunque talis ſuperſtes excluderetur à ſucceſſione grauati ab inteſtato, uel ex eius teſtamento. num. 571.
Nec, ſi non ſit dictum, in tota. num. 572.
Neq; in illis caſibus, in qbus, ẽt ſi eſſet facta ultimo et in tota, non tñ induceretur reciproca. nu. 573.
Ampliatur quartò regula prædicta, etiam quando dictum eſt, ſi omnes penitus defecerint, & ulterius etiam dictum eſt, in tota. nu. 597.
Ampliatur quintò, etiam ꝙ eſſet facta expreſſa reciproca, ſed ageretur ſolum, ut dicta reciproca contineret fideicommiſſariam. num. 599.
Ampliatur ſextò, ẽt ꝙ eſſet facta ultimo. nu. 600.
Qua in re noue diſtinguitur. nu. 603.
Ampliatur ſeptimò, etiam in facta ultimo ſub dictione indefinita (qua tamẽ de re uide nu. 624.) ut in hereditate. nu. 606. uel fundo, uel ſeruo. nu. 613. & ratio nu. 614.
Intellige tamen prædicta, quando ſit in re teſtatoris, aliâs ſecus. nu. 608.
Et qñ onus expleri poteſt pro parte tm̃. nu. 609.
Et quãdo nõ agitur de fauore libertatis. nu. 610.
Amplia octauò, etiam ꝙ eſſet facta poſt mortem ultimi, & in tota. nu. 625.
Amplia nonò, etiam ſi ſubſtitutio facta eſſet nominatim uni ex hrdibus in tota hæreditate. nu. 626.
Ampliatur decimò, etiam ſi eſſent ſubſtituti tres, & quilibet pro tertia parte, & licet inſtituti & grauati eſſent probibiti alienare, uel quicquã pro trebellianica defalcare. nu. 627.
Ampliatur ultimò, etiam ꝙ fideicommiſſaria eſſet iuncta cum uulg. & pupill. num. 628.
Limitatur regula. s. facta non procedere, qñ in cõtrariũ adeſſent aliquæ uel leues coniect. nu. 633.
Vt puta, quando hæres faceret reciprocã dicens, ſe hoc facere inhærendo diſpoſitioni paternę. ibid.
Limitatur ſecundò, quando adeſſet aliqua ex coniect. ex quibus poſiti in conditione cenſentur uocati. num. 634. cum ſeq.
Limitatur tertiò in uſufructu. nu. 636.
Limitatur quartò, quando ſubſtitutio eſt facta ultimo cum probibitione alienationis. num. 637.
Limitatur quintò, in ſubſtitutione facta ultimo, et in tota. nu. 638. uide tamen ante nu. 648. & de eius ratione. num. 649.
Hæc ultima limit. ampliatur primò, etiam in facta ultimo, & in omnibus bonis. nu. 659.
Secundò ampliatur in ſubſtit. facta ultimo cũ hoc, ꝙ fructus omnium bonorũ diſpenſentur. nu. 660.
Tertiò ampliatur, etiã in facta ultimo in dictis bonis, dũmodo in inſtitutione dictum fuerit, in omnibus bonis. nu. 661.
Quartò ampliatur, etiam ſi non dictum fuerit in tota, ſed intra ſuos confines. num. 662.
Quintò ampliatur in facta ultimo in omni portione, quæ ad ipſos hæredes perueniſſet. nu. 663.
Sextò ampliatur, quando unus eſt ſubſtitutus ultimo in dimidia, & alius in alia dimidia. nu. 664.
Vel quando per alias quotas. nu. 665.
Vel quando unus in quantitate, alius uerò in reſido totius hæreditatis. num. 666.
Septimò ampliatur in ſubſtitutione facta ultimo dicendo, uniuerſalem ſubſtituo. nu. 667.
Octauò ampliatur, ut operetur, ꝙ etiam ſi grauati eſſent uocati nomine collectiuo, intelligantur tamen ſubſtituti inter ſe non ſolum uulgariter, ſed etiam per fideic. nu. 668.
Nonò ampliatur, ut etiam alij filij rumpentes teſtamentum cenſeantur pari modo reciproce ſubſtituti. num. 669.
Decimò ampliatur, ut procedat etiam in contractu. num. 670.
Vltimò ampliatur, ut ne trebellianica quidem ex dicta tacita reciproca detrahatur. nu. 671.
Sublimitat̃ modo hæc ultima limit. ut ſolum ꝓcedat in facta ultimo expreſſe, nõ aũt tacite. nu. 672.
Sublimitatur ſecundò in facta ultimo plurium pupillorum non extante matre, uel alio fratre utrinque coniuncto. num. 673.
Sublimitatur tertiò, quando inter ipſos grauatos adeſſet alia ſubſtitutio ſpecialis. num. 674. quod tamen intelligitur, qñ eſt de eiſdẽ bonis. nu. 688.
Sublimitatur quartò, ut caducata expreſſa caducetur etiã hac tacita reciproca. nu. 690.
Sublimitatur quintò, ut intelligatur, ſi tamen bona ad eos perueniãt ex cauſa, qua fuerunt uocati, aliâs ſecus. nu. 691.
Sublimitatur ſextò, ut tamen ſeruetur deciſio. §. Qui diſcretas. num. 692.
Sublimitatur ſeptimò, quando inter ipſos extaret ius accreſcendi. num. 693.
Sublimitatur octauò, quando inter ipſos extaret ius legit. hære. num. 694.
Sublimitatur nonò, ſi tamen uerificetur conditio adiecta in ſubſtit. expreſſe facta. nu. 697.
Sublimitatur ultimò, ut non procedat in facta ultimo poſitorum ſolum in conditione. nu. 698.
Sed quomodo id procedat. num. 702.
Et procedit etiam, ſi partim eſſent uocati, partim uerò ſolum in conditione poſiti. nu. 699.
Atq; etiam ſi intelligeretur facta primis inſtitutis ſub duplici conditione. nu. 701.
Atq; etiam ſi eſſent aliquo caſu uocati, qui caſus defeciſſet. num. 737.
Niſi tamen tunc teſtator dixiſſet, ꝙ in omni caſu ſubſtituebat. nu. 741.
Vel qñ uocati grauati eſſent unà cum alijs, qui nullo caſu eſſent uocati. nu. 742. ſed uide nu. 700.
Vel quando grauati eſſent nomine appellatiuo hæredum. nu. 743.
Fideicommiſſaria facta pluribus, quando reſoluatur in ſingul. nu. 1034. cum ſeq.
Fideicommiſſaria facta pluribus ſeparatim, indiſtincte reſoluitur in ſingul. ibidem.
Et quando dicatur ſeparatim facta. nu. 1035.
Fideicommiſſaria facta pluribus ſimul regulariter reſoluitur in ſingul. nu. 1036.
Ampliatur primò, etiam non præcedente reciproca. num. 1037.
Ampliatur ſecundò, etiam ſi ſuperſtes ſit perſona

par in gradu cum ſubſtituto.nu. 1038.
Ampliatur tertiò, ēt ſi ſit facta in tota. nu. 1041.
In quo tamen uide diſtinct. num. 1047.
Cæterum retenta opin. contraria ea procederet, ēt ſi ſolum dictum eſſet, in reſiduo.num. 1043.
Sed non tamen procederet, ſi unus in dimidia, alius uerò in alia dimidia.num. 1044.
Ampliatur quartò, etiam quando dictum eſſet, ſi omnes penitus defecerint.num. 1048.
Vel ſi nullus remaneret.ibidem.
Ampliatur quintò, etiam quando dictum eſſet, ſi Titius ſuperuixerit Caio & Sēpronio. num. 1050.
Ampliatur ſextò, etiam in ſubſtitutione facta pluribus naſcituris.nu. 1051.
Ampliatur ſeptimò, etiam ſi illi, quibus facta eſt ſubſtitutioonon fuiſſent pariter uocati, ſed unus alteri ſubſtitutus ſub aliqua conditione, quæ defeciſſet.num. 1054.
Ampliatur ultimò, etiam ſi adſit dictio collectiua uterque.num. 1055.
Limitatur modo, niſi ſuperſit perſona, quæ &c. nu. 1060. & quæ dicatur. ĵ. perſona.
Quod procedit etiam, ſi alius cum ea concurreret in ſucceſſione ab inteſtato.num. 1087.
Atq; ēt in ſubſtit. ſimpliciter facta.nu. 1088.
Atque etiam licet ſubſtitutio ſit facta ſingulis, dūmmodo in eadem oratione.nu. 1094.
Atq; etiam in ſubſtit. facta alternatiue.nu. 1095.
Atq; etiam licet adſit dictio diſtributiua, ut, cuilibet, uel alia ſimilis.nu. 1100.
Siue diſtributiua apponatur uni extremo, ſiue alteri.poſt nu. 1101.
Atq; etiam, licet ſuperſtes omni iure ab inteſtato excluderetur ab aliquo alio, dūmodo ſit inſtitutus hæres à grauato.nu. 1103.
Immo etiam, ſi ſuperſtes inſtitutus tantum eſſet in maiori parte bonorum.ante num. 1104.
Immo etiam, ſi grauatus ſignanter non diſpoſuiſſet de dictis bonis.ibidem.
Immo etiam, ſi in teſtamento inualido. ibidem.
Atque etiam procedit hæc limit. ſi ſubſtituta eſſet pia cauſa.nu. 1104. et ꝓ declarat.uide nu. 1110.
Atq; etiam procedit ſiue ſuperſtes excludat ſubſtitutum ab inteſtato de iure com. ſiue de iure municip.num. 1112.
Verum hæc prima limitatio, ceſſat primò, ſi perſona illa quæ &c. ipſa ēt forte ab aliquo alio penitus excluſa eēt.nu. 1197. qđ quinq; modis pōt cōtingere.
Primò, ſi de iure communi.ante nu. 1198.
Quod dupliciter declaratur.nu. 1120. cū ſeq.
Secundò, ſi de iure municipali.nu. 1202.
Tertiò, ſi ex teſtamento ipſius grauati. nu. 1203.
Ea inualido, dūmodo de iure com. hæres inſtitutus excluderet ab inteſtato quēcunq; aliū.nu. 1204.
Atque etiam ſufficeret, ꝙ in maiori parte bonorum alium inſtituiſſet.nu. 1205.
Atque etiam ſi grauatus ſignanter non diſpoſuiſſet de dictis bonis.nu. 1206.
Prædicta tamen dupliciter limitantur. nu. 1207.
Quartò, ſi per repudiationem.num. 1210.
Niſi tamen alius uel extraneus cohæres poſſit uti beneficio repudiantis.num. 1211.
Quintò, quando conditio habetur ꝓ defecta, quo ad perſonam quæ &c. ſed non quo ad ſubſtitutum. num. 1212. ubi etiam ponitur exemplum.
Et prædictę concluſiones procedunt etiā, ſi ageretur de fauore deſcedentium teſtatoris.nu. 1214.
Atq; etiā, licet adeſſet dictio collectiua. nu. 1215.
Secundò principaliter ceſſat hæc prima limitatio, qñ dictū eſſet, ſi qs deceſſerit ſine filijs. nu. 1216.
Tertiò ceſſat reſpectu tranſmiſſionis. nu. 1217.
Quartò, ſi unà cum extraneo ſubſtituto eſſet etiam ſubſtitutus alius de liberis. num. 1218.
Vltimò, ſi à principio eſſet etiam grauatus extraneus unà cum filio.nu. 1219.
Et an tunc extraneus cohæres filij participaret de portione defuncti.nu. 1228.
Et quid ſi frater ſuperſtes repudiaret. nu. 1231.
Secundò reg. prædicta limitatur in uſufructu & habitatione.num. 1232.
Quod ampliatur procedere ubicunq; poſt ius acquiſitum habet locum ius accreſcendi.num. 1287.
Secundò, etiam ſi ius accreſcendi haberet locum ſolum ex præſumpta mente teſtatoris.num. 1288.
Tertiò etiam ubicunque haberet locum ius non decreſcendi.num. 1289.
Quartò, ēt ꝙ cōiunctus eſſet extraneus.nu. 1290.
Tertiò limitatur regu. prædicta non procederet fauore matris.nu. 1300.
Quartò limitatur, quando dictum eſſet, ſi ipſe uel eius filij deceſſerint ſine filijs. nu. 1301.
Etiam ꝙ condit. illæ eſſent intrinſeca.nu. 1302.
Quintò limitaī, quando dictū eſſet, ſi filius & eius hr̄des in infinitū deceſſerint ſine filijs.nu. 1303.
Sextò limitatur in legato facto alicui, ſi filij teſtatoris decederent ſine filijs.nu. 1305.
Septimò limitatur in his, quæ ex diſpoſitione legis uel teſtatoris ſunt indiuidua.nu. 1307.
Idem ſi ex natura rei.ibidem.
Octauò limitatur, ut tamen requiratur, ꝙ etiam in ſuperſtite coniuncto conditio potuerit uerificari. num. 1309.
Nonò, quando reſultaret inæqualitas inter deſcendentes teſtatoris.ante num. 1310.
Decimò limitatur in ſubſtitutione facta per copulatiuam.num. 1310.
Vndecimò limitatur ubicunque præcederet reciproca expreſſa uel tacita.nu. 1311.
Duodecimò limitatur, quando dictum eſſet, et caſu quo quatuor eorum filij, & ſeu eorum filij maſculi deceſſerint omnes ſine filijs maſculis, ſubſtituo Titium.num. 1213.
Tertiodecimò limitaī in ſubſtitutione facta incertis perſonis, uel in genere.nu. 1314.
Quartodecimò limitatur, quando dictum eſt, ſi ipſi & eorum filij deceſſerint ſine filijs.nu. 1315.
Vltimò non procedit in ſubſtitutione facta pluribus poſitis in cōditione, qui aliquo caſu fuiſſent uocati, & caſus ille, in quo fuerant uocati, non euenerit.num. 1316.
Fideicommiſſarius pendente condit. an poſſit grauamen ullum in bonis fideic. tranſmiſſibili ſubiectis ultra uires hæreditatis propriæ hæredibus ſuis imponere.poſt num. 353.

Et an poſſit ſpem fidei commiſſi ipſi grauato remittere.num.360.
Et an poſſit alteri ius illud legare. num. 361.
Et an inter uiuos cedere.nu.362.
Et quid ſi extent alij conſubſtituti.nu.364.
Filia,uide,ſ.in uer. fœmina.
Filij ex primo in hoc tex.an cenſeantur poſiti in condit.quo ad port.ultimi.poſt nu.10.uer. nec obſtare uidentur.& nu.20.& nu.85.uer.& quia tota.& poſt num.89.& num.92.
Filij,de quibus in hoc tex. ſi fuiſſent prius alteri ſubſtituti, tunc licet ambo deceſſiſſent ante grauatũ, & licet ambo reliquiſſent filios, attamen Claudia in totum ſuccederet illi, cui iſti filij fuiſſent ſubſtituti.ſ.in uer. Claudia.
Filij priuilegium extẽditur etiam ad extraneum ſibi coniunctum.ſ. in uer. extraneus.
Filij ab inteſtato excluſi an dicantur poſiti in conditione.ſupra in uer. excluſus.
Filius extranei hæredis ſcripti excludit ſubſtitutũ ſub conditione,ſi ſine liberis, licet hæreditas ad filium teſtatoris ſit deuoluta. ante nu.55.uer.tertiò.
Filij tam ex prima,quàm ex ſecũda uxore, æqualiter inſtituti,æqualiter etiam admittuntur,quo ad ſubſtitutionẽ uulg.& fideic.num.1023.
Sed nõ æqualiter admittunẽ in pupil.reci.pca.ibid.
Filij teſtatoris, licet excludant ſubſtitutum exemplarem, non tamen excludunt pupillarem. poſt num.922.uer.accedat.
Filius pupilli an excludat ſubſtitutum,qui aliâs admitteretur.nu.993.
Et excludit ſubſtitutum, tanquã cuius natiuitate finiatur ſubſtitutio pupill.num.1000.
Fallit,niſi ſubſtitutus eſſet ipſe poſthumus naſciturus.num. 1001.
Et an per rationem,l.cum acutiſſ. num. 1002.
Et an tanquam agnat.poſthumi. nu. 1003.
Sed hæc ratio non haberet locum in naturali tantum.num.1006.
Et an, quia ſicut tacita pupill. admittitur contra matrem, ita nec pluralitas cõtra filios reſoluatur in ſingul.num.1013.
Et an excludat ſubſtit. extraneũ,non ſolũ à portione patris ſui,ſed ẽt à portione alterius.nu.1014.
Et an in totum excludat ſubſtitutum dato, ꝙ conditio ætatis ſit uerificata in utroq;.nu. 1016.
Filiorum appellatione an ueniant nepotes.nu.239.
Filiorum appellatione ſub nomine proprio non ueniunt nepotes.nu.253.
Et an ueniant,qñ uerificatur in filijs.añ nu. 229.
Nec quando adeſt dictio,alius.nu.237.
Nec in hæreditate patrui magni.ibidem.
Nec ſtãtibus aliquibus uerbis arctatiuis. nu.254.
Quod procedit etiam in capite fauorabili, et dato ꝙ filij etiam naſcituri uocati eſſent.num.255.
Filiorũ appellatione non ueniunt poſthumi. nu.256.
Etiam in filijs proprijs.num.257.
Atq; etiam, quando confertur in futurum euentum.num.258.ſed uide nu.260.
Filiorum fratris appellatione, an ueniant nepotes ex fratre.num.236.& 243.
Filij unius ſuccedunt alteri decedenti ſine filijs in ſubſtitutione facta de filijs utriuſq;.num. 797.
Filius legatarius decedens uiuo teſtatore tranſmittit legatum.num.192.
Filius non põt inſtitui ſub condit.caſuali. nu.518.
Filius non rumpit teſtamentũ matris mortuæ in puerperio, quando alij filij ſunt inſtituti,etiam ꝙ extraneus eſſet unà cum illis inſtitutus.poſt num.981.
Filius an intret locum patris in ſucceſſione patrui magni.ante num.849.
Et an in locum aui,poſt cuius mortem fuit conceptus.num.850.
Et quoto tunc gradu eſſe dicatur cum proauo. poſt num.851.
Filius etiam in præiudicium creditorum ſuorum habentium hypothecam poteſt non petere ſupplementum legitimæ.ſ. Debitor.
Frater dicitur ſuccedere pupillo ab inteſtato, quando ſubſtitutio pupill.eſt facta utriq;. num. 493.
Etiam ſi ſit facta in tota.num.494.
Etiam ſi ſit facta ultimo & in tota,matre uel fratre non extantibus,uel excluſis.num.495.
Matre uerò,uel alio fratre extantibus nõ excluſis ſuccedit ex tacita pup.reciproca.num.498.
Non autem ex iure accreſcendi.nu.501.cum ſeq.
Et cuius effectus ſit, an ſuccedat ex tacita pupillari,an uerò ex iure accreſcendi.num.502.
Fallit,ſi primus decederet pubes, quia tunc ſuccederet ex tacita fideic.num.500.
Frater de iure ffõrũ. excludebat filiũ fratris. nu.12.
Frater,qui aliàs excluderetur per pupill.tacitam,tamen ſtante matre beneficio matris non excluditur.num.980.
Frater pupillariter ſubſtitutus, an dicatur ſuus hæres.num.953.
Frater pupilli tacite ſubſtitutus pupillariter excludit matrem.num.1024.
Et eius ratio.num.1025.
Fratres utrinq; coniuncti, an præferantur in legato facto fratribus.num. 1141.
Frater æquiore animo fert extraneum plus habere,q̃ ꝙ frater habeat plus unum iota.num.817.
Frater teſtatoris pupill.ſubſtitutus non excludit matrem pupilli.num.1029.
Fructus an computentur in legitimam à filio primi gradus, quando reſtitutio non uenit facienda deſcendenti teſtatoris.num.816.
Fructus an ueniant in reſtitutione fideicom.nu.450.
Fundus dicitur quelibet pars fundi facta diuiſione,et appoſitis finibus.num.621.
Futuri euentus cenſentur conſiderati à teſtatore, & retinẽt diſpoſitionẽ teſtatoris in ſuſpẽſo. nu.982.

G

GEneralis prouiſio non comprehendit in ſpecie prouiſa.nu.674.cum ſeq.
Glo.& Bar.dicta ad uerbum exponere, an utile. nu. 132.
Glo.in.l.is cui.de acti.& oblig.in quibus ter.loquatur.ante nu. 192.
Glo.in.l.tale pactum.§. fin. quomodo amplietur & limitetur. num.259.
Glo.in.l.Lucius.de hær.inſtit.quõ intelligat̃.nu.713.
Glo.in.l.ſi mater.§.fi.de uulg. & pupil.quomodo procedat.

cedat.num.990.

Grauamen an præſumatur præcedere, uel ſequi uocationem.poſt num.327.

Grauamen an cenſeatur iniunctum utriq; pupillo, an ultimo tantum.num.476.

Grauamen non cenſetur iniunctum hæredibus puberis, ſed ipſi puberi.num.482.

Grauamen cenſetur iniunctum hæredi directo, non autem fideicommiſſario. num.483.

Grauamen non cenſetur iniunctum hæredibus pupilli, quando uerba ſunt clara.num. 481.

Nec quando adiecta eſt clauſula, uulgariter, pupil. & per fideic.num.484.

Grauamen non cenſetur impoſitum hæredibus pupilli ab inteſtato uenientibus.num.480.

Nec etiam ſubſtituto pupilli grauato etiam ex perſona propria.num. 478.

Nec quando non conſtat de prohibitione detractionis legitimæ.num.479.

Grauamen expreſſe uel tacite iniunctū hæredibus pupilli, an cenſeatur iniunctum, quo ad legitimam. ante num. 480.

Grauamen iniunctum pupillo, licet non ualeat in præiudicium ipſius pupilli, ualet tamen in præiudicium eius ſubſtituti uulg.nu.486.& rō nu.487.

Grauamen in dubio an cenſeri debeat impoſitum ultimo tantum, an uerò utriq; etiam præcedente reciproca. num.574.

Grauamine iniuncto uni, nō eſt mirum, q alius grauetur.num.632.

Grauamen caducum pro qua parte remaneat penes grauatos, maxime legatarios.num.176.

Grauamen impoſitum partim honorato, & partim non honorato, in totum ualet, & totum debetur ab honorato.num.700.

Grauari poſſunt honorati ad fauorem illorum, qui poterant eligi, non autē ad fauorē aliorū. nu.357.

Grauati appellantur & fideicommiſſarij.num.95.

Grauato licere non debet eludere fideic. num.1191.

Grauatos cenſeri primos inſtitutos ſub duplici conditione, quando procedat, & quomodo intelligatur.nu.418.& nu.736.

Grauatus poſt mortem, quando poſſit ante mortem reſtituere.ante num. 365.

Grauatus in hæreditate intelligitur in ſua tantū portione.num.607.

Et ratio.num. 614.

Ampliatur primò etiam in grauato indefinite in quacunque re, ut in fundo, uel ſeruo.nu.613.

Ampliat̄ ſecundò, ēt ſi oratio ſit collectiua.nu.623.

Fallit primò in re non teſtatoris. nu.608.

Fallit ſecundò, quando onus non poteſt expleri pro parte.num.609.

Fallit tertiò fauore libertatis.nu.610.

Fallit quartò, quando apponit̄ dictio, tota.nu.650.

H

Habitatio eſt idem quod uſus, excepto iure locādi.num.1249.

Habitatio eſt indiuidua, nec in ea habet locum ius accreſcendi.ibidem.

Habitatio an cenſeatur relicta, an uerò ſolum ius habitandi.num.1250.

Hæredes grauati quandoq; appellantur fideicommiſſarij, & fiduciarij.num.95.

Hr̄des ſui intelligunt̄.i.teſtōris.nu.227.et nu.1116.

Hæres an intelligatur poſt aditā, & ſic non contineat̄ uulg.ſed ſolum fideic.nu.50.& poſt num.421. ante uer.nec obſtat.

Hæres ſubſtitutus legatario uenit tanquam quilibet alius ſubſtitutus.num.166.

Hæredum appellatione an ueniāt extranei. nu.230.

Et retenta opi.q non, limitatur non procedere, qñ ſubſtitutus eſſet extraneus.ibidem uer. primam.

Limitatur ſecundò, quando ſubſtitutus eſſet ualde ſenex, & ualetudinarius. ibidem uer.ſecundam.

Limitatur tertiò, quando adiecta eſt dictio, omnes. ibidem.uer. tertiam.

Limitatur quartò, quando dictum eſſet, hæredes & ſucceſſores.ibidem. uer.ſed alia.

Limitatur quintò, quādo dictum eſſet, in perpetuum. ibidem uer.quinta.

Hæres infantis poteſt repudiare hæreditatem patris infantis, eandemq́ue poſtea ex perſona propria adire.num.344.cum ſeq.

Hæres pupilli ab inteſtato grauatus fideicommiſſo, an detrahat legitimā de portione pupilli.§.legitima.

Hæredes, in quos fit tranſmiſſio, eò quia dictum ſit, & hæredes, poſſunt grauari.§.fideic.pendente.

Hæres etiam ſine inuentario, detrahit aduerſus fideicommiſſarium fideicommiſſum ſibi debitum per teſtatorem.num. 394.

Hæres dicitur inſtitutus etiam in legatis, dato q dictum ſit, in alijs uerò bonis &c. num.373.

Et quomodo procedat uide ante nu. 422.uer.ult.

Hæres non poteſt contrauenire uoluntati defuncti.ante num.355.

Immo adeundo hæreditatem, dicitur eius factum approbare.num.355.

Facto tamen inuentario poteſt contrauenire ultra portionem hæreditariam.ibidem.

Etiā ſi poſtea ſuccederet alijs cohæredibus ſuis.ibi.

Immo etiam ſine inuentario, quando uenit ex perſona propria.ibidem.

Vel quando defunctus uult eum defraudare in eo, ad quod per primum teſtatorē uocatus erat.ibid.

In feudo tamen uel emphyt.hæredit. etiam cōfecto inuentario, grauamē tenet, quatenus emphyt.uel feudum aſcendunt.poſt nu. 358.uer. non obſtat

Hæres, cuius rem teſtator uendidit, promittens eam defendere &c.quomodo poſſit cōtra cohæredes ſuos agere.ante nu.359.uer. & obiter.

Hæredes ſecundi decedentis reſtituunt portionem primi, tanquam hæredes primi.nu.1064.

Hr̄ditas pr̄is & hr̄ditas filij, an ſint diuerſę.nu.531.

Hæreditas primi, q reperiatur in hæreditate ſecundi, an ſit ex diſpoſitione legis uel teſtatoris.nu.946. uerſi. & licet.

Hæreditatem paternā an quis repudiare poſſit, & acceptare pupill.uel econtra.num.538.

Hypothecata an ſint bona patris pro legitima. poſt num. 351.

Hoc amplius, repetit qualitates p̄cedentes.nu.1251.

Etiam ſi expreſſio pro forma requiratur.ibidem.

Et an ſi agat̄ de perſona uel re diuerſa. nu.1252.

Et operatur, ut dicta in ſecundo cenſeantur dicta etiam in primo, dato ꝙ propterea primum reſtringatur. num. 1258.
Honoratus tacite quando quis dicatur. nu. 834.
Humanitus accidere, i. mori. ante nu. 107.

L

IAſ. in conſ. 140. & 141. uol. 2. ſaluatur à cõtrarietate conſ. ſeq. ante num. 1160.
Et ei⁹ opi. ĩ cõſ. 70. uol. 3. diſcutit̃. poſt nu. 1146.
Ima dies, i. dies mortis. poſt num. 107.
Incapax hæreditatis paternæ, eſt etiam incapax ſubſtit. pupill. quo ad bona paterna. nu. 521.
Indefinita, quando, & quomodo æquipolleat uniuerſali. num. 420.
Impubes, uide. ˚ſ˚. in uer. pupillus.
Inſtitutis filijs Caij in ſemiſſe, & filijs Seij in alio ſemiſſe, ſi ſubſtituantur reciproce tam filij Seij, q̃ Caij, attamen coniuncti præferuntur disiunctis. num. 1157.
Inſtitutis pluribus ad uitam tantum, primus cenſetur poſt mortẽ grauatus reſtituere alteri, & ultimus reſtituere uenientibus ab inteſtato. nu. 605.
Inſtitutus in re certa, an hẽat ius accreſc. nu. 1083.
Etiã quãdo adeſt ſubſtitutus uulg. poſt nu. 1084.
Et non deſinit eſſe ſuus. num. 1084.
Et an comprehendatur in acquiſitis pro ſe & hæredibus. ante num. 362.
Inſtitutus contratabulat teſtamentum patris beneficio filij præteriti, etiam eo inuito. num. 1231.
Intellectus legis præfertur, qui eſt de caſu magis dubitabili. num. 6.
Inteſtatus an dicatur, qui expreſſe non diſpoſuit de bonis illis. nu. 1206.
Vel qui teſtatus eſt, ſed nulliter, ſtante ſtatuto, ꝙ ille dicatur inteſtatus decedere, qui nullum fecit teſtamentum, ſiue de iure potuerit facere, ſiue nõ. poſt num. 1196.
Et quomodo decedens ab inteſtato dicatur diſponere. ante nu. 709. uer. & ſi diceres.
Item, præpoſita orationi perfectæ, nõ repetit qualitates præcedentes. nu. 1266. & uide. ˚s˚. cõditio.
Iurare, an dicatur promittẽs per fidẽ ſuã. ˚ſ˚. ꝓmittẽs.
Ius accreſc. dicitur tacita ſubſtitutio uulg. nu. 646.
Sed quando habet locum poſt ius acquiſitum, dicit̃ tacita ſubſtit. fideic. nu. 647. & ante nu. 1294.
Ius accreſc. non eſt ſimpliciter ex diſpoſitione legis, ſed eſt ẽt ex ꝑſumpta mẽte teſtatoris. nu. 1291.
Ius accreſc. tranſmittitur ad hæredes. nu. 157.
Ius accreſc. ſemper accreſcit cũ onere ſuo. nu. 510.
Ius accreſc. habet locum in uſufructu etiam poſt ius acquiſitum. num. 1243.
Ampliat̃, etiã ſi conditio adiecta portioni uacanti nõ poſſet impleri per eum, cui accreſcit. nu. 1244.
Limitatur uerò, quando relicta eſſet ſola commoditas. num. 1245.
Vel quãdo eſſet relictus uſusfr. ad certũ uſum. ibi.
Vel pro alimentis. ibidem.
Vel ad certum tempus. ibid.
Ius accreſc. locum habet, etiam in fideic. uniuerſalibus. poſt num. 364.
Ius accreſc. non cauſatur ex unitate tantum perſonæ teſtantis. nu. 511. ubi etiam hoc declaratur.
Ius accreſc. non habet locum inter diuerſo iure ſuccedentes. nu. 284.
Quod declaratur poſt num. 285.
Ius accreſc. non tollitur per ſubſtit. de ipſo coniuncto factam. num. 761. & ante nu. 286.
Ius dicendi nullum, uenale. nu. 964.
Iuris accreſc. titulo acquiſita, an ueniant in reſtitut. fideic. ˚s˚. acquiſita.

L

LAtinitas uera eſt apud iuriſc. nu. 124.
Laur. Vall. reprehenſus. nu. 125. & prope ſi.
Legata caduca an ueniant in reſtitut. fideic. nu. 451.
Legata relicta à ſubſtituto pupil. ſuſtinentur, licet pupillus decedat cum filijs, ſi ſubſtitutio finitur agnat. poſthumi. num. 1009.
Sec⁹ ſi finit̃ ex defectu ꝑſũptę cõdit. añ nu. 1006.
Legatum purum ſub condit. ademptum, cenſetur ſub contraria condit. datum, & efficitur conditionale. num. 181.
Legatarius uſusfructus, & legatarius rei, niſi dicat̃, deducto uſufr. concurrũt in uſufr. poſt nu. 1240.
Legatũ, ſi uolet, non tranſmittitur, et quare. nu. 321.
Legatum ſpeciale factum in ſubſtit. pupill. derogat generali facto in teſtamento paterno. poſt nu. 520.
Legatarius in teſtamento paterno concurrit cum legatario eiuſdem rei in ſubſtit. pupill. nu. 525.
Legans rem communem cum hærede cenſetur legare etiam partem hæredis. nu. 354.
Legatarius coniunctus in re de qua agitur, an dicatur prædilectus hæredi uniuerſali. nu. 1081.
Legatum à pluribus hæredibus, an poſſit pro parte acceptari. nu. 1322.
Legans partem domus filijs Titij non comprehendit illũ, cui iã aliã partẽ domus legauerat. nu. 675.
Legatarius conditionalis non poteſt pendente condit. alteri legare. poſt num. 361.
Legans dimidiam fundi communis cum alio cenſetur legare dimidiam dimidiæ. poſt nu. 621.
Legatum relictum partim ab honorato, & partim à non honorato, ualet, & totum debetur ab honorato. num. 700.
Legatum conditionale regulatur prout fideic. condit. quo ad tranſmiſſ. nu. 151.
Legatarius an repudiare poſſit in fraudẽ eius ſubſtituti. nu. 445.
Legatarius quomodo dicatur hæres. poſt num. 361. uer. non obſtant.
Et an comprehendatur in acquiſit. pro ſe & hæredibus. num. 361.
Legata quã ueniant in reſtitut. fideic. ˚r˚. acquiſita.
Legiſtarũ detractores quid in rebus ſerijs publicisque ualeant. ˚remiſſiue in fi.
Legitima non debetur filio naturali tantũ. nu. 1007.
Legitima quando eſt ſemis, an tunc detrahatur etiam trebell. num. 815.
Legitima an detrahatur de portione primi in pupill. ætate defuncti, & declarantur ter. huius. q. nu. 468. cum ſeq.
Et quid ſi fideic. ſit facta ultimo tñ. num. 472.
Et quid ſi ſit facta utrique. ante nu. 475. uer. ſcdo.
Et an in dubio cenſeatur facta ultimo tantum, an uerò utrique. nũ. 476.

Legitima

Legitima & trebell. detrahuntur, quando poſiti in cō ditione cenſentur uocati, nu. 814.

Legitimæ non imputantur acquiſita ex ſubſtit. pupil. num. 535.

Legitima an habeat hypothecata bona paterna. nu. 351.

Legitimatio per Co. Palat. facta in terris Imper. non ſubiectis, an ualeat. nu. 1146.

Et præſertim in ſubiectis Dom. Ven. ibidem.

Legitimatio, quæ per ſuperuenientiam legitimi perdidit effectum quo ad ſucceſſ. reaſſumit uires, ſi legitimus uiuo patre decedat, nu. 1010.

Legitimatus ut non ſuccedat, niſi ſecūdum uoluntatē patris, admittitur ẽt ab inteſtato. poſt nu. 710.

Legitimatus excluditur ſtāte clauſula, ex legitimo matrimonio procreati. poſt nu. 755.

Niſi ſit per ſubſequens matrimonium. ibidem.

Lentem unicam emente ſeruo ſimulante domini iuſſis parere. num. 134.

Lex eſt lux, & tanquā pędagogus ſolum docet quid ſit peccatum, nō autem facit aliquid eſſe peccatum, quod prius non eſſet. nu. 142.

Legibus inter ſe prima facie contrarijs quid faciendum. num. 846.

Lex generaliter loquens generaliter debet intelligi, ẽt ꝙ in uno ſit maior ratio, q̃ in alio. num. 945.

Lex una declaratur per aliam. nu. 590.

Lex, quæ ultima teſtamenta rata eſſe mandat, habet locum etiam in primo, licèt aliud poſtea, ſed inualidum, conditum fuerit. ante nu. 1197.

Legis diſpoſitio regulatur ſecundum naturam ultimarum uoluntatum. ante nu. 141. & ˚j˚. ſtatutum.

L. Ab eo. C. de fideic. quomodo declaretur. nu. 644.

L. codicillis. de uſufr. leg. intellectus examinatur. poſt nu. 1232. cum plur. ſeq.

Et quomodo primum quæſitum in tex. illo intelligatur. nu. 1233.

Et an dicatur reſp. illa ſubſtituta ſoli ultimo. ante num. 1247. & poſt nu. 559.

Et an text. ille ſit ad rhombum pluralitatis reſoluenda in ſingul. num. 1234.

Et quomodo reſp. illa uocata fuerit in uſufructu, uel proprietate. nu. 1240.

Et an dicatur proprie ſubſtituta. nu. 1241.

Et quare expectare debeat mortem omnium libertorum quo ad uſumfructum. nu. 1242.

Et quare quo ad proprietatem. nu. 1295.

Et an admitteretur, ſi hæres contentaretur eam admitti non expectata morte omnium. nu. 1235.

Et quid ſi intereſſe libertorum ſuperſtitum ceſſaret. num. 1239.

L. cum auus. an habeat locum in filio grauato unà cū extraneo. num. 220.

Et an quādo eſt ſubſtitutus filius grauati. nu. 268.

Et an qñ ſubſtitutus eſt filius teſtatoris. nu. 852.

Et non in trāſuerſalibus teſtatoris. ante nu. 249. uer. ſecundo. & ante nu. 1073.

Et an, qñ grauatur aſcēdens teſtatoris. nu. 1073.

Et an natis nepotibus. nu. 862.

Vel in naſcituris, de quibus teſtator cogitauit. nu. 864.

Et an requiratū, ꝙ nepotes ſuccedāt. poſt nu. 853.

Et an locum habeat in ſubſtitutione facta poſt aliam. num. 72.

Et non habet locum in uulg. ſubſti. nu. 241.

Sed bene locum habet in pupill. poſt nu. 925.

Et an ceſſet, quādo ſubſtit. eſt pia cauſa. nu. 1109.

Et in quibus differat à materia noſtra. nu. 855.

Et an facilius militet, q̃ perſona quæ &c. excludat ſubſtitutum. ˚j˚. in uer. perſona.

L. Cum hæreditate. de acquir. hære. non habet locum. quando idem eſt cohæres & ſubſtitutus. nu. 280.

L. Eum qui nouiſſimus. ˚s˚. eo. limitatur nō procedere, quando dictū eſt, in tota. nu. 641. & nu. 1350.

Nec in ſubſtit. facta ultimo, qui eſſet expreſſe alijs ſubſtitutus. num. 642.

L. generaliter. in prin. C. de inſtit. & ſubſtit. an procedat ſolo fauore liberorum. poſt num. 1097.

Et habet locum etiam in alijs condit. quā liberorum. nu. 971.

L. Hac edictali. de ſec. nup. an habeat locum in filia excluſa per ſtatutum. ˚s˚. in uer. fœmina.

L. Iubemus. C. ad trebel. an locum habeat in falcidia. poſt num. 816.

Non in legitimato. ibidem.

Nec in arrogato. ibidem.

Et an, qñ reſtitutio ſit tranſuerſali teſtōris. ibidē.

L. Hæreditas ex die. non procedit in legatis, nec fideic. poſt num. 1298.

L. Iulianus. de leg. 3. nu. 434.

L. Iure ciuili. de condi. & dem. fallit, quando grauatus ſub condi. dependente a facto ſuo non tenebatur illam adimplere. poſt nu. 1194.

L. Liberto octoginta. de bon. lib. nu. 350.

L. Lucius huius initij ſecunda, de hær. inſti. intellectus examinatur. nu. 707.

Et de intellectu glo. ibi. nu. 713.

Et uerbū illud, prætulit, intelligitū quo ad ſucceſſ. ipſius teſtatoris. num. 712.

Et non dicit, ꝙ prætulerit ſubſtituto filios poſitorū in cond. nu. 244.

Nec ꝙ prætulerit omnibus. ante nu. 759.

L. Nam hòc iure. regula fallit multifariā. nu. 1227. & ˚s˚. in uer. eadem res.

L. ſi pater filiam. §. ſi. ad. l. falc. uide. ˚j˚ l. vel ſingulis.

L. pen. C. de impub. prima facie contraria huic text. num. 820.

Et qūo Imper. ibi ſaluetur à mendacio. nu. 821.

Et quę ibi fuerit ratio dubitandi. nu. 115.

Et quomodo concordetur cum tex. noſtro. nu. 824. cum ſeq. & ˚j˚ ſolut.

L. Poſt aditā. an fallat in uſufr. nu. 1248.

L. Proculus. de uſufr. accreſc. qūo procedat. nu. 411.

L. Quandiu. huius initij prima, de uulg. & pup. quomodo procedat. poſt nu. 1065.

L. Qui duos. de uulg. & pup. declaratur. nu. 588. & poſt nu. 521.

Et finis illius tex. declaratur. poſt num. 828. ante uer. præterea.

Et an ibi nimis ſtatuatur contra ſubſtitutum, ante num. 594.

Et non habet locum, quando ſubſtitutus eſt de liberis. num. 939.

Nec quando adeſt dictio, tota. nu. 496.

L. Quidã eulogio. C. de iu. delib. declarat̃. nu. 537.
L. Quidam teſtamento Proculum. de uulg. & pupill. enucleatur. num. 1045.
Et eius uera ratio. ante num. 1046. uer. ego itaq;.
Et an ibi conditio ſecunda ſubſtitutionis eſſet in totum uerificata. ibidem.
Et procederet, etiam ſi diſtributio in tex. illo nõ excederet aſſem, immo etiam ſi non eſſet diſtributa tota hæreditas. ante num. 1047. uer. ſecundò.
Atque etiam ſi caſus eueniſſet in portione Quieti. ibidem uer. infertur.
L. Qui habebat. de uulg. & pupil. declaratur. nu. 18. & poſt num. 29. & num. 69.
Et procederet, ẽt ſi filia fuiſſet cohæres. nu. 55.
L. Qui patri. de acq. hær. qua rõne procedat. nu. 292.
Et deciſio illius legis, & uulg. §. Qui diſcretas. eadem procedunt ratione. num. 281.
Et an ibi hæres ſubſtituti conſequatur portionem impuberis ex iure accreſcendi, au uerò ex ſubſtitut. tranſmiſſa. nu. 283.
Et tex. ille locum habet etiam poſt aditam hæreditatem per pupillum. num. 285.
Sed non habet locum in fideicom. num. 289.
Et frater ibi ſubſtitutus non ſolum tranſmittit, ſed ẽt dicitur neceſſarius hæres pupilli. poſt nu. 292.
Et procedit ille text. etiam ſi adeſſet alius cohæres non ſubſtitutus pupillo. ibidem uer. ex quibus.
Et ceſſat, quãdo adeſſẽt alij conſubſtituti. nu. 293.
Et an procedat in ꝑiudiciũ uenientiũ ab inteſt. ibi.
L. Poſthumus. de iniuſ. rup. quomodo procedat. ſ. in uer. teſtamentum.
L. si fuerit. de reb. dub. quare proximiorem non admittat. num. 1126. & num. 1155.
L. si cognatis. de reb. dub. ſ. in uer. nati.
Et non habet locum in ſucceſſ. edicto conuentionis. num. 265.
L. si unquã. locũ habet, ẽt ꝙ donator filios naſcituros certo caſu, qui non euenit, uocauerit. num. 865.
L. sunt perſonæ. de rel. & ſump. fune. an probet com. dictum. poſt num. 1107.
L. uel ſingulis. in 1. reſpon. de uulg. & pup. declaratur. num. 590.
Et in. 2. reſpon. fallit, quando alius frater eſſet ſubſtitutus. num. 938.
Et qñ eſſet facta in tota, ſuperſtite matre, uel alio fratre. num. 499.
L. uni. C. ut act. ab hære. & cont. hæred. incip. declaratur. num. 199.
Licentia teſtandi intelligit̃ conceſſa à teſtatore ponẽte cõdit. ſi grauatus ab inteſt. deceſſerit. nu. 804.
Licentia faciendi non cenſetur data, licet dicatur, ſi fecerit. num. 806.
Licentia teſtandi à teſtatore data, an reſtringatur, ut poſſit ſolum teſtari inter deſcendentes. ante & poſt num. 805.
Limitatio illa temporis, uidelicet, ipſo donatario uiuẽte, non cenſetur repetita in donat. filijs donatarij facta poſt eius donatarij mortẽ. añ nu. 1253.
Lingua eſt præco cordis, &c. num. 143.

M

Malitia ſupplente ætatẽ, impubes põt mr̃imoniũ contrahere, & generare. ſ. in uer. pupillus.
Mandatũ de cõferendis bñficijs tribus ſcholaribus doctis, uerificat̃ ẽt in uno tm̃ repto docto. nu. 872.
Marito promittente reſtituere dotẽ. ſ. in uer. ꝓmiſſio.
Maſculus tranſmittit ad fœminam ius excludendi fœminam ex ſtatuto. ante num. 157.
Mater non excluditur per tacitam reſeruationem legit. hæred. factam inter pupillos. nu. 512.
Mr̃ teſtatoris nou excluditur ꝑ tacitã pup. nu. 1021.
Mater teſtatoris tacite pupill. ſubſtituta admittitur nou obſtante matre pupilli. num. 1025.
Mater hæres inſtituta à filio ſuo pupillo non excluditur ab agnatis, qui aliâs per ſtatutum ipſam ab inteſtato excluderent, ſtãte ſtatuto, ꝙ ille dicat̃ inteſtatus deceſſiſſe, qui nullũ fecit teſtamentũ, ſiue de iure potuerit facere, ſiue non. poſt nu. 1196.
Nec excluditur, ſi pater fecerit pupill. ſubſtit. licet pro non ſcripta fuerit. ibidem.
Matris fauor non procedit in fideicom. ſubſtitut. ſed ſolum iu pupill. poſt num. 1300.
Mater qñ excludat ſubſtit. pup. tacite. ſ. pupillaris.
Mater au dicatur perſona quæ &c. ſ. perſona.
Mater excluſa per ſtatutum ſtante fratre, an ſuccedat, ſi frater ex teſtamento ſit excluſus. nu. 961.
Melius eſt clare loqui, q̃ ſe committere interpretationi iuris. num. 383.
Mens prædominatur uerbis. late num. 133.
Et ita attenditur tacita, ſicut expreſſa. ibidem.
Et præfertur etiam unitati ſermonis. ibidem.
Mente teſtatoris ſeruanda. num. 139.
Mens teſtatoris colligitur ſecundum ueroſimilem uiuẽtium opiuionem. num. 135.
Et colligitur etiam ex actu nullo. num. 136.
Et ſeptem modis colligitur. num. 137.
Atque etiã declaratur per couſultos à teſtõre. ibid.
Declaratur etiam ab hærede. ibidem.
Mẽs teſtatoris potius annullatur, q̃ differat̃. nu. 138. uide etiam. ſ. iu uer. uoluntas.
Modernos allegare expediens eſt. num. 3.
Monaſterium non excludit ſubſtitutum locum pium, uel eccleſiam. poſt num. 1213.
Nec alium, niſi monaſterium effectualiter ſuccedat, quo tamen caſu ſubſtitutus nou admittitur, niſi ſuperuiuat poſt mortẽ naturalẽ grauati. ibi.
Mors. ſ. in uer. dies mortis.
Moriendi, modi loquendi. poſt num. 196.
Mortuis ẽt quantũ proſint eleemoſynæ. añ nu. 1111.

N

Nati poſt mortem teſtatoris non comprehenduntur. num. 256.
Etiam in legato facto filijs proprijs. num. 257.
Et an, etiam ꝙ diſpoſitio conferatur in futurum euentum. num. 258. & 260.
Nati poſt uerificatam condit. quando comprehendantur. num. 262. & 264.
Nati tempore mortis teſtatoris ſemper excludunt natos poſt, ſi tamen in eis diſpoſitio teſtatoris perfecte adimpleri poſſit. poſt nu. 81. uer. nec obſtat.
Naturales an & quatenus ab inteſtato, uel ex teſtamento ſuccedant. num. 1123.
Naturalis quando excludat ſubſtitutum. ante & poſt num. 1121. cum plur ſeq.
Naturalis quando nõ excludit ſubſtitutum, debet ſaltem

leni habere illas duas uncias, à quibus ab inteſtato non excluditur. num. 1178.
Naturalis nõ excludit ſubſtitutũ, qũ ſubſtitutus eſt filius legitimus & naturalis, & cohæres. ante nu. 1081.
Neceſſariũ an in dubio dicatur cõpromiſſum ĩter affines. ſtante ſtatuto de cõpromiſſis faciẽdis. poſt nu. 1161.
Negatiuã præpoſitã ſigno uniuerſali æquipollere ſuo cõtradictorio, ignoratur à contrahentibus, & ideo non attenditur. num. 419.
Nepotes qñ ueniãt appellatione filiorũ. ˢ. in uer. filiorũ.
Et dicuntur uenire ex interpretatione, non ex propria ſignificat. ante nu. 242.
Nepos conceptus poſt mortem aui non conſequitur eius ciuilitatem originis, uel domicilij. nu. 851.
Nepos non intrat in locum aui, poſt cuius mortem fuit conceptus. num. 850.
Et quoto tunc gradu dicatᷣ eſſe cũ ꝑauo. poſt nu. 851.
Nepotes ex fratre, in exemplo Soci. hic de tranſm. facienda, an dicantur poſiti in condit. nu. 245.
Nepos ex fratre, de iure fforum excludebatur à fratre defuncti. num. 12.
Neptis ex filia, an de iure fforum. excluderetur à nepote ex filio. num. 1066.
Noĩatio prior arguit maiorem affectionẽ. nu. 1150.
Cedit tñ præſumptioni conformitatis cũ ſtatuto. ibi.
Nouiſſimus pro ultimo. num. 123.
OBſcure ſæpenumero Sacra ſcriptura, & Philoſophia, & Leges, data opera loquuntur. nu. 823.
Oldr. deciſio in conſ. 21. procedit, etiam ſi nepotes non ſolũ eſſent poſiti in condit. ſed ẽt uocati. añ n. 752.
Et limitatur tripliciter. nu. 732.
Et prima limit. ſublimitatur. ibidem uer. attamen.
Limitatur etiam, quando teſtator habuit rationem agnationis. num. 752. & 763.
Et de eius deciſ. in conſi. 139. uide num. 54. & poſt num. 68. uer. nec obſtat.
Et de eiuſdem deciſ. in conſi. 142. uide nu. 1051.
Et eiuſdem deciſ. in conſ. 177. com. reprobatur. num. 45. uer. nec obſtat.
Omnem. i. totam, & econtra. num. 121.
Oratio ſumpta ex uniuerſo in uno falſa, in totum redditur falſa. num. 9.
Ordine ſucceſſiuo, intelligitᷣ, per uulg. ſubſtit. nu. 809.
Etiã ſi principaliter ſubſtitutio eſſet fideic. nu. 810.
Etiam quando adeſſet clauſula codicill. nu. 811.
Secus, quando eſt habita mentio mortis. nu. 812.
Vel quando adeſt aliqua alia coniec. maxime clauſula illa, uulgariter &c. nu. 813.
Vel, in perpetuum, etiam de per ſe in fine. ibidem.
Onus, uide. ˢ. in uer. grauamen.
PActũ de retrouẽdendo ꝑ ſe et hædibus, an extendatur ad neptem hæredem filij. poſt nu. 156.
Papin. Iuriſc. laus. ante nu. 140.
Pariſij conſi. 41. uol. 2. impugnatur. poſt num. 733.
Et de eius cõſ. 18. & 44. eo. uol. ante & poſt n. 700.
Et conſi. 63. col. 2. uol. 3. impugnatur. nu. 185.
Et conſi. 70. eo. uol. diſcutitur. poſt nu. 713.
§. Caio. quomodo procedat. nu. 1090. & nu. 1286.
§. Cum quis. declaratur. nu. 955. cum ſeq.
§. Cum filia. num. 1118.
§. Cũ ita. de reb. dub. in quibus ter. loquatur. nu. 898.
§. Ex aſſe. loquitur in delegat. nõ in ceſſione. poſt n. 363.
Nec qñ ceſſionarius intẽtat directas noĩe cedẽtis. ibi.
Nec in promiſſione emolumenti. ibid. uer. 2.
Et an habeat locum in uniuerſalibus. ibid. uer. 3.
§. Filiũ. l. Liberto. de ann. leg. qũo ꝑcedat. nu. 417.
Et tex. ille eſt corruptus. ibidem.
§. fi. l. Pater filiam. qũo intelligatur. poſt n. 922. et 924
§. In fideicommiſſo. declaratur. nu. 1132.
Et limitatur. num. 1133.
Et uide nu. 1117.
§. Portionis. poſt nu. 382.
§. 1. l. Qui filiabus. ˢ. in uer. filiorum.
§. 1. l. Si in diem. declaratᷣ ut. ˢ. in uer. conditio ꝗ tacite.
§. Pro ſecundo. de cad. toll. ceſſat in ſubſtit. directa. n. 48
Et quando onus eſt nominatim iniunctum. nu. 46.
Et quando primus ſubſtitutus grauatus eſt ſub codit. ab eius mera poteſtate dependente. num. 53.
Et uide omnino, ˢ. in uer. ſubſtitutus ſecũdus.
§. Quod uulgo. cum. §. ſeq. declaratur. nu. 532.
§. Qui diſcretas. an habeat locum in fideic. nu. 290.
Et procedit ſolum in coniunctim uocatis à teſtatore, non autem à lege. poſt num. 396.
§. Sed nec impub. nõ ꝑcedit in deſcendẽtibus. nu. 1004.
§. Seia libertis. eſt corruptus in impreſſ. de Tortis, & Lugdun. ant. poſt num. 645.
Et ratio illius deciſ. num. 649. cum ſeq.
Et procedit, uel quia probibitio eſt facta ſultimo extraneorum. num. 604.
Vel quia prohibitio alienat. eſt ibi loco dictionis, tota. num. 645.
Et loquitur quando ſubſtit. expreſſe facta eſt ultimo. num. 557. & 672.
Et uide late de eo tex. num. 620.
§. Si plures. l. Cum quaſi. de fideic. liber. declaratᷣ. n. 645
Partis appellatione quid ueniat. ˢ. § Portionis.
Pater an poſſit præiudicare deſcendentibus, in feudo uel emphyt. uel donat. acquiſit. pro ſe & deſcendentibus. ante. nu. 356.
Pater ſicut poteſt grauare hæredem ab inteſtato pupilli ſui, ita etiam ſubſtitutum pupill. nu. 540.
Pater ſtipulans dotem ſibi, & filiæ copulatiue, uel alternatiue, uñ ſtipulatus ſecundũ ius com. poſt. n. 1143.
Pau. apoſt. non uerba, ſed tonitrua. num. 142.
Pau. de Caſtr. incõſtantia, maxime circa id, an in fideic. ſimpliciter facta pluralitas reſoluatur in ſingul. ſuperſtite perſona quæ. &c. num. 1089.
Peccatum erat etiam ante legem. nu. 142.
Perſona, quæ ex præſumpta mente teſtatoris impediat, ne pluralitas reſoluatur in ſingul. quæ dicatᷣ. nu. 1071.
Et an difficilius excludat ſubſtitutũ, quàm filij in ter. l. Cum auus. num. 855.
Et non dicitur propterea uocata. ante num. 568.
Immo ne poſita quidẽ in condit. ſed tm̃ reſeruatũ ſibi ius legit. hæred. poſt nu. 926. uer. põt tñ. et poſt. n. 953.
Et non propterea pro ſe retinet totum, ſed communicat etiam alteri ab inteſtato uenienti. num. 960.
Et dicitur reſpectu cauſæ mediatæ ſuccedere teſtatori, licet immediatæ grauato. num. 1065.
Et non dicitur, niſi ſit de liberis teſtatoris. nu. 1072.
Nec, niſi ſit inſtituta, uel ſaltẽ in cõdit. poſita. n. 1074.
Etiam ſi eſſet frater defuncti. ante. nu. 1075.
Atq; etiã, ſi eſſet conſubſtitutus. num. 1075.
Et an dicatur ille, qui eſt excluſus ab inteſtato, dũmodo ab ipſo grauato hæres inſtituatur. nu. 1103.
Et an requiratur, quòd ſibi a prin. cõpeteret ius accreſc. reſpectu uulg. in alia contenta. nu. 1082.
Et an dicatur, mater in pupill. num. 965.

Et dato ꝙ ſic, requireret̃ ſalt̃, ꝙ eſſet cohæres. n. 967.
Quid autem in fideic. num. 1300.
Et an filia in re certa inſtituta. num. 1077.
Etiã ſi ſubſtitut⁹ eſſet hæres uniuerſalis, dũmodo ipſa ſit defuncta coniuncta. num. 1080. cum ſeq.
Et non dicitur, niſi in totum ab inteſtato excluderet ſubſtitutum, num. 1038. & 1071.
Et uide ſupra in uer. fideic. facta.
Peruenire, uerbum eſt obliquum. nu. 122.
Et operatur ut ſupra in uer. clauſula.
Pet. de Anch. cõſ. 74. triplici rõne põt ꝑcedere. n. 1070.
Pia cauſa eſt magis priuilegiata, quando relictum eſt pro exoneratione conſcientiæ. poſt num. 1110.
Et an, ſi ſimpliciter ſit pluribus in eadem oratione uulg. ſubſtituta, pluralitas reſoluatur in ſingul. nu. 903.
Et quid in fideic. num. 1104.
Et an tacite ſubſtituta pupill. excludat matrem. poſt num. 1107. & poſt num. 1110.
Et an faciat ceſſare, l. Cum auus. num. 1109.
Et an, ut appellatiõe filiorũ nõ ueniãt filię. poſt n. 1106
Et an, ut poſiti in cõdit. et grauati cẽſeãt̃ uocati. n. 746
Et habet priuilegium filiorum quo ad, l. Hac conſultiſſ. § Si quis autem. num. 1108.
Et ut relictum nominatim ab uno debeatur ab alio. ante num. 1107.
Non tñ habet priuilegiũ in ꝑiudiciũ filiorũ, nu. 1110.
Nec habet priuilegiũ auc. Quod ſine. num. 1105.
Nec reſtringendi uſumfructum ad alimenta. nu. 1106.
Nec quin fiat tranſmiſſio ad filios poſitos in condit. in ſecunda ſubſtit. num. 307.
Et an admittatur, licet non contingat caſus, ꝑut teſtator diſpoſuit. ante num. 1107.
Pluralitatem reſolui in ſingul. quid ſignificet. nu. 867.
Et intelligit̃ ſolũ reſpectu partis, nõ aũt totius. n. 877.
Pluralitas reſoluitur in ſingul. ex ueriſimili mente teſtatoris, uel idemnitate rationis. nu. 883.
Pluralitas an facilius reſoluatur in ſingul. quàm quòd ex coniec. fiat tranſmiſſio. ante num. 339.
Et an facilius reſoluatur in ſingul. quàm ceſſet coniec. l. Cum auus. ſ. in uer. perſona.
Et an facilius, ꝗ tacita pupill. admittatur contra matrem. nu. 931.
Pluralitas relata ad perſonas honoratas an reſoluatur in ſingul. remiſſiue num. 878.
Pluralitas reſpiciens ipſam rẽ, de qua diſponitur, an reſoluatur in ſing. remiſſiue poſt num. 879.
Pluralitas relata ad perſonas ſeparatim grauatas reſoluitur in ſingul. in qualibet ſubſtit. num. 882.
Pluralitas relata ad ꝑſonas, quibus fit ſubſtitutio ſiue in uulg. ſiue in pup. ſiue in fideic. reſoluitur in ſingul. niſi ſuperſit perſona quæ. &c. nu. 1098.
Quod procedit etiam in condit. tacita. nu. 1017.
Sigillatim uerò qñ in uulg. reſoluatur. ſ. in uer. uulg. qñ in pup. in uer. pup. quãdo in fideic. in uer. fideic.
Pluralitas an ita reſoluatur in ſingul. qñ ſubſtitutus eſt habiturus totũ mediante reciproca ſucceſſ. ab inteſtato, prout reſoluitur, quando eſt habiturus totũ mediante reciproca ſubſtit. præcedente. nu. 827.
Pluralitas nõ reſoluit̃ in ſingul. in ſubſtit. facta de Titio & Seio, et eorũ heredib⁹. ante nu. 230. & nu. 902.
Pluralitas non reſoluitur in ſingul. reſpectu heredum repreſentãtiũ unã tm̃ ꝑſonã, nẽpe teſtatoris. nu. 1327.
Nec in onere dandi aliquid hæredibus. nu. 1321.
Pluralitas reſol. in ſing. in cõdit. ſi hæres erit. nu. 1328.
Non autem in clauſula illa, donec nubent. nu. 1331.
Pluralitas an reſoluat̃ ĩ ſingul. in cõtractib⁹. nu. 1334.
Et an in cõuentione facta inter fratres, ꝙ omnia eorum debita & credita ſint communia. nu. 1317.
Et quando agitur ſolum de parte pœna reſpectu partis promiſſionis non adimpletæ. num. 1342.
Secus quando agitur de tota pœna, ſine obſtaculo exceptionis pro parte impleta. ibidem.
Et an ĩ pacto inter uirũ et uxorẽ in religionis ingreſſu, ꝙ bona poſt eorũ mortẽ ſpectent eccleſię. nu. 1335.
Et an in ꝓmiſſ. de rato ꝓ pluribus minorib⁹. nu. 1336.
Vel in cõuentione de diuidẽdis omnibus, ꝑ ipſas partes, uel utranq; earum acquiſitis. ante nu. 1335.
Vel in licẽtia uẽdẽdi cõceſſa pluribus emphy. nu. 1330
Vel in licentia alienandi data per teſtatorẽ. nu. 1333.
Vel in renuntiatione iuris lumiera. num. 1320.
Vel in cõdit. pluribus adiecta dandi fideiuſſores pro tanta ſumma. nu. 1324.
Et an in curia mercatorum. num. 1326.
Et quid in iudicijs tendentibus ad deciſ. litis. nu. 1325.
Pluralitas an reſoluatur in ſingul. in ſtatutis. nu. 1337.
Et diſtinguit̃, an ſupſit ꝑſona ꝗ, etc. uel ne. añ n. 1338.
Qđ ampliat̃, ẽt ſi ſtatutũ alternatiue loquat̃. n. 1341
Et uide. ſ. in uer. ſtatutum.
Pluralitas ſemꝑ reſoluit̃ in ſingul. qñ militat reg. l. Secũdũ naturã, etiã qñ aliàs nõ reſolueretur. nu. 1323.
Permutatio beneficiorum conceſſa cum altero fieri poteſt etiam cum duobus. nu. 873.
Politianus iactãs ſe ius ciuile melius, ꝗ Accurſius, gloſſaturũ, interrogatus qd eſſet ſuitas, obmutuit. ꝑpe ſi.
Portionis appellatione quid ueniat. poſt nu. 382.
Et continetur totũ, ſi ille habet totum. nu. 376.
Portio filiæ à maſculo per ſtatutum excluſa tota applicatur legitimo & naturali, arrogatus uerò nihil de ea participat. num. 1230.
Poſiti in condit. an eorum fauore, uel patris ſui eſſe dicãtur. num. 90. & num. 93.
Poſitio in condit. eſt fortior, ꝗ præſumpta excluſio ſubſtituti, de qua hic agitur. num. 566.
Poſitio in condit. dicitur facta ad finem extinguendi, non autem differendi. fideic. nu. 714.
Poſiti in condit. & uocati, non propterea dicuntur grauati. ante nu. 752.
Niſi quando ſubintrant in locum heredis grauati, ut quando hæres prædecedit teſtatori. ibidem.
Poſiti in cõdit. facilius cenſent̃ reſpectu portionis pr̃is, ꝗ patrui. poſt nu. 248. & añ nu. 935. & nu. 1099.
Poſitio in condit. facilius præſumitur, quàm ꝙ perſona quæ etc. impediat, quin pluralitas reſoluat̃ in ſingul. ſ. in uer. perſona.
Poſiti in condit. non ſemper ſuccedunt, nec dicuntur prælati omnibus, ſed ſolum ſubſtituto. ante nu. 759.
Immo ab inteſtato, ne ſubſtituto quidẽ, qui alia ratione præferretur. nu. 759.
Sed ſolum excludunt eum à fideic. poſt nu. 94. & ſupra, excluſus.
Poſiti in condit. minus debent cenſeri uocati, ꝗ ſit ipſe expreſſe ſubſtitutus. poſt num. 805.
Poſiti in condit. an cenſeatur uocati, ſex ſunt utilitates. num. 704.
Poſiti in condit. an dicant̃ minus uocati, ꝗ non poſiti. nu. 306. uer. ſed contra. & uer. pro ſolut.
Poſiti in condit. quando cenſentur uocati, quæ ſpecie ſubſtit. cenſeantur. num. 808. &. ſ. ordine.

Et regula eſt, ꝙ non cenſentur uocati. num. 707.
Quod abſque dubio ꝑcedit in filijs extranei. nu. 715.
Ampliat̃ primò, ẽt in deſcendẽtibus teſtatoris. nu. 717.
Ampliat̃ 2. ut nec uulgariter, nec ꝑ fideic. poſt n. 713.
Ampliatur 3. etiam ſi adijceretur, ne bona familiam exirent. num. 719.
Ampliatur 4. etiã ſi fieret ſubſtitutio ultimo ipſorum, & in tota. num. 720.
Ampliatur 5. etiam ꝙ condit. latiſſime concepta eſſet, ut num. 721.
Ampliatur 6. etiam in contractibus. num. 722.
Ampliatur ultimò, etiam in ſtatutis. nu. 723.
Fallit modo reg. prædicta ſtantibus coniecturis. nu. 724.
Et quales eſſe debeant. nu. 726.
An colligi debeant ex expreſſis in teſtamento. ibidem.
An ſufficiant leues. num. 727.
An relinquantur arbitrio iudicis. nu. 728.
Prima coniectura eſt, quando ſunt ẽt grauati. nu. 730.
Sed non, qñ ſub nomine appellatiuo hæredũ. nu. 731.
Nec quando eſſent aliquo caſu uocati. nu. 732.
Quod tres ampliat. recipit. nu. 734. cum ſeq.
Et totidem fallent. num. 741. cum ſeq.
Nec quando non eſſent nominatim & ſpecialiter grauati. num. 744.
Niſi tamen conſtaret teſtatorem omnino uoluiſſe etiã eos grauare. num. 745.
Contraria uerò opin. fallit, quando uerteretur fauor piæ cauſæ. num. 746.
Vel quando maſculi eſſent poſiti in condit. & grauati. num. 747.
Vel quando teſtator ſubderet, uel hæredes filiorũ deceſſerint ſine filijs. ante num. 748.
Vel quando concurreret etiam prohibitio alienat. facta eorum fauore. num. 748.
Vel quando dubitaretur, an ſubſtitutio eſſet uulg. uel fideic. num. 750.
Secunda coniect. quando teſtator habuit rationem maſculinitatis. num. 751.
Etiam ſi hoc tacite tantum colligeretur. nu. 756.
Et an tunc ſufficeret, ꝙ tales maſculi ab inteſtato cõcurrerẽt cũ ſubſtituto. ante nu. 753. et poſt n. 761.
Limitaret̃ uerò ꝑcedere ſolũ in agnatis teſtõris. n. 757.
Cæterum an hęc coniect. ſit uera inter. iur. com. poſt nu. 757. uel ſtat. excludent. fœminas. nu. 765.
Procederet certe, qñ filiæ minus dilectæ, uocatæ eſſẽt in aliqua parte hæreditatis. num. 767.
Vel quando teſtator excluſiſſet proprias filias ſubſtituto extraneo. num. 768.
Vel qñ ultra præd. teſtator iuſſiſſet, ꝙ deficiente linea maſculorum ſubſtitutus deferret nomen & arma ipſius teſtatoris. num. 769.
Vel quando digreſſus eſſet ad ulteriores ſubſtit. ibidẽ.
Vel quando pluries dixiſſet maſculis. ibidem.
Vel expreſſe uocaſſet fœminas non exiſtentibus maſculis. ibidem.
3. coniect. eſt, quando fœminæ fuiſſent penitus uel ferè in totum à teſtatore excluſæ. num. 770.
4. coniect. eſt, quando fœminæ ab inteſtato excluſæ poſitæ ſunt in cond. num. 778.
Et ſufficit, ꝙ poſſit dari caſus, quo aliâs ab inteſtato excluderentur. ibidem.
Atque adeo ut etiam maſculi unà cum ipſis in condit. poſiti dicantur uocati. ibidem.
Sed de ueritate omnium præd. uide ibidem.
5. coniect. quando inſtituti ſunt ẽt reciproce ſubſtituti ſi ſine filijs, et poſtea fit alia ſubſtit. de ſupraſcriptis ſubſtitutis nam in hac ſecunda: ueniunt etiam poſiti in conditione in prima. num. 779.
6. coniect. quando teſtator digreditur ad ulteriores ſubſtit. num. 780.
7. coniect. quando uocantur filij ex ſubſtituto. tunc enim ẽt filij ex grauato dicuntur uocati. nu. 781.
8. coniect. quando uocati ad primam ſubſtit. ponuntur poſtea in condit. in ſecunda: nam etiam in ſecunda dicuntur uocati. num. 782.
9. coniect. qñ bis ſunt in condit. poſiti. num. 783.
10. coniect. quando teſtator in alio capitulo præſupponeret hos poſitos in condit. eſſe uocatos. nu. 784.
Niſi tamen aliquo caſu eſſent expreſſe uocati. ibidem.
11. quando uerteretur fauor piæ cauſæ. num. 785.
12. quando aliâs ſequeretur, ꝙ remotior excluderet proximiorem. num. 786.
13. in ſubſtit. facta legatarijs particularibus. u. 787.
14. quãdo teſtator digreditur ad ulteriores ſubſtit. iuncta aliqua alia coniectura. num. 788.
15. in poſitis in condit. ꝑ ablatiuos abſolutos. n. 789.
16. quando affirmatiue ad excluſionem aliorum, qui aliâs ab inteſtato uocarentur. nu. 791.
17. quando per eos cenſerentur tacite excluſi aliqui aliâs paris uel melioris condit. num. 792.
18. in poſitis in condit. in ſubſtit. fideic. nu. 793.
19. quando teſtator uſus eſt conſ. Galli. ibid. uer. 19.
Et in nepote poſito in condit. quãdo filius deceſſit uiuo teſtatore. ibidem, uer. & idem.
20. ut in eos fiat tranſmiſſio. ibi. uer. pen. & nu. 306.
21. ut uenientes ab inteſtato teneantur uigore clauſulæ codicill. eis reſtituere hæreditatem, ſi teſtamentũ quaſi caducum, uel irritum fiat. ibid. uer. ultimo.
22. ſtãte clauſula, ex legitimo matrimonio procreati. num. 755. ſed uide num. 764.
Prædict. coniect. limitantur procedere tantum in portione patris. num. 794.
Niſi tamen alij cohæredes carerent filijs. nu. 797.
Vel niſi eſſent deſcendentes teſtatoris. num. 798.
Vel niſi eſſẽt noĩati ꝑ dictionem collectiuam. nu. 799.
Vel niſi dictum eſſet, bona inter maſculos conſeruari debere. num. 800.
Limitãtur 2. qñ ceſſat rõ poſitionis in cond. num. 801.
Limitantur 3. quando ipſi uel alij in alio capitulo eſſent expreſſe aliquo caſu uocati. num. 802.
Limitãtur 4. quando eſſet etiam adiecta conditio, uel ſine teſtamento, uel alienatione bonorũ. nu. 803.
Poſthumi an comprehendantur. ˇſˇ. filiorum. & nati.
Prælatus filio fortius cenſetur ſorori. ante nu. 1024.
Prælegata qñ ueniant in reſtitut. fideic. ˇſˇ. acquiſita.
Prælegata nõ in totũ capiuntur iure prælegati. nu. 401.
Prælegata, etiam quando non ueniunt in reſtitut. fideic. imputantur tamen in trebell. nu. 452.
Prælegata, etiam expreſſe iuſſa reſtitui in fideic. ſimpliciter facto, intelliguntur ſolum pro portione cohæredis. ante num. 399.
Prælegata præſumuntur capere maiorem partem hæreditatis. poſt num. 398.
Quod allegari põt ẽt poſt concluſum in cã. nu. 437.
Præſumptio unitatis ſermonis cedit præſumptæ menti teſtatoris. ante num. 1225.
Præſumptio æqualitatis ſeruandæ inter filios teſtatoris, cedit præſumptioni. l. Quæ de tota. nu. 81.

Præſupponuntur ſemper termini habiles. nu.4.
Primus dicitur etiam,qui eſt ſolus.num.1349.
Primas editiones incultas relınq̃re,aliqñ expedit ꝓpe ſi.
Prima facie,hoc loquẽdi modo,ſæpe utũt iuriſc.n. 126.
Prior dictio,in hoc tex.an ſit in cauſa,ꝙ tranſmiſſio non fiat ad filium primi.poſt nu.191.uer.ſecunda.
Prioris,& primi,differentia.nu.104.
Priuatus hæreditate,cẽſetur etiam prælegatis.nu.370.
Probationes ſunt arbitrariæ iudici,qd tñ ſaciẽ.n.729.
Procurans ſibi fieri ceſſionẽ de bonis fideic.ſubiectis,red dit ſe ſuſpectũ uoti captãdæ mortis. nu.362.
Profitentibus ſe triduo iuriſc.fore. prope fi.
Profitentibus ſe ius ciuile in artem redacturos. ibidem.
Profitẽtib⁹ ſe,meliores,q̃ accurſius, gloſſas dituros.ibi.
Probibitusplus petere in bonis et hæreditate teſtatoris, non probibetur petere fideic.num.416.
Probib.exp̃ſſe alienari,ſi aliene͂t,an ſpectẽt fideic.uniuer ſali,an uerò uotato in caſu alienat.n.412.cũ ſeq.
Et quid poſt mortẽ ꝓhibiti & uerificata cõdit. fideic. uniuerſalis.nu.413.& poſt nu.414.uer.mortuo.
Prohibita alienatione ꝑ quã cenſeat̃ probibita ẽt hr̃dis inſtitutio,ſi ꝓhibitus extraneum hæredẽ inſtituat, extãte alio uenıẽte ab inteſtato, an uocatus in caſu alienationis bona illa uendicare poſſit. nu.1208.
Probibita alienari extra familiam, ſi relinquantur uni de familia, an imputentur illi in falcidiam ſibi debi tam in bonis relinquentis.ˆsˆ.in uer.falcidia.
Probibitio alien.tacita et exp̃ſſa poſſũt cõcurrẽ.n.405
Probibitio expreſſa multa opatur,et maxime, ut ẽt uiuẽ te ꝓhibito poſſint bona illa uendicari.nu.406.
Et quidem propria auctoritate apprehendi. nu.407.
Probibitio alienationis inducit fideit.abſolutum,quando ſubſtitutio eſt facta ultimo,num,622.
Probibitio alienat.inducit fideic.abſolutum, quando filij filiorum non ſolum fuerunt prohibiti alienare,ſed etiam poſiti in conditione, & grauati. num.749.
Probibitio alienat.cũ clauſula,qz nolo ett.inducit fideic. abſolutũ.qñ poſt probibitionẽ alienat.adeſt ſpecialis uocatio alicui⁹ in caſu cõtrauent.ˆsˆ.in uer.clauſula.
Probibitio alienat.nunquã inducit fideit.abſolutũ,ſi adſit expreſſum aliquo caſu factum.nu.677.
Probibitus alienare extra familiã põt inſtituere uenien tem ab inteſtato etiã extraneum. num.403.
Etiã,ſi ꝑ pte tm̃ ab ĩteſt.ſuccederet.ibi.uer.et ampliat̃.
Atq; ẽt,ſi adiecta eſſet dictio,perpetuo.ibidem.
Atq; ẽt põt in eundẽ inter uiuos alienare. ibidem.
Probibitio alienãdi uſq; ad certã ætatẽ bona fideic.ſubiecta,tollit tacitã perpetuã probibitionem. nu.679.
Probibitio alienat.generalis non refertur ad legatum ha bens ſuam ſpecialem probibitionem,nu,680.
Probibitio alienat. etiã realis an extendatur ad nepotes uocatos in caſu alienat.quando ex alia cauſa,quàm contrauentionis, ſucceſſerunt.nu.738.
Promiſſio dotis reſtituendę intelligitur de tota,nõ obſtan te ſtatuto de dote lucranda. nu,1143.
Promittens per fidẽ ſuã, an dicatur iurare. nu.190.
Pronepos,quando ſubintret in locum aui. nu. 850.
Proximitas et ſucceſſio patris, an uerò filij,an attẽdatur in interpretanda ſubſtit,pupill.num.1019.
Et an diſtinctio Soci.ſit bona. nu,1027.
Et alia diſtinc.Alex.num.1030.
Et quid de pupill.iuncta cum alia ſubſtit.nu.1032.
Proximitas teſtatoris,an grauati,an attendatur in inter pretanda ſubſtit.fideit.num.1114.
Et de diſtinct.Socin. num.1119.
Pupillus, malitia ſupplente ętatẽ, generare põt.n.924.
Et quomodo hot cognoſtatur.ante nu.925.
Et contrahere matrimoniũ ꝑ uerba de pñti. nu.998.
Pupillus dicitur decedere ſine liberis.num.996.
Pupillus an dicatur decedere ab inteſtato. nu.997.
Pupill.ſubſtitutio an ideo cenſeatur facta,quia pater no luerit nepotibus præiudicare.num.942.
Pupilli intereſt eius ſubſtitutum admitti. num.532.
Pupillus,cui eſt facta pupill.ſubſtit. an poſſit per actum inter uiuos præiudicare ſubſtit.pupill. nu.832.
Pupillaris ſubſtitutio poteſt fieri ẽt exhæredato.u.528.
Et an tunt contineat uulg.num. 56.
Pupill.ſubſtitutio quando tontineat uulgˆ. uel tontineatur in ea.ˆſˆ.uulg.
Pupill.ſubſtitutio partim tacita, partim expreſſa quo ad caſus,quæ dicatur.poſt num.70.
Pupillariter ſubſtitutus & cohęres,qũo dicat̃ inſtitutus, partim pure,ptim ſub cõdit.nu.524.et añ n.543.
Pupillus,cui eſt facta ſubſtitutio pupill. non dr̃ inſtitutus ſub tondit.ſi exceſſerit pupill. ætatem.num.513.
Pupillariter ſubſtitutus nõ dr̃ hr̃s pr̃is inſtitutus ſub cõdit.ſi pupillus nõ exceſſerit pup.ætatem.num.519.
Pupill.ſubſtitutio ut ualeat, an fingatur inſtitut. præceſſiſſe.num.648.
Pupill.ſubſtitutus conſequitur omnia bona pupilli,undecunque obuenta.num.526.
Et quid ea de re apud Cicer.ibidem.
Et quid in conuerſa,uigore clauſulæ codicill.in fideic. num.296.
Limitatur uerò. remiſſiue num,526.
Pupill.ſubſtituto in re terta,nõ dato cõſubſtituto uniuer ſali,accreſtunt reliqua bona pupilli.num. 534.
Pupill.ſubſtitutus filio naſcituro, admittitur etiam filio non nato.num.2.
Pupill. ſubſtitutus poteſt grauari ẽt in legitima ipſi pupillo debita.num. 475.
Et quando cẽſcatur grauatus ipſe ſubſtitutus, nõ aũt pupillus.ˆsˆ.in uer.grauamen.
Pupil.ſubſtitutio non poteſt ſtare in ſuſpenſo,nec ꝙ hæreditas primi ꝑueniat ad ſubſtitutum poſt mortem ſecundi,tanquam ſubſtitutum primo.nu.586.
Secus in fideic.ibidem,& num.1064.
Pupil.ſubſtitutus ſi ſit frater,tranſmittit ad quoſcunque hæreditatem pupilli non aditam.num.935.
Etiam ſi teſtator dediſſet facultatem repudiandi hæreditatem propriam.num.936.
Atq; etiamſi ſubſtituta eſſet fœmina ab inteſtato excluſa,quæ tamen deberet dotari. num.937.
Pupill.ſubſtitutus renuntians omne ius, quod habet, uel habere ſperat in bonis paternis, non cenſetur renuntiare ſubſtit.pupill.num. 527.
Pupill.reciproca non ceſſat,quo ad fauorem alterius poſtea effecti puberis.num.472.
Pupill.continetur in reciprota,licet facta perſonis impa ribus,qñ adeſt tlauſula uulg.pup.et ꝑ fideic.n.469.
Pupill.partim tacita,partim expreſſa quo ad caſus, admittitur tontra matrem pupilli. poſt num.72.
Et quando admittatur contra matrem pupilli, uel teſtatoris.ˆſˆ.in uer.uulg.
Pupill.ſubſtitutus hæres teſtatoris tenetur acceptare pupill.ſubſtit.num,538.
Poteſt tamen repudiare paternam,& acceptare pupill. ibidem.

Pup.tacita an ꝑferaĩ uulg.extenſa.ante nu.274.
Pupill.ſubſtitutus ultimo ſuccedit utriq;,ſi ſimul ambo pupilli pereant.nu.377.
Pupil.ſubſtitutus ſecundus ſubintrat locũ primi pup. ſubſtituti,caducata prima ſubſtit.num.29.
Ampliatur, etiam ſi hæreditas teſtatoris fuiſſet per primum ſubſtitutum adita.num.32.
Ampliatur,etiam ſi ſit ſubſtitutus alteri quocunque ſubſtituto.num.35.
Limitaĩ uerò,ſi prim⁹ ſubſtit.ꝓdecedat pubes.n.69.
Pupil.pluribus facta, ſed non in tota,non inducit reciprocam inter ipſos.nu.493.
Et facta in tota,ſed nõ ultimo,non inducit reciprocam.num.494.
Et facta in tota & ultimo,non extante matre,neque alio fratre,nõ inducit reciprocã.nu.495.
Facta uerò in tota , & ultimo , extante matre uel alio fratre,inducit reciprocam.nu.498.
Non autem ius accreſc.num.501.cum ſeq.
Fallit,ſi primus decedat pubes , quia tunc inducit reciproca fideicom.num.500.
Pupill.ſubſtitutio licet reſoluatur in ſing. nõ ꝓpterea pater dicitur decedere pro parte teſtatus, et pro parte inteſtatus.poſt num.838.uer.ultimo.
Pupill.ſubſtitutio facta. pluribus ſeparatim indiſtincte reſoluitur in ſingul.num.914.
Facta uerò pluribus ſimul reſoluitur in ſing.ſi non ſupereſt perſona quę &c.num.915.
Pupil.ſubſtitutus pluribus etiam extraneus admittitur uerificata condit.in ultimo tantũ. num.943.
Et quid,qñ ſubſtit.eſt ꝑ collectiuã facta. nu.944.
Ampliaĩ ẽt uerificata cõdit. ſolum in primo,ſi ſuperſtes ſit ab inteſtato excluſus.nu.951.
Si tñ in totũ.aliâs.n.ſecus , dũmodo ipſe ab inteſtato excluderet ſubſtitutum in totum. nu.968.
Idem , ſi ſuperſtes repudiet.nu.984.
Et maxime præcedente reciproca inter ipſos pupillos.ante num.992.
Pupil.ſubſtitutus, ſi ſit deſcendens teſtatoris,admittitur,etiam ſi ſuperſit alius coniunctus.nu.930.
Et multo magis,ẽt ſi ſupſint filÿ alterius.n. 941.
Pupillariter ſubſtitutus pluribus,ſi ſit extraneus,excluditur uerificata cõdit.ſolũ in primo.nu.916.
Ampliatur,ẽt ſi pupil.ſubſtitutio reſpectu utriuſq; , uel ẽt alterius tñ,ẽẽt in cõpẽdioſa cõcẽta.n.917.
Ampliatur 2.ẽt ſi ſubſtitutio uerbis negatiuis concepta eſſet.nu.918.
Ampliatur 3.ẽt ſi copulatiua,diſtributiua,uel collectiua eẽt ſolũ uerbo diſpoſitiuo appoſita.n.919.
Ampliatur 4.etiam ꝙ ſuperſtes eſſet in re tantũ certa inſtitutus,uel etiam exhæredatus.nu.920.
Ampliaĩ 5.ut ne poſt mortẽ quidẽ ſcdi , in quo deficiat cõditio,ſubſtitut⁹ amplius admittaĩ.n.921.
Immo ẽt,ſi in ſcdo uerificeĩ , nõ tñ admittiĩ ſubſtit. tanq̃ hẽs primi,ſed ſolũ tanq̃ hęres ſcdi.nu.581.
Ampliatur 6.ẽt ꝙ adiecta eſſet dictio , tota.ibidem.
Ampliaĩ 7.ẽt in ſubſtit.ſimpliciter facta. nu.922.
Pup.ſubſt.plurib⁹,ſi ſit extrane⁹,excludiĩ uerificata cõdi.ſolũ in ult.ſi ex primo ſupſint filÿ. nu.927.
Ampliatur prout præcedens concluſio. ibidem.
Pupil.ſubſtit.pluribus,ſi ſit extraneus,excluditur, ẽt ꝙ in utroq; uerificetur conditio,ſi ex alterutro ſuperſint filÿ.num.929.& 1016.
Pup.ſubſtit.plurib⁹,ẽt ſi ſit deſcẽdẽs teſtõris,excludiĩ ſi ſupſint filÿ illius,de cu⁹ hẽditate agiĩ.n. 928.
Prædicta omnes concluſiones ampliãtur etiam in ſubſtit.facta filÿs naſcituris.num.992.
Pupill.ſubſtit.titulo acquiſita, an ueniant in reſtitut. fideic.§.in uer. acquiſita,
Pupill.ſubſtitutio facta pluribus an dicatur facta ultimo tantum, eſt magni effectus.nu.586.
Et dĩ,ꝙ ſic.ibid.ubi pulchre diſtinguitur.
Et qñ dĩ facta ultimo tñ,an procedat,ẽt ꝙ diſtributiue dictũ ſit,cuilibet ſubſtituto. nu. 587.
Pupillaris ſubſtit.rũpiĩ agnatione poſthumi.n.1003
Sed non poſthumi naturalis tantum.nu.1006.
Et ratio.num.1007.
Qualitas adiecta uerbo diſpoſitiuo requiritur tẽpore uerificata diſpoſitionis.poſt nu. 416.
Et an durare debeat etiam poſt uerificatam diſpoſitionem, remiſſiue ibidem.
Qui ab his deceſſerit.i.q prior deceſſerit. nu. 105.
Quibus non extantibus, dicitur ſubſtitutio uulg. non autem fideicom.num.246.
Etiam ſtante clauſula codicill.num. 247.
Et an referatur etiam ad eos, qui ſupra poſiti fuerant in condit.num.240.& 248.
Ratio reſtringit & declarat deciſ.nu.947.
Rationes dubitandi & decidendi nõ intelligẽs non põt recte intelligere intentionẽ tex. n.127.
Ratio tamen dubitandi etiã fatua ſufficit. nu. 5.
Ratio prima dubitandi huius tex. num. 7.
Secunda.poſt num. 11.
Tertia. ante num.13.
Quarta. ibidem.
Ratio prima decidendi huius tex.nu. 14.
Contra quam arguitur.nu. 18.
Et declaratur.poſt nu. 70.uer. hinc,
Secunda ratio.num. 19.
Tertia.num.20.
Quarta.num.21.
Omnes.d.rationes declarantur.ante nu.23.
Ratio noua decid.huius tex.num.23.
Ratio dubitandi ad.l.pen.C.de impub.nu.115.
Ratio.l.cũ acutiſſima.uidelicet , ne uideatur teſtator extraneum proprię ſoboli anteferre,an militet ẽt in pupill.num. 925.
Rõ,quare fr̃ nõ cẽſeaĩ poſitus in cõdit. et tñ impedit, ne pluralitas reſoluatur in ſing.poſt nu.926.
Ratio diuerſitatis inter fideic.facta pluribus,et directam, quo ad hoc an pluralitas reſoluatur in ſingul.nu.829.cum ſeq.& ante nu.832.
Ratio, quare fideic.cõdit.nõ tranſmittatur,nu.149. & num.205.
Ratio,quare contractus conditionalis tranſmittatur, fideicom.uerò non.num.153.
Rõ q̃re ius accreſc.trãſmittaĩ.fideic.uerò nõ.n.158.
Ratio, quare fideic.purum, licet nõ agnitum,trãſmittatur , hæreditas uerò licet delata , niſi ſit adita, non tranſmittatur. nu. 163.
Ratio, quare hæredes filÿ pupilli poſſint grauari.nu. 540.& 835.
Rõ,q̃re hẽdes filÿ puberis nõ poſſint grauari.nu.837.
Sub noĩe uerò appellatiuo hẽdũ poſſint.nu.836.

Ro quare onus nñatim iniunctũ pupillo trãſeat ad ei⁹ ſubſtitutũ uulg. non aũt pupill. nu. 487.
Ratio quare fideicõmiſſ. facta ultimo & in tota inducat tacitam reciprocam. num. 649. cum ſeq.
Ratio quare poſt mortẽ unius ex uſufructuarijs hẽat locũ ius accreſc. poſt ius acquiſitũ. nu. 1247.
Rayner. & ſequaces præſupponũt ꝙ in hoc tex. ſit fauor Claudiæ, ꝙ præceſſerit reciproca. nu. 826.
Reciproca nõ dr̃ nec utilis nec dãnoſa. nu. 556.
Reciproca quando contineat fideic. num. 109.
Et nõ cõtinet, dato ꝙ alia poſt eorum mortem facta eſſet. num. 599.
Fallit aũt, qñ facta eſt mentio mortis. nu. 110.
Vel, qñ adeſt clauſula uulg. pup. et ꝑ fideic. n. 111.
In hoc uerò tex. ſolam fideic. continet propter uerbum reſtituat. ibidem.
Reciproca compend. facta perſonis imparibus non cõtinet pupill. num. 470.
Cõtinet tñ ſi adſit clauſ. uul. pup. et ꝑ fideic. n. 469
Reciproca inter patruũ et nepotẽ q uocatus fuerat ſolũ qñ filius decederet uiuo teſtõre reſtringitur, ut neq; nepos cenſeatur ſubſtitutus patruo, niſi decedenti uiuo teſtatore, num. 470.
Reciproca inducitur inter hæredes inſtitutos in uita eorum tantum. num. 605.
Recipr. an difficilius induci debeat inter ꝑſonas magis dilectas, q̃ iter extraneas. nu. 565. et añ n. 568.
Recipca ut inducat̃ requirit̃ coniec. neceſſario concludens. num. 558.
Et qñ inducit̃, intelligit̃, de ſimili expreſſa n. 492.
Et non inducitur, licet pluralitas non reſoluatur in ſingul. num. 555.
Et an inducat̃ in uulg. uide in uer. uul. et an in pup. in uer. pupil. et an in fideic. in uer. fideic.
Reg. l. Tale pactum. §. fi. ſ. in uer. glo.
Reg. l. Nam hoc iure. i. in uer. l.
Reg. l. Quæ de tota. ſ. in uer. argum.
Et non procedit in indiuiduis. nu. 1308.
Reg. ſi uinco uincentem te &c. non procedit in materia pluralitatis reſoluendæ in ſing. añ nu. 1198.
Reg. Caton. ter. nu. 611.
Et locum habet etiam in condit. tacita non impediente diem legati cedere. nu. 316.
Et uice uerſa. ibidem.
Rei alienæ ignoranter filio legatæ alij filij de euict. nõ tenentur, licet alijs coniunctis teneant̃. nu. 818.
Renuntiatio hæreditatis facta per ſororem uni ex fratribus non prohibet quin eadẽ ſoror petere poſſit ab alijs fratribus portiones per eos poſſeſſas. & renuntiatio illa hæreditatis, exponitur, ideſt portionis hæreditatis. num. 612.
Repetitio quando cenſeatur facta in alio capitulo. ſ. in uer. conditio.
Repudiare an quis poſſit hæreditatem paternã, & acceptare pupill. & econtra. num. 538.
Repudiare an poßit primus ſubſtit. ex ſubſtit. & uenire ab inteſt. in fraudẽ ſecundi ſubſtituti. n. 454.
Repudiare an poßit agnatus hr̃ditatẽ infantis, eã poſtea acceptãdo uti pr̃nã in fraudẽ mr̃is. n. 344.
Repudiari an poßit ſupplementũ legitimæ in fraudem creditorum. nu. 346.
Et an creditorum hipothecariorum. num. 351.
Repugnantia eſt, reſeruatum eſſe ius legitimarum hæreditatũ, & induci reciprocam. poſt nu. 761.
Reſeruatio legit. hæred. an præſumatur in fideicom. num. 830. cum ſeq.
Reſeruatio legit. hæred. in fideic. non attenditur contra uoluntatẽ grauati. poſt nu. 832. uer. non obſtat. & num. 833.
Reſeruatio legit. hær. in. pup. facit ceſſare penitus ſubſtit. in fideic. uerò. ſolum ſuſpendit. nu. 595.
Reſeruans quando cenſeatur dare. nu. 834.
Reſeruans ſibi facultatem diſponendi, dicitur diſponere decedendo ab inteſtato. num. 711.
in Reſtit. fideic. uenit ẽt feudũ hr̃ditarium. poſt nu. 357.
Reſtituens male ablata non pure, ſed ſub conditione, an ſatisfaciat. ante nu. 1111.
Reus peccati mortalis an poßit relinquere pro anima ſua. num. 1111.
Rom. 9ſ. 199. in. 1. dub. diſcutitur. poſt nu. 1196.
Et conſ. 218. nu. 1144.
Rui. 9ſ. 99. uolu. 1. reprehenditur. num. 598.
Et conſi. 85. uol. 2. diſcutitur. nu. 464.
Et. 96. eo. uol. et 175. eo. uol. impugnat. n. 1303.
Et. 109. eo. uol. diſcutitur num. 412. & ſeq.
Et. 122. uol. 3. impugnatur nu. 72.
Et cõſ. 67. in. 2. dub. uol. 3. impugnat. nu. 1207.
Et. 152. uol. 3. diſcutitur. nu. 299. cum ſeq.
Et eiuſdẽ in. §. Diui. col. 48. æquiuocatio circa intelligentiam Soci. num. 1208. & ſeq.
Et eiuſdẽ contrarietas inter conſ. ſuum. 168. uol. 2. & 152. uol. 3. diſcutitur. nu. 290. & ſeq.

SCribere libros hodiernis tẽporibus, an expediat. in proœm. per totum.
Separatim facta ſubſtitutio, qñ dicatur. nu. 1035.
Seruitus ne luminibus officiatur adiecta ad ſeruitutẽ altius nõ tollendi, intelligitur ne officiatur altius tollendo, non autem ne alio modo. num. 226.
Si Deus aliqd faceret de me. i. ſi morerer. añ nu. 107.
Si mihi per conditionem humanam contigerit. i. ſi tandiu uixero. poſt num. 107.
Si nouiſſimus fratris quoque &c. in hoc tex. quomodo exponatur. num. 131.
Si quis uerificat. in uno, an poſſit poſtea habere locum in alio. num. 101.
Soci. laus. poſt nu. 847. uer. contra.
Cuius tamen ſingul. opin. tenendæ non ſunt. ibid.
Et eiuſdem contrarietas in materia pluralitatis reſoluenda in ſingul. num. 848.
Et eius doc. in. §. Quidam liberis. col. 2. in prin. declaratur. num. 1208.
Et eiuſdem opin. in conſ. 92. in. 3. dub. uol. 3. diſcutitur. num. 1206.
Et eiuſdem doc. in. l. Qui duos. in. 4. not. de reb. dub. declaratur. nu. 16.
Et eius doc. ibid. col. 3. uer. 3. limita. impugnatur. num. 923. cum ſeq.
Et an hic circa. l. codicillis. ſit corruptus. n. 1254.
Et eiuſdem error in. l. Cum auus. & excuſatio. nu. 1009. cum ſeq.
Sociorum mentio an in uno tantum ſocio uerificetur. ante num. 872.
Societas per mortem unius ex ſocijs finitur, quo ad

omnes.num.1319.
Limitatur quando dictum eſt, quouſque illi uoluerint.num.1318.
Solutio Rayner.ad.l.pen,de impub.num.824.
Solut. ꝙ ibi in directa,hic in fideic. num.829.
Solut.Imol.ſed prius Dy.num.839.
Solut.Soci.ibidem.
Solut.Deci.num.840.
Solut.Rip.num.843.
Solut.com.num.844.
Solut.Dy.iungenda eſt cum ſolut.com.num.845.
Soror etiam excluſa per ſtatutum debet tamen fratri ſuo exẽplariter ſubſtitui.'s'. in uer. fœmina.
Specialitates duæ an cõcurrere poßint,poſt nu.560.
Status cauſæ ex ſcripto & ſententia. nu.1.
Statutum & teſtamentum à pari procedunt. num. 1338.& 's'.in uer.legis.
Statutum dicit̃ ius com.ipſius ciuitatis.an̄ nu.1120.
Statutum non cõprehendit bona alibi ſita.nu.1151.
Statutum excludens fœminas propter maſculos nõ eſt cõtra naturalẽ affectionẽ p̃ris.nu.772.et.1113.
Et an dicatur eſſe ad fauorem patris, num.1184.
Et an ſit odium patris, ꝙ filia à ſtatuto excluſa nõ excludat ſubſtitutum.ibidem.
Et intelligit̃ de maſculo, in quo adſit ſpes ſobolis, aliàs ſecus. num.1168.
Et non attenditur, quando eſt grauata fœmina,licet agnata. num.1169.
Nec in teſtamento fœminæ.nu.1170.
Nec in alijs,quæ iure hæreditario non deferuntur. num.1164.& num.1170.
Et an hæc coniect.ſufficiat ad reſtringendam diſpoſitionem teſtatoris ad maſculos, an uerò etiã requiratur, ꝙ teſtator excluſerit proprias filias, uel aliqua alia coniectura.num.1159.
Et facit,ꝙ inſtitutis maſculis & fœminis,maſculi tamen præferantur.num.1139.
Etiam ſi diceretur,filijs utriuſque ſexus.ibidem. ſed uide poſt nu.1140.
Et an habeat locum in uno tm̃ maſculo.nu.869.
Et intelligitur de maſculis ſuccedentibus, aliàs ſecus.num.955.
Statutum excludens fœminam propter maſculũ hæredem, intelligitur,ſi uel pro minima parte ſit hæres.num.1329.
Statutum,ꝙ dotata non ſuccedat, intelligitur in hæreditate dotantis.num.1031.
Statutum cenſetur reſeruare filiæ excluſæ dotem,etiã ꝙ nihil de ea loquatur. num.1176.
Et uide.'s'.in uerbo,fœmina.
Statutũ, ꝙ carẽti filio et filia ſuccedat frater,an ſufficiat,ꝙ altero tantum careat.num. 1332.
Statutum, ꝙ ſi non extabunt filia & neptis ex filio ſuccedant nepotes ex filia, quid ſi extet tantum filia.num.1340.
Statutum loquens de hærede uerificatur etiam in eo, qui pro parte tantum eſt hæres.num.1328.
Statutum, ꝙ hæreditas non adita tranſmittatur,non habet locũ hærede prędecedẽte teſtatori.nu.216.
Statutum prohibens maritum legare uxori, an etiam prohibeat eam pupill.ſubſtituere. nu.522.
Statutum,ꝙ ſtetur libro mercatoris,non operatur,ꝙ ſtetur inter ipſos ſocios librũ cõficiẽtes.nu.546
Statutum, ꝙ iudex non poſſit percipere ultra decẽ ab utraq; parte,intelligitur, ut poßit habere decem ab una, & decem ab alia parte.nu. 117.
Statutum, ꝙ dominus poßit pro maritanda aliqua ex filiabus ſuis, ſubuentionem à uaſallis petere, an reſtringatur ad unam tantum filiam.nu.103.
Statutum puniens producentem falſos teſtes, an habeat locum in producente unum tantũ. nu.871.
Statutum excuſans habentem filios non excuſat habẽtem naturales tantum.num.1122.
Statutis deficientibus,an recurratur ad ſtatuta ciuitatis dominantis. nu.1144.
Et utrius ciuitatis ſtatuta ſeruari debeant in ciue utriuſque ciuitatis, remißiue ante nu.1150.
Subrogatus dicitur ſuccedere eodem iure, quo ſuccedebat is,in cuius locum ſubrogatur.nu.523.
Subſtitutio quõ dicatur ſecunda inſtitutio. nu.529.
Subſtitutio proprie non dicitur, quando omnino ille, cui fit,etiam alliâs priuatus foret. nu.1241.
Subſtitutio cenſetur facta non ſolum uti inſtituto,ſed etiam uti ſubſtituto.poſt num.370.
Subſtituto habente pro ſe proprietatem uerborum, et mentem teſtatoris,quid dicatur.poſt nu.114.
Subſtitutio qualibet contenta in compendioſa regulatur ſecundũ naturam ſuam.nu.628.
Et maxime qñ dictũ ẽ,uulg.pup.et p fideic.n.631.
in Subſtitutione duo extrema conſiderantur. nu. 1101.
Subſtitutio hoc caſu non loquit̃,ſufficit dicere.nu.11.
Niſi ſit ſubſtitutus ille,qui de iure com.ab inteſtato ſuccederet.ibidem uer. cui adde.
Subſtitutio ſi ſit pro non ſcripta, an ſecundus ſubſtitutus admittatur.nu.43.
Subſtit.non debet cõtra ſubſtitutũ retorqueri.n.761.
Subſtitutio ſecunda ſemper cenſetur facta caſu, quo prima uerificetur.num. 58.& 1046.
Subſtitutus ſpecialiter præfertur ſubſtituto uniuerſali.num.412.
Subſtitutus de liberis eſt in aliquo caſu deterioris conditionis,q̃ extraneus.num.940.
Subſtitutio unita cum iure accreſc. an aſſumat eius naturam.num.276.& 287.
Et acquiritur etiam ignoranti. num.278.
Et an ipſo iure.ibidem.
Subſtitutus præfertur coniuncto.ante nu.885.
Quod qualiter procedat,uide poſt num. 898.
Subſtitutio licet extendatur de caſu ad caſum,non tamen de perſona ad perſonam.nu.222.
Subſtitutio in capite uoluntatis extenditur ad caput impotentiæ,& econtra.nu.269.
Et an in præiudicium perſonæ uериſimiliter prædilectæ.nu. 271.
Et an hoc procedat ẽt in facta legatarijs.'nu.272.
Subſtitutio, ſi aliqui non extabunt,dicitur uulgaris. 's'.in uer.quibus.
Subſtitutio nõ ſemper intelligit̃ cũ onere ſuo.nu.510
Subſtitutio in re certa facta per uerba communia trabitur ad directam ſtante clauſula uulg.pupill.& per fideic.num.485.
Subſtitutio dicitur facta illi ſoli,cuius mors ſine filijs eſt poſita in condit.num.602.
Subſtitutus idemq; hæres grauati an poßit repudiare

ſubſtitutionem, & uenire ab inteſtato in fraudē ſecundi ſubſtituti. ˚ſ˚. fideicommiſſ.
Subſtitutio reſultans ex generali ratione reddita per teſtatorem nō cenſetur facta illi cui ſpecialis ſubſtitutio facta erat. num. 684.
Subſtitutus uerificata cōditione an amittat legatū alimentorum ſibi prius factum. num. 760.
Subſtituere aliquem ſi uiuit, uel eum nominare nomine proprio, paria ſunt. num. 220.
Subſtitutus duobus pupillis in tota habet utranq; portionem ex ſubſtit. pupill. ante & poſt nu. 496.
Subſtitutio prima facta de cohærede declaratur prout facta de quocunque alio. num. 38.
Subſtitutio, ſi hæres erit, an intelligatur eum effectu, ita ꝙ non contineat uulg. num. 50.
Subſtit. ſecundus cōpendioſe admittiť ēt deficiente cōditione, qñ ſubſtitutio ꝑcedēs fuit caduca. nu. 68.
Subſtitutus alicui, ſi ſine filijs, & ˚ſ˚. uiginti annos deceſſerit, admittitur etiam ſi ille poſt uiginti annos, dummodo ſine filijs decedat. num. 8.
Subſtitutio ut ualeat, an fingatur inſtitutionem præceſſiſſe. num. 648.
Subſtitutus poſthumo alteri ſubſtituto, admittitur ēt poſthumo non nato. nu. 26.
Subſtitutio, ſi in pupill. & ſine filijs deceſſerit, an comprehendat fideic. num. 995.
Subſtitutio, ſi ſine filijs et ſine teſtamento, uerificatur etiam in decedente in pupill. ætate. ˚ſ˚. pupillus.
Subſtitutione facta de filiabus teſtatoris & earum hęredibus, admittitur ſola filia ſuperſtes, non autē hæres alterius prædefunctæ. num. 902.
Etiam quòd hæres prædefuncta eſſet neptis teſtatoris. ibidem uer. & pro eadem.
Subſtitutus idemq; coniunctus condit. defectus, poteſt tamen uenire per ius accreſc. nu. 761.
Subſtitutio, ſi quis deceſſerit ſine filijs, uerificata in uno, an habeat poſtea locum in alio. num. 101.
Subſtitutio facta de ſuperſtitibus, an habeat locū uno tantum ſuperſtite. num. 876.
Subſtitutus duobus fideicommiſſarijs etiam extraneis non admittitur ad portionem, quam prædecedens primo grauato conſecuturus fuiſſet ſi ſuperuixiſſet. poſt num. 1287.
Subſtitutio facta filijs impuberibus, & extraneo ſimul, nō cōprehendit tacitā pupillarē. nu. 1221.
Subſtitutus, ſi hæredes deceſſerint ſine filijs maſculis, admittitur ad portionem primi decedentis cum filiabus. num. 1198.
Subſtitutus primo, uel ſubſtitutus ultimo decedenti an admittať, ſi illi plures ſimul decedant. nu. 1343.
Et quid ſi ex alterutro ſupereſſent filij, & ſubſtitutus eſſet extraneus. num. 1344.
Subſtitutus uni filio tantum, uerificata conditione, nō excluditur à fratre defuncti etiā cohærede. poſt nu. 859. uer. ult. & num. 860. & 926.
Et an hoc procedat etiam in pupill. num. 861.
Et hoc procedit, etiam ſi idem frater eſſet etiā coniunctus in ſubſtitutione paſſiua ſeparatim facta. num. 914.
Idem in ſubſtitutione facta pluribus, uerificata cōditione in perſonis omnium. num. 462.
Subſtitutus filio, ſi extabit tempore mortis, et decedet ſine filijs, admittiť, ēt ſi ille filius decedat uiuo teſtatore, dummodo ſine filijs. num. 273.
Subſtitutus alicui, ſi ab inteſtato decederet, excluditur ſi ille teſtetur. num. 804. cum ſeq.
Et quid ſi expreſſe non diſpoſuit de bonis fideic. ſubiectis. num. 1206.
Subſtituto primo per fideicommiſſum decedente ante grauatum, remanet fideicommiſſum penes primū grauatum cum onere ſuo. ante nu. 27. et uide. ˚ſ˚. §. pro ſecundo.
Subſtitutus pluribus decedens ante ſecundum grauatum, eundemq; perſonam quæ &c. an transmittat aliquam portionem, uerificata poſtea conditione in utroque. num. 464.
Subſtitutus decedens ante grauatum, & hæredem inſtituēs unū ex cōſubſtitutis, nihil facit. nu. 150.
Subſtit. cōditionalis an trāſmittať. uide. ˚ſ˚. trāmiſſio.
Subſtitutio à principio pupill. conuerſa in fideic. facilius tranſmittitur. ante nu. 276. & nu. 294.
Subſtitutus primus tenetur cauere primo grauato, de reſtituendo ſecundo ſubſtituto. num. 579.
Subſtitutus ſecundus excluditur defecta condit. primę ſubſtit. poſt mortē primi ſubſtituti. num. 58.
Et an ſecus, ſi d. ficeret ſuperſtite primo ſubſtituto. num. 59.
Tenendo ꝙ ſic, tunc bona nō dicerentur remanere penes primum grauatum cum onere ſuo. ibidem.
Et limitaretur etiam in condit. ſi ſine filijs. ibidem.
Et in conditi. dependente à poteſtate ſolius primi grauati. ibidem.
Subſtitutus ſecundus mere per fideic. ſub mentione hęreditatis non admittitur ad portionē primi grauati, caducata prima ſubſtit. licet conditio adiecta ſecundæ ſubſtit. uerificetur. num. 52.
Nec deficiente condit. ſecundæ ſubſtit. licet prima ſubſtitutio caducetur. num. 60.
Atque etiam ſi non eſſet mera fideic. ſed eueniret caſus fideic. num. 65.
Idem in pupill. num. 66.
Subſtitutus ſecundus uulg. excluditur deficiente conditione ſecunda ſubſtit. in particulari tantum caſu factæ. num. 67.
Subſtitutus ſecundus in alia re nunquam intrat locū primi. num. 40.
Subſtitutus ſecundus quando intret locum primi. uide in uer. fideic. & in uer. pupill. & in uer. uulg. & in uer. compend.
Subſtitutus ſecundus non poteſt ſuccedere ex pup. primo filio in pupill. ætate defuncto, ſi ambo filij nō ſint pupilli. num. 471.
Subſtitutos duos an quis habere poſſit, alterum. ſ. poſt mortem ſuam, alterum uerò poſt mortem omniū. ponitur per ſex concluſiones. num. 580.
Subſtitutus in caſu alienat. præfertur ſubſtituto abſolute poſt mortem, quando grauatus alienauit in uenientem ab inteſtato. poſt num. 412.
Et an qñ alienauit in extraneum. nu. 412. cū ſeq.
Subſtitutus in caſu alienat. an uendicare poſſit bona, in quibus prohibitus extraneum hæredem inſtituit. num. 1208.
Subſtitutus poſt mortem plurium quando dicatur ſubſtitutus ultimo tantum. num. 583. cum ſequen.

Et quid de ſubſtituto pupill. poſt num. 585. uerſi. non omiſſo.
Subſtitutus pluribus cenſetur ſubſtitutus in tota, etiã ſine dictione, tota. ante nu. 551. uide tñ. ꝟ. tota.
Subſtitutus poſt mortem plurium reciproce ſubſtitutorũ, quando dicatur ſubſtitutus ultimo tantũ, diſtinguitur. nu. 574.
Et quid, qñ præcedit ius accreſc. inter eos. nu. 583.
Et quid, ſi ſit facta in tota. ante num. 560. & ante num. 561.
Subſtitutus ultimo per fideic. admittitur etiam ad portionem primi iure fideic. dato, ꝙ ſecundus ſucceſſerit primo ex pupill. num. 497.
Subſtitutio poteſt dici facta ſingulis, licet expectetur mors ultimi. poſt num. 559. & nu. 625.
Subſtitutio facta ultimo comprehendit omnes ſubſtit. quæ illi poſſunt conuenire, licet alijs non poſſint. num. 601.
Subſtitutio facta ultimo, an dici poſſit facta omnibus, quando dictum eſt in tota. num. 653.
Subſtitutus ultimo tantum ſub condit. ſi uterque &c. quando non uenit reſtituenda portio primi, non admittitr̃, niſi cõditio uerificetr̃ in utroq;. nu. 82.
Etiam, quando tacite cenſetur facta in portione ultimi tantum. nu. 83.
Quid uerò, ſi ueniat reſtituenda etiam portio primi. num. 84.
Et quid ſi grauati eſſent extranei inter ſe. nu. 94.
Subſtitutus, cõditione defectus, nõ tã dicitur excludi, ꝗ̃ pinde haberi, ac ſi non fuiſſet ſubſtitutus. nu. 7.
Subſtitutus an perpetuo excludatr̃ à perſona, quę &c. an uerò temporaliter tantum. num. 465. & . ꝟ. in uer. reſeruatio.
Succeſſio ab inteſtato an dicatur ex diſpoſitione defuncti. num. 709.
Succedens pupillo ab inteſtato quare à patre grauari poſſit. num. 540.
Suitas tollitur datione ſubſtituti uulg. uel cohæredis extranei. num. 936.
Summario non arguitur. num. 553.
Summarium omnium opin. an in pupill. uel fideic. pluralitas reſoluatur in ſingul. num. 912.
à Superſtes dictio exponitur. i. qui ſupererit. nu. 108.
Et an impediat quin prędecedens diceretur à principio ſubſtitutus. num. 25.
Et an impediat tranſmiſ. ubi aliâs fieret. nu. 219.

TEmpus incertum adiectum executioni, qñ indudat cõditionẽ, et impediat tranſmiſſ. nu. 178.
Tempus mortis teſtatoris, uel filiorum, appoſitum in prima ſubſtit. non cenſetur repetitum in condit. adiecta ſecundæ ſubſtit. nu. 1261. & . ꝟ. cõditio.
Teſtator præſumitur ſe conformare cum diſpoſitione iuris, & ſtatutorum. nu. 1119. cum plur. ſeq.
Et quomodo, econtra ſtatutũ cenſeatur ſe cõformare cũ ꝑſumpta diſpoſitione defuncti. nu. 1129.
Ampliatur primò, ut hæc præſumptio ſuperet præſumpt. l. quæ de tota. num. 1136.
Ampliatur ſecundò, ut per hanc præſumptionem idẽ cenſeatur uoluiſſe teſtator etiam de omnibus alijs deſcendentibus. num. 1131.
Ampliatr̃ tertiò, ẽt i. ter. §. in fideicõmiſſo. nu. 1132.
Ampliatr̃ quartò, ẽt impropriando uerba. nu. 1134.
Et an ẽt, ubi nõ agitr̃ de ualiditate actus. nu. 1135.
Ampliatur quintò, etiam ſi uerba repugnarent ubi agitur de ualiditate actus. nu. 1136.
Ampliatur ſextò in diſpoſitione ſtatuti, etiam ſi uerba teſtatoris repugnarent. nu. 1137.
Ampliatur ſeptimò, ut deficientibus ſtatutis patriæ ſuæ cenſeatur ſe conformare cum ſtatutis ciuitatis dominantis. num. 1144.
Dato, ꝙ extaret ſtatutum patriæ ſuæ, ꝙ ubi deficiunt ſtatuta recurratur ad ius com. ibidem.
Et quid de ciue utriuſque ciuitatis. ante nu. 1150.
Ampliatur octauò, ut præferantur illi, qui à ſtatuto præferuntr̃, licet præpoſtere nominati. nu. 1150.
Ampliatur nonò, ẽt quo ad bona ſita extra territorium. num. 1151.
Ampliatur decimò, etiam in cõtractibus. nu. 1152.
Limitatur modo prædicta reg. ut etiam econtra, ſtatutum cenſeatur ſe conformare cum præſumpta diſpoſitione decedentium. num. 1153.
Limitatur ſecundò, in conditione. num. 1154.
Limitatur tertiò, quo ad incertitudinem perſonarum, de quibus agitur. num. 1155.
Limitatur quartò, quando uerba repugnant, nec ratio recti ſermonis patitur. num. 1156.
Limitatur quintò, quia ab hac coniect. facile receditur. num. 1158.
Limitatur ſextò, quia hæc ſola coniect. non ſufficit. num. 1159.
Limitatur ſeptimò, quia non cenſetur ſe conformare cum eo, quod uere de iure erat, ſed quod eſſe putabat. num. 1160.
Limitatur octauò, quando diſponens, non poteſt illi ſtatuto renunciare. num. 1161.
Limitatur nonò in perſona idiota. num. 1162.
Limitatur decimò, quandò communis uſus loquendi non intelligitr̃ ſecundũ diſpoſit. iuris. nu. 1163.
Limitatur 11. in his, quæ non deferuntur iure hæreditario. num. 1164.
Teſtans an dicatur interuertere fideic. factũ, ſi ab inteſtato deceſſerit. nu. 805. & poſt nu. 1194.
Teſtator an poſſit diſponere, ꝙ ius accreſc. locum habeat in ꝓprietate ẽt poſt ius acquiſitũ. nu. 1291.
Et an ſufficiat tacita uoluntas. num. 1294.
Teſtator ſubſtituens Caium filiũ & hæredem Sempronij, an cenſeatur habuiſſe rationem omnium filiorum Sempronij, etiam poſtea natorum, dummodo ſint hæredes patris. num. 252.
Teſtator cenſetur minus grauare hæredem, ꝗ̃ ſit poſſibile, nec duplici onere grauare fallit. nu. 370.
Teſtatoris non intelligunt ſubtilem illam differentiã, an ſubſtitutio fiat ſub mentione hæreditatis, uel ne. ante num. 412.
Teſtamentum reuocatum, an declaret aliud. nu. 302.
Teſtamentum patris, quando dicatur idem quod teſtamentum filij. num. 530.
Teſtamentũ minus ſolemne ualet quo ad filios, nõ aũt quo ad legata extraneis relicta. poſt nu. 1223.
Secus in teſtamento ad pias cauſas, quod ualet etiã quo ad legata alijs relicta. num. 972.
Teſtũm corã quinq; teſtibus, in quo ſit inſtitutꝰ extraneus unà cũ uenietibus ab inteſt. ualet. nu. 973.

Si tamen inſtituti ſint omnes uenientes ab inteſtato, aliâs ſecus. nu. 974.
Teſtamentum primum ſolemne, in quo ſint inſtituti uenientes ab inteſtato, licet non omnes, non tollitur per ſecundum minus ſolemne, etiam in quo ſint inſtituti omnes. num. 1222.
Fallit, ſi in primo eſſet admixtus extraneus. ibidẽ.
Teſtamentum ruptum agnatione poſthumi reuiuiſcit eo decedente ante patrẽ. & ratio, poſt nu. 1009.
Et an de iure prætorio tantum. poſt num. 1010.
Fallit primò, ſi pater uel ciuiliter tantum prædecedat poſthumo. num. 1011.
Secundò, quando adeſt ſubſtitutus. ibidem.
Tertiò, qñ alteri apta eẽt uia cõtratabulãdi. ibidẽ.
Quartò, ſi ſint inſtituti alij, quàm uenientes ab inteſtato. ibidem.
Immo niſi ſit inſtitutus alius filius teſtatoris. ibidẽ.
Vide tamen contra. ibidem, & nu. 1012.
Teſtator præſumitur ſe conformare cum eo, quod in loco frequentant. nu. 1120.
Tota, dictio, quid importet. nu. 434. & 650. et 891.
Vide tamen. ˚s˚. ſubſtitutus poſt mortem.
Totos. i. omnes, & econtra. num. 121.
Totum aliquando quis conſequitur occaſione rei particularis. ante nu. 383. uer. immo uidemus.
Tranſmiſſio actiua, & tranſmiſſio paſſiua. nu. 148.
Tranſmiſſionis materia ſe non coniungit cum materia extenſionis. num. 274.
Tranſmiſſio, & uocatio ſeu repetitio ſubſtitutionis actiuæ, differunt. nu. 200. & poſt nu. 204.
Tranſmiſſio facilius fit, q̃ uocatio. nu. 242.
Difficilius tamen præſumitur, q̃ poſitio in conditione. ante num. 269.
Et an difficilius fiat ex coniect. q̃ ꝙ pluralitas reſoluatur in ſingul. ˚s˚. in uer. pluralitas.
Tranſmittere, uel non, an procedat ex uoluntate teſtatoris, an uerò ex diſpoſitione legis extrinſecus à teſtamento. num. 196.
Tranſmiſſibilia an etiam ſint ceſſibilia. nu. 363.
Tranſmiſſio fit æqualiter ad omnes deſcendentes, licet inæqualiter hæredes inſtitutos. nu. 356.
Et ad ſolos filios hæredis, licet tranſmittens relinquat etiam extraneum hæredem. ibidem.
in Tranſmiſſ. an attendatur perſona tranſmittentis, an eius, in quem fit tranſmiſſio. ante nu. 157.
Tranſmiſſio fit, tanquam ad hęredem tranſmittentis, non autem teſtatoris. num. 202.
Tranſmiſſibile dicitur eſſe in hæreditate, excepto quãdo agitur de augenda legitima. nu. 204.
Tranſmiſſio fit cum eadem qualitate, cum qua erat penes tranſmittentem. num. 203.
Tranſmiſſio quando fit, an extendatur ad hæredem hæredis. poſt num. 191. uer. ſi uerò.
Tranſmiſſio fit, ut agnoſcendi, non autem ut agniti à tranſmittente. num. 343.
Tranſmiſſio an fiat per primum ſubſtitutum, an uerò per ſecundum uulgariter ſubſtitutũ primo, ſi primus & ſecundus ꝑdeceſſerint grauato, nu. 252.
Trãſmiſſionis exẽpla ex expreſſa uoluntate teſtatoris dicunt̃ potius uocatio, q̃ trãſmißio. poſt nu. 232.
Tranſmißio excludit ſubſtitutum uulg. num. 39.
Tranſmiſſionẽ an impediat dictio, prior. poſt nu. 191.
Et an dictio, alius. num. 217.
Et an nominatio nomine proprio. num. 218.
Et an dictio, ſuperſtes. num. 219.
Tranſmiſſio fit ad nepotes ſubſtitutis filijs. nu. 235.
Tranſmiſſio an fiat ad filios in cond. poſitos. nu. 306.
Et facilius fit ad poſitos in condit. reſpectu portionis patrui, q̃ patris. ibidem uer. ſed contra.
Tranſmiſſio quando fit, an poſſit tranſmittens in uita ſua de bonis fideic. ſubiectis diſponere. ˚s˚. in uerſ. fideic. pendente.
Tranſmiſſio non fit, quando conditio adiecta uni cenſetur repetita in altero. num. 182.
Tranſmiſſio fit in contractibus. ˚s˚. in uer. contractus.
Tranſmittitur ius accreſc. ˚s˚. ius accreſc.
Tranſmiſſio an fiat legati temporalis mortuo legatario ante finitum tempus. num. 173.
Tranſmittit̃ portio fœminæ excluſæ à maſculo iuncta cum portione ipſius maſculi. nu. 277.
Tranſmittatur an liberatio facta in teſtamento alicui & hæredibus ſuis. nu. 225. & poſt num. 228. uerſi. hinc.
Tranſmittitur hæreditas, cuius tantum petitio eſt ſuſpenſa. poſt num. 326.
Etiam ſi ſuſpenſio ſit ex mente teſtatoris. ibidem.
Tranſmittitur pupill. ſubſtitutio etiã non adita à fratre ad quoſcunque, dummodo purificata. ˚s˚. in uer. pupillariter.
Tranſmittitur pupill. ſubſtitutio pendente cõditione, ſi à principio ſit iuncta cũ iure accreſc. nu. 276.
Et maxime, ſi poſtea cõuertatur uigore clauſulæ codicil. in fideic. añ nu. 276. uer. et hæc. et nu. 294.
Etiam ſi ius accreſc. requireret aliquam aliam conditionem. ante num. 283.
Tranſmittitur uulg. ſubſtitutio ad fideicommiſſ. ſi ſit iuncta cum iure accreſc. poſt nu. 276.
Vide tamen ante num. 289.
Tranſmittitur legatũ & fideic. modale. añ nu. 338.
Tranſmittitur legatum & fideicommiſſum collatum ad diem certam. num. 208.
Tranſmittitur fideic. purum non agnitum ẽt ab ignorante. nu. 161. & ratio, nu. 162.
Ampliatur, etiam ſi fideicommiſſ. decedat ante aditam hæreditatem. num. 163.
Atque etiam licet ſubintret ex clauſula codicill. in locũ inſtitutionis, poſt nu. 294. & poſt nu. 296.
Tranſmittitur ex coniecturis ſpes fideic. cõditionalis, licet non ipſum fideic. num. 210.
Tranſmittitur fideic. conditionale paſſiue. num. 147.
Tranſmißio non fit regulariter de fideic. conditionali actiue. ibidem uer. attamen.
Et ratio, nu. 149.
Ampliatur 1. ut procedat in qualibet ſubſtit. condit. nu. 164.
Ampliatur 2. etiam ſi ſubſtitutus eſſet hæres teſtatoris. num. 165.
Niſi tamẽ ſubſtitutus eſſet ſub nomine hæredis. nu. 175. uide tamen num. 169.
Vel niſi legatum illud à principio eſſet temporale. num. 167.
Et quando dicatur temporale. num. 174.
Quod tamen non procedit in legatario ualde dilecto. num. 168.

Nec quã ſubſtitutus eſt hæres. ĩ ſcriptus. nu. 169.
Nec in præiudicium alterius expreſſe ſubſtituti. num. 170.
Et quid ſi ille alius ſubſtit. ꝑdecedat. num. 171.
Ampliatur 3. ēt ſi dictũ eſſet. ex nũc ſubſtituo. n. 177.
Ampliatur 4. etiam in tempore incerto adiecto executioni. num. 178.
Quod tamen non procedit in tempore uel condit. ſolum pręſumpta ex diſpoſitione legis, uel ex natura actus. ibidem.
Nec in tempore adiecto ꝑ relatiuũ in alia oratione appoſitum. ibidem.
Nec in tempore certe ætatis. ibidem.
Nec in tempore certo an. ibidem.
Ampliatur 5. etiam ꝙ certum eſſet conditionem omnino extituram.
Ampliatur 6. etiam ſi conditio ſit ſolum tacita, reſultans tamen ex uoluntate teſtatoris. nu. 180.
Niſi tamen illa conditio reſolutiua legati eſſet adiecta in pœnam. num. 183.
Vel niſi ſit inducta per relatiuũ quis uel qui. ibid.
Ampliatur 7. dũmodo teſtator dicat ſub hac condit. licet aliâs uerba nõ importarent cõdit. nu. 184.
Ampliatur 8. etiam ſi dictum eſſet ſubſtituo fratres, uel ſuperuiuẽtes, & ꝑdefunctorũ filios. nu. 185.
Ampliatur 9. etiam ſi hæredes poſt teſtamentũ promiſiſſent adimplere omnia in teſtamento contenta ēt in uim diſpoſitionis inter uiuos, & cũ clauſula omni meliori modo. nu. 186.
Ampliatur 10. etiam ſi filij hæredum eſſent ſubſtituti eorum patruis. num. 187.
Ampliatur 11. etiam ſi ſint legatę duæ res altera pure, altera ſub condit. nu. 188.
Ampliatur 12. etiam ſi legetur, ſiue nauis uenerit ex Aſia, ſiue non. num. 189.
Ampliatur 13. etiam in cõdit. poteſtatiua. nu. 190.
Ampliatur ultimò, ut ne ad deſcendentes quidem teſtatoris tranſmittatur. num. 191.
Etiam ſi eſſent hæredes teſtatoris. nu. 193.
Etiam ſi ex non tranſmiſſ. reſultaret inter ipſos inæqualitas. num. 194.
Limitatur modo reg. prædicta, quando in contrarium adeſſet uoluntas teſtatoris. nu. 195.
Adeo ut talis trãſmiſſio dicat̃ fauorabilis. n. 212.
Et non ſolum in obliquis, ſed etiam in directis ſubſtit. num. 213.
Et non ſolum in deſcendentibus teſtatoris, ſed etiã in alijs hæredibus. num. 214.
Atque etiam in caſu caduci. num. 215.
Atque etiam ſi dictum eſſet ſubſtituo aliũ nu. 217.
Vel ſubſtituo ſuperuiuentem. num. 219.
Niſi tamen dictio illa geminata eſſet. ante n. 220.
Atque etiam, ſi ſubſtitutus eſſet nomine proprio. num. 218.
Atq; ēt, ut uoluntas tacita ſufficiat. num. 220.
Exemplum autem uoluntatis expreſſe eſt, ſi dicatur ſubſtituo Titium & eius hæredes. nu. 223.
Niſi tamen eſſent plures ſubſtituti. nu. 229.
Et an in hoc exemplo ueniant hæredes extranei. ſ. in uer. hæredum.
Secundum exemplum eſt, quando dictum eſt ſubſtituo ſuperſtitem, & eius filios. num. 231.
Tertiũ, quando ſubditur, & hoc intelligatur, tam de filijs, quàm de nepotibus in infinitũ. nu. 232.
Et prædicta exẽpla dicuntur potius uocatio, quàm tranſmiſſio. ibidem.
Exempla uerò uoluntatis tacite, debent colligi ex expreſſis in teſtamento. num. 233.
Et relinquuntur circumſpectioni iudicis. ibidem.
Et exemplum caſus omnino omiſſi. nu. 234.
Et tacita uoluntas colligitur aliquando ex contentis in teſtamento principaliter, aliquando in conſequentiam expreſſorum. ante nu. 235.
Exemplum autẽ coniect. ſumpta ex principaliter contentis in teſtamento, & ſic prima coniect. eſt, quando teſtator inſtituit filios fratris, & ſi quis eorum ſine filijs decederet. ſubſtituit alios ſuperſtites, quibus non exiſtentibus, ſubſtituit extraneum. num. 235.
Exemplum uerò uoluntatis ſumpta in conſequentiam expreſſorum, & ſic ſecunda coniect. eſt, quã do teſtator fratri ſuo ſubſtituit Sempronium, pariter eius fratrem & hęredem, & eo non exiſtẽte, Caium dicti Sempronij filiũ unicum & hæredem. num. 251.
Secundum exemplum in conſequentiam expreſſorum, & ſic tertia coniectura eſt, quando teſtator ſubſtituit fratrem alteri fratri, & eo nolente uel prædecedente eius filios, num. 269.
Tertium exemplum in conſeq. expreſſorum, & ſic quarta coniect. eſt, quando, poſt reciprocam factam inter filios, ſubſtitutus eſt extraneus, ſi omnes ſine filijs. num. 275.
Quæ coniect. procederet etiam in extraneis, ſi ſecunda ratio eſſet uera. num. 285.
Sed uide poſt num. 286. cum ſeq.
Et an hæc coniect. maxime procederet in pupill. conuerſa, uigore clauſulæ codicill. in fideic. ante num. 276. & num. 294.
Quinta coniect. tranſmiſ. eſt, quando, in ſubſtit. de eadem perſona alteri facta, uocaſſet etiam eius hæredes. num. 298.
6. quando in alia ſubſtit. de minus dilecto uocaſſet etiam eius hæredes. num. 299.
Niſi tamen ageretur de re diuerſa. num. 303.
Vel niſi eſſet diuerſa ratio. num. 304.
Vel niſi ſequeretur, ꝙ pater & filius ſimul admitterentur. num. 305.
7. coniect. quando ſubſtituto ſubſtituitur poſtea, ſi ipſe ſine filijs deceſſerit. nu. 306.
Quæ procedit etiam, ſi ſecundo loco ſubſtituta ſit pia cauſa. num. 307.
Atque etiam ſi filij ex primo ſubſtituto non eſſent in condit. poſiti, ſed ſolum eorum pater ad excluſ. extranei. num. 308.
Sed non procedit, ſi ſecundus ſubſtitutus ſit extraneus, & filij ex primo ſubſtituto ſint deſcendentes teſtatoris. num. 309.
Nec quando filij ex ſecundo ſubſtituto ſunt tãtum tacite poſiti in condit. num. 310.
Vel quando non propterea hæreditas tranſiret ad ſecundũ ſubſtitutum, uel, contra uoluntatem teſtatoris, ad fœminas. num. 311.
8. coniect. eſt, quando certum eſſet in rerum natura

cōdit.uerificatā eſſe ante mortē ſubſtit.nu.212.
9. quando teſtator uoluit relictum deberi, etiam ſi conditio defeceret.nu.313.
10. ut licet tempus certæ ætatis honorati adiectum ſubſtantiæ legati, uel dies incertus an & quando, impediat tranſmiſſ. attamen ex qualitate perſonæ ſecus ſit. num.314.
11. quando conditio eſt ſolum tacita ex diſpoſitione legis, uel ex natura rei.num.315.
Etiam ſi exprimatur, num.318.
Etiam ſi ſubrogetur in locum expreſſæ. nu.319.
Secus ſi talis conditio eſſet poteſtatiua. nu.320.
Vel ſi reſpiceret eſſentiam ſubſtit.num.321.
Et quomodo cognoſcatur, an reſpiciat ſubſtantiam, uel executionem.ante num.322.
Vel ſi in contrariū adeſſet mens teſtōris. nu.322.
Et dicitur tamen conditionalis quo ad impediendā natiuitatem actionis & obligationis. nu.323.
12. cōiect.eſt, qñ ſubſtitutus eſt princeps.nu.324.
ſecus in Auguſta.ibidem.
13. in condit.appoſita in fauorē ſubſtituti.nu.325.
14. quando ſubſtitutio eſſet ſolū ſuſpenſa poſt mortem alicuius, ſed eſſet tamen pura.nu.326.
15. quando relicta ſunt à ſubſtituto pup.nu. 327.
16. quando habita eſt ratio agnationis, uel maſculinitatis, num.328.
Vel primogenituræ.ante nu.329.
Hæc tñ coniect. declaratur & limit. remiſſiue ibi.
17. quando teſtator uoluit bona perpetuò remanere in familia, num.329.
Vel quando adeſſet prohibitio alienationis.ibidem.
18. quando dictum eſt, ex nunc.nu.330.
19. qñ teſtator ſubſtituit heredes alicuius.n.331.
20. qñ ſubſtitutus non poteſt repudiare. nu.332.
21. quando aliâs minus dilectus præferretur magis dilecto.nu.333.
22. qñ teſtator ſubſtituiſſet filios fratris iā defuncti, unà cum fratribus tunc uiuentibus.nu.334.
23. in ſubſtit.de duobus facta in ſtirpes, & non in capita.num.335.
Vel ſi dictum eſſet, in infinitum.ante num.336.
24. in condit.negatiua poteſtatiua, nu.336.
25. quia tranſmittitē ad ſubſtit.ſubſtituti. nu.337.
Et ratio.ibidem.
Etiā ſi primus ſubſtit.eſſet ēt cohæres.ibidem.
Prædictę coniect.limitantur primò non procedere in præiudicium ſecundi ſubſtituti deſcendentis à teſtatore.num.338.
Sed an paris ī gradu, licet nō ſubſtituti, añ n.339.
Limitātur 2. ut non fiat tranſmiſſio ad non natos tēpore mortis teſtatoris.num.339.
Limitātur 3. quando quatuor uel plures eſſent reciproce ſubſtituti, & in ſubſtit.dictum eſſet, ꝙ ſuperſtites ſuccedāt in totum. num.340.
Limitātur 4. quando dictum eſſet, ſubſtituo alios ſuperſtites.num.341.
Limitātur 5. quando dictum eſſet, ſuperuiuēte ſubſtituto. num.342.
Trebellianica an detrahatur de fideic. ſubintrante in locum pupill.num.295.
Et non detrahitur à primo ſubſtituto aduerſus ſecundum, ante num.454.
Fallit, quando hæres grauatus eam propter affinitatem non detraxit, ante num.456.
Et an quando ſecundus grauatus eſt reſtituere totā, & eſt hæres primi.nu.456.
Trebell. detrahitur de acquiſitis per fideic, quando ueniunt in reſtitut.fideic, nu.453.
Trebell. an detrahat pubes de portione primi ad eum peruenta ex ſubſtit.pupill. uel ab inteſtato, quando conditio fideic. uerificata eſt in utroque. num. 468. cum ſequen.
Trebell. non detrahitur contra primum ſubſtitutum, qñ ſecundo loco ſubſtituta eſt pia cauſa.nu.458.
Trebell. an cenſeatur prohibita per dictionem, tota. poſt num.458. & num.461.
Trebell. prohibita uni, an cenſeatur prohibita alteri, num.457. & ante nu. 461.
Trebell. non detrahit hæres fiduciarius. poſt nu.98.
Trebell. detrahitur, quando poſiti in condit. cenſentur uocati. ˚s˚. in uer. legitima.
Trebellianicæ imputantur prælegata, quando non ueniunt in reſtitut.fideic.num.452.
Et an fructus imputentur à filio primi gradus rogato reſtituere non deſcendenti teſtōris.nu.816.
Tutor datus filijs cenſetur datus etiam uni tantum ſuperſtiti.num.875.
Tunc & eo caſu, an impediat extenſionē.nu.1049.

VEnet. exemptio in bulla aurea. poſt num.1147.
Venet. ciuitas in terris ſibi ſubiectis nouioris Romæ prærogatiua lætatur. num.1145.
Verba an præferantē mēti.nu.133. & 143. et 145.
Verba communia relata ad rem certam important directam ſubſtit. ſtante clauſula, uulg. pupil. et per fideicom.num.485.
Verba preſentis temporis cōprehendunt etiā futura, quando effectus differtur poſt mortem. nu.261.
Verba illa, tempore mortis, uel filiorum, appoſita primæ ſubſtit, non cenſentur repetita in ſecunda, quia in prima tacite inerant. nu.1261.
Verba illa, ad uſufructuandum, quando reſtringant legatum. ante num.123.
Vltimus poteſt dici etiā qui eſt ſolus. ante nu.1350.
Vnitas ſermonis cadit præſumptæ uoluntati teſtatoris. poſt num.1224.
Vocatio an præſumatur præcedere uel ſequi grauamen. poſt num.397.
Vocatus in caſu alienat. tantum, an præferatur uocato abſolute. ˚s˚. in uer. ſubſtitutus.
Volūtas ꝑprie dr̄ illa, quæ eſt expreſſa, poſt nu.144.
Voluntas teſtatoris. ˚s˚. in uer. mens.
Voluntarium an in dubio dicatur compromiſſum inter affines ſtante ſtatuto de compromiſſis faciendis, num.1161.
Votum captandæ mortis non attenditur in ſucceſſione mortui. poſt num.363.
Vſusfructus legatus Titio per decē annos, & poſt eos legatus Sempronio, mortuo Titio ſtatim debetur Sempronio. num.1238.
in Vſufructu concurrunt legatarius rei & legatarius uſuſf.num.1240.
Etiā uſufructuarius uniuerſalis concurrit in uſufundi alteri legati.nu.404.
in Vſufructu

in Vſufructu, quãdo habeat locũ ius accreſc. "s" .in uer. ius accreſc.
Vſufructu legato, qñ dicaẽ legata proprietas. n. 411.
Vſusfructus relictus uxori reſoluitur in alimẽta, quo ad portionem filij, nõ autem quoad portionem extranei filio coniuncti. num. 1223.
Neq; etiam pro portione filij, eo mortuo. nu. 1106.
Etiam ſi illi ſubſtituta ſit pia cauſa. ibidem.
Vtilitas q̃ ſit, tenere φ fr̃ ſubſtitutus pupillis poti⁹ admittaẽ, & pluralitas reſoluatur in ſing. q̃, φ etiã alius frater cohæres cõcurrat ab inteſt. nu. 934.
Vterque eſt diſtributiua habens effectum collectiuę. num. 112.
Vterque, & omnes, differunt. num. 120.
Vterque nũquam de proprietate ſermonis exponitur .i. alter. num. 114.
Et an in hoc tex. reſoluatur in ſingul. num. 89. & poſt. nu. 92. uer. dum etiam.
Et differentia, an ponatur in condit. uel in diſpoſitione. num. 116.
Vulgaris ſubſtitutio dicitur, quãdo dictum eſt, quibus non exiſtentibus. "s". in uer. quibus.
Vulg. ſubſtitutio fit etiam in legatis, & fideic. n. 24.
Vulg. ſubſtit. uerificaẽ, p̃ p̃decedentiã ei⁹ cui fit. n. 28.
Vulg. ſubſtit. in uno capite extendiẽ ad aliud. n. 269.
An hoc procedat, ſi ſit facta in aliquo caſu unius capitis. num. 270.
Et an in preiudicium expreſſę pupill. ante. n. 274.
Vel in preiudicium compẽdioſa. ante. nu. 682.
Vel in preiudicium perſona ueriſimiliter prędilecta. num. 271.
Et an procedat in facta in legatis et fideic. n. 272.
Vulga. ſubſtit. aliqñ fit uerbis obliquis. ante. nu. 47.
Vulg. aliquando continetur in fideic. ibidem.
Vulg. non continetur in compend. qñ de uulga. fuit in ſpecie prouiſum. num. 681.
Etiã ſi in altero tantũ capite fuiſſet prouiſum. ibi.
Vulg. non continet pupill. nec econtra, quando in alio capitulo fuit expreſſa. num. 682. & 866.
Vulg. ſubſtit. continẽ in pup. ẽt facta exhr̃dato. n. 56
Vulg. cõtenta in pup. an expiret expirata pup. n. 69.
Et quid ſi pupill. eſſet partim tacita, partim expreſſa quo ad caſus. num. 70.
Vulg. non continet pup. ſtãte matre teſtõris. n. 1021.
Nec ſtante mr̃e pupilli, licet in legato illi facto dictũ fuerit, φ nihil ulterius petere poſſit. n. 1022.
Continetur tñ, ẽt ſine. d. clauſula, ſi ſit ſubſtitutus frater pupilli. ante nu. 931. et num. 1024.
Etiam ſi eſſet cõſanguineus tantũ. poſt n. 1028.
Atq; ẽt ſi ſit ſubſtituta mr̃ teſtatoris. nu. 1025.
Atq; ẽt ſi ſit ſubſtit. extraneus, q poſtea grauatus ſit alteri hr̃ditatẽ pupilli reſtituere. nu. 640.
Atq; ẽt p̃p odiũ teſtõris, uel eiuſdẽ uerba ẽt extra teſtamẽtũ contra matrẽ prolata. nu. 1026.
Atq; ẽt, ſi ipſa mr̃ pup. ſit excluſa ab inteſt. n. 952
Si tamen ſit excluſa in totum, ſecus licet cõcurreret frater. num. 1226.
Atque ẽt ſi ipſa mater repudiaret. poſt nu. 985.
Atque etiam ſi pupill. ſit partim tacita, partim expreſſa quo ad caſus. "s". pupill.
An uero, ſi ſubſtituta ſit pia cauſa. poſt nu. 1110.
Vulg. cõtenta in pup. partim tacita, partim expreſſa quo ad caſus, dr̃ contra uerba, & mentem. ibidẽ.
Vulg. ſubſtit. non requirit capacitatem eius, cui fit. num. 57. & ante num. 1046.
Vulg. ſubſtit. excluditur à tranſmißione. nu. 39.
Vulg. ſubſtitutio non tollit ius accreſc. in eadem perſona. num. 761.
Vulg. ſubſtit. non dicitur uerificata, niſi uerificetur etiam prima. nu. 1046.
Vulg. ſubſtit. ſiue ſola, ſiue in compendioſa, uel in pupill. contenta, intelligitur, tam reſpectu ſubſtitutionis, q̃ inſtitutionis. num. 38. & 370.
Vulg. ſubſtit. unita cũ iure accreſc. an tranſmittatur. "s". in uer. ſubſtitutio unita.
Et an tũc trãſeat ad fideic. añ n. 277. et añ n. 289
in Vulg. ſubſtit. attenditur conditio, ſi ſine filijs. "s". in uer. conditio expreſſa.
Vulg. ſubſtit. alteri uulg. ſubſtituto decedẽti añ euẽtũ cõdit. ſubintrat in locũ primi. n. 24. et añ n. 28.
Immo quæcunque ſit prima ſubſtitutio nu. 33.
Immo deficiente etiam condit. adiecta ſecundæ ſubſtitutioni. num. 68. maxime in uer. ex qua.
Vulg. ſubſtit. inducitur inſtituendo duos, uel eorum alterum. poſt. num. 146. uer. beneſacit.
Vulg. ſecundus ſubſtitutus admittitur, ſi primus non adimpleat uoluntatem teſtatoris. nu. 455.
Vulg. pluribus facta, an inducat reciprocam inter ipſos, q̃bus eſt facta, quæſtio eſt inepta. nu. 491.
Vulg. ſubſtit. pluribus in diuerſa oratione facta reſoluitur in ſingul. num. 884.
Ampliatur primò, etiã ſi cohæres eſſet filius teſtatoris. num. 887.
Ampliatur 2. etiam in tacita ſubſtit. num. 888.
Niſi tamen cohæres eſſet filius teſtatoris. nu. 889.
Ampliatur 3. etiam in ſubſtit. inutili. num. 890.
Ampliaẽ 4. ẽt in iuncta cum pupill. & fideic. ibidẽ.
Limitatur uerò, ſtante dictione, tota. nu. 891.
Quæ limit. p̃cedit, ẽt ĩ ſubſtit. legat. facta. n. 892.
Vulg. ſubſtitutio pluribus in eadem oratione facta non reſoluitur in ſingul. num. 893.
Siue ſimpliciter. num. 894.
Siue cum copula. nu. 897. maxime quando extraneus ſubſtitutus eſt filij teſtatoris. nu. 899. uel in facta per copulatiuam negatiuam. ibidem.
Siue per collectiuam. nu. 901.
Ampliaẽ primò, ẽt ſi ſubſtit. eẽt pia cauſa. nu. 903.
Ampliatur 2. etiã in ſubſtit. legatarijs facta. n. 904
Limitatur uerò non procedere in facta alternatiue. num. 905.
Niſi ẽt inſtitutio fuiſſet p̃ alternatiuã facta. ibid.
Vel niſi cohęres eſſet filius teſtatoris. ibidem.
Limitatur 2. in facta per diſtributiuã. nu. 906.
Limitaẽ 3. qñ teſtator p̃hibuiſſet ius accreſc. n. 907
Limitatur 4. in facta per relatiuum. nu. 908.
Niſi tamen ſubſtitutus eſſet extraneus filij teſtatoris. ibidem.
Limitatur 5. in ſubſtit. facta ſeruo duorũ. n. 909.
Limitatur 6. niſi eſſẽt tres hęredes quorum unus eſſet alijs ſubſtitutus. nu. 910.
Vulnere unico illato cum plures eſſent in pura rixa, ſi ignoretur quis illud intulerit omnes liberantur. nu. 1347.

FINIS.

Celerius, quàm diligentius, impreſſionem hanc ante, ꝙ finiretur, percurrens, pleroſque in ea errores, tum ſcriptoris, tum impreſſoris culpa, commiſſos, raptim collegi, qui, ut infra, emēdandi ſunt. Sed dum eos colligerē, occurrerunt non mehercule data opera, ſed ex tempore, nonnulla, quorū aliquot, quatenus ſolij reſiduū capere poterit, ſubijcere, fortaſſe non inutile fore exiſtimaui.

Errata ergo ſic corrigito,

Charta. 1. à tergo, linea. 5. nu. 18. lege. nu. 27.
ch. 2. col. 1. li. 3. aſcribendis, lege à ſcribendis,
ibidem in. 1. appoſtilla, adde, D.
ibid. col. 3. in. 2. appoſtilla. c. 21. lege. c. 41.
ibid. ſcribendo, lege, à ſcribendo,
col. 4. lin. 31. iuris, lege, uiris.
ibid. ingenij, lege, & ingenij.
ch. 7. col. 1. lin. 21. nu. 330. lege, nu. 337.
ibid. lin. 41. nu. 345. lege, poſt nu. 364.
ibid. col. 4. li. 49. nu. 629. lege, nu. 628.
ch. 9. col. 2. li. 6. ante nu. 53. uer. ultimò, lege nu. 53.
ibid. col. 3. li. 24. deficiente prima, dele, prima.
ibid. col. 4. lin. 53. reſponde ut ante, lege, quia reſponde ut ſupra ante.
ch. 10. col. 4. li. 25. Deci. lege, Soci.
ch. 11. col. 1. li. 25. dele, poſt.
ibid. col. 3. li. 41. nu. 473. lege, 463.
ch. 13. col. 4. li. 19. Fab. adde, poſt nu. 5. & pone in margine. 82.
ch. 15. col. 1. li. 15. nu. 957. lege, nu. 956. & dele, uer. ſecundo caſu.
ch. 16. col. 2. lin. 52. ante nu. 65. lege, nu. 6.
ch. 17. col. 2. lin. 18. alios per. lege, alios habetur p.
ibid. col. 4. li. ultima, & ſi is qui nouem. lege, et. §. ſi is qui nauem.
ch. 18. col. 3. li. 16. nu. 608. lege, ante nu. 593.
ibid. col. 4. lin. 31. formatur. lege, firmatur.
ch. 19. col. 2. li. 17. Bar. lege, Barb.
ibid. lin. 28. uel emptoris. lege, nec emptoris.
ibid. li. 51. (ubi in proprietate contrarium tenet, ut ſtatim dicemus) eſt parentheſis.
ibid. col. 3. lin. 6. ſ. lege. ſ.
ibid. li. 46. nu. 579. lege. 759.
ibid. col. 4. lin. 14. Alex. lege, Alexandri.
ibid. li. 50. Alex. lege, Alexandri.
ch. 20. col. 1. lin. 48. ſ. lege. ſ.
ibid. col. 2. lin. pen. Alex. lege, Alexandri.
ibid. col. 3. li. 21. Alex, lege, Alexandri.
ibid. lin. 38. in tempore. lege, in cōditione, uel tpe,
ibid. col. 4. lin. 12. nu. 314. adde, & 326.
ch. 22. col. 1. li. 30. ſubſcrip. Alex. lege. ſubſcrip, ad conſi. Alex.
ch. 22. col. 4. li. 39. Alex. lege, Alexandri.
ch. 23. col. 2. li. 9. nu. 147. lege, nu. 146.
ibid. col. 3. li. 1. uol. 4. lege, uol. 1.
ibid, col. 3. li. 2. contra Doct. lege, contra Deci.
ch. 24. col. 2. li. 46. uer. ſecūdus caſus. lege, in. 2. dub.
ibid. li. 53. uoluerit. lege, uoluerit.
ch. 26. col. 3. li. 60. poſt nu. 855. uer, ad hanc. lege, ante num. 855.
ibi, col. 4. li. 13. trāſuerſalis. lege, trāſuerſalibus.
ch. 27. col. 3. li. 46. Albe. lege, Alben.
ch. 28. col. 2. li. 13. in cōſ. 56. lege, 183. & cōſ. 70. lege, conſi. 170.
ibid. li. 54. nu. 680. lege, nu. 681.
ibid, col. 3. li. 10. conſubſtitutus. dele, con.

ch. 29. col. 1. li. 25. dele ſignum)
ch. 31. col. 1. li. 22. pone in margine, 296.
ibid. conſi. 437. adde, aliâs. 431. Mater iſta.
ch. 32. col. 4. li. 26. dele uerba illa, ut not. ſ. u. 164.
ibidem. li. 58. dele, in 6.
ch. 33. col. 1. li. 4. dele non.
ibid. li. 26. delata, lege, dilata.
ibid. li. 48. nu. 172. lege, nu. 172.
ibid. col. 3. li. 23. ſolum, lege, ſaltem.
ch. 34. col. 1. li. 8. 241. lege, 214.
ibid. col. 2. lin. 32. dictam ampliationē, lege, dictas ampliationes.
ch. 35. col. 2. li. antepen. etiam qui, lege, etiam ꝙ.
ibid. col. 3. li. 36. dele, uer. & ratio.
ch. 36. col. 2. li. 51. conſ. 197. lege, conſ. 131.
ch. 37. col. 2. li. 52. in ter. lege, in princip. q.
ch. 38. col. 1. li. 8. pone in margine, 370.
ch. 40. col. 1. li. 36. ſint, lege, coniuncti ſint.
ibid. li. 39. nu. 1157. lege, nu. 692. & 1157.
ibid. col. 2. li. 47. nu. 436. lege, nu. 437.
ibid. col. 4. li. 28. alleg. per Matheſ. lege, alleg. not. per Matar.
ibi. li. ſeq. nu. 412. lege, nu. 1203.
ch. 41. col. 4. li. 11. nu. 416. lege, nu. 406.
ch. 42. col. 1. li. 8. uidetur, lege, uidentur.
ibid. col. 3. li. 40. nu. 515. lege, nu. 415.
ch. 43. col. 3. li. 43. uer. caeterum cū ſeq. uſq; ad uer. non obſtat. ponas ante uer. amplia.
ibid. li. 58. dele, ultimo &c. uſque ad, amplia.
ch. 44. col. 1. li. 1. fidei haeredum, lege, cum pater.
ibid. li. 51. nu. 419. lege, nu. 416.
ibid. col. 4. li. 7. Rui. lege, Rip.
ch. 45. col. 1. li. 1. excluderent, lege, excluderet.
ibid. li. 45. conſideratis, lege, ponderatis.
ibid. col. 2. li. pen. regu. lege, regia.
ibid. col. 4. li. 32. dele. uer. ſed ad hanc.
ch. 46. col. 1. li. 26. perionico, lege, pirrhonico.
ch. 47. col. 2. li. 48. Alex. lege, Alexandri.
ibid. col. 4. li. 1. nu. 258. lege, 558.
ch. 50. col. 4. li. 9. aliquē, lege, alium.
ibid. li. 11. alium, lege, aliquem.
ibid. li. 41. pupilli, lege, pupillari.
ch. 51. col. 4. li. 46. dele uerba illa, & in conſ. 158. uiſo puncto. col. 1. uol.
ch. 52. col. 2. li. 16. nu. 762. lege, nu. 672.
ibi. col. 3. li. 59. dele, et Soc. uſq; ad, et nuperrime.
ch. 53. col. 1. li. 32. Alex. lege, Alexandri.
ch. 54. col. 1. li. 47. prima, lege, primo.
ch. 57. col. 2. li. 6. omnium, adde, maſculorum.
ibid. col. 4. li. 56. conſi. adde. 110. nu. 32.
ibid. li. ſeq. poteſt reſtringi, lege, nō poteſt reſtringi.
ch. 59. col. 2. li. 27. nu. 610. lege, nu. 620.
ibid. col. 4. li. 55. nu. 1167. lege, nu. 1247.
ch. 61. col. 1. li. 40. nu. 713. lege, nu. 714.
ibid. col. 2. li. 42. col. fi. adde, uol. 4.
ibid. col. 3. li. 28. ſubſtitutus, lege, ſuperſtes.

ibid. col. 4.

ibid.col.4.li.15.hunc,lege,hic.
ibid.li.ſeq.illum,lege, ille.
ch.63.col.3.li.33.octauò.lege,nonò.
ch.63.col.1.li.57.ſubſtitutio.lege,ſubſtituo.
ibid.col.3.li.7.nu.779.lege,nu.778.
ibid.col.4.li.59.§.nu.adde,1129.
ch.64.col.1.li.54.dele uerba illa,uer.nuper reperio.
ibid.col.2.li.51.illud extinguunt. lege, illud non extinguunt.
ibid.col.3.li.8.nu.712.lege, nu.713.
ibid.li.24.quarta coniectura,de qua.§.nu.148. lege, tertia coniectura,ut not.§.ante nu.771.
ch.66.col.4.li.56.pone in margine,755.
ch.67.col.1.li.27.nu.711.lege, num.712.& dele uerba illa, cui adde.
ibid.col.2.li.56.nu.753.lege, num.752.
ibid.col.4.li.44.§.lege.§.
ibid.li.ſeq.ultimò,lege,ſaltem.
ch.68.col.1.li.9.ſeda,lege,quartæ,& ſextædecimæ.
ibid.allegauimus.§.nu.771.lege,allegabimus.§.nu.778.& 791.
ibidem linea.16.conſi.79.lege, 409.& uolu.1. lege,uolum.2.
ibid.col.3.li.3.ſimplici,lege,ſimili.
ibid.li.17.dele,idem, uſq; ad uer.ſed.
ch.69.col.3.li.26.uol.7.lege,uol.2.
ch.70.col.2.li.10.col.adde, 7.
ibid.li.13.nu.adde,791.
ibid.li.14.poſiti,lege,poſitionis.
ibid.li.18.nu.790.lege,nu.791.
ibid.li.41.nu.adde,767.
ibid.col.3.li.11.deciſ.adde,Deci.
ch.71.col.2.li.4.in.2.dub.lege,in.3.dub.
ibi.col.4.li.6.dele ſignum (
ch.75.col.1.li.58.dele,numero.
ch.76.col.1.li.22.nu.855.lege,nu.854.
ibid.li.56.nu.81.adde,uer.ad tertiam.
ch.77.col.2.li.33.Soci.adde,iun.
ch.78.col.4.li.11.ponas in margine,892.
ibid.li.44.in ius.lege,iniuſ.
ch.79.col.3.li.33.uol.2.lege,uol.3.
ch.80.col.2.li.58.nu.1083.lege,nu.1085.
ibid.col.4.li.15.n.852.lege,n.859.uer.ultimũ.
ch.81.col.1.lin.ulti.pag.fi.lege,pag.pen.
ibid.quibus addi,uſq; ad uer.ex quibus,hæc erant in exemplari deleta, ad quod impreſſor non aduertit.ideo tu quoq; ea dele.
ibid.col.2.li.26.nu.638.lege,nu.607.
ch.82.col.1.li.35.nu.1014.lege, poſt num.999. uer.amplia.
ch.83.col.2.li.12.pone in margine,942.
ch.84.col.2.li.36.nu.1075.lege,1074.
ibid.col.3.li.1.pone in margine,952.
ch.85.col.3.li.15.nu.1075.lege, nu.1074.

ibid.col.4.li.17.nu.1075.lege,1074.
ibi.lin.44.dele uerba illa,& diximus.§.nu.512.
ch.86.col.1.li.42.eam,lege, aliam.
ibid.lin.ſeq.filijs,adde, maſculis.
ibid.col.3.li.17.qui,lege,quĩ.& linea.20.quĩ. lege,qui.& li.21.qui,lege,quĩ.
ch.87.col.4.li.13.dele, enim.
ch.88.col.2.li.ulti.uidetur,lege,ſit.
ch.89.col.2.li.7.allegat,adde, Rip.
ch.90.col.3.li.ulti.& ſi.lege,& ſic.
ibid.col.4.li.1.dele,non.
ch.91.col.1.li.57.tertia quæſtionis, lege, in tertia q.ſecundæ.q.
ch.98.col.3.li.21.nu.46.lege,nu.42.& 46.
ibid.li.44.nu.1093.lege,num.1107.
ch.101.col.1.li.50.pone in margine, 1141.
ibid.col.2.li.16.ſextò,lege,ſeptimò.
ibid.col.2.lin.33.dele uerba illa, & nouiſſime reperio etiam Ferret. in conſ.105.col.3.
ibid.col.3.pone lin.15.poſt ſequentem.
ibid.col.4.li.6.ſextò,lege, octauò, & li.17.ſeptimò,lege,nonò.et lin.28.octauò,lege,decimò, & lin.58.Titij,lege,Seij.
ch.102.col.1.li.15,quartò,lege, quintò, & li.23. quintò,lege,ſextò.& li.59.ſextò, lege,ſeptimò. & col.2.li.4.ſeptimò,lege, octauò. & lin.16. octauò, lege, nonò, & li.24. nonò,lege,decimò. & lin.27.§. ille caſus.lege,§. ſi eius. col. pen. & ibid.decimò,lege,undecimò.
ch.105.col.1.li.24.hr̃dẽ inſtitutã,lege,hr̃dis inſtit.
ch.106.col.2.li.58.nu.411.lege,nu.412.
c.108.col.4.li.8.[illegible]illa,et uide.§.n.1296.
ch.109.col.3.li.24.dele, de.
ibid.lin.42. dele; Quòd.
ibi.li.53.añ uer.ſed circa. Hic ſunt duę ꝑpoſterationes. Prima,qa hic poni debẽt not.§.n.1259. uſq; ad nu.1265.[illegible] dũ nu.1259.dicit,tertiò,lege,Et.dũ uerò n.1265.dicit, Quintò,lege,Tertiò. ſecunda prepoſteratio eſt,quia ante num. 1259.poni debent not.§.poſt nu. 1283.uer,alio. & dũ ſubdit quartò, lege, tertiò.
ibid.col.4.li.29.& li.51.dele,Quòd.
ch.110.col.4.li.27.ſimus,lege,ſumus.
ch.111.col.1.li.31.nu.191.lege,nu.190.cũ ſeq.
ibid.col.3.li.5.poſt Deci.in, lege, in.d.
ch.112.col.1.li.48.§.nu.lege.§. ante nu.
ch.114.col.3.li.12.in uno,lege,unus.
ch.115.col.1.in appoſtilla.7.Pareg.lege,parer.
ch.116.col.2.li.30.nu.993. lege,nu.1058.
ibid.col.4.li.7.ante nu.229.lege,nu.228.
ch.117.col.4.li.39.nu.755.lege,nu.775.
ch.119.li.45.pluribus,lege, poſt mortem plurium.
ch.120.col.4.li.44.legitimam,lege,trebell.
ch.126.col.1.li.21.nu.772.lege,poſt nu.771.

Addibilia uerò, de quibus ſupra, hæc ſunt.

Ch.2.col.3.li.13.ibi, ſed neq;.adde, pract. Pap.in proœm.ibi,periſſent artes.
ch.3.col.3.li.7.ibi.l.pen.adde Caſt. ibi in fin.
ch.4.col.1.li.21.adde Aret.in.l.ſi ſi contra.col.antepenult.circa me.de uulg.& pup.
ch.5.col.2.li.8.adde,contra Torn.hic poſt nu.122.
ch.8.col.2.li.56.adde,& Caſtr.in.d.conſ.152.col. 4.quicquid contrarium teneat Alcia, in.l.cohæredi.in prin.poſt nu.9.de uulg.& pup.
ibid.col.3.lin.17.adde,faciũt not.§.añ n.1124.
ch.9.col.1.li.54.adde,et pro rñſione ad tex.in cõtrariũ ponderatum,uide Torn.de præd.immemorem in.l.A teſtatore.num.23. de cond.& dem.
ch.115.col.2.li.31.adde,not.§.num.1216.

ch.17.col.2.li.21.adde, quam ad hoc alleg. Socin.in conſi.37.col.3.uol.3.

ibi.li.36.adde not.tex.in auc.de iureiu.à mor.pſt.

ch.17.col.3.li.15.adde,et dicit Caſt.ĩ.l.fi.ꝑ illũ tex. cũ gl.C.de ioff.don.q. arg.à ſimili ĩ mulsũ debile.

ch.18.col.1.li.14.adde,idem dicit Alexandri.in.§. Quidam recte,ante nu.28.in no.

ibid.li.37.adde Caſt.in cõſ.264.uſ dicen.uol.2.

ch.20.col.2.ad fi.adde Pariſ.in conſ.57.col.2.uol. 3.ſed uide.ĵ.nu.1238.

ch.22.col.2.li.16.adde Soc.in conſ.60.col.5.uol.1.

ch.23.col.2.añ nu.215.adde.ĵ.nu.356.& 1229

ch.24.col.4.li.27.adde,Alex.in conſ.105.colũ.2. uol.2.& Rui.in conſi.188.uol.2.

ibid.li.50.ibi.cõſ.294.adde, ubi cõſuluit contra Rui.in.d.conſ.188.

ch.26.col.3.poſt nu.248.adde, uide Caſtr.in conſi. 111.uiſis & ponderatis.in.2.dub.uol.1.

ch.30.col.2.li.4.adde,& uide.ĵ.nu.538.& 936.

ch.31.col.1.ante nu.297.adde,& contra Rui.præ-ſupponit Caſt.in cõſ.28.uiſo teſtam.ad fi.uol.1

ch.32.col.3.poſt nu.315.adde,uide Crot.in.l.Nemo poteſt.char.fi.col.1.

ch.33.col.3.lin.26.adde Caſtr.in conſ.436.aliâs 438.quantum ad primũ.in.7.dub.uol.2.

ch.34.col.2.añ n.344.adde,uid Ale.ĩ.l.vẽtre.n.18

ibid.col.3.li.52.adde Campeg.de dote.q.208.

ch.35.col.1.li.33.adde pro declarat.Caſt.in conſi. 413.premittendum.uolum.1.

ibi.col.2.li.27.adde.ſ.nu.214.&.ĵ.n.1229.

ch.36.col.1.li.39.adde, & in conſ.9.col.fi.eo.uol.

ibid.li.44.in fi.adde,et nouè late ponit Soc.iun.in cõſ.107.col.fi.uol.3.cui adde ipſummet Caſt.in conſi.264.circa primum.in.2.dub.uol.2.

ch.40.col.4.li.29.adde,& uide.ĵ.nu.1208.

ch.41.col.4.li.19.adde,limitando tamen iux.not.ſ. nu.402.& dicemus ĩt.ĵ ante nu.1210.

ch.44.col.2.li.43.adde, not.ĵ.poſt nu.614.uerſi. nec obſtare.

ibid.col.4.li.54.adde,accedant not.in.l.mulier.§. vt trebelliano.ſ.eo.

ch.45.col.1.li.40.adde, q̃ extendiĩ ad treboll.ſcdm com.Doc.cumul.ꝑ Cur.iun.in cõſ.120.nu.13. & ꝑ Cagn.in.§.meminiſſe.in.3.dubit.reproban tẽ Deci.q in cõſ.688.col.2.poſt Caſt.& Capr. tenet prædicta nõ procedere,qñ ſunt grauati filij.

ibid.li.44.adde,cum alijs alleg.per Deci.in conſi. 504.col.2.cui adde Alex.in conſ.20.col.fi.uol. 3.repetit.in.217.uol.6.Aret.in cõſ.67.Soc.& Cacial.in conſ.poſito poſt lect.huius.§.in.1.q.et Caſt.in conſ.86.dubitatio.in.4.q.in fi.uol.1.

ibid.li.47.adde,& Corn.in conſ.186.col.6.uol. 2.Soci.in conſ.115.col.2.uol.4.Iaſ.in.d.l.Mar cellus,col.8.Cagn.in.§.meminiſſe.in.3.dubit.

ibid.col.2.lin.7.adde.l.Quod Labeo.de compenſ. quam ad hoc allegat Aretin.in.l.Quandiu.colũ. pen.de acquir.hæred.

ibid.col.4.li.47.ibi,faciunt,adde,not.ſ.nu.326.

ch.46.col.1.li.47.adde Rui.in conſ.18.col.4.uol. 2.uide tamen Soci.in conſi.250.col.fi.uol.2.

ibi.col.4.li.pen.adde,q Galia.ĩ.l.Cẽtur.n.410.

in no.diſtinguit inter legit.& treb.cuius diuerſi tatis rationẽ ego non uideo,ut not.ĩt.ĵ.nu.482.

ch.47.col.1.li.9.adde,et an ſd.ꝓcedant in mẽte hrde pupilli,uide Galian.in.l.Centurio.n.411.in no.

ibi.n.496.adde,bñ dixi,forte,pp not.ĵ.añ n.922

ch.49.col.2.li.11.adde not.ĵ.poſt num.1118.

ibid.lin.57.adde Iaſ.relat.ĵ.poſt nu.952.

c.53.col.1.li.34.add et noue ĩ.cõſ.110.col.pẽ.uo.3

ch.56.col.2.li.34.adde not.ĵ.poſt nu.943.

ch.58.col.2.li.27.adde,uide oino ipm Rui.9ſ.134. col.7.uol.3.contra quẽ faciunt not.ſ.nu.613.

ch.59.col.3.li.27.adde,& à Galian.in.l.centurio. num.462.in no.

ch.60.col.2.li.42.adde,not.ĵ.poſt nu.695.

ch.61.col.4.li.40.adde.ĵ.nu.866.

ch.62.col.2.li.45.adde.ſ.nu.650.

ch.66.col.1.ante nu.740.adde Caſt.in conſi.111. uiſis & ponderatis.col.2.uol.1.

ch.67.col.2.li.42.adde Rui.in cõſ.60.col.fi.uol.2.

ch.78.col.1.li.39.adde, & uide Socin.in l.1.poſt nu.38.in 6.limit.de uulg.& pup.

ibi.col.4.li.31.adde Alcia.alleg.ĵ.ante nu.764.

ch.79.col.3.li.33.adde Rui.in cõſ.3.col.pen.uol.2.

c.85.col.1.li.9.adde Galia.ĩ.l.centur.n.170.ĩ ant.

ch.86.col.1.lin.13.adde,circa quod uide Crot.in.l. Re coniuncti.in.11.q.ultra Bart.& Iaſ.in.§. Ex imperfecto.num.10.

ibid.col.2.li.16.adde,not.ĵ.num.1328.

ch.87.col.2.li.11.adde Pariſ.late conſ.22.uol.2.

ibid.col.4.li.40.adde,q text.ille fingit contra na turalem æquitatem,ut per Loaz.ad Galian.in.l. Centurio.num.371.in no.

ch.89.col.3.li.20.adde, & uide circa fideic.eundem Soc.relat.ĵ.poſt nu.1118.uer.cæterum.

ch.90.col.2.lin.25.in fin.adde,pro dicendis.ĵ.poſt num.1047.uer.ſecundò.

ibid.col.3.in fi.adde.ĵ.1091.& nu.1286.

ch.95.col.1.li.60.adde,et in conſ.94.col.3.uol.4.

ibid.col.4.li.antepen.adde Crot.poſt Bar.in.l.Re coniuncti.in.4.q.2.q.prin.nu.68.in no.

ch.98.col.2.li.36.adde,aduerte th,q in cõdit.exꝑſſa nullus,quẽ ſciã,(niſi qñ teſtator excluſit ꝓprias filias,quæ de re.ſ.nu.771.)dubitauit.aliâs ua na eẽt.q.de qua.ĵ.n.1109.ð qua loquunĩ Doc. ꝑ Didac.alleg.ſed de cõſ.Curt.ꝑ eum alleg.diximus.ſ.num,775.

ch.99.col.4.li.37.adde,uide.ſ.ante nu.518.

ch.100.col.1.li.32.adde Alex.conſ.87.col.9.uol. 1.Soc.conſ.6.col.2.uol.1.& appoſt.ad eundẽ in §.ſi eius.alleg.ĵ.n.1163.Crau.9ſ.70.nu.12.

ch.108.col.4.li.48.adde Soci.iun.in 9ſ.96.uol.3.

ch.109.col.2.li.53.adde,diuiſiue th,ut ꝑ Iaſ.in.l. Quid ergo.in.8.not.quam legit cum.l.Filio pa-ter.de leg.1.

ch.112.col.3.li.42.adde, immo ſicut diſiuncta poni tur pro coniuncta in.l.Generaliter.ita econtra, ut diſpoſitio ſuſtineatur.

ch.113.col.2.li.33.adde, quæ uide an fortè fue rint Rimin.alleg.ĵ.ante.num.1335.

ibid.li.51.adde,& l.Qui duobus.

ibid.col.3.li.56,adde not.ſ.nu.641.

Omnes ſunt Terniones,præter T & X Quaterniones,

Brixiæ apud Damianum Turlinum,